BIBLIOTHECA SANCTI GERARDI
LIMA, OHIO

ACTA
CANONIZATIONIS
SANCTORUM

FIDELIS A SIGMARINGA, CAMILLI DE LELLIS,
PETRI REGALATI, JOSEPHI A LEONISSA,
ET CATHARINÆ DE RICCIIS.

ACTA
CANONIZATIONIS
SANCTORUM

FIDELIS A SIGMARINGA, CAMILLI DE LELLIS,
PETRI REGALATI, JOSEPHI A LEONISSA,
ET CATHARINÆ DE RICCIIS.

UNA CUM

APOSTOLICIS LITERIS

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

BENEDICTI XIV.

ET

VATICANÆ BASILICÆ ORNATUS

DESCRIPTIONE.

ROMÆ, MDCCXLIX.

EXCUDEBANT NICOLAUS, ET MARCUS PALEARINI
ACADEMIÆ LITURGICÆ CONIMBRICENSIS TYPOGRAPHI.
SUPERIORUM FACULTATE.

IOANNES V. PORTUGALLIÆ ET ALGARBIORUM REX FIDELISSIMUS.
UNUS NON SUFFICIT
Voluntate Nostra, Ipso Rege inconsulto Perhonorificum Fidelissimi Titulii Nos Ipsi excogitavimus.
Bend. XIV. P.M. in Alloc. habita die 21. April. 1749.
Reges tanquam Catholicæ Fidei Propagatores titulo Fidelissimi Apostolica Authoritate Insignimus.
Bend. XIV. P.M. in lit. Apost. emanatis 23. Dec. 1748.
Io Bapta Sintes Scul

JOANNI V.

LUSITANIÆ, ET ALGARBIORUM REGI FIDELISSIMO.

EMMANUEL DE AZEVEDO SOCIETATIS JESU.

CUM librum de re divina a Summo Pontifice BENEDICTO XIV. copiosissime sapientissimeque conscriptum tamquam Scholæ Sacrorum Rituum primitias Majestati nuncuparem Tuæ, REX FIDELISSIME, id unum mihi

propoſueram, ut aliquod qualecumque demum id eſſet, *meæ erga Potentiſſimum Luſitaniæ* REGEM *ſervitutis, erga Munificentiſſimum litteratorum omnium Protectorem obſervantiæ, erga Amantiſſimum Patriæ Parentem charitatis teſtimonium* extaret. Graviter enim officio defuiſſem meo, ſi tot ac tantis a Te beneficiis ornatus perpetuo glorioſiſſimum nomen Tuum ſilentio in operibus a me editis involviſſem. Nunc longe aliam in hoc opere, quod ſub Majeſtatis Tuæ auſpiciis prodit, cauſam ſequar, quam ut aliis, ita etiam Tibi vehementer probatum iri confido. Etenim cum illud mea cura typis editum BENEDICTO XIV. nomine Canonicorum Regularium Nationis Luſitanæ de me optime ſemper meritorum ſupplex offerrem, eumdem audivi hæc mihi mira benignitate dicentem: *Accipio munus gemino titulo meum, & quia a me profectum, & quia mihi redditum. Velim tamen, ut quemadmodum hoc mihi Tu alieno juſſu tradis, ita idem ipſum Tu meo nomine ad* REGEM FIDELISSIMUM *mittas*. Quare etſi ego tenuitatis meæ conſcius ſim, quadam tamen dulciſſima neceſſitate conſtringor, ut quem librum Sanctiſſimus Pontifex ad Te mittit, eumdem ego nomini inſcribam Tuo.

Nec vero ulla me dubitatio tenet, quin hunc librum Tu ea animi voluptate excepturus ſis, qua ceteri Reges munera omnium pretioſiſſima ſolent accipere. Nam Auctor rerum omnium, quæ in eo

deſcri-

deſcribuntur (deſcribuntur autem perquam maximæ) Is eſt, qui ſapientia, pietate, religione, ceteriſque virtutibus ita Prædeceſſorum ſuorum Romanorum Pontificum aſſecutus eſt laudem, ut eorum nemini cedat, cujus plurima ſemper, ac ſumma & in Te ipſum, & in univerſum genus noſtrum promerita conſtiterunt; cui Tu non ſolum eximio in eum amore, verum etiam mutuis erga ipſum officiis nunquam non reſpondiſti; quem tamquam abſolutiſſimum quoddam veteris diſciplinæ exemplar conſecutura ſæculorum omnium æternitas intuebitur; in quo denique colendo patriam Tibi ſanctitatem conſtitutam eſſe voluiſti. Liber vero ea continet acta ſapientiæ eruditioniſque pleniſſima, quæ in quinque Beatis Sanctorum numero adſcribendis habita ſunt; ex quibus pronum erit ſapientiæ Tuæ omni doctrina tam ſacra quam profana mirum in modum excultæ colligere; quod mihi agendum ſit in iis virorum ſanctimoniæ fama præſtantium cauſis, quas in hac urbe tractandas meæ fidei concredere dignatus es.

Quanta autem tua ſit religio, cum erga omnes Sanctos, quorum tibi Regnoque Tuo patronos eſſe voluiſti, tum erga illos, qui inter Sanctos connumerati nuper ſunt, vel ex eo intelligitur, quod honores eiſdem publice decretos tanta tuis ſumptibus magnificentia Ulyſſipone celebrandos curaſti, ut qui exteris ex nationibus ea in Urbe verſantur (verſantur autem pene innumeri) ii omnes uno eodemque ore fateantur, nihil aut ad Religionem illuſtrius, aut ad

pietatem accommodatius, aut ad Magnificentiam ſplendidius fieripotuiſſe; novum id quidem mihi in communi omnium admiratione non accidit, utpote qui, Ulyſſipone cum eſſem, eadem plane perſpexerim pietatis ac munificentiæ tuæ monumenta, quibus lætiſſimam Joannis Franciſci Regis, & Vincentii de Paulo inter Sanctos cooptationem feſta per octo dies celebritate, piaque Regiæ Majeſtatis præſentia es proſecutus.

Quocirca *cum Tu res toto vitæ tuæ curſu ad Catholicæ Religionis gloriam, atque ad ſanctæ Sedis dignitatem magis amplificandam præclariſſimas geſſeris* conſentaneum prorſus fuit & pene neceſſarium, ut quem Luſitaniæ Regem cunctis virtutibus, ac præcipue erga Deum, Cœliteſque pietate, erga Divinam legem religione, erga ſacras miſſiones beneficentia, erga mortales univerſos liberalitate BENEDICTUS XIV. inſtructum ornatumque eſſe ſciret, eundem ipſe Apoſtolico Senatu comprobante, univerſaque Roma plaudente honorificentiſſima FIDELISSIMI REGIS appellatione ad tuos etiam Succeſſores perpetuo tranſmittenda ſponte ſua inſigniret. Si enim, quemadmodum olim Sebaſtiano Regi S. Pius V. honorifici alicujus tituli optionem dedit, ſic parem tibi BENEDICTUS XIV. facultatem feciſſet, eamdem tu, ac Rex ille ſecutus eſt, rationem tenuiſſes, ut oblatam tibi appellationem pro Chriſtiana animi tui demiſſione conſtantiſſime deprecareris. Eſt enim viri humano faſtigio

celſioris virtutem ita diligere, ut in ea excolenda intimam ipſius honeſtatem, non extima ejuſdem ornamenta requirat. Hoc BENEDICTUS XIV. cum cogitaret, reſponſionem antevertit tuam. Noverat quippe Pontifex ſapientiſſimus, iis potiſſimum honores tribuendos, in quibus & meritorum dignitas emineat, & modeſtia ab honoribus optandis refugiat.

Merito igitur ampliſſimum hunc FIDELISSIMI REGIS titulum Luſitania noſtra eo majori Tibi gaudio gratulatur, quo potiore ipſa jure eumdem ad te pertinere cognoſcit. Ii quippe honores cæteris anteferendi ſunt, qui non aulicæ adulationi, ſed veræ virtuti, non eblanditis ſuffragiis ſed rebus præclare geſtis, non precibus, ſed animo intra fortunam ſuam ſe continenti redduntur. Jam vero quænam & quanta ſit FIDELISSIMI REGIS appellatio non ex aliis, quibus cæteros Reges Apoſtolica Sedes honeſtavit titulis, ſed ex ipſa vocabuli, quam nemo non tenet, ſignificatione, nobis eſt metiendum; nam comparatio illa aliquibus fortaſſe moleſta eſſet; hæc ratio ab omnium offenſione ſejuncta eſt.

Ac mihi quidem divinas literas memoria repetenti unus dumtaxat occurrit Moyſes [a], quem FIDELISSIMUM in domo ſua Deus ipſe appellaverit. Sancto deinde Petro Apoſtolorum Principi [b] hunc eumdem titulum ſanctus Joannes Chryſoſtomus impertitus

(a) *Num.* 12. *C.* 7. In omni domo mea Fideliſſimus eſt.

(b) *S. Jo: Chryſoſt. ſerm. S. Petri apud Metaph.* Tu cum omni fiducia in manus Domini, aſſidue ei & ejus Sponſæ Eccleſiæ ſerviſti; qui ferventi ſpiritu Dominum dilexiſti omnium Apoſtolorum Fideliſſimus.

titus eſt. Porro utrumque ea appellatio mirifice decebat, propterea quod alter in veteri lege primus Populi ductor, alter in nova primus Chriſti Vicarius a Deo renunciatus. Equidem crediderim BENEDICTUM XIV. ſimilem in diſſimili tamen ratione virtutum tuarum præſtantiam tunc ſpectaſſe, cum egregia Tua merita univerſæ poſteritati commendanda FIDELISSIMI REGIS appellatione remunerari decrevit. Hanc enim ipſe benefici erga Te animi cauſam in ſuis literis profert quod *Maieſtatem tuam præ cæteris Portugalliæ atque Algarbiorum Regibus magno pii Regiique animi Tui fervore Catholicam Fidem non modo in omnibus ditionum tuarum, ſed in alienis quoque regionibus ab inita Regnorum tuorum poſſeſſione promovere & augere, verum etiam tot ſapientiæ, induſtriæ, pietatiſque conſiliis & immenſis opum profuſionibus tueri & conſervare contendens maximus emineas, & prædiceris*. Eſt etiam in Pontificia ad Purpuratos Patres allocutione *Luſitanicos Reges omnem operam contuliſſe, ut Catholicam religionem in ſua ditione illibatam tuerentur; & cum deinde plures Aſiæ, Africæ, Indiarum, & Americæ populos in ſuam poteſtatem redegiſſent, barbaras gentes ſanctiſſimæ religionis myſteriis imbuendas curaſſe, accitis peritiſſimis Miniſtris, qui recentem Domini vineam diligenter excolerent*. Qua in re exitu comprobatas fuiſſe perſpici-

mus prædictiones eas multo celeberrimas, quibus Alphonſo Regi, Præclariſſimi generis Tui, ac florentiſſimi Luſitani Regni Conditori adverſus innumerabiles Maurorum copias cum exigua militum manu jamjam pugnaturo, cœleſtemque opem enixis precibus flagitanti Chriſtus ipſe ſpectandum ſe objiciens animos ad victoriam adjecit, Regium nomen a militibus donatum confirmavit, aureum clypeum quinque ſuis ſacris vulneribus interpunctum pro Regio ſtemmate dedit pollicituſque inter cætera eſt primo ſeſe ſtabile ſibi imperium ad ſui nominis per exteras gentes propagationem in eo ejuſque Nepotibus fundaturum: deinde Regnum ipſum Luſitanum FIDE PURUM, ac dilectum pietate fore: denique ex ipſa Luſitania impigros a ſe Meſſores delectum iri, qui plurimam ex longinquis regionibus meſſem in cœlum inferant.

Talis ac tantus REX FIDEI ARMIS INSIGNITUS, & ſtrenuus DIVI PETRI MILES digniſſimus erat qui primus omnium ab Apoſtolica Sede FIDELISSIMI nomen reciperet. Eum quippe & Deo & Petri Succeſſoribus Fideliſſimum ſemper fuiſſe, juramentum in ipſa Regia inauguratione emiſſum, quæque de eo extant ſcriptis tradita monumenta aperte docent, res domi bellique præclare geſtæ luculentius confirmant, plurima denique patrata miracula Divinitus evincunt. Hæc eadem appellatio Regibus continua ſucceſſione in ejus locum ſuffectis jam diu debebatur; quid enim in eadem appellatione latet, quod non abunde Reges noſtri præſtiterint? An ſedula in

coercen-

coercendis hæreticis diligentia? At nemo eorum invenietur, qui non modo ullam errorum peſtem in Regno ſuo vagari, ſed ne ad ipſam quidem aſpirare paſſus ſit. An debita Apoſtolicæ Sedi reverentia? At quivis eorum nullam ſibi pro eadem tuenda jacturam, nullum laborem, nullum diſcrimen defugiendum arbitratus eſt. An bellica in Mauris debellandis fortitudo? At multi eorum plurimos in Hiſpania hujuſmodi hoſtes ad internecionem deleverunt; alii trajecto in Africam exercitu munitiſſimas urbes expugnarunt, alii barbaros Reges in ſervitutem abduxerunt, alii autem profuſo ſanguine ſempiternam gloriam adepti ſunt. An æſtuans quidam Fidei Catholicæ per exteras regiones diſſeminandæ ardor? At hoc ardore inflammati Sanctius, Alphonſus IV, Emmanuel, Sebaſtianus, Henricus Cardinalis Rex, Petrus II, quinque Joannes. Sed quid hæc? omnes omnes, inquam, Luſitaniæ Principes nullis unquam pepercere impenſis, ut ſuperſtitioſas primum Europæ, deinde Africæ, Indiarum, atque Americæ nationes ſuaviſſimo Chriſti jugo ſubjicerent.

Verumtamen cum ampliſſimam illam FIDELISSIMI Regis appellationem Majores Tui univerſi ſuo quodam modo jure ſibi poſtulare poſſent, Tu fuiſti unus, qui eandem primus in familiam Tuam, Tuumque Regnum inveheres; quod certe divino conſilio accidiſſe credendum eſt; propterea quod tanta eſt in Te virtutum omnium complexio, ut non modo univerſam Majorum gloriam unus exæquaſſe, verum etiam longe ſuperaſſe judiceris. *Illi debent*

tempori

tempori quod Te præceſſerint; Tu Tibi quod eos prædeceſſores ſuperes: [a] *unum vero eorum gloriam reddit incomparabilem, nempe Te genuiſſe; hanc tamen a Te accepere; factum eſt enim ut eorum ſanguinis hæres eos quoque Tuæ gloriæ hæredes efficeres. Ergo Regum optime, ut ab illis adepta & a Te addita per Te fiat ſempiterna, accipe quem ſacramus librum.* [b] Accipe Divi Petri Miles Acta rerum in Vaticano Templo geſtarum, quibus nihil ſanctius, nihil majori ſolemnitate celebratur; accipe obedientiſſime Eccleſiæ Fili deſcriptionem honorum, quos Eccleſia militans nuper triumphanti ſolvit. Accipe FIDELISSIME REX, donum ab eodem, qui Te perhonorifica hujuſmodi appellatione inſignivit, tranſmiſſum. Prædicent alii veteres Imperii Luſitani fines a Te feliciter productos, nova exterarum gentium commercia Ulyſſipone inſtituta, pacem in Tuo regno medias inter omnium ferme Regum ſimultates conſervatam, victorias in extremo Oriente nuper partas, majeſtatemque Tui Nominis toto terrarum orbe diffuſam. Nos præclariſsimum FIDELISSIMI *in domo Dei* titulum, Moyſi a Deo olim conceſſum, nunc Tibi a Chriſti Vicario communicatum, crebrius in Te laudando libentiuſque

b uſurpa-

(a) SS. D. N. in literis Apoſt. circa tit. Fideliſſimi: *Maximus emineas & prædiceris*. Quæ verba ſupra etiam retulimus.

(b) Eruditiſſimus Scriptor R. P. Emmanuel Monteiro Luſit. Congr. Orat. in libro cui titulus: *Joannes Portugalliæ Reges*: Edito Ulyſſip. an. 1742.

uſurpabimus. Illa enim Tibi communia cum pluribus Regibus ſunt; Hic Tuus unice eſt. Illorum partem fortuna ſibi vendicat; In hujus ſocietatem nemo ſe admiſcet. Ex illis aliquid fortaſſe temporis imminuet injuria; De hoc nulla unquam poſteritas conticeſcet. Atque ut ab eo potiſsimum ordiar, unde cætera conſequuntur, quid de Tua in Deum pietate dicam? Domus Dei Eccleſia Catholica eſt, quæ certe validiſsimis a Te claſsibus in Turcas immiſsis, Sancta Sede a Te defenſa atque ornata, vera Religione in extremis terrarum finibus Tuo præſidio Tuiſque opibus ſuſtentata, maximis Tibi beneficiis ſeſe profitetur obſtrictam. Eadem domus Dei appellatio in Religioſos Ordines cadit, quorum alii Te adnitente ad veterum legum obſervantiam revocati ſunt, alii ad ſeveriorem ſanctimoniæ diſciplinam ſunt traducti. Pro domo Dei Templa etiam intelligenda ſunt; quis unquam Te in iis aut inſtaurandis, aut conſtruendis, aut omni ſacrarum rerum ſupellectile exornandis magnificentior? Poſtremò ad domum Dei Catholicæ etiam Provinciæ ſunt referendæ, quarum nulla eſt tanto locorum intervallo a Nobis ſejuncta, ut non illic plurima ſint munificentiæ Tuæ ad ſempiterni temporis prædicationem impreſſa veſtigia. Perge igitur ſtrenue *Divi Petri Miles, Fidei armis inſignite* tanquam alter Alphonſus, *Obedientiſſime Eccleſiæ Fili*, tanquam alter Sebaſtianus, *Barbararum gentium Domitor* tanquam alter Emmanuel, (Pontificiis jam verbis utar) *Perge* Rex Fidelis-

SIME, *certare bonum certamen Fidei, ut vitæ æternæ præmia ab Auctore Fidei noſtræ & conſummatore Jeſu Chriſto conſequaris*. Interim tamen me Solio Tuo ſuppliciter advolutum mirifica illa tua in omnes humanitate ſuſcipe, & librum hunc Pontificia auctoritate ſatis commendatum Regali patrocinio complectere. D. O. M. Majeſtatem tuam ad Luſitani Regni (quod FIDE PURUM ſub FIDELISSIMORUM Regum præſidio ſemper fuit, ſemper futurum ſperamus) felicitatem, ad Regiæ Familiæ ſolatium, ad Eccleſiæ Catholicæ præſidium, ad Sanctæ Sedis ornamentum, ad totius Europæ decus, ad communem mortalium omnium utilitatem quam diutiſsime incolumem ſervet.

JOANNI V

LVSITANIÆ, ET ALGARBIORVM REGI FIDELISSIMO

IN MAXIMIS EVROPÆ MOTIBVS
PACE TERRA MARIQVE SERVATA
AVCTO VBIQVE COMMERCIO
FAMILIIS SVBLATO LVXV LOCVPLETATIS

PVBLICÆ FELICITATIS AVCTORI

AD RERVM IN LVSITANIA GESTARVM PRODENDAM MEMORIAM
INSTITVTA IMMENSO SVMPTV HISTORIÆ ACADEMIA
STVDIIS CETERARVM EXCITATIS
ADDITIS REDITIBVS, PRIVILEGIIS, HONORIBVS
PRÆMIO, ETIAM QVOTANNIS PROPOSITO

BONARVM ARTIVM PATRONO

INSTRVCTISSIMA CLASSE
AD CORCYRAM A TVRCARVM OBSIDIONE
LIBERANDAM MISSA
PROFLIGATIS IN ASIA RELIGIONIS HOSTIBVS
AD DEPORTANDOS IN INDIAS, ALENDOSQVE MISSIONARIOS
MAGNA PECVNIÆ VI ASSIDVE COLLATA

CATHOLICÆ FIDEI ASSERTORI

COERCITA IMPROBORVM LICENTIA
RESTITVTA RELIGIOSORVM ORDINVM DISCIPLINA
TEMPLIS PARTIM ERECTIS, PARTIM INSTAVRATIS
ET PRETIOSA SVPELLECTILI, ORNATVQVE INSTRVCTIS

PIETATIS, DIVINIQVE CVLTVS PROPAGATORI

REGIARVM VIRTVTVM MAGNITVDINE
PRÆDECESSORVM REGVM NVLLI SECVNDO
POSTERIS OMNIBVS EXEMPLO
EX OCTO VOLVMINIBVS DE CANONIZATIONE SANCTORVM
QVATVOR PRIMIS AVTORI IPSI
OPTIMO MAXIMOQVE ECCLESIÆ HIERARCHÆ NVNCVPATIS
RELIQVOS

REGI SVO BENEFICENTISSIMO

PERENNE ADDICTI, GRATIQVE ANIMI MONVMENTVM
EMMANVEL DE AZEVEDO SOCIETATIS JESV
D. D. D

SAN-

SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO

BENEDICTO XIV.

P. O. M.

CANONICI REGULARES SANCTI AUGUSTINI CONGREGATIONIS SANCTÆ CRUCIS IN PRISTINAM OBSERVANTIAM RESTITUTÆ LITURGICÆ ACADEMIÆ CONIMBRICENSIS.

TUO inscripta nomini prodeunt, BEATISSIME PATER Acta quinque Sanctorum, quæ pro sui muneris ratione & pro ea, qua præstat præcipuè in hujusmodi

modi rebus ſcientia, jam antea collegerat, atque digeſſerat præſtantiſſimus Præſul Ignatius Reali Pontificiarum Cæremoniarum Præfectus. Hæc quidem ita Tibi debebantur, ut cum ea Sanctitati nuncupamus Tuæ, illud uſurpare poſſimus, nec immeritò, quod Ædi ſanctæ Sophiæ cum eam dedicaret, Juſtinianus Imperator olim inſcripſerat, *Tua ex tuis Tibi offerimus Servi Tui*; editis enim libris cum tam præclarè egeris de Canonizatione Sanctorum, ut ad eam non minùs ingenio, quàm omni doctrinæ genere viam expeditiſſimam communieris; idem verò eos, de quibus agimus, in Sanctorum Album ita retuleris; ut ex illa veluti radice fructus hic fuerit ampliſſimus conſequutus; nemo eſt, qui non videat, ex Tuo tamquam penu a nobis

bis depromi, quod Tibi tribuatur. Ampliſſimum id quidem Tibi eſt BEATISSIME PATER; cum ſupremum imiteris Numen, cujus in terris Vicariam poteſtatem obtines; nobis verò jucundiſſimum; cum id largiris, quo Tibi iterum oblato aliquam obſervantiæ erga Te noſtræ pro tuis innumeris in nos beneficiis partem aſſequi videamur. Suſcipe igitur BEATISSIME PATER, quod Tuum eſt, Noſque ante Te provolutos ad terram, qua ſoles, benignitate complectere, qui novo, eoque maximo beneficio idipſum Tibi debemus, quod muneribus Tuis Tibi repræſentandis ingratos omnino eſſe non pateris. Interim Deum orantes, ut totius Eccleſiæ bono Te quàm diutiſſimè ſoſpitet, ſanctiſſimos pedes Tuos humillimè exoſculamur.

SERIES

SERIES TOTIUS OPERIS.

PRÆFATIO ad Acta Canonizationis quinque Beatorum Fidelis a Sigmaringa, Camilli de Lellis, Petri Regalati, Josephi a Leoniſſa, & Catharinæ de Riccis. pag. 1.

Decretum Canonizationis B. Fidelis a Sigmaringa. 4.

Quid poſt hoc Decretum a Fidei Promotore, & a cauſæ Poſtulatore factum ſit. 5.

Decretum Canonizationis B. Petri Regalati. ibid.

Decretum Canonizationis B. Catharinæ de Riccis. 6.

Poſt hoc Decretum exponitur quid BENEDICTUS XIV. pro B. Nicolao Albergati conſtituerit: quomodo Baſilicam Lateranam viſitaverit: quid Baſilicæ Seſſorianæ præſtiſterit. 6. ad 9.

Decretum approbationis duorum miraculorum pro Canonizatione B. Camilli de Lellis. 10.

Decretum approbationis miraculorum pro Canonizatione B. Josephi a Leoniſſa. 11.

Subditur, quomodo idem Pontifex inceptam Baſilicæ Lateranenſis viſitationem proſecutus ſit. 14.

Decretum Canonizationis B. Camilli de Lellis. 15.

Decretum Canonizationis B. Josephi a Leoniſſa. 16.

Rationes cur in Templo Vaticano Canonizationes faciendæ ſint. 17.

Conſtitutio BENEDICTI XIV. de Beatificationibus & Canonizationibus omnibus in Templo Vaticano peragendis: 18.

Sequitur diſpoſitio, pro apparatu Baſilicæ Vaticanæ ad prædictorum quinque Beatorum Canonizationem peragendam, & electio Præſulis, qui apparatui præſideret. Itidem deliberatio de gratiis agendis pro Franciſci I. Lotharingiæ Ducis in Romanorum Imperatorem electione. 21. & 22.

Denunciatio ad hoc peragendum. 23.

Epiſtola Secretarii S. Congregationis Concilii ad Epiſcopos intra centeſimum ab ab urbe lapidem exiſtentes, ut ad urbem accederent, & Canonizationi quinque Beatorum intereſſent. ibid.

Quid Summus Pontifex aliis Epiſcopis longius degentibus indulſerit, ſi prædictæ Canonizationi intereſſent. 24.

Inſtructio, ſeu admonitio Cæremoniarum Præfecti ad Cardinales de narratione Vitæ, Virtutum, ac Miraculorum quinque Beatorum canonizandorum a Summo Pontifice in Conſiſtorio habenda. ibid.

Subditur, Pontificem & Cardinales in Conſiſtorium conveniſſe, & quomodo Pontifex Cardinali Paulutio non ita pridem creato interdixerit, ne ſententiam in Conſiſtoriis, aut Conſiliis diceret quouſque Pontifex ei os aperiret. Deſcribitur cæremonia claudendi, & aperiendi os novis Cardinalibus. 25.

Sequitur Oratio à Summo Pontifice in hoc Conſiſtorio habita ſuper quinque Beatorum Canonizatione peragenda. 26.

Inter-

Intermissa Oratione, Cardinali Paulutio os apertum est a Papa. 32.
Continuatur Oratio, expositisque Actis B. Fidelis a Sigmaringa, B. Camilli de Lellis, B. Petri Regalati, B. Josephi a Leonissa, & B. Catharinæ de Ricciis, Pontifex Cardinales interrogat, an ipsis placeat, ut ad illorum Canonizationem procedat, qui omnes responderunt, Placet. 32. ad 46.
Subduntur aliqua de Titulo, & Annulo, qui a Pontifice novis Cardinalibus dantur: de Titulorum numero, & cæremonia in iis conferendis: Item de Benedicti XIV. benevolentia erga Præsulem Lazarum Pallavicinum, Sebastianum Antonium Card. Tanari, aliosque Cardinales defunctos. 47. ad 51.
Decretum Benedicti XIV. de Episcopis Titularibus, cum ad Cardinalatum promoventur, expresse absolvendis a vinculo, quod cum priori Ecclesia contraxerant. 51.
Significatio per Cursores facienda de Consistorio publico habendo pro Canonizatione prædictorum quinque Beatorum peragenda. 52.
Exponitur quomodo hoc Consistorium cœptum sit. Aliqua attinguntur Benedicti XIV. erga Ecclesias Bononiensem & Anconitanam benevolentiæ, & liberalitatis indicia, ac de muneribus eisdem Ecclesiis collatis. 53.
Oratio ab Advocato Consistoriali habita pro B. Fideli a Sigmaringa. 54.
Oratio alterius Advocati pro B. Camillo de Lellis. 65.
Oratio tertii Advocati pro B. Petro Regalato. 73.
Post hæc Secretarius Epistolarum ad Principes, Pontificis nomine edixit, Divinum auxilium esse implorandum. 80.
Indulgentia a Summo Pontifice concessa iis, qui in Litaniis Majoribus divinum adjutorium pro dicta Canonizatione peragenda, ac pro aliis necessitatibus implorarent. 82.
Monitum de alio Consistorio habendo super Canonizatione &c. 83.
Oratio Advocati Consistorialis pro B. Josepho a Leonissa. 84.
Alia alterius Advocati Oratio pro B. Catharina de Ricciis. 90.
Iterum Secretarius Litterarum Apostolicarum ad Principes, Pontificis nomine edicit implorandum esse divinum auxilium pro Canonizatione facienda. 98.
Exponitur quomodo Summus Pontifex in Castrum Gandulphi secesserit, & quid ibi gesserit. 99.
Methodus servanda in semipublicis Consistoriis ante Canonizationis Solemnia habendis. 100.
Compendium Vitæ, Virtutum, & Miraculorum, nec non Actorum in Causa Canonizationis B. Fidelis a Sigmaringa. 101.
Compendium Vitæ, Virtutum & Miraculorum, & Actorum in Causa Canoniz. B. Camilli de Lellis. 111.
Compendium Vitæ &c. B. Petri Regalati. 121.
Compendium Vitæ &c. B. Josephi a Leonissa. 131.
Compendium Vitæ &c. B. Catharinæ de Ricciis. 140.
Denunciatio Consistorii semipublici habendi pro Canonizatione B. Fidelis a Sigmaringa. 150.

Deſcribitur hujus Conſiſtorii apparatus. 150.
Allocutio Pontificis initio hujus Conſiſtorii facta. 151.
Exponuntur ſuffragia a Cardinalibus, Archiepiſcopis ceteriſque Præſulibus Latinis, Græcis & Orientalibus in hoc Conſiſtorio præſentibus lata pro Canonizatione B. Fidelis a Sigmaringa. 153. *ad* 182.
Sequitur Allocutio Pontificis, qua ſuffragia commendavit, ac jejunia & preces ad divinum implorandum lumen indixit. 183.
Poſt hæc Procurator Generalis Cameræ Apoſtolicæ Protonotarios rogavit, ut Inſtrumentum de Actibus Conſiſtorialibus conficerent. 183.
Reſponſio Pro-Decani Protonotariorum. 184.
Inſtrumentum de Actibus hujus primi ſemipublici Conſiſtorii a Pro-Decano rogatum. 184.
Indulgentiæ & precum a Summo Pontifice indictarum promulgatio a Cardinali Vicario facta, & quomodo. 188.
Referuntur ſuffragia Cardinalium & Præſulum, qui præpediti a Conſiſtorio abfuere. 189. *ad* 201.
Nonnulla ſubduntur de Benedicti XIV. liberalitate erga Baſilicam Liberianam: Et de ſolemni Proceſſione, quæ in feſto SS. Corporis Chriſti apud Vaticanum fieri ſolet. 202.
Sanctio Benedicti XIV. de unica Proceſſione apud Vaticanum peragenda in Feſto Corporis Chriſti, etiamſi hoc feſtum, Sede vacante celebrandum ſit. 207.
Schedula Motus proprii ejuſdem Benedicti XIV. de iis, qui eidem Proceſſioni intereſſe debent, & de ordine in ea incedendi. 211.
Sanctio Benedicti XIV. qui nonnullas Advocatis Conſiſtorialibus prærogativas decernit. 215.
Intimatio de altero ſemipublico Conſiſtorio habendo pro Canonizatione B. Camilli de Lellis. 236.
Allocutio Pontificis, qua huic Conſiſtorio initium datum eſt. 237.
Referuntur ſuffragia Cardinalium, Archiepiſcoporum aliorumque Præſulum in hoc ſemipublico Conſiſtorio pro Canoniz. B. Camilli de Lellis. 240. *ad* 274.
Allocutio Pontificis, qua lata ſuffragia laudat, iterumque preces indicit. 274.
Inſtantia Procuratoris Cameræ, ut Protonotarii ſuper his Actis Conſiſtorialibus Inſtrumenta conficerent. 274.
Reſponſio Decani Protonotariorum Participantium Collegii. 275.
Inſtrumentum a Decano Protonotariorum rogatum de ſecundo hoc Conſiſtorio. 275.
Referuntur ſuffragia eorum, qui eidem ſecundo Conſiſtorio non adfuerunt. 279. *ad* 288.
Intimatio pro tertio ſemipublico Conſiſtorio habendo pro Canonizatione B. Petri Regalati. 288.
Major fuit Antiſtitum in hoc Conſiſtorio numerus. 289.
Allocutio Pontificis initio hujus Conſiſtorii. 289.
Exponuntur ſuffragia Cardinalium, Archiepiſcoporum & Epiſcoporum, qui huic tertio Conſiſtorio interfuerunt. 291. *ad* 327.

Inſtan-

Instantia Procuratoris Generalis Cameræ, ut Protonotarii Instrumenta super Actis prædicti Consistorii conficerent. 328.
Responsio Sub-Decani Collegii Protonotariorum. 328.
Instrumentum a Sub-Decano Protonotariorum rogatum de tertio semipublico Consistorio. 329.
Adduntur suffragia eorum, qui etsi Romæ degentes a Consistorio tamen abfuerunt. 333. *ad* 340.
Intimatio pro quarto semipublico Consistorio habendo super Canonizatione B. Josephi a Leonissa. 341.
Allocutio Pontificis, qua merita B. Josephi extollit, & sententias Cardinalium aliorumque super ejus Canonizatione peragenda exquirit. 341.
Recensentur suffragia Cardinalium aliorumque in quarto semipublico Consistorio pro Canonizatione B. Josephi a Leonissa. 345. *ad* 382.
Altera Pontificis Allocutio in fine Consistorii, qua prædicta suffragia commendat, iterumque preces indicit. 383.
Instantia Procuratoris Generalis Cameræ pro Instrumento a Protonotariis super Actis dicti Consistorii conficiendo. 383.
Responsio Decani Collegii Protonotariorum. 384.
Instrumentum a Decano Protonotariorum rogatum pro quarto semipublico Consistorio. 384.
Subduntur suffragia eorum, qui Consistorio non adfuerunt. 389. *ad* 397.
Intimatio pro quinto & ultimo semipublico Consistorio habendo super Canonizatione facienda B. Catharinæ de Ricciis. 398.
Nonnullis, quorum intererat, in hoc Consistorium ingredi datum non est, & quare. 399.
Allocutio Pontificis, qua Adstantium sensum super Canonizatione B. Catharinæ de Ricciis exquisivit. 399.
Referuntur suffragia Cardinalium &c. qui sane omnes de peragenda Canonizatione consenserunt. 401. *ad* 438.
Brevis Oratio a Summo Pontifice in hujus quinti Consistorii fine habita, qua diem Canonizationis prædictorum quinque Beatorum celebrandæ designavit: Is verò fuit dies 29. Junii SS. Apostolorum Petri & Pauli solemnitati sacer. 438.
Absentibus ab hoc Consistorio Protonotariis, & Promotore Fiscali, Pontifex Cæremoniarum Præfecto commisit, ut Instrumenta super hujus Consistorii Actis conficeret. 439.
Instrumentum a Cæremoniarum Præfecto de quinti semipublici Consistorii Actis exaratum. 439.
Subduntur suffragia Cardinalium &c. qui a Consistorio abfuerunt. 445. *ad* 454.
Schedula, qua Cardinales admoniti sunt, summum Pontificem velle ad Basilicam Lateranam accedere, ibique Sacrum facere, ut a Deo auxilium peteret pro Canonizatione mox perficienda; invitati igitur etiam Cardinales illuc sunt, præsertim acquirendæ Indulgentiæ gratia. Quid in ea Basilica hac occasione factum sit. 454.

Idem paulo poſt factum eſt, cum adeunda eſſet Baſilica Vaticana. 455.
Et Baſilica S. Mariæ ſupra Minervam ad eumdem finem, quamquam ad hanc itum ſit poſt meridiem, & quare. 456.
Mandatum Cardinali Vicario datum de publicanda Indulgentia Plenaria a Summo Pontifice conceſſa omnibus qui intereſſent Canonizationi prædictorum quinque Beatorum. Item de admonendo utroque Clero Seculari & Regulari, ut ſummo mane Proceſſioni ante Canonizationem apud Vaticanum peragendæ intereſſent. Itemque de admonendis Rectoribus, Sacriſtis &c. Eccleſiarum, ut in actu Canonizationis Campanas pulſarent. 457.
Indulgentia prædicta a Card. Vicario publicata. 457.
Mandatum Card. Vicarii utrique Clero, ut prædictæ Proceſſioni intereſſent. 458.
Aliud mandatum Card. Vicarii de Campanis ut ſupra pulſandis. 459.
Inſtructio a Cæremoniarum Præfecto data Militum Ducibus aliiſque, quorum intererat, de diſponendis in opportunis locis militibus, de tormentis bellicis diſplodendis, de tympanis pulſandis &c. in Canonizationis ſolemnitate. 460.
Eminentiſſimus Card. Portocarrero Canonizationis Procurator electus. 461.
Diſpoſitio apparatus Baſilicæ Vaticanæ pro Canonizatione, a Pontificiæ Domui Pro-Præfecto, & ab aliis cum eo diligenter inſpecta. Et loca Magnatibus &c. aſſignata. 461.
Inſtructio alia Cardinalibus aliiſque tradita, de modo & ordine, quo Canonizationi intereſſe deberent, & de Oblationibus faciendis. 462.
Inſtructio particularis Cardinalibus Sacrorum Rituum Congregationi adſcriptis data de Oblationibus in Canonizatione faciendis. 464.
Inſtructio alia Conſultoribus Rituum Congregationis data, ut Proceſſioni Pontificiæ in Canonizatione faciendæ intereſſent. 464.
Præmittitur notitia de Benedicti XIV. Conſtitutione, qua cultum SS. Apoſtolorum Petri & Pauli in eorum feſto die & octiduo auxit; & alterius Conſtitutionis de præcedentia inter Votantes Signaturæ Juſtitiæ & Gratiæ. 464.
Sanctio Benedicti XIV. de Ordine præcedentiæ a Votantibus Signaturæ Juſtitiæ & Gratiæ tum in ſedendo, tum in ſuffragiis ferendis ſervando. 465.
Conſtitutio Benedicti XIV. qua in perpetuum præſcribitur, ut recurrente SS. Apoſtolorum Petri & Pauli feſto ſingulis octidui diebus in diverſis Eccleſiis [quæ recenſentur] aliqua eorundem Apoſtolorum memoria aut prærogativa inſignitis, Miſſa in Pontificalibus celebretur. Et a Laicorum Confraternitatibus pia Supplicatio iiſdem diebus ad eaſdem reſpectivè Eccleſias inſtituatur, conceſſa intervenientibus aliqua indulgentia. 467.
Publicatio hujus Conſtitutionis. 473.
Confraternitates a Cardinali Vicario deſignatæ ad dictam Supplicationem, ſeu Proceſſionem peragendam. 473.
Deſcribitur modus & apparatus, quo vectigal ab utriuſque Siciliæ Rege pendi quotannis Pontifici ſolitum in pervigilio SS. Petri & Pauli, occaſione hujus Canonizationis quinque Beatorum perſolutum fuit. 476. & ſeq.
Deſcribitur initium & progreſſus Proceſſionis, quæ ab utroque Clero Seculari & Regulari ante Canonizationem peracta eſt. 478. & ſeq. De-

Deſcribitur altera Proceſſio a Summo Pontifice Canoniz. præmiſſa. 482. & ſeq.
Deſcribitur initium Actus ſolemnis Canonizationis. 487.
Prima Inſtantia ab Advocato Conſiſtoriali nomine Cardinalis Procuratoris Canonizationis facta Summo Pontifici, ut dictos quinque Beatos Sanctorum Catalogo adſcriberet. 488.
Reſponſio Secretarii Epiſtolarum ad Principes. 488.
Poſt hanc reſponſionem cantatæ ſunt Litaniæ Sanctorum. 489.
Altera inſtantia ab eodem, ejuſdemque nomine, & ad eumdem finem facta. 489.
Reſponſum ab eodem Secretario redditum. 490.
Poſt hoc reſponſum Hymnus Veni Creator Spiritus *cantatus eſt, & aliæ Orationes recitatæ.* 490.
Tertia inſtantia ab eodem Advocato, & nomine ejuſdem Procuratoris, atque ad eumdem finem facta. 491.
Reſponſum prædicti Epiſtolarum ad Principes Secretarii. 491.
Sententia a Summo Pontifice prolata, qua BB. Fidelem a Sigmaringa Martyrem, Camillum de Lellis, Petrum Regalatum, Joſephum a Leoniſſa Confeſſores, & Catharinam de Ricciis Virginem inter Sanctos retulit. 492.
Hæc ſententia ab eodem Advocato ejuſdem Procuratoris nomine acceptata fuit, & ab eodem ſupplicatum fuit Pontifici, ut Litteras Apoſtolicas ſuper eadem Canonizatione decerneret; annuit Pontifex dicens: Decernimus. 493.
Idem Advocatus Protonotarios, & Notarios præſentes rogavit, ut Inſtrumenta ſuper Acta Canonizationis conficerent: quorum antiquior id facturos ſe promiſit dicens: Conficiemus. 493.
Poſt hæc in gratiarum actionem hymnus Te Deum laudamus *cantatus eſt.* 493.
Inde Pontifex Orationem, in qua nomina quinque novorum Sanctorum erant, recitavit. Cardinalis Diaconus formulam Confeſſionis, in quam eadem nomina inſerta erant, recitavit; tum Pontifex abſolutionem fecit, & omnibus benedixit, ita Actui Canonizationis extinctis cereis finis impoſitus eſt. 494.
Canonizatio ſine Miſſæ Sacrificio, aut eo in ſequentem diem translato peragi poteſt. Benedictus tamen XIV. Miſſam celebrare voluit. 495. & 496.
Orationes de quinque Sanctis canonizatis, quæ in Miſſa recitatæ ſunt. 496. & 497.
Homilia, quam Pontifex inter Miſſæ ſolemnia habuit. 497. ad 507.
Poſt Homiliam Cardinalis Diaconus cecinit: Confiteor, *& Epiſcopus Cardinalis Aſſiſtens Indulgentias petiit. Pontifex Indulgentiam Plenariam omnibus ibi præſentibus, viſitantibus verò quotannis ſepulchra quinque Canonizatorum, aliam Indulgentiam ſeptem annorum & totidem quadragenarum conceſſit.* 508.
Deſcribuntur Oblationes, quæ in hac Canoniz. in Miſſa factæ ſunt. 508. & ſeq.
Abſoluta Miſſa Pontifex conſuetum Presbyterium a Cardinali Baſilicæ Vaticanæ Archipresbytero accepit. Calicem aureum & Patenam, quibus eo die Deo libaverat, Baſilicæ donavit. 511.
Inſtrumentum a Protonotariis confectum de memoratæ Canonizationis Actu. 511. & ſeq.

Lit-

Litteræ Decretales Canonizationis B. Fidelis a Sigmaringa Martyris. 516.
Litteræ Decretales Canonizationis B. Camilli de Lellis. 529.
Litteræ Decretales Canonizationis B. Petri Regalati. 544.
Litteræ Decretales Canonizationis B. Josephi a Leoniſſa. 558.
Litteræ Decretales Canonizationis B. Catharinæ de Ricciis. 570.
Deſcribitur ornatus Vaticani Templi. 585. *uſque ad finem libri.*

IMAGINUM ELENCHUS

EARUMQUE DISTRIBUTIO.

1. REgis Fideliſſimi cui opus inſcribitur, effigies.

2. Numiſmatis Aurei quinque Sanctos referentis Ectypus in fronte Operis.

3. Ichnographia Aulæ Conſiſtorii ſecreti pro Congregatione ordinaria S. Rit. *pag.* 3. *lin.* 32.

4. Ichnographia Aulæ Conſiſtorii ſecreti in Palatio Quirinali. *pag.* 25. *lin.* 9.

5. Ichnographia Aulæ Regiæ in Palatio Quirinali pro Conſiſtorio publico. *pag.* 53. *lin.* 5.

6. Ichnographia Aulæ Parafrenariorum loco Ducalis in Palatio Quirinali. *pag.* 150. *lin.* 17.

7. Ichnographia Theatri in Vaticana Baſilica conſtructi. *pag.* 461. *linea* 40.

8. Solemnis Equitationis ad Vaticanum inceſſus. *pag.* 476. *lin.* 15.

9. Exhibitio Cenſus in Aula Regia Vaticani. *pag.* 478. *lin.* 2.

10. Quinque Canonizandorum vexilla in ſolemni Supplicatione delata. *pag.* 481. *linea* 39.

Quæ ſequuntur recto ordine in fine libri collocari debent.

I. 11. Facies Templi Vaticani exteriùs per noctem illuminata. *pag.* 478. *linea* 16.

II. 12. Pictura repræsentans quinque Beatorum imagines, mediam Templi faciem occupans. *pag.* 585. *lin.* 22.

III. 13. Præcipuæ Supplicationis partis, & ornatus magnæ navis descriptio. *pag.* 484. *lin.* 11.

IV. 14. Interioris Basilicæ frontis Aram principem respicientis ornatus. *pag.* 586. *lin.* 41.

V. 15. Tabulæ magnæ sexdecim instar numismatum, illustriora quinque Sanctorum miracula repræsentantes, in quatuor paginas divisæ, in quarum prima. *num.* 1. Ecclesia in Sanctorum suorum gloria triumphans repræsentatur. *num.* 2. Curatio fistulæ sanie manantis intercessione S. Josephi a Leonissa. *num.* 3. Fistula mirabiliter curata ope S. Petri Regalati ad ejus sepulchrum. *num.* 4. Ab inveterato comitiali morbo admota S. Fidelis effigie, æger liberatus.

VI. 16. In secunda. 1. Puella gibbosa, & spirandi difficultate pressa, ope S. Camilli liberata. 2. S. Petrus Regalatus pallio aquis instructo flumen trajiciens. 3. Plantæ pueri, ope S. Josephi a Leonissa consolidatæ. 4. Sanatio ab Arteriæ magnæ laxitate ope S. Catharinæ de Ricciis patrata.

VII. 17. In tertia. 1. Puella a polypo, & gangræna liberata ope S. Camilli. 2. Mundatio a lepra ac febri, ejusdem S. Camilli intercessione. 3. Palpebræ pueri, sibi invicem inhærentes ope S. Josephi a Leonissa aperiuntur. 4. Puella a vetusto cancro sanata auxilio S. Catharinæ de Ricciis.

VIII. 18. In quarta *num.* 1. Sanctimonialis ab articulorum doloribus ad preces S. Catharinæ liberata. 2. Alter amissum oculorum lumen ori admoto S. Petri Regalati caputio, recuperat. 3. Impubes pedibus debilis ope S. Fidelis a Sigmaringa gradiendi facultatem impetrat. 4. Ab eodem S. Fidele ingens Majensfeldiæ incendium extinguitur. *pag.* 587. *lin.* 21.

IX. 19.
X. 20.
XI. 21.
XII. 22. } Aligeri sexdecim, totidem lemmata prædictis numismatibus respondentia per aerem deferentes. *pag.* 587. *lin.* 38.

XIII. 23. Ornatus arcuum, cum tabulis, Lychnuchis, Aligeris &c. *pag.* 588. *lin.* 14.

XIV. 24. Transversæ navis ornatus. *pag.* 591. *lin.* 8.

XV. 35. Qua-

XV. 25. Quatuor alia virtutum ſimulacra coronis Altarium SS. Simonis & Judæ, & SS. Proceſſi & Martiniani incumbentia *pag.* 591. *lin.* 12.

XVI. 26. XVII. 27. Octo Aligeri, totidem Columnarum Epiſtyliis eorumdem Altarium poſiti. *pag.* 591. *lin.* 23.

XVIII. 28. Quinque Sanctorum Vexilla picta ex utraque parte, in prima pag. Vexillum S. Camilli de Lellis, & S. Fidelis a Sigmaringa.

XIX. 29. In ſecunda, Vexillum S. Joſephi a Leoniſſa, & S. Petri Regalati.

XX. 30. In tertia, Vexillum S. Catharinæ de Ricciis. Horum quinque Sanctorum ſimulacra in inferioribus mediæ navis loculamentis poſita ſunt. In hac pagina continentur ſimulacra SS. Fidelis a Sigmaringa, & Petri Regalati.

XXI. 31. SS. Catharinæ de Ricciis, Joſeph a Leoniſſa, Camilli de Lellis, atque Simulacrum Continentiæ.

XXII. 32. Sequuntur alia viginti Virtutum ſimulacra in ſuperioribus loculamentis inter Epiſtylia, quinque paginis expreſſa; In prima, Fides, Spes, Gratia Divina, Perſeverantia.

XXIII. 33. In ſecunda, Pietas, Charitas, Innocentia, Puritas.

XXIV. 34. In tertia, Caſtitas, Paupertas, Obedientia, Humilitas.

XXV. 35. In quarta, Juſtitia, Temperantia, Fortitudo, Prudentia.

XXVI. 36. In quinta, Religio, Pœnitentia, Abſtinentia, Vigilantia.

XXVII. 37. Lychnuchi inſtar turbinis cum cereis ex arcubus pendentes.

XXVIII. 38. Theatri proſpectus. *pag.* 592. *lin.* 10.

XXIX. 39. Aligeri quatuor, primi duo paludamentum Throni, & Polymyxum quindecim cereorum ſuſtinentes. *p.* 595. *lin.* 16. Reliqui ſupra arcum Pontificii Solii genibus flexis, palmas ac ſerta manibus attollentes. *pag.* 594. *lin.* 22.

XXX. 40. Crates inauratæ cum Inſignibus Pontificiis in Theatri lateribus. *pag.* 595. *lin.* 26.

XXXI. 41. XXXII. 42. Alia Aligerorum, & florum ornamenta in ejuſdem Theatri lateribus. *pag.* 595. *lin.* 29.

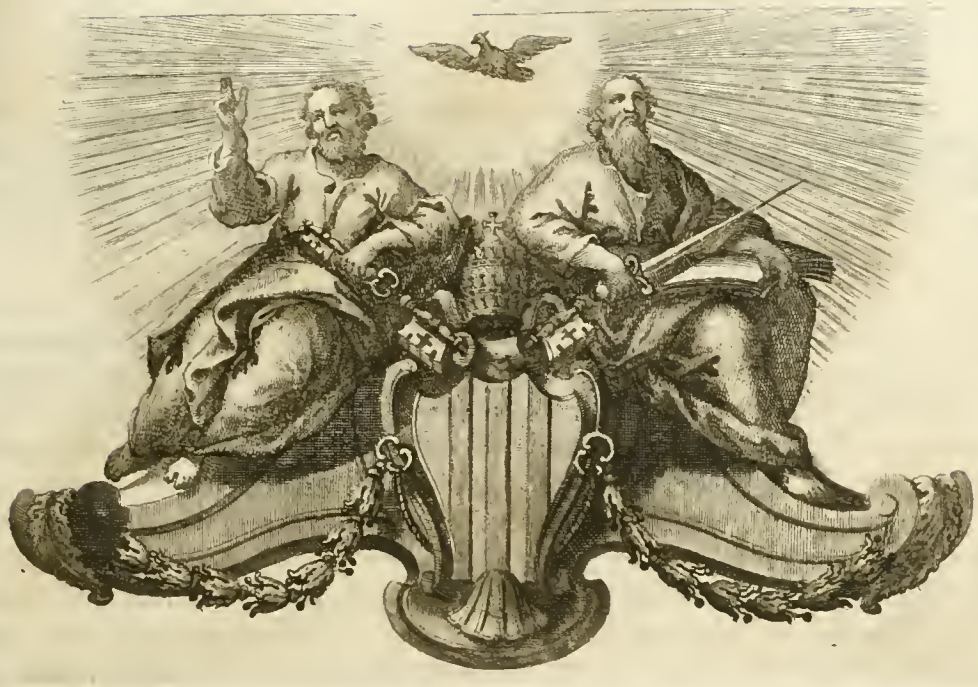

ACTA
SOLEMNIS CANONIZATIONIS
BEATORUM SERVORUM DEI
FIDELIS A SIGMARINGA, CAMILLI DE LELLIS, PETRI REGALATI, JOSEPHI A LEONISSA, ET CATHARINÆ DE RICCIIS.

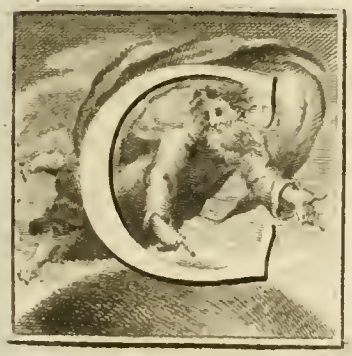

IVITAS Sancta Jeruſalem, quæ [a] ſurſum eſt, mater noſtra de triplici profligato hoſte victoriam referentes excipiens, non omnibus eumdem aſſignat locum; ſed cum in ea [b] manſiones multæ ſint, ſecundum varietatem [c] meritorum ſuum unicuique gloriæ quoque gradum attribuit: [d] Nam *alia*, inquit Apoſtolus, *claritas ſolis, alia claritas lunæ, alia claritas ſtellarum; ſtella enim a ſtella differt in claritate*.

Hinc terreſtris iſta, quæ adhuc militat, perfecta illius æmulatrix [e], decedentes Chriſti Famulos, qui cum Mundo, ac veternoſo ſerpente carnem quoque vicerunt, non paribus attollit honoribus; ſed prout animadvertit Sanctitatis eorum famam percrebreſcere, miraculorumque & gratiarum

[a] *Ad Galat. cap. 4. v. 25.* [b] *Joan. 14. v. 2.* [c] *Cap. Glorioſus de Reliq. & vener. SS. in 6.* [d] *1. Corinth. cap. 15. v. 41.* [e] *Gloſs. in Clement.* Ad noſtram *verb.* Eccleſia.

fulgere coruſcare, venerationem ipſorum & cultum multimoda, ac varia ratione permittit, adauget, & præcipit; quod in beatificandis canonizandiſque iiſdem Dei Servis maximè elucet: Plura enim in album Sanctorum allectis tribuuntur, quæ in Beatorum numerum dumtaxat adſcriptis decerni non conſueverunt.

Hanc verò in terris curam ad viſibile Eccleſiæ Caput, Romanum ſcilicet Antiſtitem ſpectare, cui Chriſtus ligandi atque ſolvendi poteſtatem fecit, conſtanti & non intermiſſa plurium ſæculorum praxi comprobatur: etſi auctam adultamque contendant aliqui, ſolum ex eo tempore, cum Alexander Papa III. edita Decretali Primatibus, Epiſcopis, aliiſque omnibus interdixit, ne cuiquam inpoſterum Beati nomen & cultum tribuerent, privativum hoc jus Apoſtolicæ Sedi reſervans ſive tanquam de novo inductum, ſive poſtliminio reſtitutum. Ceterum [a] *hoc ſublime judicium ad eum tantum pertinere, qui eſt beati Petri Succeſſor, & Vicarius* Jesu Christi, ex eo facilè evincitur; quod ſicut æternarum Sedium deſignatio, quæ non perſonis parantur, harum enim non eſt acceptor Deus, ſed meritis, quæ ſolum ſequuntur ex hac vita decedentes, a ſupremi Patris arbitrio pendet, & voluntate, ut Divina nos docuit Sapientia, cum Zebedæi filiis per matrem ſibi primatum poſtulantibus reſpondit [b] *Sedere ad dexteram meam, vel ſiniſtram non eſt meum dare vobis, ſed quibus paratum eſt a Patre meo*. Ita conſentaneum fuit, ut diſpenſatio earum rerum, quæ ad decus præſidiumque faciunt Eccleſiæ, & ad Dei Servorum in terris glorificationem, in ſupremo illius Hierarcha, qui unctione Chriſtus, ſucceſſione Petrus eſt, ſolum reſideret. Petrus quippe a petra illa dicitur, quæ [c] *lapis eſt angularis*, [d] *faciens utraque unum*: quæque illum poſt ſe præcipuum militantis Eccleſiæ fundamentum, & caput collocavit. Unde vocatis ceteris in partem ſolicitudinis, poſthabitoque eo etiam Diſcipulo, quem ſupra reliquos Apoſtolos, teneriori amoris affectu proſequebatur, uni tantum Petro dictum a Domino eſt: [e] *Tu me ſequere* [f] *in individuæ unitatis conſortium, ideſt in veri Paſtoris officio & poteſtate imitare: adeout* [g] *quæ ſibi erant poteſtate propria, eidem voluerit eſſe participatione communia*.

Cum igitur ad utrumque, poteſtatem ſcilicet, & magiſterium pertineat Beatificatio Servorum Dei, atque Beatorum Canonizatio, rectè ſtatutum eſt, ut a ſolo militantis Eccleſiæ Capite penderet de regnantibus in cælo publicum prodere teſtimonium, & de honore, qui deferendus eiſdem eſſet in terris, tutò decernere, ac definire. Sed ne plura dicam hoc loco, impedior aureo Opere jam vulgato, cui nihil aut addere, aut detrahere ulli unquam dabitur, PROSPERI CARDINALIS LAMBERTINI, quem ſumma Dei providentia poſt diuturnam ſex menſium Eccleſiæ viduitatem ad Apoſtolicæ Navis regimen ſexto abhinc anno vidimus evocari BENEDICTI

[a] *Innoc. III. in Lit. Canonizat. S. Kunegundis.* [b] *Matt. 20. v. 23.* [c] *Ad Epheſ. 2. v. 20.* [d] *Ibid. v. 14.* [e] *Joan. 21. v. 19.* [f] *S. Leo M. in Anniverſ. Aſſumpt. ſuæ & ſerm. 2. in Natali SS. Apoſtolorum.* [g] *S. Ambroſius ſerm. 47. & epiſt. 80.*

Aula Consistorii Secreti in Quirinali Palatio pro Congregatione ordinaria Sac. Rituum adstante Summo Pontifice.

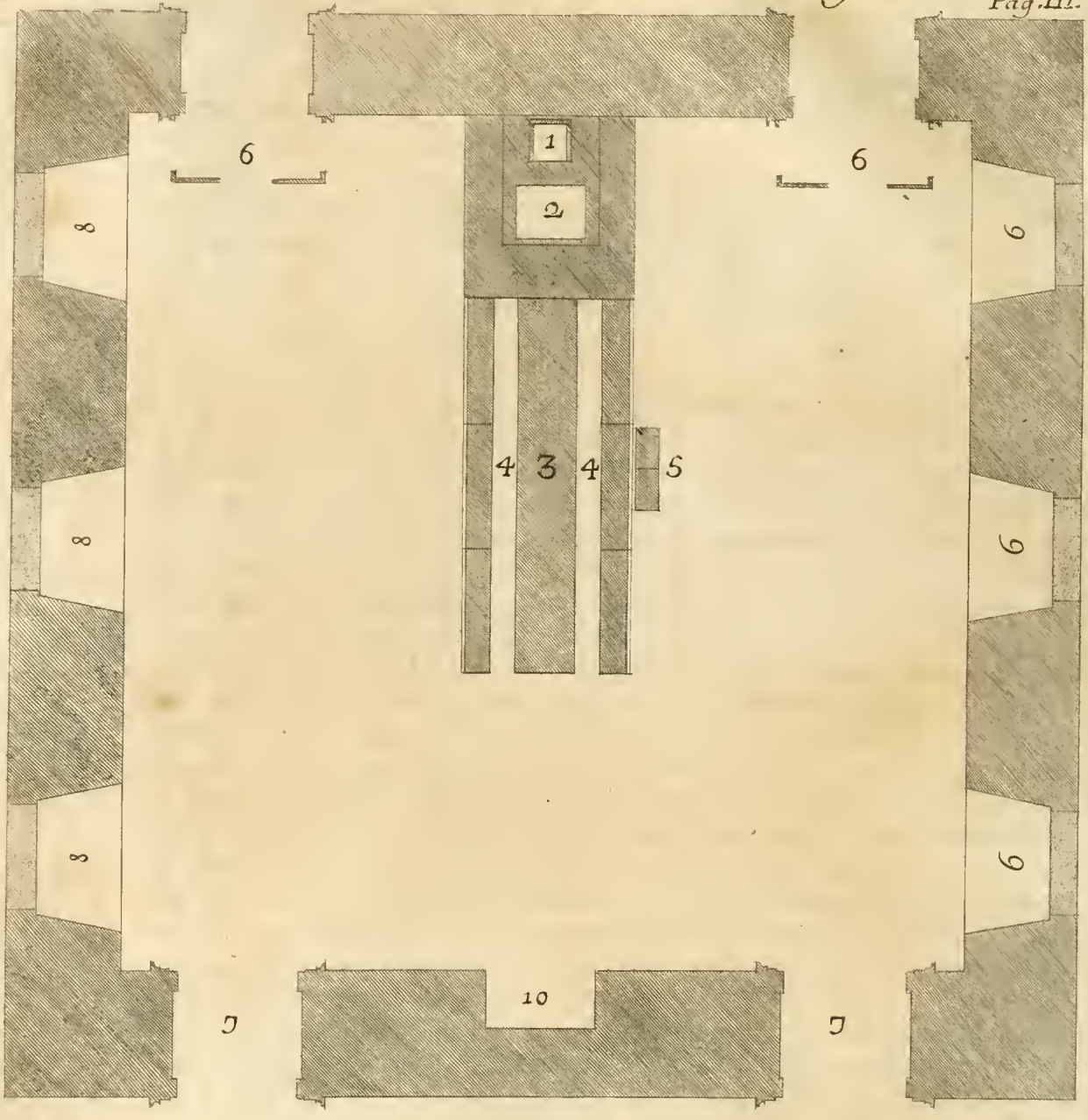

Scala Palmorū Rom.

5 10 20 30 40 50

1. Sedes Pontificia sub Vmbella a terra per gradum elevata.
2. Mensa Scriptoria pro Papa.
3. Altera oblonga pro Cardinalibus.
4. Cardinalium Sedilia.
5. Præaltum Scamnum ad scribendum pro Secretario.
6. Lignea vestibula, (vulgò Bussole).
7. Iānuæ ab Aulâ Parasrenariorum.
8. Fenestræ versus Quirinale Atrium.
9. Aliæ versus Viridarium.
10. Insumibulum.

Alotsius Vanvitelli Arch.

Joan Bapt. Sintes sculp Romæ

DICTI XIV. nomine, Pontificem merito, & dignitate maximum. Hic tamquam [a] *ſapiens Architectus* poſitus [b] *in opus miniſterii, in ædificationem Corporis Chriſti, ad conſummationem Sanctorum*, pluribus voluminibus, Beatificationis & Canonizationis originem ac progreſſionem perſequitur: antiqua praxi ad trutinam revocata, quæ præſcripta poſtea eſt pro valida confectione Proceſſuum, Cauſarum introductione, continuatione, ac felici conſummatione tradit, ac explicat; Conſtitutiones, Leges, & Decreta Prædeceſſorum ſuorum allegat: indulta, diſpenſationes, & gratias recenſet: Ritus & cæremonias refert, eaſque illuſtrat myſticis rationibus, confirmat exemplis: Quod unum deſiderabatur poſt tam egregium opus, ut præſtantiſſimus Auctor ſuprema Romani Pontificis auctoritate ipſe per ſe exequeretur, quæ tam ſapienti magiſterio alios edocuerat: hoc ad commune Eccleſiæ bonum in Petri Cathedra conſtitutus effecit; quandoquidem inter Beatos relatis Alexandro Saulio Epiſcopo Alerienſi & Camillo de Lellis, cultuque, qui Nicolao Albergati Cardinali Epiſcopo Bononienſi & Benedicto a S. Philadelphio Laico Profeſſo Ord. Min. Obſervant. S. Franciſci, annis centum & ultra tamquam Beatis tributus fuerat, approbato; hoc anno tandem Sanctis adſcripſit Beatos quinque, videlicet Fidelem a Sigmaringa, Camillum ipſum de Lellis, Petrum Regalatum, Joſephum a Leoniſſa, & Catharinam de Ricciis.

Quanto autem apparatu, labore, ac ſtudio id factum ſit, inſtituti ratio poſtulat, ut, quantum fieri poteſt, diligenter enarretur, ac exponatur. Occurrit prima, juxta temporum ſeriem, cauſa B. Fidelis a Sigmaringa, in qua duobus ex quatuor, quæ poſt indultam Beato venerationem propoſita fuerant, approbatis miraculis die 18. Januarii anni 1744. ſupererat dubium; an tutò procedi poſſet ad ſolemnem ejuſdem Beati Canonizationem. Quia verò cauſæ relator Eminentiſſimus D. Pompejus Card. Aldrovandi, ob demandatam ſibi Romandiolæ Legationem, Roma diſceſſerat: Eminentiſſimus D. Alexander Card. Albanus, in ejus locum a Pontifice ſuffectus, in generali ſacrorum Rituum Congregatione habita coram SANCTITATE SUA die 24. Martii in aula Palatii Quirinalis, ubi & Conſiſtoria ſecreta hiemis tempore haberi ſolent, titulo cauſæ perlecto, compendiariam Actorum relationem, quæ fieri conſueverat, Pontificis juſſu miſſam fecit, & ſimplex, de quo ſupra diximus, dubium propoſuit. Cum omnes, quot aderant, DD. Cardinales unanimiter affirmativè reſpondiſſent; Summus Pontifex ſententiam ferre diſtulit; ut in re tam gravi largius ſibi lumen a Deo precibus poſtularet. Poſt menſem Pontifex peracto Miſſæ Sacrificio in Ara principe Templi Capuccinorum, in qua B. Fidelis Reliquiæ propoſitæ venerationi fuerant, ſe recepit in Chorum; ubi ſedens, laudato prius eodem Ordine, quem Deus tanti Martyris ſanguine voluit etiam commendatum, per Secretarium deinde Congregationis Sacrorum Rituum ſequens Decretum vulgari præcepit.

[a] 1. *Corinth. cap.* 3. *v.*10. [b] *Epiſ.* 4. *v.*12.

CONSTANTIEN., SEU CURIEN.

Canonizationis Beati FIDELIS A SIGMARINGA *Ordinis Minorum Capuccinorum, Primi ex Miſſionariis S. Congregationis de Propaganda Fide ab Hæreticis in odium Fidei interempti.*

CUM Sanctiſſimus Dominus Noſter BENEDICTUS PAPA XIV. in cauſa Conſtantien. ſeu Curien BEATI FIDELIS A SIGMARINGA Ordinis Minorum Capuccinorum declaraverit die 18. Januarii 1744. ex quatuor propoſitis miraculis duorum tertii generis approbationem, Primi videlicet: *Inſtantaneæ ſanationis Fratris Candidi a Mediolano Religioſi Profeſſi ejuſdem Ordinis Capuccinorum ab inveterato fere per decennium morbo epileptico, cum inſtantanea perfecta & abſoluta fractarum virium reſtitutione per Beati Effigiem capiti reverenter impoſitam, excluſa quacumque in morbum reincidentia*; ac Secundi: *Joſephi Kirner pueri quadriennis, qui omni pedum uſu triennalem ob rachitidem amiſſo, in eodem ſtatu permanens, ductus a matre ad eccleſiam ante Imaginem Beati, relictis fulcris, domum pedes rediit, & deinde ſemper undequaque ſanus inceſſit*; hodie verò poſtremum, quod ſupererat dubium nimirum: *An ſtante approbatione duorum præfatorum miraculorum tutò deveniri poſſit ad ſolemnem Beati Fidelis Canonizationem*; Sanctitas Sua in generali ſacrorum Rituum Congregatione die 24. Martii currentis anni 1744. coram ſe habita, ad humillimas preces Fratris Maximiliani a Wanghena Ordinis Capuccinorum Definitoris Generalis, & hujus cauſæ Poſtulatoris, referente Eminentiſs. & Reverendiſs. Domino Cardinali Alexandro Albano idem præfatum dubium, loco Eminentiſs. & Reverendiſs. Domini Cardinalis Aldrovandi abſentis, examinari dignata ſuit præcipere; Cumque in ea tam Dominorum Conſultorum, quam Reverendiſſimorum Cardinalium ſuffragia audiverit unanimiter *Affirmativè* reſpondentium, reſolutionem ea die adhuc differre cenſuit, ut uberioris prius auxilii, luminiſque cæleſtis copiam implorare ret. Quo tandem abundè impleto, accitis coram ſe R. P. Ludovico de Valentibus Fidei Promotore, meque prædictæ Congregationis Secretario infraſcripta die Feſtivitatis ac Martyrii ejuſdem BEATI anniverſaria, poſt celebratum in Eccleſia Capuccinorum ad altare ubi venerationi erat expoſita inſignis BEATI FIDELIS Reliquia, Divinum Sacrificium, præſens ejuſdem BEATI Canonizationis quandocumque faciendæ Decretum expediri ac publicari mandavit. Hac die 24. Aprilis 1744.

C. Card de Marinis Præfectus.

Loco † Sigilli.

T. Patriarcha Hieroſolymitanus Secretarius.

Ubi

Ubi Pontifex discessit, Fr. Maximilianus a Wanghena, causæ Postulator, a R. P. D. Ludovico de Valentibus Fidei Promotore sacris vestibus induto prope altare majus ad cornu Epistolæ sedente acceptum Decretum recitandum in Templo palam curavit: Quo facto idem Præsul hymnum *Te Deum* ab altari præcinuit, eumdem subsequentibus ad finem usque Symphoniacis, & Musicis, succensis etiam eodem tempore minoribus æneis tormentis, non sine magno populi plausu, & diei illius celebritate.

Parem nactæ sunt exitum causæ BB. Petri Regalati, & Catharinæ de Ricciis, quarum primam eadem prædicta methodo retulit Eminentissimus Card. De Gentilibus, alteram Eminentissimus Lercarius, in Congregatione generali, coram SS. D. N., die 22. Septembris ejusdem anni 1744. super Dubio, An stante miraculorum approbatione tutò procedi posset ad Canonizationem; Etsi enim auditis Cardinalium, & Consultorum suffragiis, judicium ferre Pontifex supersedisset; ut, quid sibi decernendum foret; maturiùs deliberaret; Tamen post dies non amplius quindecim, quæ infra subjicimus, Decreta seorsim edidit.

O X O M E N

Canonizationis Beati PETRI REGALATI *Ordinis Minorum, apud Hispanos Regularis Observantiæ S. Francisci Restauratoris.*

CUM, post absolutas de more Antepræparatoriam & Præparatoriam Congregationes, referente Reverendiss. D. Card. Antonio Xaverio De Gentilibus, proposita fuerit in Congregatione Generali, habita coram Sanctissimo, die 2. Junii currentis anni, Causa Oxomen Canonizationis B. PETRI REGALATI super Dubio, *An & de quibus Miraculis constet post indultam a Sede Apostolica eidem BEATO venerationem*; Cumque Sanctitas Sua, præmissis præmittendis, duo ex eis in tertio genere approbaverit, uti colligitur ex Decreto edito die 14. Julii currentis anni; Deventum tandem fuit in alia Generali Congregatione, habita pariter coram Sanctissimo, die 22. Septembris proximè præteriti, ad postremum, quod supererat, Dubium: *An stante approbatione supradictorum duorum Miraculorum, tutò procedi possit ad solemnem ejusdem BEATI Canonizationem*; Omnibusque *Affirmativè* respondentibus, Sanctitas Sua resolutionem differre voluit, ut prius, effusis ad Deum precibus, cœlestis luminis opem in tam gravi deliberatione imploraret. Quibus impletis, idem Sanctissimus Dominus Noster, post Missæ celebrationem ad altare S. Brunonis in Ecclesia S. Mariæ Angelorum ad Thermas Diocletianas, accitis coram se R. P. Ludovico de Valentibus Fidei Promotore, & me infrascripto Secretario, præsens Canonizationis B. PETRI REGALATI, quandocumque faciendæ, Decretum expediri & publicari mandavit. Hac die 6. Octobris 1744.

S. Card. Valenti.

Loco † Sigilli.

Th. Patriarcha Hierosolym. S.R.C. Secr.

FLO-

FLORENTINA

Canonizationis Beatæ CATHARINÆ DE RICCIIS *Monialis Profeſſæ in Ven. Monaſterio S. Vincentii Civitatis Prati Ordinis Prædicatorum .*

RElata in Congregatione Generali Sac. Rituum habita die 24. Martii currentis anni coram Sanctiſſimo Domino Noſtro BENEDICTO PAPA XIV. per Reverendiſſimum D. Card. Lercarium Cauſa Canonizationis B.CATHARINÆ de RICCIIS ſuper Dubio: *An, & de quibus Miraculis conſtet poſt indultam eidem Beatæ Venerationem in caſu , & ad effectum de quo agitur* : Cum ex tribus, quæ tunc fuerunt propoſita , & examinata Miracula , Sanctitas Sua duo approbaverit ſecuta poſt formalem dictæ Beatæ CATHARINÆ Beatificationem , uti colligitur ex Decreto edito die 26. Maji currentis anni, & poſtmodum die 22.nuper elapſi menſis Septembris , coacta iterum Generali Congregatione Sac. Rituum coram eodem Sanctiſſimo Domino Noſtro propoſitum fuerit per ſupradictum Reverendiſſimum D. Card. Lercarium alterum, quod examinandum ſupererat, Dubium : *An ſtante approbatione duorum Miraculorum tutò deveniri poſſit ad ſolemnem ipſius Beatæ CATHARINÆ Canonizationem* : Omneſque, qui in ea Congregatione ſuffragium tulerint , affirmativum dederint reſponſum : Sanctitas Sua reſolutionem ea die differre voluit , ut tum ſuis , cum aliorum precibus in tam gravi deliberatione lumen a Patre luminum prius imploraret , quod cum abundè ſequentibus diebus peregerit, noviſſimè infraſcripta die S.Brunoni Carthuſianorum Fundatori dicata, poſt celebratum in Eccleſia S. Mariæ Angelorum Miſſæ Sacrificium , accitis coram ſe R. P. Ludovico de Valentibus Fidei Promotore , meque infraſcripto Sac. Rituum Congregationis Secretario , ut novum decus Prædicatorum Ordini adderet , præſens Canonizationis memoratæ Beatæ CATHARINÆ de RICCIIS , quandocumque faciendæ , Decretum expediri ac publicari mandavit . Hac die 6. Octobris 1744.

S. Card. Valenti .

Loco † Sigilli .

T. Patriarcha Hieroſolymitanus Secr.

Et quoniam in Decreto ſuperiori mentio facta eſt de inclyto Carthuſianorum Parente Sancto Brunone, ad cujus altare ſacris operatus Pontifex , feſto illius die recurrente , B. Catharinam Sanctis accenſeri quandocumque poſſe declaravit ; non eſſet abs re meminiſſe etiam quid circa

circa eximium ejuſdem Inſtituti Sectatorem Nicolaum Albergati, Civem & Epiſcopum Bononien. clariſſimum ſacri Cardinalium Collegii decus & ornamentum Sanctitas Sua conſtituerit, coram decem Eminentiſſimis Patribus, nempe Lercari, de Gentilibus, Guadagni, Spinula, de Valentibus, de Montibus, Lucino, Bolognetti, Hieronymo Columna, Proſpero Columna de Sciarra juſſu Pontificis convocatis, atque unacum Oratore Bononiæ Comite Bentivolo in intimo ejuſdem Eccleſiæ Choro congregatis; niſi nos apprime inſtructos redderent ipſæ Apoſtolicæ literæ, quas referrem hoc loco; niſi eas jam impreſſas unacum Decreto, Lectionibus propriis, & peculiari Elogio ejuſdem Beati Nicolai Albergati in Martyrologio Romano apponendo, haberemus Tomo Secundo *lib.* XI. *cap.* 14. *§.* 58. *pag.* 333. aurei revera Operis de Servorum Dei Beatificatione, & Beatorum Canonizatione, noviſſimè a Sanctiſſimo ipſius auctore BENEDICTO PAPA XIV. ſummopere aucti, & tertiò ſub prælo poſiti pro Conimbricenſi Liturgica Academia, quæ peculiarem ſuper hoc demandavit curam præclariſſimo viro P.Emmanueli de Azevedo Societatis Jeſu Alumno, cum ad promovendas non paucas Servorum Dei Cauſas a Luſitaniæ & Algarbiorum Rege ſelectus eſt præ omnibus & Romæ detentus; ubi ab eodem Sanctiſſimo Patre Sacrorum Rituum Congregationis Conſultor renunciatus, ſumma vigilantia, & omnium Eruditorum expectatione præfatum Opus magnificentiſſimè exſequitur.

Elaborabant inter hæc Poſtulatores BB. Camilli de Lellis, & Joſephi a Leoniſſa, ut quantocius cauſas, quas ſuſceperant, ad optatum Canonizationis finem perducerent. Ambæ ita proceſſerant, ut coram Sanctitate Sua rite perpenſis, quæ poſt impertitum eiſdem Beatis cultum a Deo facta fuerant eorum interceſſione, miraculis, Pontificium dumtaxat de iis exſpectaretur oraculum. Tempus non modicum interceſſerat, nec de Petri Cathedra vox incorrupta judicantis, de quibus conſtaret miraculis, adhuc intonuerat: Publicæ propterea privatæque preces in horum Beatorum Templis, & Cœnobiis eo dirigebantur, ut ad id obtinendum, quod petebatur, opportuna è cœlo Pontificiæ menti lux affulgeret.

Benedictus verò, licet hæc ei cura altè inſediſſet in animo: tamen ut populum ſibi commiſſum, omni, quo poterat, ſtudio acceptabilem Deo magis redderet, ſacram viſitationem inſtituere per id tempus decreverat, cujus initium a domo Dei ſe facturum primo die Maji anni 1745. etiam edixit.

Is dies erat Apoſtolorum Philippi, & Jacobi triumpho conſecratus. Summo igitur mane cum ad Lateranum ſe contuliſſet Pontifex, a Capitulo Baſilicæ, ejuſque Archipresbytero Nerio Cardinali Corſino Sancti Euſtachii Diacono exceptus, poſt effuſas ante auguſtiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum preces, aliaſque præparatorias ad Miſſam perlectas in eodem Altari Sacrificium confecit; quo abſoluto, in proximum Columnenſium Sacellum, e qua familia Cardinalis Hieronymus utriuſque Apoſtolici Palatii Pro-

tii Pro-Præfectus præſens aderat, ſecedens Defunctorum animas conſuetis orationibus abſolvit. Mox utraſque cuſtodias, & eam ſcilicet, quæ cœleſtem Angelorum panem in Pyxide ſervat, & illam, qua ſacrorum Oleorum vaſa conduntur, intus & extra diligenter inſpexit. Deinde Capita beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ceteraſque plurimorum Sanctorum Reliquias, quæ in alto pegmate inſtar turris intra Templum erecto ſervantur, propius veneraturus, per amplam ſcalam de induſtria paratam, & ab Ara majori, quæ ex adverſo eſt, non longè applicitam ſuperius aſcendit.

Crates ferreæ inauratæ, quibus circumundique pegma concluditur, & quarum claves penes ſe habent, alteram Præfectus Domus Pontificiæ pro Papa, alteram Conſervatores Urbis pro Populo Romano, reſeratæ jam prius fuerant, velaque pariter demiſſa. Cuncta luſtravit Pontifex; recognovit documenta, quæ de identitate Reliquiarum teſtabantur, pertractàns inde manibus etiam ſuis, quas exoſculari volebat, lipſanothecas.

Ab alto deſcendens Altarium menſas & ornatus earum inſpexit, ſacram ſupellectilem, ſingulaque omnia ad Divinum cultum, majeſtatemque, ac Miniſtrantium decorem ſpectantia, in Sacrarii ambitu diſpoſita ſedulò aſpexit: tandem ad Cappellam Domus Corſinæ divertit.

Eſt hæc ultima ad dexteram e Baſilica exeuntium, a ſan. mem. Clemente XII. Laurentio Corſino Sanctitatis ſuæ Prædeceſſore in memoriam S. Andreæ Feſulani Epiſcopi Cognati ſui erecta atque fundata. Pario lapide ornata eſt, cælaturis æneis multo auro illitis, anaglyptis, ſigniſque marmoreis, & egregia Divi Andreæ imagine ex opere muſivo, quæ tabulæ loco ſacram Aram mirificè illuſtrat: Præterea eſt in ea nobilis ex porphyrite Sarcophagus, quem vivens e Pantheon, olim Delubro, nunc Templo B. Mariæ ad Martyres, uni ex Cardinalibus S. R. E. in Diaconiam attributo, ipſius Eccleſiæ Canonicis exhibentibus aſportatum ad mortalis ſui Depoſiti cuſtodiam conſtituit ſibi Clemens, cujus voluntati obſequentes Gentiles ſui, cum vix ab obitu præfinitus annus effluxiſſet, ejus cadaver e Sancti Petri in Vaticano Baſilica, ubi depoſitum fuerat, privato funere elatum, prout ipſe Chirographo mandaverat, in eo deponendum curarunt.

Itaque Cappellam ingreſſus Papa Benedictus, defuncti Pontificis animæ intercedentibus B. Andreæ meritis a Deo precatus eſt pacem; Et quamvis non ignoraret præter Miniſtros ad Eccleſiaſtica obeunda munia certis redditibus attributis in ea inſtitutos, Sacrarium quoque veſtibus & vaſis, tum aureis tum argenteis, omnique alio cujuſvis generis apparatu, largè inſtructum eſſe, honorifica tamen potius, quam cenſoria animadverſione, nihil voluit inobſervatum præterire.

Poſtremò remeavit ad Quirinale egrediens per Orientalem portam. Nova hic porticus, novaque templi facies ipſummet Clementem habet Auctorem; ut inſcriptum ejus nomen, & ſtemma gentilitium oſtendunt. Et quidem tantæ molis fabrica ita admirationi omnibus eſt, ut oculos etiam in ſe

in se animosque intuentium convertat, & Triclinium Leonis restitutum, & oblonga via ad agrum Sessorianum aperta, utrumque regnantis Pontificis nobile opus. Neque verò in his dumtaxat se continuit munificentissimus Princeps: Longè majora sunt, quæ suo quæque loco, si quidem scribendi copia fuerit, enarrabuntur. Unum tamen modò prætermittendum non est, tanto nimirum Pontifici tribuendum esse, si non amplius flexus & invius, sed facilis & rectus accessus est ad Basilicam Helenianam, quæ Sanctitatis Suæ, dum Presbyter Cardinalis esset, Titulus fuit: Si Frons hujus Templi molimine ipso, & columnarum numero nobilis assurgit: Si demum Ædes tota velut nova Hierusalem depositio senio, & quasi sponsa ornata monilibus suis conspicitur. Quæ omnia summatim indicat lapis super ostium in interiori ædis parte ita inscriptus.

BASILICAM SESSORIANAM
A CONSTANTINO MAXIMO MATREQUE HELENA
A FUNDAMENTIS ERECTAM
ATQUE A LUCIO II BONONIENSI RESTAURATAM
BENEDICTUS XIV. PONT. OPT. MAX.
JAM EAMDEM IN TITULUM HABITAM
FRONTE PORTICU ABSIDE THOLO EXTRUCTIS
VIAQUE AD LATERANUM
COMPLANATIS UNDIQUE MACERIIS AGGERIBUSQUE
EXCITATIS INGENTI LIBERALITATE
ORNAVIT RESTAURAVIT DITAVITQUE
ANNO REP. SAL. MDCCXLIII. PONT. IV.

Providam hanc Vicarii sui curam in restaurandis Christianæ Religionis monumentis, in reficiendis ornandisque Basilicis sæculorum injuria collabentibus, in promovenda Ecclesiasticorum disciplina, tanto animi studio susceptam [a], qui scrutatur corda & scit quid Spiritus desiderat, Christus Jesus benigno statim favore est prosequutus. Nam cum Papa eo ipso die primo Maji ex Laterano redux in domesticum se recepisset cubiculum, advenisse tempus intellexit, quemadmodum diu precibus efflagitaverat [b], quo divitias gloriæ magni Dei mirabilia facientis in Servis suis, quos præparavit in gloriam, palam ostenderet: Quapropter accersitis RR. PP. Congregationis Sacrorum Rituum a Secretis, ac Fidei Promotore sequentia duo Decreta super approbatione Miraculorum in Causis Canonizationis BB. Camilli de Lellis, & Josephi a Leonissa vulganda tradidit.

[a] *Parali. cap. 28. v. 9. & ad Rom. cap. 1. v. 27.* [b] *Ad Ephes. 22. versu 18.*

ROMANA, SEU THEATINA

Canonizationis BEATI CAMILLI DE LELLIS *Fundatoris Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis.*

POſtquam ſolemni Ritu inter Beatos relatus fuit Venerabilis Dei Famulus CAMILLUS DE LELLIS Fundator Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis, inſtantibus de more Poſtulatoribus pro impetranda ejuſdem Cauſæ Reaſſumptione, ut ad finem optatum, nempe Canonizationem, ipſa perducatur, ſignata fuit Commiſſio Reaſſumptionis Cauſæ, & Apoſtolici Proceſſus confecti (quorum validitas diligenter etiam examinata, atque inde probata fuit) de Miraculis, quæ ob interceſſionem Beati CAMILLI a Deo patrata ferebantur, poſtquam ille Beatorum numero adſcriptus eſt: Cum deinde eadem Miracula in examen revocari cœpiſſent, & accuratiſſima diſquiſitio de ipſis facta eſſet, uti mos eſt, in duabus Congregationibus Antepræparatoria, ac Præparatoria, demum coram Sanctiſſimo Domino Noſtro BENEDICTO XIV. die 16. Martii nuper elapſi habita fuit Congregatio Generalis Sacrorum Rituum, in qua propoſitum fuit Dubium, quod antea jam fuerat propoſitum in duabus Congregationibus Antepræparatoria, ac Præparatoria, quas ſuperius nominavimus -- *An, & de quibus Miraculis conſtet poſt indultam eidem BEATO Venerationem in caſu, & ad effectum* -- Sanctitas Sua, priuſquam accederet ad Congregationem, omnia Conſultorum ſuffragia perlegere voluit, quemadmodum facere conſuevit, atque illa deinde coram univerſo Cœtu dilucidè expoſuit: Poſt hæc auditis Cardinalium ſuffragiis nihil novi conſtituit, non ſolùm, ut Cauſam accuratiùs perpenderet, ſed etiam, ut Divinam opem in tam gravi, difficilique negotio diuturnis precibus imploraret: His omnibus peractis duo ex propoſitis Miraculis adprobavit: Primum illud eſt, quod in Ordine ſecundo loco deſcribitur, & Luciæ Tereſiæ Petti contigit, quæ ab ipſa Nativitate aſthmate oppreſſa, graviſſimâ reſpirandi difficultate laborabat, & cum magis ætate procederet, tanta malorum acceſſio facta eſt, ut non modo ineptam prorſus efficerent ad quemcumque vel leviſſimum laborem, ſed etiam macilento vultu, fractiſque viribus Corporis penitus extenuarent: Quin etiam gibbum contraxit, & ſanguinem immixtum ſanie deſpuere cœpit, itaut de ejus vita actum eſſe Medici unanimes adfirmarent: Sed illa poſt invocatum B. CAMILLUM momento temporis priſtino reſpirandi impedimento, & marcidis ſputis libera protinus evaſit, Corporis curvamine ſoluta fuit, & ſe ad labores omnes ſuſcipiendos idoneam, & expeditam ſenſit, cum nulla antea Criſis, ſeu mali mutatio eidem Mulieri contigiſſet: Atque ita reſtitutis viribus, poſtquam ſeptemdecim annis graviter vexata fuit, integrâ, perfectâque gaudet valetudine.

Secun-

Secundum Miraculum, quod in Ordine tertium locum obtinebat, a Sanctitate Sua probatum, accidit Margaritæ Caſtelli Puellæ annorum duodeviginti, quæ Parentem habuit puſtulis infectam, & eodem morbo ita oppreſſa fuit, ut puſtulæ in diverſis partibus erumperent, & poſtremò ulcus per totum Corpus, & ingentes cruſtas ſanie manantes, & ſupramodum graveolentes inducerent. Tandem Menſe Julii anno 1743. cum Puellam febris acuta correpuiſſet, & nullum a medicinis levamen acciperet, omnem de ipſius ſanitate ſpem Medici depoſuerunt: Divinum Euchariſtiæ Sacramentum ipſi tamquam proximè morituræ fuit adminiſtratum, & omnia, quæ ad luctum & funebrem pompam ſpectant, jam parabantur; Interim ejus Mater, ac Soror ad interceſſionem Beati CAMILLI piè confugerunt, & ſtatim admirabile portentum evenit: Nam moriens Puella excitatur, & ſe incolumem, & ſanam exclamat: Lecto proſiliit, inflatum corpus detumuit, tabidæ Cruſtæ deciderunt, cibum ſumpſit integris ac reſtitutis viribus; nec ulla tunc temporis Criſis, ſeu mali mutatio interceſſit; Optimam pariter valetudinem, quam recuperavit, nunc etiam firmam retinet ac tuetur.

Hæc duo Miracula tanquam tertii generis Sanctitas Sua probavit, poſtquam in Lateranenſi Baſilica Sacrum hac die confecit, quemadmodum R. P. Fidei Promotori, & mihi infraſcripto Secretario declaravit, dum Sanctitas Sua præſens Decretum mihi tradidit. Hac die primâ Maji Sanctis Apoſtolis Philippo, & Jacobo dicata anno 1745.

C. Card. de Marinis Præf.

Loco † Sigilli.

T. Patriarcha Hieroſolymitanus Secret.

SPOLETANA

Canonizationis BEATI JOSEPHI A LEONISSA *Sacerdotis Profeſſi Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum.*

PEractâ jam à Clemente XII. fel. record. Beatificatione Venerabilis Dei Famuli JOSEPHI DE LEONISSA Sacerdotis Profeſſi ex Ordine Minorum Sancti Franciſci Capuccinorum, & ſignatâ deinde Commiſſione Reaſſumptionis Cauſæ, confectis auctoritate Apoſtolicâ Proceſſibus de Miraculis, quæ poſt eandem Beatificationem contigerunt, examinatâ pariter ſedulò, ac probatâ validitate ipſorum Proceſſuum, poſtremò in duabus Congregationibus Antepræparatoriâ, ac Præparatoriâ, quarum prima coacta fuit die 18. Junii anno 1743.; altera verò die 3. Martii anno 1744.; In his, inquam, Congregationibus propoſitum de more fuit:

An, & de quibus Miraculis conſtet poſt indultam dicto BEATO venerationem in caſu, & ad effectum &c. -- Idem prolatum dubium fuit in Congregatione Generali Sacrorum Rituum habitâ coram Sanctiſſimo Domino Noſtro Papa BENEDICTO XIV. die 22. Septembris anno 1744.

Sanctitas Sua, priuſquam in Congregationem veniret, omnia Conſultorum ſuffragia perlegit, eaque fusè retulit coram univerſo Cœtu: Poſt hæc auditis Cardinalium ſuffragiis, nihil omnino decernendum cenſuit, ut rem totam magis accurato ſtudio perpenderet, & ſeipſum Deo commendaret, ut lumen ſuum in hoc graviſſimo negotio impertiretur.

Itaque Sanctitas Sua, dum ejuſmodi Cauſæ privatum ſtudium impenderet, nonnullas difficultates deprehendit: Etenim circa primum, ac ſecundum Miraculum, quæ Conſultores & Cardinales majori plauſu exceperunt, advertit Sanctitas Sua nequaquam miſſos fuiſſe Romam articulos, ſeu capita rerum, ut ſuper illis a R. P. Fidei Promotore Interrogationes conficerentur, quæ ſolùm propoſitæ fuerunt a Judicibus Remiſſorialibus Apoſtolicis: Id profecto novum & inuſitatum Sanctitati Suæ viſum fuit, eò quod de Proceſſu ageretur Spoleti confecto, quæ Civitas procul dubio paucis milliariis Româ diſtat: Quare contrarium id eſſe conſtat Sacræ Congregationis praxi, quam Sanctitas Sua in ſuis libris-- *De Canonizatione Sanctorum lib. 2. cap. 47. num. 3.* fusè explicavit.

Accedit etiam, quod in Miraculis tertii generis *Inſtantaneitas* neceſſariò demonſtranda ſit, quæ cognoſci quidem nullo modo poteſt, niſi prius oſtendatur ſtatus anterior immediatus morbi, qui deinde momento temporis mirabiliter ſanatus fuit: Quamobrem Sanctitas Sua percurrens Teſtium dicta, nihil ſanè dubitandum putabat de præcedenti immediato, ac miſerrimo ſtatu morbi, ſed in apertam lucem manifeſtò illum non deduci, eò quod opportunæ ac neceſſariæ Interrogationes prætermiſſæ fuiſſent; ideoque Proceſſum ejuſmodi ſpicæ comparandum eſſe, quæ licet matura ac frumenti granis repleta ſit, tamen illa non effundit, niſi alicujus manu excutiatur.

Cum hæc ita eſſent, Sanctitas Sua deſiderio, atque amore cognoſcendæ veritatis ſolùm adducta, ſcribendum duxit ad Epiſcopum Spoletinum, qui ſuffectus eſt in locum ſui Prædeceſſoris, qui Proceſſui condendo interfuerat, ac vitæ curſum abſolvit: Illum ſecretò admonuit, ut accitis improviſò Teſtibus jam antea examinatis, & aliis pariter, qui vocari in examen poterant ac debuerant, ſed vocati nequaquam fuerant, illos opportunè interrogaret de ſtatu immediato, qui ſanationi præceſſit: Epiſcopus ad Leoniſſam ſe conferens indictâ jam ſacrâ Viſitatione Sanctitatis Suæ mandatis prudenter, accuratèque ſatisfecit: Novum Proceſſum, quem condidit, Romam miſit, conſentaneum penitus illis omnibus, quæ ipſi commiſſa fuerant: Quem Proceſſum Sanctitas Sua tradidit, ut in Tabulario Sac. Congregationis collocetur, & ipſius causâ difficultates omnes prorſus ſe exuiſſe adfirmavit. Addidit, Se nullam hæſitationem habuiſſe,

ut

ut litteras daret ad Epiſcopum Spoletinum, uti dictum eſt, quamvis adverſari videatur Decretum Alexandri VII. promulgatum anno 1658., quod Sanctitas Sua commemorat in Libris -- *De Canonizatione Sanctorum lib. 2. cap. 53. num. 11.* -- Quo ſanè Decreto præcipitur, ne in cauſis ejuſmodi per quoſcumque adjungantur robora, ac veluti ſubſidia iis probationibus, quæ in Proceſſibus jam perfectis continentur: Sibi enim perſuaſit Decretum Alexandri VII. locum non habere, cum Pontifex ipſe pro cognoſcenda diligentiùs veritate hujuſmodi ſubſidia perquirat: Accedit etiam, quod illud Decretum editum fuit ad coercendos Poſtulatores, ne Teſtes novos pro libito ſuo imbuerent, priuſquam in examen vocarentur, aut cum veteres Teſtes iterum examen ſubire deberent: Porro hoc periculum obvenire nullo modo potuit ob accuratam diligentiam ac rationem, qua totum negotium adminiſtratum fuit: Poſtremò, etiamſi idem Decretum impedimentum aliquid afferre poſſet, Sanctitas Sua, quatenus opus eſſet, pro hac vice tantùm illud prius abrogare conſtituerat.

Illuſtratis hoc pacto ob novas & opportunas interrogationes aſſertionibus Teſtium, qui prius examinati fuerant; iiſdemque magis corroboratis aliorum teſtimoniis, qui minimè ad examen acceſſerant, licet acciri debuiſſent, apertiſſimè patuit ſtatus morbi, qui ſanationi inſtantaneæ præceſſit, & cognitio habita eſt de illius continuatione, ſicuti in primo ex propoſitis Miraculis contendebatur: Quippe Spoletinus Epiſcopus teſtatus eſt, ſe vidiſſe Puerum, de quo ſermo inſtituitur, integræ ſanitati reſtitutum, & pedibus omnino liberum atque expeditum: Itaque Sanctitas Sua peracto Sacro in Baſilica Lateranenſi, accito R. P. Fidei Promotore, meque infraſcripto Secretario ſuâ auctoritate adprobavit tanquam Miraculum tertii generis incolumitatem redditam Joſepho Dionyſio, quam Poſtulatores primo loco expoſuerunt: Is Puer duorum annorum tam magnam corporis totius debilitatem ab ipſo vitæ exordio contraxerat, ut ſtare nullo modo poſſet; carnem verò lentam adeo, ac flexibilem habebat, ut, veluti ſudariolum, complicaretur: Eum Mater ad Eccleſiam detulit, ubi B. JOSEPHI Corpus repoſitum eſt, & ſuper Altare Puerum collocavit, BEATUM invocans magnâ religione ac pietate, ut illum ab ægritudine liberaret: Tunc Puer abſque ulla mora pedes ſuos ita corroborari ſenſit, ut incedere ſine difficultate, & currere potuerit; quo ſanitatis beneficio adhuc fruitur, uti ſuperiùs commemoravimus.

Inſuper Sanctitas Sua quoque probavit tanquam Miraculum tertii generis ſanationem Antoniæ Morelliæ, quam Poſtulatores ſecundo loco ſtatuerunt: Illa graviter laborabat fiſtulâ, quæ Callum etiam induxerat, & ſaniem permixtam ſanguine fundebat: Ex eadem fiſtulâ, cum hians pateret, ventus tam vehemens erumpebat, ut Candelam poſſet extinguere: Per duos annos hoc morbo cruciata fuit, cui dolores etiam, Tuſſis, ac Febris ſuperaddebantur, donec pius Sacerdos illam oblinivit oleo, quod ante ſacrum Corpus Beati JOSEPHI ardere conſuevit: Tum momento tem-

temporis integram ſanitatem conſequuta eſt, fiſtulâ penitus occlusâ, doloribus, Tuſſi, ac Febri omnino ceſſantibus, priſtinæ vires, & color naturalis ipſi redierunt, quâ bonâ valetudine deinceps ſemper uſa eſt: Quare, ut de Pontificia adprobatione horum Miraculorum certum documentum exiſtat, Sanctitas Sua mihi infraſcripto Secretario præſens Decretum tradidit, hac die prima Maji Sanctis Apoſtolis Philippo, & Jacobo dicata anno 1745.

C. Cardinalis de Marinis Præfect.

Loco † Sigilli.

T. Patriarcha Hieroſolymitanus Secretarius.

Poſtero die rediit Summus Pontifex ad Lateranum, inceptam Viſitationem proſequuturus. Peracto Sacro in Aldobrandino Sacello, ubi Euchariſtia cuſtoditur, cum Eminentiſſimo Archipresbytero & Canonicis, qui Sanctitatem Suam iiſdem ac pridie Cæremoniis advenientem receperant, in Veſtiarii receſſu conſedit: Libros ad Animarum curam ſpectantes, tum qui de Baptizatis, vel Confirmatis, ſeu Matrimonio conjunctis, ſeu vita functis teſtantur, tum eum, in quo Sacrificia pro Populo diebus ſaltem feſtis applicanda, juxtâ Sanctitatis Suæ encyclicam Epiſtolam datam Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, cunctiſque Locorum Ordinariis per Italiam die 19. Auguſti 1744. debent adnotari, ſedulò ne conſcripſiſſet & cautè aſſervaret Eccleſiæ Rector, ſtudiosè quæſivit; Quia verò inter præcipua Parochorum munia, utpote qui in Epiſcoporum adjutorium aſſumuntur, comprehenditur obligatio inſtituendi ad Catholicam fidem rudes, ac pueros; qua methodo, quo loco, & tempore, quove adjutorio id ageretur, perſcrutatus eſt, ac nonnulla zelo & vigilantiâ paſtorali plena edidit decreta. Sanè quantæ id Pontifici curæ ſit, palam faciunt inſtructiones ejus jam editæ, cum Bononienſem Cathedram obtineret, eaque benignitas, & humanitas, qua Chriſtum ducem ſequutus parvulos ad ſe venientes non ſemel erudivit ignaros, confirmavit inſtructos, omnes ad ſolidiorem ſcientiam muneribus allexit. Hæc ipſa Patriarchalis Baſilica Lateranenſis contemplata eſt hoc die, de quo loquor, tradentem pueris fidei rudimenta Benedictum, quem ante quinquennium in ſummo Apoſtolicæ dignitatis faſtigio poſitum exultans oſtenderat: Teſtis eſt etiam Congregatio, ſeu Societas, ut vocant, Doctrinæ Chriſtianæ, quam permutatâ Eccleſiâ antea nimis anguſtâ, aucto ad Miniſtros ſaluberrimi operis alendos cenſu, aliiſque præterea beneficiis cumulavit & gratiis. Ad hæc ut verbum Dei, cujus eſt cuſtos, in proximorum corde parere, atque alere Pontifex valeat; norunt omnes; quo honore in Apoſtolicas Ædes advehi ſinat, qua comitate excipiat, variiſque

riisque donis muneretur, quicumque ex pueris in annua generali disputatione de fidei nostræ Institutis tamquam omnium peritissimus donatus laureâ sit.

At non minori sollicitudine Ecclesiasticæ disciplinæ teneri demonstravit Pontifex, cum die tertio præfati mensis Maji Visitationem eamdem prosequutus multas tulit saluberrimas leges, quibus ii tenerentur, qui in sortem Domini vocati ad concinendas divinas laudes Choro debent interesse, pluresque alias de bonorum Ecclesiæ procuratione, & Legatorum adimplemento: Cetera delegans cognoscenda Eminentissimo Archipresbytero, & nonnullis sibi adjunctis Convisitatoribus ejusdem Patriarchalis Canonicis. Revertar modò unde fueram digressus: Etenim ab enarratione Actorum, nimis dilapsus est sermo.

Expeditis itaque Miraculorum approbatione Causis BB. Camilli, & Josephi, reliquum erat dubium; an idcirco videretur posse tutò procedi ad eorum Canonizationem. Indicta de more super eo generalis Congregatio habita fuit coram Sanctissimo Domino Nostro die 3. sequentis Augusti, in qua licèt singuli Suffragatores unanimi responso *Posse* censuissent; Pontifex tamen animum suum patefacere noluit, ut a Deo, ad cujus gloriam dirigitur Canonizatio, novis precibus & sacrificiis, quid sibi in tali negotio statuendum foret, exposceret; quod quanto Religionis studio, quaque assiduitate præstiterit, compertum iis est, qui BENEDICTUM viderunt, quotidie, ut consuetum ei est, ante Augustissimum Eucharistiæ Sacramentum publicæ expositum venerationi diu procumbentem; raro pietatis exemplo.

Imminebat interim dies 17. Augusti universæ Christianæ Reipublicæ felix, quo post longam sex mensium viduitatem, talem sponsum extemplo sibi datum, ita gavisa Ecclesia est, ut ejus magnitudini animi, prudentiæ, sapientiæque confisa, difficillimis hisce temporibus bello, fame, pestilentia, præcipuè verò iterata Romani Imperii vacatione interturbatis, malorum, quæ timebantur, depulsionem sibi meritò præsagierit, & redintegratam in posterum felicitatem, pace inter dissidentes Principes composita, sibi obventuram firmissimè speret.

Hunc igitur diem præelegit Pontifex ad sequentium Decretorum promulgationem; ut precibus BB. Camilli, & Josephi Deus ex Alto ineuntem suscepti Ministerii sui annum sextum benigno prosequeretur auxilio.

ROMANA, SEU THEATINA

Canonizationis BEATI CAMILLI DE LELLIS *Fundatoris Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis.*

PRopositio in Sacrorum Rituum Congregatione Generali habitâ die tertia labentis mensis Augusti coram Sanctissimo Domino Nostro BENEDICTO PP. XIV. Dubio -- *An in Causa Beati CAMILLI DE LELLIS Fun-*

Fundatoris Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis; in qua Sanctitas Sua die prima Maji currentis Anni bina approbaverat Miracula ſequuta poſt indultam eidem BEATO Venerationem,- *tutò procedi poſſet ad ſolemnem ipſius Canonizationem* -- cum, omnibus affirmantibus, Sanctitas Sua reſolutionem diſtuliſſet, ut a Deo in re tam gravi opem imploraret, accitis poſtmodum coram Se R. P. Ludovico de Valentibus Fidei Promotore, meque infraſcripto Congregationis Sacrorum Rituum Secretario, poſt celebratum in Cappella domeſtica Sacrum, præſens Canonizationis Beati CAMILLI DE LELLIS quandocumque faciendæ Decretum expediri ac publicari mandavit. Elegiſſe autem ait pro editione & publicatione Decreti hanc ipſam diem decimam ſeptimam menſis Auguſti anni 1745. utpote anniverſariam ſuæ Aſſumptionis ad Summum Pontificatum: *Diem videlicet, quam ipſi honorabilem fecit Divina dignatio, quæ dum humilitatem ſuam in ſummum gradum provexit, quod neminem ſuorum ſperneret, demonſtravit*; vivam ſpem in Deo collocans, quod, interceſſione BEATI ſtato tempore inter Sanctos ſolemni ritu recenſendi, Sibi pro ſufferendo intolerabili onere, ſuis humeris reclinato, validiſſimo ſuo cœleſti auxilio præſto futurus ſit; *ne ſuſcepti operis magnitudo creberrima ſit offenſionis occaſio*, bene agnoſcens, *quod quamvis ſinguli quique Paſtores ſpeciali ſollicitudine gregibus ſuis præſint, & pro commiſſis ſibi ovibus rationem reddituri ſint, ſibi tamen cum omnibus cura communis eſt*: Quæ verba ſunt Sancti Leonis *in primo, & quarto Sermone in Anniverſario aſſumptionis ſuæ ad Summum Pontificatum*. Hac die 17. Auguſti 1745.

C. Card. de Marinis Præfectus.

Loco † Sigilli.

Th. Patriarcha Hieroſolymitanus S. R. C. Secret.

SPOLETANA

Canonizationis BEATI JOSEPHI A LEONISSA *Sacerdotis Profeſſi Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capuccinorum.*

SAnctiſſimus Dominus Noſter BENEDICTUS PP. XIV. die prima Maji currentis anni 1745. bina approbavit Miracula a Deo patrata interceſſione Beati JOSEPHI A LEONISSA Sacerdotis Profeſſi Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capuccinorum, ſequuta poſt indultam dicto BEATO Venerationem, uti ex Decreto Sanctitatis Suæ dictis die & anno, edito planè colligitur.

Cum autem in Congregatione Generali Sacrorum Rituum habita coram Sanctitate Sua die tertia labentis menſis Auguſti propoſitum de more fuiſ-

fuiſſet Dubium -- *An tutò procedi poſſet ad ſolemnem dicti BEATI Canonizationem* -- & affirmantibus omnibus, Sanctitas Sua reſolutionem diſtuliſſet, ut prius effuſis ad Deum precibus cœleſtis Numinis opem in tam gravi deliberatione imploraret: His adimpletis, accitis coram Se R. P. Ludovico de Valentibus Fidei Promotore & me infraſcripto Secretario, poſt celebratum in Cappella domeſtica Sacrum, præſens Canonizationis beati JOSEPHI A LEONISSA quandocumque faciendæ Decretum expediri & publicari mandavit.

Addidit Sanctitas Sua, Se pro hujuſce Decreti publicatione præſentem diem, decimam videlicet ſeptimam ejuſdem menſis elegiſſe, ſuæ Aſſumptionis ad Summum Pontificatum anniverſariam, ſperans orationibus BEATI eſſe præſtandum, *ut Deus miſericordiarum miniſterii ſui tempora benignus aſpiciat, Paſtoremque ovium ſuarum & cuſtodire ſemper dignetur & paſcere*: Quæ verba ſunt ſancti Leonis Magni *Serm.4. in Anniverſario aſſumptionis ſuæ ad Pontificatum*. Hac die 17. Auguſti 1745.

C. Card. de Marinis Præfectus.

Loco † Sigilli.

Th. Patriarcha Hieroſolymitanus S. R. C. Secret.

Porro ſtatutâ horum quinque BB. Fidelis nempe a Sigmaringa, Camilli de Lellis, Petri Regalati, Joſephi a Leoniſſa, & Catharinæ de Ricciis Canonizatione, de loco, ubi eam peragi oporteret, dubitandum non videbatur; nam licet fel. rec. Benedictus XIII. Joannem Nepomucenum inter Sanctos Martyres, & Clemens XII. Vincentium a Paulo, & Joannem Franciſcum de Regis inter Sanctos Confeſſores non Pontifices, Julianam Falconeriam inter Sanctas Virgines, & Catharinam Fieſchi Adorni inter non Virgines in Lateranenſi Baſilica nuper retulerint, tamen Vaticanum Templum omnibus præferendum meritò putabatur *pro majore rei dignitate & gloria; dignitate quidem propter Principum Eccleſiæ conſortia; gloria propter omnium gentium inundantem accurſum*: Ut ex Maffeo Vegio, Eugenii IV. Cubicularo refert Dominicus Cappelli Apoſtolicarum Ceremoniarum Magiſter in contextu Actorum Beatificationis & Canonizationis S. Franciſci Saleſii a ſe collectorum.

Idcirco Sanctiſſimus Dominus Noſter, ut tantæ rei dignitati Templi quoque Majeſtate conſuleret, non alio in poſterum loco, quàm in Baſilica Vaticana Canonizationes Sanctorum habendas decrevit: Quod & quatuor ſæculorum uſu fuerat antea comprobatum, & ſanc. mem. Alexander Papa VII. de formali Servorum Dei Beatificatione ibi celebranda jam pridem ſtabiliverat.

En Sanctitatis Suæ Conſtitutio.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

AD ſepulcra Apoſtolorum, quorum conſecrata Sanguine Roma, quæ fuerat Magiſtra erroris, facta eſt diſcipula veritatis; ad ſacros beati Petri cineres, ſuper cujus fidei firmitate extructa totius ſacri ædificii Cœlo inferenda conſurgit ſublimitas, Romana Mater Eccleſia in ſuis triumphat filiis, qui calcatis Mundi blanditiis, & infernalis hoſtis ſuperatis inſidiis ad præmia pervenerunt æterna; & quos inter Sanctos Dei Servos & cœleſtis beatitudinis conſortes congruo devotionis cultu venerandos Romani Pontificis a Chriſto Domino accepta, & per Petrum ad Succeſſores ſuos derivata decernit auctoritas. Quæ igitur a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris prudenti conſilio & provida ratione inſtituta ſunt, & longo deinde uſu recepta, piè ſanctèque ſervata, Nos, quorum humilitatem ineffabilis Dei benignitas ad Cathedram Petri evehere dignata eſt, decet diligenter ſervare & ſtudiosè cuſtodire; & ſi quid vel temporum vel rerum varietate immutatum eſt, in integrum reſtituere, & ad priſtinam rationem ac formam revocare, atque alia diſponere, prout in Domino videtur expedire.

Sanè quidem omnes & ſingulæ Beatorum Canonizationes in Urbe noſtra peragendæ in Baſilica beati Petri Apoſtolorum Principis ſemper peractas fuiſſe, antiqua ac fide digna teſtantur monumenta: Cum autem fel. record. Benedictus Papa XIII. Prædeceſſor noſter, a quo ad Cardinalatus honorem aſſumpti fuimus, in eadem Vaticana Baſilica beatos Turribium ex Majorga, Jacobum a Marchia, Agnetem a Monte Politiano, Peregrinum Latioſum, Johannem a Cruce, Franciſcum Solanum, Aloyſium Gonzagam, Stanislaum Koſtkam, & biennio poſt beatam Margaritam a Cortona Sanctorum cultu honorandos ſolemniter de more conſtituiſſet; ac deinde beatum Johannem Nepomucenum in Sanctorum numerum ſimiliter referre vellet, ei perſuaſum eſt, ut id in Baſilica noſtra Lateranenſi ſolemni ritu perageret. Nos, qui per id temporis Eccleſiæ Anconitanæ ex conceſſione & diſpenſatione Apoſtolica præeramus, eumdem Benedictum Prædeceſſorem per noſtras litteras certiorem facere non prætermiſimus, Beatorum Canonizationes quoties in Urbe faciendæ erant, nonniſi in Vaticana Baſilica ab antiquo tempore celebrari conſueviſſe; & ad hujuſmodi officium præſtandum eo magis Nos teneri credidimus, quia per plures annos, dum in minoribus eramus, unus ex inſignis ejuſdem Baſilicæ Capituli Canonicis extitimus, & per plures etiam annos munere Promotoris Fidei functi fuimus. Tum autem Româ benignè Nobis reſponſum

ſponſum eſt, quod in Baſilica Lateranenſi ſolemnis apparatus pro Canonizatione ibidem habenda jam nimium proceſſerat; noſtræque literæ ſeriùs, quàm oportebat, ad Urbem pervenerant.

Poſtmodum a piæ mem. Clemente PP. XII. ſimiliter Prædeceſſore noſtro ab Eccleſiæ Anconitanæ ad Eccleſiæ Bononienſis regimen Apoſtolica ejus auctoritate translatis Nobis ſignificatum eſt, prædictum Clementem Prædeceſſorem BB. Vincentii de Paulis, Johannis Franciſci Regis, Catharinæ Fieſchi Adorni, & Julianæ Falconeriæ Canonizationem propediem in Eccleſia Lateranenſi ſolemniter celebraturum: Sed quoniam per id tempus jam primus Tomus operis noſtri de Servorum Dei Beatificatione & Beatorum Canonizatione in publicum editus fuerat, in quo nullam ante præfati Benedicti Prædeceſſoris tempora Beatorum Canonizationem in Urbe ſolemniter, niſi in dicta Baſilica celebratam fuiſſe ſatis ſuperque demonſtratùm fuerat, ulterius animi noſtri ſenſus aperire ſuperfluum duximus.

Præterea, cum ante fel. rec. Alexandri PP. VII. pariter Prædeceſſoris noſtri tempora nulla ſtatuta eſſet ſolemnitas in Beatificatione Venerabilium Servorum & Ancillarum Dei obſervanda; idemque ritum & ſolemnitatem adhibendam in ſacra functione hujuſmodi, eamque debita cum pompa in Vaticana Baſilica explendam decreverit, ita ſemper poſterioribus temporibus ſervatum eſt, ut omnes Beatificationes in eadem Vaticana Baſilica celebrarentur uſque ad præfati Benedicti XIII. tempora, quo Romanam Eccleſiam gubernante, quamvis in Vaticana Baſilica Beatificatio Ancillæ Dei beatæ Hiacynthæ Mariſcottæ, & Servi Dei B. Joannis de Prado facta ſit; nihilominus Beatificatio Servi Dei B. Fidelis a Sigmaringa paulo poſt Canonizationem B. Johannis Nepomuceni in Baſilica Lateranenſi celebrata fuit. Poſt hanc verò Beatificationem in ejuſdem Benedicti Pontificatu in Baſilica Vaticana ſolemni ritu relati fuerunt in Beatorum numerum Servus Dei poſtea Beatus, & nunc ſanctus Vincentius de Paulis, & Servus Dei beatus Petrus Forerius; in Pontificatu autem Clementis XII., paulo poſt ſupradictas Canonizationes in Baſilica Lateranenſi uno eodemque die unica ſolemnitate peractas, in eadem Baſilica ſolemniter adſcriptus eſt inter Beatos Servus Dei nunc beatus Joſeph a Leoniſſa: Cum autem a Nobis ob ineffabilem Dei benignitatem Pontificatus honorem ac onus gerentibus decretum fuiſſet, ut inter Beatos Servus Dei Alexander de Saulis adſcriberetur, ſolemnis ejuſdem Beatificationis functio in Baſilica Vaticana celebrata eſt.

Matura igitur conſideratione perpendentes, quod a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris omnes Venerabilium Servorum, & Ancillarum Dei Sanctificationes in Urbe noſtra ſolemniter peragendæ laudabili inſtituto, optimiſque ex cauſis ab antiquiſſimo tempore in Vaticana Baſilica, & quod ab Alexandri PP. VII. Prædeceſſoris noſtri, & ſucceſſivis deinde temporibus Beatificationes quoque in eadem Vaticana Baſilica, exceptis nonnullis ſupramemoratis Canonizationibus & Beatificationibus

ab iisdem Prædeceſſoribus noſtris Benedicto, & Clemente in Baſilica Lateranenſi peractis, ſemper celebratæ fuerunt: Ne igitur commendabili & antiquæ conſuetudini, & prædictæ Vaticanæ Baſilicæ prærogativæ hujuſmodi ex B. Johannis Nepomuceni Canonizatione, ac Venerabilis Servi Dei Fidelis a Sigmaringa Beatificatione a Benedicto; nec non ex Beatorum Vincentii de Paulis, & Johannis Franciſci Regis, ac Beatarum Catharinæ Fieſchi Adorni, & Julianæ Falconeriæ reſpective Canonizatione, & Venerabilis Servi Dei Joſephi a Leoniſſa Beatificatione a Clemente Prædeceſſoribus prædictis in Eccleſia Lateranenſi celebratis præjudicium aliquod afferatur, hac noſtra perpetuò valitura conſtitutione veterem conſuetudinem ac venerandum Prædeceſſorum noſtrorum inſtitutum, Decretumque Alexandri Prædeceſſoris prædicti ac integrum ejus tenorem Apoſtolica auctoritate approbantes confirmantes & innovantes, ac illis quodcunque Apoſtolicæ firmitatis robur adjicientes motu proprio, ex certa ſcientia, ac Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine decernimus præcipimus & conſtituimus, ut in poſterum & perpetuis inde futuris temporibus omnes & ſingulæ Venerabilium Servorum & Ancillarum Dei Beatificationes, ac BB. Canonizationes in Urbe noſtra prædicta pro tempore celebrandæ, non in aliis quàm in Baſilica Principis Apoſtolorum de Urbe prædicta privativè quoad reliquas Baſilicas Eccleſiaſque ejuſdem Urbis celebrari omnino debeant; utque Canonizationes & Beatificationes in eadem Eccleſia Lateranenſi a Benedicto, & Clemente Prædeceſſoribus prædictis, ut præfertur, peractæ nullo unquam tempore, perinde ac ſi in ea celebratæ non fuiſſent, præjudicium aliquod antiquo inſtituto & Vaticanæ Baſilicæ prærogativæ afferre valeant. Inſuper quoniam ab eodem Alexandro Prædeceſſore noſtro uſque ab anno 1659. alterum emanavit Decretum ſuper contributione tam in Beatificationibus quàm in Canonizationibus favore Sacrarii ejuſdem Baſilicæ facienda, quod a Nobis in prædicto Tomo primo operis noſtri de Beatorum Canonizatione relatum eſt, motu, ſcientia, & poteſtate ſimili illud approbamus & confirmamus, & quatenus opus ſit, quæ ab ipſo Alexandro Prædeceſſore decreta ſunt, rurſus decernimus & conſtituimus; & in futurum ab omnibus inviolabiliter obſervari volumus & mandamus.

Præſentes quoque ex eo quod intereſſe ad præmiſſa habentes ad hoc vocati & auditi non fuerint, aut ex alia quavis juridica & legitima, etiam neceſſariò exprimenda cauſa, vel quocumque prætextu de intentionis noſtræ aut alio quovis defectu notari vel impugnari nullo unquam tempore poſſe, ſed ſemper firmas validas & efficaces fore, & eſſe.

Sicque & non aliàs per quoſcumque Judices etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, ac quoſcumque alios Judices quacumque judicandi facultate ſuffultos judicari & definiri debere; ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate; irritum quoque & inane quidquid ſecus ſuper his a quo-

a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus Canonizationibus & Beatificationibus in prædicta Eccleſia Lateranenſi, ut præfertur, celebratis, ac noſtræ & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de jure quæſito non tollendo; nec non conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ſi quæ contra litterarum noſtrarum hujuſmodi tenorem editæ exiſtant, ſtatutis, conſuetudinibus, privilegiis quoque & indultis, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, ac derogatum eſſe volumus contrariis quibuſcumque.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtri Decreti, ſtatuti, conſtitutionis, confirmationis, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem nono Cal. Decembris Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo primo Pontificatus noſtri Anno Secundo.

D. Cardin. Paſſioneus.

Viſa de Curia
N. Antonellus.

X. Sub-Datarius.

I. B. Eugenius.

Interim poſtulata cum Regum & Principum, tum Regularium ipſorum Ordinum aſſiduè ad Sanctitatem Suam deferebantur, ut quantocius hos quinque Beatos Sanctis dignaretur adſcribere; quas preces & vota cum libenti animo Pontifex excepiſſet, proximo ſequenti anno ſe relaturum Eos in Album Sanctorum benignè affirmavit, Poſtulatoribus tamen admonitis, ne parcerent ſumptui, ut apparatus ſplendore & magnificentiâ, quæ peragenda erat Canonizatio, ſuperiores reliquas antecelleret. Quod jure petere videbatur poſt imminutam in ſtrenis & ſportulis ipſarum Cauſarum impenſam taxatione certa, ab eodem jam edita, in poſterum valitura.

Ac onus quidem parandi omnia, & diſponendi quæ ad tantam celebritatem requiruntur, ipſorum tantummodo Poſtulatorum eſt: Conſuevere tamen Romani Pontifices, ut omnia ritè fiant atque ordine, aliquem eiſdem præficere non minus authoritate, quàm dignitate conſpicuum, qui aliquando unus etiam e S. R. E. Cardinalium numero fuit; ut Xiſto V. Pontifice factum eſt in Canonizatione ſancti Didaci: Noviſſimis verò hiſce temporibus hanc curam demandarunt aut Præfecto Palatii Apoſtolici aut Fidei Promotori; ut Sanctitati quoque Suæ contigit, cum Fidei Promotor Benedicto XIII. Pontifice Canonizationum, quæ tunc factæ fuerunt, res adminiſtravit: Verùm Pontifex cum perſpectam haberet,

non

non modò vigilantiam, verum etiam prudentiam R. P. D. Theodori Boccapaduli, quem ſibi a ſecretis eleemoſynis eſſe jam pridem juſſerat, ipſi præ omnibus tale negotium commiſit nuncio miſſo per Epiſtolam Secretariæ Status.

Eo ferme tempore admoniti RR. PP. Cauſarum Poſtulatores fuere tam de hujuſmodi electione, quàm de die 29. Junii anni proximè futuri, quem utpote SS. Petri & Pauli Apoſtolorum martyrio conſecratum, ad Canonizationem peragendam Pontifex deſtinaverat. Moliri ſtatim illi ſummo ſtudio quidquid aut excogitari elegantiùs, aut artificio effici magnificentiùs poterat, & conferre conſilia inter ſe ceperunt; atque ut pro ſua quiſque parte quid curaturi eſſent, unanimi conſenſione deliberarent, primùm ſemel in hebdomada, deinde ſingulis quindecim diebus Pontificio juſſu conveniebant apud Reverendiſſimum P. Thomam Ripoll Generalem Ordinis Prædicatorum Magiſtrum & in Cauſa beatæ Catharinæ de Ricciis Poſtulatorem, Virum cum multo rerum uſu præſtantem, tum etiam nonagenarium. Ea, quæ rata ipſis erant, Sanctitati Suæ continuò ſignificabantur; cum diſtrictè præcepiſſet Pontifex, ne quid inconſulto Se fieret, & non probante.

Hæc cum ita compararentur, vergebat in finem annus; bellicus autem furor, qui Europam, atque adeo noſtram etiam Italiam quadriennio amplius afflixerat, non jam, ut optabatur, conquieſcere, ſed magis augeri videbatur. Conclamabat [a] Pontifex unà cum Populo ad Deum, ut [b] fieret Pax in virtute ſua, & miſeratione placatus [c] indignationem ſuam averteret a nobis. Cum in his tamen verſaremur anguſtiis, multaque timeremus, quæ jam impendebant; [d] Pater miſericordiarum & Deus totius conſolationis, [e] qui nos neque jucunditates neque tribulationes ſinit habere continuas; ſed ita ex [f] adverſis & proſperis, mortalium vitam contexit, ut mæſtis rebus quædam etiam jucunda permiſceat, conſolatus eſt nos lætiſſimo nuncio, qui Septembri menſe allatus Romam eſt, Franciſcum nempe I. Lotharingiæ & Vargionum Ducem, atque magnum Ducem Hetruriæ, Francofurti electum Romanorum Regem & Imperatorem futurum.

Rem tantam & munus e Cœlo datum, ut Sacro Apoſtolico Senatui ſignificaret Pontifex, Conſiſtorio ſecreto in diem 15. Decembris indicto, ante Eccleſiarum in eo propoſitionem Germanicorum Comitiorum eventum diſerto narravit alloquio, acceptaſque ab electo Romanorum Rege literas coram adſtantibus S. R. E. Cardinalibus, a D. Cajetano Amato Litterarum Apoſtolicarum ad Principes Secretario conſuetâ Cubiculariorum Cappâ induto recitari voluit; ad gratias præterea Deo agendas pro tanto beneficio ſequentem Feriam quintam deſtinavit.

Poſtero itaque die, cum per impreſſam ſchedulam admoniti fuiſſent Emi-

[a] *Joſue cap. 6. verſu 5.* [b] *Pſalmo 121. verſu 6.* [c] *Pſalmo 84. v. 4.* [d] *2. ad Corinth. cap. 1. v. 3.* [e] *S. Jo. Chryſoſt. Homil. 8. in Matt.* [f] *Ibid.*

Eminentiſſimi Patres & omnes Prælatorum ordines; frequens, ut in maxima lætitia, etiam populus Pontificium in Quirinali Sacellum complevit. Rem Divinam in gratiarum actionem peregit Eminentiſſimus Paſſioneus Brevium a Secretis. Adfuit Papa ſacris pretioſis veſtibus indutus: Rubeis quoque Cappis ſupra veſtes ſimiliter rubeas, licet id fieri non conſueverit Adventus tempore, circumamicti interfuere Cardinales. Urbs tota cum privatim tum publicè in magna lætitia biduò verſata eſt.

INTIMATIO

Per Curſores facienda, Domi quoque dimiſsâ copiâ.

DIE decima ſexta *labentis Menſis Decembris, feria quinta, in Sacello Paulino Palatii Apoſtolici Quirinalis*, hora decima ſeptima *erit Cappella, in qua adſtante Sanctiſſimo D. N. BENEDICTO PP. XIV. Miſſam cantabit in gratiarum actionem pro Electione Regis Romanorum Eminentiſſimus, & Reverendiſſimus D. Card. Paſſionei.*

Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi DD. Cardinales intererunt induti Veſtibus, & Cappis rubeis, *quo colore per integram enunciatam diem utentur.*

De ſero autem feriæ quartæ præcedentis, nempe die 15. *ejuſdem menſis, & ſub nocte pariter hujus diei luminaria ad feneſtras accendi, & ante propria Palatia dolia comburi in lætitiæ ſignum mandabunt.*

Ideo intimentur omnes & ſinguli Eminentiſſimi & Reverendiſſimi DD. Cardinales, Gubernator Urbis, Principes Solii, Ceterique intimari ſoliti.

De Mandato Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ

Ignatius Reali Apoſt. Cærem. Præf.

Tranſactis ſubinde Natalitiis Domini feriis, Paſchalibuſque Sacramentis conſummatis intelligens Pontifex, Epiſcopos a ſuarum Diœceſium procuratione expeditiores jam eſſe, ut tam grave Canonizationis negotium conſilio juvarent ſuo, ejuſque Majeſtatem augerent præſentia, eos, qui intra centeſimum ab Urbe lapidem erant, datis confeſtim litteris acciri juſſit a Secretario Congregationis Cardinalium Sacri Concilii Tridentini Interpretum, qui eodem prorſus exemplo ſingulis ita ſcripſit.

Illñe, & Rñe Dñe Pñe Obſñe.

MAndatum, *quod SANCTITAS SUA mihi dedit, ad Ampl. Tuam Ill. hanc litterarum officio perſequor, ut, cum primis Menſis Junii diebus quinque Conſiſtoria Semipublica habenda ſint, priuſquam in Sanctorum Album ſolemni Eccleſiæ ritu totidem Beati a SANCTITATE SUA referantur FIDELIS a SIG-*

a SIGMARINGA, CAMILLUS de LELLIS, PETRUS REGALATUS, JOSEPH a LEONISSA, & CATHARINA de RICCIIS, Urbem prostremis Mensis Maii diebus accedas, nisi gravissimæ Pastoralis Officii curæ præsentiam istic tuam desiderent. Te interim reliquum mihi est admonere gratissimum & acceptissimum SANCTITATI SUÆ futurum, si statuto tempore præsto fueris, atque hanc Ecclesiæ celebritatem Ampl. Tuæ Ill., cujus manus reverenter deosculor, dignitate honestaveris.

Ampl. Tuæ Illustrissimæ, ac Reverendissimæ

Romæ Idibus Aprilis 1746.

Addictiñus & Obseqiñus Servus
Joseph Furietti S. Concilii Secret.

Quod ad alios Antistites pertinet, qui longiùs aberant ab Urbe, apertè significaverat Pontifex, si Romam per id tempus venissent, eorum accessum loco statutæ a Constitutionibus Pontificiis sacrorum Liminum Visitationis se habiturum; quod Pontificis consilium ac placitum ubi cognitum iis fuit, qui Romæ Episcoporum res agunt, suum unusquisque Præsulem statim commonuit, ut oblatam Pastoralis Officii debitum persolvendi, & celebritatis, quæ rarò accidit, spectandæ opportunitatem nè dimitterent: Ex quo factum est, ut nonnulli Orientales etiam Episcopi interventu suo Canonizationem honestaverint. Interim visum est Sanctissimo Patri, Consistorium secretum habere, in quo juxta Ritus rationem a majoribus acceptam, Cardinalis Sacrorum Rituum Congregationis Præfectus, vel antiquior in ipsa Congregatione causas adlegendorum inter Cœlites contracta debuisset oratione proponere, ut de auditis Pontifice mox quærente sententiam suam dicere quisque ex Cardinalibus posset; præfatum tamen onus causarum referendarum eo die Suamet Sanctitas summo labore suscepit. Ejusmodi erat instructio, singulis Eminentissimis Patribus jussu Pontificis opportunè per Cursores transmissa.

Eminentissime, & Reverendissime Domine.

IN proximo Consistorio Sanctissimus Dominus Noster BENEDICTUS PAPA XIV. methodica, ac compendiosa narratione referet Vitam, Virtutes, & Miracula Beatorum FIDELIS a SIGMARINGA Martyris, Ordinis Minorum Capuccinorum S. Francisci, CAMILLI de LELLIS Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis Fundatoris, PETRI REGALATI Ordinis Minorum Observantium S. Francisci, JOSEPHI a LEONISSA pariter Ordinis Minorum Capuccinorum S. Francisci Confessorum; & tandem CATHARINÆ de RICCIIS Ordinis Prædicatorum Virginis; necnon Acta in Causa Beatificationis & Canonizationis eorumdem, quæ Sacrorum Rituum Congregatio

prævio

Ichnographia Aulæ Consistorii Secreti in Palatio Quirinali

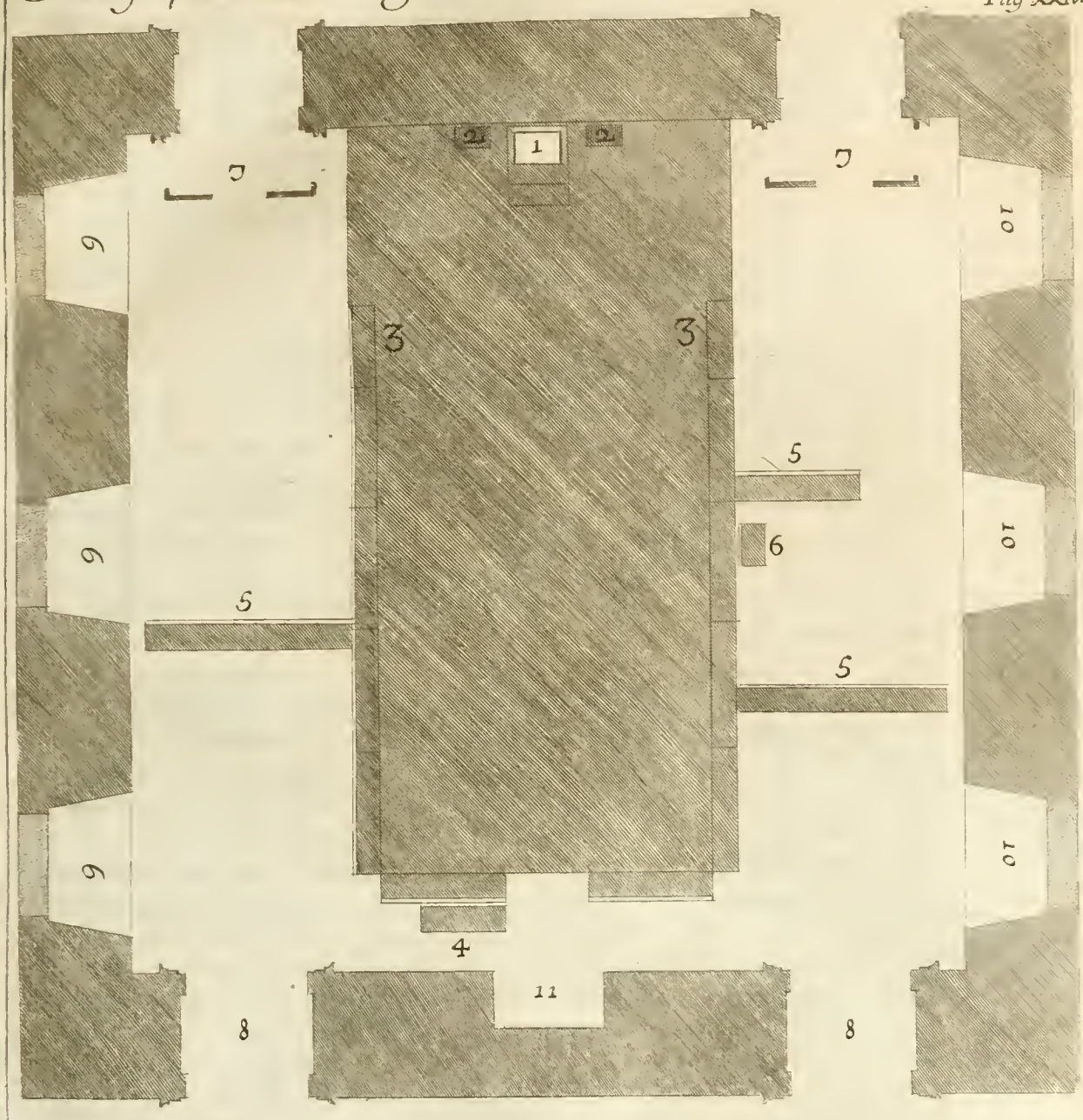

1. Sedes Pontificia.
2. Consueta Cardinalium Diaconorum Assistentium scabella ad ornatum tantùm
3. Sedilia Cardinalium.
4. Sedile vacans ad claudendum Tetragonum.
5. Similia ad arcendum Populum.
6. Aliud pro sustinen- libro Taxarum, ac tintinnabulo.
7. Lignea vestibula ad intima Cubicula Papæ (vulgò Bussale).
8. Larvæ ab Aula Parasfrenariorum.
9. Fenestræ versus Atrium Quirinale.
10. Aliæ versus Viridarium.
11. Insumibulum.

Ægidius Canevarelli Arch.

Io. Bapt. Sintes sculp. Romæ

prævio rigoroſo examine admiſit & approbavit. Quibus expletis idem Sanctiſſimus Dominus Noſter Fratrum ſuffragia exquiret: An ſcilicet deveniendum ſit ad ſolemnem eorumdem Beatorum Canonizationem: Et ſinguli Cardinales per verbum PLACET, vel NON PLACET, ſententias aperient, prout ad Dei gloriam & Catholicæ Eccleſiæ decus magis eis expedire videbitur.

De Mandato Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ

Ignatius Reali Apoſt. Cærem. Præf.

Feriâ igitur ſecundâ poſt octavam Paſchatis die 18. menſis Aprilis conſtitere in conſueta Palatii Apoſtolici Quirinalis Aula Summus Pontifex & Cardinales deliberaturi ſuper graviſsimo Canonizationis negotio. Omitto deſcriptionem tam loci, quàm cæremoniarum hujus Conſiſtorii; quod & in reliquis faciam, de quibus loquar, niſi peculiare in iis aliquid acciderit, & notatu dignum, cum ſatis diſertè atque ſubtiliter de iis omnibus pertractaverit Clariſſimus Vir Juſtinianus Chiapponus Apoſtolicæ Sedis Cæremoniarius in Actis Canonizationis Sanctorum Pii V. Pontificis Maximi, Andreæ Avellini, Felicis a Cantalicio, & Catharinæ de Bononia a ſan. mem. Clemente XI. anno ſui Pontificatus & ſæculi hujus duodecimo habitæ.

Poſt privata cum Sanctiſsimo Cardinalium colloquia (his enim unicè fas eſt tempore Conſiſtorii accedere ad alloquendum Pontificem) dimiſſo Populo clauſum fuit de more Conſiſtorialis Aulæ Oſtium. Tunc primùm omnium Cardinali Paulutio, qui ante paucos dies redux in Urbem, licet in Conſiſtorio publico fuiſſet exceptus, & in eo Galero rubro Pontificali donatus, nulli tamen adhuc ſecreto interfuerat Conſiſtorio, interdixit Sanctitas Sua, ne ſententiam diceret in Conſiſtoriis aut Conſiliis, quæ ab aliis Cardinalibus haberentur, quouſque juxta conſuetum Pontifex ei os aperiret. Porro hoc vinculo, quod Liber Cæremonialis *Claudere os* appellat, olim adſtringebantur novi Cardinales ad ſecundum uſque vel tertium Conſiſtorium. Cum verò Papa eis os vellet aperire, exibant hi ab Aula, donec a Pontifice aliorum Cardinalium auditis ſuper præfati vinculi ſolutione ſuffragiis, iiſque conſentientibus, in Aulam revocarentur. Tum Pontifex eos ſtantes gravibus verbis inſtruebat, qua prudentia modeſtia & humanitate in omnibus conſiliis & judiciis ſe gerere deberent, in quibus ſententiæ in poſterum dicendæ poteſtas ipſis dabatur. Modò verò prætermiſſa ſuffragiorum petitione atque hortatione aſſolent Pontifices in eodem ut plurimùm Conſiſtorio claudere ac aperire os novis Cardinalibus. Ore igitur Cardinali ita clauſo, hanc habuit orationem Sanctitas Sua; antequam ad ea veniret, quæ de ſingulis Canonizandorum cauſis erat dicturus.

VENERABILES FRATRES. Septuageſimum ſecundum hujus vitæ mortalis annum inivimus, illudque affirmare jure poſſumus annos quinquaginta contuliſſe, exiguo licet cum fructu, ſtudiis Eccleſiaſticis excolendis, atque iis præſertim, quæ ad Beatificationem Servorum Dei, ac Beatorum Canonizationem pertinent. Cum enim forenſibus ſtudiis operam dare ſtatuiſſemus, factum eſt, ut Alexander Caprara tunc temporis Rotæ Romanæ Auditor, ac deinde Cardinalis, illius Tribunal Secretum, ut ajunt, Nobis communicaret. Cum verò ille pariter inter Conſultores Congregationis Sacrorum Rituum fuiſſet adſcriptus, cœpimus accuratè legere ſcripta exhibita a Poſtulatoribus, atque animadverſiones Promotoris Fidei; & alia quoque pro his ſtudiis adjumenta conſequuti ſumus ex domeſticis colloquiis, quæ idem Præſul Caprara nobiſcum interſerebat.

Deinde a Clemente XI. felicis recordationis inter Conſiſtoriales Advocatos recenſiti, ipſius Pontificis juſſu duas cauſas Canonizationum promovendas ſuſcepimus, nempe Beatæ Catharinæ Bononienſis, ac Beati Pii V., quæ ſub eodem Clementis XI. Pontificatu ad finem ſolemnis Canonizationis perductæ fuerunt: Præter has Cauſas, aliis quoque multis tum Beatificationis, tum Canonizationis operam noſtram ac patrocinium impendimus, quas hoc loco recenſere ſupervacaneum ducimus; & quæ non pauca neque exigua ſanè volumina, ſi colligerentur, efficerent.

Poſt

Poſt hæc Promotoris Fidei perhonorificum munus ab eodem Clemente XI. Nobis demandatum fuit, quod per viginti & amplius annos, videlicet; cum idem Clemens XI.,ac deinde Innocentius XIII., ac Benedictus XIII. Sedem Apoſtolicam tenuerunt, pro imbecillitate noſtrarum virium, quàm diligentiſſimè obire curavimus. Illud pro certo adfirmare poſſe videmur, graviſſimas laboris partes Nobis ipſis ſemper deſumpſiſſe; nec ſatis exiſtimaſſe ſtudium ad ea negotia dumtaxat neceſſarium, quæ proponebantur, expedienda, ſed Acta univerſa Congregationis Sacrorum Rituum penitus inſpexiſſe; ipſius Tabularium & monumenta omnia, quæ ad rem facere poſſent, ita pervolviſſe, ut ea quoque adnotaremus, quæ Nobis opportuna fore videbantur. Illud pariter aſſerere poſſumus, eas omnes Beatificationes & Canonizationes, quæ vel a Clemente XI., vel a Benedicto XIII. ſolemniter indictæ ſunt, noſtris laboribus, noſtriſque vigiliis ante diſpoſitas ac peractas fuiſſe. Porro ſi idipſum Nobis tribueremus de illis Canonizationibus,quas deinde Clemens XII. peregit, nihil a veritate alienum diceremus. Nam in Cauſis ejuſmodi, quæ tunc temporis abſolutæ ſunt, non modò earum initia inſtituta atque expedita, ſed etiam præcipuæ quæſtiones in examen adductæ ac ſolutæ fuerunt, cum adhuc Nos ipſi munere Promotoris Fidei fungeremur.

Poſtea Benedicti XIII. ſingulari beneficentia in Cardinalium Collegium cooptati fuimus, atque inter Cardinales Congregationis Sacrorum Rituum

adnumerati. Quapropter eo, licet exiguo temporis ſpatio, quo tunc Romæ permanſimus, Congregationibus intereſſe non prætermiſimus, ac ſententiam noſtram, qualiſcumque fuerit, liberè proferre. Paulo poſt ad regendam Anconitanam Eccleſiam, ac deinde Bononienſem delecti fuimus, in quibus adminiſtrandis duodecim annos inſumpſimus: Tum, licet Paſtoralis officii ſollicitudo Nos plurimùm occupatos tenuerit, tamen rationem temporis ita habuimus, & nocturnæ corporis quieti aliquas horas ita ſubtraximus, ut Nobis contigerit, præter plura, quæ in lucem emiſimus, ſimul etiam colligere, diſponere, ac ſedulò perpendere pene innumeras adnotationes, quas olim congeſſimus, cum Fidei Promotorem ageremus: Inſuper plura ſuperaddere, quæ ad explicanda Miracula conferre maximè poſſunt, cui rei gerendæ ac perficiendæ magno adjumento Nobis fuit copia librorum tum antiquorum tum recentium, qui ad Phyſicam ac Medicinam pertinebant; tum præſertim conſilia præſtantium Doctorum, quos Bononiæ deprehendimus. Quamobrem de Beatificatione Servorum Dei, ac Beatorum Canonizatione quatuor Volumina compoſuimus, quæ in lucem edita fuerunt.

Poſtremò ad Summum Pontificatum, licet immerentes, evecti, cum facillimum ſit inventis addere, plura additamenta non parvi momenti ac pretii fecimus iiſdem Commentariis, quæ magis accuratè copioſèque lucem publicam ſecundò adſpexerunt. Ad Congregationes Sacrorum Rituum, quæ

coram

coram Nobis frequenter habitæ ſunt, convenimus, in quibus non modò ſententiam noſtram expoſuimus, ſed ejus quoque rationem palam indicavimus. In qualibet propoſita Cauſa decrevimus ea, quæ magis opportuna judicavimus; alia quoque Decreta promulgavimus ad rectum examen hujuſmodi Cauſarum, earumque ſolutionem inſtituendam. Tandem aliquos Dei Famulos conſueto Ritu inter Beatos adnumeravimus.

Ut ergo nihil deeſſe Nobis in hac re videretur, illud tantùm ſupererat, ut Beatorum Canonizationem perageremus. Ad quam obeundam haud ſatis erant quæ hactenus diximus; neque enim a Nobis commemorata ſunt ob aliam cauſam, niſi ut quoddam voluntatis noſtræ ſtudium ad ejuſmodi Canonizationem ſuſcipiendam oſtenderemus, quod tamen parum aut nihil omnino conferre non ignoramus, niſi cetera merita ac requiſitæ conditiones pariter intercedant. Attamen in eo tota res ſita eſt, quod poſt accuratum diuturnumque examen plurium annorum, judicium quinque Cauſarum Canonizationis abſolutum jam fuerit a Congregatione Sacrorum Rituum. Accedit, quod ejuſdem Congregationis conſilio jam pronunciavimus Decretum, nempe: Poſſe quamlibet ex iiſdem Cauſis ad ſolemnem Canonizationem deduci: Quamquam illud Decretum ejuſmodi negotium minimè abſolvat, neque ipſi finem imponat; eo quod Prædeceſſorum noſtrorum veſtigiis inhærentes, antequam Sententiam ultimam proferamus, intelligere volumus in hoc Secreto Conſi-

ſtorio

ſtorio conſilium veſtrum, utrum Canonizationem hoc tempore ſtatuendam judicetis; ac deinde expoſcere rurſum a Vobis conſilium & ab Epiſcopis, qui ad Conſiſtorium ſemipublicum convenient, utrum nempe in ſupradictis Cauſis quæſtiones omnes ita examinatas & ſolutas exiſtimetis, ut Sententiam veſtram Sententiæ Congregationis Sacrorum Rituum accomodare poſſe arbitremini. Sed ne temere & inconſultò deliberetis, ſervato a Prædeceſſoribus noſtris more, Vobis exponemus, quæ diligenter accuratèque peracta ſunt in his Cauſis Beatorum examinandis; & deinde meritum ſingularum intrinſecum compendio ſolùm attingemus.

Ut autem initium ſumamus ab iis, quæ geſta ſunt in examinandis his quinque Cauſis Beatorum, de quibus res agitur, nulla eſt ex ipſis, pro qua examinanda pluſquam centum viginti anni non fuerint inſumpti; initium hujus temporis haud ſtatuendo a die, quo hi Beati vitam hanc mortalem abſolverunt, neque a tempore, quo Locorum Ordinarii ſua auctoritate ipſorum Beatorum Acta conficere cœperunt; ſed ab eo ſolùm tempore, quo Sedes Apoſtolica conceſſit, ut ejuſmodi Cauſæ coram ſe inſtituerentur. Equidem non ignoratis in veteri conſuetudine ac more poſitum fuiſſe, ut hæ Cauſæ Romanæ Rotæ Auditoribus committerentur, qui deinde poſt accuratum examen rem totam exponebant, ſuffragium conſultivum ferebant, ac poſtremò ad Congregationem Sacrorum Rituum omnia rurſum examinanda deferebantur. Duæ noſtrorum Beatorum Cauſæ,

quæ

quæ modò afferuntur, propoſitæ jam fuerunt eo tempore, cum vetus conſuetudo, quam paulo ante memoravimus, obtineret; eaque ratione pertractatæ ſunt, quam ſuperius indicavimus. Cum deinde immutata ea conſuetudine, Romanæ Rotæ Auditores in Congregationem Sacrorum Rituum, tamquam ipſius membra, recenſiti fuiſſent; in tribus reliquis Beatorum Cauſis quæſtiones præcipuæ ac neceſſariæ ad examen ac trutinam revocatæ ſunt in iis Cœtibus, qui ad expendendas ſingulas ex allatis quæſtionibus ter convocari & haberi conſueverunt. Si ex his quinque Cauſis unam ſolummodo excipiatis, cujus Nos ipſi Beatificationem peregimus, quatuor reliquæ cultum publicum jampridem obtinuerant a Noſtris Prędeceſſoribus conſtitutum. Quamobrem noſtram operam potiſſimum contulimus ad expendenda Miracula, quæ poſt Beatificationem contigerunt, & quæ a ſacris Legibus requiruntur tanquam indicium quoddam cœleſte Divinæ voluntatis, ut cultus permiſſivus ac peculiaris cultu univerſali ac præceptivo commutetur. Illud teſtari meritò poſſumus nihil a Nobis prætermiſſum fuiſſe, ut accuratiſſimum examen fieret, quoniam non ignoramus nullum ſtudium nullamque diligentiam eſſe in hac re ſupervacaneam. Illud quoque fatemur nullam a Nobis in his Cauſis agendis diſpenſationem aut immunitatem a conſuetis Legibus eſſe conceſſam, noſtrumque privatum ſtudium pro qualibet Cauſa ſeduló impendiſſe. Præterea Deum vehementer exoravimus, ut lumen ſuum Nobis impertiretur, quo magis perſpecta Nobis fo-

rent aliqua facta, quæ ſuffragium ferentes in Congregationibus manifeſta ſatis putaverant; denique priuſquam animum noſtrum determinaremus, nonnullis mandavimus, ut occultâ diligentiâ res propoſitas ſcrutarentur ac planè dignoſcerent, quorum poſtea documenta Nobis reddita, deponi juſſimus in Tabulario Congregationis Sacrorum Rituum, ubi tutò ſervarentur.

Poſt hæc (ut ordinem initio propoſitum teneamus) verba facienda eſſent a Nobis de meritis cujuſlibet Cauſæ. Verùm inſtitutam Orationem parumper ſuſpendimus, ut eam tamen ordine jam conſtituto deinde proſequamur, videlicet poſtquam apertum erit os Cardinalis, cui clauſum fuit initio Conſiſtorii, ut ſuffragium quoque ſuum in rem propoſitam ferat, & poſtquam alia præſentia negotia abſoluta fuerint. Porro hæc ſermonis interruptio Vos levabit eâ moleſtiâ, quam pati deberetis, ſi perpetua oratione uteremur; & Nobis etiam paulum temporis concedet, ut liberè reſpiremus.

Abſolutis Eccleſiarum Propoſitionibus, os Cardinali Paulutio apertum eſt a Papa, qui converſus ad eum, tunc in loco ſuo ſtantem, dixit. *Aperimus tibi os &c.*

Deinde ſubdidit interceptam reſumens Cauſarum relationem.

PEractis jam negotiis, quæ abſolvenda ſupererant, Orationem noſtram, Venerabiles Fratres, proſequimur; & breviter quidem complectemur merita, quæ inſunt Cauſis quinque Beatorum. Primum locum obtinet Cauſa beati Fidelis a Sigmaringa Svevi ex Ordine Fratrum Minorum ſancti Franciſci

Capuc-

Capuccinorum. Nemo ignorat præclarè gesta a Leopoldo Austriæ Archiduce & Comite Tyrolensi, qui magno cum exercitu Rhætiam Superiorem invadens initio præteriti sæculi, gente illa pervicaci in suam ditionem redacta, Ministros Calvinianos ab illis Vallibus expulit, qui non modò pravam doctrinam in ipsis locis disseminaverant, sed miseros populos, & sua jam labe infectos adversus Romanam Ecclesiam incendebant, & pernicioſis consiliis incitabant, ut a legitimis Principibus facta conspiratione deficerent.

Tum Joannes Fulvius Cariæ Episcopus, qui Hæreticorum furore ac violentia extorris & ejectus incredibili mœrore conficiebatur, eo quod Ministri Zuingliani, & Calviniani spatio duorum annorum quadraginta duas Parochias eidem usurpaverant, Leopoldum Victorem induxit, ut ad Paulum V. Prædecessorem nostrum confugeret, eumque vehementer rogaret, ut Capuccinos in Rhætiam mitteret, qui sacras Missiones susciperent, ex quibus fructus non exiguos sanctæ Religioni futuros sperabat.

Pontifex Leopoldo morem gessit libentissimè, ac tum sacræ Missiones in Rhætia initium habuerunt, quæ deinde magis confirmatæ atque amplificatæ sunt, cum post obitum Pauli V. Gregorius XV. Sedem Apostolicam obtinuit: Tunc enim bene constituta Sacra Congregatione de Propaganda Fide, ipsius consilio, quæ viros idoneos a Nuntio Apostolico & ab Episcopo Cariæ satis cognoverat, Fratres

Capuccini ad eas Miſſiones obeundas delecti fuerunt, & illarum Præfectus beatus Fidelis a Sigmaringa nominatus, qui magnam ſibi famam ob virtutem & zelum Apoſtolicum jam ſibi comparaverat. Cum ejuſmodi munere fungeretur, vitam hic Beatus abſolvit interfectus ab Hæreticis in odium Fidei Catholicæ, & hoc pacto illuſtrem Martyrii palmam eſt conſequutus. Signa & Miracula acceſſerunt ſeverè diſcuſſa, & concordibus ſuffragiis approbata. Placet ne igitur Vobis, ut ad ſolemnem hujus Beati Martyris Canonizationem juxta conſuetum hujus Sedis Apoſtolicæ morem procedamus?

Hìc Cardinales reſponderunt omnes: PLACET: deinde Sanctitas Sua:

Secundo loco ponitur Cauſa beati Camilli de Lellis, qui Bochianici in Aprutio, loco honeſto natus eſt. Cujus quidem juventus non fuit vacua & immunis ab iis cupiditatibus ac vitiis, quibus implicari juvenes conſueverunt. Attamen tali pœnitentia ductus eſt, ſuaſque labes per plures annos uſque ad ultimum vitæ ſpiritum tanta ſeveritate expiavit, ut præclaram Sanctitatis opinionem ſibi demeruerit, eamque lætitiam in Cœlis excitaverit, qua geſtire ſolent Angeli ſuper uno peccatore pœnitentiam agente, quæ longè ſuperat eam voluptatem, quam concipiunt iidem beati Spiritus, cum in Cœlis coronari vident alios plures, qui pœnitentiâ nunquam indiguerunt, eo quod vitæ innocentiam, ac morum ſanctitatem nunquam violaverint.

Nonnulli ex Theologis ac Patribus non ſolum

Marty-

Martyres appellant eos, qui ab Hæreticis vel Infidelibus in odium Chriſtianæ Fidei aut Catholicæ Religionis vitâ ſpoliantur, ſed illos pariter tanquam Martyres agnoſcunt, qui ſemper in Dei famulatu & proximorum ſalute procuranda ita occupantur, ut aſſiduò charitatis opera præſtent non quidem ordinaria, ſed difficilia & hæroica, in quibus conſtanter verſantur, donec ad extremum vitæ diem perveniant; ideoque charitatis Martyres nuncupantur.

De hac opinione Nos verba fecimus in Libris noſtris DE CANONIZATIONE, eamque minimè probavimus, eo quod Orationi Panegyricæ potius, quam Theologorum Cathedræ conſentaneam judicavimus. Illos haud Martyres, ſed Confeſſores nominandos aſſeruimus, cum in eorum morte nullus appareat tyrannus, qui illos in odium Fidei violenter interficiat. Quod ſi contrariam ſententiam ſequuti fuiſſemus, nullum ſanè exemplum præſtantius inveniri potuiſſet ad Martyres ejuſmodi charitatis declarandos, quàm vita, ac mores, quibus beatus Camillus de Lellis commendatur.

Siquidem Noſocomia hujus Urbis, quæ INCURABILIUM, ET SANCTI SPIRITUS appellantur, comparari poſſunt quibuſdam veluti theatris, in quibus Camillus per plures annos charitatem ſuam exercuit, operam ſuam aſſiduò præbens Infirmis, ut illos corporis ægritudine atque animi morbis ſublevaret. Febres peſtiferæ, quæ hanc ipſam Urbem ac Sedem Quirinalem invaſerant, & univerſis, quos ſemel corripuerant, mortem inferebant, latiſſimum cam-

pum aperuerunt Camillo ejuſque Sociis Regularibus ad pios Cives inflammandos hortandoſque, ut cibis atque opportunis pharmacis ægrotantes recrearent, omnemque diligentiam impenderent, ut a mortis faucibus eriperent hominum multitudinem, qui ad eam calamitatem pervenerant, ut eodem lectulo vir cum uxore ſua ac liberis jaceret, neceſſario alimento & conſolatione deſtituti omnes, quos interea febris, egeſtas, rerum omnium neceſſitas, ac fames ſupra modum vexabant.

Poſt hanc calamitatem & ſtragem, incredibilis illa annonæ caritas ſubſequuta eſt, ob quam Romæ ejuſque diſtrictu ſeptuaginta millia hominum fame ac frigore enecti perierunt. Horrendum ſanè ſpectaculum! In compitis ipſius Urbis, in macellis & officinis fame debilitati Cives animam exhalabant, alii verò jam vita defuncti virentes herbas, quas ad famem ſedandam decerpſerant, adhuc dentibus premebant; Quare tum patuit maximè charitatis incendium, quo Camilli pectus exardebat: Plura omittimus ad rem explicandam, quæ in Actis ipſius Beati deſcripta continentur. Illud ſolum indicabimus, tunc temporis magnam ęgrotantium multitudinem in Noſocomium ſancti Sixti coactam fuiſſe, ex qua ſpatio paucorum dierum tria millia morbo confecta ſunt. Pontifex beato Camillo poteſtatem tribuit illius Noſocomii adminiſtrandi in iis omnibus, quæ ad ſalutem corporum & animarum pertinerent. Itaque, ut huic muneri ſatisfaceret, in Ædes ſancti Sixti ille ſe contulit cum octo Sociis, ex quibus ob incredibiles

labo-

labores & incommoda quinque vitam amiſerunt; Camillus autem immunis ab eo diſcrimine ac liber evaſit ſingulari Dei beneficio, ut majora deinde pro utilitate proximi aggrederetur, inter quæ recenſeri meritò debet Inſtitutio Congregationis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis, quam ipſe ſtatuit ac propagavit in varias Orbis terræ partes,& quæ magis in dies amplificatur cum maximo ægrotantium & morientium fructu, qui in ultima vitæ hujus periodo conſtituti, illorum præſidio ſanctiſque monitis corroborati ad immortalem vitam proficiſcuntur. Hujus Beati interceſſione Deus Miracula operari dignatus eſt, poſt longum & maturum examen concordibus ſuffragiis approbata. Videtur ne itaque Vobis expedire, ut ad hujus quoque Beati Canonizationem ſolemni ritu deveniamus?

Rurſus Cardinales hoc loco reſponderunt: PLACET: Et Sanctitas Sua inſtitutum ſermonem proſequuta eſt.

Tertio loco exhibetur Cauſa beati Petri Regalati Minoris Obſervantiæ ſancti Franciſci, natione Hiſpani, qui Valdoleti natus eſt. Annales Fratrum Minorum tradunt a Gregorio XI. Pontifice deſignatos fuiſſe aliquos Commiſſarios Apoſtolicos,ſeu Viſitatores, qui eum Ordinem in Hiſpania reformarent, cujus inſtitutum ac diſciplina, priſtina ſeveritate dimiſſa, plurimum collapſa fuerat, quemadmodum Apoſtolica Sedes intellexerat. Ferunt, quemdam nomine Petrum Villacretium inter Fratres Minores virum ſanctitate vitæ præſtantem, inde excitatum fuiſſe, ut refor-

reformationem Regularis Obſervantiæ ſancti Franciſci primus inchoaret. Sacra Ædicula inter oppida Tendillæ ac Penalverii ſita erat, beatiſſimæ Virgini Mariæ nuncupata, quæ ad Equites Melitenſes jure pertinebat. Porro ſanctam Mariam Saliceti ipſam vocabant ex eo, quod beatiſſima Virgo quibuſdam Venatoribus ipſius nomen & opem implorantibus eo loco apparuerat, cum illi inter denſiſſimas pluvias, fulminum ignibus perterriti, viâ penitus aberraſſent. Itaque, cum primum ſuper ſalices altare fuiſſet extructum, inde ſanctæ Mariæ Saliceti nomen inditum eſt. Huic Ædiculæ Petrus Villacretius exiguum tugurium conjunxit, ubi cum ſuis Sociis habitaret. Illud autem ſpatio temporis in magnificum ædificium commutatum fuit, in quo perfecti Regulares vitam duxerunt. In eo ipſo loco vir præclariſſimus Cardinalis Franciſcus Ximenes chriſtianæ perfectionis ſpiritum ſuſcepit, ex quo tandem accitus fuit, ut Eliſabeth Hiſpaniarum Reginæ Confeſſiones exciperet.

Petrus Villacretius pietatem beati Petri Regalati cognitam & perſpectam habebat; quippe adoleſcentiam innocenter traduxerat, & cum Fratrum Minorum Inſtituto vix decennis nomen dediſſet, anno ætatis decimo quarto (quod tum licebat) ſolemnem Profeſſionem emiſerat. Inter cetera Monaſteria, quæ a Villacretio condita fuerunt, permittente Oxomenſi Epiſcopo, illud prope Aquileram adnumeratur, in quo Petrus Villacretius, ac beatus Petrus Regalatus longè ab hominum conſortio ſanctiſſimam & aſperrimam vitam aliquo temporis ſpatio ſimul duxerunt.

Quam-

Quamvis autem curarent diligentiſſimè, ut ejuſmodi vitæ ratio in tenebris omnino deliteſceret, tamen in finitimas Civitates evulgari cœpit, ex quibus aliqui viſendi ſolum ſtudio, alii verò ut permanerent in ea ſolitudine,ad Monaſterium confluebant; & hoc pacto Reformatio in Hiſpania mirum in modum propagata eſt.

Qua de re Villacretius præclarum opus, initamque viam inſiſtere majori ſtudio conſtituit, ut nova conderet Monaſteria, ac vetuſta in meliorem formam redigeret. Itaque Domum Aquileræ Regalato commendavit, cujus virtutem longo jam temporis experimento probaverat. In eo loco Regalatus reliquis annis quibus vixit, ad ſupremum ſanctitatis apicem pervenit. Illic Reformationem inſtitutam ſuis exemplis,prudentique adminiſtratione ſartam tectam retinuit, ita ut quamvis novi Ordinis Fundator aut Reformationis Inſtitutor appellari nequeat, tamen ad illam ſtatuendam maximum adjumentum attuliſſe, potentiſſimumque præſidium fuiſſe nemo inficiabitur. Illic etiam toto vitæ ſuæ curſu Theologales & Cardinales Virtutes modo ſublimi ac ſingulari exercuit. Univerſos in admirationem ſui pertraxit ob animi humilitatem, vitæ aſperitatem, ac jejunia, quibus corpus ſuum magnopere excruciavit. Quæ merita ſi deſint, ad Beatorum Canonizationem Eccleſia nunquam adducitur.Illic etiam donis Ecſtaſis ac Prophetiæ cumulatus a Deo fuit, ac poſtremò feliciter hac mortali vita deceſſit, eamque ſanctitatis famam reliquit, ut diuturnitate temporis imminui nunquam

potue-

potuerit. Miraculis claruit tum in vita, tum poſt obitum, eademque trutinæ ſubjecta approbari meruerunt. Placet ne igitur Vobis, ut ad ſolemnem hujus Beati Canonizationem juxta Eccleſiæ inſtitutum procedamus?

PLACET, iterum dixerunt hoc loco Cardinales, ad quos deinde Sanctitas Sua:

Quarto loco venit Cauſa beati Joſephi a Leoniſſa, quod Oppidum in Aprutio poſitum eſt. Ipſe pariter Ordini Fratrum Capuccinorum nomen dedit, & ſanctum Franciſcum Parentem ſuum planè imitatus eſt. Etenim ſi ſanctus Franciſcus martyrii cupiditate inflammatus navigationem in Syriam ſuſcepit, etiam beatus Joſeph ob eandem cauſam Conſtantinopolim ſe contulit, ubi Chriſtifidelibus opitularetur, qui miſera ſervitute tenebantur graviſſimoque periculo, ne ob incommoda & ærumnas a Chriſtiana Religione deficerent. A Soldano Rege Ægypti ſanctus Franciſcus magnis officiis & humanitate exceptus, omnem martyrio intercluſum aditum cum vidiſſet, in Italiam remeavit, atque ita deſiderii martyrium obtinuit. Beatus Joſeph eodem ardore ſuccenſus interiora cubicula & penetralia Imperatoris Turcarum adire non dubitavit, ratus, eos populos univerſos facili negotio ad Fidem Chriſtianam traducendos, ſi ipſorum Imperator eandem Religionem primus ſuſciperet. Sed captus ac detruſus in tenebroſum carcerem eo graviſſimo ſupplicio mulctatus fuit, ut pedem dexterum & manum pariter

riter dexteram ad ferrum uncum ſuſpenſus, capite totaque corporis mole ad terram penderet, donec fame ac dolore extenuatus vitam profunderet. Generoſus Athleta Chriſti crudeliſſimum tormenti genus invictâ animi conſtantiâ pertulit. At quoniam Joſeph Dei beneficio vitam adhuc trahebat, atque inter acerbiſſimum cruciatum annuntiare Fidem Chriſtianam haud omittebat, ideo Satellites conſilium inierunt ſub illo ignem excitandi, ut fumus obſtrictis faucibus ſpiritum illi præcluderet, aut ſaltem a prædicanda Sancta Religione impediret.

Tres continuos dies in eo cruciatu fortiter permanſit, ex quo divino potius quàm humano præſidio liberatus fuit, ita ut Cauſa ipſius Beatificationis & Canonizationis (niſi ob graviſſimas cauſas diſciplina immutata fuiſſet) ſub titulo Martyris, non autem Confeſſoris proponi poſſe videretur. Nemo enim, qui in his ſtudiis paululum verſatus ſit, ignorat, priſtina temporum conſuetudine appellari conſueviſſe Martyres etiam illos, qui poſt acerba tormenta, quorum vi mortem ſubire juxta naturæ conditionem debuerant, admirabilem in modum ſuperſtites evaſerant: Attamen hoc tempore (quemadmodum unicuique cognitum perſpectumque eſt) Martyr haud nuncupatur, niſi qui in ferendis cruciatibus aut vi tormentorum vitam amiſerit.

Joſeph ope divina vindicatus ab eo diſcrimine, quod ſuperius expoſuimus, in Italiam rediit, & reliquum vitæ ſpatium in locis Patriæ ſuæ finitimis traduxit, ubi Ruricolas & Egenos ſacris concionibus

imbuens, mirum dictu est, quàm copiosos fructus collegerit. Mysteria Fidei ac Religionis illis explicabat, & vineam Domini indefesso studio ita excolebat, ut nullos labores, nulla pericula, nulla incommoda vitanda unquam judicaverit. Evangelica consilia juxta sui Ordinis præcepta atque instituta diligentissimè servavit; qua in re si defuisset aliquid, Causa beati Josephi in medio cursu constitisset. Etenim certum statutumque est, ut in Causis Servorum Dei, qui Regularium Ordinibus adscripti fuerunt, præter cetera illud potissimum examinetur, an sui Ordinis præscriptas leges accuratè observaverint. Postremò beatus Joseph meritis cumulatus, & corporis sui vinculis dissolutus in Cœlum evolavit, quo tempore ea signa contigerunt, quibus Deus pretiosam justorum mortem prosequi ac declarare consuevit. Miracula quoque subsequuta sunt plenè discussa & approbata. Placet ne igitur Vobis, ut ad hujus Beati Canonizationem ritè procedamus?

Hìc quoque Cardinales dixerunt, PLACET, quibus inde Sanctissimus Dominus Noster hæc alia deliberanda proposuit:

Quintum ac ultimum locum tenet Causa beatæ Catharinæ de Ricciis ex Ordine Dominicano de Ecclesia adeo benemerito tum ob viros tum ob mulieres gloriâ Sanctitatis celeberrimas, quæ eundem Ordinem illustrarunt. Satis sit hoc loco recensere Catharinam Senensem, Rosam Limanam, Agnetem ex Urbe Montispolitiani, quæ solemni Canonizationis ritu in numerum Sanctarum relatæ fuerunt; Reliquas

liquas plures omittimus, quæ ob rationem cultus immemorabilis obtinent cultum Sedis Apoſtolicæ auctoritate comprobatum.

Florentiæ nata eſt Catharina ex nobili genere. Parentes habuit Petrum Franciſcum de Ricciis, & Catharinam de Panzano. Ab ineunte adoleſcentia futuræ Sanctitatis indicia non obſcura præbuit. Pratum Hetruriæ Civitatem adducta (quo Parentes ruſticationis gratiâ ſe contulerant) & ingreſſa Domum Monialium ſancti Vincentii, eodem momento temporis conſtituit in eo loco vitæ ſuæ curſum exigere, quamvis id ingratum moleſtumque Parentibus eſſet, qui illam nuptui dare propoſuerant.

Tantam Sanctitatis famam brevi aſſequuta eſt ob dona præcipuè cœleſtia, quibus plerumque Deus animas ſibi devinctas & chariſſimas exornare ſolet, nempe ob frequentes ecſtaſes, mentis alienationes, vaticinia, cordium arcanas ſcrutationes, & hujuſmodi divina munera, ut Præſides Eccleſiaſticos excitaverit ad inveſtigandum diligenter, utrum angelus tenebrarum (uti non ſemel accidit) Angeli Lucis ſpeciem ad eam Virginem decipiendam aſſumpſiſſet. Omiſſa facimus experimenta, quibus tunc uſi ſunt Ordinis Dominicani Theologi & illius Monaſterii Provinciales, ut omni erroris nube diſcuſſa veritatem agnoſcerent, cujus certiſſima indicia deprehenderant; ideoque teſtati ſunt ea Catharinæ dona non Dæmonum fraudibus, neque naturæ portentis tribuenda, ſed cœlitus immiſſa ad ejus animam exornandam. Cardinalis Robertus Puccius Piſtorienſis

Epiſcopus juſſu Pauli III. Pontificis Florentiam ſe contulit cum pluribus aliis Epiſcopis prudentiæ doctrinæque laude præſtantibus, & poſt accuratum examen ſummopere probavit vitæ Sanctitatem & cœleſtem donorum naturam & conditionem, quibus Catharina ab omnibus commendabatur. In eadem ſententia fuerunt Cardinales Cervinus & Mediceus. qui deinde Summi Pontifices facti ſunt, quorum primus Marcellus II., alter Leo XI. nuncupati fuerunt. Poſtremò accedit, quod in Cauſa ſancti Philippi Nerii demonſtratum eſt, ipſum quadam mentis alienatione divinitus immiſſa, licet Romæ verſaretur, beatam Catharinam de Ricciis alloquutum fuiſſe, quæ Prati in Hetruria morabatur, cujus heroicam vitæ rationem planè cognoverat, eamque plurimi faciebat.

Hæc cœleſtia dona plerumque Sanctitatem indicant, ſed in illis Sanctitas minimè continetur. Continua ferme rerum cœleſtium meditatio, profunda humilitas, vita victuſque aſperrimus, in obſervandis Ordinis ſui legibus accuratiſſima diligentia, ſumma vigilantia atque ſtudium, ut reliquæ Sorores eandem virtutis ſemitam calcarent, hæ fuerunt Catharinæ dotes eximiæ, hæc ornamenta ſingularia. In examine hujus Cauſæ compertum eſt, ipſam maximè excelluiſſe in aſſiduo illarum virtutum exercitio, quæ ad illius conditionem atque ſtatum pertinebant. Porro id ſatis eſt, cum in ejuſmodi Cauſis totum examen ad eas virtutes redigendum ſit, quas Canonizandus exercere potuit juxta vitæ rationem, quam

ſibi delegerit. A Deo ſæpius illa poſtulavit, ut iis donis cœleſtibus quibus tamdiu cumulata fuerat, ſpoliaretur; quod ſanè commendatur plurimum ab illis, qui pias animas ad perfectionem Chriſtianam inſtituunt, nempe ut delectationi, & quandoque etiam vanitati aditus præcludatur. Itaque Catharina, quod vehementer expetierat, conſequuta eſt; attamen opinio, quæ de ipſius Sanctitate excitata fuerat, imminui nequaquam potuit, ſed uſque ad mortem conſtanter permanſit, & etiam poſt mortem magis percrebuit. Catharina eo mortis genere deceſſit, quod ejus vitæ Sanctitatem maximè decebat. Summa vitæ auſteritas & ciborum ratio, quos longo temporis ſpatio adhibuerat hæc Virgo pœnitentiæ amantiſſima, mortalem ipſi ægritudinem attulerunt. Ad illam fortiter obeundam Catharina ſanctis operibus ſe præparavit: Acerbos dolores tulit patientiſſimè: Eccleſiæ Sacramentis ſumma pietate ſuſceptis, ultima ſive colloquia ſive ad Deum precationes ardentiſſimi amoris plenas expreſſit: Sorores ſuas maximâ benevolentiâ vivens proſequuta eſt, & ejuſdem benevolentiæ moriens argumenta manifeſta præbuit iis ſermonibus, quos poſtremò ad ipſas Sorores convertit. Nonnulla portenta ad ejus mortem contigerunt, ita ut ſi omnia ſimul expendantur, pretioſam in conſpectu Domini Catharinæ mortem fuiſſe nemo dubitare poſſit. Poſt obitum hujus Beatæ interceſſione ea prodigia facta ſunt, quæ vires naturæ excedunt, quæque idcirco communi calculo fuerunt Miraculis adſcripta. Placet ne demum igitur Vobis, ut ad hujus

Beatæ Canonizationem juxta conſuetum Apoſtolicæ Sedis morem procedamus ?

Item : Sibi PLACERE : reſponderunt omnes Cardinales, quos ſubinde alloquutus eſt Sanctiſſimus Dominus Noſter hoc modo :

Præclaram ſententiam veſtram intelleximus ſuper his, quæ a Vobis poſtulavimus. Quamobrem veſtigiis & exemplis noſtrorum Prædeceſſorum inhærentes duo publica Conſiſtoria indicemus, in quibus Conſiſtorialis Aulæ Advocati palam recenſebunt vitæ Sanctitatem ac Miracula ſingulorum ex Beatis, qui ſolemni ritu inter Sanctos adſcribendi ſunt. Antequam autem conveniatis ad ſemipublica Conſiſtoria, in quibus Vos omnes cum Epiſcopis, qui ſimul acciri debent, ſuffragium ferre debetis pro futura cujuslibet Beati Canonizatione, in more poſitum eſt, ut unicuique conſignetur vita cujuslibet Canonizandi, compendio digeſta una cum virtutibus & Miraculis, & ſingulis Actis, quæ pro eorumdem Cauſis confecta fuerunt. Quo tempore Clemens XI. felicis recordationis Beatorum Canonizationem celebravit, Nobis tunc temporis Fidei Promotorem agentibus præcepit, ut Cauſas Beatorum compendio deſcriberemus, quæ deinde Pontifex ipſe accuratiſſimè perpendit, & incredibili ſtudio ad examen ac trutinam revocavit omnia documenta, quæ iiſdem Compendiis ad fidem faciendam jungebantur. Porro Cauſarum, de quibus modò res eſt, Nos ipſi compendia facere poſſe ſperabamus, ardentique ſtudio exoptabamus ; ſed aſſiduis curis diſtenti

Cle-

Clementis XI. vestigiis insistere tandem deliberavimus. Itaque præter Compendia a Postulatoribus confecta & exhibita, hanc eandem provinciam ab alio suscipi jussimus, qui Promotoris Fidei sententiam consiliumque sequeretur. Eadem Compendia juxta normam & rationem a Nobis constitutam confecta Nos ipsi accuratè perlegimus. Sedulò quoque examinavimus omnia documenta illarum rerum, quæ in ipsis Compendiis referebantur: Et hæc tum Vobis, tum Episcopis ad consilium accitis tempore opportuno dabuntur, ut omnes sufficienter instructi ad semipublica Consistoria accedant.

Cum Papa desiisset loqui, Cardinalis autem ultimus ex Diaconibus cum signum tintinnabulo dedisset, ingressi sunt Cæremoniarum Magistri, quorum primus accedens ad Pontificem monuit antiquiores duos Diaconos, ut hinc inde a lateribus Sanctitati Suæ adsisterent; Alter verò Eminentissimum Paulutium a loco, ubi inter alios juxta ordinem suæ Promotionis consedebat evocatum sibi ipsi peniculamentum Cappæ usque ad terram dimissæ trahentem comitatus est, ut coram Sanctitate Sua genuflexus, ex ejus manibus Annulo & Titulo decoraretur. Id enim constitutum est, ut si quis aut Episcopali aut alia dignitate sit, quæ liberum Annuli usum ei permittat, tamen post promotionem ad Cardinalatum gestare Annulum amplius non possit, nisi de novo illum obtinuerit a Pontifice. Et ideo quando Papa dat novo Cardinali Titulum, in ejus digitum inserit Annulum sapphiro gemmatum, pro quo quingenti aurei Ducati solvuntur, quos Julius III. post mortem uniuscujusque Cardinalis ab Hæredibus numerari Cameræ Apostolicæ jusserat; Gregorius XIII. Collegio Germanico-Hungarico de Urbe pro summa decem millium aureorum assignaverat; ea verò a Sixto V. sublata. Tandem Gregorius XV. Congregationi de Propaganda Fide Constitutione sua eosdem attribuit a quolibet Cardinali solvendos intra mensem a die Creationis numerandum, etiamsi quis absens fuerit promotus, nec dum Romam advenerit; quod se facturos jurejurando promittunt Cardinales singuli, antequam Cardinalatus recipiant Insignia.

Est autem Titulus, ut notum est, Ecclesia, cui Presbyter quisque Cardinalis præficitur: Diaconi enim Cardinales juxta veterem loquendi usum Diaconiam non Titulum habere dicuntur, quamvis & ipsis modo concedatur Ecclesia; cum a sua cæteroquin institutione uni Urbis Regioni tantum præes-

præeſſent, quia non Rectoria, neque animarum cura, ſed tantum adminiſtratio bonorum & ſimplex beneficium de præbendis concedebatur, ut eleemoſynas pauperibus illius Regionis diſtribuerent; idcirco Summus Pontifex in formula, qua utitur, & de qua nos infra loquemur, dum Diaconibus Eccleſias aſſignat, neque *Tituli* verbum uſurpat, neque Cappellas addit. *Tituli* nomenclatura, quod ad rem noſtram pertinet, ſumitur vel a Crucis ſigno (idem namque ſonat *Titulus*, ac *Signum*) quod erigimus in loco, quem Deo dicare volumus, vel a Tutela; quia conſultò Eccleſiæ dantur Cardinalibus, ut eas ſuo præſidio, cura, tutelaque protegant atque defendant. Accipitur inſuper pro *Memoria*; Unde Eccleſiæ ſuper Martyrum memorias fundatæ ab eorum exuviis ſortitæ ſunt & nomen: quamquam & a Domino ſoli in quo erectæ, & a Fundatore cujus pecunia vel opera ædificatæ fuerant, ſæpe nuncupentur.

Ante Sixti V. tempora incertus & varius fuit Titulorum numerus; quia a Romani Pontificis arbitrio pendebat quot creare vellet Cardinales, quibus deinde Tituli conferebantur: Sixtus IV., nulla habita ratione Decreti Concilii Baſileenſis, omnium Prædeceſſorum ſuorum primus Cardinalium numerum, ac proinde Titulorum maximè ampliavit. Nullus tamen, ſi Paulum IV. excipias, ſexageſimum quintum exceſſit. Tandem laudatus Sixtus Papa V. ſeptuageſimum numerum Cardinalium præfiniit; & ita diſtribuit, ut ſex Epiſcopi eſſent, quinquaginta Presbyteri, Diaconi quatuordecim: ac primis quidem Epiſcopatus ſuburbicarios totidem, Titulos totidem alteris, poſtremis Diaconias totidem aſſignandas decrevit. Antiquiſſimus inter ceteros eſt Titulus ſanctorum Joannis & Pauli; annumeratur enim in iis viginti & octo, quos S. Silveſter Papa anno reparatæ ſalutis tercenteſimo decimo quarto auxit. Horum Sanctorum Ædem pænè a fundamentis reſtituit & largè ditavit religioſa Cardinalis Fabritii Paulutii liberalitas, qui Summi Pœnitentiarii, aliiſque præcipuis Romanæ Curiæ muneribus functus, Epiſcopus Oſtien. & Sacri Collegii Decanus extremum diem Romæ obiit. Ut igitur in novo Cardinali Camillo Paulutio Avunculi ſui memoria reviviſceret, Sanctiſſimus Titulum hunc ei tradidit ſimul & Annulum ita dicens:

Ad honorem Dei Omnipotentis, beatæ Mariæ ſemper Virginis, ſanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli, ac ſanctorum Joannis & Pauli committimus tibi Eccleſiam ſanctorum Joannis & Pauli cum Clero & Populo & Cappellis ſuis, ſecundum formam qua committi conſuevit Cardinalibus, qui eamdem Eccleſiam in Titulum habuerunt.

In nomine Patris, & Filii, & Spiritus † *Sancti. Amen.*

Recepto Annulo & Titulo novus Cardinalis adhuc in genua provolutus, cum pedem & manum Pontificis oſculatus fuiſſet, poſtea erectus oris oſculo exceptus eſt. Ita Conſiſtorio finis impoſitus.

Ut autem novis Cardinalibus os claudatur, vel clauſum aperiatur, alterutra ex his formulis uti ſolent Summi Pontifices, videlicet: *Claudimus*

vobis

vobis vel tibi os, ut neque in Conſiſtoriis, neque in Congregationibus aliiſque functionibus Cardinalitiis ſententiam veſtram dicere poſſitis. Vel: *Aperimus vobis vel tibi os, ut in Conſiſtoriis, Congregationibus aliiſque functionibus Cardinalitiis ſententiam veſtram proferre valeatis.* Ut tamen id fiat, non ſemper Conſiſtorium requiritur; facultas eſt enim Papæ in Congregationibus aut locis ubi Cardinales congregari contingat, utramque cæremoniam diſpenſandi. Idem de Annuli ac Tituli traditione ſentiendum eſt. Ex plurimis exemplis, quæ in promptu haberemus, unum ſufficiat, ut, quid antiquitùs factum ſit, agnoſcatur. Alexandrum enim ſextum Philippo Lucemburgio Cardinali a ſe creato Titulum SS. Petri & Marcellini die 27. Januarii 1497. extra Conſiſtorium & abſentibus etiam Cardinalibus aſſignaſſe refert in ſuis Notis ad Ciacconium Oldoinus. Quinimmo inoleviſſe aliquando teſtatur Cæremoniale, ut ad contentiones dirimendas ſimul daretur Titulus novis Cardinalibus præſentibus in Curia, & peregrè commorantibus. Quid plura? Galerum rubrum Pontificalem una cum Annulo & Titulo nonne tranſmiſſum nuper vidimus Joanni Theodoro e Ducibus Bavariæ Epiſcopo Leodienſi poſt triennium a Creatione; Primus enim omnium & ſolus cum electus S. R. E. Cardinalis ſuiſſet, publicatus deinde eſt in Conſiſtorio die 17. ſuperioris Januarii; SSmus enim D. N. hunc Româ abſentem R.P.D. Opitio Pallavicino Abbreviatori de Parco Majori, peculiari Nuntio ad id deſtinato atque ablegato, Cardinalatus Inſigniis decoravit, & Eccleſiæ ſancti Laurentii in Pane & Perna Titularem fecit. Quod non frequenter, ſed admodum rarò concedi ſolet.

Non erit abs re hìc repetere, quæ de prædicti Præſulis Patruo Lazaro nempe Pallavicino Archiepiſcopo Thebarum refert in Notis ad Platum in tractatu de Cardinalis dignitate & officio R. P. D. Tria Archiepiſcopus Tyri. *Omni*, inquit, *laude dignus Lazarus Pallavicinus Thebarum Archiepiſcopus, quamvis multas Eccleſiaſtici Status Civitates ſapienter gubernaverit, Inquiſitoris munus in Civitate Melitenſi ſapienter ſuſtinuerit, Florentiæ non ſine plauſu Nuntii Apoſtolici muneris partes expleverit, ac ſingulari humanitate fide & diligentia Pontificii Cubiculi Præfecturam per decem ferè annos, regnante Clemente XII. Pontifice Optimo Maximo exercuerit, adduci tamen minimè potuit ad hanc eximiam dignitatem acceptandam, & ab ea, heroica humilitate, conſtantiſſimè ſemper ſe alienum oſtendit, probè intelligens, ſe imparem eſſe iis oneribus, quæ cum Cardinalatu ſunt conjuncta. Incaſſum ceſſere rationes, quas Sanctiſſimus Dominus Noſter* Benedictus XIV. P. M. *ſua qua fulget ſapientia etiam per alios adhibuit, ut illum ad Cardinalatus dignitatem ſuſcipiendam flecteret, ut ipſemet Pontifex in Allocutione habita in Conſiſtorio ſecreto die 9. Septembris anno* 1743., *quo alios plures viros inſignes ad eamdem dignitatem evexit, diſertè teſtatur.* Nec Clementiſſimus Pontifex Benedictus erga Thebarum Archiepiſcopum morte ablatum, tenaciſſimum ſuæ amicitiæ vinculum diſſolvit; nam privato ære in Eccleſia Deo dicata

in honorem ſancti Franciſci a Paula in Montibus nobile marmoreum mauſoleum ſequenti inciſa inſcriptione erexit.

LAZARO PALLAVICINO
THEBARUM ARCHIEPISCOPO
IN SUMMA REI FRUMENTARIÆ
CARITATE
ANNONÆ PER PICENUM CURATORI
APUD MELITENSES ET FLORENTINOS
A. S. APOCRISARIO
CLEMENTIS XII. P. M.
ADMISSIONUM MAGISTRO
VIRO INTEGERRIMO ET INNOCENTISSIMO
BENEDICTUS XIV. PONT. MAX.
AMICO OPTIMO
CARDINALI AB SE DESIGNATO
QUOS HONORES VIVENS RECUSAVIT
MORTUO DEDIT
VIXIT AN. LX. D. XXV.

Pontificis ſtudium in amicorum memoria æternitati conſignanda patet etiam ex eo Monumento, quod in intimo Sacrario Templi beatæ Mariæ de Victoria ad Thermas Sebaſtiano Cardinali Tanario ponendum curavit hac epigraphe.

SEBASTIANO ANTONIO TANARI BONONIENSI
S. R. E. PRESBYTERO CARDINALI
QUI PRIMO BRUXELLIS INTERNUNTIUS
MOX APUD UBIOS LUSITANOS ET LEOPOLDUM CÆSAREM
SEDIS APOSTOLICÆ NUNTIUS
AB INNOCENTIO XII. INTER CARDINALES ADSCITUS EST
INDE LEGATIONI URBINATENSI EJUSQUE ECCLESIÆ
ARCHIEPISCOPALI ADMINISTRANDÆ DIU PRÆFUIT
DEMUM OSTIENSIS AC VELITERNUS EPISCOPUS
ET SACRI COLLEGII DECANUS
OBIIT ROMÆ IV. NONAS MAII MDCCXXIV. ÆT. ANNO LXXIV.
ET IN HAC ÆDE SANCTÆ MARIÆ DE VICTORIA SEPULTUS
BENEDICTUS XIV. P. M.
CIVI OPTIMO ET AMICO BENEVOLENTISSIMO
MONUMENTUM POS.
PONTIFICATUS SUI ANNO IV.

Hunc præterea honorem ab ipſo Pontificatus ſui initio deferre decreverat

creverat Eminentiſſimo Joanni Antonio Cardinali Devia in Templo ſancti Laurentii in Lucina ; & eodem honeſtare meditatur hoc tempore Alexandrum Cardinalem Caprara , ne tanti Viri memoria ſibi amicitia conjunctiſſimi in Eccleſia Archiconfraternitatis Suffragii de Urbe humi tantum ſupra Cadaver inſcripta tam anguſtis limitibus coerceatur .

Non omittendum inſuper eſt aliquid de novo additum in antiqua de Titulis aſſignandis formula. Oritur hæc additio a Decreto Sanctitatis Suæ, quod integrum mox referam . Ubi enim Papa reſcivit , Prælatos , qui Patriarchalibus vel Metropoliticis aut etiam Cathedralibus Eccleſiis , in partibus Infidelium exiſtentibus præerant , poſt acquiſitam Cardinalitiam dignitatem illis Nuncium remittere nulla præcedente vinculi ſolutione , quamquam revera ſpirituale Conjugium inter ipſos & hujuſmodi Eccleſias perduraret , juſſit , ut poſthac de præfata ſolutione eo ipſo tempore haberetur mentio , quo Romanus Pontifex Titularem Eccleſiam novis Cardinalibus aſſignaret . En prædicti Decreti verba .

BENEDICTUS PAPA XIV.

„ CUM ſpirituale Conjugium,quod inter Epiſcopum & Eccleſiam,cui
„ præficitur, contrahitur, initum intelligatur in Electione , ratum in
„ confirmatione , & in Conſecratione conſumatum , ſibi vindicet locum
„ etiam in Epiſcopis , qui Titulares vocantur , & Eccleſiæ præficiuntur
„ ab Infidelibus occupatæ . Qua de cauſa cum hi ad aliam Eccleſiam
„ transferantur , a vinculo prioris Eccleſiæ a Romano Pontifice abſol-
„ vuntur . Cumque de hujus vinculi abſolutione nulla fiat expreſſa men-
„ tio , quando aliqui ex dictis Titularibus Epiſcopis inter S. R. E. Cardi-
„ nales cooptantur , quamvis de Eccleſiarum vacatione in terris Infide-
„ lium , quibus ante Cardinalatum fuerant præfecti , nulla ſit dubitatio ;
„ Cardinales etenim eaſdem non retinent cum Cardinalatu , Summique
„ Pontifices alios eiſdem Eccleſiis , cum volunt, præficiunt ; Sanctiſſimus
„ Dominus Noſter BENEDICTUS XIV. ratus non decere , ut ſine expreſſa
„ vinculi abſolutione in poſterum præficiantur alii Epiſcopatibus ſitis in
„ terris Infidelium , quibus fuerant præfecti illi , qui in ſacrum Cardina-
„ lium Collegium cooptantur, ne in more poſitum eſſe videatur, ut Car-
„ dinales prædictos retineant Epiſcopatus ; mandat , ut in Decreto aſſi-
„ gnationis Tituli Cardinalitii hæc in poſterum verba adhibeantur : *Au-*
„ *ctoritate Omnipotentis Dei &c. abſolvimus te a vinculo quo tenebaris Eccle-*
„ *ſiæ N. , & committimus tibi &c.* Die XI. Martii 1744.

Sanctiſſimus Pater cum Titularem Eccleſiæ SS. Joannis & Pauli Cardinalem Paulutium inſtitueret , Archiepiſcopum olim Iconii , eumdem a vinculo præfatæ Metropoleos abſolvit .

At ſatis de Titulis . Veniendum modò ad ea eſt , quæ Domini Conſi-

ſtorialis Aulæ Advocati ſemel atque iterum de quinque Beatorum vita copiosè diſſeruerunt coram Summo Pontifice, qui in duplici publico Conſiſtorio eos ſeparatim de more excepit & audivit.

Primum ex his indictum jam fuerat in ſequentem feriam quintam, ſeu diem 21. Menſis Aprilis; proinde qui in eo locum habere ſolent, ſtatim hanc ſchedulam a Curſoribus Pontificiis traditam accepere.

INTIMATIO

Per Curſores facienda etiam Domi dimiſsâ copiâ.

FEria quinta die vigeſima prima præſentis menſis Aprilis hora decima quinta *in Aula Regia Palatii Apoſtolici Quirinalis erit Conſiſtorium publicum pro proximis Canonizationis ſollemniis Beatorum FIDELIS a SIGMARINGA Martyris Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum, CAMILLI de LELLIS Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis Fundatoris, & PETRI REGALATI Ordinis Minorum Obſervantium S. Franciſci, Confeſſorum.*

Eminentiſſimi & Reverendiſſimi DD. Cardinales in prædictum Quirinale Palatium ſub eamdem horam convenient, ſumptiſque Cappis violaceis in conſueto loco ad Aulam Paramentorum accedent, unde SUMMUS PONTIFEX in præfatam Aulam Regiam deferetur.

Cum SANCTITAS SUA in Solio ſe compoſuerit, obedientiam ritè præſtabunt.

Mox Sacri Conſiſtorii Advocati ſeriem Vitæ, Virtutes, & Miracula eorumdem trium Beatorum ſequenti ordine referent.

Primam *de beato FIDELI narrationem habebit D. Advocatus Virgilius Montecatinus, unaque illius pro Canonizatione ex more inſtabit.*

Secundam *de beato CAMILLO D. Advoc. Julius Cæſar Fagnanus, qui & inſtantiam ut ſupra faciet.*

Tertiam *verò de beato PETRO D. Advoc. Joſeph Aſcevolinus non abſimili modo inſtando.*

Demum D. Cajetanus Amatus Apoſtolicarum Litterarum ad Principes Secretarius DD. Advocatis in genua provolutis SANCTITATIS SUÆ nomine e ſiniſtro Solii latere reſpondebit.

Ideo intimentur omnes & ſinguli prædicti Eminentiſſimi & Reverendiſſimi DD. Cardinales; intimentur etiam Decani, ſeu Antiquiores Epiſcoporum Aſſiſtentium & non Aſſiſtentium, Protonotariorum, Auditorum Rotæ, Clericorum Cameræ Apoſtolicæ, Votantium Signaturæ Juſtitiæ, Abbreviatorum, & Advocatorum Conſiſtorialium, ut Collegas ſuos admoneant, & Cappis induti interſint; ſicut etiam Secretarius Congregationis Sacrorum Rituum, & Promotor Fidei.

Intimentur quoque Gubernator Urbis Vice-Camerarius, Principes Solii,

Conſer-

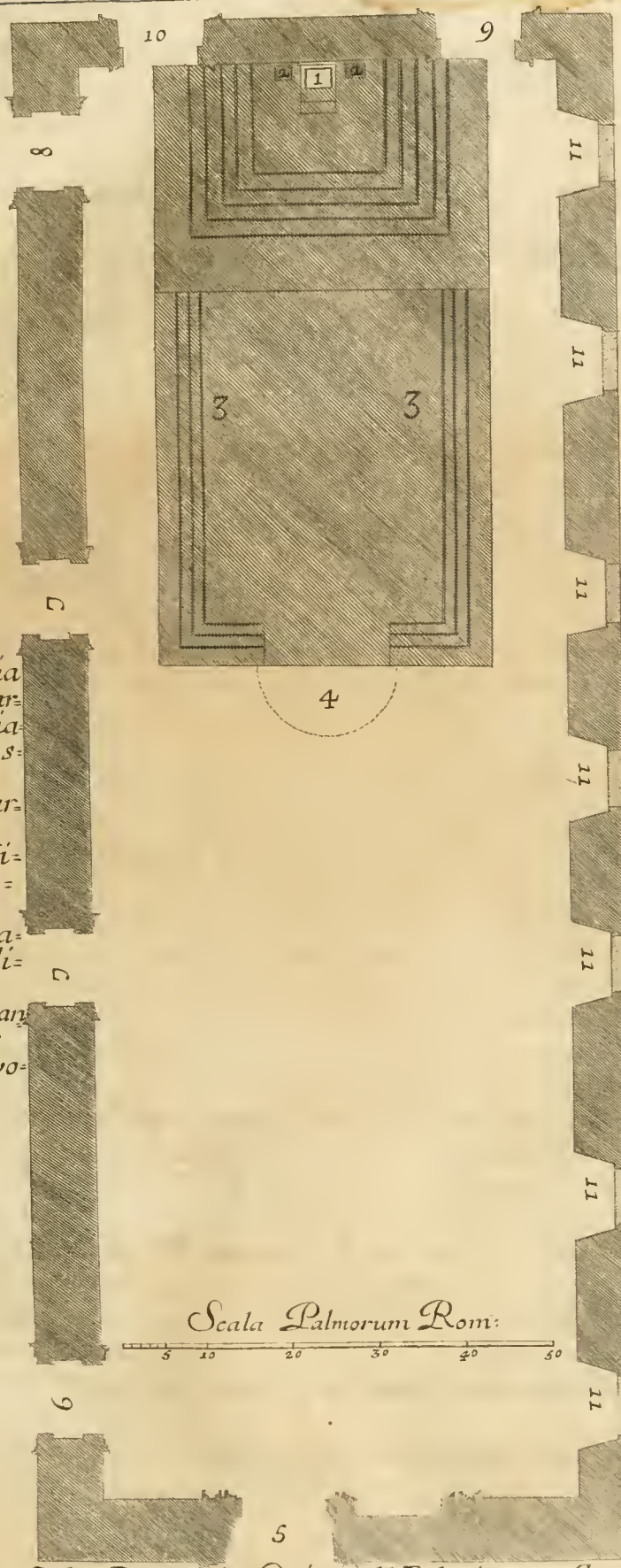
10
9
8
11
11
11

Conſervatores Urbis, Oratores Civitatum ſubditarum, Magiſter Sacri Hoſpitii, ceterique intimari ſoliti.

De Mandato Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ

Ignatius Reali Apoſt. Cærem. Præf.

Aula Regia in Quirinali illa dicitur, quæ proxima Sacello Paulino eſt. Dum ad eam ſacris pretioſis paludamentis rubri coloris indutus, & in Sellari compoſitus ſacro purpuratorum Patrum Senatu, Conſervatoribus Urbis, & Magno Comeſtabili Columna præcedentibus deferebatur Pontifex, per alteram Parafrenariorum Aulam tranſiens inſpexit ibi ad Parietem appenſa nova periſtromata ſanè magiſtra Artificum acu picta in Pauperum invalidorum Hoſpitio prope majorem Tyberis Ripam, ubi inter cetera ſummæ charitatis opera ab Innocentio XII. ibidem fundata atque conjuncta, cujuſmodi ſunt virorum ac mulierum laboribus non amplius aptorum perfugium;inopum puerorum ad opificia ediſcenda gymnaſium; periclitantium puellarum ad integritatem tuendam Gynæceum;hanc quoque texendorum ſtromatum artem Clementis XI. auſpiciis inceptam ad hodiernum uſque diem non modò non imminutam,ſed mirificè auctam videmus. Fuerant hæc juſſu Sanctiſſimi Patris contexta, ut iis conveſtirentur parietes, qui Chorum ambiunt Metropolitanæ Bononienſis, cujus adminiſtrationem factus Pontifex non dimiſit,exemplum ſequutus Clementis II. qui Bambergenſem, S. Leonis IX. qui Tullenſem, Victoris Nicolai, & Alexandri itidem II. qui Aicſtettenſem, Florentinam, & Lucanam, Pauli IV. qui Neapolitanam, & Benedicti XIII. qui hac ætate noſtra Beneventanam retinuerunt Eccleſias. Ex his autem Peripetaſmatis, quæ ſex erant, Babylonico opere & ornamentorum varietate mirè conſpicua, ut loco etiam cui ſuffigenda erant, aptè congruerent, quatuor quidem Fidei, Spei, Charitatis & Poteſtatis Eccleſiæ imaginibus ſingula ſingulis inſignibantur in areæ medio; reliqua verò aliquot Principis Apoſtolorum, in cujus honorem Templum illud Deo dicatum eſt, illuſtriora vitæ facta repræſentabant; duo vividis coloribus expreſſa, alterum cum Regni Cœleſtis claves, alterum cum ovium agnorumque paſcendorum curam ad teſtificandum amorem, quo Dominum proſequebatur, accepit a Chriſto, quibus adjacebant deſtrorſum & ſiniſtrorſum alia quatuor ovalis figuræ & ſubobſcuri violacei coloris, quæ intuentium oculis objiciebant Claudum ad ſpecioſam portam Templi ſanatum a Petro; & pecuniam, quam Simon obtulerat ab eo repudiatam; aut cum ad cuſtodes baptizandos aquam elicuit è ſilice carceris; aut cum mirabiliter confractis ab Angelo vinculis abivit ex Herodis cuſtodia.

Hæc poſt Canonizationem comportata Bononiam ſunt una cum veſtibus multo gravibus auro & opere phrygio nobilibus, quas in tam ſolemni

lemni celebritate Sanctitas Sua,& qui ipsi adstabant ad Rem Divinam agendam Administri, encæniaverant: Ita priora beneficia, quæ statim ac Supremus Ecclesiæ Pastor creatus est plena manu effuderat in Clerum & reliquos Civium suorum Ordines, posterioribus cumulavit.

Hunc ipsum animum Anconitanæ etiam Ecclesiæ præstitit,quam ædificiis, muneribus, aliisque privilegiis ornavit, ut utraque Sedes, quam olim tenuerat, Pontificiam experiretur beneficentiam.

Jam verò in ipsa Tetragoni aream descendens Pontifex de Sellari ad eminentem Solii Cathedram progressus, cum assedisset, Cardinales manum sub auriphrygio sibi deosculantes suscepit: mox eisdem Eminentissimis Patribus & Diaconibus etiam, qui Papæ adstabant, inter alios proprii Ordinis de more in prætaltis scamnis considentibus: Episcopis & Protonotariis ceterisque ex Prælatorum Collegiis hinc inde per Solii gradus dispositis: Pontifex primo Cæremoniarum Magistro mandavit, ut Advocatos acciret; quod ille flexo prius erga Sanctitatem Suam poplite exequutus est per verbum *Accedant*.

Tunc propiùs ii ad Solium progressi medium habentes Dominum Advocatum Virgilium Montecatinum Ferrariensis Civitatis, cum de genu omnes APOSTOLICUM adorassent,& in semicirculum se composuissent, ille omnium primus Orationem suam pro beato Fideli a Sigmaringa exorsus sic est.

„ QUod primis illis, BEATISSIME PATER, militantis Ecclesiæ sæculis
„ tot Christiani inventi sint nominis ac roboris, qui pro vera Dei
„ religione decertantes, parata sibi ab tyrannis immanissimis atrociora
„ tormenta libenter subirent, & fidem quam divinitus hausissent ac feli-
„ citer profiterentur, sanguine etiam suo confecrarent: Magno id quidem
„ semper excelloque animo datum est præterlabentia hæc & mutabilia in
„ terris bona despicienti appetentique in Cœlis immortalia. Sed, vel in
„ primo coronatorum martyrio hominum Stephano istiusmodi invictum
„ robur suspiciamus, vel in consequentis ætatis martyribus, tum cum ma-
„ ximè sævitum in illos est glorioso divinæ fidei assertores,qua virgis cæ-
„ sos, qua rotis contortos, qua sagittis confossos, hìc igne, illinc ferro,
„ inde securi excruciatos, dilaniatos, absumptos; ipsum quidem Stepha-
„ num admiramur, sed tamquam posito sibi ob oculos recenti ac proxi-
„ mo Redemptoris æterni exemplo confirmatum; reliquos verò illustres
„ eâdem victoriâ viros alios aliorum vestigiis continenter insistentes, il-
„ losque præsenti illorum virtute vel excitatos, vel factos alacriores, tan-
„ tum sibi decus comparasse. At ubi libera ab immitibus imperiis sese la-
„ tiùs explicavit Ecclesia, summorumque sacrorum Antistitum Tui de-
„ cessorum solicitudine, quam æquè in Te exprimis, Divinus Christi Ser-
„ mo delatus est ad gentes remotissimas, itaut Nationes integræ olim mo-
„ ribus asperæ, quæ longè a veritate aberrabant, sanctissimo Crucis ve-
„ xillo

„ xillo ſe adjunxerint ſub uno ſpectabili religionis moderatore Romano
„ Pontifice; tum verò, cum admodum rara ſe offerret cauſa martyrii,
„ durius fortaſſe illud atque impeditius videri potuit Chriſtifidelibus in
„ tranquillo religionis ipſius ſinu altis agentibuſque, quorum propterea
„ animi deſueta jam fere ſupplicia & funera magis quandoquidem perhor-
„ reſcerent. Verumtamen, ita quoque Deo permittente, nec in ipſa ab
„ tyrannis reſpiratione atque pacatiorum temporum æquabilitate ſortes
„ omnino defuere, neque occaſiones probandæ martyrio fortitudinis.
„ Cum enim antiquus humani generis hoſtis in lætam cœleſtis patrisfa-
„ milias ſegetem lolium quodcumque potuit ſemper invexerit ſuperſe-
„ veritque, dolo iſtiuſmodi uſus, ut aliquam Dominici frumenti partem
„ inficeret; factum exinde eſt, ut ipſa in florenti Eccleſia nonnulli ſæpe
„ inſurrexerint nomine quidem Chriſtiani, ſed Apoſtolicarum traditio-
„ num nequiſſimi oſores, errantes, inſanientes, exleges, ſuperbè ſibi ſa-
„ pere exiſtimantes præ ceteris, qui, furiis veluti agitati, numquam
„ quieti conſiſterent novarum rerum miſerè cupidi pertinaceſque in fal-
„ ſis opinionibus, quibus totum bonorum ordinem obturbarent, vexa-
„ rent, & ſi Deo placet,etiam confunderent: Sed huic tanto malo aut diſ-
„ ſipando aut antevertendo vigilavit ſemper Romana Eccleſia, & Ponti-
„ fices Optt. Maxx. ſupremam illius curam Jeſu Chriſti vice in terris ge-
„ rentes, Sacro præſertim ad id inſtituto ex Purpuratis, ſibique aſſidenti-
„ bus PP. cætu, cui de Propaganda Fide nomen inditum eſt; ac mirum
„ quot inde Catholicæ rei commoda ſint conſequuta; quot hæreſum
„ monſtra intercepta vel profligata. Hinc ſuperiori ſæculo in Rhetia ma-
„ gis magiſque furere, qui, malo dæmone authore, ab hac firmiſſima
„ Apoſtolica petra deſciverant: ciere turbas: minas adverſus Catholicos
„ interſerere: eas demum horrendo ſcelere exequi auſi ſunt in beatum
„ noſtrum Fidelem a Sigmaringa vel primum a Propagandæ Fidei Colle-
„ gio conſtituto ipſius martyrem, qui a præſidentibus venerando cætui in
„ ea Germaniæ ora præfectus aſſerendæ Catholicæ veritati, ei, quam li-
„ berè prædicabat, teſtimonium tantopere grave præbuit ac ſollemne,
„ ut impiis hæreticis ad necem ſe conquirentibus alacriter pectus obtu-
„ lerit, vitam libentius deſerendo, quàm Catholica ſacra vel voce viola-
„ ret. Hunc itaque fortiſſimum virum omni bene actæ vitæ laude non
„ modò clarum, ſed heroicis virtutum ſplendoribus magis conſpicuum,
„ miraculis præfulgentem, inſignem martyrio cum Tibi, vigilantiſſime
„ univerſalis Eccleſiæ Cuſtos, ob oculos poſuero, uti eſt certiſſimis moni-
„ mentis legitimè comprobatum;jure meritoque inde poſtulem,ut eum in
„ beata pacis regione ſempiterno gaudio diffluentem Sanctum ſollemni
„ ritu renuncies Deo in cœlis acceptum, ac propterea ejuſdem memo-
„ riam ceterorum more Sanctorum piè recolendam in terris, & interceſ-
„ ſionem fidenter implorandam ad opportunum divinæ gratiæ, per ipſius
„ in Chriſto merita, promerendum auxilium.

„ Anno,

„ Anno, poſtquam Divinum Verbum idemque Deus verus humanam
„ ſumpſit carnem atque animam, quingenteſimo ſupra milleſimum ſep-
„ tuageſimo ſeptimo, Sigmaringæ, quæ parva licet Conſtantienſis Dioe-
„ ceſis in Svevia Civitas, vel maximum tamen tenuit dignitatis locum ve-
„ ræ religionis conſtantiſſimo cultu, beatus noſter Fidelis natus eſt ex pa-
„ tricia Reyorum familia, cui ſplendorem cumulavit genitor Joannes
„ conjugio junctus cum Genoveſa Roſembergia æque nobili fœmina, cum
„ de ſua prudentia ceteriſque Chriſtianis virtutibus commendatus, ſellas
„ curules haud ſemel in patria impleverit, & Conſularia munera probè
„ obiverit. Marcus infanti nomen fuit e ſacro ſalutis fonte primam gra-
„ tiam adepto, quam deinde procedentibus firmiori ratione annis adau-
„ ctam ſibi ſummo Dei beneficio ſuoque ſingulari ſtudio ſic retinuit, ut
„ natalem ipſam innocentiam, ne levi quidem declinatione ad ſenſuum
„ illecebras unquam amiſerit; doctus a prima uſque ætate temperare ſpi-
„ rituum alacritatem, inanibus ludis bellum indicere, animo in Deum
„ ferri, atque in eo dumtaxat ſua quæque bona locare, ſua gaudia quære-
„ re. Hinc humanioribus litteris addictus, incredibile eſt, quantam a Deo
„ meruerit addiſcendi facilitatem; vix namque audita in ludo præcepto-
„ ris voce, ea quæ ſibi traderentur, miro ſtatim tenebat ordine maxi-
„ maque perſpicuitate, quibus puer ipſe ceteris adoleſcentibus facilè an-
„ teibat. At enim cum propius & ille adoleſcentiam conſalutavit, atque
„ ad philoſophica ſtudia in celebri Friburgenſi Academia ſe contulit; tum
„ verò ſeu magis ſalebroſas quæſtiones acri ſpeculatione penetrando, ſeu
„ eductas illarum veritates inter frequentes diſputationes dilucidè ornatè-
„ que oſtendendo, tantam ingenii lucem præſetulit integerrimæ probitati
„ excelſæque pietati conjunctam, ut quaſi prodigii loco ea in ætate ha-
„ beretur: Vigeſimum quippe annum nondum impleverat, cum Philo-
„ ſophiæ ſtadio penitus emenſo, inter ejus facultatis Doctores relatus eſt
„ juvenis, quem ſuo quaſi nomine condiſcipuli ac præceptores vocarent
„ *ſapientem Chriſtianum*, omnes demirarentur & amarent. Neque ideo ipſe
„ æque omnibus ſeſe tradebat in amicitias, ſed cum bonis dumtaxat ini-
„ bat conſuetudinem, iiſque libenter ſe conſociabat, cum probè teneret
„ ac vellet ad ſui utilitatem convertere illud divinæ vocis oraculum, quo
„ edocebatur, virtutes a probis viris, vitia ab improbis contrahi.

„ Jamque ad ſacrum Jus ac civile ſua ſtudia converterat, & celeri
„ expeditoque curſu Juriſconſultorum ſacra pervadebat; cum trium ex
„ nobilioribus Sveviæ familiis amicorum precibus comes cooptatur agen-
„ di per Europam univerſam itineris, quod bene e ſententia credebant
„ ceſſurum, ſi laudatiſſimus ex omni virtute Marcus adforet. Nec deeſſe
„ ille voluit, certior nihilominus factus quod fuerit apud eorum parentes
„ iter probatum. Inſtat itaque jam dies diſceſſionis, ejuſque officia per-
„ ſolvuntur; cum Marcus prius quam viæ ſe daret, amicos congregatos ſic
„ alloquitur: Ego verò vobis in via comes adero libens & famulus ſi ma-

„ velitis,

„ velitis, ſed hæc ſunt noſtræ peregrinationis leges nuſquam non ſervan-
„ dæ: Deo primùm ut placere ſtudeamus, ac deinde invicem nobis alter
„ alteri: nullumque profecto ex itinere incommodum, ſed voluptatem
„ capiemus plane ſingularem & innoxiam, varia & multiplicia Dei mira-
„ bilia contemplantes,quæ ad ejuſdem referamus benedictionem noſtrum-
„ que corporis & animi utilitatem. Velitis itaque jubeatis, amici, hæc
„ ſanctè ac perpetuò cuſtodiri? Suam, uti rogabat, illi deſpondent fidem,
„ & alacriter inde in viam ſe committunt; iter aggrediuntur; percurrunt
„ loca; viſunt Civitates; diſcurrunt provincias; pervadunt regna; per-
„ ſcrutantur locorum ſitus, populorum ingenia, mores, induſtriam, re-
„ rum omnium admirantur varietatem. Quid pluribus? In ſextum annum
„ peregrinatio producta eſt tam auſpicatò incœpta, & plurimus illius
„ conſtitit fructus. Etenim tres ii nobiles adoleſcentes in cooptato comi-
„ te pietatem ſuſpexere adeo ferventem, ut & ipſi ad imitandam jugi
„ exemplo incenderentur unius Marci, qui prima quotidie luce primus
„ aſſurgebat, atque in genua provolutus æternas meditabatur veritates:
„ fundebatque Deo enixas preces, quibus ſeque comiteſque commenda-
„ bat, ne quid ea die detrimenti res eorum caperent, ſed omnes tum co-
„ gitationes tum voces actioneſque, aſpirante Numine, ſatius germina-
„ rent fructus honeſtatis, atque ad illius gloriam dirigerentur, a quo bo-
„ na cuncta procedere intelligebat. Sed nec ulla intercecidit dies, quin
„ convolaret ad templum, ubi ſumma cum religione ſanctiſſimo omnium,
„ quæ antea fuerunt, Sacrificio ita adſtabat, ut poſt immolantem Sacerdo-
„ tem, conceptis & ipſe votis piacularem hoſtiam offerret. Unoquoque
„ inſuper die in Deiparæ laudes effundebat ſeſe, quam proximè ab æterno
„ rerum omnium Conditore venerabatur,cum recitaret omnino parvum,
„ quod dicitur Beatiſſimæ Virginis Officium, totaſque quindecim Angeli-
„ carum Salutationum decades a viro ſanctiſſimo Dominico Guſmano
„ tanto pietatis incremento ac fidelium bono in Eccleſiam invectas, ſa-
„ crique Roſarii nomine inſignes. Nulla defluxere Sabbata, quibus non
„ ad abſolutiſſimam carnis ſuæ ſubmiſſionem uteretur & ſpiritus elatio-
„ nem, ſolo pane & aquâ iis diebus contentus, quidquid adverſus hæc
„ ſuaderet contracta ſæpe ex itineribus laſſitudo ac reficiendarum virium
„ neceſſitas. Annuum autem quadraginta dierum jejunium purificandis
„ animis atque corporibus a Chriſto Domino ſacratius inſtitutum tanto-
„ pere obſervavit, ut præter haud vetiti cibi potuſque parcitatem, mem-
„ bra ferreo cilicio preſſerit, flagellis etiam noctu impetierit, ac ſæpius
„ cruentaverit. Leviſſimas quaſcumque animi ſordes ex humanæ imbecil-
„ litate naturæ contractas de mundano pulvere ipſis vel juſtis inevitabili,
„ pœnitentiæ ſacramento frequenter detergebat; divinæque indidem
„ menſæ de myſtico pane communicabat ſemel certè in menſe, ſed ſingu-
„ lis præterea diebus feſtis alicui Deiparæ Virginis memoriæ dedicatis
„ aliorumque Deo aſſidentium Sanctorum ſpirituum, quorum in tutelam

„ ſe fidentius recepiſſet. Quid autem referam effuſam in pauperes miſe-
„ ricordiam ac liberalitatem, in ægrotantes publicis maximè hoſpitiis ex-
„ ceptos benignitatem ac ſtudium prope ſingulare, cum illos atque iſtos
„ frequentibus largitionibus omnibuſque officiis adjuverit atque ubique
„ locorum ſolatus fuerit? Quomodo ſacras omnes Ædes recenſeam a Di-
„ vorum nomine & Reliquiis, a fidelium veneratione ac frequentia, a piis
„ inſtitutis celebres, quas ille ubique pariter viſitaverit? Et oh ſi ipſa hæc
„ ampliſſima Urbs loqueretur, qua in Urbe diutius cum comitibus ipſe
„ ſuis immoratus eſt, quæ & quanta præferret! Narraret beata iſthæc
„ Apoſtolorum limina religionis potiſſimum gratiâ frequentiori ejus ac-
„ ceſſu contrita: Scalam a Jeroſolymis huc advectam Jeſu Chriſti inceſſu
„ & ſanguine ſacram iteratis de genu ipſius quoque aſcenſionibus preſſam,
„ jugibuſque ex meditatione Dominicæ paſſionis lacrymis reſperſam:
„ Septem Eccleſias & Martyrum Cryptas pia cunctatione ſæpius viſas; ne-
„ que enim magnificentia ædificiorum ſupremo architecturæ miraculo in
„ ſublime ſeſe attollentium, minuſque picturarum aut ſignorum varie-
„ tas ſummorum artificum induſtriâ & excellentiâ commendata; nec au-
„ ro, argento, gemmiſve nitentes aras, quæ omnia animos oculoſque ob-
„ lectare ſolent mortalium; ſed ſacroſanctæ Lignum Crucis, in qua Salus
„ mundi pependit Chriſtus Dominus; Clavi, quibus confixus eſt; Spinea
„ corona, qua innocuum caput circumdatum; Lancea, qua latus tranſ-
„ verberatum; Spongia amariſſimo felle & aceto illita, ſitientique & ex-
„ tremos jam anhelitus ducenti præbita; Redemptoris ipſius imago, te-
„ lâ divino vultui ſudore madido admotâ per Veronicam ſanctiſſimam
„ fœminam, effigiata & impreſſa: Veneranda denique Principum Apoſtolo-
„ rum aliorumque Sanctorum Corpora, Reliquiæ, monumenta feliciſſi-
„ mum advenam invitabant, incendebant, rapiebant; dum ceteri comi-
„ tes antiqua excelſiſſimæ Urbis decora quærerent, ornatiora palatia cu-
„ rioſiùs colluſtrarent, amœniores villas circumirent.

„ Sed hæc prætereunda ſunt omnia, & religioſiſſimo viro in patriam
„ revertenti plaudendum modò eſt. Rediit itaque felicior quàm diſceſſe-
„ rat, ut qui tot commemoratis religionis actibus ampliores divinæ gra-
„ tiæ opes ſibi comparaverat. Agunt ei gratias tres illi nobiles viri, qui-
„ bus dum tam diuturna in peregrinatione dux & comes extiterat, ma-
„ giſter etiam chriſtianæ perfectionis evaſerat. Ille verò ac ſi nulla ipſis
„ beneficia reddidiſſet, quæ quidem maximè in eos derivavit ſuâ tam pru-
„ dentiâ, quàm eximiæ virtutis exemplo, viciſſim profiteri ſe maximè
„ obſtrictum eorum comitati, qui ſuos fortè illiberales mores æquo ani-
„ mo toleraſſent; veniam deinde rogare ſi communes in itinere res minus
„ commodè adminiſtraſſet; ſi non eorum votis penitus ſatisfeciſſet: Quæ
„ officii extrema amici diffuſis charitatis lacrymis excepere, quas inter
„ atque inter mutuos amplexus facta eſt tandem feceſſio. O admirabilem
„ quoque egregii hujus viri humilitatem, cui ceu primo latiſsimoque

„ funda-

„ fundamento tanta virtutum moles tam decora tam excelsa superextru-
„ cta est, ut ad ultimum usque cœlum, ad ipsumque Dei Solium felix,
„ ac perpetuò mansurum fastigium intulerit!

„ Interea ad intermissa diu studia reducem revocabant sacræ civi-
„ lesque leges, in quas probè assequendas tanto vehementiori contentio-
„ ne incubitum est, ut brevi non modò Friburgi Doctorum Insignia, sed
„ egregium cum primis nomen in dicendis causis tuendisque aliorum ju-
„ ribus sit assequutus. Verumtamen quid Jurisperitus ageret æternæ sa-
„ lutis anxius, vel ad injuriæ aut nequitiæ nomen præ maxima innocentia
„ exalbescens, si quando ruptis legum repagulis eversaque justitiæ lan-
„ ce Forum jam universum perstreperet litibus varia interpretatione Juris
„ ad opportunitatem distorti, sinistraque Judicum & Causidicorum
„ seu voluntate, seu intelligentia quamdiutissime ampliatis ac prope-
„ modum infinitis certo litigatorum damno, vel extremâ quandoque ja-
„ cturâ? Agebat quod quisque sapiens christianorum dogmatum æstima-
„ tor; ideoque recti tenax & honesti justitiam duntaxat ac veritatem ani-
„ mo, voce, scriptis consectabatur; cavillationes omnes omnesque
„ inanes subtilitates veluti judiciorum pestem summopere reformidans,
„ ut in præclaro Advocato antiquam Jureconsultorum gloriam videres
„ refloreseentem. Orphanis, Viduis, Pupillis, Ecclesiis, Egentibus de-
„ nique omnibus prælto erat tutissimo semper ac fideli patrocinio suo.
„ At enim cum de gravissima re gravissimo aliquando judicio contende-
„ ret, instaretque celerius expediendo, utpote qui de more æquiorem
„ partem tueretur; ecce tibi versutus adversarius defensor, cui utinam
„ nulli unquam similes forent, quasi officii caussa illum convenit dolet-
„ que ludibundus tantam de negocio finiendo curam susceptam: A-
„ ctum, addit, de Jureconsultis esse, si lites cito absolverentur: Ec-
„ quid enim tanta istiusmodi festinatio, nisi ut proprio causæ patronus
„ cedat commodo, lucrumque amenter projiciat, quod diu foret mul-
„ tumque consequuturus? Temperet itaque sibi, & agere si causas velit
„ sine sui damno, studeat potius instaurandæ ac differendæ pro viribus
„ controversiæ, majores exinde opes relaturus, quàm partâ litigator vi-
„ ctoriâ. Dictis inhorruit Marcus; & impia nequissimi hominis insti-
„ gatione usus ad animi sui salutem, cui tot in aperto commercio para-
„ tæ essent insidiæ; abditiori propterea loco aliquo ac minus exposito sa-
„ pienter censuit quæri oportere. Nec mora, ultimum Foro diem dicit,
„ ac de capessendo Fratrum Capuccinorum Instituto secum deliberat.
„ Religiosum virum ea tempestate in provincia Fratribus ipsis præsiden-
„ tem supplex adit efflagitatque, ut inter suos se recipiat. At prudens
„ ille provincialium Capuccinorum moderator periculum tanti voti fa-
„ cturus diem differt; donec de constanti Marci proposito admonitus de-
„ que divina voluntate, illum Ordinis sui Candidatis adnumerat. Inte-
„ rea temporis clericali militiæ nomen dederat, ac per inferiores gra-

„ dus ad Sacerdotii dignitatem evectus, die divo Franciſco Aſſiſienſi ſa-
„ cra Friburgi in Eccleſia Capuccinorum primò ad aras immolaturus ac-
„ ceſſit. Abſoluto divino Sacrificio, aliud eodem loci obtulit Deo gra-
„ tiſsimum ſui ipſius holocauſtum, ſuſcepto, ſcilicet, Religioſi Ordi-
„ nis habitu novoque Fidelis nomine aſſumpto, ea ſanè modeſtia & hi-
„ laritate, ut cœleſtis ignis, quo ſpiritus interiùs incendebatur, per ora
„ diffuſus in admirationem traheret ſuæ virtutis multitudinem, quæ illuc
„ pii hujuſce ſpectaculi rumore confluxerat. Nihil patrimonii amplitu-
„ do illi adblandiri potuit eumque immorari; non patens undique ſe-
„ veri Inſtituti aſperitas detinere; nec delicatior corporis habitus gene-
„ ris claritati apprime reſpondens a bene concepto conſilio valuit retar-
„ dare. Et oh laudatas aliis opes ipſas, quibus affluebat, quanto dimiſit
„ & locavit melius! omnes enim ferme deſtinavit alendis probis adole-
„ ſcentibus ad ſacrarum litterarum ſtudia contendentibus, quorum et-
„ iam uſui ſuam ingenti librorum numero copioſam bibliothecam ad-
„ dixit.

„ Quale autem novus homo Fidelis poſuerit in ſacro Ordine tiroci-
„ nium; quæ deinde fuerit ejus agendi ratio, poſtquam eo in ordine ſol-
„ lemnia vota Deo nuncupavit, ut aliquis orationi modus imponatur, in
„ univerſum ſufficit dicere, ſuam probaſſe tironem, continuo quaſi con-
„ centu, præ cæteris humilitatem, obedientiam, pietatem, innocèn-
„ tiam, integritatem; deinceps ſemper quotidie magis virtutibus profe-
„ ciſſe. Ab ipſa enim prima, quam ſenſit, interiori voce diuinæ gratiæ
„ ſe in hunc ordinem advocantis, quotidianis flagellis perpetuoque ci-
„ licio carni inſtetit ſuæ, quam aſſiduo iſtiuſmodi bello rationi plane
„ ſubactam habuit, quinimmo obſequentiſsimam rationis ipſius ſanctiſ-
„ ſima imperitantis aſſeclam. Toto quaſi anno rigidiori ratione ſerva-
„ vit jejunia, per ſeptem nempe quadrageſimas obſervationes a beato
„ Franciſco Fratribus propoſitas, quarum præcipuam a Jeſu Chriſto Re-
„ demptore inſtitutam, atque alteram in tempore Dominici Adventus
„ intercidentem pane tranſigebat modiciſque fructibus, nihil inde co-
„ cti ferculi admittens. Ter per hebdomadam unica utebatur pulte; pa-
„ ne & aqua victitabat per Sabbata, ac per omnes tam Deiparæ feſtis,
„ quàm plurium Sanctorum proximè antecedentes dies vigiliarum more
„ contra infernum hoſtem ab Eccleſia diſpoſitas.

„ At verò quem de divinis litteris, quibus ſe totum tradiderat, fru-
„ ctum uberrimum reportaverit, Rhetiam omnem appello teſtem, ſa-
„ cram iſtam Congregationem Propagandæ Fidei vigilantem ipſumque
„ Martyris ſanguinem ſacræ tuendæ doctrinæ intrepidè datum. Cum e-
„ nim in hac perdifficili oratoria arte multum jam profeciſſet adoleſcens,
„ atque in theologica etiam facultate plurimùm modò valeret, mirum
„ quantis nervis pro concione dicendo divinum verbum intenderet, cui
„ latiùs ferendo fuerat a ſuis rectoribus deſtinatus. Summa eloquentiæ

„ vi ſu-

„ vi ſupremoque probitatis exemplo ita edocebat populos, eliminabat vi-
„ tia, revocabat virtutes, ut magnum ſibi nomen ſanctitatis atque in
„ provehenda catholica veritate roboris comparaverit. Hinc a Purpura-
„ tis PP. Propagandæ Fidei propoſitis in Rhætiam mittitur novem ſibi
„ adjunctis ſui ejuſdem Inſtituti ſodalibus, quibus præficitur, ſerpentes
„ ut inibi hæreſum errores convelleret puramque redderet chriſtianam
„ doctrinam, quam pravis opinionibus contaminatam plures ex ea gente
„ profiterentur. Continuò igitur diſcedens ſuum prænuntiat Fratribus
„ martyrium, cujus diu flagraverat deſiderio, ideoque quotidie a Deo
„ juxta aras petierat; deinde ingreſſus demandatam ſibi provinciam,
„ quam ab impiis Religionibus expurgaret, tanta profecto alacritate
„ & ſollicitudine tantopere efficaci ſanctæ iſtius Sedis imperata facit, ut
„ ſi unquam alius, quamplures & ipſe aberrantium hæreticorum greges,
„ ac præcipua quædam illorum capita in unius veræ ſempiternæque Fidei
„ ſenſu & communione Romanæ Eccleſiæ reddiderit. Quæ autem non
„ tum odia ſubivit aliorum probatiſſimæ per eum veritati duro perſpica-
„ cique animo obſiſtentium, qui tanta perfuſi luce vellent tamen in per-
„ petua hæreſi nocte verſari? Exarſerant enimvero ad internecionem,
„ quod cum Fidelem noſtrum divini verbi propagatorem haudquaquam
„ lateret, nil ideo ſui remiſit ſtudii in inſectandis erroribus, queis po-
„ tius radicitus extirpandis majores in dies conferebat vires ac ſuam o-
„ mnem diligentiorem curam operamque locabat. Atque his permoti
„ hæretici, qui reliqui erant omnium nequiſſimi, intelligenteſque, ſi tan-
„ ta ad Romanam Eccleſiam quotidie converſio fieret Fideli auctore ac
„ duce, falſam, quam profiterentur ſectam, brevi jam conciſuram & pe-
„ nitus in iis partibus deletum iri, cum ipſi quoque tot ſtrenui viri co-
„ natibus ſortiorumque argumentorum machinis expugnari, atque ad
„ inviſum Romani Pontificis imperium vi tandem veritatis compulſi tra-
„ duci poſſent. Iccirco *diſſecabantur cordibus ſuis, & ſtridebant dentibus in*
„ *eum*, quemadmodum in Actibus legimus Apoſtolorum primò inter ho-
„ mines martyri Stephano contigiſſe apud Judæos prædicanti. Quin, ut
„ & appoſitè utar verbis Auguſtini, tametſi ille de ſupremo animarum
„ conquiſitore Jeſu Chriſto loqueretur, ipſi tot Fidelis laboribus, vigiliis,
„ orationibus virtutumque omnium exemplis in tutum Romanæ Eccle-
„ ſiæ ſinum invitati hæretici *his omnibus curationibus ejus ingrati, & tam-*
„ *quam multa febre phrenetici inſanientes in medicum, qui curare eos venerat,*
„ *cogitaverunt conſilium perdendi eum*. Coeunt itaque; de ratione conve-
„ niunt; diemque tam immani patrando ſceleri ſtatuunt vigeſimam quar-
„ tam Aprilis anni a milleſimo ſexcenteſimi viceſimi ſecundi; ſimulataque
„ per ſummam perfidiam inſtanti ad catholicas partes converſione, Fide-
„ lem in Grucſchenſi vicino Oppido agentem Seviſium advocant, voce
„ ut ſua hærentes adjuvaret, atque in via veritatis conſtabiliret. Promtè
„ ille accurrit, & quamquam dolum ſubeſſe vel cœlitus præſciret ſe-

„ cumque

„ cumque reputaret, ſuggeſtum tamen alacriter conſcendit, cui primo
„ ſtatim intuitu grandioribuſque litteris, ut perſpici facilè poſſent, fue-
„ rat ſuperſcriptum: *non alteram ab hodierna concionem habebis*. Diriguiſſet
„ fortaſſe alius tanti ſacinoris horrore, extremique ſibi inſtantis metu pe-
„ riculi; at ab illo ſupernâ gratiâ roborato tantum abfuit importunus ti-
„ mor, ut ne expalluerit quidem. Quin e ſuperiori loco intrepidus ar-
„ gumentum dicendi poſuerat illud Apoſtoli divinum effatum: *unus Deus,*
„ *una Fides, unum Baptiſma*; iamque prima concionis emiſerat verba, cum
„ ab incœpto deſiſtere coactus eſt ex oborta ſucclamatione, ne ultra di-
„ cendo temere pergeret, & conſequenti eidem crepitu ex igniti teli in ſe
„ directi projectu, quo tamen, Deo ſic diſponente, ne leviter quidem ta-
„ ctus eſt, cum ad acrius & glorioſius certamen fortiſſimus catholicæ ve-
„ ritatis Anteſignanus ſervaretur. Ne itaque cruento ſui ſacrificio Tem-
„ plum pollueretur, cum eductæ jam palam impiæ hæreticorum ſicæ in-
„ termicarent increſceretque ſeditionis fremitus; ſatius ille duxit ad
„ aram ſeſe recipere, ubi ſublatis ad Cœlum manibus luminibuſque, con-
„ ſecravit ultima vitæ hujus ſuæ mortalis momenta, Deum deprecatus
„ per Chriſti merita, ut quoniam omnipotenti ejus voluntati jamdiu ſe
„ totum fidentiſſimè ſubjeciſſet, gratiæ ſuæ robur adjiceret morituro; &
„ ſanguini, quem libenter funderet, ſuo virtutem daret, quæ voci defuiſ-
„ ſet ad reliquos catholicæ religioni conciliandos hæreticos. Hæc dum
„ ferventiùs oraret immobilis hærens beatus Fidelis ad aram, non Templi
„ religio factioſos tenuit, ne in ipſum irruerent, neque Dei cogitatio, quem
„ jam mente penitus excuſſiſſent, ſed manſuetudo illa ſuſtinuit catholici
„ magiſtri, imperterrita conſtantia cohibuit, ſulgentiſſima pietas com-
„ peſcuit; quarum admiratio virtutum efferatis illorum animis illapſa,
„ primo ſtatim appulſu, ipſa vel natura dirigente, eos ita cepit fregit-
„ que, ut uſquedum ratio novâ furoris eruptione a malo dœmone mini-
„ ſtrati corrupta non fuit ac perverſa, prior illa tanti viri ſpecies ſicario-
„ rum dextras ad aliquod tempus exarmaverit & parata tela diſtulerit.
„ Monitus propterea tum ne diſcederet, cum tutior ea ſtatio videretur:
„ O, inquit, fili; pro æterna jam vita decertandum eſt, haud iſthæc am-
„ plius curanda miſera & fugax, cujus ego inſtanti exitio propterea mini-
„ mè terreor, eam enim, quam a Deo recepi, ſanguine lotam magiſque
„ purgatam meo eidem reddere cupio; at vereor, ne fiat ſacer iſte locus
„ execrabili facinore profanus, ne adſtantes Catholici etiam opprimantur
„ mei odio; atque adeo uni mihi pro univerſorum ſalute in apertum pro-
„ grediendum eſt. Dixit: eodemque greſſu, hilaritate vultus eadem qui-
„ bus Templum ingreſſus fuerat, de Templo egreditur. At verò ubi pe-
„ dem in circumpoſitam fano planitiem infert, haud ab ea procul ad vi-
„ ginti hæreticorum ferociores illum aggrediuntur, armatâque dextrâ
„ inſtant, ni confeſtim trucidari illic velit, Romanam ut religionem ex-
„ ſecraretur. Renuentem non modò, ſed facis inſtar ſplendentis nitidiùs

„ dum

„ dum prorſus extinguitur, catholici dogmatis lucem magis proferen-
„ tem, retorto impius gladio impetit, ſacrumque caput ferit, cumque
„ ictus non ſucceſſiſſet ex animo, graviùs geminato ſcindit uſque ad os
„ medium. Alter enſis mucrone latus tranſverberat atrociori etiam vul-
„ nere, quo in genua concidit; jamque oppido ſatis fuerat ad interimen-
„ dum corpus nullo amplius humano remedio convaliturum; ſed expleri
„ ea duntaxat crudelitate immane odium non potuit, modò ut pro ſe
„ ac perſecutoribus orantem, ſanctiſſimaque Jeſu & Mariæ nomina ſu-
„ premis vocibus invocantem iterum invaſerint, haſtis trajecerint coſtas,
„ apertumque mox caput ferreis fuſtibus ſecundùm verticem conglobatis
„ in prominentes clavos prorſus tutuderint ac peſſundederint; gladiis
„ quà punctim, quà cæſim corpus deformaverint univerſum; tribus ſci-
„ licet & viginti plagis capiti inflictis, pectori viginti, quibus diutiùs
„ ferale ſpectaculum eſt protractum, graviorque confoſſo viro dolor tot
„ excitatus locis inſedit. Verum ille omnia patienter perpeſſus eſt, quin
„ & lætiſſimo animo imperturbatoque ore, cujus etiam ad feros ictus
„ augeretur hilaritas, ut certo oculorum judicio pateret, quanto majori
„ acerbitate recrudeſceret ſicariorum rabies, tanto ardentiori charita te
„ illius ad aſtra ſpiritum ferri, quem meritis plenum ſolutumque tunc a
„ corpore, cui feliciori iterum nexu aliquando adjungetur in Cœlis,
„ reddidit tandem Deo, pro cujus honore glorioſus Martyr deteſtabili hæ-
„ reticorum odio impetuque ſublatus eſt.

„ At non ideo ſublata eſt tantæ fortitudinis memoria conſpicuæque
„ fama Sanctitatis longè latèque diffuſa aſſiduiſque miraculis a remune-
„ ratore D. O. M. illuſtrata: Quæ quidem miracula, quamquam innume-
„ ra fere ſunt beati Fidelis interceſſione ac meritis patrata, pauca nihi-
„ lominus breviter attigero, quæ certiſſimo vel ſola argumento ſatis ſu-
„ perque deſignent immortalem puriſſimi illius modò ſpiritus gloriam
„ ſimulque gratiam, qua plurimùm apud Deum valet. Relictis itaque
„ prodigiis inventi poſt ſex ab interemptione menſes ſacri corporis incor-
„ rupti ſuaviuſque præterea olentis, e cujus pectore ignotus uſque adeo
„ flos aſſurgebat ceu lilium frondibus quaſi ſanguine aſperſis variatum
„ atque odorem pariter ſpirans novum; ea refero, quæ potiora ſuerunt
„ apud Benedictum XIII. Pont. Max. antequam decimo ſeptimo ab hinc
„ anno Beatum publicè renunciaret. Igitur haud ita multo poſt exhuma-
„ tum ſacrum Corpus, excitato in Arce Majensfeldæ immani incendio
„ horrendoque boatu jam jam imminente ex everſione disjectuque muni-
„ tionis nitrato pulvere oppletæ, quam elata flamma circumlambebat,
„ fidenter invocatum B. Fidelis auxilium illico depaſcentem ignem pro-
„ pulſavit; portentumque portento additum, quippe exinde reverſi ſta-
„ tionarii, qui ad non profuturi ſuperioris periculi certitudinem longius
„ diffugerant, vel altioribus caveis ſeſe abdiderant, parietum trabes inve-
„ nere ab interiori munitionis parte adhuc incenſos proximèque inſiſten-
„ tes ni-

„ tes nitrato eidem pulveri non ideo tamen flammam concipienti ; tanto-
„ que prodigio prius attoniti, deinde certiores facti de præsenti B.
„ Fidelis ope , eorum aliqui ipsissimo pulvere usi sunt ad suffocandas pru-
„ nas , eâdemque fiduciâ , qua extinguendis aquam adhibuissent. Quid
„ verò de Cæcilia dicam Musingerinia virgine in Cistercienſi Ordine Deo
„ devota , quæ ex vehementi dexteræ mamillæ inflammatione ad qua-
„ tuordecim dies nocteſque continenter diſcruciata , ſuperpoſitâ demum
„ particulâ veſtis , quâ B. Fidelis operiebatur , de repente convaluit a pa-
„ tente jam cancere hominibus immedicabili ? Aut quid mirabilius quam,
„ quod infantulo accidit Franciſco Papuſſinio , cui uno oculorum inflato
„ primùm , ac deinde diſruptâ pupillâ , beatus Fidelis ſtatim ac fuit geni-
„ tricis voto exoratus , integrum & lumen reſtituit , & ocellum , quo ma-
„ trem ille intuens acri limpidiſſimoque obtutu inſigne eidem oſtentabat
„ oſtentum ? Gaſpar quoque Stigherius quinquennali renum dolore cur-
„ vus & planè torpens , annon ſe erexit iterum , ac priſtino vigori red-
„ ditus eſt , admoto vix renibus enſe, quo B. Fidelis fuerat vulneratus ? At
„ quid ego plura commemorem mirabilia , cum vel hiſce ſolis certiſſimè
„ ſibi jam tum probatis , ipſe Sanctiſſimus Pontifex Benedictus Fidelem
„ decreverit Beati nomine invocandum, conſtitutoque in Eccleſia Marty-
„ ribus officio colendum ?

„ Neque poſt ejuſmodi cultum Beato adhibitum nova ex implorata
„ ejus ope defuere miracula, eaque adduco, quæ anno ab iſto ſecundo fue-
„ runt indubitanter explorata Tibi omnium hac de re Romm. Pont. qui
„ anteſteterint maximo eruditiſſimoque , ut illa teſtantur tua verè aurea
„ omnique doctrina referta quatuor volumina jam olim in publicam lu-
„ cem emiſſa , ac modò Patavij recuſa ſummo chriſtianæ & litterariæ
„ reipublicæ bono atque plauſu : Alterum nempe quod Frater Candidus
„ de Mediolano Sacerdos OrdinemCapuccinorum profeſſus per Beati effi-
„ giem capiti reverenter impoſitam extemplo evaſerit ab inveterato fere
„ per decennium morbo comitiali & fontico , quo ſæpius vexabatur , re-
„ dintegratis abſolutiſſimè deſtitutis antea viribus , ijſque ulterius non
„ quaſſatis : Alterum verò quod Joſeph Kirnerius puer quatuor natus an-
„ nos cum genibus pedibuſque foret infirmioribus conſtitutus quàm ut re-
„ gendo reliquo corpori par eſſe poſſet , atque ideo minus conſiſteret, ſed
„ acclinaret caderetque , nec niſi ſubnixus , ægrè id quidem , incederet ;
„ ductus a matre ad Eccleſiam & ante imaginem collocatus B. Fidelis ,
„ inibi ſtatim ita viguit plantis , ut lignea , quibus antea uteretur , ſuſten-
„ tacula dimiſerit , pedeſque redierit domum ac ſemper exinde firmus
„ inceſſerit .

„ Quæ igitur commoda a B. Fideli , quæ ornamenta non profluxere
„ in Eccleſiam catholicam , cui tantopere præluxit heroicis virtutibus
„ dum vixit ; veræ fortitudinis exemplo dum martyr occubuit ; inſignibus
„ prodigiis poſtquam in Cœlo fuit emeritâ gloriæ palmâ a Deo coro-
„ natus ;

„ natus; ut habeant undequaque omnes quæ demirentur atque imitari „ satagant, quæque per ejus interceſſionem bona ſperare, & conſequi „ poſſint?

„ Hæc itaque, BEATISSIME PATER, per me uſqueadeo delibata, hæc, „ inquam, ſunt glorioſi martyris præconia, quæ univerſum orbem perva- „ gata, Imperatores, Reges, Populos, complures etiam ex interfecto- „ ribus in illius venerationem impulere. Hinc, ut more majorum, San- „ ctorum eum faſtis adſcribas meritò poſtulat Sacra Propagandæ Fidei ad- „ vigilans Congregatio, quæ ſuum in B. Fideli prædicat primum Marty- „ rem: Idipſum rogat univerſa Capuccinorum Familia: Idem inclyta Mar- „ tyris natio, quorum omnium ſtudioſiſſima vota mihi commiſſa ſunt Ti- „ bi humillimè ut offeram; cum, amplificato honorificentius Beati ipſius „ cultu in terris, major futura ſit invocandi occaſio, petendique præſidii „ fiducia. Atque, o utinam tam benemereri catholici omnes valeamus, „ ut præcipuo hujus martyris patrocinio bellum deprecante, adveniat „ tandem lætiſſima pax, qua, ſedato armorum tumultu hanc ipſam Euro- „ pam totam, quam ille peragravit, miſerè uſqueadeo diripiente ac de- „ populante, conciliatiſque invicem diſſidentium Imperatorum, Re- „ gum, Rerumpublicarum, ac Principum animis, exoptatum diu otium „ refloreſcat, in quo pietatis & religionis, virtutum denique omnium „ ſtudia, vacuo a belli timoribus animo, quiſque conſecrari poſſit ac „ velit. Dixi.

Abſoluta Oratione ſeceſſit inde aliquantulum Advocatus Montecatinus, ne de Beato Camillo dicturum Advocatum Julium Cæſarem Fagnanum impediret. Tùm iſte a Cæremoniario admonitus his verbis: *Dicat alter*; ita effari cœpit,

„ QUÆ duæ res, BEATISSIME PATER, Oratoris cujuſlibet animum „ commovere vehementiſſime poſſunt, Cauſæ ſcilicet, de qua agi- „ tur, gravis conditio, & eorum, cum quibus agitur dignitas, & ampli- „ tudo, eæ ambæ non ſolum nullo me modo perturbant, imò vero in- „ credibilem ad dicendum addunt alacritatem. Sive enim juſtiſſimæ, in „ qua nunc verſor, Cauſæ conditionem intuear, agendum mihi video „ de beato Camillo de Lellis inter Cœlites referendo, cujus quanta ſint „ merita in grandibus illis tuis omnibus eruditionis, omniſque doctrinæ „ pleniſſimis Voluminibus Tu ipſe, BEATISSIME PATER, abundantiſſimè „ declaraſti: Sive illius, cum quo hæc agitur Cauſa, optimam volun- „ tatem conſiderandam mihi proponam, apud Te, BEATISSIME PATER, „ rem mihi eſſe intueor, qui, cum eamdem neſcio quo fato intermor- „ tuam ab eo uſque tempore, quo tanta cum laude Fidei Promotoris „ munere fungebaris, ſtrenuè ab interitu vindicaveris, ejuſdem dici me- „ ritò potes & Patronus & Pater. Et revera cum immenſos eos ego re- „ cordor improboſque labores, quos pro ſtabilienda B. Camilli gloria

„ tunc ſuſtinuiſti Clementis XI. P. M. juſſu, neminem præter Te tantæ „ parem ſuperandæ difficultati apertiſſimè confitentis : Cum dies tot „ noctesque conſidero in volutandis, legendis, digerendis, notandis „ immenſis illis proceſſuum voluminibus evigilatas, qui id tandem fieri „ poſſit, ut, aut huic Cauſæ diffidam, aut ipſam animo minus alacri ag- „ grediar ? Quod cum facio tanta ſpe fretus, quæſo, obteſtorque, Bea- „ tissime Pater, ut ſi Camilli geſta pro ejus dignitate minimè comme- „ moravero, meæ quidem tenuitati, multo autem magis rerum ab eo „ geſtarum magnitudini putes eſſe tribuendum.

„ Atque hìc imprimis non inficiabor illud planè ipſum contigiſſe „ Camillo, quod Principi Planetarum Soli aliquando conſpicimus eve- „ nire. Sicuti enim quandoque contingit, ut, dum ſupra Horizontem „ attollitur, & diſiectis undique tenebris terrarum Orbem clariſſima luce „ perfundit, brevi emenſo ætheris ſpatio talem patiatur eclipſim, ut vel „ extinctus, vel extinguendus eſſe propemodum videatur : Ita Camillus „ cum Buclanici Regni Neapolitani loco honeſtiſſimo natus eſſet, pro- „ bèque Parentibus educatus optimæ indolis futuræque Sanctitatis ar- „ gumenta plurima præbuiſſet ; brevi tamen ita & Ipſe deficere viſus eſt, „ ut & inanes ſpes ſuas Parentes meritò deplorarent, & ut perpetuæ in „ eo forent tenebræ, pertimeſcerent. Quid hìc eum memorem a vera „ virtutis laude remotum, otio unicè delectantem ? Quid adoleſcentiam „ & juventutis maximam partem aleis perditiſſimè traducentem ? Quid „ profligatum quamcitiſſimè patrimonium univerſamque domeſticam „ rem ludo conſumptam ? Quid viliſſimis miniſteriis, & a ſuorum nata- „ lium conditione remotis victum ſibi comparare coactum ? Quemad- „ modum verò Sol poſt brevem illam veluti pugnam atque conflictum eò „ majori luce perfuſum ſe ſe nobis oſtendit, quò denſioribus tenebris „ paulo ante fuerat involutus : Ita etiam Camillus vitiorum tenebris ex- „ cuſſis atque eliminatis, repentina quadam ac pene incredibili Sancti- „ tatis luce refulſit. O fortunatiſſimam illam diem, qua alterum veluti „ Saulum ſpirantem adhuc minarum & cædis, vitiorum ſcilicet ſuorum „ ſemitam proſequi tunc maximè cupientem inopina circumfulſit de Cœlo „ lux, atque humi in via proſtratum, vas iræ in vas electionis Dominus „ immutavit ! Explicare quis ſatis poſſit, quibus tunc ille gemitibus præ- „ terita errata fuerit deteſtatus ? Quàm inconſolabilibus lacrymis a Do- „ mino flagitaverit, ne ignorantias juventutis ſuæ recordaretur ? Quibus „ precibus, ſtatim ac domum reverſus eſt, Patres Capuccinos defatigave- „ rit, ut ſe in eorum ſodalitatem admitterent, in qua aſperrimo illo vi- „ vendi genere anteactæ vitæ licentiam ulciſceretur ? O veram mutatio- „ nem dexteræ Excelſi, qua alleator ceſſit in lucrum Domini, qua miles „ ſæculi factus eſt Athleta Chriſti fortiſſimus, qua mundi Aſſecla Pœni- „ tentiæ Humilitatis Charitatis victima evaſit !

„ Et revera Camillum vidiſſes vix voti compotem factum, habitu-

„ que

„ que Capuccinorum indutum tanta contentione Euangelicæ perfectio-
„ nis ſtadium illico percurrentem, ut iis ipſi longo intervallo antecelle-
„ ret, qui meliora cariſmata emulabantur : Vidiſſes corpus ſuum ciliciis
„ flagellis inedia, omnique pœnarum genere adeo caſtigantem, ut in
„ ſervitutem redactum adverſus ſpiritum concupiſcere non auderet : Vi-
„ diſſes humilitatis præcipuè, quæ omnium virtutum parens eſt atque
„ magiſtra, ſtudio, tantam operam impendentem, ut non alio quàm
„ humilis Fratris nomine vocaretur : Vidiſſes denique in continuas gra-
„ tiarum actiones erga Dominum erumpentem, quod ex tantis ſæculi
„ tempeſtatibus in tutiſſimum Religionis portum tandem aliquandò eum
„ impellere dignatus eſſet.

„ Fuerit tamen arduum, fuerit Sanctum, fuerit perfectiſſimum ejus
„ vitæ inſtitutum, quod Camillus amplectendum ſibi cenſuerat : Illud
„ certè non erat, ad quod a Domino fuerat ordinatus. Ad altiora pro-
„ fectò longeque utiliora vocabatur. Quemadmodum enim Saulum
„ perſequentem ſupra modum Eccleſiam Dei jamdudum elegerat, ut no-
„ men ſuum coram Gentibus portaret, ita quoque Camillum juveniliter
„ inſannientem elegerat, ut incredibili eſſet ſuis Fidelibus adjumento.
„ Quid igitur miramur, ſi ab antiquo illo ulcere, quod Camillus itine-
„ rando contraxerat, nullâ poſſit medicorum operâ convaleſcere ? Si eo
„ magis magiſque recrudeſcente auſteriſſimo illi atque laborioſiſſimo vi-
„ tæ generi reddatur impar ? Si, cum ferendis illius Inſtituti laboribus
„ judicetur minus idoneus, ex eorum Patrum ſententia ſemel & iterum
„ dimittatur ? O inveſtigabiles vias Domini ! Abreptam ſuam ſibi dole-
„ bat felicitatem Camillus, ſibique ipſi iraſcebatur, qui peccatis ſuis id
„ effeciſſet, ut potius quàm abjectus eſſe in domo Domini, habitare in ta-
„ bernaculis peccatorum mereretur. Contra verò per hæc eadem media
„ ad majorem ſui nominis gloriam amplificandam, ad Eccleſiam ſuam
„ novo fortiſſimoque præſidio muniendam, ad Fideles ſuos ope auxi-
„ lio utilitate maxima adjuvandos, fortiter ſuaviterque a Domino du-
„ cebatur.

„ Neque verò multum temporis interceſſit, quo ſe Camillo volun-
„ tas divina apertiſſimè manifeſtavit. Cum enim Romam veniſſet, atque
„ in Noſocomio ſancti Jacobi Incurabilium receptus ſuiſſet œconomi mu-
„ nere perfuncturus, tunc planè intellexit, ſe procurandæ cum corpo-
„ rum, tum multo magis in animarum ſaluti a Domino deſtinatum. In-
„ credibile eſt enim dictu, quantum ex pauperum ibi ægrotantium cala-
„ mitatibus animo commoveretur, quanta commiſeratione afficeretur,
„ quanto eorum ſublevandorum deſiderio teneretur. Cum verò mini-
„ ſtrorum quorumdam incuriam ac negligentiam animadverteret, qui
„ multa mercede conducti, ut Infirmis famularentur, iiſque curandis
„ omnem operam collocarent, ſuo muneri deerant, vel eo minus accu-
„ ratè perfungebantur, ſatis certè explicari non poteſt, quàm id Camil-

„ lus egrè toleraret, quantoque ſtudio huic malo occurrere conaretur.
„ Parum ipſi itaque videbatur, ſi ea omnia ſedulò procuraret, quæ ani-
„ mabus corporibuſque juvandis conferre poſſe cognoſceret, ſi omnes
„ etiam delicias, omnia etiam commoda diligentiſſimè inveſtigaret, quæ
„ ægrotis a morbi moleſtia aliquo modo relevandis prodeſſe poſſe animad-
„ verteret, ſi nullis laboribus, nullis incommodis nullis ſumptibus
„ parceret, ut vel ſalus ammiſſa recuperaretur, vel recuperata confir-
„ maretur: Parum ſi dies noctesque Infirmis ſemper adeſſet, ſi ab iis
„ morbis, qui ſtomachum maximè provocant, victor ſui non abhorreret,
„ ſi ulcera tabo ſanieque manantia attrectaret, tergeret, circumliga-
„ ret, foveret: Parum ſi monitis ſalutaribus Infirmorum animos confir-
„ maret, ſi patientiam iis ſuaderet, ſi eos ad Dei cultum & amorem
„ accenderet, ſi in charitate maximè ſtabiliret: Parum ſi in vitæ diſcri-
„ mine conſtitutos ſpe erigeret, fide corroboraret, Sacramentali gratia
„ reficeret & communiret: Parum ſi migrantes animas precibus adju-
„ varet, eaſque ſuis quodammodo manibus in cœleſtibus ſedibus collo-
„ caret: Parum, inquam, hæc illi omnia videbantur, niſi immenſa illa
„ charitas, qua ipſe æſtuabat, in omnium animos diffunderetur, & ad
„ omnes ætates per totum orbem amplificata demandaretur. Hinc vo-
„ torum ſuorum metam ſe conſecuturum ſperabat, ſi hominum apoſto-
„ licorum Congregationem inſtituendam curaret, qui ex peculiari inſti-
„ tuto in id unum incumberent, ut Infirmis omnibus, iis præcipuè, qui
„ in Noſocomiis jacerent, opem omnem, omnem operam, diligentiam-
„ que præſtarent. Intelligebat ſiquidem Vir prudentiſſimus hoc ab iis
„ aptè ſolum præſtari poſſe, quos non terrenâ ſed cœleſti mercede pro-
„ poſitâ, divina illa, quæ patiens eſt atque benigna charitas informa-
„ ret. Quod cum ſancto Philippo Nerio a Confeſſionibus ſuis atque
„ conſiliis Camillus communicaſſet, quis poſſit exprimere, quantum in
„ Domino ſenex ſanctiſſimus exultaverit atque geſtiverit? Quo ſuper-
„ no concitatus ardore, divinitus inditam Camilli mentem affirmaverit
„ & confirmaverit? Quot illi addiderit ſtimulos, ut opus tam Sanctum
„ & Eccleſiæ Dei non utile modò ſed neceſſarium, maximis ceteroquin
„ impeditiſſimum difficultatibus ſtrenuè aggrederetur & perficeret?

„ Aggreditur quidem forti alacrique animo divina duce charitate
„ Camillus; ſed ex adverſo aggreditur etiam inſenſiſſimus humani gene-
„ ris hoſtis totis, quibus poterat viribus, ea ipſa evellere atque deſtrue-
„ re, quæ Camillus jacere cœperat tanti operis fundamenta. Quam
„ contra Camillum hominum potentiſſimorum ſubito non excitavit in-
„ vidiam? Quem contra Chriſti puſillum gregem non armavit furorem?
„ Quæ in illo novo agro Dominico zizania non ſeminavit? Cum ta-
„ men peculiaris hæc ſemper fuerit ſegetis Chriſti conditio, ut quò
„ ſevioribus procellarum turbinibus agitatur, eò uberior in dies cre-
„ ſcat atque perfectior; fruſtra improbus malorum artifex furit, fru-

„ ſtra

„ ſtra ſævit, fruſtra bacchatur. Præſto de cœlo adeſt adflicto Operi ſuo
„ opitulator Deus, eumque ipſius impetu obrutum pene atque proſtra-
„ tum relevat, tutatur, confirmat: Idem met Chriſtus Dominus enixis
„ Camilli precibus imploratus accurrit, eumque claris diſtinctiſque
„ vocibus ex imagine collocutus ad tanti operis perfectionem hortatur,
„ movet, impellit. Videt hæc Chriſti opera teterrimus inimicus: Vi-
„ det, iraſciturque; dentibus ſuis fremit & tabeſcit: Videt egregios
„ plures verè apoſtolicos viros Camilli virtute exemploque inflamma-
„ tos ejuſdem charitatis ſe ſe cum eo victimas libentiſſimè deſtinantes:
„ Videt Camillum triginta duos annos natum, quò Sacerdotio initiari
„ poſſet, ſcholas publicas frequentare, & in Grammaticæ rudimentis
„ ſimul cum parvulis balbutire minimè erubeſcentem: Videt ſinapis
„ granum in magnam arborem elevatum, puſillam ſcilicet Camilli Con-
„ gregationem non modo ſummis omnium plauſibus exceptam & ex-
„ altatam, ſed a Sixto ſummo Pontifice hujus nominis quinto litteris
„ Apoſtolicis confirmatam: Videt eamdem paulo poſt a Gregorio XIV.
„ incredibili illius utilitate permoto in perfectam religionem erectam
„ & ſtabilitam: Videt per Italiam, per Siciliam, exteraſque Provin-
„ cias brevi amplificatam, ſummiſque votis ab omnibus concupitam:
„ Videt quot ipſe quantaſque clades quotidie acciperet, quæque &
„ quanta ipſi inferretur, uno Camillo auctore, pernicies: Videt hæc
„ omnia, eòque majori rabie cruciatur atque corroditur, quò do-
„ lorum ſuorum hæc tantum initia eſſe cognoſcit, multoque majora
„ atque certiſſima ſibi impoſterum autumat detrimenta. Et revera non
„ fallitur.

„ Sine lacrymis eorum temporum adhuc recordari non poſſumus,
„ quibus Civitas hæc Mundi Caput & Princeps anno quarto ab ipſo
„ Ordine conſtituto tot ac tantis illis calamitatibus affligebatur. Sum-
„ ma Annonæ caritate cum laboraret, eodemque tempore peſtis di-
„ riſſima Civium corpora immaniſſimè graſſaretur: Cum neque eſurienti-
„ bus panis eſſet, neque ægrotantibus medicinam reperiretur: Cum la-
„ ctens & parvulus deficerent in plateis, & languentium morientiumque
„ gemitibus, tecta, fora, compita reſonarent, quantus in ea luctus,
„ quanta vaſtitas, quantus horror! Unoquoque aut morbi vi maximè af-
„ flicto, aut de ſalute ſua anxiè cogitante, aut fuga aut tectis ſe ſe tueri
„ ſtudente, facta videbatur quaſi vidua Domina gentium, viæque Sion lu-
„ gere. *Quale tamen interea* (dicam hìc cum ſancto Cypriano) *quale in tan-*
„ *ta temporis iniquitate, tantaque Urbis calamitate illud fuit ſpectaculum Do-*
„ *mino, quam ſublime, quam magnum, quam oculis Dei acceptum*, quod Ca-
„ millus ejuſque Religioſi aſſeclæ præbuerunt. Fuit ne tota Urbe locus,
„ fuit ne domus, Xenodochium, ſtabulum, crypta, quò Camillus cum
„ ſuis non penetraret, jacentes inopes homines conquiſiturus ac releva-
„ turus? Fuit ne eſuriens, cui panem non frangeret; ægrotus, quem in

„ Noſo-

„ Noſocomia ſuis ipſis ſublatum humeris non transferret ; ſanus , cujus „ conſervandæ ſaluti non provideret ? Quis fuit miſer , cujus non curaret „ plagas, non abſtergeret luem , non lectos purgaret ? Hìc miſerandum in „ modum infectos morbo ſuis ipſe complexos manibus ſuas ipſe inter ulnas „ aliò transferebat,noviſque lectulis collocabat:Illic conſtitutos in mortis „ anguſtiis in Spe & Fide confirmabat . Hìc migrantes ex hoc mundo ani- „ mas apud Deum Orationibus Sacrificiis precibuſque juvabat . Illic vitâ „ functorum corpora ſuis manibus feretro impoſita ad Templum ſuis hu- „ meris deferebat. Quid dicam de novis pluribus erectis in variis Urbis par- „ tibus Noſocomiis ? Quid de ipſa Religionis ſuæ domo in Xenodochium „ converſa ? Quid de innumeris propemodum ſumptibus, quibus cum non „ poſſet ſufficere Religionis ſuæ paupertas , graviſſimo alieno ære illam „ gravare non dubitavit ?

„ Sed in hoc uno commemorando charitatis Camilli argumento „ quid diutius immoror , cum tantum ſemper illa patuerit , ut nec unius „ Urbis Romanæ ambitu contineri , nec locorum limitibus circumſcribi, „ nec temporum circumſtantiis definiri , nec multitudine hominum „ coarctari potuerit ? Superatis arginibus Tibris exundat ? Latèque per „ Urbem effuſus inter ceteras domos , quas undis obruit , Sancti Spiritus „ Xenodochium invadens impetu repentino Infirmorum cameras occu- „ pat ? Nullæ poſſunt aquæ Camilli extinguere charitatem , nulla flu- „ mina obruere . In aquas ſcilicet ulceroſo etiam crure proſiliens hac il- „ lacque tamdiu diſcurrit , quamdiu Infirmis eorumque grabatis ad loca „ ſuperiora ſuis humeris exportatis , conſulat eorum ſaluti atque ſecuri- „ tati . Mediolani peſtem graſſari ſignificatur ? Nihil eſt , quo Camillus „ valeat retineri , quominus Genua ubi moram trahebat , in eam ipſam „ Urbem , quam alii diligentiſſimè declinabant , ſumma protinus advo- „ let alacritate . Correptam eodem morbo Nolanam Urbem intelligit ? „ Neapolim ſubito Camillus deſerit , in eam Urbem iturus ſuamque ani- „ mam pro ſuis Fratribus poſiturus . Buclanicum Patriam ſuam ſumma „ premi annonæ caritate nunciatur ? Adeſt Camillus illicò , impetrata- „ que ubertate de Cœlo , inſigni miraculo per plures dies eſurienti po- „ pulo alimenta ſuppeditat . Vix denique ullus in tota Italia reperiri po- „ terit locus , in quo Camillus non reliquerit inſigne aliquod charitatis „ ſuæ veſtigium .

„ Etſi verò in Infirmorum domibus ac Noſocomiis peculiari quodam „ modo illa emicuerit , non ita tamen ut in omne hominum genus effu- „ ſa incredibili non fuerit omnibus adjumento . Quis enim recenſere po- „ terit numerando vel Virgines congruis aſſignatis dotibus nuptui tradi- „ tas aut Cœnobiis , vel Pupillos in ſuis juribus conſervatos , vel Viduas „ vindicatas, vel Nudos opertos, vel Eſurientes ſaturatos , vel Peregrinos „ hoſpitio receptos , vel Hæreticos ab erroribus revocatos , vel Infideles „ Romanæ Religioni conjunctos ?

Tanta

„ Tanta itaque æſtuante in Camilli pectore charitate, mirari certè „ poterit nemo, ſi ceterarum etiam virtutum agmen acceſſerit. Cum enim „ Reginam ſequantur Ancillæ; ubi charitas eſt, deeſſe illæ non poſſunt. „ Quid igitur dicam de inſigni illa animi humilitate, qua Camillus de ſe „ ipſo tam abjectè ſentiebat, ut a nullo unquam Ordinis Fundator & Pa- „ ter appellari permiſerit, ut domi patinas tergere, cubicula verrere, „ vaſa immunda purgare, foris verò hoſtiatim emendicare familiariſſi- „ mum ipſi fuerit; ut ſe ſe cunctis abjicere, aliorum pedes oſculari, alio- „ rum virtutem admirari, ſe ſolum deſpicere, ſe ſolum miſerrimum, ſe „ ſolum peccatorem maximum ac deſtinatum æternis ignibus titionem ex „ animo reputare conſueverit; ut abdicatâ generali Ordinis Præfecturâ „ inter ipſos quos enutriverat filios ſuos, in ſervi forma eſſe voluerit? Quid „ d illo Evangelicæ Paupertatis admirabili ſpiritu, quo terrena cuncta „ deſpexit? Quid de ſingulari illa animi manſuetudine, qua labores „ ærumnas injurias contumeliaſque æquanimiter adeò tulit, ut detra- „ ctores ſuos omni amoris atque benignitatis ſenſu complexus, ſibi Deo- „ que amiciſſimos fecerit? Quid de ſtudio illo Orationis aſſiduo & con- „ templandi conſuetudine non interrupta, cui tanto animi ſenſu, etiam „ cum Infirmis famularetur, vir ſanctiſſimus incumbebat, ut & in admi- „ rabiles ecſtaſes ſæpiſſimè raperetur, & internum divini ignis ardorem „ cœleſtis quædam in vultu flamma manifeſtaret? Quid de tanta illa Re- „ gularis diſciplinæ obſervantia, quam a ſe ipſo tanta cum ſeveritate ſem- „ per exegit, ut quamquam tantis occupationibus tantis laboribus tan- „ tis curis diſtineretur, nihil unquam de ea remittere paſſus ſit? Quid de- „ nique de ceteris ſingularibus planè virtutibus, quibus adeò excelluit, „ ut in Italia univerſa nullus eſſet, in cujus ore non ſoret maximum Ca- „ milli nomen; cujus animo maxima de Camilli ſanctitate non inſideret „ opinio; qui ſe Camilli orationibus non commendaret, ejuſque precibus „ apud Deum adjuvari non cuperet non poſtularet?

„ Quamquam, ut verum fatear, ſimul cum Camilli virtutibus, iis „ etiam frequentiſſimis inſignibuſque miraculis, quibus Servi ſui ſanctita- „ tem Deus teſtatam omnibus faciebat, tribuendum eſt, quod populi in „ tantam admirationem ac devotionem excitarentur. Noverant quippe „ & aquam ab ipſo in optimum vinum fuiſſe converſam, & exiguo pane „ tum ipſum tum multos opiparè ſaturatos: Noverant Angelicos ipſos „ Spiritus de Cœlo ad Camilli obſequia deſcendiſſe: Noverant arcana in „ penitioribus animi latebris deliteſcentia ſæpiſſimè penetraſſe: Noverant „ futura & abſentia omni dubietate ſepoſitâ prævidiſſe: Noverant pluri- „ mos inveteratos morbos, nulliſque remediis ſanandos, brevi Camilli „ prece vel etiam tactu depulſos? Quis igitur ejus ſanctitatem non admi- „ raretur? Quis ejus opem non imploraret? Quis ejus patrocinio ſe non „ commendaret, quem Deus tot tantiſque miraculis mirificabat? Vidiſſes „ igitur omnis generis omnis conditionis homines ad Camillum tam-

„ quam

„ quam ad insigne sanctitatis oraculum properantes : Vidisses Principes „ viros , Episcopos, Eminentissimos Cardinales Camilli cellulam frequen- „ tantes : Vidisses integras Urbes suis penè convulsas sedibus , ut Camil- „ lum invisérent , ut sua illi vota proponerent , ut ad obtinendas a Domi- „ no gratias ejus precibus adjuvarentur .

„ Jam itaque eò virtus Camilli devenerat, ut eam Terra non caperet, „ eâque solâ coronâ justitiæ, quam repromisit Deus diligentibus se, com- „ pensari in Cœlo jam posset . Quod cum Camillus , Domino revelante , „ intellexisset , quibus lætitiæ signis non exultavit ! Quoties cum regio „ Propheta dixit : *Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi , in domum Domini* „ *ibimus* ! Quoties cum Apostolo exclamavit : *Cupio dissolvi & esse cum* „ *Christo* ! Nimis profecto esset longum ea hìc omnia commemorare , quæ „ ad carissimos filios suos circa lectulum lacrymantes de exercenda erga „ Proximum Infirmosque potissimùm charitate , de diligenda Evange- „ lica paupertate , de abjiciendis sæcularibus desideriis summo ardore „ spiritus peroravit : Quo pietatis sensu Ecclesiæ Sacramenta susceperit : „ Quàm devotè ipsemet suam Deo commendaverit animam : Quàm pla- „ cidè atque tranquillè in senectute bona suam cum Christo vitam ab- „ sconderit : Quantus subito concursus hominum factus sit , pretiosum „ Camilli cadaver invisere & venerari cupientium . Ne tuas igitur , Bea- „ tissime Pater diutius aures offendam , hæc omnia tacitus prætermit- „ tam . Quis verò silentio prætereat insignia illa portenta , quæ ad mani- „ festandam Camilli gloriam in Cœlis a Domino perpetrata Romam,imo „ verò Italiam universam incredibili admiratione compleverunt ? Neque „ hìc me loqui quis putet aut de Camilli vultu , austeritatibus , macie , „ longaque triginta trium mensium infirmitate maximè deturpato , post „ mortem verò vivida quadam luce mirum in modum effulgente : Aut „ de ejus corpore post aliquot ab ejus obitus dies molli atque flexibili, „ imo etiam odorem suavissimum redolente : Aut de immundis spiritibus „ a corporibus eliminatis , & Camilli virtutem magna voce prædicare „ coactis . Utcumque hæc magna sint , ea hìc tantum referre libet , quæ „ Apostolicæ Sedis , tuoque potissimum Beatissime Pater confirmata „ judicio , fidem publicam meruerunt . Mirari igitur quis satis possit aut „ undennem puellam per septem menses afflictam diriissimo in naribus po- „ lypo ex solo fili Camilli subuculæ contactu subito convalescentem : „ Aut Catharinam Dondulam triginta annorum mulierem sexto gesta- „ tionis mense maligna febri correptam , in pleura atque pulmonibus in- „ flammatam , in gutture infeliciter ulceratam , a Medicis omnibus con- „ clamatam ex solo aquæ hausta , in quo pulvis ex Camilli cubiculo fue- „ rat dissolutus , incolumem repente viribusque pristinis assurgentem : „ Aut , Camillo inter Beatos adscripto , Luciam Theresiam Petti ab ipsa „ nativitate asthmate , respirandique difficultate gravissima laborantem , „ crescente postea ætate plurimorum morborum accessione gravatam ,

„ imo

„ imo etiam oppreſſam, contracto inſuper gibbo expuentem ſanguinem
„ una cum pure, ab omnibus Medicis derelictam, Camilli ope vix im-
„ plorata a morbis omnibus expeditam, maximaque valetudinis firmita-
„ te donatam: Aut Margaritam Caſtelli duodeviginti annorum puellam
„ ulcere peſſimo a planta pedis uſque ad verticem capitis horribiliter oc-
„ cupatam, ardentiſſima febri inſanientem, proximæ morti ab omnibus
„ adjudicatam, invocato Camilli nomine, univerſa totius corporis cru-
„ ſta evaneſcente, auctis viribus ſanitatem quam nunquam habuerat con-
„ ſequentem.

„ Quæ cum ita ſint quid aliud hic ſupereſt, niſi ut Te Beatissime
„ Pater orem obteſterque, ut qui tantis ſemper virtutibus claruit, qui
„ tantis miraculis coruſcavit, qui militantem Eccleſiam novo fortium
„ exercitu communivit, qui inter Beatos jure meritoque Te ipſo annuen-
„ te relatus eſt, eumdem ſervato a Tuis Prædeceſſoribus veteri more San-
„ ctorum faſtis adſcribas. Habeat præſens cauſa ab eo Summo Pontifice
„ jam diu optatum exitum, a quo diligentiſſimo quondam Fidei Promo-
„ tore fauſtum habuit fortunatumque principium. Hoc Chriſtianæ uni-
„ verſæ Reipublicæ a Te poſtulant Principes: Hoc ſupplex Miniſtrantium
„ Infirmis benemeritus Ordo: Hoc noſtra, hoc publica omnium poſtu-
„ lant vota. His ſi Tu annueris Beatissime Pater ſperandum fore, ut
„ qui miniſtrandis Infirmis tam ſtrenuam quondam operam collocavit,
„ pro Chriſtiana Republica, pro Sancta Dei Eccleſia, pro Tua ipſa Per-
„ ſona fiat apud Deum calamitoſis præſertim hiſce temporibus interceſſor
„ egregius.

Huic tertius ſucceſſit D. Advocatus Joſeph Aſcevolinus, qui annuente ut ſupra Cæremoniarum Moderatore, beati Petri Regalati vitam hac methodo enarravit.

„ Cum res multæ ſint, Beatissime Pater, quibus facilè rebus oſten-
„ ditur extra unam, quam tenet docetque una hæc Sancta noſtra
„ Eccleſia omnium Eccleſiarum mater & magiſtra, ſanæ ſinceræque
„ fidei profeſſionem, nullam prorſus ſalutis ſpem reliquam eſſe homini-
„ bus; tum nihil audaciſſimos hæreticos aequè jugulat, atque ſanæ illi-
„ batæque doctrinæ, morumque Sanctiſſimorum in eadem Eccleſia haud
„ unquam interrupta ſucceſſio. Etenim cum illi duplici nos armorum ge-
„ nere oppugnent, ſceleſtâ nempe falſarum doctrinarum novitate atque
„ ineptiſſimis calumniis, quibus noſtrûm omnium vitam moreſque in
„ Crimen vocant; profecto illorum ſatis jam audaciam fregimus frange-
„ muſque procul dubio ſemper magis, dum Deus Omnipotens, quod
„ adhuc fecit, nullum ſinet tempus abire, quo non fratres innumeros det
„ quotidie Nobis, qui pietate, religione, doctrinâ, tum virtutibus omni-
„ bus, totque etiam ſupra omnem naturæ ordinem editis ſignis Eccleſiam
„ ipſam parentem noſtram, quæ honeſtiſſima ſemper fuerit, reddant in

„ dies honeſtiorem. Quare divinitus e re noſtra hunc tam diu eſſe morem
„ inductum judico, ut ex tot clariſſimis ſanctiſſimiſque noſtris fratribus,
„ qui ex hac vita deceſſerunt, ſuaque ipſi tempora ingenti ſua virtute,
„ rerumque ſanctiſſimè geſtarum gloriâ illuſtraverunt, aliquorum ſaltem
„ habito delectu, ritè interdum legitimèque memoria conſecretur: recte-
„ que per Te ſapienterque factum P. B. cum datus a Deo gregi ſuo uni-
„ verſo ſummus Paſtor, & Rector, ut conſilia omnia illico inire coepiſti,
„ quæ ad tuendam amplificandamque rempublicam chriſtianam maxi-
„ mè eſſent idonea; tum in eo cum primis curam ſtudiumque poſuiſti,
„ quomodo conſecrationis quinque Beatorum, noſtrique adeo inter illos
„ Petri Regalati Sacerdotis familiæ Minorum Obſervantium ſancti Fran-
„ ciſci ſuſceptum jam negotium conficeres. Nunc quoniam inſigni Dei
„ beneficio, tuiſque P. B. tot vigiliis ac laboribus eò res denique adducta
„ eſt, ut abeſſe parum poſſit, quin decretos illis divinos honores ritu
„ ſolemni legitimoque ſis redditurus; cœptumque eſt eos de more lau-
„ dari, atque ad me ventum eſt, qui de Petro ipſo Regalato verba faciam.
„ Illud modò oro quæſoque Te P.B.,ut ſi pro ejuſdem Petri egregiis præ-
„ clarisque factis, tam Divina vita & admirabili tantaque rerum ma-
„ ximarum varietate, proque tanti hujus loci majeſtate & frequentia
„ minus ſplendidum & illuſtre genus erit Orationis meæ, æquus tamen
„ ſis mihi & benignus; illudque piè cum animo tuo putes, & id ſummi
„ rerum moderatoris Dei voluntate eveniſſe, ut tam claro magnoque
„ viro laudator obtingeret tam jejunus & impolitus; quo nempe ſuo po-
„ tiùs res ipſæ pondere, quàm Oratoris eloquentiâ ſtare videantur. Ve-
„ rùm quid ego primùm de illo dicam? An, quod plerumque in laudan-
„ do uſuvenit, a patriæ & gentis nobilitate, familiæ opibus & for-
„ tunis, majorumque ejus Domi, foriſque præclarè geſtis rebus exordiar!
„ Haud equidem faciam; Neque enim eſt opus, ſi illud verum eſt, non
„ egere alienis laudibus, qui abundet ſuis. Quamvis ſi hiſce etiam exter-
„ nis, & contemptis in rebus, ac [a] non potius gloriari nos oporteat in in-
„ firmitatibus noſtris, nec eam quidem laudem noſtro defuiſſe Regalato
„ facilè poſſim oſtendere. An non natus ipſe eſt Valliſoleti in Urbe totius
„ Caſtellæ principe? an non ex veteri gente, familiaque nobiliſſimâ?
„ non & iis genitoribus, qui cum genere ipſo, dignitate, opibus, for-
„ tuniſque quàm maxime florerent; tum pietate, ac religione, atque
„ effuſa in egenos Chriſtique pauperes benignitate longè eſſent in Civita-
„ te ſua principes! Sed hæc, atque hujuſmodi pleraque alia prudens vo-
„ lenſque miſſa facio, ne eum ornare voluiſſe videar ex alienis virtutibus,
„ qui ſatis ſit ipſe ornatus ex ſuis; atque ad eas accedam laudes, quæ to-
„ tæ quantæcumque ſunt, quæ certè maximæ ſunt, totæ inquam, pro-
„ priæque Petri ipſius noſtri ſunt: Exponamque primùm quibus olim gra-
„ dibus ejus ætas ad ſummam virtutis officiique perfectionem aſcenderit;

„ quo,

[a] 2. *Corinth.*12. *v.*9.

„ quò, principiis cognitis, reliqua faciliùs intelligantur. Decennis adhuc
„ puer erat Petrus, cum patre jam vitâ functo, nihil prorsus admirans
„ fluxarum ac labilium hujus mundi rerum, cogitare de cœlesti patria,
„ æternaque salute sua vehementius cœpit. Cumque divinitus vocari ipse
„ sibi videretur in divi Francisci Assisinatis sodalitatem, atque in eam
„ quàm celeriter ingredi cuperet, quandiu illum perduraſſe credis P. B.,
„ uti hanc orando obsecrandoque a matre sibi veniam impetraret? trien-
„ nium perpetuum: Quæ res mira sanè iis omnibus videri debet, qui pu-
„ tare secum velint, fieri nequaquam potuisse, quin interea loci omnes
„ cum illo blanditiæ, omnes illecebræ, artes rationesque omnes adhi-
„ berentur, quibus credibile fuerat commoveri puerum posse, ab eoque
„ consilio revocari: Et nihilominus frustra ad eum vincendum omnia fuis-
„ se; quinimo victam filii assiduitate & constantia matrem ipsam, rem
„ tandem omnem ejusdem voluntati arbitrioque permisisse. Annum
„ igitur agens Petrus noster decimum tertium Minorum familiæ in patrio
„ Cœnobio nomen dedit; atque e vestigio ita ad virtutem incumbere, in
„ eaque proficere cœpit, ut omnes omnium in se oculos converteret.
„ Admirabile enim erat in illo assiduum orandi studium, admirabilis item
„ obedientia, atque ad omnia, quæ sibi demandarentur, obeunda mune-
„ ra alacritas. Præter hæc, disciplinæ severitatem & ipse amabat, cole-
„ batque, quantùm illis tunc in ædibus licebat, plurimùm; quæ quoniam
„ sensim dilapsa, antiquum splendorem jam amiserat, restitui illam &
„ renovari in tota familia vehementer optabat. Huic perficiendæ rei
„ commodum accidit, ut Petrus Villacretius ejusdem Familiæ Sacerdos,
„ idemque Magister Theologiæ, præstantique Vir religione, Vallisoletum
„ veniret; qui, cum novum quoddam asperrimumque vitæ genus inue-
„ here inter suos statuisset, quærebat, volente Ordinis Præfecto, quos
„ ad eam vitæ rationem sibi Socios adjungeret; namque initâ statim so-
„ cietate, Regalatus noster eum alacri animo persequutus est ad illud ne-
„ scio gurgustiolum verè dicam, an Cœnobium, quod non longè ab Aqui-
„ leria extruxerat Villacretius; ubi incredibile dictu est, quantùm brevi,
„ eo Doctore & duce, profecerit. Semoti hìc ab omni turba, vili cibo
„ victitare & parcissimo; dies, nocteſque ferè perpetuas orando præ-
„ candoque consumere; nullisque non afflictationibus [a] corpus suum casti-
„ gare & in servitutem redigere; ut mirum non sit, si tantæ virtutis fa-
„ ma longè latèque pervagata tam multos brevi tempore advocaverit,
„ qui rigidioris illius disciplinæ peterent societatem; & si tam brevi tem-
„ pore, tantaque felicitate propagatum, auctumque fuerit rigidum illud
„ institutum, novis etiam ædibus, quas extruxere solo in loco ad ripam
„ Durii, quem Tribulum vocant. Quid ego nunc prædicem Regalati
„ nostri innocentiam? quid animi mansuetudinem? quid comitatem, mo-
„ destiam, temperantiam, cæteraſque mitis benignique ingenii dotes?

[a] 1. *Corint. cap. 9. v. 27.*

„ Satis ſit dixiſſe, neminem iſto meliorem magiſque idoneum viſum Vil-
„ lacretio, cui ipſe ad Conſtantienſe Concilium iturus, Aquilerienſis,
„ Tribulanæque Familiæ curam mandaret. Quam quidem procurationem
„ tam ſapienter & ſanctè adminiſtravit Regalatus, tum illo peregrè
„ agente, tum etiam poſt reditum vita functo, ut ſodales abſentis pri-
„ mùm, ac ſubinde mortui Villacretii deſiderium æquo animo ferrent,
„ quum alterius in altero omnes verè expreſſas virtutes viderent, & abun-
„ dè ſibi omnia per Regalatum ſuppetere, quæ conferre Villacretius con-
„ ſueverat, tuendæque tam Familiæ, quàm diſciplinæ opus erant. Su-
„ blato igitur è vivis Villacretio, in id impendio tunc magis incumbere
„ aggreſſus eſt Petrus noſter, ut nè quid inde detrimenti ſocietas caperet,
„ ſed ſarta tecta omnia eſſent, quæ fuerant jam conſtituta, quod vel ma-
„ ximè effecit in omnibus ſeipſum præbendo [a] exemplum bonorum ope-
„ rum in doctrina, in integritate, in gravitate. Nam, cum Sacerdos
„ Dei eſſet, cum primis caſtus & innocens, haud facile eſt memora-
„ tu, quantâ cum Religione ſacris quotidie operaretur. Orandi autem
„ precandique tam erat ſtudioſus, ut nihil potius haberet, quàm ſtatis
„ diei noctiſque horis Redemptionis noſtræ Myſteria ſingula meditari,
„ ſeque cœleſtium rerum contemplatione reficere. Qua potiſſimum re
„ fiebat, ut quæ ejus alioqui egregia eſſet Divinarum rerum ſcientia, vel
„ etiam multo major eſſet ex hac tanta meditandi & commentandi aſſi-
„ duitate. Quod clarè patuit tum ex ea, quam rectam ac verè catho-
„ licam perpetuò ad mortem uſque retinuit de rebus Fidei credendi ac
„ docendi regulam, tum quoque ex multis certaminibus, quæ fortitèr ſu-
„ bire haud veritus eſt pro defenſione Religionis noſtræ; tum deindè etiam
„ ex ejus efficacitate orationis, quæ tanta erat, ut nihil non eloquendo
„ pervinceret ac perſuaderet; etſi ipſe ſolitus accepta omnia Deo re-
„ ferre, nihil ſe ſcire judicaret, [b] niſi Jeſum Chriſtum & hunc Crucifixum.
„ Magna ea quidem ſunt B. P., ſed non ea tamen illico ſunt, quæ veram
„ perfectamque conſtituant chriſtiani hominis formam, ſi verum illud
„ eſt, quod eſt veriſſimum, virtutis laudem omnem in actione conſiſte-
„ re. Tu modo perge B. P. benignè mihi aures præbere dum doceo non
„ ex iis fuiſſe Petrum noſtrum vitæ morumque magiſtris, qui aliter vi-
„ vunt, aliter præcipiunt; ſed ad Jeſu Chriſti Servatoris noſtri exemplum
„ omnia eum feciſſe, quæ docebat. Paupertatis Euangelicæ unus omnium
„ cultor fuit ac cuſtos vigilantiſſimus, famemque & nuditatem, & la-
„ bores ærumnaſque omnes tam facilè patiebatur, ut quibus maximè
„ rebus pertubantur homines, iis ille magnopere lætari oblectarique
„ videretur. Ad hæc [c] mitis erat & humilis corde; quæ ſanè virtus, quum
„ una omnium maximè, ut mea quidem fert opinio, propria ſit magni
„ erectique ad Cœlum animi; hinc Vir Dei omnia infra ſe putare, nihil
„ unquam arrogare ſibi; quòque majore in honore haberetur & cunctis
„ eſſet

[a] *Ad Tit. cap. 2. verſ. 7.* [b] *1. Corint. 2. verſ. 2.* [c] *Matth. cap. 5. verſ. 5.*

„ eſſet carior, eò amplius ſibi diſplicere humiliterque agere, ac ſeſe
„ abijcere; & hinc pauperibus, aliiſque miſeris & calamitoſis homini-
„ bus, qui frequentiſsimi circumquaque ad ſe confluebant, egentes opis,
„ auxilii, aut conſilii, omnibus præſto eſſe, eoſque benignè proli-
„ xeque accipere, & quibus maximè poſſet atque oporteret, rebus
„ juvare, lætoſque abs ſe dimittere. Tum præterea inſuper inſigni
„ & ipſe fuit continentia, qui, quum ſemel Virginem Deo ſeſe a
„ parvulo dedidiſſet, Virgo permanſit in ævum: Inſigni item atque
„ incredibili ſocios & alumnos ſuos ac cunctos mortales benevolen-
„ tiâ & charitate complexus ſemper fuit, ut [a] verè omnibus omnia
„ factus videretur, atque ut uno verbo abſolvam, nulla denique fuit res,
„ in qua non rectè & ſapienter, tum etiam fortiter & moderatè ſe geſſerit
„ in omni vita. Quarum virtutum ſatis ſit genera ipſa attigiſſe, ne, ſi
„ exempla omnia perſequi velim, quæ ipſe edidit ac ſunt litteris tradita,
„ oratio hæc mea modum excedat; atque id unum addidiſſe ſufficiat ita
„ eum floruiſſe in omni laudis & virtutis genere, ut nemo latè eſſet illis
„ in Regionibus, cujus in ore non [b] magnum eſſet Regalati nomen; magna
„ item & jugis ſanctitatis ejus admiratio. Tandem quum inſtare ſibi mor-
„ tem prævideret Regalatus [c], ſollicitus non quæ ſua eſſent, ſed quæ Jeſu
„ Chriſti, nihil habuit antiquiùs quàm Ficonedam Oppidum adire ad Lu-
„ pum Salazarium, quo ſocio atque adjutore impigro aſſiduoque uſus fue-
„ rat in rigidiore illa invehenda ordinandaque diſciplina; ad quem ut ve-
„ nit, Fratres ei, ipſumque adeo Inſtitutum cuſtodiendum propagan-
„ dumque, ex hac vita diſceſſurus quàm diligentiſſimè commendavit. Cu-
„ jus accepta fide, nihil eum prorſus neglecturum earum rerum, quibus
„ maximè rebus nedum ſtare, ſed augeri etiam propagarique poſſet nova
„ ea Regula, lætus ſe Tribulum ad ſuos recepit, ubi rebus conſtitutis,
„ Aquileriam ad alteram, quæ in ejus erat etiam procuratione, familiam
„ diſceſſit. Hic annis curiſque confectus, cum decumbere cœpiſſet, in-
„ graveſcente tum morbo, die feſto Paſchæ Sacrâ Cœnâ refectus, adſtan-
„ tes Fratres ac ſuam vicem deflentes, blandè conſolatus eſt; tum illos ad
„ pietatis ſtudium atque ad eam, fortiter naviterque inſiſtendam quam in-
„ greſſi erant aſperiorem vitam, tum ad pacem concordiam & charitatem
„ multis verbis exempliſque eſt hortatus; ac poſtridie ejus diei, ſacro Oleo
„ peruncTus, terrenam fragilemque vitam cum cœleſti æternaque alterâ
„ commutavit anno ætatis ſuæ ſexageſimo ſexto. Divulgatâ ejus morte con-
„ feſtim magnus concurſus [d] magnuſque fletus factus eſt omnium omnis ſexus
„ ordinis atque ætatis hominum, qui turmatim undique convolantes con-
„ ferti & ſtipati circa loculum, & [e] procumbentes ſupra corpus defuncti
„ manus pedeſque ejus oſculari nunquam explebantur, dolentes maximè
„ quod amplius faciem ejus non eſſent viſuri. Cadaver autem ipſum primum
„ flexile tum ſuavem quoque ſpirans odorem ſpectaculo fuit plures dies;

quo

[a] 1. *Cor.* 22. [b] *Pſ.* 7 [illegible]. [c] 1. *Cor. c.* 7. *v.* 33. [d] *Act.* 20. *v.* 37. [e] *ibid. v.* 38.

„ quo ferme tempore præſentem opem ex Regalati patrocinio alii in mor-
„ bis, & ſuis in rebus anguſtiis alii etiam multi ſenſere. Ut non de nihilo
„ eſſet, magnâ hominum frequentiâ ac religione ſepulchrum ejus ſubitò
„ celebrari cœpiſſe, cultumque illi divinum deinceps ſemper fuiſſe adhi-
„ bitum. Venio nunc ad prodigia[a] & ſigna, quæ data ſunt illi facere, quò
„ ejus & vivi & mortui teſtatior eſſet ſanctitas. Ex quibus tamen non
„ exempla omnia quæ ſunt mandata memoriæ, ſed ea dumtaxat proferam,
„ quæ legitimo certoque judicio probata ſunt hujus ſanctæ Sedis Apoſto-
„ licæ. Quorum illud primum, quod cum panis & carnium reliquias a
„ cœna collectas aliquando deferret Regalatus ad pauperes, eaſque cela-
„ re Fratres ſtuderet, qui paulò moroſiores venerant in ſuſpicionem,
„ queſtique etiam erant, modum ab illo in largiendo nequaquam ſervari,
„ fortè accidit, ut offenderet in Vicarium præſidem Cœnobii, cui per-
„ cunctanti quidnam eſſet quod ſub palliolo geſtaret, cum flores eſſe re-
„ ſpondiſſet, juſſus oſtendere, quam ſecurus illico ſacculum produxit, in
„ eoque roſas illi albas & purpureas viſendas & attrectandas, ac etiam in-
„ ſuper auferendas præbuit. Quod factum vehementer admirati Fratres
„ univerſi, quod non illud erat anni tempus quo roſæ ullæ aut flores eſſe
„ poſſent, deſtiterunt ea in re illi ampliùs moleſtiam exhibere. Mirum & il-
„ lud etiam atque illuſtre, quod ſemel Dei beneficio tanta fuerit agilitate,
„ ut conficeret unius horæ ſpatio millia paſſuum quadraginta ab Aquile-
„ rienſi ad Tribulanum Cœnobium. At illud non ſemel ſed frequens, ac
„ prope dicam familiare, propterea quæ magis admirabile, quod cum ſæpe
„ trajiciendus ſibi eſſet amnis Durius quotieſcumque ad eum accederet,
„ neque navicula eſſet in promptu quâ reciperetur, nihil cunctando pal-
„ lium ipſe ſibi detrahebat ex humeris, ſternébatque illico ſuper aquas,
„ eoque inſcenſo ad ripam alteram tranſmeabat. Enimvero homines qui
„ animum ſemel applicuere ad illam æternam [b] felicitatem, quam repro-
„ miſit Deus diligentibus ſe, dum fide excitati, ſpe & charitate eriguntur
„ & junguntur quotidie magis ad Deum ipſum, horum profecto animis
„ quàm minimum oportet eſſe commercii cum corporibus, ut mirum non
„ ſit, ſi tam facilè ea ſæpe aggrediantur, quæ humanas vires longiſſimè
„ ſuperant omnemque ordinem naturæ; niſi etiam & illud ſit, agi eos
„ plerumque & moveri divinitùs, ut res audeant ſæpenumero tam magnas
„ & ſtupendas, quò magis [c] appareat magnitudo virtutis Dei in illis. Nec
„ minora ea quidem ſigna & prodigia fuerunt, quæ deinceps poſt obitum
„ ſervi ſui facere perrexit Deus ad illius magis illuſtrandam ſanctitatem:
„ Ex quibus illud erit ordine prius, quod priùs fuit tempore; nam factum
„ eſt paulò poſt ejus obitum atque ita ſe habuit: Quum mendicus quidam
„ qui accipere & ipſe ſolitus fuerat menſæ reliquias ex Petri manibus, ad
„ janitorem aliquando veniſſet ſeriùs quàm ut quidquam eſſet reliquum
„ quod diſpenſatum jam non eſſet in eos qui tempore adfuerant, eumque
„ propte-

[a] *Apoc. c. 1. v. 14.* [b] *Jacob. 2. v. 5.* [c] *Ad Epheſ. 1. v. 19.*

„ propterea vacuum dimitteret janitor, fruſtratus ille ſpe ſua, famiſque
„ impatiens qua plurimum cruciabatur, curſim ingreſſus proximum Tem-
„ plum, nixuſque genibus ante Petri ſepulchrum: Et o (inquit) ubi tu
„ modo es pater optime? nam ſi tu viveres non ego nunc morerer fame.
„ Quod cum dixiſſet, mira ſane res? ſepulchrum nemine moliente ſponte
„ ſua illico ſe aperuit, manuſque extare viſa eſt, a qua panis porrigere-
„ tur mendico; quo is accepto ſtupens diſceſſit, eamque rem, uti geſta
„ erat, tum ipſe tum alii qui teſtes fuerant Miraculi magnis clamoribus
„ divulgantes effecerunt, ut ejus fama totam ferè Hiſpaniam, ad quam per-
„ vaſit, admiratione compleret. Hoc quantum ſit, quàm admirabile at-
„ que inauditum, & quot quantaque in uno miraculo ſint miracula multò
„ Tu meliùs PATER BEATISSIME pro divina prope tua ingenii vi & dexte-
„ ritate, rerum omnium divinarum humanarumque prudentiâ ex te po-
„ tes intelligere quàm ego dicere. Quare ne longus ſim ad ea propero
„ narranda duo alia miracula, quæ nuper per Te cognita, Tu ipſe BEA-
„ TISSIME PATER Apoſtolico tuo judicio probaviſti. Quæ hujuſmodi ſue-
„ re. Sacerdos erat quidam Didacus cognomento Placentia; qui quum
„ aliquando ad ignem ſtaret caleſaciens ſe, repente correptus comitiali
„ morbo quo plerumque laborabat, cecidit in faciem ſuam ſuper ignem
„ ipſum, ollamque eo caſu ſubvertit ferventis aquæ; quo factum eſt, ut
„ torridus indè illico excitatus vapor ejus & vultum combureret & cor-
„ rumperet oculos, ac fieret propterea ille cæcus non videns Solem. In
„ eo quum vires ſuas omnes ars medica menſes aliquot ne quicquam eſſet
„ experta, Didacus tandem ad Regalati præſidium, Deo movente, confu-
„ git; petiitque afferri ſibi illius cucullum, ſuiſque affectis oculis admoveri:
„ Qua in re, quum illi facile fuiſſet obtemperatum, ſtatim lumen accepit,
„ quo multò magis quàm antea vivido acutoque uſus perpetuò fuit quoad
„ vixit. Id autem contigit anno poſt Chriſtum natum 1705.; anno ve-
„ rò 1735. Birgitta Ortega quam percuſſerat Deus ulcere peſſimo, quod
„ lateri adhæreſcens, ſanie taboque coſtas ejus adeo corruperat, ut illas
„ extrahere omnino neceſſe fuerit; tandem quum videret nullam ſibi am-
„ plius ſpem ſupereſſe ab hominibus ad convaleſcendum, ſeſe vertit ad
„ Petrum noſtrum, ſperans fore ut ejus patrocinio ſanitas ſibi a Deo re-
„ ſtitueretur. Quare conſcenſo equo Aquileriam ad Petri ipſius inviſen-
„ dum ſepulchrum adivit: Ubi quum ſeſe ultrò multis effuſis precibus illius
„ tutelæ permiſiſſet, poſtridie mane dum in patriam revertens aliquan-
„ tum progreditur, repente ſentit corpore quia ſanata eſſet a plaga; qua-
„ re optimè ſe valere inclamat, & cum dicto exilit in pedes læta & ge-
„ ſtiens præ gaudio. Aderat Maritus viæ comes & ipſe arte Chirurgus,
„ qui properè accurrens ubi primùm faſcias ſolvit, rem ita eſſe deprehen-
„ dit uti mulier prædicabat; nam nedum fiſtulam, quæ jamdiù ex ulcere
„ facta fuerat alta atque horribilis, quàm bellè completam inductamque
„ comperit; verum & febrem ac doloris ſenſum omnem quibus illa antea

„ pluri-

„ plurimum cruciabatur, etiam atque etiam inſpiciendo, attrectando,
„ ſcrutandoque prorſus ceſſaſſe ſatis habuit exploratum. Ex eoque ſanè
„ tempore mulier viribus recuperatis habitu corporis firmiore deinceps
„ fuit, atque ad omnia exequenda domeſtica munera cum primis idonea.
„ Atque ea ſunt quæ dicenda mihi putavi de B. Petro Regalato, quæ licet
„ non omnia prorſus ſint quæ dici poterant, niſi ſtudendum etiam fuiſſet
„ brevitati; at ſunt tamen ejuſmodi, quæ facilè probent, eam hominis
„ fuiſſe vitæ innocentiam ſuique abjectionem; eam lenitatem & benigni-
„ tatem; eas virtutes omnes quæ comites adminiſtræque ſunt perfectionis
„ & ſanctitatis; eaſque denique divitias, quibus[a] adhuc honeſtum fecit il-
„ lum Dominus in Eccleſia Sanctorum, ut nemo niſi qui vecors amenſque
„ atque impius ſit non illi divinos honores jure delatos putaverit. Quod
„ reliquum eſt igitur, oro obteſtorque Te PATER BEATISSIME, ut quem
„ in Beatos jam retulit ſa: me: deceſſor tuus Innocentius XI, Tuque adeo
„ graviſſimo certoque tuo judicio dignum cenſuiſti, qui conſecretur ad-
„ ſcribaturque Sanctorum Faſtis, hunc demum honorem velis ritè ei legi-
„ timèque deferre. Orant hoc idem SANCTITATEM TUAM Sereniſſimi Hi-
„ ſpaniæ Reges: Orat inclyta Hiſpana Natio univerſa: Rogat orat obſe-
„ cratque tota Minorum Familia, quorum quum tot præclara ſint merita
„ in rem Chriſtianam atque in hanc Sanctam Sedem, facies Tu quidem
„ pro inſigni Tua ſapientia fide religione, ſi maturè animum induxeris
„ ea in re illorum, meiſque adeo precibus, ac bonorum omnium votis in-
„ dulgere. Dixi.

Advocatorum Orationibus, quibus ab omni adſtantium cætu plauſum magnoperè eſt, paucis reſpondit SANCTITATIS SUÆ nomine D. Cajetanus Amatus Epiſtolarum ad Principes a Secretis, qui ab initio Conſiſtorii rubrâ Cubiculariorum Cappâ indutus in planitie Solii ad ſiniſtram Pontificis conſtiterat.

SAnctiſſimus Pater ac Dominus Noſter ab injecta ſibi quotidiana omnium Eccleſiarum ſollicitudine aditaque ſuprema Catholicæ Eccleſiæ procuratione nihil optavit impenſiùs; atque in hac aſpera præſertim temporum conditione ad comparanda Chriſtifidelibus inter tot anguſtias & calamitates aſſiduè verſantibus nova ad ſalutem præſidia, fauſta ad pacem auſpicia, & uberiora ad imitationem exempla nihil eſſe intelligit opportuniùs, quam ut publicus Chriſtiani populi cultus deferatur beato Fideli a Sigmaringa Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum, beato Camillo de Lellis Congregationis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis Fundatori, ac beato Petro Regalato ejuſdem Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia; quorum eximias & heroicas virtutes, admiranda facta ac prodigia tam diſertis verbis tantaque cum dignitate exponere; atque inſimul ſupplicia Virorum Principum & Religioſorum Ordinum poſtulata edere ſtuduiſtis. Fidelis ſiquidem non ſolum ſeveriorem inſtituti, quod optimis moribus ac doctrinis appri-

[a] *Pſal.* 149. *v.* 1.

apprimè præditus ſuſceperat, diſciplinam integerrimè ſervavit; ſed ingenti charitatis zelo fervens, animam quoque ſuam, conſummato Martyrio, pro inimicis ſuis poſuit. Camillus verò poſtquam de anteacta vita amarè fleverat, hanc præ ceteris almam Urbem & cœleſtium virtutum odore, & ſalutaribus perpetuiſque ad curandas animas remediis ſubſidiis ac rebus mirificis cumulavit. Petrus demum in Hiſpania verbis exemplis ac miraculis maximè conſpicuus, nedum Religioſos ſuos Alumnos, ſed omnes etiam inflammavit, ut in viam mandatorum Domini dirigentes pedes ſuos æternam ſalutem conſequerentur. Etſi autem ipſos ſanè beatos Viros hiſce piis cœleſtibuſque artibus tranquillam beatæ Hieruſalem, quæ ſurſum eſt, ſtationem attigiſſe, atque in potentias Domini intraſſe non eſt ambigendum; tamen, ut graviſſimum decernendi honoris hujuſmodi judicium de ſplendoribus Sanctorum, atque ab ejus vultu prodeat, de cujus perenni fonte ſanctitatis dona promanant, lumen ex alto implorandum eſſe SANCTISSIMUS PATER *cenſet atque edicit. Itaque poſtquam Venerabilium Fratrum ſuorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum præterea Archiepiſcoporum & Epiſcoporum Romæ degentium in Conſiſtorio ſemipublico ſuffragia exquiſierit, atque cuncta pro laudabili Anteceſſorum ſuorum Romanorum Pontificum more, confirmatoque Apoſtolicæ hujus Sanctæ Sedis inſtituto perfecerit, oblatarum ſibi precum, quibus ex veſtra fide eloquentia & gravitate inſignis facta eſt acceſſio, rationem habebit. Mihi verò, ut hos animi ſui ſenſus Vobis renuntiarem injunxit.*

Poſt hæc conſueta benedictione dimiſſis Cardinalibus Pontifex ſolo duorum Aſſiſtentium Cardinalium Diaconorum comitatu ac Conſervatorum & Magni Comeſtabilis, ac præcedente Cruce cum Familiaribus ad contiguas manſiones quas Principum vocant, quòd in his Magni Principes eorumve Oratores cum Romam veniunt ad obedientiam Apoſtolicæ Sedi præſtandam, vel per Urbem tranſeuntes Neapolitani Pro-Reges, ut Clemente XII. Pontifice factum vidimus, hoſpitantur, pedibus digreſſus ſacris veſtibus ibi exutus eſt, & per Pinacothecam in interiora cubicula ſe recepit.

Proximæ erant ſupplicationes annuæ ab utroque Clero Sæculari ſcilicet & Regulari habendæ; aderat enim jam dies & *Majorum Litaniarum*, quas ſanctus Gregorius primus Papa anno Chriſti 590. ob peſtilentiam eo tempore graſſantem ampliavit vel inſtituit; & *Rogationum ſive Litaniarum Minorum*: quem morem Triduo ante Aſcenſionem Domini eas recitandi a Mamerto Viennenſi in Galliis Epiſcopo primùm inſtitutum, & in Eccleſiæ ſuæ conſuetudine ab eo poſitum, Leo Papa III. ſub octavi ſæculi finem in Urbem horribili terræmotu concuſſam traduxit. Tum Pontifex, ut cum Eccleſiaſticis Viris ſuas quoque Populus conjungeret preces ad veniam petendam, exorandamque Pacem poſt belli tam diuturni calamitates; quò peragi Canonizationis negotium vacuo tot curis animo poſſet, peculiares Indulgentias per id tempus addidit hoc Edicto propoſito.

Fr. Gio: Antonio del Titolo de' SS. Silveſtro e Martino a' Monti della S. R. C. Prete Cardinal Guadagni della Santità di Noſtro Signore Vicario Generale &c.

LA Santità di Noſtro Signore conſiderando con ſuo eſtremo dolore le graviſſime ſciagure frà le quali da sì lungo tempo ſi trova involta l'afflitta Chriſtianità, maſſime per la diſcordia fra Principi Criſtiani; ſiccome ſempre più brama in contingenze di tanto biſogno di eſſere inceſſantemente aſſiſtita dalle Orazioni de' Fedeli nella Chieſa Militante, così ſi ſtudia di cercare, e di meritare l'ajuto di validi ed efficaci interceſſori nella Trionfante. Quindi è, che approfittandoſi la Santità Sua dell'opportunità delle Proceſſioni e pubbliche preghiere ſolite a farſi in queſti tempi ſecondo l'antichiſſimo coſtume della Chieſa, e deſiderando inoltre di aumentarle e rinvigorirle con più devoto e numeroſo concorſo de' Fedeli, dà e concede Indulgenza di trent'anni ed altrettante quarantene a tutti li Fedeli dell'uno e dell'altro ſeſſo, che nel giorno della Feſta di S. Marco Evangeliſta 25. del corrente interverranno divotamente alla Proceſſione, che per invocare ſecondo il ſolito con le Litanie Maggiori l'ajuto Divino, e l'interceſſione della Beatiſſima Vergine e de' Santi ſi farà la mattina di detta Feſta dalla Chieſa di S. Marco alla Baſilica di S. Pietro in Vaticano, ovvero viſiteranno in detto giorno l'una o l'altra delle ſopraddette due Chieſe, ed ivi pregheranno Sua Divina Maeſtà, perchè ſi degni di aſſiſtere con l'abbondanza de' ſuoi lumi alla Santità Sua nella grave deliberazione, che è per fare della proſſima Canonizazione de' Santi, perche voglia per ſua infinita miſericordia diſporre li cuori de' Principi Criſtiani ad una ſtabile e vera pace, dalla quale in conſeguenza non ſolo non ſia per riſentire alcun danno la noſtra ſanta Religione, ma per il contrario ſia per riceverne riſtoro e vantaggio; e in fine perche ſi compiaccia di riguardare con occhio di clemenza tutte le altre preſenti neceſſità della Chieſa, e di dare a Sua Beatitudine quell'Appoſtolico ſpirito che gli è neceſſario per ben governarla in tempi sì difficili e calamitoſi.

Similmente concede Sua Santità la medeſima Indulgenza a quelli, che pure interverranno divotamente a qualſivoglia delle tre Proceſſioni dette delle Rogazioni da farſi conforme il ſolito nei tre giorni immediatamente antecedenti alla ſolennità dell'Aſcenſione del Signore, cioè la prima nel Lunedì 16. del proſſimo meſe di Maggio da S. Adriano a S. Maria Maggiore, la ſeconda nel Martedì ſeguente da S. Maria Nuova a S. Giovanni Laterano, e la terza nel Mercoledì 18. detto da S. Lorenzo in Damaſo a S. Pietro in Vaticano, ovvero viſiteranno in uno de' ſuddetti giorni la Chieſa da dove s'incammina, o quella dove termina la Proceſſione di quel giorno, ed ivi pregheranno Sua Divina Maeſtà come ſopra, unendo le loro particolari alle communi Orazioni ſecondo la pia intenzione della Santità Sua.

Vuole inoltre la Santità Sua, che le Monache, Oblate, Zitelle, ed altre Donne Secolari, che con licenza della Sede Apoſtolica dimorano ne' Monaſterj o Conſervatorj approvati, poſſano conſeguire la medeſima Indulgenza ſe reciteranno le Li-

le Litanie ſolite ne' ſuddetti giorni, facendo divotamente la Proceſſione per la loro Chieſa interiore, Oratorio, Clauſura, o Caſa riſpettivamente, e pregheranno il Signore Iddio per li biſogni di ſopra eſpreſſi.

Eſortiamo però tutti i Fedeli a non traſcurare l' acquiſto di queſto ſpirituale Teſoro, ed accompagnare queſte ſagre funzioni non ſolo colla dovuta modeſtia e divozione, ma con fare in detti giorni altre opere di Criſtiana pietà per maggiormente meritare di ottenere dal Signore le grazie deſiderate. Data in Roma dalla noſtra ſolita reſidenza queſto di 21. Aprile 1746.

F. G. A. Card. Vicario.

Gaſparo Arciprete Ori Segretario.

Tam fœda autem Cœlo fulgurante atque tonante maximiſque imbribus decidentibus coorta tempeſtas eſt eo ipſo die, qui fuit 25. Aprilis, quo ad Vaticanam beati Petri Baſilicam ſuppliciter eundum erat, ut eò progreſſuri Eccleſiaſticorum Ordines extra divi Marci Templum, quò de more convenerant, pedem movere non poſſent: Quare Supplicatione prætermiſſa Litaniæ duntaxat ad principem Eccleſiæ Aram ſummâ Populi adſtantis & reſpondentis frequentiâ decantatæ fuerunt. Diebus tamen reliquis æquè ingens fuit hominum concurſus tum ad Supplicationes tum ad Eccleſias, quas e Pontificis præſcripto adiri oportebat.

Interea admoniti fuere omnes, qui in proximo publico Conſiſtorio interfuerant, de altero quod SANCTISSIMUS PATER habere decreverat feriâ tertiâ vigeſimâ ſextâ die præfati menſis Aprilis pro Cauſis BB. Joſephi a Leoniſſa & Catharinæ de Ricciis. Denuntiationis autem formula hæc eſt.

INTIMATIO.

Per Curſores facienda etiam Domi dimiſsâ copiâ.

Feria tertia die 26. labentis menſis Aprilis hora decima quinta *alterum habebitur publicum Conſiſtorium in Aula Regia Palatii Apoſtolici Quirinalis pro proxima futura Canonizatione beati JOSEPHI a LEONISSA Confeſſoris Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum, ac beatæ CATHARINÆ de RICCIIS Virginis Sanctimonialis Profeſſæ Ordinis S. Dominici juxta ritum in ſuperiori publico Conſiſtorio ſervatum.*

In eo de vivendi utriuſque BEATI *ratione, deque ipſorum Virtutibus ac Miraculis per DD. Sac. Conſiſtorii Advocatos ſermo fiet, & pro Canonizatione inſtabitur.*

Super Primo verba faciet D. Advoc. Philippus Maria Pirellius; de Secunda autem ſermocinabitur D. Advoc. Paulus Franciſcus Antamorus.

D. Secretarius Apoſtolicarum Litterarum ad Principes eadem ſervata methodo inſtantiis eorum SANCTITATIS SUÆ nomine reſponſum dabit.

Ideo intimentur omnes & ſinguli Eminentiſſimi ac Reverendiſſimi DD. Cardinales, ut præfata ſub hora ad Quirinale Palatium accedant Conſiſtorio mox interfuturi Cappis violaceis induti.

Moneantur inſuper Decani, ſeu Antiquiores Epiſcoporum Aſſiſtentium & non Aſſiſtentium, Protonotariorum, Auditorum Rotæ, Clericorum Cameræ Apoſtolicæ, Votantium Signaturæ Juſtitiæ, Abbreviatorum, & Advocatorum Conſiſtorialium, quod Collegas ſuos certiores reddant, ut Cappis induti & ipſi interſint.

Intimentur quoque Gubernator Urbis Vice-Camerarius, Principes Solii, Conſervatores Urbis, Oratores Civitatum ſubditarum, Magiſter Sacri Hoſpitii, Secretarius Congregationis Sacrorum Rituum, Promotor Fidei, ceteriquæ ſoliti.

De Mandato Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ.

Ignatius Reali Apoſt. Cærem. Præf.

Edicta igitur die SSmus D. N. ſumptis in Paramentorum Aula amplo pallio rubro operis phrygii & mitra, ad Aulam Regiam ſublimi in ſella compoſitus evectus eſt, Cruce & Cardinalibus de more præeuntibus: Ubi Solium conſcendit, & Eminentiſſimi Patres poſt conſuetam obſervantiæ ſuæ ſignificationem erga Pontificem aſſederunt in ſedilibus ab utroque latere Solii excurrentibus per aream; Dominus Advocatus Philippus Maria Pirellius ſtans inter Collegas ſuos hanc ad Summum Pontificem de Virtutibus eximiis B. Joſephi a Leoniſſa Orationem habuit.

„ QUod unum, PATER BEATISSIME, deerat Tibi ad gloriam, ut,
„ poſtquam ſacrorum doctrinam ſcriptis clariſſimis illuſtraviſſes,
„ in ſummum deinde rerum humanarum faſtigium evectus, optimis le-
„ gibus conſtituta republica, ad amplificandam magis religionem ſa-
„ pientiſſime Te converteres; quod unum deerat votis noſtris, ut
„ adverſus diuturnam hanc temporum aſperitatem, poſtquam huma-
„ na omnia experti ſumus, novo tandem e Cœlo quæſito præſidio
„ nos tuereris; id præſtas nobis cumulatiſſime, qui pro Tua incredi-
„ bili providentia de augendo numero Cœlitum, dum malis undique
„ conflictamur, opportuniſſime decreviſti. Tertium heic ergo inter
„ eos, qui publica religione ſunt conſecrandi, divi Franciſci filium
„ Tibi ſiſto, quem eo honore digniſſimum, ac apud Deum immor-
„ talem deprecatorem pro noſtris periculis acceptiſſimum judicemus
„ neceſſe eſt. Si quam etenim es admiratus in *Sigmaringio* aſſerendæ
„ religionis conſtantiam, ſi quod in *Regalato* diſciplinæ exactioris ſtu-

„ dium,

„ dium, in unum ea collecta audies *Josephum Leoniſſanum*, de quo nunc ego „ dicturus ſum ; cujus ipſa nullo verborum ornamento exculta narratio „ vitæ totam perficit laudationem , ſive morum ſanctimoniam cum ſum- „ ma corporis adflictatione conjunctam , ſive ad excitandos atque in- „ flammandos in Dei cultum animos ardorem ac firmitatem nullo mortis „ periculo & cruciatuum ſenſu perterrefactam , ſive in eo cœleſtium mu- „ nerum copiam ſignis prodigiiſque clariſſimis divinitus comprobatam „ ſuſpiciamus . Rem omnem , ne Tuâ abutar in audiendo patientiâ , „ intra præfinitum mihi temporis ſpatium , quàm breviſſimè potero , ab- „ ſolvam .

„ Illuſtrium virorum , qui dum terras incolerent , cœleſtem quan- „ dam vitæ rationem inſtituerunt , vel ipſa ætatis primordia adeo divino „ quodam munere plerumque novimus claruiſſe , ut ad quam virtutis „ maturitatem eſſent poſtmodum perventuri , non obſcuris indiciis ſi- „ gnificarent . Quod ſi unquam ab omni memoria vetuſtatis repetita re- „ rum experientia ſciamus compertum fuiſſe , in hoc de quo loquimur „ viro beatiſſimo omnino contigiſſe non ambigendum . *Leoniſſæ* etenim „ apud *Veſtinos* loco non ignobili quum natus eſſet , non defuere inſanti „ prodigia , quibus a præpropero interitu ſervaretur , nec ſignificationes „ aliquæ vel in lactente , quæ futuræ temperantiæ ſpecimen exhi- „ berent .

„ Vix autem ſeptenni major , quam de eo cuncti præceperant con- „ jecturam multò quàm exſpectari poſſet , cumulatius ratam fecit : Nam „ ſtatis quibuſdam in annum diebus præter fruſtulum panis ab omni victu „ temperans , a ludicris omnino abhorrens , exinde verò in deliciis ha- „ bens religionis officia diutius meditari , diu in Templis ad orandum in- „ cumbere , & nulla adhuc labe inquinatum corpuſculum flagris cædere, „ haud facilè dictu eſt , quantum bene exactæ pueritiæ laudem laudatiori „ cumulaverit adoleſcentiâ non ad ludum , non ad jocum , ſed ad gravio- „ ra & ſeveriora ſtudia naturæ ipſius habitu prope divino perductus , ita „ ut inter ipſas lubricæ ætatis illecebras , vel ejus in pauperes benignitas, „ vel manſuetudo , vel pudor , vel nitor gratiæ , vel ab inanibus rerum „ mortalium ſimulacris fuga atque faſtidium longè manifeſtiùs , qualis „ quantuſque is in poſterum futurus eſſet , portendere viderentur .

„ Hæ certò erant artes ſtudiaque omnium præſtantiſſima , quibus „ in dies ornatior adoleſcebat : Ea verò eſt indoles litterarum , ut ipſam „ interdum pietatem in quam inciderunt , egregiè juvent perficiantque ; „ ideoque nihil profecto mirandum eſt , ſi quum præclarior ad hæc om- „ nia acceſſiſſet poſtmodum ratio conformatioque doctrinæ, is Viterbii, „ ubi apud patruum diligentem litteris navabat operam , ad honeſtiſſi- „ mas impulſus nuptias non modò puellæ elegantiam divitiaſque de- „ ſpexerit ; ſed perpetuò ſervandam virginitatem confeſtim Deo dicans , „ haud ſecus quàm ſi ab latente inter ſegetes angue inſidias præſentiret,

„ peri-

„ periculi horrore percitus in non levem morbum inciderit ; quamobrem „ extemplo in patriam confugiens, nec multo poſt inde abiens, in di- „ vi Franciſci familiam, quam vocant *Capuccinorum*, tanquam in portum „ tutiſſimum ſe receperit.

„ In immortalitatem ſcilicet proſpiciens rerum humanarum con- „ temtor animus, qui ſine ulla labe mortalium cupiditatum contagio- „ nem evaſerat, ea ſanè ratione procul a populi erroribus reliquam vi- „ tam ſibi habendam decrevit, ut integrum ac ſincerum, quod a natura „ acceperat, ingenium penitus ſervaret ac retineret, totumque ſe Deo „ dederet dicaretque, quem ab ineunte pueritia unicè ſibi quærendum „ ſtatuerat. At, ne in tanta rerum affluentia ac varietate dicendi impe- „ tu divagemur, utque magis diſtributè viri beatiſſimi vitæ curſum cum „ laudatione conjunctiſſimum proſequamur ; incredibile quidem eſt me- „ moratu quæ in ipſo ſanctioris militiæ tirocinio ſatis ampla & immota „ jecerit fundamenta brevi ad ſummum perfectionis culmen perventuræ „ virtutis ; quantâ conſtantiâ propinquorum impetum eum a propoſito „ deturbantium refutarit ; quantâ ſe poſt geſſerit innocentiâ & modeſtiâ „ vitæ, in omnique ordine officioque aſſiduitate, obedientiâ ; quàm ar- „ ctè quàm duriter, cœleſti quoque oſtento monitus ſeſe habuerit, nihil „ unquam laxamenti aut veniæ ſibi ſumens ſeſe fregerit atque contriverit; „ quem ex animo retineret intimè ſui contemtum ; quantam in res divi- „ nas intentionem, ita profecto, ut non multum inde abſuiſſe viſum ſit, „ quin ſociis omnibus non modò tanquam perfectæ virtutis exemplar „ ſplendidiſſimum proponeretur ; verum etiam plurimis eorum ſeverio- „ ris diſciplinæ acriùs amplexandæ ſummam cupiditatem ingenerarit.

„ Miremur ne igitur omni virtutum genere non minus quàm litte- „ ris, a quibus, & præſertim ſacris, nunquam abhorruit, inſtructum „ adeo magnoque animo juvenem jam tum prælatis viſceribus conceptam „ pietatem in populos latiſſimè effundentem, ac levitatem, libidinem, „ avaritiam, ceteraſque animorum peſtes, quà exemplo, quà monitis, „ quà concionibus acriter inſectantem, eo deinceps alienæ ſalutis procu- „ randæ ardore conflagraviſſe, ut exæſtuantem in oſſibus charitatis flam- „ mam non amplius ſuſtinens, Bizantium pergere conſtituerit, quò non „ modò chriſtianos captivos contineret in officio, ſed barbaros ad veræ „ pietatis diſciplinam pertraheret, aut ſaltem inter obfirmatos barbarie „ animos pulcherrima morte veræ pietatis doctrinam per cruciatus & „ vulnera profiteretur.

„ Sentio heic, Pater Beatissime, in ipſo ſuo curſu increſcere „ orationem, ut viri egregii arduam in omnibus fortitudinem conſtan- „ tiamque demirer ſummum in diſcrimen conjectam, ampliſſimis ſanè „ laudibus celebrandam. Neque ego verò enarrandam heic loci credo „ navigationem prodigiis plenam, & ſedatam divinitus tempeſtatem, & „ viaticum nautis prodigio auctum, & ducem pedeſtris itineris e cœlo „ miſſum;

„ missum; quæ præclara in aliis atque magnifica, in Josepho vel intacta
„ præteriisse non indecorum, vel summis saltem labiis delibasse sit satis;
„ quemadmodum nec ulla eloquentiæ vi exornandum, quantum ibi ad
„ egregium opus, in quod intenderat, adlaborarit; quot in excolendis,
„ sive ab impietate excutiendis animis industriæ ac diligentiæ fructus
„ perceperit, quot ærumnas, quot ludibria constantissimo animo de-
„ vorarit.

„ Ad majora evocor atque inflammor, ut virum fortissimum per-
„ sequar omnis planè moræ jamdiu impatientem, dum ipsum imperii ty-
„ rannum adeundum ratus, in intima regiarum ædium penetralia numi-
„ ne divino instinctus, Christum regio in conspectu palam & publicè pro-
„ fessurus, pedem inferre tentat: Qui dum captus vinctusque in arctam
„ primùm custodiam, ad supplicium deinde trahitur, ac pede manuque
„ uncis ferreis e sublimi suspensus, crudelissimo pœnæ genere lacerandus
„ atque interimendus relinquitur, se atrocissimam pro Christo mortem,
„ quam concupierat, oppetere mirificè lætabatur.

„ Crederent fortasse qui in ipso cruciatus anhelitu lætum ac felicem
„ se, quandiu torqueretur, prædicantem, & christianæ pietatis veri-
„ tatem vocibus pene intermortuis confirmantem audiissent, beatitudinis
„ laureâ mox donandum, ad æternum Dei immortalis domicilium cursu
„ expeditissimo convolaturum.

„ At o veri nescias ac nimium ab æterno Dei consilio alienas atque
„ aberrantes mortalium hominum cogitationes! Dum is adhuc suspensus
„ animam ageret, neque, igne fumoque subjectis, potuisset unquam a
„ testanda impensius religione prohiberi, post triduum *tanquam dormiens*
„ *excitatus est Dominus*: *misit Dominus Angelum suum*, qui pendentem ab
„ uncis protinus liberaret, saucium curaret, viribus lassum reficeret,
„ atque Italiam repetendam moneret: Quo jubente Italiam reversus est.

„ Quid enim ultra ageret inter barbaros ad necem undique petitus
„ homo, quem Deus omnipotens & immortalis insigni in omnem poste-
„ ritatem prodigio ab ipsis mortis faucibus eripuerat? Italiam itaque
„ reversus est, ipso quidem *Assisinate* parente suo sanctissimo, quem olim
„ in Syriam navigantem fuerat imitatus, in omni peregrinatione felicior;
„ quum & martyrii occasionem fuerit nactus, & fortia meruerit pro Chri-
„ sto perpeti usque ad mortem, a qua sola ipsius Dei liberatoris manu
„ servatum viderant; atque Antistitem græcum, qui ob abjectam religio-
„ nem summi ordinis præfecturam apud Turcas acceperat, ad meliorem
„ mentem revocatum secum tanquam opima spolia reportaverit.

„ Præclarissima hæc quidem sunt, sed majora etiam alia virum con-
„ stantissimum in posterum tempus manere quis dubitaverit? Nunquid
„ etenim eximii beneficii lōco Deus liberalissimus emerito victori lau-
„ ream in ipso apparatu triumphi eriperet, nisi ad aliam certaminum glo-
„ riam ita servasset, ut, ei novis spoliis auctior atque illustrior pompa
„ splen-

„ ſplendidiori, quæ præteritam tarditatem impleret, triumphus poſt-
„ modum adornaretur?

„ Intellexit profecto longa rerum divinarum contemplatione vir
„ cœlis, quàm terris conjunctior, ſe reliquâ vitæ uſurâ, tanquam alie-
„ nâ, fruiturum, eam de ſe ſuſtinendam ſuſcepiſſe exſpectationem, quæ
„ omnino decebat martyrem; (nemo jure ſuccenſeat credo, ſi hunc juxta
„ veterem patrum morem, ſtatoſque ritus, ſaltem heic inter orandum,
„ martyrem nominemus) Intellexit, inquam, planè, quam virtutis lucem
„ eſſet populis exhibiturus, dignus habitus olim qui ſuum pro Chriſto
„ ſanguinem pene omnem profunderet, ac nihil ſibi eſſe in poſterum niſi
„ de ſalute hominum cogitandum: quam de ſe injectam omnibus exſpe-
„ ctationem non egregie ſuſtinuit modò, verum etiam cumulatiſsimè ſu-
„ peravit.

„ Hinc vidiſſes interritæ conſtantiæ virum religioſiſsimum, ad ſuos
„ jam regreſſum, nullam ſibi a prorſus impervio novarum virtutum cur-
„ ſu accipere vacationem; nullum divini verbi diſſeminandi finem inve-
„ nire, præſertim ubi in *plurima* quidem *meſſe operarii* eſſent *pauci*, per vi-
„ cos nimirum, per agros, per caſtella, & quater, & quinquies, & ſe-
„ xies, & duodecies quandoque in die, diverſis in locis, populos concio-
„ nibus ab vitiis revocantem, ad virtutes inflammantem, nullâ vel ae-
„ ris intemperie, vel imbrium niviumque copiâ, non locorum viarum-
„ que aſperitatibus, non debilitate naturæ, non adverſa valetudine, in-
„ ter contumelias interdum ac verbera, præpeditum.

„ Adſpexiſſes docentem pueros, & ruſticos ad pietatem inſtituen-
„ tem, & undique inveteratas familiarum ſimultates componere, popu-
„ lorum contentiones compeſcere, & inter armatos pro aliena ſalute
„ proruere, ac quum iis laboribus fructus uberrimus reſponderet, non
„ ad ſanandos tantummodo animos incumbere, verum hinc abluere pe-
„ des peregrinantium, purgare veſtes, capillos tondere, hinc ſolari, &
„ collecto oſtiatim victu, egentes alere, reficere ægrotantes, aptare le-
„ ctos, tabida ulcera libando curare, hinc perpetua pene ubique loco-
„ rum pauperibus ſubſidia conſtituere, templa a fundamentis exſtruere,
„ inſtaurare, ornare decentius, aliaque permulta eximia quidem omnia
„ in omni vita agere, perficere, meditari, quæ neque heic recenſeri no-
„ tiſsima neceſſe eſſet, neque hoc præſtituto loquendi ſpacio ſatis appoſi-
„ tè commendarentur.

„ Cerneres inter hæc autem veterem diſciplinæ rationem eum mor-
„ dicus retinere, abiecta quamvis & operoſa munia ſummâ alacritate
„ ſubire, nunquam in culcitrâ, catenâ & loricâ ferrea perpetuò præcin-
„ ctum, flagris attritum inediâ labefactari, acriorem in dies ſui corpo-
„ ris caſtigationem urgere, donec tandem longa atque admirabili labo-
„ rioſiſsimi inſtituti patientia, tot confectus curis, tot cruciatibus fra-
„ ctus ac lancinatus, non minus quam ardentiori divinæ charitatis impe-

„ tu

„ tu abſumtus, ſexto ſupra quinquageſimum ætatis anno, ad eum, quem
„ tota mente complexus fuerat, Deum immortalem, e corporis vinculis
„ tanquam e carcere ſublatus eſt.

„ Unde id ego nunc mihi ſumam, PATER BEATISSIME, ut viri cla-
„ riſsimi exitum vitæ ſanctiſsimè actæ maximè conſentaneum digna pro-
„ ſequar laudatione; ac ſatis pro rei dignitate commemorem, quot mu-
„ neribus Deus munificentiſsimus perſpectæ virtutis hominem ornaverit,
„ quot ſignis prodigiiſque virtutem hominis & ſanctimoniam apertiſsi-
„ mè comprobaverit?

„ Familiare ei quidem fuerat, dum inter homines ageret, arcanos
„ animorum ſinus excutere, futurarum rerum eventus certo præſagio ſi-
„ gnificare, morbos e corporibus, inſaniam a mentibus depellere, in ari-
„ do aquæ fontem ſitientibus aperire, bovem demortuum revocare ad
„ opus laboris, indomitum bruti genus vocis imperio compeſcere, pau-
„ peribus pluries victum prodigio augere, fluvios aquis intumeſcentes ſic-
„ co pede trajicere; ut omnino videri poſſet, non modò homines natu-
„ ræ habitu vitiiſque ferociores, ac bruta animantia, ſed etiam ventos,
„ tempeſtateſque ejus voluntatibus obtemperaſſe.

„ Eaque, poſtquam ab hominibus exceſsit, nullo umquam tempo-
„ re intercidit, imò illuſtrior accrevit gloria; adeo quidem ut non ſo-
„ lum *Anantricii* incolis, ubi ſupremum diem oppetiit, ſed finitimis quo-
„ que populis funus illuſtre, viſcera ſuaviſsimè olentia, digitus Medici
„ curantis cadaver a præſenti vulnere repente ſanus, mulier e morbo ex-
„ templo convaleſcens, atque, ut alia hujus generis clariſsima omni tem-
„ pore patrata prodigia prætermittam, *puero* ab nativa cæcitate facultas
„ videndi impertita, aſperum vulnus in genu *faucio* cuidam repente oc-
„ cluſum, *puer* alius toto corpore debilis mirificè roboratus, *mulier* ab
„ deſperatæ curationis fiſtula, ſtatim ad valetudinem reducta tot virtuti-
„ bus aliunde prius quæſitam Viro eximio celebritatem nominis latiſsimè
„ confirmarint. Quæ omnia, ab inſignis memoriæ principe Clemente XII.
„ deceſſore Tuo ut Beatorum nomine appellaretur, abs te verò uti inter
„ cœlites, rectè, atque ordine, ſolemniter adnumerandus judicaretur;
„ PATER BEATISSIME, perfecerunt.

„ Sed neque ea inconcinno prorſus ſtilo hiſque anguſtiis præfinito
„ eſſent jejuniùs fortaſſe, quàm rerum magnitudo expoſceret pertractan-
„ da; & jam nos tempus & locus admonet, ut longiùs quàm par erat præ-
„ tergreſſam contrahamus Orationem. Quoniam verò huc fortè perveni-
„ mus, ut in tuam de beato Viro ſententiam incideremus, illud a me non
„ prætereundum intelligo, quod ad ipſum tuum de ea re judicium perti-
„ nuiſſe dicendum eſt.

„ Diem, ut probè poteris meminiſſe, ſumma olim felicitate inſignem,
„ quo quinto ante anno in hoc divinum amplitudinis & dignitatis faſti-
„ gium veneras, in eam rem elapſis retro menſibus conſultiſſimè præſti-

„ tuisti, ut de hoc Viro cœlestibus honoribus consecrando primum ape-
„ rires nobis elegantissimè Edictum tuum, id eo certissimo precatore Tibi
„ sperans præstandum esse, ut Deus optimus & immortalis tui *Ministerii*
„ *tempora benignus aspiceret ac Te suarum ovium pastorem* volenti lubentique
„ animo servaret ac tueretur. Tua planè est tuisque verbis prolata sen-
„ tentia, quam Te dicente a nobis omnibus plausu mirifico exceptam, ite-
„ randam equidem Te audiente suscipimus libentissimè. Imploramus ita-
„ que nunc fidem tuam, ut ea, quæ recepisti, quàm citissimè absolvas;
„ quò dum tuis Vir beatissimus annuat votis, nos tandem ab impendentium
„ malorum impetu ac malorum formidine liberemur.

„ Hoc Capuccinorum Familiæ de re christiana optimè meritæ voci-
„ bus, hoc & universæ christianæ Reipublicæ nomine postulamus, quot-
„ quot heic adsumus ante Te in obsequium provoluti, immortalibus Tibi
„ devincti beneficiis collegæ olim tui: Qui dum tuo munere de novis Viro
„ sanctissimo a Te decretis honoribus publica communique voce amplis-
„ simè gratulabimur, illud fortasse a nostris temporibus non longè abfu-
„ turum confidimus, quod ad tuam potissimum laudem sit referendum,
„ ut ejus nimirum præsenti auxilio in pace nunc compositis dissidentibus
„ Regnis, religiosissimi Principes, eo post desuper ducente signa, Bizan-
„ tium, toties votis communibus quæsitum frustra, (O stultas nostras con-
„ tentiones!) Bizantium tandem aliquando pro caussa Fidei christiana in-
„ ferant arma, quò ut Religionem inferret, Eum, dum viveret, neque
„ cruciatus, neque vulnera, neque ipsam præsentissimæ mortis faciem
„ novimus perhorruisse.

Non sine plausu excepta est tum hæc D. Pirelli, tum altera D. Advocati Pauli Francisci Antamori Oratio, qui statim post eum vitam B. Catharinæ de Ricciis tam innocenter ductam, & a Deo tot signis illustratam eleganter hoc ordine recitavit.

„ SI quum aliquam, Beatissime Pater, summi ponderis momenti-
„ que rem a Viro dignitate maximo impetrare contendimus, satis
„ esset rei ejusdem æquitas veritasque perspecta ad nostrum animum, ne
„ prorsus timeret excitandum atque inflammandum; non modò sanè ho-
„ dierno die minimè formidarem, quin potius inusitatâ quadam alacrita-
„ te proreptus gestirem, exultarem, triumpharem. Petiturus enim a Te,
„ quem penes omnia jure ac ratione penduntur: Petiturus, inquam, ut
„ beata Catharina de Ricciis in Sanctorum numerum cooptetur, non vi-
„ deo quid metuendum, si mira constat ipsius virtus, mira pietas, mira
„ religio. At facere non possum quin commovear & totis prope artubus
„ contremiscam, quum Sanctitatem Tuam & summæ majestatis, &
„ inauditæ sapientiæ splendore undequaque fulgentem intueor, & tot
„ cum doctrina tum dignitate delectissimorum virorum coronam conside-
„ ro: eorum præsertim, quos optimè de universa Ecclesia meritos tutis-
„ simos

„ simos ejusdem Ecclesiæ cardines esse conspicio. Ad hoc etiam accedit,
„ quod qui ante me admodum copiosè dixerunt, Oratores tantâ eloquen-
„ tiâ præditi visi sunt, ut ego omnium postremus neque arte, neque in-
„ genio, neque exercitatione sim cum illis comparandus. Illud tamen in
„ tanto, quo perturbor, metu me recreat & reficit, quod quantum B. P.
„ sapientiâ vales, tantum clementiâ abundas, quâ quidem ut mihi pri-
„ mùm hodie hunc amplissimum laudis aditum aperuisti, ita tacitâ volun-
„ tatis significatione denotasti, imbecillitatem meam pari benignitate sub-
„ levaturum. Minuit etiam perturbationem meam ipsius Orationis con-
„ ditio, quæ tota in percensendis integerrimæ Virginis præclarè gestis oc-
„ cupata, purum quoddam & candidum requirit dicendi genus, quod ejus-
„ dem morum simplicitati pariter æqualiterque respondens ab omni ver-
„ borum fuco figurarumque pigmento prorsus abhorreat. Itaque cum
„ non tam exornare dicendo, quam numerando enarrare debeam beatæ
„ Catharinæ de Ricciis præclara facinora, non admodum difficilis sese
„ ostendit Oratio, ut penitùs timere desinam; Te potissimum B. P. ingenii
„ mei tenuitatem excitante, qui quantum justitiæ dare soles, tantum cle-
„ mentiæ concedis.

„ Non a Patria licet florentissima, non ab opibus licet copiosissimis,
„ non a genere licet clarissimo faciam, ut plerique solent, initium. Una
„ est enim virtus, vera nobilitas, veræ opes, vera gloria, unaque sancti-
„ tas veræ laudis fons, & una porro commendanda. Hisce igitur, omni-
„ bus ultrò silentio prætermissis, animi tantum ornamenta adducam, quæ
„ sola bona, sola plurimi habenda putamus. Ut itaque, unde par est,
„ exordiar, Florentiæ totius Hetruriæ Urbe Principe, præclarâ ditique
„ Ricciorum familiâ orta est B. Catharina de Ricciis, quam primùm Ale-
„ xandram nuncupatam fuisse accepimus. Jam a pueritia facilè dignosci
„ potuit quænam ipsa olim esset futura; quippe quæ nondum primo suæ
„ ætatis lustro confecto eam cœpit vitæ rationem, quæ sanctitatem por-
„ tenderet omnino singularem; nam ludis omnibus, unde puerilis ætas
„ delectationem petere solet, omnino neglectis, solâ oratione oblectaba-
„ tur; cui quidem ut diligentius vacaret, remotiori secretiorique pater-
„ næ domus angulo latitabat. Qua in re illud præcipuè mirandum puto,
„ quod in Dominicæ Passionis contemplatione potissimùm occupata adeo
„ commovebatur, ut dolorum particeps fieri cupiens membra compone-
„ ret sua eo fermè modo, quo Christum in spiritu intuebatur, nunc ma-
„ nus ad Cœlum attollens, nunc caput tenens, nunc brachia post terga
„ retorquens, seque ita aptans, ut Illum & orantem in horto, & Spinâ
„ Coronâ redimitum, & Columnæ alligatum, & Cruci denique affixum &
„ animi & corporis conformatione prosequeretur. Hinc Angelus Domi-
„ ni familiariter ipsi se visendum præbuit, viamque docuit tutissimam,
„ ne a suscepta vitæ ratione abstraheretur.

„ Itaque cum Monialibus suburbani Asceterii sancti Petri e Monticu-

 „ lis nun-

„ lis nuncupati commissa foret sub Amitæ disciplinâ, tantum virtute pro-
„ fecit, quantum ætas minimè patiebatur ; quippe parcissimè atque duris-
„ simè vitam sustentans vix somno paulisper membra concedebat , cum
„ sensibus evocata & dies & noctes Crucifixi Reparatoris nostri pœnas
„ doloresque acerbissimos meditaretur . Hinc de eodem quem deperibat,
„ unus erat ipsi sermo idemque frequens idemque sollicitus . Cujus qui-
„ dem rei testimonium occurrit sanctissima Ejusdem imago , quæ ipsam
„ sæpenumero alloquuta fertur , quæque tanti prodigii memor servatur
„ adhuc ibidem immortalitati consecrata .

„ At Virgo,quam commendamus,arctioris disciplinæ studiosior inde
„ discedit, Sororibusque omnibus valedicit ingenti luctu & mœrore con-
„ fectis . Monasterium Pratense sancti Vincentii Tertii Ordinis Prædica-
„ torum sibi delegit, ibique statuit sibi perpetuò commorandum . Id verò
„ Pater , qui eam nobili viro jungendam decreverat , ægrè admodum tu-
„ lit atque acerbè. Hinc neque precibus neque minis pepercit, donec tan-
„ dem interposito de celeri reditu fidei sacramento inde domum abduxit
„ omnia expertus, ut eamdem a proposito dimoveret . Cum verò ille post
„ dies conventos fidem falleret , squalere , mœrere , afflictari visa est de-
„ cepta Virgo ; quamobrem præ nimia animi ægritudine in febrim inci-
„ dit , cui tamen affuit visibili specie Christus , Deiparâ Matre , Cæciliâ ,
„ & Theclâ , præcipuis ægræ puellæ Patronis , comitantibus , salutemque
„ pollicitus recreavit afflictam spe certâ mox eam relicta claustra repeti-
„ turam . Convaluit itaque , & Genitore, qui digitum Dei in re cognove-
„ rat , annuente rediit ad Pratense Monasterium , ubi annos tredecim na-
„ ta religiosæ vitæ ingressa est tirocinium , & perfectionis iter arduum .
„ Quanta tunc temporis , quo aurum in fornace probatur , præconiis di-
„ gna præstiterit , satius fore existimo si præteriero , ne flores , cum sup-
„ petant fructus uberrimi , colligere videar . Illud tamen silentio obvol-
„ vere minimè possum , quod ipsa de se humillimè sentiens, ut Monialium
„ numero adscriberetur,maximè verebatur. Qua de re sollicita admodum
„ singulas flagitare, singularum pedibus se supplicem abjicere ne repudia-
„ retur , visa est , singulisque polliceri sibi precanti non defuturum a Deo
„ auxilium , quo sancitas a Dominico leges executioni mandaret .

„ Verùm ad ea jam festinat Oratio , quæ solemnibus votis emissis
„ edidit documenta virtutum sanè inaudita , de quibus cogitans facere
„ non possum , quin summam rapiar in admirationem . Quæ tamen nè
„ huc illuc vaganti sermone afferam , bipartibor Orationem meam , &
„ quibusdam quasi cancellis constringam . Et quoniam virtus omnis , ac
„ Sanctitatis perfectio duobus in mandatis ferè vertitur , a quibus lex
„ pendet universa , in amore scilicet adversus Deum , & charitate erga
„ Proximum , adeo in utroque B. Catharinam de Ricciis excelluisse o-
„ stendam , ut cum omnia argumenta protulero , æqua Sanctitati Tuæ
„ postulatio nostra profecto videatur .

„ Si per

„ Si per ſingula, quæ B. Catharina dedit, Divini amoris teſtimo-
„ nia percurrere ſtatuiſſem, dies porro me ante deficeret, quàm oratio.
„ Itaque faciam more pictorum, qui magnam hominum multitudinem
„ in exigua tabella concludere coacti, quorumdam dimidiam corporis
„ partem, aliorum ſumma capita, nonnullorum os vultumque oſten-
„ dunt, reliqua verò occultant. Alia igitur delibabo, leviterque oſten-
„ dam, alia autem de induſtria præteribo. Quod aliter præſtare ne-
„ queam propter rerum dicendarum copiam, ex iis, quæ nuper attigi,
„ futuræ virtutis rudimentis, facilè poteſt cogitatione complecti. Ja-
„ ctis enim fundamentis mirificè tota moles viſa eſt reſpondere, quam
„ cœptam perfecit, conſumavit. Revera tota illa dicata Deo, cui ſe
„ votis alligarat, in id incubuit unum, ut eidem placeret, eo ſanè
„ pacto, quo de ſacra Sponſa in Canticis prædicatur. Illius enim in-
„ ſtar anxia, ſollicita, irrequieta videbatur; quam non quies, non
„ remiſſio, non æqualium ſtudia delectarent, cum nihil in vita expe-
„ tendum putaverit, niſi quod eſſet cum perfecta charitate conjunctum.
„ Quamobrem id unum ſibi erat negocii, ut orando & contemplando ad
„ Deum, quem ſibi Sponſum delegerat, propiùs accederet. Propterea
„ Euchariſtico pane ferè quotidie paſcebatur, in quo quem ſua anima
„ diligebat inveniens amore languebat. Ibi enim myrrham cum aro-
„ matibus, ibi ſavum cum melle, ibi vinum cum lacte Chriſti Sponſa ſu-
„ mebat, & inebriabatur. Hinc dulciſſima amoris deliquia, hinc inau-
„ ditæ eciaſes, hinc raptus mirifici, quibus Sponſum oſculo oris ſui oſ-
„ culabatur. Incredibile dictu eſt quanto ardore illa flagraret, quantis
„ cœleſtium gaudiorum deliciis illa frueretur, in qua ſicut paſſiones
„ Chriſti abundabant, ita & per Chriſtum abundabat conſolatio.

„ At ad ſingularia quædam neque hactenus audita veniamus, quibus
„ ejuſdem charitas mirum in modum declaratur. Jam nonum & deci-
„ mum attigerat annum feliciſſima Virgo, quum ei ſubjecta ſenſibus fa-
„ cta eſt viſio mirabilia præferens. Nam ipſi Altare, quod in horto Cœ-
„ nobii erat, Crucifixi Salvatoris effigie ornatum, inviſenti tres ibidem
„ Cruces ſpectandæ ſeſe exhibuerunt, earumque in medio ipſemet Jeſus
„ ſpineâ Coronâ circumdatus, undanti ſanguine perfuſus, latuſque tranſ-
„ fixus eâdem quidem ſpecie triſtiſſimâ, quâ trepidus Calvariæ locus ipſum
„ quondam aſpexerat. Tum illa acerbi ſpectaculi dolore perculſa animo-
„ que deficiens ſemiviva procubuit, ut quæ Virginis Matris dolorem ſen-
„ ſerat, defectum quoque pateretur. Sed ſi Mariæ Matri & Magdalene
„ condoluit, cum Matre & Magdalene congaudere merita eſt die ipſo ſo-
„ lemni feſtoque Paſchatis, quo ei apparuit Jeſus gloriâ coruſcans eâdem,
„ quâ ex mortuis reſurrexit, ſeque eidem ut Mariæ Matri & Magdalene
„ videndum præbuit, & vulnera ſua deoſculari conceſſit.

„ Quid verò charitas non operatur? Catharina ſeorſum ab aliis An-
„ gelico pane refici, ſeorſum comedere, ſeorſum orare jubetur, quippe

„ quæ

„ quæ quidquid præstaret extra se ipsam rapiebatur, nec diu consistere „ poterat eodem loco formâ & aspectu, ut palam videretur cœlesti ar- „ dore correpta. Hoc autem tum præsertim patefactum est, cum in tri- „ bus illis supplicationibus, quas ad expianda hominum peccata perage- „ re Jesus illi præceperat, tot tantosque passa est mentis excessus, quot „ quantosque dicere atque enumerare non possim. Videres Eam Crucem „ manu gestantem huc illuc vultu exultanti vagantem, modò euntem, „ modò redeuntem ad Aram, rei peractæ immemorem rursus eandem re- „ petentem, ac omnia tantâ spiritus alienatione præstantem, ut omnino „ obstupescerès. Revera omnes quæ astabant Sorores rem tantam prodi- „ gii similem putarunt, quarum oculis splendidissima lux offerebatur cir- „ cum se volvens os, aspectumque Catharinæ mirifica varietate colorum.

„ Sileant verò domestici testes, cum aliunde tutissimam iis, quæ de „ tanta charitate diximus, fidem parare possimus. Enim verò testis am- „ plissimus Bavariæ Ducis Filius, qui Patris jussu ipsam adiit, vidit, ad- „ miratus est tanquam divinitùs de Cœlo demissam; cujus ex ore pendens „ arcana audivit, quæ non licet homini loqui, de mysteriis Epiphaniæ, „ de mirabili Magorum adventu, de prima Christi manifestatione, cujus „ eo die recolebatur memoria. Qua in re illud præterea admirandum vi- „ detur, quod sermonis cum eodem diutius habiti nihil prorsus inde me- „ minerit, ut dubium minimè sit, quin Deus esset in ore ejus, daretque „ quid in illâ horâ loqueretur. Testis etiam pietate celeberrima Hetru- „ scorum Princeps Eleonora, quæ sæpiùs Catharinam alloquuta facilè in- „ tellexit se cum eâ verba facere, quæ utrum in corpore esset, an extra „ corpus ignorabatur. Testes denique puellæ omnes (ne innocentissimæ „ ætatis testimonium relinquam) Testes, inquam, rei tam novæ, qua sa- „ nè singularem eandem putamus. Cum illæ juvenili quodam impetu ul- „ tro citroque concursantes Ædiculæ sacræ, qua orabat Virgo, fortè impu- „ lissent Ostium, in caput ejusdem immotæ nescientes impegerunt tantâ „ quidem vi, ut repercussum iterum clauderetur: Cujus rei causâ perspe- „ ctâ noverunt simul hærentem Virginem inconsulto ictu malè affectam, „ nec tamen excitam. Etenim tam altè sublata erat in Deum, ut vix de- „ nique se levi capitis dolore laborare senserit, cum illinc in Ecclesiam „ fuisset delata. Quibus tamen de rebus non est cur magnopere miremur, „ cum de more suo per octo & viginti horas assiduas quâlibet hebdomadâ „ nixa genibus orans perstaret, ac porro ita sensibus amota, ut divinâ „ movente vi sæpissimè sublata solo singulare sui exhiberet ac mirabile „ portentum.

„ Utinam verò id facere sibi semper licuisset, & assiduâ rerum divi- „ narum meditatione versari! coacta est sibi temperare, ut Cœnobii quieti „ consuleret. Eò quippe, quò nondum clausurâ aditus prohibebatur, „ ita frequens confluebat undique populus, ut Moniales summâ molestiâ „ afficerentur. Quare dilectum sibi Sponsum rogare jussa est, nè hujus-

„ modi

„ modi ecſtaſes incommodum Sororum quieti importantes deinceps elar-
„ giretur. Facta eſt quidem illa ſui voti compos, non ita tamen, ut cha-
„ ritate diminutâ ab ipſo deſerta areſceret, vel jucundiſſimo ejuſdem aſ-
„ pectu careret; quin potius in corde ſuo ardens vehementiùs, quo mi-
„ nus ſolemni, eo arctiori dulciorique alloquio fruebatur. Quapropter
„ quæ Senenſem Catharinam in ſuæ mentis alienationibus referebat, ean-
„ dem quoque expreſſit ceteris privilegiis muneribuſque de cœlo præ-
„ ſtantiſſimis, quibus ipſam a dulciſſimo Jeſu largè donatam fuiſſe accepi-
„ mus. Tulerat illa in corpore ſuo Chriſti ſtigmata; hæc tulit noſtra Vir-
„ go: Paſſa fuerat illa ſpineam in capite Coronam; hujus quoque caput
„ ſpinæ perfoderunt; adeout parem utramque in omnibus fecerit Jeſus,
„ quippe utramque ſibi dilectam delegerat, utramque annulo deſponſa-
„ rat. Quæ cum ita ſint, ſatis liquidò conſtare arbitror, quantâ in Deum
„ charitate flagraret B.Catharina, quam in eo & vixiſſe fideliter, & man-
„ ſiſſe conſtanter carnis deſideriis prorſus ſemotam planè intelligimus.

„ Sed quoniam (Auctor Apoſtolus) plenitudo legis eſt Proximi di-
„ lectio, ut qui eum diligit, penitus legem implerit; iccirco num tanta
„ Virgo, quam ſatis pro dignitate laudare non poſſumus, id quoque,
„ quâ par eſt, ratione præſtiterit, breviter conſideremus. Ac profecto,
„ quod pauperes omni ope ſuſtentaret, victum pro illis quæritaret, ſuum
„ met iiſdem diſtribueret, neminem vacuum, quum Monaſterio præerat,
„ dimitti juberet; vulgaria ſunt pietatis documenta. Quod Patribus
„ S. Dominici Pratenſis vel omnibus, vel ſingulis ſubveniret, infirmis So-
„ roribus præſto eſſet, flexis genibus cibos ipſis miniſtraret, non admo-
„ dum mirum videtur. Quod etiam ſomni quietiſque jacturâ ægræ Mo-
„ nialium valetudini nunc lectulos ſternens, nunc cibos præparans ſervi-
„ ret, quod earum pedes etſi labe inſectos ſuiſmet manibus ablueret, ab-
„ lutoſque oſcularetur, quod ulcera putri ſanie manantia quadam cum
„ voluptate tractaret; rarum quidem pietatis genus exiſtimo. Illud ta-
„ men novum atque inauditum, quod ſemet ipſam hoſtiam Deo offerre
„ pro animarum ſalute non dubitaret, quod ferventiſſimas effunderet ipſi
„ preces, ne peccatores cum labe criminis decedere pateretur, quod cum
„ eo denique, ut ita dicam, paciſceretur ſe ultro pœnas laturam, quas
„ ejuſdem juſtitia pro illorum expiatione ſtatuiſſet. Qua quidem eximia
„ charitate complexa eſt animas omnes ubique terrarum & locorum ex
„ hac vita demigrantes ſive Hæreticorum, ſive Infidelium, nedum Ca-
„ tholicorum; ut anathema pro omnibus fieri libentiſſimè vellet, pro
„ omnibus libentiſſimè quodvis ſubire ſupplicium. Adeo ſcilicet Pro-
„ ximi amore concitabatur, adeo erat de ipſius ſalute ſollicita, adeo de
„ univerſi humani generis futura in cœlis beatitate cogitabat.

„ Hinc, ut ad ſingularia deveniam, vix dici poteſt quanta fecerit,
„ quanta tulerit, ut nonnulli hominum perditiſſimi ad Deum converte-
„ rentur; Orcique faucibus eriperentur. Ex hoc numero ille largas pro-

„ pter

„ pter eleemoſynas optimè de S. Vincentii Cœnobio meritus, quem in
„ tenebris pervicaciter ambulantem ad veram vitæ lucem revocavit, de-
„ duxitque morientem ad gloriæ coronam. Ex hoc latronum quidam in-
„ feſtiſſimus, qui ad ultimum ſupplicium petitus, ſpe omni æternæ ſalu-
„ tis abjectâ, jam jam in manus diaboli tradebatnr, quique tamen Catha-
„ rinæ operâ reſipiſcit, pièque moritur: Catharinæ, inquam, quæ im-
„ piam ob ejuſdem deſperationem tacta dolore cordis intrinſecùs ſuſtulit
„ ſe lecto, quo jacebat infirma, Patremque miſericordiarum eouſque ro-
„ gavit, donec pereuntis miſereretur in copia gratiarum. Ex hoc alii
„ quamplures, quibus propter diuturnas Catharinæ ad Deum obſecra-
„ tiones facta eſt ſalus, quoſque in hac brevitate temporis recenſere mini-
„ mè poſſem.

„ Id autem ea potiſſimùm de cauſa factum eſt, quod ipſa tandem
„ aliquando precibus lacrymiſque obortis a Deo obtinuerit, ut a ſe ipsa
„ adhuc viva omnes repeterentur pœnæ, quas jure illis debebantur:
„ Propterea cum latronem nuper commemoratum ſalvaſſet, integro qui-
„ dem triennio intenſiſſimo dolore capitis laboravit: Propterea cum Vi-
„ rum dignitate Principem purganti flammâ liberaſſet, acerba ſuſtulit:
„ Propterea cum innumeros juſtis pœnis traxiſſet, innumeros paſſa eſt
„ toto corpore cruciatus, innumeris iiſdemque vehementiſſimis afflicta
„ doloribus, qui naturali cauſa minimè prodeuntes Medicorum ſcien-
„ tiam curamque fefellerunt. Qua in re prætereunda non eſt Cathari-
„ næ patientia, qua non ſolùm obmutuit, ut mortua ſenſibus videretur,
„ ſed mulieris revera ſortis exhibens ſpeciem, hilari vultu lætoque ani-
„ mo cuncta ſuſtinuit.

„ Cum igitur tanta fuerit Catharinæ in Proximum, nedum in Deum
„ charitas, ut de heroicâ ejuſdem ſanctitate jam ſit minimè dubitandum,
„ finem Orationi meæ, prout a principio pollicitus ſum, faciendum in-
„ telligis, Beatissime Pater. Sine tamen, quoniam pro benignitate tua
„ tam diligenter me audis, ſine, obſecro, ut pauciſſima de ſui contemptu
„ ante deguſtemus.

„ Quis igitur vel de ſe ſenſit humiliùs, vel ſuum corpus tractavit
„ aſperiùs? Quæ ſe omnium infimam, nec ceterarum conſortio dignam
„ putabat; quæ ovis & carnibus ſuâ mensâ rejectis, ſolo pane & aqua
„ plerumque ſuſtentabatur; quæ ad inediam uſque ſeveriſſimè jejunabat;
„ quæ laboribus, quæ vigiliis corpus macerabat; quæ omni denique fla-
„ gellorum genere ſua membra vexabat, cruciabat, dilacerabat. Neque
„ hac duriſſima vitæ ratione per dies aut menſes perſtitiſſe credas, ſed
„ puta per annos octo & quadraginta. Quamobrem tam rigidam ſuo
„ corpore in ſervitutem redacto, non ſenſit aliam ſenſus legem ſuæ men-
„ tis legi repugnantem, nec cum carne luctata eſt, quam integerrimam,
„ & Canticorum Sponſæ candori ſimillimam ad mortem uſque ſervavit.

„ Hiſce de cauſis fuit plurimis & maximis divinitùs inſignita donis,
„ ut

„ ut arcana cordium penetraret, remota videret, futura prænoſceret, „ infirmos ſanaret, ſe ipſam multiplicaret. Id patuit, quum Mariæ Me- „ dices regias nuptias adhuc infanti prænunciavit, innumeris mulieribus „ pollicita eſt prolem, infinitis prope animi conſilia detexit, plurimis „ varia morborum labe affectis ſanitatem reſtituit, pluribus maximâ lo- „ corum diſtantiâ ſegregatis apparuit. Quod extremum quò mirabiliùs, „ eò clariùs conſtat, cum eandem in Pratenſi Cœnobio verſantem & Soro- „ ribus, & Puellis in altero Prati Monaſterio commorantibus, & laicis „ Perſonis, & Mariæ Magdalenæ de Pazzis Florentiæ, & Philippo Nerio „ Romæ ſe videndam præbuiſſe certa fide ſciamus.

„ Plura adhuc hoc loco commemoranda ſuppeterent; ſed mihi de „ clariſſimæ hujus Virginis præſtantia & dignitate dicenti, & plura „ etiam dicere paranti novus triſtiſque rerum aſpectus ſermonem abrum- „ pit. Video enim infauſtam novi ſyderis lucem ſuper Catharinæ cubicu- „ lum recto radio coruſcantem, mortemque ipſius portendentem. Video „ Moniales omnes, factâ Catharinæ jamjam obeunti coronâ choroque „ virgineo; Video, inquam, omnes ſqualore obſitas mœrere, lugere, „ lamentari. Audio per aera Angelorum concentum citharas præ ma- „ nibus habentium & clamantium: Veni Sponſa Chriſti. En igitur Spon- „ ſa Chriſti Euchariſtico pane refecta, Dominicæ Paſſioni meditandæ in- „ tenta ad imaginem Crucifixi Domini ſua membra componens, expirat, „ evolatque ad immarceſcibilem, quò vocatur, coronam die B. Virgini „ Purificatæ conſacrato, milleſimo quingenteſimo nonageſimo a Chriſto „ nato, ſuæ ætatis ſeptimo & ſexageſimo.

„ Hìc ego quot tum admiranda contigerint, ut ejus facies diuturnâ „ maceratione conſumpta reflоruerit, ut corpore toto & ſplendor cla- „ riſſimus & odor ſuaviſſimus emanare cœperit, ſilentio obvolvam. „ Quantâ miraculorum gloriâ ipſius ſanctitas declarata fuerit, ut ipſo- „ rum fama ad terrarum longinqua devenerit, pioſque populos unde- „ quaque conciverit, minimè commemorabo. Illud unum dicam, quo „ omnia continentur, duos Pontifices Optimos Maximos, Benedictum „ ſcilicet XIII., & Clementem XII. ampliſſimis Decretis atque Judiciis „ tantæ Virginis pietatem eximiam comprobaſſe, quorum alter de ipſius „ virtutibus in gradu heroico conſtare pronunciavit, alter, duorum præ- „ ſertim miraculorum veritate perſpecta, Beatificationis diploma juſſit „ expediri.

„ Ad hæc autem duo præterea accedunt recentiora miracula, quo- „ rum utrumque Te coram æquis ponderibus examinatum plenè appro- „ bandum cenſuiſti. Illud nimirum, quod Mariæ Clementinæ Staccioli „ factum fuiſſe recordaris, cui jamjam morituræ Catharinæ pileo ex pa- „ leis delato, & pectori impoſito reddita eſt integra ſanitas, ſublato mi- „ rificè cancro exulcerato, cujus acerbitate per octo annos vexata fuerat „ atque excruciata. Alterum verò, quod Mariæ Magdalenæ Fabris in

„ Auguſtano S. Catharinæ Cœnobio divinitùs datum eſt, quæ cum vix „ noſtræ Virginis opem imploraſſet, a moleſtiſſima Arthritide in infernis „ artubus fixa, qua per triennium detinebatur, in priſtinam ſalutem fuit „ ſubito revocata, omni ſoluto, quo carebat, motu membrorum.

„ Quæ cum ita ſe habeant, reliquum eſt, BEATISSIME PATER, ut tuis „ pedibus provolutus orem obteſterque per vigilantiam Tuam ſtudium- „ que ſollicitum, quo Dei Eccleſiam tueris, foves, auges, amplificas; „ Orem, inquam, obteſterque, ut ſpectatiſſimam Virginem hanc Catha- „ rinam de Ricciis jam inter Beatos a ſan. mem. Clemente XII. Anteceſ- „ ſore tuo relatam, nova prodigiorum luce aucta, Tu modò, una cum „ tot præclariſſimis Viris, quorum jam cauſa confecta eſt, ſolemni de „ more ritu Sanctorum faſtis adſcribas. Id per me unum poſtulant lectiſ- „ ſimæ Sorores omnes Monaſterii S. Vincentii Pratenſis; id inclytus Præ- „ dicatorum Ordo cum de Eccleſiaſtica re, tum de hac S. Sede optimè „ meritus; id Pratum & Florentia piiſſimæ civitates, & unâ Hetruria „ omnis; id demum univerſus catholicus Orbis, cui per Te unum in „ Catharina addi poteſt nova lux, nova tutela, novum ſubſidium. Spe- „ randum eſt enim, ut hæc omnium præconiis celebranda Virgo, ubi pu- „ blico ſolemnique cultui ac venerationi propoſita fuerit, unitatem tuea- „ tur Eccleſiæ; optatam, jamque diu bellis ereptam pacem mundo con- „ ciliet; Teque & Principem munificentiſſimum, & Paſtorem vigilantiſ- „ ſimum diu multumque noſtrum omnium felicitati & votis ſervet inco- „ lumem ſoſpitemque. Dixi.

Orationibus abſolutis, Sanctitas Sua, non per ſemetipſum, ſed per Secretarium Litterarum Apoſtolicarum ad Principes hoc dedit reſponſum.

QUæcumque non minus ingentes ſacroſancti Apoſtolatus curas in dies propter temporum aſperitatem magis magiſque increbeſcentes non levi ſolatio levare, quàm opportunum in tribulationibus levamen, certum apud omnipotentem Deum in periculis præſidium & ſalutare ad virtutes incitamentum comparare conſueverunt: Omnia SANCTISSIMUS PATER *ac Dominus noſter in heroicis virtutibus, rebus præclare geſtis ac miraculis beati Joſephi a Leoniſſa, ac beatæ Catharinæ de Ricciis, Vobis tanta cum veſtræ eloquentiæ, judicii, doctrinæque laude enarrantibus, lætus excepit. In ſerie equidem Actorum beati Joſephi ac beatæ Catharinæ par laudatur innocentiæ candor ad mortem uſque tantopere ſervatus; par narratur morbus, non alia contractus cauſa, quàm ut terrenas nuptias, ad quas adigebantur, conſtantes deſpicerent; & cœleſti Virginum Sponſo Jeſu Chriſto, qui paſcitur inter lilia, ſuum virginitatis florem in horto concluſo Religionis, hæc quidem Monialium S. Dominici, ille vero Minorum S. Franciſci Capucinorum per ſolemnia vota dedicantes, intactum cuſtodirent. Hujus autem ſanguinum Sponſi imaginem in ſe ipſis repræſentare cupientes præter aſſiduos cruciatus ſibi ultro illatos, Catharina ſacra Redemtionis Stigmata ſiniſtro lateri, manibus pedibuſque cum ſanguineis rutilantibuſque notis inſculpta, ſpinoſum capiti infixum diadema, & ſacroſanctæ Crucis ſigna dorſo profundè impreſſa non ſine intimis*

intimis doloribus gerebat ; Joſephus pede manuque dexteris unco ferreo pro catholica Fide Conſtantinopoli e ſublimi trabe ſuſpenſus, per triduum horribili ſupplicio, fame ac fumo Martyrium feciſſet ; niſi Angeli beneficio ereptus curatuſque, ad majora in Italia ac mirabilia pro Chriſti nomine efficienda facinora fuiſſet reſervatus. Porro pro egenorum ſubſidiis, pro rudium diſciplina, pro odiorum extinctione, pro perditorum hominum reditu, pro animarum ſalute, pro divini demum honoris incremento idem utrique ardor, idem ſtudium, eadem ſollicitudo atque eadem ferme ab ipſis patrata miracula. Hæc ſanè omnia atque alia quamplurima etſi Joſephum & Catharinam cum Chriſto ejuſque Matre beatiſſima Virgine Maria & Angelis, quibuſcum in terris etiam frequentiſſimè verſari & colloqui meruerunt, ſempiternam in cœlis vitam ducere certiſſimè manifeſtant ; non ante tamen Sanctiſſimus Pater de publico ſollennique cultu iiſdem deferendo agere cenſet, quàm invocato conſilii & veritatis ſpiritu, ſine quo nihil eſt validum, nihil ſanctum, in hujuſmodi graviſſima deliberatione cœleſte lumen oſtendatur. Eapropter laudatiſſimis Romanorum Pontificum Anteceſſorum ſuorum exemplis inſiſtens, primùm quidem Os Domini conſulere, deinde verò in Conſiſtorio ſemipublico tum Venerabilium Fratrum ſuorum S.R.E. Cardinalium, tum Patriarcharum, Archiepiſcoporum & Epiſcoporum Romæ degentium ſententias exquirere exiſtimat; ut exoptatam tandem, poſtulatiſque olim a Regibus & Principibus, ac ſæpe a Religioſis Ordinibus cum iteratis precibus a Vobis modò editis maximè expetitam lætitiam ritè ſanctèque poſſit indicere. Haſce animi ſui ſignificationes Sanctiſſimus Pater juſſit me diſertiſſimis Orationibus veſtris ſubjicere.

His peractis SANCTISSIMUS PATER receſſit ab Aula Conſiſtorii. Poſt aliquot verò dies Caſtrum Gandulphi tertio decimo ab Urbe lapide diſtans divertit ; non tam ut Pontificatus curis diſtentum relaxaret animum, & ſalubritate cœli propriæ conſuleret valetudini, quàm ut liberiùs apud Deum de tota Canonizationis quæ jam imminebat, ratione cogitaret. Ob id redeuntibus ſacræ Pentecoſtes feriis, triduò publicas ibi preces haberi voluit. Archipresbyterali igitur eo Templo damaſcenis aulæis convestito, & in Ara principe expoſito inter undique collucentes faces Auguſtiſſimo Euchariſtiæ Sacramento Veliternos, Tuſculanos, Albanos, alioſque finitimos Populos invitavit, plenariam peccatorum Indulgentiam iis omnibus largiens, qui Sacramentali confeſſione expiati, & cœleſti cibo refecti per aliquod temporis ſpatium in eo Templo piæ Pontificis voluntati Deum precibus propitiarent.

Dici vix poteſt quantus illico Virorum ac Mulierum concurſus fuerit ad Templum eo toto triduo, quouſque ſub meridiem Sanctiſſimus Pater ſolemni ritu Pontificali Euchariſtiâ in Crucis formam ter circumductâ omnibus benediceret : Exciverat autem e patriis domibus tantam hominum multitudinèm cum ipſa celebritas ad quam vocabantur, tum ſupremi Paſtoris erga omnes benignitas & planè perſpecta religio, cujus cum viderent impreſſa ubique veſtigia, mirum non eſt, ſi ad omnem pietatis ſenſum eorum animos excitarentur.

Interea quinque Beatorum qui adſcribendi Sanctis erant, compendiaria narratione Vitæ deſcriptæ jam fuerant. Excerpi hæ ſolent ex publicis Tabulis, quæ penes Sacrorum Rituum Congregationis Secretarium ſervantur. Eas igitur ſeparatis libellis impreſſas R. P. D. de Valentibus Fidei Promotor juſſu Pontificis, qui nondum Romam redierat, ad Eminentiſſimos Dominos Cardinales, Patriarchas, Archiepiſcopos & Epiſcopos, quorum non pauci in Urbem peregre veniebant, tranſmittere curabat, ut ex hujuſmodi Beatorum Vitis agnoſcere quiſque poſſet quid ſibi ad majorem Dei gloriam & catholicæ Fidei incrementum circa eorumdem Canonizationem conſulendum Sanctiſſimo expeditiùs tutiùſque videretur. Hæc quæ ſequitur ſuperaddita libellis erat Inſtructio in unoquoque ex quinque ordinatim habendis ſemipublicis Conſiſtoriis adamuſſim ſervanda.

METHODUS SERVANDA

In ſemipublicis Conſiſtoriis ante proxima indictæ Canonizationis ſollemnia, ex ritu habendis.

IN ſingulis hujuſmodi Conſiſtoriis de uno tantum Dei Servo ex quinque in Sanctorum numerum cooptandis tractabitur prout infra:

In primo agetur duntaxat de beato FIDELI a SIGMARINGA Martyre Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum; In ſecundo; de beato CAMILLO de LELLIS Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis Fundatore; In tertio; de beato PETRO REGALATO Ordinis Minorum Obſervantium S. Franciſci; In quarto; de beato JOSEPHO a LEONISSA pariter Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum, Confeſſoribus; & in quinto; de beata CATHARINA de RICCIIS Ordinis Prædicatorum Virgine.

Eminentiſſimi Domini Cardinales Cappis violaceis ex camellotto induti erunt.

Reverendiſſimi Patriarchæ, Archiepiſcopi & Epiſcopi omnes in Urbe præſentes, necnon DD. Protonotarii, duo antiquiores Rotæ Auditores, & Cameræ Apoſtolicæ Procurator Fiſcalis eas reſpectivè deferent Cappas, quibus in Pontificio Sacello uti ſolent.

Sanctiſſimi Domini Noſtri brevis allocutio Actioni dabit initium, eaque Fratrum ſuffragia exquiret.

Eminentiſſimi Cardinales, ac Reverendiſſimi Patriarchæ, Archiepiſcopi & Epiſcopi, ſuo proprio ſervato ordine, paucis ſuum ſenſum aperient.

DD. Cardinales dum ſententiam prodere incipient, ſigillatim nudato capite aſſurgent, eamque bireto tecti proſequentur ſedentes.

Superiùs recenſiti Præſules, ferentibus ſuffragia Eminentiſſimis Patribus, ſedebunt capite operto: Stabunt verò cum Summus Pontifex verba faciet.

Surgent autem ipſorum ſinguli, ſtatim ac primus Patriarcha ſententiam dicturus aſſurget; Sicque jugiter permanebunt, donec ultimus Epiſcoporum loqui deſierit. Auditis cunctorum Placitis, iterum Papa ſermocinabitur.

Mox

Mox Procurator Fiſcalis Cameræ conſueta forma adſtantes DD. Protonotarios rogabit, ut publicum Actorum documentum conficiant.

Eorumdem Decanus ad Pontificis Familiares converſus illos advocabit in Teſtes; ſicque Conſiſtorium abſolvetur.

Meminerint omnes Eminentiſſimi Cardinales, aliique Reverendiſſimi Suffragatores, quod propriam quiſque ſententiam ſcriptam atque ſubſcriptam tradere debet ſingulis vicibus eadem in Aula Conſiſtoriali Reverendiſſimo Secretario Congregationis Sac. Rituum, vel ejus loco uni ex Apoſtolicarum Cæremoniarum Magiſtris.

Ideo &c.

COMPENDIUM

Vitæ, Virtutum, Martyrii, & Miraculorum, necnon Actorum in Cauſa Canonizationis Beati Fidelis a Sigmaringa Sacerdotis Profeſſi Ordinis Fratrum Minorum ſancti Franciſci Capuccinorum, Præfecti Miſſionis Apoſtolicæ in Rhætia, & Sac. Congregationis de Propaganda Fide Protomartyris.

Ex Secretaria Congregationis Sacrorum Rituum.

„ SIgmaringæ Conſtantienſis Diœceſis Oppido ſatis nobili in Sveviæ „ Ducatu ex non obſcurâ Rojorum familiâ genitus Fidelis in lucem „ prodiit anno a partu Virginis milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo „ ſeptimo. Sacro Baptiſmatis fonte cœlo renatus, & a prima ætate a piis „ catholiciſque parentibus iis ſtudiis addictus, quibus ætas puerilis ad humanitatem informari ſolet, ſingulari morum candore & honeſtate apertum dedit de futura ſanctitate præſagium. Adoleſcens ad Friburgenſem „ Academiam miſſus, cum ibi ſtudia ſcientiarum cum magno pietatis ardore conjungeret, brevi in utroque ita profecit, ut non minus virtute „ quàm doctrinâ ceteris omnibus antecelleret. Cum verò præter Philoſophiæ, Theologiæ, & utriuſque Juris peritiam acceſſiſſet etiam exterarum linguarum ſingulare ornamentum, factum eſt, ut nobiliſſimi aliquot inter Germanos eum ſeligendum putaverint tanquam magis idoneum, cui Magiſtro, Cuſtodi, atque Rectori Filios committerent in Italiæ Galliæque itinere peragendo. Eorum precibus cum ſe Fidelis facilem præbuiſſet, ita ſe in eo munere præſtitit, ut & Deo & hominibus „ probaretur. Sex enim annorum ſpatio, quibus iter illud confectum fuit, „ commiſſos ſibi Adoleſcentes ita gubernavit, rexit, erudivit, ut in Patriam cum fuiſſent reduces, non minùs inſigni in Deum pietate imbutos eorum parentes confeſſi ſint, quàm multiplici rerum cognitione „ verſatos.

„ Friburgi paulò poſt ritu ſolemni utriuſque Juris laureâ ceteriſque „ doctri-

„ doctrinæ insignibus decoratus in Alsatiam perrexit, ut Ensishemii Ad-
„ vocati munere fungeretur. Vix tamen in Fori lucem egressus Fidelis
„ fuerat, causasque cœperat agitare, cum animadvertens inane esse atque
„ vanissimum quidquid honoris, quidquid dignitatis aut lucri a Forensi
„ exercitatione se aliquando consecuturum sperare poterat, imò etiam
„ quanti alea illa in animæ suæ perniciem foret plena periculi, nuncium
„ illi remittere statuit, seque totum divini Numinis obsequio mancipare.
„ Per arduum igitur virtutis iter incedere cupiens, cum aliquot ex rigi-
„ dioribus Ordinum Institutis consideranda sibi ob oculos proposuisset,
„ illud potissimùm seligendum putavit, quod Patribus Capuccinis est pe-
„ culiare, quodque proposito sibi fini assequendo omnium aptissimum vi-
„ debatur. Neque cunctatus; Cum, ut in eam Religionem admitteretur
„ infimis precibus postulavisset, facilem aditum apud eos Patres doctri-
„ næ & virtutis ejus minimè ignaros invenit. Antequam verò tam diffici-
„ le perfectionis iter ingrederetur, quasi ascensiones in corde suo dispos-
„ turus, sacris priùs Ordinibus voluit initiari, seque Domino per Sacer-
„ dotium consecrare. Die igitur ipsa quæ Seraphico Patriarchæ Franci-
„ sco solemnis est primum fecit Sacrum incredibili spiritus sui fervore:
„ Quo peracto veterem expoliatus Hominem cum actibus suis, novum-
„ que simul cum habitu Religionis indutus, qui secundùm Deum creatus
„ est, nova ingressus fuit tirocinia evangelicæ perfectionis. Quo tempo-
„ re cum depositio quo anteà vocabatur Marci nomine, Fidelis appellari
„ maluisset, Magister Novitiorum quasi prophetico illustratus lumine,
„ quid de Fideli futurum erat, divinaret: *Et tu* (inquit) *esto Fidelis usque*
„ *ad mortem, & accipies coronam vitæ*.

„ In eo stadio cum se positum Fidelis cerneret, quod tot votis ar-
„ dentibus concupiverat, mirum est, quantum ad currendam viam exul-
„ taverit sicut Gigas. Seraphici Patris imitator egregius tot edere statim
„ cœpit humilitatis, obedientiæ, ac ferventissimæ devotionis exempla,
„ ut & Tyronibus & illis emeritæ sanctitatis hominibus præluceret.

„ Expleto itaque tot inter incrementa virtutum tempore Probatio-
„ nis tanto pietatis sensu emisit Vota solemnia, ut inter principaliora be-
„ neficia, quæ Deo referebat accepta, votorum Religiosorum gratiam re-
„ censendam putaret, & de agendis pro ea Domino gratiis, quàm de ipsis-
„ met peccatis suis illum sollicitudo major urgeret. Hinc sermo illi fami-
„ liarissimus postmodum semper fuit de commemoranda eorum felicitate,
„ qui in domo Domini plantati sunt, suique cordis explicando dolore,
„ quod ex seculi tempestatibus in tutissimum Religionis portum se citiùs
„ non recepisset.

„ Fidelem interea novis votorum stimulis ad altiora perfectionis
„ culmina properantem singulari quodam amore atque benevolentiâ Su-
„ periores Ordinis complectebantur. Admirabantur in eo siquidem præ-
„ stantissimam Juris utriusque peritiam cum insigni animi humilitate

„ conjun-

„ conjunctam, juvenilem ætatem cum peculiari morum gravitate atque
„ prudentia copulatam, exactam disciplinæ Regularis observantiam ab
„ humanitate, officio, comitate minimè segregatam. Hinc raro inter
„ Capuccinos exemplo maturiùs quàm fieri soleat Christifidelium Con-
„ fessionibus excipiendis addictus est, ipsique commissum Apostolicum
„ Concionatoris munus. Utrumque autem tanta assiduitate, diligentiâ,
„ & Religionis zelo Fidelis exercuit, ut plures miseras animas vitiorum
„ cœno involutas a Diaboli servitute, in qua diù multumque jacuerant
„ vinculis voluntariis adstrictæ, omni priùs labe purgatas, in filiorum
„ Dei libertatem feliciter asseruerit. Neque enim aut humana prudentiæ
„ carnis dictamina, aut Potentum invidia, aut voces Malevolorum, aut
„ conatus Hæreticorum efficere potuerunt, ne poscentibus Pœnitentiæ
„ Sacramentum domi foriſque ministraret, ne contra Peccatores inveheretur, ne contra Hæreticos declamaret, ne totis quibus poterat viribus
„ malos mores evellere conaretur. Hinc ejus operâ laboribusque plurimi
„ hæreseos infecti ad Ecclesiæ sinum reducti: perditissimi homines ad me-
„ liorem frugem revocati: inveteratæ compositæ simultates: jussæ a Fi-
„ delium ore exulare blasphemiæ: compositæ ad omnem modestiam mu-
„ lieres: a Christianorum cordibus atque corporibus eliminata luxus, su-
„ perbiæ, luxuriæ vitia. Licet enim bellum implacabile peccatis omni-
„ bus indixisset, tamen explicari non potest quanto animi ardore, assidui-
„ tate dicendi, eloquentiæ conatu, modis omnibus hæc præsertim vitia,
„ quæ tunc temporis in iis Regionibus grassabantur, insectaretur.

„ Cum verò in Fideli zelum fortem quidem Superiores Ordinis ani-
„ madverterent, non tamen asperum illum atque humanitatis expertem,
„ sed cum admirabili quadam prudentia conjunctum, simul publicæ Fide-
„ lium & privatæ Ordinis utilitati consulere volentes, eum Vitchyrchien-
„ sis Cœnobii regimini admoverunt. Quo munere non ambitus vitio, sed
„ obedientiæ virtute suscepto, nihil antiquiùs habuit quàm ut forma fie-
„ ret gregis, singulasque Regularis disciplinæ Magistri partes impleret.
„ Ipse igitur divinis laudibus persolvendis statis horis semper adesse: om-
„ nia etiam humillima Religionis munia promptiùs obire: per multum
„ temporis spatium in publica mensa se flagellis sæpissimè cædere: Ægro-
„ tis inservire in abjectissimis ministeriis, eisque omni ope præsto esse &
„ auxilio: Afflictos recreare: Errantes corripere: Valentes corpore avo-
„ care a desidia: Ferventes cogere ad requiem: suave Christi jugum omni-
„ bus allevare: omnes in sanctam animorum societatem & perfectam
„ Christi charitatem unire: omnes ad currendum Religiosarum virtutum
„ stadium verbo exemploque animare.

„ Interea verò sollicitus, ne dum aliis præerat dignitate & impe-
„ rio, rebellis adversùs spiritum caro sibi ipsi dominaretur, ciliciis, ine-
„ diâ, vigiliis atque omni pœnarum genere ita eam afflixit, ut in ser-
„ vitutem perpetuam planè redegerit. Cum tot apud Capuccinos solem-

„ nia

„ nia jejuniorum tempora ſancitâ lege ſerventur, ut jejunando anni pars
„ maxima ab iis Patribus tranſigatur, multò tamen plura Fidelis addidit:
„ A die ſcilicet feſto beatæ Mariæ Virginis in Cœlum aſſumptæ uſque ad
„ eum, qui S. Michaeli Archangelo ſacer eſt, ita jejunare conſuevit, ut
„ neque in itinere conſtitutus de hujus jejunii rigore voluerit unquam re-
„ mittere: ſingulis totius anni ſecundis, quartis, & ſextis feriis, ab omni
„ prorsus carne exactâ obſervatâ abſtinentiâ, paucis tantùm leguminibus
„ utebatur: Adventus verò & Quadrageſimæ tempore, ſicuti etiam in
„ omnibus Apoſtolorum Sanctorumque nonnullorum vigiliis tàm rigi-
„ dum ſibi jejunium indixerat, ut modicâ panis vinique quantitate con-
„ tentus, nullis præterea cibis calidis veſceretur; Quin etiam, ut omni-
„ bus beatæ Mariæ Virginis ſuique Ordinis Sanctorum feſtivis diebus
„ puriori ferventiorique ſpiritu ſe præpararet, in eorum pervigilio, præ-
„ ter modicum panis & aquæ hauſtum, nihil aliud ſibi penitus permit-
„ tebat. Nec illud ſilentio prætereundum, quòd jejuniorum tempore eam
„ ſibi præſcripſerat rigidiſſimam legem nulla unquam ratione violandam,
„ ut ad veſperas, niſi ſortè ſequenti die concionaturus, à cibis omnibus
„ abſtineret. Neque magis indulſit ſomno, quàm cibo; Eo enim uſus eſt
„ ita parco, ut, cum orationi, lectioni ſcribendiſque concionibus ma-
„ ximam noctis partem tribueret, tres, ad ſummum quatuor horas in
„ ſacco ſtramineo provolutus dormitando conſumeret.

„ Adeo igitur mortificatus carne cum ſoret, illud Fidelis eſt conſe-
„ cutus, ut ſpiritu vivificatus non ſolùm intactum illibatumque ab omni
„ mortifera peccati labe corpus animumque ſervaverit, ſed promptior
„ alacriorque in Deum elevaretur. Uſque enim adeo oratione cum voca-
„ li, tum mentali delectabatur, ut nec diu, nec noctu invictum ab ea
„ ſpiritum relaxaret. Præter horas canonicas ab Eccleſiæ, & Franciſca-
„ næ Familiæ Ritu præſcriptas, quas ſimul cum ceteris Fratribus gravi-
„ ter decenterque pſallendas in choro curabat, ea etiam officia recita-
„ re ſolitus, quæ beatæ Mariæ Virgini, ſanctoque Franciſco ſunt pecu-
, liaria, ab iis nullis unquam diebus abſtinuit; quin etiam poſt comple-
„ tas nocturno tempore eas laudes, quæ Matutinæ dicuntur, ceteris cu-
„ bitum repetentibus, ipſe in Eccleſia coram Sanctiſſimo Sacramento fle-
„ xis genibus perſeverans, ſanctæ orationis ſtudia uſque ad auroram pro-
„ ſequebatur. Divina verò myſteria tanto mentis ardore, tantâ ſui ſpiri-
„ tus ſuavitate meditabatur, ut contemplatione aliquando defixus atque
„ in Deum raptus immobilis multo tempore permaneret. Porro qualem
„ ac quantum ſuavitatis odorem Fidelis orationes emitterent coram Do-
„ mino, ex eo facilè dignoſci poteſt, quòd, duo ſolitus cum fuiſſet ab
„ eodem enixis precibus poſtulare, ſcilicet, ut vitam ab omni peccato
„ immunem traduceret, fidemque ſuo ſanguine confirmaret, utriuſque
„ voti compos effectus eſt.

„ Neque verò in hac clauſtrali tantùm, atque domeſtica vivendi ra-
„ tio-

„ tione, quam non interrupto exercitio virtutum uſque ad exitum vitæ „ eſt proſecutus, ultimam perfectionis atque virtutis ſuæ metam ſitam „ eſſe Fidelis voluit; ſed, quod magis mirandum eſt, eam cum admira- „ bili quadam Proximorum charitate conjunxit. Nunquam igitur magis „ exultare in Domino videbatur, quàm cum ægrotos inopes Homines in- „ viſeret, ſolaretur, blandis piiſque ſermonibus recrearet: Detentis „ in carcere ea, quæ poterat, cum animæ, tum corporis ſolatia confer- „ ret: Collectis ex Divitibus eleemoſynis aliorum inopiam omnium ipſe „ pauperrimus ſublevaret: Viduarum & Pupillorum cauſas apud ipſos „ etiam Principes promoveret. Auſtriacas Copias peſtilens quidam gra- „ veolenſque morbus invaſerat, quo correpti miſerandum in modum Mi- „ lites ſqualore confecti, viribus debilitati, omni deſtituti auxilio, vel „ in nuda humo, vel ſuper tabulas, ut apud Milites moris eſt, decum- „ bere cogebantur. In hac tanta miſerorum Hominum calamitate expli- „ care quis ſatis poſſit, quantum Fidelis charitas emicuerit? Quos enim „ alii ſeu metu morbi, ſeu incredibili corporum fœtore repulſi diligen- „ tiſſimè declinabant, eos ipſe ſingulos ſæpiſſimè inviſere, eorum ulcera „ pertractare, eorum tabem abſtergere, eorum pedes lavare, eorum „ confeſſiones in terram pronus excipere, eorum ſanitatem collectis un- „ dique delicatioribus cibis, conquiſitis undique opportunioribus medi- „ caminibus procurare, eorum neceſſitatibus ſubvenire omni, qua pote- „ rat, ope tamdiu non deſtitit, quamdiu calamitas illa Vitchyrchii per- „ ſeveravit.

„ Verùm nullum unquam majus, præclariuſque Fidelis dedit ſuæ in „ Proximos ardentiſſimæ charitatis argumentum, quàm invicto illo, quo „ uſus eſt, zelo in evellendis radicitùs ab eorum animis perverſis quibuſ- „ dam moribus, & orthodoxâ inter eos Religione tuendâ. Cum enim „ frequentiſſimis concionibus ſuis induratam ſceleſtorum quorumdam Ho- „ minum Mulierumque pervicaciam infringere minimè potuiſſet, nihil „ veritus eorum minas, vitæ periculum nihili faciens, omni conatu ad- „ hibito, ab iis, quibus gubernanda commiſſa fuerat Civitas, decretum „ obtinuit, quo cavebatur, ut vel reſipiſcerent, vel Senatus conſulto de- „ leti a Civium numero in poſterum exularent. Quin etiam cum plures „ Hæreticorum libri per Germaniam Italiamque poſtea evulgandi ad „ Vitchyrchienſes Mercatores tranſmitterentur, publicèque proſtarent, „ non modò effectum eſt Fidelis operâ, ut hoc illis eodem Senatus con- „ ſulto fortiter inhiberetur, ſed ubicumque in privatis etiam ædibus li- „ bros hujuſmodi reperiret, eos ipſemet ſuis manibus tollere ſecumque „ abducere non dubitabat.

„ „ Voluntariis hiſce frequentibuſque veluti pugnis atque confli- „ ctibus exercebat ſeſe Athleta Chriſti fortiſſimus, præparabatque ad ma- „ gnum illud periculoſumque certamen, quod erat paulò poſt pro am- „ plificanda Religione catholica ſubiturus. Non multos ante annos Rhæ-

„ ti, qui illam incolunt Alpium partem, qua Germania ab Italia dividi-
„ tur, ex nimia cum Pagis Helveticis vicinitate, hæreſeos peſte contra-
„ ctâ, infeliciter tabeſcebant. Quin etiam, cum jam prope eſſet, ut in
„ vicinas catholicas Valles penetraret, maximè verendum erat, ne ob
„ aſſiduam cum illis Populis conſuetudinem & mercimoniorum commo-
„ ditatem ſenſim omnem Ciſalpinam Galliam labefactaret. Huic tam
„ gravi morbo tantoque vitando periculo, cum magno præſentique
„ remedio opus eſſet, re diligenter a Summis Pontificibus Paulo V., &
„ Gregorio XV. conſideratâ, ſtatutum eſt, doctos aliquot religioſoſque
„ Viros in Rhætiam eſſe mittendos, qui Religionis zelo inflammati &
„ evellerent, & diſſiparent, & plantarent, & ædificarent. Quoniam
„ autem diuturno experimento compertum fuerat, Capuccinos, ſicuti
„ Apoſtolicam vivendi formam adeo egregiè & fideliter imitantur, ita
„ omnium aptiſſimos eſſe Apoſtolicis hiſce muneribus obeundis, ii potiſ-
„ ſimùm inter ceteros delecti ſunt, quibus id muneris committeretur.
„ Cum verò inter Capuccinos ipſos morum integritaté, ſcientiarum ſplen-
„ dore, vitæ ſanctimoniâ, prudentiæ luce, linguarum peritiâ, Reli-
„ gionis zelo unus Fidelis omnibus emineret, dubitandum diu non fuit,
„ cui inter alios, tamquam Duci, hujuſcemodi Provinciam Superiores
„ Ordinis demandarent.

„ Eam autem quàm forti alacrique animo Fidelis ſuſceperit, quàm
„ egregiè præconceptæ de ſua virtute opinioni reſponderit, norunt ii
„ omnes, qui imperterritâ quâdam corporis animique conſtantiâ & diu-
„ turnos maximoſque exantlantem labores viderunt, & certiſſima capi-
„ tis pericula ſubeuntem: Novit Eccleſia, quæ tot errantes miſeros filios
„ in viam ſalutis Fidelis operâ revocatos in ſinú ſuo lætiſſima excepit: No-
„ runt Hæretici ipſi, qui, cum Spiritui ſancto per Fidelem loquenti re-
„ ſiſtere minimè poſſent, egregium de ejus doctrina, ſanctitate, zelo te-
„ ſtimonium ſummâ ipſius laude ferre coacti ſunt. Et revera, ne pretioſiſ-
„ ſimo Chriſti Sanguine redemptas animas lucrifaceret, ſuumque miniſte-
„ rium impleret, non hyemales montium aſperrimorum altiſſimæ nives,
„ non intentatæ ab Hæreticis minæ, non fames, non nuditas, non ſitis,
„ non frigus, non perſecutio, non gladius deterrere potuerunt. Imbre
„ madidus, ſudore perfuſus, viribus deſtitutus montana quælibet ardua
„ conſcendebat, loca omnia nivibus & glacie quantumvis obſita pene-
„ trabat, & in ipſis Hæreticorum Templis catholicæ Fidei dogmata præ-
„ dicare non verebatur.

„ Inter hæc verò, ut propoſitum ſibi finem faciliùs aſſequeretur, &
„ univerſam Provinciam breviſſimo tempore ab omni hæreſeos labe pur-
„ garet, in eo præcipuam operam duxerat collocandam; ut Principes, &
„ nobiliſſimi Regionis illius Homines ad ſaniorem mentem, ejuratis er-
„ roribus, primò revocarentur; ut ii, qui apud Hæreticos Prædicantes
„ vocantur, ſupremo Edicto Principis ab univerſa Rhætia exulare jube-
„ ren-

„ rentur; ut omnes bis in hebdomada adeſſe catholicis dogmatibus expli-
„ candis audiendiſque concionibus cogerentur. Quæ omnia cum ipſi
„ feliciter contigiſſent, ſtratam ſibi gaudebat ſanctiſſimus Vir ampliſſi-
„ mam viam ad victoriam certiſſimè conſequendam. Neque ſpe ſuâ fru-
„ ſtratus eſt; licèt enim eam inde victoriam non omnino fuerit conſecu-
„ tus, quam animo reputabat, triumphum tamen inde in ſemetipſo re-
„ tulit ſingularem. Inde ſcilicet factum eſt, ut ſceleſtiſſimi quidam inter
„ Hæreticos pertinaciſsimi, cum de rebus ſuis diffiderent, ſi diutiùs Fi-
„ delis viveret, furore in ſanctiſsimum Virum amentes de ipſo mactando
„ nefarium conſilium inirent, atque executioni mandarent.

„ Vitchyrchio, quò ſe ad paucos dies contulerat, redux in Rhætiam
„ Fidelis, peragratis aliquot Oppidis, pluribuſque concionibus habitis,
„ in Pago quodam (Luceyn Incolæ dicunt) tunc fortè conſtiterat con-
„ cionaturus. Interea ex vicino Sevienſi Pago delecti ſunt, qui Fidelem
„ pietatis ſimulatione adeuntes rogarent, ut Dominicâ primâ ad eorum
„ Eccleſiam ſeſe conferret concionem ad Populum inſtituturus. Quin
„ etiam, quò faciliùs ſceleſtiſsimi Homines voti compotes fierent, mul-
„ tis pollicentur, ſe dicto audientes futuros, nihilque prætermiſſuros,
„ quod ipſe faciendum præſtandumque proponeret. Intellexit quidem
„ Vir prudentiſsimus, ſe fraudibus & inſidiis circumveniri, quod po-
„ ſtea ipſo rei exitu probatum eſt. Sive verò, quam tamdiu concupive-
„ rat, Martyrii palmam ſibi tandem oblatam reſpuere minimè vellet, ſive
„ Apoſtolico, quo fungebatur, muneri aliqua ex parte deeſſe videri nol-
„ let, illorum ſimulationi morem gerendum putavit.

„ Poſtero itaque die, cum in primis Rem Deo ſacram feciſſet, pro-
„ fectus ad Eccleſiam in Sevis concionem ad frequentiſſimum Populum
„ habiturus ſuggeſtum aſcendit. Ibi verò patefactis ſubitò inſidiis, tem-
„ pus illud præſens eſſe cognovit, quod prophetico illuſtratus lumine
„ venturum ſæpe prædixerat, quo ſcilicet ſibi erat, illatâ ab Hæreticis
„ crudeli nece, obeundum. Vix enim in Roſtris fuit, cum hæc verba
„ certiſſimum imminentis mortis indicium ibi inſcripta perlegit: *Hodie*
„ *prædicabis, & non amplius*. Qua tamen re ceteri animum deſpondiſſent,
„ & periculi magnitudine territi mente concidiſſent, tantum abfuit, ut
„ Fidelis commoveretur, quin etiam cœleſti inflammatus charitate ere-
„ ctus & confirmatus eſt. Divinâ igitur virtute fretus, majoremque
„ præter conſuetudinem alacritatem oſtendens, impavidus concionem
„ ſacram aggreditur: Cum ſubitò armata hominum Hæreticorum manus
„ impetu repentino in Eccleſiam irrumpit, altiſſimos inſanoſque cla-
„ mores tollit, ingentique concitato tumultu adſtantem Populum incre-
„ dibili terrore & confuſione perturbat: Quin etiam audacior quidam
„ & furibundus, ignito globulo contra Fidelem exploſo, eumdem in ipſo
„ ſuggeſto trajicere conatus eſt. Cum verò globulus, eo inoffenſo, con-
„ tra Sicarii mentem fuiſſet aliò delatus, Fidelis periculo, quod decli-

„ nare non poterat, animadverſo, invictum ſedatumque animum gerens „ inter Populi ſtrepitum clamoreſque deſcendit, & ante majorem aram „ flexo utroque genu procumbens, certiſſimè moriturus ſe, Catholicos, „ ſuoſque ipſoſmet hoſtes hæreticos Domino commendavit. Veritus ve- „ rò, ne in tantâ rerum perturbatione atque tumultu multi, qui ex Ca- „ tholicis aderant, ſui causâ mali aliquid paterentur, per patentem ex „ Eccleſiæ latere portam egreſſus eſt. Vix autem ſeceſſerat aliquantulum „ e Templi foribus, cum furore amentes, crudelitatem rabiemque toto „ ore ſpirantes nefarii quidam Fidelem circumveniunt, enſibus ferratiſ- „ que fuſtibus immaniſſimè cædunt, & repetitis frequenter ictibus tamdiu „ contundunt, quamdiu vulneribus ſupra viginti ſaucius ſuo ſanguine fœ- „ diſſimè maculatus, oculis ad Cœlum, quoad poterat, paulò ſublatis, „ animam, plaudentibus & mirantibus Superis, exhalavit octavo Kalen- „ das Maji anno ſalutis noſtræ milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo.

„ Porro quanta fuerit in obeundâ morte Fidelis animi magnitudo, „ ipſi Hæretici ſatis norunt atque teſtati ſunt. Cum enim quidam ex illa „ Sicariorum cohorte gloriabundus in omnium cœtu narraret, Fidelem „ præſentiſſimæ mortis aſpectu nec territum, nec perturbatum, imò hi- „ lari lætoque vultu in ſuo corpore vulnera quælibet excepiſſe, Hæreti- „ cus præco tantâ commotus animi fortitudine, ejuratâ illico hæreſi, „ Catholicus effectus eſt.

„ Sacrum Martyris corpus prope eumdem locum, ubi fuerat inte- „ remptus, primò ſepultum, ad Eccleſiam deinde Curienſem ab Auſtria- „ co exercitu triumphali pompâ delatum eſt die quintâ Novembris ejuſ- „ dem anni, Clero univerſo Populoque euntibus obviam, illudque eâ „ inſigni veneratione proſequentibus, quæ tanto Chriſti Martyri debe- „ batur.

„ Hæretici verò diuturnam ex tanto facinore voluptatem capere mi- „ nimè potuerunt; Cum enim a Leopoldo tunc temporis Auſtriæ Archi- „ duce per ſummum nefas defeciſſent, collectiſque copiis adversùs Au- „ ſtriacos arma cœpiſſent, dum ſigna cum ipſis conferunt, ſeſe illis, tam- „ quam Auſtriaci exercitus Caput, ſpectandum Fidelis præbuit divino „ lumine circumfuſum, enſem manu vibrantem aſpectuque eos terribili „ minitantem: Quem cum inter ceteros ipſemet Hæreticorum Dux fuiſ- „ ſet intuitus, territus & ſemianimis fugam ſtatim capeſſere coactus eſt. „ Cujus rei fama multorumque inſignium miraculorum, quæ ad mani- „ feſtandam ſui Martyris gloriam a Deo patrata fuerant, longè latèque „ vagata, ſummo poſtmodum ſuit Principibus Populiſque incitamento, „ ut tanti Martyris patrocinio ſe multis precibus commendarent. Quo- „ niam verò eos inter Operarios, qui excolendam vineam Domini juſſu „ Sacræ Congregationis de Propaganda Fide ſuſceperant, primus Fidelis „ fuerat, qui eam proprio ſanguine irrigaverat & fœcundaverat; Hinc, „ ut etiam de ſeipſa tam benemerito Protomartyri ſuo majores, quas in

„ terris

„ terris poterat, grati animi vices eadem Congregatio rependeret, ejuſ-
„ dem operâ ſubitò factum eſt, ut de eo inter glorioſiores Chriſti Marty-
„ res recenſendo ageretur. Quod ut citiùs obtineretur, dato ad Urba-
„ num VIII. Pontificem Maximum ſupplici libello, Sacra eadem Con-
„ gregatio impetravit, ut omiſſis iis Proceſſibus, qui auctoritate ordi-
„ naria fieri conſueverunt, Apoſtolici tantùm conficerentur.

„ Ii verò probè ritèque confecti cum fuiſſent, & ad Urbem delati,
„ cumque ad rigidiſſimum examen de more revocata fuiſſent cum marty-
„ rium & cauſa martyrii, tum ſigna atque miracula, quæ ipſum fuerant
„ conſequuta, demum in generali Rituum Congregatione coram Bene-
„ dicto XIII. Pontifice Optimo Maximo habitâ die vigeſimâ quartâ Men-
„ ſis Februarii anni milleſimi ſeptingenteſimi vigeſimi noni decretum eſt:
„ *Conſtare*, quòd in odium catholicæ Fidei interemptus verè Fidelis fue-
„ rit; quatuorque ex pluribus adprobata miracula. Primum eſt, quòd
„ exorto in arce Majenfeldenſi maximo incendio, poſt invocatam Fidelis
„ opem ſtatim extinctum eſt. Secundum, quòd cum Soror Cæcilia Mun-
„ ſingerin Sanctimonialis Ordinis Ciſtercienſis mamillam dexteram hor-
„ ribili quodam modo inflammatam haberet, doloreſque acerbiſſimos pa-
„ teretur, invocato Fidelis auxilio, ſtatim tumor omnis, omnis dolor
„ evanuit. Tertium, quòd, cum infantulus Franciſcus Papuſſin vix in
„ lucem editus dexterum oculum primò fluentem, mox denſâ ſuffuſio-
„ ne obnubilatum habuiſſet, foramen quoque in medio ocelli conſpectum
„ de humore cryſtallino profluente ſuſpicionem maximam ingeſſiſſet, Me-
„ dicus verò, tamquam re deſperatâ, opem ferre recuſaviſſet, Matre ad
„ Fidelis opem confugiente atque vovente, ſe diem vigeſimam quartam
„ Aprilis, qua martyrium paſſus fuerat, inter ſolennes habituram, ſolu-
„ to voto, Puer ita ſanatus eſt, ut nullum in oculo remanſerit præteritæ
„ infirmitatis indicium. Quartum denique, quòd, cum Gaſpar Stigher
„ ex Pago Giſingenſi quinque annorum ſpatio laterum tergorumque tam
„ acerbo dolore fuiſſet afflictus, ut cuique labori, imò etiam motui im-
„ potens eſſet, poſtquam ſe Fidelis patrocinio commendavit, eoque gla-
„ dio contactus fuit, quo dicebatur fuiſſe percuſſus, illico priſtinæ ſani-
„ tati primiſque viribus reſtitutus eſt.

„ Quapropter, cum Sacra eadem Congregatio Servum Dei inter
„ Beatos ſolenni Ritu recenſeri poſſe dixiſſet, idem Benedictus XIII.,
„ dato diplomate, die decimâ ſecundâ Menſis Martii anni milleſimi ſe-
„ ptingenteſimi vigeſimi noni de Fideli Beatorum faſtis adſcribendo De-
„ cretum emiſit, indulſitque, ut in univerſo Ordine Minorum S. Franci-
„ ſci Capuccinorum, in Urbe Curienſi, Sigmaringæ, Friburgi, atque
„ Vitchyrchii in ejus honorem Officium ac Miſſa de communi unius
„ Martyris quotannis anniverſariâ illius mortis die recitaretur. Percre-
„ breſcente verò poſtmodum illius ſanctitatis famâ, Pontificia ſanctione
„ permiſſæ ſunt propriæ de beato Fideli martyre Lectiones a Sacra Ri-

„ tuum

„ tuum Congregatione, audito Fidei Promotore, adprobatæ, ejuſque „ nomen una cum illis, quæ in Romano Martyrologio leguntur, annu- „ meratum.

„ Causâ iterum reaſſumptâ, novi paulò poſt efformati fuerunt Apo- „ ſtolicâ auctoritate Proceſſus, ut, quæ poſt cultum indultum dicebantur patrata, miracula probarentur. Itaque poſt perpenſam diligenter „ admiſſamque eorum validitatem, ad examinandam eorumdem miracu- „ lorum veritatem atque ſubſtantiam deventum eſt: Cumque in pluribus „ Congregationibus fuiſſent bene diſcuſſa, & in ultima generali duo ex „ quatuor plenis Patrum ſuffragiis adprobata, tandem aliquando die de- „ cimâ octavâ Menſis Januarii anni milleſimi ſeptingenteſimi quadrageſimi „ quarti Sanctiſſimus Dominus Noſter BENEDICTUS XIV. Pontifex „ Optimus Maximus peculiari Decreto ſuo Apoſtolicæ confirmationis iis „ robur adjunxit. Primum ex iis fuit Fr. Carolus a Mediolano ex Ordine „ Capuccinorum Profeſſus a morbo epileptico, quo per decennium labo- „ raverat, momento ſanitati priſtinæ adeo reſtitutus, ut infirmus fuiſſe „ nullatenus videretur. Alterum in Joſepho Kirner Puero quadrienni patratum eſt: Hic enim ob rachitidem triennalem omnem pedum uſum „ amiſerat; ſed a Matre ad Eccleſiam Capuccinorum cum fuiſſet ductus, „ beatoque Fideli ante ejus imaginem fervidis precibus commendatus, „ conſolidatæ ſubitò ſunt baſes ejus, relictiſque, quibus corpus regebat, „ fulcris, ita rectè ambulavit, ut ſuis ipſe pedibus Domum redierit, ſa- „ nuſque ſemper inceſſerit.

„ Poſtremò, cum die vigeſimâ quartâ Menſis Martii ejuſdem anni in „ generali Congregatione coram Sanctitate Sua ſolennem beati Fidelis „ Canonizationem tutò perfici poſſe Patres unanimes affirmaſſent, eadem „ Sanctitas Sua preces priùs ipſa fundere ſtatuit, & ut a Chriſtifidelibus „ funderentur indixit. Die demum vigeſimâ quartâ Menſis Aprilis, qua „ Martyrii beati Fidelis anniverſaria memoria recolitur, cum in Eccleſia „ Capuccinorum feciſſet Sacrum ad illud Altare, quo ejuſdem beati Mar- „ tyris Reliquiæ erant expoſitæ publicæ Fidelium venerationi, Decretum „ expediri mandavit, ut Sanctorum Albo idem Fidelis adſcribi poſſet. Pro „ cujus Decreti executione poſt Regum, Principum, Sacræque Congre- „ gationis de Propaganda Fide ſupplicationes uſque a cauſæ initio ſanctæ „ Sedi porrectas, humillimas etiam preces ſuas reverenter exponit tota „ Capuccinorum Familia.

COMPEN-

COMPENDIUM

Vitæ, Virtutum, & Miraculorum, necnon Actorum in Cauſa Canonizationis Beati Camilli de Lellis Fundatoris Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis.

Ex Secretaria Congregationis Sacrorum Rituum.

„ BUclanici, quod Oppidum ſatis honeſtum eſt Theatinæ Diœceſis in
„ Regno Neapolitano, natalem diem ſortitus eſt Camillus de Lellis
„ octavo Kalendas Junii anno ſalutis milleſimo quingenteſimo quinqua-
„ geſimo. Qualis autem futurus eſſet, divinis pluribus præſagiis, ante-
„ quam naſceretur, oſtenſum eſt: Inter quæ illud eſt celeberrimum, quòd,
„ dum eum Mater haberet adhuc in utero, viſa eſt ſibi Puerum peperiſſe
„ geſtantem Crucem in pectore, quem præeuntem, veluti Ducem, ſe-
„ quebatur ingens puerorum turba eâdem Cruce condecorata. Et revera
„ tanto præſagio certa ſpes viſa eſt effulgere. Sacro ſiquidem fonte rena-
„ tus, & a Parentibus piè ingenuèque educatus, tale de ſe Puer ſpeci-
„ men præbuit indolis facilitate & morum integritate, ut verè præven-
„ tus a Domino in benedictionibus dulcedinis judicaretur. O tamen dif-
„ ficilem in adoleſcentia Hominis viam! Nondum pubertatis annos Ca-
„ millus attigerat, cum ſenſim in vitia deflectens, ita perditè cœpit aleis
„ indulgere, ut dies nocteſque in iis impenderet. In qua peſſima ſe-
„ quenda vitæ ratione cum ſe poſtea eo tempore confirmaſſet, quo Pa-
„ trem ſecutus nomen militiæ dedit, multò tamen adhuc vehementiùs,
„ Patre paulò poſt morte ſublato, ſummo ſuo jure ad otium & aleas
„ abuſus eſt. Quo tempore illud maximæ ſuit omnibus admirationi, quod
„ ab execrando blaſphemiæ vitio ſemper abhorruit. Divino tamen judicio
„ atque permiſſu ſortem adeo inſenſam & iniquam in aleis expertus fuit,
„ ut, profligato quamcitiſſimè patrimonio, universâque domeſticâ re
„ conſumptâ, debuerit Romæ in Noſocomium ſancti Jacobi Incurabi-
„ lium ſecedere non tam, ut ab ulcere, quod in tibia itinerando contra-
„ xerat, convaleſceret, quàm ut Infirmis famulando in abjectiſſimis mi-
„ niſteriis ſuorumque natalium conditione alieniſſimis ſibi victum quo-
„ modolibet procuraret. Cum verò naturâ, voluntate, conſuetudine ad
„ aleas raptus ſe ab iis cohibere non poſſet, & Superiorum monitis nihil
„ proficeret, ne ſimili peſte ceteros labefactaret, a Noſocomio dimiſ-
„ ſus eſt.

„ Româ in Dalmatiam profectus cum eſſet, & Caſtra Veneta con-
„ tra Selymum Turcarum Tyrannum ſecutus, a præſentiſſimis, quæ in
„ variis conflictationibus obiit, mortis periculis divinitùs liberatus, an-
„ no tandem milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo quarto in Regiis tri-
remibus

„ remibus Neapolim appulit. Illic reliquâ ſuâ re omni in aleas projectâ, „ ne ipſo quidem excepto, quo operiebatur, induſio, ſeminudus & re- „ rum omnium egentiſſimus Manfredoniam ſeceſſit. In ea Urbe ex Pa- „ trum Capuccinorum charitate in eorum Cœnobio receptus, cum ad „ viliſſima quæque Conventus miniſteria adhiberetur, brevi laborioſæ „ ejus vitæ pertæſus, priſtinam libertatem & anteactæ vitæ licentiam „ animo meditabatur. Clementiſſimus tamen Dominus, a quo Camillus „ ad tantam Proximorum utilitatem ſuique ipſius gloriam præordinatus „ fuerat, ut diutiùs erraret in invio, non paſſus eſt.

„ Ex Caſtro ſancti Joannis, quò Superioris juſſu ſe Camillus contu- „ lerat, jumento inſidens quadam die Manfredoniam revertebatur: Cum „ ejus animum nunquam magis quàm eo tempore a meliori fruge re- „ motum inopinata & vehemens circumfulſit de Cœlo lux, anteactæ „ vitæ ignorantias objecit ipſi ante oculos contemplandas, permovit, „ perterrefecit, eâque ſpecie concuſſum ac deturbatum humi proſtra- „ vit: Tum in ſalutarem ipſum compulit doloris amaritudinem, qua ex „ Saulo in Paulum, ex vaſe iræ in vas miſericordiæ illico pertranſiret. „ Vera mutatio dexteræ Excelſi! cum deinceps ne leviter quidem ampliùs „ deliquiſſe perhibeatur. Ut ergo ſtetit ex eo lapſu, Manfredoniam re- „ verſus ad Superioris pedes provolutus, de induendo ejus Religionis ha- „ bitu qua precibus qua lacrymis impetravit.

„ Vix itaque compos voti factus, orationis, pœnitentiæ, præcipuè „ verò evangelicæ humilitatis ſtudio ita brevi profecit, ut proprio quaſi „ nomine Frater Humilis appellaretur. Interim verò priſtino illo ulcere „ in tibia recrudeſcente, cum in eo curando omnis Medicorum opera eva- „ deret irrita, proindeque auſtero illi ac planè laborioſiſſimo vitæ Inſti- „ tuto impar judicaretur, ex eorum Patrum ſententia dimiſſus ſemel & „ iterum fuit. Rem æquo quidem animo tulit Camillus, ut erat Deo „ conformis; ſed Capuccinos novis adhuc precibus etiam atque etiam „ rogare tamdiu non deſtitit, quamdiu ex Dei voluntate non eſſe intelli- „ gens, ut in illo viveret Ordine, Romam iterum cogitavit.

„ Huc ut venit, cum is, qui hominum corda regit Deus, res ita di- „ ſpoſuiſſet, ut eidem Noſocomio, a quo paucos ante annos ignominiosè „ exulaverat, nunc honorificè OEconomus præficeretur, dici vix poteſt, „ quàm ſedulum diligentemque ſeſe in tali munere præſtiterit admini- „ ſtrum. Non ſolùm ſiquidem ea omnia Infirmis remedia procurabat, „ quibus tum corpus ad ſalutem juvaret, tum ſpiritum ad Deum erige- „ ret, ſed eas omnes delicias diligentiſſimè conquirebat, quibus a morbi „ moleſtia relevarentur. Hinc ipſemet iis ſemper adeſſe: Eos, qui maxi- „ mè ſtomachum provocarent, morbos minimè faſtidire: Ulcera tabo ma- „ nantia attrectare, tergere, circumligare, fovere: Omnes adhortari ad „ patientiam: Omnibus quàm vehementem poterat Dei amorem inſi- „ nuare & ingerere: Eos potiſſimùm, qui in vitæ diſcrimine verſarentur,

„ ſacra-

„ ſacramentalis gratiæ refectione ſtabilire in gratia & charitate: ſi pen-
„ derent animis, revocare in ſpem: ſi benè rebus ſuis confiderent, con-
„ firmare: vindicare a rugitu circumeuntis Leonis, liberare a perditione,
„ ac planè rapere ad gloriam.

„ Hæc autem ipſe dum ageret ſponte ſoliſque impulſus ſtimulis
„ charitatis, vehementiſſimè non poterat non dolere, quòd ii, qui multa
„ mercede conducebantur, ut in Infirmorum cura omnem impenderent
„ operam, negligentiùs & minùs accuratè, quàm par erat, ſuo munere
„ fungerentur. Hinc mercedem ſi ipſe propoſuiſſet æternam, tum demum
„ intelligebat, fore ut idipſum, quod a lucro temporali præſtari non po-
„ terat, ſola illa, quæ omnia ſuffert, omnia patitur, patiens eſt atque
„ benigna, charitas facilè aſſequeretur. Re communicata cum S. Phi-
„ lippo Nerio, quo & Confeſſario & Conſiliario in rebus omnibus utéba-
„ tur, pauciſque aliquot ejuſdem Noſocomii Miniſtris, facilè omnes ad
„ Camilli acceſſere ſententiam, conſenſeruntque ineundam aliquam ex
„ Laicis hominibus ſocietatem, qui ſolo ducti ſpiritu charitatis in id
„ unum incumberent, ut Infirmis jacentibus in Noſocomiis opem omnem,
„ omnem operam diligentiamque præſtarent. Cum igitur ii ipſi, qui
„ conſilio adhibiti fuerant, Noſocomii Miniſtri primi poſt Camillum in
„ eam Sodalitatem (Confraternitatem ipſi vocabant) dediſſent nomen,
„ erecto in quodam ejuſdem Noſocomii cubiculo devoto Altari, appoſi-
„ tâque Chriſti Domini de Cruce pendentis imagine, illuc cum iis con-
„ venire Camillus cœpit, & prima veluti deſignare ampliſſimi Ordinis
„ fundamenta. Crebris porro ibidem pietatis orationis & pœnitentiæ
„ exercitationibus ſpiritum reficientes, caſtiganteſque corpus, dici vix
„ poteſt, quantâ deinde alacritate geſtientes, quantâ charitate æſtuan-
„ tes Evangelici jam planè homines illinc Infirmis miniſtraturi egrede-
„ rentur.

„ Verùm qui ſtat exadverſo operum Chriſti inimicus Belial, quas
„ non movit in novam hanc Chriſti ſegetem tempeſtates, quas turbas non
„ excitavit, quæ neglexit ſuperſeminare zizania? Deſpondiſſet profectò
„ Camillus animum, ejuſque promovendi Inſtituti omni ſpe decidiſſet,
„ niſi, quo auctore ſanctum facinus capeſſere non dubitaverat, eum-
„ dem non habuiſſet in ſupremis anguſtiis vindicem ac planè ſtatorem
„ Deum.

Ante Crucifixi imaginem ſeſe Camillus quadam die provolverat,
„ eumque enixis precibus orabat obſecrabatque, ut præſto eſſet afflicto
„ operi ſuo, opem neceſſariam afferret, & ab hoſtium impetu jam fer-
„ mè obrutum relevaret, tutaretur, confirmaret. Hæc autem cum inter
„ lacrymas ſupplex Camillus effunderet, claris diſtinctiſque vocibus ex
„ eadem imagine ſibi loquentem audire Chriſtum Dominum meruit, ſe-
„ que non adhortantem modò, ſed etiam penè increpantem his verbis:
„ *Eja puſillanimis, quid times? incœptum opus proſequere.* Ex quibus Chriſti

„ Domini vocibus quantam Camillus acceperit alacritatem, luculenter ſa-
„ tis oſtendit ſumma illa, qua deinceps in rebus difficillimis uſus eſt, animi
„ fortitudo atque conſtantia.

„ Ac primò quidem ex graviſſimo S. Philippi Nerii conſilio initiari
„ Sacerdotio cum determinaſſet, nec ignoraret magnum in regno Cœlo-
„ rum vocari nullum poſſe, niſi qui ſimilis parvulis efficeretur, hinc mini-
„ mè puduit hominem triginta duo annos natum in Collegio Romano
„ ſcholas adire & frequentare, ut non ſolùm, prout ibi moris eſt, in litte-
„ ris proficeret, ſed quod ſummopere optabat, majora in dies ad pietatem
„ incitamenta referret. Summa igitur auctus Sacerdotii dignitate, cum
„ jam certum conſtituiſſet in quadam Urbis parte Congregationis ſuæ do-
„ micilium, & quamplures alii egregia virtute Eccleſiaſtici viri ad Ca-
„ millum acceſſiſſent voluntariæ ejuſdem charitatis victimæ, binas a Sixto
„ Pontifice Maximo hujus nominis Quinto obtinuit Apoſtolicas Litteras:
„ Primas quidem, quibus eam eſſe voluit & declaravit piorum hominum
„ Congregationem, cui qui nomen darent, voluntariam paupertatem,
„ caſtitatem & obedientiam ſponte nullaque votorum ſponſione profice-
„ rentur, addictique pauperum quorumcumque ægrotorum famulatui iis
„ ſublevandis tempore etiam peſtis occuparentur: Alteras verò quibus
„ peramanter indulſit, ut Cruce pectus inſignirent. Cum verò frequentior
„ in dies ad Crucis vexillum multitudo confluëret, & in ampliorem do-
„ mum ad ſanctam Mariam Magdalenam in Regione Columnæ Congrega-
„ tio migraſſet, Gregorius XIV. incredibili illius in chriſtianum popu-
„ lum utilitate permotus anno Domini milleſimo quingenteſimo nona-
„ geſimo primo eam in perfectam Religionem erexit. Quo factum eſt,
„ ut maximum ſubitò ſumpſerit incrementum, & brevi per Italiam uni-
„ verſam, per Siciliam exteraſque Provincias amplificata fuerit & ſtabilita.

„ Quàm verò opportunè eo tempore hujuſmodi novum Ordinem
„ per Camillum Deus excitaviſſet, non multò poſt Italia univerſa & ipſa
„ potiſſimùm Roma planè intellexit atque experta eſt. Cum enim anno
„ quarto ab ipſo Ordine conſtituto ea Urbs ſummâ annonæ caritate labo-
„ raviſſet; diriſſima inde conſecuta fuiſſet peſtis, quâ aliquot hominum
„ millia conſumpta ſunt, explicare quis ſatis poſſit quantâ in Proximos
„ exarſerint charitate hujuſmodi Religioſi homines Camilli virtute exem-
„ ploque inflammati, quot ſuſceperint pro omnium ſalute labores, quot
„ præſentiſſima adiverint mortis pericula, quot ab ipſis mortis faucibus
„ eripuerint, quot eorum ope inſidias Dœmonum fruſtrati ſint, quot ter-
„ renum exilium cum cœleſti patria commutarint? Fœda profectò tunc
„ erat Urbis facies; ubique vaſtitas, ubique horror, ubique luctus; plena
„ languentibus Noſocomia, plenæ ſemitæ, plenæ domus; tecta, compi-
„ ta, fora morientium gemitibus reſonabant. Quin etiam eò calamitatis
„ deventum erat, ut quibus peſtem evadere datum fuerat, fame occum-
„ bere cogerentur, multique reperti ſint, qui beſtiarum more ex crudis

„ nullo-

„ nulloque habito delectu herbis viverent & vescerentur. In tam luctuo-
„ sa verò Urbis calamitate Camillus Religiosique ejus affeclæ quàm pul-
„ chrum atque jucundum de semetipsis Deo & Angelis præbuere spe-
„ ctaculum! Quo enim tempore incredibilis quidam terror atque formi-
„ do cunctorum pervaserat animos, cum de sua quilibet salute anxius co-
„ gitaret, cum alii fugâ, alii tectis sese tueri studerent, Camillus agmen
„ ducens suorum Religiosorum pro salute publica se devovit. Ipse con-
„ quirere in stabulis cryptisque jacentes inopes homines: Ipse iis si esuri-
„ rent panem frangere, si ægrotarent suis sublatos humeris in Xenodo-
„ chia transferre: Ipse nova erigere Nosocomia, necessariisque instruere
„ rebus omnibus tum in ipsa Religionis suæ domo, tum in ea quæ est ad
„ sanctum Sixtum Regione, tum in Rhedarum via: Ipse non solùm omni-
„ bus Nosocomiis adesse, sed privatas etiam quaslibet domos invisere,
„ portisque occlusis per fenestras, scalis adhibitis, penetrare: Ipse singu-
„ lorum plagas curare, luem abstergere, lectos purgare: Ipse eos qui mi-
„ serandum in modum morbo inficerentur, suis ipse complexos manibus,
„ suas ipse inter ulnas aliò transferre, novisque lectulis collocare: Ipse
„ denique ubique voce, ubique opera, ubique animo, ubique omnibus
„ præsto esse consilio: Jacentes recreare, valentes alere, constitutos in
„ mortis angustiis in spe & fide confirmare, migrantesque ex hac vita
„ animas apud Deum orationibus, sacrificiis precibusque juvare; omnium
„ bono consulere, sibi soli deesse, se solùm negligere, omni posthabita
„ sui corporis suæque valetudinis ratione.

„ Singularia profectò sunt hæc in Camillo argumenta ardentissimæ
„ charitatis: Non sunt tamen unica. Cum anno millesimo quingentesimo
„ nonagesimo octavo eo usque intumuisset Tiberis, ut primas in Xenodo-
„ chio sancti Spiritus cameras, ubi jacebant Infirmi, jam occupasset, ac in
„ altiora contendere minaretur, in hac recenti atque inopina Infirmorum
„ calamitate quid non aggressus est pro eorum salute Camillus? Impavi-
„ dus in aquas ulceroso etiam crure prosiliens per tres integros dies in
„ hac una fuit molestissima plenaque immensi laboris opera, ut Infirmos
„ eorumque grabatos suis humeris exportatos in tutiora atque salubriora
„ loca transferret, mirantibus cunctis, quod aquæ multæ non potuissent
„ Camilli extinguere charitatem.

„ Neque verò unius Urbis ambitu immensa tantæ charitatis ampli-
„ tudo finiri potuit ac circumscribi; sed Italiam universam complexa
„ incredibili fuit omnibus adjumento. Buclanicum Oppidum Patriam
„ suam cum vehementer annonæ caritate affligi intellexisset, adfuit Ca-
„ millus illico, opemque de Cœlo tulit & ubertatem, insigni miraculo
„ Domino comprobante quàm sibi Camilli charitas foret accepta. Fa-
„ ctum enim est, ut exiguus fabarum agellus non solùm integro esurien-
„ tique Populo alendo esset satis per multos dies, sed ex eo insuper,
„ quanta nunquam sperari poterat, earumdem copia colligeretur. Ge-

„ nuæ aliàs cum foret, audiſſetque peſtem Mediolani graſſantem, quam
„ Urbem alii diligentiſſimè declinabant, in eam ipſe ſummâ advolavit
„ alacritate, ibique ea omnia, quæ Romæ expleverat, charitatis officia
„ abundantiſſimè præſtitit. Neapoli verò cum ageret, atque Nolanæ
„ Urbi diriſſimus morbus cœpiſſet ingruere, Camillus illico accurrit
„ ejuſdem ſummæ charitatis vi atque impetu actus ac planè compulſus,
„ ut animam ſuam pro Fratribus ſuis poneret & devoveret.

„ His tamen ceteroquin ampliſſimis non contenta confiniis Camilli
„ charitas, extra etiam Infirmos & Noſocomia effuſa eſt. Egenis igitur
„ opitulari Virginibus, derelictos tutari Pupillos, Viduas vindicare,
„ Nudos operire, Eſurientes ſaturare, hoſpitio Peregrinos accipere, o-
„ mnibus omnia fieri, ut omnes lucrifaceret Chriſto in ſpiritu patientiæ
„ & charitatis, fuerunt jucundiſſimæ Camilli deliciæ. Quorum charita-
„ tis munerum obeundorum uſque adeo amantiſſimus fuit, ut, cum innu-
„ meris propemodum ſumptibus ſufficere minimè poſſet Religionis ſuæ
„ paupertas, graviſſimo ære alieno in Domino confiſus illam ſæpe gra-
„ vare non dubitaverit. Imò etiam illatas ſibi a plurimis eorum causâ in-
„ jurias cuntumeliaſque non modò æquanimiter tulit, ſed detractores
„ ſuos humilitate, charitate, patientiâ ita lenivit, ut ex infenſis ſibi
„ Deoque amiciſſimos fecerit. Eâ enim ſemper fuit mente, eoque conſi-
„ lio omnia facinora capeſſebat, ut & prodeſſet hominibus, & gloriam
„ Dei totis viribus procuraret. Hoc vel inde maximè intelligi poteſt,
„ quòd, ſi qui hæreſi infecti in Noſocomiis aut alibi occurrerent homi-
„ nes, eos ipſe quoad poterat, libentiſſimè primò juvabat, tum poſtea-
„ quam in ſuam eos traxerat amicitiam atque familiaritatem, ita ſenſim
„ alliciebat ad Catholicæ Matris Eccleſiæ ſinum, ut ii occultâ quadam
„ divinæ lucis vi ab errore ad veritatem ſeſe avocari & rapi quodam-
„ modo faterentur.

„ Ceterum cum Camillus tam præclarè de omnibus mereretur, ſe-
„ metipſum negligentiùs, injurioſiùſque tractabat. Hinc, cum omnium
„ morbis, omnium egeſtatibus majori, quo poterat, præſto eſſet auxilio,
„ ſæviſſimam interim illam, quam ipſe in crure ab adoleſcentia acceperat,
„ plagam, moleſtiſſimamque herniam non ſolùm ad mortem uſque negle-
„ xit, imò verò ſingularem ex iis videbatur capere voluptatem: Hinc
„ nullis unquam veſtibus uti volùit, niſi maximè attritis, nullâ ſupelle-
„ ctili, niſi quæ paupertatem Evangelicam redoleret: Hinc inediæ, &
„ vigiliarum uſque adeo patiens fuit, ut & perrarò ad veſperam ſeſe refi-
„ ceret, & ſimpliciſſimos eos cibos, qui afferebantur ad prandium, ma-
„ xima ex parte cum Pauperibus communicaret, nec plures, quàm qua-
„ tuor horas ad quietem ſomnumque capiendum permitteret corpori:
„ Hinc Regularis diſciplinæ ſeveriſſimus ſui ipſius exactor nihil unquam
„ de ſuarum Conſtitutionum obſervantia remittere voluit, tametſi famu-
„ lando Infirmis occupatiſſimus.

„ In

„ In tanta tamen virtutum omnium luce id certè mirandum quàm „ maximè, quòd de ſe rebuſque ſuis tam abjectè ſentiret, ut nec Ordi- „ nis Fundator a quoquam vocari vellet, & ſemetipſum non alio honori- „ ficentiori nomine & appellaret & crederet, quàm peccatorem inter „ pejores peſſimum, hominem indignum, qui inter homines viveret, ac „ planè deſtinatum æternis ignibus titionem.

„ Neque verò abjectiſſimam hanc, quam de ſe proferebat, opinio- „ nem oretenus ſolùm, ſed etiam ipsâ re teſtabatur. Cum enim genera- „ lem adhuc Religionis ſuæ Præfecturam haberet, domi patinas tergere, „ cubicula verrere, vaſa immunda purgare, foris verò oſtiatim emendi- „ care, hæc demum miniſteria decere in primis dignitatem ſuam exiſti- „ mabat; Non enim per contentionem, neque per inanem gloriam, ſed „ per humilitatem Superiorem ſe eſſe oportere cum Apoſtolo arbitraba- „ tur. Quin etiam poſteaquam Religionem jam conſtituerat & ſtabili- „ verat, poſteaquam laudatiſſimis per Summos Pontifices Conſtitutioni- „ bus exornaverat, poſteaquam viginti ſeptem annorum ſpatio contra „ omnem tenebricoſi hoſtis impetum ſummo labore, ſtudio, conſtantia re- „ xerat, auxerat, amplificaverat, tum demum Præfecturâ generali ſe ab- „ dicare, & inter ipſos, quos enutriverat & exaltaverat, Filios ſuos in „ forma ſervi eſſe voluit, petiit, & impetravit. Quo quidem tempore „ illud maximâ admiratione digniſſimum viſum eſt omnibus, quòd, cum „ Ordinis Fundator fuiſſet & Pater, talem ſe tamen Superioribus præſti- „ tit, ut verum obedientiæ & humilitatis exemplar Religioſis omnibus „ præluceret.

„ Summam porro, qua afficiebatur in Proximos, charitatem, ſin- „ gularem, qua de ſe modeſtiſſimè ſentiebat, humilitatem, immenſus ille, „ quo ferebatur in Deum, vehementiſſimus amor penitùs cumulavit. In- „ finitas ſibi animas exoptabat, quas in diligendo Deo unicè impenderet. „ Quo factum eſt, ut, ſive cum ſuis ſive cum exteris ſermonem haberet, „ nil niſi quod Deum ſaperet, divinamque beneficentiam commendaret, „ alloqueretur, rebuſque omnibus, quæ ipſius oculis obverſabantur, ad „ divinas laudes celebrandas, & ad cœleſtem pulchritudinem contem- „ plandam excitaretur. Cum verò vel verba de Deo faceret, vel ejus im- „ menſitatem meditaretur, tanto cor ejus æſtuabat ardore, ut, cum in- „ tra ſuos fines contineri non poſſet, foras etiam in vultum erumperet, „ ſeque divino quodam ſplendore longè latèque radiante manifeſtaret. „ Quin etiam in aera quandoque elevatus atque ſuſpenſus mirabiles ecſta- „ ſes patiebatur, in quibus & arcana cœleſtia penetrabat, & eximiis a „ Deo gratiis illuſtrabatur. Divinæ ſiquidem bonitati conſentaneum erat, „ ut, qui pro gloria Dei & Proximorum utilitate in vinea Domini adeo „ laboraverat, ampliſſima hìc etiam in terris præmia, fructuſque perci- „ peret. Quocirca prophetiæ, curationum, diſcretionis ſpirituum gra- „ tias cumulatiſſimè illi impertitus eſt Deus, quibus humilem voluit ipſius

„ ſpi-

„ ſpiritum exaltare. Occultiſſima igitur quæ putabantur, tamquam ante „ oculos poſita intueri, arcana in penitioribus animi latebris deliteſcentia „ penetrare, morbos brevi prece, vel etiam ſolo tactu depellere, fami- „ liariſſimum Camillo fuit. Imò etiam in ſumma rerum neceſſitate at- „ que egeſtate cum maximâ fide jactaſſet cogitatum ſuum in Domino, ab „ eodem meruit mirabiliter enutriri. Cujuſce rei ut unum exemplum „ adducam, multis aliis omiſſis: Ad Capuccinos in quodam loco, nocte „ ingruente, cum iter faciens divertiſſet, ii verò ſummâ tum vini, tum „ panis penuriâ laborarent, Camillo orante, factum narratur, ut & aqua „ in optimum vinum converteretur, & exiguo pane tum ipſe, tum multi „ opiparè ſaturarentur.

„ Neque verò res ſolùm inanimes Camilli voluntati obſecundarunt, „ ſed ipſi etiam Angelici Spiritus ad ipſius obſequia ſæpiſsime deſcende- „ runt. Genuâ quondam Florentiam proficiſcens in altiſsima quadam pa- „ lude cum jam penè demergeretur, ab Angelo in forma juvenis appa- „ rente ab interitu unà cum Sociis ereptus traditur. Deturbatus aliàs ex „ equo cum eſſet, & in maximo verſaretur vitæ periculo, ne ad lapidem „ offenderet pedem ſuum, ab ipſis Angelorum manibus perhibetur ela- „ tus. Genuæ cum itidem eſſet, & ad Nepotem ſuum Buclanici tunc „ temporis commorantem dediſſet epiſtolam, eadem die, qua ſcripta „ fuerat, ea reddita eſt: quod etiam Angelorum miniſterio eveniſſe faci- „ lè putari poteſt. His graviſsima accedit ſancti Philippi Nerii auctori- „ tas & teſtimonium; Ipſe enim ſe oculis ſuis Angelos vidiſſe teſtatus „ eſt ipſorum etiam Camilli Religioſorum lateri adſtantes, eaque omnia „ eorum auribus ſuggerentes, quæ dicebantur ab ipſis, dum Infirmis aſ- „ ſiſterent, & præſertim morientibus ſpiritualem opem afferrent.

„ Interea tamen tempus illud advenerat, quo cœleſtes iidem Spiri- „ tus, qui hìc in terris Camillo inſervire geſtiverant, eumdem ſecum „ transferre in cœleſtem Patriam feſtinabant. Quod cum cœlitùs ſibi nun- „ ciatum eſſet, ſatis explicari non poteſt, quanto ſpiritus ſui fervore per „ actus certiſsimæ fidei, ſinceriſsimæ ſpei, fervidiſsimæ charitatis, aſsi- „ duâque rerum cœleſtium contemplatione in occurſum Domini ſe præ- „ paraverit. Per triginta tres igitur menſes lentâ moleſtâque febri pa- „ tientiſsimè toleratâ, cum adeſſe jam intelligeret optatiſsimam illam „ diem, qua diſſolveretur, & eſſet cum Chriſto, convocatis Religioſis „ ſuis, veniam ab iis humillimè priùs poſtulavit de curſu ſuo, ut ajebat, „ peſsimè conſummato; deinde verò plurima ſalutis monita circa Dei „ Proximique, præcipuè verò Infirmorum charitatem, æſtu divini cu- „ juſdam ſervoris pleniſsima communicavit. Poſtea verò Eccleſiæ ſacra- „ mentis ſummo pietatis & religionis ſenſu ſuſceptis, brevi tolerato „ mortis agone, abſcondit cum Chriſto vitam ſuam in Deo anno ſalutis „ milleſimo ſexcenteſimo decimo quarto, die decima quartâ Julii, ætatis „ ſuæ ſexageſimo quinto.

„ Au-

„ Audito ipſius obitu, cum maxima ſubitò omnis ordinis multitudo
„ confluxiſſet ad Templum Sanctæ Mariæ Magdalenæ pretioſum ejus ca-
„ daver veneratura, clementiſsimus Deus multis miraculis, & inſignibus
„ beneficiis Sanctum ſuum voluit illico mirificare; Inter quæ ſilentio
„ præteriri non debet, quòd ad ſimplicem Camilli contactum, quotquot
„ ab immundis ſpiritibus vexati ad ejuſdem acceſſere cadaver, fuerunt
„ illico liberati, iiſdem ſpiritibus inſignem Camilli virtutem & gloriam
„ voce maximâ prædicare coactis.

„ Cum poſtmodum cœleſti lumine circumfuſum ſe plurimis ſpectan-
„ dum præbuiſſet, ejuſque gloriam multis teſtari miraculis Deus minimè
„ deſtitiſſet, agi cœptum eſt paulò poſt ejus obitum de eo inter Cœlites
„ recenſendo. Porro multis confectis ordinariâ & Apoſtolicâ facultate
„ Proceſſibus, eorumque validitate approbatâ, iiſque de more benè di-
„ ſcuſsis, poſt longum diuturnumque ſilentium, tandem a Benedicto XIII.
„ P. O. M. die vigeſimâ quartâ Julii anno milleſimo ſeptingenteſimo vi-
„ geſimo octavo, conſtare de Camilli virtute in gradu heroico declara-
„ tum eſt.

„ Tum verò, cum miracula, quæ poſt obitum perpetraverat, in
„ quæſtionem producta fuiſſent, iis omnibus ritè validèque confectis, be-
„ nèque perpenſis, quæ ex Summorum Pontificum Decretis ſancita ſunt
„ in ſolitis Congregationibus, die demum vigeſima ſextâ Septembris anni
„ milleſimi ſeptingenteſimi quadrageſimi primi BENEDICTUS XIV. P.
„ O. M. duo ex novem propoſitis approbavit. Quorum primum eſt de
„ undenni Puella, quæ cum Viterbii per ſeptem menſes afflicta fuiſſet di-
„ riſſimo in naribus polypo, ex ſolo fili Camilli ſubuculæ contactu con-
„ valuit. Alterum verò de Catharinâ Dondula triginta annorum muliere,
„ quæ cum Romæ ſexto geſtationis menſe malignâ febri correpta, inflam-
„ mata item in pleura atque pulmonibus, imò etiam in gutture infeliciter
„ ulcerata, ideoque fuiſſet ab omnibus Medicis conclamata, ex ſolo aquæ
„ hauſtu, in quo pulvis ex cubiculo beati Camilli fuerat diſſolutus, re-
„ pente incolumis, viribuſque priſtinis aſſurrexit. Virtutibus itaque mi-
„ raculiſque luculenter probatis, cum tutò ad Camilli Beatificationem
„ procedi poſſe Sacra generalis Congregatio Rituum judicaſſet, idem
„ Summus Pontifex Decretum Beatificationis edidit die ſecundâ Februarii
„ anni milleſimi ſeptingenteſimi quadrageſimi ſecundi, die verò ſeptimâ
„ Breve expediri mandavit.

„ Camillo itaque paulò poſt ſolenni ritu inter Beatos adſcripto, cum
„ a Deo ad Servi ſui majorem gloriam nova quotidie miracula fierent, no-
„ vique ſuper his Proceſſus Apoſtolicâ auctoritate conſtructi fuiſſent, poſt
„ approbatam eorumdem validitatem de iis in pluribus Congregationi-
„ bus actum eſt. Delatâ poſtmodum causâ coram Sanctiſſimo Domino
„ Noſtro die decimâ ſextâ Martii anni milleſimi ſeptingenteſimi quadra-
„ geſimi quinti, ex tribus propoſitis duo cenſuit approbanda die primâ

„ Maji

„ Maji ejuſdem anni. Primum eſt inſtantanea ſalus Luciæ Thereſiæ Petti „ ex oppido Caprarolæ. Hæc cum aſthmate laboraſſet ab ipſa nativitate, „ adeoque graviſſimam reſpirandi difficultatem haberet, creſcente poſtea „ ætate, tali ac tantâ variorum morborum acceſſione gravata fuit ac „ penè oppreſſa, ut fractis viribus omnibus miſerandum in modum exte- „ nuata leviſsimis etiam laboribus eſſet impar: contracto inſuper gibbo, „ cum ſanguinem unà cum pure cœpiſſet expuere, Medicorum judicio „ de ejus ſalute deſperatum eſt: cum verò illa invocato beati Camilli no- „ mine ejus opem imploraſſet, repente a morbis omnibus expedita, in „ tali ac tantâ conſtituta eſt valetudinis firmitate, tamquam ſi nullo un- „ quam morbo laboraviſſet.

„ Alterum verò miraculum contigit Margaritæ Caſtelli duodeviginti „ annorum Puellæ. Hæc ſiquidem hereditariam a Genitrice infecta „ quamdam traxerat ægritudinem, qua erumpentibus in diverſis corpo- „ ris partibus puſtulis ſanie taboque manantibus, toto deinde corpore per „ ſanguinem labefactato, hæ ita coaluerant in unum ulcus, ut corpus a „ plaga minimè diſtingueretur: accedente poſtmodum acuta febri, cum „ nullus pharmachis locus eſſet, & Medicorum judicio brevi moritura „ crederetur, ejus funeri neceſſaria jam parabantur: Interim tamen bea- „ ti Camilli ope a Matre, & a Sororibus imploratâ, illico tumor omnis „ a corpore inflato, tabentes cruſtæ a membris omnibus, febris a ſangui- „ ne evanuerunt: quin etiam de lecto ſtatim proſiliens, auctis integris „ viribus, eam valetudinem, quam nunquam habuerat, conſecuta eſt.

„ Approbatis hiſce miraculis, habitaque denuo coram Sanctitate „ Sua generali Congregatione die tertia Auguſti ejuſdem anni, cum una- „ mini conſenſu tutò ad Canonizationem procedi poſſe Patres exiſtimaſ- „ ſent, eadem Sanctitas Sua die ipsâ anniverſariâ exaltationis ſuæ ad Pe- „ tri Cathedram, quæ eſt decima ſeptima ejuſdem menſis, Decretum „ pro beato Camillo canonizando, & inter Sanctos referendo publicum „ fecit. Pro cujus Sanctiſsimi Decreti executione & complemento, „ præter Reges & catholicos Principes, enixè & humillimè ſupplicat „ univerſa Infirmis Miniſtrantium Familia.

COM-

COMPENDIUM

Vitæ, Virtutum, & Miraculorum, necnon Actorum in Causa Canonizationis Beati Petri Regalati, Sacerdotis Professi Ordinis Minorum, Regularis Observantiæ inter Hispanos Restitutoris.

Ex Relatione Rotali, Decretis Sac. Rituum Congregationis, & Summorum Pontificum INNOCENTII XI. *&* BENEDICTI XIV.

„ IN Urbe antiqua, ac celeberrima Vallisoleti in Regno Castellæ natus
„ est Petrus Regalatus anno salutis nostræ millesimo tercentesimo no-
„ nagesimo ex Parentibus optimis, nec minùs generis nobilitate conspi-
„ cuis, quàm christianâ virtute clarissimis. De iis siquidem memoriæ pro-
„ ditum est, quòd inter ceteras, quibus excellebant, præclaras christia-
„ noque homine dignas animi dotes, adeo eos effusa in pauperes liberali-
„ tas commendaret, ut rem domesticam non procurare ad usus suos, sed
„ administrare ad sublevandos inopes viderentur. Qui igitur hujuscemodi
„ beneficentiæ hostiis maximè promeretur Deus, antequam adeo miseri-
„ cordes animæ centuplum in Cœlis acciperent, talem iis impertitus est
„ Filium, in quo uno hìc etiam in terris duplicia reportarent de manu
„ sua, quique plenissimum ipsorum gaudium esset atque corona. Ablu-
„ tus enim sacramentali fonte Baptismi nondum Petrus emersérat ab in-
„ fantia, cum pietate erga Deum, observantiâ erga Parentes, morum in-
„ nocentiâ atque candore quàm bonam fuisset a Domino sortitus animam,
„ non obscurè significavit. Tam præclaræ indolis facilitati egregia Ma-
„ tris institutio cum accessisset (ea enim, Patre paulò post morte sublato,
„ Filium susceperat christianis virtutibus informandum) brevi factum est,
„ ut Cœlites omnes, præcipuè verò Deiparam Virginem cultu singulari
„ prosequeretur, & eo, qui est initium sapientiæ, sancto timore Domi-
„ ni supra suam ætatem mirabiliter emineret: Quin etiam Evangelicæ
„ jam tum perfectionis iter arripiens, non modò corpusculum continere
„ in spiritus servitute, crebrâ oratione Deum interpellare, juvenculo-
„ rum declinare consortia diligentissimè satagebat; verùm etiam si quid
„ puerile, quodque ætatem suam saperet, vel patrasset in opere, vel de-
„ liquisset in sermone, adeo statim contristabatur ad pœnitentiam, ut sui
„ ipsius rigidissimus vindex eas sibi pœnas indiceret, quæ magnis crimini-
„ bus expiandis satis esse potuissent.

„ Decennis cum foret, ea nempe ætate, qua Parentum blanditiis,
„ mundique illecebris allici primùm Pueri solent, & irretiri, tantum ab-
„ fuit, ut Petrus ab his caperetur, quin iis aditum intercluserit. Domesti-

„ cas igitur cœpit apertiùs faſtidire res omnes, avitos aſpernari Regalatæ „ gentis honores, univerſas, quæ ex mundo ſunt, deſpicere vanitates. „ Hinc mundo, opibus, nobilitati, ipſi etiam ſibi chariſſimæ Genitrici „ vale dicere ſtatuit, ut Crucem ſimul cum Chriſto Domino ad ardua „ Evangelicæ perfectionis culmina bajularet. Matrem itaque cum etiam „ atque etiam efflagitaſſet, ut ſe in Fratrum Minorum Cœnobium fece- „ dere pateretur ſoli Deo famulaturum; illa verò moleſtiſſimè ferens, „ quòd is, quem maximè diligebat, Filius tam immaturè a ſe divellere- „ tur, moras innecteret, atque protraheret, uſque adeo per triennium „ eam precibus defatigare non deſtitit, donec tertio decimo ætatis ſuæ „ anno voti compos effectus, mundo nuntium remittere permiſſus eſt. „ Itaque in Patrio Cœnobio Franciſcanæ Familiæ dedit illico nomen, at- „ que uno poſt anno unanimi Religioſorum ſuffragio ſolennibus emiſſis „ votis (quod ante Tridentinum impuberi licuit) ſemetipſum Domino „ mancipavit. Tum verò religioſis virtutibus excolendis adeo incubuit, „ ut cum brevi perfectiſſimum evaſiſſet eorum exemplar, omnium in ſe „ oculos animoſque converteret, ac planè in magnam raperet admiratio- „ nem. Evangelicum enim ſtadium tanta percurrebat animi contentione, „ ut iis etiam longo intervallo antecelleret, qui meliora chariſmata æ- „ mulabantur, ſi quæ mundum aliquo modo ſapere viderentur, ea non „ abjicere ſolùm, ſed perhorreſcere: quæ verò ipſius animum ad Deum „ erigerent, ea ſtudio maximo inveſtigare & conſectari: ſi quandoque „ ejus virtus laudibus efferretur, conqueri & ſtomachari: ſi verò inju- „ rioſiùs tractaretur, ex ipſo ſui contemptu ſummam capere voluptatem: „ corpus flagellis, inediâ, vigiliis, ciliciis, atque omni pœnarum ge- „ nere excruciare: ſpiritum verò oratione continua reficere & recreare.

„ Quoniam verò non ignorabat, magnum in Regno cœlorum vo- „ cari neminem poſſe, niſi qui & faceret, & doceret, hinc, quam in ſe „ efformaverat divinam ſanctitatis imaginem, eam in aliorum animos „ altè imprimere contendebat. Quamobrem, cum ſanctiſſimam ſui Or- „ dinis diſciplinam ex humanæ naturæ infirmitate collapſam magna ex „ parte abſoleviſſe animadverteret, nihil unquam antiquiùs habuit, quàm „ ut omne ſtudium, omnem animum, cogitationem omnem in id potiſſi- „ mùm conferret, quo eam ad integritatem & ſplendorem priſtinum re- „ vocaret. Quam quidem mentem Regalato divinitùs inditam fuiſſe ex „ eo maximè patuit, quòd, dum ipſe tanti momenti facinus animo ver- „ ſaret, accidit peropportunè, ut Villacretius vir ex eodem Ordine cum „ vitæ ſanctitate, tum rerum divinarum cognitione clariſſimus Valliſole- „ tum veniret. Cum non minori, quàm Regalatus, teneretur is etiam „ ſtudio renovandi antiquum illud aſperrimumque vivendi genus, quod „ ſuis indixerat Patriarcha Franciſcus, facultate a Præfecto Ordinis im- „ petratâ, tunc fortè illuc idcirco venerat, Socios, quos ſibi ad Inſtitu- „ tum adjungeret, quæſiturus. Re itaque cum Regalato communicatâ

„ ſatis

„ ſatis explicari non poteſt, quantâ concordes animæ alacritate geſtive-
„ rint, quàm ſanctum in Deo fœdus iniverint, quàm forti animo tot dif-
„ ficultatibus impeditiſſimum opus aggreſſi ſint.

„ Probè autem cum intelligerent, non urbanam frequentiam, ſed
„ ſolitudinem a Domino fuiſſe delectam, ut ad cor hominum loqueretur,
„ ad domicilium quoddam non procul ab Oppido Aquileriæ, permiſſu
„ Oxomenſis Epiſcopi a Villacretio conſtructum ambo unanimes feceſſe-
„ re. Porro in eo loco quàm ſanctam, quàm auſteram vitæ rationem ag-
„ greſſi ſint, ex eo conjici facilè poteſt, quòd univerſa ſupellex, de qua
„ ſecum aſportanda unicè cogitarunt, Breviarium ſuit atque flagellum:
„ Illud quidem, quo horas canonicas inter diutiſſimas meditationes & la-
„ crymas perſolventes, voce & ſpiritu cum Domino communicarent:
„ Hoc verò, quo corpus ſingulis noctibus caſtigatum, quominùs concu-
„ piſceret adversùs ſpiritum, in officio continerent.

„ Interea verò tantæ virtutis famâ per loca Urbeſque finitimas per-
„ crebreſcente, exemplo tam præclaro alii plures illecti tum ex Minorum
„ Familia, tum Presbyteri Seculares, ut in eorum contubernium admit-
„ terentur, infimis precibus poſtulaverant & impetraverant. Cum ita-
„ que Aquilerienſes ædes creſcenti in ſingulos dies novorum Religioſo-
„ rum numero impares redderentur, novæ apud Abrocum, quod alii
„ Tribulum vocant, in deſerta quadam planitie ad ripam Durii conſtru-
„ ctæ ſunt. Hinc pro reſtaurati Ordinis feliciori progreſſu hoc unum vi-
„ debatur jam deſiderari, ut, quas pro Aquilerienſi, ac Tribulana Fami-
„ lia ſanciverant novas auſteriſſimæ vitæ leges, eæ ſupremâ Romanæ Ec-
„ cleſiæ auctoritate confirmarentur. Occaſionem igitur nacti Conſtan-
„ tienſis Concilii, quod per id temporis celebrabatur, in eam mentem
„ unanimes conſenſere, ut Villacretius Conſtantiam proficiſceretur, rem
„ in eo Concilio apud Pontificem eligendum pertractaturus: Regalatus
„ verò interim Aquilerienſibus, ac Tribulanis Fratribus præſideret. Quo
„ quidem munere tam ſapienter, tam prudenter, tam ſanctè perfunctus
„ eſt, ut cum in eo Villacretii imaginem non adumbratam leviter, ſed
„ veriſſimis expreſſam coloribus intuerentur, abſentis deſiderium Fratres
„ æquo animo ferrent.

„ Villacretius Conſtantiæ re benè geſtâ, & a Martino Summo Pon-
„ tifice hujus nominis Quinto ſummâ ſui cum laude iis omnibus impetra-
„ tis, quæ communibus cum Regalato votis vehementiſſimè optaverat,
„ in Hiſpaniam ſeſe recipere feſtinavit. Verùm ſanctiſſimus Senex non
„ multò poſt, quàm fuerat Aquileriam reverſus, graviſſimo correptus
„ morbo, quaſi ex inopinato ſupremum diem obivit. Nihil acerbiùs Re-
„ ligioſis, atque amantiſſimis Filiis contingere profectò poterat, quàm
„ tanti Patris, atque Magiſtri interitus. In tanta tamen animi ægritudine
„ atque dolore id eos unicè relevabat, quòd, qui Villacretium conſilio
„ atque operâ maximè ſemper juverat, ipſis ſupereſſet Regalatus, a quo

„ accepta ex illius obitu jactura abundè compensaretur. Quamobrem „ unanimi utriusque Familiæ suffragio illico factum est, ut in Villacretii „ locum Regalatus sufficeretur, & præstantissimam ceteroquin Villacre- „ tii virtutem diligentiamque non exæquaret modò, sed longo etiam in- „ tervallo superaret: Quod enim Villacretius per Pontificem Maximum „ probari curaverat, ut scilicet ex restaurato Ordine novi Fratres per „ summam paupertatem, per vigilias, per orationes, per inediam, per „ patientiam certam facerent vocationem, & salutem suam operarentur, „ id omne & accuratissimè ipse perfecit, &, ut perficeretur, exemplo „ suo absolutissimo operâque diligentissimâ Regalatus est consecutus. „ Ut enim a privata domesticaque vivendi ratione ducamus initium, no- „ vem illa jejuniorum tempora, quibus Patriarcha Franciscus maximam „ anni partem explebat, non solùm ipse etiam una cum ceteris observa- „ vit ex integro, sed summam hanc ipsam abstinentiam singulari quâdam „ austeritate perfecit; cum scilicet rarò admodum aut vinum biberet, „ aut carnem gustaret, atque ut plurimùm pane & aquâ unicè vescere- „ tur, tum, si obsonii loco cruda olera adjiceret, sibi convivari opiparè „ videbatur. His etiam addendum est, quòd, nisi festis diebus, quibus „ duntaxat ob Dominicam celebritatem modico pane uti consuevit, re- „ liquis diebus omnibus nihil omnino sub vesperam manducabat, & inte- „ gros etiam dies orans vigilansque persæpe transigebat, absque eo quòd „ ullo prorsus cibo reficeretur. Somno verò ita raro brevique utebatur, „ ut vel insomnes orando sæpe traduceret integras noctes, vel si defatiga- „ to & deficiente corpore paululum decumbere cogeretur, id non ali- „ ter faceret quàm humi prostratus, ut non tam conquiescere, quàm „ ipsammet quietem suo corpori molestam facere videretur.

„ Huic tantæ vigiliarum & jejuniorum austeritati parem spiritus „ paupertatem Regalatus adjunxit: Eam siquidem usque adeo in deliciis „ habuit, ut quantum ditissimis in seculo quibuscumque Sodales sui pau- „ pertate eminebant, tantum ipsis etiam Sodalibus suis longè antecelle- „ ret Regalatus. Cum enim & attritissimâ præ ceteris tunicâ uteretur, „ & pallio quàm maximè lacero, tum in eo planè admirandum dedit sum- „ mæ paupertatis exemplum, quòd, ut majora ab ea sentiret incommoda, „ nullum unquam calceorum genus adhibere voluerit usque ad ingrave- „ scentem ætatem, ipsisque etiam repudiatis, ut vocant, sandaliis, pedi- „ bus semper nudis incedere.

„ Hinc mundanis opibus quibuscumque expeditus cum foret, iisque „ rebus omnibus liber, quæ aggravant animam, dici vix potest quantâ „ assiduitate, quantâ animi promptitudine, quanto fervore mentis in „ Deum Regalatus assurgeret. Cœlestium enim contemplationi cum per- „ petuò inhæreret, tum statis potissimùm diei noctisque temporibus ita „ defixo, ita sublimi animo singula nostræ salutis mysteria commentaba- „ tur, ut si patientis Christi commisereretur, erumpens ubertim in lacry-

„ mas

„ mas cum ipso compateretur, ac veluti commoreretur; si verò mox
„ Christi ipsius resurgentis gloriam recogitaret, cœlesti quâdam perfusus
„ dulcedine gestiret & exultaret; si eam intueretur, quam præparavit
„ Deus diligentibus se, immarcescibilem coronam gloriæ, in atria Do-
„ mus Dei rapi atque elevari quodammodo videretur; si verò mox æter-
„ nos illos hominum reproborum cruciatus considerandos sibi propone-
„ ret, totis artubus contremisceret. Id certè ipsi familiarissimum fuit
„ atque perpetuum, ut, cum infinitam erga genus humanum charitatem
„ Dei mente recoleret, abstraheretur illico a sensibus, atque divinâ quâ-
„ dam suavissimâ vi in ecstasim raperetur; cum verò perversam erga Deum
„ ipsum nequissimorum hominum voluntatem recordaretur, indoleret
„ gravissimè, seseque in uberrimos diutissimosque fletus effunderet.

„ Ceterùm, cum tanto æstuaret divini amoris ardore, illud interim
„ vehementer optabat, curabatque diligentissimè, ut eamdem cœlestem
„ flammam Religiosis suis omnibus communicaret. Hinc suaviter adeo
„ cum suis Alumnis de Deo divinisque rebus continuò colloquebatur, ut
„ & ignavi, si qui essent, in perfectionis stadio redderentur alacriores, si
„ qui verò jam currerent, non quasi in incertum, sed ita currere, ut
„ comprehenderent, animarentur. Quod si casu aliquo contigisset, ut
„ ex Fratribus quisquam aut ex incuria deficeret, aut ex humanæ con-
„ ditionis debilitate delinqueret, præsto aderat Regalatus forma gregis
„ factus, non ut ille in spiritu iræ atque superbiæ confunderetur, sed ut
„ in spiritu patientiæ & lenitatis tamquam filium charissimum admoneret,
„ & tamquam fratrem in Domino lucraretur. Utrumque enim præstabat
„ Vir prudentissimus, & ut suam, qui peccasset, culpam agnosceret, &
„ ut agnitam exprobratamque maximè perhorresceret, humanitatem
„ cum æquitate ita conjungens, ut nihil facilitas de auctoritate, nihil
„ austeritas de humanitate detraheret.

„ Hactenus de Regalati virtutibus in domestico vivendi modo. Bre-
„ viter commemoranda ea nunc sunt, quæ pro vitiis exterminandis, pro
„ virtute in exteras etiam gentes amplificandâ a Regalato gesta fuisse tra-
„ duntur. Quidquid igitur reliquum a domesticis curis ipsi temporis erat,
„ id omne ab eo in Proximorum salutem impendebatur. Cum plurimi ad
„ ipsum quotidie confluerent tamquam ad insigne sanctitatis oraculum,
„ non tam hospitio solebat eos excipere, quàm ad virtutem Deique cul-
„ tum totis conatibus inflammare. Si quos verò haberet obvios elephan-
„ tiasi laborantes, eos ad hospitium secum unà deductos tergere a sordi-
„ bus, fovere linteis, esculentis reficere, & quorum alii conspectum ferre
„ non poterant, ipsorum ulcera manibus attrectare; imò etiam quando-
„ que deosculari, & saniem lambere minimè dedignabatur: Quæ quidem
„ pietatis officia in eos potissimùm conferre solebat, qui vel in Nosoco-
„ miis graviori aliquo morbo afflictarentur, vel in carceribus, vel in Tur-
„ carum vinculis, inediâ & squalore conficerentur. Cum enim singulari

„ apud

„ apud divites eſſet gratiâ, nihil curabat magis, quàm ut, opportunâ ex „ eorum eleemoſynis collatâ ſtipe, inopes ab anguſtiis ſublevarentur, in- „ firmi relevarentur a morbis, captivi numeratâ Barbaris pecuniâ in li- „ bertatem aſſererentur; ac proinde omnes a culpa arcerentur, & ad ho- „ neſtam vivendi rationem quà hortationibus, quà obſecrationibus, quà „ opportunis auxiliis impellerentur. Eò ſiquidem ſpectabant omnia Re- „ galati conſilia, ut, quæ perierant a Chriſto, oves ad Chriſti gregem „ reducerentur, & quæ in paſcuis ſalutis erant, de manu Chriſti nullâ „ inimici hominis vi raperentur.

„ Dum verò eos omnes, quibuſcum verſabatur, ut manerent in Deo, „ qui charitas eſt, ardentiſſimè hortaretur: illud interea, in quo alterum „ legis mandatum ſitum eſt, minimè negligendum putabat, ut ſcilicet „ ipſa Fraternitatis charitas apprimè diligeretur. Hinc tantam hac in re „ curam ſemper adhibuit & diligentiam, ut ſi quos infeſto in Proximum „ animo eſſe cognoſceret, eos ſtatim adiret, alloqueretur, & tamdiu ver- „ bis inſtaret omni ancipiti gladio penetrabilioribus, quoaduſque ſublatis „ inimicitiis, compoſitis ſimultatibus, ſpiritualia æmulantes, diligentes „ alterutrum, charitatem ſincero animo ſectarentur.

„ Neque verò iis tantùm, qui adhuc in hoc ſeculo peregrinabantur „ a patria, cujuſcumque conditionis hominibus ſuam dabat opem atque „ operam Regalatus, ſed ſingulari etiam pietate ad eas juvandas animas „ commovebatur, quæ a corporis vinculis expeditæ beatam ſpem in Pur- „ gatoriis ignibus expectabant: Non enim aſſiduas ſolùm, ut eis ſuffraga- „ retur, ad Deum preces fundere ſolitus fuit, ſed & ubertim flere, & je- „ junare aſſiduè, & flagellis ad ſanguinem uſque ſe duriter cædere, & o- „ mni ſuppliciorum genere ſeſe immaniter excruciare, donec æternam „ ipſis pacem promereretur.

„ Inter hæc verò, quoniam jam ſenio confectus erat & laboribus „ fractus, neque procul abeſſe ſentiebat adventum Domini, in id ultimò „ cogitationem ſuam contulit, ut, quam ipſe ſtabiliverat vitæ auſteriſſi- „ mæ ſanctiſſimæque diſciplinam, eam fideli prudentique Miniſtro vindi- „ candam, conſervandamque committeret. Cum itaque Lupo Salazario, „ qui id temporis in Oppido Ficonedæ acerrimum Inſtituti Cuſtodem age- „ bat, deferre id muneris decreviſſet, ex Tribulano Cœnobio per centum „ & quadraginta paſſuum millia ipſum convenit, ſuoque cum eo commu- „ nicato conſilio, ad rem ſanctè in Domino fortiterque gerendam gravi „ oratione adhortatus, in ſuam ſententiam facilè traxit.

„ Ab eo colloquio Tribulum rediit Regalatus, rebuſque illic probè „ compoſitis, Aquileriam profectus eſt. Ibi cum ineunte Quadrageſimâ „ cœpiſſet vitio ſtomachi conflictari, per totum ejuſdem intervallum de- „ cubuit. Solenni Paſchatis die cum cœleſti pane ſeſe refeciſſet, multa „ ſubinde ad Fratres ſuos circa lectulum lacrymantes de vita Chriſti imi- „ tanda, de diligenda paupertate, de abjiciendis ſecularibus deſideriis ar-

„ den-

„ dentiſſimè peroravit. Poſterâ verò die cum difficilem jam omnino, at-
„ que impeditiſſimum anhelitum traheret, ſanctumque Oleum ad extre-
„ mam illi impertiendam unctionem fuiſſet allatum, eos ut paululum ceſ-
„ ſarent precatus eſt, admonens, Palentinum Epiſcopum mox adfutu-
„ rum, de cujus manu ultimum hoc ſacramentum ſuſciperet: Tum a Præ-
„ fecto Cœnobii cum impetraſſet, ut viliſſimam inter omnes lacernam ſibi
„ permitteret, oculis in Cœlum ſublatis, animoque in inſtantem gloriæ
„ coronam defixo, ſuam in Dei manus commendans animam, iiſdem vo-
„ cibus, quibus moriens in Cruce Jeſus Dominus Patrem oraverat, inter
„ Fratrum ſuorum preces & lacrymas placidiſſimâ Juſtorum morte ſuam
„ in Deo vitam abſcondit anno ſalutis noſtræ milleſimo quadrigenteſimo
„ quinquageſimo ſexto, tertio Kalendas Aprilis, ætatis ſuæ ſupra ſextum
„ ſexageſimo.

„ Vulgatâ ipſius morte, cum ingens illico hominum concurſus fie-
„ ret ad Cœnobium, id primò omnibus ſpectaculum fuit, quòd Regalati
„ corpus poſt aliquot dies non modò molliuſculum foret atque flexibile,
„ ſed odorem etiam ſuaviſſimum redoleret. Mox verò, cum peractis rite
„ exequiis in communi Fratrum ſepulcro humatum eſſet, ex implorato
„ Regalati nomine præſentiſſimam ejus opem plures experti ſunt. Et re-
„ vera Deus Optimus Maximus, qui in Sanctis ſuis mirabilis ſemper fuit,
„ non modò cum adhuc viveret Regalatus, ad teſtandam ejus ſanctitatem
„ in terris, omnipotentiæ ſuæ divitiis eum abundantiſſimè cumulaverat,
„ ſed poſtquam obierat, ad ejus gloriam manifeſtandam in Cœlis, miracu-
„ lis etiam eum mirificare dignatus eſt. Quæ cum ſingula recenſeri non
„ poſſint, ea tamen quatuor prætermittenda non ſunt, quæ jam pridem
„ rite probata tanti ponderis fuerunt, ut, cum de Regalato inter Sanctos
„ referendo poſtmodum ageretur in Sacra Rituum Congregatione, heroi-
„ cæ ejus virtutes ſatis per ea confirmatæ declararentur. Cum enim juxta
„ legum præſcripta oculatis teſtibus ob temporis antiquitatem amplius
„ probari eæ non poſſent, Sacra Rituum Congregatio peculiari Decreto
„ ſuo, edito die decimâ ſextâ Novembris anni milleſimi ſexcenteſimi tri-
„ geſimi ampliſſimè declaravit, per hæc quatuor miracula teſtimonium
„ quodlibet ſatis abundè ſuppleri.

„ Primum in eo ſitum eſt, quòd, cum procuratis quondam Aquile-
„ rianæ Familiæ negotiis, Tribulanum domicilium pro ſuo munere Re-
„ galatus conſtituiſſet inviſere, ſeque horâ ſeptimâ una cum Socio con-
„ tuliſſet in viam, divinitùs factum eſt, ut horâ octavâ in Tribulano Con-
„ ventu reperiretur, quadraginta paſſuum millibus nudis pedibus unius
„ horæ ſpatio confectis. Quo certè agilitatis miraculo ſummam fidelis
„ atque prudentis miniſtri ſui diligentiam, qui ipſum conſtituerat ſuper
„ familias ſuas, Dominus luculentiſſimo veluti teſtimonio comprobavit.

„ At illud fortaſsè mirandum magis, quòd ſingularem Regalati erga
„ pauperes charitatem a moroſis quibuſdam hominibus reprehenſam, no-

„ vo inu-

„ vo inusitatoque portenti genere vendicare Deus voluit, & honestare. „ Erant inter Regalati Fratres, a quibus ipse, quòd nullum in elargiendis „ eleemosynis teneret modum, temerè incusaretur. Contigit igitur ali- „ quando, ut, dum collecta ex communi mensa panis & carnis frusta de- „ ferret ad pauperes, ipsi obvius Vicarius occurreret, & ab eo quid habe- „ ret in sacciperio importunus percunctaretur: Divino tunc Regalatus „ afflatus spiritu omnipotentis Dei, qui ea, quæ non sunt, tamquam ea, „ quæ sunt, pariter vocat: Flores se habere, respondit. Quoniam verò „ ea erat anni tempestas, qua nulli certè flores, nisi divinitùs vernare po- „ terant, ideoque ad hanc Petri vocem videretur hærere Vicarius, saccu- „ lum continuò Petrus explicuit; neque jam, quas verè detulerat, panis „ carnisque reliquias, sed recentissimas in eo candidas purpureasque rosas „ ostendit. Cujus rei fama cum longè latèque finitima loca omnia perva- „ sisset usque Vallisoletum, incredibile dictu est, quantam erga Regala- „ tum excitaverit universarum gentium existimationem.

„ Sed his etiam longè majora sunt, quæ in extento Servi sui brachio „ a Deo facta fuisse signa dicuntur. Quod enim de Apostolo Petro tra- „ dunt Evangelia, ut super maris undas ad Dominum ambularet, id usi- „ tatum planè fuit Regalato & familiare, ut Durii aquas sicco pede tra- „ jiceret; Quoties enim accideret, ut flumen illud superaturo navicula „ in promptu non esset, posito Regalatus pallio, eoque super undas ex- „ tenso, supra illud insistens trans fluvium gradiebatur. Ex quibus, aliis- „ que miraculis, quæ Dei virtute Regalatus operabatur, tanta de eo con- „ secuta jam fuerat populorum opinio, ut in ipsum tamquam in absolutis- „ simum Apostolici Instituti hominem intuerentur.

„ Rei autem novitate ac magnitudine omnium excellentissimum il- „ lud fuisse videtur, quod post ejus obitum patratum est. Mendicus qui- „ dam Cœnobii Janitorem adierat, reliquias mensæ, uti assolet, acceptu- „ rus: Cum verò eæ omnes in egentium turbam jam fuissent a Janitore an- „ tea distributæ, miser ille vacuus atque hians dimissus est. Is verò cum „ & vehementer esuriret, & aliàs a Regalato eleemosynam quotidie cer- „ tam soleret accipere, Templum gemebundus ingressus, & ad Regalati „ sepulcrum in genua provolutus: *Si tu viveres* (inquit) *Regalate, non ego* „ *sanè duriter adeo viverem, nec mihi, quo pascerer, nunc deesset.* Vix hæc „ Mendicus: Continuò sepulcrum, mortalium nullo molliente, apertum „ est; manum Regalatus exeruit, & pane Supplici dato, confestim retra- „ xit. Porro tanti miraculi magnitudine mirum in modum perculsi tum „ Mendicus, tum reliqui, qui aderant, spectatores primò quidem obstu- „ pescere, tum in altissimas lætitiæ voces erumpere, postremò per uni- „ versam Hispaniam rem evulgare, eamque incredibili admiratione com- „ plere.

„ Sepulcrum igitur Regalati jam inde ab ejus obitu magnâ populo- „ rum frequentiâ cœptum est celebrari, ejusque Reliquiæ magno semper

„ in ho-

„ in honore habitæ ſunt. Hinc trigeſimo ſexto poſt ejus obitum anno Eli-
„ ſabetha Caſtellæ Regina Aquileriam profecta loculamentum corpori
„ ſanè elegans ex alabaſtrite marmore excitandum curavit, ubi quatuor
„ ea miracula, quorum ante meminimus, anaglyptico opere affabre vi-
„ ſuntur expreſſa. Quò factum eſt, ut ejus cultus per inſequentes ætates
„ mirum in modum fuerit amplificatus. Hoc autem rite approbato, In-
„ nocentius XI. Pontifex Optimus Maximus Officium & Miſſam in ipſius
„ honorem quotannis celebrari permiſit, anno milleſimo ſexcenteſimo
„ octogeſimo quarto Kalendis Martii: Cum in eam rem orando inſtan-
„ doque Carolus eo nomine ſecundus Hiſpaniarum Rex Catholicus, Re-
„ gina Uxor, ejuſque Mater, Ludovicus Portocarrerus Cardinalis am-
„ pliſſimus, pluresque inſignes Epiſcopi vehementer incubuiſſent. Trien-
„ nio poſt, cum in Templo Aquilerienſi Sacellum cultu magnifico fuiſſet
„ excultum, & Regalato dicatum, in illud ejus oſſa ſolenni pompâ delata
„ ſunt, eodem Pontifice permittente.

„ Anno poſt ſexageſimo, cum de Regalato in Sanctorum catalogum
„ referendo ageretur, BENEDICTUS XIV. Pontifex Optimus Maximus,
„ idemque cum rerum omnium, tum earum præcipuè ſcientiâ, quæ in
„ Divorum conſecratione legitimâ poſitæ ſunt, facilè princeps, nova
„ quædam miracula, quæ poſt indultam venerationem, Petri ope invo-
„ catâ, acta fuiſſe ferebantur, in examen vocavit. Ea autem in ſolitis
„ pluribus Congregationibus probè riteque diſcuſſa cum fuiſſent, die
„ tandem decimâ quartâ Julii anni milleſimi ſeptingenteſimi quadrageſi-
„ mi quarti Apoſtolicâ ejuſdem Summi Pontificis declaratione duo, quæ
„ ſequuntur, probata ſunt & publicata.

„ Anno milleſimo ſeptingenteſimo quinto Didacus quidam Sacerdos
„ cognomento Plaſentia, cum morbo comitiali affectus eſſet, epileptico
„ paroxiſmo quodam die repente correptus, in domeſticum focum prunis
„ ardentibus maximè tunc fortè refertum in præceps ruit, plenamque ol-
„ lam ferventis aquæ cum ſubvertiſſet, cum cetera membra, tum oculi
„ præcipuè ex eo caſu ita labefactati ſunt atque caligaverunt, ut cæcus
„ omnino fieret. Fruſtra adhibitis per aliquot menſes medicaminibus,
„ ejus ſalus conclamata jam per Medicos fuerat, animumque Didacus ipſe
„ deſponderat; Implorato tamen Regalati auxilio, ejuſque cucullo ocu-
„ lis admoto, ita luci reſtitutus eſt eo contactu, ut quoad vixit, multò
„ quàm antea vividiores habuerit oculos, acieque meliores.

„ Anno verò milleſimo ſeptingenteſimo trigeſimo ſeptimo Birgittæ
„ Ortegæ in ſiniſtra, ut appellant, lumborum regione vitiatis carnibus
„ ex intercluſa ſanie, quæ priùs ex quodam tumore manabat uberrima,
„ ulcus ita horrendum erupit, ut & aliquæ coſtæ pure corruptæ omnino
„ fuerint extrahendæ, & ulcere hiante renes nudi apparerent. Medica-
„ tione admodum longâ, & operosâ non ſolùm nihil eſt actum, ſed ul-
„ cus in fiſtulam converſum eſt ita periculoſam, ut peritiores manum ipſi

„ admovere auſi non ſint ; febri etiam cum mulier arderet , & ſummâ do-
„ loris acerbitate afficeretur , rebus acciſis ac prope perditis , ad Rega-
„ latum confugere , Deo interiùs incitante , conſtituit . In equo igitur ,
„ ut potuit , leucarum ſex hiſpanienſium itinere ad Aquileriam contendit
„ Petri Reliquias veneratura , ejuſque opem imploratura . Quod cum fe-
„ ciſſet majori , quo poterat , fervore ſpiritus , ſeque poſtea dediſſet in
„ viam in patriam reverſura , vix aliquantulum progreſſa fuerat , cum
„ equo deſiliens geſtienſque præ gaudio , valere ſe optimè inclamavit ,
„ nulliſque aut renum , aut lumborum doloribus ultra cruciari . Et re-
„ vera a Marito itineris comite , arte Chirurgo , etiam atque etiam reco-
„ gnitâ fiſtulâ deprehenſum eſt , eam cicatrice modicè obductâ penitus
„ coaluiſſe , & morbum morbique reliquias omnes momento temporis
„ abſterſas eſſe : quin etiam auctis eodem tempore priſtinis viribus , habi-
„ tu corporis firmiore deinceps fuit , ſuiſque muneribus , ut antea fecerat ,
„ exequendis cum primis idonea .

„ Hæc ea ſunt , quæ pluribus aliis omiſſis in antiquiſſima hac cauſa ,
„ tamquam omnium certiſſima , referenda eſſe putatum eſt . Illud unicum
„ remanet obſervatu digniſſimum , quod a Sanctiſſimo Domino Noſtro
„ factum eſt in hujus cauſæ favorem , quo , cum ſummum eidem decus
„ auctum fuerit & ornamentum , tum quanti ea ſit meriti luculentiſſimè
„ declaratur . Sanctiſſimus ſiquidem Dominus Noſter pro ſumma ſua illa ,
„ ac penè incredibili cognitione , quam in hujus præcipuè generis cauſis
„ aſſiduo tot annorum ſtudio , improboque labore ſibi acquiſiverat , æquiſ-
„ ſimè non minùs , quàm ſanctiſſimè ſtabiliverat die vigeſimâ ſecundâ
„ Aprilis anni milleſimi ſeptingenteſimi quadrageſimi primi , ut Servis
„ Dei , quorum virtutes heroicæ oculatis eſſent teſtibus deſtitutæ , hono-
„ res divini nequaquam decernerentur , niſi quatuor poſt mortem patra-
„ ta miracula Apoſtolicæ Sedis judicio comprobarentur . Hoc igitur ipſo
„ vitio Regalati cauſa cum laboraret , ſolennis ejuſdem Canonizatio ha-
„ beri minimè poterat , niſi quatuor priùs fuiſſent rite aſſerta miracula .
„ Animadvertens verò idem Summus Pontifex in heroicis Regalati virtu-
„ tibus confirmandis oculatorum teſtium auctoritatem quatuor miracu-
„ lorum teſtimonio fuiſſe ſuppletam , hinc ejuſdem cauſam in earum nu-
„ mero , de quibus in ſuo Decreto loquutus fuerat , minimè comprehendi
„ ampliſſimè declaravit die ſecundâ Auguſti ejuſdem anni .

„ Cum itaque duobus præfatis miraculis Apoſtolicæ confirmationis
„ fuiſſet robur adjunctum , & in generali Rituum Congregatione habita
„ coram Sanctitate Sua die vigeſimâ ſecundâ Septembris anni milleſimi
„ ſeptingenteſimi quadrageſimi quarti ab omnibus Patribus unanimi ſenſu
„ affirmatum , tutò poſſe beatum Petrum Regalatum in Sanctorum nu-
„ mero recenſeri : poſt effuſas ad Deum plurimas preces , & imploratam
„ in re tam gravis momenti cœleſtis luminis opem , die tandem ſextâ
„ Octobris ejuſdem anni beatum eumdem Petrum Regalatum Sanctorum

„ faſtis

„ faſtis adſcribi poſſe publicè declaravit. Hoc autem ut fiat, Catholicæ
„ Hiſpaniarum Familiæ Reges, & univerſus Minorum ſancti Franciſci
„ Ordo preces ab initio cauſæ huic Sanctæ Sedi porrectas & confirmant,
„ & augent.

COMPENDIUM

Vitæ, Virtutum, & Miraculorum, necnon Actorum in Cauſa Canonizationis Beati Josephi a Leoniſſa Sacerdotis Profeſſi Ordinis Minorum ſancti Franciſci Capuccinorum.

Ex Monumentis Sacræ Rituum Congregationis.

„ Joſeph in Baptiſmate nuncupatus Euphranius, Leoniſſæ Aprutii Op-
„ pido non ignobili natus anno Domini milleſimo quingenteſimo quin-
„ quageſimo ſexto, pridie nonas Januarii, Joanne de Deſideriis & Fran-
„ ciſcâ de Paulinis ingenuis honeſtiſque parentibus, quàm ſublimiter
„ electus ſuiſſet in ſortem Domini, ſingulari eidem collato ab ipſis incu-
„ nabulis beneficio, divinitùs manifeſtatum fuit. Cum enim parùm ab-
„ fuiſſet, quin adhuc lactens a matre dormiente incautè ſuffocaretur in
„ lecto, eâ gravi alapæ ictu inviſibili manu percuſsâ, & a ſomno exper-
„ rectâ, imminentis mortis periculo ereptus eſt. Puer verò, ubi primùm
„ per ætatem licuit, honeſtè a parentibus inſtitutus, & vultu totiuſque
„ corporis conformatione cœleſtem planè indolem ſpirans, cœpit eximia
„ futuræ ſanctitatis indicia præſeferre. Ab iis ſiquidem oblectamentis,
„ quibus ætas puerilis duci maximè ſolet, vehementiſſimè abhorrens, de
„ nulla alia re magis delectabatur, quàm de inviſendis frequenter Eccle-
„ ſiis, & ſingulari quâdam animi voluptate jam tum ſedulam orationis ſtu-
„ dio operam impendebat. Vix annos ſeptem natus, cum miro quodam
„ amore ſilentii, incredibili erga inopes miſericordiâ, & perpetuâ qua-
„ dam, ſibique ſemper conſtanti morum ſuavitate & gravitate commen-
„ daretur, tum in puero planè mirandum, quòd in pervigiliis beatiſſimæ
„ Dei Genitricis, & ſextis quibuſque feriis tam rigidum ſibi jejunium in-
„ dixit, ut ſolo pane & aquâ vitam libentiſſimè toleraret. Grandior
„ poſtea natu factus, caſtigatior etiam in dies evaſit atque perfectior.
„ Cum enim in Societatem Sanctiſſimi Salvatoris dediſſet nomen, non ſo-
„ lùm corpus flagellis cœpit acriter cædere, divinis ſeſe frequentiùs Sa-
„ cramentis munire, aliiſque chriſtiano homine dignis operibus impen-
„ ſiùs incumbere, ſed etiam (quod in ea ætate admiratione digniſſimum
„ eſt) æquales ſuos, quà poterat, ad pietatis ſtudium hortari, & pro
„ viribus ſuadere, ut coercendis pravis animi cupiditatibus primo tem-
„ pore aſſueſcerent, & a choreis præſertim, ceteriſque ejus generis ob-

„ lectamentis, quibus in ſummum periculum adducitur ſpiritus, tem-
„ perarent.

„ Parentibus e vita ſublatis, Viterbium profectus, ut apud Patruum,
„ qui in ea Civitate magna cum laude publico docendi munere fungeba-
„ tur, liberalibus diſciplinis animum coleret, litterarum ſtudium cum
„ religione, pietate, innocentiâ arctè adeo copulavit, ut ab eo uberri-
„ mum retulerit fructum, his verò admirationem in omnibus excitaret.
„ Caſtimoniæ & pudicitiæ eò uſque amans fuit, ut, cum idem Patruus
„ honeſtiſſimarum nuptiarum cum opulenta, ac nobili genere nata virgi-
„ ne ipſi moleſtiſſimus eſſet auctor, non modò eas conſtantiſſimè repudia-
„ rit, perpetuâ Deo votâ virginitate, ſed eo urgente atque ſollicitan-
„ te, tantùm ſuerit animo commotus ac perturbatus, ut iniquo morbo
„ correptus, eo in dies ingraveſcente, reverti in Patriam coactus ſit.
„ Ibi omni timore vacuus, omni etiam morbo brevi convaluit. Cum ve-
„ rò de novo vitæ genere ſecum ipſe ſtatim deliberaſſet, qua maximâ po-
„ terat celeritate ſacræ Capuccinorum Familiæ nomen dare conſtituit.
„ A quo Religionis propoſito cum multis Domeſticorum blanditiis, pre-
„ cibus, miniſque ſæpe tentatus deduci minimè poſſet, lætus tandem
„ & victor in eorum Patrum Sodalitatem adſcitus eſt.

„ Tirocinio abſoluto, ſolennibus emiſſis votis, egregiâque navatâ
„ operâ tum Philoſophicis, tum Theologicis diſciplinis, concionandi
„ provinciam ab Ordinis Superioribus ultro ſibi commiſſam obedientiæ
„ virtute, ac penè invitus accepit; Quam quidem, cum ſingulari Reli-
„ gionis reparandæ augendæque pietatis zelo ſuccenſus eſſet, fortiter
„ maximâque populorum utilitate ſuſtinuit. Cum verò interea contigiſ-
„ ſet, ut quidam ex eadem Capuccinorum Familia non ita pridem vitâ
„ functus ſeſe ipſi videndum dediſſet, ut vivens, Deo annuente, promi-
„ ſerat, & ab eo de ſumma divini judicii ſeveritate multa intellexiſſet,
„ tanto metu atque terrore perculſus eſt, ut quaſi ad virtutem lento tunc
„ pede progrederetur, de ineundo aſperiori ac perfectiori vitæ genere
„ deliberaret. Animo igitur reputans, ſe certiſſimam privatam ſalutem
„ ſuam operaturum, ſi pro publica Chriſtianorum, & Infidelium ani-
„ mam ſuam devoveret & poneret, Conſtantinopolim cogitavit, ubi &
„ opem ferret noſtris hominibus in moleſtiſſimam captivitatem abductis,
„ & alienos a vera pietate populos Romanæ Religioni conjungeret, aut
„ certè pro lege Chriſti crudeliſſimam mortem oppeteret. Facultate
„ poſt diutinas preces a Superioribus impetratâ, cum maritimo itineri ſe
„ commiſiſſet, non unum habuit divinæ erga ſe voluntatis atque bene-
„ volentiæ evidentiſſimum argumentum. Exortâ ſiquidem repente horri-
„ bili tempeſtate, cum navis in immenſum creſcentibus fluctibus operire-
„ tur, Nautis omnibus animum deſpondentibus, non modò ſolus Joſeph
„ tamquam vir magnæ fidei non dubitavit, ſed omnium admiratione pre-
„ cibus ſuis obtinuit, ut ſubitò fieret in mari tranquillitas magna. Cum

„ via-

„ viaticum paulò poſt fuiſſet exhauſtum, pauculas quaſdam, quæ Joſepho „ fortè ſupererant, panis reliquias ad ejus preces adeo Deus amplificavit „ & auxit, ut omnibus ad veſcendum illæ ſuppeterent. Egreſſus autem e „ navi, cum reliquum itineris pedibus conficere conſtituiſſet, quàque ver- „ ſum ſibi foret eundum penitus ignoraret, Fratris Filium jam pridem e „ vivis in Oppido Leoniſſæ ſublatum ſibi habuit occurrentem, qui, Pa- „ truo ejuſque Sodalibus ad quoddam beatæ Virginis Templum Urbi Con- „ ſtantinopolitanæ conterminum ductis, ex omnium conſpectu improvi- „ ſus evanuit.

„ Divinis hiſce lætus auguriis Urbem Joſeph ingreſſus, nullis incom- „ modis, nullis laboribus, nullis difficultatibus frangi potuit aut retar- „ dari, quo minùs chriſtianos homines in miſerrima illa captivitate ja- „ centes omni, qua poterat, ope levaret, erigeret, ſolaretur. Quin etiam „ cum ea ſpe teneretur, ſi ad ejurandam Maumetanam ſuperſtitionem ſu- „ premus ipſe Turcarum Tyrannus adduci potuiſſet, fore ut facilè Popu- „ lus univerſus voluntati exemploque Principis ſe conformaret, vehe- „ mentiori quodam Religionis ſtudio inflammatus eum adire conſtituit, „ eique ſe ducem eſſe & auctorem ad amplectendam Chriſti doctrinam. „ At verò, dum magno animo, fidentique expleturus conſilium ſuum in „ intima Principis cubicula pedem tentat inferre, regii Satellites con- „ curſu facto hominem comprehendunt, & pugnis, calcibus, verberibus, „ omnique contumeliarum genere cruciatum in arctam cuſtodiam detru- „ dunt. Gaudebat Athleta Chriſti fortiſſimus, quòd dignus habitus eſſet, „ qui contumelias atque tormenta pro Jeſu nomine pateretur, nihilque „ illi gratius poterat evenire, quàm ſi inter ſupplicia quælibet acerbiſſi- „ ma Chriſtianam fidem ſuo ſanguine confirmaret. Votis ejus arriſit Deus: „ Latâ enim in eum mortis ſententiâ ſæviſſimo quodam ſupplicio peri- „ mendus Satellitibus traditur, a quibus pede manuque dexteris unco „ ferreo e ſublimi ſuſpenſus eſt ea lege, ut tamdiu ex ea trabe penderet, „ quamdiu dolore & fame confectus crudeliſſimo mortis genere animam „ exhalaret. Spe tamen ſua fruſtrati ſunt; Quamvis enim neque ipſe mar- „ tyrio, neque martyrium ipſi defuerit, ſola tamen ea mors defuit, quam „ unam, ut diſſolveretur, eſſetque cum Chriſto, ardentiſſimè cupiebat. „ Poſtquam ſcilicet triduo hujuſmodi crudele ſupplicium invicto animo „ toleraverat, fidemque catholicam elatâ voce teſtatus fuerat, Satelliti- „ bus igne fumoque ſuppoſito, fruſtra obnitentibus, ut voce interclusâ „ halituque prohibito vel interiret, vel concionari deſineret; factum eſt, „ ut Angeli in forma pueri beneficio vinculis ſolutus ex unco deponere- „ tur. Curatis ſubinde ab eodem de repente vulneribus, viribuſque cibo „ aliquantulum reparatis, in Italiam juſſus eſt remeare, aliud martyrii „ genus pro bono chriſtianæ Reipublicæ ſubiturus. Cui cum vir ſanctiſſi- „ mus paruiſſet, iterque repeteret, Græcum Antiſtitem, qui turpiter a „ Religione deſciverat, atque in impietatis præmium gerendam prima-

„ riam

„ riam acceperat Præfecturam, ab errore ſuis concionibus revocatum ſe-
„ cum victor abduxit.

„ Itaque in Italiam reverſus, ſatis explicari non poteſt, quàm aſſi-
„ duum fortemque legis divinæ præconem ſeſe præberet, & quantus in
„ eo eſſet, ut malè affectos Fideles reduceret ad ſanitatem, probos verò
„ acriùs ad virtutem & pietatis ſtudium accenderet. Cum verò proſpice-
„ ret abundè ſemper in Urbibus ſacros ſuppetere Concionatores, qui ani-
„ marum ſaluti religionique conſulerent; contra autem in Pagis, Villis,
„ lociſque campeſtribus, ubi meſſis eſt multa, paucos eſſe Operarios, qui
„ ambulantibus in umbra mortis Evangelicæ veritatis lumen afferrent;
„ hos ipſe ſibi erudiendos, informandos, evangelizandos ſtudiosè propo-
„ ſuit. Totius igitur anni curriculo, quadrageſimali præſertim tempore
„ per Vicos & Caſtella circumiens Vir verè Apoſtolicus tanta æſtuabat
„ erga Proximos charitate, ut & dies integros a ſolis ortu uſque ad oc-
„ caſum itineribus, concionibuſque conſumeret, & ſexies, ſepties, un-
„ decies etiam aliquando, atque duodecies diverſis locis, diverſis populis,
„ diverſis argumentis eodem ſemper fervore ſpiritus, eâdem ſemper men-
„ tis alacritate quotidie concionaretur. Mirandum planè, quòd vir tot
„ auſteritatibus penè conſumptus, ſacco indutus, cilicio, loricâque fer-
„ reâ præcinctus, ſolo quandoque panis ſruſtulo ab Agricolis pauperri-
„ mis emendicato ſub veſperam paſtus, imbre ſæpiſſime madidus, vehe-
„ mentiſſimo æſtu ſolis exuſtus, ardenti etiam febri aliquando cruciatus,
„ ut Chriſto lucrifaceret animas, tot itineribus non laſſaretur, tot labo-
„ ribus non frangeretur, nullâ aeris intemperie perterreretur, nullâ
„ corporis ægritudine retardaretur.

„ Neque tamen his ſolùm confiniis,licèt ampliſſimis charitatis ejus ſpa-
„ tia contineri potuerunt; ſed ea uſque adeo extendi voluit,ut cum tot flu-
„ mina emitteret aquæ vivæ ad irriganda Fidelium corda e ſuggeſto, non
„ ideo tamen ſibi acquieſcendum putaret.Si quos enim præterea a veritatis
„ tramite errantes intellexiſſet, eos ipſe in privatis etiam eorum domibus,
„ in publicis etiam ſemitis convenire non dubitabat, eoſque exhortando,
„ obſecrando, increpando in omni patientia & doctrina, transferre de
„ tenebris & umbra mortis in Regnum filiorum Dei totis viribus cona-
„ batur. Quin etiam intelligens, quemlibet adoleſcentem juxta viam
„ ſuam, etiam cum ſenuerit, ab ea non receſſurum, pueriſque rite inſti-
„ tutis perennem fieri pietatem, ad eos etiam inſtruendos informandoſ-
„ que charitatis ſuæ viſcera dilatavit. In Eccleſiis igitur, in plateis, in
„ vicis, in domibus, in ipſis montium cavernis quos invenire & congre-
„ gare poterat, ruſticos pueros & Paſtores primis fidei elementis inſtrue-
„ re, neceſſaria Religionis myſteria edocere, ſalutaribus monitis confir-
„ mare, ſancto timore Domini imbuere, patientiâ incredibili ſummâque
„ ſui ſpiritus ſuavitate, quoties licuit, minimè prætermiſit.

„ Porro, cum tantis laboribus pro Fidelium utilitate ſuſceptis con-
„ gruum

„ gruum foret, ut fructus ampliſſimus reſponderet, mirum eſſe non de-
„ bet, quòd Joſepho in vinea Domini ſtrenuè adeo laborante, plantante,
„ rigante, Deus maximum dederit incrementum. Certum enim eſt, quòd
„ homines flagitioſiſſimi ad ſanam frugem revocati fructus pœnitentiæ di-
„ gniſſimos ediderunt; quòd mulieres libidinis cœno ſepultæ a peccandi
„ conſuetudine feliciter emerſerunt; quòd & privatæ Perſonæ, & Fami-
„ liæ quamplures, & integri penè populi cum odiis acerbiſſimis inter ſe
„ multo tempore dimicaſſent, iis extinctis in gratiam fide optimâ redi-
„ verunt; quòd blaſphemiis ad Infernum detruſis omnium ora Dei laudi-
„ bus reſonarunt; quòd Templa in pluribus locis aut reparata, aut ſacrâ
„ ſupellectili decenter ornata, aut etiam a fundamentis extructa ſunt;
„ quòd aleæ vitium eliminatum; quòd repreſſa chorearum licentia; quòd
„ baccanaliorum conſuetudines extirpatæ.

„ Interea, cum tot tantaſque quotidianas clades acciperet infenſiſſi-
„ mus humani generis hoſtis, & tanta ipſi inferretur, uno Joſepho aucto-
„ re, pernicies, incredibile dictu eſt, quantâ in eum indignatione excan-
„ deſceret, quantas ipſi moliretur inſidias, quantas contra illum excita-
„ ret tempeſtates. Quoniam verò collectam diu rabiem ipſe per ſe in Jo-
„ ſephum effundere prohibebatur, effecit, ut hoc ipſum per improbos
„ quoſdam homines miniſtros ſuos, quorum vitia moreſque corruptos
„ Apoſtolicâ libertate reprehendebat, abundantiſſimè conſequeretur:
„ Itaque cum innumeris fuiſſet ab iis laceſſitus injuriis, maximiſque con-
„ tumeliis affectus, eò tandem furoris inſaniæque deventum eſt, ut in pu-
„ blico omnium conſpectu, medioque Oppidi foro barba ipſi per ſum-
„ mam injuriam avelleretur, verberibus & colaphis immaniter cæderetur, & parùm abfuerit, quin a ſceleſtiſſimo quodam, arrepto utrâque
„ manu caputio, eoque collo arctè perſtricto, eliſiſque faucibus præfoca-
„ retur. Quæ tamen omnia tam æquabili invictoque animo vir verè Chri-
„ ſtianus toleravit, ut charitatis, patientiæ, humilitatis exemplar evaſe-
„ rit admirandum. Gaudio ſiquidem in tribulatione pro Chriſto ſuper-
„ abundans cum malediceretur benedicebat, cum perſecutionem patere-
„ tur, ſuſtinebat, cum blaſphemaretur, obſecrabat; & Chriſti Jeſu mor-
„ tificationem in corpore ſuo circumferens, ejuſque conſilium peragens
„ percutienti maxillam, alteram protinus offerebat.

„ Neque verò conſtanti adeo voluntate æternam tantùm animarum
„ ſalutem Joſephus operabatur, ſed dici vix poteſt quantam ſuſceperit
„ etiam corporum curam, quantoque amore inopes omnes complecteretur. Hinc non ſolùm eos cibos, qui ſibi contingebant, majori ex parte
„ cum pauperibus communicabat, & omnes communis menſæ reliquias
„ diligentiſſimè colligebat egenis impertiendas, ſed non exiguam inſuper
„ horti aream de Superiorum licentiâ ſuis ipſe manibus colens, quidquid
„ inde aut fructuum accipiebat aut olerum, id omne amantiſſimè pau-
„ peribus elargiebatur. Guardianus porro cum fuit, etſi nunquam domo

„ diver-

„ diverteret, quin ſecum deferret aliquid, quo obvios in via pauperes ſo-
„ laretur, quandoque tamen cum nihil ſibi præterea reliquum foret, eò
„ uſque voluit eſſe miſericors, ut ſuis ipſe veſtibus trementes ex frigore
„ pauperes operiret. Si verò quandoque Apoſtolico muneri incumbens in
„ aliquo extra Conventum hoſpitio degeret, (quod ſæpiſſimè continge-
„ bat) tum in illud pauperes turmatim compellere, ibi eos a capitis ve-
„ ſtiumque ſordibus purgare, pedes eorum tergere, plagas curare &
„ oſculari gaudebat; tum lautioribus, quibus poterat, eſculentis reficere,
„ ſomnoque opportuno in præparatis lectulis recreare. Quin etiam in
„ ipſas ſe inſinuans ſecretiſſimorum carcerum obſcuritates, confectos ibi
„ ſqualore ac fame homines, omni quocumque modo poterat, relevare
„ ſatagebat; ſi quem verò eorum vel innocentem deprehenderet, vel mor-
„ ti deſtinatum intelligeret, illius cauſam apud Judices agere; hunc verò
„ omni, quo poſſet, officii genere apud Deum juvare & conſolari ſtude-
„ bat. Cum autem vehementiſſimè optaret, ut, qua ipſe æſtuabat, ſingu-
„ laris charitas in omnium animos diffunderetur, & ad futuras etiam æta-
„ tes tranſmitteretur, a ditioribus quibuſcumque, quà precibus, quà
„ monitis, quà minis, quà pollicitationibus impetravit, ut ſuam in ſub-
„ levandis pauperibus operam collocarent. Quo factum eſt, ut ex elee-
„ moſynis collatâ pecuniâ, plura in diverſis Oppidis vel inſtauraverit, vel
„ excitaverit pauperum & peregrinantium Hoſpitia, & certos perpetuoſ-
„ que Pietatis, ut vocant, Montes ſolertiſſimè ſtabiliverit, quorum fru-
„ ctus in egenorum beneficium erogarentur.

„ Hæc autem pietatis officia Deo ſuiſſe acceptiſſima pluribus inſi-
„ gnibuſque miraculis Deus ipſe teſtatus eſt: Inter quæ illud non eſt præ-
„ termittendum, quod Ocriculi ſummâ omnium admiratione patratum
„ eſt. Ibi enim cum eſſet Joſeph, habuiſſetque ſermonem de eo Chriſti
„ miraculo, quo quinque panibus & duobus piſcibus quinque hominum
„ millia ſaturaverat, quoniam ſummâ id temporis annonæ caritate ii Po-
„ puli laborabant, ſuâ in Deum fide Joſephus obtinuit, ut ex perexigua
„ farina, quam acceperat ex eleemoſyna, tanta panis copia conficeretur,
„ quanta ſufficeret integro illi populo, finitimiſque, quæ ad concionem
„ confluxerant, gentibus abundantiſſimè ſaturandis. Borbonii item, cum
„ in ſumma pariter rei frumentariæ anguſtia de eodem Chriſti miraculo
„ verba feciſſet, & perexiguam farinæ eleemoſynam accepiſſet, nedum
„ eâ millè ſexcentorum hominum famem explevit, ſed etiam tanta panis
„ copia ſuperſuit, quanta eſſet ſatis, ut poſtero die toti populo diſtribue-
„ retur.

„ Hactenus de eo ſpiritu Domini ferventiſſimo, quo vir Apoſtolicus
„ ferebatur in eos omnes, quos ſibi conjunxerat chriſtiana charitas. De
„ iis modò virtutibus pauca ſubdenda ſunt, quibus in excolenda domeſti-
„ ca vitæ ratione mirificè effulſit: Inter quas cum principem ſibi vindicet
„ locum humilitas, hinc non immeritò, cum magnum ab initio conſtrue-

„ re cu-

„ re cuperet ædificium ſanctitatis, de jaciendo priùs cogitavit alto funda-
„ mento humilitatis. Quamobrem & internam animi demiſſionem vigi-
„ lantiſſimè coluit, & contemptus hominum ardentiſſimè concupivit;
„ oblatos in Religione honores & gradus, quoad potuit, conſtantiſſimè
„ recuſavit, eoſque obedientiæ virtute ſuſceptos citiùs, quo potuit, di-
„ mittendos curavit: Et quemadmodum domum verrere, terram effode-
„ re, lances in coquina detergere, exportare vaſa in contumeliam, vilio-
„ ra quæque præſtare, tamquam qui omnium abjectiſſimum ſe putabat,
„ jucundiſſimum illi fuit: ita, cum maximum ſe ex animo crederet pec-
„ catorem, ceterorum precibus ſe commendare conſuevit,

„ Porro ex hac tantæ humilitatis radice ſuam traxit originem cæca
„ illa obedientia, qua adeo Joſephus excelluit, ut, cum Chriſtum Do-
„ minum fide non fictâ in ſuis Superioribus intueretur & coleret, cum
„ iis non aliter quàm flexis genibus nudoque capite colloqueretur, ne-
„ que eorum imperium ſibi duceret expectandum, ſed voluntatis indicia
„ perſcrutanda.

„ Tantam verò crucis mortificationem in corpore ſuo portavit, ut
„ cum pane duriſſimo mucidoque, & putreſcentibus aquis ſe duriſſimè,
„ ut plurimùm, ſuſtentaret, ad lautitiem aliquando unum aut alterum
„ vini cyathum adhiberet cineribus priùs benè corruptum, & ſemiuſtis
„ quibuſdam putridis aſperſiſque fuligine leguminibus, vel crudis quan-
„ doque oleribus uteretur. Ciliciis etiam diverſi generis cum caſtigaret
„ corpus, ferreâ quadam catenâ dies noctesque ita conſtringebatur, ut,
„ cum tumeſcentibus membris caro labefactata putreſcere inciperet, for-
„ cipe fuerit obtruncanda. Tum in abditiſſima domus ſylvæque loca ſe-
„ cedens, remotis arbitris, inuſitatis flagellorum generibus corpus ſuum
„ ita diverberabat, ut ſui ipſius crudeliſſimus carnifex laniuſque ab ipſis
„ Fratribus & vocaretur & eſſet. Quo factum eſt, ut legem in membris
„ ſuis repugnantem legi mentis ſuæ ſentire minimè videretur, & quò car-
„ ne mortificatâ depreſſior, eò ſpiritu vivificato ſublimior in rerum cœ-
„ leſtium contemplationem aſſurgeret: Huic enim ſic erat deditus vir re-
„ ligioſiſſimus, ut vix poſſit intelligi, quonam pacto & orationis aſſidui-
„ tati, & unà Proximorum ſaluti tantopere poſſet incumbere. Siquidem,
„ ut orandi ſatietatem expleret, ſæpe inſomnes traducebat integras no-
„ ctes, & meditationibus jugiter vacans ex viſibilibus quibuſcumque, in
„ quæ oculus incidebat, ad inviſibilia Dei vel invitus rapiebatur. Hinc
„ ante ſanctiſſimam Chriſti Domini de Cruce pendentis imaginem plures
„ horas conſiſtere viſus eſt, aliquando brachiis extenſis atque ſublatis, ali-
„ quando verò in ſublime raptus e terra, radioſque ex vultu emittere lu-
„ cidiſſimos. Acerbiſſimam verò ejuſdem Paſſionem tam attentâ mente
„ animoque ſollicito contemplabatur, ut dolor, quo intùs afficiebatur,
„ per varias totius corporis diſtortiones verè ſummus eſſe cognoſceretur.

„ Tot tantarumque virtutum odoratus Dominus ſuavitatem odoris,

„ ut Servi ſui ſanctitatem omnibus manifeſtaret, inſignium chariſmatum do-
„ na illi largiri dignatus eſt, multorumque miraculorum gloriâ condeco-
„ rare. In ſpiritibus itaque diſcernendis, in ſecretis cordium abditiſſimis
„ penetrandis, in rerum eventibus longè in poſterum proſpiciendis, in
„ graviſſimis morbis ſimplici tactu, prece, imperio expellendis, in beſtia-
„ rum feritate edomanda, in elementis ad arbitrium ſuum moderandis
„ atque flectendis illum mirabilem ſic Deus fecit, ut cum numerando non
„ poſſint ſingula recenſeri, neceſſe ſit ex iis ſummatim aliqua delibare.
„ Truentum igitur expanſo ſuper aquas pallio unà cum Socio tranſegit:
„ Marojam fluvium ſicco pede calcavit: In Templo triturantibus commi-
„ natus, cum, extincto bove, pœna illico ſubſecuta eſſet, illum paulò poſt
„ Agricolæ pauperrimi lacrymis precibuſque commotus ad priſtinæ vitæ
„ munera revocavit: Ex arido monte ad Socii ſui ſitim ſedandam cum aquæ
„ venam aperuiſſet, eâque ſubitò exſiccatâ, locus paulò poſt a quibuſdam
„ indagaretur, ubi miraculum contigiſſet, aquæ iterum eruperunt, qui-
„ bus epotis nullum ampliùs viſum eſt aquæ veſtigium.

„ Interea tempus illud advenerat a Joſepho multò ante præſcitum
„ ac prænunciatum, quo repoſitâ coronâ juſtitiæ, quam repromiſit Deus
„ diligentibus ſe, in triumphanti eum patria Dominus coronaret, quem
„ bonum certamen certantem tantis chariſmatum donis jam coronaverat
„ hìc in terris. Plurimis igitur acerbiſſimiſque cum cœpiſſet afflictari do-
„ loribus, & intelligeret horam noviſſimam appropinquare, ſatis expli-
„ cari non poteſt, quàm totus in id incumberet, ut animo præparato ve-
„ nienti Domino lætus occurreret. Quamdiu per vires licuit, licèt infir-
„ mus, immaculatam Deo hoſtiam offerre non prætermiſit: Quod poſt-
„ modum cum peragere acerbioris morbi vi prohiberetur, illud ſaltem
„ ſolatii capere nitebatur, ut ante horas matutinas e lectulo ſuo conſur-
„ gens ad Eccleſiam deſcenderet, ibique de Superioris manu ſanctiſſimâ
„ Euchariſtiâ reficeretur. Ubi verò morbo invaleſcente e Cella egredi mi-
„ nimè potuit, illud obtinuit, ut expiatâ per Exomologeſim conſcientiâ,
„ immaculato Chriſti corpore, tamquam ſalutari vitæ immortalis pigno-
„ re, diebus ſingulis in ſui domicilii veſtibulo flexis genibus cibaretur. In
„ meditanda interea Paſſionis Dominicæ hiſtoria, in precibus recitandis,
„ in perſolvendo divino Officio reliquas diei partes devotiſſimè tranſige-
„ bat: Donec inſtante noviſſimo mortis agone, Eccleſiæ Sacramentis ſum-
„ mo pietatis ac Religionis fervore ſuſceptis, Chriſti Domini amantiſsi-
„ mè oſculatus effigiem, dum corpus oculoſque tamquam in Cœlum pro-
„ peraturus attollit, placidâ ſerenâque fronte curſum feliciſsimè conſum-
„ mavit in Amatricis Oppido, die quartâ Februarii anno milleſimo ſex-
„ centeſimo decimo ſecundo, ætatis ſuæ quinquageſimo ſeptimo.

„ Mirum quantâ ſpeciei venuſtate florere ſubitò cœperit beati cada-
„ veris facies, quæ antea, cum eſſet vivens, morborum diuturnitate vi-
„ tæque auſteritate ſqualebat! Mirum quantâ odoris ſuavitate ipſa etiam

„ intima

„ intima diſſecti corporis viſcera redolerent ! Mirum quàm vivida , quàm
„ flexibilia , quàm mollia membra conſervarentur ! Quin etiam ipſa cor-
„ poris inteſtina excrementitiis fæcibus divinitùs , ut creditum fuit , de-
„ purgata fragrantiſsimo inventa ſunt humore lacteo redundare . Quæ
„ dum miratur Chirurgus , Deumque in Sancto ſuo mirabilem prædicat ,
„ Joſephi ſanctitatem ſibi ipſi beneficam expertus eſt ; cum enim inter ſe-
„ candum novacula ſibi digitum gravi vulnere ſauciaſſet , opportuniſsi-
„ mam in Joſephi ſanguine medelam invenit , qua illico ſanaretur .

„ Evulgatâ autem felici Joſephi morte , ad viſendum venerandum-
„ que ſanctum illius Corpus tanta multitudo ſanctitatis ejus famâ ac re-
„ ligione ſuccenſa in Oppidum Amatricis confluxit , ut finitimæ Regio-
„ nes omnes ſuis propemodum convulſæ ſedibus viderentur ; quibus Joſe-
„ phus Apoſtolicâ illâ charitate adhuc incenſus , qua ſemper exarſerat hìc
„ in terris , innumera obtinuit ab omnipotenti Domino beneficia . Quot
„ enim diuturnis affectos morbis in priſtinam valetudinem incolumita-
„ temque reſtituit ! Quot ab obſeſsis corporibus ſpiritus immundos ejecit!
„ Quot intimum cordis dolorem ingeſsit , quo peccatorum veniam a Do-
„ mino conſequerentur !

„ Quamobrem cum , famâ ſanctitatis , gloriâ miraculorum , & po-
„ pulorum devotione ubique percrebreſcentibus , votis omnium haberetur
„ digniſſimus , de quo ageretur inter Cœlites referendo , plures formati
„ ſunt de ejus virtutibus miraculiſque poſt mortem , ordinariâ primùm ,
„ deinde Apoſtolicâ auctoritate Proceſſus : Quibus rite diſcuſſis , iiſque
„ adamuſſim ſervatis , quæ in re tanti momenti Summorum Pontificum
„ Decretis præſcripta ſunt , Clemens XII. P. O. M. die decimâ quintâ Ju-
„ lii anni milleſimi ſeptingenteſimi trigeſimi quarti ſacræ generalis Ri-
„ tuum Congregationis judicium de heroicis Joſephi virtutibus Decreto
„ Apoſtolico confirmavit ; die verò octavâ Junii anni milleſimi ſeptin-
„ genteſimi trigeſimi ſeptimi duo miracula comprobavit : Puer ſiquidem ,
„ qui ab ipſa nativitate palpebras ita ſimul habebat unitas , ut ad viden-
„ dum perpetuò impos judicaretur , Joſephi ope illico luce donatus eſt :
„ Laurentius verò Novellus cum fuiſſet in genu graviſſimè vulneratus , in-
„ vocato Joſephi nomine , momento temporis ab omni vulnere ſanatus
„ fuit . Hinc , cum Sacræ Congregationis judicio inter Beatos recenſeri
„ poſſe declaratum fuiſſet , idem Clemens XII. Summus Pontifex Joſe-
„ phum Beati nomine inſigniri , ejus Reliquias publicè venerari , & in ali-
„ quibus locis de eo Officium recitari , Miſſamque Confeſſoris non Ponti-
„ ficis juxta Breviarii Romani rubricas celebrari permiſit .

„ Novis poſtea Proceſſibus efformatis , ut , quæ poſt indulti cultus
„ conceſſionem nova miracula ſupervenerant , more ſolito probarentur ,
„ eorumque validitate diſcuſsâ , duo in generali Congregatione coram
„ Sanctiſſimo Domino Noſtro BENEDICTO XIV. P. O. M. habitâ plenis
„ calculis Patres approbavere : Joſephus ſcilicet Dionyſius annorum duo-

„ rum puer tantam corporis debilitatem ab ipso vitæ exordio contraxe-
„ rat, ut stare nullo modo posset; carnis verò fibras adeo lentas habebat
„ atque flexibiles, ut ad modum lintei complicarentur: Cum eum Mater
„ delatum ad Templum super illud Altare collocavisset, sub quo jacebat
„ Josephi corpus, Puerumque illius patrocinio maximâ fide commenda-
„ visset, tantâ roboris firmitate consolidatæ sunt illico bases Pueri, & tam
„ perfectâ virium integritate corpus ejus donatum est, ut ex seipso subitò
„ incedere, deambulare, & currere sine ulla difficultate potuerit.

„ Antonia item Morellia quâdam fistulâ tam graviter laborabat, ut
„ non solùm sanies ex ea permixta sanguine flueret, sed ea hiante tam ve-
„ hemens erumperet ventus, ut candelæ sufficeret extinguendæ: Acceden-
„ tibus postmodum tussi, febri acerbissimisque doloribus, de ejus sanitate
„ fuerat conclamatum. Vix autem oleo, quod ante sacrum beati Josephi
„ corpus ardere consueverat, oblinita ea fuit, cum eodem momento tem-
„ poris fistulâ evanescente, febri, tussi doloribusque cessantibus, integrè
„ fuit pristinis viribus restituta. Quæ duo miracula Sanctissimus Dominus
„ Noster Apostolicâ auctoritate firmavit die primâ Maji anni millesimi
„ septingentesimi quadragesimi quinti.

„ Cum autem die tertiâ Augusti ejusdem anni idem Summus Ponti-
„ fex in generali Congregatione ab universis Patribus intellexisset, locum
„ esse, ut tutò cœlestes in terris beato Josepho decernerentur honores,
„ post adjutorium cœlestis luminis, suis aliorumque Christifidelium pre-
„ cibus imploratum, die decimâ septimâ ejusdem mensis Sacræ Congre-
„ gationis Secretario, & Fidei Promotori jussit, ut Canonizationis beati
„ Josephi Decretum emitteretur. Pro cujus Decreti executione precibus
„ in vestibulo causæ olim a Regibus, & Principibus christianis quamplu-
„ rimis devotè porrectis, suas modò humillimas supplicationes addit omnis
„ Fratrum S. Francisci Capuccinorum Familia.

COMPENDIUM

Vitæ, Virtutum, & Miraculorum, necnon Actorum in Causa Canonizationis Beatæ Catharinæ de Ricciis Florentinæ, Monialis Professæ Ordinis Prædicatorum.

Ex Monumentis Sacræ Rituum Congregationis.

„ CAtharina de Ricciis Florentiæ in Hetruriâ nata octavo Kalendas
„ Maji anno salutis millesimo quingentesimo vigesimo secundo, Pa-
„ rentibus pietate & nobilitate conspicuis, ab ipsâ infantiâ complura
„ dedit non exiguæ sanctitatis exempla. Puerilia siquidem oblectamenta
„ mundique illecebras respuens, silentio, solitudine & oratione adeo de-
„ lectabatur, ut Angeli sui Custodis aspectu & consuetudine frui, ejus col-

„ loquiis

„ loquiis frequentiſſimè recreari, eumdemque habere meruerit Præcepto-
„ rem in Roſarii, ut vocant, precibus recitandis. Ex qua precandi metho-
„ do, in contemplandis Dominicæ vitæ myſteriis jugi meditatione defixa
„ cum eſſet, incredibilem illum traxit divini amoris ardorem, quo poſtea
„ tam vehementer toto vitæ ſuæ tempore æſtuavit. Monialibus ſuburbani
„ Aſceterii Divi Petri e Monticulis nuncupati inſtituenda cum fuiſſet tra-
„ dita, ita ſupra ſuam ætatem cœleſtium rerum contemplationi ſe dedit,
„ ut non in terris ſed in cœlis vivere videretur; præcipuè verò tanto
„ mentis ardore, tantâ lacrymarum vi Chriſti Domini de Cruce pendentis
„ imaginem ſinguloſque ejuſdem cruciatus aſſiduè contemplabatur, ut &
„ de eis aſſiduè colloqueretur, & eos variis ſui corporis actibus effingere
„ conaretur, & præ doloris magnitudine conficeretur. Quo factum eſt,
„ ut Chriſtum Dominum audire meruerit ſibi voce clarâ atque ſenſibili
„ ex eadem imagine colloquentem. Decennem ex eo Monaſterio cum Pa-
„ ter eam vellet abducere, facultate impetratâ, ut antequam ad domum
„ paternam reverteretur, commorari per decem dies ſibi liceret in Mona-
„ ſterio Pratenſi S. Vincentii Ordinis Prædicatorum, nec precibus, nec
„ minis adduci potuit, ut inde egrederetur, niſi interpoſito ſacramento
„ fidem ſuam Genitor obligaviſſet de celeri reditu permittendo. Cum verò
„ promiſſis ille non ſtaret, & dilationem reditus variis prætextibus cauſa-
„ retur, tanta ejus animum ægritudo corripuit, ut ex febri decumbere
„ coacta fuerit. Hoc argumento voluntate Dei manifeſtatâ, omnique co-
„ gitatione depoſitâ de ea in matrimonium tradenda, ut ad Pratenſe Mo-
„ naſterium rediret, tandem aliquando permiſit Pater. Ibi igitur trede-
„ cim annos nata Religioſæ vitæ tirocinium ingreſſa arduum perfectionis
„ iter, quod a teneris annis jam arripuerat, tantâ animi alacritate proſe-
„ cuta eſt, ut jam tum virtutum exemplo ſenioribus omnibus præluceret.
„ Præcipuè verò, cum rerum cœleſtium contemplationi multò, quàm
„ antea vehementius inſtaret, in Deum frequentiſſimè rapta tam admira-
„ biles ecſtaſes patiebatur, ut omnino deſtituta ſenſibus judicaretur. Illud
„ autem in ea multò admirabilius, quod hoc ipſo tempore, quo tam ſin-
„ gularibus gratiis illuſtrabatur a Domino, tam demiſsè humiliterque de
„ ſe ipſa ſentiebat, ut metueret, ne tamquam minus idonea & omnium
„ imperfectiſſima a Monaſterio dimitteretur.

„ Expleto Probationis tempore, quam tamdiu concupiverat, voto-
„ rum ſolennem profeſſionem emiſit, in qua, cum antea Alexandra nun-
„ cuparetur, Catharinæ ſibi nomen aſſumpſit. Rata verò in ſuſcepto ſan-
„ ctioris vitæ inſtituto ſibi acrius incumbendum religioſarum virtutum
„ ſtudio, ſatis explicari non poteſt, quantâ animi contentione glorioſas
„ illas, quibus Ordo Prædicatorum abundat & illuſtratur, glorioſas Vir-
„ gines æmulari, & ſecum ipsâ certare niteretur, ut in dies melior evade-
„ ret atque perfectior. Solicita, ne ignis ille divini amoris, quo erat ac-
„ cenſa, terrenis curis & cupiditatibus implicatus & ſuffocatus tepeſce-

„ ret,

„ ret vel etiam extingueretur, id unum ſemper præ oculis habuit, ut „ nihil loqueretur niſi de Deo, nihil ageret niſi ad gloriam Dei, nihil „ niſi Dei clementiam, juſtitiam, ſapientiam, pulchritudinem, omnipo- „ tentiam meditaretur. Quo factum eſt, ut, cum nec ipſa ſe avellere poſ- „ ſet a Deo, nec aliò a rebus exterioribus avocari, quidquid ſibi ob oculos „ obverſaretur, quidquid acciperet auribus, quidquid attingeret ſenſibus, „ omnia illam in Deum quaſi violenter raperent, majoremque ſemper eſ- „ cam ſuppeditarent, qua ſuus ille ignis immenſum evaderet in incendium. „ Hinc voces illæ continuæ, continua illa ſuſpiria, quibus interni ignis „ exhalare conabatur ardorem: Hinc tot illi defectus corporis & tam „ longa deliquia, quibus jugiter charitate vulneratâ languebat: Hinc cre- „ bræ illæ proteſtationes, quibus ſe quidem indignam eſſe aſſerebat, quæ „ igne divino accenderetur, fieri tamen minimè poſſe, ut ſine eo vitam „ traduceret: Hinc uberes illæ geſtientis animi voluptates & cœleſtium „ gaudiorum deliciæ, quas, cum diutius inter anguſta pectoris ſui confi- „ nia continere non poſſet, in vultum identidem erumpebant divino ſplen- „ dore longè latèque radiantem: Hinc ecſtaſes illæ admirabiles, quibus „ per dies integros ſenſibus deſtituta, & in aera quandoque ſublata unicè „ cum Deo converſabatur, & miro quodam ſplendore micabat: Hinc lux „ illa cœleſtis ſpecieſque coruſcantis cujuſdam flammæ, quam ex ore ocu- „ liſque emittebat, cum vel Dominicæ Paſſionis myſteria recoleret, vel „ ſacræ Euchariſtiæ pabulo reficeretur: Hinc denique fervidiſſimæ illæ „ adhortationes omni gladio ancipiti penetrabiliores, quibus ſæpiſſimè in „ ipſo mentis exceſſu de Sponſo ſuo divino tam alta, tam præclara, tam „ magnifica prædicabat, ut amoris divini flammam in ipſis etiam lapideis „ cordibus excitaviſſet.

„ Neque verò cœleſtis Sponſus, qui gratiam ſuam Servis ſuis dat af- „ fluenter, minora paſſus eſt hìc in terris exhiberi Sponſæ ſuæ argumenta „ maximæ charitatis: Sacra ſiquidem Redemptionis Stigmata Catharinæ „ ſiniſtro lateri, manibus pedibuſque ſanguineis quibuſdam rutiliſque „ notis inſculpta: Spinoſum Diadema, quo caput Catharinæ transfixit: „ Crucis veſtigia Catharinæ tergo profundè impreſſa: Suimet ipſius exte- „ rior ſpecies a Catharinæ vultu vivâ quâdam ſimilitudine aliquando, eo „ permittente, expreſſa atque repræſentata: Acerbiſſima Paſſionis ſuæ „ tormenta per duodecim annos ſingulis hebdomadis ab hora decima octa- „ va feriæ quintæ uſque ad vigeſimam ſecundam feriæ ſextæ tum corpori „ extrinſecùs, tum cordi intrinſecùs communicata, non minus Catharinæ „ erga divinum Sponſum charitatem, quàm Sponſi divini erga ſuam Spon- „ ſam amorem ſingularem abundè teſtantur.

„ Hæc autem, tametſi ampliſsima ſint & planè ſingularia, non ſunt „ tamen præclariora illa argumenta, quibus mutua Catharinæ Sponſi- „ que cœleſtis charitas evincatur. Majora ſiquidem & multò ſplendidio- „ ra remanent recenſenda chariſmata, quæ, ut tantæ charitati vicem re-

„ pen-

„ penderet cœleſtis Sponſus in Catharinam, voluit uberrima derivari.
„ Memoriæ ſiquidem proditum eſt, quòd, cum aliquando orationi fer-
„ ventiùs eſſet intenta, ſe ipſam ſæpe Deipara conſpiciendam contem-
„ plandamque illi præbuerit, nec dulciſsimos modò cum ea ſermones ha-
„ buerit, ſed eum ipſum Puerum Jeſum, in quem deſiderant Angeli pro-
„ ſpicere, in ejus ſinu amantiſsimè collocaverit, ut cum tenerrimè am-
„ plecteretur atque oſcularetur, & cum illo familiariſsimè colloquere-
„ tur atque deliciaretur: Quodque adèdemmet Deiparâ Virgine pronubâ
„ ab ipſo Redemptore, datâ dexterâ, pretioſiſsimo cœleſtique annulo fue-
„ rit deſponſata. Nec ſilentio prætereundum eſt, quòd, cum quadam die
„ ante Chriſti Domini de Cruce pendentis imaginem proſtrata jaceret,
„ fervidaſque de more ſuo funderet preces, brachia clavis confixa revel-
„ lens idem Dominus in dulciſsimos amplexus Catharinæ proruerit, quam
„ cum dulciſsimo Sponſæ nomine compellaſſet, ejus preces ſibi acceptiſ-
„ ſimas eſſe affirmavit.

„ Ex his autem tam ſublimibus chariſmatibus, quibus Sponſam ſuam
„ tam abundè Chriſtus Dominus inſignire voluit & cumulare, ſejungi mi-
„ nimè debet propheticum illud lumen, quo illuſtrata & futura, & ab-
„ ſentia ſæpe vidit; & quod ſummum eſt, cordium ſecreta aliquando fun-
„ ditùs penetravit. Quod adeo familiare illi fuit, ut, cum ſæpiſsimè ar-
„ cana cordium perlegiſſet, quidque Sorores animo cogitaſſent, quid
„ mente volviſſent, omni dubietate ſepoſitâ, maximâ earumdem admira-
„ tione pateſeciſſet, unaquæque ſibi metueret, ne ſi aliquid minùs rectum
„ vel perpetraſſet, vel concepiſſet, a Catharina, cui nihil erat occultum,
„ objurgaretur. Ex quo illud conſequebatur, ut ſuaviter ſalubriterque
„ tum apud Deum tum apud homines in officio continerentur.

„ Mirum autem videri non debet, quòd tantam in ſemetipſa conſtru-
„ xerit fabricam celſitudinis, cum tantum priùs de fundamento cogitaviſ-
„ ſet humilitatis; neque quòd Deus talia ac tanta in ea congeſta eſſe vo-
„ luerit dona cœleſtia, cum non potuerit non reſpicere humilitatem An-
„ cillæ ſuæ. Hæc enim virtus, quæ ceterarum omnium eſt parens atque
„ magiſtra, quàm profundas fixiſſet in ejus corde radices, ex eo ſatis co-
„ gnoſci poteſt, quòd divinis chariſmatibus tam liberaliter locupletata,
„ ſummis Populorum, Magnatum, Principum laudibus exaltata, adhuc
„ tamen tam demiſſam humilemque de ſemetipſa opinionem habebat, ut
„ ſe maximam peccatricem, communi luce indignam, inutile terræ pon-
„ dus, vas fœtidum & immundiſsimum non prædicaret modò, ſed ex
„ animo reputaret. Hinc aliarum Sororum precibus enixiſsimè ſe com-
„ mendare, iis diligentiſsimè famulari, eorum pedes amplecti atque de-
„ oſculari conſuevit: Hinc ſummam capiebat animo voluptatem, ſi abje-
„ ctioribus miniſteriis addiceretur, ſi uteretur vilioribus indumentis: Hinc
„ quidquid in ſui gloriam & laudem vel apud domeſticos, vel apud ex-
„ teros cedere poſſe videbat, alto perpetuòque ſilentio premendum cautè

„ cura-

„ curabat ; quidquid verò ingerere contemptum ſui, publicum omnibus „ eſſe volebat & manifeſtum . Quod quidem , ut cetera prætermittam , „ ex hoc uno clarè liquet exemplo . Catharinæ virtutes , res geſtas , & ſin- „ gulares , quas a Domino acceperat , cœleſtes gratias volumine compre- „ henſas diligenter Moniales collegerant , ut poſteris vel imitandæ , vel „ admirandæ proponerentur : Vix autem tale quid ad ejus cognitionem „ devenit , incredibile dictu eſt , quanto dolore moleſtiâque affecta fuerit „ Catharina . Tamdiu orare , obſecrare , inſtare humillima Virgo non de- „ ſtitit, ut liber ille conculcaretur , laceraretur, combureretur , quoad uſ- „ que tandem aliquando in ſuas manus caſu cum deveniſſet , vehementi hu- „ militatis inſtinctu agitata flammis ſubitò tradidit comburendum . Ne- „ que tamen humilitatis ejus poſtremus hic extitit terminus , ſed eò uſque „ progreſſa eſt,ut a cœleſti ſuo Sponſo multis precibus lacrymiſque ſummi „ beneficii loco petierit & impetraverit , ut univerſis privaretur externis „ ſanctitatis indiciis & argumentis .

„ Ex hujuſmodi tam profundæ humilitatis radice , veluti legitimus „ fructus , exactæ obedientiæ virtus originem traxit , quæ , teſte ſancto „ Gregorio , ceteras virtutes menti inſerit , inſertaſque cuſtodit . Cum di- „ diciſſet ex ſancto Bernardo , quòd : *Fidelis obediens neſcit moras, fugit cra- „ ſtinum , ignorat tarditatem , præripit præcipientem , parat oculos viſui , aures „ auditui , linguam voci , manus operi , itineri pedes , totum ſe colligit , ut impe- „ rantis colligit voluntatem* ; nihil antiquiùs habuit Catharina , quàm ut „ hæc omnia prompto alacrique animo adamuſſim exequeretur . Neque „ ſolùm id præſtitit vel in rebus facilibus , vel quæ juxta Monaſterii mo- „ rem & inſtitutum a Monialibus omnibus fieri conſueverant , ſed nihil „ unquam de prompta ad exequendum voluntate remiſit,etiamſi difficilli- „ mis ſæpe numero probaretur experimentis ; & ardua quæque , & ejus „ vires prope excedentia juberentur . Revera ab ejus conſcientiæ Mode- „ ratore fuit quondam illi imperatum , ut ſincerè fideliterque cuidam „ ex probatioribus illius Monaſterii Sororibus aperiret quidquid ſibi a „ cœleſti ſuo Sponſo creditum fuerat ; vel in poſterum crederetur . Hu- „ militati ſuæ profundiſſimè inflictum vulnus vehementer admodum ſenſit „ Catharina ; tantum tamen abfuit , ut mandatum non faceret , vel in eo „ faciendo moras innecteret ; quinimo id ſubitò fideliſſimè præſtitit , ſua „ nequidquam reluctante humilitate .

„ Cum verò obedientiam , ceteraſque virtutes cum ſingulari quadam „ prudentia conjunctas in Catharina Superiores Ordinis intuerentur , rati „ eam , quæ aliis ſubeſſe , atque parere tam bene didicerat , non minori „ cum laude rerumque ſpiritualium emolumento Monaſterii regimini „ præfuturam ; annuentibus , approbantibus , plaudentibus Sororibus „ omnibus , unâ duntaxat Catharinâ id ægrè ferente , illam huic muneri „ admoverunt ; in quo tam prudenter , juſtè , moderatèque ſe geſſit , ut „ Superiorum eorumdem juſſu ad quadraginta duos annos, raro atque uni-

„ co for-

„ co fortaſſe inter Moniales exemplo, ſumma cum animi ſui moleſtia illud „ protraheretur.

„ Conſtituta autem a Domino ſuper familiam ſuam, nihil magis „ cordi habuit, quàm ut omnes vota redderent in conſpectu Domini, „ quàm ut mutuam inter ſe charitatem haberent, quæ eſt vinculum per- „ fectionis, quàm ut aſcenſiones in corde ſuo diſponerent, irentque de „ virtute in virtutem, quàm ut Marthiam, & Magdalenam agentes ora- „ tionem cum operatione conjungerent, quàm ut denique quidquid ver- „ bo docebat, ſuo ipſamet firmaret exemplo. Comis, facilis, blanda, „ mitis omnes intimis charitatis viſceribus, & maternâ quádam ſolicitu- „ dine complectebatur; ſedulò incumbens, ne quam triſtitia affligeret, „ ne quam cogitatio ſecularis urgeret, ne aliqua nimia quiete torpeſce- „ ret, ne nimio labore aliqua premeretur: Cumque eſſet omnium Mater, „ nullibi magis auctoritatem ſuam adhibuit, quàm ut ſibi abjectiſſima „ quæque Monaſterii munera reſervaret. Sordes igitur verrere, com- „ muni menſæ inſervire, lances in coquina detergere familiariſſimum ipſi „ fuit.

„ Præcipuè verò ſingulari erga Infirmas charitate reſplenduit. Iis „ ſiquidem famulari uſque adeo in deliciis habuit, ut non modò lectulos „ ſternere, cibos propriis manibus præparare, flexis ipſis genibus mini- „ ſtrare, earum pedes abluere ſolita fuerit, ſed neque ab earum ulceribus „ ſanie manantibus, ſordidoque quolibet miniſterio ſui victrix abhorrue- „ rit: Si quæ verò in vitæ diſcrimine verſarentur, nullum erat pietatis „ officium, quod ab ea non impenderetur. Cibi ſomnique prorsus obli- „ ta, nec diu, nec noctu veluti a commiſſa cuſtodia diſcedebat: Sacra- „ mentali gratiâ refici jugiter ſatagebat, & a Dæmonis vexationibus li- „ berare ferventiùs nitebatur: Cumque jam eo viderentur adductæ, ut „ cum morte conflictarentur, talibus apud Deum precibus migrantes ani- „ mas adjuvabat, ut in ecſtaſim rapta non priùs ſenſibus reſtitueretur, „ quàm illæ objiſſent, & ad æternæ ſalutis portum feliciter appuliſſent. „ Neque tamen idcirco ſolis his finibus circumſcribi Catharinæ charitas „ paſſa eſt, ſed conquieſcere minimè poterat, donec a Purgatorii pœnis „ ad cœleſtem Beatorum Patriam eas ipſa ſuis quodammodo manibus „ tranſtuliſſet. Vix enim concipi poteſt quot fuſis ad Deum precibus la- „ crymiſque, quot proprii corporis afflictationibus pro iiſdem divinæ ju- „ ſtitiæ ſatisfacere niteretur: Illud etiam a Domino enixis precibus pete- „ re ſolita, & impetrare omnium judicio, ut eas pœnas a ſe ipſa adhuc „ viva repeteret, quæ iiſdem pro perpetratis culpis levibus debeban- „ tur.

„ Quà quidem planè heroicâ, & ſingulari charitate non eas tantùm „ animas complectebatur, quæ in Pratenſi Monaſterio, ſed univerſas „ etiam, quæ in toto Orbe ex hac vita in Domino commigrabant: Quin „ etiam viſcera charitatis ſuæ dilatans erga Peccatores, Hæreticos, & In-

„ fideles eorum perditionem tam amarè deflebat, ut ſe ad quælibet pro
„ illorum ſalute tormenta libentiſſimè Domino offerret, & voluntarios
„ proprii corporis animique cruciatus pro eorumdem converſione dica-
„ ret. Quo factum eſt, ut, Domino Servæ ſuæ precibus annuente, per
„ multum temporis graviſſimis afflicta fuerit morbis acerbiſſimiſque do-
„ loribus, quos præter naturam ſuiſſe Medicorum judicio declaratum
„ fuit. His hominum ſuſpiciones, perverſa judicia, calumniæ, contu-
„ meliæ addendæ ſunt. Quæ tamen non ſolùm forti & æquo animo cun-
„ cta ſuſtinuit, ſed mirifico dilectionis affectu perſecutores ſuos omni be-
„ nignitatis teſtimonio complexa, charitatis, patientiæ, humilitatis
„ hoſtia Deo viventi in odorem ſuavitatis evaſit.

„ „ Omnibus his, quibus vel Catharinæ votis ſatisfacere Deus voluit,
„ vel ejus virtutem tamquam aurum in fornace tribulationis diu multum-
„ que probare, acceſſerunt voluntariæ corporis afflictationes. Cilicio,
„ flagellis, frigore, inediâ, vigiliis, atque omni pœnarum genere per
„ quadraginta & octo annos ſemetipſam Virgo innocentiſſima cruciare
„ non deſtitit. Quo tempore non ſolùm ab ovis & carnibus, Deo juben-
„ te, ſemper abſtinuit, ſed tantâ cum ſeveritate jejunare conſuevit, ut
„ pleroſque dies ſolo pane & aquâ tranſigeret. Hinc eſt, quòd tam glo-
„ rioſum reportavit de ſeipſa triumphum, ut vel omnino extincto, vel
„ oppreſſo libidinis ſenſu, nullum in ſuo corpore paſſa fuerit motum pu-
„ dori virgineo reluctantem, & integritatis candorem ad mortem uſque
„ intactum illibatumque ſervaverit.

„ Hìc tamen iterum revocat me Catharinæ charitas erga Proxi-
„ mum, ſingularis illa præcipuè erga pauperes miſericordia, de qua
„ uſque adhuc nullam video a me factam fuiſſe mentionem. Hæc porro
„ tanta fuit in Catharina, ut, cum ære proprio eorum egeſtatibus ſub-
„ venire non poſſet, & intra Monaſterii ſepta concluſa, quæritandis
„ eleemoſynis ad eos ſublevandos minùs idonea videretur, inops tamen
„ Virgo ab omnibus ſegregata ingeniosâ charitate perfecit, quod multi
„ ſimul liberi divites facere minimè potuiſſent. Ut enim prætermittam
„ innumeras eleemoſynas, quas non ſolùm Pratenſibus, ſed totius He-
„ truriæ pauperibus in dies ſingulos erogabat, conſtat, plures inopes vir-
„ gines, congruis dotibus aſſignatis, nuptui aut Cœnobio tradidiſſe, ne
„ earum pudicitia periculum pateretur.

„ „ Tantarum verò virtutum fama cum intra Pratenſis Monaſterii
„ ſepta contineri non poſſet, per Hetruriam, Italiam, Galliam, Ger-
„ maniam longè latèque vagata percrebuit. Ad eam igitur undequaque
„ Populi confluebant, vel ut a languoribus ſanarentur, vel ut ab immun-
„ dis ſpiritibus liberarentur, vel ut ad gratias ſpirituales obtinendas ejus
„ precibus adjuvarentur: Neque unquam votis inanibus diſcedebant.
„ Paulus etiam hujus nominis Tertius Pontifex Maximus ſummam famæ
„ adjunxit auctoritatem: Cum enim Roberto Cardinali Pucci o Epiſco-

„ po

„ po Piſtorienſi commiſiſſet, ut tam evulgatam Catharinæ ſanctitatem
„ ad rigidum examen revocaret: Ille verò in hanc rem tanti negotii viros
„ ſecum adhibuiſſet doctrinâ, dignitate, pietate præſtantes, factum eſt,
„ ut ea & maximè probaretur, & omnes in ſummam raperet admiratio-
„ nem. Incomparabiles quoque viri S. R. E. Cardinales ampliſſimi Cervi-
„ nius, Mediceus, Aldobrandinius, qui omnes deinde ad Petri Cathe-
„ dram aſſumpti ſunt: Nicolinius, Caffarellius, Juſtinianus, Alexan-
„ drinus ſancti Pii Quinti Nepos, aliique Præſules benè multi: Hetru-
„ riæ, Bavariæ, & Mantuæ Principes illam religionis & veneration is
„ causâ adiverunt, tamquam ad omnis ſanctitatis magiſtram abſolutæque
„ perfectionis exemplar. Sanctus quoque Philippus Nerius, & ſancta
„ Maria Magdalena de Pazziis, cum tam admirabilem ſanctitatem non
„ tam celebritate famæ, quàm Deo auctore intellexiſſent, amicitiam &
„ litterarum commercium cum ea inire voluerunt. Quinimo S. Philippus
„ cum Romæ moraretur, illius tamen aſpectum habuiſſe præſentem, &
„ cum ea pios dulceſque inſeruiſſe ſermones tum ipſe teſtatus eſt, tum lu-
„ culenter ſatis in ejus Bulla Canonizationis declaratum legimus in hæc
„ verba: *Cum in Urbe maneret, tunc in humanis agentem Catharinam Ric-*
„ *ciam &c. Monialem Prati in Hetruria commorantem longo temporis ſpatio eſt*
„ *allocutus*. Quod profectò aliter contingere minimè potuit, niſi cum am-
„ bo in ecſtaſim rapti (quod illis familiare admodum fuit) ambo etiam
„ coram Domino in ſpiritu commorarentur. Id ipſum autem, cum BE-
„ NEDICTUM Decimumquartum Pontificem Optimum Maximum pro
„ omnigena ſua eruditione cum in rebus omnibus, tum præcipuè in hiſto-
„ riis Servorum Dei, latere minimè poſſet, in cauſa fuit, cur diem ipſam
„ ſancto Philippo Nerio dicatam elegerit, qua a ſe beatæ Catharinæ mi-
„ racula approbarentur.

„ Catharinam interea agentem jam ſexageſimum ſeptimum annum
„ mortiferus idemque acerbiſſimus invaſit morbus ex nimia, ut prodi-
„ tum eſt, vitæ auſteritate contractus. Quapropter, ut in occurſum
„ divini Sponſi plenâ lampade Virgo prudentiſſima ſe præpararet, nihil
„ curavit magis, quàm ut ſanctiſſima Eccleſiæ ſacramenta devotiſſimè ſu-
„ meret. Aditabant interea Catharinæ lectulo Monaſterii Sorores tantæ
„ Matris jacturam lacrymis inconſolabilibus deplorantes, quas Catharina
„ ad Religioſæ vitæ obſervantiam, ut Chriſtum lucrifacerent, majori
„ quo poterat, animi fervore exhortans, fruſtra conſolari in Domino
„ nitebatur: Cum repente auditis per aera dulciſſimis Angelorum con-
„ centibus proximæ mortis Catharinæ prænunciis, animi quodam ſtupore
„ correptæ a fletu aliquantulum conquieſcere coactæ ſunt. Catharina ve-
„ rò nunquam magis, quàm eo tempore, intenta contemplandis Domi-
„ nicæ Paſſionis doloribus, manibus pedibuſque in Chriſti Crucifixi ſimi-
„ litudinem poſitis, ad Sponſi ſui cœleſtis amplexus inter plaudentes An-
„ gelorum choros feliciter evolavit die ſecundâ Februarii anno milleſimo

„ quingenteſimo octogeſimo nono. Quo temporis momento non ſolùm „ facies ejus diuturnorum morborum macie & pallore fœdata inſolitâ „ quâdam venuſtate refloruit, ſed mirus quidam ab univerſo corpore ſplen- „ dor emitti, mirus quidam odor efflari cœpit, qui, eo etiam in ſepul- „ cro jam poſito, maximâ omnium admiratione perſeveravit. Quanto „ autem in cœleſti Patria excepta fuerit gaudio quantoque beatæ illius „ Curiæ triumpho, ſatis ſit, multis aliis omiſſis, ſanctæ Mariæ Magdale- „ næ de Pazziis teſtimonium, quæ ſe tantæ ſolennitati, Deo adeo illi fa- „ vente, interfuiſſe Confeſſario ſuo narravit.

„ Ut verò mortis illius rumor ad Pratenſem Urbem vicinaſque He- „ truriæ Civitates, & Oppida allatus fuit, incredibilis ſubitò ad viſendum „ illius Cadaver concurſus hominum factus eſt, cupientibus certatim ſin- „ gulis aliquam ex indumentis ejus habere particulam, qua ad impetran- „ das a Domino gratias uterentur. Percrebreſcente poſtmodum magis ma- „ giſque ſanctitatis illius famâ, eamque multis inſignibus beneficiis mi- „ raculiſque Domino comprobante, digna omnium votis habita eſt, de „ qua inter Cœlites referenda ageretur.

„ Inſtructis igitur anno milleſimo ſexcenteſimo decimo quarto, & „ milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo tertio, ordinariâ atque Apoſtolicâ au- „ ctoritate Proceſſibus, tribus Sacræ Romanæ Rotæ Auditoribus, ut erat „ in more tunc poſitum, diſcutienda cauſa committitur, qui de ea lato ju- „ dicio & documentorum auctoritatem probarunt, & Catharinæ virtutes „ gradum heroicum attigiſſe affirmarunt, & miracula ſupra communem „ naturæ uſum patrata fuiſſe dixerunt.

„ Evulgatis tamen interea ab Urbano Octavo Pontifice Maximo no- „ vis legibus ſuper hujuſmodi cauſas, novi ſubinde de non Cultu, ut ajunt, „ condendi fuere Proceſſus. Quibus rite conſtructis anno milleſimo ſex- „ centeſimo ſeptuageſimo quinto, de omnimoda Decretorum obſervantia „ conſtare Epiſcopi Piſtorienſis, & Sanctæ Sedis judicio declaratum eſt an- „ no milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo octavo.

„ Siluit poſtmodum Cauſa uſque ad annum milleſimum ſeptingente- „ ſimum decimum quintum, quo Sacræ Rituum Congregationis Decreto, „ annuente Clemente XI. Pontifice Optimo Maximo, inſtauratum fuit „ virtutum examen, quæ Sacræ Rotæ Auditorum judicio jampridem fue- „ rant approbatæ: Cumque nonnullæ fuiſſent exortæ novæ difficultates, „ iis probè ritèque diſcuſſis, Benedictus XIII. Pontifex Optimus Maxi- „ mus Ordinis Prædicatorum Apoſtolico lato Decreto die ſeptima Martii „ anno milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo ſeptimo, de virtutibus Ca- „ tharinæ de Ricciis in gradu heroico ad effectum, de quo agebatur, con- „ ſtare pronunciavit.

„ Quibus peractis, ad novum etiam examen revocata cum fuiſſent „ Catharinæ miracula, in generali Sacra Rituum Congregatione coram „ Clemente XII. P. O. M. habitâ die vigeſimâ ſecundâ Aprilis anni mille-

„ ſimi

„ simi septingentesimi trigesimi quarti, duo plenis calculis approbata sunt: „ Scilicet sanitas momento temporis impertita Sorori Catharinæ de Bon- „ siis Moniali Professæ in Monasterio Pratensi S. Vincentii Ordinis Prædi- „ catorum, ab Aneurismate: Et Sororis Elisabeth Cherubinæ Catani Mo- „ nialis Conversæ in Monasterio Pratensi S. Claræ subita item salus ab I- „ schiade. Datoque de eorum approbatione Decreto die trigesimâ Aprilis „ anni millesimi septingentesimi trigesimi secundi, idem Clemens XII. „ Beatificationis diploma expediri mandavit die primâ Oct. ejusdem anni.

„ Expeditis postea litteris, quas Remissoriales & Compulsoriales vo- „ cant, pro consuetis conficiendis Apostolicâ auctoritate Processibus su- „ per novis miraculis, quæ post Catharinæ Beatificationem patrata fue- „ rant, eisque ad Urbem delatis, eorumque validitate recognitâ, præmis- „ sis consuetis Congregationibus Antepræparatoriis & Præparatoriis, „ ad BENEDICTUM XIV. P. O. M., quem diu sospitem Deus faciat ad „ majorem Ecclesiæ suæ utilitatem & incrementum, novum miraculo- „ rum examen delatum est: Et in Congregatione generali coram ipso ha- „ bitâ, duo rursus plenè approbavit.

„ Primum est absoluta & perfecta sanitas Mariæ Clementinæ Stac- „ cioli puellæ Florentinæ ab exulcerato atque immedicabili Cancro in „ dextera mamilla, quod septem primò valvulis seu cavitatibus, mox „ duabus per octo annos ita sævierat, ut ex eo Infirma non multò post cer- „ tissimè moritura judicaretur.

„ Alterum verò fuit repentina salus Sororis Mariæ Magdalenæ Fabris „ Monialis Professæ in Monasterio S. Catharinæ Civitatis Augustanæ Or- „ dinis Prædicatorum ab Arthritide pertinaciter fixâ in artubus inferiori- „ bus, ex qua eorum motus impediebatur, quæque Medicorum judicio „ erat prorsus insanabilis.

„ Quæ cum peracta fuissent, habitâ iterum coram eodem Summo „ Pontifice generali Congregatione, discussum est, an tutò procedi pos- „ set ad solennem beatæ Catharinæ Canonizationem; & Patribus omni- „ bus voto unanimi consentientibus, post aliquot dies, quibus in re tam „ gravi a Patre luminum divinum censuit postulandum auxilium, die de- „ mum sextâ Octobris anni millesimi septingentesimi quadragesimi quar- „ ti Decretum de peragenda Canonizatione publicè pronunciavit. Quod „ ut executioni mandetur, novumque sibi decus accedat per solemnem „ hujus Virginis Canonizationem, humillimas offert preces universa Præ- „ dicatorum Familia.

VIII. Idus Junii e Gandulphi Castro ad Arcem Romani Imperii redux Princeps Apostolici Senatus, per sequentem schedulam ob majorem commoditatem typis impressam, ut & in reliquis factum est inferiùs apponendis, a Cursoribus delatam commoneri præcepit Cardinales & Præsules, quotquot Romæ tunc aderant, de primo semipublico Consistorio post biduum habendo.

INTI-

INTIMATIO

Per Curſores facienda etiam Domi dimiſsâ copiâ.

FEria 4. die 8. Junii. In Aula, quæ loco Ducalis eſt in Quirinali Palatio, habebitur Conſiſtorium ſemipublicum ſub hora decimatertia. *In eo* ſervata Methodo *juxta ſchedulam jam diſtributam Sanctiſſimus Dominus Noſter BENEDICTUS Papa XIV. tam Eminentiſſimorum DD. Cardinalium, quàm Reverendiſſimorum Patriarchárum, Archiepiſcoporum & Epiſcoporum ſuffragia excipiet pro futura Canonizatione beati FIDELIS a SIGMARINGA Martyris Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum.*

Intimentur idcirco omnes, & ſinguli Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi DD. Cardinales, necnon Reverendiſſimi DD. Patriarchæ, Archiepiſcopi & Epiſcopi in Urbe præſentes, ac Domini Protonotarii Apoſtolici, duo antiquiores Rotæ Auditores, Sacrorum Rituum Congregationis Secretarius, Promotor Fidei, & Procurator Fiſcalis Cameræ Apoſtolicæ.

De Mandato Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ

Ignatius Reali Apoſt. Cærem. Præf.

In Ædibus Quirinalibus pro Aula Ducali accipitur ea, quæ aſcendentibus per ſcalam Regiam in Palatium prima occurrit, & in qua Parafrenarii commorantur. Ad caput igitur Aulæ iſtius poſuerant Pontificis Coſmetæ (vulgus *Florerios* appellat) Papalem Cathedram, ſupra quam ampla pendebat Umbella, ſericâ culcitrâ coloris rubri auro contextâ obductam; parietem autem poſticum, cui ipſa ſedes hærebat, damaſceno ſerico rubro circumveſtierant; ſcamna præterea Conſiſtorialia, in quibus Cardinales aſſiderent, diſpoſuerant hinc & inde in rectam lineam porrecta, & in quadrum deſinentia, aperto tamen aditu e regione Sedis Pontificiæ relicto: Pro Præſulibus verò Aſſiſtentibus ad Solii dexteram; pro non Aſſiſtentibus, ad ſiniſtram poſt Cardinalium ſedilia eodem ordine diſtribuerant quamplura alia ſcamna ex nudo alboque ligno ſine poſtergali, in quibus & Protonotarii & Auditores etiam Rotæ aſſidere debebant; ut in hac Ichnographia apparet.

His diſpoſitis ſtatutâ die & horâ convenere in præfatam Aulam Purpurati Patres & Præſules omnes, quorum nonnulli ex Orientali Regione hue appulſi juſſu Papæ præter cibaria ab ipſius Promo quotidie ſuppeditata, Rhedam quoque, qua vectarentur, a Pontificii Equilis Præfecto Marchione Pyrrho Vasè Pietramelara illuſtri ac probo Viro Bononienſi accipiebant.

Ad eos exiit Pontifex, duorum Diaconorum Cardinalium, qui in Aulam

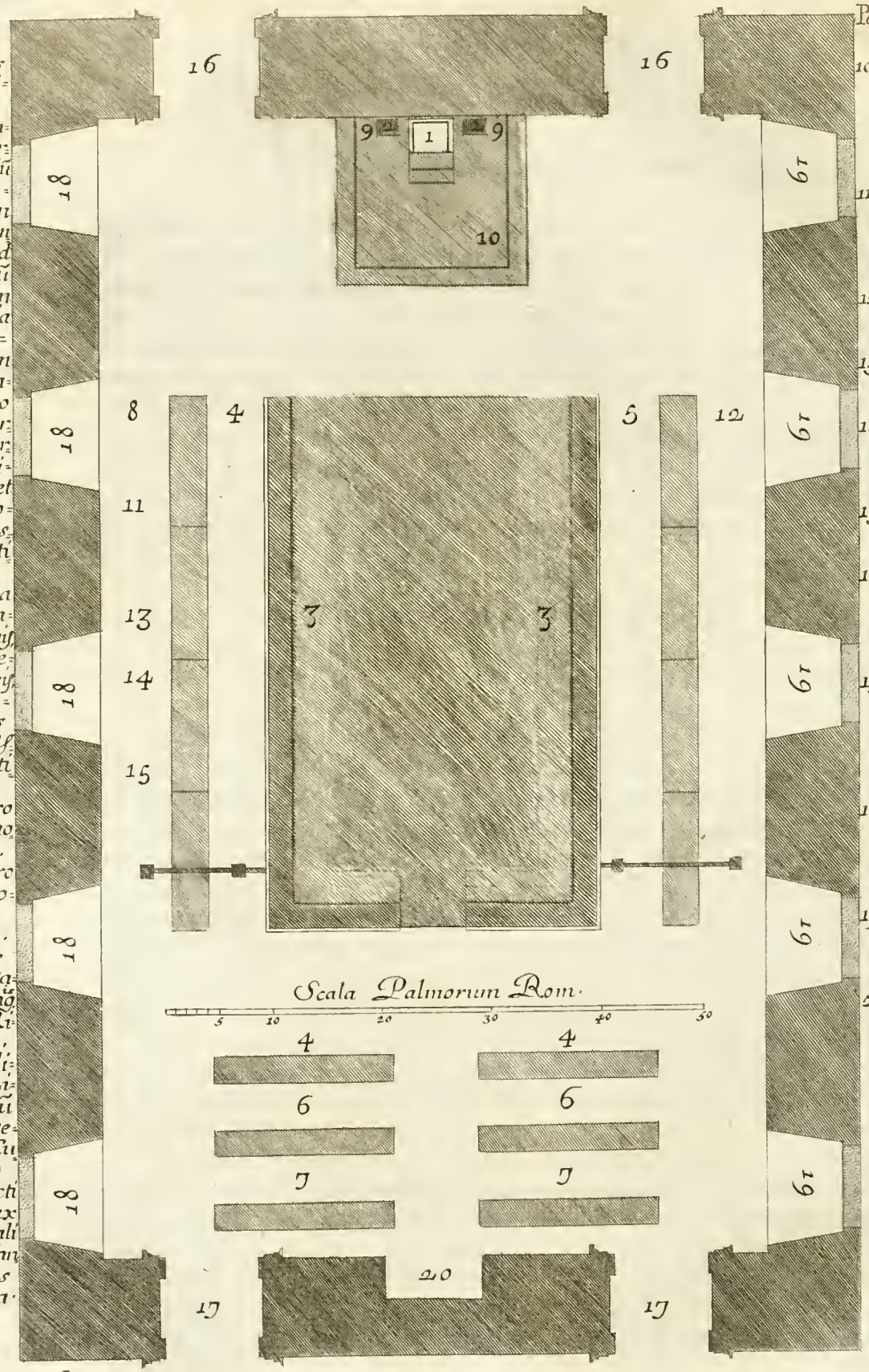

Ichnographia Aulæ Parafrenariorum loco Ducalis in Quirinali Palatio ad Consistoria Semipublica pro Canonizatione

Aloisius Vanvitelli Arch. Ioan: Bapt. Sintes sculp: Romæ

Aulam Paramentorum opportunè ob id fuerant acciti, miniſterio jam indutus Amictu, Albâ, Cingulo, Stolâ violaceâ, Pluviali ſimplici coloris rubri cum Formalio ex unionibus, ac Mitrâ ex textili auro redimitus. Pedes incedebat præcedente Cruce ab Auditore Rotæ delatâ cum Cappa: Veſtimentorum ejus anteriores fimbrias duo Protonotarii; poſteriores verò Cubicularii duo Aſſiſtentes elevabant. Cum Se aptaſſet in Solio, juſſi ſunt de Aula egredi, quibus locus non erat in eo Conventu; iiſque qui foris clauſo oſtio remanerent, vetitus in poſterum ingreſſus. Speciali tamen ſummi Pontificis gratia conſtiterunt prope ejus ſedem in ſiniſtro latere R. P. D. Joſeph Livizzani Protonotarius ſupra numerum, utpote SANCTITATIS SUÆ a ſupplicibus Libellis, & R. P. D. Vincentius Malvezzi, eidem Protonotariorum participantium Collegio adjunctus, Apoſtolico Cubiculo Præfectus, ambo nobilitate generis, prudentia, comitate apprimè commendati.

Seſſionis initium fecit Pontificia hæc Allocutio.

VENERABILES FRATRES. Maximam Nobis hic ampliſſimus conſeſſus jucunditatem affert, in quo Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum vetus conſuetudo renovatur. Siquidem, cum de graviſſimis negotiis agendum ac deliberandum erat, in conſilium vocabant Primores ex Clero Romano, Epiſcopos Suburbicarios & ceteros Antiſtites, qui caſu aliquo Romæ verſabantur. Materiem pariter, quam Vobis examinandam ac dijudicandam proponimus, ſacræ vetuſtati omnino conſentaneam judicamus. Etenim Cauſa Martyris Fidelis a Sigmaringa Vobis exhibetur; & cognitum ſatis eſt perſpectumque univerſis, quàm diligenter accuratèque Prædeceſſores noſtri Clemens, Fabianus, & Antherus colligi juſſerint eorum Acta, qui pro Fidei Catholicæ defenſione vitam profundebant. Actorum collectioni judicium ſuccedebat, quod *vindicationis* appellabatur, quodque inſtitui ſolebat ab Eccleſia ad fraudes & ambi-

ambiguitates evitandas, de quo judicio verba facit Optatus Milevitanus Scriptor quarti ſeculi, cum illuſtre facinus Cæciliani Archidiaconi commemorat, qui ſuperbam fœminam Lucillam vehementer objurgavit, eo quod oſſa *hominis mortui, etſi Martyris, ſed necdum vindicati*, oſculari conſueverat, priuſquam Divinam Euchariſtiam perciperet. Quod ſi aliquid paulò alienum ab antiquitate reperitur in examine, quod habetur hodierna die, illud profecto eſt, quod in Actis & narrationibus rerum geſtarum a Fideli a Sigmaringa, quæ Vobis exhibitæ fuerunt, & quas antea Nos ipſi perſpeximus ac diligentiſſime expendimus, in his, inquam, Actis non ſolum agitur de Martyrio, ejuſque Cauſa, ſed etiam recenſentur ſigna ac Miracula, quæ beato Fideli intercedente Deus patravit. Etenim veſtram eruditionem minimè latet graviſſima diſputatio, quam ſeculo nono Eccleſiæ magnâ cum laude ſuſtinuit S. Eulogius Martyr ac Toleti Archiepiſcopus in ſuo præclaro Libro, qui inſcribitur: MEMORIALE SANCTORUM: pro Cultu Cordubenſium Martyrum, magnopere contendens illis exhibendum eſſe Martyrum Cultum, etiamſi nulla Miracula ob eorum interceſſionem obtigiſſent. Attamen id minimè nos avocat ab inſtituto Nobis gratiſſimo venerabilis antiquitatis, cum in noſtris Commentariis DE CANONIZATIONE SANCTORUM, qualiacunque fuerint, planè oſtenderimus, propoſitis cujuslibet ſeculi monumentis & exemplis, nunquam Sedi Apoſtolicæ in more poſitum fuiſſe, ut Cultum publicum Martyris ulli concederet,

aut

aut permiſſivum & pro aliquibus tantum locis, vel præceptivum & pro univerſa Eccleſia, niſi poſtquam Martyrium ejuſque Cauſam perpendiſſet ac probaſſet, juxta vetus adagium, nempe MARTYREM NON FACIT POENA, SED CAUSA, & poſtquam Miracula etiam in examen adduxiſſet ac probaſſet. Siquidem tutiorem in hac re ſententiam amplectendam cenſuit, nec ullam diligentiam omnino prætermittendam, ut de graviſſimo hoc negotio judicium ferret, cum præſertim nulla neceſſitas ejuſmodi judicium poſtularet. Equidem Vobis ante oculos propoſita ſunt omnia, videlicet, vita, mors ejuſque cauſa, ſigna ac Miracula beati Fidelis a Sigmaringa. Interea veſtras ſententias exquirimus, utrum ad ipſius Canonizationem deveniendum putetis.

Poſt quam DD. Cardinales ſinguli, & poſt eos juxta proprii Ordinis gradum & dignitatem Patriarchæ, Archiepiſcopi, & Epiſcopi de beati Fidelis cauſa ſuffragium tulerunt, prout infra.

FRANCISCUS Tit. S. Mariæ Tranſtyberim Presb. Card. Burgheſius.

AN non Ego tot gravibus ac ſapientibus Collegis meis aſſentiar, qui in hac rogatione tua BEATISSIME PATER ante me ſententiam dixerunt, qui omnes ad unum diſertis verbis conſilium tuum de B. Fideli a Sigmaringa in Divos referendo tantopere & jure quidem ipſi laudaverunt? Aſſentior Ego ſanè; & quem gloriâ & honore coronavit Dominus, ejuſdem per Te PATER BEATISSIME ſolemni legitimoque ritu coronandam conſecrandamque memoriam cenſeo.

ANTONIUS XAVERIUS Tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presbyter Cardinalis Gentili.

MArtyrium Sanctos aut invenit, aut facit; quandoque expiat anteactæ vitæ culpas & detrimenta; quandoque conceditur in præmium meritorum. In beato Fideli a Sigmaringa virtutum omnium præſtantiam coronavit palma Martyrii. Excelluit quidem ab adoleſcentia morum can-

dore vitæque innocentiâ, & abnegatis ſecularibus deſideriis humillimum Ordinem Capuccinorum amplexus eſt, laboribus & vigiliis corpus ſuum in ſervitutem redigens, ne terreno rebellis carnis pondere animus ad Deum anhelans retardaretur. Itaque ſobriè, juſtè, ac piè ſanctèque vitâ peractâ, Regularis diſciplinæ diligentiſſimus Cuſtos ac catholicæ Religionis acerrimus propugnator, quam diu deſideraverat, meruit gratiam Martyrii accipiens coronam de conſummatione virtutis. Æquum itaque eſt, ut beatus Fidelis, qui, & tot virtutum ſplendore & triumphi nobilitate ceteris præſtat, primuſque fuit, qui inſtitutæ a ſancta Sede Congregationis de Propaganda Fide mandata impigrè ac fortiter exequens catholica dogmata contra inſenſiſſimos Novatores proprio ſanguine confirmavit; primus etiam decreta hìc in terris ſummæ virtuti præmia a SANCTITATE VESTRA conſequatur.

Fr. JOANNES ANTONIUS Tit. SS. Silveſtri, & Martini ad Montes Presbyter Cardinalis Guadagni.

EXigunt præclaræ virtutes B. Fidelis a Sigmaringa miraculis a Deo comprobatæ ac Sacrorum Rituum Congregationis examine diſcuſſæ, ut S. V. Divinæ vocis Interpres illi decernere dignetur Sanctorum honores in terris, qui jam ſimilis factus eſt in gloria Sanctorum in Cœlis. Juſta prorſus retributio; beati enim Fidelis in pauperrimo ſtrictioris Obſervantiæ S. Franciſci Inſtituto integerrimâ morum innocentiâ præfulgens, primus inter ſacros Operarios ad excolendam vineam Domini a ſacra Congregatione Fidei Propagandæ adſcitus ad Rhætiæ Regiones Zuinglii, & Calvini erroribus infectas orthodoxam Religionem indefeſſo labore propagavit: Miniſterii ſui curſum feliciter conſummavit; atque Fidem catholicam uſque ad ultimum vitæ agonem profuſo ſanguine ſartam tectamque ſervavit. Imponatur itaque Aris, qui profligatis hæreſum monſtris Aras Deo reſtituit; qui venerandum heroicæ conſtantiæ ac fortitudinis Apoſtolicis Operariis reliquit exemplum, ut novum adeſſe in Cœlis Patronum agnoſcat Eccleſia, quo amotâ præſentium temporum acerbitate optatæ pacis ſerenitas illuceſcat, ac avita Religionis dogmata in diſſitis remotiſque Regionibus refloreſcant.

TROJANUS Tit. S. Cæciliæ Presb. Card. de Aquaviva.

NOvum planè, BEATISSIME PATER, ac permagnum pietatis ſpectaculum beatus Fidelis a Sigmaringa nobis exhibuit, qui dum ab impiis interficiebatur, tanta vultus hilaritate tamque humili patientia, ac erga interfectores ipſos ſumma charitate ſplendeſcere viſus fuit, ut unus ipſorum cum hæc in ejuſdem immani cæde accidiſſe narraret, hoc facinore deteſtato ejurataque hæreſi, ſtatim fuerit orthodoxam fidem amplexus. Qua-

Quapropter cum Deus Optimus Maximus Sanctitatem Servi ſui tot tantiſque probatis miraculis teſtatam voluerit, jure merito Illum inter Sanctos a S. V. cooptandum eſſe arbitramur.

DOMINICUS Tit. SS. XII. Apoſtolorum Presb. Card. Riviera.

ARbitror, SANCTISSIME PATER, beatum Fidelem a Sigmaringa, qui per omnes heroicas Confeſſorum virtutes traductam vitam pro catholica veritate amplificanda & tuenda, invictus noſtrorum temporum Martyr, amiſit, in Sanctæ Romanæ Eccleſiæ præſidium & decus inter Sanctos eſſe referendum.

JOANNES BAPTISTA Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis Spinula.

ÆQuum eſt, BEATISSIME PATER, ut eos corona honoris lætificet in terris, quos jam Dominus ſertis gloriæ ornavit in Cœlis. B. Fidelem de Sigmaringa poſtquam in domeſtica ſuæ Religioſæ Familiæ paleſtra omnium virtutum genere exercitum, ſortem ſuæ Fidei Athletam ſibi formáverat Deus, accerrimum etiam reddidit per vitæ contemptum & profuſionem proprii ſanguinis catholicæ Religionis Aſſertorem. Imperterritum ſe exhibuit verè Fidelis Dei ſervus non tantum heterodoxorum hominum inſidiis, ſed & armis & neci ſibi illatæ; exemplum Nobis relinquens ad omnia perferenda pro Fide & Dei gloria. Jure igitur & merito cum Martyris coronam conſequutus fuerit, reliquum eſt, ut eorumdem Martyrum Faſtis adſcriptus, honorem illum, quem in Cœlis obtinet, & quem per ſigna & miracula Deus comprobavit, habeat etiam & in terris ad Fidei propugnaculum, & ad Religionis orthodoxæ incrementum & decus.

RAYNERIUS Tit. S. Sabinæ Presbyter Cardinalis de Ilcio.

NUlla major profectò veræ Sanctitatis probatio afferri poteſt, quàm quæ reddit hominen conformem imagini Filii Dei. Hanc ipſe probationem de Sanctitate beati Fidelis a Sigmaringa in medium profero, ut meum de eodem referendo, in ſanctorum Martyrum Album ſententiam explicem. Et quidem adeo perfectè & fideliter imaginem ille Chriſti Domini in ſe expreſſit, ut vita Jeſu in eo manifeſtata videretur, ſive ſpectares humilitatem, ſive paupertatem, ſive obedientiam, ſive virtutes omnes, quibus in gradu heroico ditatus fuit.

Nec ab eo, quod ſibi propoſuerat exemplo, in vita ſequendum, voluit in morte differre: Veſtigiis quippe Reparatoris noſtri inhærens, qui mundum redemit in ſanguine ſuo, ipſe pariter pro ſalute animarum, &

Hæreticorum converſione ſtrenuè laborans, Martyrii palmam aſſequutus eſt, Deo confirmante ſequentibus ſignis.

Meritò igitur honores, quibus veri Martyres in Eccleſia honorari conſuevere, decernendi ſunt ei, qui tum in morte, tum in toto vitæ ſuæ curſu factus eſt ſimilis illi, qui caput eſt Martyrum.

DOMINICUS Tit. S. Bernardi Presbyter Cardinalis Paſſioneus.

PRetioſus ſanguis beati Fidelis a Sigmaringa clamat ad Te, BEATISSIME PATER, ut Vindex ſis, non illatæ ſibi crudeliſſimæ necis, ſed Vindex gloriæ, quam fortiter conſtanterque pro nomine Jeſu, truculentam ſui corporis cædem ſuſtinendo, promeruit. Quanta enim adhuc vigeat ſuorum meritorum memoria & fama, ſibi undequaque conſentiens, cuncta Teſtis eſt Rhætia Catholica: Teſtes quotquot eodem ſpiritu repleti in procuranda animarum ſalute ibi deſudant: Teſtis denique & Ego, qui decem & ampliùs annos, licèt immeritus, Apoſtolica Legatione functus, non ſemel perluſtravi & ſuſpexi ea Rhætorum, ſcopulis impendentia, loca, quæ fortiſſimus Chriſti Miles præceptis excoluit, monitis inſtruxit, virtutibus fovit, odore Sanctitatis implevit, ac demum ſanguine decoravit. Exaudi ergo, BEATISSIME PATER, hujus ſanguinis vocem per tot horrida vulnera ad Te clamantem, & ſolemni Ritu ſanctorum Martyrum Cœtui, novum hunc Athletam, adſcribi decerne, quatenus hoc exemplo Helveti, & Rhæti Fideles magis roborentur in fide, a fide extorres ad ſinum Eccleſiæ matris revertantur, & Nos diſcamus, nunquam digniùs mori poſſe Sacerdotem Chriſti, quàm cum indignè occiditur pro fidei cauſa & defenſione.

SYLVIUS Tit. S. Priſcæ Presbyter Cardinalis Valenti.

QUamvis viri Sanctitate conſpicui BEATISSIME PATER poſtquam immortalem adepti ſint repromiſſionem cultu hominum non indigeant, copioſa enim eorum merces eſt apud Deum, ſolemnes tamen iis ab Eccleſia decernuntur honores, ut fidei ſplendorem, qui foris ſunt, venerentur, & præclara illorum geſta fidelibus exemplum præbeant atque incitamentum.

Quæ cum ita ſint, B. Fidelis a Sigmaringa Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum ſacro ritu exornandus jure merito mihi videtur, qui peculiari quodam divinæ providentiæ conſilio nuperis temporibus datus, ut præter ceteras eximias virtutes quammaximè heterodoxorum ſalutis, & religionis propagandæ ſtudium ad athleticam uſque ſanguinis effuſionem univerſo Chriſtifidelium Orbi, novi ad inſtar ſyderis eluceſceret: Quamobrem nihil ſanè obſtat BEATISSIME PATER, quin Martyrum choro cooptatus cenſeatur, cujus Sanctitatem narrent populi, & laudem univerſam annunciet Eccleſia.

FR. JOA-

FR. JOACHIMUS Tit. SS. Quatuor Coronatorum Presbyter Cardinalis Portocarrero.

FOrtem ac invictum Martyrem habet Ecclesia, BEATISSIME PATER, Beatum Fidelem a Sigmaringa e sanctissimi Patriarchæ Francisci Castris prodeuntem. A seculi enim curis in gratiam ille adlectus, & Ministerium Apostolatus, loricam Justitiæ indutus, Fideique scutum assumens, exiit ad opus suum, & virtute robustâ prælliatus est prælia Domini, dissipando, evellendo, ac ædificando: Utque tanti muneris partes dignè undecumque adimplerentur, jugiter in suo corpore Crucis circumferens mortificationem, non vincula, non tribulationes veritus, nullum vitavit periculum, nullum horruit supplicium, sed ad confusionem & injurias, dici posset cum Chrysostomo, ob prædicandi studium, magis quàm ad oblectamenta bonorum properabat, donec vitam illustri ac pretioso certamine consummavit. Æquum igitur est, ut illi sanctorum Martyrum a SANCTITATE VESTRA decernantur in terris honores, qui occisus pro Christo, & prodigiorum luce coruscans, jam gloriæ accipere coronam promeruit in cœlis.

CAMILLUS Tit. SS. Johannis, & Pauli Presbyter Cardinalis Paulutius.

INter ceteras, quibus beatus Fidelis a Sigmaringa heroicè floruit, virtutes, admirabilis profectò fuit solicitudo illa, qua nullo vel laborum incommodo, vel propriæ vitæ discrimine deterritus perditissimos homines ad meliorem frugem revocare, & qua orthodoxam Religionem conservare atque propagare adeo constanter studuit, ut ipsimet Hæretici de illius Sanctitate & zelo testimonium summâ ejus laude deferre coacti fuerint. Plura quidem beatus Fidelis in vinea Christi excolenda peregerat; at parum feciſſe fortassis præcogitans, nisi proprio etiam sanguine irrigaret, tam impavidè, tantaque animi magnitudine martyrii palmam ab infensissimis Heterodoxis reportavit, ut illimet, qui crudelem ipsi mortem intulerunt, asserere palam debuerunt, quod non solum nulla animi perturbatione, verùm hilari lætoque vultu sui necem subierit. Si itaque beatus Fidelis majus atque præstantius argumentum sui pro Religione heroici zeli præbere nequit, quàm pro ea animam suam dare, justum propterea censeo, BEATISSIME PATER, quod idem Sanctorum Albo per SANCTITATEM VESTRAM describatur.

CARO-

CAROLUS ALBERTUS Tit. S. Mariæ de Pace Presbyter Cardinalis Guidobonus Cavalchini.

BEATISSIME PATER. Glorioſiſſimum Chriſti Athletam virtute præcinctum ex alto, Virum verè magnum ſecundum nomen ſuum lætantes ſuſpicimus ac veneramur in præſtantiſſimo Sacerdote B. Fideli a Sigmaringa. Fuit is frumenti granum, quod catholicæ fidei tuendæ cauſa cadens in terram mortuum eſt, & multum fructum attulit: Quis autem non confidat uberiorem adhuc eſſe allaturum, ſi tu jubeas, BEATISSIME PATER, ad vehementius incitandos evangelici verbi præcones, Pugilem iſtum in conſpectu filiarum Hieruſalem a Deo jam coronatum ſummis, qui ſuperſunt, honoribus etiam in terris cumulari?

FRIDERICUS Tit. S. Pancratii Presbyter Cardinalis Lantes.

BEatum Fidelem a Sigmaringa Capuccinorum familiæ decus & ornamentum, cujus nec nomen quidem vacuum laudis fuit, cenſeo BEATISSIME PATER ſanctorum Martyrum Faſtis jure eſſe notandum. Hominis Sanctitatem novit Eccleſia, quæ tot errantes in viam ſalutis ipſius operâ revocatos in ſinu ſuo lætiſſima excepit; norunt Hæretici ipſi, qui egregium de ejus doctrina cum ſumma Religione ac zelo conjuncta teſtimonium ferre non dubitarunt; novit Rhætia prope omnis, quam inter hyemales brumas, inter altiſſimas nives & frigora (igne tamen charitatis æſtuans), pedibus peragravit, ut oves ad Dominicum Gregem reduceret. Non illum Hæreticorum minæ, non perſecutio, non gladius ab officio Evangelici Præconis potuit deterrere. Quid igitur prohibet, quominus eum, qui tot nominibus Sanctus fuit, qui pro catholica Fide ſanguinem ſuum fudit, Sanctum & Martyrem veneremur?

FRANCISCUS Tit. S. Mariæ de Populo Presbyter Cardinalis Riccius.

BEATISSIME PATER. Inter plurimas & pereximias virtutes, quibus B. Fidelis a Sigmaringa tam in ſeculo, quàm in Clauſtris Capuccinorum eluxit, præcipuum locum obtinuerunt zelus, conſtantia & ſtudium in propaganda catholica Fide per Rhætiam, quarum intuitu, non ſolùm colluctandum illi fuit ferè toto vitæ curriculo cum errorum & falſitatum Sectariis, ſed mortem ipſam inhumana crudelitate ſibi intentatam, invicto fidentique animo amplexam, in glorioſiſſimum Martyrii triumphum commutavit.

Quæ omnia miraculorum acceſſione pleniſſimè comprobata, juſtiſſimè poſtulant, ut adeo emeritus orthodoxæ Religionis Athleta a SANCTITATE VESTRA novi & ampliſſimi cultus complementum aſſequatur.

D. FOR-

D. FORTUNATUS Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis Tamburinus.

FIdelis a Sigmaringa virtutum merita adeo clara & aperta ſunt, ut ea commemorare, ac perſequi minimè oporteat. Unum id retuliſſe ſufficiat, Fidelem, ut divinorum mandatorum viam inoffenſo pede percurreret, arctiore S. Franciſci regulæ ſervandæ voto inter Capuccinos ſe obſtrinxiſſe; ad quam cum mores ſuos omnemque vitæ rationem ita formandam & componendam curaverit, ut ne parumper quidem ab ea unquam deflexerit, Sanctitatis apicem eum attigiſſe compertum eſt & exploratum. Hinc magna exempla humilitatis & obedientiæ, magna abſtinentiæ & charitatis argumenta in Proximos aliarumque Virtutum, quæ chriſtianum Heroem verè declarant, in hoc ſanctiſſimo Viro jure, ac merito miramur, atque ſuſpicimus. Hiſce Virtutibus, præſertim verò catholicæ Religionis propagandæ ſtudio ad Martyrii certamen fortis Athleta ſe ſe comparaverat. Atque hinc factum eſt, ut dum nihil eorum reliquum facit, quæ ad hæreſim profligandam conducerent, & ad Hæreticorum converſionem efficiendam pertinerent, crudeliſſimam necem ab impiis Hæreticis ſibi illatam invictâ animi conſtantiâ pertulerit, & glorioſam Martyrii palmam promeritus ſit. Non eſt igitur cur tardes BEATISSIME PATER eum in Sanctorum numerum referre, qui ſanctam Chriſti Eccleſiam effuſo ſanguine decoravit; ut ipſum viciſſim Eccleſia veneretur, ac ſummo omnium donorum largitori Deo gratias agat, qui in hoc Servo ſuo fortiter pugnavit, & vicit.

D. JOACHIM Tit. S. Crucis in Jeruſalem Presbyter Cardinalis Beſutius.

DIverſas eſſe Juſtorum vias ad Cœlum SANCTITATI VESTRÆ, totique huic celeberrimo conſeſſui notum eſt: Alias virtutum exercitio longiores, compendioſiores alteras, ut in Martyrio. Utraſque B. Fidelis a Sigmaringa ſanctiſſimo curſu, pede inoffenſo, heroico animo, cum conſummaverit; idque Cœlum ritè probatis Miraculis teſtatum fuerit, idcirco, iis qui Fideles fuerunt uſque ad mortem, jure meritoque annumerandum exiſtimo.

CAROLUS S. Mariæ in Via lata Diaconus Cardinalis Marinus.

EX plurimis illis in ſortem Domini vocatis Alumnis, qui a ſacra Congregatione Propagandæ Fidei, vel ad infidelium Regiones Evangelii prædicandi cauſa mittuntur, vel revocandis ad catholicam Religionem Hæreticis deſtinantur, vel hìc Romæ ſingulari Pontificiæ liberalitatis exemplo, in optimis quibuſcumque diſciplinis inſtituuntur:

Primus omnium beatus Fidelis a Sigmaringa purpureum illud triumphantis

phantis Fidei vexillum erigit, ſub quo, dum in Rhæticis Fideles aliquos ad conſtanter in Fide perſeverandum, exemplo & monitis hortaretur, Hæreticoſque nonnullos ad eorum hæreſim ejurandam inducere, jugi oratione & prædicatione ſatageret; Impiorum hominum gladiis, per ſummum ſcelus occubuit, ſuique ſanguinis aſperſione, nedum memoratam de Propaganda Congregationem, de hac adeo inſigni illius triumphi gloria benemeritam, in futuram etiam cœleſtium retributionum ſociam conſecravit; ſed illi quoque interim glorioſiſſimo matris Martyrum titulo appellari poſſe promeruit.

Unde ſi modò SANCTITAS VESTRA beatum hunc Virum, tot non minùs virtutibus, quàm triumphali hac palma inſignitum Sanctorum Albo, dignari velit, inſcribere: Et Miſſionariis illuſtre, quod imitentur, exemplar maxima hac retributione exhibebit, & Collegium hoc Urbanum gloriâ primi Martyris illuſtrabit.

ALEXANDER S. Mariæ ad Martyres Diaconus Card. Albanus.

FOrtiſſimus Chriſti Athleta beatus Fidelis a Sigmaringa in Reformato Seraphicæ Familiæ Ordine (Capuccinorum dicunt) Inſtitutum auſterioris vitæ profeſſus non modò virtutum ſplendore enituit, ſed præclariſſimum, & quo majus haberi non poteſt, perfectiſſimæ in Deum & homines charitatis, firmiſſimæ fidei & invictæ ſpei edidit teſtimonium, dum pro catholica Religione amplificanda Hæreticorum gladiis in Rhætia confoſſus mira animi magnitudine de morte ipſa glorioſus triumphavit. Cœleſtem itaque Virum merito infallibili SANCTITATIS VESTRÆ Oraculo Sanctorum cultu decorari decet in terris, ut ubi vetus Chriſti miles bonum certamen certavit, conſummato curſu poſt acceptam in triumphante Eccleſia coronam juſtitiæ, etiam in militante coronam gloriæ aſſequatur.

NERIUS S. Euſtachii Diaconus Cardinalis Corſinus.

QUum & varietate linguarum & rerum ſcientia, qua præditus erat B. Fidelis a Sigmaringa, uſus ſemper fuerit ad ingenuorum adoleſcentium mores per tot itinera informandos; ac deinde miros in virtutibus heroicis profectus fecerit, & catholicam Religionem adverſus Hæreticos aſſeruerit, ac tandem pro ea ſanguinem & vitam alacri atque invicto animo fuderit, auctor profectò ſum, BEATISSIME PATER, ut quoniam hæc omnia ritè & evidenter probata ſunt, ipſe B. Fidelis in ſanctorum Album cooptetur.

AGA-

AGAPITUS S. Agathæ Gothorum Diaconus Cardinalis Moſca.

Cognitus eſt in verbis ſuis Fidelis .... & invocavit Dominum omnipotentem .... in oblatione Agni inviolati [a]; ut Rem Deo ſacram in Sevis apud Rhætiam peragendo, ſe ſe pro catholica Fide Hæreticorum furore jam jam immolandum, Deo ſecum intus loquente præſentiens, acceptabilem ſui corporis hoſtiam immortali ſeculorum regi adoleret. Tantâ igitur ope fretus Fidelis, non modò pro catholicâ Eccleſiâ fortiter obeundo mortem, ſed ipsâ pene morte devictâ, Catholicorum militum ducem, ſuperno fulgentem lumine ſpectandum ſe præbens, hæreticorum copiis injecto metu fugatis, *teſtimonium præbuit in conſpectu Domini, & Chriſti .... & oſtendit ſe velle delere impietatem* [b]. Tantum propterea pro Fide ſtudium, quod vel ipſa poſt funera, hic fortis Athleta Chriſti præſetulit; ſignorumque ſplendor, quo in dies coruſcat, Sanctorum cœtui eundem adſcribendum a Te fore, BEATISSIME PATER, præſtolantur.

MARIUS SS. Coſmæ, & Damiani Diaconus Card. Bolognettus.

DE præclaris beati Fidelis a Sigmaringa pro catholica Fide geſtis BEATISSIME PATER hodierna luce dicturi [c] *multa dicemus, & deficiemus in verbis* [d]: *appellabo Martyrem, prædicavi ſatis*. Ubi ergo Fidelis in Rhætinis arvis Evangelicum ſerendo ſemen, catholicam Fidem plantaverat, proprio etiam ſanguine, mortem pro Chriſto fortiter obeundo, rigare illam voluit, ut Divino imbre fœcundata deinde ſuccreſceret, & incrementum acciperet. Succrevit ſanè in Rhætinis agris, & Fidelis irrigata ſanguine incrementum catholica Fides accepit: hinc hæretico mortis ejus præcone redeunte ad Eccleſiam; inde hæreticorum copiis a Fideli ſuperna luce conſperſo, cum Duce ſuo fugatis [e]. *Annon coronabitur qui ſic certaverit?* Quem ergo Deus gloriâ coronavit in cœlis, huic B. P. [f] honorem tribue Sanctificationis in terris.

PROSPER S. Georgii in Velabro Diaconus Card. Columna de Sciarra.

POſtquam revocata ſunt ad ſeveriſſimum examen Martyrium & cauſa Martyrii, tum ſigna & miracula, quæ teſtatiſſimâ Dei Opt. Max. ope ad invocationem B. Fidelis, ante & poſt indultam Beatificationem patrata ſunt; nihil modò reliquum eſt, quàm ut Beato eidem ſolemnis de more ſanctificatio infallibili SANCTITATIS VESTRÆ judicio decernatur; ut qui uſque modò in beatorum Albo adſcriptus eſt, inter Sanctos accenſea-

a *Eccleſiaſt. cap. 46. verſ. 13.* b *Ibidem verſ. 22. & 23.* c *Eccleſiaſt. cap. 43. v. 29.*
d *Ambroſius lib. 1. de Virginibus.* e *Bernardus ſerm. 1. in Feſto omnium Sanctorum.*
f *Lib. 2. Machab. cap. 15. verſ. 2.*

tur. Hoc a Te petimus & expectamus, ut habeat inclytus Ordo Capuccinorum, de quo glorietur; habeat Ecclesia universa, quem in Fidei confessione imitetur; & impleatur tandem Divinum Redemptoris vaticinium, quo promissa est glorificatio illis omnibus, qui in terris per mortem suum nomen confiteri non erubuerunt.

ALEXANDER S. Mariæ in Aquiro Diac. Card. Tanarius.

BEATISSIME PATER. Excellentis fortitudinis Virum, qui primò se ipsum, deinde mundum, postremò Fidei hostes mirabiliter vicit, in beato Fideli a Sigmaringa jure ac merito venerandum censeo. Atque arbitror æquissimum utilissimumque fore, eum publico Canonizationis Decreto cunctis Fidelibus ad imitandum proponere, ut catholica Religio nostra, pro qua tot tantosque labores subiit, animoque impavido sanguinem & vitam glorioso Martyrio dedit, latiùs diffundatur, luculentiùs illustretur, fructusque ferat uberiores.

HIERONYMUS S. Adriani Diaconus Cardinalis de Bardis.

BEATISSIME PATER. Divitiarum & honorum contemptu, abstinentiâ, vigiliis, orandi & contemplandi studio, proximorum salutis curâ, mirificè tum in seculo tum in sacra Capuccinorum Familia vitam degens beatus Fidelis excelluit. Ob eas virtutes in retribuendo Deus manum [a] extendit suam, & in capite ejus de lapide [b] pretioso coronam posuit. Nam cum contra hæreticam pravitatem fortissimus Christi miles pugnaret, insurrexerunt iniqui [c] adversus eum, & morte illum crudelissima pluribus confossum vulneribus affecerunt. Stare illum ante Tronum [d], & in conspectu Agni tum signis & prodigiis magnis in populo factis, tum sanctæ istius Apostolicæ Sedis judicio constat.

Illud propterea a S. V. humiliter quæso, ut beatum Virum de catholica Religione tam præclarè meritum, & Congregationis de Propaganda Fide Protomartyrem invictissimum, solemni Canonizationis ritu in Ecclesia Plebis [e] exaltet; sic enim Evangelicis ministris incitamento esse poterit, ut animosiùs eos [f] qui veritati resistunt, corripiant; & pro Christi nomine, quandocumque opus fuerit, etiam in carcerem & in mortem ire parati sint.

DOMI-

a *Ps.* 54. b *Ps.* 20. c *Ps.* 85. d *Apoc.* 7. e *Ps.* 106. f 2. *Timot.*

DOMINICUS SS. Viti, & Modesti Diac. Cardinalis Ursinus.

BEATISSIME PATER. Fidelis a Sigmaringa Ordinis Capuccinorum non tam virtutum pondere, quàm prodigiorum gloriâ mirabilis, Crucis mortificationem jugiter in suo corpore portavit, semper agens, semper orans, nec proximos propter Deum, nec Deum propter proximos relinquens: Primus autem ad excolendam vineam Domini per sacram Congregationem de Propaganda Fide selectus, uberrimis illam fructibus adeo illustravit, & fœcundavit, ut Hæretici ipsi præclarum de ejus doctrinâ, sanctitate & zelo testimonium ferre non dubitarint: Quos demum verbo & exemplis informaverat, proprio sanguine in Religione & Fide confirmavit, Martyrium passus: Hunc ergo, qui verè fidelis fuit usque ad mor tem, & accepit coronam vitæ, Sanctorumque Fastis reor adscribendum.

MUNDILLUS Ursinus Pa triarcha Constantinopolitanus Assistens.

BEATISSIME PATER. Beatus Fidelis a Sigmaringa non solum mortis sacræ compendio, sed & omni vita sanctissimè traducta æternam beatitudinem possidet. Nam antequam Religionem ingrederetur præclarissimis virtutibus Deo & hominibus se maximè probavit, & Capuccinorum Ordine mancipatus ad Instituti sui, ceteroquin severissimi perfectionem summa laude pervenit; & procurandæ animarum saluti tum sua sponte, tum Superiorum imperio addictus Apostolici muneris partibus plenissimè satisfecit. Quo quidem in munere ea demum charitate flagravit, qua nulla major est, ut nimirum animam suam poneret pro amicis suis. Quamobrem æquissimum censeo, ut hic Fidelis Servus & prudens, cui dedit Dominus in tempore æqualem tot præstantissimis meritis cœlestis gloriæ mensuram, cunctis Fidelibus, præsertim verò iis, qui ad Fidem Propagandam incumbunt, colendus & imitandus a S. V. per solemnem ejus Canonizationem proponatur.

ANTONIUS MARIA Pallavicinus Patriarcha Antiochenus Assistens.

OMni virtutum genere conspicuus beatus Fidelis ad oves Dominici gregis, quæ in hæresi perierant, suscitandas, potens in opere & sermone totus intendit, ac pro iis, illatâ sibi nece a nefariis catholicæ Fidei hostibus, animam ponere non dubitavit. Mira quoque patravit signa, ut meritò sanctorum Martyrum Fastis adscribi possit.

THOMAS Cervini Patriarcha Hieroſolymitanus Aſſiſtens.

QUod appoſitè ajebat Apoſtolus: miſericordiam conſequutus a Domino, ut ſim Fidelis; uſurpari meritò poteſt de beato Fideli a Sigmaringa; etenim ipſe quoque miſericordiam a Domino eſt conſequutus, ut in ſua profeſſione exactiſſimè implenda, fidelis eſſet; in rigidiori ſui Inſtituti obſervantia promovenda, in catholica doctrina impavidè prædicanda, ac tandem in Fidei dogmatibus proprio ſanguine confirmandis.

Igitur qui tantis re & nomine titulis fidelis fuit, qualemque tot miraculis Cœlum ipſum agnovit; dignus eſt profectò cenſendus, quod Servis fidelibus ſolemniter adnumeretur.

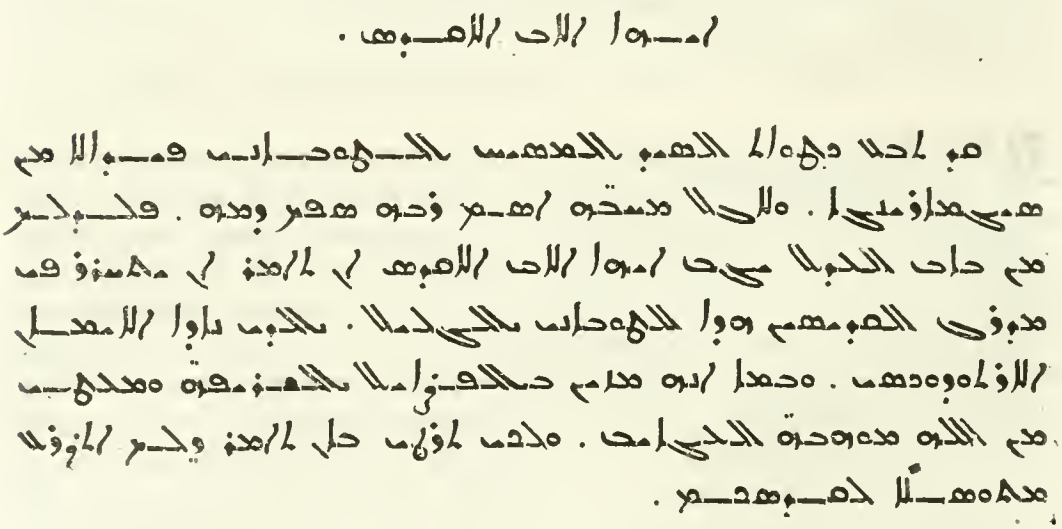

Ejuſdem verſio latina.

GABRIEL Eva Syrus Maronita Archiepiſcopus Cypri Aſſiſtens.

CHriſti veſtigia ſecutus beatus Fidelis a Sigmaringa pro ejuſdem nominis amore ſanguinem ſuum fudit; quare æquiſſimum eſt PATER BEATISSIME, ut talem ac tantum catholicæ Fidei propagatorem heroicis virtutibus ornatum ac miraculorum dono a Deo inſignitum in Sanctorum Albo jubeas deſcribi, quod ut dignetur, SANCTITATEM VESTRAM enixè deprecor.

ALE-

ALEXANDER Borgia Archiepiſcopus Firmanus Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Præreptam recentioribus ſeculis Italiæ ac finitimis Regionibus martyrii palmam, ſuperiori ſeculo B. Fidelis a Sigmaringa reſtituere in Rhætia viſus eſt, ubi Miſſionibus Fratrum ſuorum, quos Capuccinos dicunt, ex poteſtate ſibi facta ab inſtituta tunc Propagandæ Fidei Sacra Cardinalium Congregatione præerat, impias expertus hæreticorum manus furentium in medicum, qui ab hæreſis inſania liberare illos, & in catholicæ Eccleſiæ gremium revocare ſummo ſtudio conabatur. Virum hunc præclara morum honeſtate in ſeculo, eximia integritate in Foro, ſummâ abſtinentiâ in Clauſtris, ardentiſſimo propagandæ Fidei noſtræ zelo inter Hæreticos verſatum, verè fidelem uſque ad mortem, accedentibus e Cœlo, ut accepimus, novis ſignis juremerito exiſtimo a Te, BEATISSIME PATER, ſanctorum Martyrum Canoni inſerendum fore, poſtquam ille a Benedicto XIII. Prædeceſſore tuo, cujus memoria in benedictione eſt ac ſemper erit, Beatorum nomen & cultum accepit. Erit ipſe in exemplar iis omnibus, qui prædicandi Evangelii cauſa a Sacra Congregatione ad Infideles mittuntur, quod ſanè præclariſſimum opus, ſi cetera deeſſent, vel hoc uno quam ſibi gratum acceptumque ſit, Auctor Fidei noſtræ Deus ſatis ſuperque monſtravit. Sit præterea beatus Fidelis ſacrarum Miſſionum apud Deum Protector; ſit in hac acerbitate temporum Catholicæ rei, quæ non uno in loco periclitatur vel opprimitur, novum ac juge præſidium; & hæreticorum reditum ad Eccleſiæ ſinum, quem in terris omni ſtudio, labore ac effuſo etiam ſanguine quæſivit, modò precibus ſuis a Deo obtineat in Cœlis.

JOSEPHUS MARIA Ferroni Archiepiſcopus Damaſcenus Aſſiſtens.

AD Cathedram SANCTITATIS VESTRÆ ſiſtit B. Fidelis a Sigmaringa, verè fidelis uſque ad mortem [a], qui, ut Orthodoxos in fide roboraret, & aberrantes ad Chriſti ovile reduceret, perduellium enſes non metuit, ſanguinem liberaliter fudit, animam pro fratribus poſuit [b]. Laudetur itaque Vir fidelis [c], & qui coronam vitæ [d], reddente Domino, in Cœlis obtinet, gloriam pariter, SANCTITATE VESTRA decernente, in terris aſſequatur.

MICHAEL de Palma Archiepiſcopus Teatinus Aſſiſtens.

MUltiformiter Servos Dei inſigniri honore martyrii egregiè admonuit S. Auguſtinus. Alios etenim facit Vita, alios conſecrat Mors: Qui ſecuti ſunt Redemptorem uſque ad Sanguinis effuſionem, hos Mors atrox

a *Apoc. cap. 2.* b *Jo: 15. 13.* c *Proverb. 27.* d *Apoc. loc. cit.*

atrox Martyres fecit: Qui verò eundem ſequuntur arctiori virtutum ac perfectionis propoſito, eos cooptat Martyres Evangelicæ rigor diſciplinæ. *Tota quippè Vita* (ſancti Doctoris alloquor verbis) *Chriſtiani Hominis, ſi ſecundum Evangelium vivat, Mors eſt atque Martyrium.*

Utriuſque generis inſigne Martyrium ſuſtulit B. Fidelis a Sigmaringa; Vita Martyr, quia Evangelicæ perfectionis rigidus cultor: Morte Martyr, quia in teſtimonio veritatis perſiſtens, glorioſiſſimo fine, e manu Domini accepit coronam victoriæ. Martyrio vitæ exſcitavit ad meritum; Martyrio Mortis provocavit ad Palmam. Miracula crebra patrata dum viveret, & quæ ſequuta ſunt funus, conflictum duplicem geminamque heroicam victoriam mirè teſtantur; adeo ut de B. Fideli a Sigmaringa exſcribere liceat, quod de S. Victore Bernardus aſſeruit: [a] *Aſcendit cum immenſa ſuppellectili meritorum clarus triumphis, miraculis glorioſus.*

Cumque ita ſit PATER BEATISSIME optimo fretus jure, ſacer Ordo Capuccinorum ante Solium majeſtatis tuæ ſupplex exorat: Quatenus ex Cathedra veritatis prænunciare digneris, quod B. Fidelis a Sigmaringa per invictam martyrii paſſionem *penetravit* [b] *in Sancta, ſimilis factus in gloria Sanctorum*; dignus proinde, ut ſolemniſſimo ritu in ſanctorum Martyrum Dipthycis, Te præcipiente, ſcribatur.

STANISLAUS Poliaſtri Archiepiſcopus Roſſanus Aſſiſtens.

BEati Fidelis a Sigmaringa, qui ex illuſtri Rojorum Familia in lucem editus, rejectoque Marci, quo in ſacro Baptiſmatis Fonte renatus nomine, decorabatur, illud Fidelis fideliter aſſumpſit. Qui Vitchyrchio in Rhætia martyrio coronatus, & a Benedicto XIII. inter Beatos relatus; quique hodie beato lumine undique circumfuſus, dum eidem Sanctitati Veſtræ antiquiſſimas, & ab ipſo pene cauſæ ſuæ exordio humillimas preces ſanctæ Sedi porrectas renovare non deſinit tota Capuccinorum Familia; miris, ſed veris modis exultat Fidelis & fulget: Si morum integritatem, ſi intactum Corpus illibatumque ab omni labe gravis peccati: Si animi candorem & deſideria, quibus ab ineunte ætate ſe totum divini Numinis obſequio mancipandi æſtuabat incendio, mente ſpectemus. Ab ipſa pene infantia perarduum virtutis iter aggreſſus tanto animi ardore, tanta ſpiritus alacritate veterem hominem expoliatus, novo Seraphicæ Religionis indumento, novis votorum ſtimulis altiora perfectionis culmina fuit properator egregius: Si ingenii ſuavitatem cum divinarum rerum peritia & ſcientiarum ſplendore: Si exterarum ornamenta linguarum cum ingenti humilitate conjuncta: Si Religionis zelum cum imperterrita quadam Corporis animique fortitudine, in diuturnis maximiſque difficultatibus: Si Apoſtolicum munus & implacabile bellum contra hæreticam pravitatem vitiorumque omnium extirpationem cum aſſidua, & inexplicabili

a *S. Bernard. Serm. 2. de S. Victore.* b *Idem uti ſupra.*

plicabili carnis afflictione, rigidoque, quod ſibi indixerat jejunio, cogitare velimus : Hæc Beatorum erunt præclariſſima Stemmata & chariſmata meliora. Si charitatis flammas, ſi Eccleſiarum ſollicitudines & propagandæ Fidei cupiditates, ſi martyrii conſtantiam æſtimare ſtuduerimus : Quis unquam erit, qui voluntarios frequenteſque labores, in quibus veluti pugnis atque conflictibus exercebat ſeſe Athleta Chriſti fortiſſimus, præ oculis habens Sanctitatis faſtigium jam attigiſſe non dixerit ? Si orationis ſtudium, contemplationes & raptus, quibus aliquando defixus, atque in Deum elevatus immobilis multo tempore permanebat : Si miracula, quibus ante & poſt mortem clarus rutilat atque coruſcat, inſpiciemus : Nemo eſt, qui jure merito Sanctorum Faſtis referendum eſſe non ſentiat. Quæ cum ita ſint ! Quodque reliquum eſt ? Hoc unum pro mea ſententia & voto humiliter rogo ! Ut pro exequutione Decreti a SANCTITATE VESTRA in ipſa Capuccinorum Eccleſia, & in eo præſertim Altare, in quo beati Fidelis Reliquiæ Fidelium venerationi publicè erant expoſitæ, Sacrum faciente prolati ; ut Sanctorum Albo idem Fidelis adſcribi poſſit. Eadem SANCTITAS VESTRA ſancti Spiritus radiante fulgore, adſcribat quæſo Fidelem, & faveat.

FERDINANDUS MARIA de Rubeis Archiepiſcopus Tarſi Aſſiſtens.

HAbent BEATISSIME PATER, in beato Fideli Regularis Obſervantiæ Alumni, quem imitentur. Habent veritatis vindices ac Fidei o thodoxæ propagatores clariſſimum Chriſti athletam ac Martyrem. Habet itaque, cum perinde ſit Sanctum ac Martyrem dicere ; habet, inquam, Eccleſia, quem Sanctorum tabulis meritò addat, & cui condignos in terris decernat Martyri honores.

JOANNES ANDREAS Tria Archiepiſcopus Tyri Aſſiſtens.

ARduum negocium aggredimur, & omnium aliorum in Republica chriſtiana fortè maximum, ubi agitur de Canonizatione Sanctorum : Ea tamen in B. Fideli a Sigmaringa concurrunt ſuæ Sanctitatis teſtimonia, ut ipſum tutò in Album ſanctorum Martyrum referri poſſe cenſeam.

Miſſa facio quæ de virtutum exercitio dici poſſunt, utpote qui in omnibus, & quidem in gradu heroico ſemper emicuit, cum in ſeculo, tum in Statu Regulari, quem in Seraphico Ordine Minorum S. Franciſci Capuccinorum mutato ſibi nomine Marci, eoque Fidelis aſſumpto, profeſſus fuit.

Prætermitto pariter de orationis ſtudio verba facere, in quo ita erat intentus, ut aliquando e terra ſublatus, & in Deum raptus, immobilis permanebat.

Corpus ſuum inedia, ciliciis, vigiliis aliiſque diverſis cruciatibus macerabat.

Hac

Hac in re unum pro omnibus mihi ſufficere videtur, quod nempe Martyr occubuit, & miſericors Dominus ejus Sanctitatem miraculis comprobavit.

Martyres enim ſunt veræ fidei margaritæ omni honore digni; & Eccleſiæ conſtans mos fuit & eſt, eorum interceſſiones invocare.

Ceterum me ſubmitto ſapientiſſimo judicio, & ſupremo oraculo SANCTITATIS TUÆ.

MICHAEL MARIA Vincentini Archiepiſcopus Theodoſiæ Aſſiſtens.

HEros a Sigmaringa Fidelis, adeò omnium excelluit ſplendore virtutum, ut meritò SANCTITAS VESTRA, ſolemnis Canonizationis ei honores decreverit. At cum per ſceleſtorum Hæreticorum ſævitiam, effuſo ſanguine, & tantâ miraculorum omnis generis copiâ illuſtrarit Eccleſiam Dei, Sanctorum illum Cultum promereri, & glorioſis Martyrum Faſtis adſcribi poſſe, inficiari nemo unquam poterit,

SIMON Gritti Archiepiſcopus Tyanen. Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER: Beatus Fidelis a Sigmaringa Seraphici Patris Alumnus revera inclytus, adeo enixè cœleſti ſuffultus adjutorio ſuæ vitæ primordia ſub jugo Religionis Altiſſimo ſacraſſe compertus eſt, ut ampliores in dies ſubinde in corde ſuo in hac certè lacrymarum valle multifariè diſponendo aſcenſiones, eas per univerſos progrediendo virtutum gradus, quarum exactiſſimâ de more trutinâ diſcuſſa eſt ſeries, ac mirificâ ſanè decreta eſt conſenſione, in finem uſque divino planè perduxerit æſtu, ac martyrio demum, indubiam profectò intentiſſimamque Dei teſtante charitatem, conſummarit, propriique obſirmarit cruoris effuſione: Qui propterea fidelem ſe uſque ad mortem nedum nomine, verùm etiam heroicis facinoribus, omnem procul dubio naturæ ordinem excedentibus, communi calculo præbet pronunciandum, atque SANCTITATI VESTRÆ ex Petri Cathedra oracula promenti, haudquaquam errori obnoxia, inconcuſſum in Sanctorum numerum referendi ſuppeditat argumentum, expoſcitque Decretum; quod lætanter, ut vel inde trahat præſidium in hac turbulentiſſima chriſtianæ Reipublicæ, ac triſtiſſima quidem facie circumquaque ſqualore gemituque perfuſa, Catholica (pro cujus puritate doctrinæ, hæretica obnitente rabie, imperterritus Chriſti Athleta pugnavit fideliſſimè, fidentiſſimeque occubuit) efflagitat Eccleſia; ut diuturna, tanti Martyris interceſſione, amaritudine mitigata, ſuavitate levaminum quandoque hujuſmodi propoſito ſibi Patrono contingat recreari.

NICO-

NICOLAUS Caraſa Archiepiſcopus Philippenſis Aſſiſtens.

BEatus Fidelis zelum Sacræ Congregationis Propagandæ Fidei primus in Rhætiam invexit, ac proprio ſanguine illuſtravit. Tanto ergo invicto Viro, qui martyrium non modò pro confeſſione Fidei, ſed pro Apoſtolico, quo fungebatur munere ſubiit, publicos ſacros honores in Eccleſia Dei decernendos cenſeo; Si SANCTITATI TUÆ opportunum videbitur.

D. FERDINANDUS Romvaldus Guiccioli Archiepiſcopus Ravennæ Aſſiſtens.

DIgnum & æquiſſimum eſt, BEATISSIME PATER, Apoſtolicum Virum ac Martyrem Domini, beatum Fidelem a Sigmaringa, Cœlitum Faſtis adnumerari. Apoſtolum enim illum teſtantur tum omnia, quæ Mundi ſunt, derelicta, ut Chriſtum ſequeretur, atque ejus Crucem tolleret; tum reparati Chriſtianorum mores, divinus cultus reſtitutus, Fides propugnata, ac tot Peccatorum ad pœnitentiam, tot Hæreticorum ad veritatem converſio, difficillimis temporibus, zelo, charitate, conſtantia pene incredibili. Martyrem verò Domini glorioſum apertiſſimè cum prædicant pro Fidei confeſſione ac defenſione effuſus ſanguis, mors aſperrima, quam heroicâ animi magnitudine, hilari conſtantique vultu, impiorum manibus ſibi illatam eſt paſſus. Duo hæc altiſſimæ Sanctitatis argumenta, Apoſtolatus ſcilicet ac martyrium ad evidentiam uſque evexerunt illuſtria, quæ Deus per hujus beati Viri interceſſionem dare dignatus eſt ſigna ac miracula: Quapropter illum Sanctorum honoribus proſequi & cupit & petit Eccleſia univerſa, pacem ſibi, Fidei incrementum, Regibus & Principibus ſuis concordiam & tranquillitatem ex novi hujus Sancti meritis ac protectione, ſe de Dei bonitate confidens, impetraturam.

FELIX Solatius Archiepiſcopus Thebarum Aſſiſtens.

CAndor vitæ beati Fidelis a Sigmaringa, profunda ejuſdem humilitas, exacta ſui Inſtituti obſervantia, effervens charitas erga Deum & Proximum, & glorioſus demum Sanguis pro prædicatione Evangelii & profligandis hæreſibus effuſus, ut ex Actis, illum Nobis, & Sanctum virtutibus omnibus in ſtatu heroico ornatum, & Martyrem multis miraculis ante & poſt obitum patratis clarum oſtendunt. Hunc igitur Athletam Chriſti, BEATISSIME PATER, qui in agone, ad inſtar Capitis ſui, flagella non timuit, quem inter ſanctos Martyres regnare dicimus in Cœlis, etiam intra eorumdem Ordinem colendum in terris Apoſtolico tuo infallibili judicio definire digneris.

ANTONIUS Fonseca Episcopus Æsinus Assistens.

VErè, Beatissime Pater, Fidem, quam etiam nomine præfert, beatus Fidelis a Sigmaringa illustravit moribus, prædicatione, martyrio. Fide namque assecutus sperandarum rerum præstantiam terrena quæque abjecit, amplexus rigidioris vitæ Institutum, jejuniis & corporis afflictationibus summopere deditus, omniumque virtutum splendore coruscans. Fidem evangelizavit pauperibus, propugnavit adversus hæreses, & Apostolico muneri sedulò incumbens mirificè amplificavit: Fidei demum testimonio probatus, quam vitæ integritate decoraverat, & Evangelii promulgatione statuerat, confirmavit effuso sanguine. Adeptum itaque repromissionem & coronam justitiæ, quam subeunti bonum Fidei certamen paraverat Deus ante Mundi constitutionem, catholica Ecclesia debet inter glorioſos Fidei Athletas venerari; ut Fidei propagationi, cui totum se dedit, præmisso exemplo, præsenti gloria & futura intercessione magis magisque præfulgeat.

FR. PAULUS Alpheran de Bussan Episcopus Melitensis Assistens.

Beatissime Pater. Beatus Fidelis a Sigmaringa Ordinis Capuccinorum eos inter Operarios, qui ad excolendam vineam Domini a Sacra Congregatione de Propaganda Fide mittuntur, primus ille fuit qui eam, ut verus Christi Athleta, proprio sanguine irrigavit & fœcundavit; & ideo Protomartyr est nuncupandus. Martyrio & causa martyrii, tum signis atque miraculis a supremo Sanctitatis Vestræ oraculo adprobatis, in cœlestium Civium numero colendus glorioſissimus Christi miles mihi videtur, ut qui posuit animam suam pro dilatanda Fide exemplo sit Operariis in vinea Domini.

ALEXANDER de Abbatibus Episcopus Viterbiensis, & Tuscanensis Assistens.

PRetioſa mors, quam B. Fidelis a Sigmaringa pro Religione orthodoxa sibi alacri animo expetivit, prophetico Spiritu prænunciavit, hilari vultu excepit, eidem Martyrii lauream promeruit. Quamquam & asperrimum anteactæ vitæ cursum juge dixerim martyrium. Prius namque charitatis, quàm furoris victima diutinum sui sacrificium pro Dei honore ac Proximorum salute vivens obtulit, moriens consummavit. Ecce autem, Beatissime Pater, vox Sanguinis pro vera Christi Ecclesia effusi clamat de terra, quam feliciter irrigavit; clamat de Cœlo, ubi Fidelis iste usque ad mortem accepit coronam vitæ; clamant & miracula luculentissimi testes Sanctitatis, ut in Sanctorum Album referatur Protomartyr Congregationis de Propaganda Fide.

NICO-

NICOLAUS FRANCISCUS de Bonhome Epiſcopus Carpaſienſis Aſſiſtens.

PLenè clarificavit beatus Fidelis a Sigmaringa nomen, & omen ſibi in ingreſſu familiæ Patrum Capuccinorum a Magiſtro Novitiorum inditum, nempe Fidelis *eſto fidelis uſque ad mortem*: Fidelis utique fuit nomine, fidelis quoque fuit in opere & ſermone, fidelis in minimo, fidelis in maximo, atque fidelitatem ſuam uſque ad iteratas ſanguinis effuſiones, imò & uſque ad mortem in Chriſto Jeſu patienter toleratam & ſubſecutam, comprobavit: Quapropter Dominus Deus fidelis in omnibus verbis ſuis juſtuſque judex reddidit ipſi in Cœlis promiſſam fidelibus uſque ad mortem coronam gloriæ & juſtitiæ, ac inſuper prodigiis quamplurimis adimplementum verborum ſuorum manifeſtavit in terris, ut honores ſancto Martyri debiti fideliter beato Fideli exhibeantur: Quare illum inter ſanctorum Martyrum Faſtos adſcribendum cenſet, & adſcribi humillimè SANCTITATI VESTRÆ ſupplicat.

LUDOVICUS ANTONIUS Valdina olim Cremona Epiſcopus Hermopolitanus Aſſiſtens.

COronet SANCTITAS VESTRA corona Sanctitatis & gloriæ, & inter ſanctos Martyres ſolemni ritu adſcribat beatum Fidelem a Sigmaringa. Fuit enim fidelis Servus & prudens, qui a Domino meruit accipere coronam vitæ. Jeſu Chriſti perpetuus imitator ab ipſa pueritia ſemper profecit ſapientiâ, ætate & gratiâ apud Deum & Homines. Grandior natu, quam Chriſtus Dominus profeſſus eſt vitam, ipſe manifeſtavit in carne ſua mortali in Patrum Capuccinorum Familia, in qua mortificationem Jeſu ſemper circumferens, mortem tandem pro Chriſto obiit furentium Hæreticorum vulneribus ſaucius, ſimilem illi, quam tulit Stephanus lapidantium Judæorum ſaxis oppreſſus; & ſicut Stephanus Eccleſiæ eſt Protomartyr, ita beatus Fidelis eſt Protomartyr Sacræ Congregationis de Propaganda Fide.

FABRICIUS Borgia Epiſcopus Ferentinus Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Præclara ſanè laus cujuslibet Chriſtiani hominis eſt, ita ſe immaculatum cuſtodire ab hoc ſeculo, ut poſſit ante Tribunal Chriſti exhibere innocentiæ ſtolam, quam per Baptiſmum accepit, aut pœnitentiæ operibus lavit. De hoc quippe homine ſcriptum eſt: *Beatus Vir, qui inventus eſt ſine macula*; ſed hujuſmodi innocentiæ ſtolam, cujus nulla ſatis digna eſt æſtimatio, fuſo præterea pro Chriſti fide ſanguine purpurare, hoc enim verò decus eſt perinſigne maximèque admirabile. Utrumque hujus laudis ornamentum B. Fideli a Sigmaringa

ex iis quæ accepimus peculiari Dei beneficio collatum eſt, primum in Clauſtris Alumnorum Divi Franciſci, quos Capuccinos dicimus, ſecundum in Acie cum armatus gladio ſpiritus, verbo ſcilicet Dei, contra Hæreticos in Rhætia pugnaret, a quibus ex Religionis noſtræ odio pluribus vulneribus acceptis interiit. Quocirca duplici titulo gaudet, cur in Album ſanctorum Heroum meritò referatur.

D. PAULUS THOMAS Marana Epiſcopus Aſculanus in Picenis Aſſiſtens.

BEatus Fidelis a Sigmaringa Vir humilitate magnus, charitate major, Apoſtolico zelo animarum & fidei orthodoxæ propagandæ ardore maximus fuit ſanè re, & nomine fidelis uſque ad mortem proprio Sanguine per martyrium condecoratam: Quapropter cum jam ſine dubio illi coronam de lapide pretioſo in Apocalypſi pollicitam impoſuerit Deus in Cœlis; æquum eſt, ut SANCTITAS VESTRA tali laurea redimitum publicæ fidelium venerationi proponat in terris.

F. SILVESTER Merani Epiſcopus Porphyrien. Aſſiſtens.

BFidelis a Sigmaringa ſupra modum refulſit in Dei Eccleſia ob exactam ſeverioris Inſtituti obſervantiam, ob egregium animarum zelum, ob martyrium pro Fide orthodoxa conſtanter ac feliciter expletum. Huic ergo multiplici catholicæ Religionis Heroi, de Miſſione Romana optimè ac præclarè merito, cum & ipſa Dei Omnipotentia eximiam illius virtutem miraculorum teſtimonio confirmaverit, juſtum eſt, ut condigni Religioſi honores, in tota Eccleſia ſemper manſuri, decernantur a S. V., cujus Factis dictiſque debetur immortalitas.

ANTONIUS Cantoni Epiſcopus Faventinus Aſſiſtens.

MAturo Congregationis Sacrorum Rituum judicio teſtatum habemus B. Fidelem a Sigmaringa duo ſolitum fuiſſe a Deo enixis precibus poſtulare, ſcilicet ut vitam ab omni peccato immunem traduceret, Fidemque orthodoxam ſuo ſanguine confirmaret, & utriuſque voti compotem effectum eſſe. Tantam Viri laudem ritè probata implevere miracula. Gratulari licet ergo BEATISSIME PATER, omnia in hac cauſa abundè ſuppetere, quæcumque deſiderari poterant, ut SANCTITAS VESTRA ſolemni Decreto ſuo inter Sanctos referat præſtantiſſimum Congregationis Propagandæ Fidei Protomartyrem.

PAU-

PAULUS Bonaviſa Epiſcopus Spoletanus Aſſiſtens.

PAcem ſequimini cum omnibus & ſanctimoniam, ſine qua nemo videbit Deum: Hac Epigraphe Sanctitatem concluſit Apoſtolus ad Hebræos 12.: Per pacem cum omnibus denotavit perfectiſſimam charitatem erga proximos: Per ſanctimoniam, ſine qua nemo videbit Deum, duo indicavit: Primò munditiam cordis ab omnibus terrenis affectibus, quæ neceſſaria eſt, ut mens ita vacua conjungi valeat Deo ſuo ultimo fini: Secundò immobilem applicationem & adhæſionem mentis Deo, quod eſt proprium ſpeciale ſanctimoniæ, juxta quod de ſe dixit Apoſtolus ad Romanos: *Neque mors, neque vita nos ſeparabit a charitate Chriſti*. Sanctus igitur eſt pjiſſimus Sacerdos Fidelis a Sigmaringa, cum pacem proſecutus ſit cum omnibus, dum etiam illos, qui ei adverſabantur charitate, manſuetudine & patientia emollire, & flectere ſibique & fidei catholicæ conciliare ſtuduit, pro iis etiam orando, dum mortem ab iis inflictam ſe una fronte patientiſſimè & conſtantiſſimè ſubjit.

Sanctimoniæ pariter virtute excelluit, quia puritatem cordis maximè excoluit, immunis ab omni labe gravis peccati & ab omni ſorde, quæ coinquinat hominem, qua puritate ornatus mentem ſuam immobiliter applicuit Deo, & per illam meruit Deum videre, dum per martyrii agonem puriſſimus ejus ſpiritus evolavit ad cœlum ſervante Chriſto fidem datam in Evangelio Matthæi cap. 5. ad 8. illis verbis: *Beati mundo corde, quoniam ipſi Deum videbunt*.

Regnat itaque in Cœlis inter agmina ſanctorum Martyrum adſcriptus, viſioneque divinæ eſſentiæ perenni fruitione conſolatus exultat:

Sed quia proprium divinæ bonitatis eſt, glorioſos reddere in terris eos fideles ſervos, quos ſingulari corona juſtitiæ coronavit in Cœlis: Ideo voluit invocato nomine Fidelis plura beneficia & dona in populos diffundere, quibus Sanctitas ſui Fidelis Servi omnibus innoteſceret: Dum igitur ſic loquitur Deus, oportet ſequi vocem ejus, & deſcribere in Albo ſanctorum Martyrum beatiſſimum Fidelem, quem jam in libro vitæ ſcriptum, & ſingulari laureola redimitum tot prodigiis dignatus eſt Chriſtus oſtendere; ſi tamen Sanctitati Veſtræ viſum fuerit, ad quam pertinet ſupremo & finali Decreto ſacris Faſtis fideles Dei Servos adnumerare.

CÆSAR Bonajuti Epiſcopus Pharenſis Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Elegit B. Fidelis a Sigmaringa, abiectus eſſe in domo Dei; propterea, Oraculum ſuum, qui ſe humiliat exaltabitur, Altiſſimus in Servo ſuo Fideli opere comprobavit, dum egregius fuit Seraphici Patris imitator, obedientiæ & ferventiſſimæ devotionis exemplar, catholicæ Fidei defenſor & hæreſis uſque ad extremum vitæ termi-

terminum acerrimus oppugnator. Imò non ſolùm in abiectiſſimis miniſteriis aſſiduè ægrotis inſerviendo, afflictos recreando, errantes corripiendo, dies ſuos cum virtute traduxit, ſed etiam contempſit vitam mundi & ardentiſſimè imperterritâ corporis animique conſtantia, jejunio, oratione, puritate & exemplo Deo ſervivit, ac omnes vitæ ſuæ virtutes martyrio coronavit.

Reſtat nunc BEATISSIME PATER, ut ille miraculis clarus Sanctorum Faſtis adſcribatur, & ſolemni ritu militanti Eccleſiæ publicè proponatur ad ſummarum virtutum incitamentum.

MARIUS Maffei Epiſcopus Fulginas Aſſiſtens.

FAuſtam fortunatamque auſpicari licet, BEATISSIME PATER, ineundam Canonizationis celebritatem. Primus inter eos, qui ad hujus gloriæ bravium, Te promovente perveniet, occurrit Fidelis a Sigmaringa, qui eam præſetulit *charitatem, qua majorem nemo habet, ut animam ſuam ponat quis pro amicis ſuis*. Ipſe ſanguinem ſuum fudit, ut quas invenerat Dominici gregis oves in Rhætia, eas in catholicâ veritate firmaret; errantes verò ad ovile Chriſti reduceret. Parum videbatur Fideli hortari Catholicos verbo, niſi conſtantis animi in ſubeundâ pro Chriſto morte firmaret exemplo. Parum quoque ei videbatur hortari verbo & exemplo firmare; niſi in Martyrum numero primus inveniretur, qui Apoſtolicam in Rhætia miſſionem ſanguine ſuo illuſtraret. Parum denique ei viſum eſt tantæ charitatis exemplum dediſſe in terris, niſi catholicæ Fidei patrocinium apud Superos ſe gerere, Hæreticorum militum diſtricto enſe fugando Ducem, oſtendiſſet e Cœlis. Fidelis igitur [a], *in terris viſus eſt, ut eſſet exemplo; in Cœlum levatus eſt, ut ſit patrocinio. Hic informavit ad vitam; illic invitat ad gloriam.* Qui ergo Mundi Principe triumphato, ſupra mundum victor aſcendit, hunc digneris, BEATISSIME PATER, ad augendum militantis Eccleſiæ decus inter Martyres recenſere.

GUIDO Urſellus Epiſcopus Cæſenæ Aſſiſtens.

EX hactenus in cauſa B. Fidelis a Sigmaringa Sacræ Congregationis de Propaganda Fide Protomartyris tanta cura, diligentia, maturitate deductis atque diſcuſſis ſatis apparet, quam piè ac ſapienter faciat SANCTITAS VESTRA, cum eum in Sanctorum Album referendum cenſuerit; ſive enim ejus in tota anteacta vita pietas atque innocentia ſpectetur, ſive in Apoſtolico Miſſionarii & Concionatoris munere obeundo fervor atque ſtrenuitas, ſeu denique in acerbiſſima morte pro Chriſti fide apud Hæreticos Rhætios oppetenda fortitudo atque conſtantia, Salvatoris noſtri in Apocalypſi c. 2. graviſſimum illud multoque difficillimum præceptum

a *San. Bernar. Sermone 2. de S. Victore.*

ptum omni ex parte impleſſe cognoſcitur: *Eſto fidelis uſque ad mortem*. Accedit quod Deus multis iiſdemque graviſſimis patratis miraculis ſatis teſtatus eſt, quàm ſibi de beatiſſimi Viri vita ac morte placuerit. Qua de re, PATER SANCTISSIME, cum fortiſſimo Martyri Sanctorum nomen & cultum Apoſtolica voce decernat Sanctitas Veſtra, videtur divinæ voci magnam ipſius gloriam, qua in Cœlis fruitur, enarranti conſentire.

LEO LUCAS Vita Epiſcopus Oppidenſis Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Nedum ſanctorum Martyrum Faſtis adſcribi poſſe crederem beatum Fidelem a Sigmaringa, ſed ut id quam citiſſimè fiat, expedit ad majorem Dei gloriam, Eccleſiæ decorem & aliorum exemplum; ſuſtinuit enim patienter fortiſſimus hîc Athleta Chriſti mala pro bonis & odium pro dilectione, quam exercuit erga proximos, pro quibus animam ſuam poſuit, eo potiſſimùm tempore, quo in evellendis radicitùs ab eorum animis perverſis moribus, & orthodoxa inter eos Religione tuenda pariter & amplificanda nitebatur.

ÆGIDIUS ANTONIUS Iſabelli Epiſcopus Alliphanus Aſſiſtens.

NOn amplius BEATISSIME PATER, Fidelis homo perquirendus eſt proverbiorum verbis: *Virum autem fidelem quis inveniet?* Jam enim nomine & reipſa extat Sigmaringæ Conſtantienſis Diœceſis Oppido non vulgari, *& ſimilis non inventus eſt illi*; quemadmodum ergo Fidelis hic Servus quæ tradidit ei Dominus *talenta quinque*, non piger, nec otioſus in terram abſcondit, ſed accuratè & abundè multiplicavit, & auxit, jam *alia quinque ſuperlucratus* jejuniis, vigiliis, auſteritatibus, orationibus, ſtudiis atque indefeſſa adoleſcentium juvenum inſtructione & aſſidua præſertim in infideles populos prædicatione: Ita poſtquam pro aſſerenda catholica Fide, eaque firmiùs ſtabilienda, ſanguinem proprium conſtanter effundens intravit *in gaudium Domini ſui*, verè dignus cenſeri debet, qui in Sanctorum tabulam referatur, ut aliis ad fideliter operandum in vinea Domini Sabaoth illuſtre præbeat exemplum.

JOANNES ANTONIUS Bachetoni Epiſcopus Anagniæ Aſſiſtens.

CLamat ad Te de terra BEATISSIME PATER, Servi Dei Fidelis a Sigmaringa ob confeſſionem hujus unicæ & inconcuſſæ Pontificiæ Sedis, ex qua jure fulges & doces, effuſus Sanguis; cujus voces etſi probatum jam fecerint ſermonem, nil minus ad eum complendum, præclara etiam ſupervenere miracula, ſuumque & ipſa ritè rectèque ſcrutatum addixere ſuffragium. Æquum igitur & congruum eſt, ut ex hac ipſa, pro qua fortiter occubuit, Petri Sede fœnus illi BEATISSIME PATER,

TER, vicemque rependas, ac tanto ex præclaro Capuccinorum Ordine Militi emeritam martyrii coronam palmaſque decernas : Ejuſque ſanguinem ſuſcites, & ex Albo Sanctorum præbeas rutilantem iis, qui Apoſtolico addicti muneri evangelizare mittuntur, ut Jeſum Chriſtum & hunc crucifixum in ſimplicitate & puritate doctrinæ, alacriter fidenterque annuncient.

SCIUM ILUMURI AT.

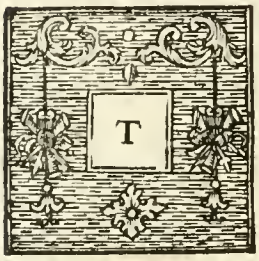

Æ bæmet, lævdimet, eʒè atò Kyæ caa pæſuanæ præ ſeenæ tæ Chriſtit robby i tɐn ʓoti Fiʒeli caa Sigmaringa na dæftognanæ me aft, ſe ay Kyɐn caa i vertet, i miræeʒe i beſæs ndæ ſtæpiit tɐn ʓoti, eʒe ſtoliſænæ meta ggiʒʒ lævdimet tæ Apoſtollyet. Ktæ tæ vertet deſc vet ʓotɐn te dæfton me ſcegnet Kyæ caa bæn gner ſod præ tæ falurit, e præ tæ luturit atiy vet tæ lumurit gnerii. Taſc po duhet, vece ſaa ſcnuhet emæny itiyh me ſceitænat. Aſctù e martenæ me mbndémia tæ paa diiturat, e aſctù ʒʒom paa fare frik.

Joſefi Schirò Arçbiſcupu i Durrſit, eʒe Vicar Apoſtolycu i Hymarrs ndæ Arbænit.

Ejuſdem Verſio latina.

JOSEPH Scirò Archiepiſcopus Dyrrhachinus, & olim Vicarius Apoſtolicus Cimarræ in Epiro.

BEATISSIME PATER. Geſta, virtutes ac martyrium Servi Dei Fidelis a Sigmaringa ſatis, ſuperque demonſtrant hunc fuiſſe verè bonum & fidelem Miniſtrum in domo Domini, & inſuper omnibus Apoſtolicis virtutibus exornatum. Hoc idem dignatus eſt Deus ipſe teſtari per ſigna & prodigia ab eo hucuſque patrata precibus & meritis ejuſdem beati Viri. Reliquum eſt, ut ejus nomen Sanctorum numero adſcribatur. Ita humillimè cenſeo, & indubitanter affirmo.

ՐՈՎ ԱՂՄՆԱՊԵՐԱՑԱՆ ՍԲՐԱԳՈՅՆ ՀԱՅՐ, ԵՒ ԵՐԵԼԵԼԻ ԴՐԱՆ ՍԵՅ ԵԿԵՂԵՑԻ։

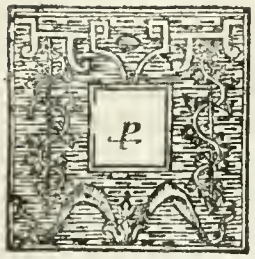

ԱՆԴԻՆ ՈՐՈՎՀԵՒԱԾ ՀԱՆԱԳԱՆ ԱՂՈՒԱՔՆԱՒԹԻՒՆՔՆ, ԵՒ ՊԵՏԱԿԱՆ ՍՔԱՆՉԵԼԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆՔՆ ԵՐԱՆԵԼԻՆ ՓԱՓԱՌԼԻ ԼԻՆԱՐՔԻՆԱՅ ՔԱՀԱՆԱՅԻՆ Ի ԿԱՐԴ ԴԵ ՍԵՅՆ ՓՐԱՆՍԻՍԿՈՍԻ ԴԱՒԱԲՈՒՃԻՆԱՑ ԵՂԵԼՈՑ ԹՈՒՐՑ ԻՄՔ ԵՐԿԲԱՅՈՒԹԵ ՀԱՒԱՏԱՏԵՑԵԱԼՔ ԵՂԵՒՆ, Ի ՀԵՌՆ ՀԶՄԱՐԹԱՍՊԱՏՈՒՄ, ՏՊԱԳՐՈՒԹԵՆ, ՈՐ ԱՍԱՑ Ի ՀՌՈՄ։ ՅԱՂԱԳՍ ՈՐՈՅ, ԱՒՐԻՆ ԿԵՐՊԻՆ ՎԱՅԵԼԵՒ ՊԱՏԱԿԱՆՆ ՊԻ ՍԲՐՈՒԹԻՆ ՀԵՐ ԱԿԱՆԱՆՑԻ Ի ՍԲՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ ԶՆԱ Ի ՊԱՅԾԱՌՈՒԹԻՆ ՍԵՅ ԵԿԵՂԵՑԻ, ԵՒ Ի ՅՕԳՈՒՏ ՀԱՒԱՏԱՑԵԼՈՑ։ ԵԹԷ ՄՆԱՆԱՒՈՒՆԴ ԱԶԱՆ ԼԱԿ ՀԱՒԱՐԵԼԻ Է Ի ՅԱՅՍՊԻՍՈՒ ԺԱՄԱՆԱԿԻ ՍՏԱՆԵԼՈՑՆ Յ ՅՈՐՄԱՏԱՏԱԿԱՑԵԱԼԻ Ի ԿԱՐԵԼԵԼԵԱՆ ԿՈՂՄՈՒՆՆ ՀԱԼԱԾՄՈՒՆՔԷՆ ՌԱՂՂԱՓԱՌԱՑ Ի ՀԵՌՆ ՀԵՐԵՏԻԿՈՍԱՑ, ԵՒ ՀԵՐՀՈՒԱԾՈՂԱՑ։ ՔԱՀԱՆՆ ՈՒՆԻՄ ՅՈՅՍ Ի ԲԱՐՁԵԱԼՆ ԱՂՁ, ԵՒ Ի ԲԱՐԵԽՕՍՈՒՆ ԵԲԱ ՆԵՑԵԼՈՅՍ ՄՅՈՐԻԿ. ՕՒ ՈՉ ՆՈՅՆ ԻՆՔՆ ՆԱԽԱՏԱԿԵՑԱԾ ՄԱՏՈՒՐՈՒՄՆ ՎԻ ՈՒՂՂԱՓԱՌ ՀԱՒԱՏԱՑՆ Ի ՀԵՌԱՑ ՀԵՐԵՏԻԿՈՍԱՑ. ՆՈՅՆ ՊԷՍ ԱՂՕԹԻՔ ՆՈՐԻՆ ԴԱՌԱՐԵՍՑԻՆ ՀԱԼԱԾՄՈՒՆՔՆ Ի ՅՈՒՂՂԱՓԱՌԱՑ. ԵՒ ՆՈ Ի ՅԱՊՂԻՆ ՀԱՅՈՑ։ ԱՂԼԻՔ ՀԵՐԵՏԻԿՈՍՔ, ԵՒ ՀԵՐՀՈՒԱԾՈՂՔ ԴԱՐՁԵՆ Ի ԾՈՑ, ԵՒ Ի ՅԱՏԵՆՍ ՍԵՅ ԵԿԵՂԵՑԻ, ԱՌ Ի ԼԻՆԵԼ ՄԻ ՀՕԱՌ, ԵՒ ՄԻ ՀՈՎԻՒ.

ՅԱՐԴԻՆ ԱՂԵՔՍԱՆԴՐԵՆ. ԱՂՔ ԵՊՍԿՊ ԼԻԵՍԱՐԻՈՅ ԿԱՊԱՂՈՎԿԵԱՆ, ՀԱՅՈՑ։

Ejuſdem Verſio Latina.

SERGIUS Alexandri Armenus Archiepiſcopus Cæſareæ Cappadociæ.

QUum virtutes martyrium & miracula beati Fidelis a Sigmaringa Ordinis Fratrum Minorum Capuccinorum Sacerdotis jam ſint apud ſanctam Sedem comprobata, ſicut ex Compendio typis edito, & mihi per fidum Interpretem armenicè reddito colligitur; hæſitandum minimè puto, quinimo æquum juſtumque cenſeo, ut a SANCTITATE VESTRA in Sanctorum Albo deſcribatur; his præſertim temporibus, quibus catholicæ Fidei Cultores, ac mei præcipuè gentiles Armeni, a Schiſmaticis, & Hæreticis in Oriente ſæviſſimè exagitantur. Futurum enim confido, ut eo inter Sanctos relato atque invocato, qui ab Hæreticis pro

fide orthodoxa mortem ſuſtinuit, & perſecutio heterodoxorum ceſſet, & ipſi etiam heterodoxi ad ſinum Matris ſuæ Romanæ Eccleſiæ revertantur, atque ita fiat, ut unum ſit Chriſtianorum omnium ovile, & unus Paſtor.

STEPHANUS Evodius Aſſemanus Archiepiſcopus Apameæ.

S*Eminanti* [a] *juſtitiam merces fidelis*. Hanc SANCTISSIME PATER, ſibi comparavit beatus Fidelis a Sigmaringa, inclyti Capuccinorum Inſtituti Alumnus, qui [b] bibit aquam de Ciſterna ſua, & fluenta putei ſui; fonteſque ſuos foras derivavit, & in plateis aquas ſuas diviſit. Obverſantur, proh dolor! ob oculos teterrima illa & perpetuæ oblivioni mandanda tempora, quibus Eccleſiam Dei [c] exterminabat Aper de Silva, eamque depaſcebatur ſingularis ferus. Verùm exſurgit Dominus, videt & viſitat vineam ſuam; fitque manus ejus ſuper virum dexteræ ſuæ, beatum Fidelem, qui [d] ſuccinctus lumbos ſuos in veritate, & indutus loricam juſtitiæ, calceatus pedes in præparatione Evangelii pacis, ſumto Fidei ſcuto, galea ſalutis & gladio, quod eſt Verbum Dei, Rhætiam circumluſtrans in perenne Religionis monimentum vertit [e]; dumque zelat zelum Legis [f], ſtolam ſuam dealbans in ſanguine Agni, receptus eſt in Cœlum. Cœlitibus itaque, fremente eo, qui ex adverſo ſtat, plaudente verò, qua latè patet, catholica Religione, quæ ſemper & ubique una & eadem ſibi eaſdem, quas primævi Chriſtiani, ex Athletis ſuis congratulatur victorias: Cœlitibus inquam, a SANCTITATE VESTRA cenſeo eſſe adſcribendum, qui heroicarum virtutum gloriâ & miraculorum claritate conſpicuus Sacræ Congregationis de Propaganda Fide Protomartyris lauream præripuit.

THOMAS ALEXIUS de Rubeis Epiſcopus Aprutinus.

SEntentiam in hac re graviſſima doctiſſimorum Patrum ita laudo BEATISSIME PATER, ut non videar mihi poſſe meliorem adjungere. Stupiditatis eſſet, hoc non cognoſcere; ambitionis & philautiæ alia ſuperdicere.

Beatus Fidelis a Sigmaringa ſexti decimi ſeculi Martyr egregius, zelum, conſtantiam, charitatem antiquorum & forſan Apoſtolorum, etſi non exæquaverit, ſaltem non minori ferme gloria dignus eſt appellari.

Non cymbam, non retia, non paupertatem pro divino cultu reliquit, ſed in foris gloriæ, in domo divitiis, honoribus in aulis miſſum dedit, ut paupertatem amplecteretur.

Pauperrimus Capuccinus, licet humilitate demiſſus, cilicio, flagellis, vigiliis, inedia confectus: Gravis attamen & comitate & exemplo cete-

a *Prov.* 11. 18. b *Prov.* 5. c *Pſ.* 79. d *Eph.* 6. e 1. *Mach.* 2. f *Apoc.* 7.

ceteros ad meliora perduxit; in ſcribendis concionibus noctes integras conſumavit, ut Magiſter ad colendos homines in Religione, in moribus inſtitutus meritò videretur.

Mirum dictu de ejus charitate, quod inter peſtilentis auræ pericula vitam ſuâ ſponte dederit exitio.

Hæreticorum libri ne proſtarent venales in Fidelium perniciem, maximo labore curavit.

Videbatur equidem ignem ſuæ charitatis omnia, quæ ſequerentur mala devorare voluiſſe; dum etenim e ſuggeſto concionabatur, calculo ignito percuſſus, illæſus evaſit. Deinde cum præ foribus ſtaret, & hæreticam conficeret ſuis Concionibus pravitatem, enſibus & fuſtibus appetitus, martyrium glorioſus obivit.

Idcirco jure quoque optimo inter Martyres accenſeri, SANCTISSIMUM PATREM, & Magiſtrum obteſtamur.

BERNARDINUS Vari Epiſcopus Civitatis Caſtellanæ & Hortæ.

BEATISSIME PATER. Beatus Fidelis a Sigmaringa etſi fuerit omnimodâ pietate inſignis, ac regulari ſtrictiſſimâ obſervantiâ præcipuus; haſce tamen aliaſque virtutes ad culmen heroicæ perfectionis evexit ardentiſſimo catholicæ Fidei propagandæ ſtudio; dum Hæreticos prædicationibus ſuis adortus, cum plurium converſione auxiſſet Eccleſiam, aliorum in ſe odium excivit: Quo tamen minimè territus, pro eadem Fide eo ipſo tempore, quo eamdem impavido ardore conabatur extendere, ab ipſis Hæreticis innumeris vulneribus confoſſus glorioſiſſimè Martyr occubuit. Tantus igitur fidei teſtis, qui noſtris ferme temporibus Eccleſiam exornavit, meretur omnino, ut poſtquam per miracula martyrii ſui teſtimonium accepit a Cœlo, ſolemne teſtimonium per Canonizationem ab Eccleſia recipiat.

Пре҃ѡсфиицѝте пѕрите.

Є бре҃ме че нѹ҆ѝ маи҆ мѹлтѕ ѫдомѫ́ѕ де фаптеле чѣ́ле вѹне, шѝ мнѹ́неле, кѹ каре атоть пѹтерникѹль дмн҃езеѹ сѧѹ мнастнь҃ѝть а҆ ѫнподоб҃ѝ пре юбѝтѹль сѕѹ ро́бь, пре ферѝнтѹль фнделе Пре҃ѡтѹль Ермонѝхь днь чаѝта Уництѝицлѡрь Патѕрн Капуцѝнѝ҆, пре кѹмьсѕ бѣ́де днь сѹма бїецїѝ҆ лѹѝ҆: Гѕндескь, кѕ Пре҃ѡсфиицїа тѝа поцѝ҆ фѕрѕ де нниче ѡ҃ ѫдомѫ́ѕ спре: Канонизѫ́цїа лѹѝ҆ а҆ пѹрчеде шѝ ѫнтрѕ Сфиицѝ аль нѹмѕрѫ́, шѝ Крецѝнилѡрь спре оурмѫ́ре альпѹне.

Іѡа́нь Ін: Клеїнь Єпискѹпѹль Дела фѕгѕраш҃ь.

Ejuſdem Verſio latina.

JOANNES INNOCENTIUS Epiſcopus Fagaraſienſis.

CUm non ſit amplius dubium de eximiis virtutibus, martyrio & miraculis, quibus Omnipotens Deus dignatus eſt condecorare dilectum Servum ſuum beatum Fidelem, Sacerdotem Profeſſum Ordinis Reverendorum Patrum Fratrum Minorum ſancti Franciſci Capuccinorum, quemadmodum ex ejuſdem vitæ Compendio videtur; cenſeo SANCTITATEM VESTRAM tutè poſſe ad ejus Canonizationem procedere, eumque Sanctorum numero adſcribere, & Chriſti Fidelibus imitandum proponere.

JACOBUS PHILIPPUS Conſoli Epiſcopus Amerinus.

BEATISSIME PATER. Ex Joannis ſententia ſatis atque abundè edocemur charitatem ſufficere, ut Regnum Dei conſequi & poſſidere mereamur: Quæ autem major charitas, teſtante Domino, cum animam ſuam ponit quis pro amicis ſuis? Hoc verbo docuit & exemplo beatus Fidelis a Sigmaringa Capuccinorum Ordinis; is enim, cum ex tot tantiſque Apoſtolicis præconibus, quos in Mundum univerſum ad Evangelii veritatem diffeminandam Univerſalis Congregatio, a ſancta Sede negotiis de Propaganda Fide præpoſita, in dies mittere conſuevit, primus omnium charitate ductus Evangelicam prædicationem ſuo ſanguine confirmaverit, nemo eſt, qui dubitet ejus martyrii merito, Martyrum gloriam ritu ſolemni adjiciendam, atque decernendam eſſe: Tanti ponderis hoc eſſe eadem SANCTITAS VESTRA firmavit in ſuo abſolutiſſimo Opere de Beatificatione & Canonizatione Sanctorum *lib.* 1. *cap.* 2. *&* 3. *per tot.*, ut ſolemnis Canonizationis honores beato Fideli debiti, non modò tamquam Martyri, ſed tamquam Protomartyri videantur; ſed quid dicendum, cum tot populos, tot Provincias, innumeris exantlatis laboribus ac periculis, ab hæreſeos labe purgaverit, omnes in gradu heroico virtutes & miraculorum fama toto catholico Orbe celeberrima, ejuſdem martyrio accedant? Talia hæc profecto ſunt, ut jure merito cum Beatum illum dixerint omnes generationes, Beatumque Sancta hæc Apoſtolica Sedes ex Decreto S. Mem. Benedicti XIII. appellandum indulſerit, Sanctum mox venerandum SANCTITAS VESTRA ex Cathedra item decernere dignetur.

Gens ſancta id exoptat, populuſque fidelis ea ſpe ductus hoc idem expectat, ut dum illius merita exaltantur in Terris, contra hæreſes, quas vivens profligavit, patrocinium aſſequatur in Cœlis.

JO-

JOSEPH Coppola Epiſcopus Aquilanus.

R *Epromiſſam certantibus vitæ coronam in Cœlis* [a], de qua Jacobus Apoſtolus loquitur, in beato Fideli a Sigmaringa meritò completam videmus [b]. *Religioſam* namque *ſollicitudinem ad augendam, provocandamque fidei obſervationem juris præmio affici debere*, etiam Ethnici Cæſares reſcripſere. Supereſt ergo, ut quem certè Sanctorum conſortio perfrui credere licet, infallibili Tuo judicio, ad Omnipotentis Dei gloriam firmiùs innoteſcat. Et conſilium quod toties in hac re præbuiſti, & quomodo, quibuſve auxiliis dandum ſit diſertè docuiſti, benigno ſuſcipere animo non dedigneris.

HIERONYMUS Lorenzi Epiſcopus Acernenſis.

CUm vitæ ratio, tum mortis genus, BEATISSIME PATER facilè oſtendunt, quanta extiterit in beato Fideli a Sigmaringa virtutum eximiarum complexio. Ita enim vixit, ut in ſumma vitæ auſteritate morumque innocentia Deum unicè ſpectaret & Proximorum ſalutem: ita ſanguinem profudit, ut pro tuenda catholica fide animam poneret. Verè quod olim de Samuele dictum eſt, ſuſcitavit ſibi Deus noviſſimo hoc etiam tempore Sacerdotem fidelem: Cum igitur tam ſtrenuè cucurrerit, ut comprehenderit; tam legitimè certaverit, ut coronam mereatur: quod ipſum edita poſt ejus mortem miracula teſtantur; æquum cenſeo BEATISSIME PATER in ſanctorum Martyrum numerum eundem adſcribi.

JOANNES FRANCISCUS Cavallini Epiſcopus Alatrinus.

BEatum Fidelem a Sigmaringa tot virtutum ac miraculorum laude conſpicuum, atque ad martyrii uſque palmam verè fidelem Sanctorum Faſtis a SANCTITATE VESTRA jure meritoque adſcribendum puto, lubentique animo ceterorum Patrum ſuffragiis meum quoque votum adjicio.

NICOLAUS Cioffi Epiſcopus Soranus.

LOngè digniſſimum inter præclara Sacroſancti Apoſtolatus tui opera illud eſſe cenſeo, ut ſanctorum Martyrum Faſtis per ſupremum SANCTITATIS TUÆ Oraculum adſcribatur beatus Fidelis a Sigmaringa. Hic enim non ſolùm tot eximiis tam in ſeculo, quàm in ſeveriori ſuo Capuccinorum Inſtituto virtutibus, ac doctrinis mirum in modum præfulſit, verum etiam incredibiles pro æterna Chriſtifidelium ac præſertim Hæreticorum

a *Jacob epiſt.* 1. b *Diocl. & Maxim. in l.* 1. *Cod. Pro quibus cauſis ſervi pro præm. lib.*

reticorum ſalute procuranda, catholica Religione promovenda, divinoque cultu adaugendo labores ſuſcepit ſuſtinuitque; ac tandem animam ſuam pro inimicis ſuis conſummato martyrio ponere non dubitavit. Unde immarceſcibilem in Cœlis coronam adeptum eſſe miracula ipſa ab Omnipotenti Deo patrata pro manifeſtanda Servi ſui immortali gloria oſtendunt.

JOANNES ANTONIUS Caſtelli Epiſcopus Catharenſis.

TAm fuit inſignis beati Fidelis a Sigmaringa virtus tantaque animi magnitudo, ut eam ne longa quidem oratione celebrare quiſquam ſi cupiat poſſit, neque ſi poſſit, quoniam conſpicua omnibus eſt, opus eſſe videatur. Teſtata namque res eſt, eum cum in ſeculo eſſet, inter æquales & doctrinæ & pietatis integritatiſque morum laude unum omnium maximè floruiſſe; ac poſt, ubi Ordini Minorum Capuccinorum nomen dedit, adeo pium, caſtum, pauperem, dicto Superiorum obedientem, prudentem, perfectum denique virum fuiſſe, ut ceteris, qui ſe tum in inſtituendis Chriſtifidelibus, inque miniſterio apoſtolico exercebant, mirum in modum ſanctitatis nomine antecelleret. Charitatis autem ardore ita eum fuiſſe inflammatum conſtat, ut & curarit operâ, labore, difficillimis itineribus, jejuniis, vigiliis, precibus Chriſto proximorum animas in cœno vitiorum, aut in errore verſatas lucrifacere; quod eſt ope divinæ gratiæ conſequutus; & expleto martyrio pro veritate orthodoxæ Religionis vitam ſanguinemque profuderit. Quare cenſeo virum heroica virtute ac miraculorum dono illuſtrem dignum eſſe, qui a SANCTITATE VESTRA in ſanctorum Martyrum numerum referatur.

NICOLAUS MARIA Calcagnini Epiſcopus Civitatis Ducalis.

SAtis quidem beati Fidelis a Sigmaringa merita prædicata cenſeo, ut Sanctus dici, haberi colique jure poſſit, ſi ſolam charitatem, quæ perfectionis vinculum eſt, ſic eum coluiſſe dicam, ut pro Dei amore ac fidei teſtimonio ſanguinem ſuum fundere non detrectaverit, ipſum Deum pro ſuis offenſoribus exorando. Verùm, licet præcipua hæc ſit fortiſſimi hujus Chriſti Domini Athletæ virtus, non tamen unica eſt; ceteras enim exercuit etiam in gradu heroico, nedum inter ſacra Fratrum Minorum, quos Capuccinos vocant, Clauſtra, ſed illis præſertim temporibus, quibus apud Rhætos moratus, in reducendis ad catholicam Religionem hæreticis operam ſuam ſummo ſtudio collocavit: Equidem, qui Servatoris noſtri veſtigia ſequutus tantopere adlaboravit, ut cum eodem regnaret in Cœlis, æquum eſt, ut in terris reſpondentem meritis ſuis Sanctorum gloriam a SANCTITATE VESTRA conſequatur.

Sta-

Statimac noviſſimus Epiſcoporum Orationi ſuæ finem impoſuit; hæc ſubdidit Papa, ſuffragia commendans, jejunia & preces, quas edixerat, palam faciens.

VENERABILES FRATRES. Summam voluptatem percepimus ex veſtris ſuffragiis, quæ tuliſtis de propoſita Canonizatione beati Fidelis a Sigmaringa. Priuſquam tamen ultimo deliberemus, ad Deum ſupplices confugere volumus, & ſimul hortari Fideles omnes, ut eadem vota concipiant, videlicet ut cœleſte lumen in hoc graviſſimo negotio Nobis elargiatur, judicium laturis de Canonizatione beati Fidelis a Sigmaringa, atque aliorum quatuor Beatorum, quorum Cauſæ in quatuor ſequentibus Conſiſtoriis Semipublicis in examen adducentur. Porro Cardinalis noſter in Urbe Vicarius de more promulgabit jejunia, Eccleſias viſitandas, preces & alia pietatis opera præſcripta & ſuſcipienda ab illis, qui conſequi volunt plenariam Indulgentiam, quam Nos impertiti ſumus univerſis, qui preces effundent eo modo, quem ſtatuimus, ut Deus ſcilicet Opt. Max. ſuæ lucis claritate mentem noſtram illuminet.

Ubi Summus Pontifex ſiluit, Procurator Generalis Cameræ Apoſtolicæ Joannes Philippus Toppi his verbis Protonotarios adſtantes rogavit, ut unum, vel plura de Conſiſtorialibus Actis Inſtrumentum, vel Inſtrumenta conficerent.

Ego Johannes Philippus Toppi Sanctiſſimi Domini Noſtri & Cameræ Apoſtolicæ Procurator Generalis rogo Vos omnes Protonotarios & Notarios Apoſtolicos hic præſentes, ut de ſententiis, conſilio & unanimi conſenſu Reverendiſſimorum DD. S. R. E. Cardinalium, necnon Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſco-

& Epiſcoporum, deque Summi Pontificis Oratione ac deliberatione præhabitis ſuper ſolenni Canonizatione beati Fidelis a Sigmaringa, unum vel plura publicum, ſeu publica conficiatis inſtrumentum, vel inſtrumenta ad perpetuam rei memoriam.

Tunc R. P. D. Antonius Maria Erba Pro-Decanus Protonotariorum Apoſtolicorum de numero participantium ſui Collegii nomine reſpondit, *Conficiemus*; deinde Cubicularios & ceteros, qui circa Solium Pontificis ſtabant, Teſtes appellans dixit: *Vobis Teſtibus*; Domumque reverſus integram Actionem, prout infra, in ſuis tabulis adnotavit. Confeſſus ita ſolutus eſt.

Inſtrumentum a Pro-Decano Protonotariorum rogatum pro primo Semipublico Conſiſtorio.

IN NOMINE DOMINI AMEN.

CUnctis omnibus præſens hoc Inſtrumentum lecturis pariter & audituris evidenter pateat ubique notumque ſit: Quod Sanctiſſimus Dominus Noſter Benedictus Divina providentia Papa XIV. ut inoffenſo pede, prout rei gravitas & dignitas poſtulabant, devenire poſſet ad ſolemnem Canonizationem beatorum Fidelis a Sigmaringa Martyris Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum, Camilli de Lellis Confeſſoris Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis Fundatoris, Petri Regalati Confeſſoris Minorum Obſervantium S. Franciſci, Joſephi a Leoniſſa Confeſſoris Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum, & Catharinæ de Ricciis Sanctimonialis Profeſſæ Ordinis S. Dominici Anno Dominicæ Incarnationis milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo ſexto, Indictione nona, Pontificatus ejuſdem Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ anno ſexto, die verò octava Junii Feriâ quartâ pro explenda cauſa excipiendiſque ſuffragiis ſuper Canonizatione beati Fidelis a Sigmaringa primum habuit Conſiſtorium ſemipublicum in Aula, quæ loco Ducalis eſt, in Quirinali Palatio.

Sanctitas Sua ſuperrecenſita die ex Aula Paramentorum Pluviali rubro induta, ac ſimplici Mitrâ redimita, præeunte Papali Cruce cum ſolito comitatu, ad eamdem Aulam, quæ pro Ducali habetur, ſe contulit: Ibique in Sede compoſita, Conſiſtoriali Actioni brevi diſſertaque Allocutione initium dedit, & a Venerabili tam Eminentiſſimorum DD. S. R. E. Cardinalium, quàm Reverendiſſimorum Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum Pontificio Solio Aſſiſtentium, & non Aſſiſtentium Conſeſſu ſuper re tanti momenti, conſilium & ſententias exquiſivit.

Facta propterea ſuffragandi copia Eminentiſſimus Burgheſius Presb. Tit.

Tit. S. Mariæ Tranſtyberim utpote inter Cardinales, qui intererant, omnibus antiquior, primus Sanctiſſimo Domino ſententiam ſuam aperuit, eumdemque enixè rogavit, ut beatum Fidelem a Sigmaringa ſanctorum Martyrum numero adſcribere dignaretur.

Non abſimili ſanè voto ceteri omnes, qui aderant Eminentiſſimi Patres, apud Sanctitatem Suam inſtiterunt pro ſolemni ejuſdem beati Fidelis Canonizatione: videlicet.

Antonius Xaverius Tit. S. Stephani in Monte Cœlio S. R. E. Presbyter Cardinalis Gentili.

Fr. Joannes Antonius Tit. SS. Silveſtri & Martini in Montibus S. R. E. Presbyter Cardinalis Guadagni.

Trojanus Tit. S. Cæciliæ S. R. E. Presbyter Cardinalis de Aquaviva.

Dominicus Tit. SS. XII. Apoſtolorum S. R. E. Presbyter Cardinalis Riviera.

Joannes Baptiſta Tit. S. Mariæ Angelorum S. R. E. Presbyter Cardinalis Spinula.

Raynerius Tit. S. Sabinæ S. R. E. Presbyter Cardinalis de Ilcio.

Dominicus Tit. S. Bernardi S. R. E. Presbyter Cardinalis Paſſionei.

Silvius Tit. S. Priſcæ S. R. E. Presbyter Cardinalis de Valentibus.

Fr. Joachimus Tit. SS. Quatuor Coronatorum S. R. E. Presbyter Cardinalis Portocarrero.

Camillus Tit. SS. Joannis & Pauli S. R. E. Presbyter Cardinalis Paulutius.

Carolus Albertus Guidobonus Tit. S. Mariæ de Pace S. R. E. Presbyter Cardinalis Cavalchinus.

Fridericus Tit. S. Pancratii S. R. E. Presbyter Cardinalis Lantes.

Franciſcus Tit. S. Mariæ de Populo S. R. E. Presbyter Cardinalis Riccius.

D. Fortunatus Tit. S. Matthæi in Merulana S. R. E. Presbyter Cardinalis Tamburinus.

D. Joachimus Tit. S. Crucis in Hieruſalem S. R. E. Presbyter Cardinalis Beſutius.

Carolus S. Mariæ in Via lata Diaconus S. R. E. Cardinalis Marini.

Alexander S. Mariæ ad Martyres Diaconus S. R. E. Cardinalis Albanus.

Nerius S. Euſtachii Diaconus S. R. E. Cardinalis Corſinus.

Agapitus S. Agathæ in Suburra Diaconus S. R. E. Cardinalis Moſca.

Marius SS. Coſmæ & Damiani Diaconus S. R. E. Cardinalis Bolognettus.

Proſper S. Georgii in Velabro Diaconus S. R. E. Cardinalis Columna de Sciarra.

Alexander S. Mariæ in Aquiro Diaconus S. R. E. Cardinalis Tanarius.

Hieronymus S. Adriani Diaconus S. R. E. Cardinalis Bardi.

Dominicus SS. Viti & Modeſti Diaconus S. R. E. Cardinalis Urſinus.

Abſolutis Purpuratorum Patrum ſuffragiis, Reverendiſſimi DD. Patriarchæ, Archiepiſcopi, & Epiſcopi Pontificio Solio Aſſiſtentes, & non Aſſiſtentes (ſtantes dum loquebantur, & initio a primis in Ordine deſumpto) ſuas quoque ſententias in medio protulerunt. Nempe.

Mundillus Urſinus Patriarcha Conſtantinopolitanus.
Antonius Maria Pallavicinus Patriarcha Antiochenus.
Thomas Cervini Patriarcha Hieroſolymitanus.
Gabriel Eva Archiepiſcopus Cypri Syrus, Patriâ priùs, deindè latinâ linguâ ſuffragium emiſit.
Alexander Borgia Archiepiſcopus Firmanus.
Joſeph Maria Ferronus Archiepiſcopus Damaſcenus.
Michael Palma Archiepiſcopus Teatinus.
Stanislaus Poliaſtri Archiepiſcopus Roſſanenſis.
Ferdinandus Maria de Rubeis Archiepiſcopus Tarſenſis.
Joannes Andreas Tria Archiepiſcopus Tyri.
Michael Maria Vincentini Archiepiſcopus Theodoſiæ.
Simon Gritti Archiepiſcopus Tyanen.
Nicolaus Caraſa Archiepiſcopus Philippenſis.
D. Ferdinandus Romualdus Guiccioli Archiepiſcopus Ravennatenſis.
Felix Solatius Archiepiſcopus Thebarum.
Antonius Fonſeca Epiſcopus Æſinus.
Fr. Paulus Alpheran de Buſſan Epiſcopus Meliten.
Alexander de Abbatibus Epiſcopus Viterbien. & Tuſcanen.
Nicolaus Franciſcus de Bonhome Epiſcopus Carpaſien.
Ludovicus Antonius Valdina olim Cremona Epiſcopus Hermopolitanus.
Fabricius Borgia Epiſcopus Ferentinus.
D. Paulus Thomas Marana Epiſcopus Aſculanus in Picenis.
Fr. Silveſter Merani Epiſcopus Porphyrienſis.
Antonius Cantoni Epiſcopus Faventinus.
Paulus Bonaviſa Epiſcopus Spoletinus.
Cæſar Bonajuti Epiſcopus Pharenſis.
Marius Maffei Epiſcopus Fulginatenſis.
Guido Urſellus Epiſcopus Ceſenæ.
Leo Lucas Vita Epiſcopus Oppidenſis.
Ægidius Antonius Iſabelli Epiſcopus Alliphan.
Joannes Antonius Bachetoni Epiſcopus Anagninus.

Joſeph

Joſeph Schirò Archiepiſcopus Dyrrhachinus, Patrio prius, deinde latino idiomate ſuffragium emiſit.

Sergius Aleſſandri Armenus Archiepiſcopus Cæſareæ Cappadociæ, Patriâ prius, latinâ deinde linguâ ſuffragium emiſit.

Stephanus Aſſemanus Archiepiſcopus Apameæ.

Thomas Alexius de Rubeis Epiſcopus Aprutinus.

Bernardinus Vari Epiſcopus Civitatis Caſtellanæ & Hortæ.

Joannes Innocentius Epiſcopus Fagaraſienſis, Patrio priùs, deinde in latino idiomate ſuffragium emiſit.

Jacobus Philippus Conſoli Epiſcopus Amerinus.

Joſeph Coppola Epiſcopus Aquilanus.

Hieronymus Lorenzi Epiſcopus Acernen.

Joannes Franciſcus Cavallini Epiſcopus Alatrinus.

Nicolaus Cioffi Epiſcopus Soranus.

Joannes Antonius Caſtelli Epiſcopus Catharenſis.

Nicolaus Maria Calcagnini Epiſcopus Civitatis Ducalis.

Suffragiis itaque non minus Eminentiſſimorum Cardinalium, quàm Patriarcharum Archiepiſcoporum & Epiſcoporum, qui ut ſupra aderant, in eundem penitus ſenſum pro ſolemni videlicet, & ſollicita beati Fidelis Canonizatione unanimiter convenientibus, & ad finem tandem perductis, Sanctiſſimus Pater Actionem brevi altera Allocutione complevit; & tunc ſtantibus adhuc Prælatis, & ſedentibus Cardinalibus Procurator Generalis R. C. A. rogavit Nos Protonotarios Actioni præſentes, ut de ſententiis, conſilio & unanimi conſenſu Eminentiſſimorum DD. S. R. E. Cardinalium nec non Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, deque Summi Pontificis oratione, ac deliberatione præhabitis ſuper ſolemni Canonizatione beati Fidelis a Sigmaringa Martyris, unum vel plura, publicum ſeu publica conficeremus Inſtrumentum, vel Inſtrumenta, ad perpetuam rei memoriam.

Ad hujuſmodi ſupradicti Procuratoris Generalis Reverendæ Cameræ inſtantiam Ego Antonius Maria Protonotarius Erba inter Protonotarios eidem Conſiſtorio præſentes antiquior tam proprio, quàm meorum Collegarum & Collegii nomine reſpondi: *Conficiemus*: & ſubinde ad Pontificios Familiares, qui adſtabant, converſus, eos in Teſtes vocatos, adhibui his verbis: *Vobis Teſtibus*.

Acta ſunt hæc in Quirinali Palatio die, menſe & anno, quibus ſupra: Adſtantibus DD. Paulo Zani Bononienſi, & Joſepho Maria Puoti Neapolitano ab intimo Sanctitatis Suæ cubiculo Teſtibus ad hoc ſpecialiter adhibitis atque rogatis &c.

In quorum fidem Nos Protonotarii Apoſtolici de numero Participantium requiſiti & rogati præſens hoc Inſtrumentum ſubſcripſimus, & publicavimus, ſolitique Collegii noſtri Sigilli impreſſione muniri, & in noſtro Archivio, ut futuris temporibus horum omnium ſemper extet

documentum, Secretario noſtro perdiligenter aſſervari & ſubſcribi mandavimus. Actum ubi ſupra, præſentibus quibus ſupra Teſtibus ad præmiſſa vocatis habitis atque rogatis.

Antonius Maria Protonotarius Erba Sub-Decanus.

Loco † Signi.

Franciſcus Dominicus Clementi ejuſdem Collegii Secret.

Quoniam verò verba fecerat Pontifex de jejunio ſervando, de Eccleſiis adeundis, aliiſque pietatis operibus ſuſcipiendis pro adeptione Indulgentiæ, quam Cardinalis Urbis Vicarius Sanctitatis ſuæ juſſu promulgaverat; ut Cardinales Paſtoreſque animarum omnes injuncta ob id onera perlegere poſſent & facilius cognoſcere, unicuique ab Aula deſcendenti Cæremoniarum Magiſtri exemplar Notificationis obtulerunt papyro impreſſum, cui, cum dabatur Cardinalibus, alia inſuper ſchedula, per quam color veſtium in diebus jejuniorum adhibendus ſignificabatur, addita erat: Quæ ut commodiùs aſſervarentur, ſerica vitta coloris violacei circumligatæ jam fuerant.

Fr. Gio: Antonio del Titolo de' SS. Silveſtro e Martino a' Monti della S. R. C. Prete Card. Guadagni della Santità di Noſtro Signore Vicario Generale &c.

LA *Santità di Noſtro Signore Papa* BENEDETTO XIV. *concede Indulgenza Plenaria e remiſſione di tutti li peccati a tutti i Fedeli Criſtiani dell' uno e l' altro ſeſſo, i quali digiuneranno Mercoledì Venerdì e Sabbato* 15., 17., *e* 18. *del corrente meſe di Giugno, e Confeſſati, e Communicati, viſitaranno almeno una volta una delle due Baſiliche, di S. Giovanni Laterano, e di S. Pietro in Vaticano, o la Chieſa di S. Maria ſopra Minerva in luogo di S. Maria Maggiore (impedita) mentre ne' ſeguenti deſcritti giorni vi ſarà eſpoſto il Santiſſimo* SAGRAMENTO, *e divotamente pregheranno la Divina Maeſtà, che iſpiri Sua Beatitudine, e le aſſiſta nella grave deliberazione della Canonizazione de' Beati* Fedele *da* Sigmaringa *Martire dell' Ordine de' Capuccini,* Camillo *de* Lellis *Fondatore de' Cherici Regolari Miniſtri dell' Infermi,* Pietro Regalato *dell' Ordine de' Minori Oſſervanti,* Giuseppe *da* Leonessa *parimente del ſuddetto Ordine de' Capuccini, e di* Caterina Ricci *dell' Ordine Domenicano.*

Et a Regolari dell' uno e l' altro ſeſſo, anche chiuſi in perpetua Clauſura & a tutti gli altri, tanto Laici, quanto Eccleſiaſtici, Secolari e Regolari, parimente dell' uno e l' altro ſeſſo, eſiſtenti in Carcere, o da qualche infermità corporale oppreſſi, che non potranno adempire le coſe di ſopra eſpreſſe, poſſa il Confeſſore commutarle in altre opere di pietà, & imporgli quelle coſe, che i Penitenti potranno fare.

IL

IL SANTISSIMO SARA' ESPOSTO.

Nella Basilica di S. Giovanni Laterano Domenica 19. *del corrente mese di Giugno fino a mezzo giorno del Martedì* 21. *detto.*

Nella Basilica di S. Pietro dalla mattina del Martedì 21. *detto, fino al mezzo giorno del Giovedì* 23. *detto.*

Nella Chiesa di S. Maria sopra Minerva dalla mattina del detto Giovedì 23. *fino al mezzo giorno del Sabbato* 25. *detto,*

Dato in Roma dalla nostra solita Residenza li 8. *Giugno* 1746.

Fr. G. A. Card. Vicario.

Gasparo Arciprete Ori Segretario,

EMINENTISSIMO E REVERENDISSIMO SIGNORE.

NEi *tre prescritti giorni di digiuno, cioè: Mercoledì* 15., *Venerdì* 17., *e Sabbato* 18. *del corrente mese di Giugno, a riserba del primo giorno Mercoledì, che per esser entro l' Ottava del Corpus Domini sarà eccettuato, e vestirà degl' abiti Cardinalizj di color rosso, negl' altri due giorni poi parimenti determinati per il digiuno si osservarà la prescritta generale regola del colore intorno agl'abiti Cardinalizj, ed usarà tanto in Casa, che fuori quello di color Pavonazzo.*

Qui præpediti ex S. R. E. Cardinalibus, vel Præsulibus Ecclesiarum a Consistorio abfuere, licet in Urbe commorarentur, Summi Pontificis jussu sententiam propriam scriptam Sacræ Rituum Congregationis Secretario, ut in ejus Tabulario perpetuò una cum aliis extaret, quisque transmisit; singulæ hìc itidem adjiciuntur ad gestorum complementum.

THOMAS Episcopus Ostien. & Veliternen. Sacri Collegii Decanus Vice-Cancellarius Cardinalis Rufus.

ILlustris & glorioſa militia fuit beati Fidelis a Sigmaringa vita super terram. Docente enim Domino, manus ejus ad prælium prætervexit inculpatè florentis ævi annos, devictoque Mundo dedit venerabili Capuccinorum Ordini nomen; in quo ad regulæ nutum seſe exactiſſimè componendo, humilitatis viam terendo, laborioſiora ſubeundo, ceteraſque virtutes exercendo, facem omnibus præferebat. Jamque magis Seraphico igne invaleſcens, erubeſcebat ſub cruentato capite expertem doloris & ſanguinis vitam agere, ſitiebatque proinde ad mortem pro Chriſto cruentari. Nec mora: Vix accedente Summi Pontificis mandato, Fidelis,

lis, indutus virtute ex alto, Rhætiorum fines promptè ingreditur: Hæreſes ibi & vitia verbo exemplo, induſtria primus adoritur; per aſpera quæque per abrupta, per nivoſa montium juga pedes incedens omnia oculis, animoque luſtrat, ut omnes Sanctæ Romanæ Eccleſiæ lucriſaciat: Tandem in catholicæ Doctrinæ odium plurimis vulneribus transfoſſus, totidem veluti palmis onuſtus, victor occumbit. Qui igitur vita, morte & miraculis accuratiſſimè expenſis, prodigium factus eſt multis, fiet omnibus adiutor fortis; ſi invictum Chriſti Athletam Fidelem a Sigmaringa cunctis fidelibus pia imitatione colendum, precibuſque exorandum SANCTITAS VESTRA ſolemni ritu proponere dignabitur.

ANNIBAL Epiſcopus Portuenſis Cardinalis Albanus Sancti Clementis nuncupatus.

BEatus Fidelis a Sigmaringa SANCTISSIME PATER, Vir fuit oppidò doctus, nec tantùm exoticarum linguarum peritiâ, verùm etiam utriuſque juris ſcientiâ, itemque Philoſophicis ac Theologicis ſtudiis eruditus. Chriſtiana tamen virtute evaſit illuſtrior. Religioſumque Minorum Capuccinorum Inſtitutum profeſſus omnibus numeris & partibus eximiam Sanctitatem præſetulit. Humilitate, abſtinentia, corporis afflictatione, ſui ipſius contemptu, atque operoſa in Deum ac Proximum charitate potiſſimè præſtitit. Ad aliorum procurandam ſalutem Apoſtolicæ Miſſionis addictus miniſterio verbo & exemplo multos ad orthodoxam Religionem & veritatis viam, longè verò plures ad bonam frugem adduxit. Dilatandæ catholicæ Fidei ſtudio flagravit quàm maxime, ejuſque incrementa non unâ viâ provehens, in Rhætia, invicta ac digna Apoſtolico pectore fortitudine Martyr occubuit. Multis ſubinde miraculis Servi ſui gloriam Deus oſtendit, quæ una cum heroicis ipſius virtutibus, quoniam Beatitudini Tuæ probè explorata atque e ritu comperta ſunt, dignus profectò B. Fidelis cenſetur, qui Sanctorum Catalogum augeat. Hoc BEATISSIME PATER, complures catholici Orbis Populi cum ſuis Epiſcopis, hoc viri Principes, hoc ſacra Congregatio de Fide Propaganda enixè poſtulant; hoc item ego demiſsè flagito.

VINCENTIUS Epiſcopus Præneſtinus Cardinalis Petra Major Pœnitentiarius.

MAgnum profectò ac ſingulare decus Inſtituti Minorum Capuccinorum fuit beatus Fidelis a Sigmaringa. Etenim literarum ſtudiis ac pietati in ſeculo diligenter incubuit, in eum deinde Ordinem cooptatus, nihil potius habuit, quàm ut humilitatem, obedientiam, paupertatem, morum caſtitatem, Religionem erga Deum Deiparam Virginem Sanctoſque ſtudioſiſſimè coleret. In eo adhuc juvene tanta fuit & ad-

& admirabilis doctrina, virtus, prudentia quoque ac zelus, ut Sacerdotio vix initiatus, confessiones Fidelium audire, & conciones habere coactus fuerit. Incredibile dictu est, quot ille peccatores ad pœnitentiam, quot hæreticos ad veram Religionem colendam induxerit. Dubitandum diu non fuit, quin inter ceteros Religiosos a vigili cura Sacræ Congregationis de Propaganda Fide in Rhætiam mittendos ad animarum culturam & conversionem, Fideli præcipuè in eo munere obeundo partes darentur. Non imbribus, non fame, non siti, non frigore, non aliis denique doloribus & laboribus deterreri ab incœpto potuit, sed fretus Dei auxilio magnum incolarum numerum Ecclesiæ orthodoxæ restituit, qua de re sævissimorum hominum scelere interfectus, martyrii palmam est consequutus. Quare cum primus omnium sanguine suo fœcundaverit agrum Sacræ eidem Congregationi de Propaganda Fide commissum, ac primus corona martyrii fuerit redimitus; nedum dignum reputo, qui Sanctorum Fastis adscribatur, sed ego munus sustinens Præfecti ejusdem Sac. Confessus, suppliciter etiam exoro, ut patronus præcipuus B. Fidelis a Sigmaringa Apostolicis Missionibus apud Deum dignetur adesse.

PETRUS ALOYSIUS Episcopus Albanensis Cardinalis Carafa.

EXplorata res est, quod [a] *Sanguis Martyrum semen est Christianorum*: interest propterea quàm maximè, tum catholicæ Ecclesiæ tum verò Congregationi, quæ Propagandæ Fidei præsidet, cui me glorior adscriptum, ut beatus Fidelis a Sigmaringa vindicatis Martyribus adnumeretur. Ipse siquidem, cum esset omnibus religiosæ vitæ virtutibus insignis, primus fuit ex iis, qui ab ipsa Sacra Congregatione ad fidei damna reparanda, & ad hæreses extirpandas missus totus incubuit, Hæreticis convertendis, hæresibus profligandis, pravis dogmatibus convellendis, & deviis ad fidei unitatem reducendis: Idque Deo adspirante consecutus est, plurium annorum labore Concionibus flagrantissimis, imperterrito animi robore ac tandem proprii sanguinis effusione. Ut itaque sanguis ab ipso effusus possit esse uberrimum Catholicorum semen in iis præsertim Regionibus, in quibus etiamnum hæreses vigent, maximè opportunum existimo, si hujus sanctæ Sedis Oraculo, consummati Martyris gloria beato Fideli vindicetur.

JOSEPHUS Episcopus Tusculanus Cardinalis Accorambonus.

ALtissimum perfectionis culmen, ad quod beatus Fidelis jugiter properavit, & propagandæ catholicæ Religionis zelus, quem magnis sublatis periculis cum præclara animi fortitudine ad martyrium usque servavit, sacrarum paginarum eloquium: *esto fidelis usque ad mortem, & acci-*

a *Tertullianus in fine Apologetici.*

accipies coronam vitæ; exactiſſimè in eo impletum eſſe demonſtrant. Ut igitur tantis laboribus debitus fructus reſpondeat, juſtiſſimum cenſeo, ſi præclariſſimo Sancti titulo & cultu a SANCTITATE VESTRA decoretur.

VINCENTIUS Epiſcopus Sabinenſis Cardinalis Bichius.

TRiumphum & martyrium ſancti Petri Martyris in ſeculo decimo tertio patratum, verè renovavit in ſeculo decimoſeptimo beatus Fidelis a Sigmaringa Sacerdos Profeſſus Ordinis Fratrum Minorum ſancti Franciſci Capuccinorum nuncupati, & Congregationis de Propaganda Fide Miſſionarius, qui fervens amator Fidei cultor præcipuus & Propugnator ardentior, ut ea quæ de catholica Fide Hæreticis verbo prædicabat, firmaret exemplo, ac de pugna tam ſtrenua ſpecialem Palmam reportaret, non timuit mortem ſibi in odium catholicæ Fidei paratam præcognitam atque illatam per cruciatus & vulnera lætanter ſubire; ſic Martyr Chriſti & Protomartyr Congregationis de Propaganda Fide gloriosè conſtitutus. Ad hujus Beati memoriam erubeſcant fallaces Hæretici, & impudentes frontes decidant jam confuſæ, cum ille, cujus veracem inſtructionem & ſalutaria monita renuebant, cuique mortis intulere ſupplicium, in Cœlo jam regnet inter agmina Beatorum. Convenit itaque, ut quem Dominus in Cœlo magnificat, Mundus colat.

NICOLAUS Maria Tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Cardinalis Lercarius.

CAtholica univerſalis Eccleſia poſtulat, ut beatus Fidelis a Sigmaringa, qui non modò opere & ſermone, ſed ſanguine ſuo in odium orthodoxæ fidei interemptus de ejus veritate conſtantiſſimum præbuit teſtimonium, Sanctorum Faſtis adſcribatur: Ipſe verè fidelis fuit uſque ad mortem, & ſicuti in Cœlis accepit coronam vitæ, ita ſacris Altarium honoribus martyrii palmâ decoratus, ac miraculis clarus univerſalem catholicæ Eccleſiæ venerationem promeretur.

RAPHAEL Coſmus Tit. S. Marcelli Presbyter Cardinalis de Hieronymis.

BEATISSIME PATER. Redolet Germania fragrantia & virtute ſignorum, quæ per merita illius beati Viri Fidelis a Sigmaringa quondam Sacerdotis Profeſſi Ordinis Capuccinorum omnipotens Dominus operatur, & univerſa lætatur fidelium chriſtiana Religio pro eo, quod ille qui eſt mirabilis & glorioſus in Sanctis, Sanctum ſuum poſt mortem clarificavit, cujus vita laudabilis multâ ſulſit gloriâ meritorum, & tandem martyrio conſummata eſt glorioſo. Quamvis autem de ſanctitate ipſius dubitare non poſsit, qui ejus vitam & laudabilem converſationem attendit,

dit, glorioſamque conſiderat paſſionem; voluit tamen Salvator noſter ejus ſanctitatis inſignia magnificis irradiare miraculis, ut qui pro Chriſto inſuperabilis virtutis conſtantiâ neceſſitates & pericula pertulit, ſui laboris & certaminis in æterna beatitudine cognoſcatur ab omnibus percepiſſe triumphum. Eum itaque ſi SANCTITAS VESTRA pro Apoſtolatus ſui munere ſanctorum Martyrum Faſtis adſcribere dignabitur, id Eccleſiæ decori futurum arbitror ac incremento.

ANTONIUS Tit. S. Silveſtri in Capite Presbyter Cardinalis Rufus.

ADimpleo ea, quæ deſunt paſſionum Chriſti, inquit Apoſtolus: BEATISSIME PATER adimplevit ſanè in omnibus viis ſuis Jeſu Chriſti Coadiutor B. Fidelis a Sigmaringa; in ſeculo vivens per illibatam innocentiæ cuſtodiam; in ſortem Domini vocatus per exactam ſuæ religionis diſciplinæ obſervantiam, ut vel provectioribus exemplo præluceret: Apoſtolicum munus apud Rhætos exercens eximiis charitatis officiis & ardentiſſimo zelo dilatandæ cuſtodiendæque fidei. Quemadmodum enim ſuper fundamentum, quod Chriſtus eſt, ſuperædificavit, non lignum, non fœnum, non ſtipulam, ſed argentum aurum lapideſque pretioſos heroicarum virtutum, quas proprio ſanguine conſecravit & illuſtravit: Ita æquum eſt, ut ſummis Eccleſiæ honoribus decoretur is, qui coronâ aureâ a Chriſto Domino in Cœlis jam donatus eſt.

CAROLUS Tit. S. Mariæ de Ara-Cœli Presbyter Cardinalis Calcagninus.

BEatus Fidelis a Sigmaringa egregius fuit Chriſti miles, cujus præclara geſta ab omnibus Chriſtifidelibus imitanda ſunt. Adoleſcens mirâ innocentiâ ac pietate ornatus omnibus Chriſtianæ virtutis ac vitæ auſterioris exemplis admirabilis fuit. Religionem Minorum Capuccinorum amplexus tantùm inde virtutis incrementum fecit, ut arctioris diſciplinæ imaginem referens, ceteris Religioſæ perfectionis cupidis miraculum eſſet & exemplar: Nihil ei fuit arduum, quia patiens, nihil aſperum, quia humilis; in oratione aſſiduus, in opere ſollicitus, durus ad labores, fortis ad pericula, illecebris invictus, charitate flagrans, afflictis & mœrentibus ſolamen; denique omnia factus, ut omnes Chriſto lucrifaceret: Verùm ejus virtus intuenda contra hæreticos catholica Religione maximè enituit, tantoque dilatandæ fidei ardore incenſus fuit, ut pro ea aſperrima quæque magnâ animi alacritate toleraret, ac mortem ſubire optaret ardenter. Voti tandem compos effectus animam ſuam pro Chriſto invictâ conſtantiâ ponens totum effudit ſanguinem, ac nomen Sacræ Congregationis de Propaganda Fide Protomartyris jure meritò eſt adeptus: Quæ omnia D. O. M. pluribus confirmavit miraculis ab ipſo pa-

tratis tam in vita, quàm poſt mortem, & poſt publicatum Beatificationis Decretum: Ne igitur tantus Chriſti Miles diutius ſub modio deliteſcat, tot probitatis inſignia, tot corruſcantia miracula petunt & expoſcunt, ut adnumeretur in Sanctorum numerum, ſic decernente SANCTITATE VESTRA in commune Chriſtiani Orbis bonum ac in ſanctæ Matris Eccleſiæ lætitiam.

PHILIPPUS MARIA Tit. S. Agnetis extra mœnia Presbyter Cardinalis de Montibus.

BEatum Fidelem a Sigmaringa divinæ beneficentiæ chariſmatibus emicuiſſe facilè mihi perſuadeo ſatis conſtare. Ille enim ſuſcepto ſacro æquè ac pauperrimo Inſtituto ad Evangelicæ perfectionis bravium anhelans, cum a Sacra Congregatione de Propaganda Fide adſcitus eſſet inter primos Operarios ſuos, Apoſtolici miniſterii partibus obeundis in Rhætia totus intentus plures heterodoxos erutos de poteſtate tenebrarum tranſtulit in Regnum filiorum Dei; atque ob ſanctiſſima ad ſartam tectamque catholicam Religionem ſervandam ſtatuta, infractâ animi conſtantiâ publicis concionibus propugnata ab hæreticis confoſſus, conſummato glorioſo pro Chriſti fide certamine, charitatis victima conſecrari promeruit. Hunc itaque invictiſſimum Chriſti Athletam in Album SS. Martyrum merito jureque optimo credimus recenſendum præcipuè, ut ſacris Miſſionariis per totum Orbem ab eadem Sacra Congregatione de Propaganda Fide adlectis præſidium ſit & eximiæ charitatis exemplar.

HIERONYMUS S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Cardinalis Columna.

SIgna *Apoſtolatus* beati Fidelis a Sigmaringa facta fuiſſe BEATISSIME PATER, *in omni patientia, in prodigiis & in virtutibus* nemo dubitaverit, qui paulo attentius expenderit ſanctiſſima ejus Geſta, quibus & Dei gloriam & Eccleſiæ fidem mirificè illuſtravit, ſpectaculum factus Chriſto Angelis & hominibus. Omnia ſanè *detrimentum fecit propter Chriſtum*, illi inhærens per charitatem, *quæ patiens eſt, quæ benigna eſt, quæ omnia ſuffert & ſuſtinet*. Ac profectò omnia ſuſtinuit, *cum non modo mortificationem Jeſu in ſuo corpore circumferret, in vigiliis ac jejuniis multis*; ſed & peccantibus ad purioris vitæ tramitem revocandis, & Hæreticis ad Fidem catholicam traducendis continuò inſudaret Apoſtolicus Concionator in laboribus plurimis, *per arma juſtitiæ a dextris & a ſiniſtris*, nihil unquam veritus improborum fraudes, minas, contumelias, *neque animam ſuam faciens pretioſiorem quàm ſe*, ad heroicarum virtutum normam ſua omnia compoſuit. Sed quoniam B. Hieronymo teſte, illud eſt verum teſtimonium, quod inimici ore profertur, nihil fuit quod æquè laudaverit Apoſtolicum Virum, quàm

quàm Hæreticorum furor, qui erroribus ſuis nimium metuebant, niſi B. Fidelem e vivis nece illata eripientes, tanto hoſte hæreſim liberarent. Hoc teſtimonium ut deeſſent cetera, ſatis eſſe debet, ut ſanctorum Martyrum Catalogo accenſeatur, *cujus fortis fuit ut mors dilectio*, imò ſupra ipſam mortem, quam victoriâ longè nobiliſſimâ debellavit.

JOANNES FRANCISCUS Stoppanus Archiepiſcopus Corinthi Aſſiſtens.

DE ſanctitate Servi Dei Fidelis a Sigmaringa, tam virtutibus in gradu heroico clarè perſpecta, quàm ſignis luculenter comprobata ſatis abundè conſtat; proindeque ipſi ſacro Canonizationis Ritu ſummos in Eccleſia honores decernendos dignum juſtumque videtur, attamen, ſi ab hac Apoſtolica Sede ita dijudicetur, peculiari providentiæ Dei ſemper mirabilis in Sanctis ſuis tribuendum erit, quod de partibus Germaniæ nuperis hiſce temporibus, ſicuti Joannes Nepomucenus ſacramentali ſilentio, ita confeſſione veræ fidei Fidelem a Sigmaringa gemini Chriſti Athletæ in Sanctorum Albo ſint relati cum ad augendam firmandamque catholicam fidem, tum ad evincendam ac refellendam hæreticorum proterviam atque ad totius militantis Eccleſiæ decus & præſidium.

JOSEPHUS MARIA Ruſus Archiepiſcopus Capuanus Aſſiſtens.

NIhil in beato Fideli a Sigmaringa reperitur, quod non ſit admiratione dignum, non ſit commendatione dignius. Hic in Seraphici Patriarchæ Franciſci Familiam incunctanter admiſſus a Novitiorum Magiſtro, quaſi prophetico afflato lumine audire meruit: *Et tu eſto fidelis uſque ad mortem, & accipies coronam vitæ*; unde veterem expoliatus hominem, novumque cum habitu Religionis indutus exultavit, ut gigas ad currendam Evangelicæ perfectionis viam; ſtatimque tot humilitatis obedientiæ ac ferventiſſimæ charitatis omniumque virtutum exempla præſtitit, ut omnibus emeritæ ſanctitatis ſociis præluceret. Orationi adeo aſſiduus, ut nec diu noctuque invictum ab ea ſpiritum relaxaret; precationum verò ſuarum vota minimè ſuus Pater cœleſtis fruſtratus eſt; nam cum hæc duo ſemper peteret, ſcilicet vitam ab omni peccato immunem, fidemque ſuo ſanguine confirmare, utriuſque voti compos effectus eſt, quoniam non anguſtia, non fames, non nuditas, non periculum, non perſecutio, non gladius, non altitudo neque profundum, neque creatura potuerunt ipſum ſeparare a charitate Dei, atque Athleta Chriſti fortiſſimus pro amplificanda catholica Religione martyrii palmam meruit obtinere: Quapropter cum SANCTITATIS VESTRÆ ineluctabili Decreto Servum Dei beatum Fidelem Albo Sanctorum rite adſcribi poſſe pronuntiatum ſit: Hoc ipſum fieri exopto, expedireque cenſeo, ſi SANCTITATIS SUÆ nutus accedat. Et ita &c.

FR. ANTONINUS Camarda Epiſcopus Reatinus Aſſiſtens.

EXultat BEATISSIME PATER & meritò quidam exultat, induitque veſtimenta gloriæ ſuæ Sacra Propagandæ Fidei Congregatio ſuper inclyto ſuo ſtrenuiſſimoque Protomartyre B. Fideli a Sigmaringa, quem utpote Servum fidelem etiam in modico, conſtituit Dominus ſuper multa, ſimilemque ob ſanctitatis excellentiam fecit in gloria Sanctorum, & præcipuè in gloria D. Protomartyris Stephani, cum & ipſe ad fidelem ejus imitationem plenus gratia & fortitudine fecerit prodigia & ſigna magna in populo, & charitatem pro armis habuerit, & per ipſam charitatem victoriam ubique feliciter obtinuerit. Per charitatem Dei ſævientibus fidei hoſtibus non ceſſit. Per charitatem Proximi pro occiſoribus interceſsit. Unde ſtolâ immortalitatis indutus meretur, ut a SANCTITATE VESTRA ſolemni ritu connumeretur inter Agmina Sanctorum dealbatorum, qui laverunt ſtolas ſuas, & candidas fecerunt in ſanguine Agni.

NICOLAUS Simoni Epiſcopus Marcianenſis Aſſiſtens.

VItam plenam laboris omnique virtutum genere ornatiſsimam catholicæ Religioni amplificandæ, & alienæ ſaluti procurandæ impendit tandem ſtrenuus Chriſti Martyr Fidelis a Sigmaringa. Quare e re Religionis eſſe puto, ut Apoſtolica auctoritate maximis clariſsimiſque virtutibus repletum, miraculorum gratiâ illuſtrem ac beata meſſe meritorum divitem publicis precibus invocemus.

NICOLAUS Spinelli Epiſcopus Averſanus Aſſiſtens.

COEnobiticæ diſciplinæ ſervandæ ac conſtabiliendæ ſtudium, & admirabilis rerum divinarum commentatio, id effecere, ut beatus Fidelis a Sigmaringa Tironibus exemplo, Perfectis incitamento eſſet, ceteriſque omnibus admiranda morum integritate, patientia, manſuetudine ac præſertim animi demiſsione ad veras chriſtianaſque virtutes comparandas præluceret; ſæpiſsimè improborum hominum divina humanaque miſcentium conatibus compreſsis, ac furentis hæreſeos viribus profligatis. Quibus omnibus rite probatis ac ſingulatim ad trutinam revocatis cenſerem, dummodo ſupremum SANCTITATIS TUÆ judicium accedat, in Sanctorum numerum poſſe cooptari.

MAR-

MARCUS ANTONIUS Amalphitanus Epiſcopus Ortonen. & Camplen. Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Beatus Fidelis a Sigmaringa re & nomine fidelis Dei Servus & prudens fuit; nam ſparſis adhuc in hoc ſpinoſo ſeculo virtutum omnium ſeminibus, admirabiles deinde in Sacra Capuccinorum Religione protulit fructus charitatis erga Deum & Proximum, patientiæ humilitatis, obedientiæ, mortificationis, pœnitentiæ, paupertatis, ac heroicæ ſanctitatis Apoſtolicum Concionatoris munus ſibi commiſſum tanto Religionis zelo exercuit, ut plures etiam perditiſsimos homines a peccatis ad pœnitentiam a vitiis ad virtutem revocarit. Fidem in Baptiſmo ſuſceptam idem Fidelis ſervavit integram, illiuſque propagator & ſortis propugnator fuit. Permultos hæreticos ad ſinum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ reduxit. Hæreſim graſſantem jamque alicubi erumpentem ſummo ſtudio curavit reprimere. In catholica fide promovenda adeo erat impavidus, ejuſdemque fidei ardore tanto erat incenſus, ut pro ea mortem ſubire optaret, jamque Hæretici iracundiâ furentes necem, quam ex inſidiis paraverant, & paulo ante concionando ſibi prædixerat, illi intulerunt. Per quæ omnia & alia innumera virtutum incrementa a Deo miraculis comprobata, ſicuti jam prius ſanctæ mem. Benedictus XIII. de Fideli Beatorum Faſtis aſcribendo Decretum emiſit, ita ad apicem Canonizationis inter inclytos Martyres, ſi SANCTITATI VESTRÆ placuerit, venit idem recenſendus.

NICOLAUS Mancinforti Epiſcopus Anconitanus Aſſiſtens.

BEatus Fidelis a Sigmaringa in triplici vitæ genere ſe admirabilem reddidit. In ſeculo enim doctrinam cum morum integritate conjunxit, in Clauſtro pietate erga Deum, charitate erga Proximum ſummopere enituit, in orthodoxæ demum Religionis diſcrimine *pro lege Dei ſui certavit uſque ad mortem*; unde eximius Chriſti Athleta plurimis clarus miraculis dignus videtur, qui in Sanctorum numerum referatur.

D. PLACIDUS Pezzancheri Epiſcopus Tiburtinus Aſſiſtens.

BEatus Fidelis a Sigmaringa piiſſimè exactis in ſeculo ſeptem luſtris, Inſtitutum Minorum Capuccinorum amplexus, ivit de virtute in virtutem, liliiſque virginitatis, quam ſummo ſtudio coluit, roſas intexens martyrii, quod conſumaturus curſum ſuum & miniſterium verbi a Sacra Congregatione de Propaganda Fide ipſi injunctum, primus omnium pugilum ejuſdem Sacræ Congregationis invicto alacrique animo ſubiit duplici redimitus laureolâ. Cœli gaudiis fruitur; ut plura, quibus illuſtratur

tur, miracula probant, evincunt. Reliquum ergo eſt, ut SANCTITAS VESTRA, pro ſuprema qua pollet ligandi atque ſolvendi poteſtate, illum SS. Martyrum Faſtis adſcribat.

NICOLAUS XAVERIUS Santamaria Epiſcopus Cyrenenſis Aſsiſtens.

INter Operarios qui excolendam atque expurgandam a noxiis hæreſum vepribus vineam Domini in Rhætia, juſſu Sacræ Congregationis de Propaganda Fide ſuſceperant, B. Fidelis a Sigmaringa Sacerdos Capuccinus primus eam proprio ſanguine fœcundavit; enixis ejus precibus exauditis a Deo, quibus aſſiduè poſtulaverat, ut vitam ab omni peccato immunem traduceret, fidemque catholicam ſuo ſanguine confirmaret. Mortem autem quam in odium ejuſdem fidei vicinam præſenſerat, non inermis & nudus, ſed protectione corporis & ſanguinis Chriſti munitus ſubiit; & ad noſtri Salvatoris exemplum non repugnando, immo pro hoſtibus orando, tanquam unus de dominicarum ovium grege laniari ſe ab hæreticis, velut ab irruentibus lupis paſſus eſt. Si Martyrem, ut S. Auguſtinus docuit, non facit pœna, ſed cauſa, B. Fidelis, qui cum cauſa pœnam conjunxit, quare Martyris nomine & honore privabitur. Pium igitur & juſtum videtur B. Fidelem, cujus veri martyrii conſummatio, & gloria in Cœlis adepta quaſi digito manifeſtatur, conteſtante eam Deo ſignis & portentis, inter Martyres vindicatos Apoſtolico Oraculo adſcribere, ut magis magiſque confundatur hæreticorum perverſitas, & divina Catholicorum fides augeatur.

BERNARDUS ANTONIUS Pizzella Epiſcopus Conſtantiæ Aſsiſtens.

QUæ duo præ ceteris ſibi proponit Alma Mater Eccleſia, ut quis de chriſtiana Religione optimè meritus in Sanctorum numerum rite cooptetur, virtutum ſcilicet heroica exercitatio & miraculorum probata veritas, duo hæc ſunt ſatis explorata de beato Fideli a Sigmaringa Ordinis S. Franciſci Capuccinorum Alumno; etenim vitæ integritatem, regularis diſciplinæ obſervantiam aliaſque virtutes, potiſſimùm verò ſingularem in Deum & Proximum charitatem ac fidei zelum coluit mirabiliter, ex quo martyrii palmam meruit obtinere. Virtutibus inſuper miracula compoſuit. Supereſt igitur ut nobilis Chriſti Athleta ſanctorum Martyrum triumpho donetur in terris, qui glorioſus exultat in Cœlis.

HYACINTHUS de Silveſtris Epiſcopus Nepeſinus & Sutrinus Aſsiſtens.

BEATISSIME PATER. Beatum Fidelem a Sigmaringa cum infenſiſſimis chriſtianæ Reipublicæ hoſtibus adeo acriter decertantem olim ſpectavit Rhætia, ut certaminis ſui præmium ab ipſo jamdiu expetitum, mor-

mortem atrociſſimam ſit conſecutus. Gratulabatur profectò ſibi S. M. Eccleſia, dum Heroem hunc vetuſtiſſimorum Martyrum aſſeclam atque imitatorem intueretur: At nimium doleret, ſi ejus martyrio rite jam comprobato debita martyrii merces non reſponderet. Sentiat igitur Orbis univerſus lucis hujus contemptoribus animis, Martyribuſque fortiſſimis etiam nunc Eccleſiam catholicam illuſtrari; debituſque honor ei rependatur, qui tantam laudem vitaque & ſanguine bene emi poſſe arbitratus eſt.

FRANCISCUS ANTONIUS Spadea Epiſcopus Aquinas & Fregellanus Aſsiſtens.

BEATISSIME PATER. Tanta in B. Fideli a Sigmaringa Ordinis Capuccinorum Alumno exuberant veræ ſanctitatis argumenta, ut etiamſi deficeret cauſa martyrii, ad illum in Sanctorum Album deferendum abundè ſufficerent. Inter ſeculi curas mirum quàm innocenter juſtè & piè vitam traduxerit. Regulare Inſtitutum amplexus, ſtatim apparuit perfectionis metam attigiſſe jampridem, nemoque illo in omnium virtutum genere ſui abjectione, corporis afflictatione, obedientia fuit & paupertate præſtantior. Ad Apoſtolici Miſſionarii munus vocatus, directuſque in Rhætiæ Provinciam plurimùm hæreſi infectam, quiſnam explicare valeat Viri Dei ſtudium dilatandi catholicam fidem, hæreticos ad Eccleſiæ ſinum revocandi? Quiſnam attingere queat quo zelo, quo fervore, quo ſpiritu & fortitudine immenſos exantlavit labores, tot incommoda & pericula vitæ ſubierit, ut zizania quæ inimicus ſuperſeminaverat homo, convelleret, & vera Chriſti dogmata complantaret? re & nomine verè fidelis, fidelis ſervus & prudens; fidelis uſque ad mortem, qua bonum certamen certavit, curſumque fideliter conſummavit, ideo palmam & coronam tamdiu concupitam meruit obtinere martyrii. Reliquum eſt BEATISSIME PATER, ut ſicut a Deo miraculis rite probatis teſtatam accepimus Servi ſui gloriam perennem in Cœlis, ſic dignum & juſtum eſt, ut SANCTITAS VESTRA Canonizationis ejus triumphum illi decernat in terris, ut hæreſis ipſa, quem impiè proſtravit, victorem agnoſcat, & quantum gloriæ Fideli illata nece contulerit, & confundatur. Ut Rhætiæ populi ejus intuentes exitum & gloriam imitentur & fidem: Ut inclytus Capuccinorum Ordo tanto excelſi ſui filii congaudeat honore: Ut ſacri ejuſdem apoſtolici miniſterii Conſortes ex eo zeli ac fortitudinis exempla deſumant; ac tandem ut ſacra Propagandæ Fidei purpuratorum Patrum Congregatio hoc ſuo Protomartyre glorietur.

HIP-

HIPPOLYTUS e Rubeis Sancti Secundi Epiſcopus Senogallienſis Aſsiſtens.

DEi Servi re & nomine Fidelis a Sigmaringa mores planè Angelici, & Apoſtolici labores: Vis præſertim atque animi ardor in vitiis, luxus ſuperbiæ & luxuriæ inſectandis: Zelus inexplebilis animarum adverſus helueticam hæreſim, imperterrita denique fortitudo atque conſtantia admirabilis, Chirographo necis ſibi paratæ e ſuggeſtu conſpecto, crebra quoque inter vulnera ſibi a nefariis ſatellitibus in odium orthodoxæ fidei uſque ad interitum illata; tot ac tantæ virtutes, quibus inſignis gloria miraculorum accedit, maximè ſuadent ejuſmodi Viro, jam Beatorum Faſtis adſcripto, Sacræ Congregationis de Propaganda Fide ſtrenuo Protomartyri novam ſanctitatis coronam per irrefragabile Pontificium Oraculum eſſe decernendam.

POMPEJUS Compagnoni Epiſcopus Auximanus & Cingulanus.

QUod ait Joannes Chryſoſtomus adeſſe clementiſſimum Deum, qui deſiderantibus ſuis martyrium præbeat; id ego BEATISSIME PATER in beato Fideli feliciter contigiſſe video, hoc ipſum ſcilicet enixis precibus dum viveret, poſtulare ſolito, ut catholicam fidem ſuo ſanguine confirmaret. Quum igitur & ipſe tanti muneris dignitati per bona opera ſeſe idoneum præſtiterit, & Deus Opt. Max. vel in ipſa quodammodo Eccleſiæ pace eum ſibi Martyrem deſignaverit; æquum eſſe cenſeo ſecundum ea quæ proponuntur, ut ſolenni ritu ab Eccleſia quoque vindicetur.

LUDOVICUS Savageri Epiſcopus Tempenſis.

BEatum Fidelem a Sigmaringa gloria & honore coronatum, in cœleſti Patria verſari, certiores Nos faciunt BEATISSIME PATER, quas vel ab ipſa adoleſcentia excoluit virtutes, jejunia, flagella ſtudiumque illud, quo ſuſcepto Capuccinorum Inſtituto corpus in ſpiritus ſervitutem redegit, quos pro fide tuenda & amplianda ſuſcepit labores, invicta in perferendis cruciatibus patientia, cui Paulo teſte *paratæ ſunt repromiſsiones*, & ſumma illa charitas, qua mirabili quadam animi alacritate pro orthodoxa fide martyrium ſubiit, atque tot miracula confirmant, quibus eum Deus glorificavit. Itaque non dubito, quin eo cultu ac publica illa veneratione ſit dignus, qua Eccleſia reliquos proſequitur Sanctos. Nunc verò ut infallibili auctoritate tua decernatur, expedire omnino videtur: Rogat enim ſupplex Capuccinorum Familia, petunt fideles, poſtulant Eminentiſſimi de Propaganda Fide Cardinales, inſtant Principes, eget Eccleſia infelici hac noſtra ætate novo hocce orthodoxæ fidei vindice ac defenſore.

AN-

ANTONIUS Franci Epiſcopus Craſſeti.

BEatus Fidelis a Sigmaringa ſacræ Franciſcanæ Familiæ Alumnus, in ipſo Religionis limine raro humilitatis & obedientiæ exemplo, futuræ ſanctitati prælufit. Hinc cœleſtis vivendi ratio Tirocinii laudes & merita excepit & longius exceſſit: Nam charitate fervens, precibus aſſiduus, aſperitatibus invictus, Seraphici candoris æmulator, virtutum omnium cultor eximius Deo propior, quàm homini viſus eſt. Catholicæ demum fidei tutandæ augendæque ardentiſſimum deſiderium cruentus teſtis & Martyr glorioſus exhibuit. Quapropter cum SANCTITATIS VESTRÆ ineluctabili Decreto Servum Dei beatum Fidelem Albo Sanctorum rite adſcribi poſſe firmatum ſit: Hoc ipſum fieri oportere cenſeo, ſi SANCTITATIS SUÆ nutus accedat. Et ita &c.

JOSEPH Roſſi Epiſcopus Venafranus.

LEgitimè qui certavit BEATISSIME PATER, fidelis uſque ad mortem coronam juſtitiæ a Domino in Cœlis jam accepit, dignus propterea eſt, cui & condigni decernantur honores in terris. Fidelis a Sigmaringa Seraphici Capuccinorum Ordinis eſt Servus ille bonus & fidelis, qui miſſus in vineam Domini a Sacra Congregatione de Propaganda Fide, illam proprio ſanguine fœcundavit: Inter prædicandum namque aggreſſus, tandiu enſibus ferratiſque fuſtibus fuit cæſus, ut felix & pretioſa in conſpectu Domini victima fuerit immolatus. Defecerunt porro impiorum iniquitates in verbis, quæ ſuggeſto inſcripſerant: *Hodie prædicabis & non amplius*: Vox enim tanti Martyris clamavit ad Dominum, & exaudita fuit, dum Auſtriacis ſigna conferentibus cum Rebellibus Hæreticis copiis præſto fuit, & divino lumine circumfuſus terruit, & in fugam Rebellium Ducem vertit: Gaudeat igitur ſancta Mater Eccleſia Sanctum venerari, quem Deus fidei quaſi propugnaculum conſtituit.

INNOCENTIUS Gorgoni Epiſcopus Pinnenſis & Hadrienſis.

BEatus Fidelis a Sigmaringa a primis annis chriſtianas virtutes excolere incepit; Capuccinorum deinde ſuſcepto Inſtituto, ſeveriori vitæ genere & ſuperno quodam ac eximio ſalvandarum animarum deſiderio excelluit, eaque charitate, qua major ſub Cœlo dari non poteſt, ſuccenſus pro orthodoxa fervanda & propaganda Fide, plurimis exantlatis laboribus, ac vario tormentorum genere ab heterodoxis vexatus Martyr occubuit, eumque cum in vita, tum poſt mortem multis Deus miraculis condecoravit; quam ob rem Sanctorum Faſtis, ſi SANCTITATI TUÆ videatur, adſcribendum eſſe cenſeo.

Morem antiquitus traditum, ut hac de causa publico fidelium cultui proponatur in Patriarchalibus Basilicis Eucharisticum Sacramentum, intermitti Pontifex passus non est; sed Ecclesiam S. Mariæ supra Minervam substituit in locum Basilicæ S. Mariæ ad Præsepe operariis cæmentisque quamplurimis impeditæ: Cum enim Sanctissimus Pater decorem domus Dei diligens, meridionali latere ad communes Canonicorum ædes excitato, Porticu & Fronte a fundamentis erecta, & quatuor Sanctorum Prædecessorum suorum Sixti & Gregorii III., Paschalis I. ac Pii V. de Liberiano Templo optimè meritorum, duorum item Archipresbyterorum Cardinalium sancti Caroli Borromæi, & beati Nicolai Albergati signis ornata, ampliato complanatoque Foro, Basilicam hanc tribus ab hinc annis exterius nobilitasset; eamdem modò interius tam mirificè sarcit ac renovat, ut quidquid ceteri contulerunt ad ejus elegantiam & amplitudinem, id unus complexus Benedictus sit, longèque superaverit.

Potiora tanti Principis beneficia hoc duplici inscripto marmore testati hactenus Canonici sunt.

BENEDICTUS XIV. PONT. MAX.
LIBERIANI TEMPLI FRONTEM AC PORTICUM
IN HANC AMPLITUDINEM EXCITAVIT
ANNO MDCCXLIII. PONT. SUI III.

BENEDICTO XIV. PONT. MAX.
QUOD LIBERALITATE OPTIMI PRINCIPIS
LIBERIANÆ BASILICÆ FRONTEM
A FUNDAMENTIS EREXERIT
IMPOSITIS SIGNIS ORNAVERIT
LABENTEM PORTICUM RESTITUERIT
COMMUNES CANONICORUM ÆDES
A SOLO EXCITAVERIT
EXTERIORES GRADUS
AD AVERSAM ABSIDIS PARTEM REPARAVERIT
TECTUM VETUSTATE CORRUPTUM REFECERIT
CAPITULUM ET CANONICI MUNIFICENTISSIMO PRINCIPI
P. P.

Eadem die 8. Junii pomeridianis horis celebratæ sunt ex more primæ Vesperæ solemnitatis Corporis Christi in Sacello Paulino Palatii Apostolici Quirinalis. Adstitit Papa in Solio paramentis albis pretiosis indutus, qui post manus osculum a Cardinalibus acceptum, illas præcinuit: Thure imposito adolevit Aram; orationem recitavit, & Pontificalem Benedictionem impertivit in fine. Eminentissimi Patres cappis purpureis usi sunt; Præsules verò cum Assistentes, tum non Assistentes, quo-

quorum numerus ſolito frequentior fuit, ceterique locum habentes in Cappella conſuetis proprii Ordinis inſigniis amicti interfuere.

Apud Vaticanum interea viarum, per quas mane poſtridie procedendum ritu ſupplici erat, eam quiſque partem, quæ æquabiliter ſibi obtigerat, Cardinales Romæ commorantes ornandam curaverunt aulæis picturis & ſertis virentibus. Ut tamen inſpicerent, parata ne eſſent omnia, aut quidpiam, quod minus deceret, in Stromatum figuris eſſet, eaſdem vias equitando circumivere R. P. D. Marcus Antonius Columna Protonotarius de numero Participantium Patrui loco, dum tali ſe munere is abdicaverit, deſignatus Apoſtolici Palatii Præfectus: Marchio Joannes Patritius, Marchionis Alexandri Capponi Florerii Majoris cum jure ſucceſſionis Coadiutor, & D. Franciſcus Diverſini unus ex Ceremoniarum Pontificiarum Moderatoribus; omnes quotidiano habitu amicti, & manu Militum Helvetiorum ſtipati. Eos pari linea incedentes proſequebantur conſuetâ ſoldanâ laneâ violacei coloris induti Cubicularii ad ſores, quas *Buffulam* vocant: Cubicularii extra Cameram, & Scutiferi Papæ bini incedentes inter equitandum. Præibant verò Helvetiæ Cohortis Dux, ac quatuor Inſervientes armorum, quos *Mazzieri* appellamus, cum argenteis clavis & ipſi equis inſidentes.

Poſt veſperas Sanctiſſimus D. N. paucis duntaxat ex ſuis familiaribus eum comitantibus e Quirinali perrexit ad Palatium in Vaticano, ut ibi ea nocte quieſceret. Poſtero die per interiorem ſcalam Apoſtolico Sacrario contiguam mane deſcendens, venit in Sixti IV. Sacellum, ubi genuflexus ſuper faldiſtorium, conſuetam antiphonam: *Ne reminiſcaris* cum Pſalmis, ℣ ℟. & Orationibus, ut ſe pararet ad Miſſam, quam deinde ſine cantu celebravit, privatim perlegit. Completo Sacrificio, Sacramentum a ſe confectum & intra pretioſam cuſtodiam clauſum ſupra Thalamum compoſitus, & a Parafrenariis ſago rubro indutis in altum elatus, detulit per ſtata Proceſſionis loca uſque ad Aram maximam Baſilicæ Vaticanæ, ex qua poſt iteratam Sacramenti thurificationem & poſt recitatam diei Feſti collectam eodem Sanctiſſimo Sacramento ter Crucem ſignans Populo benedixit; ſacriſque veſtibus depoſitis ad ſuperiora cubicula remeavit.

Compendiaria narratione hæc pauca de ſummo Eccleſiæ Capite leviter attigimus: Cetera, quæ ejus diei ſolemnitatem reſpiciunt, nemo eſt, qui ignoret, cum facile unicuique ſit, ſingulis annis id ipſum oculis intueri. Supervacuum propterea viſum eſt, aut tot Cleri utriuſque turmas referre ſub Crucis vexillo gradientes ſumma gravitate ac modeſtia, aut multitudinem pene infinitam hominum, qui Vacabilia officia obtinent (Ea verò Tituli quidam ſunt, qui cum quibuſdam reditibus, unde hi profluunt, ita coemuntur a Camera Apoſtolica, ut utrique ceſſent Emptoris morte, nec hæredem ſequantur) aut Cancellariæ Datariæque variis muneribus addictorum, qui quaterni cum quadrilibribus ſinguli

facibus procedebant juxta ordinem & præcedentiam a ſan. mem. Gregorio XIII. jandudum præfinitam.

Omittenda pariter eſt ſedula Cardinalis Proto-Diaconi cura apud Apoſtolici Palatii Portam cum baculo in ſignum juriſdictionis una cum Gubernatore Urbis Vice-Camerario, & ejuſdem Palatii Præfecto ad ſupplicationem inſtruendam aſſidentis: Nec recenſendi hoc loco Scutiferi, Procuratores Ordinum, Cubicularii tam extra Cameram, quam Honorarii & Intimi cum intortitiis procedentes; duobus autem his noviſſimis cœtibus præeuntes Cappellani cum Mitris; quamquam, ut aliqua de his rebus mentio fieret, petere videretur nupera Sanctitatis Suæ Conſtitutio, quæ Conſiſtorialis Aulæ Advocatis præter alia ejus Collegii privilegia vel confirmata, vel aucta, digniorem præterea in Cappella & in Proceſſionibus ſupra ipſoſmet Intimos Cappellanos Pontificis locum aſſignat; ita ut non amplius humi in conſpectu Pontificii Throni, ſed in ſcamnulo poſt Cubicularios Intimos, & Honorarios modò aſſideant, eoſque inter eundum immediatè præcedant. Reliquum eſſet potius de nobiliori ſupplicationis hujus parte, in qua Antiſtites amplius octoginta totque auguſtiſſimi Sacerdotii Senatores eminebant, aliquid dicere: Erat id quidem documentum chriſtianæ magnificentiæ & pietatis ſanè præclarum, & quod nuſquam alibi ſpectari poſſit quam Romæ. Sed ab aliis omnibus, quæ movere eos poterant, averſi, quot aderant in ſummum duntaxat Pontificem Benedictum intenderant oculos, qui Sacerdos Populi ſui a Deo conſtitutus, in tempore precantes manus protendebat ad Sacerdotem in æternum Chriſtum Dominum, quem ſub ſpecie panis velatum genuflexus in Thalamo portabat, eo oris ac totius corporis habitu, ut ambigi meritò ab omnibus poſſet, majeſtatem ne magis optimi Principis, an religionem mirarentur.

Haſtas Umbellæ, quæ ſupra Sacramentum & Papam obtendebatur, mutatis ex condicto vicibus detulerunt primò Referendarii, ſecundò & quartò Equites S. Petri, tertiò Magiſtri viarum, quintò Senenſes, poſtremò ante ingreſſum Baſilicæ, quoniam Senator Urbis aberat, ad quem pertinuiſſet primam haſtam deferre, Conſervatores Urbis, una cum Oratore Bononiæ, & Capitolinæ Curiæ Judicibus: Cui quidem Oratori pridem indulſerat Pontifex, ut Senatoriæ, qua patrio more utitur, veſti antea prorſus nigræ faſcias poſſet aureas ſuperaddere; hac tamen cautione, ut eam adhiberet in ſolemnioribus duntaxat functionibus, & præcisè tunc, quando aureas quoque togas induunt prædicti Romani Populi Conſervatores, ut eo die factum eſt.

Ad quatuor Baldacchini angulos incedebant a latere totidem Clerici Ceroferarii Cappellæ Pontificiæ ſinguli ſingulas Laternas argenteas haſtis præfixas geſtantes; cum enim quæ deferri ſolent lumina, etſi copioſa, in aperto ſint, eaque non rarò, vento aut pluvia ſuperveniente extinguantur; ne quid tale contingeret, quod debitam tanto Sacramento veneration-

tionem aliqua ex parte minueret; visum fuit Benedicto Papæ XIII. perenni memoria dignissimo statuere in Concilio Romano [a], ut in posterum tam in hac, quàm in alia, quæ haberi opus fuerit, Sanctissimi Corporis Christi Processione quatuor saltem hastis præfixæ Laternæ cum candelis intus semper accensis hinc inde portarentur prope Sacerdotem, qui Sacramentum defert: Quam institutionem Pontificia Cappella, ut ceteris esset exemplo, statim amplexa est, & ad hanc diem servat diligenter.

Hac lege lata prædictus Pontifex instituit Prædecessorum suorum vestigiis, qui tantopere in Festi hujus diei recolenda memoria semper excelluerunt; ut nihil, quod ad augendum Eucharistici Sacramenti externum cultum conduceret, nihil, quod ad Christiani populi pietatem erga illud promovendam valere posset, unquam neglexerit: Urbanus enim Papa Sextus edixit, ut in locis etiam, ubi interdictum sacris esset, liceret die Festo Corporis Christi, (quam celebritatem Urbanus IV. jampridem instituerat) rem divinam facere apertis januis. Cum autem per ea tempora nondum tam latè invaluisset consuetudo, quæ ubique recepta modò est, palam deferendæ per vias Eucharistiæ; sed in Ecclesiis duntaxat adoranda proponeretur tempore divinorum Officiorum; Martinus V. centum dies singulis annis de injunctis pœnitentiis benignè iis relaxavit; qui die Festo Corporis Christi, cum vivificum hoc Sacramentum deferretur publicè, Processionem comitarentur. Ac Nicolaus quidem V. omnium primus inter Pontifices Romæ pedibus gradiens publicè per vias Sacramentum detulit in ipsius Festo; ut de eo testatur in suis Diariis Stephanus Infessura anno 1447. die 8. Junii.

„ Lo dì del Corpo di Cristo Papa Niccolò V. fece la Processione in
„ San Pietro, e portò lui con le sue mani lo Corpo di Cristo da S. Pietro
„ fino a Porta Castello, e andarono tutti li Cardinali, Arcivescovi, e
„ Vescovi e tutte le Chiese di Roma, e andone a vedere tutto lo Popolo;
„ perchè da quì innanzi mai fu veduta simile cerimonia, che alli dì nostri.

Novum autem Leone X. Apostolicum Clavum tenente, Sacer hic procedendi ritus incrementum accepit; quamplures enim ex eo tempore Pontifices, licet intermissa serie, cum nonnulli pedibus voluerint incedere, Ministrorum humeris subvecti, atque in sublimi sella ad dignitatem supremi Magisterii sui ostendendam compositi, custodiam cum Sacra Hostia, propriis complectentes manibus cœperunt deferri. Quod non sine superno Dei afflatu, instinctuque factum credendum est; ut triumphali isto apparatu inter affusas adorantium turbas per vicos & plateas verum Christi Corpus circumferretur, eo tempore, quo impius Lutherus Vicariam Christi Personam in terris a Romano Pontifice sustineri, realemque item Christi Domini in Eucharistiæ Sacramento præsentiam impudentissimè negabat.

Morem autem ad hæc usque tempora traductum, qui sanè aptior est

[a] *Tit. xv. de celebrat. miss. cap. 7.*

eſt & laudabilior, ut Papa non ſedens bajuletur, ſed provolutus in genua innixuſque ſcabello, cui Tabernaculum quoque cum Hoſtia eſt impoſitum, quis prior inſtituerit, incertum eſt. Si Mutulo teſti fides danda eſſet; Alexandro VII. oporteret id tribui, qui duplex numiſma cudit argenteum aureumque, in quibus Sacramentum exhibetur ab ipſo Pontifice tali modo delatum cum lemmate: *Procidamus, & adoremus in ſpiritu & veritate*. Verùm ſi diligenter expendantur encomia, quibus Paulum IV. laudat Oldoinus in ſuis Notis ad Ciacconium, huic Pontifici mos hic adſcribendus videbitur; ait enim memoratus Scriptor „ Quo die Sa-
„ cra Euchariſtica celebrantur, ac publica ſupplicatione defertur a Ro-
„ mano Pontifice velatum Numen, ut Vaticanam etiam Regionem Ur-
„ bemque Leoninam, quà pompa circumfertur, oppanſum latè velum
„ inumbraret; ne inſtructum agmen læderet ſolis ardor, auctor ipſemet
„ fuit, primuſque qui ob defectas ſenio vires, tum ad augendam Myſte-
„ rii majeſtatem, geſtari cum ea Fruge ſellâ voluit: Quod & conſequen-
„ tes plerique poſtmodum Pontifices fecere. Ad divini cultus elegantiam
„ lampades etiam excogitavit, quæ cera, non oleo concinnarentur,
„ eaſque ardere in Pontificio Sacello voluit „ Munus illas parandi pertinet modò ad Clericos ejuſdem Sacelli, qui viciſſim ſingulis menſibus die noctuque ipſas ante Sacramentum ibi cuſtoditum incendere tenentur & accenſas ſervare.

Sanctiſsimus etiam Dominus Noſter Benedictus XIV. cura & ſtudio pari inter quotidianas, quibus diſtinetur, omnium Eccleſiarum ſollicitudines præclarè providit, ne ſupplicationis hujus a Prædeceſſoribus Pontificibus tam aucta celebritas ullo umquam caſu aut tempore minueretur. Cum enim intellexiſſet, Apoſtolica Sede vacante Clerum utrumque ad ſupplicationem habendam in duas partes dividi, ſi dies Feſtus Corporis Chriſti in id tempus incideret, quarum una Lateranenſem Baſilicam peteret; altera Vaticanam; ita imminuto Cleri numero, ſupplicationis quoque utriuſque majeſtatem imminui, Conſtitutione edita ſtatuit, ut ſicuti Sede plenâ unica celebratur eo recurrente die Proceſsio apud Vaticanum, ita eadem Sede Apoſtolica vacante, ubi ſolemnitas prædicta contingat, unica pariter ſupplicatio ibidem habeatur: En Pontificia Sanctio.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

PAstoralis sollicitudinis officium, quantum Nobis ex alto conceditur, omni ex parte implere satagentes, non solum ea, quæ sub oculis nostris geruntur, opportunis legibus aptè ordinare atque dirigere studemus; verùm etiam providentiæ nostræ intuitum ad ea intendere non omittimus, quæ post expletum a Nobis hujusce mortalis vitæ cursum, ubi Omnipotenti Deo qui numeravit dies nostros, ita placuerit, aut fieri necessariò debere, aut evenire posse prospicimus.

Sanè ex quo in hac Romana Urbe a prima fere ætate diversis in gradibus commorati sumus, meminimus, non semel, sed iterum ac tertiò jam contigisse, ut vacante per obitum Romani Pontificis Apostolica Sede solemnitas Corporis Christi recurreret, in qua, ex pia Urbani Papæ IV. Prædecessoris Nostri institutione ac lege, & fructuosâ universæ catholicæ Ecclesiæ consuetudine, post exacta Paschatis & Pentecostes solemnia, vivificum Eucharistiæ Sacramentum, continuatâ per dierum octavam celebritate & publicis supplicationibus a Christifidelibus percolitur. Cumque hujusmodi supplicationibus sive Processionibus, vivente Romano Pontifice, initium det prior illa & solemnior supplicatio, quæ incipiens ab ipso Pontificiarum Ædium Vaticani Sacello, præeuntibus & subsequentibus omnibus tam secularis, quàm Regularis Cleri, Romanæque Curiæ & Pontificiæ Aulæ Officialium Ordinibus, per congruum viarum ambitum, ad Basilicam Principis Apostolorum procedit, ibique terminatur; vacante ut prædiximus, Apostolica Sede, Nobisque post mortem recol. mem. Prædecessorum nostrorum Benedicti Papæ XIII., & Clementis Papæ XII. intra Apostolicorum Comitiorum septa commorantibus, quæstionem hanc non sine sententiarum atque studiorum varietate audivimus agitari; an scilicet in eodem Vaticano, an verò in Lateranensi Patriarchio solemnis illa & generalis, de qua supra dicebamus, supplicatio peragenda esset. Et quidem præmissis in casibus, nostris primùm oculis aspeximus, deinde etiam aliorum relatione audivimus, præfatæ solemnitatis celebritatem duplici supplicatione inchoatam fuisse, quarum altera in Basilica S. Joannis in Laterano, altera verò simul eodem tempore in Basilica S. Petri in Vaticano habita fuit; divisionem autem factam fuisse eorum, qui primæ hujusmodi generali supplicationi interesse tenebantur; nonnullis videlicet ad unam, aliis verò ad alteram ex prædictis Basilicis accedentibus, prout vel ratione, vel imperio, vel etiam propria voluntate atque arbitrio adducti fuerunt.

Quod

Quod quum Noſtrâ & aliorum etiam complurium ſententiâ, nec Eccleſiaſticis regulis ac ritibus, nec piæ Prædeceſſorum noſtrorum menti conſentaneum eſſe judicaverimus; neque verò abſque notabili Divini cultus imminutione & populi ſcandalo reipſa fieri contigerit: Nos, cupientes tantæ ſolemnitatis initia, communibus omnium ordinum ſtudiis, eoque maximo cultus ſplendore, quo potiſſimum fidelium mentes ad debitum erga divinæ bonitatis myſteria venerationis affectum excitantur, omni tempore concelebrari, Motu proprio & ex certa ſcientia, poſt maturam deliberationem hac de re habitam, hanc in poſterum præcepti noſtri formam volumus eſſe perpetuam, quâ de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſtatuimus atque mandamus, ut ſicuti Sede plena de mane Feriæ V. poſt Feſtum Sanctiſsimæ Trinitatis unica ſupplicatio, ſive Proceſſio generalis SS. Corporis Chriſti in Urbe peragi conſuevit, ita eâdem Apoſtolica Sede vacante, ubi ſolemnitatem prædictam, anno vertente, celebrandam eſſe contingat, unica pariter in Urbe generalis Proceſsio habeatur cum interventu omnium & ſingulorum, qui de cetero hujuſmodi ſupplicationi generali adeſſe tenentur; quorum nomina & incedendi ordo, aliis Noſtris Apoſtolicis Literis hac ipſa die manu noſtra ſubſcriptis diſtinctiùs expreſſa reperiuntur.

Dum autem pro hujuſmodi generali ſupplicatione Sede vacante, ut præfertur habenda congruum opportunumque locum deligere, & conſtituere mente animoque verſabamus; illud Nos maximè permovit, quod animadvertimus, in ceteris per chriſtianum Orbem Civitatibus, tempore Epiſcopalis Sedis vacantis, nihil mutari ſolere circa locum, aut Eccleſiam, in quo, ſeu qua Epiſcopo vivente, quotannis præcipua hujuſmodi Proceſsio Corporis Chriſti celebrari ſolet. Itaque quemadmodum in Urbe, Sede plena Proceſſio generalis hujuſmodi in Vaticano celebratur, quantumvis Pontifex in ejuſdem Vaticani Ædibus actu non commoretur, ſed in Quirinali Palatio degat, vel etiam eumdem extra Urbem moram trahere contingat; ita nihil obſtare cenſemus, quominus etiam defuncto Pontifice, Proceſſio generalis die Feſto Corporis Chriſti in Vaticano pariter celebretur; quin potius id ſatis congruum & opportunum fore judicamus, habita ratione tum Vaticani Conclavis, in quo Collegium S. R. E. Cardinalium, ad maximum in terris opus peragendum, tunc temporis permanet, tum frequentiæ populi, qui hac de cauſa per eos dies ad Vaticanum confluit.

Inchoanda igitur erit prædicta ſupplicatio generalis a Baſilica Vaticana ea hora, quæ a Congregatione Cardinalium in Ordine Priorum indicetur. Et quidem Miſſæ Sacrificium per eum, a quo Sanctiſsimum Euchariſtiæ Sacramentum, ut infra deferendum erit, ad Altare Cathedræ S. Petri celebrabitur. At quoniam plures cauſæ obſtant, quominus tempore Sedis vacantis amplior ille ambitus, atque ſplendidior viarum apparatus ſervetur, qui vivente Pontifice, ſive is præſens ſit, ſive abſens, obſer-

obſervari conſuevit; ſtatuimus prædictam ſupplicationem per brevius illud iter procedere, eodemque apparatu perfici, quo jam aliàs vacante Apoſtolica Sede, in eodem Vaticano factam fuiſſe conſtat: In ejus quoque regreſſu volumus, omnes & ſingulos, qui in Proceſſione interfuerint, cum intortitiis accenſis intra eamdem Baſilicam de more diſpoſitos, uſque ad extremum manere: ac demum Sanctiſſimo Sacramento ſuper Altare majus, Confeſſionis videlicet Principis Apoſtolorum, per manus Diaconi Epiſcopo adſtantis collocato, & conſuetis precibus devotè decantatis, ab ipſo Epiſcopo celebrante trina benedictione cum eodem Sacramento ſuper Populum data, auguſtam ſanctamque celebritatem abſolvi.

Et quia prædicta ſupplicatio, quæ ſic ut præmiſimus, Noſtræ hujus ordinationis vigore celebranda erit, nequaquam habenda eſt pro peculiari Proceſſione Baſilicæ Vaticanæ; quæ quidem Baſilica propriam ſupplicationem peragit in die Octava Corporis Chriſti; ſed locum tenere debet generalis illius ſupplicationis, quam Sede plena Romanus Pontifex celebrare ſolet, & in qua Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ab ipſo Pontifice, vel eo impedito, ab antiquiore ex S. R. E. Cardinalibus defertur, hinc eſt, quod Sede Apoſtolica ut præfertur vacante volumus, ut a Collegio prædictæ S. R. E. Cardinalium, hoc eſt a Congregatione trium Cardinalium in quolibet Ordine Priorum, & a Cardinali ejuſdem S. R. E. Camerario, triduo ante ſolemnitatem Corporis Chriſti, aliquis eligatur & deputetur, qui præfatum Auguſtiſſimum Sacramentum deferat; unus nimirum ex Patriarchis, ſive Archiepiſcopis, aut Epiſcopis in Romana Curia præſentibus; cui miniſtrare debebunt Sacri illi Miniſtri, qui in Cappellis Cardinalitiis Officio Diaconi & Subdiaconi ſunt perpetuò addicti.

Acolythi pariter Cappellæ Pontificiæ, necnon ejuſdem Cappellæ Clerici, aliique inferiores Miniſtri in propriis Officiis rite miniſtrabunt, ſub directione eorum ex Pontificiis Cæremoniarum Magiſtris ſupranumerum, qui juxta Conſtitutionem a ſan. mem. Deceſſore Noſtro Clemente Papa XII. de rebus Sede vacante peragendis editam, cum aliis ingredi Conclave non permittuntur.

Item Cantores ejuſdem Cappellæ Pontificiæ Hymnos & Laudes de more concinentes, & Miſſæ celebrationi intererunt, & totam ſupplicationem in ſuo gradu & ordine proſequentur.

Umbellam verò ſeu Baldacchinum iidem fere ſuis reſpectivè vicibus deferent, qui vivente Pontifice ejuſmodi decorantur prærogativâ. Ejuſdemque Umbellæ latera, tam Officiales virgæ rubeæ cum intortitiis, quàm Servientes armorum, ſive *Mazzerii* Papæ nuncupati, cum Maziis argenteis, & Milites Helvetici cum ſuis Decurionibus atque Tribunis, militari ritu armati claudent & reſpectivè cuſtodient.

Nullam verò peculiarem Crucem volumus elevari, ſub qua tota ſupplicatio incedat; ſed propriam Crucem a ſingulis tam Secularis, quàm Re-

gularis Cleri, Capitulis, Ordinibus ſive Corporibus, ex quibus Proceſſio componitur, de more erectam deferri. Curſores etiam Cardinalis pro tempore Urbis Vicarii, quemadmodum Sede plena mos eſt, totum Proceſſionis ordinem dirigere mandamus.

Sacræ autem Veſtes, necnon Oſtenſorium, Thuribulum, Candelabra argentea, Funalia, Umbella, ſeu Baldacchinum & reliqua ſupellex ad ſacram functionem neceſſaria, ab Apoſtolico Sacrario, ſeu reſpectivè a Pontificia Floreria ſubminiſtrari debebit. Cerei quoque quotquot neceſſarii erunt, ſumptibus Cameræ Apoſtolicæ provideri; ac demum Porticuum Vaticani & reliqui ambitus apparatum, Apoſtolicarum Ædium Aulæis, ut vivente Pontifice moris eſt, & in reliquo ejuſdem Cameræ Apoſtolicæ ſumptibus, adornari præcipimus.

Denique Pontificios Milites Urbanos per totum Proceſſionis iter diſpoſitos de more adeſſe, eamdemque ſubſequi & cuſtodire jubemus.

Quapropter omnibus ad quos ſpectat, & ad quos in caſu pro tempore ſpectabit, committimus & mandamus, ut quæcumque ad divini Cultus & Religionis incrementum ac decus hac noſtra Conſtitutione ſtatuimus & ordinavimus, ſinguli pro virili parte reſpectivè impleant, & ab aliis impleri curent. Specialiter autem Venerabilibus Fratribus Noſtris S. R. E. Cardinalibus, iiſque potiſſimùm, qui pro tempore in quolibet Ordine Priores exiſtent, una cum ejuſdem S. R. E. Cardinali Camerario injungimus, ut opportuna mandata atque præcepta pro præmiſſorum omnium executione expediant. Itemque ejuſdem S. R. E. Cardinalibus pro tempore Camerario Vice-Cancellario, & Majori Pœnitentiario, ut omnes ſibi reſpectivè ſubditos Miniſtros & Officiales, eorumque Collegia ſive Ordines, qui hujuſmodi Proceſſioni generali de more adeſſe debent, ſub conſuetis præceptis & pœnis adeſſe compellant: Ac demum Cardinali, qui pro tempore in Urbe ejuſque diſtrictu, Romani Pontificis Vicarius exiſtet, ut omnes Cleri Secularis & Regularis Ordines, qui vivente Pontifice eidem pariter ſupplicationi intereſſe ſolent Collegia, Capitula, etiam Baſilicarum Patriarchalium, & Collegiatarum etiam inſignium, alioſque omnes etiam neceſſariò exprimendos, ſub conſuetis pariter præceptis ac pœnis auctoritate ſibi a Nobis in perpetuum harum tenore delegata jubeat intereſſe.

Has enim Noſtras literas & in eis contenta quæcumque perpetuò firma, & efficacia exiſtere volumus, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, atque ab omnibus, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit pleniſſimè obſervari; ſublata omnibus & quibuſcumque etiam S. R. E. Cardinalibus prædictis, eorumque Collegio & Ordinum reſpectivè Prioribus, & S. R. E. Camerario, aliter decernendi & ſtatuendi facultate; & non obſtantibus, ſi quæ in contrarium facientes adeſſe dicantur, Apoſtolicis Conſtitutionibus & Ordinationibus quibuſcumque; necnon quarumcumque Eccleſiarum, Baſilicarum, etiam Patriarchalium,

triarchalium, & Collegiatarum insignium, & quorumvis Ordinum, Congregationum, Institutorum, Collegiorum, Communitatum ipsiusque Cleri Urbis, & Personarum singularium etiam juramento, confirmatione Apostolica & quavis alia firmitate roboratis privilegiis, Statutis, Constitutionibus, usibus, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, etiamsi de iis eorumque respectivè tenoribus expressa & individua mentio habenda foret; quibus omnibus & singulis, aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat ad præmissorum effectum plenissimè & amplissimè motu pari derogamus, & derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Nulli ergo Hominum liceat paginam hanc nostrarum Constitutionis, Ordinationis, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei & beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragesimo quarto, quartodecimo Kalendas Martii Pontificatus Nostri Anno Quinto.

D. Card. Passionеus.

J. Datarius.

VISA
de Curia I. C. Boschi.

L. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.

Schedula Motus proprii, de qua fit mentio in Constitutione.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Motu Proprio &c.

OMnibus & singulis Officialibus Romanæ Curiæ, qui aliàs juxta antiquum ejusdem Curiæ morem & ritum in generali Pontificia Processione Sanctissimi Corporis Christi cum albis intortitiis, Apostolicâ Sede plena, interesse solent ac debent, quoties Processionis celebritatem hujusmodi tempore prædictæ Sedis vacantis occurrere contigerit, quemadmodum illius tunc peragendæ formam Apostolicis nostris literis hac ipsa die sub Plumbo datis in perpetuum præscripsimus, ita præsentis nostri Motus proprii &c. Schedula districtè præcipiendo manda-

mus, ut ipſi pro eorum debito & condigna erga tantum Sacramentum veneratione celerique & tranquilla actus hujuſmodi expeditione, ſub pœna privationis a perceptione emolumentorum ratione ſuorum reſpectivè Officiorum per duos continuos menſes ex tunc proximè futuros eis obvenientium, aliiſque arbitrio tunc exiſtentium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, quibus dictarum literarum noſtrarum executionem injunximus, in contrafacientes infligendis in eadem Proceſsione ordine infra aſsignando, abſque ulla contradictione aut replicatione, vel interpellatione incedere debeant. Nos etenim eiſdem Officialibus atque omnibus & ſingulis eorum Ordinibus, ac Collegiis quibuſlibet ſuper quæſtionibus & controverſiis quoad procedendi Ordinem, ſilentium imponimus, donec aliter a Nobis aut Succeſſoribus noſtris Romanis Pontificibus, vel competentibus Judicibus definitum fuerit in Judicio petitorio, quod eis earumdem tenore præſentium reſervamus.

Officiales autem Cameræ, Cancellariæ & Pœnitentiariæ Apoſtolicarum, quibus conſuetum in eadem Proceſſione locum præſervamus, volumus eodem incedere Ordine, quo deſcripti reperiuntur in Rotulo a Nobis ſub initio, & quolibet Pontificatus Noſtri anno ſubſcribi ſolito, ſeu in aliis Rotulis a Romanis Pontificibus Succeſſoribus noſtris pro tempore ſubſcribendis: Quorum Rotulorum ſeriem & ordinem, ne vacante Apoſtolica Sede prædicta de eorum vigore & ſubſiſtentia hæſitari contingat, ad præmiſſorum effectum tantùm ex nunc, prout ex tunc, & e contra confirmamus & approbamus: Ac quandocumque caſus obvenerit, hujuſmodi Ordinem ſeu ſeriem Rotuli ultimo loco a Romano Pontifice tunc proximè deſuncto ſubſcripti, illiuſque integrum tenorem ante ipſum Proceſſionis prædictæ initium per unum ex Pontificiis Curſoribus de more legi, & recitari præcipimus. Quo verò ad alias perſonas, de quibus in dictis literis meminimus, earum nomina, Officia, & incedendi Ordinem, ut infra præſcribimus, videlicet.

Præcedentibus Alumnis Hoſpitii Apoſtolici & Orphanotrophii, tum Ordinibus Regularium, Parochis Eccleſiarum Urbis cum Stolis, Clero, atque Capitulis Eccleſiarum etiam Collegiatarum Inſignium, & Baſilicarum etiam Patriarchalium ordine ſuo.

Officiales Cancellariæ Apoſtolicæ, necnon Cameræ, Pœnitentiariæ, aliique in conſueto Rotulo deſcripti, juxta Ordinem ibi adnotatum.

Cantores Papæ.

Gubernator Conclavis } Simul.
Gubernator Urbis }

Ambo cum Rocchetto & Mantelletta nigra, & cum intortitiis, quæ ab aliquo ex ipſorum Familiaribus Nobilibus deferri poterunt.

Duo Acolythi cum Funalibus argenteis.

Duo alii Acolythi cum Candelabris.

Acolythus cum Navicula.

Aco-

Acolythi duo cum duobus thuribulis.

Duodecim ex Officialibus virgæ rubeæ cum intortitiis a lateribus.

Servientes Armorum a lateribus.

Item a lateribus Milites Helvetici cum ſuis Tribunis.

Antiſtes deferens Sanctiſſimum Sacramentum cum Diacono & Subdiacono ſub Baldacchino.

Duo alii Acolythi cum Funalibus argenteis.

Miniſter de Mitra.

Auditor Cameræ)
Theſaurarius Generalis) Simul.

Patriarchæ.

Archiepiſcopi.

Epiſcopi.

juxta eorum gradum & reſpectivam antianitatem nulla ratione habita Aſſiſtentiæ Solio Papæ.

Protonotarii Apoſtolici Participantes tam de numero, quàm ſupranumerum, aliique in eorum ſcamno locum habentes.

Abbates habentes locum in Cappella.

Generales Ordinum habentes locum ut ſupra.

Auditores Rotæ, cum Magiſtro Sacri Palatii.

Clerici Cameræ ejuſdemque Præſes.

Referendarii Votantes Signaturæ Juſtitiæ, cum ejuſdem Auditore.

Abbreviatores de Parco majori.

Advocati Conſiſtoriales cum Procuratore Fiſcali, & Commiſſario Cameræ.

Procuratores Ordinum.

Referendarii Baldacchinum deferent ab Altari Cathedræ S. Petri uſque ad Portam Baſilicæ.

Officiales Collegii ſancti Petri a Porta Baſilicæ uſque ad Catenam Palatii.

Magiſtri Viarum aliique ejuſdem Officii Miniſtri a Catena ad finem Periſtylii.

Officiales Collegii ſancti Pauli ab una ad alteram extremitatem Periſtylii.

Natio Florentinorum per aliud Brachium Periſtylii uſque ad Portam Ferream.

Natio Senenſium a Porta Ferrea uſque ad Altare Confeſsionis ſancti Petri.

Servientes Armorum & Curſores Cardinalis Vicarii cum ſuis Maziis totam Proceſsionem cuſtodiant, & hortentur ad procedendum, & non permittant ſub finem aliquos exire cum intortitiis, nec ea extinguere, niſi data per Antiſtitem Benedictione ſuper Populum cum SS. Sacramento.

Mili-

Militum Urbanorum turmæ Proceſsionem ſequantur atque cuſtodiant, & fiant ſolitæ mortariorum exploſiones in conſuetis locis.

Quocirca Gubernatori Conclavis, & Gubernatori Urbis ejuſdemque Urbis Viceſgerenti tunc & pro tempore exiſtentibus per eaſdem præſentes committimus & mandamus, ut in conſuetis reſpectivè locis adſtantes, necnon illis Cæremoniarum Apoſtolicarum Magiſtris Supranumerum, qui etiam tunc & pro tempore extra Conclave exiſtent, ut pro eorum Officii debito præſentis Mandati noſtri ſchedulam & in eis contenta quæcumque ſinguli pro virili parte exequi & obſervari faciant: Notariis quoque Cameræ Apoſtolicæ, ut prædictis Conclavis & Urbis Gubernatori, ac Viceſgerenti aſsiſtant, deſcribentes nomina ſingulorum contumacium & inobedientium, quos præmiſsis & gravioribus etiam pro exceſſuum qualitate pœnis puniri & mulctari volumus. Præſentes quoque, & deſuper ſi videbitur expediendas literas ſemper validas & efficaces fore & eſſe, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri, & obtinere & ab omnibus, ad quos quomodolibet ſpectat & ſpectabit in futurum, inviolabiliter obſervari; ſicque & non aliàs per quoſcumque Judices &c. etiam prædictæ S. R. E. Cardinales, ſublata &c. judicari &c. debere, irritumque &c. attentari. Non obſtan. quatenus opus ſit, noſtra & Cancellariæ prædictæ regula de jure quæſito non tollendo, & privilegiis ac indultis & literis Apoſtolicis Collegiis prædictis eorumque ſingularibus perſonis, etiam in limine eorumdem Collegiorum erectionis conceſsis, ceteriſque Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ac prædictorum Collegiorum etiam juramento &c. roboratis ſtatutis &c. ceteriſque contrariis quibuſcumque; cum clauſulis opportunis.

Fiat motu proprio P.

ET quod dictæ Regulæ, necnon privilegiorum & Indultorum prædictorum quomodolibet conceſſorum tenores etiam veriores ac Datæ habeantur pro expreſsis, ſeu in toto vel parte exprimi poſsint in literis etiam per viam de Curia, ſi videbitur expedien. Et de perpetuis mandato, commiſsione, derogatione, vel voluntate aliiſque præmiſsis, ut ſupra in dictis literis latiſsimè extenden. Volumus autem, quod ſola præſentis noſtri Motus proprii Schedulæ Signatura ſufficiat, & illius quoque exempla, ſeu tranſumpta etiam impreſſa manu alicujus Notarii publici ſubſcripta, & perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ Sigillo munita, ubique fidem faciant in judicio, & extra illud, Regula quacumque contraria non obſtante. Fiat P.

Datum Romæ apud ſanctam Mariam Majorem quartodecimo Kalendas Martii Anno Quinto.

Alte-

Altera quæ hic apponitur, ea eſt, quæ nonnullas Advocatis Conſiſtorialibus prærogativas decernit.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

INter conſpicuos Ordines, quibus Romana Curia toto terrarum Orbe celeberrima conſtat atque conflatur, & quorum aliqui pro gerendo univerſæ Eccleſiæ Catholicæ regimine per inſcrutabilem divini conſilii altitudinem humilitati noſtræ concredito, alii pro temporali noſtro, ſeu veriùs beatorum Apoſtolorum Patrimonio adminiſtrando, conſilium atque operam ſuam Nobis aſſiduè præſtant; alii verò Eccleſiarum, ſive Univerſitatum, aut privatorum controverſiis, quæ ad noſtram hanc Urbem & Curiam undique deferuntur, cognoſcendis atque dijudicandis; alii denique in concertantium juribus & cauſis ſuſtinendis, defenſandis, agendis, ſcientiam ſuam atque labores impendunt; provida Prædeceſſorum noſtrorum cura a remotiſſimis uſque temporibus extare voluit illuſtre Advocatorum Conſiſtorialium Collegium, ex præclaris compoſitum virtute ac doctrina Viris, quibus propter ſcientiæ præſtantiam ac rerum uſum atque prudentiam, ex omni Advocatorum cœtu delectis, ſingulare jus ac privilegium attribuerunt perorandi coram Romano Pontifice, in ſupremo Juſtitiæ Solio, adſtantibus Venerabilibus Fratribus ſuis S. R. E. Cardinalibus ſolemniter conſidente; in ſacro nimirum Conſiſtorio, in quo pleræque olim gravioris momenti cauſæ, ad Apoſtolicæ Sedis judicium ex omni parte delatæ, diſcutiebantur; & plures adhuc vel examinantur, vel ſi illæ extra Conſiſtorium agitatæ ac diſcuſſæ jam fuerint, in ipſo tamen Conſiſtorio definiuntur ac terminantur. Quod quidem Advocatorum prædictorum Collegium, ſingulareſque perſonæ vertentibus annis eidem adſcriptæ, induſtriam atque operam ſuam præfatis Prædeceſſoribus noſtris ita probarunt, ut & graviſſimorum munerum, quæ ad retinendam ſanctiorum judiciorum religionem, ad Apoſtolicæ Sedis jura tuenda & conſervanda, ad calamitoſorum ſalutem & defenſionem, ac promovendam Juris & bonarum artium ſcientiam pertinerent, proprium ſibi, atque ut vocant, privativum exercitium adjudicari; necnon ampliſſimis gratiis, privilegiis atque favoribus, plurium Summorum Pontificum beneficentiâ cumulari, & cohoneſtari meruerint.

Quum autem hujuſmodi privilegia, eximiis ipſorum meritis elargita, alia quidem aliis temporibus indulta reperiantur; nonnulla verò, licet longiſſimi temporis uſurâ, optimo jure eiſdem acquiſita eſſe dignoſcantur, attamen propter remotiſſimam fortaſſe conceſſionum vetuſtatem,

tem, incertis videantur principiis & originibus innixa, aliorum denique uſum & quaſi poſſeſſionem contrariis nonnunquam actibus interturbari & labefactari contigerit; optandum profectò videbatur, ut unicâ aliquando eorundem collectione peractâ, eademque inviolabili Apoſtolicæ auctoritatis robore munitâ, & ipſius Collegii ſplendori ac dignitati, & jurium ex Pontificia liberalitate eidem competentium firmitati ac ſecuritati conſuleretur. Nos itaque, qui conceſſum nobis olim a felic. recordat. Prædeceſſore noſtro Clemente Papa XI. in eodem Collegio locum multos annos tenuimus, eundemque primum nobis in Romana Curia honoris gradum fuiſſe, & validum ad ſtudia laboreſque noſtros in Apoſtolicæ Sedis obſequia collocandos incitamentum, aptiſſimamque ad ſuperiora munera & præmia adipiſcenda occaſionem extitiſſe, non ſine jucunditate & grati animi ſenſu nobiſcum recolimus, & palam profitemur: Cum jam eidem Collegio peculiaria quædam indulta & privilegia per alias noſtras literas in forma Brevis ſub annulo Piſcatoris expeditas benignè conceſſerimus; ut illuſtre ac perenne extaret noſtræ erga prædictum Collegium exiſtimationis & benevolentiæ argumentum, eadem indulta & privilegia tum a nobis, ut præfertur tributa, quàm alia, quorum conceſſiones diverſis Prædeceſſorum noſtrorum literis conſignatæ reperiuntur, vel quæ ex inveterata conſuetudine ipſi Collegio competere dignoſcuntur, in unum veluti corpus redigere, eaque omnia Apoſtolica noſtra auctoritate firmata & roborata, atque etiam, ſicubi opus fuit, declarata & ampliata, præſentibus noſtris literis perpetuò valituris comprehendere conſtituimus. Igitur dilectos filios modernos Aulæ noſtræ Conſiſtorialis Advocatos, eorumque Collegium prædictum amplioris gratiæ favore proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium tantum conſequendum, eorum ſingulares perſonas harum ſerie abſolventes & abſolutas fore cenſentes, Motu proprio, non ad Collegii, & Advocatorum prædictorum, vel aliorum pro ipſis nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de noſtra mera liberalitate, & ex certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia infraſcripta privilegia, indulta, jura, facultates, honores, munera, præeminentias & prærogativas ipſi Collegio earundem tenore præſentium in perpetuum aſſerimus, approbamus, confirmamus & innovamus, eaque novo Apoſtolicæ noſtræ auctoritatis robore communimus, ſimulque, ut infra decernimus, ſtatuimus, declaramus atque ſancimus.

Atque in primis duodenarium ipſorum Advocatorum numerum a Prædeceſſore noſtro Sixto Papa IV. in ſuis hac de re poſteriore loco expeditis literis præfinitum, iis modo & forma, quibus ad hæc uſque tempora ſervatum fuit, firmum perpetuò & ſtabilem eſſe volumus; ita ſcilicet, ut ſeptem ex iis, qui juxta admiſſionis ordinem in Collegio antiquiores

quiores erunt, Seniorum atque Participantium nomine & juribus fruantur; reliqui verò quinque, Juniores & Supranumerum nuncupari & haberi pergant. Si qui verò ex Pontificia dispensatione, justis suadentibus causis, alicui ex duodecim Advocatis Coadjutores cum futura successione deputati fuerint, hi quidem, prout nunc in more habetur, omnia exercere valeant, quæ reliqui de numero possunt; sed durante Coadjutoris munere, & quousque successioni locus factus non fuerit, tam voce, quàm emolumentis in Collegio careant.

Porro in hujusmodi duodenario Advocatorum Consistorialium numero Civitas nostra Bononiensis, immemorabilis possessionis jure obtinuit & gaudet, ut uni semper ex ipsius Civibus locus sit, propter eximiam fortasse celebritatem ipsius Bononien. Civitatis & Universitatis, in qua bonas artes atque scientias omnes, ac genuinam potissimùm solidamque juris prudentiam, seculo duodecimo ex diuturna obscuritate, in qua præcedentium temporum barbarie miserè jacuerat, in lucem tandem feliciter revocatam, proprias veluti fixisse sedes, indeque cum ad reliquas scholas, tum ad Tribunalia dimanasse, omnium consensu perhibetur. Alius verò locus hujusmodi a fel. record. Pio Papa IV. per Apostolicas literas datas anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo, octavo Idus Julii, perpetuò assignatus reperitur uni ex Collegio Doctorum Civitatis Mediolanen., quem Romanus Pontifex pro tempore duxerit eligendum ex tribus, ab ipso Mediolanensium Doctorum Collegio, eidem Romano Pontifici præsentatis, seu nominatis. Item rec. mem. Clemens Papa VIII. & Paulus Papa V. alium locum in prædicto Collegio uni Civi Ferrariensi saltem ex privilegio effecto, seu creato itidem perpetuò assignarunt, ac pro tempore concedi voluerunt; quam sanè concessionem cumulavit piæ mem. Urbanus Papa VIII. per suas etiam in forma Brevis expeditas literas datas die decima septima Decembris anni millesimi sexcentesimi vigesimi quinti, dum Civitati nostræ tunc suæ Ferrariensi per easdem literas indulsit, ut hujusmodi locus nonnisi Civibus Ferrariensibus verè originariis, quorum nominatio ad Magistratum Ferrariæ spectaret, pro tempore concedi & assignari deberet. Aliumque pariter locum in prædicto Collegio ex Apostolica concessione fel. record. Innocentii Papæ XII. Cives Neapolitani obtinere dignoscuntur, quibus prædictus Innocentius per suas literas in simili forma Brevis sub datum die decimaquarta Novembris anni millesimi sexcentesimi nonagesimi septimi desuper expeditas indulsit, ut occurrente pro tempore prædicti loci, sic eis ut præfertur, concessi vacatione, ab Electis illius Civitatis tres Cives Neapolitani Juris utriusque Doctores Romano Pontifici pro tempore existenti nominarentur, ex quibus idem Romanus Pontifex unum ad hujusmodi Advocati Consistorialis munus præeligeret & assumeret, prout in singulis eorundem Pii, Urbani, & Innocentii Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum memoratis literis latiùs & uberiùs continetur.

Quæ quidem omnia prædictis Civitatibus, Collegiis, seu Universitatibus, vel a Prædecessoribus nostris, ut præfertur, expressè concessa, vel antiquæ consuetudinis jure acquisita, Indulta & Privilegia, ut scilicet ex eisdem unus pro tempore juxta præscriptas respectivè formas electus, in prædictum Advocatorum Consistorialium Collegium cooptetur, atque ad exercenda munera eidem Collegio & Advocatis competentia servatis servandis admittatur, approbamus & confirmamus, & quatenus opus sit, innovamus, & tanquam ex integro præsentium tenore concedimus & indulgemus.

Volentes ut reliqui, ad explendum duodenarium prædictum Advocatorum Consistorialium numerum, ex omni Advocatorum Romanæ Curiæ cœtu eligantur, qui vel Almæ Urbis nostræ, vel alterius Civitatis Apostolicæ Sedis Ditioni in temporalibus subjectæ, Cives existant, ac necessariis probitatis, doctrinæ, experientiæ, natalium, aliisque requisitis dotibus & qualitatibus præditi sint: Ita tamen, ut quandocumque locus aliquis vacaverit in prædicto Collegio, qui Civibus alicujus ex prædictis Civitatibus addictus non sit, vel cui antea per deputationem Coadjutoris provisum non fuerit, ipsi Advocati Consistoriales collegialiter congregati, pro ipsorum fide, & notitia eorum, qui in Romana Curia laudabilem in Advocati munere operam navant, tres viros ex iis, qui vel Romanæ, ut præfertur, vel alterius Civitatis Ecclesiasticæ Ditionis, Cives existant, quosque in illustre ipsorum Collegium adscribi dignos censuerint, Romano Pontifici pro tempore existenti exhibeant, qui pro suo arbitrio unum ex illis in Aulæ suæ Consistorialis Advocatum eliget ac deputabit; atque ita in posterum servari mandamus, non obstante fel. record. Prædecessoris nostri Clementis Papæ XII. Decreto edito in Consistorio secreto diei vigesimæ secundæ Januarii anno millesimo septingentesimo trigesimo primo, in quo aliam pro hujusmodi Advocatorum delectu formam præscripsit; cujus Decreti tenorem pro præsentibus inserto, ac de verbo ad verbum expresso habentes, eidem in hac parte, motu, scientia & potestatis plenitudine paribus expressè derogamus, illudque, ac si nunquam emanasset, cassamus, irritamus & annullamus, ac pro cassato, irrito & annullato in posterum haberi volumus & jubemus.

Collatum verò semel Advocati Consistorialis Officium, excepto casu spontaneæ dimissionis, aut juridicæ privationis, nullatenus vacare intelligatur, nisi per promotionem ad Auditoratum Causarum sacri Palatii, aut Episcopatum cum residentiæ onere eidem adnexo, aut ad Cardinalatus dignitatem.

Electis autem juxta formam a Nobis supra præscriptam Advocatis Consistorialibus, quamvis minimè liceat propria hujusmodi Officii munera exercere, nisi post expletas omnes functiones, quæ in eorum admissionibus de more peragendæ sunt, quæque fortasse, sicut etiam pro electis causarum sacri Palatii Auditoribus, novam atque meliorem nor-

mam,

mam, Deo favente, a Nobis accipient: Antianitatis tamen jura eiſdem acquiri ſtatuimus ab eo die, quo noſtram, ſeu noſtrorum pro tempore Succeſſorum de eorundem electione ſchedulam, Motus proprii nuncupatam, in Collegio præſentaverint. Coadjutores verò eandem antianitatem deſument ab eo die, quo poſt prædictas omnes functiones expletas, antianitatem prædictam ſibi ab ipſorum Collegio aſsignari petierint & obtinuerint per decretum ejuſdem Collegii, Apoſtolicis deinde literis in forma Brevis expeditis, ſi Nobis & Succeſſoribus noſtris placuerit, approbandum & confirmandum. Quæ omnia in eum finem expreſsè diſpoſita ſunt, ut liquidò appareat quibuſnam in occurrentibus optionis caſibus debeatur locus inter ſeptem Seniores ſeu Participantes, & cui pariter totius Collegii Decanatus pro tempore ſit deferendus.

Quod quidem Decanatus officium, Nos inhærendo decretis aliàs ab ipſo Collegio conditis, neque a Junioribus aut Coadjutoribus ullo modo, neque a Senioribus abſentibus obtineri volumus; ſed nec ab iis, qui vel Epiſcopali charactere inſigniti, vel aliàs inter Curiæ noſtræ Prælatos adſcripti reperiantur; ſed ad eum deferri debere ſtatuimus, qui inter Seniores in Romana Curia præſentes, & non Prælatos, antiquior eſſe dignoſcatur. Eveniente autem caſu, quo omnes Advocati Seniores in Romana Curia præſentes, vel Epiſcopatu vel Prælatura decorati reperiantur, is qui antiquior inter eos erit, Pro-Decani titulo, muneribuſque fruetur; donec in ſeptenarium Participantium numerum ſubingrediatur aliquis non Prælatus, ad quem Decanatus hujuſmodi Officium jure deferatur.

Ex privilegiis verò ſeu prærogativis, quibus hujuſmodi Advocatorum Conſiſtorialium nobilis Ordo, ex conceſſione Prædeceſſorum noſtrorum & veteri conſuetudine fruitur, noſtrâque demum voluntate in poſterum gaudere debebit, alia pertinent ad ipſius Ordinis decora & ornamenta; alia verò ad exercitium non unius generis munerum, quæ eidem Collegio privativè ſunt demandata. Cum enim prædicti Aulæ noſtræ Conſiſtorialis Advocati veri ſint & indubitati noſtri, & Romani pro tempore Pontificis Familiares & continui Commenſales, neque porro ad inſtar aliorum familiarium hujuſmodi, ſed pariformiter & æquè principaliter cum aliis Familiaribus & Commenſalibus prædictis habeantur, & haberi debeant; unde etiam panem honoris ex quotidiana noſtra & Romani pro tempore Pontificis liberalitate percipiunt; atque in ejuſdem Romani Pontificis iter agentis comitatu, quemadmodum in aſſociandis S. R. E. Cardinalibus Legatis de Pontificio Latere miſſis, nec non occaſione obviam eundi Imperatoribus, Regibus, & Principibus Viris ad Curiam venientibus, una cum reliquis Pontificiæ Aulæ Prælatis & Familiaribus incedunt; non ſolùm reliquis omnibus Romanæ vel alterius Curiæ cauſarum Advocatis, Patronis, Procuratoribus atque Cauſidicis, omnibuſque tam Romanæ, quàm alterius cujuſcumque Univerſitatis Licentiatis, Doctoribus, Ante-

ceſſoribus, atque Magiſtris, etiam antiquioribus, honoris & dignitatis prærogativâ præcellunt, ſed reliquis etiam tum Clericis tum Laicis, quantumvis ex nobili genere procreatis, & quocumque officio ſeu dignitate præſtantibus, aliorumque Principum Familiaribus antecedunt; & tam in Cappellis, quàm in Conſiſtoriis, & Pontificalibus aliiſque ſupplicationibus ſeu Proceſſionibus, equitatibus ceteriſque publicis functionibus locum habere debent, immediatè poſt Cubicularios noſtros utriuſque Aulæ tam ſecretæ, quàm honoris nuncupatæ, nimirum ſupra ipſos Intimi Sacelli noſtri Cappellanos ſecretos alioſque inferioris Ordinis, prout jam de expreſſo mandato noſtro, omni ſublata dubitandi occaſione, in uſu poſitum eſt; & nihilominus Nos idem perpetuis futuris temporibus obſervari, præſentium tenore mandamus atque ſtatuimus. Eaſdemque Cappellas & Functiones omnes prædicto Advocatorum Conſiſtorialium Collegio, quemadmodum aliis Collegiis in eiſdem locum habentibus, per Curſores intimari; atque in eis Candelas, Palmas, & Ceras benedictas, *Agnus Dei* appellatas, in pari quantitate & qualitate cum reliquis Familiaribus noſtris, ipſis diſtribui; necnon eoſdem ad audiendas prædicationes verbi Dei, quæ ſtatis temporibus in Palatio noſtro habentur, unacum Prælatis Romanæ Curiæ aliiſque Familiaribus noſtris, quemadmodum conſueverunt, admitti volumus & jubemus.

Seſſionis verò locum, quem in Cappellis, quæ in Baſilica noſtra Vaticana celebrantur, hactenus obtinuerunt, nimirum in inferiori Pontificii Solii gradu, infra Almæ Urbis noſtræ Conſervatores, idem in poſterum in prædictis aliiſque Cappellis, quæ pro loci amplitudine eodem ritu diſponi poterunt, eiſdem aſſignari decernimus. Ubi verò Cappellæ in Pontificiis noſtrarum Ædium Sacellis habeantur, ſeu in aliis Eccleſiis & locis eodem ordine diſponantur, quo in prædictis Ædium noſtrarum Sacellis ordinari conſueverunt; firmam eiſdem & ratam eſſe volumus conceſsionem ſedilis ſeu ſcamni ad ipſorum uſum, ante ſcamnum ſeu ſedile pro noſtris ad honorem Cubiculariis apponi ſolitum, de noſtro expreſſo mandato ſemel poſiti & aſsignati, ac deinde per alias noſtras in forma Brevis literas die quinta Martii anni milleſimi ſeptingenteſimi quadrageſimi ſecundi expeditas in perpetuum attributi, itaut ab ejuſdem ſcamni ſeu ſedilis uſu & poſſeſsione a nemine quavis auctoritate ullo unquam tempore valeant amoveri. Ubi verò pro deferenda Umbella ſeu Baldacchino in ſupplicationibus Pontificiis, neceſſarius fortè numerus non adſit dilectorum Filiorum utriuſque Signaturæ noſtræ Referendariorum, quibus hujuſmodi honorem privativè conceſſum eſſe dignoſcitur, hujuſmodi numerum, præſente Pontifice ab ipſius Cubiculariis ſecretis, vel his etiam deficientibus, ab aliis ejuſdem Cubiculariis, honoris nuncupatis; eodem verò Pontifice abſente, ab Advocatis Conſiſtorialibus ſuppleri debere decernimus.

In Conciliis autem tam Generalibus, quàm Provincialibus, aliiſque,

quæ, in quibus eoſdem Aulæ noſtræ Conſiſtorialis Advocatos, ſeu tanquam præſentis fortè Pontificis Familiares Romanam Curiam ſequentes, ſeu tamquam de Legati Apoſtolicæ Sedis comitatu, vel etiam tamquam Decretorum, aut Juris Civilis Doctores, quemadmodum in more poſitum eſſe dignoſcitur, locum & ſeſsionem habere contingat; eaſdem omnino præeminentias ac prærogativas tam reſpectu Officialium Romanæ Curiæ, quàm aliorum quorumlibet, eiſdem competere volumus, quas in Palatio noſtro, atque in Romana Curia & Urbe obtinere ſolent.

Habitus porro formam eiſdem uſitatam Advocati prædicti in poſterum etiam perpetuò retineant, tam in Pontificalibus aliiſque ſolemnioribus functionibus, Cappellis, Conſiſtoriis, Proceſsionibus, Equitationibus, quàm in ipſorum actibus Collegialibus; laneam ſcilicet talarem Cappam, coloris violacei, rubris undequaque futuris fulcitam, & Holoſerico rubro ſubſutam, cum Capputio ab anteriori parte rotundo, a tergo verò prolixiori, Holoſerico pariter rubro intrinſecus, eodem verò etiam extrinſecùs æſtivo tempore; hiemali autem armellinis pellibus reſpectivè ſubſuto, eoque vel aperto, vel clauſo pro functionum diverſitate geſtando. Habeant etiam Pluvialis uſum in die Coronationis Romani Pontificis, & in altera die, qua novus Pontifex Conſtantinianæ Lateranenſis Baſilicæ poſſeſsionem ſolemniter capit; ut ſcilicet, dum ad decantandum laudes ſauſtaque omnia novo Pontifici de Cœlo adprecanda, præcinente ſupradicta quidem Coronationis die S. R. E. Cardinali Diaconorum Priore, in die verò Poſſeſsionis altero ejuſdem S. R. E. Cardinali Priore Presbyterorum, una cum Subdiaconis Apoſtolicis procedunt, Pluvialibus tranſverſis induantur; itaut pars aperta Pluvialis remaneat ſupra humerum dextrum, circa collum autem ſupra Pluviale Capputium de more deferant: Extra verò prædictas functiones, uſualem geſtationem Veſtis Talaris nigri coloris, cum ſimili Mantellono rotundo, ab Alexandro Papa VII. Prædeceſſore noſtro per ſpeciale Decretum ſub die vigeſima ſeptima Novembris anni milleſimi ſexcenteſimi quinquageſimi quinti eidem Advocatorum Conſiſtorialium Collegio privativè conceſſam, approbamus & confirmamus; ita ſcilicet, ut nemini liceat ſimilibus Veſtibus & Inſigniis uti, ipſiſque electis Auditoribus Cauſarum ſacri Palatii Cappellanis noſtris vetitum ſit hujuſmodi habitum aſſumere, niſi de licentia Collegii prædicti Advocatorum Conſiſtorialium, juxta antiquam obſervantiam, ab eodem Collegio per ſupplicem libellum expreſsè petenda & reſpectivè concedenda; quemadmodum Nos omnibus & ſingulis, & ſpecialiter Auditoribus electis præfatis, non obſtante quacumque conſuetudine in contrarium forſan inducta, per hæc Apoſtolica ſcripta vetamus atque interdicimus.

Utque præterea ex Alma Urbe noſtra aliò proficiſcentibus prædictis Aulæ noſtræ Conſiſtorialis Advocatis debitus honor ab omnibus habeatur; quod jam vivæ vocis oraculo eiſdem conceſsimus, ut ſcilicet habitu via-

torio

torio ad formam habitus per Prælatos & Familiares noſtros extra Urbem geſtari ſoliti, ſervato tamen nigro colore, Advocati prædicti uti poſsint & valeant, præſentium quoque tenore expreſsè concedimus & indulgemus.

Præcipua verò & propria eorum Collegii munera ea ſunt, quæ circa Conſiſtorium, & actus atque negocia in eo gerenda atque tractanda, verſantur: Quæ quidem ita ipſorum Advocatorum Conſiſtorialium propria ſunt, ut ad ipſas functiones pro hujuſmodi Advocati munere in Conſiſtorio peragendas nequidem admittantur ex eodem Collegio illi, qui inter Romanæ Curiæ Prælatos adſcripti reperiuntur, niſi Prælatitio habitu depoſito, habitum Advocati Conſiſtorialis in eum finem induere conſentiant. Cum igitur aliqua majoris momenti cauſa in Conſiſtorio ſecreto veteri more judicialiter agenda erit, non alii, quàm Advocati Conſiſtoriales prædicti ad deducenda Partium jura ſunt admittendi. Et quoniam inter majores cauſas, quæ a Romano Pontifice cum Venerabilium Fratrum ſuorum conſilio definiuntur, Beatificationes Servorum Dei, ac Beatorum Canonizationes meritò recenſentur, congruum propterea viſum eſt, ut prærogativa ſcribendi in Jure in hujuſmodi cauſis Collegio Advocatorum Conſiſtorialium reſervaretur; quamvis habita ratione plurium Officiorum, quæ illis incumbunt, opportunè quoque ſtatutum ſit, a Congregatione Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpoſita, duodecim alios e celebrioribus Romanæ Curiæ Cauſarum Advocatis ad hunc effectum approbari & deputari, ad hoc ut Cauſarum hujuſmodi Poſtulatores earum Patrocinium alicui ex illis, pro ipſorum libitu, ſervatis ſervandis valeant demandare.

Ad ipſos tamen Aulæ Conſiſtorialis Advocatos privativè ſpectat publicas in Conſiſtorio inſtantias proponere pro Servorum Dei Beatificatione, aut Beatorum Canonizatione, hoc eſt in Conſiſtoriis publicis, quæ in traditione Pilei Cardinalitii novis Cardinalibus creatis, ſeu in receptione Legati Sedis Apoſtolicæ ad Urbem redeuntis, aut alicujus Principum Oratoris ad præſtandam Obedientiam Sedi Apoſtolicæ miſſi celebrantur, Orationes habere ſuper meritis ac virtutibus prædictorum Servorum Dei & Beatorum, inſtando apud Summum Pontificem, ut eorum Beatificationis aut Canonizationis Cauſæ committantur, ſeu ulterius promoveantur, aut reſpectivè expediantur; quemadmodum abrogato veteri more minus decenter inducto, declamandi ſcilicet de rebus profanis, & plerumque de atrocioribus criminibus confictis & imaginariis, per Urbani Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri Decretum ſub die vigeſima ſeptima Januarii anni milleſimi ſexcenteſimi trigeſimi primi editum, ſubſequutâ deinde circa methodum in hujuſmodi Orationibus ſervandam peculiari inſtitutione firmatum fuit. Pro quibus Orationibus peragendis, quæ in duo aut ad ſummum in tria Conſiſtoria ſingulæ dividi conſueverunt, quæque non ſolùm a Senioribus & Participantibus, ſed etiam a Junioribus & Coadjutoribus per turnum, ſervato antianitatis ordine, & a Coadjutoribus præ-

prædictis tam ex propria, quàm ex Coadjuti perſona haberi ſolent, decem ſcuta auri in auro Advocato peroranti pro qualibet vice, ex maleficiorum proventibus, expedito Mandato a Notario Charitatis, eoque a Gubernatore Almæ Urbis noſtræ ſubſcripto perſolvi debent.

In iis pariter publicis Conſiſtoriis, quæ pro alicujus Beati Canonizatione coguntur, ad Advocatum pertinet Conſiſtorialis Aulæ, vitam, virtutes, atque miracula Servi Dei fusè integrèque enarrare, atque inſtantias Eccleſiarum, Principum, & Populorum pro ejuſdem Servi Dei Canonizatione Summo Pontifici repræſentare. Idemque paratus eſſe debet prædicta omnia, ſi opus ſit, in ſequenti Conſiſtorio ſemipublico ſtrictim referre. Deinde in die ſolemni Canonizationis in Vaticana Baſilica peragendæ, iterum pro definitivæ ſententiæ prolatione coram Summo Pontifice publicè inſtare. Pro quorum omnium implemento is, qui ea geſſerit, ex emolumentis, quæ occaſione Canonizationis Advocatorum prædictorum Collegio debentur, triginta ſcuta monetæ percipiet; a Poſtulatore autem cauſæ, eidem dono dabitur Imago depicta Servi Dei inter Sanctos relati.

Quotieſcumque demum Summo Pontifici in Conſiſtorio ſedenti ſupplicandum fuerit, ſive ii, quorum res agitur in Curia præſentes ſint, ſive abſentes, dummodo non ſint Imperatoriæ, Regiæ, aut Cardinalitiæ dignitatis, & in ipſo Conſiſtorio perſonaliter conſtituti; id nonniſi alicujus Advocati Conſiſtorialis voce & opera peragendum erit. Ipſique S. R. E. Cardinales, ubi ſuæ dignitati renunciare, eamque in manibus Summi Pontificis dimittere voluerint, per Advocatum pariter Conſiſtorialem a Collegio de ipſorum aſſenſu deputandum, præſentibus eorundem Procuratoribus legitimum mandatum habentibus, inſtantiam ſuam in Conſiſtorio proponi facere debent: Qua de cauſa centum Ducati auri de Camera ad Collegii creditum antea depoſiti, eidem Collegio præſtandi ſunt, iique inter Participantes æquis portionibus dividendi.

Similiter Patriarchæ, Archiepiſcopi, & nonnulli ex Epiſcopis, qui vel ex Eccleſiarum ſuarum juribus, vel ex perſonali conceſſione honore Pallii decorantur, illud in Conſiſtorio ſecreto per interpoſitam Advocati Conſiſtorialis perſonam poſtulabunt. Ideoque ſi Patriarcha, Archiepiſcopus, ſive Epiſcopus, ut ſupra Pallio donandus, in Romana Curia præſens exiſtat, in Conſiſtorio prædicto coram Pontifice ſe ſiſtet, medius inter Advocatum pro eo perorantem a dextris, & Magiſtrum Cæremoniarum a ſiniſtris; ſi verò Prælatus extra Curiam moretur, illius Procurator dextrum, Magiſter verò Cæremoniarum ſiniſtrum, Advocatus autem Conſiſtorialis medium locum tenebit; atque hic pro ſupradicti Pallii conceſſione demiſſas Pontifici preces exhibebit. Et niſi agatur de Eccleſia in partibus Infidelium exiſtente, vel cui ad inſtantiam, & juxta Decretum Congregationis S. R. E. Cardinalium negotiis de Propaganda Fide præpoſitæ de Paſtore proviſum fuerit, Advocatus prædictus decem

Duca-

Ducatos auri de Camera, qui præcedenter depoſiti eſſe debent, pro hujuſmodi petitione percipiet. Ad has verò petitiones in Conſiſtorio proponendas ſoli admittentur ſeptem Advocati Seniores ſeu Participantes, per turnum, excluſis Junioribus & Coadjutoribus, niſi ex perſona alicujus ex Senioribus prædictis ad poſtulandum acceſſerint.

Alterum verò Officiorum genus, quod eidem Advocatorum Conſiſtorialium Collegio privativè incumbit, ad hujuſce Almæ Urbis noſtræ Archigymnaſii & ſtudii generalis regimen ſpectat: Cujus Gymnaſii Rectoratus cum olim uni ex Prælatis Romanæ Curiæ ad ejus vitam concedi & aſſignari ſoleret, a Sixto Papa V. Prædeceſſore noſtro per ejus literas anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo octuageſimo ſeptimo, decimo Kalendas Septembris ſub Plumbo datas, pluribus ex cauſis animum ipſius moventibus, nec non in compenſationem certæ pecuniarum ſummæ a prædicto Advocatorum Conſiſtorialium Collegio in eum finem perſolutæ, eidem Advocatorum Conſiſtorialium Collegio cum omnibus & ſingulis illius Officii juribus, reditibus & emolumentis, nec non cum quibuſvis honoribus, oneribus, juriſdictionibus, facultatibus, & privilegiis ſupradicto Rectori Prælato aliàs competentibus, perpetuò unitum, annexum & incorporatum fuit.

Quam proinde unionem & perpetuam annexionem & incorporationem Officii Rectoratus hujuſmodi, una cum facultatibus ipſum Gymnaſium ejuſque Eccleſiam, Scholas & Bibliothecam regendi, aſſervandi, & gubernandi, unumque ex proprio Collegio in ſingulos annos ſtudiorum Rectorem, atque alterum Bibliothecarium, tum etiam Bibliothecæ prædictæ Cuſtodes alioſque Gymnaſii prædicti Officiales & Miniſtros, reſpectivè eligendi & deputandi; ſalvo eorum jure, quibus vel oneroſo, vel alio legitimo titulo nonnullorum Officialium hujuſmodi deputatio competere dignoſcatur; necnon ejuſdem Bibliothecæ libros permutandi, ſtatuta quoque, ordinationes & proviſiones pro Gymnaſii prædicti meliori regimine & utilitate condendi, faciendi & publicandi, atque illa ſeu illas, toties quoties eiſdem ſeu eorum majori parti expedire videbitur, mutandi & innovandi, ſicuti per Prædeceſſores noſtros Sixtum V., Clementem VIII. & Alexandrum VII. Romanos Pontifices eiſdem aliàs conceſſæ fuerunt, approbamus & confirmamus, & quatenus opus ſit, de novo concedimus & indulgemus.

In eligendis autem per concurſum, quoties ita Nobis & Succeſſoribus noſtris placuerit, tam Juris Canonici, & Cæſarei in Archigymnaſio prædicto Anteceſſoribus, quàm aliorum Theologiæ, Linguæ ſanctæ, aliarumque Linguarum & eloquentiæ, necnon rationalis & experimentalis Philoſophiæ Medicinæ, & ceterarum artium & facultatum, quæ in Archigymnaſio hujuſmodi publicè traduntur, & explicantur, Profeſſoribus atque Lectoribus; volumus, ut concurrentium examini coram Ven. Fratre noſtro Annibale Epiſcopo Portuenſi S. R. E. Cardinali Camerario, & ejuſ-

& ejuſdem Archigymnaſii atque Univerſitatis ſtudii generalis Cancellario, S. Clementis nuncupato, ejuſque in Officio Camerariatus hujuſmodi Succeſſoribus habendo, Advocati prædicti collegialiter ſemper aſſiſtant; & pro eorum, qui examinati fuerint, electione una cum Camerario prædicto, qui tamen duplicis ſuffragii jure gaudere debeat, iidem Advocati Conſiſtoriales ſuffragium ferant. Et quidem examen eorum, qui ad obtinendas Cathedras in Decretis, ſeu in jure civili ſcientiam & peritiam ſuam profitentur, ab ipſis Advocatis Conſiſtorialibus peragendum erit. Ad aliarum verò ſcientiarum, ſive facultatum, aut Linguarum Lectores Candidatos experiendos atque probandos, ab Archigymnaſii Rectore pro tempore deputato, cum prædicti S. R. E. Cardinalis Camerarii participatione & aſſenſu, alii aſſumentur Aſſeſſores in ſcientiis, facultatibus, & linguis hujuſmodi præſtantes, juxta quorum conſilium atque ſententiam tam Camerarius, quàm Advocati prædicti in ſuffragiis ferendis ſuper Concurrentium peritiâ judicia ſua dirigere valeant. Ac denique totius examinis, ſive concurſus, & ſuffragiorum latorum relatio, Nobis ſeu Romano pro tempore Pontifici fiet; ut vacanti Cathedræ, ſive lecturæ, de perſona habili & idonea, auctoritate Apoſtolica provideatur.

Firmamque præterea & ratam perpetuò eſſe volumus privativam facultatem Candidatos in utroque ſeu alterutro Jure Canonico & Cæſareo experiendi, probandi, eoſdemque Doctores in utroque ſeu alterutro Jure prædictis in Romana Curia & Urbe creandi, eiſque Doctoratus hujuſmodi inſignia conferendi, ſupradicto Advocatorum Conſiſtorialium Collegio tum antiquæ conſuetudinis & poſſeſſionis jure competentem, tum etiam expreſſis Prædeceſſorum noſtrorum Indultis & privilegiis multoties conceſſam & attributam, præſertim verò a ſel. record. Sixto Papa IV., Julio Papa III., Sixto Papa V., & Clemente Papa VIII., prout in eorum literis decima octava Septembris anni milleſimi quadringenteſimi octuageſimi tertii, ſexta Februarii anni milleſimi quingenteſimi quinquageſimi ſecundi, tertia Septembris anni milleſimi quingenteſimi octuageſimi ſeptimi, & duodecima Septembris anni milleſimi ſexcenteſimi primi, reſpectivè datis pleniùs diſponitur & continetur. Aſſerta verò privilegia, indulta, licentias & facultates, quorum prætextu aliæ perſonæ, ſeu Collegia cujuſcumque ſtatus, gradus, conditionis & præeminentiæ, id ſibi licere contendunt, licèt aliàs a prædictis aliiſque Prædeceſſoribus noſtris declarata, moderata, ſeu reſpectivè revocata, annullata, & viribus vacuata fuerint: Nos etiam, quacumque auctoritate & poteſtate, & quibuſcumque ex cauſis, etiam ex titulo oneroſo, & ſub quibuſvis verborum formulis, expreſſionibus, clauſulis & Decretis, etiam per Nos & Prædeceſſores noſtros Sedemque Apoſtolicam, eadem prædictis conceſſa forent, & quamtumvis longæ & immemorabilis conſuetudinis uſu ab eiſdem ſive perſonis, ſive Collegiis poſſeſſa & obtenta fuerint,

præſentium pariter tenore, quatenus opus ſit, revocamus, annullamus & viribus perpetuò vacuamus.

Et nihilominus attendentes, quod inter dilectos Filios Collegium noſtrorum & Sedis Apoſtolicæ Notariorum, Protonotariorum nuncupatorum, de numero Participantium, ex una, prædictumque Collegium noſtræ Conſiſtorialis Aulæ Advocatorum, ex alia parte, lis, & cauſa ſuper facultate promovendi ad gradum Doctoratus in utroque vel altero Jurium, tam in Urbe ejuſque diſtrictu, quàm extra illam & illum, in Cauſarum Palatii noſtri Apoſtolici Auditorio, coram certo illius Auditore introducta, adhuc pendet indeciſa: Nos, qui jura, rationes, & exceptiones utriuſque partis, tàm voce noſtris auribus inſinuata, quàm ſcripto deducta, per Nos ipſos accuratè examinavimus, & matura conſideratione perpendimus: Volentes ab utroque Collegio tam Notariorum, quàm Advocatorum hujuſmodi, quorum ſingulares perſonæ familiares noſtri exiſtunt, omnes & quaſcumque ſuper hac re lites, & controverſias penitus e medio tollere, eorumque reſpectivè jura, facultates & privilegia certis congruiſque limitibus præfinire; Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, prædictam ac quamcumque aliam, ſi qua ſit, litem & cauſam, in prædicto Auditorio, vel alio quovis Tribunali coram quocumque Judice, & in quacumque inſtantia, inter utrumque Collegium hujuſmodi ſuper præmiſſis pendentem (illius reſpectivè ſtatum, merita & alia quæcumque etiam de neceſſitate juris vel facti omnino exprimenda, necnon utriuſque Collegii prædicti conceſſiones, indulta, privilegia, & literas Apoſtolicas, eorumque totales & integros tenores ſatis Nobis cognitos & perſpectos, præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes), harum ſerie ad Nos avocamus, penituſque & omnino ſupprimimus, & extinguimus, perpetuumque deſuper ſilentium imponimus, atque os occludimus. Eiſdem verò Notariis de numero prædicto nullatenus licuiſſe, aut licere ſtatuimus & declaramus, obtentu & vigore literarum fel. record. Sixti Papæ V. Prædeceſſoris noſtri incipien. *Laudabilis* ſuper eorum privilegiis editarum, ſub datum videlicet nonis Februarii Pontificatus ſui Anno Primo, vel quarumvis aliarum literarum Apoſtolicarum ſub quacumque forma eidem Collegio conceſſarum, examinationem cujuſquam, Doctoratus gradum in altero vel utroque jure ſuſcipere cupientis, ad Partes, & extra Urbem committere, nec ſub aliena fide, & relationibus examinationis hujuſmodi, abſentem quemquam cum clauſula, ac ſi eſſet præſens, prout ſæpius hactenus factum fuiſſe intelligimus, ad hujuſmodi Doctoratus gradum in eadem Urbe promovere; ſed tantummodo Notarios noſtros prædictos, eorumque Collegium quatuor perſonas ſingulis annis, eaſque in Urbe prædicta verè, & realiter præſentes, prævio rigoroſo examine perſonaliter, & collegialiter per ipſoſmet Notarios faciendo,

& non

& non aliter, nec alio modo, ad normam Indulti Apoſtolici a rec. mem. Urbano Papa VIII. etiam Prædeceſſore noſtro eidem Collegio conceſſi, per ſuas literas datas ſub Annulo Piſcatoris die quinta Septembris Anni milleſimi ſexcenteſimi vigeſimi noni, ad Doctoratus gradum hujuſmodi promovere, liberè & licitè poſſe præſenti noſtræ declarationis oraculo definimus: Decernentes ſic, & non aliter intelligendas, & interpretandas fuiſſe, atque in poſterum intelligi, & interpretari debere eorundem Sixti, & Urbani Prædeceſſorum literas prædictas, quas pro majori cautela, & quatenus opus ſit, eatenus limitamus, revocamus & abolemus, quatenus præſentibus noſtris literis in aliquo adverſentur, eaſdem in omnibus & per omnia ad viam & terminos earundem præſentium reducentes; ne in re, quæ tanti momenti eſt pro recto ac felici Sanctæ Eccleſiæ & Reipublicæ gubernio, vel periculum immineat, quod ſub aliena fide & relationibus, ad gradus hujuſmodi promoveantur indocti, & qui ſi diligentem examinationem per ipſoſmet Notarios perſonaliter & collegialiter adhibitam ſubjiſſent, minus idonei forſan reperti fuiſſent: Vel id, quod abſurdum reputamus, ſequatur, ut ſcilicet prædicto Notariorum noſtrorum Collegio, cui de verè & realiter præſentibus in eadem Urbe, nonniſi quatuor ſingulis annis diligenti præmiſſo examine, juxta memoratum Urbani Prædeceſſoris Indultum, ad gradum prædictum promovere conceſſum fuit; id ipſum in numero indefinito permiſſum cenſeatur, quoad eos, qui ab eadem Urbe abſentes, & in remotiſſimis fortaſſe regionibus conſtituti permaneant.

Ad conſulendum tamen indemnitati eorum, qui hactenus a dilectis Filiis Sedis Apoſtolicæ Notariis prædictis extra Urbem, & in abſentia contra præſentis noſtræ declarationis tenorem, Doctoratus gradum in utroque vel alterutro jure ſuſceperint; omnes & ſingulas hujuſmodi promotiones ad hunc diem peractas auctoritate noſtra perpetuò revalidamus; & quaſcumque promotionum hujuſmodi nullitates, ex poteſtatis duntaxat defectu provenientes, earundem præſentium tenore ſanamus: Eaſdemque promotiones & gradus hactenus ita collatos, & reſpectivè ſuſceptos, ad omnes effectus, ad quos de cetero valere cenſebantur, eiſdem ſic, ut præfertur promotis in poſterum etiam ſuffragari debere ſtatuimus.

Quia verò illuſtre & perantiquum eorundem Notariorum de numero Participantium Collegium hujuſmodi, ob grata devotionis & familiaritatis obſequia, quæ Nobis & Apoſtolicæ Sedi inceſſanter impendit, aliaque illius & Notariorum prædictorum merita, ſpeciali benevolentia proſequimur, volentes aliquam propenſæ noſtræ erga illud voluntatis ſignificationem exhibere, eiſdem Notariis de numero prædicto, eorumque Collegio plenam liberamque licentiam, facultatem & poteſtatem per eaſdem præſentes tribuimus & impertimur, ut ipſi de cetero in perpetuum ſingulis annis, non quatuor duntaxat perſonas, eaſque familia-

res & pauperes, prout in dictis Urbani Prædeceſſoris literis præſcriptum reperitur, ſed vigore præſentium, ſex quidem perſonas, etiamſi non familiares, nec pauperes (dummodo tamen in Urbe præſentes exiſtant, aliaque neceſſaria requiſita illis ſuffragentur) ad prædictum gradum Doctoratus in altero, vel utroque jure promovere poſſint & valeant: Ita quod ſic per eos pro tempore promoti, & laureati omnibus & ſingulis favoribus, honoribus, gratiis & privilegiis, quibus ſimiles Doctores in publico Archigymnaſio Sapientiæ Urbis laureati de jure, uſu, privilegio, conſuetudine, aut aliàs quomolibet utuntur, fruuntur & gaudent, pariformiter & æquè principaliter uti, frui, potiri, & gaudere poſſint & debeant, ac ad omnes & quoſcumque effectus, etiam Eccleſias Cathedrales aſſequendi, ab omnibus ubique cenſeri, haberi, & reputari, ac ſi in prædicto Archigymnaſio verè promoti & laureati fuiſſent: Ampliantes & extendentes quoad hæc utraſque Sixti & Urbani Prædeceſſorum literas prædictas, de cetero in ſuo robore permanſuras.

Volumus autem, quod iidem Notarii eorumque Collegium prædictum in promotione & creatione dictorum ſex, alterius, vel utriuſque Juris Doctorum, omnia & ſingula ad præſcriptum dictarum Urbani Prædeceſſoris & noſtrarum præſentium ſervanda & adimplenda, omnino ſervare & adimplere teneantur: Et quod numerus dictorum ſex, & non ultra, quavis de cauſa uno anno non completus, non poſſit, nec valeat ſubſequentibus annis compleri vel reintegrari: Quodque nota rogitus promotionum, cum nominibus & cognominibus ac Patria promotorum, intra menſem ex tunc proximum, a die cujuſlibet promotionis computandum, ad Archivium Urbanum, ad inſtar aliorum rogituum, per Secretarium Collegii hujuſmodi, vel per ipſos promotos & laureatos, deferri omnino debeat: Et tunc ſolùm videlicet, poſtquam nota prædicta ad Archivium Urbanum delata fuerit, & non antea, talis promotus pro Doctore ſe gerere, & pro legitimè laureato & promoto ad quoſcumque Juris effectus haberi poſſit; aliàs promotus ipſe pro Doctore publicè, vel privatim ſe gerens, pœnam falſi ipſo facto & jure incurrat.

Omnes verò alias promotiones & creationes Doctorum in utroque, ſeu altero Jurium, atque Inſignium Doctoralium traditiones ab aliis, quàm Advocatis Conſiſtorialibus prædictis, etiam per Comites Palatinos, aut per ipſos Notarios de numero Participantium, eorumque Collegium, præter vel contra præſcriptam formam, & ultra præfinitum numerum, in Romana Curia & Urbe prædicta in poſterum factas vel faciendas cum omnibus inde ſecutis & ſequendis quibuſcumque, irritas & inanes nulliuſque roboris vel momenti eſſe & fore, ac pro nullis & infectis haberi & cenſeri, neminique ad quoſcumque effectus ullo unquam tempore ſuffragari debere, ipſoſque ab aliis quàm Advocatis prædictis, etiam per eoſdem Notarios de numero prædicto, ultra ſex præfatos, ad gradum Doctoratus hujuſmodi nulliter & attentatè promotos vel aſſumptos,

ptos, pro non Doctoribus haberi, eadem Apoſtolica auctoritate ſtatuimus, atque decernimus.

Præterea ſupradictos noſtræ Conſiſtorialis Aulæ Advocatos, eorumque Collegium amplioribus favoribus & gratiis proſequi, & tam prædicti Archigymnaſii Almæ Urbis noſtræ ſplendori & dignitati, quàm feliciori atque utiliori Romanæ Curiæ ſtatui & regimini pleniùs conſulere & providere volentes, ſimulque dignum rationique conſonum reputantes, ut quicumque ad Dignitates, Prælaturas, Magiſtratus aliaque munia & Officia dictæ Curiæ, quæ in eadem Curia, & in Romana Urbe conſiſtunt, & in ea exercentur, & quæ Doctoratus gradum in utroque vel altero Jurium annexum habent, aut quomodolibet requirunt, pro tempore aſſumi, & promoveri deſiderant, eorum doctrinæ & idoneitatis in prædicto Archigymnaſio publicum præbeant experimentum; Apoſtolica auctoritate prædicta, motuque, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ſtatuimus atque ſancimus, ut ii quidem, qui ante diem publicationis præſentium ad hujuſmodi Doctoratus gradum in quacumque publica & approbata tam Status eccleſiaſtici, quàm extera Univerſitate ſtudii generalis, legitimè promoti extiterint, ad Prælaturas, Magiſtratus, Judicaturas, Lecturas & Dignitates etiam Eccleſiaſticas dictæ Urbis, necnon ad facultatem ſcribendi tam in jure, quàm in facto, & patrocinandi uti Procuratores in cauſis coram prædicto Rotæ Romanæ Auditorio, dummodo cetera neceſſaria requiſita illis aliàs reſpectivè ſuffragentur, admitti, illaſque & illos ſeu illa recipere, retinere, & exercere liberè & licitè poſſint & valeant, nec ob id eundem Doctoratus gradum in dicto Archigymnaſio iteratò ſuſcipere cogantur. Contra verò ii, qui ante diem publicationis earundem præſentium literarum nondum doctoralem gradum, ut præfertur, ſuſcepiſſe comperti fuerint, ad aliquam ex dignitatibus, vel aliquod ex beneficiis Eccleſiaſticis in Baſilicis, aut Collegiatis, vel aliis Eccleſiis ejuſdem Urbis conſiſtentibus, pro quibus aſſequendis, obtinendis, vel retinendis ex Sacrorum Canonum, aut Generalium Conciliorum, vel Conſtitutionum Apoſtolicarum, ſeu aliarum Sanctionum diſpoſitione, vel etiam ex lege fundationis, gradus & qualitas Doctoralis requiratur, ac etiam ad Prælaturas, Magiſtratus, Judicaturas, etiam alieno nomine exercendas, & Lecturas publicas Urbis & Curiæ prædictarum, nec non ad facultatem patrocinandi tanquam Procuratores in cauſis coram eodem Rotæ Auditorio, aut reſpondendi de jure, ſeu ſcribendi pro Advocati munere coram quocumque Judice, ſeu Tribunali; ac demum ad quodcumque munus vel Officium Urbis & Curiæ prædictarum in ipſa Urbe exercendum, quod de jure pariter, vel ſtatuto, aut ex aliqua Apoſtolica Conſtitutione & Ordinatione, vel etiam ex longa & inveterata conſuetudine gradum & qualitatem Doctoralem hujuſmodi exigat, vel requirat, non poſſint, nec valeant recipi, vel admitti, illaſque ac illos & illa reſpectivè obtinere vel exercere; etiamſi

Præ-

Prælaturæ & Judicaturæ prædictæ ejuſdem Rotæ, Cameræ, & Cancellariæ Apoſtolicæ, Signaturæ noſtræ, Populi Romani, vel cujuſvis Collegii etiam privilegiati & privilegiatiſſimi, ac ſpecialem & ſpecialiſſimam ac ſpecificam & individuam mentionem & expreſſionem requirentis exiſtant; niſi ante admiſſionem & receptionem hujuſmodi, vel quoad prædicta beneficia & dignitates Eccleſiaſticas, infra tempus a jure vel Conſtitutionibus & Canonicis Sanctionibus prædictis, aut in fundatione reſpectivè præfixum, Doctoratus gradum in ipſo publico Urbis noſtræ Archigymnaſio ſuſceperint: Decernentes & eadem auctoritate ſtatuentes, quod gradus Doctoratus hujuſmodi poſt earundem præſentium publicationem in alia quavis ſtudii generalis Univerſitate tam extera, quàm Status noſtri Eccleſiaſtici, quantumvis publica, approbata, celebri & famoſa, ac ſpecialiſſima mentione digna, datus & receptus, ipſis graduatis ad quemcumque alium, non autem unquam ad effectum aſſequendi ſupradictas Dignitates, Prælaturas, Judicaturas, Lecturas, Munera & Officia prædicta in Curia & Urbe noſtra, ſuffragari de reliquo valeat; immo pro effectu præmiſſornm Doctoratus gradus alibi datus & receptus, habeatur & haberi debeat, ac ſi nullo modo datus ac receptus fuiſſet.

Ab hac tamen generali lege illos duntaxat exceptos eſſe volumus, quos in vim Apoſtolici privilegii ſeu Indulti alicui Nationi, Civitati, Univerſitati, ſeu Collegio ab hac S. Sede conceſſi, vel ad munus Advocati Conſiſtorialis, ut ſupra, vel ad Auditoratum Cauſarum Palatii noſtri Apoſtolici nominari, & Nobis ſeu Romano Pontifici pro tempore exiſtenti, præſentari, ſeu aliàs juxta Indultorum hujuſmodi tenorem eligi & deputari contingat: Ut ſcilicet, ſi illi qui ad prædicta Officia nominati ſeu electi fuerint, in aliqua conſpicua Univerſitate illius Nationis, aut Civitatis, vel in ea reſpectivè Univerſitate aut Collegio, quibus indulta hujuſmodi, ſeu privilegia conceſſa fuerunt, ad Doctoralem gradum in utroque jure promoti fuiſſe dignoſcantur, hujuſmodi gradus ab iis, ut præfertur ſuſceptus, juncto illius ſeu illorum teſtimonio, qui eos præſentaverint, necnon Pontificis judicio, qui eoſdem ad prædicta Officia elegerit & deputaverit, ſatis eiſdem ſuffragari cenſeatur, ad effectum aſſequendi hujuſmodi Officia, eaque ſervatis ſervandis exercendi, abſque eo quod ad iteratam prædicti gradus ſuſceptionem in dicto Sapientiæ Archigymnaſio compelli poſſint.

Ut igitur ordinatio & ſtatutum noſtrum hujuſmodi perpetuis futuris temporibus inviolabiliter obſervetur Ven. Fratribus noſtris Thomæ Epiſcopo Oſtien. & Velitern. S. R. E. Cardinali Vice-Cancellario Ruſo, & Anibali Epiſcopo Portuen. ejuſdem S. R. E. Cardinali Camerario S. Clementis; necnon dilecto Filio noſtro Nereo S. Euſtachii prædictæ S. R. E. Diacono Cardinali Corſino nuncupatis, Signaturæ noſtræ Juſtitiæ Præfecto, eorumque in dictis Officiis Succeſſoribus; & dilectis præterea Filiis, Collegiis Notariorum Apoſtolicorum, Protonotariorum nuncupatorum de nu-

de numero Participantium, & Cappellanorum noſtrorum, Cauſarum S. Palatii Auditorum, necnon Clericorum Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, & Signaturæ Juſtitiæ Referendariorum Votantium, atque Abbreviatorum de Parco Majori, ipſorumque Aulæ noſtræ Conſiſtorialis Advocatorum, & Procuratorum Cauſarum Sacri Palatii, eorumque reſpectivè Decanis; Capitulis quoque, ſeu Collegiis Baſilicarum, Collegiatarum, & aliarum Eccleſiarum dictæ Urbis, aliiſque Superioribus & Perſonis præſentibus & futuris, ad quos nunc quomodolibet ſpectat, & pro tempore ſpectabit, per hæc eadem ſcripta committimus & injungimus, quatenus ordinationi & ſtatuto prædictis humiliter intendentes, præmiſſa obſervari & adimpleri curent, nec quemquam in poſterum ad Dignitates, Prælaturas, Magiſtratus, Judicaturas, Lecturas, Munera, Officia, & Beneficia prædicta, qui Doctoratus gradum in prædicto Archigymnaſio non ſuſceperit, extra caſus a Nobis, ut ſupra exceptos, admittant ſeu recipiant, neque contra ordinationis & ſtatuti noſtri hujuſmodi ſeriem, diſpoſitionem & tenorem a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter attentari ullo unquam tempore permittant.

Quæcumque demum Romanæ Curiæ munera prædicto Advocatorum Conſiſtorialium Collegio tam expreſſis Prædeceſſorum noſtrorum conceſſionibus, quàm longæ conſuetudinis uſu privativè, ut præfertur, attributa eſſe dignoſcuntur, ea omnia & ſingula ita ſupradicto Collegio addicta & acquiſita eſſe declaramus, ut perpetuis futuris temporibus neque munus Promotoris Fidei; de quo Decretum adeſt Urbani Papæ VIII. ſub datum die decima tertia Januarii anni milleſimi ſexcenteſimi trigeſimi primi, in favorem ipſius Collegii hactenus inviolabiliter obſervatum; & quo Nos ipſi, dum in minoribus conſtituti, in eodem Collegio locum obtinerenus, plures annos perſuncti fuimus; neque Officium Advocati Pauperum, aut aliud Advocati Fiſci & Cameræ noſtræ Apoſtolicæ; quæ olim Seniori de Collegio prædicto pro tempore incumbebant, deinde verò arbitrio Summi Pontificis, in aliquem tamen de ipſo Collegio ſemper conferri conſueverunt; nec illud pariter Advocati Fabricæ Baſilicæ Apoſtolorum Principis, aut illud Advocati Senatus & Populi Almæ Urbis noſtræ, vel denique munus Commiſſarii Conclavis Sede vacante, alteri cuiquam perſonæ, præterquam alicui ex dicto Collegio Advocatorum Aulæ noſtræ Conſiſtorialis, quacumque in contrarium conſuetudine, ſi quæ fortè circa aliquod ex præmiſſis muneribus allegari poſſet, minimè obſtante, concedi debeat aut aſſignari.

Volumus tamen prædicta Officia Promotoris Fidei & Advocati Fiſci, quæ duo olim ab una eademque perſona conjunctim obtineri & exerceri conſueverant, ſed a recol. mem. Prædeceſſore noſtro Clemente Papa XI. juſtis & rationabilibus de cauſis ab invicem disjuncta & ſeparata fuerunt, per ejus literas perpetuò valituras die ſeptima Aprilis anni milleſimi ſeptingenteſimi ſeptimi in forma Brevis expeditas, ſic etiam in poſterum ſeparatim

paratim conferri, & a duobus reſpectivè Advocatis Conſiſtorialibus exerceri; quidquid deinceps in praxi ſervatum fuerit, & obtineat de præſenti in perſona dilecti Filii Magiſtri Ludovici de Valentibus moderni Fidei Promotoris, & Fiſci Advocati, per ſpecialem gratiam eidem a ſel. record. Prædeceſſore noſtro Clemente Papa XII. conceſſam, & ultra ipſius perſonam nullatenus extendendam. Proindeque aſſignationem portionis panis & vini, necnon ſcutorum tercentorum monetæ Romanæ, quæ deinde laudatus Clemens Papa XI. per alias ſuas in ſimili forma literas datas die trigeſima Aprilis anni milleſimi ſeptingenteſimi decimi quarti, ex ſalariis & emolumentis Advocati Fiſci detracta, una cum hujuſmodi portione panis & vini prædicto Fiſci Advocato ex Palatio Apoſtolico antea dari ſolita, Promotori Fidei pro tempore exiſtenti de cetero perſolvi mandavit, auctoritate prædicta & harum ſerie approbamus, confirmamus & innovamus, atque in poſterum, quum caſus evenerit demandatæ ſeparationis reipſa iterum exequendæ, perpetuò ſervari mandamus.

Præterea diſtrictè præcipimus, ut quicumque ex prædictis Advocatis ad munus Advocati Fiſci & Cameræ Apoſtolicæ, itemque ad aliud Advocati Pauperum deputati fuerint, omnino abſtineant a ſuſcipiendo Patrocinio aliarum Cauſarum, quæ ad Officium ſibi reſpectivè commiſſum minimè pertineant; quacumque pariter in contrarium conſuetudine minimè obſtante.

Ut autem tot tantiſque publicis graviſſimiſque muneribus aſſiduam operam impendere Advocati prædicti commodè valeant, & ſpirituali ſimul eorundem conſolationi per Apoſtolicæ benignitatis favorem conſultum ſit, quod jam per alias noſtras in forma Brevis literas ſub die vigeſima octava Februarii anni milleſimi ſeptingenteſimi quadrageſimi ſecundi expeditas, eiſdem elargiti fuimus, id etiam præſentium tenore, & auctoritate prædicta confirmamus & innovamus, ut ſcilicet eiſdem Advocatis Conſiſtorialibus eorumque Coadjutoribus nunc & pro tempore quandocumque exiſtentibus, in privato Domus cujuſlibet eorum habitationis, etiam in hac Alma Urbe noſtra, Oratorio ad hoc decenter muro extructo & ornato, ſeu extruendo & ornando, ab omnibus domeſticis uſibus libero, per dilectum Filium noſtrum in eadem Urbe ejuſque Diſtrictu Vicarium in ſpiritualibus Generalem, quoad Oratoria in dicta Urbe, & quoad alia extra eandem Urbem per Ordinarium loci reſpectivè priùs viſitando & approbando, unam Miſſam pro unoquoque die, dummodo in Domo hujuſmodi celebrandi licentia, quæ adhuc duret, alteri conceſſa non fuerit, per ſe ipſos, ſi Sacerdotes fuerint, celebrare, ſeu per quemcumque Sacerdotem approbatum Secularem, vel de Superiorum ſuorum licentia Regularem, ſine tamen quorumcumque jurium Parochialium præjudicio, ac Paſchatis Reſurrectionis, Pentecoſtes, & Nativitatis Domini Noſtri Jeſu Chriſti, aliiſque ſolemnioribus anni feſtis diebus exceptis, in ſua ac quatenus conjugati exiſtant, in eorum reſpectivè

ctivè Uxorum, necnon in eorundem Filiorum, Consanguineorum, & Affinium secum insimul in eadem Domo habitantium, ac cujuslibet eorum Familiæ præsentia, celebrari facere liberè & licitè possint, ita tamen ut Uxores, & nati, ac Consanguinei & Affines supradicti prædictam unicam Missam ipsis quidem Advocatis præsentibus audire tantummodo, nunquam verò celebrari facere valeant, quodque Familiares eorum servitiis non necessarii ibidem Missæ interessentes, ab obligatione audiendi Missam in Ecclesia diebus Festis de præcepto liberi minimè censeantur. Utque hujusmodi gratia ii duntaxat ex Advocatis Consistorialibus fruantur, qui super illa Apostolicas in forma Brevis literas ad uniuscujusque favorem expediendas petierint, atque obtinuerint & non aliàs.

Præterea omnia & singula supra expressa, atque alia Collegio Advocatorum hujusmodi concessa Privilegia & Indulta, necnon ejusdem Collegii laudabiles stylos, usus & consuetudines, ordinationes quoque Constitutiones, atque Statuta pro ipsius Collegii felici regimine & gubernio facta & condita, licita tamen & honesta, ac sacris Canonibus & Concilii Tridentini Decretis, Constitutionibus Apostolicis & præsentium tenori ac dispositioni minimè contraria, Apostolica auctoritate earundem tenore præsentium perpetuò confirmamus & approbamus, illisque plenariæ & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos tam juris, quàm facti, necnon solemnitatum quarumcumque quomodolibet omissarum, aliosque defectus, si qui forsan intervenerint in eisdem, supplemus, illaque omnia auctoritate & tenore prædictis innovamus, & de novo concedimus, ac ab omnibus & singulis personis, ad quas pro tempore spectat & spectabit in futurum, inviolabiliter perpetuò servari volumus & mandamus. Utque supradicta eorum Statuta, Constitutiones, ordinationes, stylos, usus, & consuetudines pro rerum tempore & personarum qualitate, ac quoties eis expedire videbitur, abrogare, cassare, mutare, alterare, & alia illorum loco facere, condere, edere, & servare liberè & licitè valeant, quæ postquam facta, condita & edita fuerint, dummodo, ut præmittitur, licita & honesta, sacrisque Canonibus & Decretis dicti Concilii, Constitutionibus Apostolicis, ac præsentium tenori contraria non existant, eo ipso dicta auctoritate confirmata sint, ac ab omnibus & singulis, quos ea concernunt, in futurùm sub pœnis in eis contentis observari debeant: Insuper ut ipsorum Collegii Secretarium, aliosque Officiales & Ministros pro suo arbitrio eligere & deputare, amovere, dimittere, & mutare valeant, quoties id eis expedire videbitur; eisdem auctoritate & tenore præsentium, etiam perpetuò concedimus & indulgemus, plenamque, liberam & omnimodam facultatem & auctoritatem impertimur, quacumque in contrarium consuetudine minimè obstante.

Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quòd quilibet in præmissis, seu eorum aliquo jus, vel

intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, cujuſvis ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis exiſtant, ſive aliàs ſpecifica & individua mentione & expreſſione digni, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati & auditi, neque Cauſæ, propter quas eædem præſentes emanaverint, adductæ, verificatæ, vel ſufficienter, aut ullo modo juſtificatæ fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica & privilegiata cauſa, colore, prætextu & capite etiam in corpore juris clauſo, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus aliove quolibet, etiam quantumvis magno, ac formali & ſubſtantiali defectu, notari, impugnari, infringi. retractari, in controverſiam vocari, aut ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut etiam motu pari, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſimili conceſſo vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe: Sed ipſas præſentes ſemper firmas, validas & efficaces exiſtere & fore, ac dicto Collegio & Advocatis pro tempore exiſtentibus in omnibus & per omnia, etiam perpetuò ſuffragari, ipſumque Collegium ad verificationem ſeu juſtificationem præmiſſorum, vel partis eorum minimè teneri, aut ullo modo quacumque auctoritate compelli debere; ſed eaſdem, & in eis contenta quæcumque ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter & inconcuſsè ſervari.

Sicque & non aliter in præmiſsis cenſeri, atque ita per quoſcumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis prædictæ Nuntios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia ac poteſtate fungentes & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Quocirca eiſdem Ven. Fratribus noſtris Thomæ Epiſcopo Oſtienſi & Veliterno S. R. E. Cardinali Vice-Cancellario Ruſo, & Annibali Epiſcopo Portuen. ejuſdem S. R. E. Cardinali Camerario S. Clementis reſpectivè nuncupatis; necnon dilecto Filio Magiſtro Flavio Chiſio Cauſarum Curiæ Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Auditori Generali, eorumque pro tempore in Officiis hujuſmodi Succeſſoribus, per hæc Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum, per ſe, vel alios, ſeu alium, auctoritate noſtra prædictis Aulæ noſtræ Conſiſtorialis Advocatis, eorumque Collegio in præmiſſis omnibus & ſingulis, efficacis defenſionis præſidio aſſiſtant, faciantque eos, & eorum ſingulos, quoties pro ipſorum parte ſuper hoc fuerint requiſiti; omnibus & ſingulis præfatis pacificè frui & gaudere, non permittentes eos, & eorum aliquem, per quoſcumque

cumque desuper quomodolibet indebitè molestari, inquietari, aut impediri. Contradictores quoslibet & rebelles cujuscumque status, gradus, ordinis, dignitatis, vel præeminentiæ fuerint, per Censuras Ecclesiasticas, & pecuniarias pœnas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita compescendo.

Non obstantibus nostra & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, necnon præmissis omnibus, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus Constitutionibus & Ordinationibus; necnon quibusvis Almæ Urbis nostræ Collegiorum quorumcumque, Tribunalium, Universitatum, necnon prædicti Advocatorum Consistorialium Collegii, & Gymnasii, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, exemptionibus, & Indultis etiam in corpore juris clausis, aut literis Apostolicis quibusvis personis & eisdem Urbi, nec non dilectis Filiis Populo Romano, aliisque Civitatibus & locis, Collegiis quoque, Tribunalibus, Universitatibus, aliisque quibuslibet specifica & individua mentione dignis, etiam sub quibuscumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam clausulis & Decretis, etiam irritantibus in genere, vel in specie, etiam motu simili, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, seu Consistorialiter, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica & individua mentio, seu quævis alia expressio ad id servanda foret, illorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & exactissimè servatis & specificatis respectivè habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat, ad præmissorum effectum plenissimè & ampliissimè motu pari derogamus, & derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Volumus insuper, & eadem auctoritate prædicta mandamus, ipsas præsentes, seu earum transumpta in locis solitis Almæ Urbis nostræ per aliquem ex Cursoribus nostris, ut moris est, publicari, & affigi, sicque publicatas & affixas omnes & singulos, quos concernunt, seu concernent in futurum, perinde afficere & arctare, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ & notificatæ fuissent.

Utque earundem præsentium transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, ac sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Nulli ergo omnino Hominum liceat paginam hanc nostrarum confirmationis, approbationis, innovationis, voluntatis, mandati, statuti,

decreti, declarationis, ampliationis, & extenſionis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, & beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud ſanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo quarto, quarto Kalendas Septembris Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

D. Card. Paſſioneus.

J. Datarius.

VISA
de Curia I. C. Boſchi.

L. Eugenius.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

E Vaticano redeundum modò eſt ad Quirinalem alterum Conventum in poſterum diem a Curſoribus Pontificiis indictum: Tenor Admonitionis erat.

INTIMATIO

Per Curſores facienda etiam Domi dimiſsâ copiâ.

Die 10. *Junii Feria* 6. hora decima tertia *in enunciata Palatii Quirinalis Aula alterum erit Conſiſtorium ſemipublicum pro futuris Canonizationis ſolemniis beati Camilli de Lellis Confeſſoris Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis Fundatoris.*

In ſuffragiis ferendis eadem ſervabitur Methodus, quæ pro non abſimili Conſiſtorio fuit jam aliàs præſcripta.

Ideo intimentur omnes & ſinguli Eminentiſſimi & Reverendiſſimi DD. Cardinales, necnon Reverendiſſimi DD. Patriarchæ, Archiepiſcopi, & Epiſcopi in Urbe præſentes, ac Domini Protonotarii Apoſtolici, duo Antiquiores Rotæ Auditores, Sacrorum Rituum Congregationis Secretarius, Promotor Fidei & Procurator Fiſcalis Cameræ Apoſtolicæ.

De Mandato Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ.

Ignatius Reali Apoſt. Cærem. Præf.

Iiſdem cæremoniis, quas nudius tertius ſignificavimus, iiſdem ferme Perſonis adſtantibus, quæ adfuerant in ſuperiori, hoc quoque Conſiſtorium peractum eſt. Pontifex præfari ita cœpit.

VENE-

VENERABILES FRATRES. Poſt cauſam beati Fidelis a Sigmaringa, quam Vobis in præcedenti Conſiſtorio propoſuimus, alteram beati Camilli de Lellis in hoc præſenti Conſiſtorio Vobis exhibemus; & quemadmodum in cauſa beati Fidelis ſacram antiquitatem, & hujus ſanctæ Sedis diſciplinam ante oculos habuimus, ita profectò mentem eandem idemque Inſtitutum in proponenda cauſa beati Camilli hodierna die retinemus. Equidem inter Martyres ipſe non recenſetur, ſed inter Confeſſores, eo quod præclariſſimis ſanè virtutibus, ac meritis exornatus ex hac mortali vita in Cœlum migraverit, naturali tamen mortis genere; neque in odium chriſtianæ Religionis interfectus vitam amiſerit. Quamvis autem Confeſſorum cultus poſt Martyrum cultum inductus fuerit, tamen illum pariter antiquum eſſe, minimè eſt dubitandum; cum ex ſeculo quarto hujus rei monumenta certiſſima ſuppetant, etiamſi illorum ſententiam ſequamur, qui ſacram antiquitatem magis accuratè diligenterque perſcrutantur. Hanc opinionem Nos amplexi ſumus in Commentariis noſtris DE CANONIZATIONE SANCTORUM, omittentes eam diſputationem, quæ viros eruditos in duas partes dividit, utrum cultus ſancti Hilarii Pictavienſis, an ſancti Martini Turonenſis Confeſſorum antiquior in Eccleſia dicendus videatur.

Hæc quoad ſacram antiquitatem: Verum quoad hujus Sanctæ Sedis diſciplinam, nemo ignorat,

Mona-

Monachos primos fuiſſe, qui conſilia Evangelica ſibi penitus imitanda propoſuerint, deinde Mendicantium Ordines hanc viam ingreſſos eſſe, ac poſtremò eos cœtus, qui Clerici Regulares appellantur. Illud etiam cognitum eſt omnibus perſpectumque, Sedem hanc Apoſtolicam ſemper proclivem fuiſſe, ut inter Sanctos referret Ordinum Regularium Fundatores, ſi illi virtutibus heroicis gloriaque miraculorum poſt obitum, uti neceſſariò requiritur, maximè excelluerint; non una tamen ſemper eademque ratione, cum antiquiores ritu antiquiori, tacito videlicet Summorum Pontificum aſſenſu, ceteri recentiori ritu, expreſſo videlicet aſſenſu, immo prolata a Summis Pontificibus definitiva ſententia, fuerint Sanctorum Faſtis adſcripti, juxta duplicem canonizandi modum, de quo in recenſitis noſtris Commentariis luculenter egimus, epochas temporum ſtatuendo, quod an feliciter fuerimus aſſecuti, aliorum eſto judicium.

Porro juxta primum Canonizationis morem, cultum publicum in Eccleſia univerſali obtinuerunt Paulus, Antonius, Baſilius cœtuum Monachorum Fundatores in Oriente, Auguſtinus, Benedictus, Columbanus eorumdem cœtuum Monachorum Fundatores in Occidente; juxtaque ſecundum Canonizationis morem, ceteri Ordinum Regularium Inſtitutores Canonizationis honorem ſunt aſſecuti, ut ex Tabulis Eccleſiaſticis & monumentis, quæ in Vaticanis Tabulariis aſſervantur, & a Nobis ſæpe perlecta ſunt, planè deſumitur.

Alexan-

Alexander etenim III. ſolemni ritu Sanctorum numero adſcripſit Bernardum Fundatorem, ac Parentem totius Familiæ Monachorum Claræ-vallenſium; Clemens III. Stephanum Fundatorem Ordinis Grandimontenſis in Aquitania; Cœleſtinus III. Joannem Gualbertum Inſtitutorem Congregationis Valliſombroſæ, ac Giraldum Parentem Monachorum Sylvæ majoris in Gallia Aquitanica; Gregorius IX. Franciſcum Aſſiſinatem, & Dominicum, quorum primus Fratres Minores, alter verò Fratrum Prædicatorum Ordinem inſtituerunt; Clemens V. inter Sanctos adnumeravit Cœleſtinum V. Congregationis Cœleſtinæ Fundatorem; Leo X. Franciſcum de Paula Parentem Fratrum Minimorum; Gregorius XV. Philippum Nerium, ac Ignatium de Loyola, quorum primus Presbyteros Oratorii nuncupatos, alter Societatem Jeſu conſtituerunt. Poſtremò Clemens X. Catalogo Sanctorum addidit Nomen Cajetani Ordinis Regularis Theatinorum Fundatoris; Alexander VIII. nomen Joannis de Deo, qui Fratres ſervientes pauperibus infirmis in ſuis Noſocomiis inſtituit; Clemens XII. nomen Vincentii de Paulis Fundatoris Sacerdotum, qui ſacris Miſſionibus addicuntur.

Cum hæc ita ſint, hodie proponitur Vobis beatus Camillus de Lellis Clericorum Miniſtrantium Infirmis Parens atque Inſtitutor. Vobis exhibita fuit ante oculos ſeries ipſius vitæ, corporis cruciatus, continuum virtutum ſummè præſtantium exercitium, & cœtus Regularis non ſolum Inſtitutio, ſed etiam

pro-

propagatio in varias Orbis terræ partes cum maxima Fidelium ſpirituali ac temporali utilitate, poſtremò deſcripta perpendiſtis miracula, quæ Deus ob illius interceſſionem ac nomen patravit. Quamobrem ſententias veſtras expectamus, utrum ſolemnis beati Camilli Canonizatio decernenda videatur, ejuſque nomen inter Sanctos cœtuum Regularium Fundatores publico conſuetoque ritu ſit adſcribendum.

Cardinales, Patriarchæ, Archiepiſcopi & Epiſcopi hoc ordine Canonizationi B. Camilli ſuffragantes ejus ſic merita extulere.

PETRUS Aloyſius Epiſcopus Albanenſis Cardinalis Carafa.

BEatus Camillus de Lellis Chriſti Domini, tum præcepta, tum conſilia ſecutus ad tam heroicam ſublimitatem pervenit, ut dum Se ſuoſque Aſſeclas ad miniſtrandum Infirmis in extremo laborantibus devovit, non humanam ſolum, ſed planè Angelicam excellentiam, videatur attigiſſe; ait enim Apoſtolus de Angelis loquens [a]: *Omnes ſunt Adminiſtratorii ſpiritus propter eos miſſi, qui hæreditatem capiunt ſalutis*; non videtur quippe opus hominum, ſed Angelorum, miniſtrum agere alienæ ſalutis, Infirmoſque in extremis periculis conſtitutos, juvare ad eam hæreditatem capeſſendam, a qua deturbari facilè poſſent ab eo Adverſario, qui ſemper [b] *circuit quærens quem devoret, & cui jubemur reſiſtere fortes in fide*. Angelicarum igitur virtutum præſtantiam, Cœlo per miracula plaudente, adeptus beatus Camillus ex miniſterio Infirmis præſtito, jure quodammodo ſuo expoſcit, ut Angelorum Civis & ſocius Eccleſiæ judicio declaretur.

FRANCISCUS Tit. S. Mariæ Tranſtyberim Presbyter Cardinalis Burgheſius.

QUum tanti interſit, quanti Tu BEATISSIME PATER pro incredibili ſapientia tua probè noſti, catholicæ Religionis viros eos, qui vitæ ſanctitate, & optimis Inſtitutis de re chriſtiana præclarè ſunt meriti, in Divos referre; non equidem video, quid eſſe cauſæ ampliùs poſſit, quamobrem non eum honorem, PATER BEATISSIME, nunc tandem attribuas noſtro Camillo de Lellis. Quàm benè hic meritus ſit de Eccleſia tum rebus aliis, tum longè maximè præcipuâ illâ, qua ipſe fuit, ſuoſque diſcipulos

a *Epiſt. ad Hebr. cap. 1. v. 14.* b *1. Petri cap. 5. v. 8. & 9.*

pulos esse jussit benignitate atque assiduitate in ægrotos homines, norunt sanè omnes; ut mirum non sit, meam adhuc sententiam cum judicio sententiisque aliorum congruere, qui universi Camillum ipsum hoc honore dignissimum censent.

ANTONIUS XAVERIUS Tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presbyter Cardinalis Gentili.

EFfudit divitias suas charitas Dei in beatum Camillum Ordinis Ministrantium Infirmis Institutorem; ideo divino igne succensus factus est spectaculum mundo, Angelis & hominibus; Mundo quidem cujus illecebras post pœnitentiam reliquit, sprevit, despexit; Angelis quorum vigilem curam, & assiduum ministerium in animarum salute procuranda anxia animi solicitudine est imitatus; Hominibus demum, quos docuit, & docet adhuc per Alumnos suos inter extremas corporis angustias, superatis infernalis hostis insidiis, pretiosam in Domino mortem obire. Beato itaque Dei Servo tot virtutibus illustri, & adeo de christiana Republica benemerito, communi omnium plausu SANCTITAS VESTRA publicos solemnesque honores decernet.

Fr. JOANNES ANTONIUS Tit. SS. Silvestri & Martini ad Montes Presbyter Cardinalis Guadagni.

QUamquam supernis Servorum Dei charismatibus exornetur Ecclesia, & ædificetur ex lapide pretioso omnis circuitus muri ejus, beati tamen Camilli de Lellis Clericorum Ministrantium Infirmis Fundatoris eo splendidiùs sanctitate decoratur, quo ceteris præluxit ut norma virtutum. Deo siquidem afflante de laxiori perditionis via ad arctam salutis semitam revocatus, tam ardenter esurivit & sitivit justitiam, ut per reliquum vitæ cursum, de proximorum salute sollicitus in adjuvandis potissimùm ægrotis in extremis vitæ periodis constitutis, Apostolici viri rationem retinuerit, ac per ardentem in Deum & Proximum charitatem Evangelicæ legis plenitudinem impleverit. Reliquum igitur est, ut beatum Camillum de Lellis virtutum meritis cumulatum, ac miraculis a Deo post indultam eidem Beatificationem illustratum SANCTITAS VESTRA Vicariam Christi in terris gerens potestatem Sanctorum Fastis adscribat; habeantque ejus Alumni Infirmis ministraturi in hoc pietatis officio splendidius virtutum exemplar, ac Fideles in extremo agone certantes efficacius in Cœlo præsidium.

TROJANUS Tit. S. Cæciliæ Presbyter Cardinalis de Acquaviva.

CUm Te jubente BEATISSIME PATER ad trutinam vocata maturoque judicio perpensa fuerint miracula, quæ Auctor bonorum omnium Deus, verè mirabilis in servis suis, ad sanctitatem beati Camilli de Lellis illustrandam patravit; duoque jam plenis suffragiis sint probata: Instantaneæ scilicet sanationes Luciæ Theresiæ Petti, & Margaritæ Castelli, quæ incurabili prorsus morbo laborantes in ultimo vitæ discrimine versabantur: Quid aliud remanet, nisi illum juxta sapientissimum SANCTITATIS VESTRÆ Decretum in numero Sanctorum describere? Quod ut fiat enixè precamur; & ita fieri absque ulla hæsitatione sentimus.

DOMINICUS Tit. SS. XII. Apostolorum Presbyter Cardinalis Riviera.

ADmirabilis planè fuit BEATISSIME PATER, vita beati Camilli de Lellis, qui pluries humana infirmitate in siniſtram deflectens, pluries manifesto Dei digito fuit revocatus in dexteram, donec per virtutum omnium gradus, præcipuè verò ardentissimæ erga Deum atque homines charitatis, ascensiones in corde suo disponens, Ordinis adeo de christiana Republica benemerentis fuerit Institutor & Auctor.

Porro a Deo, qui magnificus est in sanctitate, eo impetrante, tot signa in dies ac prodigia eduntur, ut meo quidem judicio minimè sit dubitandum, quin Ei SANCTITAS VESTRA supremos in terris honores Apostolica Auctoritate decernat.

JOANNES BAPTISTA Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis Spinula.

BEATISSIME PATER. Mirabilis Deus in iis, quos eligit sibi ad gloriam sui nominis amplificandam, Proximique tum animæ, tum corporis curandam salutem, excelsæ dexteræ suæ mutatione fecit virtutem in B. Camillo de Lellis. Is licèt prius Adolescens errasset in invio ad tantam nihilominus heroicarum virtutum amplitudinem præordinatus fuit, ut nova Ecclesiam prole fœcundaverit, a qua erga Proximum a nemine antea ex tot sacrorum Ordinum Institutoribus excogitatum extremæ charitatis officium opusque exercetur. Sicuti itaque in hujusmodi insigni virtute Deus ipse legis suæ basim totumque fundamentum constituit: nil mirum, quod illa omnium aliarum heroicarum virtutum genera B. Camillo contulerit, quibus vivens emicuit, ut tamquam lumen in Candelabro positum ceteris luceret. Præstantissimum propterea omnibus dedit exemplum, præsertim verò cum vix Ordine instituto, grassante peste se ipsum Deo, suosque Alumnos pro publica salute devoveret. Æquum porro est, ut a

ut a SANCTITATE VESTRA inter Cœlites adnumeretur, quorum conſortio jam gaudet.

RAYNERIUS Tit. S. Sabinæ Presbyter Cardinalis de Ilcio.

QUod in corporum curatione ad cœleſte prodigium refertur, cum hæc in inſtanti contingat, potiori jure de animarum inſtantanea ſanatione aſſerendum videtur. Hujuſmodi Divinæ miſericordiæ prodigium expertus eſt beatus Camillus de Lellis, qui inopinata & extraordinaria de Cœlo luce perfuſus de repente in novum hominem mutatus de Belial ad Chriſtum tranſitum fecit. Ut autem anteactæ vitæ crimina pleniùs expiaret, aſperrimum Capuccinorum Inſtitutum amplexus eſt, ſed cum ob valetudinis imbecillitatem in eo permanere non poſſet, moleſtiſſimo & pleno laboris Infirmorum ſervitio ſe addixit, in quo maxima charitatis, humilitatis & patientiæ præſtitit argumenta, quæ magis ac magis patefacta fuere in diriſſimis illorum temporum calamitatibus, quibus Roma afflictabatur.

Eandem in obeundis perfectiſſimæ charitatis muneribus ſanctiſſimè objit, tot ejuſdem charitatis hæredes relinquendo, quot inſtituta ab eo Religio de chriſtiana Republica optimè emerita Sacerdotes & Alumnos enumerat.

Cum autem Beati hujus ſanctitatem Deus ipſe, qui eſt mirabilis in in Sanctis ſuis, innumeris poſt mortem ſignis comprobaverit, ut planè teſtatur frequentiſſimus ad ejus Aras concurſus, ſapientiſſimo Sacræ Generalis Rituum Congregationis judicio, quæ tutò ad ejus Canonizationem procedi poſſe judicavit, libenti animo adhæreo.

DOMINICUS Tit. S. Bernardi Presbyter Cardinalis Paſſioneus.

GLorioſa filia Regis Eccleſia, ſcilicet ſponſa Chriſti, exhibetur nobis in Pſalmo Prophetico *Circumdata varietate*, eximiis nempe maximiſque virtutibus undequaque ornata atque præcincta. Ne quid verò deeſſet ad tantæ pulchritudinis dignitatem & ſpeciem, inventus eſt Camillus de Lellis, qui divino ductus conſilio, poſt tot exhibita ab aliis per omnem ætatem Eccleſiæ & Proximo chriſtianæ charitatis officia, cum animadvertiſſet Meſſem multam & Operarios paucos, aptiſſimum, quem ſupereſſe viderat, modum adhibuit, quo in ultimo agone Certantibus faciles aditus ad æternitatem pateret, inſtituta ad hoc tam arduum & tam ſalutare opus Societate, quæ dante Domino incrementum longè latèque fuit propagata. Cum igitur præcipui ſacrarum Familiarum Inſtitutores a Prædeceſſoribus tuis in Sanctorum Albo relati ſint, æquum eſt, BEATISSIME PATER, ut auctoritate & doctrina, qua ceteris antecellis, Vi-

ro adeo insigni & de æterna animarum salute tàm benè promerito, idem deferatur honor, ac eodem amplissimo & immortali præmio donetur.

Fr. JOACHIMUS Tit. SS. Quatuor Coronatorum Presbyter Cardinalis Portocarrero.

INter sanctos Viros, qui nova militantem Ecclesiam prole amplificarunt, meritò locum BEATISSIME PATER petitur beato Camillo de Lellis esse adscribendum. Habet enim ille testimonium in bonis & magnis operibus, ejusque miserationes ascenderunt ante conspectum Domini. Ab errore namque viæ suæ in libertatem vocatus Filiorum Dei, magnas virtutes operatus est, & prodigium factus est multis. Ignorantiam verò anteactæ vitæ, ac maculas tanta dilectione operuit & emendavit, ut alterum vas electionis fieri promeruerit. Cumque vera charitas nunquam excidat, Ordinem Religiosorum hominum instituit, in quo perenne illius in Deum immensæ & Proximum charitatis eluceret testimonium. Superest igitur, ut heroicam tanti Viri sanctitatem per signa & prodigia a Cœlo comprobatam, ampliori excolendam cultu universæ SANCTITAS VESTRA enunciet Ecclesiæ.

CAMILLUS Tit. SS. Joannis & Pauli Presbyter Cardinalis Paulutius.

AD solemnem beati Camilli de Lellis Canonizationem esse procedendum BEATISSIME PATER, humillimè censeo. Hanc enim exposcit heroicitas illa, qua cum primum ipse cœlesti quadam luce fuit circumfusus, Paulo simillimus veterem statim exuens, novumque indutus hominem, christianarum virtutum exercitio continuò jugiterque vacavit: Ad hanc impellunt miracula ab Altissimo ipsius interceßione patrata.

Eximia verò, quæ singillatim recenseri possent de ejusdem virtutibus, & de æstuanti præsertim in Deum & Proximum charitate argumenta clarè satis elucent in fundatione novæ Religionis, qua spirituali Morientium incolumitati consulere studuit; quæque faciliorem profectò semitam sternit, ut ille qui vitæ sanctitatem Populorum utilitati conjunxit, Sanctorum Fastis adscribatur.

CAROLUS ALBERTUS Tit. S. Mariæ de Pace Presbyter Cardinalis Guidobonus Cavalchini.

BEATISSIME PATER. Miserator & omnipotens Deus, qui patienter agens non vult aliquos perire, sed omnes ad pœnitentiam reverti, magnificavit profectò misericordiam suam in B. Camillo de Lellis. Facta scilicet in eo mutatione dexteræ Excelsi nihil illi sævum, nihil immane visum est, quod pro Dei gloria sustineret, pro salute hominum operaretur

tur. Præſtat igitur BEATISSIME PATER, eximium hunc Virum ſolenniori, qua licet, pompa Sanctum & Electum Dei in Eccleſia declarare, ut ii præſertim, quos Camillus in arduo Infirmorum miniſterio ſollicitudinis ſuæ hæredes voluit, impenſius quotidie fervidam ejus charitatem æmulari non deſinant [a]: *Armantur enim filiorum animi, dum Patrum recenſentur triumphi.*

FRIDERICUS Tit. S. Pancratii Presbyter Cardinalis Lantes.

INfirmi accincti ſunt robore, ſiquidem B. Camillus, qui dum viveret [b] *firmus imbecillitates infirmorum ſuſtinuit*, quique etiam hodie per ſuos Alumnos, ipſo videlicet e Cœlis auſpice, haud ceſſat levamento eis eſſe ac ſolatio, inter Sanctos ſolemniori ritu eſt referendus. Id cenſeo jure optimo factum, ſi facis BEATISSIME PATER, ac more inſtitutoque majorum: Quandoquidem id non flagitat modò teſtata miraculis beati Viri ſanctitas, judicio etiam eoque graviſſimo Philippi Nerii, quem honoris cauſa nomino, comprobata; ſed in primis poſtulant inſignia ipſius, quæ nobis reliquit monumenta virtutum.

FRANCISCUS Tit. S. Mariæ de Populo Presbyter Cardinalis Riccius.

BEATISSIME PATER. Quo tempore B. Camillus de Lellis militaribus ſtipendiis vacabat, cœleſti lumine mirabiliter illuſtratus, anteactæ vitæ libertatem & ſecularia deſideria illico abhorrens, non propriæ tantùm ſed Proximorum ſalutis, & præcipuè ægrotorum in extremo vitæ diſcrimine laborantium ſummopere ſollicitus, nihil intentatum reliquit, quod eorum ſpirituali auxilio opportunum eſſe crediderit. Opus verò tam pium & laudabile noluit anguſtiſſimo ſuæ vitæ curriculo circumſcribi, ſed poſteritatis bono conſulens, novam Familiam inſtituit ad ejuſdem operis firmitatem & complementum, quam ſanè noſtris oculis conſpicimus totis viribus æmulantem virtutes omnes emeritiſſimi Fundatoris, cujus ampliſſima merita miraculorum teſtimonio pluries comprobata, jure optimo poſtulant, ut ejus præclariſſimum nomen SANCTITATIS VESTRÆ Oraculo Sanctorum Albo adſcribatur.

ANTONIUS Tit. S. Silveſtri in Capite Presbyter Cardinalis Rufus.

ÆQuitati conſentaneum eſt BEATISSIME PATER, ut qui pro gloria Dei & Proximorum utilitate in agro militantis Eccleſiæ laboravit, uberrimoſque fructus collegit, mercedem recipiat. Sanè ſi Apoſtolus pro bono certamine certato & curſu conſummato coronam juſtitiæ ſibi a juſto Judice præparatam expectabat exoptabatque: Cum B. Camillus de

a *S. Eucher. Lugdunen. in homil. de SS. Petr. & Paul.* b *Paul. ad Rom. cap. 15.*

lus de Lellis pariter bonum certamen certaverit, curſumque feliciter conſummaverit, a Te PATRE BEATISSIMO juſto Judice Chriſti in terris Vicario, Canonizationis coronam expectat.

Quanta enim verò & qualia Beatus iſte cumulaverit merita, ut hujuſcemodi conſequeretur coronam, ex iis quæ hujuſce ſanctæ Sedis judicio comprobata extant, luculentiſſimè conſtat; de profunda videlicet humilitate, de invicta fortitudine, de ardenti in Deum & Proximum charitate. Novit olim Roma, novit Janua, Mediolanum, Buclanicum item & Neapolis noverunt, quanta flagrantis charitatis dederit argumenta, ut Proximum a peſte cum animæ, tum corporis vindicatum cerneret.

Quare ſicut non abs re exiſtimaverim beatum hunc Virum id martyrii genus, quod propriè Confeſſorum eſt, plenè conſummaſſe, de quo præclarè loquitur ſanctus Bernardus: *Horrore quidem mitius, ſed diuturnitate moleſtius*; ita ſpes omnium effulget, ut SANCTITAS TUA eo, quo polles, ſuperno lumine ad ſacras Aras admoveas, ad Fidelium incitamentum & ad S. R. E. præſidium.

D. FORTUNATUS Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis Tamburinus.

AB eo, quem malè inſtituerat, vitæ curſu divina ope revocatus Camillus de Lellis, induit novum hominem, qui ſecundum Deum creatus eſt in juſtitia & ſanctitate veritatis (*ad Epheſ.* 4.) Cujus quidem juſtitiæ veræque ſanctitatis Camilli luculentiſſima argumenta fuerunt virtutes, quibus excelluit, ſed præ ceteris ardens amor in Proximos. Quo amore ad æternam eorum ſalutem procurandam, dum in ſupremo vitæ diſcrimine verſantur, adeo exarſit, ut Ordinem Religioſorum hominum inſtituerit pjiſſimo huic operi præſertim addictum. Quo facto maximum ſanè Fidelium animis ad ſalutem impetrandam adjumentum attulit, totamque ſibi Camillus devinxit Eccleſiam; quæ proinde jure abs Te petit BEATISSIME PATER, ut honores ſanctis Viris debitos in eum conferendos exiſtimes, ejuſque memoriam piè ſemper & ſanctè recolendam decernas.

D. JOACHIMUS Tit. S. Crucis in Jeruſalem Presbyter Cardinalis Beſutius.

BEatum Camillum de Lellis, qui ſe cœtumque ſuum publicæ ſaluti devovit: illaque heroicâ charitate, qua majorem nemo habuit, ut animam ſuam poneret pro Fratribus ſuis donatum: cujus ſanctitatem graviſſima ſancti Philippi Nerii auctoritas comprobavit: virtutes in gradu heroico & miracula, poſt mortem quoque, legitimè conſtant: inter Sanctos meo quoque ſuffragio jure annumerandum decerno, quodque ſuo Decre-

Decreto SANCTITAS VESTRA hoc ipſum Eccleſiæ toti pronuntiet, demiſsè humiliterque exoro.

CAROLUS S. Mariæ in Via lata Diaconus Cardinalis Marinus.

CUm (Deo ipſo teſtante) majorem nemo habeat charitatem, quàm qui ſuam animam pro amicis ſuis ponere non recuſet: Quantò excellentior illa erit, qua beatus Camillus de Lellis, non ſe ipſum tantum pro omnibus Noſocomiorum Infirmis, quocumque etiam tabido & diffuſivo morbo laborantibus, aſſiduo ejus vitæ diſcrimine in hoſtiam Deo placentem exhibuit.

Sed meritiſſimum etiam Religioſorum Ordinem, ad hoc idem præcisè munus inſtituit, ut ad quoſcumque privatarum quoque domuum ægrotantes, in mortis agone poſitos, adjuvandos, & in hoc omnium maximo æterni mali diſcrimine in ſalutis viam dirigendos, die noctuque per pluvias, frigora & æſtus, (quocumque poſthabito vitæ periculo) ſtatim occurrerent, & per hoc perpetuum de ſe Proximo ſacrificium renovarent.

Cum verò hunc eximium charitatis apicem, non modò inſigni prodigio, Chriſti Domini effigies, ſermone a ſe promanante illuſtraverit: Verùm etiam inaudito prorſus exemplo tot crebris, aliis inſignibuſque miraculis, intra ſolum modicum quatuor annorum ſpatium, a die privati cultus ab eo obtenti patratis; biniſque ex illis rite approbatis: Manifeſtiùs idem Dominus ſe modò velle explicaverit, ut quemadmodum hic Beatus totius Orbis ſaluti proſpexit; ita ipſe pariter in omnibus Orbis plagis ſolemnioris ritus glorificatione clareſceret.

Hanc adeo perſpicuam SANCTITAS VESTRA vocem Domini non audiret, ſi nunc hujuſmodi meritiſſimam illius triumphi ampliationem diutiùs differre vellet.

ALEXANDER S. Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Albanus.

DIvino ſanè conſilio factum puto, quod SANCTITAS VESTRA ad militantis Eccleſiæ præſidium & triumphantis ornamentum, B. Camillum Sanctorum Faſtis meditetur adſcribere. Direxit eum ſiquidem Dominus in vias rectas, ipſoque Jeſu hortante, & S. Philippi Nerii uſus conſilio, aggreſſum iter alacriter proſequens, ut omnes Chriſto lucrifaceret, egenis opem, viduis auxilium, tutelam pupillis, peregrinis hoſpitium, ægrotis, quorum præcipua ei fuit cura, aſſiduum præſtitit miniſterium. Quin & Ordinis, cujus ipſe Auctor fuit, Religioſos aſſeclas Infirmorum Miniſtros eſſe voluit, qui promptum corporibus levamen & cœleſtem animis afferrent medelam. Quare unum hoc ſupereſt, ut nempe piis fidelium votis indulgens SANCTITAS VESTRA, ſolemnes publici cultus honores illi decernat. EN-

NERIUS S. Euſtachii Diaconus Cardinalis Corſinus.

TAnta fuit charitas, quæ miris modis diffuſa eſt in corde B. Camilli de Lellis, primùm erga Deum, deinde erga Proximos, & præcipuè Infirmos, etiam peſtilenti morbo laborantes, ut ne ea unquam excideret, Religionem inſtituerit, quæ perpetuò iis uſque ad extremum vitæ præſto foret; ex illa autem charitatis radice, quum omnium etiam virtutum propagines emanaverint, jure ac merito BEATISSIME PATER, ipſum in Sanctorum cœtum cooptandum putarem.

AGAPITUS S. Agathæ Gothorum Diaconus Cardinalis Moſca.

VIdit Granatenſe Xenodochium Joannem de Deo impavidum inter flammas incedentem, ut ægrotantes e flammis eriperet; & inde ſenſit chriſtianus Orbis ſegniorem in eum fuiſſe ignem, qui foris ufferat, quàm qui intus accenderat. Vidit quoque Xenodochium ſancti Spiritus Urbis Camillum de Lellis per tres dies impavidum in aquas, ulceroſo etiam crure proſilientem, ut Infirmos eorumque grabatos a ſuccreſcentibus tiberinis undis ad tutiora loca, humeros ſupponendo tranſveheret; & inde chriſtianus Orbis intellexit, aquas multas non potuiſſe extinguere charitatem ipſius. Charitas igitur qua in Deum atque in Proximum & corporis & animæ in procuranda omni ſtudio ſalute flagravit Camillus, reliquarum præterea virtutum faſtigium, ad quod vitam agens conſcendit; Signorum denique ſplendor, quo ad hanc uſque ætatem coruſcat, poſtulant BEATISSIME PATER, ut eundem in Sanctorum Albo recenſeas.

CAROLUS MARIA S. Mariæ in Porticu Diaconus Cardinalis Sacripantes.

IN beato Camillo de Lellis admirabilis certè fuit, BEATISSIME PATER dextera Excelſi, quæ poſt tenebras ejus tantum lumen ſuæ gratiæ in eo coruſcare dignata eſt, ut vir electus a Deo inextinguibili æſtuans charitatis ardore totum Orbem & hanc Urbem præ ceteris accenderit, ac mirabiliter illuſtraverit, omnibus omnia factus & animis corporibuſque ſanandis fidelis Servus ab ipſo Domino conſtitutus. Igitur quia multa bona operatus eſt, dignus mihi ſanè videtur, ut conſequatur etiam in terris coronam gloriæ, quam ipſi reddidit juſtus Judex in Cœlis.

MA-

MARIUS SS. Cosmæ & Damiani Diaconus Cardinalis Bolognettus.

DIu latuit sacrificiorum ignis, & fatiscentibus annis jam in aquam crassam abierat. Verùm ubi [a] tempus affuit, *quo Sol refulsit, qui prius erat in nubilo, accensus est ignis magnus, itaut omnes mirarentur.* Diu quoque latuit Camillus de Lellis. Verùm ubi tempus affuit, quo in bonum Ecclesiæ omen supremam Petri Cathedram BEATISSIME PATER conscendisti, Camillus, qui priùs videbatur in nubilo, protinus heroicarum virtutum memoria atque probatione refloruit, signorumque claritate refulsit. Tibi ergo uni BEATISSIME PATER, qui pro Sanctorum Causis agendis, tot transegisti vigilias, tot impendisti labores, Camilli Causam Divino penè consilio reservatam fuisse intelligimus, ut nimirum eam [b] ad perfectionem *Sanctificationis Suæ expostulantibus* omnium votis perducere dignareris.

PROSPER S. Georgii Diaconus Cardinalis Columna de Sciarra.

MIracula, quæ ad invocationem B. Camilli patrata temporibus nostris penè vidimus, atque audivimus, *habent*, teste Augustino Tract. 24. in Joannem, *linguam suam & quamdam Dei eloquentiam præseferunt*; ideoque certam reddunt SANCTITATEM VESTRAM, Deum velle, ut in Ecclesia militanti colatur B. Camillus, de cujus solemni sanctificatione agitur in præsentiarum, quæ si modò infallibili SANCTITATIS VESTRÆ judicio decernatur, gloriabuntur Fideles imitari illum, quem veluti Heroem in virtutibus, & præcipuè in charitate in Proximum admirati sunt, quemque solemni voto obstrictum Infirmis, & præsertim pestifero morbo afflictis inserviendi, labores plurimos pro Proximorum salute suscepisse, præsentissima mortis pericula adivisse, palam omnibus factum est illo genere probationum, cui fidem detrahere piaculum reputatur.

ALEXANDER S. Mariæ in Aquiro Diaconus Cardinalis Tanarius.

BEATISSIME PATER. Beatus Camillus de Lellis, ut in rectam mandatorum Dei semitam, a qua deflexerat constantissimè ambularet, luce de Cœlo facta, in admirabilem perfectumque misericordiarum virum mutatus est. Quantâ verò deinceps singularis vitæ sanctimoniâ claruerit, & quàm luculenta immensæ charitatis in Proximos & ardentissimi amoris in Deum dederit testimonia: Tum ea, quæ hac in Urbe, alibique locorum pestilentia præsertim grassante, hominesque absumente ipse perfecit: Tum ea, quæ a Sociis novâ etiam pro æterna ægrotantium salute, Religiosorum hominum Congregatione institutâ perficienda curavit, manifestissimè ostendunt. Quamobrem cum omnia diligenter peracta sint,

a *Lib. 2. Machab. 1.* b *Numer. cap. 6. vers. 21.*

quæ ad illius Canonizationem ab hac ſancta Sede poſtulantur ; nihil aliud ſupereſſe video , quàm ut Eum veraciſſimo tandem SANCTITATIS TUÆ Oraculo Sanctorum Faſtis adſcriptum veneremur .

HIERONYMUS S. Adriani Diaconus Cardinalis de Bardis .

IN primo quidem ætatis curſu B. Camillus de Lellis de via mandatorum deflexerat ; ſed ſatis in tempore [a] miſericordiam ſuam Deus ſuper illum effudit , [b] ut anteactæ vitæ annos in amaritudine animæ recogitaret ; jam inde autem tantos in heroicis virtutibus progreſſus fecit , ut [c] veteri homine ſecundum priſtinam converſationem depoſito , novum planè in juſtitia & ſanctitate veritatis indueret .

Ex qua quidem [d] dexteræ Excelſi mutatione, cum multos cepit Eccleſia fructus , hunc in primis , quod eo authore Ordo Clericorum Miniſtrantium Infirmis extiterit . Ad eam ille rem ſanctiſſimi Philippi Nerii Confeſſarii ſui conſiliis uſus plurimùm , immo & Chriſti Domini ipſius [e] , facie ad faciem loquentis voce excitatus , ſubſidiarias quaſi copias Religioſorum ſuffecit , qui ad aſſequendam coronam gloriæ Fidelibus ceteris in extremo vitæ certamine periclitantibus præſto eſſent . Quæ quidem præclara facinora cum & Apoſtolicæ iſtius ſanctæ Sedis judicio & clariſſimis de Cœlo ſignis comprobata jam fuerint , ut beatum hunc Virum non ſolum de militante Eccleſia , ſed etiam de triumphante optimè meritum inter ſanctos illos Cives Jeruſalem cœleſtis adſcribat , a SANCTITATE VESTRA precibus omnibus oro atque obſecro .

DOMINICUS SS. Viti & Modeſti Diaconus Cardinalis Urſinus .

BEATISSIME PATER . Præclaro cœleſtis gratiæ lumine Camillus velut alter Saulus in itinere perculſus , ex vaſe iræ in vas electionis commutatus eſt , & ad virtutes omnes heroicè excitatus , ardentiſſimo præſertim flagravit amore in Deum & Proximum ſuum , ad cujus perennem perpetuamque utilitatem divino planè conſilio Clericos Regulares Infirmis miniſtrantes inſtituit : Quàm charus Hominibus , Angelis ipſis admirabilis , & dilectus Deo fuerit Camillus , innumera ferme prodigia ab ipſo patrata pleniſſimè obteſtantur : Quare meritò inter Cœlites numerandus eſt ad gloriam triumphantis Eccleſiæ militantiſque præſidium .

MUNDILLUS Urſinus Patriarcha Conſtantinopolitanus Aſſiſtens .

BEATISSIME PATER . Innumeras eaſque omnes heroicas beati Camilli virtutes , quibus Regnum Dei poſſidere meruit , libenter præteribo . Illud tantùm dicam ; neminem fortaſſe reperiri poſſe , qui cum venerit Filius

a *Eccleſ.* 18. b *Iſa.* 38. c *Epheſ.* 4. d *Pſal.* 76. e *Exod.* 33.

Filius hominis in ſede majeſtatis ſuæ, verba illa potiori jure auditur us ſit: *Venite Benedicti Patris mei, poſſidete paratum vobis Regnum a conſtitutione Mundi; eſurivi enim & dediſtis mihi manducare; ſitivi & dediſtis mihi bibere; hoſpes eram & collegiſtis me; nudus & cooperuiſtis me; Infirmus & viſitaſtis me:* Ejus enim vita in hoc potiſſimùm verſata eſt, ut Fratribus Domini hæc univerſa præſtaret, atque adeo Domino ipſi præſtitiſſe ſit meritò exiſtimandus. Quare maximè congruum eſt, ut ſupremi Judicis ſententiæ, qua beatus Camillus inter Electos extrema die advocabitur, SANCTITAS VESTRA quæ Judicis ejuſdem vices meritiſſimè gerit, ſententia ſua præire; atque ut ita dicam, præludere jam nunc conſtituat.

ANTONIUS MARIA Pallavicini Patriarcha Antiochenus Aſſiſtens.

BEatus Camillus de Lellis in Noſocomiis ſancti Spiritus, & ſancti Jacobi Incurabilium inſignia præbuit ardentiſſimæ in Deum & Proximum charitatis exempla: Et ne unquam uſque ad conſumationem ſeculi deficerent, Congregationem inſtituit, quæ aſſiduò miniſtrans Infirmis illum quodammodo redivivum, immo in pjiſſimis Filiis multiplicem redderet. Additis inſuper reliquis ejuſdem virtutibus a Deo Opt. Max. plurimis ſignis comprobatis, cenſerem tutiſsimè poſſe SANCTITATEM VESTRAM beatum Camillum ſanctorum Confeſſorum non Pontificum Albo adſcribere.

THOMAS Cervini Patriarcha Hieroſolymitanus Aſſiſtens.

QUoniam Jacobi ſententia hæc eſt: *Qui converti fecerit fratrem ſuum, ſalvabit Animam ejus*; ad eximium heroicæ dilectionis ſplendorem perveniſſe dicendus eſt beatus Camillus de Lellis, qui tanta exarſit in Proximum charitate, ut ſe ſuoſque Infirmorum miniſterio perpetuò dicaret, ad æternam eorumdem ſalutem, ubi major urget neceſsitas, ſpiritualibus ſubſidiis procurandam.

Hæc autem & alia excelſa beati Camilli merita inſignibus miraculis comprobata eumdem Sanctorum gloriâ digniſsimum probant.

Ejuſdem Verſio latina.

GABRIEL Eva Syrus Maronita Archiepiſcopus Cypri Aſſiſtens,

QUoniam ad ſtabiliendam Eccleſiæ catholicæ auctoritatem maximè conducit eorum, qui in ejuſdem gremio vixerunt ſanctimonia, modò certis documentis eadem conſtiterit. Certus exiſtimo SANCTITATIS VESTRÆ rationibus etiam atque etiam conſentaneum eſſe, beatum Camillum de Lellis in Sanctorum Album referre, cujus ſpectata virtus cum viveret, & miraculorum gloria poſtquam in Cœlum abjit, ſi SANCTITATIS VESTRÆ auctoritate declaratæ fuerint, iniqua de noſtra Eccleſia loquentium ora certè obſtruantur, & optimæ hujus Matris Filii in Domino lætentur, quorum communicata mecum vota dum hìc expono, SANCTITATEM VESTRAM ut iis annuat, humillimis precibus exoro.

ALEXANDER Borgia Archiepiſcopus Firmanus Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Camillum de Lellis, quem Aprutium terris genuit, Eccleſia mea Firmana peperit Cœlo. Ipſe enim iterum de militia cogitans, & Venetias tendens amiſſo Patre in Oppido Diœceſis meæ

meæ ad S. Elpidium ad mare, mox cum eſſet Firmi exemplo Alumnorum divi Franciſci, quos Capuccinos dicunt, commotus primitias ſpiritus ſenſit, votoque pollicitus eſt eo in Ordine ſe Deo famulaturum. Dilata ex adoleſcentiæ erroribus res, bis deinde tentata cœptumque Inſtitutum, at ex tibiæ vulnere dimittere coactus, novo Clericorum Infirmis miniſtrantium Ordine Eccleſiam auxit. Nec ægris tantùm corporibus, ſed & animis conſuluit, cum peculiare ſibi ſuiſque eſſe voluit, periclitantibus Chriſtifidelibus in extremo agone ſubvenire. Urbs hæc præcipuum olim Camilli ſtadium, in quo ipſe ad juſtitiæ coronam cucurrit, quæque flagrantem adhuc in Diſcipulis ejus charitatem erga agentes animam quotidie experitur, meritò geſtit Camillum colere Sanctorum Faſtis adſcriptum; idem poſtulat Eccleſia mea Firmana, ut illi quem in ſtadium miſit, Coronato plaudat. Utrique cenſeo annuendum, præſertim cum omnipotens Deus poſtquam Tu, SANCTISSIME PATER, Virum hunc dixiſti ritè Beatum, novis ad invocationem ejus patratis miraculis ratum id acceptumque habuiſſe demonſtret.

JOSEPH MARIA Ferronus Archiepiſcopus Damaſcenus Aſſiſtens.

APud Deum notæ ſunt & apud homines eximiæ B. Camilli virtutes: Præ cæteris verò longè effulget divina charitas, qua per ſe ſuoſque Alumnos Infirmis in ſupremo vitæ agone verſantibus, morte ipſa contempta proſpexit. Cœleſtes itaque honores eidem meritò conſtituendos exiſtimo: *Si quis enim mihi miniſtraverit*, Dominus ait, *honorificabit eum Pater meus* [a].

MICHAEL de Palma Archiepiſcopus Teatinus Aſſiſtens.

MAluit Deus [b] PATER BEATISSIME, *de malis bonos facere, quàm nullos eſſe malos permittere*; Sicut enim inde humanæ fragilitatis manifeſtatur conditio, ita miſericordiæ divinæ largitas innoteſcit. Imperſcrutabili æterno judicio Dei, id actum eſſe dubitat nemo, in B. Camillo de Lellis, inclyti Ordinis Miniſtrantium Infirmis Fundator & Pater. Primæ ætatis ſemitas incauto pede cucurrit, & inter juveniles laxitates diu hæſit, intemperans Aleator: At aleis ludentem devicit tandem ſagaciùs *ludens in Orbe gratia divina*; *& Virum manè per vitia rapientem, ad veſperas de theſauro virtutum effècit ſpolia dividentem*. Hinc mira fuere, quæ dixit, geſſit ſive in Eccleſia, ſive in Proximis ſuis. Eccleſiam quippe nova ſobole auxit, ornavit. Proximos verò infatigabili charitatis officio refecit, roboravit, adjuvit. Profunda humilitate ſui contemptor. Aſperrimâ pœnitentiâ ſui inſecutor: Altiſſima contemplatione ſupernarum mentium extitit æmulator: Dignus cui Angeli ſancto Philippo Nerio ſpectante aſſiſterent,

a *Jo.* 12. 26. b *S. Auguſt.*

rent, famularenturque ; ejuſque feliciſſimam animam corpore tandem exutam, in ſempiternam efferrent gloriæ claritatem.

Pretioſam mortem Sancti ſui mirabilem etiam reddidit Deus ſignis atque prodigiis, queis permota SANCTITAS VESTRA eò tandem devenit, ut pronunciaret : *Tutò procedi poſſe ad ſolemnem B. Viri Canonizationem.*

Supereſt nunc PATER SANCTISSIME, ut id ipſum, quod fieri poſſe non eſt dubitatum, firmiſſimo Oraculo compleas & exequaris, beatumque Camillum de Lellis inter ſanctos Confeſſores præcipias eſſe venerandum. Hoc a Te expectat catholicus Orbis ; id fidens implorat Miniſtrantium Infirmis benemeritus Ordo. Idipſum denique enixiùs efflagitat, qui coram Beatitudine Tua humillimè eloquitur, Archiepiſcopus Theatinus, in cujus diœceſis Oppidum Bucclanici clauditur, quod Sanctiſſimo Heroi natale præſtitit ſolum. Ibique veluti e conſpectu deprehendere licuit, religioſum cultum Populorum crebreſcentem in dies famam ſanctitatis & frequentium gloriam miraculorum. Adeo ut tanquam de re propria ſollicitior evaſerit animi ardor, ad expetitam ſolemnis Canonizationis gratiam a SANCTITATE TUA feliciter reportandam.

STANISLAUS Poliaſtri Archiepiſcopus Roſſanen. Aſſiſtens.

DUm ſuprema illa & admirabili, qua ſuper omnes auctoritate & eloquentiâ eminet SANCTITAS VESTRA, divinæ vocis interpres : Et ex ſublimiori, quo præſidet Apoſtolico Solio, beati Camilli de Lellis verba faciebat ; dumque tanti Viri heroicas virtutes innumeris a Deo illuſtratas miraculis, debitis laudibus proſequendas debitiſque celebrandas honoribus ; mira, qua pollet ingenii ſublimitate, dicendi fœcunditate, & raritate prudentiæ nobis ingerebat ſectanda veſtigia, noſque docebat, tunc demum pro merito congruis ille afficietur honoribus, cum publico Apoſtolicæ Sedis judicio divinaque auctoritate Sanctorum Lauream feliciter conſequetur : In ipſum Beatum, in ipſam Camilli præclariſſimis virtutum omnium geſtis ornatam, innumeriſque cœlitus roboratam miraculis eximiam ſanctitatem, mentis & oculorum aciem conjeci ; cumque jam cogitare cœpiſſem, quæ & quanta in uno admirentur chariſmatum dona, quæ & quanto ſenſu ſuo unuſquiſque ſortitus erit gaudere triumpho, ſtatim compertum habui, quàm digna res eſſet, quàm felix noſtra conditio, ſi in Sanctorum agmine adſcriptum haberemus Camillum ! Et quidem profectò. Nam ſi fortiter ea, quæ in Camillo errante, in Camillum pœnitentem, ſicuti de Saulo in Paulum inſcrutabilis egerat divina Providentia, Errantibus ut in viam poſſint redire juſtitiæ & veritatis, Camillus ſpem tribuit & lumen oſtendit [a] : Si ægrotis, ut ad portum ſanitatis poſſint pervenire ; Virtus Domini erit in illo ad ſanandos eos. Si in mortis articulo conſtitutis omnimodam eis æternæ ſalutis fiduciam,

a *Luc. cap. 5.*

ciam, Coadiutoremque fidelem comparare velimus; Camillus egregiæ Religionis Miniſtrantium Infirmis Inſtitutor ſollicitus præſto erit & verbo & auxilio, ut ipſo mortis agone in fide inveniantur ſtabiles, & in opere efficaces. His igitur SANCTITATI VESTRÆ reverenter expoſitis, cum ſuperna benignitate cautum ſit atque diſpoſitum, ut qui in terris poſitus ut eſſet exemplo, in Cœlum levatus ut eſſet Patrocinio; vota excipiat & oret, quamcitiùs pro noſtro omniumque præſidio, inter Sanctos relatum liceat, ut veneremur obſequio.

FERDINANDUS MARIA de Rubeis Archiepiſcopus Tarſi Aſſiſtens.

SUpremus ille omnium arbiter, qui toties [a] *ſubſtinuit in multa patientia vaſa iræ, apta in interitum, ut oſtenderet divitias gloriæ ſuæ in vaſa miſericordiæ, quæ præparavit in gloriam*; ſicut ex Saulo Paulum fecit, ita ex perdito Aleatore Camillum ſanctum fecit exemplum bonorum operum. Adeo malè tranſacti temporis uſuram ſarcivit, ut quæ reliquit virtutum ſpecimina, jure poſtulent, ſacris dypticis ipſius nomen adſcribi. Ita qui prodigium factus eſt multis, fiet in Cœlis omnibus adiutor fortis.

JOANNES ANDREAS Tria Archiepiſcopus Tyri Aſſiſtens.

CAmillus de Lellis ex Saule in Paulum converſus illico charitatis theatrum aperuit, & copioſam Chriſtifidelium multitudinem poſt ſe trahens, virtutum omnium director evaſit. Communicato conſilio cum S. Philippo Nerio ejus Confeſſario Religioſam profeſſionis ſuæ familiam in Populorum ſalutem inſtituit, ac per Provincias propagatam reliquit. Miſericors autem Dominus, qui mirabilis eſt in Operariis ſuis, multiplicibus donis Camillum illuſtravit. Inter alia in aere elevatus arcana cœleſtia penetrabat, morbos ſolo tactu curabat, aquam in vinum convertit, exiguo pane multos opiperè ſaturavit, Angelorumque conſortium teſtante eodem S. Philippo Nerio meruit.

Hinc veteri Inſtituto ſervato, SANCTITAS VESTRA Camillum miraculis vivum, & poſt mortem clarum in Beatorum Catalogum retulit: Cum autem omnia alia fuerint expleta, quæ ad ejus Canonizationem ſunt neceſſaria, tutò ad illam perveniri poſſe humillimè cenſeo: Sicque Religioſorum Miniſtrantium Infirmis Familia hoc perfectionis exemplum, & ducem, ac chriſtiana Reſpublica contra præſentis temporis nequitias apud Deum invictiſſimum interceſſorem habebit.

MI-

a *Paul. ad Roman. cap. 9.*

MICHAEL MARIA Vincentini Archiepiſcopus Theodoſiæ Aſſiſtens.

QUis de B. Camilli de Lellis Canonizationis merito ambigerit, cum penſata converſione, inſpectis virtutibus, perpenſo de adjuvandis Infirmis opere, de Eo inter Confeſſores adſcribendo excogitatum ſit a SANCTITATE VESTRA? Confirmant æquiſſimam ſententiam crebra miracula, Cœlumque ipſum ob prodigiorum frequentiam inter cœleſtes Cives connumerandum Camillum conclamat.

SIMON Gritti Archiepiſcopus Tyanenſis Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Omnipotens Dei noſtri, ac a fine uſque ad finem fortiter pertingens, ſuaviter mirabiliterque diſponens dextera ſuæ immenſæ virtutis, ubique in dies vel in minimo ſinapis grano collucentes prodit effectus, quorum ubertas quem lateat in beato Camillo de Lellis? Qui a primævo aliquandiu digreſſus innocentiæ tramite, ut Deo excitante cognovit, in veritatis viam ab eo, qui a longè cognoſcit, revocatus in maximum exarſit ſubinde charitatis incendium, quo nedum præteritas purgavit, ac in favillas penitus redegit maculas ſuo inuſtas juventutis flori; verùm etiam eo uſque ad conſummationem eſt progreſſus, ut vitam quoque ſuam aliorum ſpirituali potiſſimùm, necnon temporali poſthabuerit tuitioni, ac prorſus viliſſima quæque, atque periculis plena eum in finem huc, illuc vel in remotiſſima accurrendo, amplexus miniſteria viſus ſit profudiſſe, ſui præterea Inſtituti habere voluerit Alumnos, in quibus adhuc vigere deprehendit? Eximius ſanè in Proximos portentus Camilli ardor; in quo quàm maximè ſibi complacuerit, tot miraculorum in vita & poſt obitum oſtenſione comprobavit Altiſſimus: proptereaque tutiſſimum inde SANCTITATI VESTRÆ Camillum Sanctorum Faſtis adſcribendi promanat judicium, ut det illi de fructu manuum ſuarum, quem laudant & glorificant in Sion opera ejus.

JOSEPH MARIA Rufus Archiepiſcopus Capuanus Aſsiſtens.

QUæ ad veræ ſanctitatis veſtigia premenda, quæque ad Virum ſanctum in Eccleſia Dei perficiendum maximopere optanda ſunt; beatus Camillus de Lellis ex Bucclanici Oppido Theatinæ diœceſis in Regno Neapolitano Fundator Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis vitæ ſuæ curſu feliciter præſtitit. Tantus enim radiante Dei gratia virtutum pœnitentiæ, orationis charitatis in Deum Proximumque ſuum, & præcipuè humilitatis cumulus in eo præfulſit, ut tanquam lignum, quod plantatum eſt in vinea Domini ſecus decurſus aquarum Proximis ſuis, uberem

rem admirationis, utilitatis, imitationis ac profectus de virtute in virtutem suo tempore fructum dare non destiterit.

Nec Servo Dei defuere hìc etiam in terris cumulatissimæ prophetiæ, curationum, discretionis spirituum gratiæ, ac post ad beatam Patriam transitum probata miracula; quibus Cœlestis Pater humilem ejus spiritum exaltare voluit: Quapropter cum per SANCTITATIS VESTRÆ publicum, ineluctabile Oraculum sub die decima septima Augusti 1745. visum fuerit, beatum Camillum fore canonizandum, ac inter Sanctos referendum, nunc benignè etiam supplicationibus Infirmis Ministrantium Familiæ pro hujus sanctissimi Decreti exequutione fore respondendum, tutò confidimus, ut novus Christi Servus præsentibus calamitatibus præsidio sit toti Orbi catholico. Et ita &c.

NICOLAUS Carafa Archiepiscopus Philippensis Assistens.

IN nostra sancta Religione non ab initio, neque a medio, sed ex fine, maximum nostræ salutis negotium unicè pendet. Huic singulariter beatus Camillus consuluit in extremo vitæ agone per seipsum, etiam peste laborantibus; utque firma remaneret in toto catholico Orbe tam salubris institutionis regula, hæredes instituit Alumnos suos, a quibus non parvum beneficium christiana Respublica experta est. Ideo Sanctorum numero adscribendum censeo; si SANCTITATIS TUÆ consensus accesserit.

D. FERDINANDUS ROMUALDUS Guiccioli Archiepiscopus Ravennæ Assistens.

BEATISSIME PATER. Si in Dei & Proximi dilectione ex Christi Jesu testimonio, tota lex pendet, & Prophetæ, & si qui hæc fecerit & docuerit, magnus vocabitur in Regno Cœlorum; hinc meridianâ luce clariùs apparet, maximam fuisse beati Camilli de Lellis tum perfectionem sanctitatis, dum viveret, tum coronam gloriæ post consummationem. Charitatis enim ejus in Deum, quæ narrantur argumenta non stupore tantum, sed suavi quodam ardore animos perfundunt, erigunt, inflammant: Quæ verò de charitate in Proximos, fidem omnem humanumque conceptum pene dixerim, superant atque excellunt. Hæc autem cum præcipuis Italiæ urbibus experta & admirata est Roma ipsa, Mundi ac Religionis Caput, atque animo versat adhuc teterrimis pestis ac famis temporibus innumeros cives servatos, quos temporalibus subsidiis morti ereptos, quos spiritualibus pabulis cœlo donatos: Nosocomia etiam digito signat, domos, vias ipsas, sollicitam Camilli adhuc repetentes charitatem.

Verùm ista non fecit solummodo admirabilis Heros, docuit etiam in odorem unguentorum charitatis suæ innumerabiles verbo & exemplo

trahens affeclas, atque Ecclesiam nova prole fœcundans, quæ tanti Patris pietatem, amorem, dilectionem in Proximos & in Deum præsefert in præsens quoque, ejusque viscera amantissimè dilatat. Quare canonizationem tanti Viri a SANCTITATE VESTRA, BEATISSIME PATER, publicis expetitam votis, toti christianæ Reipublicæ felicem faustamque fore arbitror & confido.

FELIX Solatius Archiepiscopus Thebarum Assistens.

INcomprehensibilis Dei misericordia, quæ non permittit desperandum de aliquo, in beato Camillo de Lellis admiratur: Errantem enim illum ad se reduxit, cadentem erexit, stantem sustentavit, & perseverantem in arduo christianæ pœnitentiæ & perfectionis stadio ad gloriam introduxit. Reversus ad semitas salutis, ferventiori spiritu incensus ut ostenderet, quod ubi abundavit iniquitas, superabundavit & gratia, præclaro animarum corporumque profectu ad inserviendum Infirmis, etiam dum atrox pestilentia in Urbe grassaretur, incredibili charitate sese exercuit, relicto aliis præsertim sui Instituti Alumnis, ad præeuntem impigrè sectandum exemplo. Tantum igitur Virum BEATISSIME PATER, virtutum omnium laude ornatissimum & miraculis clarum, ut ex Actis ad majorem Dei miserentis gloriam, & ut nemo etiam vitiorum suorum enormitate desperet, tutò in Fastis Sanctorum collocandum censerem.

ANTONIUS Fonseca Episcopus Æsinus Assistens.

DIvinæ gratiæ largitor BEATISSIME PATER, Camillum de Lellis vocavit, justificavit, glorificavit. Vocavit, ut esset vas electionis, percussum infirmitate humique prostratum: Justificavit ut ecclesiasticæ militiæ adscriptus adscenderet ad Altare, & in tempore iracundiæ fieret reconciliatio: Glorificavit laudibus Pauperum misericordiam illius enarrantes, Infirmorum deprædicantium ejus sollicitudinem, & religiosorum Virorum servantium ipsius Institutiones. Continuò Roma, Genua, Mediolanum, Nolana aliæque Urbes, quæ in præsentissimis pestilentiæ, famisque periculis expertæ sunt maximam illius charitatem, Camilli celebrant merita, invocant nomen, auxilium implorant. Eja tandem exaudiantur Pauperum desideria: Sanctorum consequatur honores, ac tanti Viri laudes universa enuntiet Ecclesia.

NICOLAUS MICHAEL Abbati Episcopus Scyllacii.

EXclusa omni patriotica affectione, ut verbis Cassiodori Scyllacii Civis utar, dignum censeo Catalogo Sanctorum adscribi beatum Camillum de Lellis, de cujus virtutibus in gradu heroico, & signanter de charitate

ritate erga Proximum ac de miraculis satis constat. Ut sicut, dum in terris ageret, magno fuit Christifidelibus morti proximis præsidio, sic in Cœlis cum Christo regnans iisdem opituletur patrocinio.

NICOLAUS XAVERIUS Santamaria Episcopus Cyrenensis Assistens.

MAndatum [a] Dei novum, *ut qui diligit Deum, diligat & fratrem suum*, cumulatissimè implevit beatus Camillus. Ipse enim Mundi vincula blandientis dirumpens, non tantùm semetipsum abnegavit, & carnem inedia, nuditate, vigiliis macerando, obtulit Deo in holocaustum; verùm diffusa quoque in corde suo charitate, viam mandatorum Domini, qua verbo & exemplo, qua saluberrimis præceptis & institutis percurrere docuit, admirabilem instituens Religionem Ministrantium Infirmis, quæ & Ecclesiam spiritualium aromatum odore perfunderet, & animarum saluti advigilando ægrotis in extremo præsertim agone luctantibus operam omnem diligentiamque præstaret. Cum itaque ad justitiæ coronam & palmam in Cœlis ipse pervenerit, Deo in diebus nostris loquente, & Servi sui heroicas virtutes eximiamque Sanctitatem confirmante sequentibus signis, sanctorum Confessorum cultu & honoribus colendum in terris, ex publico Sedis Apostolicæ judicio æquissimum videtur, ut christiano populo prodesse pergat meritis, precibus adsit, & in tempore tribulationis, in mortis angustiis fiat reconciliatio.

BERNARDUS ANTONIUS Pizzella Episcopus Constantiæ Assistens.

QUibus virtutibus mirificè præfulserit, & miraculis claruerit beatus Camillus de Lellis Clericorum Regularium Infirmis Ministrantium Fundator, neminem latet, dum in sortem Domini, veluti Paulus ex Saulo vocatus charitatem, quam Paulus supra ceteras virtutes opere & sermone extulit, præcipuum sui Instituti fundamentum ponere, & mirabili exemplo exercere studuit: Factus enim omnibus omnia, & adiutor in opportunitatibus, in tribulatione, non semel Pastoris ad instar, morbis & ærumnis confectos fovit, adjuvit, sanitati restituit. Quod virtutum & laborum in Cœlo mercedem receperit, non ambigitur; ut in Sanctorum Album sicuti par est, Camillus accenseatur, Tuum est perficere BEATISSIME PATER, cui Christus Dominus supremam contulit authoritatem.

a *Joan.* 1. 4.

Fr. PAULUS Alpheran de Buſſan Epiſcopus Melitenſis Aſsiſtens.

BEATISSIME PATER. Ardentiſſima Dei & Proximi charitas diffuſa in corde beati Camilli de Lellis Ordinem Miniſtrantium Infirmis excitavit, erexit, ſolidavit. Quid nempe ſanctius quàm Infirmis præſertim morientibus opem ſpiritualem afferre momento, unde pendet æternitas? Mirificavit enim Dominus Servum ſuum multis ſignis & miraculis; ea propter cenſeo tam præclarum Fundatorem in Sanctorum Album a SANCTITATE VESTRA eſſe referendum.

ALEXANDER de Abbatibus Epiſcopus Viterbienſis & Tuſcanenſis Aſsiſtens.

CHriſti Domini exemplo alienos ferebat languores B. Camillus de Lellis factus Infirmus pro Infirmis, ut Infirmos lucrifaceret, illudque aſſequi ſtudens, ut ſua ipſius ſuorumque Regularium virtus in aliorum vel peſtiferis infirmitatibus perficeretur. Nemini non compertum eſt, quàm indefeſſa ſollicitudine ſeſe ille devoverit Ægrotantium miniſterio, eorum cum primis, quorum æterna ſalus periclitabatur. Ipſi nunc in tuta Cœli ſtatione collocati frequenti corona circumſtant ſuæ felicitatis auctorem, Deumque enixè rogant, ut ſupremus Eccleſiæ Hierarcha debitos tanto Soſpitatori honores decernat. Accedunt Superiorum votis exaudienda vota mortalium adhuc in terris peregrinantium, ut prævio inſuper miraculorum ſuffragio Camillus de Lellis, quem paucis ab hinc annis SANCTITAS VESTRA inter Beatos recenſuit, ampliore jam cultu Sanctorum Faſtis adſcribat.

NICOLAUS FRANCISCUS de Bonhome Epiſcopus Carpaſienſis Aſsiſtens.

DE repente, ac prodigiosè converſus B. Camillus de Lellis Fundator Ordinis Miniſtrantium Infirmis exultavit ut gigas ad currendam viam, & brevi temporis ſpatio complevit tempora multa, ſecutuſque ſpecialem Chriſti doctrinam: diſcite a me quia mitis ſum & humilis corde, heroice mitis fuit benefaciendo inimicis ſuis, & adeo humilis ut frater humilis ab aliis vocaretur, atque ſuper hoc duplici ſolidiſſimo fundamento omnes virtutes, ac præcipuè ardentiſſimam charitatem magnificè ſuperædificavit, cum qua mirificè, & in gradu perfecto exercuit opera miſericordiæ, & maximè erga Infirmos, exponendo etiam multoties animam ſuam, ut eis ſpiritualiter & corporaliter ſuccurreret, ita ut ipſum retributionem opera miſericordiæ exercentibus pollicitam a Chriſto; venite Benedicti Patris mei poſſidete paratum vobis regnum a conſtitutione mundi, adeptum eſſe non veniat dubitandum, præſertim, quod

quod Dominus Deus multis ſignis & miraculis illud teſtari ad converſionem in Peccatoribus & refrigeſcentem charitatem in cordibus fidelium excitandam dignatus eſt; hinc cum ſuper ejus Canonizatione acta proceſſuum ſint rite peracta, ad ejus executionem tutò poſſe procedi exiſtimo, & ita a SANCTITATE VESTRA exoro.

LUDOVICUS ANTONIUS Valdina olim Cremona Epiſcopus Hermopolitanus Aſsiſtens.

SANCTITAS VESTRA, cui a Chriſto Domino quodammodo datum eſt ſcribere digito Spiritus Sancti, ſequetur, arbitror, ejuſdem infallibilem ductum, ſi ſolemni Canonizatione Faſtis Sanctorum adjungat beatum Camillum de Lellis. Hunc antequam naſceretur, præmonſtravit Dominus Matri parituræ Cruce inſignitum in pectore, & ducem innumeræ turbæ eadem Cruce decoratæ. Ut præſagium non falleret eventus, quem mundi caligo inimicum reddiderat Crucis Chriſti, lux improviſa de Cœlo ad terram afflixit, & de Saulo erexit in Paulum, ut de vaſe iræ & contumeliæ vas electionis efficeretur, ex quo per univerſam Eccleſiam odor diffunderetur agri pleni, religioſæ ſcilicet Familiæ, in qua virtutum omnium flores redundant ad uberem Populorum utilitatem. Collocet ergo SANCTITAS VESTRA hoc vas in Altari Sanctuarii, ut Fideles omnes currant in odorem unguentorum illius.

FABRICIUS Borgia Epiſcopus Ferentinus Aſsiſtens.

BEATISSIME PATER. Laudatam in ſacris literis Tobiæ pietatem, qui popularibus ſuis in ſervitutem adductis, nec alimenta vivis, nec ſepulturæ honorem defunctis deficere paſſus eſt, in B. Camillo de Lellis accepimus refloruiſſe, & ſanè præſtantiùs quod morituris quoque ipſe conſuluit eo temporis momento, a quo pendet æternitas. Virum hunc a SANCTITATE TUA ſuperioribus annis Beatum rite appellatum, cum novis ad invocationem ejus patratis miraculis Deus illuſtret, cenſeo modò ſanctis Confeſſoribus adſcribendum, ut ſicut ejus Alumni pugnantibus in extremo Agone monita ſalutis miniſtrant in terris, ita ille ampliori cultu invocatus, ſit e Cœlo fortis adiutor.

NICOLAUS Spinelli Epiſcopus Averſanus Aſsiſtens.

QUoniam in beato Camillo de Lellis præ ceteris id eluxit Fidei Propagandæ animarumque ſaluti, quod apprime optabat, conſulendi ſtudium, ut illum neque aſperitas viarum, neque longitudo itineris, neque debacchantis peſtilentiæ vis, neque intumeſcentium aquarum Tiberis impetus, & extrema quæque minitantium retardaverint; imò magis magiſque

gisque ad susceptum opus perficiendum inflammaverint, Domino cooperante, & ipsius res præclarissimè gestas signis confirmante; idcirco in id consilii descendo, ut Sanctorum numero adscribatur, ac publicæ Christifidelium venerationi proponatur.

HIPPOLYTUS e Rubeis Sancti Secundi Episcopus Senogallienſis Assistens.

IMpletum habetur in beato Camillo de Lellis evangelicum effatum: Gaudium erit coram Angelis Dei super uno peccatore pœnitentiam agente: Dissipaverat enim ille ad instar prodigi adolescentis omnem substantiam suam indulgendo aleis ceterisque vitiis; at ubi surgens redivit ad Patrem, stolam primam recepit, & cum Angelis Cœli visus est adhuc in terris conversari. Angeli conversari cum illo; quin etiam ab ipso Angelorum Domino confirmari se audivit ad prosequendum eximiæ humilitatis & charitatis opus ministrandi Infirmis jacentibus in Nosocomiis. Modò iterum gaudium Cœlo erit & Mundo, quatenus SANCTITAS VESTRA illi statuat superos honores, quem Angelorum Dominus amplexus est pœnitentem, quem Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis dedit Parentem, quem postremò miris in vita & post obitum signis coruscantem suorum Angelorum consortio associavit in gloria.

D. PAULUS THOMAS Marana Episcopus Asculanus in Piceno Assistens.

BEATISSIME PATER. Quod a Divo Ambrosio de S. Apostolorum Principe Petro scriptum est; fidelior factus est Petrus, postquam fidem se perdidisse deflevit, atque ideo majorem gratiam reperit, quàm amisit: De B. Camillo de Lellis prædicari posse arbitror, qui ex juvenilium errorum umbra mediante divinæ gratiæ adjutorio, quæ de tenebris facit lumen splendescere, perspicuam de se pœnitentiæ lucem non sub modio, sed super candelabrum hac in Urbe posuit: Memor insuper doctrinæ Christi Domini, ad quem toto corde & viribus se convertit, Dei scilicet amorem a charitate erga Proximum nunquam esse sejunctum, spirituali corporalique Infirmorum saluti totum se cum aliis sibi charitatis & obedientiæ vinculo conjunctis perpetuò devovit. Quapropter si ipse dum in terris esset, indutus est viscera misericordiæ, benignitatem, humilitatem, patientiam ardentemque charitatem, quæ omnia electionis & sanctitatis signa juxta Apostoli sententiam præseferunt, congruum puto, ut universo christiano Orbi infallibili BEATITUDINIS VESTRÆ Oraculo inposterum clariùs eluceat tam insigne pœnitentiæ & charitatis exemplar.

Fr. SIL-

Fr. SILVESTER Merani Epiſcopus Porphyrien. Aſsiſtens.

AD Eccleſiæ catholicæ decus, ad Eccleſiaſticorum exemplum, ad Fidelium ædificationem & utilitatem, & ne Deo tot ſignorum ac prodigiorum vocibus loquenti videamur aures non præbere, congruum & æquum eſt, ut quantocius per SANCTITATEM VESTRAM in Sanctorum Canonem referatur B. Camillus de Lellis ægrotantium Pater optimus, morti proximorum ſingulare ſolatium, Chriſti denique in miſerorum & languentium omnium cura imitator præcipuus.

NICOLAUS Manciforti Epiſcopus Anconitanus Aſsiſtens.

QUàm inſcrutabilia ſunt judicia Dei? quid non eſt ab ejus gratia expectandum! Beatus Camillus de Lellis in adoleſcentia ſua a bono opere quocumque deflectens, de repente ad viam ſalutis reducitur, & virtutibus omnibus adeo præſtat, ut ceteris fiat exemplum & Magiſter. Charitas autem, quæ virtutum maxima eſt, ita in eo præfulſit, ut in hac ipſa Urbe peſte graſſante, pro periclitantibus Civibus *animam ſuam ponere non dubitaverit*: Quamobrem æquum omnino arbitror, ut SANCTITAS VESTRA Beatum ipſum eximiis miraculis undique circumfultum, benemerentis Ordinis Fundatorem, Fidelium votis inhærendo Sanctorum Faſtis adjiciat.

ANTONIUS Cantoni Epiſcopus Faventinus Aſsiſtens.

ÆMulatus eſt chariſmata meliora B. Camillus de Lellis, omnes chriſtianas virtutes mirè ſectatus, eamque potiſſimùm, quæ ceteris major eſt, charitatem. Porro tanti Viri ſanctitas, quam nobis ſuadet Religioſi Ordinis ab eo inſtituti præſtantia, quamque probata miracula rite teſtantur, alterius quoque Sancti teſtimonio commendatur, nimirum ſancti Philippi Nerii, qui ipſius lateri adſtantes vidit angelicos Spiritus, ut quorum miniſterio in terris eſt uſus, eorum ope ad cœleſtem Patriam deductum eſſe non dubitemus. Meritò igitur SANCTITATIS VESTRÆ definitiva ſententia in memoriam vertatur hominum, qui ad gaudium tranſiit Angelorum.

PAULUS Bonaviſa Epiſcopus Spoletinus Aſsiſtens.

PIiſſimus Sacerdos Camillus de Lellis per plurima & heroica bona opera ſua certam vocationem & electionem ſuam facere ſtuduit: Nam jugiter in membris ſuis mortificationem Crucis Chriſti portavit, inediis vigiliis aliiſque auſteritatibus corpus ſuum in ſervitutem Chriſti redigendo:

do: Non dubitavit etiam ponere animam ſuam pro fratribus & amicis ſuis inſerviendo Infirmis peſte laborantibus monitiſque ſalutis inſtruendo: Charitate erga Deum ita efferbuit, ut per admirabiles aſcenſiones obtinuerit elevari ad intimam unionem divinam pluribuſque donis prophetiæ diſcretionis ſpirituum aliiſque chariſmatibus cumulari: Quàm fuerit inde pretioſa mors ejus oculis divinæ majeſtatis plurima prodigia rite probata luculentiſſimè teſtantur, quorum luce directus crederem cœleſtem hanc lucernam locandam eſſe in altiſſimo Eccleſiæ candelabro, ut luceat omnibus, qui in domo Dei ſunt, ſi SANCTITATI VESTRÆ ita placuerit.

CÆSAR BONAVTI Epiſcopus Pharenſis Aſsiſtens.

VIrtutes iſtæ BEATISSIME PATER, jucundiſſimæ ſemper fuere Camilli de Lellis delitiæ: Jacentes recreare, laborantes in extremis ope & fide confirmare, omnium bono conſulere, ſibi tantùm defuit, ſe ſolum neglexit. In ſpiritu patientiæ & charitatis, Virginibus, Pupillis, Infirmis præcipuè, Peregrinis & Eſurientibus præſto ſemper fuit. Iſte verè contra omnes Adverſarios ſcutum timoris Dei tandiu infatigabiliter tenuit, donec ad victoriam, quam ardentiſſimè optabat, feliciter pervenit. Utilius eſt enim BEATISSIME PATER hominum magis memoriæ laudem dare, quàm vitæ; Ideo B. Camillus de Lellis in Sanctorum Choris adſcribi meretur, ut nomen ejus vivat in generationem & generationem, charitatem ſuam ſectentur Populi, & laudes ejus nunciet Eccleſia.

MARIVS Maffei Epiſcopus Fulginas Aſsiſtens.

NOn *eſt major miſericordia* [a] BEATISSIME PATER, *quàm quæ exercetur circa Infirmos. Ibi enim paſcitur eſuriens, potatur ſitiens, veſtis nudo paratur, lectus fatigato ſubvenitur extraneo, viſitatur ligatus vinculis infirmitatis .... & ſic in hoc opere miſericordiæ, omnia opera adimplentur.* Hæc porro omnia charitatis opera mirum in modum Camillus de Lellis perfecit dum viveret; hæc uſque modò Filiorum ſuorum perficit miniſterio. Camillus igitur de Lellis ita diſpoſuit ſermones ſuos in judicio, ut quia eſurienti cibum, ſitienti potum, nudo veſtem, peregrino xenodochium, Infirmo noſocomium, cunctis denique opem paraverit, æternâ juſtorum memoriâ recolatur. Hinc quia miſericors Deus dives eſt in miſerationibus ſuis, Camilli in Proximi charitatem admirandis probatiſque ſignis ſibi demonſtravit acceptam. Tuum propterea eſt BEATISSIME PATER, Camillum de Lellis Sanctorum Faſtis adſcribere, ut quem opitulatorem ſenſit chriſtianus Orbis in terris, interceſſorem experiatur in Cœlis.

GVI-

a *Venerabilis Humbertus de Romanis V. Magiſter Generalis Ordinis Prædicatorum, expoſitione in regulam S. Auguſtini par.* 4.

GUIDO Urſellus Epiſcopus Cæſenæ Aſſiſtens.

CAmillus de Lellis cum religioſum cœtum Infirmis miniſtrantium inſtituit, adeo bene de chriſtiana pietate, atque hominum ſalute meritus eſt, ut quæ in anteacta vita peccavit, tanto eximiæ charitatis invento ſatis ſuperque deleverit: Accedit, quod ceteris ſummæ hujus charitatis Sociis atque Adminiſtris virtutibus, ſupra quam dici poſſit, ornatus & excultus omnem ſanctitatis verticem attigiſſe videatur. Qua de re ſi talem ac tantum Virum miraculis etiam clariſſimum Sanctorum Faſtis adſcribat SANCTITAS VESTRA, habebit chriſtiana Reſpublica univerſa & quod tanti Pontificis ſapientiam magis magiſque demiretur, & quod beatiſſimum Virum quaſi divinum aliquod virtutum omnium exemplar ſibi ad imitandum proponat,

LEO LUCAS Vita Epiſcopus Oppidenſis Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Prætermiſſis virtutibus & miraculis, quibus ſatis ſuperque ad ſolemnem beati Camilli de Lellis Canonizationem deveniri poſſet, id unum præ ceteris ſufficere cenſeo, quod Camillus dum ſenſim in vitia declinaverat, & ex caſtro Sancti Joannis Manfredoniam revertebatur, velut alter Saulus jumento inſidens, inſolita luce de Cœlo perfuſus, in terram proſternitur, atque anteactæ vitæ errores animo reputans, ſtatim dolore percitus in Virum alterum tranſmutatur, & exinde totum ſe Deo, ac in animarum lucra convertit; quapropter præ nimia, qua flagrabat charitate erga Proximum, Congregationem Clericorum Regularium inſtituit, quarto addito voto Infirmis omnibus etiam peſte infectis miniſtrandi, & extremo agone degentibus, piis precibus & cohortationibus opem ferendi.

ÆGIDIUS ANTONIUS Iſabelli Epiſcopus Alliphanus Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. *Quam bonus Iſrael Deus*, qui vocando nos in admirabile lumen ſuum, charitatis propriæ viſcera oſtendit; præclarum hujuſce rei extat exemplum in B. Camillo, qui a viis peccatorum ſupremâ abductus providentiâ, tantis chariſmatum donis fuit poſtea illuſtratus, ut amore præſertim erga Deum & Proximum æſtuans, veræ charitatis holocauſtum evaſerit: Cum enim ex toto corde ſuo, & ex tota anima ſua Deum diligens, atque Proximum ſupra ſeipſum, legem ille cumulatiſſimè impleverit; quemadmodum retributionem jam habuit in Cœlis, ita par eſt, ut nunc per SANCTITATEM VESTRAM in Sanctorum Albo referatur, ut ita Deus, *qui vera charitas eſt*, in eo, ac per eum magis glorificetur.

JOANNES ANTONIUS Bachetoni Epiſcopus Anagniæ Aſſiſtens.

EMicat SANCTISSIME PATER, beati Camilli de Lellis fœcunda ac prolifica charitas ex Inſtitutione eorum Regularium Clericorum, qui in noviſſima hora exeuntes & undequaque curſitantes, quotquot inveniunt malos & bonos de ſero colligunt; & de plateis aliiſque latioribus viis, ad arctam & anguſtam reductos, ad cœnam magni Patrisfamilias intrare compellunt. Erga Deum & Proximum tam mira charitas, aliarum etiam virtutum ſtipata ſatellitio cumulatiſſimè inceſſit: quibus illuſtrandis roborandiſque non pauca acceſſere miracula, alia ex inſtantaneo beati Viri Iconis contactu, alia ex ejuſdem Cellæ operoſi pulveris hauſtu, ut egomet, tanquam ex miſſis Judicibus unus, cognovi, miratus ſum, retuli. Hæc eadem & plura, BEATISSIME PATER vidiſti, & lætatus es. Ad totam itaque militantem deſcendat Eccleſiam viſibilis capitis ſui lætitia hæc tanta, & cujus prolem extremis adeſſe cupimus, in Sanctorum Faſtis nunc gratulemur venerari Parentem.

FRANCISCUS ANTONIUS Spadea Epiſcopus Aquinas & Fregellarum Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Sicut gaudium magnum fuit in Cœlo coram Angelis Dei ſuper B. Camillo de Lellis pœnitentiam agente, ſic ejus vita maxima eſt in terra Peccatoribus cauſa lætandi, cum cernant quid cum eo egerit Dei omnipotentis miſeratio, diſcantque quid etiam cum ipſis actura ſit, ſi ut Camillus reſpondeant. In eo alter apparet Saulus humi proſtratus, & Paulus erectus, & e vaſe ignominiæ in honoris vas immutatus. A plagis animæ, cum ſe a Chriſto Domino Samaritano Evangelico curatum agnovit, quaſi ſibi dictum fuiſſet: vade, & tu fac ſimiliter: hoc unum ſibi imitandum propoſuit, ut Proximorum infirmantium animarum & corporum ſaluti conſuleret, accedente ſancti Philippi Nerii conſilio, qui ſibi a Confeſſionibus erat. Mira porro ſunt, quæ iſte Vir Dei divina charitate ſuccenſus, in Urbis non tantùm Xenodochiis, ſed etiam ſpurciſſima peſte graſſante per vicos, & plateas per domos & compita, etiam in aliis Italiæ Urbibus egit, ut ægros a prima non minus, quàm a ſecunda morte præriperet; immo ne tam magnum pietatis opus cum ſua vita deficeret, Alumnos collegit, & Crucigerorum Inſtitutum fundavit, quo per futura etiam ſecula, præcipuè luctantibus cum morte ſuccurreret. Auctus præterea fuit B. Camillus curationum dono, aliiſque tam vivens, quàm poſt obitum adeo reſulſit, ut ipſa Roma Urbs fortitudinis noſtræ, quæ charitatis ejuſdem ac admirabilium operum meruit eſſe theatrum, ſummoperè exoptat, & cum ea univerſus catholicus Orbis VESTRAM SANCTITATEM exorat, ut dignetur B. Vi-

B. Virum ſummo decorare Canonizationis honore; cujus in dies interceſſionis gaudet effectibus, & ſui præclari Inſtituti ſpiritualibus conſovetur auxiliis.

SCIUMÆ ILUMURI AT.

Se tæ ggiꝛꝛato caſſsc Ky 'duhenæ præ tæ ſcietænuanæ tæ lumænæ Camil de Lellis yan bænæ gner taſct fort Miræ me hijr tæ tɐnæ ʂoti, e me tæ Maꝛenæ urtæſij tænde. Gnæ punæ vetæmæ duhet, ſaa ſcnuhet æmbni ithih me tæ tiera ſcetæna. Kæiò ndeer i tucon me ggiggæ, pſe pat ſcium lævdime, e ſcium tæ daſciunæ præi tɐnæ ʂoti, o prei ſciocunæ, e ſchignanæ. Kæyò edaſciunæ duron ſod, e ggiꝛꝛ monæ præ tæ maꝛenæ ſcioĸærij, ayò ĸiæ ſcær ben ta ſæmurturit. ʂotɐn caa ſcium dæftuaræ tæ maꝛenæ ſcietnii etiyiæ me ſcium ſcegne. Andai i lumuri At tæ lutemi, e tæ falemi ggiꝛꝛ ſaa iemi, eꝛe unæ præ pies tæ Arbænit tæ ſcruaſc eꝛé ĸætæ ndæ tæ ticræ ſcietana.

Joſefi Schirò Arçbiſcopu i Durfit, e Vicar Apoſtolicu i Hymarrſæ ndæ Arbænit.

Ejuſdem Verſio latina.

JOSEPH Schirò Archiepiſcopus Dyrrhachinus olim Vicarius Apoſtolicus Cimarræ in Epiro.

BEATISSIME PATER: Cum quæ ad ſolemnem Canonizationem B. Camilli de Lellis pertinent, ſint ea omnia hactenus peracta rite ac rectè, Deo auſpice, ac excelſa ſapientia Tua: Unum ſupereſt, ut ejus glorioſum nomen aureis notis, ſi fas erit, tandem aliquando ſcribatur in ſacris dypticis, ubi ceterorum Sanctorum nomina recenſentur.

Hocce honoris ſignum in terris videntur expetere, & quidem jure meritò: Primo, omnes ejuſdem B. Viri eximiæ virtutes, præcipuè verò immenſa illa charitas, quâ erga Deum & Proximum, & flagrabat quoad vixit, & adhuc operatur, tota plaudente Eccleſia, per ampliſſimum Ordinem ab ipſo inſtitutum, ut Infirmis omnem opem, omnemque operam alacriter impendat; deinde inſignia miracula, quibus Deus Optimus Maximus dignatus eſt comprobare excelſam Servi ſui Sanctitatem. Hanc gratiam BEATISSIME PATER jamdiu ingenti deſiderio optat & Urbs & tota chriſtiana Reſpublica; hanc ipſam exoptat auguſtus iſte Senatus; & pro iſta ego quoque, licet omnium indigniſſimus, ve-

nerabundus ſiſtens coram Tuo Apoſtolico Throno, humillimas fundo preces, etiam nomine totius Epiri, ſive Albaniæ ex qua originem duco, uti jam benigniſſimè excepiſti loquentem proprio Idiomate.

ՐՈՎ ՍՐԲԱՉՆԱՓՈՅՆ ԱՂՄՆԱՓԵՐԱՓԱՌ ՀԱՅՐ ԴԵՐԵՐԱՆԵՑՆԵԱԼ.

ՎԱ ՍՐԲԱՉՆԱՓՈՅՆ ԱՂՄՆԱՓԵՐԱՓԱՌ ՀԱՅՐ ԴԵՐԵՐԱՆԵԼԻ. ՕՒ ԱՀԱ ԵՐԱՆԵԼԻՆ ՔԱՄԻԼԼՈՍ ՀՐԱՇԱԿԵՑԵԱԼ ԵՂԵ ԲԱԶՄԱՁԱՆ ԱՂԱՔԻՆՈՒԹԵ, ԵՒ ԼՈՒԱՓԱՅԼԵՑԱԾ ՄԵԾԱՄԵԾ ՍՔԱՆՉԵԼԻՕՔ. ԲԱՅՑ ԱՌԱԾԵԼԱՅՆ ԵՂԱԿԱՆԱՑԱԾ ՊՂՈՐՄՈՒԹԵ, ԵՒ ԴԹՈՒԹԵ ԱՌ ԸՆԿԵՐՍ ՔԱՆԶԻ' ՀԻՆԱԴՐԵԼՈՎ 'ԸՍ ԿԱՐԴՆ ՍԱՓԱՍԱԾՈՐՈՒԹԵ ՀԻՒԱՆԴԱՑ, ՅԱՏԿԱՑՈՑՑ ՍՅՍՈՒ' ՊԻ ՆՇԱՆ ՈԲՅ ԼԱՏԻՆ 'Ի ԿՈՒՐԾՍ ԻՐԱՔԱՆՉԻՐՈՑ ԵՂԲԱՐՑ ԿՐԻՑԻ. ՊԱՍՏԻ ՀԱՄԱՐԻՄ ԹԷ' ՆՈՅՆ ԻՍՔՆ ԱՂՄՆԱԲԱՐԻՆ ԱՂԾ' ԻՐՈՎ ԱՂԾԱՅՆՈՎ ԿԱՐԳԱԴՐՈՒԹԵՆ, ՊԱՀԵԱԼ ԻՄԷ ՔՍՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼՔ ՍՈՐԱ' ՎՈ ՍՅՍՊԻՍՈՒՑ ԺԱՄԱՆԱԿԻ, 'ՅՈՐՈՒՄ ԱՇԽԱՐՀՆ ԿԱՑ 'Ի ՄԷՋ ՄԵԾԻ ԱԼԵԿՈՄՈՒԹԵ 'Ի ՀԵՌՆ ՀՈԳԼՈՑ, ԵՒ ՄԱՐՄԻԱՀՈՐ ՊԱՏԵՐԱԶՄԱՑ, ԹԷ 'Ի ՅԱՐԵՒՄՈՒՏՍՆ ԹԷ 'Ի ՅԱՐԵԼՔ. ՊԻՈ ՁԻ' ԲԱՐԵԽՈՍՈՒԹԵ ՍՅՍՈՐԻԿ ՍՐԲԱՑՈՒՑԱՆԵԼԻ ԵՐԱՆԼՈՑՑ, ՀԱՒԱՏԱՑՔ ԱՓԱՍԱ ԺԵՌԵՑԵԱԼՔ 'Ի ՀՈԳԼՈՐ ԵՒ 'Ի ՄԱՐՄԻԱՀՈՐ ՊԱՏԵՐԱԶՄԱՑ' ԵՒ ԱՓԱՏԻՑ, ԿԱՏԱՐԵԼԱՊՈ ԲԺԿԵԱՑԻՆ. ԵՀԵ ԲԱՐՁՐԱՑԵԱԼ ՊԱՅԾԱՌԱՍՑԻ ՆՇԱՆՆ ՈԲՅ ԼԱՏԻՆ' ՈՊ 'ԻՅԱՐԵՄՈՒՍ, ՆՈՅՆՊՈ 'ԻՅԱՐԵԼՔ.

ՄԱՐԴԻՍ ԱՂԵՔՍԱՆԴՐԷՆ, ԱՂՔ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ԿԵՍԱՐԻՈՅ ԿԱՊԱՂՈՎԿԻԱՆ, ՀԱՅՈՑ.

Ejuſdem Verſio latina.

SERGIUS ALEXANDRI Armenus Archiepiſcopus Cæſareæ Cappadociæ.

MUlta quidem ſunt, quibus beatus Camillus excelluit virtutum ac miraculorum inſignia, quæ in ejus vitæ Compendio recenſentur: Sed illud præ ceteris magis aptum & opportunum videtur, quod in præſenti calamitoſo rerum Orientalium, & Occidentalium ſtatu commemoretur; quod nimirum & Infirmis ille miniſtrare in deliciis habuerit, & Ordinem ampliſſimum a ſe inſtitutum tam pio miniſtrandi Infirmis officio diſtinguendum voluerit, & Crucis in pectore gerendæ formâ exornandum. Jure igitur poſtulamus, ut ipſum SANCTITAS VESTRA inter

ter Sanctos enumerari decernat: Hoc præsertim tempore, quo totus terrarum orbis teterrimo veluti bellorum ac tumultuum morbo languet, & Crucis vexillum in Oriente, ubi augustissimè olim fulgebat, sæviſſima Infidelium potestate cogitur tamquam sub modio lucerna delitescere. Fore enim confidimus, ut isto in terris auctus Sanctorum honore, cujus inter Sanctos sors est in Cœlis, morbos auferat, bella avertat, & sanctissimæ Crucis signum, sicut in Occidente, sic & in Oriente triumphare faciat.

STEPHANUS Evodius Assemanus Archiepiscopus Apameæ.

NEscit tarda [a] *molimina Spiritus Sancti gratia,* BEATISSIME PATER, quare autem [b] illum trahat, & non illum trahat, judicare noluit, ne erraret beatus Camillus; at semel accipiens intelligensque se nondum trahi, oravit ut traheretur, & subitò [c] circumfulsit eum lux de Cœlo. Is verò haud moram anceps innectit, suprema Domini verba recolens [d]: *In hoc cognoscent omnes, quia Discipuli mei estis, si dilectionem habueritis*: Et illa [e]: *Majorem hac dilectionem nemo habet. ut animam suam ponat quis pro amicis suis*; quum [f] charitas nunquam excidat; sed ampliſſimum Clericorum Regularium Infirmis Ministrantium Ordinem, ceu arborem [g] illam magnam, in cujus ramis requiescerent volucres Cœli, saturus ægros omnes colligit, collectorum vulnera alligat [h], infundens oleum & vinum, fovet & recreat [i], curans gentem suam, & liberans eam a perditione: Circa illum autem [k] corona Fratrum, quasi plantatio Cedri in Monte Libano, & quasi rami palmæ ad consummationem Sanctorum [l], in ædificationem Corporis Christi. Divinæ itaque vocis Interpres SANCTITAS VESTRA celeberrimum Patriarcham publico dedat Fidelium cultui, qui se salutis publicæ victimam devovit; æquum enim est, ut cujus heroica gesta, nec non frequentia miracula Ecclesiam illustrarunt, Is ab eadem Ecclesia, supernis repensum custodibus suis, honorem sibi ultro delatum glorietur.

BERNARDINUS Vari Episcopus Civitatis Castellanæ & Hortæ.

BEATISSIME PATER. Quantus & qualis fuerit beatus Camillus de Lellis, licet conjicere ex illis verbis, quibus Christus Dominus in extremo judicio Electos est allocuturus [m]: *Infirmus eram, & visitastis me*: Quod si divinus Judex Infirmos utcumque visitantibus æternum gloriæ præmium est redditurus, quantam cœlestis gloriæ magnitudinem necesse est retribuerit beato Camillo, qui infinitos propemodum Infirmos visitavit,

a *S. Ambr. l. 2. de Sp. Sancto.* b *S. Augusti. Tract. 2. 6. in Jo:* c *Act. 9* d *Joh.* 13. 35. e *Joh.* 15. 13. f 1. *Cor.* 13. g *Luc.* 13. h *Luc.* 10. i *Eccl.* 50. k *Ibid.* l *Eph.* 4. m *Matth.* 1. 25. *v.* 36.

vit, & ut a Suis visitarentur constituit, qui eosdem orationibus juvit, subsidiis spiritualibus munivit, & ut æternam salutem consequerentur curavit? Quocirca si tam eximia illius merita peculiarem omnino mercedem a Christo Domino reportarunt, ut miracula ipsa, etiam in mea Diœcesi patrata testantur, necesse est ut ab Ecclesia quoque peculiarem honorem solemni judicio reportent.

Преферинѓте Пѕринте.

Нтрѕ чѣ́ле Мининате, шнꙗ фѕрѕ нѫмѕрь фапте бѫне, кѫ каре сан ѫнподобнть Ферчинтѫль Камнль Де Лелнꙗ чꙗ манꙗ таре мнꙗ сѕ паре афнꙗ кѫ каре днль Сфатѫль чель бѫнь аль Сфѕнтѫлѫн фнлнпь Нерїнꙗ адѫнаре дє ѡ҃амєнн темѕторн де Днѕѕѫ аѫ рѕндѫнть, карїнꙗ кѫ лєгѕтѫрѕ л.гѕндѫсѕ тѫтѫрорь болнабнлсорь, ѫнкѕ шнꙗ чѫмашнлсорь сѕ слѫжаскѕ. Ачастѕ адѫнаре ла чинь де сѕбѕршнть Грегорїе аль д҃і. ѡ рѕднкать. Аль енꙗ Тнторь ѫнь фапте, шнꙗ мнѫнн бестнть ка ѫнь бремнле нсастре Бенедикть аль д҃і. ѫнтрѕ Сфинцн сѕль нѫмере днь сфатѫль чель Днѕѕескь афнꙗ гѕндескь. Папа чель маре де акѕрѫ́м скрисорнꙗ пинтрѫ Ферчинрѣ Ферчинцнлсорь, шн Канонизаꙗ Сфинцнлсорь не мнрѕмь. Сфинцꙗ тѫ Бєнꙗ фаче кѫмь анꙗ ѫнбѕцать.

Іоа́нь Ін: Клѣнь Єпискѫпѫль Дела Фѕгѕрашь.

Ejusdem Versio latina.

JOANNES INNOCENTIUS Episcopus Fagarasiensis.

INter admirandas tamque innumeras virtutes, quibus beatus Camillus de Lellis excelluit, illa maxima mihi fuisse videtur, qua ex gravissimo S. Philippi Nerii consilio Congregationem religiosorum Hominum instituit, qui solemni voto ad inserviendum Infirmis omnibus etiam peste infectis sese obstringerent. Hanc Congregationem olim in perfectam Religionem Gregorius XIV. erexit. Ejusdem Fundatorem virtutibus & miraculis insignem, ut nostris diebus Benedictus XIV. inter Sanctos referret, divino consilio dispositum existimo: Summus inquam ille Pontifex, cujus doctissima de Servorum Dei Beatificatione & Beatorum Canonizatione scripta admiramur. Sanctitas Vestra faciet quod ipsa docuit.

POM-

POMPEIUS Compagnoni Epiſcopus Auximanus & Cingulanus,

QUum charitas, teſte Apoſtolo Paulo, ſit vinculum perfectionis, nihil ego non perfectum video in B. Camillo, cujus ſanctiſſima opera uni planè innituntur vinculo charitatis. Quid enim in ægros præſertim languentes ac morti proximos & vivens ipſe præſtiterit, & per Ordinem a ſe fundatum perenni beneficio adhuc præſtet, partim eſt nobis luculenter expoſitum, partim verò experientiâ ipſiſque oculis uſurpamus. Accedentibus itaque & Miraculis rite probatis, cenſeo, ſecundum ea quæ proponuntur, B. Camillum ſupremis Cœlitum honoribus cumulandum.

JACOBUS PHILIPPUS Conſoli Epiſcopus Amerinus.

ID potiſſimum in beato Camillo de Lellis cujus Sanctificationis cauſa agenda eſt, BEATISSIME PATER eveniſſe conſpicimus, quod in *pſalmo* 50. Regius Propheta teſtatur: *Cor contritum & humiliatum, Deum ſcilicet non deſpicere*. Ipſe enim adhuc juvenis juvenili ardore ductus eouſque a recta via declinaverat, quo interitus ei parabatur æternus, niſi manus Domini facta eſſet ſuper eum. Hinc culparum ſuarum mœrore tactus, flevit amarè, & Deus quoque peccatum ejus tranſtulit, avertitque faciem ſuam a peccatis illius, & ejus omnes iniquitates delevit; Oh vera mutatio dexteræ Excelſi! ut qui Saulum errantem ſecutus fuerat, Paulum inde pœnitentem ſequeretur. Huic propterea tam mirandæ divinæ miſerationi, qua culparum ſuarum pœnitentia, ut carnem ſuam in ſervitutem redigeret, quo zelo, quave charitate, ut omnes lucrifaceret Chriſto, beatus Camillus reſponderit, hoc unum recenſere ſufficiat, quod in ſe ipſo ſic ſæviit acerrimè, ut in admirabile pœnitentiæ tranſiret exemplum; ſic omnes adjuvit, ut nullos labores, pericula nulla refugerit, eumque inſtituerit Ordinem, cujus Alumni Infirmis peſte quoque infectis inſervire ſolemni voto obligantur, eam indubitanter recepturi mercedem, quam patiens atque benigna repromittit charitas.

Hunc igitur Fundatorem PATER SANCTISSIME, hiſce ceteriſque in gradu heroico virtutibus clarum, ne Sanctum dubites, tot ſigna, tot miracula præceſſerunt, quod dederit Altiſſimus vocem ſuam; ut Sanctum dicas, univerſa Infirmis Miniſtrantium Familia humilitér deprecatur; gens tota exoptat, catholicus orbis expectat. Exaudire proinde SANCTITAS VESTRA dignetur tam cumulata vota, & ſic gaudium, quod Angelis jam pridem ſuper eo factum eſt in Cœlo, nobis equidem erit mox hic in terra commune.

JOSEPH Coppola Epiſcopus Aquilanus.

MOnens Eccleſiaſticus[a]: Non te pigeat viſitare Infirmum, ex his enim in dilectione firmaberis, ecce quod in plena dilectione, Dei ſcilicet in charitate & Proximi, beatum Camillum de Lellis excitavit fortiter, conſtanter firmavit. Quem quidem ardentem dilectionis ignem, aquæ multæ neutiquam extinguere potuerunt. Convenit igitur, ut Roma, ſicut D. Philippo Nerio (utpote de ſe benemerentiſſimo) gratiorem in dies ſe exhibet, ſic quoque B. Camillum, qui in ordine charitatis poſt eum abiit, & obſequentiſſimè conſilia ſecutus eſt, debitis nunc ſanctitati lætetur honoribus decorari.

JOSEPH Roſſi Epiſcopus Venafranus.

BEatus Camillus de Lellis Fundator Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis, BEATISSIME PATER, eſt Servus ille fidelis & prudens, quem conſtituit Dominus ſuper familiam ſuam, ut det illis cibum in tempore; ipſe enim Domino præcipiente & dicente: *inceptum opus proſequere*; ſanctum & Chriſto Domino placitum Inſtitutum ſumma animi fortitudine ad optatum finem perduxit, ut animabus pretioſo Chriſti ſanguine redemptis, & per adoptionem cooptatis inter filios Dei cibum daret in tempore, quo colluctatio eſt adverſus Rectores tenebrarum in extremo mortis agone; cibum fortitudinis & ſalutis æternæ, quo ad cœleſtem patriam perducantur. Servus itaque Dei Camillus, qui in charitate perfecta manſit, in Deo eſt, & inter Cœlites recenſendus, ut Chriſtiani, qui tantum beneficium in ejus Inſtituto receperunt, Patronum & Adjutorem in mortis agone dignis honoribus proſequantur in terris.

HIERONYMUS Lorenzi Epiſcopus Acernenſis.

BEATISSIME PATER. Præter ceteras B. Camilli virtutes ſummus ejus erga Deum amor vel ex ea proditur tam inſigni erga Proximos charitate, qua motus ita ille ſe totum animis ægrorum curandis devovit, ut ad tanti operis perennitatem Clericorum etiam Ordinem inſtituerit. Hæc duo charitatis præcepta, a quibus univerſa lex pendet, tam ſanctè a B. Viro ſervata, duo illi ſunt ex Auguſtino denarii, quos non ad unius faucii medelam, ſed ad plurimorum ſalutem Evangelicus iſte Samaritanus, quoad vixit, ubique protulit. Hujus igitur Viri miſericordiæ, cujus in ſemine permanent bona, ut laudes nunciet Eccleſia, quas tot ad hanc diem miracula celebraverunt, cenſeo ſanctis Confeſſoribus eumdem meritò eſſe adnumerandum. JOAN-

a *Eccl. c. 7.*

JOANNES FRANCISCUS Cavallini Epiſcopus Alatrinus.

BEatus Camillus de Lellis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis Fundator, eximia in Deum charitate, maximo in Proximum amore adeo efferbuit, ut totus Deo pro hominibus, totus hominibus pro Deo ſe præbuerit: Cujus rei virtutum ac miraculorum numero propemodum ſingulari, in hac præſertim Urbe Roma monumenta omnibus nota reliquit: Quapropter digniſſimum reor, ut Sanctorum Faſtis adſcribatur, quemadmodum etiam atque etiam a SANCTITATE VESTRA ſupplex expoſco.

NICOLAUS Cioffi Epiſcopus Soranus.

MUtatio equidem fuit BEATISSIME PATER, dexteræ Excelſi, qui Camillum de Lellis de diuturna pravaque vivendi ratione eductum deduxit per vias rectas, ac tam uberi cœleſtium chariſmatum copiâ replevit, ut minimè ſit ambigendum, quin illi, poſt arduum tot chriſtianarum virtutum curriculum, quod a principio alacris ingreſſus fuerat, ad mortem uſque ſanctiſſimè obitum majoribus ſemper paſſibus confectum, ſempiternæ etiam gloriæ bravium donaverit. Quod & idem ipſe bonorum omnium largitor, qui Servum ſuum glorificavit per frequentia itidem miracula ad beati Camilli deprecantis invocationem patrata conteſtari dignatus eſt. Itaque exiſtimo SANCTITATEM TUAM tutò procedere poſſe ad ipſius Canonizationem.

JOHANNES ANTONIUS Caſtelli Epiſcopus Catharenſis.

BEatus Camillus de Lellis omnium virtutum laude, & præcipuè maximâ, qua erga Proximos charitate flagrabat, mirum in modum excelluit; novo autem, quem inſtituit Ordine chriſtianæ Reipublicæ utilis & ſalutaris fuit. Mitto prodigia, quæ per eum a Deo Optimo Maximo patrata ſunt, ærumnas, calamitates, miſerias, quas pro nomine Jeſu æquo animo pertulit, atque innumerabilia animi ornamenta, quæ illi ſingularia eſſe videntur: Quare humillimè cenſeo, dignum ipſum eſſe, qui ſolemni ritu a SANCTITATE VESTRA Sanctorum Faſtis adſcribatur.

NICOLAUS MARIA Calcagnini Epiſcopus Civitatis Ducalis.

EX mundi illecebris terreſtrique militia vocatus ad Clericalem, atque hujuſce ſeculi contemptum beatus Camillus, cum ſuit inopinato ac vehementi omnipotentis Dei lumine circumfuſus, & veluti alter Saulus in Apoſtolum Gentium converſus, anteactum vitæ ſuæ genus

ferventiori charitatis ſtudio compenſavit. Quæ enim pro Infirmorum præſertim ſalute tum ſpirituali, tum corporali geſta ab ipſo ſunt, ardentiſſimam præſeferunt charitatem, qua inflammatus ſe præſentiſſimis objecit mortis periculis, ut Chriſtifidelibus præſto eſſet, etiam peſtifera labe infectis, quibus inſerviendis peculiari ſolemni voto ſe, ſuoſque Alumnos voluit eſſe obſtrictos. Cum autem B. Camillus animam pro amicis ſuis ponere non dubitaverit, majorem certè charitatem habere non potuit, juxta Divinum Oraculum. Quapropter fidelem hunc Dei Servum ac novi Ordinis auctorem multis decoratum in terris chariſmatum donis ac prodigiis, inter Sanctos per infallibile SANCTITATIS VESTRÆ Oraculum recenſendum cenſeo, ut hoc duce hominibus ad imitandum propoſito, charitas noſtris hiſce temporibus elangueſcens adaugeatur, iſtiuſque exemplo Chriſtifidelium corda ad miſericordiæ opera erga Proximum alacriùs exercenda inflammentur.

Subdit Papa poſt noviſſimi Epiſcopi ſententiam.

VENERABILES FRATRES. Suffragia Veſtra de Canonizatione beati Camilli de Lellis magnam Nobis lætitiam attulerunt: Quam ob cauſam nihil aliud reſpondemus, niſi peragendas eſſe preces, quas jam indiximus, ut Deus elargiatur Nobis opem ſuam, ac cœleſte lumen ad ea rite perficienda, quæ pro futura Beatorum Canonizatione requiruntur.

Procurator Generalis Cameræ ubi Summus Pontifex dicendi finem fecit, iiſdem verbis, quæ in primo Conſiſtorio retulimus, nomine Beati duntaxat immutato Protonotarios rogavit, ut publica ſuper his Actis Inſtrumenta conficerent: videlicet.

Ego Johannes Philippus Toppi Sanctiſſimi Domini Noſtri, & Cameræ Apoſtolicæ Procurator Generalis rogo Vos omnes Protonotarios, & Notarios Apoſtolicos hìc præſentes, ut de ſententiis, conſilio & unanimi conſenſu Reverendiſſimorum DD. S. R. E. Cardinalium, necnon Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, deque Summi Pontificis oratione & deliberatione præhabitis ſuper ſolemni Canonizatione beati Camilli de Lellis unum, vel plura, publicum, ſeu publica conficiatis inſtrumentum, vel inſtrumenta ad perpetuam rei memoriam.

Quibus

Quibus auditis R. P. D. Franciſcus Maria Riccardi Protonotariorum Participantium Collegii Decanus, ante Sanctitatem Suam genibus flexis Collegarum nomine dixit: *Conficiemus*: Statimque ſurgens adſtantes Solio propiores adhibuit Teſtes conſuetis verbis: *Vobis Teſtibus*: ita iſte quoque Conſiſtorialis Conventus, qui magnæ voluptati Sanctiſſimo Patri fuit, ſolutus eſt.

Inſtrumenti a Protonotariis in Cauſa B. Camilli confecti exemplar hìc accipito tranſcriptum.

Inſtrumentum a Decano Protonotariorum rogatum pro ſecundo ſemipublico Conſiſtorio.

IN NOMINE DOMINI AMEN.

ANno reparatæ ſalutis Milleſimo Septingenteſimo Quadrageſimo ſexto Indictione nona, Pontificatus autem Sanctiſſimi Domini Noſtri Benedicti Divina Providentia Papæ XIV. Anno Sexto, die x. Junii Feria ſexta. Idem Sanctiſſimus Dominus pro habendis excipiendiſque ſuffragiis Eminentiſſimorum S.R.E. Cardinalium, necnon Reverendiſſimorum Patriarcharum, Archiepiſcoporum & Epiſcoporum, in Cauſa peragendæ Canonizationis beati Camilli de Lellis Ordinis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis Fundatoris, ſemipublicum (juxta ſuorum Prædeceſſorum morem) Conſiſtorium habuit in Aula, quæ loco Ducalis eſt in Quirinali Palatio.

Sanctiſſimus Pater ſacris Veſtibus indutus, ac ſimplici Mitra redimitus ex Aula, quæ Paramentorum dicitur, inter duos antiquiores Diaconos Cardinales Carolum nempe Marini, & Alexandrum Albani Papali Cruce ſolitoque præeunte comitatu prodiit in eandem Ducalem Aulam, ibique congregatis Patribus priùs Papali benedictione de more elargita, Sedem deinde conſcendit & Conſiſtorialis Actionis facturus initium, paucis diſertiſque verbis, ab ampliſſimo Purpuratorum Senatu, & ſacro Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum Conſeſſu, quæ de prælaudato Camillo de Lellis Sanctorum Faſtis adſcribendo, ut tutiùs ipſe tanto operi ſupremam manum admovere poſſet, eorum conſilia & ſententiæ forent, exquiſivit.

Tunc Eminentiſſimus Caraſa Epiſcopus Albanenſis inter præſentes Eminentiſſimos Cardinales antiquior, Sanctitatis Suæ votis obtemperans, primus judicium ſuum protulit, & Sanctiſſimum Dominum, ut quàm citiùs eidem beato Camillo, ſicuti & eximia ejus merita & Fidelium pietas expoſtulabant, Sanctorum cultus & honores decernerentur, humiliter exoravit.

In eodem penitus ſenſu ſteterunt ſuis poſthac delatis non minus ſententiis quàm precibus ceteri, qui intererant Eminentiſſimi Cardinales, nempe.

Franciſcus Tituli S. Mariæ Tranſtyberim S. R. E. Presbyter Cardinalis Burgheſius.

Antonius Xaverius Tit. S. Stephani in Monte Cœlio S. R. E. Presbyter Cardinalis de Gentilibus.

Fr. Joannes Antonius Tit. SS. Silveſtri & Martini in Montibus S.R.E. Presbyter Cardinalis Guadagni.

Trojanus Tit. S. Cæciliæ S. R. E. Presbyter Cardinalis de Aquaviva.

Dominicus Tit. SS. XII. Apoſtolorum S. R. E. Presbyter Cardinalis Riviera.

Joannes Baptiſta Tit. S. Mariæ Angelorum S. R. E. Presbyter Cardinalis Spinola.

Raynerius Tit. S. Sabinæ S. R. E. Presbyter Cardinalis de Ilcio.

Dominicus Tit. S. Bernardi S. R. E. Presbyter Cardinalis Paſſionei.

Fr. Joachimus Tit. SS. Quatuor Coronatorum S. R. E. Presbyter Cardinalis Portocarrero.

Camillus Tit. SS. Joannis & Pauli S. R. E. Presbyter Cardinalis Paulutius.

Carolus Albertus Guidobonus Tit. S. Mariæ de Pace S. R. E. Presbyter Cardinalis Cavalchinus.

Fridericus Tit. S. Pancratii S. R. E. Presbyter Cardinalis Lantes.

Franciſcus Tit. S. Mariæ de Populo S. R. E. Presbyter Cardinalis Riccius.

Antonius Tit. S. Silveſtri in Capite S. R. E. Presbyter Cardinalis Rufus.

D. Fortunatus Tit. S. Matthæi in Merulana S. R. E. Presbyter Cardinalis Tamburinus.

D. Joachimus Tit. S. Crucis in Hieruſalem S. R. E. Presbyter Cardinalis Beſutius.

Carolus S. Mariæ in Via Lata Diaconus S. R. E. Cardinalis Marini.

Alexander S. Mariæ ad Martyres Diaconus S. R. E. Cardinalis Albanus.

Nereus S. Euſtachii Diaconus S. R. E. Cardinalis Corſinus.

Agapitus S. Agathæ in Suburra Diaconus S. R. E. Cardinalis Moſca.

Carolus Maria S. Mariæ in Porticu Diaconus S. R. E. Cardinalis Sacripantes.

Marius SS. Coſmæ & Damiani Diaconus S. R. E. Cardinalis Bolognettus.

Proſper S. Georgii in Velabro Diaconus S. R. E. Cardinalis Columna de Sciarra.

Alexander S. Mariæ in Aquiro Diaconus S. R. E. Cardinalis Tanarius.

Hie-

Hieronymus S. Adriani Diaconus S. R. E. Cardinalis Bardi.
Dominicus SS. Viti & Modesti Diaconus S. R. E. Cardinalis Ursinus.

Eminentissimorum Cardinalium suffragiis expletis, Sanctissimus Pater Reverendissimorum Patriarcharum, Archiepiscoporum & Episcoporum, tam Assistentium Pontificio Solio, quàm non Assistentium sententias excepit, quorum omnes (initio a Patriarchis desumpto) unanimi voto, dimissisque precibus Sanctitatem Suam, ut beatum Camillum de Lellis inter Sanctos connumerare dignaretur, enixè rogaverunt. Videlicet.

Mundillus Ursinus Patriarcha Constantinopolitanus.
Antonius Maria Pallavicinus Patriarcha Antiochenus.
Thomas Cervini Patriarcha Hierosolymitanus.
Gabriel Eva Archiepiscopus Cypri Syrus, patria prius, deinde latinâ linguâ suffragium emisit.
Alexander Borgia Archiepiscopus Firmanus.
Joseph Maria Ferronus Archiepiscopus Damascenus.
Michael Palma Archiepiscopus Theatinus.
Stanislaus Poliastri Archiepiscopus Rossanensis.
Ferdinandus Maria de Rubeis Archiepiscopus Tarsensis.
Joannes Andreas Tria Archiepiscopus Tyri.
Michael Maria Vincentini Archiepiscopus Theodosiæ.
Simon Gritti Archiepiscopus Tyanen.
Josephus Rufus Archiepiscopus Capuanus.
Nicolaus Caraffa Archiepiscopus Philippensis.
D. Ferdinandus Romualdus Guiccioli Archiepiscopus Ravennaten.
Felix Solatius Archiepiscopus Thebarum.
Antonius Fonseca Episcopus Æsinus.
Nicolaus Michael Abbati Episcopus Scyllacii.
Nicolaus Xaverius Santamaria Episcopus Cyrenen.
Bernardus Antonius Pizzella Episcopus Constantien.
Fr. Paulus Alpheran de Buffan Episcopus Meliten.
Alexander de Abbatibus Episcopus Viterbien. & Tuscanen.
Nicolaus Franciscus de Bonhome Episcopus Carpasien.
Ludovicus Antonius Valdina, olim Cremona Episcopus Hermopolitanus.
Fabricius Borgia Episcopus Ferentinus.
Nicolaus Spinelli Episcopus Aversanus.
Hippolytus e Rubeis Episcopus Senogallien.
D. Paulus Thomas Marana Episcopus Asculanus.
Fr. Silvester Merani Episcopus Porphyrien sis.
Nicolaus Mancinforti Episcopus Anconitanus.
Antonius Cantoni Episcopus Faventinus.

Paulus

Paulus Bonaviſa Epiſcopus Spoletinus.
Cæſar Bonajuti Epiſcopus Pharen.
Marius Maffei Epiſcopus Fulginas.
Guido Urſellus Epiſcopus Cæſenæ.
Leo Lucas Vita Epiſcopus Oppiden.
Ægidius Antonius Iſabelli Epiſcopus Alliphanus.
Joannes Antonius Bachetoni Epiſcopus Anagninus.
Franciſcus Antonius Spadea Epiſcopus Aquinas & Fregellarum.
Joſeph Schirò Archiepiſcopus Dyrrhachinus, patrio priùs, deinde latino idiomate ſuffragium emiſit.
Sergius Alexandri Armenus Archiepiſcopus Cæſareæ Cappadociæ, patrio priùs, deinde latino idiomate ſuffragium emiſit.
Stephanus Aſſemanus Archiepiſcopus Apameæ.
Bernardinus Vari Epiſcopus Civitatis Caſtellanæ.
Joannes Innocentius Epiſcopus Fagaraſienſis, patrio prius, deinde latino idiomate ſuffragium emiſit.
Pompejus Compagnoni Epiſcopus Auximanus & Cingulan.
Jacobus Philippus Conſoli Epiſcopus Amerinus.
Joſephus Coppola Epiſcopus Aquilanus.
Joſeph de Rubeis Epiſcopus Venafranus.
Hieronymus Lorenzi Epiſcopus Acernen.
Joannes Franciſcus Cavallini Epiſcopus Alatrinus.
Nicolaus Cioffi Epiſcopus Soranus.
Joannes Antonius Caſtelli Epiſcopus Catharenſis.
Nicolaus Maria Calcagnini Epiſcopus Civitatis Ducalis.

Verùm cum Summus Pontifex omnium convocatorum Patrum ſuffragia eò concorditer collimare percepiſſet quò & vota ſua ferebantur, ad ſolemnem beati Camilli de Lellis Canonizationem quàm primum, & in die ab ipſa opportunè indicenda paucis, & luculenter ſe deventurum eiſdem ſignificavit, & Actioni finem impoſuit.

Sed antequam e ſede conſurgeret, & ſuffragatorum Patrum Conventum dimitteret; Procurator Generalis Reverendæ Cameræ Apoſtolicæ Nos Protonotarios Conſiſtorio intereſſentes rogavit, ut ad perpetuam rei memoriam de omnibus in eodem Conſiſtorio tam a Sanctiſſimo Patre, quàm ab Eminentiſſimis Cardinalibus, nec non a Reverendiſſimis Patriarchis, Archiepiſcopis & Epiſcopis præhabitis in Cauſa Canonizationis beati Camilli de Lellis, unum vel plura, publicum ſeu publica, Inſtrumentum vel Inſtrumenta conficèremus.

Cui propterea Ego Franciſcus Maria Protonotarius Riccardi Protonotariorum Collegii Decanus ejuſdem Collegii nomine reſpondi: *Conficiemus*: Et Sanctiſſimi Domini Noſtri Familiares, & præſertim DD. Paulum Zani Bononienſem, & Joſephum Mariam Puoti Neapolitanum, ab intimo Sanctitatis Suæ Cubiculo ad hoc ſpecialiter vocatos, habitos atque rogatos, in Teſtes adhibui his verbis: *Vobis Teſtibus*. Acta

Acta ſunt hæc in Quirinali Palatio, die, menſe, & anno, quibus ſupra.

In quorum omnium fidem Nos Protonotarii Apoſtolici de numero Participantium requiſiti & rogati præſens hoc Inſtrumentum confecimus, ſubſcripſimus & publicavimus, ſolitoque Collegii Noſtri Sigillo muniri, & in noſtro Archivio ad futuram Poſterorum memoriam Secretario noſtro perdiligenter cuſtodiri & ſubſcribi mandavimus. Actum ubi ſupra, præſentibus quibus ſupra Teſtibus ad præmiſſa vocatis, habitis atque rogatis.

Ita eſt Franciſcus Maria Protonotarius Riccardi Decanus.

Loco † Signi.

Franciſcus Dominicus Clementi ejuſdem Collegii Secret.

Sequuntur ſuffragia eorum, qui aliquo impedimento detenti, ſacro huic non adfuere Conſeſſui.

THOMAS Epiſcopus Oſtienſis & Veliternenſis Sacri Collegii Decanus, Vice-Cancellarius Cardinalis Rufus.

UBi primùm beatus Camillus de Lellis, dextera Domini faciente virtutem, e fluminibus Babylonis emerſit, novus homo omnis juſtitiæ Fonti conſtanter adhæſit, prioris ævi lapſus diuturnis cruciamentis lacrymiſque vindicavit, & omnium in eo illuxerunt documenta virtutum. Ab ipſius eximia in Deum charitate gliſcens altera in animarum ſalutem flamma, in Xenodochiis robuſtior evaſit. Intra horum tamen ſepta contineri ſpiritus ardor non valens, dilatavit Camilli greſſus; qui proinde in procurando ſpirituali potiſſimùm Proximorum bono jam tarda molimina neſciens, duabus quaſi aſſumptis alis, excelſa nimirum fide & alta humilitate, in aliorum etiam ubicunque decumbentium, pauperum in primis miniſteria involavit: Nullibi, aut ullo deterritus labore, aut fœdiore ſpectaculo, aut quantumvis peſtilenti morbo, ceſſavit aliquandiu; ſed præſto miſeris ſemper erat, advigilabatque, tamquam ei, qui dignatur Infirmus in Infirmis eſſe: Hos propterea Dominos, & Chriſtos ſuos vocabat, imo ab his ipſis, velut ab offenſo a ſe Numine, peccatorum ſuorum veniam poſtulabat. Ne verò tantæ virtuti ſui ſimiles victimæ defuturæ aliquando eſſent, Religioſiſſimam Familiam inſtituit, obſtrinxitque novo charitatis voto. Hunc profectò miſericordiæ Virum, qui fideliter Altiſſimo reddidit omnia vota ſua, vireſque omnes, & vitam perenni heroicarum virtutum exercitatione exhauſit, aſſertum Cœlo eſſe, Cœlum etiam ipſum admirandis editis ſupra naturam ſignis demonſtravit.

monſtravit. Gloriæ igitur Omnipotentis Dei, & univerſi Fidelium Cœtus utilitati cenſeo apprimè conducere, cœleſtes Camillo in terris honores a SANCTITATE VESTRA, jam per Beatificationem indultos, ab eadem per ſolemnem ipſius Canonizationem definitivè decerni.

ANNIBAL Epiſcopus Portuenſis Cardinalis Albanus S. Clementis nuncupatus.

IN beato Camillo de Lellis Teatinæ Diœceſis & Neapolitani Regni ornamento BEATISSIME PATER, illæ omnes dotes animi atque præclara ornamenta eluxerunt, quæ Deus Optimus Maximus peculiaris ſuæ providentiæ ac ſupernæ largitatis beneficio iis impertiri ſolet, quos ad magna evocat. His Camillus proludens, naviter averſatus vitia, quibus adoleſcens ſœdatus fuerat, viribus totis in chriſtianam perfectionem incubuit. Jam tum a converſionis exordio rudimentum conſummatæ virtutis præbuit, quæ adeo in dies eſt aucta, ut Sanctus ipſe aliorum etiam ſalutem cum magno multorum bono avidiſſimè ac ſtudioſiſſimè procuraverit. Ab ſe inſtituta utiliſſima Eccleſiæ toti Religioſorum Clericorum Familia, quæ ægrotantibus & morientibus ſpiritalia auxilia opemque opportunè præſtat, flagrantiſſimam ipſius charitatem magis magiſque commendat. Tot alia eximia opera & egregia facta, quibus dum viveret, Camillus Dei gloriam provexit, longè latèque illuſtriorem ipſum efficiunt. Quoniam verò pluribus etiam apertis & comprobatis Apoſtolicæ Sedis judicio miraculis heroicam tanti Viri ſanctitatem Deus palam facere dignatus eſt, æquum juſtumque cenſeo, ejus nomine glorioſos Sanctorum Faſtos augeri: ut Orthodoxa Eccleſia ampliore cumulata decore, novum apud Deum Patronum habeat, & ritu ſacro pro meritis colat.

VINCENTIUS Epiſcopus Præneſtinus Cardinalis Petra Major Pœnitentiarius.

SI heroicarum virtutum ornamenta vehemenſque inprimis erga Deum & Proximum amor ac ſtudium præclara ſunt ſanctitatis eximiæ argumenta, uti ſunt revera, non eſt cur quiſquam dubitet, quin beatus Camillus de Lellis meritò Sanctorum Albo ſit adſcribendus. Nam poſteaquam ope *dexteræ Excelſi* e liberiori vitæ Inſtituto in bonam ſe frugem recepit, aſſiduæ orationi, humilitati, ſingulari patientiæ, Infirmorum ſaluti procurandæ omnibuſque pietatis operibus ſe conſecravit. Sed cum zelo ſalutis animarum flagraret, videretque ab aliis Patriarchis religioſorum Ordinum vitæ integræ, ſanctèque ducendæ ſatis eſſe proſpectum, novum Inſtitutum, conſilio ſancti Philippi Nerii, quo præceptore uti ſolebat, in Eccleſiam introduxit, cujus Alumnis hoc onus incumberet, ut

ut Infirmis miniſtrarent, extremoque vitæ diſcrimine laborantibus præſto eſſent, curarentque hortatu, conſilio continuaque opera, ut ne pereant, ſed habeant vitam æternam. Quare Virum optimum ſanctimoniæ miraculorumque gloria fulgentem judico decorari iis honoribus oportere, quibus a nobis qui ſunt ab Eccleſia declarati, Sancti coluntur.

JOSEPH Epiſcopus Tuſculanus Cardinalis Accorambonus.

EXimia beati Camilli humilitas, qua cum bene de omnibus mereretur, de ſe duntaxat abiectè ſentiebat: Singulariſque in Proximos charitas, quam omnibus omnia factus, ut omnes Chriſto lucrifaceret, cum ferventiſſimo amore Dei copulavit, ampliſſimum ſanè præbent ejuſdem ſanctitatis teſtimonium.

Cum igitur D. O. M. ejuſdem, qua in Cœlis fruitur, gloriam multis teſtari miraculis non deſtiterit, in divini cultus incrementum, Eccleſiæ decus atque Ordinis Miniſtrantium Infirmis a B. Camillo inſtituti profectum verſurum fore cenſeo, ſi Sanctorum Faſtis adſcribatur.

VINCENTIUS Epiſcopus Sabinenſis Cardinalis Bichius.

BEatus Camillus de Lellis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis Fundator eximio Proximi amore flagrans, nec ſatis de ſuo tantùm opere factus in aſſiſtendis & ſerviendis pauperibus infirmis, & moribundis, peſtifera etiam lue infectis, cum ſolus pluribus congruum officium præbere non valeret, cogitavit de nova erigenda Congregatione Virorum ad hæc pia opera explenda, Divinoque fretus auxilio, nec non ſanctiſſimi Crucifixi voce imperatus: *Inceptum opus proſequere!* Novam Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis Religionem fundavit, cujus Inſtituti præcipua promiſſio & obligatio eſt: *Perpetuò ſervire Pauperibus Infirmis, quos etiam peſtis inceſſerit*; qua in nova, & Deo inſpirante a ſe inſtituta Religione vitam admirabili ſanctitate traduxit, & ſanctiſſimo concluſit exitu, pluribus miraculis poſt mortem ad ejus interceſſionem patratis illuſtratam. Quantum huic eximii amoris erga Proximum Inventori & Propagatori debeant Pauperes, Infirmi & Moribundi oculata teſtis eſt Urbs ipſa Roma, quæ primitias, media beatumque finem tanti Servi Dei gloriatur aſpexiſſe, continuaque beneficentia & utilitate fruitur Inſtituti: Verendum propterea non eſt per ſanctam vitam obtinuiſſe Camillum Eccleſiæ triumphantis conſortium, per miracula exinde patrata tribuendum Illi videtur in Eccleſia militanti ſanctitatis honorum faſtigium.

NICOLAUS MARIA Tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Cardinalis Lercarius.

DIvinæ profectò providentiæ conſentaneum eſt, ut qui pro gloria Dei & hominum utilitate in vinea Domini adeo laboravit, ſicuti ampliſſima in Cœlis præmia recepit, ita in terris debitum cultum adipiſcatur. Mirabilis ſanè fuit lux illa de Cœlo circumfulſa, qua B. Camillus de Lellis ab anteactæ vitæ ignorantiis ad meliorem frugem vocatus inter Electos deſignatus fuit; mirabilis ejus vivendi ratio, & mirabilius ejus apud Deum patrocinium, quod non modò pro medendis corporibus, ſed pro animabus Fidelium ſanandis ut firmiùs permaneat, ſacræ Canonizationis honoribus debitus ei cultus augendus erit.

SYLVIUS Tit. S. Priſcæ Presbyter Cardinalis Valenti.

BEati Camilli de Lellis Clericorum Infirmis Miniſtrantium Parentis exemplo diſcent Populi de myſtica eorum ſalute numquam deſperare, magnitudinem miſerationum Dei agnoſcentes, qui ut olim Paulum in Eccleſiæ primordiis, ſic eum noſtris temporibus a ſeculi fraude abſtractum, gratiæ ſuæ dono ad incolumem vitam revocavit. Sic enim Mundo crucifixus eximium ſe præbuit Crucis ſectatorem, novum refovens gaudium, quo divinus Paſtor de inventa ove ſupra nonagintanovem Evangelica veritate nobis traditur mirum in modum cumulatus. Quàm ſapienter igitur SANCTITAS VESTRA Virum pœnitentia conſpicuum ſolemni hac celebritate Chriſtifidelibus, qui a recta vivendi ratione deſciverant, Patronum, apud miſericordiarum Patrem inſtituit, ut probè ſciant aditum cœleſtis gloriæ continenter reſerari, quoties eorum corda ſupernorum beneficiorum virtuti pateant atque incremento.

RAPHAEL COSIMUS Tit. S. Marcelli Presbyter Cardinalis de Hieronymis.

BEATISSIME PATER. Beatus Camillus de Lellis duro admodum initio uſus eſt adoloſcentiæ, & laxiorem vivendi rationem a principio inivit; at cum primum divina operante virtute aggreſſus eſt revocare ſe & compeſcere, magnæ profectò ſanctitatis exhibere ſpecimen cœpit. Totus igitur ad Deum converſus, & poſtquam variis pietatis operibus ſe exercuerat, Clericali inſuper militiæ addictus, ac Sacerdotio inſignitus, illam præ ceteris vivendi rationem aſſumſit, qua animarum ſimul & corporum ſaluti proſpiceret, fidelibuſque ægrotantibus uſque ad ſupremum vitæ ſpiritum ſpiritualia ſuppeterent auxilia. Id ipſe per ſe, & alios quos interim ejuſdem Inſtituti Socios aſſumſerat; charitate in dies fer-

ferventiori in Urbe continuavit. Illius merita, & novum ejus Ordinis Inſtitutum, quàm Deus accepto tulerit, ſigna ed ocent, quæ dum in carne mortali viveret, & poſtquam de præſenti ſeculo eſt aſſumtus, omnipotens Dominus ad illius invocationem dignatus eſt operari. Glorificandum igitur eum cenſeo a SANCTITATE VESTRA, & debitis præconiis venerandum in terris, ſicut Dominus per ſuam gratiam clarificavit in Cœlis.

CAROLUS Tit. S. Mariæ de Ara-Cœli Presbyter Cardinalis Calcagninus.

BUclanici quod oppidum eſt Theatinæ Diœceſis in Regno Neapolitano ortum habuit B. Camillus de Lellis; ejus mater gravida ſibi viſa eſt Puerum peperiſſe geſtantem Crucem in pectore, quem ut Ducem ſequebatur magna turba Puerorum eadem Cruce condecorata. Quæ viſio certè præludium fuit illius immenſæ charitatis, quam tempore ſuæ vitæ erga Infirmos exequi debebat. Quæ charitas ut ſemper perduratura eſſet, nova prole Eccleſiam fœcundavit Virorum Infirmis præclaro animarum profectu inſervientium; tota Italia ejus amorem experta eſt, ſed præcipuè Roma dum diriſſima graſſabatur peſtis, qua aliquot hominum millia conſumpta ſunt; ipſe eo morbo laborantes continuò inviſens, paterno reficiebat affectu, & Eccleſiæ Sacramenta propriis manibus adminiſtrans mirum in modum ſolabatur. Orationis cultor fuit aſſiduus, humilitatis eximius profeſſor ceterarumque virtutum inſignis amator, ut ex Decreto felic. record. Benedicti XIII. conſtare de Camilli virtutibus in gradu heroico declaratum eſt: In quarum teſtimonium adjecit Deus præclara miracula, a quibus permota SANCTITAS VESTRA illum in Beatorum numerum retulit; & quia virtus Divina ejus ſanctitatem aliis miraculis confirmavit poſt Beatificationem, ſic jure merito adſcribendum arbitror cœtui Sanctorum, & in Cœlo Regnantium colendum proponi cunctis Chriſtifidelibus, ut ſit illis in exemplar & patrocinium.

PHILIPPUS MARIA Tit. S. Agnetis extra Mœnia Presbyter Cardinalis de Montibus.

OPus dexteræ Excelſi nobis admirandum proponitur in B. Camillo de Lellis. Hic a laxiori perditionis via revocatus, quam in juvenili ætate calcaverat, arctam mandatorum Dei ſemitam quæ ducit ad vitam, arripuit, progreſſus eſt, ac feliciter conſummavit. Nullis unquam laboribus pro ſua ac Proximorum ſalute fatigatus in Noſocomiis, etiam poſthabito vitæ mortalis diſcrimine, ædibus privatis, imo & viis publicis videbatur ægrotantium vel mulcere angores, vel ulcera manibus attrectare, ac in extremo agone conſtitutos ſpiritualibus ſubſidiis adjuva-

re, nova inſtructa ſub ſalutifero Crucis ſigno Religioſorum familia, quæ ſolemni voto mancipata hiſce muneribus ad ægrotorum ſolatium obeundis incumberet. Quamobrem cenſeo B. Camillum, qui charitate dirigente introivit in potentias Domini, Sanctorum Faſtis per SANCTITATEM VESTRAM tandem eſſe adſcribendum, ut laudes ejus nuntiet Eccleſia, ſciantque fideles Populi in eo ſitum eſſe calamitatum præſidium expreſſamque ardentiſſimæ charitatis imaginem.

HIERONYMUS S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Cardinalis Columna.

QUoties mihi beati Camilli de Lellis memoria ſuccurrit, BEATISSIME PATER, toties mecum cogitatione repeto virum illum, qui Davidico teſtimonio Beatus eſt appellatus, quod intelligeret *ſuper Egenum & pauperem*. Egeni ſanè & Pauperes ii ſunt, quos premit ultima imminentis mortis ægritudo, & in *Domum æternitatis* jam jam ituros vexat præteritorum memoria, & futurorum metus anceps, ac dubius exitus. Super hos intellexit Camilli de Lellis charitas, non quærens quæ ſua ſunt, ſed quæ Jeſu Chriſti, incredibiles labores ultro ſuſcipiens, quo & ægrorum corpora ſubſidiis opportunè recrearet, & animos purgaret a vitiis, digniſque chriſtiano nomine virtutibus informaret. In hac ſanctiſſima charitatis militiâ optimum hunc Virum non militem tantummodo ſtrenuum, ſed ut Iſaiæ verbis utar, *Ducem* ac *Præceptorem Gentibus* indulſit Deus, ut novo excitato religioſo Ordine, inſurgeret ad defendendos *Egenos ac Pauperes*, quibus in hora exitus ſui colluctatio eſt adverſus *ſpiritualia nequitiæ Mundi Rectores, ac Tenebrarum Principes*. Exemplo atque Inſtitutis ſuis B. Camillus perfecit, ne deeſſent in Dei Eccleſia, qui Chriſtifideles in extremo agone conſtitutos docerent, *ſumere ſcutum Fidei, in quo poſſent ignea tela nequiſſimi extinguere*. Quapropter beatum hunc Virum de univerſa Dei Eccleſia optimè meritum, charitate ac miſericordia inſignem, novi Religioſi Ordinis inſtitutione celeberrimum, Sanctorum cultu digniſſimum cenſeo, ut qui Romæ, dum olim peſtilentiâ crudeliſſimâ Urbs hæc Orbis Princeps laboraret, tanta tamque inclyta virtutum omnium documenta præſtitit, eadem in Urbe meritos laboribus ſuis honores aſſequatur.

Fr. ANTONINUS Camarda Epiſcopus Reatinus Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Oſtendit Deus divitias gloriæ ſuæ in vaſa miſericordiæ, cum B. Camillum de Lellis a via iniquitatis amovit, & per viam juſtificationum ſuarum deduxit, atque exercuit in mirabilibus ſuis, ipſum aſſumendo ad maximum charitatis opus exercendum in Infirmorum adminiſtratione, in qua revera Infirmus cum infirmantibus effectus,

ctus, valde placuit ei, qui Electos ſuos vocaturus ad gloriam, dicturus eſt illis: Infirmus eram, & viſitaſtis me; maximè dignus eſt igitur, ut a SANCTITATE VESTRA inter illos ſolemniter connumeretur, qui in die retributionis audient vocem benedictionis Filii Dei: Venite benedicti Patris mei, poſſidete paratum vobis Regnum a conſtitutione Mundi.

NICOLAUS Simoni Epiſcopus Marcianen. Aſſiſtens.

CAmillus de Lellis Excelſi dextera mutatus induit loricam fidei & charitatis, quam nunquam deinde exuit ad mortem uſque. Pauperum ac languentium turmæ ſemper immixtus ſeſe demiſit ad omne genus officioſæ ac operoſæ pietatis. Os ſuum quod ſapientiæ aperuit, inquinamento & ſordibus admovere non refugit. Nauſeam tamen, quam non horruit, abundè compenſatam certò nobis perſuademus torrente voluptatis, quæ uti lætificat civitatem Dei regnantem in Cœlis, ita lætificabit militantem in terris, ſi illi Apoſtolica auctoritate cœleſtes honores decernantur.

Fr. PLACIDUS Pezzancheri Epiſcopus Tiburtinus Aſſiſtens.

BEatus Camillus de Lellis, etſi aliquandiu a recto tramite adhuc Juvenis aberravit; poſtea tamen vigeſimo quinto ætatis ſuæ anno deductus in ſemitam mandatorum Domini, emendato quod olim peccaverat, poſterioribuſque virtutibus abundè compenſato, ſublimiſſimum Evangelicæ perfectionis attigit gradum; & factus Sacerdos urgente eum charitate Chriſti, in curanda omni modo Proximi ſalute totus fuit, atque Ordinem Religioſum inſtituit, cujus præcipuum munus eſt, illis, qui in extrema lucta verſantur, opitulari, ut piam chriſtianamque oppetant mortem. Porro cum crebris ante & poſt mortem hic Beatus claruerit, atque in dies clareat miraculis, jure & meritò in Sanctorum Confeſſorum numerum referendus videtur.

MARCUS ANTONIUS Amalphitanus Epiſcopus Ortonen. & Camplen. Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Admirabilis Deus, qui dives eſt in miſericordia, beatum Camillum de Lellis Fundatorem Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis ſingulari providentiæ ſuæ beneficio a laxiori vivendi ratione revocavit, vitæque ſanctimoniâ perlucere fecit: Audita enim interiùs voce Domini invitantis, Crucem tollens, abnegavit nedum ſua, verùm etiam ſeipſum, & ſequutus eſt Dominum; ſicque ubi abundavit malitia, ſuperabundavit & gratia. In eo charitas erga Deum, quæ eſt virtutum Regina, principem habuit locum; verùm quia qui

Deum

Deum diligit, & Proximum diligere debet, ut nedum corporis, ſed æternam Proximorum ſalutem permaximè curaret, nullis laboribus nulliſque pepercit periculis. Promptus animus ad ardua quæque & abjecta pro utilitate Proximi ſuſcipienda, ac invicta in laboribus patientia. In bello cum humani generis hoſte & ſecum ipſo gerendo, fortitudo inexpugnabilis. Admirabili ſolertia ac tolerantia uſus eſt, ut omnes Chriſto lucrifaceret; unde ſpeciali Dei inſtinctu Religioſorum hominum Congregationem inſtituit, addito tribus votis quarto ſolemni inſerviendi Infirmis omnibus, etiam peſte infectis, eiſque ſpiritualem opem ferre, eo præſertim tempore, quo in mortis agone pugnam cum antiquo ſerpente ſuſtinere debent, quæ omnia ipſe mirum in modum raro exemplo explevit. Prophetiæ dono fuit illuſtris, & in animorum ſenſibus penetrandis, æquè ac ſanctus Philippus Nerius, cujus nutu pendebat, & conſilio regebatur, mirificè enituit. Angelici Spiritus ad ipſius obſequia ſæpiſſimè deſcenderunt, eumque dum in maximo vitæ periculo verſaretur, non ſemel incolumem reddidere. Cumque Deus iis aliiſque prodigiis innumeris, ac inſignibus beneficiis Servum ſuum in vita & poſt obitum mirificaverit, dignus propterea eſt, ut in Sanctorum Confeſſorum numero adſcribatur, ſi SANCTITATI VESTRÆ videbitur.

HYACINTHUS de Silveſtris Epiſcopus Nepeſinus & Sutrinus Aſſiſtens.

BEatus Camillus de Lellis, quem [a] *nox* antea *præceſſit*; quum primum *ei dies appropinquavit, abjecit opera tenebrarum, induit arma lucis, & ſicut in die honeſtè ambulavit. Signa* [b] ipſius ſanctitatis *facta ſunt ſuper nos in omni patientia, in ſignis & prodigiis & virtutibus.* Itaque, quod veteri Romanæ Eccleſiæ more jamdiu receptum, ut eorum qui ſupra ceteros homines heroicis virtutibus ſeſe extulere, ſolemni ritu memoria veluti conſervaretur; id BEATISSIME PATER ad majorem Dei laudem & ad chriſtianæ perfectionis incitamentum in tali tantoque Viro cenſeo ſervandum.

LUDOVICUS Savageri Epiſcopus Tempenſis.

HAbes in B. Camillo de Lellis Virum, qui Dei gratia e mundanis curis ad ſalutis ſemitam vocatus, corde contrito & humiliato ſingulare pœnitentibus evaſit exemplum, qui incredibili labore, quo pauperes levare, erigere oppreſſos, Infirmoſque juvare ſtuduit, eximiam miſericordiam patefecit, qui demum ſummo illo, quo Dei tenebatur amore, atque ardentiſſima in Proximum charitate, Virorum Ordinem inſtituit, in quibus perpetuò Deo ſervire, ſpirituali Infirmorum ſaluti occurrere, ac contagioſo morbo infectis aſſiſtere videretur. Eximium hunc Virum,

a *Pauli ad Rom. Cap.* 13. 12. b *Pauli* 2. *ad Corinthios Cap.* 12. 12.

Virum, BEATISSIME PATER Angelorum quoque in terris conſuetudine clarum, atque tot tantiſque miraculis condecoratum, ſuprema auctoritate tua Sanctorum nunc Albo adſcribi optant illius amantiſſimi Filii, inſtant Principes, expectant Fideles, atque Roma finitimique ei loci volunt & clamant. Horum votis mea ſententia eſt, eſſe indulgendum.

ANTONIUS Franci Epiſcopus Craſſeti.

BEatus Camillus de Lellis Fundator Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis, miſericordiam a Deo conſecutus, ut in melius emendaret, quæ ignoranter peccaverat, ita ad aratrum manum admovit, ut numquam reſpexerit retro, ne levia quidem in poſterum peccata negligendo, & cum omnem adhibuiſſet diligentiam, ut perfectus Chriſti imitator evaderet, brevi ſe præbuit verum chriſtianæ Religionis & perfectæ charitatis exemplar: Romam tantum teſtem appello, ubi diriſſima graſſante peſte, plenis languentium Noſocomiis, Compitis, Foris morientium gemitibus reſonantibus, Camillus omnibus omnia factus, præſentiſſimo vitæ diſcrimine, ægrotos mortis faucibus eripiebat, jacentes recreabat, migranteſque ex hac vita animas ſacrificiis precibuſque Deo commendabat. Poſt innumeros tandem pro ſalute Fidelium ſuſceptos labores, meruit cum Chriſto regnare in Cœlis, qui pro Chriſti amore tanta in terra paſſus fuit: Quapropter cum SANCTITATIS VESTRÆ ineluctabili Decreto Servum Dei beatum Camillum de Lellis Albo Sanctorum rite adſcribi poſſe firmum ratumque ſit, hoc ipſum fieri expedire cenſerem, ſi SANCTITATIS SUÆ nutus accedat. Et ita &c.

THOMAS ALEXIUS Roſſi Epiſcopus Aprutinus.

CUm una ſimus in Domino ſub Noſtri Sanctiſſimi Patris & Pontificis Maximi auſpiciis, omnes non diffiteor, ſine mei humillimi Epiſcopi ſententia in beati Camilli de Lellis Canonizationem aſſerendo concurrere.

Id unum eſt dicere, integrum eſſe virtutibus theologicis fidei (ſcire licet) Religioſiſſimi Viri, ſpei, & charitatis: Prodigiis etiam, quibus clarè in Eccleſia fulget. Ut eapropter veneretur in terris, qui ad præſens, & in ævum regnat in Cœlis.

Brevi me expediam. Illam etenim erga ſe malè habentes mirabilem charitatem, illud laborioſiſſimum vitæ genus morientium pientiſſimi Soſpitis, & jugi labore ſingularem ſedulitatem amplexatus, ſat ſpecimina dedit in vita ſancti Spiritus chariſmata ſanctæ animæ affluenter infuſa retinuiſſe.

Dubitare igitur non debemus, quod Sanctiſsimus Pater Pontifex Maximus, & ſanctæ univerſalis Eccleſiæ Magiſter jure quoque optimo in

Album

Album Sanctorum tantum Virum adscribere pergat, uti fere omnes humillimè deprecamur.

D. INNOCENTIUS Gorgoni Episcopus Pinnensis & Hadriensis.

CUm in Sanctorum Canonizatione heroicas virtutes imitandas, cœlesti æterni Regis stola condecoratos venerandos, ac Dei amicos tanquam utiles apud eum interceſſores Fidelibus proponat Ecclesia, beatum Camillum de Lellis jure optimo atque merito in Sanctorum numerum suprema atque infallibili auctoritate tua referendum esse arbitror. In eo enim Fideles omnes eximium habent humilitatis, patientiæ atque mirabilis in pauperes misericordiæ exemplar; in ipsius actis, atque in instituto ab ipso Ordine charitatem illam admirantur, qua factus omnibus omnia, omnes Christo enixè lucrifacere studuit, & Angelorum, qua quondam usus perhibetur in terris, consuetudo, ac miracula, quibus in vita, post mortem, & nostris quoque diebus Romæ finitimisque locis Deus ipsum glorificavit, in Cœlis cum Christo regnare invictè demonstrant.

Paulòpost, Consistorium tertium semipublicum postero die Sabbati habendum Apostolici Cursores denuntiarunt singulis Eminentissimis DD. Cardinalibus ac Præsulibus; relicta in uniuscujusque Domo sequenti Schedula.

INTIMATIO

Per Cursores facienda etiam Domi dimissâ copiâ.

S*Abbato die* 11. *Junii. Sanctissimus Dominus noster tertium habebit semipublicum Consistorium* hora decimatertia *in designata Palatii Apostolici Quirinalis Aula pro excipiendis suffragiis ab Eminentissimis DD. Cardinalibus, necnon Reverendissimis Patriarchis, Archiepiscopis & Episcopis in Causa futuræ Canonizationis beati Petri Regalati Confessoris Ordinis Minorum Observantium S. Francisci, eadem penitus servando, quæ pro consimilibus duobus aliis Consistoriis jam indicta fuere.*

Certiores itaque reddantur omnes & singuli Eminentissimi & Reverendissimi DD. Cardinales, necnon Reverendissimi DD. Patriarchæ, Archiepiscopi & Episcopi in Urbe præsentes, ac Domini Protonotarii Apostolici, duo antiquiores Rotæ Auditores, Sacrorum Rituum Congregationis Secretarius, Promotor Fidei, & Procurator Fiscalis Cameræ Apostolicæ.

De Mandato Sanctissimi Domini Nostri Papæ.

Ignatius Reali Apost. Cærem. Præf.

Major

Major fuit quàm pridie & nudius quartus eorum frequentia, qui in præparatis Aulæ ſubſelliis aſſederant: Antiſtitum enim numerus aliis ſupervenientibus quotidie augebatur. Ad eos, qui una cum Cardinalibus Sanctiſſimi adventum præſtolabantur, conſtitutâ horâ prodiit Papa eo veſtitu ac comitatu, quo ad ſuperiora Conſiſtoria prius acceſſerat. Cum ſedens aliquantiſper quieviſſet; donec emitterentur ii, quibus locus in Aula non erat, ita dicere exorſus eſt.

VENERABILES FRATRES. In præcedenti Conſiſtorio vobis expendendam propoſuimus Cauſam beati Camilli de Lellis Fundatoris Ordinis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis. Agendum eſt hodierna die de Cauſa beati Petri Regalati, qui ſanè Inſtitutor appellari nequit, ſed aut Reſtaurator, aut præcipuus Miniſter, cujus opera ac labore Reformatio Ordinis Fratrum Minorum in Hiſpania ſtatuta eſt. Equidem Ordines Regulares inter ſplendidiora Eccleſiæ ornamenta recenſentur: Leges autem, quæ illis præſcribuntur, Sanctitati maximè accommodatæ & conſentaneæ judicantur; qui tamen haud permittuntur, juxta diſciplinam ab Alexandro III. Prædeceſſore noſtro conſtitutam, niſi prius ab hac Sancta Sede Apoſtolica poſt accuratiſſimum examen comprobentur. Cum tamen Regularium Ordines hominum copia, non Angelorum, conflentur, ideo non ſemel ob frequentes atque inveteratas legum ipſarum violationes factum eſt, ut Pontifices Prædeceſſores noſtri Ordines aliquos Regularium jampridem fundatos de medio tollendos duxerint, etiamſi Leges Sanctiſſimas profiterentur; plerumque verò evellere coacti fuerint zizaniam frumento admixtam, opera,

ſtudioque præſtantium Sanctitate Virorum, qui remiſſos Ordines ad priſtinum ſplendorem reſtituerent, & charitatis ardorem pene extinctum rurſum accenderent, Regulares Ordines ad primum inſtitutum ac normam revocantes, quam illorum Profeſſores aliqua ex parte deſeruerant. Itaque, ſicut hæc Sancta Apoſtolica Sedes animum proclivem ſemper oſtendit, ut Fundatores Ordinum Regularium ſolemni ritu Sanctorum Catalogo adſcriberet, quod in præcedenti Conſiſtorio pluribus exemplis declaravimus, ſi tamen cumulus reliquarum virtutum ad hunc titulum ſimul adjungeretur, eandem rationem habuit pro Reſtauratoribus Ordinum Regularium, vel eorum, qui plurimum adjumenti, laboriſque contulerunt ad ſtatuendas Reformationes, non temere, & inconſulto excogitatas, ſed Romanorum Pontificum auctoritate præſcriptas, non ſolum tentatas, ſed executioni demandatas, quas poſtremò ipſi Reſtauratores non modò ſuſcipiendas aliis propoſuerunt, ſed ipſi prius exemplo ſuo integrè ſervarunt, non ulla ducti ſpecie utilitatis aut humanæ gloriæ, ſed unicè pro Dei gloria propaganda. Petrus de Alcantera Ordinis Minorum Reſtaurator fuit, & a Clemente IX. Prædeceſſore noſtro inter Sanctos adnumeratus. Sed antea Gregorius XV. in Canonem Sanctorum retulerat Thereſiam, quæ ſingulari cum gloria reſtauravit Ordinem Carmelitarum, quem tum Viri, tum Mulieres profitebantur. Neque ſanè multum temporis præteriit, ex quo Benedictus XIII., de Nobis optimè meritus, Sancto-

rum

rum Catalogo nomen addidit Joannis a Cruce, qui plurimum adjuvit ſanctam Thereſiam in Reformatione Carmelitani Ordinis, quam ipſa ſuſceperat. Ex ſcriptis documentis, quæ vobis tradita fuerunt, jam clarè deprehendiſtis quantum laboris atque operæ Petrus Regalatus impenderit ad conſtituendam Reformationem Ordinis Minorum, quam Apoſtolica Sedes præceperat; quo ſtudio, qua prudentia, quàm magna Ordinis ſui utilitate graviſſimum hoc negotium adminiſtraverit. Satis etiam cognoviſtis morum innocentiam, quam ab adoleſcentia ad finem uſque vitæ integram conſervavit, virtutum ſummè præſtantium aſſiduam exercitationem, dona ſupernaturalia, quibus a Deo cumulatus fuit, dum inter mortales ageret, pretioſam ipſius mortem, & præclara miracula, quæ ante & poſt illam contigerunt, ut ejus Sanctitas palam omnibus innoteſceret. Quare nihil aliud ſupereſt, quam ut ſententias veſtras de Canonizatione ipſius indicenda Nobis declaretis.

Poſt Sanctitatem Suam DD. Cardinales & Præſules omnes ex ordine de ejuſdem B. Petri Regalati Cauſa ſententiam dixerunt.

PETRUS ALOYSIUS Epiſcopus Albanenſis Cardinalis Caraſa.

SI quis unquam in ſe complevit, quod Jeremias dixit [a]: *Bonum eſt Viro, cum portaverit jugum ab adoleſcentia ſua; ſedebit ſolitarius, & tacebit, quia levavit ſuper ſe*; is eſt profectò beatus Petrus Regalatus, qui aſſuetus ab infantia pietatem colere, & ſuaviſſimum divinæ legis jugum ſine ulla contradictione ſubire, *ſolitarius ſedit*, hoc eſt, ab omni rerum terrenarum ſtrepitu ſolutus, in ſeraphicam ſolitudinem ſe abdidit, atque ibidem *tacuit*; quia nempe a ſeculi perturbationibus liber, ac unius

 cellu-

a *Thren. cap.* 3. *v.* 27. *&* 28.

cellulæ contentus anguſtiis, ſoli rerum cœleſtium contemplationi vacabat, ac ſola Paradiſi gaudia meditabatur: Quamobrem *levavit ſuper ſe*; quatenus jugum divinæ legis geſtienti lætitia ferens, eamdem legem inſigni humilitate, heroica obedientia atque admiranda tolerantia complevit. Qui itaque jugum Domini tam bona voluntate ſuper ſe tulit, ac tanta alacritate ad ſexaginta & amplius annos ſuſtinuit, quod repromiſſam a Chriſto requiem [a] ſit conſecutus, a Chriſti Vicario, pluribus miraculis id exigentibus, ut decernatur quammaximè convenit.

FRANCISCUS Tit. S. Mariæ Tranſtyberim Presbyter Cardinalis Burgheſius.

PEtrus Regalatus Sacerdos Familiæ Minorum S. Franciſci, qui veterem ſeveriorem diſciplinam reſtituit inter ſuos: quique vitæ ſociam virtutem eximiam ſemper habuit; mortis autem comitem, illuſtrem gloriam famamque Sanctitatis; cuique dum viveret (ut alia præteream) datum a Deo ſicco pede ſuper aquas incedere; cumque jam mortuus eſſet reviviſcere, apertoque Sepulchro panem porrigere mendico; dignus ipſe quidem mea ſententia eſt, quem tu PATER BEATISSIME nunc tandem ornes ex ejus maximis clariſſimiſque virtutibus riteque conſecratum in Divos referas. Atque ita ea de re cenſeo.

ANTONIUS XAVERIUS Tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presbyter Cardinalis Gentili.

SI Chriſtianorum moribus in deterius collapſis magnum præſidium ſenſit Eccleſia Dei in beato Franciſco, non modicum certè ſubſidium habuit in beato Petro Regalato Ordinis ejuſdem S. Franciſci Reſtauratore: Nihil enim eorum, quæ miramur in Patre, deſideramus in Filio; obtinuit ipſe beatiſsimi Patriarchæ ſpiritum duplicem, quo & virtutes ejus imitaretur, & regularem diſciplinam in ſuis aſſeclis primævo ſplendori reſtitueret; & ſi juxta verba ſcripturæ, gloria Patris eſt Filius ſapiens, duplici prærogativa fulget Petrus, & quod heroicis virtutibus inſignitus Franciſci Patris ſui auxerit gloriam, & quod eamdem Patris gloriam ſibi promeruerit in filiis ſuis, quos verbo & exemplo inſtituens Deo peperit, & quorum aliqui ab hac Sancta Sede jam diu Sanctorum Faſtis ſunt adſcripti. Quare cum ad ejus Sanctitatem comprobandam miracula etiam acceſſerint, illum digniſſimum cenſeo, qui a SANCTITATE VESTRA ſolemni pompa inter Sanctos cooptetur.

Fr. JO-

a *Matth. cap.* 11. *v.* 29.

Fr. JOANNES ANTONIUS Tit. SS. Silveſtri & Martini ad Montes Presbyter Cardinalis Guadagni.

BEatum Petrum Regalatum in Sanctorum Albo meritò adſcribendum plura, eaque præclara Sanctitatis argumenta ſuadent. Ab ineunte enim ætate, ut excelſum Sanctitatis ædificium erigeret, de fundamento prius cogitavit humilitatis, ac avita generis nobilitate contempta, ſolemnibuſque votis Deo nuncupatis in ſacra Minorum ſancti Franciſci Familia, tum Proximorum ſaluti, tum eorum ſubſidio, qui vinculis carnis exoluti anhelant ad Regnum filiorum Dei, ſe totum mancipavit, ut vel Ægrotos in Noſocomiis, carceris ſquallore confectos, barbarorum captivitate detentos, eleemoſynis, conſiliis, obtenta libertate ſublevaret: vel Defunctorum animas ſibi charitate conjunctas orationibus, jugibus lacrymis, jejuniis aliiſque proprii corporis cruciatibus a piacularibus flammis expiaret. Hæc & aliæ virtutes miraculis cœlitus illuſtratæ poſtulant BEATISSIME PATER, ut qui ſe humiliavit in terris, in terris quoque per SANCTITATEM VESTRAM exaltetur, & qui tandiu ſeminavit in lacrymis, metat tandem in exultatione proventum, coronam ſcilicet auream expreſſam ſigno ſanctitatis & gloria honoris.

DOMINICUS Tit. SS. XII. Apoſtolorum Presbyter Cardinalis Riviera.

SIcuti Divina Providentia conſtitutum arbitror, ut iis, quorum laus eſſe debet in Eccleſia Sanctorum, poſt certum quemdam ac præfinitum diem cœleſtes in terris honores tribuantur, ita non ſine manifeſto Dei conſilio in tua tempora reſervatum puto, BEATISSIME PATER quod tuo Decreto poſt plura ſecula de beato Petro Regalato inter Sanctos referendo ſit actum. Tales enim tantæque virtutes, quibus arctioris inter Franciſci Alumnos obſervantiæ vindex in Hiſpaniis emicuit, humilitas in primis, caſtigatio corporis, abſtinentia ſingularis, altiſsima rerum divinarum contemplatio, mira in pauperes ſolicitudo, *quæ fortaſſe dixerim Petro ab Alcantara ad ejus ſectanda veſtigia magno poſtmodum fuiſſe exemplo*; præterea ſigna quamplura ac prodigia, præſertim verò nuperrime edita, demonſtrare apertè videntur, noluiſſe Deum hominis ſanctitatem diutius latere ſub modio, ſed quod poſita ſuper candelabrum luceat omnibus, qui in domo ſunt.

JOAN-

JOANNES BAPTISTA Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis Spinula.

BEATISSIME PATER. Beatus Petrus Regalatus puer adhuc decennis se Deo devovit, & in Fratrum Minorum Cœnobium secedens soli Deo famulaturus, ea omnia heroicè sortiter perfectèque aggressus fuit, quibus eam, quam Deus diligentibus se promisit, immarcescibilem coronam promeruit. Ipse enim Deus ascensiones in corde suo disposuit in valle lacrymarum, in loco quem posuit. Testatus propterea est omnipotentiæ suæ divitiis Servi sui sanctitatem; patratis ab eo insignibus miraculis adhuc vitam agente, simulque post obitum, quibus ejus gloriam omnibus manifestare voluit. Nihil itaque supereſt nisi, ut meritissimè per supremum SANCTITATIS VESTRÆ judicium Sanctorum Catalogo hic Servus Dei adscribatur.

RAYNERIUS Tit. S. Sabinæ Presbyter Cardinalis de Ilcio.

QUod olim de S. Petro Apostolorum Principe appositè pronunciavit S. Bernardus, id planè de B. Petro Regalato ipse usurpaverim. [a] *Fidelem ille sermonem, & omni acceptione dignum colloquium* appellavit, quo beatus Apostolus Christo Domino dixerat [b]: *Ecce Nos reliquimus omnia, & secuti sumus te.* Fidelem & ipse eam vocem asseruerim, qua B. Petrus Regalatus cum esset decennis Mundo, opibus ac nobili cognationi suæ vale dicere a matre vidua enixè flagitavit, & in patrio Franciscanæ Familiæ Cœnobio puerulus adhuc, & impubes se adscripsit, fremente humani generis hoste, qui ut olim scripsit D. Hieronymus, *cernebat se vinci a puero, & prius ab eo calcatum fuisse, quàm per ætatem calcare potuisset.* In hoc autem susceptæ vitæ Instituto ad summum Evangelicæ perfectionis culmen contendens, humilitate, odio sui, paupertatis amore, orationis Divinæque gloriæ studio, ceterisque vitæ religiosæ virtutibus adeo excelluit, ut Seraphici sui Patriarchæ Francisci, quam simillimam imaginem per omnem ætatem retulerit, & suo exemplo quamplura per Hispaniam Cœnobia ad veterem sanctimoniam & religiosam observantiam revocarit.

Quanta verò & quàm sublimis B. Petri Regalati Sanctitas fuit, miracula, quibus a Deo mirificari obtinuit abundè testantur, quæ tum numero, tum magnitudine a SANCTITATE VESTRA, & a Sacra Rituum Congregatione plusquam satis judicata fuerunt ad supplendam de heroicitate virtutum aliàs necessariam probationem.

Quare in ea prorsus sententia sum, quod indicentur a BEATITUDINE VESTRA publici & universales hujusmodi Beato honores, ut juxta Ecclesiastici

a *Tract. de contempt. Mund. cap.* 1. b *Matth.* 19.

cleſiaſtici monitum, ſapientiam ipſius enarrent Populi & laudem ejus nunciet Eccleſia.

DOMINICUS Tit. S. Bernardi Presbyter Cardinalis Paſſioneus.

NEminem fore arbitror BEATISSIME PATER, qui magnanimos alicujus Reipublicæ conditores debitis laudibus afficiens, pari honore proſequi nollet eos, qui eandem Rempublicam pene cadentem, ſtudio & labore fulcire contenderent. Hinc per omnem ætatem & omnium linguis celebrari fortiſſimum Eſdram accepimus, qui excelſa atque incredibili virtute corruptam legem correxit, & ſumma animi magnitudine dirutum Templum inſtauravit: Quamobrem cum Petrus Regalatus ſancti Franciſci Familiam, cui ab ineunte ætate nomen dederat in Hiſpaniarum Regnis, hominum & temporum vitio collapſam, ad veterem Inſtitutoris normam, auctoritate & exemplo revocare ſtuduerit, cenſeo BEATISSIME PATER, adeo invictum Clauſtralis diſciplinæ Reſtitutorem, veluti Familiæ ſuæ alterum Eſdram, in Cœlitum numero poſt hæc ingentia facta poſſe reponi, ut qui pro inſtauranda Fratrum ſalute in tot laboribus, vigiliis & lacrymis ſeminavit, portans nunc ante thronum Dei manipulos ſuos in Cœlis, metat palmas & agat per Te, BEATISSIME PATER, in terris de tot hoſtibus devictis cum exultatione triumphum.

SYLVIUS Tit. S. Priſcæ Presbyter Cardinalis Valenti.

REligioſa Hominum Inſtituta, quorum ſpecioſa varietate Romana præfulget Eccleſia, eo præſertim approbatione & admiratione nos provocant, quia a purioribus Evangelici præceptoris conſiliis primam atque unicam morum regulam ſibi adſciſcunt, qua ſtudia & officia adeo ſupra naturæ vires ſe extollunt, ut præcox quædam inter terrarum orbem, & Cœlum ſocietas iniri & coaleſcere videatur.

Veſtigiis clariſſimorum Virorum de tanta agendi ſublimitate emeritorum inhærens beatus Petrus Regalatus, non ſine maximis contentionibus & laboribus labefactum jam hoc portenti genus in Hiſpania inſtauravit. Dignus ſanè BEATISSIME PATER, quod ſingulari colatur veneratione inter militaris Eccleſiæ pugiles, qui triumphali in Patria donatus eſt corona.

Fr. JOACHIMUS Tit. SS. Quatuor Coronatorum Presbyter Cardinalis Portocarrero.

EX fœcundiſſimo Seraphicæ Religionis agro prodit en alterum BEATISSIME PATER, Sanctitatis germen beatus Petrus Regalatus. Ab ineunte hic ætate intelligens ſe in ſortem Domini vocatum, ut ſe a cupiditatibus

piditatibus ſeculi immaculatum cuſtodiret, in ſanctitate & juſtitia ad humilem Crucis ſequelam animum contulit, & Franciſcanæ Familiæ nomine dato, aſperrimam vivendi rationem ſibi conſtituens, tanta cordis contentione Evangelicæ perfectionis ſtadium cucurrit, ut ſanctiſſimos mores, mirabiles virtutes omnes beatiſſimi Patriarchæ Franciſci in ſe ipſo mirificè expreſſerit, & abſolutiſſimum evaſerit exemplar. Congruum eſt itaque, ut qui Sanctorum merita per virtutes & prodigia, ejus nomine patrata, tam laudabiliter adæquavit, debita a militanti Eccleſia Sanctis præmia, Veſtræ vocis Oraculo conſequatur.

CAMILLUS Tit. SS. Joannis & Pauli Presbyter Cardinalis Paulutius.

BEATISSIME PATER. Perfectam ac undique ſanctitate reſulgentem vitæ rationem a beato Petro Regalato peractam mihi animo menteque recolenti, tot tantaque ejus heroicæ virtutis ſeſe offerunt argumenta, ut ipſum procul ab omni dubio Sanctorum dignum honoribus juſtiſſimè exiſtimem: Verùm quia non vacat ea nunc ſingillatim referre, ideo omiſſis vel maxima illa auſteritate, qua ſuum corpus continuè excruciabat, vel aſſidua cœleſtium contemplatione, qua ſpiritum reficiebat, vel ſublimi illa humilitate, qua ſui contemptum in deliciis ſemper habuit, ſat eſt animum convertere ad reſtitutam Franciſcanæ Familiæ ſuo conſilio, opera atque exemplo veteris Inſtituti obſervantiam, ex quo ſanè ab ipſo feliciter abſoluto opere ejus enixum in religioſis virtutibus colendis ſtudium, ejuſque vitæ ſanctitas haud obſcurè depromitur. Cumque inſuper Altiſſimo placuerit anteactam ejuſdem vitam prodigiis comprobare, lubeat quæſo etiam SANCTITATI VESTRÆ huic Beato Sanctorum Heroum cultum in terris decernere.

CAROLUS ALBERTUS Tit. S. Mariæ de Pace Presbyter Cardinalis Guidobonus Cavalchini.

ODorem ſuavitatis dederunt, BEATISSIME PATER, felices illæ dapum reliquiæ in gratiſſimos roſarum flores repente converſæ, quibus eximia Petri Regalati in Pauperes charitas fuit ab improvidis ejus obtrectatoribus mirabiliter vindicata. Sed longè melior & ſuavior Chriſti odor fuit ipſe Petrus, quum Seraphicæ Familiæ hortum a primigenio Evangelicæ perfectionis flore deficientem, tamquam lilium in dumeto fœcundiſſimè germinans, perenni virtutum omnium fragrantia recreavit roboravitque. Decet jamverò BEATISSIME PATER, ſtrenuum hunc ſeverioris religioſæ diſciplinæ Reſtauratorem communibus univerſæ Eccleſiæ laudibus celebrari, ut unuſquiſque Fidelium ejus exemplo atque præſidio fulcitus, tamquam flos terræ fructificantis Deo, vividior ſemper efflo-reat in ſanctificationem ſuam.

FRI-

FRIDERICUS Tit. S. Pancratii Presbyter Cardinalis Lantes.

INter tot, quos ampliſſimum Hiſpaniarum Regnum, veluti uberem pietatis ſegetem, omni ævo tulit conſpicuos Sanctitate Viros, inſignem certè locum jure obtinet B. Petrus Regalatus ſtrictioris ibi diſciplinæ in Franciſcana Familia Author eximius. Quamquam enim oculatis Teſtibus, prout moris eſt, ipſius heroicæ virtutes ob temporis antiquitatem minimè probari queant, floruit enim ſeculo XV. Ipſius tamen perpetua quidem ac conſtans fama Sanctitatis longè latèque per Hiſpaniam univerſam, tam dum viveret, quàm poſt ejus obitum omnium ſermone hominum pervagata, ac certiſſimis fide monumentis per manus veluti tradita, longævus inſuper in eum Hiſpanorum cultus, ſigna etiam ipſius meritis a Deo ac patrata prodigia omnino efflagitare videntur, BEATISSIME PATER illum inter Sanctos rite eſſe connumerandum.

FRANCISCUS Tit. S. Mariæ de Populo Presbyter Cardinalis Riccius.

BEATISSIME PATER. B. Petrus Regalatus conſumatiſſimæ chriſtianæ perfectionis argumenta in ipſo clauſtralis Ordinis S. Franciſci Tirocinio omnibus patefecit. De excelſo etenim miſit Dominus ignem in oſſibus ejus, & erudivit eum. Nil mirum igitur quod ipſius præclariſſimas Virtutes, Fidei, Spei & Charitatis cumulaverit Dominus tot inſignibus donis & miraculis, ipſa rerum natura famulante fideli ac prudenti Servo, qui ardentiſſimo amore & puro corde ejus auctorem toto vitæ curriculo intenſiſſimè coluit. Quæ cum ita ſint, tuum erit BEATISSIME PATER, Virum iſtum tantis meritis & prodigiis coruſcantem Sanctorum Faſtis adſcribere, ut novum Chriſtifidelibus ſit virtutum exemplar, qui in omnibus ſe præbuit factorem bonorum operum.

ANTONIUS Tit. S. Silveſtri in Capite Presbyter Cardinalis Rufus.

BEatus Petrus Regalati viam mandatorum Dei cucurrit, cum Dominus ab adoleſcentia dilatavit cor ejus. Viam hujuſmodi ingreſſus incepit, perfecit conſumavitque innocenter. Impuber adhuc Franciſcanæ Familiæ nomen dedit, atque hac nova in ſemita exultavit ut gigas ad currendam perfectionis viam. Ut enim oſtenderet quod viveret ipſe, jam non ipſe, ſed viveret in eo Chriſtus Jeſus: Si quod arduum humilitatis, patientiæ, auſteritatis, flagrantiſve charitatis argumentum eſt, in ſe ipſo cumulatiſſimè complevit; hancque Crucifixi imaginem jam in eo efformatam, ut in alios per imitationem transferret, & ſtudium & opera impendit, ut Seraphica regula exactiſſimè ſervaretur: Quinimmo ſancti Franciſci ſpiritum æmulando, ſolitudini a florenti ætate ſe addixit,

atque ſolitarii receſſus jam pridem in Ordine Minorum inſtituti extitit Promotor inſignis. Tam operoſis virtutibus ornatus ad culmen perfectionis & charitatis in Deum & Proximum pervenit, ut vel mortuus & jam ſepultus nullo mortalium moliente, ſepulchrum illico apertum eſt, & manum ſuam aperuit inopi petenti, & palmas ſuas extendit ad pauperem. In votis ergo omnium eſt BEATISSIME PATER, ut per ſacrum & publicum cultum a Te decretum fiat in præſentis ſeculi calamitatibus omnium adiutor fortis, qui prodigium factus eſt multis.

D. FORTUNATUS Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis Tamburinus.

QUæ chriſtianarum virtutum ornamenta ſanctos Regularium Ordinum Inſtitutores clariſſimos reddidere, ea ipſa efficiunt, ut pietate inſignes homines, qui eorundem Ordinum collapſam diſciplinam reſtituerunt, celebrentur juſtiſſimis laudibus. Hos inter maximè elucet Petrus Regalati Sacerdos Profeſſus Ordinis Minorum, novus Regularis obſervantiæ apud Hiſpanos Reſtitutor, qui ejus nominis gloriam cum heroicarum virtutum laude apprime conjunxit. Nam ab ineunte ætate amore Dei uſque ad contemptum ſui flagrans elegit abjectus eſſe inter S. Franciſci Filios, ut ſancti Parentis demiſſam humilitatem ac pauperrimæ vitæ rationem imitaretur, & ſanctiſſimè retineret. Quarum virtutum præſidio munitus ad eam Sanctitatem pervenit, quam Deus coronâ juſtitiæ donaret in Cœlis; & quam ſignis ac prodigiis, quibus Servum ſuum & vivum & mortuum illuſtravit, terris illucere voluit. Nihil ergo jam reſtat aliud, niſi ut Tu BEATISSIME PATER tanti Viri nomen in Sanctorum Catalogo deſcribi jubeas, quo tanquam veræ Sanctitatis imaginem ipſum intueamur, & pio ac debito cultu atque honore proſequamur.

D. JOACHIM Tit. S. Crucis in Jeruſalem Presbyter Cardinalis Beſutius.

CUm facere & pati fortia Sanctorum ſit; idque præſtiterit B. Petrus Regalatus non ſolùm in exercenda, verùm etiam in renovanda veteri illa aſperrimaque vivendi norma, quam ſuis S. Franciſcus de Aſſiſio indixerat; illamque ad integritatem ſplendoremque priſtinum innumeris difficultatibus ſuperatis, ſeu melius dixerim devoratis, revocaverit: Cumque hujus Beati heroicas virtutes Cœlum ipſum miraculis conteſtatum fuerit, ego volens libenſque cœleſte per prodigia judicium piè complector, illudque SANCTITATIS VESTRÆ quod Mundus expectat, venerabundus expoſtulo, atque ſuſcipiam.

CA-

CAROLUS S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Marinus.

QUemadmodum ardentiſſimæ illæ cœleſtium deſideriorum flammæ in beati Petri Regalati corde ſuccenſæ in adeo magnum charitatis incendium excreverunt, ut perfectiora ſemper in mente habens, indeque uſitatam licet piiſſimam Franciſcanæ Familiæ vivendi methodum parvifaciens, novum in deſerto loco Cœnobium a ſe extructum, ita initialis aſperrimi beatiſſimi Franciſci Inſtituti rigidiſſimis regulis pro ſe & aſſeclis communivit, ut ipſe ibi præ ceteris aſſiduâ hæroicarum omnium virtutum exercitatione ſupremum ſanctimoniæ culmen attigerit.

Dextera Domini in retribuendo non parcior præſto fuit, nedum enim inſigniſſimis illis prodigiis floreſcentiæ panis fragmentorum in roſas, interjecti fluminis (extenſo Pallio cymbam ſupplente) tranſvadationis exanimiſque ejus brachii ad impartiendam egeno ſtipem, non fracto ſepulchri marmore mirabilis extenſionis; tutò altaribus inſeri, & præclaro Beati nomine inſigniri poſſe indicavit.

Sed binis etiam aliis æquè obſtrepentibus poſt hunc cultum miraculis a SANCTITATE VESTRA (æquè maximo in his rebus Doctore ac Judice) latè approbatis, gratiſſimum ſibi fore ſolemniorem illius cultum, Deus ipſe unicus miraculorum auctor hac ultima ſignorum voce explicavit.

Hæc autem ipſa ſuperni illius beneplaciti certitudo, juxta inconcuſſam hujus Apoſtolicæ Sedis praxim, meritò de ſe ſola cauſare debet, ut eadem SANCTITAS VESTRA illo eodem obſequenti & libenti animo, quo ſemper illius placita exequitur, hoc etiam modò exequatur.

ALEXANDER S. Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Albanus.

INter quamplurimos, quos Cœlo dedit Hiſpania celeberrimos ſanctimonia Viros, e Franciſcanorum Familia fœcunda Sanctorum Matre prodiit beatus Petrus Regalatus adhuc impuber religioſum profeſſus Inſtitutum, paupertatis amantiſſimus & ſeverioris diſciplinæ Inſtaurator. Ejus charitas in ſodales & exteros diffuſa omnem impendit operam ad ſpiritalem cunctorum ſalutem, nec Infirmis, egenis & captivis in gravibus eorum neceſſitatibus deſuit, & non modica, ut Petrus Apoſtolorum Princeps, ſed firmiſsima fretus fide, eximiam virtutem elementis ipſis teſtantibus, ſæpius aquas ſicco pede trajecit. Quam igitur etiam poſt beati Viri obitum Deus ſignis ac miraculis confirmavit Sanctitatem ſolemni Fidelium veneratione cenſeo jure celebrandam.

NERIUS S. Euſtachii Diaconus Cardinalis Corſinus.

TAnta fuit virtus & Sanctitas, qua præditus fuerat B. Petrus Regalatus, atque eadem tam perfecta tamque heroica & excellens, ut ejus odor poſt quatuor ferme ſeculorum intervallum perſeveraverit, ac etiamſi illa in oblivionem veniſſet, tot miraculis fuerit confirmata, ut ſanè credam BEATISSIME PATER, tutò poſſe procedi ad eum in Sanctorum Faſtos adſciſcendum.

AGAPITUS S. Agathæ Gothorum Diaconus Cardinalis Moſca.

REpletum eſt gaudio os noſtrum & lingua noſtra exultatione, dum aquæ fluiditatem convertit Dominus veluti in petræ ſoliditatem, ut Petrus Regalatus Durii aquas non ſemel ad incolumitatem, ſed de more ad commoditatem ſicco pede trajiceret. Magnificavit ſanè Dominus facere nobiſcum: Si enim virente Synagoga convertit petram in ſtagna aquarum, nunc ubi ſterilis peperit plurimos, atque ex Gentium vocatione Eccleſia noſtra coaluit, aquam ipſam quaſi in petram convertit Dominus, ut potentiam ſuam in Eccleſiæ decus exerendo, Servi ſui Sanctitatem conteſtaretur. Petrus ergo Regalatus, qui membrorum legem rigore pœnitentiæ devicerat, & cuncta ſenſibila bona paupertatis amore deſpexerat, ita ivit de virtute in virtutem, & aſcenſiones in corde ſuo ita diſpoſuit, ut accedere contenderit ad Deum factorem ſuum; qui ſicuti ponit nubem aſcenſum ſuum, & ambulat ſuper pennas ventorum, ita Servo ſuo dedit ſicco veſtigio ſuper aquas incedere, aliiſque ſignis coruſcare. Hæc porro omnia BEATISSIME PATER expoſtulant, ut Petrum Regalatum inter Sanctos recenſere non dedigneris.

CAROLUS MARIA S. Mariæ in Porticu Diaconus Cardinalis Sacripantes.

BEatus Petrus Regalatus, qui ſuam animam odit in hoc mundo, ut in vitam æternam cuſtodiret illam, tanto æſtuavit charitatis ardore erga Proximos, ut in Pauperibus ſublevandis, Infirmis reficiendis, Peccatoribus ad pœnitentiam revocandis manus Dei cum illo eſſet, per quam miracula non defuere, quæ Viri Sanctitatem & cum Chriſto conſuetudinem teſtarentur. Humilitatis, pœnitentiæ, ac innocentiæ ceterarumque virtutum omnium eximium exemplar pro ſeveriori ſui Ordinis diſciplina ſtrenuè decertavit, & totam Eccleſiam ſuis meritis exornavit. Jure igitur Sanctorum Faſtis adſcribendum cenſeo Seraphicum Virum, qui nobis glorioſa veſtigia imitanda reliquit.

MA-

MARIUS SS. Cosmæ & Damiani Diaconus Cardinalis Bolognettus.

SIcut lilium inter spinas servatur, ita Petrus Regalatus inter angusta paupertatis confinia & rigidas pœnitentiæ leges innocentiæ candorem custodivit. Dignus propterea factus est, ut qui cuncta temporalia bona paupertate despexerat, & sensuum illecebras pœnitentiâ devicerat, omnia sub ejus pedibus subjicerentur. Hinc ut Servi sui Sanctitatem Deus admirabili etiam signo contestaretur [a]: *Convertit aquas in siccitatem*, ut Durium fluvium sicco vestigio Petrus de more trajiceret. Cum itaque virtutes virtutibus Petrus Regalatus vitam agendo cumulaverit, plurimisque deinceps signis inclaruerit, nihil omnino desideratur in Petro [b] *quod utile est in recipiendo Sanctificationem ejus*, quam enixis votis BEATISSIME PATER præstolamur.

PROSPER S. Georgii Diaconus Cardinalis Columna de Sciarra.

HEroicas virtutes B. Petri Regalati non aliter probatas scimus & veluti confirmatas, quàm testimonio Divino quatuor miraculorum per quæ virtutum probationem, Testibus oculatis destitutam, satis superque suppleri hæc Sancta Sedes olim autumavit. Hisce quatuor miraculis nuper accesserunt alia duo, quæ post indultam B. Petro venerationem facta fuisse ferebantur, quæque ad examen revocata approbari meruerunt. Habes ergo BEATISSIME PATER satis superque sufficentia testimonia veritatis, quibus ad sanctarum legum præscriptum virtutes heroicæ Servi Dei contestatæ remanent, & via satis tuta aperitur ad decernendam B. Petro sacram solemnemque sanctificationem. Non aliis legibus Majores tui solemnes sanctificationes Beatis decreverunt; neque aliter Deus Beatorum Sanctorumque virtutes testatas voluit. Eja ergo indutus virtute ex alto, & infallibili tuo judicio cultum illum B. Petro decerne, qui mirabili vivendi genere PP. Franciscanis exemplo fuit, & Fidelibus omnibus admirationem attulit, quique sic glorificari meruit post labores plurimos pro Regulari Disciplina instauranda, pro Dei gloria & pro hominum salute fortiter exantlatos.

ALEXANDER S. Mariæ in Aquiro Diaconus Cardinalis Tanarius.

BEATISSIME PATER. Decet maximè, ut præstantissimi Viri, qui heroicis virtutibus dum viverent, excelluerunt, atque post mortem insigni miraculorum splendore claruerunt, infallibili Apostolicæ Sanctæque Sedis judicio in Sanctorum numerum referantur. Quare cum beatus Petrus Regalatus Evangelicæ perfectionis viam a pueritia ingressus, & sanctis-

a *Ecclesiast. cap. 39. vers. 29.* b *Apostolus ad Hebræos cap. 12. vers. 10.*

ſanctiſſimum divi Franciſci Inſtitutum diligentiſſimè ad mortem uſque profeſſus, laudatis virtutibus eminuerit; ardentiſſimæque in Deum & Proximum charitatis prodigium in hac mortali vita factus ſit cunctis; indeque immortalem adeptus, luculentiſſima miraculorum luce ab eo ornatus fuerit, qui facit mirabilia ſolus: Quid aliud reſtat, niſi ut SANCTITATIS TUÆ ſententia, Eum ſolemniùs regnare in Cœlis intelligamus; eumdemque in terra alacriùs imitari & ferventiùs venerari poſſimus.

HIERONYMUS S. Adriani Diaconus Cardinalis de Bardis.

TAntùm abfuit ut [a] faſcinatio nugacitatis mentem B. Petri Regalati obſcuraret, & inconſtantia concupiſcentiæ ſenſum tranſverteret, ut a prima ipſa ætate [b] exultavit ſicut gigas, & Sanctitatis viam currere viſus fuit. Id autem maximè patuit cum in Seraphicum Ordinem cooptatus partim exemplo, partim opera ac ſtudio ad ſanctiſſimi Patriarchæ Franciſci [c] legem vitæ & diſciplinæ reſtituendam tam diligenter incubuit. Quare cum [d] Juſti hujus ſemita uſque ad perfectam diem proceſſerit, & quaſi [e] lux ſplendens pluribus miraculis luxerit, rem Eccleſiæ perutilem SANCTITATEM VESTRAM facturam eſſe cenſeo, ſi eundem Sanctorum Faſtis adſcribat, ut quaſi [f] firmamenti ſplendor & quaſi ſtella in perpetuas effulgeat æternitates.

DOMINICUS SS. Viti & Modeſti Diaconus Cardinalis Urſinus.

BEATISSIME PATER. Eximia ſanctimoniæ luce uſque ab ineunte ætate coruſcavit Petrus Regalatus: Majora prætulit poſtquàm avitis honoribus Mundique illecebris heroicè peſſundatis Religioni nomen dedit: Tunc enim exultans ut gigas ad currendam perfectionis viam, regulari obſervantia inter Hiſpanos reſtituta virtutes omnes, præſertim humilitatis, abſtinentiæ, paupertatis, patientiæ & charitatis, adeo ſolus ipſe complexus eſt, ut vix ceteri ſingulas: Quare ſicut in diebus ſuis placuit Deo, & inventus eſt Juſtus, ideo magnificavit eum inſignium donatione chariſmatum: Quibus rite comprobatis, dignum propterea eſt, ut cœleſtibus ille proſequatur honoribus, qui terrenos deſpexit, & velut Sanctitatis ſpeculum univerſæ Eccleſiæ proponatur.

MUNDILLUS Urſinus Patriarcha Conſtantinopolitanus Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Charitas ut Apoſtolus docet, eſt vinculum perfectionis, & plenitudo legis eſt dilectio. Proinde ſi quis eſt, qui beati Petri Regalati virtutes inter ſe colligatas uno intuitu comprehendere velit, in ejus ſingularem erga Deum & Proximos charitatem intueatur. Quan-

a *Sap.* 4. b *Pſal.* 18. c *Eccleſ.* 45. d *Prov.* 4. e *Matth.* 5. f *Dan.* 12.

Quanto fervore animi raperetur in Deum ex his perſpici facilè poteſt: Quod pene puer perfectionis iter arripiens contemplatione defigeretur in eum, quem per ætatem noſſe vix poterat: Quod decennis unicum Deum ſitiens paternæ domus honores divitiaſque contempſerit, atque ut pauperrimum ſancti Franciſci Inſtitutum amplecti ſibi liceret flagrantiſſimis precibus a Matre poſtulaverit ac demum obtinuerit: Quod ut Deo conjunctiùs adhæreret, atque in dies placeret magis, ejuſdem Inſtituti diſciplinam ad veterem integritatem revocaverit: Denique quod ceteris ſeveriorem illam vivendi formam profitentibus omni aſperitatum genere omnique virtutum exercitio longè anteceſſerit. Dilectionem verò ejus erga Proximum tria potiſſimùm luculenter teſtantur. Teſtatur pietas in ægrotos eo uſque heroica, ut eorum ulcera lambere non perhorreſceret. Teſtatur indefeſſus in lucrandis animis labor; præſertim verò ſolicitudo ut Proximi diligerent alterutrum, & mutuam in ſemetipſis charitatem haberent. Teſtantur demum immanes illi cruciatus, quibus in ſe ipſum ſæviens animas in Purgatorio detentas ab iis ignibus quàm celerrimè eripere ſatagebat. Æquum igitur eſt, ut talem Virum, qui dum viveret ſemper in charitate manſit, nunc in Deo manere, & Deum in eo, SANCTITAS VESTRA infallibili ſua definitione pronunciet.

ANTONIUS MARIA Pallavicinus Patriarcha Antiochenus Aſſiſtens.

SEraphici Patris imitator egregius Petrus Regalatus antiquam ſui Ordinis diſciplinam reſtituit: Cum aſperrima vivendi ratione ac jugi divinarum rerum contemplatione, pietatis Officia & in Proximum charitatem conjungens perfectiorem utriuſque vitæ formam omnium admirationi exhibuit. Inaudita miraculorum novitate ac magnitudine adeo effulſit, ut inter Sanctos recenſeri & apud homines exaltari mereatur.

THOMAS Cervini Patriarcha Hieroſolymitanus Aſſiſtens.

DIcente Chriſto Domino: *Qui non renuntiat omnibus, quæ poſſidet, non poteſt meus eſſe diſcipulus*; beatus Petrus Regalatus, ut hanc ſibi perfectionem compararet, Matrem a prima ætate deſeruit, generis ſplendorem ac ſeculi divitias contempſit, ut pauperrimum ſancti Franciſci Inſtitutum amplecteretur; quod cum ad priſtinam paupertatem revocaſſet, magniſque virtutibus & ſignis conſpicuus effulſiſſet, ſanctiſſimè objit. Quid igitur amplius ut inter ſpectatiſſimos Chriſti diſcipulos cooptetur?

ܐܝܟ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐ

ALEXANDER Borgia Archiepiſcopus Firmanus Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Minoritica divi Franciſci Familia in hac luce temporum profert de theſauro ſuo nova & vetera. Siquidem non ſolùm beatos viros Fidelem a Sigmaringa, & Joſephum a Leoniſſa tamquam ſuperioris ſeculi Alumnos ſuos Tibi offert ſupremis Sanctorum titulis decorandos, verùm etiam Petrum Regalatum Hiſpanum a tribus poſt ejus exſceſſum ſeculis perpetuo Regum ac Populorum cultu, accedente etiam Apoſtolicæ Sedis approbatione donatum: Virum ſanè miræ ſanctimoniæ & apud Fratres ſuos priſcæ ac ſeverioris diſciplinæ exemplo magis quàm verbo Inſtauratorem, cujus adhuc vivi imperio omnipotens Deus elementa ſubjecit, a quo defuncto præſtari voluit ea, quæ vivus præſtitit: Quapropter cenſeo tutiſſimum fore judicium, quo illi amplior titulus, ſolemnior cultus a Te SANCTISSIME PATER decernatur; ſi enim in his judiciis Eccleſia conſuevit teſtimonia hominum accipere, nonne teſtimonium trium ſeculorum majus eſt? Rurſus ſi teſtimoniis hominum Eccleſia non acquieſcit, at divini etiam teſtimonii ſigna & prodigia requirit, nonne tranſmiſſa ſicco pede flumina, confectum una tantum hora ad quadraginta millia paſſuum iter, converſa in flores panis & carnis fragmenta, porrectus e ſepulchro mortua manu mendico panis ſanctimoniam & gloriam tanti Viri abundè teſtantur ac prædicant?

MICHAEL de Palma Archiepiſcopus Teatinus Aſſiſtens.

INvicto martyri, ac Fundatori egregio ſuccedit in Ordine, SANCTISSIME PATER B. Petrus Regalatus, cujus inſigne meritum in eo reſplendet, quod inexplicabilibus exantlatis laboribus, ad primævi fervoris gloriam, ſuæ Familiæ obſervantiam revocaverit, auxerit, inſtauraverit, cui proinde, æquè ac aliis, Reformatoris eximii elogium grande haud incongruè adſcriberetur.

De Viri hujus percelebri Sanctitate abundè ſuademur, ex quo itinera vitæ ſuæ duplici greſſu mirè confecerit, innocentia videlicet morum ac ardore pietatis: Seraphico Ordini adhuc impuber adſcriptus alacriter *ivit de virtute in virtutem*, aſsiduoque earum exercitamento cuncto Populo ſeſe conſpicuum reddidit atque mirabilem.

Sanctitati vitæ robur addidere ac teſtimonium ſigna atque prodigia, quibus in Eccleſia Chriſti vivens mortuuſque præfulſit.

Omnia hæc PATER BEATISSIME, ſive virtutes, ſive miracula voces de Cœlo ſunt, quæ in B. Petro Regalato *enarrant gloriam Dei*. Teque ſummum Vicarium ejus excitant in terris, ut tandem aliquando irreformabili Oraculo de Sanctitate ejus (veluti ſupplicamus) pronuncies, ac pro eo pares præcipias honores, queis ceteri Sancti in Eccleſia venerantur.

STANISLAUS Poliaſtri Archiepiſcopus Roſſanus Aſſiſtens.

EX clariſſima Regalatorum Familia, Valliſoleti in Caſtellæ Hiſpaniarum Regno celeberrima Urbe, beati Petri venerabile nomen, biſcentum ab hinc annis inter cœlites adſcribendum: Summa tandem animi alacritate, ſumma æquè pariter mentis admiratione, ex ore veſtro SANCTISSIME PATER, tandem prodire divina indulſit Providentia. Ejuſque luculentiſſima merita & heroicas virtutes aſſiduis miraculis illuſtratas, tamdiu oculatis teſtibus deſtitutas, nunc demum nimio SANCTITATIS VESTRÆ labore, non minus ac longiſsima diligentia & laborioſiſſimo ſtudio exagitatas, ac ea præſertim qua omnes antecellis ſuavitate dicendi, divinarum rerum peritia & eloquentia, recenſeri audit ætas noſtra & exultat: Quinimmo inter tot annorum invidioſa certamina, optatiſsimum Virum atque omni laude digniſsimum, divinæ vocis oraculo inter Sanctos relatum, congaudet excipere in gremio. Quid igitur pro ingenii mei paupertate poſſt talem ac tantum laudatorem eximium adjicere poſſum! Quidnam de tanto Sanctitatis Heroe, de quo memoriæ traditum eſt, quod inter ceteras chriſtiano nomine dignas animi dotes, adeo effuſa in Deum æſtuarent divini amoris incendia; adeo exardeſcens erga genus humanum cœleſtis flamma charitatis urgeret; adeo in ſanctiſsimam ſui Ordinis diſciplinam ex humana fragilitate collapſam, reparandam ardens deſiderium commendaret, ut BENEDICTUM Optimum Maximum Pontificem hujus nominis XIV. meruerit habere præconem egregium, tradere valeam! Ni ea tantùm profectò, quæ ad noſtram imbecillitatem ſublevandam, quæque ad noſtram tutò comparandam felicitatem utilia magis ac neceſſaria videntur! Sanctorum enim exempla & facinora glorioſa ideo nobis proponuntur in terris, ut per ea, quaſi per viam tritam ac bene paratam, perarduum ſalutis iter facili negotio unuſquiſque arripere, eoque arrepto in perfectionis ſtadio reddatur alacrior, & in currendo, non quaſi in incerto, ſed Sanctorum veſtigia ſectando ſic currat ut comprehendere animetur. Relatis igitur pro modulo meo SANCTITATI VESTRÆ gratiarum actionibus, dum Petrum Regalatum Virum rectum, humilem, hoſpitalem, prudentem, liberalem, fidelem, pœnitentiæ ſpectaculum, charitatis ſplendorem, Sanctitatis oraculum, perfectionis vexillum, virtutum omnium Magiſtrum, auctoritate ſuprema dictante proponit, totiſque conatibus, ut ſequamur, inflammare contendit. Dum igitur inter cœlites adſcribitur, hoc unum pro mea ſententia & voto vehementer etiam atque etiam rogare non deſino, ut imitari non pigeat, quem laudare delectat.

FER-

FERDINANDUS MARIA de Rubeis Archiepiſcopus Tarſi Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Inter tot tantaſque virtutes, quibus B. Petrus emicuit, illa certè eminentior fuit, miſericordia in Pauperes, quos (etiam mortuos) juvare non deſtitit. Videant itaque pauperes & lætentur. Videant beatum Virum, qui intellexit ſuper egenum & pauperem, in Sanctorum Canonem relatum; & quem jam tam eis beneficum experti ſunt, præſtantiſſimum habeant in Cœlis patronum.

JOANNES ANDREAS Tria Archiepiſcopus Tyri Aſſiſtens.

PEtrum Regalatum animam bonam a Domino ſortitum fuiſſe plura habemus teſtimonia: Hic enim pubertate nondum exacta, ut perfectionis iter arriperet, in Franciſcana Familia votis ſolemnibus Deo ſe mancipavit, & ſtudio renovandi antiquum vivendi aſperum genus, quod ſuis Patriarcha Franciſcus indixerat, facultate ab Ordinarii Præfecto impetrata, una cum Villacretio, Viro ejuſdem Ordinis clariſſimo, in ſolitudinem ſeceſſit, ibique alii tum ex Minorum Familia, tum Presbyteri ſeculares ſuæ virtutis famâ allecti, una cum ipſis convenerunt, & Ordine interpoſita felicis recordationis Martini V. auctoritate inſtaurato, quidquid reliquum a domeſticis curis temporis erat, id omne in Proximorum ſalutem impendebat, in eos præſertim, qui vel in Noſocomiis gravi aliquo morbo afflictarentur, vel in Carceribus, vel in Turcarum vinculis inediâ & ſqualore conficerentur; & miſericors Deus Petri Regalati Sanctitatem pluribus donis & miraculis comprobavit: Inter alia iter plurium dierum unius horæ ſpatio confecit, panis & carnis fruſta ex communi menſa collecta, ad occultandum charitatis teſtimonium in flores convertit, aquas ſicco pede trajecit, eo mortuo corpus flexibile redditum, ſuaviſſimum odorem redolebat, ſtipem languenti pauperi ſua propria manu, quam e ſepulchro exeruit, tradidit.

Quo factum eſt, ut probato plurium ſeculorum cultu, Venerabilis Servus Dei Innocentius XI. Officium & Miſſam in ipſius honorem quotannis celebrari permiſit. Supereſt modò, ut Decretum per SANCTITATEM VESTRAM latum pro ejus Canonizatione executioni demandetur, prout ad id tutò deveniri poſſe demiſsè cenſeo.

MICHAEL MARIA Vincentini Archiepiſcopus Theodoſiæ Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Beatum Petrum Regalatum, quem paupertate, jejuniis, vigiliiſque conſpicuum, in Deum ac Proximum charitate ferventem, ceteriſque præſtantiſſimum virtutibus inſpexere anteacta ſecula, tot ac tanta ſequuta ſunt præter ordinem Sanctitatis opera & prodigia,

digia, ut divino afflata ſpiritu SANCTITAS VESTRA de veneratione, Ariſque tanto Viro præſtandis ſapientiſſimè excogitaverit.

SIMON Gritti Archiepiſcopus Tyanenſis Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Beati Petri Regalati, quam ipſe ab incunabulis ſortitus eſt animam bonam, haud abſimilem enarrarunt per totum vitæ curſum mirabilia producta geſta, arctiori jugiter diſciplinæ, ac aſſiduo de die in diem pœnitentiæ intenta ſtudio, flagrantiſſimam ejus in Deum ac Proximum palam facienti charitatem, ſpiritualis (juxta Auguſtini phraſim) tectum ac culmen ædificii, quod ſibi adhuc vivens præparavit in Cœleſtibus. Id planè illius interceſſione a Deo patrata, atque intimè rigidiſſimo de more diſcuſſa ſcrutinio referant, ac veluti ob oculos ponunt miracula, ut propterea tutiſſimè quidem SANCTITAS VESTRA vicaria Chriſti voce coronam gloriæ, qua Petrus in Cœlis eſt corona tus, univerſæ catholicæ Eccleſiæ de ſuo ubertim geſtienti Athleta, perinfallibile Decretum nunciare queat in terris.

JOSEPH MARIA Rufus Archiepiſcopus Capuanus Aſſiſtens.

SI mortalium quis fuerit, qui amici fortitudine chriſtianas virtutes omnes fuerit ſectatus; ſeculique corruptelas vitare in animo conſtituerit, cordiſque innocentiam cum pœnitentiæ ac abſtinentiæ virtute conjunxerit; id pro virili, radiante Dei gratia, præſtitit Servus Dei beatus Petrus Regalatus: Huic ſiquidem familiares jugiter fuerunt cœleſtium contemplationes, jejunorumque auſteritates: Huic corporis & ſpiritus paupertas: Hic ſanctiſſimam Fratrum Minorum S. Franciſci diſciplinam ex humanæ naturæ imbecillitate collapſam ad priſtinam integritatem ſplendoremque priſtinum revocare ſtuduit, omnemque in id cogitationem, conatus omnes ſedulò impendit: Quo factum eſt, ut paupertatis & humilitatis admirandum imitandumque præbuerit exemplum; laboribus verò & jejuniis fractus poſt Evangelici Stadii curſum, meruit abſcondere vitam in Domino placidiſsima Juſtorum morte: Proinde cum Sanctitas Veſtra edixerit beatum Petrum Regalati Sanctorum Faſtis publicè adſcribi; hoc exequi poſſe cenſeo, ſi BEATITUDINIS TUÆ nutus acceſſerit. Et ita &c.

NICOLAUS Caraſa Archiepiſcopus Philippenſis Aſsiſtens.

OMnipotentia Dei non minùs in rerum creatione quàm conſervatione refulgens altiſsimæ Sanctitatis argumentum æqualiter præbet tam in iis, qui novæ Religionis in Eccleſia ſua Fundatores extitere, quàm ceteris, qui temporum injuria collapſam ad priſtinam obſervantiam revocarunt.

vocarunt. Si ergo divus Franciſcus hunc ſupremum inter Divos gradum meruit obtinere a Gregorio IX. felicis recordationis, utpote Seraphici Ordinis Auctor egregius, ſicut in tua ſapientiſſima allocutione, perpetuiſque monumentis nos docuiſti BEATISSIME PATER, eundem a Te expectat beatus Petrus, qui ipſius non modò Reſtaurator extitit, ſed Parentis ſui ſigna ſequutus Crucem Domini a pueritia uſque ad extremam ſenectutem in corde bajulans, in ipſa totam vitæ ſuæ rationem inſtituit. Unde meritò omnium judicio, qui ejuſdem virtutum ſenſerunt odorem, Sanctus nuncupatus eſt; quod mirificè Deus poſt conſummationem miraculis comprobavit. Hæc ſententia mea eſt, quam ſupremo SANCTITATIS TUÆ judicio ſubmitto.

D. FERDINANDUS ROMUALDUS Guiccioli Archiepiſcopus Ravennæ Aſsiſtens.

REſtitutas decimoquarto & decimoquinto Eccleſiæ ſeculis antiquas Nitriæ ac Thebaidum ſolitudines legimus & admiramur, SANCTISSIME PATER, in actis beati Petri Regalati, & renovata ejus operâ priſtinorum ſolitariorum exempla. Beatus enim vir iſte auſtera & ſanctiſſima Patriarchæ ſui Franciſci veſtigia proterens, atque arctiſſimam vitæ illius rationem in ſe ipſo priùs amplexatus, tot in ſolitudinibus nova germina Sanctitatis feliciſſimè plantavit, quot e mundi ſequela ereptos aſſeclas, eoſque innumeros bonis omnibus, parentibus, ſibi ipſis vale dicere juſsit, atque intra montium nemorumque ſilentia comite ſolummodo paupertate ad Chriſti ſequelam deduxit. Ipſe autem Sanctitati maturus uſque a teneris unguiculis, ſui ipſius abjectione, pœnitentia, humilitate, charitate pene incredibili, omnibus exemplar fuit, omnibus omnia factus, ita ut difficillima illa regulæ ſtrictioris ratio, facilis & ſuavis ejus exemplo Sociis redderetur. Laboribus, jejuniis, anguſtiis, itineribus pro Domino ſuo Jeſu, pro fratribus & Proximo inceſſanter etiam provecta ætate ſuſceptis conſumptus eſt, & Deo dilectus & hominibus, qualis vixerat diem objit extremum. Prodigia plurima viventis Sanctitatem, defuncti Gloriam indicarunt. Quare inter cœlites a Sanctitate Veſtra, BEATISSIME PATER adnumerari ſuo ipſe jure poſtulare videtur: Id heroicæ illius virtutes exigunt, Eccleſia petit, vota omnia præſtolantur.

FELIX Solatius Archiepiſcopus Thebarum Aſsiſtens.

HEroicæ virtuti & miraculorum claritati ſemper in Eccleſia Dei Religioſus Sanctorum cultus præſcriptus fuit; in beato autem Petro Regalato fervens charitas erga Deum & Proximum, profunda humilitas, Evangelica paupertas, ſui regularis Inſtituti exacta obſervantia, invi-

invicta fortitudo in continuis orationibus, jejuniis, asperrimisque cruciatibus tolerandis adeo emicuit, ut veræ Sanctitatis imago in ipsius vitæ curriculo, in terris expressa inspiceretur. Meritò igitur Beatissime Pater Virum tam eximium & admirabilem, primævæ regulæ Seraphici Ordinis Restitutorem, virtutibus omnibus in gradu heroico ornatum & miraculis clarum, ut ex Actis, quacumque hæsitatione remota inter Sanctos recensendum solemni Canonizationis Ritu existimarem.

ANTONIUS Fonseca Episcopus Æsinus Assistens.

INter Pauperes spiritu, quorum est Regnum Cœlorum, Beatissime Pater beatus Petrus Regalatus in Seraphico Ordine maximè enituit; pauper ipse vindex paupertatis, pauperum Pater. Contemptus Mundi, rerumque omnium abdicatio pauperem prædicant; rigor disciplinæ, solitarii receſſus, nudi rudesque parietes vindicem paupertatis commonstrant; eleemosynarum copia, conversus in flores panis, porrecta cum ipso e tumulo dextera pauperum patrem ostendunt. Hunc propterea Dominus cum principibus populi sui collocavit; per hunc in supplices gratiarum divitias effundit; & huic Sanctorum cultum deferendum firmissimè censeo.

Fr. PLACIDUS Pezzancheri Episcopus Tiburtinus Assistens.

BEatus Petrus Regalato ab ipsa pueritia christianæ austeræque vitæ præjactis fundamentis, adolescens sacræ militiæ in Religiosis Castris Minorum Observantium nomen dedit; ubi tum animi affectionibus, tum corporis sensibus juge ac durius intulit bellum, & Seraphici sui Patris egregius æmulator asperrimam vivendi rationem, quam ne integritatis flos elangueret aut marcesceret, amplexus fuerat, aliquot in Cœnobiis stabilivit. Quia verò omnipotens & misericors Deus hunc Servum suum cœlestibus donis, atque inter cetera illo lacrymarum, quibus præsertim diffluebat, dum operabatur Sacris, ditavit ac prodigiis decoravit, eidem sanctorum Confessorum honores solemni ritu decernendos arbitror.

NICOLAUS XAVERIUS Santamaria Episcopus Cyrenensis Assistens.

BEatus Petrus Regalatus in adolescentia cor gessit senile, fallaces Mundi illecebras & vanitates providè declinando. Vitæ deinde semitam eligens tutiorem Minorum Ordini nomen dedit, in quo se totum divinis obsequiis mancipando de virtute in virtutem profecit, in oratione assiduus, in corporis afflictione austerus, in eleemosynarum largitione ad miraculum usque profusus. Arctiorem Regulæ observantiam apud Hispa-

nos

nos promovit divino fretus auxilio, Pontificia munitus auctoritate, ut apoſtolicam ſui Patris Franciſci vitam renovaret; quod ſeverioris diſciplinæ ſtudium, ſeraphicum zelum ceteraſque eximias virtutes Deus ipſe miris in vita & poſt mortem prodigiis comprobavit. Hunc igitur tantum Virum de chriſtiana Republica & Franciſcana Familia optimè meritum par eſt glorioſo ſanctorum Confeſſorum Canoni adſcribere, ne glorificatus a Domino diutiùs humana devotione & cultu privetur.

NICOLAUS MICHAEL Abbati Epiſcopus Scyllacii Aſſiſtens.

ALtiſsimæ paupertatis ac Fratrum Minorum Regulæ a Seraphico Parente demandatæ verus Reparator beatus Petrus Regalatus, humilitatis ceterarumque virtutum in gradu heroico Cultor eximius, ac miraculorum dono in vita & poſt mortem a Deo, qui eſt mirabilis in Sanctis ſuis, glorificatus, quæ omnia fuerunt rite ac rectè probata, trium ſeculorum vota poſtulant BEATISSIME PATER Sanctorum Faſtis adſcribere, ſi Sanctitati Veſtræ placuerit, ipſum beatum Petrum pro quo enixè & humillimè precor ad majorem Dei gloriam, militantis Eccleſiæ decorem atque regularis diſciplinæ obſervantiam.

BERNARDUS ANTONIUS Pizzella Epiſcopus Conſtantiæ Aſsiſtens.

PRæclara virtutum merita ac miraculorum inſignia ſolidis innixa argumentis, quæ beatum Petrum Regalatum Ordinis Minorum ſancti Franciſci Sacerdotem commendant ea ſunt, quæ eumdem in Sanctorum cenſum ſolemni ritu referri, meritò poſtulant. Ut enim virtutum Theologicarum potiſsimùm, ad quas ſuos mores comparavit, laudabiles exercitationes præteream, illud nolim omittere, eximio in Religionem, cui nomen dederat, exarſiſſe ſtudio atque zelo, quibus Religionem eamdem nedum collabentem reſtituit, ſed & novis auſterioris vitæ legibus propoſitis illam nobilitavit: Congruit igitur, ut Operarium Eccleſiæ utilem, ſuis providum, ea quæ Sanctos decet gloria & honore dignum eſſe, infallibili SANCTITATIS TUÆ judicio decernatur.

Fr. PAULUS Alpheran de Buſſan Epiſcopus Melitenſis Aſsiſtens.

BEATISSIME PATER. Antiquiſsimam Canonizationis cauſam beati Petri Regalati, tribus fere elapſis ſeculis SANCTITAS VESTRA mira & incredibili qua pollet hujuſce rei ſacræ cognitione inſtituendam eſſe pronuntiavit. Petrus Regalatus adhuc puer Evangelicæ perfectionis iter arripuit, & ut Franciſcanæ Familiæ nomen dedit, perfectiſsimum religioſarum virtutum ſe præbuit exemplar, cogitationem omnem dein contulit, ut ſancti Franciſci aſperrimum vivendi genus renovaret, quod re ipſa

ipſa & exemplo ſuo ipſe perfecit. Incredibile dictu quod in vita & poſt mortem operatus eſt! Sed manus Domini erat cum illo; idcirco cenſeo ſtrenuum regularis obſervantiæ Reſtitutorem a SANCTITATE VESTRA Faſtis Sanctorum eſſe adſcribendum.

ALEXANDER de Abbatibus Epiſcopus Viterbienſis & Tuſcanenſis Aſſiſtens.

QUæ ſuper heroicis B. Petri Regalati virtutibus paſſim circumferebantur, tametſi viderentur oculatis teſtibus haudquaquam ſuffulta, Cœlo nihilominus teſte ſeſe prodiderunt. Non enim cum eodem jacuit ſepulta Sanctitas, quin e recluſo ad naturæ ſtuporem tumulo manum exerceret liberalem in pauperem extrema fame tabeſcentem. Sic nimirum de loco ſuo pullularunt oſſa, mortuumque prophetavit corpus ejus, in vita ſua fecit monſtra & in morte mirabilia operatus eſt. Illud præterea ſingulare privilegium adjungitur cauſæ B. Petri, quod primus Bullæ ſatisfecerit editæ a SANCTITATE VESTRA, dum tot poſt mortem comprobantur per ipſum patrata miracula, quot eadem requirit Bulla ad ſupplendum oculatorum de virtutibus teſtium auctoritatem. Jure itaque meritò ſupplices efflagitant fideles, ut inconcuſſo VESTRÆ SANCTITATIS oraculo B. Petrus Regalati numerum augeat Sanctorum Altaribus.

NICOLAUS FRANCISCUS de Bonhome Epiſcopus Carpaſienſis Aſſiſtens.

SIcut arbor bona bonos fructus facit, ſic boni parentes bonos interdum filios generant, quod verificatur in beato Petro Regalato Sacerdote Profeſſo Ordinis Minorum, Regularis Obſervantiæ in Hiſpania Reſtitutore, qui ab optimis parentibus ortus ac piè & ſanctè educatus a pueritia, uſque ad ultimum vitæ ſpiritum Deum mirificè timuit & amavit, virtuteſque chriſtianas & religioſas in gradu excellentiſſimo indeſinenter coluit & exercuit, ac inter alias opus ſummopere arduum & innumeris difficultatibus ac perſecutionibus plenum, nempe abuſus in Ordine ſuo introductos tollere, Regularemque obſervantiam reſtituere aggreſſus eſt impavidè, proſecutus eſt conſtantiſſimè, atque feliciſſimè perfecit, erudiens multos regulam & juſtitiam Inſtituti ſui primævam exactè obſervare & fideliter tueri: Unde mercedem erudientibus multos deſtinatam, ſcilicet qnod qui ad juſtitiam erudierunt multos, fulgebunt quaſi ſtellæ in perpetuas æternitates, eſſe in Cœlis conſecutum & adeptum multis mirabilibus ac ſingularibus prodigiis benignè revelavit juſtus & miſericors Dominus, ita ut Is jam ab immemorabili veneratus ſit uti Sanctus in plurimis Hiſpaniæ locis, qualis veneratio ut infallibili S. Sedis Apoſtolicæ oraculo confirmetur, & ad totam Eccleſiam extendatur per ſolennem Decreti de ejus Canonizatione executionem videtur expedire, ut ſi

ut ſic præfatus beatus Petrus omnibus fidelibus in exemplum proponatur pro abuſibus improbandis & corrigendis, nec non in interceſſorem, ut qualeſcumque abuſus tollantur, ac neceſſarius ordo & debitus primævus ſtatus ubicumque reſtituantur; & ita ſub judicio SANCTITATIS VESTRÆ ſentio.

LUDOVICUS ANTONIUS Valdina olim Cremona Epiſcopus Hermopolitanus Aſsiſtens.

SAnctorum honoribus digniſſimum eſſe cenſeo beatum Petrum Regalati; qui enim Sanctorum præclariſſimorum virtutes & egregia facta eſt imitatus, ſimili quoque cultu ab Eccleſia cum illis eſt proſequendus. Quam a Chriſto Domino ſanctus Franciſcus Evangelicam accepit regulam ad literam, prout ipſe Dominus ſervari edixerat, Petrus ſervavit ſemper, & collapſam reſtauravit in pluribus Hiſpanorum Cœnobiis ejuſdem obſervantiam, factus forma Gregis ex animo, humilitatis, paupertatis & reliquarum omnium exercitatione virtutum. Singularem Petri in Pauperes liberalitatem & in Deum fiduciam teſtari dignatus eſt Dominus, vertendo in flores, quæ ille in ſacciperio egenis gerebat fercula, & jubendo, ut alter Petrus non modicæ Fidei ſuper aquas ambularet. Egreſſum ergo de fructibus ſeculi in æternæ ſalutis portum proponat SANCTITAS VESTRA toti Eccleſiæ floribus Sanctitatis laureatum.

FABRICIUS Borgia Epiſcopus Ferentinus Aſsiſtens.

BEATISSIME PATER. Chriſtus Jeſus ut in Eccleſiam novum quoddam cœleſtis vitæ genus induceret, cœpit facere prius, quàm docere; quod cum probè intelligeret B. Petrus Regalatus, & ſanctius illud Patriarchæ Franciſci Inſtitutum inter Fratres Ordinis ſui renovare cuperet, perfectam illius in ſe ſpeciem & normam primus exhibuit, ut una ipſius vita lex foret, vividius expreſſa moribus, quàm literis conſignata. Quid ergo exequar congeminatos jejunio dies, indefeſſum orandi ſtudium, acerrimum ſui odium atque contemptum? Imaginem in eo Chriſti multiplicem adumbratam cerneres; cum modò patientem patiens ac pene moriens; modò reſurgentem gaudens & pene gloriæ ſocius contemplaretur. Charitatem porro erga Proximos ſatis Deus ipſe præclaro illo miraculo commendavit, cum ciborum reliquias Pauperibus deſtinatas in roſas convertens ratum fecit, quod ille divino afflatus ſpiritu, interroganti reſponderat. Erit igitur novum religioſi Ordinis decus & fidelium omnium incitamentum, BEATISSIME PATER ſi cœleſtem hunc Virum veluti Sanctum juſſeris invocari.

NICOLAUS Spinellus Epiſcopus Averſanus Aſſiſtens.

SOlidæ chriſtianæque virtutes, quibus beatum Petrum Regalatum admirandum in modum enituiſſe, ſeveriſsimo præmiſſo examine rite rectèque probatum eſt, & liberalitas in pauperes, quibus ſublevandis proprio quodam naturæ & gratiæ munere factus eſſe videbatur, id apertiſſimè evincunt, ut haud dubie, ſi ita SANCTITATI TUÆ viſum fuerit, in Sanctorum numerum ſit cooptandus, publicæque populi chriſtiani venerationi proponendus, quod & ego ſentio.

HIPPOLYTUS e Rubeis Sancti Secundi Epiſcopus Senogallienſis Aſsiſtens.

BEatus Petrus Regalatus parentum quidem nobilitate, eorum autem chriſtiana virtute clarior huc omnia ſua retulit conſilia, ut ad evangelicam perfectionem ſeſe & alios componeret: Eapropter abnegans ſemetipſum arctiore profeſſione ſub regula S. Patris Franciſci Dominum ſecutus, atque collapſam Ordinis diſciplinam unacum Villacretio inſtauraturus, ſupellectilem univerſam, de qua ſecum aſportanda unicè cogitavit, Breviarium fuit atque flagellum. Quis autem illo pauperior, quis ſibi vilior, in ſe crudelior, quis erga Proximum miſeratione plenior, quis erga Deum charitate ferventior? Miracula proinde, quibus omnipotens Deus teſtatam voluit Servi ſui Sanctitatem, ea ſunt quæ ſplendidiora eſſe nequeunt: Quadraginta ſcilicet millia paſſuum unius horæ ſpatio conficere, panis & carnis fruſta tempore non ſuo in roſas converſa, Durii fluminis aquæ extenſo ſuper eas Pallio ſicco pede trajectæ, ſupplici & conquerenti ad ejus ſepulchrum mendico ſponte ſua revolui lapidem, Regalatum palam exerere manum, & pane dato retrahere; ne alia prope ejuſdem generis æquè illuſtria & recentiora commemorem; unde ex merito cauſæ facturam arbitror SANCTITATEM VESTRAM, Beatum hunc Thaumaturgum in Sanctorum Album referendo.

D. PAULUS THOMAS Marana Epiſcopus Aſculanus Aſsiſtens.

BEATISSIME PATER. Superna illa dona ab Apoſtolo enumerata, quæ tamen ſine charitate inutilem reddunt poſſeſſorem, in beato Petro Regalati cum illâ mirum in modum copulantur; Eâ enim enituit fidei firmitate, ut ſiccis pedibus flumina traſnadaret, ea indutus miſericordiæ viſcera, ut in ſepulchro degens in pauperem viſus eſt piam manum extendere, eam denique profeſſus abſtinentiam & paupertatem, ut Deus ſuis avidens virtutibus, ſui filiorumque neceſſitati miraculo non ſemel dignatus eſt occurrere. Fons autem omnium charitas tanta cor ejus plenitudine

tudine occupavit, ut pluries ejuſdem repagula & cubiculi anguſtias detrectans ignitas ſuas flammas ſupra eminentia Cœnobii tecta emiſerit. Tot ergo ſuæ Sanctitatis ſignis & teſtibus illuceſcentibus quid prohibet ſolemni ritu Sanctum vocari nomen ejus!

Fr. SILVESTER Merani Epiſcopus Porphyrien. Aſsiſtens.

ÆTerna ac planè indefectibilis eſt illorum Domini Noſtri verborum veritas: Qui ſe humiliat exaltabitur. B. Petrus Regalatus ſui Patris Franciſci morem per omnia ſequutus humiliavit ſe in rerum mundanarum contemptu, in exquiſita corporis mortificatione, in perpetua ſui abnegatione, in perfecta Chriſti ſequela. Idque non ſolum ab humano ſed etiam a divino quod majus eſt, accepimus teſtimonio, nempe ab illius miraculorum etiam dum viveret, tum magnitudine, tum frequentia. Illud ergo ſupereſt & æquitati maximè congruit, ut ſententiam illam quæ ſuam obtinet firmitatem a Petri Cathedra, quam SANCTITATEM VESTRAM omnimodis implet, audiat univerſa Eccleſia hunc virtute provectum & excelſum Virum humilitatis ſuæ merito maximi eſſe loci apud eum, qui in altis habitat & humilia reſpicit in Cœlo & in terra.

NICOLAUS Mancinſorti Epiſcopus Anconitanus Aſsiſtens.

IN beato Petro Regalato Chriſtifideles quod mirentur habent, habent quod imitentur. Miranda quidem prodigia, quibus *Deus ſe mirabilem reddidit in Sancto ſuo*: Imitandæ virtutes, quibus ille tamquam *Fidelis Servus & prudens conſtitutus ſuper Familiam ſuam*, verbo & exemplo ita ſe geſſit, ut Regularis Obſervantiæ Reſtitutoris nomen jure promeruerit. Deo itaque permaximè acceptum, hominibus charum, ac SANCTITATI VESTRÆ glorioſum fore cenſeo, ſi ipſa ſelectiſſimum Virum, miraculorum ſerie probatiſſimum, de Ordine ſuo, de catholica Religione, de Eccleſia tota benemeritum inter Sanctos ſtatuat recolendum.

ANTONIUS Cantoni Epiſcopus Faventinus Aſsiſtens.

HEroica B. Petri Regalati virtus a propoſiti ſibi operis ſublimitate, Regularis nimirum diſciplinæ reſtauratione ſatis amplè commendatur. Ejus vitæ ſanctiſſima geſta, quamvis ob temporis vetuſtatem minimè potuerint ad juris rigorem coævorum teſtium examine probari, ſatis tamen & a conſtanti trium ferme ſeculorum veneratione & ab ipſius laborum fructu & a miraculorum præſtantia & numero comprobantur. Quare nil obſtare videtur, quominus optatæ Reformationis Auctor a SANCTITATE VESTRA ſolemni ritu inter Sanctos recenſeatur.

PAULUS Bonavisa Episcopus Spoletinus Assistens.

RElegiosissimus Sacerdos Petrus Regalati, abjectis omnibus rebus humanis excussoque pulvere mundano, pauperem Christum in summa paupertate sequi voluit, & amore Christi crucifixi succensus toto tempore vitæ suæ crucem ejus bajulavit: In suprema vitæ austeritate mortificationem Crucis Christi in corpore suo semper circumtulit, & in eminenti contemplationis apice ita exarsit in amorem Christi, ut verè dicere poterat, non vivo ego sed vivit in me Christus: Unde illæ admirabiles virtutes christianæ perfectionis, quibus irradiabat, & effusa charitas erga Proximos præsertim pauperes profluxere: Itaque vivens in Christo filius lucis effectus, vocatus ad recipiendam mercedem suam a Jesu in illam lucem inaccessibilem & immensam divinæ majestatis se immersit, ubi consors & particeps divinæ naturæ transmittit in terras radios suæ gloriæ miraculorum signis, quibus instruamur esse ipsum uti Sanctum venerandum in terris, cum jam inter Sanctos a Christo sit adscriptus in Cœlis. Si tamen ita SANCTITATI VESTRÆ visum fuerit.

CÆSAR Bonajuti Episcopus Pharensis Assistens.

PRodest universæ Ecclesiæ BEATISSIME PATER, ut quæ B. Petrus Regalatus præbuit virtutum exempla, publico præconio celebrentur in Mundo. Habent enim in ipso quem imitentur Fideles omnes, & præcipuè Religiosi Viri regularis observantiæ.

Is enim cum pietate erga Deum, cum corporis maceratione, cum observantia erga parentes, cum morum innocentia atque candore, toto vitæ suæ curriculo futuræ sanctitatis specimen exhibuit. Hinc Altissimus sanctam ejus vitam miraculis confirmavit, quibus etiam clarissimam ejus mortem reddidit.

Quamobrem summa perfusus lætitia propter hoc Omnipotentis munus SANCTITATEM VESTRAM enixè deprecor, ut B. Petrum Regalatum virtutibus & miraculis corruscantem Sanctorum numero adscribere non dedignetur.

MARIUS Maffei Episcopus Fulginas Assistens.

GAude[a] *innocentia & exulta. Gaude inquam, quia in Petro Regalato ubique illæsa es, ubique secura. Si tentaris proficis, si humiliaris erigeris..... Te Potentes honorant, suscipiunt Principes, Magnates exquirunt.* Non aliunde verò tantam innocentiæ securitatem Petrus Regalatus conscivit, quam legem membrorum compescendo, & spiritu facta carnis mor-

a *Smaragdus, vel Ardo Abbas in Diademate Monachorum cap. 89.*

mortificando. Noverat planè Regalatus innocentiam in Eden quàm citiſſimè periiſſe, atque in Gethſemani ſanguinei ſudoris pretio fuiſſe redemtam. Quamobrem ut quam naſcendo amiſerat, renaſcendo recuperaret innocentiam, recuperatamque ſervaret, jugem adjecit mortificationem, aſperum vitæ genus deligendo, quo non in alio gloriaretur, quàm in Cruce Domini noſtri Jeſu Chriſti, per quem illi Mundus crucifixus erat, & ipſe Mundo. Hoc porro innocentiæ lilium inter tot ſpinas pœnitentiæ a Petro Regalato ſervatum Potentes, Principes Magnateſque magno in pretio habuiſſe, teſtantur hinc elegans loculamentum ejus corpori ab Eliſabetha Caſtellæ Regina excitatum, inde Caroli II. Hiſpaniarum Regis, quampluriumque Epiſcoporum ad Venerabilem Innocentium XI. pro cultu ipſius amplificando legationes & vota. Ipſe demum Cœlorum Dominus plurimorum ſplendore ſignorum Petri Regalati innocentiam illuſtravit. Tuum modò ſupereſt BEATISSIME PATER, atque exoptamus oraculum, quo Sanctorum glorificationem Petro Regalato decernas.

GUIDO Urſelli Epiſcopus Cæſenæ Aſsiſtens.

PEtrus Regalatus jam tum ab infantia Deum timere ac revereri adeo eſt viſus, ut nullis blandientis fortunæ illecebris detineri potuerit, quominus generis nobilitate contempta in Patrio Fratrum Minorum Cœnobio Religioſam ſeu potius cœleſtem vitam iniret: Sed cum plurimum de priſtino illo pietatis fervore in ea familia remiſſum eſſe animadverteret, maximopere curavit ut Fratres ad ſeverioris vitæ rationem revocarentur. Quod feliciter aſſecutus in aſperrimum locum ſecedens, quamplurimis ejus Sanctitatis & miraculorum fama permotis Viris novi quaſi gregis forma factus, dici non poteſt quàm multa quàmque præclara virtutum omnium, ſive quæ Deum, ſive quæ Proximum ſpectant exempla præbuerit: Donec plenus meritis maximiſque à Deo donis cumulatus, inter uberes Fratrum ac Populorum, quos ad omnem Sanctitatem inſtituiſſet, lacrymas eſt mortuus. Pauperibus tamen atque indigentibus, quos in omni vita filiorum chariſſimorum loco habuerat, unicèque dilexerat, vivere Petrus non deſtitit, ſiquidem iis licet vita functus, manum e ſepulchro porrigens in ſumma rerum deſperatione opem præſentiſſimam tulit. Faxit Deus BEATISSIME PATER, ut quemadmodum Sanctitas Veſtra beato Petro ſupremos Cœleſtium honores meritò deferre conſtituit, ita chriſtianus orbis a diuturno graviſſimoque bello ipſius ope vindicatus, pulcherrimæ tandem pacis & tranquillitatis otio perfruatur.

HYA-

HYACINTHUS de Silveſtris Epiſcopus Nepeſinus & Sutrinus Aſsiſtens.

BEatus Petrus Regalatus, quamquam ex illuſtri ortus Familia elegit tamen abjectus eſſe in domo Dei, magis quàm habitare in tabernaculis peccatorum. Arctioris obſervantiæ inter Franciſcanos Alumnos auctor eximius & acerrimus propugnator, mirum quantum in vinea Domini adlaborarit, & quàm magnis chariſmatum donis cumulatus Proximum ſuum juverit. Illum proinde apprime virtutibus & miraculis clarum, id præcipuè tota fere poſtulante Hiſpania cènſeo, BEATISSIME PATER inter Superos rite eſſe connumerandum more inſtitutoque majorum.

LEO LUCAS Vita Epiſcopus Oppidenſis Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Fæ ſunt virtutes & miracula, quibus beati Petri Regalati vita morſque illuſtratur, ut jure meritò inter Sanctos referri poſſe cenſeam. Eluxit in eo profunda humilitas ſuique contemptus, ut proprias laudes omnino perhorreſceret, & injurias nedum æquanimiter toleraret, ſed ſumma cum voluptate exciperet. Reſulſit perfecta charitas erga Pauperes, qua potuit divino afflatus ſpiritu panis & carnis fruſta ex communi menſa collecta, ut eleemoſynas celaret, in candidas purpureaſque roſas convertere, eo quidem tempore quo flores omnino adeſſe non poterant; in hoc non abſimilis ſanctæ Eliſabeth Reginæ Luſitaniæ, quæ pecunias Pauperibus diſtribuendas, ut Regem laterent, hiberno tempore pariter in roſas immutavit. Majorem autem Petrus exercuit charitatem, dum poſt mortem Pauperi ad ejus ſepulchrum genuflexo & neceſſitatem aperienti panem oratori propria manu porrexit. Præcipuè verò enituit Regularis diſciplinæ ſtudium jam in ſuo Ordine collapſæ & magna ex parte obſoletæ, ut eam in priſtinum revocaret. Quibus aliiſque virtutibus & miraculis clarum BEATISSIME PATER Sanctorum Albo ne dedigneris adſcribere.

ÆGIDIUS Iſabelli Epiſcopus Alliphanus Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Petrus de Regalatis *zelatus legem* Ordinis ſui, atque ad Socios converſus proclamans cum Mathathia [a]: *Qui zelum habet legis, exeat poſt me, & æmulatores eſtote legis, ac date animas veſtras pro teſtamento Patris veſtri*; quantum operibus, virtutibus & exemplo adlaboraverit, ut regularem diſciplinam in Seraphico S. Franciſci Ordine pene collapſam ac nimium conflictatam reintegraret, ſuiſque juſſis primordiis reſtitueret, & quantum mirabile hoc opus, benedicente Domino,

a 1. *Machab.* 2.

mino, feliciter abſolutum ei gratum acceptumque fuerit, tam populorum acclamationes, quàm verè obſtupenda miracula, quibus illuſtrari meruit, jam planè demonſtrant. Dum ergo *ipſe zelans zelum legis receptus eſt in Cœlum*, dignus videtur, qui etiam hìc in terris Sanctorum Catalogo per SANCTITATEM VESTRAM recenſeatur.

JOANNES ANTONIUS Bachetoni Epiſcopus Anagniæ Aſſiſtens.

VIrtutum beati Petri Regalati ex Parentibus miſericordiæ Viris, quorum pietates non defuerunt in ſemine eorum, fluxere primordia & præſertim charitatis: Hæc etenim Petri viventis erga Pauperes & mirè & verè floruit, corpus effecit agile, fluctuſque ſub pede duros; mortui verò, ſepulchrum ejus fecit glorioſum: Ex quorum probata multitudine & eminentia miraculorum, alia etiam quæ in gradu heroico exercuit, ſignantur chariſmata; collapſam videlicet reſtituendi diſciplinam inter ſuos aſſiduum ſtudium; & vitia exterminandi inter exteros inexplebilis ardor: Sævus ſibi ſemperque infenſus; at patiens & benignus infimæ ſortis hominibus, quorum infirmitatibus & inſcitiæ opportuno corporis animique medicamine & pabulo providere ſolemne habuit. Tantarum fulgor virtutum agnitus in ſe, agnitus oſtentione ſignorum, ſapienter admodum fiet BEATISSIME PATER, ſi chriſtianis populis per ſolemniorem ritum propiùs admoveatur, ut earum odore perfuſi cœleſtia quærere, terrena faſtidire ſuaviùs addiſcant.

FRANCISCUS ANTONIUS Spadea Epiſcopus Aquinas & Fregellarum Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Sancti Franciſci regula utpote ex Evangelico fonte in Dei Eccleſiam derivata, & in Chriſti Domini veſtigiis fundata, tam excelſæ perfectionis eſt, ut ſectatores verè ſuos deficientibus etiam miraculis ad ſummum elevet apicem; nam quicumque hanc regulam ſecuti fuerint, pax Dei ſuper illos & miſericordia certiſſimè requieſcit. Quid igitur ſentiendum de B. Petro Regalato, qui ſtatuit ſupra petram pedes ſuos, & direxit greſſus ſuos, non ſolùm Inſtitutoris ſui premens exactiſſimè vias, quibus totam legem implevit, ſed & collapſam ſui Ordinis diſciplinam immenſis laboribus & ſolicitudinibus ſummo zelo ac fervore reparandam ſuſcepit? Non minor profectò in conſervandis atque inſtaurandis, quàm in ordiendis Inſtitutis adhibendus eſt labor, ſpiritus conſilii & fortitudinis, ac ardens zelus domus Dei & in Proximum charitatis. Hæc in Regalato adeo effulſere chariſmata, ut plurimis prodigiis teſtatam voluerit Dominus ejuſdem Sanctitatem tam in vita quàm poſtea, cunctis Hiſpaniarum Regnis exteriſque pariter Regionibus celebrem; quibus rite probatis æquum eſt, ut SANCTI-

CTITAS VESTRA tantum Virum de divi Franciſci regula adeo benign è meritum, ſignis per cunctas chriſtiani Orbis Provincias glorioſum, Sanctorum Faſtis Canonizatione ſolemni dignetur adſcribere.

TLUMURI PIETR' REGALAT CAA SPÆGNA,

SCIUM ILUMURI AT

Yænæ caa, eʒe cuur iſc iggyal KAK imaʒʒ ſciet, ſàa ggiʒʒ bota, egneræàa riʒʒ, e veyæ teK' ay' ty truhey, e ty luteyæ po ſi cuur t'iſctenæ imaʒʒ ſciet, e ſcium i diitunæ Profet. Ayò vet fratænìa e ſcietit Frangiſk, egneh, eʒe elæv don ſod, e ggiʒʒ monæ, ſe ay e caa mbæſuanæ, e ndreKyunæ mbæ uʒæ maæ tæ Miræ. ʓotʁn' i maʒi e caa nderturæ ndæ KTæ yet me ſcium, e tæ mbæʒaa ſciegne. Præ andai loyas ſe mændæ ʒʒomi paa friK, ſe præparatʁn ʓoti iſct gnaæ imaʒʒ ſciet.

Joſefi Schirò Arçbiſcæpu i Durrſit, e Vicar' Apoſtolicu i Hymarrs ndæ Arbænit.

Ejuſdem Verſio latina.

JOSEPHUS Schirò Archiepiſcopus Dyrrhachini olim Vicarius Apoſtolicus Cimarræ in Epiro.

BEatus Petrus Regalatus Hiſpanus BEATISSIME PATER meruit adhuc vivens, ut Hiſpanica gens, cui familiaris pietas & ſincera Religio, ad ipſum undique confluëret tanquàm ad inſigne perfectionis exemplar & Sanctitatis oraculum. Franciſcana quoque Familia, cui domeſtica ſemper fuit Evangelicæ perfectionis abſolutiſſima converſatio, eundem agnoſcit & prædicat ut eximium Reparatorem collapſæ Regularis diſciplinæ, tunc maximè temporis cum celeberrimus ille Ordo ſanctimoniâ florebat. Nonne magna iſta & præclara heroicæ Sanctitatis argumenta? ad hæc accedunt ſigna & miracula, quibus Deus Optimus Maximus voluit clarificare Servum ſuum etiam mortuum. Sentio proinde tutò procedi poſſe ad illius ſolemnem Canonizationem.

ՌՈՎ ԱՍՈՒԱՍԱՏԻՆ ՍԵՐԳԻՍ ԱԼԵՔՍԱՆԴՐՈՍ, ԵՒ ՓՈԽԱՆՈՐԴ ՔԻՆ ՈՒՆ ՄԵՌԵՑ։

ՄԵՆԱԲԱՐԻՆ ԱՂԲ՝ ՈՐ Է ԱՔԱՆՉԵԼԻ Ի ՈՒԲՍ ԻՒՐ, ԴԳԱՆԱՆ ԱՄԵՆԱԿԱՐՈՂՈՒԹԵՒ ԻՒՐՈՑ ԱՌԱՒԱՑՈՑՆ Ի ԿԵՆԴԱՆԻՍ ԵՐԱՆԵԼՈՅՆ ՊԵՏՐՈՍԻ ԼՐԵԿԱԼԱԹՈ ԻՆ. ՕՆ ՅԱՅՏՆԵԱՑ ԱՇԽԱՐՀԻՆ Ի ՔԱՐԲՈՒԹԻՆՆ ՆՈՐՈՆ Ի ԿԵՆԴԱՆՈՒԹԵ. ԵՒ ԿԻՆԻ ՄԱՀՈՒԱՆ ԱՂՈՆՔԱՑՈՑՆ ԱՔԱՆՉԵԼԱԴՐՈՒԹԻՒՆ՝ ՅԱՅՏՆԵԼՈՎ Ի ՓԱՌԱՍ ՆՈՐՈՆ Ի ՅԱՐՔԱՅՈՒԹԵ։ ՕՆ ՍՈՅՆ ԵՐԱՆԵԳԵԱԼԱՍ ՎԱ ՀԵԱՒԱՕՂ ԴՈՂՈՆ ԱԲԻՆ ՖՐԱՆՉԻՍԿՈՍԻ, ԵՂԵՒ ՀԱՒԱՏԱՐԱՏ ԵՒ ՀԱՒԱՏԱՐԻՄ ՈՐԴԻ ՆՈՐՈՆ ։ ՔԱՆԶԻ ԼՔԵԱՑ ՉԱՐ ՈՒՆԱՅՈՒԹԻՒՆ ԱՇԽԱՐՀԻ, ԵՒ ՄԵՌՈՑՑ Ի ԿԱՄԱՆ ՄԱՐՄՆՈՑ ՉՆՉՆ ՃԱՆԱՉՈՒԹԻՒՆ, ՅՈՐ ԽՈՍՈՒԹԻՒՆ ՊԱՀՈՑ, ՈՐՊՈՒԹԻՒՆ ԻՒՐԵՐԱՅՆՈՎ, ԱՆՊԱՏԱՐ ԱՂՕԹԻՒՔ, ԵՒ ՄԱՍՆՈՒԹԻՒՆ։ ՎԱ ՈՐՈՅ՝ ՊԱՅԾԱՌԱՅԱՒ ՈՒՂՂՈՒԹԻՒՆ ՀՅԱՅՆ ԻՒՐ ՖՐԱՆՉԻՍԿԱՍ ։ ԵՒ ՉԻ ԱՅՍՔԻԿ ԱՄԵՆԵՔԵԱՆ ԲԱՂՄԱՒ ՔՆՆՈՒԹԻՒՆ ՔՆՆԵՑԱՆ Ի ԼԻՒՑ ԺՈՂՈՎՆ, ԵՒ ՀԱՍԱՏԵՑԱՆ ՈՂՋ ՀՇՄԱՐԻՏ, ԵՒ ԱՆԵՐԿԻՒՂԼԻ ։ ՅԱՂԱԳ ՈՐՈՅ, ՈՎ ՀՅԱՐ ԱՐԲԱՊՆ ՅԱՒԻՏ ԱՓԱՆԱՒՈՐ ԻՆՔ ԱԼԱՍՆԻ ԱՅՍ, ԶԻ ԲԱՐԵՊԱՇՏՈՒԹԵԱՆՆԻՑԵՍ ՁԱՆՈՒՆ ՆՈՐՈՆ Ի ԿԵՐԿԻՆՍ, ՈՐ ԱՐԺԱՆԱՐՀԱՑ ՊԱՇԽԱՐԻՆ Ի ԼՐԻՒ ՀԵՂԱՏՈՒԹԻՒ ԻՒՐՈՎ։

ԱՐՐԻՍ ԱՂԵՔՍԱՆԴՐԵԱՆ . ԱՂՔ ԵՊՍԿՊՈՍ ԿԵՍԱՐԻՈՅ ԿԱՊԱԴՈՎԿԵԱՆ, ՀԱՅՈՑ։

Ejuſdem Verſio latina.

SERGIUS ALEXANDRI Armenus Archiepiſcopus Cæſareæ Cappadociæ.

QUI in Sanctis ſuis mirabilis eſt Deus, non modò quum adhuc viveret beatus Petrus Regalatus, ad teſtandam ejus Sanctitatem in terris omnipotentiæ ſuæ divitiis eum abundantiſſimè cumulavit; ſed etiam poſt quàm ex hac luce migravit, ad ejus gloriam manifeſtandam in cœlis miraculis eum mirificare dignatus eſt. Verus ille fuit Franciſci ſectator & filius evangelica rerum omnium terrenarum abdicatione, aſperrimis carnis afflictationibus, jejuniis rigidiſſimis, ac fere perpetuis vigiliis, jugi meditationis ſtudio & aſſidua oratione, inſigni denique miraculorum fulgore, quibus eum & viventem & poſt obitum Altiſſimus decoravit. Hæc igitur omnia in ſolitis Congregationibus probè riteque diſcuſſa & comprobata jure poſtulant, ut cœleſtes in terris honores a SANCTITATE

CTITATE VESTRA ei decernantur, qui mirâ animi demiſſione terrena contemſit.

STEPHANUS Evodius Aſſemanus Archiepiſcopus Apameæ.

BEatus Petrus Regalatus [a] *bonam ſortitus animam* BEATISSIME PATER, [b] aperuit os ſuum & adtraxit ſpiritum, qui ejus pene collacteam immatura in ætate maturans integritatem, [c] ſenſu implevit cor illius, conſilium & diſciplinam direxit. Antecedente autem iſta ſapientia magnanimus Ordinis Minorum Regularis Obſervantiæ inter Hiſpanos Reſtitutor Confratrum ſuorum remiſſum vitæ genus adoritur, [d] opportunè & importunè obteſtans quàm turpi lapſu [e] charitatem primam reliquiſſent, obſecrans ut memores eſſent unde excidiſſent; & inſtans ut prima opera facerent: Ipſe verò [f] forma factus Gregis ex animo, [g] in illis quaſi unus ex ipſis, veluti [h] Stella matutina in medio nebulæ effulſit in Templo Dei; quaſi Oliva pullulans, & Cypreſſus in altitudinem ſe extollens dilatavit gloriam Ordinis ſui, & lætificavit Eccleſiam Dei in operibus ſuis. Eum igitur cujus inſtauratæ ſobolis fœcunditate meritò exultat ſancta Mater Eccleſia, omnigenaque demiratur chariſmata, æquum ducat SANCTITAS VESTRA Sanctorum Faſtis adſcribere.

BERNARDINUS Vari Epiſcopus Civitatis Caſtellanæ & Hortæ.

BEATISSIME PATER. Beatus Petrus Regalatus nihil vel a primis annis videtur antiquius habuiſſe quàm opere complere quod Chriſtus edixit [i]: *Qui vult venire poſt me abneget ſemetipſum & tollat Crucem ſuam & ſequatur me*. Quare rigidum S. Franciſci Inſtitutum amplexus, ut illud ad primævum rigorem reduceret, ejuſque Sectatores ad perfectam ſui abnegationem informaret, jejuniis, flagellationibus, vigiliis, orationibus, diurnis nocturniſque contemplationibus perpetuò incubuit; in quibus cum ad ſeptuaginta circiter annos Chriſti Crucem ſtrenuè tuliſſet, ad eumdem inſignibus virtutibus ornatus migravit; cumque magnis miraculis ejuſdem merita fuerint comprobata, congruit quammaximè, ut Sanctæ Sedis quoque judicio comprobentur.

Πρεσ-

a *Sap.* 8. b *Pſ.* 116. c *Eccleſ.* 17. d 2. *Timoth.* 4. e *Apoc.* 2. f 1. *Petr.* 5. g *Eccleſ.* 32. h *Eccleſ.* 50. i *Matth. c.* 16. *verſ.* 24.

Пре҃ѡсфиницѝте Пѕрните.

Нпѕрѕтескꙋль Прр҃кѕ, аль жнпѕрѕтескꙋлꙋ҃ Прр҃кѕ фїю, Сфѕнть, шѝ ферчнть нꙋмеще пе чѣль чѣ шлꙋ дешкнсь мѕна сѣ сѕракꙋлꙋн. Ує сꙋ тѕмплать алтѡрь Сфиц жнкѕ трѕнѝндь. Де ачѣ́ста не мнѡнѕмь жнь Пѕтрꙋ регалать, шѝ дꙋпѕ мѡ҃арте. Кѕ мѕна регѕлать днь мормѕнть шлꙋ жнтинсь, шѝ дꙋпѕ чѣ ал дать пѕнне челꙋн лиѱнть, мрѕ шнѡ трасѕ. Пентрꙋ ачесте, шѝ алте мнꙋни, пре ачесть вестнть бѡ҃ннѝкѕ, каре ферчнтѕ бїа́цѕ дꙋчѣ жнь черю, чеѝ маѝ денанте, аѝ Пре҃ѡсфиницїн тале демꙋлать жнь Ншпанїа асѕ чнностѝ ал жнгѕдꙋнѝть. Дечи пентрꙋ кашѝ пе анр҃ѣ ѡ҃рь жнь чѣлокѕ жнтрѕ алци Сфиници жнтра жꙋторю асѕ кїема Пре҃ѡсфиница тѝ сѕ порꙋнѣщь, нꙋ нꙋмаѝ бреднікь жль жꙋдекь, чѣ мѕ шѝ рогь.

Іѡа́нь Ін: Клеїнь Єпіскꙋпꙋль Дела фѕгѕрашь.

Ejuſdem Verſio latina.

JOANNES Innocentius Epiſcopus Fagaraſienſis.

REgius Propheta Regii Vatis filius ſanctum eum beatumque prædicat, qui manum ſuam aperuit inopi. Quod aliis Sanctis dum viverent contigit, hoc miramur in Petro Regalato etiam poſt obitum. Manum enim ſuam Regalatus e ſepulchro exeruit, & pane Supplici dato retraxit. Hoc aliiſque miraculis inſignem Virum, quem divina fruentem in Cœlis beatitudine Anteceſſores Veſtri dudum coli in Hiſpaniis permiſere, ut etiam in toto terrarum orbe SANCTITAS VESTRA inter Sanctos invocandum decernat, non modò dignum cenſeo, ſed etiam ſupplex rogo.

POMPEIUS Compagnoni Epiſcopus Auximanus & Cingulanus.

QUod in ſacris hodie lectionibus dictum audivimus a Spiritu ſancto: *Segregate mihi Paulum & Barnabam in opus, ad quod aſſumpſi eos*; id ſim li quadam ratione in ampliſſima Minorum divi Franciſci Familia ante ann os fere trecentos factum videmus. Segregavit enim ſibi Spiritus ſanctus electos Viros, atque in his præcipuum B. Petrum Regalatum, in

eximium illius Ordinis Reformandi opus, ad quod assumpsit eos. Porro quisquis de Franciscano Instituto per Ecclesiam universam saluberrimè diffuso æquâ mente judicare voluerit, is facilè animadvertet quanti interesset puram illam & antiquam vivendi regulam, quam Franciscus præscripserat, retinere. Quum itaque & maxima hujusce operis laus Regalato debeatur, & perpetuum vitæ tenorem is gesserit asperrimæ Reformationi consentaneum, & heroicis ejus virtutibus gloria etiam accesserit miraculorum; nihil desiderari video quominus illius nomen, secundum ea quæ proponuntur, Sanctorum Fastis sit adscribendum.

JACOBUS PHILIPPUS Consoli Episcopus Amerinus.

BEatus Petrus Regalatus PATER SANCTISSIME jugum Domini, quod suave & leve esse jam noverat, ab adolescentia sua cum portaverit, mirabiles divina operante gratia ascensiones ad Deum in corde suo disposuit. Is enim sacræ divi Francisci militiæ vix adscriptus religiosis excolendis virtutibus adeo incubuit & enituit, ut tamquam perfectissimum eorum exemplar admirati sint omnes; corpus suum ne adversus spiritum concupisceret, huc usque castigatum perpetuò exhibuit, ut in laboribus, vigiliis, jejuniis, orationibus, paupertate, frigore & nuditate tantùm Domino deserviverit; charitate erga Deum & Proximum adeo quoque refulsit, ut quoties aliqua de ipso, Christi passione & cœlesti Regno meditaretur, sive languens in terra permanere, sive in Atria domus Dei quodammodo elevari videretur; ceterum difficile dictu, quo studio ac solertia omnibus omnia factus omne hominum genus, vel in Nosocomiis, vel in Carceribus, ac etiam Turcarum vinculis inedia, & squalore confectos singula singulis impertiendo officia pietatis, sublevaverit, quod cunctis, qui adhuc in hoc Mundo peregrinabantur a Patria, opem & operam præstando, ceteros fere omnes Evangelii Operarios æmulatus est.

His adeo virtutibus Deo charus effectus, quot & qualia sint ex Alto ob ejus merita patrata miracula, jam novit Hispania & quidem tu cognovisti BEATISSIME PATER, cum ex ejus miraculorum numero sub legis per te latæ dispositione præsentem hanc Petri Canonizationis causam nequaquam comprehendi amplissimè declaraveris. Talia igitur hæc sunt, ut quemadmodum Cœli enarraverunt gloriam ejus, sic tuo nunc tandem infallibili Decreto, PATER SANCTISSIME beatum hunc Confessorem, virtute insignem, prodigiis illustrem, Regularis observantiæ humanæ naturæ infirmitate collapsæ Restitutorem in terris quoque venerandum inter Sanctos adscribere digneris.

JOSEPH Coppola Epiſcopus Aquilanus.

TE Judice tandem, te Præſide, quæ ad B. Petri Regalati Sanctitatem fidelibus proponendam legitimo deſiderabantur jure, expleta ſunt. Cum igitur[a] (juxta Textus ſententiam) digna vox ſit SANCTITATIS TUÆ legibus alligatum te profiteri; hoc unum reſtat, ut eidem B. Petro debitos Sanctitatis honores ſolemniter tribuas, atque ita ſuarum odores roſarum, quas olim Petrus charitatis prodigio in ſinu mirabiliter invenit, in perenne tranſibunt univerſalis delectamentum Eccleſiæ.

JOSEPH Roſsi Epiſcopus Venafranus.

BEATISSIME PATER. Ecce nos dimiſimus omnia & ſecuti ſumus Te, Chriſto Domino dixit Princeps Apoſtolorum Petrus. Hoc & beatus Petrus Regalatus Apoſtolico zelo & perſeverantia ſecutus eſt: Spretis enim Regalatæ Gentis honoribus, relictis Matre ipſa & univerſis, quæ ex Mundo ſunt, Franciſcanæ Familiæ amplexus ſuit paupertatem, & ſanctiſſimi ſui Ordinis diſciplinam ex humanæ naturæ infirmitate collapſam, cooperante Villacretio ejuſdem Ordinis Viro cum vitæ Sanctitate, tum rerum divinarum cognitione clariſſimo ad integritatem & priſtinum ſplendorem revocavit, ac ſeipſum Fratribus virtutum omnium perfectæ præſertim charitatis exemplar præbuit; quarum virtutum ſuaviſſimus odor, ut latè diffunderetur ad manifeſtandam ſui Servi perfectionem Deus Optimus Maximus aliqua panis & carnis fruſta, quæ ex communi menſa ille collegerat ad reficiendos pauperes, ſtatim ad interrogationem Vicarii ſciſcitantis: Quid deferret? in recentiſſimas roſas convertit. Neque hæc ſolùm dum Servus ſuus degebat in terris, operatus eſt Deus, ſed poſtquam ad æternam gloriam illum vocaverat, aliis illuſtravit prodigiis, & illud mirabile fuit, quod quidam Mendicus ad Cœnobii janitorem accedens menſæ reliquias accepturus, cum jam in egenos diſtributas invenisſet, ſtatim templum ingreſſus ad Regalati ſepulchrum provolutus clamavit: Si tu viveres Regalate, non ego ſanè duriter adeo viverem, nec mihi quo paſcerer, nunc deeſſet. Continuò ſua ſponte apertum eſt ſepulchrum, & manu Regalatus extenſa panem ſupplici Mendico dedit: Regalatus itaque qui tot prodigiis, teſtante Domino vitam æternam accepit, colatur ab hominibus in terris, ut eo Protectore Panem, qui de Cœlo deſcendit & dat vitam Mundo, dignè conſequantur.

HIE-

a *Theod. & Valent. in l. 4. C. de Legib.*

HIERONYMUS Lorenzi Epiſcopus Acernenſis.

SANCTISSIME PATER. B. Petrus Regalatus tertio decimo ætatis anno S. Franciſci ſectator factus, mox in Cœnobiis diſciplinæ ſeverioris aſſertor omni auſteritatis genere, aſſidua cœleſtium rerum meditatione, ardentiſſima in Deum & Proximos charitate adeo excelluit, ut in Hiſpania abſolutiſſimum chriſtianæ perfectionis exemplum haberetur. Placuiſſe illum Deo in diebus ſuis, eſcæ in flores converſæ, aquæ ſicco pede tranſmiſſæ ſatis demonſtrant: Dediſſe illi Deum coronam gloriæ poſt mortem, lumen oculorum cœco redditum, ulcus inſanabile ſtatim curatum aliaque miracula abundè teſtantur. Superest BEATISSIME PATER, ut quoniam Servi ſui Sanctitatem tam apertè Deus ostendit, velis tu quoque, qui Dei vices in terra geris Sanctorum honores, ut enixè precor B. Petro decernere.

JOANNES FRANCISCUS Cavallinus Epiſcopus Alatrinus.

PRæclaræ atque heroicæ virtutes, ad quas per aſſiduas orationes, meditationes ac vigilias, perque crebra jejunia & ſummam proprii corporis caſtigationem pervenit beatus Petrus Regalatus Ordinis Minorum Obſervantiæ, tot miraculis roboratæ fuerunt, atque a ſummo Sanctitatis Veſtræ judicio probatæ, ut in Sanctorum numero recenſendus omnino videatur. Qua quidem in re non ſolùm libentiſſimè adhæreo, verùm etiam SANCTITATI VESTRÆ enixas demiſſaſque preces effundo.

NICOLAUS Cioffi Epiſcopus Soranus.

DIvina prodigia, quibus omnipotens Deus beatum Petrum Regalatum & adhuc in terris agentem & poſt obitum illuſtravit, luculentiſſima ſunt teſtimonia non minus inſignium chriſtianarum religioſarumque virtutum, quibus ille divini honoris cultum, Regularis diſciplinæ obſervantiam & æternam animarum ſalutem ſemper curavit, quàm ſempiternæ gloriæ, quam eidem in Cœlis donavit bonorum omnium largitor & remunerator Deus. Itaque inter Sanctos per SANCTITATEM TUAM meritò referendum eſſe exiſtimo.

JOANNES ANTONIUS Caſtelli Epiſcopus Catharenſis.

NOn eſt cur multis beati Petri Regalati ſingularia in Eccleſiam merita numerem. Teſtata namque res eſt, cum jam ab infantia ipſa tanta pietate tantoque erga Deum & Proximos amore inclaruiſſe, ut ad maxima quæque natus eſſe videretur. Ubi autem Ordini Franciſcano nomen

men dedit, numquam deſtitit, quin & orationi inſiſteret, & corpus jejuniis, vigilia, flagellis maceraret, & miſeris, ut vires ferebant, opem intenderet. Quin etiam cum anguſti ei viderentur eſſe auſteritatis fines, quibus tum Regularis ſuorum diſciplina continebatur, petiit, ut ſibi in ſolitudinem cum paucis ſecedere liceret. Id ubi obtinuit, vix dici poteſt, quàm ſeverus in ſe, quàm in alios miſericors fuerit. Poſtremò paupertate, religione, charitate, meritis, prodigiis clarus in Cœlum migravit. Quare non dubito, quin omnes, quotquot orthodoxam colunt religionem, ſumma animorum conſenſione judicent, bene a SANCTITATE VESTRA cum Eccleſia actum eſſe, quod Virum tantæ integritatis atque virtutis iis honoribus decorare ſtatuerit, qui Sanctis meritò adhibentur.

NICOLAUS MARIA Calcagnini Epiſcopus Civitatis Ducalis.

NOn minori commendatione dignus eſt, qui opus aliquod Chriſtifidelibus proficuum inſtituit, quàm qui Inſtitutum reſtaurat: B. Petrus Regalatus, qui Fratrum Minorum Regulam a S. Franciſco Aſſiſienſi in paupertate & humilitate cordis fundatam a primæva inſtitutione longè aberrantem ferèque collapſam in Hiſpaniis primus omnium ad priſtinam integritatem revocavit, reſtitutamque ſervavit ipſe, atque ut ab Alumnis ſuis ſervaretur verbo & exemplo aſſiduiſque laboribus eſt aſſecutus; æquali certè ac Seraphicus Inſtitutor honoris & laudis gloriâ commendari poſſe videtur; qui autem opera virtutis adeo laudabilia fecit & docuit, ac gratiis miraculiſque ab omnipotenti Deo condecorari promeruit, dignum ſanè exiſtimo, ut SANCTITAS VESTRA ſolennem proferens Canonizationis ſententiam illum in cœleſti gloria Patronum atque in terris virtutum ſpeculum & exemplar mortalibus exhibeat & concedat.

D. INNOCENTIUS Gorgoni Epiſcopus Pinnenſis & Hadrienſis.

QUo tempore Bernardinus Senenſis, Joannes a Capiſtrano, & Jacobus Picenus Minoritæ in Italia reſtaurandæ priſtinæque ſeveritati reſtituendæ apud Sodales ſuos Monaſticæ diſciplinæ, atque fidelium moribus verbo & exemplo corrigendis informandiſque ad pietatem egregiam operam navarunt, beatus Petrus Regalatus utrumque in Hiſpania præſtitit, eodem ac illi ſtudio, pari labore, æquali miraculorum gloria & ſucceſſu, atque eo amoris erga Deum, charitatis in Proximum, corporis afflictationis aliarumque virtutum exemplo, ut Populi in ipſo veram Patriarchæ ſui Franciſci imaginem videre, admirari & venerari viderentur. Quare cum Apoſtolica Sedes ſimilibus virtutibus æqualibuſque meritis pares ſemper decernere conſueverit honores, illis, diverſis licet temporibus in Sanctorum numero recenſitis, infallibili quæ in Te eſt, auctoritate beatum Petrum eorumdem nunc Albo adſcribi debere exiſti-

exiſtimarem ; cum expediens videatur , difficillima hac noſtra ætate Eccleſiam novo præſidio, Franciſcanam Familiam novo Regularis Obſervantiæ ſtimulo , Fideles omnes novo virtutum omnium exemplari , ac Hiſpaniam novo Protectore munire .

Pauca hæc verba addidit in fine Sanctitas Sua .

VENERABILES FRATRES. Suffragia Veſtra conſenſu unanimi depoſcunt , ut beatum Petrum Regalatum in Catalogum Sanctorum referamus . Nos cum opus fuerit , ſententiam quoque noſtram declarabimus . Interea magno ſtudio Deum precamini , ut lumen ſuum Nobis impertiat ad opus hoc maximum pro ipſius voluntate in terris perficiendum .

D. Toppi tamquam Apoſtolicæ Cameræ Generalis Procurator pro Inſtrumentorum confectione , ne Actorum ſeries ab hominum memoria dilaberetur , Protonotariis conſuetâ formulâ inſtitit .

Ego Johannes Philippus Toppi Sanctiſſimi Domini Noſtri & Cameræ Apoſtolicæ Procurator Generalis rogo Vos omnes Protonotarios & Notarios Apoſtolicos hìc præſentes , ut de ſententiis , conſilio & unanimi conſenſu Reverendiſſimorum DD. S. R. E. Cardinalium , necnon Patriarcharum , Archiepiſcoporum & Epiſcoporum , deque Summi Pontificis oratione & deliberatione præhabitis ſuper ſolenni Canonizatione beati Petri Regalato unum vel plura , publicum ſeu publica conficiatis Inſtrumentum vel Inſtrumenta ad perpetuam rei memoriam .

Cui annuens R.P.D. Protonotariorum ſub-Decanus Collegii ſui nomine reſpondit : *Conficiemus* : Interim de genu Papam ſalutans atque illico erectus appellavit Teſtes eos , qui Pontificiæ circumſtabant Sedi prolatis verbis : *Vobis Teſtibus* : Domumque regreſſus in Tabulas hæc omnia retulit hac methodo .

Inſtru-

Inſtrumentum a Sub-Decano Protonotariorum rogatum pro tertio ſemipublico Conſiſtorio.

IN NOMINE DOMINI AMEN.

CUm ſit, quod Sanctiſſimus Dominus Noſter BENEDICTUS Divina Providentia Papa XIV. poſt longam diligentemque Cauſæ diſcuſſionem ſuper virtutibus, meritis & miraculis, quibus beatum Petrum Regalati Ordinis Minorum Obſervantium ſancti Franciſci Altiſſimus illuſtraverat; ad ejuſdem ſolemnem Canonizationem devenire decreviſſet, divino priùs lumine tum publicis, tum privatis precibus implorato: Ne quid in re tanti momenti prætermiſſum videri poſſet laudabilibus ſuorum Prædeceſſorum Ordinationibus & veſtigiis inhærens: Pro exquirendis excipiendiſque Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium, necnon Reverendiſſimorum Patriarcharum, Archiepiſcoporum & Epiſcoporum convocatorum ſuffragiis ſuper peragenda ejuſdem beati Petri Regalati Canonizatione, Semipublicum habuit Conſiſtorium in Aula, quæ loco Ducalis eſt in Quirinali Palatio Anno a Nativitate Domini Milleſimo Septingenteſimo Quadrageſimoſexto Indictione nona, Pontificatus ejuſdem Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Anno ſexto, die verò Sabbato undecima Junii.

Conſiſtorialis hæc Actio, poſtquam Sanctiſſimus Pater ex Aula Paramentorum ſacris Veſtibus & ſimplici Mitra inſignitus, inter duos Eminentiſſimos antiquiores Diaconos Cardinales Carolum nempe Marini, & Alexandrum Albani ad eandem Ducalem Aulam migraverat, ſedemque conſcenderat, ſuum ſumpſit exordium a brevi, gravi ornataque Oratione, qua Sanctitas Sua ampliſſimum Purpuratorum Senatum & venerabilem ceterorum Patrum Conſeſſum eſt allocutus, eorum conſilia & ſententias expoſcens in maxima hac & omnium profectò longè graviſſima ab ipſo ſuſcipienda deliberatione.

Statimac Summus Pontifex fecit dicendi finem, Eminentiſſimus Cardinalis Caraſa Epiſcopus Albanenſis, ſicuti inter eos qui intererant, Eminentiſſimos Cardinales antiquior, ita primus omnium non ſolùm ſententiam ſuam edixit, verùm etiam, ut ne diutiùs Fidelium vota remorarentur, Sanctiſſimum Dominum pro diu exoptata beati Petri Regalati Canonizatione inſtantiſſimè exoravit, eandem prorſus ſententiam proſequuti ſunt (conſueto ſervato ritu) Sanctitatem ſuam pariter enixè rogantes reliqui Eminentiſſimi Patres ſcilicet.

Franciſcus Tituli S. Mariæ Tranſtyberim S. R. E. Presbyter Cardinalis Burgheſius.

Antonius Xaverius Tit. S. Stephani in Monte Cœlio S. R. E. Presbyter Cardinalis de Gentilibus.

Fr. Joannes Antonius Tit. SS. Silveſtri & Martini in Montibus S. R. E. Presbyter Cardinalis Guadagni.

Dominicus Tit. SS. XII. Apoſtolorum S. R. E. Presbyter Cardinalis Riviera.

Joannes Baptiſta Tit. S. Mariæ Angelorum S. R. E. Presbyter Cardinalis Spinola.

Raynerius Tit. S. Sabinæ S. R. E. Presbyter Cardinalis de Ilcio.

Dominicus S. Bernardi S. R. E. Presbyter Cardinalis Paſſionei.

Silvius Tit. S. Priſcæ S. R. E. Presbyter Cardinalis de Valentibus.

Fr. Joachimus Tit. SS. Quatuor Coronatorum S. R. E. Presbyter Cardinalis Portocarrero.

Camillus Tit. SS. Joannis & Pauli S. R. E. Presbyter Cardinalis Paulutius.

Carolus Albertus Guidobonus Tit. S. Mariæ de Pace S. R. E. Presbyter Cardinalis Cavalchini.

Fridericus Tit. S. Pancratii S. R. E. Presbyter Cardinalis Lantes.

Franciſcus Tit. S. Mariæ de Populo S. R. E. Presbyter Cardinalis Riccius.

Antonius Tit. S. Silveſtri in Capite S. R. E. Presbyter Cardinalis Rufus.

D. Fortunatus Tit. S. Matthæi in Merulana S. R. E. Presbyter Cardinalis Tamburinus.

D. Joachimus Tit. S. Crucis in Hieruſalem S. R. E. Presbyter Cardinalis Beſutius.

Carolus S. Mariæ in Via Lata Diaconus S. R. E. Cardinalis Marini.

Alexander S. Mariæ ad Martyres Diaconus S. R. E. Cardinalis Albanus.

Nereus S. Euſtachii Diaconus S. R. E. Cardinalis Corſinus.

Agapitus S. Agathæ in Suburra Diaconus S. R. E. Cardinalis Moſca.

Carolus Maria S. Mariæ in Porticu Diaconus S. R. E. Cardinalis Sacripantes.

Marius SS. Coſmæ & Damiani Diaconus S. R. E. Cardinalis Bolognettus.

Proſper S. Georgii in Velabro Diaconus S. R. E. Cardinalis Columna de Sciarra.

Alexander S. Mariæ in Aquiro Diaconus S. R. E. Cardinalis Tanarius.

Hieronymus S. Adriani Diaconus S. R. E. Cardinalis Bardi.

Dominicus SS. Viti & Modeſti Diaconus S. R. E. Cardinalis Urſinus.

Silentibus Eminentiſſimis Cardinalibus ; protinus proprium laturi judicium ſurrexerunt Reverendiſſimi Patriarchæ, Archiepiſcopi & Epiſcopi, nimirum.

Mundillus Urſinus Patriarcha Conſtantinopolitanus.
Antonius Maria Pallavicinus Patriarcha Antiochenus.
Thomas Cervini Patriarcha Hieroſolymitanus.
Gabriel Eva Archiepiſcopus Cypri Syrus, patria priùs, deinde latinâ linguâ ſuffragium emiſit.
Alexander Borgia Archiepiſcopus Firmanus.
Michael Palma Archiepiſcopus Theatinus.
Stanislaus Poliaſtri Archiepiſcopus Roſſanenſis.
Ferdinandus Maria de Rubeis Archiepiſcopus Tarſenſis.
Joannes Andreas Tria Archiepiſcopus Tyri.
Michael Maria Vincentini Archiepiſcopus Theodoſiæ.
Simon Gritti Archiepiſcopus Tyanen.
Joſephus Rufus Archiepiſcopus Capuanus.
Nicolaus Carafa Archiepiſcopus Philippenſis.
D. Ferdinandus Romualdus Guiccioli Archiepiſcopus Ravennaten.
Felix Solatius Archiepiſcopus Thebarum.
Antonius Fonſeca Epiſcopus Æſinus.
D. Placidus Pezzancheri Epiſcopus Tyburtinus,
Nicolaus Xaverius Santamaria Epiſcopus Cyrenen.
Nicolaus Michael Abbati Epiſcopus Scyllacii.
Bernardus Antonius Pizzella Epiſcopus Conſtantien.
Fr. Paulus Alpheran de Buſſan Epiſcopus Meliten.
Alexander de Abbatibus Epiſcopus Viterbien. & Tuſcanen.
Nicolaus Franciſcus de Bonhome Epiſcopus Carpaſien.
Ludovicus Antonius Valdina, olim Cremona Epiſcopus Hermopolitanus.
Fabricius Borgia Epiſcopus Ferentinus.
Nicolaus Spinelli Epiſcopus Averſanus.
Hippolytus e Rubeis Epiſcopus Senogallien.
D. Paulus Thomas Marana Epiſcopus Aſculanus.
Fr. Silveſter Merani Epiſcopus Porphyrienſis.
Nicolaus Mancinforti Epiſcopus Anconitanus.
Antonius Cantoni Epiſcopus Faventinus.
Paulus Bonaviſa Epiſcopus Spoletinus.
Cæſar Bonajuti Epiſcopus Faren.
Marius Maffei Epiſcopus Fulginaten.
Guido Urſellus Epiſcopus Cæſenæ.
Hyacinthus de Silveſtris Epiſcopus Nepeſinus & Sutrinus.

Leo Lucas Vita Epiſcopus Oppiden.
Ægidius Antonius Iſabelli Epiſcopus Alliphanus.
Joannes Antonius Bachetoni Epiſcopus Anagninus.
Franciſcus Antonius Spadea Epiſcopus Aquinas & Fregellarum.
Joſeph Schirò Archiepiſcopus Dyrrhachinus, patrio priùs, deinde latino idiomate ſuffragium emiſit.
Sergius Alexandri Armenus Archiepiſcopus Cæſareæ Cappadociæ, patrio priùs, deinde latino idiomate ſuffragium emiſit.
Stephanus Aſſemanus Archiepiſcopus Apameæ.
Bernardinus Vari Epiſcopus Civitatis Caſtellanæ.
Joannes Innocentius Epiſcopus Fagaraſienſis, patrio priùs, deinde latino idiomate ſuffragium emiſit.
Pompejus Compagnoni Epiſcopus Auximanus & Cingulan.
Jacobus Philippus Conſoli Epiſcopus Amerinus.
Joſephus Coppola Epiſcopus Aquilanus.
Joſeph de Rubeis Epiſcopus Venafranus.
Hieronymus Lorenzi Epiſcopus Acernen.
Joannes Franciſcus Cavallini Epiſcopus Alatrinus.
Nicolaus Cioffi Epiſcopus Soranus.
Joannes Antonius Caſtelli Epiſcopus Catharenſis.
Nicolaus Maria Calcagnini Epiſcopus Civitatis Ducalis.
Innocentius Gorgonius Epiſcopus Pinnen.

Cum autem nullus alius ex ſacro convocatorum Patrum Conventu ſuffragaturus ſupereſſet; Sanctiſſimus Dominus ſummopere lætatus, quod omnium Suffragatorum ſententiæ votis ſuis concorditer reſponderent; brevi altera Allocutione non minus animi ſui lætitiam, quàm ad beati Petri Canonizationis ſolemnia quàmprimum deveniendi promptitudinem luculenter oſtendit, finemque fecit Actionis.

Priuſquam tamen Sanctitas Sua conſurgeret, & Patrum Conſeſſus diſſolveretur; Procurator Generalis Reverendæ Cameræ Apoſtolicæ ad nos Protonotarios intereſſentes converſus, ut de omnibus præhabitis, de Sanctiſſimi Domini Noſtri videlicet Allocutionibus, deque conſilio, aſſenſu & concordibus Eminentiſſimorum Cardinalium, necnon Patriarcharum, Archiepiſcoporum & Epiſcoporum ſuffragiis unum vel plura, publicum ſeu publica, Inſtrumentum vel Inſtrumenta perenni Poſterorum memoriæ demandandum vel demandanda conficeremus, de more rogavit.

Quapropter ego Antonius Maria Protonotarius Erba inter Protonotarios qui aderant antiquior; Collegii mei nomine reſpondi: *Conficiemus*: Sanctiſſimi Domini Noſtri Familiaribus illic adſtantibus his verbis in Teſtes adhibitis: *Vobis Teſtibus*: Et præſertim Illuſtriſſimis DD. Paulo Zani Bononienſi, & Joſepho Maria Puoti Neapolitano Teſtibus ad hoc ſpecialiter vocatis, habitis atque rogatis.

Acta

Acta ſunt hæc in Quirinali Palatio, die, menſe, & anno, quibus ſupra.

In quorum fidem Nos Protonotarii Apoſtolici de numero Participantium requiſiti & rogati præſens hoc Inſtrumentum confecimus, ſubſcripſimus & publicavimus, ſolitoque Collegii Noſtri Sigillo muniri, & in noſtro Archivio ut futuris temporibus horum omnium perenne ſemper extet documentum Secretario noſtro perdiligenter aſſervari & ſubſcribi mandavimus. Actum ubi ſupra, præſentibus quibus ſupra Teſtibus ad præmiſſa vocatis, habitis atque rogatis.

Antonius Maria Protonotarius Erba Sub-Decanus.

Loco † Signi.

Franciſcus Dominicus Clementi ejuſdem Collegii Secret.

Accenſentur hìc ſuffragia Abſentium a Conſiſtorio, etſi Romæ præſentium.

THOMAS Epiſcopus Oſtienſis & Veliternenſis Sacri Collegii Decanus, Vice-Cancellarius Cardinalis Ruſus.

PRoſeminata in animo beati Petri Regalati e Cœlo virtus cum ipſo flore ætatis ſtatim floruit. Illuxere ſcilicet maturæ in puero pietatis indicia, amor præſertim æternorum & faſtidium eorum, quæ de Mundo ſunt. Vix ingreſſus adoleſcentiæ limen, quanta contentione admitti inter Aſſiſienſis Patriarchæ Alumnos poſtulaverit, & quanta ſui alacritate adſcriptus Familiæ fuerit, ardor ille eximius, quo in præclara ſanctiſſimi Parentis veſtigia illico totus incumbere, hiſque ſubinde conſtanter inſiſtere viſus ſuit, liquidò demonſtrat. Arctiſsimæ paupertatis, altæ humilitatis, admirabilis pœnitentiæ, eximii revocandæ Minoriticæ Diſciplinæ, quæ jam a ſua origine deflectere cernebatur, inconcuſsi zeli, invictæ ſortitudinis in promovenda Dei gloria & animarum ſalute, atque ceterarum virtutum odore longè latèque diffuſo plurimos ad ſe traxit ſocios, quos erudivit ſicut ſemetipſum. Sed & creviſſe Petrum in Virum uſquequaque perfectum, apertè pariter declarant manifeſta divini in ipſum amoris indicia, quibus Altiſsimus coruſcare hunc Servum ſuum voluit & viventem & ſecum jam feliciter in Cœlis regnantem. Æquum eſt itaque Beatissime Pater, & chriſtiano Populo proficuum, ut beatus Petrus Regalatus a Sanctitate Veſtra in Sanctorum Canonem referatur, ut ſit ipſe ſuis Cultoribus in exemplum ſimul & patrocinium.

AN-

ANNIBAL Epiſcopus Portuenſis Cardinalis Albanus S. Clementis nuncupatus.

INter tot Sanctos homines, qui Hiſpanam Nationem ac Religioſum Minorum Ordinem illuſtrant, jure meritoque accenſendus eſt Petrus Regalatus. Is a prima ætate pietati ſtudens mirificè chriſtiana virtute profecit. Minorum adſcriptus Familiæ tam naviter in perfectionem Religioſam & exactiorem ſuſcepti Inſtituti diſciplinam incubuit, ut brevi abſolutiſsimum Sanctitatis exemplum evaſerit: Nec veneration tantùm eſſet, verùm etiam admirationi. Propriæ non contentus animæ bono, alios quoque ad chriſtianæ vitæ perfectionem attraxit. Severiores Religioſi Inſtituti leges præſcripſit, & Franciſcanæ regulæ diſciplinam exemplo & monitis promovit. Heroicarum virtutum merito vivus mortuuſque a Populis celebratus & cultus multis etiam miraculis a Deo eſt illuſtratus. His autem nominibus non in Hiſpaniis tantùm, ſed & in aliis chriſtiani orbis Regionibus egregiè ſpectatus & clarus, digniſsimus habetur, qui a SANCTITATE VESTRA in Sanctorum numerum referatur, ut uno tempore B. Petri merito divinæ voluntati tot modis patefactæ, nec non Populorum atque virorum Principum piis votis fiat ſatis.

VINCENTIUS Epiſcopus Præneſtinus Cardinalis Petra Major Pœnitentiarius.

ETſi opes atque hujus vitæ commoda pleriſque eſſe ſoleant impedimento, quo minus in ſe rigidi ſeverique eſſe velint, novit tamen beatus Petrus Regalatus Ordinis Minorum Obſervantium decus & ornamentum quanti illa eſſent habenda; quocirca & dum in ſeculo erat, ea ipſa neglexit ceſsitque, ut poterat pauperibus, & ubi per ætatem licuit, pauperrimo Inſtituto nomen dedit, quo corpus ſuum nuditate, laboribus, vigiliis omnique auſteritate in ſervitutem redigeret. Quin etiam cum his finibus tam anguſtis, ut ei quidem videbatur, ejus virtus contineri non poſſet, aſperius vitæ genus quæſivit, Superiorumque facultate in ſolitudinem una cum paucis ſociis conceſsit, ubi antiquam Ordinis S. Franciſci diſciplinam renovavit & coluit. Vix dici poteſt, quot ibi virtutum & miraculorum laude inclaruerit. Diutiſsimis meditationibus, operibus pietatis, ſaluti animarum diligentiſsimam navavit operam. Poſtremò meritis onuſtus vitam hanc fluxam atque mortalem cum ſempiterna eaque beata commutavit. Quamobrem cenſeo tempus adveniſſe, quo illi decretos a Sancta Sede honores adhibere oporteat.

JO-

JOSEPH Episcopus Tusculanus Cardinalis Accerambonus.

QUum Evangelicæ perfectionis stadium, quod cum summa animi contentione B. Petrus percurrit, totisque conatibus in aliis excitare non destitit, Deus Optimus Maximus in Sanctis suis verè mirabilis non modò cum adhuc viveret omnipotentiæ suæ divitiis abundantissimè cumulaverit, sed postquam obiit ad ejus gloriam manifestandam in Cœlis, miraculis etiam mirificare dignatus sit: Dignum proinde SANCTITATIS VESTRÆ zelo futurum existimo, si ad augendum Ecclesiæ catholicæ decus & Franciscani Ordinis incrementum Servum Dei ad Divorum cultum solemni pompa promoveat.

VINCENTIUS Episcopus Sabinensis Cardinalis Bichius.

UT Sanctorum adscribantur Albo exigunt merita illorum, qui Religiosas Familias jam virtute florentes ad severiorem revocarunt disciplinam, & ad strictioris studium Instituti ab excelsa virtute commendati invitarunt. Et qui cum in vita, tum post mortem quamplurimis miraculis claruerunt, ut eorum Sanctitatem testaretur Deus. Profectò hæc omnia de beato Petro Regalato Sacerdote Professo Ordinis Minorum sancti Francisci & Regularis Observantiæ in Hispania Restitutore probata ac verificata noscuntur, dum beatus Petrus addictus Religioni sub strictissima paupertate viventi, ita de sua paupertate exultavit continuò, ut videretur renovasse verba *Apostoli ad Timotheum, habentes quibus tegamur, his contenti simus*. In Regulari Observantia restituenda eaque sub strictiori Instituto confirmanda & stabilienda maximo cum fructu & progressu adlaboravit usque ad obitum. Charitate in Proximum & in Pauperes continuo ardenti studio flagravit: Et inventus Justus coram Deo quamplurimis miraculis etiam usque ad hæc tempora claruit; unde tutus patet aditus ad sacros Sanctitatis honores eidem beato Petro deferendos.

NICOLAUS MARIA Tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Cardinalis Lercarius.

DEus Optimus Maximus, qui in Sanctis mirabilis semper fuit, cum adhuc viveret B. Petrus Regalatus Regularis Observantiæ inter Minores Restaurator, ad testandam ejus Sanctitatem in terris omnipotentiæ suæ signis eum abundantissimè cumulavit; sed magis post obitum ad ejus in Cœlis sublimem gloriam manifestandam in præmium finalis perseverantiæ miraculis ac prodigiis eum decorare dignatus est: Ut itaque universalis Ecclesia ejus opem ac patrocinium promereat, sacro universali

ſali cultu SANCTITATIS VESTRÆ oraculo inter Sanctos adſcriptum eum honoret ac veneretur.

TROJANUS Tit. S. Cæciliæ Presbyter Cardinalis de Acquaviva.

MAgnum equidem BEATISSIME PATER, Sanctitatis ſpecimen dedit beatus Petrus Regalatus, qui adhuc impuber ſpretis opibus avitæque ſuæ gentis honoribus in Fratrum Minorum Familiam cooptari voluit; atque per omnium virtutum gradus ad culmen Evangelicæ perfectionis aſcendens, ita fuit omnipotenti Deo fideliter ſerviens, ut ſignis quàm acceptus eſſet, apertiſſimè comprobaretur. Tantum ergo Virum, qui juſtitiam operatus coronam gloriæ immarceſcibilem recipere meruit, in Sanctorum Canonem meritò adſcribi poſſe putamus.

RAPHAEL COSIMUS Tit. S. Marcelli Presbyter Cardinalis de Hieronymis.

BEATISSIME PATER. Divinæ mos eſt Providentiæ juxta locorum & temporum opportunitates ſuos electos mittere Servos ad excolendam Chriſti vineam vepribuſque expurgandam. Plures hujuſmodi & ſtrenuos Operarios continuata ſerie ex Minorum Ordine aſſumpſit, inter quos egregius Dei Servus Petrus Regalatus mirificè claruit, qui ardentiſſima in ipſum Deum & Proximum charitate flagrans, ceteriſque virtutibus coruſcans dignis laudibus meritò ab omnibus celebratur. In eo verò præcipuè præfulſit, quod collapſam in Hiſpaniis primævam Seraphici Ordinis obſervantiam egregiè inſtauravit heroicis virtutibus & exemplo. Signis & portentis ante & poſt mortem Deus teſtatam voluit hujus beati Viri merita glorioſa, quibus accedentibus dignum cenſeo, ut a SANCTITATE VESTRA in ſanctorum Confeſſorum Catalogo adſcribatur; ut qui viderint fragilem hominem eadem generis infirmitate circumdatum in carne ſupra carnem vixiſſe, & per fidem operantem juſtitiam adeptum eſſe repromiſſionem, pari Religionis ardore ad ſimilia excitentur, & nitantur ad coronam.

CAROLUS Tit. S. Mariæ de Ara-Cœli Presbyter Cardinalis Calcagninus.

BEatus Petrus Regalatus Sacerdos Profeſſus Ordinis Minorum S. Franciſci a primæva ætate exultavit ut gigas ad currendam viam Domini; dum iter chriſtianæ perfectionis arripiens ceteris miraculum eſſet & exemplar. Adſcriptus inter ſodales Seraphici Franciſci, imitator fuit fidelis tanti Patris uſque adeo, ut ſibi Mundum ſeque Mundo reddiderit crucifixum: Cum ſublimem Regularis perfectionis obſervantiam in

ſuo

ſuo Ordine ex parte obſoleviſſe animadverteret, omnem diligentiam omneque ſtudium adhibuit, quo eam ad integritatem & ſplendorem priſtinum revocaret. In charitate, in humilitate, in rerum divinarum ferventi meditatione, in innocentiæ candore & in corporis ſui aſſidua afflictatione maximè enituit. Animarum corporumque lucris tam diligenter intentus fuit, ut in revocandis ad pietatem Populis labores, incommoda quamvis gravia patientiſſimè toleravit: Qua in re illud mirabile quod panes in egenos largiendos, ut Antiſtitem laterent, in roſas hiberno tempore permutavit. Quæ omnia omnipotens Deus pluribus confirmavit miraculis. Igitur Sanctorum Faſtis adſcribendum cenſeo ad Eccleſiæ præſidium & fidelium incitamentum.

PHILIPPUS MARIA Tit. S. Agnetis extra Mœnia Presbyter Cardinalis de Montibus.

BEatus Petrus Regalatus avita generis nobilitate contempta in ſacra Ordinis Minorum Familia adeo egregiè verſatus eſt, ut ob expreſſam in ſe ipſo vivam Evangelicæ perfectionis imaginem & ceteris præſtiterit omnigenæ virtutis normam & heroicæ Sanctitatis exemplar. Zelo ductus ſeverioris obſervantiæ Regularem collapſam ſui Ordinis diſciplinam ad primævam ſeraphici Inſtituti integritatem in Hiſpania revocavit. Ardore inſuper charitatis exæſtuans innumeris Proximum complectebatur officiis: Familiare quippe ei erat peregrinos hoſpitio exceptos reficere, morbo gravatos in Noſocomiis curare, carceris ſqualore confectos ſolari, & captivos ſub Turcarum jugo detentos ſtipe ſibi a divitibus collata in libertatem aſſerere; omnibus omnia factus, ut animas Chriſto lucrifaceret. Reliquum eſt ut B Petrus Regalatus qui in Eccleſia tanquam ſidus zelo Regularis diſciplinæ ac ardore charitatis emicuit, tandem juxta Ritum Sedis Apoſtolicæ gloriæ coronam inter Sanctos recipiat in terris.

HIERONYMUS S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Cardinalis Columna.

NEminem eſſe puto BEATISSIME PATER, qui ſanctiſſimi Patriarchæ Franciſci virtutes egregias admiretur, ſibique temperare poſsit, ne beatum Petrum Regalatum ex eodem Minorum Ordine magna etiam & admiratione ac veneratione proſequatur. Uterque non *quaſi in incertum currens, aut aerem verberans* caſtigavit corpus ſuum & in ſervitutem redegit, non in alio gloriatus niſi in Cruce Domini. Uterque pauper Spiritu, ſciens horum eſſe Regnum Cœlorum, poſt aurum non abiit; eos uterque Theſauros ſapientiæ ac ſcientiæ Dei unicè amavit, quos in Chriſto abſcondidit Pater non ſapientibus ac prudentibus revelans, ſed

parvulis. Uterque *factus a Deo Minister novi Testamenti non litera, sed spiritu* Religiosos Viros exemplis sanctissimis informavit, nisi quod charitatis, humilitatis, paupertatis, abnegationis studium in Ordinem Minorum Franciscus invexit, Petrus restituit. Quamquam non iis se angustiis coarctavit Petri virtus, ut sui tantùm Ordinis bono consuleret, sanctissimi Patriarchæ sui vestigiis insistens opere comprobavit *latum nimis esse charitatis mandatum*, quod omnes complectatur, a vitiis quos potest deterrens, ad mores Christiano dignos alliciens, nullos præteriens sive Nosocomiis detentos, sive Carceribus inclusos, sive Turcarum captivitate pressos, magnis utique laboribus exantlatis, ita tamen ut sicut in eo *abundabant passiones Christi*, ita & per *Christum in eo consolatio abundaret*. Quid est itaque quod ulterius requiramus BEATISSIME PATER, ut Sanctorum numero accenseatur beatus Petrus? Ita planè fiet ut unus Canonizationis honor non modò B. Petrum sed & sanctissimum Patriarcham Franciscum commendet, cujus imitationi tantopere studuit magnus hic Seraphici Ordinis Alumnus: Verè siquidem testatur Salomon, Gloriam Patris esse filium sapientem.

JOSEPH MARIA Ferroni Archiepiscopus Damascenus Assistens.

ADmirabiles planè ad Deum ascensiones in corde suo disposuit B. Petrus Regalatus [a]. Non solùm ipse per asperum vitæ genus ad Sanctitatis apicem pervenire contendit, sed omnibus omnia factus, tam domesticos quam extraneos Christo lucrifacere studuit. De inclyto igitur Ordine ac de Ecclesia optimè meritus, quia fecit & docuit, magnus in eadem Ecclesia vocetur [b].

Fr. ANTONINUS Camarda Episcopus Reatinus Assistens.

BEATISSIME PATER. Non hospes nec advena videbatur in terris beatus Petrus Regalatus, sed civis Sanctorum & domesticus Dei, cum nonnisi sapere studeret quæ sursum sunt, non quæ super terram. Hinc infinitos sapientiæ & scientiæ Dei thesauros assidua contemplatione promulgans, totus divino illo æstuabat igne, quem venit mittere in terram Unigenitus Dei Filius, cujus vehementissimam usque ad Ecstasim raptus admirabatur charitatem, qua dilexit nos & lavit nos a peccatis nostris in sanguine suo, factus obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis. Ex qua tanti beneficii consideratione, maximo quoque angebatur dolore, cum videret filios hominum post tam copiosam redemptionem, rursus sibimetipsis crucifigere Filium Dei. Placeat igitur SANCTITATI VESTRÆ Cœlorum civibus eum solemniter insertum definire, qui totus in terris visus est homo cœlestis.

NI-

a *Psalm.* 83. 7. b *Matth.* 5. 19.

NICOLAUS Simoni Episcopus Marcianensis Assistens.

PEtrus Regalatus fortis viribus a juventute sua factus est Princeps selectioris militiæ, quæ sanctissimam Ordinis Minorum divi Francisci disciplinam ex humanæ naturæ infirmitate magna ex parte obsoletam, ipso præeunte cum verbo tum exemplo ad integritatem & splendorem pristinum revocavit. Virum igitur qui jugum portavit ab adolescentia, sedit in solitudine, posuitque in pulvere os suum, dignum puto qui tollatur in sublime, ut ejus laudes omnis Ecclesia nunciet ac colat Sanctitatem.

MARCUS ANTONIUS Amalphitanus Episcopus Ortonen. & Camplen. Assistens.

BEATISSIME PATER. Beatus Petrus Regalatus Sacerdos Professus in Ordine Minorum Regularis Observantiæ singulari gratiæ Dei prærogativa suffultus morum innocentiâ. ab incunabulis semper enituit. Tertiodecimo ætatis suæ anno ad Fratrum Minorum habitum admissus, brevi Religiosis virtutibus claruit, ac perfectionis apicem attigit. Eam in aliorum animis altè imprimere contendens, summo studio curavit antiquum illud asperrimumque vivendi genus, quod suis indixerat Seraphicus Patriarcha Franciscus, renovare. Summa fuit in eo abstinentia, cum rarò admodum aut vinum biberet, aut carnem gustaret, imo ut plurimum pane & aqua unicè vescebatur. Orationi addictus somno ita raro brevique utebatur, ut vel insomnes orando sæpe traduceret integras noctes, vel si defatigato ac deficiente corpore paululum decumbere cogeretur, id non aliter faceret quàm humi prostratus, ut non tam conquiescere quàm ipsammet quietem suo corpori molestam facere videretur. Cœlestium contemplationi perpetuò inhærebat Christi Redemptoris mysteria contemplando. Ardentissimo salutis animarum zelo succensus omnem adhibuit operam pro vitiis extirpandis, vel pro virtute in exteras etiam gentes amplificanda. Ut ipsa fraternitatis charitas diligeretur, summopere studuit; unde dissidentes ad pacem & concordiam revocavit: Afflictos in carceribus, vel sub Turcarum captivitate detentos alioque inopes singulari charitatis exemplo adjuvit. Extra sensus frequenter raptus admirabiles Ecstases passus est. Quæ & alia innumera in ejus vitæ Compendio exposita, cum eum clarum reddant, & sanctis constet de virtutibus in gradu heroico, miraculis tam in vita quàm post mortem patratis, inter Sanctos solemni ritu recensendum fore censeo, si SANCTITATI VESTRÆ placuerit.

LUDOVICUS Savagieri Epiſcopus Tempenſis.

BEatus Petrus Regalatus ſpreto in adoleſcentia nobilitatis faſtu, divitiis omnibus relictis, ſeque Deo in Minoritico Sodalitio devoto, & mortificationis cruce ſuſcepta, Chriſtum ſequutus humilitate, patientia atque eximia in Fratres charitate, evangelicam perfectionem profitentibus factus exemplar, verbo, exemplo magniſque laboribus reſtituta priſtinæ puritati ac ſeveritati Minoritica in Hiſpania Familia, miraculorum gloria clarus veram Patris ſui Franciſci imaginem in ſuis virtutibus admirandam exhibuit, atque illius animam poſt tranſitum æterna cum Chriſto perfrui beatitudine, multis deinceps prodigiis Deus teſtatus eſt. Quare ſi Tibi aliter non videatur BEATISSIME PATER, Eum in Sanctorum numerum referendum eſſe cenſeo.

ANTONIUS Franci Epiſcopus Craſſeti.

PLures BEATISSIME PATER ut omnibus notum eſt, jam diu ſacris Altaribus veneramur, qui cum beatum Petrum Regalatum ſibi Patrem in Hiſpania ſelegiſſent, & Reformatæ ejuſdem Familiæ dediſſent nomen, per paupertatem, per vigilias, per orationes, per inediam, per patientiam, certam fecerunt in reſtaurato per eumdem Ordine vocationem. Eiſdem igitur condignis honoribus, quos hæc ipſa Apoſtolica Sedes decrevit Filiis, Patrem æquè ſanctiſſimum virtutibus miraculiſque æquè clariſſimum diutiùs privare, in ejuſdem Patris injuriam cedere quodammodo videretur.

THOMAS ALEXIUS de Rubeis Epiſcopus Aprutinus.

DEerit fortè BEATISSIME PATER, quod dicerem & inani loquutione tædium dare nollem beati Petri Regalati referens merita & prodigia; longior enim eſſet & difficilior provincia virtutes ejus recolere: Non quod lateat quid ſit dicendum, ſed quod neſcio quomodo illa tam admiranda facinora ſint explicanda.

De Viro loquitur qui S. Benedicti & ſancti Patris Franciſci vitam agere cum decreviſſet, ſpiritum ſancti Patriarchæ imitatus in deſertum locum & ſolitarium cum alio Fratre Villacretio ſe contulit.

Hæc arena fuit, in qua Athleta Chriſti curavit virtutes omnes & ſpiritum ſanctiſſimæ & aſperrimæ Religionis ſplendeſcere.

Hæc illi arena fuit. Cum primò dato nomine Obſervantium S. Franciſci Familiæ adhuc ipſo puero, & poſtquam flagellis omnique pœnarum genere ſe cruciavit, alias aſcenſiones adortus priſtinam paupertatem, orationes & pœnas aggreſſus eſt.

In

In pauperes & captivos apprime prospexit, ut etiam defunctus e sepulchro consurgens panem cuidam oranti Mendico mirè porrexerit.

Virtutes omnes cum primis fidei, spei & charitatis in gradu heroico censitæ probatæque fuere, ceteraque miracula cum satis clarè comperta sint, eumdem in Album Sanctorum adscribi humillimè deprecamur.

Sequenti die utpote Dominica Consistorium habitum non est, quod tamen in Feriam secundam dilatum, omnibus quorum intererat adesse, per impressam schedulam notum Cursores fecerunt.

INTIMATIO

Per Cursores facienda etiam Domi dimissâ copiâ.

Die 13. Junii feria 2. in descripta jam Quirinalis Palatii Aula hora decimatertia *Sanctissimus Dominus Noster semipublico Consistorio quarto intererit, Eminentissimorum Patrum, necnon Reverendissimorum Patriarcharum, Archiepiscoporum & Episcoporum suffragia in Causa Canonizationis beati Josephi a Leonissa Confessoris Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum excepturus.*

Ideo intimentur omnes & singuli Eminentissimi & Reverendissimi DD. Cardinales, necnon Reverendissimi DD. Patriarchæ, Archiepiscopi & Episcopi in Urbe præsentes, ac Domini Protonotarii Apostolici, duo Antiquiores Rotæ Auditores, Sacrorum Rituum Congregationis Secretarius, Promotor Fidei & Procurator Fiscalis Cameræ Apostolicæ.

De Mandato Sanctissimi Domini Nostri Papæ.

Ignatius Reali Apost. Cærem. Præf.

Dictâ igitur feriâ secundâ Sanctissimus Dominus Noster sacris Vestibus ornatus apud lectum Paramentorum per manus Cardinalium Diaconorum, exivit præcedente Cruce in Aulam, ubi jam congregati aderant ceteri Cardinales Præsulesque Ecclesiarum omnes, & salutari Crucis signo super eos producto sedit assidentibus Cardinalibus, stantibus aliis: Clausis deinde foribus, ne ii redirent qui ab Aula dimittebantur, quartam beati Josephi pro qua conveniebant, Causam sic exposuit.

VENERABILES FRATRES. Non ignoramus exploratum satis esse vestræ eruditioni, juxta veterem Ecclesiæ disciplinam inter Martyres non solùm adnumeratos fuisse illos, qui pro christia-

na

na Religione vitam amiſerunt, ſed eos pariter, qui ob eandem Religionis cauſam acerbiſſima tormenta pertulerunt, licet poſtea ſuperſtites ab illis evadentes, mortali hac vita in pace perfuncti ſint. In Conciliis, quæ a ſancto Cypriano coacta fuerunt, aliqui Epiſcopi, nomine ac titulo Confeſſoris, alii verò Martyris obſignantur. Tertullianus autem in eo libro, quem in Praxeam conſcripſit, titulum Martyris ipſi minimè tribuendum contendit, ob eam cauſam, quod leviſſimum ac breve tormenti genus tuliſſet, non verò quia vitæ ſpiritum inter cruciatus nequaquam emiſiſſet: *Praxeas*, inquit, *de jactatione martyrii inflatus ob ſolum & ſimplex & breve carceris tædium*. Id etiam S. Joannis Evangeliſtæ celebri exemplo comprobatur, qui in dolium ferventis olei demiſſus, licet incolumis ex illo prodierit, & uſque ad ultimam ſenectutem in pace vitam abſolverit, tamen Martyris titulum a Fidelibus obtinuit. Ob eandem rationem ſancta Thecla Protomartyr a Patribus nuncupatur, eo quod prima inter mulieres martyrii gloriam pro chriſtiana Fide conſecuta eſt: Quippe damnata ad beſtias, quemadmodum ex Annalibus Eccleſiæ deprehendimus, cum nullum ab illis detrimentum accepiſſet, reliquum ſuæ vitæ tempus ſolitudini mandavit, ubi longo ſenio confecta, & vinculis corporis ſoluta in Cœlum placidè evolavit. Ob hæc Theologi inquirunt, utrum etiam nunc Martyris nomen aptè conveniat illis, qui ſuperſtites fuerunt cruciatibus, quorum acerbitate vitam profundere debuiſſent, ſed poſt

multos annos lectulo ut ajunt ſuo jacentes poſtremum diem obierunt, & utrum ritu ſolemni etiam nunc inter ſanctos Martyres recenſeri poſſint. Nonnulli id fieri poſſe cenſuerunt; utque obviæ occurrant difficultati, nempe reliquo vitæ ſpatio inquinari potuiſſe peccati labe eos, qui poſt tormenta ſuperſtites fuerunt, reſpondent divinæ bonitati conſentaneum videri, quod eos in cœleſti gratia confirmet, qui ſingulari ſuo beneficio vim tormentorum certumque mortis diſcrimen, quod pro Chriſto ſubierant, ſuperaverunt. Nos de hac ipſa re fuſius egimus in noſtris Commentariis *de Canonizatione Sanctorum*, ubi Sanctæ Sedis Apoſtolicæ conſuetudini inhærentes planè oſtendimus, Martyris titulum minimè hodie tribuendum, niſi mors interceſſerit in odium chriſtianæ Fidei, quam Tyrannus intulerit, & Martyr ob eandem cauſam ſuſceperit, fortique animo pertulerit; nec ut ab hac diſciplina recedatur, ſufficere exempla a ſacra quidem antiquitate deſumpta, ſed quæ prodierunt, antequam aliæ leges juſtiſſimis de cauſis ab Eccleſia fuerint ſtatutæ; aut argumenta, quæ piis ab hominibus potius, quàm a peritis Theologis excogitata videntur. Quapropter cum adhuc in minoribus Promotoris Fidei munus gereremus, & Cauſa hæc beati Joſephi a Leoniſſa initio proponi cœpiſſet, magno ſtudio contendimus atque obtinuimus, ut de illa tanquam de cauſa Confeſſoris, non verò Martyris ageretur, etiamſi beatus Joſeph unco ferreo per tres continuos dies ſuſpenſus a Turcis in odium chriſtianæ Religionis

nis crudeliſſimum tormenti genus pertulerit, uti vos ipſi ex traditis documentis perſpicere potuiſtis. Illud tamen libenter ac meritò probavimus, ut hoc facinus præclariſſimum in hac cauſa pertractanda magni penderetur, & pro decernenda ſolemni Canonizatione etiam plurimum conferret, ſi tamen continua virtutum ſummé præſtantium exercitatio, proprii Inſtituti plena obſervantia, qua cum maxima vitæ auſteritas ac pœnitentia conjungitur, in beato Joſepho apparerent ac liquidó comprobarentur; ſi poſtremó illius mortem ea prodigia ſecuta fuiſſent, quibus juſtorum mors dignoſci conſuevit. Hoc ſanè pacto Cauſa beati Joſephi tanquam Confeſſoris, non veró Martyris in examen adducta fuit. Seriem totius vitæ quam ille duxit, veſtros ante oculos expoſitam habuiſtis. Cognitum Vobis eſt quidquid piè ſanctèque geſſit antequam ſe conferret Conſtantinopolim pro Miſſionibus obeundis; graviſſimum tormenti genus, quod in illa Civitate paſſus eſt, ex quo Divino beneficio fuit ereptus; quanto deinde tempore ſuperſtes extiterit, quám præclara geſſerit, & qua ratione vitam abſolverit. Vobis etiam perſpecta ſunt miracula, quæ ob illius interceſſionem contigerunt. Itaque illud tantùm ſupereſt, ut ſententias veſtras de ſolemni ejus Canonizatione indicenda Nobis explicetis.

Non modò Cardinales, ſed Patriarchæ, Archiepiſcopi & Epiſcopi Pontificio nutui obſecundantes, quid ſentirent expoſuerunt juxta ſeſſionis ac dignitatis ordinem.

PE-

PETRUS ALOYSIUS Epiſcopus Albanenſis Cardinalis Carafa.

IN beatum Joſeph a Leoniſſa mirificè quadrat prophetica illa benedictio, quam ſuper filium ſuum protulit Jacob Patriarcha, cum ait[a]: *Filius accreſcens Joſeph, Filius accreſcens*; ſiquidem noſter Joſeph auxit egregia ſuæ profeſſionis merita nobilitate fidei, præſtantia ſpei, excellentia charitatis aliarumque virtutum fulgore: Auxit Eccleſiam Infidelium converſione, Peccatorum correctione, errantium emendatione: Auxit populum Chriſti fervidis prædicationibus, ſanctiſſimis exemplis, inſignibus miraculis: Auxit denique Cœlum multorum in viam ſalutis reductione, aliorum in accepta juſtitia conſolidatione, atque eximio in omnes infimæ præſertim conditionis amore. Igitur ſi beatus Joſeph a Leoniſſa tam excellenter nomen ſuum implevit, ut meritò etiam de ipſo dici poſſit: Filius accreſcens Joſeph, filius accreſcens, jure optimo convenit, ut illius quoque honor augeatur per ſolemnem ejuſdem in Sanctorum Canonem cooptationem.

FRANCISCUS Tit. S. Mariæ Tranſtyberim Presbyter Cardinalis Burgheſius.

MAgna ſanè BEATISSIME PATER virtus Joſephi a Leoniſſa, vel uti rectiùs dicam magna in illo & admirabilis virtus Dei, qui infirma Mundi eligit, ut fortia quæque confundat. Ipſe enim Joſeph, ut illuſtres res ejus geſtas alias taceam, ardens ſtudio propagandæ Religionis, arcem ipſam adgreſſus Turcici imperii, Maumetanæque ſuperſtitionis, nullo periculo abſterreri potuit, quin irrumpens in medias ædes Tyranni, Crucis ibi vexillum figeret & Chriſtum Regem inclamaret. Non eum labores ulli deterruerunt, non verbera, non denique mors ipſa, quam lætus ſubibat ex trabe pendens, niſi viſibili manu omnipotentis Dei religatus depoſituſque, liber a furentium barbarorum manibus fuiſſet dimiſſus. Qui quoniam vivus, mortuus ingenti opinione virtutis ac multis perpetratis ſignis, tam longam ætatem Sanctitatis nomen tutatus eſt; facies Tu quidem PATER BEATISSIME, uti ego cenſeo, pro inſigni tua ſapientia, fide, religione, ſi eum nunc tandem rite de more conſecraveris.

a *Geneſ. cap. 49. verſ. 22.*

ANTONIUS XAVERIUS Tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presbyter Cardinalis Gentili.

GRatulabatur olim ſanctus Martyr Cyprianus beato Lucio Papæ poſt corporis paſſionem, poſt glorioſam Chriſti nominis confeſſionem ad gregem ſuum revertenti; æquabat ipſum Danieli, qui leonibus miſſus ad prædam vixit ad gloriam, & tribus comparabat pueris, in quibus non minor fuit Martyrii dignitas, quod de camino ignis incolumes exierunt; quia non conſummata martyria meritum confeſſionis non minuunt, ſed magnalia divinæ Providentiæ magis oſtendunt. Simili ſpiritali gratulatione dignum cenſeo B. Joſephum a Leoniſſa, qui ob fidei confeſſionem tormentis expoſitus Tyranni crudelitati a Domino ſubtractus & faucibus mortis ereptus eſt, ut Eccleſiæ reſervatus continuato charitatis, humilitatis, pœnitentiæ curſu ſeſe præberet fidei & virtutis exemplum. Quæ cum ita ſint, & ſubſecuta miracula comprobaverint, ſum in voto decernendos eſſe publicos honores beato Joſepho in catholicæ Eccleſiæ ſplendorem & in Familiæ Capuccinorum de eadem Eccleſia benemeritæ decus & ornamentum.

Fr. JOANNES ANTONIUS Tit. SS. Silveſtri & Martini ad Montes Presbyter Cardinalis Guadagni.

ÆQuum eſt BEATISSIME PATER ſupremis Eccleſiæ honoribus eos augeri, quos juxta Sacræ Congregationis Rituum inſtitutum virtutum Sanctitas & miraculorum gloria commendat. His profectò ſupernis muneribus decoratum deprehendimus B. Joſephum a Leoniſſa, qui per orationis ac abjectionis ſtudium cor ſuum tradidit ad vigilandum diluculò ad Dominum qui fecit illum, ac zelo charitatis exæſtuans fidei Catholicæ divinæque legis dilatandæ nullis pepercit laboribus, quominus vel ambulantibus in Infidelitatis tenebris Evangelicæ veritatis lumen afferret, ac dignus haberetur, per unci ſupplicium triduo invictè toleratum, pro nomine Jeſu contumeliam pati; vel peccatores ad pœnitentiæ ſemitam revocaret arguens, obſecrans, increpans in omni patientia & doctrina, non in perſuaſibilibus tantùm humanæ ſapientiæ verbis, ſed in oſtenſione ſpiritus & virtutis. Hanc itaque Sanctitatis lucernam pauperibus evangelizandis accenſam non latere ſub modio, ſed ſuper Eccleſiæ candelabrum collocandam exiſtimo, ut luceat omnibus qui in domo Dei ſunt, ac potiſſimùm univerſo Capuccinorum Ordini, cujus laudabilis Inſtituti obſervantiam dum viveret, verbo & exemplo promovit, inſtauravit ac confirmavit.

TRO-

TROJANUS Tit. S. Cæciliæ Presbyter Cardinalis de Acquaviva.

QUæ ſpiritualium chariſmatum dona BEATISSIME PATER, fuit Dominus elargitus beato Joſepho a Leoniſſa, ejus vitæ innocentia, humanarum rerum contemptus, pietatis officia & exempla virtutum quæ præſtitit, pleniſſimè oſtenderunt. Quamobrem illum miraculis illuſtrem, qui poſt longos atque multos labores in portu æternæ felicitatis meritò conquievit, in Sanctorum numerum referendum eſſe rectè congruenterque exiſtimamus.

DOMINICUS Tit. SS. XII. Apoſtolorum Presbyter Cardinalis Riviera.

TErtium hodie nobis præbet ſerendi ſuffragii argumentum univerſus Seraphicus Ordo S. Franciſci in ſuis filiis, Familia quam vocant Capuccinorum ſecundum; hoc quidem die, quo alium inſignem ejuſdem Inſtituti Alumnum jamdiu ſacris Aris admotum catholicus Orbis ingenti Populorum frequentia veneratur. Hos porro in terris honores præter cœleſtes iis largitur Deus, qui in humilitate & charitate, rerum humanarum contemptu, erga Proximos zelo & in procuranda animarum ſalute inter ærumnas & labores per Urbes & agros vitam impendunt. In his omnibus virtutibus heroicè excelluit beatus Joſeph a Leoniſſa, quem omnipotens Deus, cujus judicia ſunt imperſcrutabilia, martyrio a ſe enixè exoptato, per prodigia etiam ſubduxit, ut diuturniori chriſtianæ gentis utilitate ſanctiſſimum Confeſſorem efformaret. Cum verò tantarum virtutum meritis miracula tum antiqua, tum recentia acceſſerint, minimè dubitandum eſt meo judicio, BEATISSIME PATER quin idem unacum aliis Franciſcanæ Familiæ Alumnis in Sanctorum Album relatis & proximè referendis adſcribatur.

JOANNES BAPTISTA Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis Spinula.

BEATISSIME PATER. Decet ſummopere, quos Deus fecit ob exantlatos pro ſui nominis gloria propaganda in terris labores, compartícipes Regni ſui, ut cœleſtibus, quibus cum ipſo fruuntur, etiam in terris decorentur honoribus. Sanè B. Joſephus a Leoniſſa ardentiſſimo zelo honoris & gloriæ Dei accenſus, domi foriſque continuò narravit laudes Domini & virtutes ejus & mirabilia ejus quæ fecit. Ut qui præſertim errabant in tenebris, ad lumen catholicæ Fidei ducerentur; omneſque ad meliorem frugem laboribus ſuis & ad emendationem avocarentur. Maximo æſtuavit ardore ſanguine ſuo confirmare catholicam Fidem, ceteriſque aliis virtutibus adeo cumulatus emicuit, ut tum in il-

lius vita, tum poſt obitum Servum ſuum Deus inſignium chariſmatum donis decoraverit. Remanet igitur, ut ejus nomen aliorum Cœlitum Faſtis ſolemniter adſcribatur per ſupremum SANCTITATIS VESTRÆ judicium & oraculum.

RAYNERIUS Tit. S. Sabinæ Presbyter Cardinalis De Ilcio.

EXimium paucis retro diebus mirati ſuimus Martyrem ex Inclyto Ordine Capuccinorum, Fidelem ſcilicet a Sigmaringa, præclarum hodie nobis datur contemplari Confeſſorem ex eodem Ordine, Joſephum nempe a Leoniſſa, qui quamvis martyrii palmâ in morte decoratus non fuit, martyrii tamen cruciatus in vita paſſus eſt, nec ſolùm ab hoſtibus chriſtianæ Religionis, qui eum pede manuque dexteris unco ferreo trabi applicarunt, ſed ab ipſis ſolo, ut ita dicam, nomine Chriſtifidelibus, qui illum eorum vitia increpantem verberibus & colaphis ceciderunt & ſtricto ad collum caputio pene ſuffocarunt. Hæc autem divino quo æſtuabat amore, libenti animo ferens, patientiæ, humilitatis, virtutum omnium in gradu heroico præſtitit argumenta, quibus ſi miracula quæ ab eo patrata ſunt, jungantur, nil remanet optandum, quin debiti ſanctis Confeſſoribus honores Ei quoque decernantur.

DOMINICUS Tit. S. Bernardi Presbyter Cardinalis Paſſioneus.

EXpreſſam profectò & minimè adumbratam beatiſſimi illius Apoſtolici ſeculi imaginem mihi intueri videtur in toto vitæ curſu beati Joſephi a Leoniſſa, qui auſteritate vivendi admirandus, pauper, nudus, operans manibus ſuis, inſtans orationi & verbo Dei, dignus tandem habitus eſt pro nomine Jeſu contumeliam pati; ad exemplum enim illorum qui ſteterunt ante Reges & Præſides, bibit partem Calicis Domini, & quemadmodum Paulo gladium decrevit Regia Neronis, ita Joſepho uncum impegit Aula Byzantii: Quamquam enim in ſanguine Agni ſtolam ſuam ibi non laverit, non defuerunt poſtmodum opprobria & verbera ipſi turpiter inflicta, non a Scithis & Numidis, non a Populis ingenio & natura efferatis, ſed ab illis ipſis quos præceptis imbuebat, precibus adjuvabat, charitate complectebatur, & in ipſo (o Gentis noſtræ æternum dedecus!) in ipſo gremio & ſinu Italiæ, ubi licet ignominiis laceſſitus evangelizare Pauperibus Regnum Dei non deſtitit, & ad hoc divinum munus ſanctè rectèque obeundum, fame, ſiti, frigore, nuditate corpus ſuum, immane quantum, affecit. Cum itaque teſtante Apoſtolo Chriſtus fuerit heri & hodie, omnibus Chriſtifidelibus & nobis præcipuè qui excelſam Templi partem tenemus, facilè intelligi datur, potentiſſimam Spiritus ſancti virtutem æquè mirabilem fuiſſe in Eccleſiæ initio quàm in fine ſeculorum, in quibus tanta miracula corruſcare

ſcare videmus : Suſcita ergo a terra BEATISSIME PATER, hunc inopem & pauperem, & Apoſtolicorum temporum tam ſtrenuum æmulatorem inter domeſticos Dei recenſe, ut ille cujus vices geris, conſtituat eum inter Principes ſuper omnem terram.

SYLVIUS Tit. S. Priſcæ Presbyter Cardinalis Valenti.

DImicationi beati Joſephi a Leoniſſa, cui Tortorum immanitas & minæ, vitæ pericula & metus ſatis ſuperque impendebant, mors defuit tantummodo, qua deficiente, palmam potius dicerem defuiſſe, quàm victoriam. In eo enim præcipuè mirandam ſe præbuit fortiſſimi conſtantiſſimique Viri deliberatio, animam ſuam ponere in obſequium fidei, itaut innumeros oppetendo cruciatus, nihil aliud egiſſe videretur, quàm prolixa diuturnaque delibatione ſe pro humani generis depravatione naturæ Auctori ſupremoque Religionis Sacerdoti holocauſtum offerre. Cujus præclarum exemplum arbitror, magni faciendum eſſe per SANCTITATEM VESTRAM ſolemni ritu, & ſacrâ, quam paras pompâ : Magnopere ſiquidem chriſtianæ Reipublicæ diuturnitatem & excellentiam intereſt hujuſmodi expiationis vota fovere, ut in Eccleſia quæ immortalitatis templo velut atrium probſtat, victimæ numquam abrogentur, quamvis ſingulari Dei bonitate & providentiâ abrogata ſint ſacrificia.

Fr. JOACHIMUS Tit. SS. Quatuor Coronatorum Presbyter Cardinalis Portocarrero.

TErtium profert Seraphica ſchola, BEATISSIME PATER, Alumnum beatum Joſephum a Leoniſſa, unde infallibili SANCTITATIS VESTRÆ oraculo & gloria augeatur Sanctorum, & novum militanti Eccleſiæ columen accedat & ornamentum. Eximiæ ſiquidem virtutes, quibus grandi & forti ſpiritu ſe exercuit : Prodigia quæ patravit, nobis illum exhibent in Sanctitate magnificum & mirabilia facientem. Tanta &, tam illuſtria ſuæ Sanctitatis ubique locorum reliquit monumenta : Talia & adeo conſpicua ad ejus dignitatem comprobandam dedit Cœlum teſtimonia. Nec ſolas egregii Confeſſoris ille partes adimplevit, ſed Martyrum etiam merita in ſe cumulare non prætermiſit. Cum enim neque cauſa, neque paſſio, neque voluntas defuerit, ſed mors duntaxat dignatione divinâ ; dilatio & non conſummatio Martyrii, ut ajebat Cyprianus, non meritum confeſſionis imminuit, ſed magnalia divinæ protectionis oſtendit. Duplici quapropter nomine dignus videtur, qui a Veſtri Apoſtolatus judicio poſt ſorte & glorioſum devictum certamen coronam conſequatur juſtitiæ. Extollat igitur SANCTITAS VESTRA manus in Sancta, & Eccleſia vocem ejus audiens inter Sanctos relatum veneretur & fateatur, qui ſingulari fortitudine Chriſti nomen portare coram

ram Gentibus non erubuit, & ante Reges & Præſides fateri nunquam formidavit.

CAMILLUS Tit. SS. Johannis & Pauli Presbyter Cardinalis Paulutius.

EXimiam beati Joſephi a Leoniſſa de Ordine Capuccinorum Sanctitatem teſtatam nobis uberrimè faciunt BEATISSIME PATER, tot ipſius virtutum præclara geſta, tot ab eo patrata miracula, quot datum profectò non eſt brevi oratione complecti: Ab iis propterea recenſendis abſtineam. Verùm ſilentio præterire non poſſum admirabilem ejus zelum, quo in evangelica prædicatione Chriſto animas lucrifacere aſſiduè curabat, atque heroicam illam fortitudinem invictumque animum, quo acerbiſſimas injurias, convicia ac tormenta pro Jeſu nomine pati geſtiebat, quique eo pervenit, ut quamvis pede manuque dexteris unco ferreo ab orthodoxæ Religionis hoſtibus e ſublimi fuerit ſuſpenſus, ut crudeliſſimam mortem oppeteret, attamen non ſolùm triduo hujuſmodi crudele ſupplicium conſtantiſſimè toleravit, donec ab Angelo in forma pueri vinculis diſſolutus extitit, ſed immo dum ſupplicium illud patiebatur & ab unco pendebat, fidem catholicam elata voce obteſtando eorumdemmet Tyrannorum ſævitiam ad ſui martyrium provocabat. Hæc igitur revera heroica fortitudo tot aliis comitata virtutibus atque innumeris ab Altiſsimo comprobata miraculis, jure meritoque poſtulat, PATER BEATISSIME, ut cœleſtes in terris B. Joſepho per Sanctitatem Veſtram decernantur honores.

CAROLUS ALBERTUS Tit. S. Mariæ de Pace Presbyter Cardinalis Guidobonus Cavalchinus.

BEATISSIME PATER. Quò anguſtiora in paupertate, in jejuniis, in cilicio, in caſtitate habuit vaſa carnis B. Joſeph a Leoniſſa, eò ampliùs ad barbaras uſque gentes evangelizans & docens Chriſtum Jeſum dilatavit ſpatia charitatis, cujus impetum frangere non potuerunt ludibria & verbera, non vincula & carceres, non acerbiſsima ſupplicio-rum genera, nec omnis denique tribulatio, donec excitato ubique pietatis & divini amoris incendio curſum tam bene cœptum pleniſsimè conſummaret. Alterum hunc itaque præclari Capuccinorum Ordinis heroem tantis laboribus pro gloria Altiſsimi, pro fidelium utilitate perfunctum fas eſt, BEATISSIME PATER Sanctorum Catalogo adjicere, nedum ut in ſingulis ejuſdem familiæ Alumnis lætitia æquè ac æmulatio geminentur, verùm etiam ut geſtiant omnes, Eum ſibi devincire patronum, quem Te Authore noverint Deo apprime charum & hominibus aſsiduè propitium.

FRI-

FRIDERICUS Tit. S. Pancratii Presbyter Cardinalis Lantes.

FRuſtra tempus loquendo conſumerem, nec dies ſufficeret, ſi beati Joſephi eximias virtutes præclaraque geſta velim commemorando percenſere. Illud duntaxat meminiſſe juvat facinus egregium, dum ad chriſtianæ Fidei prolatandos fines Turcarum Tyrannum adire tentaret, firmâ immotâque conſtantiâ, verberibus, ſæviſsimis cruciatibus, omnium denique contumeliarum generibus ſeſe objeciſſe; quid aliud hoc fuit, quàm pro Chriſti nomine pati velle ac vitam profundere? Incredibile prope dictu eſt [& tamen indubia documenta teſtantur ad memoriam hominum ſempiternam] illum Conſtantinopoli media Urbe, pede manuque dexteris unco ferreo e ſublimi ſuſpenſum, triduo ſupplicium invicto animo toleraſſe, Fidem catholicam elata voce concionantem. Innumera alia de beato Viro dicenda forent; ſed cum jam omnia fuerint authenticis documentis comprobata in Sanctorum Canonem cenſeo eſſe referendum.

FRANCISCUS Tit. S. Mariæ de Populo Presbyter Cardinalis Riccius.

BEATISSIME PATER. Beatus Joſephus a Leoniſſa abdicatis Mundi illecebris & in Familiam Capuccinorum allectus, maxima fidei, obedientiæ & charitatis argumenta præſetulit tam erga Deum, quàm erga Proximos & præcipuè eo tempore, quo in Regionibus Infidelium, Captivorum ſaluti, eorum indigentiis ſublevandis, iiſque in fide confirmandis etiam cum propriæ vitæ diſcrimine ſummopere inſudavit. Quapropter ejus Sanctitatis fama in dies ubique augebatur, eamque miraculorum teſtimonia illuſtriorem etiam reddiderunt. Supereſt igitur, ut SANCTITAS VESTRA divina illa auctoritate, cujus vices gerit in Terris, Sanctorum Faſtis adſcribat Servum iſtum verè fidelem, qui non ſua ſed quæ Jeſu Chriſti toto ſuæ vitæ curſu quæſivit.

ANTONIUS Tit. S. Silveſtri in Capite Presbyter Cardinalis Rufus.

MIſit Deus de excelſo ignem & erudivit beatum Joſephum de Leoniſſa. Adoleſcens hoc cœleſti igne eruditus tam impenſè Deum colere cœpit, ut inverſa phraſi divi Ambroſii videatur vitia prorſus neſciſſe, quàm emendaſſe. Adultior autem factus & Religioſus jam effectus hoc eodem igne eruditus perluſtravit barbara littora, ut Martyr occumberet: Deo tamen mortem prohibente, diu mortis tormenta gaudens ſuſtinuit. Profectò apoſtolicus hic eſt ille Vir, cui illud Apocalypſis effatum congruè aptatur: *Ecce miſurus eſt Diabolus aliquos ex vobis in carcerem ut tentemini, & habebitis tribulationem.* Ad oras Italiæ Deo diſponente reverſus

verſus, Spiritu ſancto in corde ejus diffuſo tarda neſcivit molimina, ut heroica charitatis officia Proximo impenderet. Neque enim aliæ virtutes eidem deeſſe poterant, cum ſemper in charitate, idcirco in Deo, & Deus in eo manſerit. Si charitas patiens eſt, & ipſe patienter tulit injurias, perſecutiones & verbera. Si benigna eſt, & ipſe animos ſibi infenſos chriſtiana manſuetudine demulſit. Si non inflatur, & ipſe quantum virtutibus, ceteriſque chariſmatibus aſſurgeret, tantum humilitate ſuique ipſius abiectione deprimebatur. Martyrium igitur utrumque *& horroris, & diuturnitatis*, quorum meminit ſanctus Bernardus, feliciter conſummavit. Hæc omnia ex mirabilium ejus geſtorum ſerie Tibi nota jam ſunt BEATISSIME PATER. Reliquum eſt, ut ad ſacros Altaris honores, ad Fidelium patrocinium & incrementum beatum Joſephum elevare digneris.

PHILIPPUS MARIA Tit. S. Agnetis extra Mœnia Presbyter Cardinalis de Montibus.

PUblicis ac ſupremis honoribus eos æquum eſt ab Apoſtolica Sede affici, qui vitæ innocentiâ & miraculorum gloriâ coruſcarunt. Satis quidem conſtat B. Joſephum a Leoniſſa hiſce divinæ gratiæ chariſmatibus emicuiſſe, qui arctiſſimo ſuſcepto vitæ Inſtituto & Fidei Propagandæ zelo accenſus, Byzantium ſe conferens vitam ſtrenuè contempſit, mortem non metuit, corpus carnificibus tradidit. Angeli miniſterio a ſuppliciis ereptus, Italiam reviſens, totus in Proximorum ſalutem diſtentus, vineam Domini vel in rudibus perſonis inſtruendis, vel revocandis peccatoribus a via perditionis ad ſemitam juſtitiæ indefeſſus excoluit. Dicerem cum S. Bernardo [a]: *Ignem urentem* [fuiſſe] *in conſumendo criminum vepres, ſecurim & aſciam in dejiciendo malas plantationes*. Cenſeo itaque, ut juxta hujus Sanctæ Sedis ritum in Album Sanctorum tandem referatur, præſertim ut in B. Joſepho a Leoniſſa Evangelicæ Meſſis Operarii habeant inſuper, quem admirentur, quem imitentur & colant.

D. FORTUNATUS Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis Tamburinus.

JOſephum a Leoniſſa Sacerdotem Profeſſum Ordinis Minorum ſancti Franciſci Capuccinorum toto ſuæ vitæ curſu ſummarum virtutum opera nunquam intermiſiſſe, jam tum perſpectum habui, cum pro injuncto mihi munere ejus geſta ad examen revocarem. Ejuſdem miracula dum de eo & in Beatorum, & in Sanctorum numerum referendo ageretur, accuratiſsimè diſcuſſa quin probari deberent minimè dubitavi. Hæc verò cum ex Sanctæ Romanæ Eccleſiæ more ita ſint in conſpectu poſita,

a *In Vita S. Malach.*

posita, ut in quæstionem cadere omnino non possint, censeo BEATISSIME PATER, talem ac tantum Virum Sanctorum Fastis esse inserendum. Inde habebit Ecclesia novum, quo fulgeat ornamentum: Inde habebunt Fideles novum in Cœlis Patronum, quem invocent: Inde Regularis vitæ sectatores novum Sanctitatis exemplar, quod sibi proponant ad imitandum.

D. JOACHIMUS Tit. S. Crucis in Jerusalem Presbyter Cardinalis Besutius.

BEatum Josephum a Leonissa unum fuisse ex sanctis Operariis, quos Dominus misit in Messem suam, varietas mirabilium rerum piè fortiterque ab ipso gestarum dilucidè satis ostendit. In pagis enim, villis locisque campestribus, ut Turcarum Regiam omittam, Evangelicæ veritatis lumen ambulantibus in Regione umbræ mortis, Rusticis, Pastoribus, Pueris prædicare non destitit, undecies in die quandoque repetitis concionibus, ipse interim innumeris pene austeritatibus jejuniisque consumptus. Quoniam autem in Agro Domini mittentem semina sua, rite probatis miraculis magnificavit Dominus facere cum eo, ut nos omnes lætantes faciat SANCTITAS VESTRA, æquum censeo quod incorrupta sua voce ceteris ipsum Sanctis annumeret, qui cum exultatione portarunt in Cœlis Manipulos suos.

CAROLUS S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Marinus.

SI de singulis meritissimi Capuccinorum Ordinis Viris omnes eorum Regulæ articulos rigidè & exactè observantibus, celebriorum Asceticæ disciplinæ Magistrorum opinio fuit, statim illos ab obitu posse inter Sanctos enumerari; quid modò ambigendum erit, ut minùs publicus ille cultus, quem jamdiu sublimiores heroicarum omnium virtutum apices in B. Josepho a Leonissa effulgentes insigniaque subsequuta miracula hujus sanctæ Sedis judicio ritè approbata promeruerunt, ad quascumque etiam catholicas Mundi partes solemniori ritu a SANCTITATE VESTRA extendatur? Quando ipse idem Dei Filius, [hunc illi maximum præparando triumphum] illamet eadem illustriora prodigia, quibus in terris positus ventis & mari imperavit; panes in deserto multiplicavit; mortuosque ad prædicationis opportunitatem vitæ restituit; ab hoc etiam beato Viro patrari posse disposuit; ut illa eadem in toto Orbe clarificatione, quam ipse olim a Patre habuit, hic quoque ejus famulus ab eorumdem æqualitate signorum æquè in omnibus Mundi plagis illustraretur.

Nihil ergo nunc remanet, nisi ut eadem Sanctitas Vestra, [quæ ejusdem Christi Domini vices, toto Orbe plaudente gerit] dignetur efficere: Ut quemadmodum hic adeo celebris inclytæ Religionis Alum-

nus remotiſſimarum Regionum populis; tot ejus laboribus & ærumnis vocem Domini audire fecit; ita nunc iidem Populi ex novo ſonitu in omnem terram illius triumphi exeunte, in Cœlis habere ſciant, per quem viciſſim eorum vota, velut incenſum de manu Angeli in conſpectu Domini dirigantur.

Unde juſtiſſimo SANCTITATIS VESTRÆ Decreto de eo ſolemni ritu in Sanctorum Albo adſcribendo, æquè ſubmiſſo ac libenti voto ſubſcribo.

ALEXANDER S. Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Albanus.

SIcut miro inſcrutabilis Providentiæ ordine Deus Optimus Maximus poſt donata beatitudinis præmio Sanctorum ſuorum merita, eadem ſæpiſſime Orbi univerſo miraculorum teſtimonio ſignificat: Ita quæ Dei vices gerit in terris, ſummam SANCTITATIS VESTRÆ poteſtatem decet illos aris imponere, quos omni virtutum genere ornatos & operum prodigiis claros legitimi examinis perquiſitione comperit. Hos inter illuſtrem ſibi locum vindicat beatus Joſephus a Leoniſſa e Capuccinorum, ut ajunt Familia, cui etſi mors defuit inter tormenta, a quibus fuit divinitùs ereptus, non defuere tamen & acerbiſſimi per triduum cruciatus & juge martyrii deſiderium, quo æſtuans Evangelicum expleturus miniſterium in ipſas Turcarum Tyranni Conſtantinopolitanas ædes ſe contulit. Quas tamen inter Infideles non potuit, in Italiæ finibus Apoſtolici muneris partes fuit executus, dum & aſſiduis concionibus & cœleſtibus colloquiis ignaros fidei elementis inſtruxit; inſtructos divinis conſiliis ac monitis imbuit & confirmavit; atque obedientia, humilitate, patientia & incredibili carnis maceratione, Crucis mortificationem in corpore portans eximium ſeſe omnibus præbuit chriſtianæ perfectionis exemplar.

NERIUS S. Euſtachii Diaconus Cardinalis Corſinus.

INfinito zelo Religioniſque incitatus ſtudio B. Joſeph a Leoniſſa multis miriſque modis, virtutum agmen quibus præditus erat, ad ſalutem tum Chriſtianorum, tum Infidelium procurandam intendit, itaut ipſum Turcarum Tyrannum aggredi auſus fuerit, ut eum ab impietate ad pietatem converteret. Hinc factum eſt, ut unco pedi & manui dextris infixo per triduum ſuſpenſus penderet, ac igne fumoque ſuppoſito pene enecaretur; in quo immaniſſimo ſupplicio Chriſti Fidem jugiter teſtatus eſt. Quod autem in eo mortem non obierit, cœleſti miraculo referri debet acceptum. Quamobrem BEATISSIME PATER tantum Virum, tantiſque cruciatibus cum præclarioribus martyribus comparandum, in Sanctorum Album referendum arbitror.

AGA-

AGAPITUS S. Agathæ Gothorum in Suburra Diaconus Cardinalis Moſca.

BEatum Joſephum a Leoniſſa legitimè pro Chriſti fide certaſſe, teſtantur hinc ferventiſſimus ejus ardor, quo flagrans Turcarum Tyrannum & reliquas Orientis gentes, quæ in tenebris & umbra mortis ſedent, ad Evangelicam vocare lucem geſtiebat: Inde mira animi conſtantia, qua licet manu ac pede unco ferreo e ſublimi, ad inferendam illi mortem ſuſpenſus, gentem illam ad ſpiritualem vitam Evangelica prædicatione redigere conabatur. Id præterea teſtantur hinc triumphus ille de Antiſtite græco relatus, qui ab eo [a] *converſus inſtauravit . . . . . quæ demolitus fuerat*: Inde tot impenſi ab ipſo labores, ut haſce noſtras italicas oras expurgaret a vitiis, atque effuſo virtutum ſemine fœcundaret. Id poſtremò teſtantur tot ſigna, quibus claruit dum viveret, & quibus uſque modò inclareſcit. Jam verò [b] *hæc eſt hereditas ſervorum Domini*, ut cum legitimè certaverint, donentur coronâ [c] *expreſſa ſigno ſanctitatis & gloria honoris*. Tuum propterea eſt BEATISSIME PATER, hanc Sanctitatis coronam atque hanc honoris gloriam Joſepho a Leoniſſa decernere.

CAROLUS MARIA S. Mariæ in Porticu Diaconus Cardinalis Sacripantes.

BEato Joſepho a Leoniſſa deſuit in morte, ſed non in vita neque in deſiderio martyrium. Charitas abundavit in corde ejus in opere & ſermone; invicta patientia in laboribus, in anguſtiis, in fame, in frigore, in nuditate, in periculis, in perſecutione. Multos Filios genuit per Evangelium, innumerabiles a vitiis ad virtutem traduxit; conſtans magnanimus & fortis a verbis impiorum non timuit; perpetuò humilis Crucemque Chriſti jugiter in corde portans & corpore, Sanctitatis ſuæ odorem latiſſimè diffundens miraculorum copiâ & præſtantiâ, a Te BEATISSIME PATER in terris gloriam expectat, quam ſuis meritis jam coronatus in Cœlis cumulatiſſimè eſt aſſecutus.

MARIUS SS. Coſmæ & Damiani Diaconus Cardinalis Bolognettus.

CUm omnium [d] BEATISSIME PATER, *ſumma virtutum, & totius plenitudo juſtitiæ de illo amore naſcatur, quo Deus Proximuſque diligitur*: Hanc profectò virtutum tenuit ſummam, hanc habuit juſtitiæ plenitudinem Joſephus a Leoniſſa. Enim verò ita Deum dilexit, ut Dei nomen coram Gentibus quæ Deum non noverunt, nec duriſſimo quidem ſupplicio

a *Lib. 2. Paralip. cap. 33 verſ. 3.* b *Iſaiæ cap. 54. verſ. 17.* c *Eccleſiaſt. cap. 45. verſ. 14.* d *S. Leo Serm. in S. Laur. cap. 1.*

victus, portare atque nunciare non dubitaverit. Ita Proximum quoque dilexit, ut non modò [a] *vocaverit frumentum & multiplicaverit illud ..... ut non portarent ultra opprobrium famis*; sed etiam evangelico pane, nullo unquam fessus labore enutriverit ac recreaverit. Tuum modò est Beatissime Pater, ut Josephus a Leonissa qui tanto in Deum flagravit amore, tanta exarsit in Proximum charitate, totque præclaris signis in dies coruscat, [b] *per universum Mundum honoretur pro sui veneratione & sanctitate*.

PROSPER S. Georgii Diaconus Cardinalis Columna de Sciarra.

PRo decernenda Canonizatione B. Josephi a Leonissa Tibi non desunt modò Beatissime Pater, duo illa necessaria semper ab Ecclesia reputata pro Beatis inter Sanctos adscribendis, virtus nimirum morum & veritas signorum. Quid enim sanctius in medium nunc proferri potest irreprehensibili & pene cœlesti vitâ B. Josephi a Leonissa, in quo inclytus Ordo Capuccinorum, christiana Respublica & barbara Mahumetanorum gens virtutes omnes in gradu heroico, & præsertim in Deum & Proximum eximiam charitatem non sine admiratione novit, præsentiitque? Nolo hìc recensere miracula omnia, quæ ad Servi Dei invocationem patrata fuerunt, cum ad effectum de quo agimus, satis sint illa duo, quæ a Temetipso post indultam B. Josepho venerationem approbari meruerunt. In hisce profectò miraculis tibi Deus testimonium perhibet de Sanctitate vitæ B. Josephi, & Tibi ostendit illius memoriæ venerationem non esse diutiùs in Ecclesia militanti differendam; sed ad solemnem Canonizationem esse potius deveniendum.

ALEXANDER S. Mariæ in Aquiro Diaconus Cardinalis Tanarius.

BEatissime Pater. Cum beatum Josephum a Leonissa intueor, ejusque virtutes ac præclarissima gesta considero, glorioſissimum Christi Athletam, cui nihil ad eminentem defuit Sanctitatem, videre exiſtimo. Si martyrii palmam quam ob Turcarum etiam salutem ardentissimè expetierat, exquisito sævissimoque tormenti genere, quod Constantinopoli invicto animi robore toleravit, glorioſa Martyrum morte reportare non potuit; divinâ id factum Providentiâ puto, ut Italorum quoque saluti Apostolica charitate atque singulari virtutum omnium exercitio consuleret. Quod cum diligentissimè perfecerit, seque ad ultimum usque vitæ exitum studioſissimum Apostolicæ perfectionis imitatorem atque Sacerdotem numeris omnibus absolutum ostenderit; idque Deus miraculorum splendore confirmare voluerit, æquissimum sanè erit si Sanctorum Albo adscribatur, cuncto rumque Christifidelium veneration proponatur. HIE-

a *Ezechiel. cap. 36. vers. 29. & 30.* b *Lib. 2. Machab. cap. 3. vers. 12.*

HIERONYMUS S. Adriani Diaconus Cardinalis de Bardis.

UT ſuaviſſimum Chriſti jugum ab adoleſcentia ſua B. Joſeph a Leoniſſa portaret, aſperam vitæ rationem in ſacra Capuccinorum Familia ſuſceptam divitiis omnibus ac voluptatibus prætulit, ut in eo fertiliſſimo agro fructus daret honoris & honeſtatis. Ibi verò per viſum a ſodali jam pridem demortuo de divini judicii ſeveritate commonitus, de perfectiori vita cogitans, ad barbaras gentes de teſtimoniis Dei in conſpectu Regum loquuturus adventat. Inter ſupplicia immaniſſima pro amicis animam poſuiſſet, niſi Deus potentiam in brachio ſuo faciens vitam ei mirabiliter conſervaſſet. In Italiam reverſus exemplo ac ſermone fide ſervata curſum vitæ feliciter conſummavit.

Beatum hunc propterea Virum humillimè deprecor SANCTITATEM VESTRAM, quod Sanctorum Faſtis adſcribat, ut iſtius precibus largiatur clementiſſimus Dominus Populum ſuum ad ſe clamantem ab omni adverſitate cuſtodiri.

DOMINICUS SS. Viri & Modeſti Diaconus Cardinalis Urſinus.

BEATISSIME PATER. Joſephum a Leoniſſa Ordinis Capuccinorum ab ipſis incunabulis morti divinitùs ereptum in ſortem ſuam vocavit Dominus, omniumque virtutum genere illuſtravit: Nil autem pro catholicæ Fidei propagatione reliquit intentatum, pro qua licet mors una defuerit, attamen acerbiſſima quæque tormenta tremendaque ſupplicia adeo alacriter ipſe ſubivit, ut cunctis miraculo fuerit. Prophetico lumine decoratus, mirabilior factus eſt graviſſimis morbis ſimplici tactu, prece, aut imperio repulſis, moderatis arbitrio ſuo elementis, multiplicatis non ſemel annonis, fluminibuſque quà ſicco pede, quà pallio tranſactis: Reliquum ergo ut illius Sanctitatem, quam tot ſignis Altiſſimus probavit de Cœlis, SANCTITAS VESTRA publicet in terris.

MUNDILLUS Urſinus Patriarcha Conſtantinopolitanus Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Quanta interceſſerit inter beatum Fidelem a Sigmaringa, & beatum Joſephum ſimilitudo, nemo non videt. Uterque idem Capuccinorum Inſtitutum ſanctiſſimè profeſſus eſt. Uterque jejuniis, flagellationibus ceteriſque virtutibus profeſſionis ſuæ perfectionem eſt aſſecutus. Uterque Evangelium per infideles Nationes incredibili ardore, ſummis laboribus ac periculis diſſeminavit. Uterque demum martyrio coronatus meritò dici poteſt. Quanquam enim beatus Joſeph vitam re ipſa non profuderit, ut nec profudit Joannes Evangeliſta; tamen neque ipſe martyrio, neque ipſi martyrium defuit. Nam Conſtantinopoli

tinopoli in odium christianæ Religionis pede manuque dexteris unco ferreo e sublimi suspensus, ut in eo tormento dolore & fame confectus enecaretur; animam profectò exhalasset, nisi postquam per triduum crudele illud supplicium toleraverat, Angeli beneficio ab unco & vinculis liberatus esset. Hac porro Sanctorum inter se similitudine usus est Venerabilis Dei Servus Cardinalis Bellarminus Clementi Octavo suasurus, ut beato Hyacintho pridem canonizato beatum Raymundum ejusdem Ordinis Prædicatorum adjungeret. Hanc eandem adhibuit SANCTITAS VESTRA, cum Benedictum Tertiumdecimum precaretur, ut beato Jacobo Piceno beatum Franciscum Solanum ejusdem Ordinis Minorum associaret. Fas igitur sit etiam mihi vestigiis tam glorioſis insistere; & preces humillimas Sanctitati Vestræ exhibere, ut Canonizationi jam præsignatæ beati Fidelis a Sigmaringa aliam beati Josephi ejusdem Ordinis superaddat. Decet enim ut biga ista Sanctorum [Chrysostomi verbo utor] quæ Christi jugum pari devotione portavit in terris, & nunc pari felicitate triumphat in Cœlis, ab eodem Summo Pontifice Christique Vicario consecretur.

ANTONIUS MARIA Pallavicini Patriarcha Antiochenus Assistens.

SAnctitatem quam adhuc Puer eximiis beatus Joseph indiciis præseferebat, integro vitæ cursu præclaris justitiæ operibus feliciter absolvit. Ampliandæ Religionis zelo pro nomine Jesu contumelias & sæviſſimos cruciatus gaudens passus est, ut sola mors, non ipsi martyrium defuerit: Vir erga Proximos charitate verè Apostolicus, in corporis castigatione asperrimus, vivens & post obitum clarus miraculis, digniſſimus planè censendus est, qui inter Sanctos referatur.

THOMAS Cervini Patriarcha Hierosolymitanus Assistens.

QUi ad Turcas Christi fidem prædicaturus perrexit; qui Turcarum Tyrannum ipsum a Mahometo ad Christum convertere fuit aggressus, quique ob id dira tormenta sustinuit, beatus Joseph a Leoniſſa non heroicam tantùm fidem, sed & charitatem & fortitudinem, immo & virtutum omnium cumulum ostendit; Quæ cum ab illustribus miraculis firmitatem acceperint, decet profectò ut decus illud accedat, quod heroicis Viris solet Ecclesia decernere.

ܐܝܟ ܕܐܢ ܩܕܝܫ ܩܘܦܪܝܢܘܣ ܥܠ ܩܕܝܫ ܠܘܩܝܘܣ ܦܐܦܐ ܘܣܗܕܐ ܟܬܒ ܗܟܢܐ ܒܥܕܢ ܒܗ ܒܝܘܣܦ ܕܠܐܘܢܝܣܐ ܡܬܬܪܓܡ ܘܚܙܝܢ ܐܢܚܢ : ܒܥܘܢܬ ܕܡܘܕܝ ܩܕܝܫ ܩܘܦܪܝܢܘܣ ܐܡܪ ܕܒܡܘܕܝ ܕܡܪܬܝܪ ܐܦ ܕܒܝܢ ܕܝܢ ܕܡܪܬܝܪ ܠܐ ܡܫܟܚ ܐܠܐ ܕܒܪ ܡܢ ܕܡܫܟܚ ܐܠܐ

& fame confectus crudeliſſimo mortis genere animam exhalaret. Verùm tametſi ea mors deſuit, quam unam ut diſſolveretur & eſſet cum Chriſto, ardentiſſimè cupiebat; non tamen Joſephus martyrio, neque martyrium Joſepho deſuit. Quum ipſe paratus eſſet promptuſque omne ſubire ſupplicium, Dominus illum pœnæ ſubſtraxit & Italiæ reſervavit. Regrediente illo ex Urbe Byzantina in Italiam, breviata non eſt in Joſepho confeſſionis ſuæ dignitas, ſed magis crevit aſſidui fortiſque legis Divinæ Præconis auctoritas, ut Chriſto pararet ad prælium milites non ſolum ſermonis & vocis incitamento, ſed fidei & virtutis exemplo. Itaque tantus taliſque Chriſti Confeſſor, qui Orientem ſimul & Occidentem illuſtravit, haud dubito quin tutò in Sanctorum numerum a SANCTITATE VESTRA referri poſſit.

ALEXANDER Borgia Archiepiſcopus Firmanus Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Cum inter divi Franciſci Familias illa quæ Capuccinorum dicitur, priſcam Parentis ſui diſciplinam adamuſſim repræſentet, & ab auſteritate vitæ plurimum commendetur, quid nobis ſentiendum eſt de beato Joſepho a Leoniſſa, qui inter Capuccinos ipſos ſupra communem modum in jejuniis, in vigiliis, in laboribus, in ærumnis excelluit? Cui verè Mundus crucifixus fuit & ipſe Mundo, qui carnem non domuit ſolum, ſed perpetuæ ac duriſſimæ ſervituti ſubjecit, nec aliter corpus habuit quàm viliſſimi jumenti loco? His addamus quod diſſociatas planè res, contemplativæ ſcilicet activæque vitæ officia arctiſſimo erga Deum & Proximum charitatis nexu miſcuit ſimul atque conjunxit. Addamus quæſitum apud Barbaros Martyrium, & citra mortem per ſæviſſima tormenta ſuſceptum, itaut dignus omnino videatur veterum Confeſſorum præconio. Quod cum ex iis, quæ accepimus, ita ſit, profectò beatus Joſeph cœleſtibus quoque donis ac miris ſignis a Deo probatus, a Te BEATISSIME PATER ſummis titulis ornandus & Chriſtifidelibus proponendus eſt hoc præſertim tempore, quo turbatâ maximis atque atrociſsimis bellis chriſtianâ Republicâ, non audimus tantùm, verùm etiam experimur irrumpentia in Eccleſiam & in Rempublicam mala; dum homines ut Apoſtolus olim prædixit, [a] invicem mordent & comedunt, & nos conſumimur. Siquidem ſpes eſt quod ille, qui adhuc mortalis non ſolùm privatas Familias, ſed integros pene Populos acerbiſsimis odiis diu inter ſe diſsidentes ac dimicantes optima fide pacavit, immortalis modò & cœleſti ſede receptus fiat pro nobis Interceſſor apud Deum, ut audiat tandem gemitus oppreſſorum, aſpiciat lacrymas viduarum, parcat calamitatibus Reipublicæ, ac ſublatis bellis, compoſitis diſsidiis, extinctis contentionibus pacem ponat fines Eccleſiæ.

JO-

a *Ad Gal. cap. 5.*

JOSEPH MARIA Ferroni Archiepiſcopus Damaſcenus Aſſiſtens.

ARdentiſſimæ in Deum & Proximum charitatis victima verè fuit beatus Joſeph. Pro Dei gloria & animarum ſalute nec ſuſpendio mori timuit, nec in laboribus vivere recuſavit. Quid ergo reliquum eſt, niſi quod tam magnum Seraphici Ordinis lumen & ornamentum [a] ſuper candelabrum in ſancta Eccleſia collocetur, ut omnibus qui in domo Dei ſunt, eluceſcat?

JOANNES FRANCISCUS Stoppani Archiepiſcopus Corinthi Aſſiſtens.

IN ſublimi humilitatis faſtigio ſolidiora jacens Sanctitatis fundamenta B. Joſeph a Leoniſſa tanta erga Deum ac Proximos charitate refulſit exarſitque, ut primò Byzantium martyrii avidus contenderit, illudque aſſerendo & prædicando ſuſtinuerit, licet ſervatâ per miraculum vitâ non conſumaverit; ac poſtremò in propria Deo ſic diſponente reverſus omnibus omnia factus, & ſui ipſius ſedulus abnegator pro Fratribus cupiens anathema fieri animam pro iiſdem ponere non dubitaverit. Virum proinde & hujuſmodi & ceteris chariſmatum donis exornatum præclarâque præditum Sanctitate multis & ad portentum patratis ſignis comprobatâ in Sanctorum Album referri ad militantis Eccleſiæ præſidium & decus, dignum juſtumque videtur, quatenus ita ab Apoſtolica hac Sancta Sede dijudicetur.

MICHAEL de Palma Archiepiſcopus Teatinus Aſſiſtens.

MIrabilia ſunt nec pervia dictu, quæ operatus eſt Deus in famulo ſuo B. Joſepho a Leoniſſa, de cujus Canonizatione inſtantia proponitur PATER BEATISSIME: *Ab infantia præventus in benedictionibus Sanctorum, crevit poſtea pietate & gratia coram Deo & hominibus.* In Seraphico Ordine Capuccinorum adſcitus, brevi adeo virtutum omnium attigit culmen, ut jure merito heroici hominis gloriam fuerit adeptus. In Regulari Obſervantia nullus exactior, in rigore pœnitentiæ nullus fortior, in abjectione humilitatis perfectiſſimus.

Dilatandæ Fidei exſcitatus ardore, longiſſimo itinere ad Turcias peregrinatus Nationes, nihil pavidus ea perpeti, quæ infidelium rabies inferret, vincula, verbera, vulnera, flammas, Cruces, inter quæ mortem invictam opetjiſſet, niſi inde Angeli Miniſterio fuiſſet ereptus.

Apoſtolici herois inſigne meritum miracula plurima decorarunt, ne poſt teſtimonium hominum deeſſet Sanctitati ejus Teſtimonium Dei, quod majus eſt.

a *Matth. cap. 5. 15.*

Benemeritum itaque Virum de Fide, de Eccleſia, de Seraphica Familia Capuccinorum, cumulatum virtutibus, fulgentem ſignis proficuum eſt, PATER BEATISSIME in chriſtiana Republica Populorum imitationi & venerationi proponere; prout ſolemniter fiet, ſtatimac a Te ſuprema proferatur ſententia, per quam beatus Joſeph a Leoniſſa inter ſanctos Confeſſores recenſeatur.

STANISLAUS Poliaſiri Archiepiſcopus Roſſanus Aſſiſtens.

O Altitudo divitiarum ſapientiæ & ſcientiæ Dei, quàm incomprehenſibilia ſunt judicia ejus & inveſtigabiles viæ ejus. Centum triginta quatuor annorum ſtadio, beati Joſephi a Leoniſſa non obſcuro Aprutii Oppido Minorum S. Franciſci Ordinis Capuccinorum Sacerdotis Profeſſi eximia ac præclariſſima omnium virtutum merita longo non minus ac injurioſo jacuerunt detenta ſilentio, totidemque annis omnigenæ Sanctitatis ac miraculorum undique percrebreſcente rumore ac luculentiſsimâ famâ, divinæ Majeſtatis hinc ingentia emittebantur Fidelium ſuſpiria, hinc egenorum flagrantia dirigebantur deſideria, hinc obligatorum ſervidiſsimæ effundebantur gratiarum actiones & preces, hinc ſupplicantium orationes & vota, ut illa tandem eluceſceret clariſsima dies, ut expectatiſsimus denique appareret ille Chriſti Vicarius, qui B. Joſeph Venerabile nomen, quod dæmones, morbi & elementa ſenſerunt, ex ſublimi Apoſtolico Solio Numinis poteſtate coruſcans debito cumulabit honore, cum adſcribet tandem Sanctorum in Albo! Hoc enim cœcorum turba qui viſum acceperant, hoc ſurdorum agmina qui impetrarunt auditum, hoc infirmorum qui ſanitatem receperant, expectabant legiones innumeræ! Hoc paralytici ut ſanarentur, leproſi ut mundarentur, nudi ut operirentur, ut ſatiarentur famelici, ut liberarentur optabant obſeſſi. Hoc unum profectò exquirebant errantes ut corrigerentur, cogitabant pœnitentes ut juſtificarentur, præſtolabantur juſti ut confirmarentur: Hoc demum tota Capuccinorum Familia ut ad integritatem & priſtinum ſervorem reſtituta videretur eorum jam demiſſa & nonnihil collapſa Religioſa Obſervantia. Cum divinitùs factum eſt, noſtriſque indultum temporibus, ut ſupremo quo præſidet Throno BENEDICTUS XIV. hujus nominis Pontifex Optimus Maximus, cui tanti momenti negotium ab ipſa æternitate reſervatum erat atque diſpoſitum, ad decernendum aſſurgeret, & infallibili ſanctæ Sedis oraculo beatum Joſephum Sanctorum Faſtis adſcriberet, & expectantibus poſtulata concederet. Plaudant nunc Eccleſiæ triumphantis Cœlicolum chori, exultent militantis Chriſtiadum exercitus, confundantur Principes tenebrarum & contremiſcant, & noſtra ſecum Joſeph pectora in Cœlum trahat.

FER-

FERDINANDUS MARIA de Rubeis Archiepiſcopus Tarſi Aſſiſtens.

VIta B. Joſephi ſimillima meo judicio videtur fuiſſe illi, quam ſanctiſſimè ac laudatiſſimè egit B. Fidelis a Sigmaringa, neque unam ab altera propemodum diſcrepare. Idem Ordo, eædem virtutes, idem Apoſtolatus miniſterium, ut dici poſſit Deum [a] *miſiſſe illos binos ante faciem ſuam in omnem Civitatem & locum*. Id unum inter illos diſcrimen interceſſit, quod alter morte ſua factus eſt martyr: Alter ſubductus morti longius martyrium vivendo tulit. Itaque quod ſuffragium fuit de B. Fideli martyre inter Cœlites recenſendo; idipſum ferre de B. Joſepho Confeſſore non dubito.

JOANNES ANDREAS Tria Archiepiſcopus Tyri Aſſiſtens.

HUnc Chriſti Athletam B. Joſephum a Leoniſſa ſingulari Dei beneficio in ſortem Domini electum fuiſſe, non obſcura ſunt teſtimonia: Quare adoleſcens lubricam illam ætatem immaculato calle percurrit: Proprii Inſtituti Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum, cui nomen dedit, exactiſſimus cuſtos fuit: Tandem ſanctimonia ultimum diem clauſit, quam miſericors Dominus pluribus ſignis & miraculis, ipſo vivente & poſt ejus obitum comprobavit. Unde ut B. Joſeph in Sanctorum Confeſſorum Album referatur, non eſt qui non conſentiat. Quid ni ſi ipſum Martyrem appellavero? Equidem nec ipſe martyrio, nec martyrium ipſi defuit. Deſiderio martyrii Conſtantinopolim ſe tranſtulit; ibique in eum mortis ſententiâ latâ, triduo ſæviſſimum ſupplicium invicto animo toleravit, fidemque catholicam e ſublimi ſuſpenſus igne fumoque ſuppoſito elata voce teſtatus fuit. Et licet in pace ſuperſtes poſtea quieverit, a fide tamen non tormentorum vi deceſſit, ut inter negatores nomen obtineret, nec fugam arripuit, ut extorris nuncupari valeret; minuſque ſolutâ pecuniâ a vexatione ſe redemit, ut Libellaricus dici poſſet, de quibus tam eruditè in aureis Commentariis [b] de Canonizatione Sanctorum per SANCTITATEM VESTRAM differitur; ſed Angeli beneficio vinculis ſolutus in Italiam rediit; & de ſimilibus Martyribus in ſacra Antiquitate plura numerantur exempla, quorum nonnulla modò per Sanctitatem Veſtram in hodierna ſua eleganti Alloquutione fuerunt allata: Verùm cum ſecundum præſentem Eccleſiæ diſciplinam requiratur conſummatum martyrium, ut Sancti inter Martyres ab Eccleſia renuncientur, & in laudata Alloquutione etiam proclamatum extitit, ſufficit quod noſter B. Joſeph ſit coronatus in Cœlis, ubi, ut inquit Cyprianus, [c] Deus Martyres probat & coronat.

a *Lucæ cap.* 10. 1. b *Lib.* 1. *cap.* 2. c *Ep.* 54.

NICOLAUS Carafa Archiepiſcopus Philippenſis Aſſiſtens.

CUM Lutherana lues nedum e Germania, verùm etiam e ceteris Septentrionis partibus catholicæ Fidei germen penitus evellere contenderet, moliretur, Romani Pontifices Prædeceſſores tui ſummo quo Tu polles, zelo in Fidei puritate tuenda, ut huic tam pernicioſo morbo occurrerent, Concilium OEcumenicum Generale Tridentinum uti præ omnibus opportunum ac ſalutare remedium indixere. Eo ipſo tempore Italia noſtra, ubi catholica Fides & primam Sedem & Principatum poſſidet, non ſine divini Numinis ſpeciali ope beatum Joſephum in Oppido Leoniſſæ in lucem edidit; cujus altiſſimæ perfectionis fama vitiorum hæreſumque monſtra conſunderentur, & vera quæ per dilectionem operatur, Romana Fides ex ipſius ſplendore virtutum novum reciperet munimen & ſolamen. Et ſanè in Viro iſto omni laude digno, non minus propriæ quàm alienæ ſolicito ſalutis, tam vehemens divini amoris æſtus ac catholicæ Religionis propagandæ Fidei ſtudium fuit, ut non modò abdicatis ſeculi pompis totum ſe Deo in ſacra Capuccinorum Familia manciparet; ubi orationibus, vigiliis, jejuniis ceteriſque corporis macerationibus operam dedit: Sed nil omittens pro illius ſeculi depravatis moribus corrigendis, in omni virtutum genere ſe exercens, ita divina flagrabat charitate, ut etiam martyrium Chriſti Athleta pro Infidelium appeteret converſione, ut ejus geſta loquuntur. Itaque ſi SANCTITATI TUÆ viſum fuerit, Beatum iſtum Sanctorum Catalogo adſcribendum cenſeo.

D. FERDINANDUS ROMUALDUS Guiccioli Archiepiſcopus Ravennæ Aſſiſtens.

NUllis profectò humanis laudibus æquari poſſunt, SANCTISSIME PATER merita beati Joſeph a Leoniſſa. Charitas illius in Pauperes, in Peccatores & Infideles flamma ignis fuit, flamma lucens & comburens. Quæ non excogitavit Joſeph, quæ non ſuſcepit, quæ non abſolvit ſanctiſſima heroica facinora, ut Pauperes levaret, Peccatores ad cor, Infideles ad fidem converteret? Barbarorum Regiones ultro adjit, immanitatis faciem & minas non timuit, ut Captivorum gemitus ſolaretur, catenas abrumperet & ſecretiora tremendi Regis penetralia tentavit, ut eo uſque inſinuata Fides captivitatem tot Infidelium ad Crucifixi pedes captivam duceret. Non illum carceres, non verbera, non plagæ, non immania tormenta a propoſito terruerunt; etſi minùs jam martyrem ſanguineæ Turcarum cruces tunc conſumarunt, conſumavit tamen amor & charitas, inceſſanti laborum, vigiliarum, itinerum, ſolicitudinum pro ſalute Proximorum, pro Chriſti Pauperibus martyrio. Admirabilia

lia hæc omnia, imperceptibilia ac pene divina merita, BEATISSIME PATER per se ipsa loquuntur, per se ipsa debitum Cœlitibus cultum expetere atque exigere videntur.

FELIX Solatius Archiepiscopus Thebarum Assistens.

QUem in præparato martyrio toleratis priùs per triduum atrociſſimis cruciatibus Martyrem noluit omnipotens Deus, eumdem tamen Confeſſorem admirabilem ſub diverſo martyrii genere, ut exemplar chriſtianæ perfectionis nobis reliquit: Beatus enim Joſeph a Leoniſſa in Italiam e Conſtantinopoli redux, ferventiori charitate pro ſalute Proximi incenſus, in pagis & villis, ubi Meſſis quidem multa & Operarii pauci, errantibus a ſemita, qua iter ad cœleſtem Patriam intenditur, lumen Evangelicæ veritatis attulit: Pueris & Paſtoribus maximo cum labore Fidei rudimenta præbuit, flagitioſos homines ad caulam Domini reduxit, & patientia & humilitate excellens, laceſſitus injuriis, verberibus & colaphis, invictam ſui animi manſuetudinem demonſtravit, alteram maxillam, exemplo Salvatoris noſtri percutientibus præbens. Tutò igitur, BEATISSIME PATER Virum tam eximium, virtutibus omnibus heroicis & probatis miraculis clarum, qui in vinea Domini ſtrenuè laboravit, & cui Deus maximum incrementum dedit, in Catalogo Sanctorum adſcribendum cenſerem, ut hoc in terris cultu novæ gloriæ augumento cumuletur in Cœlis.

ANTONIUS Fonſeca Epiſcopus Æſinus Aſſiſtens.

SI veritate prædicante qui ſe humiliat exaltabitur, & qui confitetur Chriſti nomen coram hominibus, glorificabitur coram Angelis Dei; jure BEATISSIME PATER ad pedes Sanctitatis TUÆ provolutus enixè oro atque obteſtor, ut beatus Joſeph a Leoniſſa Sanctorum Faſtis accenſeatur. Admirabilis enim illius virtus ſub aſperrimo Capuccinorum habitu, in abjectiſſimis Cœnobiorum officiis, in reducendis ad frugem rudioribus populis latere maximè ſtuduit: Nomen autem Chriſti inter Gentes coram Regibus, & ferreo etiam unco ſuſpenſus annuntiare non deſtitit. Jam verò eximia illius Sanctitas gloriâ miraculorum ſplendeſcens, ejuſque exuviæ lacteo humore fragrantes, dum illa ſubjici nequit adverſariorum inſidiis, & iſtæ a Barbarorum injuria evaſerunt immunes, omnium Fidelium admirationem cultumque promerentur ac poſtulant.

NI-

NICOLAUS MICHAEL Abbati Epiſcopus Scyllacii.

Filius accreſcens Joſeph crevit ab infantia miſericordiâ & Sanctitate. Grandior perfectior evaſit. Continentiæ & pudicitiæ utriuſque Joſephi imitator, Minorum Capuccinorum Ordinem ingreſſus crevit de virtute in virtutem in gradu heroico; crevit gloria illuſtrium miraculorum in vita & poſt mortem. Creſcat ergo SANCTISSIME PATER beati Joſephi cultus, & ſanctificetur adhuc qui Sanctus eſt.

Fr. PLACIDUS Pezzancheri Epiſcopus Tiburtinus Aſsiſtens.

Beatus Joſeph a Leoniſſa, quem ab ipſis incunabulis ſibi elegiſſe viſus eſt Deus, integerrimè vixit in ſeculo. Verùm non ignarus virginitatis lilium inter pœnitentiæ ſpinas magis vigere tutiuſque ſervari, Ordinem Minorum Capuccinorum adoleſcens ingreſſus, cunctis quæ Seraphici Inſtituti Sacerdotem decent, virtutibus animum excoluit, & corporis ſenſus peculiaribus exquiſitiſque cruciatibus afficere non intermiſit: Immo charitate æſtuans Conſtantinopolim perrexit, ubi pro Chriſto labores, ludibria, verbera, carceres & triduò immane ſupplicium, cancri nuncupatum fortiter atque alacriter pertulit, in quo morte acerbiſſima certò certiùs occubuiſſet, niſi divinitùs fuiſſet ereptus; ita ut martyrio non defuerit animus, licet Perſequutor totum non luderit ſanguinem. Et cum viciſſim Deus a quo bona cuncta procedunt, illum altiſſimæ contemplationis ac prophetiæ dono pluribuſque miraculis nobilitaverit, apertè indicat ſe velle, ut idem ſanctis Confeſſoribus ſolemni ritu adnumeretur.

BERNARDUS ANTONIUS Pizzella Epiſcopus Conſtantiæ Aſsiſtens.

Qui fecerit & docuerit ſic, magnus vocabitur in Regno Cœlorum. Utrumque perfecit beatus Joſeph a Leoniſſa Ordinis S. Franciſci Capuccinorum Sacerdos, dum in Chriſti Eccleſia opere & ſermone plurimùm potuit. Fecit vel Puerulus jejunio aſſuetus, fecit ætate grandior, qui & ſeipſum odiſſe & Crucis mortificationem jugiter in ſuo corpore geſtare in moribus habuit: Fecit uſqueadeo ſolicitus, ut martyrii deſiderio flagraverit: Neque verò aut cauſſa martyrii aut pœna defuit: Defuit tantùm mors, quod multum adhuc viæ conficiendum illi ſupereſſet.

Docuit quum in ipſa juventa æquales ad Mundi contemtum fuerit adhortatus: Docuit verbum Dei evangelizando: Docuit inſuper Apoſtoli Andreæ exemplum ſequutus, ſolido triduo quo ſuſpenſus pependit; & catholicam Fidem nec labore victus, nec tormentis fractus palam teſtatus eſt.

Quis

Quis ergo prohibet, egregium hunc Ecclesiæ filium, miraculis quoque clarum, magnum vocari in Regno Cœlorum, & inter Sanctos referri? Ego sanè nedum ita sentio, sed enixè deprecor, ut tandem de Sion exeat lex & verbum Domini de Jerusalem.

Fr. PAULUS Alpheran de Bussan Episcopus Melitensis Assistens.

BEATISSIME PATER. Vir Apostolicus Josephus a Leoniſſa Ordinis Capuccinorum ardentissimo animarum zelo cum esset accensus, ad effundendam Turcis Evangelicam lucem Byzantium advolavit; ubi tot atrocia pro Christi Fide pertulit supplicia, & quamvis mortem non oppetierit glorioſam, ipse tamen martyrii palmæ non defuit. Omni denique virtutum genere, præsertim durissima carnis mortificatione, admiranda humilitate, gloria miraculorum, sicut lampas ignis in Ecclesia Dei resplenduit: Fac supplex oro BEATISSIME PATER, ut cœlestes inter Cives Vir glorioſissimus resplendeat, & ita censeo.

ALEXANDER de Abbatibus Episcopus Viterbiensis & Tuscanensis Assistens.

INter complura beati Josephi a Leoniſſa miracula, ipsam ejus vitam majus dixerim miraculum. Istiusmodi videbitur adhuc lactentis infantia ab oppressionis periculo divinitùs erepta. Nec prodigio caruit pueritia vixdum septennis, tunc equidem ætate imbecillis, sed jam matura virtuti. Nec sine miraculo florida juventus obsequentes habuit morbos ad tuendum perpetuæ castitatis propositum. Martyrio jamjam proximus mortem non tam mirabiliter evasit quàm superavit; sic tamen ut sibi mortuus Deo viveret & Proximorum saluti. Postremò in admiranda ipsius morte pulchrioris vitæ præseferebant indicia vividus color, flexiles artus & fragrans odor. Hæc sunt vitæ & virtutum miracula, quæ prodigiorum miraculis adjuncta Sanctum in terris proclamant Josephum a Leoniſſa, si SANCTITAS VESTRA dignetur communibus Fidelium votis annuere.

NICOLAUS FRANCISCUS de Bonhome Episcopus Carpasiensis Assistens.

EA est Bonitas divina, ut quemadmodum in veteri testamento identidem mittebat Prophetas & Viros virtute pollentes, qui Populum Israel a viis suis corruptis se convertere invitarent, ita quoque in novo testamento indesinenter suscitat Viros Sanctitate præcellentes, qui verbo & exemplo præeant Populo sibi acquisito, ovesque vel devias, vel errantes ad Ecclesiam suam & Christi sequendam doctrinam vel aggregent

vel

vel revocent; inter hos fuit beatus Joſeph a Leoniſſa Sacerdos Capuccini Ordinis, qui ab incunabulis mirabiliter a Deo conſervatus, toto vitæ decurſu prodigia fecit in virtutum exercitio, ſignanter in exercendis humilitate, abſtinentia, caſtitate, obedientia, fide, ſpe, charitate in Deum & Proximum, atque in omni virtute confortatus ſecundùm potentiam claritatis Dei in omni patientia & longanimitate, cum gaudio omnibus ad omnia factus evangelizavit Evangelium Chriſti, opprobria & carceres fortiter ſuſtulit, martyrium ſanguinis perfectum ardenter deſideravit, martyrium quoad pœnas & ſupplicia hilariter ſuſtinuit, & divinâ potentiâ a morte ereptus martyrium mortificationis jugiter in corpore ſuo portavit: Sicque cucurrit ut comprehenderit & bravium acceperit, atque dignus factus ſit inter filios Dèi computari, & in partem ſortis Sanctorum in Cœlis cooptari. Præmiſſum conteſtantur miracula in vita ejus & poſt mortem divinitùs operata per ejus interceſſionem: Quapropter ſi ita placuerit SANCTITATI VESTRÆ, dictum B. Joſeph in Catalogum Sanctorum per ſolennem Canonizationis actum in terris referendum eſſe exiſtimo & ita ſupplex oro.

LUDOVICUS ANTONIUS Valdina, olim Cremona Epiſcopus Hermopolitanus Aſſiſtens.

INter Populorum Principes, qui in Cœlis congregati ſunt cum Deo Abraham referre meritò poteſt SANCTITAS VESTRA conſuetis Sedis Apoſtolicæ cæremoniis beatum Joſeph a Leoniſſa, in quo profugus ille juſtus clarè apparet, quem deduxit Sapientia per vias rectas, donec daret illi claritatem æternam. Profugus a ſeculo beatus Joſeph ſe recepit in Arcem Religionis Patrum Capuccinorum, in qua tota vita ambulavit vias rectas omnium virtutum. Ab Italia deduxit illum Sapientia Conſtantinopolim, ibique vias rectas & maximè difficiles tenuit Fidei chriſtianæ, ferendo pro Chriſto crudele martyrium, pede manuque dexteris integro triduo, ferreo unco e ſublimi ſuſpenſus, igniſque ſuppoſiti denſo fumo ſuffocandus. Ope Angeli liber a Turcis, & in Italiam redux cucurrit vias omnes charitatis in fame & ſiti, in itineribus & laboribus, in frigore & nuditate, flagellis & contumeliis, loricâ ferreâ continuò præcinctus, ut Chriſtum Dominum clarificaret ſuper terram. Oſtendat nunc ergo illum Vicarius Chriſti in Civitate ſancta Hieruſalem habentem claritatem Dei.

FABRICIUS Borgia Epiſcopus Ferentinus Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Si in rebus arduis conatus ipſe & prompti animi obſequium pro facto eſt, quemadmodum Abrahami exemplo divinitùs oſtenſum novimus, profectò B. Joſephus a Leoniſſa qui Chriſti fidem

fidem coram Regibus & Tyrannis prædicare in animo habuit, ac tropheum Crucis Chriſti Conſtantinopolitanis Arcibus impavida intulit manu, atque ea de cauſa ex unco ferreo per triduum ſuſpenſus immane tormenti genus fortiter alacriterque ſuſtinuit; martyrii decus non tam amiſiſſe, quàm novo rerum deinde præclarè geſtarum decore cumulaſſe cenſendus eſt. Servatus enim divinitùs fuit, ut aſperrimo vitæ genere mortificationem Jeſu, cujus mores exprimere & gloriam propagare vehementer ſtuduit, ſemper in corpore ſuo circumferret, & ad martyrii palmam Apoſtolicos labores adjungeret, dum proximorum ſalutis ſtudio flagrans oppida & villas, ubique virtutum veſtigia relinquens, ubique meſſem animarum colligens circumcurſaret. Quocirca BEATISSIME PATER, tam eximia B. Joſephi virtus ſatis a Deo miraculis comprobata meritò expoſcit Sanctorum honores, ex quibus Chriſtifideles ad imitationem & invocationem ejus inflammentur.

HIPPOLYTUS e Rubeis Sancti Secundi Epiſcopus Senogallienſis Aſſiſtens.

ALter iſte Seraphici Patriarchæ Franciſci filius beatus Joſeph a Leoniſſa, duobus aliis per SANCTITATEM VESTRAM uti confidimus, ad altiorem cultum provehendis beato Fideli a Sigmaringa, & beato Petro Regalato congruum quidem eſt aſſociari. Non ipſe martyrio, neque martyrium ipſi defuit; cum primo non ſtudium orationis, non vis compaſſiva dolorum ac vulnerum Chriſti Domini; cum ſecundo non humilitatis & paupertatis amor, non patientia in adverſis, non zelus Sacerdotalis pro domo Dei, non effuſa & perfecta charitas; non demum ante & poſt mortem miraculorum præſtantia cum utroque. Quid ultra? nomen illi Joſeph: Nomine ipſe ſuo gloriam ſibi augeri poſtulat: Scilicet filius accreſcens Joſeph.

D. PAULUS THOMAS Marana Epiſcopus Aſculanus in Piceno Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Ut Beatitudo Tua exaltet in Eccleſia laureâ Sanctitatis B. Joſephum de Leoniſſa a Te petunt virtutes in gradu heroico quibus ſe ornavit, innocentia nunquam interrupta, virginitas immaculata, paupertas arctiſſima, obedientia admiranda, pœnitentia ſine exemplo, humilitas profunda, abſtinentia ſemper auſterior, amor in Deum quotidie intenſior, charitas in Proximum undique exæſtuans, longum denique martyrium non alleviatum per mortem, a qua miraculosè fuit præſervatus; humiliter etiam poſtulat Aſculana Eccleſia, cujus Diœceſim prius ſanctis ejus operibus, dein morte verè pretioſa in Do-

mino illuſtravit. Annue igitur SANCTISSIME PATER, Sanctum legitimè declarando, quem jam in Cœlis regnare manifeſtiſſimè comprobatur.

Fr. SILVESTER Merani Epiſcopus Porphyrien. Aſsiſtens.

IN B. Joſepho a Leoniſſa habemus Religioſæ perfectionis cultorem eximium, & Virum undequaque Apoſtolicum, qui non ſolum fuit illuſtris gloria confeſſionis, ſed & ipſam martyrii ſi non lauream, certè laudem abundè promeruit; pœnam ſiquidem ſubjit pro Chriſti nomine, quæ ſatis fuit ad illius conſummationem, & ſola Dei virtute ac voluntate factum eſt ne conſummaretur, ut inde jure quæri poſſit an glorioſior, quia martyrium ſuſtinuit, an quia non perfecit. Itaque non jam precibus & ſupplicationibus agitur, ſed ipſa exigit Dei gloria, ut beatus Petrus Apoſtolus qui adhuc in SANCTITATE VESTRA & vivit & loquitur, voce ſua pronunciet beatum hunc Cœnobitam talem ac tantum fuiſſe Virum, de cujus præclaris exemplis, meritis ac triumphis Chriſti Eccleſia jure ubique in Domino glorietur.

NICOLAUS Mancinſorti Epiſcopus Anconitanus Aſsiſtens.

BEato Joſepho a Leoniſſa nulla defuit virtus, nec martyrii tormenta defuerunt. Talenta præterea quæ a Deo acceperat, ſancto fœnore ſuperlucratus in Apoſtolico quod ritè exercuit, miniſterio dignus fuit, *qui intraret in gaudium Domini ſui*; unde Vir Dei tot glorificatus miraculis, dignus quoque videtur, ut a SANCTITATE VESTRA in Sanctorum Albo deſcribatur.

ANTONIUS Cantoni Epiſcopus Faventinus Aſsiſtens.

QUæ Apoſtolici Viri maximè propriæ ſunt virtutes animique dotes, has in heroico perfectionis gradu agnoſcere licet in B. Joſeph a Leoniſſa, cujus præclarè Geſtis præclariora accedunt uſque ab incunabulis patrata miracula. Cumque nec ipſe martyrio, nec martyrium ipſi defuerit, meritam quoque gloriæ coronam eidem non defuiſſe credendum eſt. Id autem a SANCTITATE VESTRA ſolemni judicio definiri catholicus Orbis exoptat.

PAULUS Bonaviſa Epiſcopus Spoletinus Aſsiſtens.

SAcerdos pjiſſimus Joſeph a Leoniſſa uſque a teneris annis perfectionis iter arripuit, & in ſortem Domini vocatus in Capuccinorum Religione, tum alibi, tum præcipuè in mea Diœceſi ſuæ ſanctiſſimæ vitæ reliquit veſtigia. Inviſitur adhuc ille fons, ubi aquam ſordidam intincto

pane

pane ſorbebat: Adſunt etiam illa ſacra Roſtra in quibus ferventiſſimo zelo viventes in tenebris ad viam lucis revocabat; & pene dicam audiuntur uſque nunc Populorum gemitus peccata, ipſo perorante amariſſimâ contritione deteſtantium: Vitæ auſteritate perfectiſſimæ pœnitentiæ licet innocens ſemitam preſſit: Integerrimæ puritatis liliis circumdatur: Patientiæ manſuetudine admirabilis, ceterarumque virtutum ſplendore mirificè irradiavit. Amore tenerrimo dilexit Proximum ſuum, & inimicos ſuos ſingularibus amoris officiis proſequebatur: Charitate in Deum jugiter languebat: Unde evocatus ad gloriam noſtri adhuc non obliviſcitur, cum per inſignia prodigia etiam nunc ſuæ charitatis viſcera diffundit, quibus rite probatis tutò conjicere poſſumus, benigniſſimum Deum qui illum glorificavit in Cœlis, velle etiam ut veneretur in terris, ſi tamen ita SANCTITATI TUÆ viſum fuerit.

CÆSAR Bonajuti Epiſcopus Pharenſis Aſsiſtens.

VIx puerilis ætatis ſtadium aggreſſus fuit B. Joſeph a Leoniſſa, cum incredibili erga inopes miſericordiâ & perpetua quadam, ſibique ſemper conſtanti morum ſuavitate & gravitate, quaſi myrrha electa dedit ſanctitatis odorem: Flagrans martyrii ardore Catholicæ legis fuit propugnator & vindex: Æſtuabat erga Proximos charitate, dum evangelica prædicatione ipſos adjuvare totis viribus enitebatur, patientia incredibili ſummaque ſui ſpiritus ſuavitate, quoties licuit minimè prætermiſit, & Chriſti ſectando conſilia, percutienti maxillam alteram protinus offerebat. Crudeliſſimus pro Chriſto ſui corporis carnifex, in graviſſimis morbis ſimplici tactu, prece, imperio expellendis, in rebus abdictiſſimis penetrandis adeo mirabilem Deus illum fecit, ut numerari in hac temporis anguſtia, vel recenſeri ſingula non poſſint.

Cum itaque BEATISSIME PATER, tot tantaque paſſus ſit tormenta dum viveret, æquum eſt ut & coronam gloriæ conſecutus, inter tot alios magni Franciſci Patris Filios Albo Sanctorum & ipſe connumeretur.

MARIUS Maffei Epiſcopus Fulginas Aſsiſtens.

NOn abſque divino factum arbitror conſilio BEATISSIME PATER, ut de præclaris geſtis ſigniſque Joſephi a Leoniſſa hac potiſſimum die peragendum occurreret, quæ S. Antonii Patavini feſtivitate illuſtris eſt ac jucunda. Ille enim Africanas cogitavit oras, iſte Conſtantinopolitanas adivit; uterque martyrii deſiderio flagravit, utrique defuit martyrium. Ambo hæc noſtra Italica arva Evangelico effuſo ſemine fœcundarunt; ambo ſignis inclaruere dum viverent; ambo illis uſque modò inclareſcunt. Quos ergo martyrii flamma ſuccendit; quos Evangelii præ-

cones habuit Italia ; quos præcipuæ virtutes & ſigna plura commendant ; quos denique Seraphicus Ordo conjunxit, hos BEATISSIME PATER, ad cumulandam hujuſce diei venerandam ſanctamque lætitiam, hos inquam communi ſanctificationis conſortio Te copulare exoptamus, ut Tuo quiſque noſtrum fretus oraculo dicere deinceps valeat: *Vidi conjunctos Viros habentes ſplendidas veſtes. Ambo ſunt Viri ſancti facti amici Dei.*

GUIDO Urſellus Epiſcopus Cæſenæ Aſsiſtens.

SI Deus admirabili planè providentia beatum Joſeph a Leoniſſa per Angelum ſuum e Turcarum manibus, atque adeo ex duriſſimo unci tormento non eripuiſſet, haberemus in fortiſſimo Viro, quo glorioſiſſimum Chriſti Martyrem coleremus. Verùm cum ut Hieronymus habet, in Martyre voluntas coronetur; ipſe verò beatus Joſeph quaſi ſtrenuus quidam miles denuo in arenam deſcendens omnem vitam ſuam in laboribus, periculis, vigiliis, itineribus, anguſtiis, ut omnes Chriſto lucrifaceret ex Apoſtoli Pauli ſententia, traduxerit, quod a crudelitate non potuit, id prorſus eximia charitate ſua eſt conſecutus; optimo proinde jure atque conſilio meditatur SANCTITAS VESTRA, Apoſtolici Viri memoriam ſignis quoque & prodigiis toto terrarum Orbe clariſſimam ampliſſimis Sanctorum honoribus conſecrare.

HYACINTHUS de Silveſtris Epiſcopus Nepeſinus & Sutrinus Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Innocentiſſimum hominem ſummo pœnitentiæ amore non modò incenſum, ſed pene conſumptum ſpectamus, dum B. Joſeph a Leoniſſa nobis ſpectandus proponitur. Si igitur tantam apud omnes laudem præteritorum criminum dolor pœnitentiaque promeretur, quanti in eo homine facienda eſt, qui pœnitentiæ ſtimulum innocentiam tantummodo habuerit? Magnum enim eſt pœnitere quod peccaveris, maximum ſanè pœnitere ne pecces. Lilium hoc igitur ſpinas inter ac vepres dum viveret enutritum per univerſam Eccleſiam ſuavitatis odorem diffundat, ut allecti homines in ejus odorem currant, ſpinaſque & ipſi aliquando innocentiæ tutelam certiſſimam amplectantur.

LEO LUCAS Vita Epiſcopus Oppidenſis Aſsiſtens.

BEATISSIME PATER. Quæ ad ſolemnem Sanctorum Canonizationem requiruntur, ea omnia in beato Joſepho a Leoniſſa concurrere videntur. Ab incunabulis enim divina ope protectus, ne a dormiente Matre ſuffocaretur, ubi primum ad puerilem ætatem pervenit futuræ Sanctitatis ſpecimen dedit, & creſcente ætate crevit etiam pietate. Virginitatem Deo vovit, & ad exitum uſque vitæ ſervavit. Grandior factus

Capuc-

Capuccinorum Familiæ nomen dedit, in qua Tirocinio expleto martyrii deſiderio flagrans Conſtantinopolim ſe tranſtulit, ubi etſi ejus animam gladius perſecutoris non abſtulerit, martyrii tamen palmam non amiſit. Demum in Italiam reverſus humilitatem, ut certum ſuæ Religionis patrimonium ſemper coluit: Domum verrere, terram fodere & viliora quæque præſtare in deliciis habuit. Ab honoribus quoad potuit ſemper abhorruit. Obedientia fuit admirabili. Corpus ciliciis & flagellis cruentans jugiter Crucis mortificationem in ſuo corpore portavit. Chriſti Domini paſſionem ita contemplabatur, ut ei compati videretur. Ejus precibus panis reliquias adeo Deus multiplicavit, ut omnibus Nautis ſecum Conſtantinopolim proficiſcentibus ſuppeterent, & ex perexigua farina quam ex eleemoſynis acceperat, tantum panis confici obtinuit, quantum Ocriculi & Borbonii aliiſque finitibus Populis ad ejus concionem confluentibus ſatis eſſet. His itaque aliiſque virtutibus & miraculis rite probatis, dignum puto Beatissime Pater, qui Sanctorum honoribus conſocietur.

ÆGIDIUS Iſabelli Epiſcopus Alliphanus Aſſiſtens.

Beatissime Pater. Geſta B. Joſeph a Leoniſſa talia ac tanta fuere, ut ad efformandum validum Chriſti Athletam vix relinquant quid deſiderari poſſit ulterius; verus quidem ſine dolo Iſdraelita adeo ſuper Ordinis ſui Fratres eximio emicuit vitæ candore & pergrandi erga Proximum charitate, ut per continuum ſui corporis cruciatum virtutum omnium factus exemplar, & in cœleſtis *Patris domo filius accreſcens*, pluribus portentoſis miraculis illuſtrari meruerit; quamobrem cenſeo ut Fidelium *omnium benedictiones fiant in capite Joſeph*, & dum in tam excelſo culmine *veluti ſeparatus Nazareus extollitur inter Fratres*, per Sanctitatem Vestram ei Divorum decernantur honores.

JOANNES ANTONIUS Bacchettoni Epiſcopus Anagniæ Aſsiſtens.

Beatus Joſeph a Leoniſſa eodem fuit ſeculo datus, eodem ademptus quo beatus Fidelis a Sigmaringa: Ambo a teneris annis orbati parentibus, ambo Capuccinorum Ordinem amplexi. Unus Apoſtolici muneris fuit utriſque ardor, exactiſſimæ paupertatis rigidus uterque Profeſſor. In utroque inſignis eluxit animi fortitudo & conſtantia, qua labores, qua probra, qua ſubiere cruciatus: Etſi Joſeph non uſque ad ultimum ſanguinem quia divinitùs ereptus ſuppliciis, incruento charitatis ſuæ martyrio lentiùs quidem, at Proximorum ſaluti utiliùs conſumendus. In hiſce heroicarum æmulatoribus virtutum Deus quoque probatis ſibique concinnis & convenientibus ſignis ſeſe oſtendit mirabilem. Proportio & concordia hæc tanta rerum perfici complerique poſtulat,

Bea-

Beatissime Pater, & unico solemniori ritu, unoque oraculo declarari, ut quorum una mens, unum studium, unus labor fuit in via, unum sit præmium, una quies in patria: Et duo hæc Ecclesiæ luminaria, unius summi Sacerdotis manu unoque actu, Candelabro admoveri.

FRANCISCUS ANTONIUS Spadea Episcopus Aquinas & Fregellarum Assistens.

Beatissime Pater. In Martyribus non passionis initium pro Christo toleratum, sed consummatio & finis tantum laudatur; in beato tamen Joseph a Leonissa & initium martyrii se præbet laudandum, & species quædam consummationis ejusdem martyrii, quamvis diutiùs protractæ. Pro Fidei confessione jam pendebat in ligno, & a terra sublimis erat proximus Cœlo; jam palmam manu carpebat, & suo capiti pendentem conspiciebat coronam; at solutus ab Angelo jussus est in patrias Italiæ Regiones reverti, nova prælia pro Dei gloria & ad animarum initurus salutem. Nisi tanto miraculo a morte fuisset ereptus, jam victor laureatus triumphasset Joseph in Cœlo unicâ martyrii palmâ contentus, nec amplius post consummationem potuisset & meriti & gloriæ incrementa referre. Privilegium Viri Dei fuit hoc, ut dilata passionis consummatione posset Apostolico suo ministerio in majorem Dei gloriam animarumque profectum fortiter incumbere, nova tormenta tolerare pro Christo, nova improborum probra sufferre, longumque rigidissimæ vitæ voluntarium subire martyrium. Quis igitur enumerare queat & coronas & palmas, quibus suum usque in finem decoravit triumphum? Admiranda quippe sunt prodigia, quibus Deus ipse in ædificationem corporis Ecclesiæ, ac etiam ad confusionem gravium corde filiorum hominum mirificavit sanctum suum ante & post corruptibilis vitæ decessum. Hinc non solùm inclytus Capuccinorum Ordo cujus extitit filius, sed cuncti ejus sanctis operibus & prædicationibus eruditi, accensi, in viam salutis traducti & in hac lacrymarum valle gementes & flentes, tot miseriis quasi inopiâ consumpti, ejus Canonizationem præstolantur solemnem, & a Sanctitate Vestra enixè deprecantur, ut majori possint fiducia ire ad Joseph & spiritus alimenta, secus mox perituri, ejus intercessionibus petere.

NA ILUMURI AT.

GNæ tietræ tæ skælkiem xompl kæ na dæſton præ tæ ndiecuræ ſcieta Fratnij e Capuccinet me tæ lumurinæ Joſif caa Leoniſſa. Præ tæ vertet ſe ggiʒʒ ggela etiyh na bie gnæ eeræ ſcium tæ miræ ndæ hundæt tona. Pſe Ɛotɐnæ caa derʒuræ mbij tæ me doræ hapt po ſi vaggh, ggiʒʒ hiret; e ggiʒʒ ʒunetiit ſcpiertit ſceint. Eʒe e caa bæænæ po ſi ſæmbra e tiih. Unæ nænc e mar me mænd'emia, tæ ʒʒom, e tæ nu muroga taſcti ggiʒʒ lævdimet. Ktiyæ robbytɐn Ɛoti. Vec ecam me aft ſe Kyſcia ſceinte i caa gnohunæ præ tæ mbæʒaa, tæ mira, e ʒe tæ vɐrteta. Aſctù ʒʒom, e ʒe præ ſcegnet, e mbrecullij, me ſe Ɛotɐn caa ndertuuæ Ktæ robbin' etiyh. Taſcti duhet vetæmæ. Saa ty ſcium ilumuri At. Tæ haps, e tæ deftoſc Ktæ tæ bucur', e Ktæ tæ lævduam ſceint ne rii, ſaa te ndekgnæ ggiʒʒ bota, e ggiʒʒ Kriſctærymi.

Joſifi Schirò Arçbiſcupu i Durſit, e Vicari Apoſtolicu ndæ Arbænit.

Ejuſdem Verſio latina:

JOSEPH Schirò Archiepiſcopus Dyrrhachinus & olim Vicarius Apoſtolicus in Epiro.

ECce Beatissime Pater aliud fulgentiſſimum exemplar chriſtianæ perfectionis, quod nobis exhibet & admirandum & imitandum ſacra Capuccinorum Familia per beatum Joſephum a Leoniſſa. Profectò tota illius vitæ ſeries ac præclara geſta non aliud undique redolent, niſi quandam ſuaviolentem unctionem unguentorum divini ſpiritus abundanter deſuper effuſam ſupra Virum planè formatum juxta cor Dei. Non mihi videtur Beatissime Pater, nec locus aptus, nec tempus opportunum hìc modò ſigillatim recenſenda, & quidem mea rudi incorruptaque oratione omnes ejuſdem Servi Dei, aut illæ præſertim quæ ad Deum diriguntur, virtutes. Sufficit mihi, quod eædem ſint hactenus, prout de more & ſevera trutina examinatæ, & Apoſtolico oraculo jam declaratæ in gradu heroico. Hoc idem enuncio de miraculis, quibus omnipotens Deus voluit hucuſque oſtendere ſibi acceptiſſimam animam Servi ſui. Reliquum ergo eſt Beatissime Pater, ut ſupremam toti operi manum imponas, & Joſephum a Leoniſſa toti quoque militanti Eccleſiæ imitandum ſolemniter proponas.

ՌԻՎ ՀԱՅՆԱԳԵՐԱՊԱՆԱԾ ՀԱՅՐ ՍԵՐԳԱՊՈՍ, ԵՒ ԼՈՒԾ։

Հիացման արժանի սքանչելիսն՝ զոր յայտնեաց Քն տէրն մեր Յիսուս՝ քայլելովն ի վերայ սաստկացեալ ալեաց։ Նաեւ ի բազմացուցանելն հացն Իսրայէլացւոցն, Որոյսն ահա վերստին նորոգեաց ներգործութեամբ իւրով Յովսէփ լինելոյ նահանի։ Որ վասն մեծութեան հաճոյսն եւս ի սէր Քրիստոսի հացի իւրոյ սակաւ ալեւրէն, եւ բազմանացոյց զնա բազում, եւ անթուելի ժողովրդոց, որ ընծայեցեալ էր նմա ի յողորմութեան։ Այլ՝ ընդ երկուս դեռս էանդ ցամաք ոտիւք, սիրելով զվերարկուն իւր ի վր հոսանաց ջուրց։ Նաեւ՝ ձեւացոյց մեզ զմարգարէն մովսէս, որ ցաւալեցոյց զգետն, եւ արար հոսել զջուր ի յայտառաջ վիմէն։ Այլ զի՝ եւ սա բղխեցոյց զաղբիւր իմն ի յանջրեայ լեռնէ, որով զովացուցանէ զծարաւեցեալ ընկերս։ Եւ վասն այսպիսեացդ, եւ այլոց սքանչելեացդ զոր յետ մահուանն իւրոյ գործեաց (բայց ի նառագինութեանն զոր արար ի կեանսն իւր), սահման Թէ սոյն երանելեալս Յովսէփ, Թարց կարծեաց, եւ երկբայութեց արժանաւոր է, զի ազնուական անուն սորին սրբացուցանիցի, եւ գրիցի ի Հաշուարանն սրբոց, Հրամանաւ սրբութեն ձերոյ։

ՍԿՍԱՒ ԱՂԼՔՍԱԴՐԷՆ՝ ԱՂՕՐ ԵՊԻՍԿՊՈՍ
ԿԵՍԱՐԻՈՅ ԿԱՊԱԴՈՎԿԻԱՆ, ՀԱՅՈՑ,

Ejuſdem Verſio latina.

SERGIUS ALEXANDRI Armenus Archiepiſcopus Cæſareæ Cappadociæ.

CHriſti Domini ſuper maris undas ambulantis, paneſque in deſerto multiplicantis miracula in Palæſtina edita, beatus Joſephus a Leoniſſa in Italia inſtauravit; nam ſua in Deum fide id obtinuit, ut perexiguâ farinâ quam acceperat ex eleemoſyna, tanta panis copia conficeretur, quanta eſſet ſatis, ut innumeræ hominum multitudini diſtribueretur; expanſo autem ſuper aquas Pallio, Truentum & Marojam flumina ſicco pede calcaret. Sed & Moyſen nobis repræſentavit, qui poſuit flumina in deſertum, & exitus aquarum in ſitim. Nam ex arido monte ad ſocii ſui aliorumque ſitim ſedandam, Joſephus aquæ venam aperuit. Quæ verò fuerint ejuſdem & viventis heroicæ virtutes, & ad cœleſtem gloriam transla-

translati miracula, ſupervacaneum eſt hìc recenſere. Locum eſſe proinde cenſeo, ut tutò Canonizatorum in terris beato Joſepho a SANCTITATE VESTRA decernantur honores.

STEPHANUS Evodius Aſſemanus Archiepiſcopus Apameæ.

QUI [a] *inſcriptus erat* BEATISSIME PATER, *in judiciis temporum lenire iracundiam Domini, conciliare cor Patris ad Filium* [b], *& teſtificari Evangelium gratiæ Dei*, beatus Joſeph a Leoniſſa ſacri Capuccinorum Ordinis Presbyter Profeſſus, vincula, tribulationes, cruciatus, qui ipſum Conſtantinopoli manerent, nequicquam moratus [c]: *Nihil horum*, cum Apoſtolo ajebat, *vereor*; *nec facio animam meam pretioſiorem quàm me, dummodo conſummem curſum meum & miniſterium verbi, quod accepi*. Inde verò [d] ſedem Satanæ adortum dixiſſes *ignem urentem in conſumendo criminum vepres*, dixiſſes *ſecurim vel aſciam in dejiciendo malas plantationes*. Verberibus immaniſſimè cæſus omnique contumeliarum genere adfectus trabem ex qua pendebat [e], convertit in Cathedram Magiſtri docentis [f]. Extinxit impetum ignis, effugit aciem gladii, caſtra vertit exterorum, & convaluit de infirmitate, [g] quia miſit Dominus Angelum ſuum, & eripuit adamantinum Athletam de manu Herodis & de omni expectatione Infidelium. Quem igitur Dominus [h] *ſimilem fecit in gloria Sanctorum, & magnificavit in timore inimicorum*, SANCTITAS VESTRA eorum Albo decernat cooptandum, quos ſolemnia Fidelium vota religioſo cultu humillimè proſequuntur.

BERNARDINUS Vari Epiſcopus Civitatis Caſtellanæ & Hortæ.

BEATISSIME PATER. Beatus Joſeph a Leoniſſa fuit in primis impavidus Fidei Athleta, qui vel ipſum Turcarum Principem aggredi non extimuit: Fuit paupertatis rigidiſſimus cultor, eximium humilitatis exemplar, obedientiæ ſectator egregius. Charitatem ita coluit ut nihil magis haberet in votis, quàm Deum ſibi demereri, eumdemque peccatoribus conciliare: Quos propterea in villis, Pagis lociſque campeſtribus adibat, eoſque concionibus, monitis ac hortamentis ad peccata deteſtanda adigebat; quo in munere cum totam ferme vitam cum maximo animarum lucro tranſegerit, curſum ſuum ſanctiſſimè conſummavit. Dignum idcirco exiſtimo, ut quod etiam miracula probant, SANCTITAS VESTRA decernat, redditam nempe ei fuiſſe illam juſtitiæ coronam, quam tot excellentibus meritis ſibi comparavit.

a *Eccleſ.* 48. b *Act.* 20. c *Ibid.* d *Apocal.* 2. *D. Bern. in vit. S. Mal.* e *D. Aug. Hom.* 119. *in Jo:* f *Ad Hebr.* 11. g *Act.* 12. h *Eccleſ.* 45.

Преѡсфинцѝте Пѕрнте.

Ѯ дѫѕѕцѭ семне не бѫкѫрѕмь, кѕндь пре Ферничѭль Ѩснфь чнстнмѕ, кѫ ачель гѕндѕ а фѭ кѫѕетать ла Цѕлнград, кѧ шѭ пе чеѭ стреѭнѭ декѕтрѕ адевѕрь кѫ Бесѣрнка ромен сѕѭ ѫнпреѫне, шн де ересѫль чель Махометеск ѫнсѫшѭ пе чель маѭ маре аль Тѫрчнлѡрь Сѫлтань сѕль деѕбатѕ, ѫнсь ачастѧ Ѩснфь трѕнндь наѫ ажѫнсь, мѕкарь кѕ не че ѫнтрѫ кнпь асѕ ѫнфрѕнце аѫ асѕ ѫнтѣрзїа нѫсаѫ пѫтѫть, кассѕнѫ фїе шѭ Ерѭтнчнлѡрь, шѭ Махометаннлѡрь спре кредннца лѫѭ Хс: Повѕцѫнторю, шѭ ѫнчепѕторю. Дечн де брѣме че ѫнтра ластѕ ѫнфлѧкѕрнтѕ кѕтрѕ Дѫѕеѕѫ, шн чель де апрѡапе драгосте саѫ прнстѕбнть. Недеждѐ адемь, кѕ ѫнь черю фїнндѕ ачаста кѫ аль сѕѫ патроцннїѫ бѧ лѫкрѧ, каре пре пѕмѕнть пентрѫ бннелѐ крецннескѕ тар. ерѧ ѫнчепѫть. Пре ачеста дарь Преѡсфинцїа тѧ ѫнтрѕ Сфинцн нѫмѕрѕндѫль, вен дѧ челѡрь дела рѕсѕрнть оѫнь Мнжлочнторю, прннтра кѕрѫѭ рѫгѕчѫнн ѫнблѕнѕѕндѫсѕ пѫтернкѫль дѫѕѕѫ солреле сѕоу рѕсѕрнтѫлѫѭ аль рѕсѕрѭ сѕба мнлостнвѭ.

Іѡа́нь Іи: Клеїнь Єпнскѫпѫль Дела Фѕгѕрашь.

Ejuſdem Verſio latina.

JOANNES INNOCENTIUS Epiſcopus Fagaraſienſis.

DIvinis lætamur auguriis, dum beatum Joſephum a Leoniſſa recolimus eo animo Conſtantinopolim cogitaſſe, ut & alienos a veritate Populos Romanæ Religioni conjungeret, & ad ejurandam Mahometanam ſuperſtitionem ſupremum ipſum Turcarum Tyrannum adduceret. Id quidem Joſephus, dum viveret, non eſt conſecutus; tametſi nullis incommodis, nullis difficultatibus frangi potuit aut retardari, quominus & hæreticis & Mahometanis ad veram Chriſti doctrinam amplectendam dux eſſet & auctor; verùm poſtquam in his ardentiſſimis in Deum & Proximum charitatis officiis migravit e vita, ſpem nobis haud dubiam facit, fore ut in Cœlo conſtitutus id patrocinio ſuo perficiat, quod in terris pro bono chriſtianæ Reipublicæ fortiter aggreſſus fuerat. Hunc igitur SANCTITAS VESTRA inter Sanctos recenſendo addet Orientalibus Tute-

Tutelarem, cujus precibus tandem placatum divinum Numen Solem ſuum Orienti oriri faciat.

POMPEJUS Compagnoni Epiſcopus Auximanus & Cingulanus.

EA quæ nobis de beato Joſepho Leoniſſano fuerunt propoſita, videntur mihi eximium præſeferre zelum honoris Domini, quo Vir ſanctiſſimus non quærens quæ ſua ſunt ſed quæ Jeſu Chriſti, ad ardua quæque, dura ac difficilia tentanda, ſubeunda, exequenda efferveſcebat, ut omnes Chriſto lucrifaceret. Quum itaque Spiritus ſanctus dicatur in ſacris litteris Spiritus zeli, quod nimirum qui ſpiritu Dei aguntur, eorum maximè interſit negocia Dei & Religionis curare; nemo ſanè ambiget B. Joſephum plenum fuiſſe ſanctitate & gratia & Spiritu ſancto, utpote quem zelus domus Domini ſemper comederit ac pene conſumpſerit. Ad hanc verò puriſſimam divini amoris & charitatis flammam accedente etiam luce miraculorum, cenſeo ſecundum hæc omnia cœleſtes illi honores jure optimo deferendos.

JACOBUS PHILIPPUS Conſoli Epiſcopus Amerinus.

BEATISSIME PATER. Ad Canonizationem jam præſignatam beati Fidelis a Sigmaringa altera beati Joſephi a Leoniſſa ejuſdem Ordinis Capuccinorum, pro qua tot ſuffragia mox prodiverunt, equidem mihi peraddenda videtur; oh nobile par Heroum! Ambo etenim ſub eodem ſacro Inſtituto virtutis ſtadium alacriter ingreſſi brevi metam attigere; par utrique ardor, corpus ciliciis & flagellis cruciandi ac perpetuâ fere a carnibus abſtinentiâ macerandi; ambo laborioſo itinere, vel ad finitimas, vel longinquas ſive ab orthodoxa fide aberrantes, ſive catholicæ fidei lumine penitus carentes peregrinati ſunt Gentes & Nationes, evangelicam ſementem conſperſuri; ambo tolerati, tum etſi haud ambo conſumati, martyrii gloriâ inſignes; ambo denique miraculorum ſplendore coruſcantes.

Verùm enimverò omnibus hæc communia ſunt Suffragantibus argumenta virtutum illius & ſanctitatis: Illud mihi peculiare eſt PATER SANCTISSIME, quod anno 1737. ad Corpus beati Joſephi (ſubter tunc terra repoſitum) recognoſcendum, elevandum, publicæque Fidelium venerationi exponendum hujus ſanctæ Sedis delegatione honoratus oneratuſque, illud oſſa oſſibus aptando manus iſtæ contrectaverunt undique; cum autem ad cor ejus intra quamdam capſulam authenticè conſervatam pervenerim, tam inuſitatum incognitumque percepi adhuc in eo permanentem odorem effundere, quod nonniſi cœleſtem exiſtimaverim; at nequaquam item admiranda alia defuerunt portenta; cum enim in Eccleſia ſanctiſſimi Salvatoris Leoniſſæ, quò B. Joſeph ſuæ futuræ ſancti-

tatis christianis operibus impensiùs incumbendo prima jecerat fundamenta, quamdam ejus sanguinis ampullam non solùm tunc Judicum delegatorum sigillo munitam, verùm quoque intra parietem crate ferrea haud amovibili custoditam a seculo & ultra devotionis gratia Incolæ asservarent, factum est ut cum præ manibus eam indulto cultui consignandam acceperim, sanguinem fluvidum ac rubescentem adinvenirem; quocirca tanto prodigio magnopere perculsus in lacrymas una cum Populo illico erumpere coactus sum, & uno omnium ore conclamare: *Mirabilis Deus in Sanctis suis*.

Tot igitur signis loquente Deo, & amicum suum ut superiùs ascendat invitante, undequaque justum erit & dignum PATER SANCTISSIME, ut quemadmodum beati Fidelis sic beati Josephi Canonizatio decernatur; hæc enim Biga Sanctorum quæ Christi jugum pari devotione portavit, planè decet, ut honore item pari veneretur.

JOSEPH Coppola Episcopus Aquilanus.

MEritò quodam accrescendi jure factum est, ut in B. Joseph a Leonissa non secus ac in B. Camillo de Lellis una eademque Sanctorum Canonizatione Aprutina Regio (in qua nullis oppidò suffragantibus meritis unus ex christiani. Gregis custodibus sum designatus) nobile par cœlestium heroum habere glorietur; & licet B. Joseph, secus atque ille, permanens semper in innocentia sua viriliter fecerit, consortatum videns cor suum eo quod Christum crucifixum amaverit; attamen quia ex Augustini sententia: Cor contritum proximum est cordi mundo, jus postulabat ut biga Sanctorum [audeo & ego uti verbis Chrysostomi a Te relati in appendice tom. 1. de Canonizat.] Biga inquam Sanctorum, quæ Christi jugum & Crucem ferens ex eadem exivit Regione, ab eodem Summo Pontifice qui Gregis Christi Pastor & Rector existit, in Sanctorum numerum referatur.

JOSEPH Rossi Episcopus Venafranus.

DUo luminaria magna BEATISSIME PATER, præclari Ordinis Capuccinorum istis sacris proposita sunt Comitiis. Alterum Fidelis a Sigmaringa qui martyrio catholicæ illuxit Ecclesiæ. Alterum modò Joseph a Leonissa qui ardenti charitate in Orientem ductus, dum Constantinopoli Turcarum supremum Tyrannum ad ejurandam Mahumetanam superstitionem adducere meditatur, ingressus illius palatium pedemque in intima cubicula inferre tentans, a Satellitibus comprehensus multis cruciatibus afflictus fuit. Latâ deinde in eum mortis sententiâ, pede manuque dextris unco ferreo suspensus est; unde dum pendebat, non destitit in opere Fidei, laboris & charitatis ad erudiendas Gentes infideles

les proferre doctrinam ſalutis, & lucem veritatis effundere. Sed poſt triduum tantis tormentis pro Jeſu nomine toleratis ab Angelo in forma pueri ereptus eſt, & in Italiam juſſus remeare; hìc charitatis proſequens opera in Vicis & Caſtellis miſeris hominibus, quibus ſacri deficiebant Operarii, doctrina, exemplo & opere quaſi lux cœleſtis affulſit; & in charitate, patientia & humilitate curſum ſuum feliciter conſummavit, & in gaudium Domini ſui intravit. Gaudeat propterea in Occidente ſancta univerſalis Eccleſia alterum in Aris poſt Chriſti Patrem putativum venerari Joſeph.

HIERONYMUS Lorenzi Epiſcopus Acernenſis.

BEATISSIME PATER. Mirum orandi ſtudium vitæque auſteritatem cum aſſiduis pro ſalute animarum laboribus conjunctam jure ſuſpicimus in beato Joſeph a Leoniſſa. Eumdem apud Barbaros, quos ad veram Fidem conabatur traducere, triduum unco ſuſpenſum e trabe pependiſſe, mox ab Angelo ereptum novimus; ut Athletæ ſanctiſſimo non martyrium aut martyrii corona, ſed mors duntaxat in illo cruciatu obita defuiſſe videatur. His aliiſque virtutibus planè perſpectis, tum quod tam multos ad juſtitiam erudivit, fulgere illum modò tanquam ſtellam in perpetuas æternitates miraculorum voce docemur a Deo; cum ad ejus tumulum noviſſimis his temporibus conſolidatæ ſint baſes Pueri & plantæ priùs diſſolutæ, & immane Mulieris ulcus ejuſdem ope obductum ſtatim ſit. Erit igitur providentiæ Tuæ BEATISSIME PATER, quod ſuppliciter peto, B. Virum inter Sanctos referre, ut amplioribus auctus honoribus magis luceat omnibus, qui ſunt in Eccleſia.

JOANNES FRANCISCUS Cavallinus Epiſcopus Alatrinus.

EXimius profectò zelus, quo beatus Joſephus a Leoniſſa Ordinis Capuccinorum, tum in defendenda augendaque fide orthodoxa, tum in confirmanda propagandaque animarum ſalute ſupra ceteros enituit, illud ſanè exigit PATER BEATISSIME, ut miraculis rite jam a Sanctitate Veſtra probatis in Sanctorum numero cooptetur; quemadmodum & ego ea qua decet reverentia, in obſequium tanti Viri demiſsè cogor efflagitare.

NICOLAUS Cioffi Epiſcopus Soranus.

POſt vitam ſummâ innocentiâ in ſeculo primùm ductam, omnibus deinde Religioſis virtutibus in ſeveriori Capuccinorum Inſtituto adauctam, incredibili propagandæ catholicæ Religionis & lucrandarum Jeſu Chriſto animarum zelo ardens pœnas quidem martyrii Conſtantinopoli

poli ſubivit; ſed Martyr non occubuit, ut per divini verbi miniſterium Chriſtifideles in Italia e vitiis ad virtutes, & e terra perduceret ad Cœlum; quò tandem ipſum perveniſſe divina etiam prodigia comprobarunt. Meritò igitur etſi non Martyris, Confeſſoris tamen nomen ipſi cum publico ſolennique cultu tribuendum eſſe ſentio.

JOANNES ANTONIUS Caſtelli Epiſcopus Catharenſis.

NUnquam latere potuit beati Joſephi a Leoniſſa virtus; compertum enim eſt eum ab ineunte pueritiâ, innocentiâ morum, orationis ſtudio, miſericordiâ in Pauperes, ſingulari erga Virginem Dei Genitricem pietate, eximia futuræ Sanctitatis indicia dediſſe; at ubi Capuccinorum Inſtitutum amplexus eſt, & prudentem, & Superiorum dicto obſequentem, & patientem injuriarum, & paupertatis, Religionis charitatiſque maximè ſtudioſum ſe præbuit. Zelo ſalutis animarum inflammatus, dum potuit Conſtantinopolim ſeſe contulit, ut Turcarum Tyrannum ad veram Religionem colendam induceret; ſed ab improbis ſatellitibus, diris, neque unquam aliàs auditis tormentis cruciatus, ab iiſque divina ope, nec ſine ſingulari prodigio liberatus in Italiam rediit, ubi diu cum munus Apoſtolicum objiſſet, plenus meritorum e vita mortali deceſſit, miraculorum laude in vita & poſt mortem illuſtris. Erit proinde Beatissime Pater, cur omnes plaudant gratulenturque Eccleſiæ, ſi Virum tanta ſanctitate morum tantoque deſiderio propagandæ Religionis catholicæ flagrantem infallibili Sanctitatis Veſtræ Decreto Sanctorum Albo adſcriptum eſſe intellexerint.

NICOLAUS MARIA Calcagnini Epiſcopus Civitatis Ducalis.

VItam quam ſibi a Deo ſingulari ſervatam beneficio B. Joſeph agnoſcebat, ab ipſa pueritia totam in ſanctis operibus inſtituit atque tranſegit. Ut verò faciliùs finem conſequeretur ſibi propoſitum, ſacræ Capuccinorum Familiæ nomen dedit, ibique Inſtituti ſui aſperitatibus majoribuſque aliis voluntate ſua ſuſceptis cruciatibus Apoſtolici muneris maximos adjunxit labores, quos dum in evangelizandis Pauperibus, Peccatoribus ad ſanam frugem revocandis, Infidelibuſque ad Chriſti Domini fidem convertendis ex obedientia libentiſſimè tolerabat, dignus habitus fuit, ut contumelias atque tormenta pro Jeſu nomine Conſtantinopoli pateretur. Tantum igitur orthodoxæ Fidei Heroem a Deo miraculis illuſtratum dignum planè exiſtimo, qui a Sanctitate Vestra conſcriptis in Albo Sanctorum Cœlitibus ſuperaddatur.

D. IN-

D. INNOCENTIUS Gorgoni Epiſcopus Pinnenſis & Hadrienſis.

BEatus Joſephus a Leoniſſa adoleſcens egregium adoleſcentibus exhibuit chriſtianarum virtutum exemplum, in Capuccinorum Ordine ſeveriſſimo vitæ ſuæ genere brevi omnibus factus eſt evangelicæ perfectionis exemplar; in concionandi quod divino quodam fervore exercuit, munere Apoſtolicum ſtudium, & in perſecutionibus immanibuſque quibus ab Infidelibus vexatus fuit, cruciatibus Martyrum conſtantiam charitatemque oſtendit, ac Deus, ut eum glorificaret, e perſecutorum manibus viſibilis Angeli miniſterio eripuit; renovato evangelico prodigio ſemel atque iterum fecit, ut modico pane hominum multitudinem ſatiaret; atque tot tantiſque miraculis etiam poſt mortem illuſtravit, ut non dubitem, quin Te decernente BEATISSIME PATER, Sanctorum coronâ & gloriâ ſit condecorandus.

Auditis ſingulorum ſuffragiis, preces quoque eorum implorans Sanctitas Sua, ut ſupernum lumen in re tanti momenti ſibi demereretur e Cœlo, ſubdidit.

VENERABILES FRATRES. Intelleximus ſuffragia veſtra de cauſa beati Joſephi a Leoniſſa, pro quibus ferendis ad Deum Vos priùs confugiſſe, idemque facturos etiam non dubitamus, ut cœleſte lumen Nobis impetretis. Attamen Vos magnopere hortari non prætermittimus, ut privatim ac publicè eaſdem preces ſuſcipiatis, cum Vos minimé lateat quantam vim habeant illæ precationes, quæ publicé & Eccleſiæ nomine indicuntur.

Orationi Pontificiæ cum fuiſſet finis impoſitus, ut de ea & de Suffragantium ſententiis Inſtrumenta conficerentur, Protonotarios interpellavit ex more D. Toppi Cameræ Apoſtolicæ Procurator Generalis his vocibus.

Ego Johannes Philippus Toppi Sanctiſſimi Domini Noſtri & Cameræ Apoſtolicæ Procurator Generalis rogo Vos omnes Protonotarios & Notarios Apoſtolicos hìc præſentes, ut de ſententiis conſilio & unanimi conſenſu Reverendiſſimorum DD. S. R. E. Cardinalium, necnon Patriarcharum, Archiepiſcoporum & Epiſco-

& Epiſcoporum, deque Summi Pontificis oratione & deliberatione præhabitis ſuper ſolemni Canonizatione beati Joſephi a Leoniſſa, unum vel plura, publicum ſeu publica conficiatis Inſtrumentum vel Inſtrumenta ad perpetuam rei memoriam.

Conficiemus Collegii nomine Protonotariorum Decanus reſpondit, eoſque adhibuit teſtes, qui hinc & inde adſtabant Pontifici, dicens: *Vobis Teſtibus*: Hoc autem poſtea Inſtrumentum edidit.

Inſtrumentum a Decano Protonotariorum rogatum pro quarto Semipublico Conſiſtorio.

IN NOMINE DOMINI AMEN.

PRæſenti hoc publico Inſtrumento Nos Protonotarii Apoſtolici de numero Participantium cunctis lecturis pariter & audituris ubique indubiam plenamque fidem facimus & teſtamur. Quod Anno ab Incarnato Verbo Milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo ſexto, Indictione nonâ Pontificatus Sanctiſſimi Domini Noſtri BENEDICTI Divinâ Providentiâ Papæ XIV. Anno VI. die verò XIII. Junii Feria II. Idem Sanctiſſimus Dominus peracto priùs maturo & rigoroſo examine ſuper virtutibus, meritis & miraculis beati Joſephi a Leoniſſa Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum inter Sanctos conſcribendi, ne diuturniori cunctatione prælaudato Dei Servo cultus & Sanctorum decernendi honores protraherentur: In Aulâ quæ in Quirinali Palatio pro Ducali eſt, habuit Conſiſtorium Semipublicum [quod in re tanti momenti juxta ſuorum Prædeceſſorum Ordinationes reliquum erat] ab Eminentiſſimis S. R. E. Cardinalibus, & a Reverendiſſimis Patriarchis, Archiepiſcopis & Epiſcopis ſuper ſolemni ejuſdem beati Joſephi peragenda Canonizatione ſententias de more ſuſcepturus.

Congregatis propterea die & horâ deſignatis in prædicta Aula Ducali Eminentiſſimis Cardinalibus, Reverendiſſimis Patriarchis, Archiepiſcopis & Epiſcopis ſuffragaturis, Summus Pontifex conſuetis ſacris Veſtibus & Pluviali rubri coloris indutus ac ſimplici Mitra exornatus, ſtatimac ad eandem Ducalem Aulam ſolito Ritu, ſolitoque comitatu inter Eminentiſſimos Carolum Marini & Alexandrum Albanum antiquiores Diaconos Cardinales pervenit: Producto priùs ſuper convocatis Patribus Crucis ſigno, ex eminenti Sede in quam illico ſe receperat, brevi ornataque Allocutione eorum ſuper habenda beati Joſephi a Leoniſſa Canonizatione ſententias efflagitavit, ſpe certa fretus, quod opem & lumen, quod ab inexhauſto divinæ ſapientiæ fonte in tanta ab ipſo ſuſcipienda

ſcipienda deliberatione præſtolabatur per eorum conſilia & judicia apertiùs Altiſſimus ſibi manifeſtare non dedignaretur.

Vix Sanctiſſimus Pater quid ab ampliſſimo Cardinalium Senatu & ceterorum Patrum Confeſſu exquireret, luculenter oſtenderat, quod Eminentiſſimus Carafa Epiſcopus Albanenſis, utpote inter Cardinales qui aderant antiquior, ſummatim recenſitis vitæ auſteritate ac ſanctimonia ceteriſque virtutibus, meritis & miraculis, quibus Sanctum ſuum Altiſſimus mirificavit, primus ſententiam ſuam reverenter expoſuit, & enixis precibus Sanctiſſimum Dominum oravit, ut beato joſepho qui jampridem coronam gloriæ a Deo meruerat in Cœlis, tandem inter Sanctos relato corona juſtitiæ a ſummo Chriſti Vicario tribueretur in terris.

In eundem ferme ſenſum eaſdemque prorſus in preces iverunt reliqui, qui intererant, & ſuffragati fuerunt Eminentiſſimi Patres. Nimirum.

Franciſcus Tituli S. Mariæ Tranſtyberim S. R. E. Presbyter Cardinalis Burgheſius.

Antonius Xaverius Tit. S. Stephani in Monte Cœlio S. R. E. Presbyter Cardinalis de Gentilibus.

Fr. Joannes Antonius Tit. SS. Silveſtri & Martini in Montibus S.R.E. Presbyter Cardinalis Guadagni.

Trojanus Tit. S. Cæciliæ S.R.E. Presbyter Cardinalis de Acquaviva.

Dominicus Tit. SS. XII. Apoſtolorum S. R. E. Presbyter Cardinalis Riviera.

Joannes Baptiſta Tit. S. Mariæ Angelorum S. R. E. Presbyter Cardinalis Spinola.

Raynerius Tit. S. Sabinæ S. R. E. Presbyter Cardinalis de Ilcio.

Dominicus Tit. S. Bernardi S. R. E. Presbyter Cardinalis Paſſionei.

Silvius Tit. S. Priſcæ S. R. E. Presbyter Cardinalis de Valentibus.

Fr. Joachimus Tit. SS. Quatuor Coronatorum S.R.E. Presbyter Cardinalis Portocarrero.

Camillus Tit. SS. Joannis & Pauli S. R. E. Presbyter Cardinalis Paulutius.

Carolus Albertus Guidobonus Tit. S. Mariæ de Pace S. R. E. Presbyter Cardinalis Cavalchinus.

Fridericus Tit. S. Pancratii S. R. E. Presbyter Cardinalis Lantes.

Franciſcus Tit. S. Mariæ de Populo S. R. E. Presbyter Cardinalis Riccius.

Antonius Tit. S. Silveſtri in Capite S. R. E. Presbyter Cardinalis Rufus.

Philippus Maria Tit. S. Agnetis extra Mœnia S. R. E. Presbyter Cardinalis de Montibus.

D. Fortunatus Tit. S. Matthæi in Merulana S. R. E. Presbyter Cardinalis Tamburinus.

D. Joachimus Tit. S. Crucis in Hieruſalem S. R. E. Presbyter Cardinalis Beſutius.

Carolus S. Mariæ in Via Lata Diaconus S. R. E. Cardinalis Marini.

Alexander S. Mariæ ad Martyres Diaconus S. R. E. Cardinalis Albanus.

Nerius S. Euſtachii Diaconus S. R. E. Cardinalis Corſinus.

Agapitus S. Agathæ in Suburra Diaconus S. R. E. Cardinalis Moſca.

Carolus Maria S. Mariæ in Porticu Diaconus S. R. E. Cardinalis Sacripantes.

Marius SS. Coſmæ & Damiani Diaconus S. R. E. Cardinalis Bolognettus.

Proſper S. Georgii in Velabro Diaconus S. R. E. Cardinalis Columna de Sciarra.

Alexander S. Mariæ in Aquiro Diaconus S. R. E. Cardinalis Tanarius.

Hieronymus S. Adriani Diaconus S. R. E. Cardinalis Bardi.

Dominicus SS. Viti & Modeſti Diaconus S. R. E. Cardinalis Urſinus.

Poſt Eminentiſſimorum Cardinalium ſententias facta fuit Reverendiſſimis Patriarchis, Archiepiſcopis & Epiſcopis, tam Aſſiſtentibus Pontificio Solio, quàm non Aſſiſtentibus ſuffragandi facultas, & protinus [initio a Patriarchis deſumpto] ſuffragari cœperunt Reverendiſſimi DD.

Mundillus Urſinus Patriarcha Conſtantinopolitanus.

Antonius Maria Pallavicinus Patriarcha Antiochenus.

Thomas Cervini Patriarcha Hieroſolymitanus.

Gabriel Eva Archiepiſcopus Cypri Syrus, qui patrio priùs, deinde latino idiomate tulit ſuffragium.

Alexander Borgia Archiepiſcopus Firmanus.

Joſeph Maria Ferroni Archiepiſcopus Damaſcenus.

Joannes Franciſcus Stoppani Archiepiſcopus Corinthi.

Michael de Palma Archiepiſcopus Theatinus.

Stanislaus Poliaſtri Archiepiſcopus Roſſanen.

Ferdinandus Maria de Rubeis Archiepiſcopus Tarſi.

Joannes Andreas Tria Archiepiſcopus Tyri.

Nicolaus Carafa Archiepiſcopus Philippenſis.

D. Ferdinandus Romualdus Guiccioli Archiepiſcopus Ravennaten.

Felix Solatius Archiepiſcopus Thebarum.

Antonius Fonſeca Epiſcopus Æſinus.

Nicolaus Michael Abbati Epiſcopus Scyllacii.

D. Placidus Pezzancheri Epiſcopus Tiburtinus.

Bernardus Antonius Pizzella Epiſcopus Conſtantien.

Fr. Pau-

Fr. Paulus Alpheran de Buſſan Epiſcopus Meliten.
Alexander de Abbatibus Epiſcopus Viterbien. & Tuſcanen.
Nicolaus Franciſcus de Bonhome Epiſcopus Carpaſien.
Ludovicus Antonius Valdina, olim Cremona Epiſcopus Hermopolitanus.
Fabricius Borgia Epiſcopus Ferentinus.
Hippolytus e Rubeis S. Secundi Epiſcopus Senogallien.
D. Paulus Thomas Marana Epiſcopus Aſculanus.
Fr. Silveſter Merani Epiſcopus Porphyrienſis.
Nicolaus Mancinforti Epiſcopus Anconitanus.
Antonius Cantoni Epiſcopus Faventinus.
Paulus Bonaviſa Epiſcopus Spoletinus.
Cæſar Bonajuti Epiſcopus Pharen.
Marius Maffei Epiſcopus Fulginatenſis.
Guido Urſellus Epiſcopus Cæſenatenſis.
Hyacinthus de Silveſtris Epiſcopus Nepeſinus & Sutrinus.
Leo Lucas Vita Epiſcopus Oppiden.
Ægidius Antonius Iſabelli Epiſcopus Alliphanus.
Joannes Antonius Bachetoni Epiſcopus Anagninus.
Franciſcus Antonius Spadea Epiſcopus Aquinas & Fregellarum.
Joſeph Schirò Archiepiſcopus Dyrrhachinus, qui patrio priùs, deinde latino idiomate tulit ſuffragium.
Sergius Alexandri Armenus Archiepiſcopus Cæſareæ Cappadociæ, qui patrio priùs, deinde latino idiomate tulit ſuffragium.
Stephanus Aſſemanus Archiepiſcopus Apameæ.
Bernardinus Vari Epiſcopus Civitatis Caſtellanæ & Hortæ.
Joannes Innocentius Epiſcopus Fagaraſienſis, patrio priùs, deinde latino idiomate ſuffragium emiſit.
Pompejus Compagnoni Epiſcopus Auximanus & Cingulan.
Jacobus Philippus Conſoli Epiſcopus Amerinus.
Joſephus Coppola Epiſcopus Aquilanus.
Joſeph de Rubeis Epiſcopus Venafranus.
Hieronymus Lorenzi Epiſcopus Acernen.
Joannes Franciſcus Cavallini Epiſcopus Alatrinus.
Nicolaus Cioffi Epiſcopus Soranus.
Joannes Antonius Caſtelli Epiſcopus Catharenſis.
Nicolaus Maria Calcagnini Epiſcopus Civitatis Ducalis.
Innocentius Gorgonius Epiſcopus Pinnen. & Hadrien.

Qui omnes concorditer non ſolum beatum Joſephum a Leoniſſa inter Sanctos meritò cooptandum [ſapienti unuſquiſque ſuo prolato judicio] exiſtimarunt; verùm etiam & apud Sanctitatem Suam reverenter inſtiterunt, ut eidem Dei Servo ſupremis Sanctorum honoribus delatis, novum in eo augeretur Eccleſiæ præſidium & ornamentum, novumque

admirabile & prorſus inauditum pro animarum ſalute charitatis & propagandæ Religionis ardoris & fortitudinis in vinea Domini laborantibus exhiberetur exemplum.

Summus Pontifex ſuffragiis omnibus abſolutis, cum libenti lætoque animo percepiſſet Venerabilium Fratrum ſententias & preces, idem a ſe expoſcere, quod & ipſe jam diu vehementer optaverat, eoſdem Venerabiles Fratres iterum allocutus monitos eos eſſe voluit in ſequenti & ultimo Conſiſtorio in Cauſam Canonizationis beatæ Catharinæ de Ricciis habendo indicturum ſe diem, qua celebrari deberentur ſolennia Canonizationis tum prædicti beati Joſephi a Leoniſſa, quàm aliorum beatorum Fidelis nempe a Sigmaringa, Camilli de Lellis & Petri Regalati, quos ipſe nuperrimè in præteritis Conſiſtoriis Sanctorum nomine & cultu donandos Aris deſignaverat.

Sanctiſſimus Dominus facto loquendi fine, finem quoque Conſiſtorialis fecit Actionis; ſed priuſquam Sanctitas Sua & Eminentiſſimi Patres conſurgerent, & e Conventu diſcederent; Procurator Generalis Reverendæ Cameræ Apoſtolicæ rogavit Nos Protonotarios Conſiſtorio præſentes, ut de præhabitis a Sanctiſſimo Domino Allocutionibus deque conſilio, ſententiis unanimique Patrum conſenſu pro ſolemni beati Joſephi a Leoniſſa Canonizatione ad perpetuam rei memoriam unum vel plura, publicum ſeu publica, Inſtrumentum vel Inſtrumenta conficeremus.

Ad hujuſmodi præfati Procuratoris Generalis R. C. A. inſtantiam confeſtim Ego Franciſcus Maria Protonotarius Riccardi Protonotariorum Collegii Decanus ejuſdem Collegii mei nomine reſpondi: *Conficiamus*: Et ad Familiares Sanctitatis Suæ converſus eos ſuper omnibus quæ peracta fuerant, his verbis in teſtes adhibui: *Vobis Teſtibus*:

Acta ſunt hæc in Quirinali Palatio die, menſe & Anno quibus ſupra, præſentibus Illuſtriſſimis DD. Paulo Zani Bononienſi, & Joſepho Maria Puoti Neapolitano ab intimo Sanctitatis Suæ cubiculo ad hoc ſpecialiter vocatis, habitis atque rogatis.

In quorum fidem Nos Protonotarii Apoſtolici de numero Participantium requiſiti & rogati præſens hoc Inſtrumentum confecimus, ſubſcripſimus & publicavimus, ſolitoque Collegii noſtri ſigillo muniri, & in noſtro Archivio, ut futuris temporibus horum omnium perenne ſemper extet documentum, Secretario noſtro perdiligenter aſſervari & ſubſcribi mandavimus. Actum ubi ſupra præſentibus quibus ſupra Teſtibus ad præmiſſa vocatis, habitis atque rogatis.

Ita eſt Franciſcus Maria Protonotarius Riccardi Decanus.

Loco † Signi.

Franciſcus Dominicus Clementi ejuſdem Collegii Secret.

Abſen-

Abſentium EE. S. R. E. Cardinalium, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum ab Apoſtolico Conventu hìc recenſentur exaranturque ſententiæ, juſſu Sanctiſſimi Patris ad Secretarium Congregationis Sacrorum Rituum, ut in ejus Tabulis perpetuò aſſervarentur, a quoque tranſmiſſæ.

THOMAS Epiſcopus Oſtien. & Veliternenſis Sacri Collegii Decanus, Vice-Cancellarius Cardinalis Rufus.

BEatus Joſephus a Leoniſſa virtutem auſpicatus ab ubere, ævi exordium peculiari quadam pietate & pueriles annos conſtanti Religione conſecravit. Cum adhuc adoleſcens in illuſtri Capuccinorum Ordine Deo ſe victimam devoviſſet, præconcepta virtutum ejus ſemina heroicam in frugem eruperunt. Harum Reginâ Charitate dirigente greſſus ejus, Peccatoribus, iis maximè qui perverſæ conſuetudinis mole preſſi in profundum malorum venerant, ſemetipſum exhibuit ſicut Dei Miniſtrum in laboribus aſſiduis, in jejuniis plurimis, in multa humilitate, in invicta patientia. In eadem charitate non ficta converſus etiam ad Gentes, quæ ignorabant Deum, atque ipſas opportunè importunè docere conatus verbum veritatis, tribulationes & contumelias, & anguſtias & vulnera fortiſſimè ſuſtinuit. Veruntamen curſum illum, quem renuente Numine abrumpere neque Tyranni neque tormenta potuere, in Crucis mortificatione divini amoris flamma feliciter conſummavit. Hæc quidem omnia inſignium quoque miraculorum fulgore comprobata poſtulare videntur, ut cœleſtis hic Vir a SANCTITATE VESTRA in Sanctorum Album Apoſtolica auctoritate referatur, ut ſit chriſtiano Populo adiutor in præſentibus opportunitatibus & tribulationibus.

ANNIBAL Epiſcopus Portuenſis Cardinalis Albanus S. Clementis nuncupatus.

BEatus Joſephus a Leoniſſa alterum Sanctitatis lumen & ornamentum Aprutinæ Provinciæ in Regno Neapolitano, quàm eximiâ vitæ ſanctimoniâ futurus eſſet illuſtris, a prima ætate patefecit multiplici chriſtianæ pietatis argumento. Religioſo Capuccinorum Ordini adſcriptus virtutum omnium fulgore emicuit. Quum martyrii flagraret deſiderio in Thraciam profectus, Conſtantinopoli multa præſtitit, quæ propagandæ chriſtianæ Religionis ardorem & alienæ ſalutis procurandæ ſtudium præcipuum oſtendunt. In Italiam reverſus Apoſtolicis laboribus complures a peccatis & vitiis revocavit, tum qua viâ potuit divinæ gloriæ incrementum provexit. Ardentiſſimæ in Deum & Proximos charitati aſſiduas corporis afflictationes adjunxit. Orationi ac divinarum rerum contemplationi diu noctuque deditus, cœleſtis vitæ genus in terris egiſſe viſus eſt. Donis pluribus & miraculorum gratiâ a Deo exornatus, tam exa-

exactè humilitati ſuique deſpicientiæ ſtuduit, ut nihil poſſet eſſe deſpectius. Quum itaque B. Joſephus virtutum omnium præſtantiâ emicuerit, vivenſque & mortuus multis a Deo miraculis ſit illuſtratus, par clarioribus catholicæ Eccleſiæ Viris ſanctis meritò dignus habetur, qui in eorumdem Album a BEATITUDINE VESTRA referatur.

VINCENTIUS Epiſcopus Prænestinus Cardinalis Petra, Major Pœnitentiarius.

TAnta virtute tantoque ſtudio propagandæ Religionis excelluit beatus Joſephus a Leoniſſa, ut cum ſanctiſſimis viris, qui ſummâ vitæ innocentiâ muneriſque Apoſtolici laude floruerunt, comparari meritò poſſe videatur. Cum enim jamuſque a prima ætate incredibili abſtinentia, caſtitate morum, demiſſione animi, miſericordia erga egenos, obedientia, charitate aliiſque virtutibus inclaruerit, quas longum eſſet recenſere; tum poſteaquam ſacro Capuccinorum Ordini nomen dedit, ubi ei Conſtantinopolim abeundi fidemque prædicandi facultas eſt data, tanto deſiderio Infidelium convertendorum exarſit, ut cum eò appulit, ſingulari Dei auxilio Turcarum Tyrannum adire eumque ad Chriſti doctrinam profitendam inducere conſtituerit. Quodſi regiorum cuſtodum ſcelere, qui illum pugnis, calcibus omnique contumeliarum genere vexaverunt, impetrare non potuit quod optabat, quoniam tamen ſatellitibus traditum ſe extremo ſæviſſimoque ſupplicio cruciandum vidit, ab eoque deinde divinitùs liberatum, etſi angeretur, quod mori pro Chriſto nequiverit, rediit nihilominus in Italiam gaudens, quod dignus eſſet habitus pro nomine Jeſu contumeliam pati. In hiſce autem noſtris Regionibus innumeris laboribus functus plenuſque virtutum in Cœlum evolavit, ubi tot meritorum coronam eſt, ut credimus conſequutus. Quare cenſeo dignum eſſe, qui a SANCTITATE VESTRA in Sanctorum numerum referatur.

JOSEPH Epiſcopus Tuſculanus Cardinalis Accoramboni.

REligio, pietas, ſui ipſius abnegatio & ferventiſſimus præſertim charitatis ardor, quo in Deum & Proximum beatus Joſeph ſemper exarſit, quemadmodum Athletam Chriſti fortiſſimum uberrimâ gloriâ dignum in Cœlis reddiderunt, ita meritiſſimum reddunt, ut ſupremo SANCTITATIS VESTRÆ judicio inter Cœlites referatur.

VIN-

VINCENTIUS Epiſcopus Sabinenſis Cardinalis Bichius.

PAlmam martyrii, quam flagranti deſiderio concupiverat beatus Joſeph a Leoniſſa Sacerdos Profeſſus Ordinis Minorum Capuccinorum atque tetigerat, ſed Deo diſponente integrè non fuerat aſſecutus, in coronam gloriæ commutavit illi Deus protracto vitæ curriculo, ut ſic in longum animabus Proximi ſui ſalutem afferret & merita cumularet, donec ad ſui temporis conſummationem perventus beatas ſcanderet ſedes. Viſibile voluntatis Dei Teſtimonium habuit beatus Joſeph quando Conſtantinopoli in odium Fidei catholicæ ad mortem damnatus, atque pede manuque dexteris unco ferreo e ſublimi ſuſpenſus, nedum fuit miraculosè a morte ſervatus, ſed poſt triduum martyrio lato ab Angelo liberatus ac ſanatus remanſit, divino ei dato mandato, ut ad Italiam remearet: Divinaque impleta voluntate, unum quod evaſit martyrium coactum, in plura martyria commutavit voluntaria uſque ad obitum, tempore in beneficium Proximi ſui ſemper inſumpto; propter quæ mirabilis Deus glorificavit etiam in vita Sanctum ſuum, multiplicando præcipuè per binas vices ad ejus ſupplicationes farinam uſque ad ſatietatem famelicæ multitudinis, primùm Ocricoli, ſecundò Borbonii. Ad cœleſtem tandem Patriam evocatus plurimis aliis miraculis Sanctitatem Servi ſui manifeſtavit Deus, quem ſi ſupremi Regis clementia coronâ gloriæ in Cœlis magnificat, devotè a Fidelibus in hac terreſtri patria convenit venerari.

NICOLAUS MARIA Tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Cardinalis Lercarius.

SAnctitas Vestra divino illuſtrata lumine ſacris Altarium honoribus elevatum chriſtiano Orbi venerandum proponet B. Joſephum a Leoniſſa, quem ſi in ſortem Domini electum fuiſſe ſingulari ab ipſis incunabulis in eum collato beneficio manifeſtatum eſt, idipſum magis confirmarunt tot tantaque vitæ diſcrimina ac pericula, a quibus ſuperna manu ſæpe liberatus fuit, & tot tantaque ſupplicia, quibus ſi non mortem martyrii tamen pœnas omnes invictiſſimo animo non ſemel expertus eſt. Nil itaque ſupereſt, niſi ut invictus Athleta Chriſti ſuo tandem lumine univerſam illuſtret Eccleſiam, & ſuo tueatur patrocinio.

RA-

RAPHAEL COSIMUS Tit. S. Marcelli Presbyter Cardinalis de Hieronymis.

BEATISSIME PATER. Ineffabili ſemper diſpoſitione providit Deus, ut ſuis aptè temporibus exurgerent Viri Sanctitate conſpicui, qui hominibus ſeneſcente Mundo in pejora ruentibus adjutrices manus porrigerent, & gliſcentium vitiorum ſpinas de Eccleſiæ vinea evellerent. Inter hos Joſephi de Leoniſſa Ordinis Capuccinorum Sacerdotis Profeſſi ſpiritum ſuſcitavit, qui æmulatus chariſmata meliora ore ſimul & opere docuit quanta erga Deum charitate æſtuaret, quanta in Proximum dilectione quantoque contra vitia afficeretur odio, factus contra ea declamator acerrimus. Martyrii quoque ei non defuit animus, dum pro Chriſti fide amplianda verè Martyrum tormenta ſuſtinuit. Signa quibus dum vixit, & poſt obitum etiam claruit, æquè teſtantur quàm in eximio hoc Viro bene ſibi complacuerit Deus. Juſtum ergo cenſeo, ut quem coronâ expreſſâ ſigno Sanctitatis Dominus redimivit in Cœlis, Sanctorum etiam laureâ SANCTITAS VESTRA coronet in terris.

CAROLUS Tit. S. Mariæ de Ara-Cœli Presbyter Cardinalis Calcagninus.

FEcit Dominus mirabilia cum Servo ſuo B. Joſepho a Leoniſſa; dum ab adoleſcentia ita omnium virtutum amator fuit præcipueque pudicitiæ, ut ad illam tuendam ſpretis domeſticorum blanditiis atque precibus, hujuſque mundi pompis lætus ac victor in Patrum Capuccinorum ſodalitatem adſcitus eſt: Vocatus igitur ad Franciſci ſequelam particeps fuit illius ſpiritus, quo terrena omnia deſpiciens ad inſtar Apoſtoli Pauli in carne extra carnem, in Mundo extra Mundum eſſe videbatur; cœleſtium enim contemplatio fuit illi aſſidua; Fidem cum charitate conjunctam & ſanctè ſervavit, & fideliter reddidit: In multa patientia fuit in ſuavitate, in laboribus, in vigiliis, in jejuniis ſæpe ſolo pane & aquâ contentus. Incenſus martyrii deſiderio nullis laboribus, nullis periculis pepercit; & quamvis neque ipſe martyrio, neque martyrium ipſi defuerit, ſola tamen ea mors defuit, quam unam ut diſſolveretur eſſetque cum Chriſto, cupiebat. Quas egregias virtutes ineffabilis Dominus multis inſignivit miraculis: Unde jure meritò Clemens XII. felic. record. eum inter Beatos recenſuit. Superest modò, quia Deus ejus Sanctitatem novis innumeriſque comprobat miraculis, ut a SANCTITATE VESTRA inter Sanctos referatur, quod univerſalis Eccleſia ardentiſſimè exoptat.

HIE-

HIERONYMUS S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Cardinalis Columna.

Juſtorum animas Beatissime Pater *in manu Dei eſſe*, ſi quis unquam oſtendit, id planè teſtatum nobis facit beatus Joſeph a Leoniſſa, quem in ipſis incunabulis a proximo mortis periculo, non ſine prodigio liberatum eum vitæ curſum iniviſſe accepimus, qui totus non naturæ fuerit, ſed *dexteræ Excelſi*: Hæc ego dicens, non illum tantummodo vitæ articulum intelligo, quo per triduum a Barbaris cruciatus cœleſti ope ad priſtinam corporis incolumitatem magno prodigio reſtitutus eſt. Non inquam hunc ſolummodo vitæ articulum intelligo. Vita ipſius univerſa tot laboribus fatigata fuit, ſupra omnem pene fidem, ut niſi ſummi Dei Providentia, qui *in opportunitatibus adjutor eſt*, continuo pene miraculo præſidium tuliſſet, fieri non poterat, ut ejus vitæ curſus ad longum tempus produceretur: *Adeo in omni preſſura ſupra modum gravatus fuit*, ut Apoſtolus loquitur, *& ſupra virtutem, ut ſublimitas virtutis ejus planè ex Deo protegente eſſet, & non ex ipſo*. Quì enim fieri poterat, ut ſexies, ſepties, undecies aliquando atque duodecies diverſis in locis conciones haberet, non in perſuaſibilibus humanæ Sapientiæ verbis, ſed in oſtenſione Spiritus & Virtutis, cilicio indutus ac loricâ ferreâ præcinctus ſæpe, aut nullo modo, aut mucidi panis fragmentis paſtus, ſæpe aut imbribus madidus, aut æſtu ſolis exuſtus, interdum febri etiam ardore cruciatus: Nimirum ex eorum numero erat, qui cum Apoſtolo dicunt: *In omnibus tribulationem patimur, ſed non anguſtiamur, perſequutionem patimur, ſed non derelinquimur, deficimur, ſed non perimus, ſemper qui vivimus, in mortem tradimur propter Jeſum*: Meritò itaque ex Te optamus Sanctissime Pater, ut novis Sanctorum honoribus ornetur B. Joſeph: Ex quo illud etiam fiet ut novo argumento oſtendatur Juſtorum animas in manu Dei eſſe, qui illis non cœleſtes tantùm honores, verùm etiam terrenos decernat.

SIMON Gritti Archiepiſcopus Tyanenſis Aſſiſtens.

Beatissime Pater. Beatum Joſephum a Leoniſſa infantia Deo præordinatum, puerilis æquè ac virilis ætas Dei amori per virtutum Religioſarum eximia quidem opera arctiſſimè intentum; ac magismagiſque animarum multimodæ promovendæ ſaluti ad conſummationem uſque in immenſum addictum; necnon rigidiſſimis ſui corporis excruciatum mortificationibus, jejuniis ac pœnitentiis, licet nihil in illo prope foret pœnitendum, vel in terris Sanctum denunciarunt. Qui autem dat incrementum, Deus haud abſimilem imparemque ſubinde prodigiorum ac miraculorum ſuam vocem præferentium, rite idcirco accuratiſſimaque lege perpenſorum multiplici oſtenſione Servum ſuum illuſtratum

ſtratum voluit ac pateſecit; ut eapropter tutiſſima exinde SANCTITATI VESTRÆ Joſephum Sanctorum Albo adſcribendi conſurgat ratio; quod & Eccleſia catholica de glorioſo ſuo milite, qui legitimè certavit, terrena quæque invictè protrivit, ac glorioſiſſimum de triplici communi hoſte triumphum compertus eſt retuliſſe, gaudens atque lætabunda ante ſupremum Majeſtatis tuæ Solium unanimi votorum concordia præſtolatur, ad Filiorum ſuorum incitamentum, ſui ornatum omniumque planè præſidium optatiſſimum.

JOSEPH MARIA Ruſus Archiepiſcopus Capuanus Aſſiſtens.

QUantus virtutum omnium chorus in Servo Dei beato Joſepho a Leoniſſa Sacerdote Profeſſo Ordinis Minorum ſancti Franciſci Capuccinorum effulſerit, nemo eſt qui ignoret: Nihil quippe in eo fuit, quod Dei amorem Proximique ſui charitatem non redoleret, quod non ædificaret fidem, quod Proximorum ſalutem non operaretur, quod non ſaperet Sanctitatem. Hic eſt ille fortiſſimus Chriſti Athleta, cui bonum fuit portare jugum ab adoleſcentia ſua uſque ad ultimum vitæ ſpiritum, accepturus a Domino coronam juſtitiæ, quam Deus promiſit diligentibus ſe. Quamobrem cum beati Joſephi Sanctitatis famæ miraculorum acceſſerit gloria; executionem decretæ a SANCTITATE VESTRA ejuſdem Beati Canonizationis humillimè expectat tota Fratrum Capuccinorum ſancti Franciſci Familia, ut toti Orbi chriſtiano novum ſydus adfulgeat. Et ita &c.

MICHAEL MARIA Vincentini Archiepiſcopus Theodoſiæ Aſſiſtens.

TAntum Sanctitatis fulgorem emiſit innocens vita B. Joſephi a Leoniſſa, cui Sanctorum honores decrevit oraculo ſapientiſſimo SANCTITAS VESTRA, ut ejus gloriæ addendæ aſſentiri nemo prorſus dubitet; præſertim cum de humilitate & patientia, de vigiliis & oratione, de charitate ac Peccatorum converſione, de ceteris tandem virtutibus copiâque miraculorum maximâ cogitemus.

Fr. ANTONINUS Camarda Epiſcopus Reatinus Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Quis & qualis homo fuerit B. Joſeph a Leoniſſa, conjiciendum eſt ex appellatione & ex proprio vocabulo, quod augmentum interpretari non dubitatur. Ab ineuntis ſiquidem ætatis primordiis in omnium virtutum genere crevit proficiendo ſapientiâ & ætate & gratiâ apud Deum & homines. At ubi robuſtioris ætatis plenitudo advenit, miſſurus manus ad fortia egreſſus eſt in ſalutem animarum ut gigas ad currendam viam totius charitatis, nullum timens malum adhuc

huc ambulans in medio umbræ mortis. Nam a Turcico furore e ſublimi crudeliter ſuſpenſus, tamquam e Cathedra Crucis Chriſti loquebatur de teſtimoniis ejus & non confundebatur. Angelica deinde ope poſt triduum liberatus, in labore & ſudore vultus ſui plenus gratiâ & fortitudine ambulavit per Oppida & Caſtella, per Vicos & Plateas, evangelizando verbis & exemplis, ſignis & prodigiis vitæ viam demonſtrando. Meritò igitur Sanctorum Faſtis adſcribendus a SANCTITATE VESTRA cenſetur, qui tam invicto zelo pro Fidei dilatatione pugnavit, & pro animarum ſalute tam indefeſſo ſpiritu laboravit.

NICOLAUS XAVERIUS Santamaria Epiſcopus Cyrenenſis Aſſiſtens.

BEnedictus Deus, qui frigeſcente in cordibus hominum charitate non ſinit eam extingui, ſed per Electos quoſdam veluti novos Apoſtolos renovat, & accendit, B. Joſephum a Leoniſſa ad hoc miniſterium elegit, quem ab incunabulis divinitùs ſervatum evangelicæ perfectioni ac prædicationi conſecravit. Is enim humilitatis, obedientiæ, orationis, pœnitentiæ ceterarumque virtutum cultor aſſiduus, pro Dei gloria & animarum ſalute innumeros labores & ærumnas perpeſſus verbo & exemplo Chriſtianorum depravatos mores ad meliorem frugem paſſim revocavit, & contumeliis, probris, verberibus appetitus gaudebat, quod talia pati dignus haberetur; nec unquam animam ſuam pretioſiorem fecit quàm ſe, immo pro nomine Jeſu libentiſſimè tradidit; & quamvis martyrio mors, non tamen martyrio voluntas, non voluntati martyrium, neque ipſi gloria defuit. Hunc proinde beatum Virum, cujus heroicæ virtutes præclaris miraculis rite probatis confirmatæ fuerunt, digniſſimum cenſeo, qui ab infallibili Apoſtolatus Tui voce in Sanctorum numerum referatur.

NICOLAUS Simoni Epiſcopus Marcianenſis Aſſiſtens.

DIvino planè conſilio ac beneficio morti ereptus Joſeph a Leoniſſa, ab Infidelibus tutiores ſe tranſtulit in Regiones ad Apoſtolicum exercendum miniſterium: Gloriam verò Dei quærens non ſuam, agreſtem gentem & ignobiles pagos ſelegit, in quibus feminaret verbum Dei, unde fructus uberes retulit in patientia. Decet propterea, ut Viri Dei virtutes reſque præclarè geſtas in ſublimiori Eccleſiæ loco poſitas admiremur, imitemur, veneremur.

NICOLAUS Spinelli Epiſcopus Averſanus Aſſiſtens.

DOmeſticâ vitâ integerrimè tractâ minimè contentus beatus Joſeph a Leoniſſa ſibi ex umbra ad ſolem prodeundum exiſtimavit, remotiſſimaſque petiit Regiones Captivos ex Infidelium tyrannide in libertatem vindicaturus; ubi extrema quæque perpeſſus, miraculo a periculis diriſſimiſque ſuppliciis ſuperſtes fuit: Licet omnigena excultus eruditione, tantum villas & agreſtium virorum mapalia luſtravit verbum Dei deprædicaturus: Omnes virtutes mirificè coluit; præcipuè tamen præſtitit in pauperes liberalitate, quos aluit etiam ex ventre defraudato. A miraculis ante & poſt mortem editis clariſſimus fuit. Quæ omnia cum rite probata ſint, comite ſupremo judicio SANCTITATIS TUÆ illum Sanctorum Albo adſcribi, ac publico ſolemnique Chriſtifidelium cultu donari poſſe exiſtimarem.

MARCUS ANTONIUS Amalphitanus Epiſcopus Ortonen. & Camplen. Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Beatus Joſeph a Leoniſſa Sacerdos Profeſſus in Ordine Minorum ſancti Franciſci Capuccinorum ab ipſa jam pueritia cœleſtem vitam ducens futuræ Sanctitatis prætulit indicia. Inter Religioſos præfati Ordinis Capuccinorum adſcitus, nedum laborioſam aſperrimamque vitam evocavit, rigidiſſimi Ordinis Inſtituta exactè ſervando, ſed ad carnis macerationem voluntaria ſupererogavit pœnitentiæ opera, nempe flagellationes, cilicia, aſſiduum jejunium & abſtinentias. Conſtanti cura & ſtudio rerum cœleſtium contemplationi jugiter ſe exercuit. Zelo catholicæ Religionis propagandæ inflammatus nihil ei gratiùs poterat evenire, quàm ſi inter ſupplicia quælibet acerbiſſima fidem ſuo ſanguine confirmaret, & jam crudele martyrii genus a Barbaris invicto animo ſuſtinere meruit, etſi mirabiliter ab Angelis ereptus non exhalaverit animam. Ad Italiam poſtremò Prædicator miſſus, potens opere & ſermone, infatigabilis Evangelii Præco ſive in Pagis, ſive in Villis lociſque campeſtribus fuit, & cum ingenti animarum fructu charitatis ſuæ viſcera in omnes dilatavit. Meritò hinc nedum inter ſanctos Confeſſores, ſed de numero inclytorum Martyrum dici poterit; cum non tam mors, quàm fides & devotio Martyrem faciat: Cumque Deus omnipotens in confirmationem tot inſignium virtutum & meritorum clariora ſigna & miracula peregerit, eiſque corruſcantibus ejuſdem beati Joſephi Sanctitas effulgeat; ſanè hæc omnia expoſcunt, ut SANCTITATE VESTRA annuente in Sanctorum Albo referatur.

LU-

LUDOVICUS Savagieri Epiſcopus Tempenſis.

NIhil eſt quo magis delectentur Fideles, quàm dum Jeſu Chriſti virtutes ac prodigia renovata admirantur. Divinus enim ille ſubitò in mentem venit amor, quo Deus Unigenitum dedit, ut nos divinitatis ſuæ tribueret eſſe participes. Qui res a B. Joſepho de Leoniſſa geſtas expenderit, hanc in ſe delectationem & lætitiam ſentiat neceſſe eſt. In eo enim terrenarum rerum omnium contemptum, mortificationem, qua Chriſti Crucem in ſuo corpore geſſit, patientiam, qua perſecutiones immaneſque pertulit cruciatus, & prodigia illa admirantur, quibus ſemel atque iterum modico pane turbas ſatiavit, Deique Angelum conſolatorem atque ab Infidelium manibus liberatorem habere meruit. Igitur cum miraculis poſt mortem patratis, de ipſius gloria Deum eos certiores feciſſe credant Sodales ſui, ceterique Fideles eâ ſpiritus lætitiâ permoti abs Te BEATISSIME PATER Sanctum declarari cupiunt, ut publico cultu ac veneratione præconceptam in ipſum pietatem liberiùs explicare valeant. Decet autem meo judicio atque expedit, ut inter Sanctos recenſito, novo hoc virtutum exemplari, novoque apud Deum Interceſſore donentur.

ANTONIUS Franci Epiſcopus Craſſetî.

EA eſt, BEATISSIME PATER, ſeries vitæ B. Joſephi a Leoniſſa, ut ipſa ſola peculiares eas omnes virtutes ac merita, quæ in ſingulis iis, quos Sanctorum Faſtis adſcribere intendit SANCTITAS VESTRA, complecti quodammodo videatur. Quis enim in eo B. Fidelis conſtantiam zelumque fidei ſingularem, B. Camilli ardentiſſimam charitatem, B. Petri Regalati ſummam vitæ auſteritatem, B. Catharinæ de Ricciis incontaminatam virginitatem non admiretur? Quàm igitur æquum ſit, ut quæ ſingulis præparantur præclariſſima virtutis præmia, B. Joſepho a Leoniſſa conferantur, nemo ut puto, eſt qui non videat.

THOMAS ALEXIUS de Rubeis Epiſcopus Aprutinus.

SUffragium præſtans BEATISSIME PATER, pro Sanctificatione B. Joſephi a Leoniſſa, quàmbreve dicendi genus invenire cupiebam, quod gravitate, ſplendore & claritate dignum eſſet; at mihi antiquiſſimum putavi admirationem vitæ ſuæ, non amplitudinem meritorum edicere.

Mirum SANCTISSIME PATER, in ſancto Juvene morum ſuavitas, mira erga pauperes miſericors pietas, mira caſtitas dum oblatas nuptias conſtanti pectore abhorruit: Mira denique aſperis flagellis acerrima pœnitentia.

Dato

Dato nomine ſua ſponte & ſpiritu Capuccinorum Familiæ Concionator egregius evaſit ; Conſtantinopolim petiit Tyrannum impavido pectore de Religione colloquuturus : At novitate rei calcibus appetitus, pugnis, verberibuſque affectus, martyrium ſubire coactus, unco e trabe per dexterum pedem & brachium appenſus ſpiritum Deo dediſſet, niſi Angeli patrocinio ereptus ad uberiorem meſſem in campo Eccleſiæ fuerit reſervatus.

Italiam reverſus, laceſſitus iniuriis, hilaris patientiæ fuit exemplar; humilitatem ſectatus reſpuit ſemper honores: Verùm terram effodere, domus verrere, lances detergere, vilia quæque præſtare minimè abhorruit. Orationi perenni aſſiduus inſomnes ducebat noctes, & in ecſtaſim raptus, quandoque itinerans flumen expanſo pallio per ſocium ſicco pede tranſivit.

Eapropter quod Beatissimus Pater & Summus Pontifex inter ſanctos Martyres, ſanctum Virum, Aprutinorum decus adſcribat non diffiteor : Magnum etenim noſtri Protectorem Gregorium Sebaſtæ in Armenia Epiſcopum non violentiâ tormentorum peremptum, Martyrem etiam veneratur Eccleſia.

Idcirco quod mirus Confeſſor & noſtræ ſanctæ Fidei ſtrenuus aſſertor, mirus in tolerantia uncini [Granchio dicti] pro S. Martyre & Confeſſore veneretur, inficias Patres non ibunt.

Quintum & ultimum in Cauſa beatæ Catharinæ de Ricciis ſupererat Conſiſtorium, quod ex Sanctitatis Suæ placito in ſequentem Feriam tertiam indixere per hanc impreſſam ſchedulam Curſores.

Intimatio

Per Curſores facienda etiam Domi dimiſsâ copiâ.

EX ſemipublicis Conſiſtoriis a Sanctitate Sua ſuper futura quinque Beatorum in Sanctorum Album allectione decretis quintum & ultimum habebitur Feria tertia die 14. *Junii in ſæpedicta jam Aula Quirinalis Palatii* hora decimatertia *pro beata Catharina de Ricciis Virgine Sanctimoniali Profeſſa Ordinis S. Dominici : Eminentiſſimis Patribus ac Reverendiſsimis Patriarchis, Archiepiſcopis & Epiſcopis ſuffragia ex more ferentibus.*

Intimentur itaque omnes & ſinguli Eminentiſsimi, & Reverendiſsimi DD. Cardinales, necnon Reverendiſsimi DD. Patriarchæ, Archiepiſcopi & Epiſcopi in Urbe præſentes, ac Domini Protonotarii Apoſtolici, duo Antiquiores Rotæ Auditores, Sacrorum Rituum Congregationis Secretarius, Promotor Fidei & Procurator Fiſcalis Cameræ Apoſtolicæ.

De Mandato Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ.

Ignatius Reali Apoſt. Cærem. Præf.

Eodem

Eodem etiam tempore Pontificii Curſores oretenus ut moris eſt, Eminentiſſimos DD. Cardinales admonuerunt de Conſiſtorio ſecreto ante ſemipublicum habendo:

Manè ejus diei cum Sanctiſſimus Dominus noſter ſacris veſtibus indutus in deſignata Conſiſtorii Aula conſediſſet, ceteris ſtatim excluſis, ſolus cum Cardinalibus de rebus Conſiſtorialibus egit. His expeditis, poteſtatem dedit ingrediendi Patriarchis ceteriſque aliis, quibus conceſſum erat in ſemipublicis Conſiſtoriis adeſſe, iterum tamen inculcans, ne qui ſupervenirent foribus clauſis, ullo modo intromitterentur; quoniam facilè potuiſſent inopportuno acceſſu, adſtantium attentum animum ab iis quæ dicebantur, avertere. Ingredientibus propterea ſolummodo iis, qui expectabant ad fores; alii quamplures, qui in remotiori Palatii parte ſubſtiterant, vel ſerò advenerant, fortè confiſi ſecretum Conſiſtorium longiùs protractum iri, ſua ſpe fruſtrati introire prohibiti ſunt: Hac de cauſa cum abeſſent a Conſiſtorio tam Protonotarii, quàm Advocatus Fiſcalis Cameræ Apoſtolicæ quorum poſtremus inſtare pro confectioneInſtrumenti rerum omnium, quæ ibi gererentur, primi verò eaſdem literis mandare debuiſſent; defectum hunc ſupplevit Pontifex jubendo, ut infra dicetur. Itaque Præſules ingreſſi cum conſueta ſcamna occupaſſent; ſuffragia de B. Catharinæ Cauſa excepturus eos ſtantes, & Cardinales ſedentes his verbis allocutus eſt Pontifex.

VENERABILES FRATRES. In Apoſtolicis Actis capite vigeſimo primo, in quo deſcribitur iter, quod ſanctus Paulus ſuſcepit a Tyro Ptolemaidem, & ex eo loco ad urbem Cæſareæ, illud memoriæ traditur, eundem S. Paulum una cum Sociis ingreſſum fuiſſe domum Philippi Evangeliſtæ, ſeu Concionatoris Evangelii, qui ſanè Philippus, is facili conjectura judicatur, qui Eunuchum Candacis Reginæ Æthiopum ſancto Lavacro expiaverat. Moram aliquam duxerunt illi in ædibus Philippi, cui erant quatuor Filiæ virgines ac prophetantes; quod ſi virginitatem illæ non profitebantur voti ullius ratione, quo ſe Judæi obſtringere minimè conſueverunt, tamen Religionis cauſa eas virgines fuiſſe non eſt dubitandum, quæ prophetantes

etiam

etiam nuncupantur, vel quod in concinendis divinis laudibus assiduò versarentur, vel quia futura prænunciarent: *Venimus Cæsaream*, (ita scriptum est in sacris literis) *& intrantes domum Philippi Evangelistæ, qui erat unus de septem, mansimus apud eum. Huic autem erant quatuor filiæ virgines prophetantes*. Quod in itinere S. Pauli contigisse memoravimus, id Nobis etiam evenit in gravissimo hoc negotio, quod hodierna die ad finem sumus perducturi. Postquam septa aliorum Cœtuum Regularium percurrimus, uti Vos ipsi ex præcedentibus Consistoriis perspicere potuistis, nunc ingredimur Claustra S. Dominici, qui non modò, sicut Philippus Evangelii Concionator fuit, sed etiam Ordinis Fratrum Prædicatorum primus Parens atque Institutor; & quemadmodum in ædibus Philippi quatuor ipsius Filias virgines prophetantes sanctus Paulus deprehendit, ita Nos in Claustris sancti Dominici quatuor etiam illius Filias invenimus, quæ prophetantes appellari meritó possunt, vel quia a divinis laudibus celebrandis nunquam cessarunt, vel quia futuros eventus antea denuntiarunt. Porro illæ nominantur, Catharina Senensis, Rosa Limana, Agnes Montispolitiani, & Catharina de Ricciis. Pius II. Prædecessor noster Sanctorum Catalogo nomen Catharinæ Senensis adjunxit. Clemens X. Prædecessor quoque noster Rosam Limanam: Benedictus XIII. de nobis optime meritus Agnetem Montispolitiani inter Sanctos solemniter retulerunt. Itaque ut quatuor istæ Filiæ prophetan-

tes

tes Sancti Dominici pari honore cumulentur, illud tantum ſupereſt, ut beatam Catharinam de Ricciis numero Sanctorum adnumeremus. Supervacaneum ducimus hoc loco referre ipſius Familiæ præſtantiam, optimam pueritiæ inſtitutionem, atque innocentiam, virtutis propoſitum, quo Cœtui Regulari nomen dedit, & in quo conſtanter permanſit, eximiam charitatem, qua Deum, & Proximum ſemper proſequuta eſt, ſingularem prudentiam, qua præfuit ceteris Monialibus longo temporis ſpatio, profundam humilitatem, incredibilem patientiam in pluribus ferendis incommodis, cumulum cœleſtium donorum, quæ in ipſam Deus liberaliter contulit, pretioſam ejus mortem in conſpectu Domini, Sanctitatis famam, quæ conſtans fuit. cum adhuc in terris ageret, & poſtquam diem ſupremum obiit, ac tandem miracula, quæ ob illius interceſſionem obtigerunt. Cum hæc omnia veſtris oculis ſubjecta jam fuerint, illud reliquum eſt, ut mentem veſtram de ſolemni ipſius Canonizatione decernenda Nobis declaretis.

Abſoluta oratione primùm Cardinales, mox Patriarchæ ceterique circumſtantes Archiepiſcopi, Epiſcopi Aſſiſtentes & non Aſſiſtentes ſuffragium ſuum hoc ordine tulerunt.

PETRUS ALOYSIUS Epiſcopus Albanenſis Cardinalis Caraſa.

BEata Catharina de Ricciis ac ſi uni ſibi dictum fuiſſet, quod habetur in Pſalmo [a]: *Audi filia & vide & inclina aurem tuam, & obliviſcere populum tuum & domum Patris tui, & concupiſcet Rex decorem tuum*; ut æterno Regi obtemperaret, ſeque illi formaret in ſponſam, vix tredecim annos nata Patriam, Domum paternam, Patrem ipſum ac omnia, quæ Mundi ſunt

a *Pſal.* 44. *v.* 11. *&* 12.

di ſunt averſata, virginitatem ſuam, ſeque totam Deo dicavit inter ſacras Virgines, quas toto vitæ ſuæ tempore in ſuarum virtutum odorem pertraxit. Quibus allectus cœleſtis Sponſus, ut eamdem ſibi ſimiliorem redderet, ſpinoſo diademate illi caput transfixit, Crucis veſtigia ejus tergo impreſſit, Stigmata denique illius corpori inſculpſit. Hiſce porro tam ſplendidis ſignis ac characteribus ornatam, inter concinentium Angelorum choros, eamdem ad cœleſtes nuptias evocavit: Tantique honoris teſtes, etiam in terris eſſe voluit ſanctum Philippum Nerium, & ſanctam Mariam Magdalenam de Pazzis, multaque præterea, quæ poſt ejus mortem patrata ſunt, miracula. Hanc autem ſacram Virginem, cujus decorem Rex æternus tantopere concupivit, ejuſdem Nuptiis in Cœlo perfrui, tam æquum cenſeo a SANCTITATE VESTRA definiri, quàm quod maximè.

FRANCISCUS Tit. S. Mariæ Tranſtyberim Presbyter Cardinalis Burgheſius.

BEatam Catharinam de Ricciis Virginem Florentinam ita commendant ingentes theſauri, quos in eam effudit Deus infinitæ bonitatis ſuæ, ut mirum non ſit tot viros principes, tot populos ipſamque adeo parentem ejus inclytam Prædicatorum Familiam, collatis ſtudiis ejuſdem abs Te BEATISSIME PATER conſecrationem poſtulare; neque hoc tam frequenti Senatu extare adhuc aliquem, qui non jure meritoque hunc illi honorem putet tribuendum. Quod idem cum & ego cenſeam, cenſurique etiam ſint uti ſpero, qui poſt me ſententiam dicent; nihilque ſit reliquum quod cauſa deſideret, illud modò reſtat BEATISSIME PATER, ut parias nunc tandem quod jam diu parturis; ipſamque beatam Catharinam rite per Te dedicatam in Cœleſtium numerum referas.

ANTONIUS XAVERIUS Tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presbyter Cardinalis Gentili.

VIdit beatus Joannes Apoſtolus Civitatem novam Jeruſalem deſcendentem de Cœlo; Videbimus & nos paucos poſt dies Te Auctore BEATISSIME PATER, Te e ſupremo Eccleſiæ Solio decernente, beatos Dei Servos in Sanctorum numerum referendos, de cœleſti Jeruſalem quodammodo deſcendentes, ut gloriam jam diu adeptam in cœlis conſequantur in terris, quos inter non deerit flos & decus virginitatis, qua potiſſimùm prærogativa effulget beata Catharina de Ricciis, quæ ceterarum omnium virtutum ornamentis inſignita in triumphali pompa nobilem locum obtinebit. De hujus Ancillæ Dei ſanctitate & eximiarum virtutum præſtantia longiùs verba facere ſuperfluum eſt, cum præter ceteras probationes & argumenta in ſacra Rituum Congregatione de more exhi-

exhibita, accedant & teſtimonia luculentiſſima SS. Philippi Nerii, & Mariæ Magdalenæ de Pazzis, & ſubſecuta divinæ omnipotentiæ miracula; quare id unum reliquum eſt, ut SANCTITAS VESTRA, totâ Eccleſiâ plaudente beatam Virginem cum aliis in anteactis Conſiſtoriis omnium conſenſu approbatis Sanctorum Faſtis adſcribat.

Fr. JOANNES ANTONIUS Tit. SS. Silveſtri & Martini ad Montes Presbyter Cardinalis Guadagni.

BEnedicente Domino BEATISSIME PATER, Florentiæ Civitas Sanctorum fœcunda Parens dedit fructum ſuum, fructum quidem honoris & honeſtatis ad militantis Eccleſiæ præſidium, ad inclyti Prædicatorum Ordinis decus & ornamentum; cogitans enim B. Catharina de Ricciis ut eſſet ſancta corpore & ſpiritu, per integrum vitæ curſum in multa patientia, in tribulationibus, in laboribus, in caſtitate, in fide & charitate non ficta ardentem lampadem paravit cœleſti Sponſo, ut introiret cum eo ad nuptias: Quamobrem inter Seraphici amoris delicias ſupernæque contemplationis dulcedines Infantem Jeſum, in quem deſiderant Angeli reſpicere, velut divinæ futuræ viſionis arrham in ulnas ſuas obtinere promeruit, ac cœleſti annulo deſponſari. Hanc itaque Heroinam vinculis carnis exolutam, & ad æterni Sponſi thalamum tranſlatam, miraculis etiam a ſacrorum Rituum Congregatione probatis coruſcantem ſanctarum Virginum choro infallibili SANCTITATIS VESTRÆ oraculo aggregandam exiſtimo, ut Sanctitatem ejus narrent Populi, & laudem ejus nunciet Eccleſia.

TROJANUS Tit. S. Cæciliæ Presbyter Cardinalis de Acquaviva.

VIrginem verè ſapientem BEATISSIME PATER, fuiſſe beatam Catharinam de Ricciis, quæ cum cœleſti Sponſo ad nuptias intravit, mirabilibus ſignis Deus, ut ex monumentis patet, luculentiſſimè demonſtravit. Noſtra igitur ſententia eſt, ut per SANCTITATEM VESTRAM illius illuſtre nomen Sanctarum Virginum Faſtis adſcribatur.

DOMINICUS Tit. SS. XII. Apoſtolorum Presbyter Cardinalis Riviera.

EAS omnes virtutes, quibus potitæ ſunt ſapientes Virgines & de numero prudentum, ab ipſis pueritiæ annis beata Catharina de Ricciis complexa eſt. Antequam Monialibus S. Dominici nomen daret, puriſſimus in ea enituit mentis ac morum candor, cum aſſidua divinarum rerum contemplatione conjunctus. Ubi ſacro habitu induta fuit, arctiſſimam paupertatem, ſingularem obedientiam & ſerventem in Sorores charitatem præſetulit; ubi illis contigit præfici, humilitatis & pruden-

tiæ præclarum ſpecimen exhibuit: Ubi demum evulgata admirabilis hujus Mulieris fama nedum Florentiæ, ſed per totam fere Italiam Principes Viros in magnis dignitatibus conſtitutos ad eam inviſendam evocavit, quam ſedulo pietatis & pœnitentiæ ſtudio, & quàm demiſsè de ſe ſentiret, quis non admiratus eſt? Tot tantiſque virtutibus acceſſere S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis, & S. Philippi Nerj de illius Sanctitate teſtimonia, & demum patrata in obitu & poſt obitum miracula, ante Beatificationem, & poſt illam rite comprobata, adeout BEATISSIME PATER, ſanctis Virginibus, quas cœleſtis Sponſus vigilantes invenit, jure cenſeam adnumerandam.

JOANNES BAPTISTA Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis Spinula.

BEATISSIME PATER. Beata Catharina de Ricciis inſignis Ordinis Prædicatorum Alumna, treſdecim vix annos nata tam fortiter arduum perfectionis iter arripuit, tantaque animi conſtantia & alacritate eſt proſecuta, ut Deus vivam ſui ipſius imaginem in illam contulerit, dataque dextera pretioſiſſimo cœleſti annulo, adſtante Deipara Virgine deſponſaverit. Mirum autem fuit, quas quantaſque res fuerit aggreſſa, quibus aucto inſignium & heroicarum virtutum cumulo Sponſo ſuo placeret. Eximia itaque Virgo, quæ Sponſo Divino fidem conſtanter ſervavit, curſumque ſuum optimè fortiterque conſumavit, indubiè digniſſima eſt, ut inter alias ſanctas in Cœlo triumphantes Virgines cooptetur. Et quæ tam exactè tam luculenter ſanctam Catharinam Senenſem ejuſque maximas & præcipuas virtutes eſt imitata, ejuſdem etiam in terris referat honores & cultum.

RAYNERIUS Tit. S. Sabinæ Presbyter Cardinalis de Ilcio.

SAnctorum fœcunda Parens Hetruria novam eamque ſanctiſſimam BEATITUDINI VESTRÆ exhibet hodie ſobolem B. Catharinam nempe ex nobili & primaria Civitatis Florentiæ Familia de Ricciis Dominicanæ Religionis lumen & ornamentum.

Paternæ illa domus divitias ac commoda, ceteraſque ſeculi illecebras, *nobili quadam*, ut cum Petro Bleſenſi loquar, *ſuperbia deſpexit*, & voluntariæ paupertatis, Religioſæ obedientiæ, perfectiſſimæque caſtitatis vota in Aſceterio S. Vincentii de Prato ſolemni profeſſione emiſit. Terrenis ibi curis abdicatis tam arcto atque indiſſolubili nexu, cum Virginum Sponſo ſe conjunxit, ut meritò clamare potuerit: *Dilectus meus mihi, & ego illi*. Quanto verò amore cœleſtis Sponſus Catharinam proſequeretur, frequentes & admirabiles Ecſtaſes, in quibus cum ea etiam in terris familiariter converſari dignatus eſt, & ipſum ſacrorum Stigmatum inæſtimabile donum clarè teſtantur. Pla-

Placeat igitur SANCTITATI VESTRÆ infallibili qua pollet auctoritate, declarare, B. Catharinam de Ricciis uti verè ſanctam Virginem venerari poſſe & invocari.

DOMINICUS Tit. S. Bernardi Presbyter Cardinalis Paſſioneus.

BEata Catharina de Ricciis BEATISSIME PATER, fuit verè Virgo ſapiens, & una de numero prudentum; non enim ab ipſa exerceri potuit ſapientia major, quàm cum tot cœleſtibus deliciis & prope ſingularibus donis, quibus adeo largiter affluebat, acerrimum atque diuturnum odium ſui & maximam animi demiſſionem conjungere; quantum verò prudentia & rerum uſu, in retinendo ſeverioris vitæ Inſtituto præſtiterit, ut divina & immortalia beneficia copioſiſſimè ſibi collata, contra callidiſſimi Hoſtis tueretur inſidias, & arduum chriſtianæ perfectionis negotium dies, nocteſque ſtrenuè urgeret, ſatis ſuperque rem planè certam & teſtatam faciunt exiles cibi, breves ſomni, longa jejunia, arcta ſilentia, aſſiduæ preces, uberes lacrymæ, duri cruciatus, quibus fragilem corporis ſexum in ſervitutem redigere, & fortiter coercere ſategit: Hinc factum eſt, ut Dominus præveniens eam in benedictionibus dulcedinis, ſuaviſſimis atque efficaciſſimis gratiæ ſuæ radiis undequaque illuſtraverit, & jugiter operi intentam & vigilantem invenerit. Cum itaque teſte Cypriano Martyre, Virginum cœtus ſit *illuſtrior portio Gregis Chriſti*, conſequens eſt BEATISSIMÆ PATER, ut excelſa primi Paſtoris manus tantæ Virgini imponat coronam in terris, quam ipſi in Cœlis jam Dominus præparavit in æternum.

SYLVIUS Tit. S. Priſcæ Presbyter Cardinalis Valenti.

NOvo a SANCTITATE VESTRA Religioni decreto triumpho, triumphalem æquè ſapienter inſtituis pompam BEATISSIME PATER, propter quam frequenti Chriſtifidelium conſpectu, totaque Urbe plaudente Vaticanum Templum ſuperaddito ornamento rurſus reſulgeat. Debellatis ſiquidem vitiorum monſtris, tamquam devicti hoſtis ſpolia, & ad inſtar ſubactarum Provinciarum prædæ, tot præclara virtutis genera præſeferat Sacer ſolemniſque apparatus. Quæ omnia cum in ſublimi quadam parte, conſilio ac prudentiâ SANCTITATIS VESTRÆ collocata fuerint, Civium animum de parta victoria deque chriſtianæ Reipublicæ acquiſitis præſidiis & merito gratulari, & in Patriam ardentiori ſtudio inflammari continget. Tot igitur tantiſque præclariſſimorum facinorum, martyrii, pœnitentiæ, regularis obſervantiæ, vehementis uſque ad ſanguinis effuſionem charitatis, ſtipantibus undique trophæis alterum accedere poſſe, quod innocentia, integritate, puritate & morum ſuavitate beata Catharina de Ricciis Ordinis Prædicatorum Monialis, ſi SANCTITATI

ctitati Vestræ visum fuerit profectò censerem, ut Ecclesiæ Fastus tam variâ tamque eximiâ gestorum copiâ uberiores facti, interrupta ac toties renovata divinæ gratiæ argumenta posteritati tradant, atque commendent.

Fr. JOACHIMUS Tit. SS. Quatuor Coronatorum Presbyter Cardinalis Portocarrero.

VIrginem castam exhibemus Beatissime Pater, beatam Catharinam de Ricciis lætitiam & honorificentiam Dominicani Ordinis, mira virtutum & miraculorum varietate circumdatam. Oblita hæc Populum suum & domum Patris sui, mirabiles in suo corde dispositi ascensiones, & in meditatione exardescens hausit flammas in gaudio de Fontibus Salvatoris manumque misit ad fortia: Tantumque inde illius virtuti accessit decoris & incrementi, ut Virgo sapiens effecta fuerit & digna, quæ plena lampade obviam ire cœlesti Sponso potuerit; eique illibatam quam vivens servaverat, reddere moriens continentiæ dignitatem, nequaquam sterilem, ut verbis utar Augustini, sed heroicarum fœcundam matrem virtutum. Meritò igitur tantæ Mulieris nomen pluribus a Cœlo signis commendatum, sanctarum Virginum Albo Sanctitas Vestra decernet inferendum.

CAMILLUS Tit. SS. Johannis & Pauli Presbyter Cardinalis Paulutius.

NEmini sanè dubium esse potest Pater Beatissime, quin ad celsissimum Sanctitatis fastigium beata Catharina de Ricciis felici properoque cursu pervenerit. Ipsa siquidem a teneris usque annis probè cognoscens, plenitudinem legis, Apostolo teste dilectionem esse præter alias virtutes, tanta in Deum charitate æstuabat, ut dies noctesque in contemplandis Dominicæ vitæ mysteriis absumeret, ut sui omnino oblita ac solius Dei memor, nihil vel cogitaret, vel loqueretur, vel ageret, nisi quod ad majorem Dei gloriam pertineret, adeout de ea prædicari meritò posset illa Pauli sententia: *Vivo ego jam non ego, vivit verò in me Christus*. Mirum proinde non est, quod divinus Sponsus cum ea alloquens mutui sui amoris eximia argumenta præstiterit, quodque ampliſſimis eam charismatibus cumulaverit, & sacris humanæ Redemptionis Stigmatibus insigniverit. Quare æquissimum censeo, ut quam Virginem virtutes omnibus numeris absolutæ, atque præclarissima miracula decorarunt, eam Sanctitas Vestra in Sanctorum Album referre non dedignetur.

CA-

CAROLUS ALBERTUS Tit. S. Mariæ de Pace Presbyter Cardinalis Guidobonus Cavalchini.

BEATISSIME PATER. Catharinam de Ricciis Virginem Deo acceptissimam & planè electam ex millibus, cum qua cœlestis Sponsus ineffabili comitate deliciaretur, quis non dijudicet meritissimè sanctarum Virginum numero adjungendam? Gloria virtutum ejus quum Te præcinente ac imperante prædicata fuerit omni creaturæ, recreabuntur summopere quotquot illecebris mundi abdicatis, loci mentisque recessu, tamquam columbæ in foraminibus petræ, ceu in Christi latere absconditæ meditantur tota die magnalia Dei. Lætabitur verò præsertim & exultabit vehementer universa a S. Dominico instituta Familia ob illustriorem ex altera Catharina redditam virgineæ prolis suæ fœcunditatem [a]. Quantò enim (ut verbis Cypriani utar) plus copiosa virginitas numero suo addit, tantò plus gaudium matris augescit.

FRIDERICUS Tit. S. Pancratii Presbyter Cardinalis Lantes.

CUm virtutes B. Catharinæ in eminentiori gradu, ac præclara miracula rite ac ordine probata sint, nullam profectò moram interponendam esse arbitror, quominus Virgo sapiens & una de numero prudentum sacris Altaribus propiùs admoveatur. Virginis Sanctitatem enarrarunt gentes & laudem ejus annunciavit Ecclesia. Paulus III. Pont. Max. Catharinæ viventis adhuc famâ permotus, post sedulum ejus vitæ examen, Roberto nempe Puccio Cardinali in id curâ demandatâ, Sanctimonialis Fœminæ virtutem est demiratus. S. R. E, Cardinales amplissimi Cervinius, Medices, Aldobrandinus, qui omnes deinde ad Apostolatus apicem evecti sunt, alii insuper Italiæ ac Germaniæ Proceres, inter quos Hetruriæ, Bavariæ, ac Mantuæ Principes, qui ad eam invisendam Pratum se contulere, de mira Catharinæ Sanctitate gravissima testimonia reliquere. Illam quod instar omnium sit, S. Philippus Nerius in primis coluit, & licet absens in spiritu quandoque est allocutus. Illam S. Maria Magdalena de Pazzis ad Superos evolantem conspexit. Tot igitur documentis confirmata sanctitate Virginis, quæ in terris angelicam prope vitam duxit, & cujus odor meritorum sicut odor agri pleni cui benedixit Dominus, æquum censeo BEATISSIME PATER, haud diutiùs in sacris ei decernendis honoribus immorandum.

FRAN-

a *Lib. de Discipl. & habitu Virg. cap. 2.*

FRANCISCUS Tit. S. Mariæ de Populo Presbyter Cardinalis Riccius.

BEATISSIME PATER. B. Catharina de Ricciis morum integritate atque innocentiâ uſque a pueritia clariſſima Patriam, & paternam nobiliſſimam Domum relinquens, in Cœnobio Pratenſi reliquum ſuæ vitæ curſum tranſegit; ubi ad altiſſimum humilitatis, obedientiæ & charitatis faſtigium ita celeriter pervenit, ut mereri potuerit ab ejus cœleſti Sponſo tantis ac tam ſpecialibus chariſmatum donis cumulari, ut vix unum aut alterum ſimilia amoris indicia habuiſſe compertum ſit.

Decet igitur PATER BEATISSIME, quod huic mulieri virtutibus & miraculis adeo illuſtri tuæ vocis oraculo novi cultus honores decernantur, ceterarumque ſanctarum Virginum choro ejus etiam nomine adſcripto.

ANTONIUS Tit. S. Silveſtri in Capite Presbyter Cardinalis Rufus.

FEcit Dominus magna in corde B. Catharinæ de Ricciis. Magna quidem fecit qui potens eſt, dum innocentiam cum pœnitentia mirabiliter conjunxit, dum fide quæ per dilectionem operatur, ad ſuperna jugiter transferret, cœleſtia ſemper contemplaretur, Deiparam oculis viſibiliter conſpiceret, Puerum Jeſum tenerrimè complecteretur. Quinimmo annulo fidei ab ipſo Redemptore, datâ dexterâ deſponſaretur, eidemque ſemper adhærens, unus ſpiritus fieret cum eo, aſcenſiones in corde ſuo diſpoſuit Dominus, cum tamen ſuperbæ non ſapiit, profunda humilitate profecit, ſibique ipſi perpetuò viluit. Reſpexit Dominus humilitatem Ancillæ ſuæ, cum precibus & lacrymis ejus liberaliter conceſſit, quod exteriora Sanctitatis ſigna in eâ nulla apparerent, quod ad manus humilis Virginis perveniret volumen, in quo Moniales ejuſdem virtutes & dona diligenter collecta exaraverant, ſtatimque flammis addixit. Profectò BEATISSIME PATER, hæc eſt Virgo ſapiens, quam Dominus vigilantem invenit, quæque obviam ivit Sponſo lampade non vacua. Reſtat ut non ſub modio ſed ſupra Eccleſiæ candelabrum ſtatuas lucernam, ut luceat omnibus qui in domo ſunt.

PHILIPPUS MARIA Tit. S. Agnetis extra Mœnia Presbyter Cardinalis de Montibus.

MAturo examine ſatis comprobatum deprehendimus, beatam Catharinam de Ricciis Monialem Ordinis Prædicatorum non ſolum vitæ ſanctitate, ſed etiam ſignis ac prodigiis divinis & dum viveret & poſt obitum claruiſſe. Eluxit in ea a teneris annis morum innocentia, illibata virginitas ac ardentiſſima in Deum & Proximum charitas, eamque adeo

adeo ſupernis divinæ gratiæ muneribus locupletaverat Dominus, ut cum Seraphicis ardoribus ageretur, vel cœleſti annulo ſubharrata, vel ſpinea Corona redimita, vel Stigmatibus inſignita non per martyrium carnis, ſed per incendium mentis totam in Chriſti ſimilitudinem ſe transformandam agnoverit. Quamobrem Apoſtolatus Veſtri BEATISSIME PATER, dignitas expoſcit, ut Virgo hæc verè de numero prudentum non ampliùs lateat ſub modio, ſed ſuper Eccleſiæ candelabrum collocetur.

D. FORTUNATUS Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis Tamburinus.

QUinque prudentes Virgines Catharinæ nomine vocatas referunt Eccleſiæ Tabulæ. Catharinam nempe Virginem & Martyrem Alexandrinam, Catharinam Suecorum S. Birgittæ filiam, Catharinam Senenſem, & quæ noſtris temporibus ſanctarum Virginum Canoni inſcriptæ ſunt, Catharinam Bononienſem, & Catharinam Adurnam. Hæ jam cum Sponſo ad nuptias intraverunt. At verò janua clauſa non eſt. Etenim Catharina de Ricciis earum heroicas planè virtutes æmulata, eaſdemque aſſecuta, nuptiarum particeps intrare digna eſt; ac digna propterea, quam ad illas aggreges BEATISSIME PATER, ut quæ conſors extitit earundem virtutum, & par meritorum gloria, parem item cum eiſdem ſanctis Virginibus in Eccleſia cultum obtineat.

D. JOACHIMUS Tit. S. Crucis in Jeruſalem Presbyter Cardinalis Beſutius.

OPtimos Virginitatis flores non tantùm in memoriam redigere hominum, verùm etiam in exemplum proponere atque in Tutelares deſtinare, tui ſummi Pontificii muneris eſt BEATISSIME PATER, modò rite probatæ fuerint ceteræ virtutes heroicæ, quibus lampades ſuas ornaverint ſapientes Virgines. Cum autem luculentis Teſtibus expenſæ illæ fuerint, quibus beata Catharina de Ricciis adornatur, eaſdemque Deus Optimus Maximus veras fuiſſe miraculis perſpicuum fecerit, nihil eſſe quod impediat exiſtimo: Quin ipſam SANCTITAS VESTRA unam ex Virginibus de numero prudentum, quarum in evangelica Parabola fit mentio, fuiſſe decernat. Ut quæ vivens olim a cœleſti Sponſo beneficii loco petierat atque impetraverat, ut univerſis privaretur externis Sanctitatis indiciis & argumentis, modò in Cœlis poſita Virgo hæc humiliſſima Apoſtolicæ Sedis Oraculo gloriâ & honore in Eccleſia coronetur ac exaltetur,

CAROLUS S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Marinus.

BEata Catharina de Ricciis quæ ultimo hìc loco ratione ſexus SANCTITATI VESTRÆ proponitur, tantum abeſt, ut pro ultima haberi debeat, quod potius in heroicis virtutibus cœleſtiumque donorum chariſmatibus, vel præ ceteris effulgere, vel eos ſaltem æqua ſorte æmulari comperta fuerit.

Licet enim frequentibus ſui Angeli, ſanctiſſimæque Deiparæ Puerum Jeſum in ſinu geſtantis & ſibi ſponſæ annulum imponentis apparitionibus inſigniri meruerit; adeo tamen humilis in tam ſublimi gratiarum elargitione permanſit, ut nihil ardentiùs quàm in his pro viribus occultandis Sacramenta Regis abſcondere concupierit.

Et adeo quoque fortis & patiens, ut non modò tot in corpore ægritudines & in ſpiritu ariditates alacriter ſuſtinuerit, ſed ſuaviora quoque in iiſdem oblectamenta repererit.

Cum verò ob hæc eadem perfectiſſimæ charitatis opera & argumenta pluribus etiam miraculis aucta, nedum aliàs conſueto minori ritu Beatæ nomen adepta fuerit, ſed duo alia poſt hunc cultum noviter ſubſequuta miracula ita efficaciter piiſſimis SANCTITATIS VESTRÆ auribus inſonuerint, ut illis rite diſcuſſis & approbatis infallibili ejus judicio declaraverit, adeo inſignem ejuſdem Beatæ ſanctimoniam eſſe ubique terrarum ſolemni veneratione colendam.

Nulli dubium eſſe poteſt, quin hunc maximum Apoſtolicæ poteſtatis uſum, quem ipſa eadem SANCTITAS VESTRA Deo aſpirante faciendum eſſe decrevit, illo adjuvante non exequatur.

ALEXANDER S. Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Albanus.

AD probandam B. Catharinæ de Ricciis Monialis ex Ordine S. Dominici excelſam Sanctitatem nullum majus haberi poteſt teſtimonium quàm ipſemet Servator noſter Chriſtus Dominus, qui eam datâ dexterâ & annulo Sponſæ nomine appellavit, disjunctis a Cruce brachiis fuit amplexatus, & acerbiſſimæ Paſſionis ſuæ Stigmatibus inſignivit. Tantis motus argumentis digniſſimum duco, ut præclaræ Virgini, quæ jam plaudentibus Angelorum Choris ad Sponſum evolavit, modò SANCTITATIS VESTRÆ Decreto univerſa plaudat Eccleſia.

NERIUS S. Euſtachii Diaconus Cardinalis Corſinus.

BEata Catharina de Ricciis Civis mea tantâ Sanctitate præfulſit, ut etiam dum viveret ea fuerit a Pontificibus Maximis, ab illuſtrioribus Sacri noſtri Collegii Patribus, a Principibus totius Europæ Viris, & quod

quod caput eſt a ſanctis hominibus ſpiritu cœleſti adflatis, non ſolùm oculato teſtimonio adprobata, verùm etiam ſumma admiratione celebrata: Quapropter BEATISSIME PATER, eam in Sanctarum Faſtis deſcribendam eſſe non dubitanter exiſtimo.

AGAPITUS S. Agathæ Gothorum in Suburra Diaconus Cardinalis Moſca.

CAtharina de Ricciis nondum idonea pugnæ, ſed jam matura victoriæ oſtendit curſum ætatis vincendum in ſe fuiſſe feſtinatione virtutis. Hinc perfectionis faſtigium quàm citiſſimè conſcendens, unguentorum ſuorum ita longè latèque diffudit odorem, ut ſanctum Philippum Nerium ex Urbe, quin Urbem deſereret, ad ſe traxerit, dulceſque ſecum ſermones inſtruxerit. Ubi verò dulci Angelorum concentu, ſuperventuræ jam mortis prænuncio, facta eſt Civis Sanctorum & domeſtica Dei, vidit ſancta Maria Magdalena de Pazzis qua celebritatis pompa, quove gaudiorum imbre perfuſa in perpetuas introjerit æternitates. Quæ igitur Sanctorum teſtimonio probata fuit dum viveret; quæque plurimis effulget ſignis poſt mortem, hanc BEATISSIME PATER, inter ſanctas Virgines oraculo Tuo recenſere exoptamus.

CAROLUS MARIA S. Mariæ in Porticu Diaconus Cardinalis Sacripantes.

BEatæ Catharinæ de Ricciis ſatis equidem eſt habere heroicæ ſuæ Sanctitatis in terris, & gloriæ in Cœlis Aſſertores & teſtes luculentiſſimos ſanctum Philippum Nerium, & ſanctam Magdalenam de Pazzis, necnon Te ipſum BEATISSIME PATER, qui divino prorſus conſilio judicium certum daturus es, quod ab unoquoque noſtrum eſt expectandum. Itaque non intexo præconium ſplendidiſſimæ vitæ, neque recenſeo præclariſſima miracula, ſed Tibi gratulor BEATISSIME PATER, qui tam ardentem lampadem inter ceteras in Domo Domini collocabis: Gratulor Dominicanæ Familiæ & Genti de Ricciis tanto decoratis ornamento: Gratulor denique toti Orbi chriſtiano, cui licebit venerari in terris præclariſſimam Virginem, quam viventem Jeſus elegerat ſibi Sponſam & annulo ſuo ſubharraverat.

MARIUS SS. Coſmæ & Damiani Diaconus Cardinalis Bolognettus.

ID unum BEATISSIME PATER, pro tantæ ſolemnitatis corona, pro amplificanda Eccleſiæ gloria ſupereſſe videbatur, ut unàcum Martyris Confeſſorumque celebritate, àliqua ſacra Virgo afferretur in lætitia & exultatione, & adduceretur in templum Regis Fidelium cultu excipien-

da. Occurrit propterea ſacra Virgo Catharina de Ricciis, quam ſancti Philippi Nerii, & S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis probatam fuiſſe teſtimoniis, Signorumque coruſcare gloriâ dixiſſe ſat eſt, ut eam inter ſanctas Virgines meritò recenſendam eſſe intelligamus[a]: *O verè igitur beata Mater Eccleſia .... quam vincentium glorioſus Martyrum ſanguis exornat, quam inviolatæ confeſſionis candida induit virginitas! Floribus ejus nec roſæ, nec lilia deſunt, enumerat coronas vel de virginitate candidas, vel de paſſione purpureas.* Tibi demum BEATISSIME PATER gratulandum quàm maximè, cujus miniſterio Eccleſia tantâ circumamicta varietate reſulget.

PROSPER S. Georgii Diaconus Cardinalis Columna de Sciarra.

DEcreto ſolemni a Te jam pronunciato de tuto ad Canonizationem progreſſu B. Catharinæ de Ricciis, poſt exactam diſcuſſionem virtutum & miraculorum patratorum etiam poſt indultam laudatæ Beatæ venerationem, reſtat BEATISSIME PATER, ut annuere non dedigneris precibus inclyti Prædicatorum Ordinis, qui petit, poſtulat, flagitat adſcribi inter Sanctas, ac in ſanctarum Virginum Albo collocari B. Catharinam de Ricciis; & quamquam preces hujuſmodi verſari noſcantur in arduo ac difficili negotio, cujuſmodi eſt Sanctorum Canonizatio; attamen meritò jureque optimo crederem tutò a Te ad dictæ Beatæ Canonizationem deveniri poſſe. Equidem B. Catharina de Ricciis, quam conſtat non ſolùm vitæ ſanctitate, ſed etiam ſignis & prodigiis divinis clariſſe, ſi inter Sanctas accenſeatur, erit veluti ſax clariſſima, quæ in edito loco poſita Mortalibus omnibus ad perfectionem facem prælucebit: In beata enim Catharina habebunt potiſſimùm Virgines quod imitentur ad caſtitatem ſartam tectamque ſervandam: Habebunt ceteri omnes quod ſequantur, qui ſi dictæ Beatæ veſtigia ſequi non detrectabunt, brevi culmen heroicarum virtutum attingent, *ibuntque mox*, ut Propheta inquit, *de virtute in virtutem quouſque videatur Deus Deorum in Sion.*

ALEXANDER S. Mariæ in Aquiro Diaconus Cardinalis Tanarius.

BEata Catharina de Ricciis magnæ fidei magnæque ſpei & charitatis Virgo ab Angelo viſibiliter erudita, ab Angelorum Regina frequenter adiuta, a Chriſto peramanter deſponſata, innumeris cœleſti Sponſo ornata chariſmatibus, innumeriſque omnium virtutum meritis locupletata, cum Chriſto conſtanter vixit, ut perenniter cum ipſo regnaret. Jam verò ſapientem hanc Virginem feliciter ad Deum vivum perveniſſe, in quem cum Regio Pſalte cor ejus & caro ejus exultaverunt, & cœleſtibus Agni Nuptiis quas ardenter concupiverat, tranquillè frui, clara & approbata miracula manifeſtant. Quam ergo ſancti Martyres & Con-

a *Beda Serm. 18. de Sanctis.*

Confessores in triumphanti Ecclesia immortalitatis æternæque gloriæ sociam habent ; eam quoque in militanti Ecclesia , pari qua ipsi fruuntur Sanctorum gloria & veneratione gaudere , nobiscum videant & lætentur .

HIERONYMUS S. Adriani Diaconus Cardinalis de Bardis .

COronam quinque Sanctorum quam Altissimi Solio SANCTITAS VESTRA divino afflata spiritu proximâ ac præclarissimâ celebritate formabit , claudit B. Catharina de Ricciis , pretiosa illa Margarita non procul & de ultimis finibus quæsita , sed in propinqua & Sanctorum fœcundissima Matre , Florentina Civitate inventa . Istam virginitate decoram & omnium genere perfectionum longo vitæ curriculo claram Deus insignibus illustravit miraculis , quæ vivens etiam in conspectu omnium Populorum & Principum ita patravit , ut Ecclesia usque tunc certò sciverit , quod Dominus Sanctam suam mirificavit .

Beatam hanc igitur Civem meam lætitiam & honorificentiam Populi nostri , super qua Dominus dedit benedictionem , & terra nostra dedit fructum suum , humillimè deprecor Sanctorum Fastis adscribi , ut quæ triumphantis Ecclesiæ gloriam novis titulis augebit , ita militanti patrocinium adaugeat & columen .

DOMINICUS SS. Viti & Modesti Diaconus Cardinalis Ursinus .

BEATISSIME PATER . Infallibili Sanctitatis Vestræ judicio divarum Virginum Fastis adscribenda meritò est beata Catharina de Ricciis : Ista enim verè Virgo sapiens & una de numero prudentum usque ab adolescentia sua oculos avertens , ne respicerent in vanitates & insanias falsas , assidua heroicarum virtutum exercitatione perennem dedit suavitatis odorem : Hinc Angeli Custodis aspectu & sermonibus frequentissimè recreari promeruit , Deiparam Christumque Dominum vel colloqui , vel amplecti , in admirabiles Ecstases rapi , sacris Stigmatibus imprimi .... Quid plura ? Si ejus Sanctitas ex ipso divi Philippi Nerii , ac S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis testimonio jam satis abundè est comprobata ? Accipiat igitur de manu tua BEATISSIME PATER , in terris coronam gloriæ , quæ jam de manu Domini recepit in Cœlis Regnum decoris & vitæ .

ANTONIUS MARIA Pallavicini Patriarcha Antiochenus Assistens .

SAnctiores Virgines alacriori virtutum studio æmulata Catharina de Ricciis a divino Sponso eisdem meruit charismatum donis locupletari . Ab ipso etenim desponsata , Redemptionis signis transfixa , Puerumque Jesum a Deipara in sinum excipiens , Dilectum suum ad se conversum , ac sua inter ubera commorantem lætanter gloriata est . Admirabilis

lis insuper ejus Sanctitas divi Philippi Nerii, & S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis testimonio comprobata, plurimis illustrata prodigiis jure expostulat, ut solemniori ritu novum beatæ Catharinæ decus accedat.

THOMAS Cervini Patriarcha Hierosolymitanus Assistens.

BEata Catharina de Ricciis, quæ Virginitatem perpetuò illibatam servavit; quæ Deum semper in corde habuit, semper in ore, semper in opere; quæque Christo ita semper adhæsit, ut illius Passionis ac sacrorum Stigmatum particeps fieri meruerit; verè dici potest Sponsa Christi: Cumque id ipsum plura testentur miracula, æquum est, ut inter prudentes Virgines Christi Sponsas ritu solemni adnumeretur.

ALEXANDER Borgia Archiepiscopus Firmanus Assistens.

BEATISSIME PATER. Inter electas Virgines quas Deus prædestinavit conformes fieri imagini Filii sui, beata Catharina de Ricciis Florentina Ordinis Prædicatorum adeo enituit, ut hujusmodi conformitatem conceperit mente, concupierit corde, retinuerit animo, exhibuerit corpore, donata a cœlesti Sponso qui eam sibi maturè delegit in hujus perfectæ conformitatis argumentum, exterioribus signis mirum in modum carni ejus impressis. Quod si amoris magnitudinem ex acceptis donis metiri licet, profectò fateamur oportet Catharinam summo amore flagrasse erga Dominum nostrum Jesum Christum, cujus effigiem non in tabulis accepit manu figuratam Artificis, sed in membris carnis suæ descriptam digito Dei vivi. Grande quidem privilegium & paucis admodum concessum. Fructum hunc illa tulit ex dominicæ Passionis meditatione assidua, qua non solùm summopere studuit se illi conformare, cui ex charitate nimia crucifigi complacuit, sed insuper in illum non per martyrium carnis, verùm per incendium mentis ex ardentissimæ charitatis vi transformari promeruit. Hæc igitur Virgo a Clemente XII. Prædecessore Tuo Beatorum titulis ornata, novis (ut accepimus) a Deo illustrata miraculis a Te BEATISSIME PATER, supremo judicio sanctis Virginibus adscribenda videtur, ac ubique gentium prædicanda & colenda, ut Christifideles ejus exemplo excitati, ejus precibus ac patrocinio adjuti Passionem Domini jugiter meditentur.

FELIX Solatius Archiepiscopus Thebarum Assistens.

VIrtutes omnes, quibus vera Sanctitas comprobatur in beata Catharina de Ricciis in gradu heroico floruisse, ex ejusdem Actis satis evidenter apparet. Ipsa namque ab ineunte ætate igne divini amoris accensa. Mundi illecebras invicta fortitudine respuens, in profunda Passionis

ſionis Chriſti contemplatione jugiter defixa, ſacra Redemptionis Stigmata & Crucifixi imaginem corpori ſuo impreſſam meruit obtinere, dulciſſimo Sponſæ nomine a Crucifixo condecorari, & in divinos ejus amplexus admitti. Admirabili etiam charitate, humilitate, patientia, obedientia, Regularis Inſtituti exactâ obſervantiâ excellens, continuiſque orationibus, jejuniis & pœnitentiis intenta, effecta eſt clariſſimum chriſtianæ perfectionis exemplar. Hanc igitur Virginem virtutibus omnibus ornatam & dono miraculorum, Prophetiæ, & cordium Abſcondita penetrandi eximiam, ſummis Populorum, Magnatum, Principum laudibus exaltatam, & teſtimoniis ſancti Philippi Nerii, ac S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis pro Sancta habitam, in Faſtis pariter ſanctarum Virginum ſupremo & infallibili Tuo judicio recenſendam exiſtimarem.

ﺍﻟﺤﺎ ﻗﺒﻤﻪ ﺣﻘﻼ .

ﻟﻪﺤﻨﻤﻟﺍ ﺤﻟﻟﻮﻤﻟﺍ ﻭﻬﻬﺏ ﻫﻟﻫﻮﻨﻬﻤﻨﻤﻟﺍ ﻭﻤﻨﻮﻬﻟﺍ ﺤﻘﻨﻬﻮﻟ
ﻭﻘﻮﻤﻬﻟ ﻭﻪﻤﻨﻤﻘﻬﻫ ﻫﻤ ﻨﻬﻨﻮﻫ ﻨﻘﻬﻫ ﺤﻘﻨﻫﻫﻟﻫﻟ . ﻫﻤ ﻨﻬﻨﻮﻫ ﻨﻘﻬﻫ ﺤﻘﻨﻫﻫﻟﻫﻟ
ﻭﻫﻮﻟﻫﻟ ﻫﻘﻨﻫﻤﻫ ﻟﻟﻤﻤﻬﻫ ﻟﻫ ﻭﻫﻨﻬﻟ ﻫﻘﻮﻤﻬﻨﻫﻭ . ﺍﻨﻨﻤ ﻫﻤﻤﻨﻟ
ﻫﻤﻭ ﻭﻨﻤﻨﻟ ﻫﻟﻫﻘﻨﻟﻫ ﻨﻫﻫ ﻫﻨﻫﻟﻫﻟﻫ ﻫﻨﻫ ﻫﻨﻫﻫ ﻫﻨﻫﻟﻫﻟ ﻫﻘﻨﻤﻫ
ﻟﻪﺤﻨﻤﻟﺍ ﻫﻟﻟﻨﻫﻭﻫ ﺤﻨﻮﻫﻨﻫ ﻨﻫﻨﻫﻫ ﺤﻨﻮﻫﻫﻟﻫﻟ . ﻫﻘﻨﻫﻨﻫ
ﻫﻤﻤﻨﻫﻭ ﻨﻘﻨﻫﻫ ﻫﻘﻨﻫﻫﻟﻫ ﻭﻫﻨﻫﻨﻟ ﻫﻨﻫﻫﻟ ﻫﻨﻫﻫ ﻨﻨﻫﻫ ﻫﻨﻫﻫ
ﻭﻨﻤﻨﻫﻟ ﻫﻨﻫﻫﻫ . ﻫﻟﻫﻫﻭﻫ ﻫﻨﻫﻫﻟﻫ ﻫﻨﻫﻫﻫﻟﻫﻭ ﻫﻨﻮﻫﻟﻫ ﻫﻨﻫﻫﻫ
ﻨﻫﻫﻫﻫ ﻫﻘﻨﻮﻫﻫﻟ ﻫﻨﻫﻨﻫ ﻫﻨﻫﻨﻫﻫﻟ ﻭﻫ ﻨﻫﻫﻫﻫ . ﻫﻟﻫﻫﻫﻫ
ﻨﻫﻫﻫﻫ ﻫﻨﻫﻫﻫﻫﻫ ﻫﻨﻫﻫﻫﻫ ﻭﻨﻨﻨﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫ . ﻫﻨﻫﻫ ﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫ
ﻨﻫﻫﻫ ﻭﻨﻨﻨﻫﻫ ﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫﻫﻫﻫ : ﻨﻫﻫﻫﻫﻫ ﻫﻘﻨﻫ : ﻨﻨﻨﻫﻫ
ﻨﻫﻫﻫ ﻭﻨﻨﻨﻫ ﻫﻨﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫﻫ
ﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫ .

ﻫﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫﻫ
ﻫﻫﻫﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫﻫ .

Ejuſdem

Ejuſdem Verſio latina.

GABRIEL Eva Archiepiſcopus Cypri Syrus Maronita Aſſiſtens.

BEata Catharina de Ricciis Florentina Monialis Ordinis ſancti Dominici, tam amplis & planè ſingularibus dum viveret, illuſtrata a Deo fuit & cumulata chariſmatibus, ut ex iis certiſſima admirandæ ipſius Sanctitatis argumenta evincantur. Memoriæ ſiquidem proditum eſt, non modò illam Angeli ſui Cuſtodis aſpectu frui conſueviſſe, ſed etiam Angelorum Reginam ſeipſam ſæpe conſpiciendam contemplandamque ei præbuiſſe, & Puerum Jeſum in quem deſiderant Angeli proſpicere, in ejus ſinu amantiſſimè collocaſſe. Ut verò perfectam quantum hominibus fas eſt in ſe gereret Chriſti Domini imaginem, ſacra Redemptionis Stigmata ſiniſtro ipſius lateri, manibus, pedibuſque, ſanguineis quibuſdam rutiliſque notis fuiſſe inſculpta; Spinoſo diademate caput ejus transfixum; Crucis denique veſtigia tergo ipſius profundè impreſſa. Tantarum autem Catharinæ virtutum famæ ſummam adjungunt auctoritatem ſanctus Philippus Nerius, & ſancta Maria Magdalena de Pazzis, qui tam admirabilem illius Sanctitatem non tam celebritate nominis, quàm Deo auctore perſpectam habuerunt. Itaque quam in terris Sancti ſuſpexerunt, quam in Cœlis Angeli, Deipara, & Chriſtus ipſe Sanctam prædicavit; eam ſanctarum Virginum catalogo adſcribi tutò poſſe ſine ulla dubitatione pronuntio.

JOANNES ANDREAS Tria Archiepiſcopus Tyri Aſſiſtens.

ANte diem legi Compendium vitæ B. Catharinæ de Ricciis huic, Te Præſide, Te Judice, auguſto Cœtui mihique ceteroquin opportunè communicatum. Legi, inquam, & obſtupui admirans quibus virtutibus a puerili ætate fuerit ornata, quibuſque donis miſerator Dominus ipſam illuſtraverit. Eo inter alia quod Angeli ſui Cuſtodis, & B. Virginis Mariæ colloquiis non perraro fruereturr, paſſim in Deum rapta mirabiles ecſtaſes pateretur, in quibus arcana cœleſtia penetrabat; taliſque inter Ipſam & Deum erat unio, ut Deus & Catharina foret quaſi unus & idem ſpiritus, & cum Paulo dicere poterat: *Vivo non equidem amplius ego, vivit autem in me Chriſtus.* Hinc miro quodam ſplendore micabat, ubi præſertim Redemptionis recolebat myſteria, cujus Stigmatum ſigna ſculpta, & ſpinoſo diademate caput ſuum largiente Domino transfixum habere promeruit, nec ab acerbiſſimis Paſſionis Domini tormentis per duodecim annos fuit immunis. Mirabile eſt, quod Deipara pronuba ab ipſo Redemptore datâ dexterâ cœleſti annulo Catharina fuerit deſponſata.

Interea

Interea ita de se demisse sentiebat, ut indignam se appellaret, & omni pœnarum genere per annos quadraginta & octo se cruciari nunquam prætermisit. Unde fama Sanctitatis Catharinæ, ac Deo auctore commoti S. Philippus Nerius, & S. Maria Magdalena de Pazzis literarum commercium cum ea inire voluerunt. Idem S. Philippus Romæ commorans illius aspectum præsentem cum ea pios sermones habuit, & eadem S. Maria Magdalena, cum Catharina ad Sponsi sui amplexus evolasset, Angelorum gaudio, quo in illa Cœlesti patria fuit excepta, se interfuisse narravit.

Tot itaque stantibus, aliisque quampluribus prætermissis Catharinæ Sanctitatis testimoniis, miraculis tam ante quàm post ejus obitum comprobatis, dignum censeo, ut præsignata ejus Canonizatio ulteriùs non protrahatur.

SIMON Gritti Archiepiscopus Tyanensis Assistens.

BEATISSIME PATER. Beata Catharina de Ricciis divina charitate, qua mirabiliter ab ipso propemodum rationis usu æstuabat, vulnerata, puerilibus amandatis longissimè oblectamentis tumulata quodammodo viva, quod de sancta Melania Romana perhibetur, Mundo vixit tumulata; Angeli sui Tutelaris dignata vel in terris aspectu: Christum quoque Dominum in Cruce pendentem ex Icone a se adoratâ clarè sibi colloquentem meruit audire, & auctioribus deinde cumulari de die in diem cœlestibus donis, quibus in religioso avidissimè suscepto, ac sanctissimè consummato uberrimè coruscavit ditata Instituto. Hujusmodi Angelicam in terris vitam Altissimus multifariè signis & prodigiis testatam voluit ac miraculis comprobavit, ut idcirco tutissimum supernæ gloriæ, qua copiosè Catharinam frui haudquaquam superest ambigendum, SANCTITATIS VESTRÆ Decretum universa peroptet Ecclesia, tantæ Virginis adornata fulgoribus, in qua sibi ornamentum statuit ac præsidium,

JOSEPH MARIA Ferronus Archiepiscopus Damascenus Assistens.

IN speculum sine macula, auctorem fidei, & consummatorem Jesum jugiter aspexit [a] B. Catharina, posuitque eum, ut signaculum super cor suum & super brachium suum [b], ac fecit secundum exemplar [c]. Semper enim mortificationem Jesu in corpore suo circumferens [d], tum interiùs per nimiam dilectionem, tum exteriùs per actiones quascumque, veluti totidem lineamenta conformis facta est Sponsi cœlestis imagini, unde non solum decorata fuit coronâ, sed etiam Redemptionis Stigmatibus mirabiliter obsignata ab eo, qui facit mirabilia magna solus. Eximiam itaque tantæ Virginis Sanctitatem Apostolicæ hujus Cathedræ te-

 stimonio

a *Heb.* 12. 2. b *Cant.* 8. c *Exod.* 25. d 2. *Cor.* 4.

ſtimonio cenſeo rite comprobandam. Juſtum eſt enim, ut quæ vitæ ac Dominicæ Paſſionis fuit imitatrix aſſidua, exaltationis & gloriæ particeps quoque efficiatur.

JOANNES FRANCISCUS Stoppani Archiepiſcopus Corinthi Aſſiſtens.

FElix & verè beata Virgo Catharina de Ricciis, quæ ab ineunte ætate guſtavit & vidit quàm ſuave ac leve ſit onus Crucis; Seculi namque ſpretis illecebris totam ſe cœleſtium rerum contemplationi, Angelo Cuſtode ac Duce addixit devovitque, adeoque profecit, ut diſpendium putaverit, ſi vel temporis momento ab iiſdem divelleretur. Quapropter corpore quamvis circa plurima Marthæ exemplo ſæpe ſæpius diſtenta in obeundis explendiſque ſui Ordinis officiis, mente quidem & affectu tanquam altera Magdalena, nonniſi ſuum Jeſum & hunc crucifixum effusâ mentis & cordis charitate fovebat, complectebatur. Hinc eſt quod cœleſtis ille Sponſus, qui adhærentibus ſibi dat gratiam affluenter, nedum ſibi conformem ſacris impreſſis Stigmatibus reddiderit, verùm etiam dato annulo ſubarrhaverit; Quodque longè latèque diffuſa tot heroicarum virtutum germina uberes quotidie referant honeſtatis & honoris fructus, quorum merces ut in dies augeatur, utque in terris ea, quæ Ancillæ Dei meritis æquè ac ſignis illuſtri debetur, reponatur corona juſtitiæ, expedire cenſerem, B. Catharinæ de Ricciis ab SANCTITATE VESTRA ſupremos Canonizationis honores eſſe decernendos.

MICHAEL de Palma Archiepiſcopus Teatinus Aſſiſtens.

IN beata Virgine Catharina de Ricciis ſuaveolet Myſticus Hortus ſacri Ordinis Prædicatorum, & lætabundus niteſcit Ager Dominicus, qui eſt Eccleſia, dum coram Te PATER BEATISSIME, pro ejus Canonizatione demiſſiſſimè inſtamus. Agitur de Virgine in cujus *lampade oleum nunquam defecit*, tot heroicarum virtutum ornata fulgoribus, tot chariſmatum cumulata muneribus, tot miraculorum fulgida ſignis tum comitantibus vitam ejus mirabilem, tum pretioſam mortem ſubſequentibus.

Alterius inclytæ Catharinæ (Senenſis videlicet) in ea habes imaginem, ſive virtutum cumulum ſpectes, ſive cœleſtia dona demireris. Utraque enim *Stigmata Chriſti portavit in corpore, ut vitam Jeſu in carne mortali manifeſtaret*. Philippus Nerius Catharinam de Ricciis corpore abſentem alloquitur: Quid ni Sanctus cum Sancta loqueretur? Magdalena de Pazzis cum gaudio exceptam in Cœlis, Deo revelante conſpexit; quid ni Sanctam Cœlorum curia læta ſuſciperet? Hinc ſplendent undique in mirabili hac Virgine argumenta & notæ Sanctitatis.

Age igitur PATER BEATISSIME, & opus ex praxi veteri ab Auditoribus Rotæ inchoatum, quodque Prædeceſſores Tui Clemens XI. Benedictus

ctus XIII., Clemens XII. prosequuti sunt, fausto fine digneris perficere, beatamque Catharinam de Ricciis ceterarum sanctarum Virginum Catalogo adscribe.

STANISLAUS Poliastri Archiepiscopus Rossanensis Assistens.

QUod reliquum tandem SANCTISSIME PATER, quid demum ultra deerat, ut sanctarum Virginum adscriberetur in Albo meritissima illa, nobilitate non minus quàm Sanctitate clarissima, Catharina de Ricciis Florentiæ in Hetruria præstantissima Urbe in lucem edita; quàm ut Sanctitas Vestra Spiritus sancti magisterio instructa atque munita; non solum sermone prædicando, sed ad posterorum saluberrimam instructionem scriptis tuis inditam, Sanctorum numero adscriberet atque referret! Et sanè quidem nam sicuti de perantiqua ac præclarissima illa Catharina sanguine purpurata rutilat Alexandria splendore; & de sua Catharina virtutum omnium Magistrâ congaudet universa Senensis Familia, ac lætabunda postmodum sanctarum Virginum Choris, suam quam genuit appellatione sanctam, jactat se reddidisse Catharinam, illa numquam satis laudata, & a SANCTITATE VESTRA litteris & dignitate illustrata, inclyta simul ac famosa Bononia; æquum erat SANCTISSIME PATER, ut de sua demum, quam Deo potius, quàm Mundo peperit, Catharinâ mereatur Florentia habere suffragia & gaudere triumpho! Et quidem profectò, nam sicuti ceteræ hujus nominis inter Æthereos Virginum Choros, & unaquæque pro modulo suo Sanctitatis laureâ insignita rutilat atque coruscat; Florentina Virgo nemini illarum secunda, & ejusdem nominis decorata vocabulo, quæque ab infantia Angelicæ perfectionis rore perfusa Custodis Angeli meruit gaudere consortio! Quæque tantæ ac tam eximiæ puritatis signaculo, cum pari obedientia & paupertate ac humilitate conjuncta, non modò Deiparam ipsam conspiciendam, contemplandam, colloquendamque, sed Puerum Jesum ab ipsa Deipara in sinu ejus amantissimè collocatum meruit confidenter habere, familiariter alloqui, & pretioso cœlestique annulo datâ dexterâ digna fuit desponsari! Quæque privilegio amoris præcipui ceteris altiùs Crucifixi dulcissimos & sub nomine Sponsæ obtinuit amplexus, & sacræ Redemptionis Stigmata, aliaque Passionis vestigia in corpore impressa, cum suimet ipsius Redemptionis imagine in suo vultu depicta & repræsentata gestare! Jure dixerim quod tot charismatum dotibus tot Sanctitatis clarissimis argumentis testibusque oculatis, cum miraculorum quibus catholica fides roboratur, & Sanctorum merita comprobantur auctoritate; Catharinæ admirabile nomen Sanctarum adscribatur in agmine, & Virginum excipiatur in gremio.

FERDINANDUS MARIA de Rubeis Archiepiſcopus Tarſi Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Pluries de virtutibus & miraculis B. Catharinæ inſtaurato judicio, pronunciatum. Rurſus mandato SANCTITATIS TUÆ redintegrato examine, prolata ſententia eſt. Ita eximiam Catharinæ ſanctitatem, ſicut aurum in fornace probatum, Deus voluit; & ſicut argentum igne examinatum purgatum ſeptuplum. Opus igitur plurimorum Pontificum ſtudio antea inchoatum, pro ſumma qua polles Apoſtolica auctoritate, ſolemni tandem Canonizationis Decreto video abſolvendum.

MICHAEL MARIA Vincentini Archiepiſcopus Theodoſiæ Aſſiſtens.

PRæclariſſimam ſanè intuebimur B. Virginem Catharinam de Ricciis, ſi fortem ultra ſexus imbecillitatem omni in virtutum genere æqua lance perpendamus. Verùm inſpecta qua mirificè æſtuabat in Deum charitate, ac impreſſis Paſſionis Chriſti veſtigiis virgineo in corpore, nec non frequentibus cum Sponſo Jeſu ac Deipara colloquiis, haud mirum eſt, ſi addendi Virginem præſtantiſſimam glorioſo Sanctarum Cœtui, SANCTITATI VESTRÆ inceſſerit animus.

NICOLAUS Carafa Archiepiſcopus Philippenſis Aſſiſtens.

GEſta beatæ Catharinæ ita egregia ac in gradu heroico plena virtutum: Ita ſingularia & cumulata prodigiis: Ita a ſeculis inaudita, quod unumquodque magnum theatrum orationi meæ præberet, ſi eam exornandam atque laudandam aggrederer. Super hanc ſacram Heroinam adhuc a teneris annis Spiritus ſanctus cœleſtium donorum, quæ ceteris per partes, ita abundè divitias effudit, ut ſpeciali privilegio Angeli Cuſtodis ab infantia in conſpectu ejus viſibiliter adſtantis, cujus colloquiis fruebatur, decoravit. Quod ſanè non obſcurum ipſius præclaræ & excelſæ futuræ vitæ fuit indicium, quatenus ipſa in terris degens converſationem ſuam habitura eſſet in Cœlis. Ne autem illius innocentiam mundiali contubernio conſortioque expoſitam callidus Aſpis aliquomodo humana contagione attingere auderet, a divo Dominico e ſeculo in ſuum Prædicatorum Ordinem non ſine divini Numinis ſingulari vocatione eſt ſublata. Ibi altiſſimæ perfectionis fundamenta a gratia ſanctificante in anima ipſius jam recondita ſtatim incrementum accepere, ut ad Cœlum pertingere totus chriſtianus Orbis aſpiciendo admiraretur. Cetera omitto, unum dicam. Illud præclarum vitæ genus, quod ſacris Virginibus eſt commune, contemplationi, orationi, ceteriſque piis exercitationibus deditis; tanquam unum neceſſarium ex Dominico oraculo,

non

non modò ut optimam partem elegit ; ſed nihil alienæ ſalutis omittens , divina charitate in Deum & Proximum flagrans , non minus Mariæ quàm Marthæ partes ita explevit , ut Sponſi ſui dilecti ſacra Stigmata , non in tabulis depicta , ſed in proprio ſuo immaculato corpore deferre mereretur . Hæc cum ceteris ampliſſimum argumentum mihi præbent ſanctarum Virginum Cœtui adſcribendam eſſe ; dummodo SANCTITATIS TUÆ ſupremum judicium acceſſerit .

ANTONIUS Fonſeca Epiſcopus Æſinus Aſſiſtens .

NON tantum BEATISSIME PATER, Hetruriæ Urbes, inclyta Prædicatorum Familia , & univerſus chriſtianus Orbis , verùm etiam ſanctarum Virginum Cœtus , ſuperni Angelorum Chori , necnon gloriæ Dominus B. Catharinæ de Ricciis ſublimiores honores flagitant . Sanctæ enim Virgines Catharinam adhuc in terris degentem , ob illibatum candorem, ob ſingularem prudentiam , ob flagrantiſsimam charitatem duxere ſecum ad Agni nuptias ; Angeli tradiderunt illi precandi formam , præcepta virtutum , myſteriorum intelligentiam , ac Dominus amore languentem dulciſsimis recreavit amplexibus , ſacris Stigmatibus inſignivit , & tanquam Sponſam annulo ſuo ſubarrhavit . Æquum eſt igitur ut communia terrenæ & cœleſtis Jeruſalem vota , mortalibus ac ſuperis plaudentibus impleantur .

NICOLAUS XAVERIUS Santamaria Epiſcopus Cyrenenſis Aſsiſtens .

INeffabilis Dei ſapientia , quæ miro conſilio ſuis opportunè temporibus cuncta diſponit , quo tempore Lutherus ejuſque deteſtabiles Aſſeclæ caſtitati maximè detrahebant , inter ceteras Virgines mulierem verè fortem ſuſcitavit in Eccleſia ſua B. Catharinam de Ricciis , quæ accincta robore & in ſpiritu ambulans mirabili victoria carnem perpetua virginitate , Mundum profunda humilitate , Dæmonem eximiis virtutibus ſuperavit . Digna profectò Virgo quam Chriſtus Dominus ſupernis donis , ſplendidioribus chariſmatibus ornatam , Deipara pronuba , cœleſti annulo deſponſaret , eamque de Cruce amplexando Sponſæ nomine compellaret . Inſignem ejus ſanctitatem quam in mentis exceſſu intellexerunt, & vulgaverunt S. Philippus Nerius , & S. Maria Magdalena de Pazzis , teſtatam nobis abundè faciunt miracula accuratè diſcuſſa & plenè probata . Rationi propterea conſentaneum videtur , ut præclaram hanc Virginem in Eccleſia colendam Apoſtolica auctoritate decernas , eamque Chriſtifidelibus Protectricem apud Deum & Advocatam concedas , cujus preces ſibi acceptiſsimas eſſe Deus ipſe affirmavit .

BER-

BERNARDUS ANTONIUS Pizzella Epiſcopus Conſtantiæ Aſsiſtens.

HAbemus ſanctarum Virginum ornamentum ; habemus Virginem divinis chariſmatibus illuſtratam, beatam ſcilicet Catharinam de Ricciis Ordinis Prædicatorum Sanctimonialem, quæ præcipui amoris privilegio a Deo cumulata, ſingulari pietate ac ſolicitudine Deum ipſum diligere ſemper in deliciis habuit. Sicuti verò elegit Deus ac ſibi præelegit in Catharina Sponſam, Columbam, Dilectam, ſic Catharinam viciſſim Sponſæ fidem, Columbæ innocentiam, Dilectæ pios affectus in eum omni ſtudio atque curâ ſervaſſe, monumenta teſtantur. Habemus Virginem Chriſto Domino accenſis lampadibus occurrentem, ſacrorum Stigmatum honore nobilitatam: Sponſam Chriſto ſociatam: Matri Virgini alloquutam: Habemus denique Virginem miraculis clarificatam, quæ decet demum, ut ſanctarum Virginum Syllabo ſolemni ritu adſcribatur.

LUDOVICUS ANTONIUS Valdina olim Cremona Epiſcopus Hermopolitanus Aſsiſtens.

ECcleſiæ militantis veneratione digniſſimam, & Senenſi Catharinæ adjungendam eſſe in Sanctorum Catalogo Florentinam Catharinam de Ricciis, nullo modo dubito. Id apertè comprobant Sancti ejuſdem Concives Maria Magdalena de Pazzis, & Philippus Nerius; ambo enim Deo inſpirante ſanctam animorum conſenſionem cum illa habuerunt, & litterarum ſpirituale commercium. Maria Magdalena præterea præſens in ſpiritu adfuit, quando Catharina triumphans ſupernam Hieruſalem eſt ingreſſa, & Philippus Romæ degens, Prati in Hetruria fuit divina virtute quodammodo præſens, ut longo Catharinæ colloquio frueretur. Divinum quoque Sponſum dici poteſt Catharinam in Sunamitide invitaſſe, ut de Libano veniret in Cœlum ad coronam: Nam etiam hæc myſtica Chriſti Sponſa in horto concluſo ſancti Dominici tota pulchra fuit candore puritatis omniumque virtutum, ſuavis cœleſtium rerum contemplatione, decora rubore pœnitentiæ & Dominicæ Paſſionis, cujus dolores & Stigmata pertulit in corpore ſuo, ut olim Senenſis Catharina. Illam etiam Chriſtus Dominus dato annulo ſibi deſponſavit in terris, revulſis e Cruce brachiis amplexatus eſt, & coronavit in Cœlis. Sic ergo coronatam ſplendoribus Sanctorum jubeat SANCTITAS VESTRA venerari.

FABRICIUS Borgia Epiſcopus Ferentinus Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Opportunius nihil contingere poterat quamquod quatuor ſanctitati Virorum publicis decretis honoribus, triumphalis gloriæ comes accedat & fœmina, ut dum in omne hominum genus tam uber

uber divinæ gratiæ largitio ſpectanda proponitur, habeat etiam fragilis ſexus, unde & incendatur ad pugnam & alliciatur ad palmam. Jure optimo idcirco honores in præſtantioris Sanctitatis teſtimonium inſtitutos B. Virgini Catharinæ deferendos exiſtimo: Illa enim virili pluſquam animo, ſpretis opibus, Mundique blanditiis ac ſeculi illecebris, ſe Deo perjucundam hoſtiam in ſacrificium præbuit ſub ſeveriori Dominicanæ Familiæ diſciplina. Corpus ſuum in aſſiduam ſervitutem redegit, humilitatem cum charitate admirabili cœleſtium chariſmatum nexu conjunxit; tantâque demum ſpiritualis perfectionis excellentiâ enituit, ut aliis etiam ad eam comparandam dux data, æquè & Magiſtra divinitùs videretur. Poſtulant igitur eximiæ hujus Virginis virtutes, poſtulant ſuperna quibus enituit, dona, poſtulant edita poſt Beatificationem ſigna, ut ejus nominis memoria a Te BEATISSIME PATER, ad ampliorem cultum promoveatur.

NICOLAUS Spinelli Epiſcopus Averſanus Aſſiſtens.

ADmirabilis vitæ ſanctimonia ac incomparabilis morum probitas beatæ Catharinæ de Ricciis Hetruriæ fines prætergreſſæ, ita per Italiam omnem, Galliam ac Germaniam longè latèque vulgatæ percrebuerunt, ut omnes in ſui admirationem rapti, undique ad eam frequentiſſimi confluxerint, vel difficillima quæque in rebus omnibus ſive corpus, ſive animam ſpectantibus conſecuturi: Nec ſegnis in ejus integerrimam vitam Summorum Pontificum diligentia fuit, de quorum imperio omnia ad ſeveriſſimum revocata examen, nullum dubitandi locum reliquerunt: Quibus ſi ſupremum SANCTITATIS TUÆ judicium acceſſerit, exiſtimarem poſſe huic eum honorem decerni in terris, quem jam piè credimus conſecutam in Cœlis.

HIPPOLYTUS e Rubeis Sancti Secundi Epiſcopus Senogallienſis Aſſiſtens.

PUlchra permixtio virginitatis & humilitatis in B. Catharina de Ricciis! Porro nil mirum, tot ac tantis divinitùs illam effulſiſſe chariſmatibus: Stigmatum Redemptionis, præcipuè & ſpineæ Coronæ inſignibus donatam fuiſſe Chriſto Domino, cujus & vivam quamdam ſimilitudinem exteriori ſpecie expreſſit atque repræſentavit, cujus colloquiis, amplexibus, oſculis, nuptiis tandem pronubâ eademmet Deipara Virgine dignata fuit: nil mirum, inquam, nempe (divo Bernardo teſte) non mediocriter placet Deo illa anima, in qua & humilitas commendat virginitatem, & virginitas exornat humilitatem. Quantum verò in utrâque Catharina præſtiterit, ejus vitæ Acta, ejus animi ſenſus, honorum & laudum contemptus, voluntariæ atque aſperrimæ corporis afflictationes,

nes, illibatus integritatis candor ad mortem uſque ſervatus, reliquæ item virtutes, quarum omnium humilitas parens eſt, decor virginitas, gratiarum quoque & prodigiorum ſplendor atque frequentia luculentè declarant, ſuoque veluti jure præclariſſimam hanc Mulierem Apoſtolica auctoritate ſanctarum Virginum Choro adjungi proclamant.

D. PAULUS THOMAS Marana Epiſcopus Aſculanus in Piceno Aſsiſtens.

MIrum non eſt Beatissime Pater, B. Catharinam de Ricciis humana adhuc corporis contagione gravatam quæſiviſſe ſemper ea, quæ ſurſum ſunt, nullo ad terrena depreſſam deſiderio, utpote quæ affectuum noſtrorum fontem cor cœleſti temperie conſtitutum divinitùs accepiſſet. Inde etiam fuit ut Chriſtus Dominus, quem ardentiſſimè ſemper adamavit, in ejus Sponſam annulo ſubarrhaverit, ſanguineis ejus ſignaverit Stigmatibus, ac in extremo vitæ confine tanquam Sponſam electam ad cœleſtem coronam angelicis vocibus advocaverit. Congruum itaque exiſtimarem, ut ſicuti ſpeciali Dei providentia cum S. Catharina Senenſi eodem chariſmatum genere inſignita tam parem in terris habuit vivendi rationem, ita per Sanctitatem Vestram habeat poſt mortem ſimilem cultum.

Fr. SILVESTER Merani Epiſcopus Porphyrien. Aſsiſtens.

BEata Catharina de Ricciis jam inde ab ipſa pueritia cogitavit quæ Domini ſunt, fuit enim in cœleſtium rerum, præſertim in Dominicæ Paſſionis contemplatione per altiſſimas mentis elevationes, perque admirabiles Ecſtaſes fere ſemper defixa. Solicita indeſinenter fuit quomodo placeret Deo per aſſiduum humilitatis & orationis ſtudium, per juges carnis afflictationes, per ferventiſſimam in Deum & Proximum charitatem. Quare non eſt dubitandum quin per magnam excellentiam ſancta fuerit, uti loquitur Apoſtolus, corpore & ſpiritu. Et ſanè arbitror non ſine divino conſilio ſolemnem illius Canonizationem ad hoc uſque tempus fuiſſe dilatam, ut nimirum præſtantiſſimæ Virginis virtutes, quæ omnes implent numeros, Sanctitatis Vestræ par judicium exornaret.

MARCUS ANTONIUS Amalphitanus Epiſcopus Ortonen. & Camplen. Aſsiſtens.

BEatissime Pater. Inter alias ſtellas innumeras, quæ ſacri Ordinis Prædicatorum Cœlum exornant, una profectò eſt B. Catharina de Ricciis, quæ virginitatis lilium illibato ſemper candore cuſtodiens, charitatis erga Deum & Proximum, humilitatis, obedientiæ virtutumque

que omnium fudit odorem. Hæc Virgo illam, quam hauſit a luſtrali fonte innocentiam, moribus uſque ad ultimum vitæ ſpiritum retinuit. Seraphicæ Catharinæ Senenſis Sectatrix & gratiarum Socia, nedum Angeli Cuſtodis familiaritate & colloquiis, ſed Chriſti Jeſu in quem deſiderant Angeli proſpicere, promeruit aſpectum. Hunc cœleſtem Sponſum quem ab infantia dilexit, anima illius charitate perfectâ tenuit, nec unquam dimiſit. Ipſa dilecto ſuo & dilectus illi, qui faciem ſuam ei oſtendere, ſæpius illam alloqui atque amplexari: Datâ dexterâ ac cœleſti annulo eam deſponſare: Sacra Redemptionis Stigmata & Crucis veſtigia in ejus virgineo corpore imprimere: Spinoſum Diadema capiti transfigere, aliaque divini amoris ſigna præclara oſtendere dignatus eſt. Sublimibus chariſmatibus cumulata prophetico lumine meruit illuſtrari, cordium ſecreta funditus penetrare, nec defuere admirabiles Ecſtaſes, quibus per dies integros ſenſibus deſtituta, & in aera quandoque ſublata unicè cum Deo converſabatur. Sacræ hujus Virginis heroicas virtutes & admirabilem ſanctitatem incomparabiles Viri dignitate conſpicui probarunt, ac ſupra omnes divus Philippus Nerius, & ſancta Maria Magdalena de Pazzis tunc coævi intellexerunt & admirati fuere. Æquum igitur erit, SANCTITATEM VESTRAM exorare, ut diſcuſſis & approbatis virtutibus, ac diſcuſſis pariter & approbatis miraculis, eam in Catalogo Sanctarum Virginum dignetur adſcribere.

ANTONIUS Cantoni Epiſcopus Faventinus Aſſiſtens.

DIvitias miſericordiæ & bonitatis ſuæ in B. Catharina de Ricciis oſtendit Deus, qui complexam ineffabili charitate & ſublimioribus chariſmatibus cumulatam, quaſi Sponſam ornatam coronâ, & decoratam monilibus ſuis annulo ſuo ſubarrhavit. Quam porro dum viveret in deliciis habuit, nunc in gloria miraculorum manifeſtare dignatus eſt, ut tuum ſit BEATISSIME PATER, induta virtute ex alto, hanc ponere in lucem & lætitiam Plebis ſuæ, quam exemplis provocet, & foveat auxiliis,

CÆSAR Bonajuti Epiſcopus Pharenſis Aſſiſtens.

SPecioſa eſt inter filias Jeruſalem Catharina de Ricciis, quæ maximum ſemper Sanctitatis præbuit argumentum. Hæc verè virginitatis florem a Deo traditum intactum ſervavit, nullam unquam habuit maculam, neque rugam, ſed ſemper in fide, in ſpe, in charitate incorrupta permanſit. Habuit Sponſum non terrenum, ſed eum qui in Cœlis eſt, eum qui ſuper omnem Principatum & Poteſtatem, qui ſuper Cherubim ſedet, non ſolum Sponſum ſed amatorem omnium hominum ardentiſſimum & ſpecioſum præ filiis hominum.

Meretur igitur BEATISSIME PATER, hæc Virgo ſapiens & una de

numero prudentum, ut in Altare aureo ante oculos Domini collocetur, atque in cœlesti Sanctuario & ipsa ad ornamentum omnium Sanctorum, in quibus Dominus requiescit, recensetur.

PAULUS Bonavisa Episcopus Spoletinus Assistens.

BEata Catharina de Ricciis est illa Virgo sapiens & una de numero prudentum, quæ meruit intrare ad nuptias Domini sui: Oleum namque devotionis semper conservavit in lampade sua, & solicitè quæsivit Sponsum suum attentèque ambulavit in viis ejus: Etiam in viis asperis secuta est illum, cum paupertate, vigiliis, inedia aliisque pœnis se conformari Cruci Christi ferventissimè sategit: Unde meruit mirabiliter portare crucem Domini sui, & coronâ ejus spineâ coronari, pluribusque aliis donis cœlestibus cumulari, quibus mirificè ornata fervidè aspiravit intrare ad gaudium Domini sui jugi amore languens. Exaudivit Dominus preces dilectæ suæ, posuitque in ea thronum suum, & in habitaculo cœlesti facit illam habitare, signisque miraculorum nobis ostendit in choro sanctarum Virginum adscriptam, ut ejus memoria etiam recolatur in terris.

MARIUS Maffei Episcopus Fulginas Assistens.

AD Christum Dominum in Cœlis, cujus vices tanta pietate geris in terris BEATISSIME PATER, hodierna luce conversus non immeritò dixeris, *Domine dilexi decorem Domus tuæ*: Ubi namque militantem Ecclesiam & Martyris sanguine & Confessorum virtutibus illustrasti; ne quid postremò deesset quod posset decorem ejus augere, hodie in Catharina de Ricciis virginitatis etiam honore eandem amplificabis. Per Te igitur BEATISSIME PATER, aderit Regina a dextris divini Sponsi in vestitu sanguine Martyris deaurato, & circumdata varietate virtutum atque concupiscet decorem ipsius, quoniam post tot præclaros sanctitate Viros adducetur hodie Catharina in Templum Regis[a], *cum angelica virginitate, altissima humilitate, sublimissima charitate*. Talium unguentorum odore Catharina ad se traxit Philippum Nerium dum viveret. Talium virtutum copiâ tantam sibi gloriam comparavit in Cœlis, quantam Magdalena de Pazzis enarrare vix potuit in terris. Eâ demum signorum claritate Catharina de Ricciis coruscat, quæ ut in sanctarum Virginum Albo recensetur, tuum modò Oraculum BEATISSIME PATER, præstolatur.

GUI-

a *S. Petrus Cluniacensis Epist. 39.*

GUIDO Urſellus Epiſcopus Cæſenæ Aſsiſtens.

EA eſt Catharinæ de Ricciis Florentinæ, lectiſſimæ Virginis, atque ſanctiſſimæ cum Senenſi illa morum vitæque ſimilitudo, ut niſi Temporum, Patriæ atque cognominis per quàm diligens ratio habeatur, una eademque videri poſſit. Utraque enim ex ſacra Prædicatorum Familia, jam tum ab infantia caſtiſſimo Virginum Sponſo conjuncta, dici non poteſt quanto divini amoris igne æſtuaverit. Ceteris verò virtutibus ſic abundarunt, ut hortulus ille concluſus meritò dicendæ ſint, non floribus modò, ſed fructibus quoque dulciſſimis refertiſſimus honoris & honeſtatis. Dignæ propterea quas cœleſtis idem Sponſus divinorum chariſmatum, prophetiæ nimirum, diſcretionis ſpirituum, ecſtaſum fonte largiſſimo rigaret, rutiliſque ſacrorum Stigmatum inſculptis notis in maximi amoris argumentum quodam quaſi ſigno ſuo communiret. Utramque tandem ad æthereum thalamum in quo Rex Regum ſtellato ſedet Solio, evectam eſſe, miracula ipſarum mortem conſecuta ſatis apertè demonſtrant. Reliquum igitur eſt unum BEATISSIME PATER, ut quod de Catharina Senenſi graviſſimo Pij Secundi judicio declaratum eſt, id de Florentina quemadmodum univerſa chriſtiana Reſpublica vehementer exoptat, infallibili teſtimonio a SANCTITATE VESTRA declaretur.

HYACINTHUS de Silveſtris Epiſcopus Nepeſinus & Sutrinus Aſſiſtens.

INcœptum jamdiu opus per plures Romanos Pontifices de B. Catharina inter Cœlites recenſenda, credo divinitùs factum, ut perficiendum tandem in hoc tempus recideret, quo Tu catholicæ Eccleſiæ præes BEATISSIME PATER, cujus in hiſce pertractandis rebus diu noctuque verſati, pro ea qua polles ſcientia pene incredibili, exploratiſſimum eſt judicium. Siquidem in hac cauſa minimè ambigendum puto: Tot enim virtutum omnium, quæ in eminentiori gradu adornandam illuſtrandamque Virginem inter ſeſe veluti conſpirarunt, tamque præclara nobis monumenta, tot inſuper Virorum Principum de admirabili ejus vita teſtimonia ſuperſunt, & quod plus eſt Philippi Nerii & Mariæ Magdalenæ de Pazzis, quorum memoria in benedictione eſt, quoſque proinde commemorare decet; ut æquum omnino appareat, illam, veluti unam de numero prudentum, in ſanctarum Virginum Tabulas publicè venerandam referri.

ÆGIDIUS Iſabelli Epiſcopus Alliphanus Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. *Scit omnis Populus, qui habitat intra portas Urbis*, ideſt militantis Hieruſalem, Catharinam de Ricciis fuiſſe virtutis tam eximiæ, ut Mulierem fortem ſciſcitanti obviam ſit Fœmina illuſtris, cujus heroicæ virtutes plurimæ animique dotes excelſæ adeo placuerunt cœleſti Sponſo, ut eam in propriam agnoſcens atque Crucis & plagarum ſuarum Stigmatibus obſignatam, innumeris propemodum cumulaverit donis, atque ſtupendis miraculis ſat reddiderit præclaram: Oportet ergo, ut per medium SANCTITATIS VESTRÆ ſupremi Eccleſiæ Vigilis & Paſtoris, idem Populus nunc ſciat pergrandes ei cum Sanctis decretos fuiſſe honores, ut quam tot meritis undique onuſtam, diviniſque chariſmatibus tam liberaliter locupletatam, jam ſemper fuit admiratus, humillimis jugiter frequentet obſequiis, quæ ad calcandas arctiſſimas virtutum ſemitas univerſum aliarum Virginum Cœtum fortiter & ſuaviter excitent.

JOANNES ANTONIUS Bachetoni Epiſcopus Anagniæ Aſſiſtens.

IN lucernis Tuis PATER BEATISSIME, myſtica hæc Jeruſalem jam ſcrutata eſt: Beatæ etenim Catharinæ de Ricciis nobilis Virginis Florentinæ, vix natæ & a Deo præordinatæ, Conſtitutiva Sanctitatis juxta eas, quas de Canonizatione Sanctorum inoffenſo decurrendas pede, maximi nominis Doctor jamdiu abſolutiſſimas dediſti Regulas, ita probata manent, ut nil ſuperſit quominus ea, quæ hactenus Te Auctore & tam claram præbente facem, peracta ſunt, Te etiam Pontifice Summo definiente & declarante impleantur. Agnoſce ergo BEATISSIME PATER, hanc Ovem: Ovem hanc tuam, jam divi Philippi Nerii, jam divæ Mariæ Magdalenæ de Pazzis, jam virtutum & miraculorum teſtimonio comprobatam; quin imò ab ipſomet cujus geris vices, ſupremo Paſtore vocatam & electam; electam ſibi in Sponſam, electam in deliciis, ſuiſque Stigmatibus ſignatam: Agnoſce, inquam, hoc vas electionis chariſmatibus omnibus abundans & ſuperfluens; & divino illo qui ſemper Pontificiæ Cathedræ præſto eſt, ſpiritu afflatus hac tam prudenti, tam Deo & Proximo ſolicitâ, & lampadibus tam plenis paratâ de quinque Virginibus Virgine, quintum Divum Canonizationis ſolemniis, quæ tanto ſtudio tantaque aſſiduitate diſponis, adde & comple: Novum Hetruriæ opportuno tempore mitte præſidium: Obſecranti Prædicatorum Ordini novum decus: Et Pontificatus Tui auguſtiſſima & intemerata monumenta auge, atque æternitati commenda BEATISSIME PATER.

FRAN-

FRANCISCUS ANTONIUS Spadea Epiſcopus Aquinas & Fregellarum Aſsiſtens.

BEATISSIME PATER. Non ſplendet tot ſtellis Cœlum ſicut inclytus Prædicatorum Ordo tot ſyderibus fulgentiſſimis Sanctorum utriuſque ſexus ornatur. Horum duo inter cetera nobis contemplanda ſe offerunt. Unum ſcilicet Catharina Senenſis jamdudum Sanctorum Faſtis adſcripta, alterum Catharina de Ricciis Florentina a diuturno domicilio Pratenſis poſtremò inter Beatas adjuncta. Duo hæc luminaria ita æqualiter inter ſe lineata, & a divinâ gratiâ elaborata noſcuntur, ut unum potiùs, quàm duo ſint dicenda. Utraque enim a teneris uſque annis præventa fuit in benedictionibus dulcedinis, atque ad ſummæ Sanctitatis apicem elevata, & utraque eodem charitatis igne ſuccenſa divinis chariſmatibus apparuit repleta. Quid enim virtutis in una præluxit, quod in altera deſiderari queat? Non humilitas totius ſanctimoniæ fundamentum, non patientia in adverſis, non pœnitentiæ rigor, non altiſſimæ contemplationis munus, non prophetiæ ſpiritus, non diſcretio ſpirituum, non ſcrutatio cordium, non miraculorum multitudo: Ambæ æquali ſorte ab eodem Sponſo Jeſu Corona Virginum, pronubâ ipsâ Deiparâ pretioſiſſimo cœleſti annulo deſponſatæ, ambæ ſacris Stigmatibus inſignitæ ac ſpineo redimitæ diademate, ut vivæ eſſent Sponſi patientis imagines, & cum Apoſtolo dicere poſſent: Chriſto confixa ſum Cruci & Stigmata Domini Jeſu in corpore meo porto. In hoc tantum differre videntur, quod Senenſis ætatem Sponſi tantum æquaverit: Pratenſis verò dupliciter vixerit, ſed hoc in augumentum meritorum iſtius ceſſit, ut ejus virtus tamquam aurum in fornace diu probaretur, & ejuſdem Sanctitas inter morbos & voluntarias corporis afflictationes tam longè protractas plus nimio augeretur. Reſtat igitur BEATISSIME PATER, ut ſicut Catharina Senenſis Canonizationis honore decorata fuit, ita & altera Catharina de Ricciis Florentina Pratenſis a Sanctitate Veſtra in Album deſcribatur Sanctorum, ut hoc lucis orto ſydere magis reſplendeat catholica Eccleſia, & ſacratiſſimus Prædicatorum Ordo mirabiliter illuſtretur.

LEO LUCAS Vita Epiſcopus Oppidenſis Aſsiſtens.

BEATISSIME PATER. Inter cetera præcipua dona, quibus Altiſſimus cumulavit B. Catharinam de Ricciis, illud memoriæ proditum eſt, quod cum ferventiùs oraret, Deipara Virgo ſe conſpiciendam præbuerit, Puerum Jeſum in ejus ſinu amantiſſimè collocaverit, & ab ipſo Redemptore annulo ſuo fuerit deſponſata, quod ſufficit ad ejus ſolemnem Canonizationem. Cum enim deſponſaverit eam Chriſtus Dominus, etiam coro-

coronam gloriæ recepit ab eo, quæ cum ſit corona juſtitiæ, neceſſe eſt, ut bonum opus præceſſerit, & quod fuerit ex quinque prudentibus Virginibus, quæ ſumpſerunt ſecum oleum cum lampadibus. Equidem bonum opus operata eſt B. Catharina de Ricciis, virtutum omnium, ſcilicet profundiſſimæ humilitatis, charitatis eximiæ, obedientiæ aliarumque, præcipuè verò virginalis integritatis, qua fidem Sponſo ad mortem uſque illibatam ſervavit. Cum igitur Chriſtus Dominus ſibi Sponſam elegerit, eique dederit coronam gloriæ in Cœlis, SANCTITAS VESTRA ſolemni ritu declarare dignetur in terris. Hæc autem omnia ſupremo ac infallibili judicio tuo BEATISSIME PATER, libenter ſubmitto, qui Petri Cathedræ inſides quique ſcientiarum omnium, præcipuè verò in hiſtoriis Servorum Dei & Canonizatione Sanctorum principem locum tenes.

SCIUM ILUMURI AT.

E Lumura Caterinæ tæ Riccevet Eberʒ 2aſc e Kalogree e ſceitit Domenikæ, gnera ſaa roi mbaiti fert, fakienæ, e ſcemæliynæ ætsn ʒoti Kyè Kriivoi, me paſtriminæ eſaayæ. Pashiſi, eumændua ſaa mænbi tæ ſcæmæteneg ede ʒotit Chriſtæ Kyæ na ſcpræblei me vet mundimet etiy. Ma pte me fukiynæ eſay nænc mundi tæ Kiſcktæ te Maʒe hiir. Yia ʒuroi vet Chriſti ʒotsn me ſcegnet e mundimevet kyæ itipoſi mbæ tæ kriominæ Kuſomæ tæ aſay Aʒà gnæ vaſc aſctù ekriuræ, aſctù e munduaræ, eʒe kakœ ſcium edæſciuræ caa ʒotsn, eʒe aſcti e nderturœ me ſcium ſcegne tæ ſceitæ riis. Iſct e ggiiggſæ tæ ndeerſc eʒe ti ſcium Ilumuri At. E tæ ſcruaſc embrin eſaay me tæ tierat ſcietæra vaſcia. Aſctù ſe tæ yeet, embri e ſæ maʒes ſciet Katerinæ kaa Siena, eʒe ay i aſay, kiæ iſct caa Fiorenza.

Joſefi Schirò Arçbiſcupu i Durrſit, eʒe Vicar Apoſtolycu i Hymarrs ndæ Arbænit.

Ejuſdem Verſio latina.

JOSEPH Schirò Archiepiſcopus Dyrrachinus olim Vicarius Apoſtolicus Cimarræ in Epiro.

BEATISSIME PATER. B. Catharina de Ricciis candidiſſima Virgo & Monialis Ordinis Prædicatorum, per admirabilem totius vitæ ſuæ innocentiam ſummi Dei Creatoris imaginem & ſimilitudinem ad mortem uſque perfectiſſimam ſervavit. Egit quoque omni conatu omnique adhi-

adhibita induſtria, uti decebat dilectiſſimam Sponſam, ut ſeſe etiam Deo Redemptori & in carne paſſo ſimillimam redderet; ſed quod illa tentavit per auſteriſſimam diuturnamque pœnitentiam & non eſt aſſequuta, non ſine ſtupendo dilectionis artificio divinus ipſe Sponſus perfecit, imprimendo ſcilicet in ejus virgineo corpore ſingula pretioſæ Redemptionis noſtræ ſigna ac veſtigia. Virgini igitur innocenti & pœnitenti, tantiſque miraculis & eximiæ Sanctitatis ornamentis condecoratæ, æquum cenſeo, ut etiam ſancta Mater Eccleſia coronidem addat. Ac per os tuum loquente divino Numine BEATISSIME PATER, magnæ in ſanctarum Virginum Tabulis, ubi Catharinæ Senenſis nomen, etiam Florentinæ adſcribatur.

Alia ejuſdem Archiepiſcopi Verſio Græca.

ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΕ ΠΑΤΕΡ.

Ὁσία καὶ πανάμωμε παρθένε Αἰκατερίνα ἡ Ῥικκὶς, ἡ ἀσκητικῶς μονάζουσα ὑπὸ τὸν κανόνα τῆς Ἱερωνυμιτῶν κοινῆς λεγομένης τάξεως, τῇ μὲν θαυμασῇ τοῦ βίου καθαρότητι τελειοτάτην ἐπήρισε τιμῶτε εἰκόνα, τῷ ὁμοίωσιν τοῦ ὑπερτάτου Θεοῦ καὶ Κτίστου μέχρι θανάτου, πάσῃ δὲ ἀσκήσει καὶ ὀπιμελείᾳ, ὡς ἔοικε φιλτάτῃ Νύμφῃ, ἠγωνίσατο ἑαυτὴν καταστῆναι ὁμοιοτάτην τῷ Λυτρωτῇ, ὁσαύτως καὶ ἐν σαρκὶ παθόντι Θεῷ. Ἀλλ' ὅ τι, κἂν αὐτὴ μὲν λίαν ἐπιθυμοῦσα, δι' ἀυστηροτάτης διαίτης τε σκληραγωγίας τοῦ σώματος, ὀπτυχεῖν δὲ οὐκ ἠδυνάσθη, τοῦτο διέπραξεν αὐτὸς ὁ ἐπουράνιος Νυμφίος Θεὸς, καὶ δι' ὑ χωρὶς ἐκστατικῆς, καὶ ὑπεραδόξου τῆς ἀγάπης ὑπερχύσεως ἐγχαράξας δηλαδὴ εἰς τὸ ταύτης παρθενικὸν σῶμα πάντα καθ' ἕκαστον, τὰ τῆς ἡμῶν σωτηρίου ἀπολυτρώσεως σήματα καὶ σημεῖα.

Παρθένῳ γὰρ οὐκ ἄκρῳ καὶ ἐν δεινῇ ἀσκήσει διαγαγούσῃ, ἔτι δὲ καὶ πολικύτοις τῆς ἄκρας ἀγιωσύνης περιστέπτε καὶ σημείοις κοσμουμένῃ, δίκαιον οἶμαι καὶ τῷ τῆς Ἐκκλησιᾶν Μητέρα ὀπτάνεσθαι τὸ κορωνίδα· καὶ διὰ στόματός σου τοῦ Θεοῦ λαλοῦντος, Μακαριώτατε Πάτερ, εἰς τὰ τῶν ἄλλων ἁγίων Παρθένων ἱερὰ δίπτυχα, ἔνθα τε δὴ ἐκ τῆς Σενῶν χώρας Αἰκατερίνης μέγα ὄνομα, καὶ τὸ τῆς ἐκ τῆς Φλωρεντίας ἁμοῦ ἐγγεγράφθηναι.

Γωσὴφ ἰσχυρὸς Ἀρχιεπίσκοπος Δυβράχιος, καὶ Πάλων Ἀποστολικὸς ὑπέρτιμος τῆς ἐπαρχίας τῆς χαμαρίδας τῆς ἐν τῇ Ἠπείρῳ.

ՐՈՒ ԵՊԷՍՔՈՊՈՍ ՀԱՅՈՑ ԵՐԱՆԵԼԵԱԼ։

ՐԱԺԱՄ ՄՏԱԾԵՄ Զ'ԲԱՐՄՈՒԹԻՆ ԱՂԱՔԻՆՈՒԹԵՑ, և ԱՐՔԱՆԵԼԱԳՈՒԾՈՒԹԵՑ՝ ՈՐՔ ԵՆ Ի'ՆԻՔԵՐՍԱՆ Ի'ԶՈՒՎՈՒԹԻ, ՈՐՈՎՔ ՊԱՐԴԱՒԵԱՑ ՏԻՐՆ ՄԵՐ Զ'ԿՈՅՍՆ Կ'ԱՍՏԱՒՈՐՆԵ ԸՆԿՆԻ ՓԼՈՐԷՆՍԱՑԻՆ։ ԱՂԱԺԱՄԱՅՆ ՄՏԱՔԵՐԵՄ Զ'ԷՊԷՍՀԱՌՋԱԿ ԱՅԵ ԺՈՂՈՎՆ ԱՅՆ՝ ՈՐ ՀԱՒԱՔԱԻՄԱՐԵՑԵԼ ԵՂԵՒ Ի' ՔԱՂԱՔՆ ՓԼՈՐԷՆՑԻԱ, ՈՐՈՎ և ՄԱՏԱՔԱՆԵՑԱՒ ԱՂԵՒԵԼԵԱՆ ԵԿԵՂԵՑԻՆ, և ՄԱՆԱՒԱՆԴ ԱՂՔԻՆ ՀԱՅՈՑ՝ ԸՆԴ ԱՂԵՒՄՏԵԱՆ ԵԿԵՂԵՑ։ Ի'ՅՈՐՈՒՄ ԺԱՄԱՆԱԿԻՆ ՈՐ Զ'ԿՈՅՍՆ Կ'ԱՍՏԱՒՈՐԻՆ՝ ՎԱՌԵՑԵԱԼԷՔ ԲՈՐԲՈՔՄԱՄԲ ՁԱՆԱՑՈՂՈՒԹԵ Ի' ՓՐԿՈՒԹԻՆ ԿԵՆԴԱՆԻ ՄԵՂԱՒՈՐԱՑ, ՀԵՐԵՒԵԿՈՍԱՑ, և ԱՆՀԱՒԱՏԱՑԻՑ, և ԶՍ ՏԱՆՋԵՑԵԱԼ ՀՈԳԻՈՑՆ՝ ՀՐՈՎ ՔԱՒԱՐԱՆԻ, և ԷՐ ԱՊԱՏՐԱՍՏ ՅՕԺԱՐԱՍՊՈՒՆ ԿՐԵԼ Ի'ՁԱՄ ՏԱՆՋԱՆԱՍ ԱԱԿՍ ՓՐԿՈՒԹԵՆՈՑՆ։ ՎԱՍՆ ՈՐՈՅ՝ ՈՎ ՊԵՐԵԲԱՆԵԼԻ ՀԱՅՐ ԱՐԷՆ ԵՍ ԿԱՐԾԵՄ ՀԱՒԱՆԱԿԱՏԱԿԱՆ ԿԱՐԾԵՕՔ, ՕՆ ՄԻՆՉ ԴՐԻՑԵՍ Ի'ՀԱՅՈՒՀԱՐԱՆԻ ՈՐՑ ԶԱՆՈՒՆՆ ԵՐԱՆԵԼԻՆ, ԼՐՈՒԱԽՍ ԱՅՍՈՐԻԿ ՓԼՈՐԷՆՍԻԱՑՈՑ Ի'ՀՕԳՈՒՍՈՒ ՄԵԾԱՄԵԾՍ ԸՆԴԵՌԱՍ ԱՂԵՒԵԼԵԱՆ ԺՈՂՈՎՐԴՈՑ։ ՔԱՆԶԻ ՅՈՒՍԱՄ ԹԵ ԶԱՐԺԵՑԻՆ ԸՆԴՈՒՆԱԿ ԱՂՕԹԻՔ ՍՐԻՆ ԱՌ Ի'ՀԱՄԲՈՐՈՒՆԵԼ ՁԱՅՆ ՈՒՄ, ՈՐՈ ՀՐԱՄԱՅԵԼԻ ԱՅՆ ՈՐ ԺՈՂՈՎՆ։ ԵՒ ՂԱՑՕՂՔՆ ԳՈՂՑՆ ՔԱՀԱՆԱՆԻՆ՝ ՊԱՏՒԱՑՆ Ի'ԿԱՄԱԿՈՐ ԿԱՐԾԵԱՑ ԻՒՐԵՑՆ՝ ԱՌ Ի'ՀՆԱՁԱՆԴԱԼԻՆ ՍԱՏՈՐԱԴՐԵԼ ՃՇՄԱՐԻՏՈՒԹԵ։

ՍԱՐԳԻՍ ԱՂԷՔՍԱՆԴՐԵԱՆ՝ ԱՂՔ ԵՊԻՍԿՈՊ
ԿԱՏՈՒԱՐԻՈՅ ԿԱՊԱՊՈՎԿԵԱՆ՝ ՀԱՅՈՑ։

Ejuſdem Verſio latina.

SERGIUS ALEXANDRI Armenus Archiepiſcopus Cæſareæ Cappadociæ.

DUM Florentinam Virginem Catharinam de Ricciis cogito tot tantiſque virtutum & miraculorum donis a Deo inſignitam, in mentem mihi venit celeberrimum illud Concilium in Florentina Urbe celebratum, in quo Orientalis Eccleſia & præſertim Armena Romanam fidem profeſſa eſt. Catharinæ charitas tam erga viventes Peccatores, Hæreticos & Infideles, quàm erga ſolutas corporibus animas in Purgatorii pœnis exiſtentes, tanta erat tamque eximia, ut ſe ad quælibet pro illorum ſalute tormenta libentiſſimè Deo offerret, & voluntarios proprii corporis animique cruciatus pro eorumdem beneficio dicaret. Itaque

e re

e re Orientalium meorum fore cenſeo, ut hanc Virginem Florentinam Sanctorum Faſtis SANCTITAS VESTRA adſcribat; quo fiet ut ejus precibus & ſacra illa Synodus animis Orientalium inſideat, & qui fuerat ibi damnatus, negantium Purgatorium error radicitùs exſtirpetur.

STEPHANUS Evodius Aſſemanus Archiepiſcopus Apameæ.

SIbi [a] uni viro BEATISSIME PATER, deſpondit Chriſtus Virginem caſtam B. Catharinam de Ricciis Monialem Profeſſam perilluſtris Prædicatorum Ordinis. Hæc verò [b] cogitavit quæ Domini eſſent, ut eſſet Sancta corpore & ſpiritu [c], vas ſuum poſſideret in ſanctificatione & honore [d], ſibique abeſſet gloriari, niſi in Cruce Domini Jeſu Chriſti, per quem ſibi mundus crucifixus erat, & ipſa mundo [e]. Chriſto confixa Cruci vivebat, jam non ipſa, vivebat verò in ea Chriſtus, cujus [f] Stigmata in corpore ſuo portabat, quia [g] *fortis eſt ut mors dilectio*. Ubi autem dilectum ſuum invenit Virgo prudens [h], tenuit nec dimiſit, donec ipſam introduceret in æthereum thalamum. Cui itaque Miraculorum claritas cum omni virtutum laude conſonans teſtis adfulſit, id unum ſupereſt ut eam BEATITUDO VESTRA ſanctarum Virginum Sponſarum [i], Epiſcopo animarum noſtrarum Chriſto chariſſimarum Catalogo accenſeri decernat, atque præcipiat.

Прeѡсфнницѝте Пѕрнте.

рнвнлегїѫмѫль че Сфѕнтѫль францнскь ѧ ѧбѫть, де Семнеле Дѫ̃ѫлѫѝн Іс; ѫнь трѫпѫль ѕ ѕ ѧ пѫртать; ачестѣ Дѫ̃ѕѕ ѣ доѡ Катарѝне, днь Уннѫль Сфѕнтѫлѫѝн Домнннкь фечоаре деѡ̃бще ѧ фѕкѫть. Ѵ нѝ днь Снна, шѝн чеѝн днь Флоренцїа, кѕ амѕндоѡ ла Ѭѕнн, ла пнчоаре, шн ла ннмѕ сфнтеле ране ал: Ѭѕнтѫнторюлѫѝн нострѫ де дѫмнеѕѕа:ка пѫтере ѕпате ѧ пѫртать. Уе чѣ д ль Флоренцїа кѫ ачаста ѧ ѫнтрекѫть, ка спнноаса Кѫ: нѫнѕ ѫнѕ капь шѝн оурма крѫчн ѫнь спат: тнпѕрнте сѕле пѡарте. Ѭннѫнатѕ ачастѕ ачѣлѫн рѕстнгнить нѝкоанѕ, ашѣ бнне ѫнь трѫпь шѝн ѫнь сѫфлеть нѕводнтѕ, чнне сѕвѣ ѫндоѝн, кѕ ѫнтрѕ Сфнтеле Фечоаре Сфнцїа тѣ ао нѫмѕрѣ наѝн пѫтѣѡ? ѫнтра кѕрїа ла ѫнпѕрѕцїа черюлѫѝн лѫатѕ, шѝн кнпѫлѫн фїюлѫѝн дѫѝн Дѫ̃ѕѕ а:ѕмѕнатѕ, бирѫнре, шѝн Сфѕнта Ѭарїа Магдалѝна

 дела

a 2. *Cor.* 11. b 1. *Cor.* 7. c 1. *Theſſ.* 4. d *Gal.* 6. e *Gal.* 2. f *Gal.* 6. g *Cant.* 8. h *Cant.* 3. i 1. *Petr.* 2.

дела Паце ѣнкѕ ѣнь бїацѕ фїннадѕ, Дѫззѫ аша рзнадѫннадь, де фацѕ афѝ фость сѕ мзртѫрнсеще.

Іѡа́нь Ін: Клеїн Єпнскопь Фзгзраша́ѫнѫ.

Ejuſdem Verſio latina.

JOANNES Innocentius Epiſcopus Fagaraſienſis.

QUod ſancti Franciſci privilegium fuerat, ut Stigmata Domini Jeſu in corpore ſuo portaret, hoc Deus duabus Catharinis Ordinis S. Dominici Virginibus commune fecit, Senenſi nimirum & Florentinæ, utraque enim ad manus, pedes & cor ſacras Redemptoris cicatrices divina virtute inſculptas geſſit. Sed Florentina Virgo id præ ceteris ſingulare habuit, ut ſpinoſum diadema in capite & Crucis veſtigia in tergo impreſſa portaret. Admirabilis hæc Crucifixi imago tam vivis coloribus in corpore & animâ expreſſa, quis dubitet quin inter ſanctas Virgines a SANCTITATE VESTRA recenſeri poſſit? Cujus in cœleſti Patria exceptæ, & conformis imaginis filii Dei factæ triumpho, etiam ſancta Maria Magdalena de Pazzis, dum adhuc in vivis eſſet, Deo adeo illi favente interfuiſſe perhibetur.

BERNARDINUS Vari Epiſcopus Civitatis Caſtellanæ & Hortæ.

BEATISSIME PATER. Beata Catharina de Ricciis dum virginitatem ſuam Deo dicavit, eamdemque uſque ad mortem exactiſſimè cuſtodivit, proculdubio ſe omnibus virtutibus ornatam oſtendit. Virginitas enim paritur abſtinentiâ, pœnitentiâ, humilitate: alitur prudentiâ, fortitudine, obedientiâ: perficitur ſolitudine, ſilentio, charitate, oratione aliiſque virtutibus; omnes quippe virtutes circa virginitatem excubant, ut eam tueantur, ſervent & ornent. Quod ſi virginitas ut docet Ambroſius [a], de Cœlo venit, neceſſe eſt, ut beata Catharina excellenti virginitate, imò tot virtutibus prædita in Cœlis reſplendeat: Cumque hoc ipſum plura miracula prædicent, par eſt, ut per Eccleſiæ judicium id totus Mundus agnoſcat.

JACOBUS PHILIPPUS Conſoli Epiſcopus Amerinus.

BEATISSIME PATER. Beata Catharina de Ricciis Parentibus pietate & nobilitate conſpicuis Florentiæ nata, eo Agro relicto, quo non niſi vepres & cardui Patrisfamilias ſementem ſuffocantes abundant, alium

a *De virginib. lib.* 1. *c.* 3. *&* 5.

lium ſibi excolendum ſuſcepit, ubi cultus utilior, ubi fructus uberior eſſet: Sacro igitur in Pratenſi ſancti Vincentii Monaſterio Ordinis Prædicatorum habitu Religionis induto, nunquam ſatis explicari poteſt, quanta animi contentione glorioſas illas, quibus idem Ordo illuſtratus eſt, Virgines æmulari niteretur, ut opus nempe ſuum magno præmio deſtinatum conſummaret, & Domino a quo mercedem expromiſſæ virginitatis expectabat, placeret, creſcens ætate creſcebat ibi ſapientiâ atque prudentiâ, & ambulans de virtute in virtutem, ut Deum Deorum videret in Sion, virtutum omnium demiſſiſſimæ præcipuè humilitatis atque ardentiſſimæ charitatis exemplar effecta eſt; vitam propemodum cœleſtem agens in terris crebrò ſupernæ ſuavitatis dulcedinem præguſtavit, & de illo Torrente voluptatis quo nunc potatur in Patria, etiam in via bibit, atque eo tunc demum inebriata eſt, cum vel Deiparæ, vel Pueri Jeſus in quem deſiderant Angeli proſpicere, aſpectu amplexibuſque frueretur.

Odoratus autem Dominus tantarum virtutum odorem, quibus in gradu heroico ab ortu fere ſui uſque ad occaſum Catharina refulſit, non his tantùm cœleſtibus beneficiis ſuæ Sponſæ Sanctitatem comprobavit, ſed & miracula adjecit, quibus rite legitimèque probatis Decretum de ejus peragenda Canonizatione jam pridem PATER SANCTISSIME pronunciare dignatus es: Quibus propterea ſtantibus hanc Virginem, quam ſemper Dominus vigilantem invenit, veramque Chriſti Sponſam ſacris ab eo Stigmatibus condecoratam, & Coronâ ſpineâ transfixam, annulo deſponſatam, dulciſſimoque amplexu delectam, atque hinc in Cœlis per amœna virentia ſequentem Agnum quocumque ierit, ne ultra PATER BEATISSIME, inter ſanctas Virgines adſcribere protrahas, humillimè deprecor.

JOSEPH Coppola Epiſcopus Aquilanus.

CAnonizatio B. Catharinæ de Ricciis ad hæc uſque tempora tamdiu protracta, jure quidem & meritò Tibi utpote in hoc maximè omnium, quotquot fuerunt, Romanorum Pontificum ſcientiſſimo reſervata eſt. Opus igitur ab Urbano VIII. rite inchoatum quodque Clemens XI. Benedictus XIII., & Clemens XII. proſecuti ſunt, feliciter abſolve, & ſapientem Virginem Catharinam, quam Dominus ſemper vigilantem invenit, Sanctarum Dipthycis decorans, ad veram tutamque pacis viam per quam divum Philippum Nerium popularem ſuum aſcendentem vidit in Cœlum, omnes in Chriſto credentes manuducere, illius imitatione dignetur.

JOSEPH Rossi Episcopus Venafranus.

BEata Catharina de Ricciis Monialis inclyti Prædicatorum Ordinis una est de numero prudentum Virgo, cui oleum non defuit, quin lampade accensa cœlesti æterno Sponso obviamiret; solicita enim BEATISSIME PATER, semper fuit, ne ignis ille divini amoris quo ardebat, extingueretur vel tepesceret, imò magis magisque augeretur; quapropter Christus Dominus cœlestis Sponsus Redemptionis Stigmata Catharinæ corpori impressit, & in acerbissimæ Passionis suæ tormentis corpori extrinsecùs, & cordi intrinsecùs communicatis, Catharinæ erga divinum Sponsum charitatem, & Sponsi divini erga illam amorem perfectissimum testatus est; & insuper ipsa Beatissima Deipara Virgo Maria se conspiciendam cum Puero suo præbuit, & Puerum ipsum Jesum in ejus sinu amantissimè collocavit, atque eademmet Deiparâ pronubâ, datâ dexterâ, pretioso cœlestique annulo fuit desponsata. Hæc & multa plura charitatis argumenta inter plaudentes Angelorum Choros in cœlestem Patriam immenso suscepta fuit cum gaudio, & coronam accepit, quam cœlestis Sponsus sibi præparaverat. Virginis igitur, quæ nos in virtute præcessit, diligenter sequamur exempla, & sedula devotione colamus in Aris.

JOANNES FRANCISCUS Cavallini Episcopus Alatrinus.

INsigne heroicarum virtutum ac præsertim maximæ erga Redemptorem nostrum charitatis, quibus enituit beata Catharina de Ricciis, exhibent testimonium sacra Stigmata ejus corpori altè profundèque insculpta, atque acerbissimi Dominicæ Passionis dolores singulis hebdomadis per longum duodecim annorum cursum renovati. Quod quidem divini amoris argumentum in suam Sponsam expressum tot subinde miraculis meruit comprobari, ut iis de more a Sanctitate Vestra admissis, id unum supereſſe videatur, quod digniſſima Virgo inter Cœlites referri omnino debeat, sicuti & ipse censeo supremo SANCTITATIS VESTRÆ Judicio me ipsum humillimè submittens.

NICOLAUS Cioffi Episcopus Soranus.

QUæcumque de beata Catharina de Ricciis comprobata referuntur, ea manifestissimè ostendunt, beatam Catharinam non solùm in terris angelicam egisse vitam, verùm etiam sempiterna in Cœlis beatitudine gaudere. Innocentiæ candor, frequentia cum Angelis, cum beata Virgine Maria, cum Jesu Christo, qui sibi eam Sponsam elegerat, colloquia, eximiæ virtutes, res præclarè gestæ, tot miracula testimonia equidem

sunt

ſunt locupletiſſima. Sed auctoritas ipſa ſancti Philippi Nerii in ejuſdem Canonizationis Bulla confirmata, & atteſtatio ſanctæ Mariæ Magdalenæ de Pazzis, cui a Deo ut triumpho ad ingreſſum beatæ Catharinæ in Cœlis celebrato intereſſet, impertitum fuit, poſtulant ut Catharinæ eadem, qua Philippus & Maria Magdalena recoluntur, veneratio per SANCTITATEM TUAM decernatur.

JOANNES ANTONIUS Caſtelli Epiſcopus Catharenſis.

ET vita B. Catharinæ de Ricciis & res ab ea ſanctè præclarèque geſtæ id tandem a BEATITUDINE VESTRA poſtulant, ut in ſanctarum Virginum numerum referatur. Etenim jamuſque ab ineunte infantia caſtiſſimis integerrimiſque moribus fuit; obedientiam, paupertatem, humilitatem maximè coluit conſequutaque eſt, ut & Stigmatibus Chriſti Servatoris Cruci affixi inſignita, & donis aucta, & prodigiis clara ex ærumnis hujuſce Mundi ad Beatorum patriam migraret. Quamobrem votis Eccleſiæ univerſæ mea quoque adjungo, atque a SANCTITATE VESTRA humillimè poſtulo, ut ei cultus exhibeatur is, qui ceteris ſanctis Virginibus meritò exhibetur.

NICOLAUS MARIA Calcagninus Epiſcopus Civitatis Ducalis.

ELecta Chriſti Sponſa B. Catharina de Ricciis inclyti Ordinis S. Dominici lilium, alterius Catharinæ Senenſis æmula arduum perfectionis iter, quod a teneris annis arripuit, Deo poſtea conſecrata tantâ animi contentione proſequuta eſt, ut virtutum omnium exercitio, & quidem in gradu heroico Monialibus ceteris præluxerit. Maxima illius in pauperes liberalitas, humilitas profunda, exacta obedientia, invicta in laboribus fortitudo ſunt virtutes illæ, quibus veluti monilibus ornatam Sponſam ſuam Dominus concupivit. Præcipuum verò quod in hac Virgine admiramur ſpirituale ornamentum, eſt ardor ſupernæ contemplationis, cujus dulcedine perfuſa æſtuque voluptatis abrepta gratiis cumulari, atque impreſſione ſacrorum Stigmatum imagini Redemptoris noſtri Jeſu Chriſti meruit fieri conformis. Hanc igitur prudentem Virginem tot ac tantis præclariſſimis chariſmatibus, dum viveret a cœleſti Sponſo condecoratam, ſigniſque poſt obitum illuſtratam, in ſanctarum Virginum Faſtis jure meritò a SANCTITATE VESTRA deſcribendam eſſe affirmo.

D. IN-

D. INNOCENTIUS Gorgoni Epiſcopus Pinnenſis & Hadrienſis.

BEata Catharina de Ricciis eximia puritate ac divinarum rerum contemplatione ab ipſa infantia celebris, Sanctimonialium Ordinis Prædicatorum Inſtitutum profeſſa, ita in Dei amore ac ſupernis virtutibus profecit, ut & digna Chriſto Sponſa habita ac cœleſtibus favoribus declarata, & ſingularis ipſius Sanctitas a ſanctis Philippo Nerio, ac Maria Magdalena de Pazzis divinitùs agnita, palam prædicata, ac multis a Deo miraculis in vita & poſt mortem confirmata fuerit; quamobrem dignam ipſam cenſeo, quæ ſupremâ qua Tu polles auctoritate, in Sanctorum Cenſum referatur.

Sententiis omnium auditis, hæc ſubjecit Pontifex novas preces indicens, & celebrandæ quinque Beatorum Canonizationi diem deſignans vigeſimum nonum currentis Junii, qui SS. Petri & Pauli Apoſtolorum martyrio erat conſecratus.

VENERABILES FRATRES. Maximam ſanè voluptatem percepimus ex ſuffragiis veſtris, quæ ſolemnem beatæ Catharinæ de Ricciis Canonizationem depoſcunt. Eandem prorſus lætitiam ſenſimus in quatuor præcedentibus Conſiſtoriis, in quibus ſuffragia tuliſtis de Cauſis aliorum quatuor Beatorum, de quorum Canonizatione pariter agebatur. Itaque, Deo juvante, diem vigeſimum nonum hujus menſis Junii, qui Sanctorum Petri & Pauli Apoſtolorum Feſto celebrando conſecratur; illum, inquam, diem conſtituimus, ut ritu ſolemni, numero Sanctorum adſcribamus quinque Beatos, nempe Fidelem a Sigmaringa, Camillum de Lellis, Petrum Regalatum, Joſephum a Lioniſſa, ac Catharinam de Ricciis. Interea preces veſtras ad Deum convertite, ac vehementer ab ipſo expoſcite, ut ope ſua potentiſſima cœleſtique inſpi-

ratione

ratione Nobis adſit propitius, ſuumque lumen impertiat, ut hanc rem graviſſimam perficiamus ad gloriam Divini Nominis augendam, catholicam Fidem magis efferendam, & chriſtianam Religionem propagandam.

Cognitæ Patribus jam inde a principio Conſiſtorii Protonotariorum & Procuratoris Fiſcalis abſentiæ pro re nata & poteſtate ſua conſuluit Pontifex; noviſſimi hujus enim ſibi vindicavit munus; quod verò ad primos ſpectabat, id Cæremoniarum Præfecto commiſit, & ne novitas perturbaret animos, accomodatâ oratione, licet ex tempore ſuadere ſtuduit, hoc ab Cæremoniariorum Apoſtolicorum officio alienum non eſſe cenſendum; quippe qui de actu omnium præcellentiſſimo, de Canonica ſcilicet novi Summi Pontificis electione ejuſque dignitatis acceptatione ſemper & quandocumque contingat, ſeſe rogare ſolent; quapropter ſatis conſonum videri & æquum, ſi Protonotario Magiſtrum Cæremoniarum in hoc munere ſufficeret. Hic itaque Pontificiis obtemperans Mandatis, unum aut plura Inſtrumenta ſe confecturum promiſit appellatis teſtibus, qui aderant Pontificis Familiaribus, & conſuetis uſus verbis: *Conficiam. Vobis Teſtibus*: Ita utriuſque Conſiſtorii Actio abſoluta Cœtuſque prope meridiem dimiſſus.

IN NOMINE DOMINI AMEN.

PAteat in perpetuum cunctis omnibus ubique ac evidenter notum ſit ſingulis præſens hoc publicum Inſtrumentum Sanctiſſimi Domini Noſtri Benedicti Divina Providentia Papæ XIV. juſſu editum lecturis pariter vel audituris, quod anno a Dominica Incarnatione milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo ſexto Indictione nona: Die vero 14. menſis Junii feria tertia: Pontificatus autem ejuſdem Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ anno ſexto: Cum idem Sanctiſſimus Pater in Conſiſtorio ſemipublico, ultimo quidem ex quinque, quæ pro abſolvendis Cauſis beatorum, Fidelis nempe a Sigmaringa, Camilli de Lellis, Petri Regalati, Joſephi a Leoniſſa, & Catharinæ de Ricciis jam indixerat, aſſideret, in eoque ex ordine Cauſa B. Catharinæ foret pertractanda, animadverſum eſt Protonotarios Apoſtolicos de numero Participantium, quorum intereſt Acta omnia colligere, & ſuper his publicum vel publica, unum aut plura conficere Inſtrumentum vel Inſtrumenta, etſi ſpecialiter admonitos, a præfato Conſiſtorio abeſſe, unaque ſimul cum ipſis Procuratorem Fiſcalem Reverendæ Cameræ Apoſtolicæ, cujus eſt apud eoſdem Protonotarios Pontificis nomine inſtare, ut ea quæ pertractantur

in pu-

in publicis referant Tabulis: Ne ab hominum memoria abscederet integra hujus Consistorii series, deque isto pariter prout de aliis per ipsosmet Protonotarios actum jam fuerat, perenne ad Posteros promanaret documentum tam disertissimæ Allocutionis, qua Summus idem Pontifex Actionem Consistorialem incepit, quàm suffragiorum, quibus Eminentissimi ac Reverendissimi Domini Cardinales, necnon Reverendissimi Patriarchæ, Archiepiscopi, & Episcopi omnes in Urbe degentes, & ad hoc speciatim etiam Sanctitatis Suæ nomine per literas Secretarii Congregationis sacri Concilii Tridentini acciti, apud eumdem Sanctissimum pro complemento solemnis Canonizationis indictæ suppliciter instèterunt: Mihi infrascripto Primo Apostolicarum Cæremoniarum Magistro, ac Apostolicæ Sedis Notario, Protonotario nuncupato stupentibus ac admirantibus omnibus promptitudinem animi, ingenii felicitatem ac providam Sanctitatis Suæ curam, qua inopinatis etiam casibus extemporaneè consulit, formaliter injunxit, mandando ut unum vel plura eorumdem Protonotariorum de numero Participantium, ut dictum est, absentium loco publicum Instrumentum, vel Instrumenta conficerem super sententiis, consilio & unanimi consensu tum Reverendissimorum DD. Cardinalium, necnon Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum, deque Summi Pontificis oratione & deliberatione super solemni Canonizatione B. Catharinæ de Ricciis unacum aliis quatuor suprarecensitis Beatis habenda in Basilica Vaticana die 29. præsentis mensis Junii Sanctorum Apostolorum Petri & Pauli hujus Almæ Urbis Patronorum Principalium Martyrio consecrata, Cujus suprema mandata venerabundus excepi, atque in genua provolutus respondi: *Conficiam*: & ad Familiares Pontificios conversus advocando eos in Testes, dixi: *Vobis Testibus*:

Quare ut injuncto mihi muneri faciam satis, Actorum omnium seriem hìc referendo testor, quod hodie idem Sanctissimus Dominus Noster Benedictus Divina Providentia Papa XIV. hora 13. de suis intimis Cubiculis Palatii Apostolici Quirinalis in Aula Paramentorum jam Faldâ præcinctus processit, ibique per Eminentissimos de Marinis, & Albanum Diaconos Cardinales antiquiores fuit sacris indutus vestibus una cum Pluviali rubro & Mitra simplici redimitus: Tum præeunte Papali Cruce ab Auditore Rotæ ex more delatâ exjit in illam Aulam, quæ loco Ducalis substituta fuerat, pro Consistorio paratam: Statimac fuit in sede compositus, sacræ Consistorialis Aulæ Custos per consueta verba: *Extra omnes*: Cunctos admonuit, ut foras exirent: Clausisque subinde januis Papa cum Cardinalibus secretum habuit Consistorium, a cujus negotiis expeditus mandavit, ut Patriarchæ, Archiepiscopi & Episcopi suffragaturi intromitterentur; sicque executioni cum fuerit demandatum, injunxit, ut nemo ampliùs intus accederet, etsi ex postea adventaret, ne inceptam actionem suo deturbaret ingressu: Cum itaque accidisset,

diſſet, quod Protonotarii & Procurator Fiſcalis ducti forſan ſpe, ut ſecretum Conſiſtorium longiori tempore eſſet duraturum, tardiùs quàm opus erat, Quirinale petjiſſent præ foribus remanere coacti ſunt. Conſidentibus igitur Eminentiſſimis DD. Cardinalibus, ceteriſque aliis ſtantibus præfatam habuit Papa Allocutionem; eaque expletâ qui ſtabant, aſſiderunt: Tunc Eminentiſſimus Carafa Epiſcopus Albanenſis, utpote inter præſentes Cardinales omnibus antiquior primus protulit ſententiam ſuam, & inſtetit apud Sanctitatem Suam, ut beatam Catharinam de Ricciis inter ſanctas Virgines allegeret: Non abſimili voto eumdem Sanctiſſimum Patrem rogarunt præſentes alii Eminentiſſimi Cardinales nempe.

Franciſcus Tituli S. Mariæ Tranſtyberim S. R. E. Presbyter Cardinalis Burgheſius.

Antonius Xaverius Tit. S. Stephani in Monte Cœlio S. R. E. Presbyter Cardinalis de Gentilibus.

Fr. Joannes Antonius Tit. SS. Silveſtri & Martini in Montibus S.R.E. Presbyter Cardinalis Guadagni.

Trojanus Tit. S. Cæciliæ S.R.E. Presbyter Cardinalis de Acquaviva.

Dominicus Tit. SS. XII. Apoſtolorum S. R. E. Presbyter Cardinalis Riviera.

Joannes Baptiſta Tit. S. Mariæ Angelorum S. R. E. Presbyter Cardinalis Spinola.

Raynerius Tit. S. Sabinæ S. R. E. Presbyter Cardinalis de Ilcio.

Dominicus Tit. S. Bernardi S. R. E. Presbyter Cardinalis Paſſionei.

Silvius Tit. S. Priſcæ S. R. E. Presbyter Cardinalis de Valentibus.

Fr. Joachimus Tit. SS. Quatuor Coronatorum S.R.E. Presbyter Cardinalis Portocarrero.

Camillus Tit. SS. Joannis & Pauli S. R. E. Presbyter Cardinalis Paulutius.

Carolus Albertus Guidobonus Tit. S. Mariæ de Pace S. R. E. Presbyter Cardinalis Cavalchinus.

Fridericus Tit. S. Pancratii S. R. E. Presbyter Cardinalis Lantes.

Franciſcus Tit. S. Mariæ de Populo S. R. E. Presbyter Cardinalis Riccius.

Antonius Tit. S. Silveſtri in Capite S. R. E. Presbyter Cardinalis Rufus.

Philippus Maria Tit. S. Agnetis extra Mœnia S. R. E. Presbyter Cardinalis de Montibus.

D. Fortunatus Tit. S. Matthæi in Merulana S. R. E. Presbyter Cardinalis Tamburinus.

D. Joachimus Tit. S. Crucis in Hieruſalem S. R. E. Presbyter Cardinalis Beſutius.

Carolus S. Mariæ in Via Lata Diaconus S. R. E. Cardinalis Marini.

Alexander S. Mariæ ad Martyres Diaconus S. R. E. Cardinalis Albanus.

Nerius S. Euſtachii Diaconus S. R. E. Cardinalis Corſinus.

Agapitus S. Agathæ in Suburra Diaconus S. R. E. Cardinalis Moſca.

Carolus Maria S. Mariæ in Porticu Diaconus S. R. E. Cardinalis Sacripantes.

Marius SS. Coſmæ & Damiani Diaconus S. R. E. Cardinalis Bolognettus.

Proſper S. Georgii in Velabro Diaconus S. R. E. Cardinalis Columna de Sciarra.

Alexander S. Mariæ in Aquiro Diaconus S. R. E. Cardinalis Tanarius.

Hieronymus S. Adriani Diaconus S. R. E. Cardinalis Bardi.

Dominicus SS. Viti & Modeſti Diaconus S. R. E. Cardinalis Urſinus.

Poſtquam DD. Cardinales a ſuffragiis ſe expedivere, adſtantes Patriarchæ, Archiepiſcopi & Epiſcopi ſupplices & ipſi apud Sanctiſſimum Dominum Noſtrum ſigillatim aſſurgendo dum loquebantur, pro ejuſdem Beatæ Canonizatione inſteterunt. Erant hi RR. PP. DD.

Antonius Maria Pallavicinus Patriarcha Antiochenus.

Thomas Cervini Patriarcha Hieroſolymitanus.

Alexander Borgia Archiepiſcopus Firmanus.

Felix Solatius Archiepiſcopus Thebarum.

Gabriel Eva Archiepiſcopus Cypri Syrus, qui patrio priùs, deinde latino idiomate tulit ſuffragium.

Joannes Andreas Tria Archiepiſcopus Tyri.

Simon Gritti Archiepiſcopus Tyanen.

Joſeph Maria Ferroni Archiepiſcopus Damaſcenus.

Joannes Franciſcus Stoppani Archiepiſcopus Corinthi.

Michael de Palma Archiepiſcopus Theatinus.

Stanislaus Poliaſtri Archiepiſcopus Roſſanen.

Ferdinandus Maria de Rubeis Archiepiſcopus Tarſi.

Michael Maria Vincentini Archiepiſcopus Theodoſiæ.

Nicolaus Caraſa Archiepiſcopus Philippenſis.

Antonius Fonſeca Epiſcopus Æſinus.

Antonius Xaverius Santamaria Epiſcopus Cyrenen.

Bernardus Antonius Pizzella Epiſcopus Conſtantien.

Ludovicus Antonius Valdina, olim Cremona Epiſcopus Hermopolitanus.

Fabricius Borgia Epiſcopus Ferentinus.

Nicolaus Spinelli Epiſcopus Averſanus.

Hippolytus e Rubeis S. Secundi Epiſcopus Senogallien.

D. Pau-

D. Paulus Thomas Marana Epiſcopus Aſculanus in Piceno.
Fr. Silveſter Merani Epiſcopus Porphyrienſis.
Antonius Amalphitanus Epiſcopus Ortonen. & Camplen.
Antonius Cantoni Epiſcopus Faventinus.
Cæſar Bonajuti Epiſcopus Pharenſis.
Paulus Bonaviſa Epiſcopus Spoletinus.
Marius Maffei Epiſcopus Fulginatenſis.
Guido Urſellus Epiſcopus Cæſenæ.
Hyacinthus de Silveſtris Epiſcopus Nepeſinus & Sutrinus.
Ægidius Antonius Iſabelli Epiſcopus Alliphanus.
Joannes Antonius Bachetoni Epiſcopus Anagninus.
Franciſcus Antonius Spadea Epiſcopus Aquinas & Fregellarum.
Leo Lucas Vita Epiſcopus Oppiden.

Omnes Pontificio Solio Aſſiſtentes, quibus pari ritu & unanimi ſententia Epiſcopi non Aſſiſtentes in emittendis pro Canonizatione ſuffragiis acceſſerunt. Videlicet RR. PP. DD.

Joſeph Schirò Archiepiſcopus Dyrrhachinus, qui patrio priùs, deinde latino idiomate tulit ſuffragium.
Sergius Alexandri Armenus Archiepiſcopus Cæſareæ Cappadociæ, qui patrio priùs, deinde latino idiomate tulit ſuffragium.
Stephanus Aſſemanus Archiepiſcopus Apameæ.
Joannes Innocentius Epiſcopus Fagaraſienſis, patrio priùs, deinde latino idiomate ſuffragium emiſit.
Bernardinus Vari Epiſcopus Civitatis Caſtellanæ & Hortæ.
Jacobus Philippus Conſoli Epiſcopus Amerinus.
Joſeph Coppola Epiſcopus Aquilanus.
Joſeph de Rubeis Epiſcopus Venafranus.
Joannes Franciſcus Cavallini Epiſcopus Alatrinus.
Nicolaus Cioffi Epiſcopus Soranus.
Joannes Antonius Caſtelli Epiſcopus Catharenſis.
Nicolaus Maria Calcagnini Epiſcopus Civitatis Ducalis.
Innocentius Gorgonius Epiſcopus Pinnen. & Hadrien.

Conſiſtoriali Actioni finem tandem impoſuit altera brevis Sanctiſſimi Allocutio, a qua cum eſſet expeditus, ſtante Procuratoris Fiſcalis & Protonotariorum Participantium abſentia, demandavit mihi ut ſupra relatum eſt, quod præſens hoc prout exequor, conficerem Inſtrumentum.

Acta ſunt hæc in Quirinali Palatio die, menſe & anno, quibus ſupra adſtantibus DD. Paulo Zani Bononienſi, & Joſepho Maria Puoti

Neapolitano ab intimo Sanctitatis Suæ Cubiculo Teſtibus ad hoc ſpecialiter adhibitis, atque rogatis.

Ita eſt &c.

Ignatius Reali Apoſtolicis Cæremoniis Præfectus.

Loco † Signi.

Conſiſtorialibus Actionibus coronidem imponant etiam nunc, quæ adnectuntur, ſuffragia DD. Cardinalium, necnon Patriarcharum, Archiepiſcoporum & Epiſcoporum abſentium ab illis.

THOMAS Epiſcopus Oſtienſis & Veliternenſis Sacri Collegii Decanus, Vice-Cancellarius Cardinalis Rufus.

NOn abſque peculiari divinæ Providentiæ conſilio contingere arbitror, ut SANCTITAS VESTRA quatuor Viris ex fortibus Iſrael ad bella Domini doctiſſimis ſimulque B. Catharinæ de Ricciis Religioſiſſimæ Dominicanæ Diſciplinæ Sectatricis Sanctorum cultum ſolemniter decernere cogitet. Hæc namque ab ipſo ætatis diluculo agere incipiens, & pati fortia omnium humani generis hoſtium ſuperavit inſidias, vireſque protrivit. Aſſidua ac pene ad miraculum jejunia; corporis a flagris, a ciliciis, a ferreis catenis afflictationes, tranſmiſſæ inter orandum aliaque pia opera integræ fere noctes, vulgaria hæc erant virtutum ejus exercitia; virtutibus quidem omnibus ſed divinæ præſertim charitati litabat: Eratque ipſamet ejus ſacrificii victima, quam incendebat ac veluti decinerabat, quæ fortis eſt ut mors dilectio. Hinc ejus oratio ſine intermiſſione, & perpetuus ille in Chriſti Domini paſſionem, doloreſque affectus, atque ejuſdem e Cruce pendentis contemplatio amoris plena. Hinc quoque Proximi dilectio nunquam non ignea in Catharina fuit, illius tamen corporis opportunitatibus ita aderat, ut ardentiùs curaret animas & ſpiritualia commoda. Ita verò commiſerabatur peccantium ſtatum, ut impensè non ſemel a Domino petierit, ut tela quæ in illos elimaverat, in eamdem ipſam jaceret, atque exaudita gratulabatur magnopere ab aliorum traducta ad ſuum caput ſupplicia. Jure itaque optimo Mulierem hanc fortem, heroicarum virtutum meritis adeo illuſtrem, omnium chariſmatum donis prælucentem, & plurium miraculorum luce coruſcantem, Sanctam eſſe & debito Sanctis cultu eſſe honorandam, SANCTITAS VESTRA ſuprema qua pollet auctoritate, pronunciabit.

AN-

ANNIBAL Epiſcopus Portuenſis Cardinalis Albanus S. Clementis nuncupatus.

BEata Catharina de Ricciis Monialis Virgo ex Ordine Prædicatorum tam eximia morum ſanctitate claruit, ut nulla vitæ ejus pars fuerit, quæ chriſtiana virtute non maximè ſpectetur & habeatur illuſtris. Aucta in dies ætas perfectionem addidit, protractumque tempus admirabiliora exhibuit ſpectatæ ſanctitatis incrementa. Illa Virgines Deo ſacras, inter quas fuit adſcripta & vixit; illa ſeculares homines variæ conditionis & ordinis ad virtutem inflammavit, illa compluribus ſaluti fuit, illa denique a Civibus perinde ac Exteris, quibus innotuit, celebrata eſt. Multi etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales ampliſſimi, quorum tres nimirum Cervinus, Mediceus & Aldobrandinus Summi Pontifices evaſere, aliique Viri Principes ſupremo Urbium ac Regionum imperio clari, præſentes ſunt ipſam venerati. Admirabilem Catharinæ ſanctitatem divinitùs cognitam S. Philippus Nerius, & S. Maria Magdalena de Pazzis ſuſpexerunt. Venerando religioſæ vitæ exemplo, doniſque cœleſtibus longe præcipuis, quibus a Deo affluenter ditata fuit, altera S. Catharina Senenſis eſt habita. Neque id mirum. Ita enim Catharina de Ricciis in terris egit, ut planè animo, corde, ſpiritu tota in Deum rapta videretur; ſibique penitùs mortua uni Deo ejuſque gloriæ viveret. Digna proinde illo honore eſt, qui ceteris ſanctis hominibus ex Apoſtolicæ Sedis præſcripto tribui ſolet: Quum illis nullâ parte Catharina ſit inferior.

VINCENTIUS Epiſcopus Præneſtinus Cardinalis Petra Major Pœnitentiarius.

NOn eſt, cur B. Catharinæ de Ricciis Virginis Ordinis Prædicatorum ſanctitatem pluribus prædicem, quam cum viveret multi Epiſcopi & Cardinales, qui ſpiritum ejus probarant, dignam eſſe dixerunt, quæ in Album ſanctarum Virginum referretur. Ea namque cum ſpretis ampliſſimæ domus divitiis, relictaque Patria in Monaſterio ſancti Vincentii Civitatis Prati in Etruria Inſtitutum ſancti Dominici fuiſſet amplexa, nihil antiquius habuit, quàm ut mortificationem Jeſu ſemper in ſuo corpore circumferret. Pertulit ea quidem acerbiſſimos cruciatus ob Jeſu Servatoris amorem, quo maximopere flagrabat, obtinuitque, ut Coronâ ſpineâ ſuum caput transfigeretur, & Stigmata Domini Jeſu in corpore ſuo portaret. Humilitate, obedientia, virginitate, paupertate, charitate, miſericordia, omnibus denique virtutibus clara, inſigniſque dono miraculorum a cœleſti Sponſo in Cœlum evecta eſt, ubi gloria ſempiterna fruereſur. Quare nemo Catholicorum eſt, qui non deſideret, ut ei novum decus per ſolemnem Canonizationem accedat.

JO-

JOSEPH Epiſcopus Tuſculanus Cardinalis Accorambonus.

QUoniam Deo Optimo Maximo, cujus ſermocinatio eſt cum ſimplicibus, nedum placuit præclara beatæ Catharinæ merita ſupernis chariſmatibus, cum viveret, liberaliter cumulare, verùm etiam uberrimam qua nunc in Cœlis fruitur, gloriam ſingularibus miraculis teſtatam facere: Jure proinde meritoque SANCTITAS VESTRA eam Divorum Faſtis adſcribet.

VINCENTIUS Epiſcopus Sabinenſis Cardinalis Bichius.

PRofectò Virgo ſapiens fuit beata Catharina de Ricciis Monialis profeſſa in Monaſterio Pratenſi Ordinis Prædicatorum, quæ in diebus peregrinationis ſuæ divini ſpiritus infuſione Apoſtolicum conſilium ſecuta cogitavit quæ ſunt Domini, ut eſſet ſancta corpore & ſpiritu, atque cum cœleſti Sponſo in beata regnaret æternitate. Nec in præconcepto deſiderio defuit Catharinæ divina gratia, quæ illam ſpecialibus proſequuta beneficiis, ea omnia mirabilia ipſi conceſſit, quæ de ſanctis Virginibus Roſa Limana, & Agnete a Monte Politiano in earum Canonizationum Apoſtolicis literis continentur. Impletum vidit Catharina Oraculum divinum: *Sponſabo Te mihi in fide*; & factâ Sponsâ Chriſti, illius experta fuit Paſſionem, ut cum ipſo eſſet in cœleſti gloria. Hujus B. Catharinæ magnum fuit ſanctitatis indicium, quod ipſa Prati commorans S. Philippi Nerii Romæ degentis præſentem habuerit aſpectum, ipſumque fuerit allocuta, ut teſtatur Bulla Canonizationis ejuſdem S. Philippi; cumque plena meritis beata Catharina ad Cœlum evolaſſet, tanta ſunt ejus miraculorum poſt mortem patratorum teſtimonia, ut de illius ſanctitate non ſit relictus ambigendi locus; & ideo mereatur inter ſanctas Virgines adſcribi.

NICOLAUS MARIA Tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Cardinalis Lercari.

GLorioſas Ordinis Prædicatorum Virgines æmulata beata Catharina de Ricciis, oratione, humilitate, altiſſima rerum cœleſtium contemplatione, ac divini amoris ardore adeo fuit eis ſimillima, ut parem cum eis cœleſtium donorum partem in terris vivens receperit, eadem in corpore ſuo patentia ſigna portaverit, eandemque in Cœlis coronam vitæ inde promeruerit: Quod cum teſtatum faciant miracula ac prodigia ejus interceſſione divinitùs patrata, meritò catholicæ Eccleſiæ Faſtos ejus nomine augeri enixè poſtulamus.

RA-

RAPHAEL COSIMUS Tit. S. Marcelli Presbyter Cardinalis de Hieronymis.

BEATISSIME PATER. Sponſus divinus qui paſcitur inter lilia, pulcherrimos in ſacris hortis excolere conſuevit flores, quorum cœleſti odore ad Angelicam Virginitatis virtutem ſuaviter capta B. Virgo Catharina de Ricciis, tanto divini amoris æſtu in mediis Virginitatis nivibus arſit, tantaque ejus fuit cœleſtium virtutum fragrantia, ut cœleſtem Sponſum allexerit ad illam annulo ſubarrhandam. Illam igitur quam Deus ante & poſt mortem miraculis quoque dignatus eſt illuſtrare, Sanctarum numero adſcribendam a SANCTITATE VESTRA dignam exiſtimo ad ſolatium non minus quàm ad exemplum ceterorum Fidelium, qui eamdem Angelicam ſectantur virtutem.

CAROLUS Tit. S. Mariæ de Ara-Cœli Presbyter Cardinalis Calcagninus.

OMnipotens Dominus! quia in ſanctitate nullam vult inter utrumque ſexum meritorum diſparitatem, eligit infirma Mundi, ut fortia confundat; ſicuti oſtendit in beata Virgine Catharina de Ricciis Florentina, quæ ab ipſa fere infantia ita omnium virtutum rudimenta præſetulit, ut Angeli ſui Cuſtodis aſpectu frui ejuſque colloquiis recreari frequentiſſimè mereretur. Creſcente verò ætate, abdicatis hujus Mundi pompis, ſpretiſque Parentum blanditiis inter S. Dominici filias adnumerari voluit. Ibi orationi jugiter intenta inter Cœlites potiùs quàm inter homines verſari viſa fuit. Amplexus dulciſſimos Chriſti Jeſu in Cruce pendentis ſibi acceptiſſimam Sponſam eſſe dicentis meruit obtinere. Cœleſtium viſionum & prophetici ſpiritus particeps fuit; tamen abjectiſſimam toto corde ſe reputabat; tandem cœleſtis Sponſus, ut Sponſæ ſuæ argumenta præcipuæ charitatis exhiberet, ſacra Redemptionis Stigmata ejus ſiniſtro lateri manibus pedibuſque impreſſit, ut in omnibus ſibi ſimilis appareret; quæ maturè conſiderans Clemens XII. ei primos Religioſi cultus conceſſit honores; quibus novis deinde adiectis ſignis & probationibus, ardentiſſimè deprecor SANCTITATEM VESTRAM, ut beata Catharina ſanctarum Virginum Catalogo adſcribatur, ſic ejuſdem præclaris meritis expoſcentibus.

HIE-

HIERONYMUS S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Cardinalis Columna.

QUÆ laus eſſe ſolet communis omnibus cum Chriſto Regnantibus, ut eos ex *maſſa perditionis electos prædeſtinaverit cœleſtis Pater conformes fieri imagini Filii ſui*, eamdem præcipua quadam ac planè ſingulari ratione propriam eſſe B. Catharinæ de Ricciis ſæpe mecum cogitavi BEATISSIME PATER. Illam ſiquidem in *benedictionibus dulcedinis ita prævenit miſerator ac miſericors Dominus*, ut ſanguinea Redemptionis Stigmata ipſius ſiniſtro lateri, manibus præterea ac pedibus inſculpſerit, ſpineâ Coronâ Sponſæ ſuæ caput transfixerit, neſcias utrum majori honoris an doloris prærogativa, tergo profundè impreſſerit veſtigia ſalutaris Crucis, *quæ facta fuerat principatus ſuper humerum Redemptoris*, per annos duodecim horis viginti octo in hebdomadas ſingulas communicaverit acerbiſſimos ſacræ Paſſionis cruciatus, quibus *olim Dei Filius peccata noſtra pertulit in corpore ſuo ſuper lignum*, denique ne quid ad abſolutiſſimam, quæ haberi poſſet, imaginis perfectionem deeſſet, exteriorem Chriſti Domini ſpeciem exprimi ac repræſentari aliquando voluit Catharinæ vultu, ut quemadmodum olim æternus Pater in *Dilecto Filio* ita ſimili quadantenus ratione in ſancta hac Virgine *ſibi bene complacuiſſe teſtaretur*; Nemini autem fas eſt ſuſpicari, quin tanta tamque prodigioſa corporis cum Chriſto ſimilitudo ſejuncta fuerit ab interiori ejuſdem imitatione, qua pjiſſima hæc Virgo omnium virtutum exercitatione *carnem ſuam crucifixerit cum vitiis & concupiſcentiis*. Æquum proinde cenſeo BEATISSIME PATER, ut quæ *cum Chriſto compaſſa eſt, cum Chriſto etiam in Eccleſia regnet* ſanctarum Virginum Catalogo inſcripta, & quæ Chriſti dolorum particeps fuit, conſortium aliquod habeat in publicis honoribus, quibus Deus Filium ſuum exaltans *magnificè cum eo fecit, annuntiari jubens nomen ejus in univerſa terra*.

MUNDILLUS Urſinus Patriarcha Conſtantinopolitanus Aſſiſtens.

HAbes in beata Catharina BEATISSIME PATER, Mulierem fortem non procul & de ultimis finibus, ſed in proximis Regionibus natam, quæ ab ipſis pene incunabulis manum ſuam mittens ad fortia oblectamentis omnibus bellum indixit; & glorioſiſſimas de inferno Hoſte victorias reportavit. Habes prudentem Virginem, quæ ſumpto ſecum divini amoris oleo præclariſsimarum virtutum lampadem accenſam ſemper præſetulit; quamque Dominus in omni patientia, in profunda humilitate, in contemplatione ſublimi, in intenſiſsima charitate aſsiduè vigilantem invenit. Habes demum dilectiſsimam Sponſam, quam Chriſtus ſubarrhavit annulo ſuo; cui Stigmata Redemptionis impreſsit; in

cujus

cujus ſinu ſæpe thronum ſuum poſuit ; & quam revulſis e Cruce brachiis amplexatus eſt. Digniſsimam propterea cenſeo, quæ ſanctarum gloriâ ſublimetur; ut in ejus odorem currentes æterno Regi plurimæ Virgines poſt eam adducantur.

JOSEPH MARIA Rufus Archiepiſcopus Capuanus Aſſiſtens.

IN concluſo cœleſtis Sponſi horto virentes ſemper apparuere flores : Beatæ verò Catharinæ de Ricciis virginitatis, humilitatis ac charitatis lilium micavit, velut inter ſtellas luna minores : Hæc enim ætatem, ſexum, naturam prætergreſſa Angelicam in terris vitam peregit, hinc tot ſplendidiora chariſmatum dona in cor ejus fuerunt a ſancti Spiritus liberalitate effuſa, ut vix aliqua imitanda ſed Poſteris admiranda potiùs collata eſſe viderentur.

Nec mirum videri debet, quod Deus talia ac tanta in beata Catharina congeſta eſſe voluerit dona cœleſtia, ſiquidem cum priùs de fundamento cogitaſſet humilitatis, ideo miſericorditer ac copiosè reſpexit humilitatem Ancillæ ſuæ : Quapropter cum jure emanatum ſit Decretum de publicè peragenda Virginis Canonizatione, ut executioni mandetur, enixè poſtulat tota Ordinis Prædicatorum Familia, cui annuendum cenſeo, ſi SANCTITATIS VESTRÆ accedat Oraculum. Et ita &c.

D. FERDINANDUS ROMUALDUS Guiccioli Archiepiſcopus Ravennæ Aſſiſtens.

BEatæ Catharinæ de Ricciis Acta legenti SANCTISSIME PATER, occurrit ſtatim ipſiſſima imago Catharinæ alterius, Senenſis videlicet, occurrit Thereſiæ & Magdalenæ de Pazzis imago. Idem in ea illibatæ virginitatis flos ; idem humilitatis, pœnitentiæ omniſque virtutum generis miraculum ; idem verò & præcipuè admirabilis, ſuaviſſimus, prodigioſus in Deum amor. Occupant legentem chariſmatum dona, ineffabilia divinæ in amantiſſimam Sponſam dilectionis argumenta : Occupant cœleſtia ſponſalia, Crucifixi Stigmata, compaſſivus Sponſi in Cruce morientis dolor, mutuique tenerrimi amoris incomprehenſibilis communicatio. Quis ergo talia recogitans non obſtupeſcat, mirabilemque Deum in hac Sancta ſua non fateatur & prædicet ? Innumerabilia demum, quæ viventem comitata ſunt prodigia, & innumerabilia, quæ ſeculo defunctam ſecuta leguntur, totidem ſunt ineluctabilia ſigna, totidem voces, quibus eam in altiſſimis Paradiſi ſedibus inter ſanctas Virgines collocatam, in terris etiam cum ſanctis Virginibus venerandam eſſe, ipſi Cœli apertiſſimè demonſtrarunt ac demonſtrant.

Fr. ANTONINUS Camarda Epiſcopus Reatinus Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Beata Catharina de Ricciis Florentiæ nata poſtquam perplurimos fructus honoris & honeſtatis edidit, inæſtimabilem illam gloriam obtinuit, ut ejus Sponſa mereretur eſſe, in quem deſiderant Angeli proſpicere, & cujus pulchritudinem Sol & Luna mirantur. Unigenitus namque Filius Dei revelatâ ei facie feſtivus in ſinu Matris occurrit, tenenſque manum dexteram ejus, & in voluntate ſua deducens eam, ac cum gloria ſuſcipiens, annulum in ſignum perennis amoris ſui ei præbuit, deſponſavitque in fide. Et ut Vir dolorum ac Sponſus ſanguinis eam viſibilibus Redemptionis noſtræ ſignis, quinque ſcilicet vulneribus ſuis condecoravit, ut quæ Socia eſſet in paſſione, Socia quoque foret in ejus glorificatione; ideoque connumeranda cenſetur Oraculo SANCTITATIS VESTRÆ inter ſanctas Virgines, quæ regnant cum Deo, & Agnus Dei cum illis.

Fr. PAULUS Alpheran de Buſſan Epiſcopus Melitenſis Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Quatuor Beatorum triumphos beata Catharina de Ricciis Monialis Ordinis Prædicatorum, eximiis & excelſis virtutibus quæ Virginibus imitandæ proponuntur, decorat ac perficit, & ſic utriuſque ſexus Chriſtifidelibus veſtigia ſanctitatis ſectanda exhibentur. Enim verò glorioſa Virgo per quadraginta duos annos Monaſterii Pratenſis regimini præfuit, in quo humilitate, patientiâ, prudentiâ, vitæ auſteritate præluxit. Divino amore jugiter accenſa ſublimibus chariſmatibus a cœleſti Sponſo inſigniri meruit. Perfice BEATISSIME PATER, divinum tam præclaræ Virginis Canonizationis opus, & fac illam auctoritate ſuprema qua omnibus in Domo Domini emines, cum ſanctis Virginibus connumerari, & eſſe triumphalis gaudii participem.

D. PLACIDUS Pezzancheri Epiſcopus Tiburtinus Aſſiſtens.

BEata Catharina de Ricciis adhuc pene infans non obſcura futuræ ſanctitatis præbuit indicia; ſiquidem ab eo tempore pueriles luſus exoſa pietatis exercitationes in deliciis habuit; rationemque orandi ab Angelo ſuo tutelari, qui ſe illi conſpiciendum dabat, edocta precibus ac rerum divinarum contemplationi aſſiduè vacavit. Ætatis anno tertio decimo, ægrè impetrata a Patre veniâ, convolans ad Cœnobium Pratenſe Tertii Ordinis S. Dominici ante & poſt Profeſſionem vitam vixit Angelicam. Et ſicut ſanctam illam Virginem Senenſem ejuſdem Inſtituti ſectatricem, cujus nomen ſortita fuerat, æmulata Virgineum corpuſculum inediâ, vigiliis, flagellationibus jugiter afflictavit; ita iiſdem ac illa

illa donis ſupernaturalibus meruit cumulari. Sæpiſſimè enim extra ſe rapiebatur; interdum etiam corpore elevata Chriſti Domini, ejus ſanctiſſimæ Matris Mariæ aliorumque Cœlitum aſpectu & colloquio fruebatur, cogitationes cordium videbat, prævidebat futura: Cor ſibi commutari ſenſit ab eodem Chriſto Domino, a quo etiam myſticum annulum, velut caſtiſſimarum nuptiarum arrham, ſeu potiùs teſſeram accepit, ſacriſque Stigmatibus & ſpineâ Coronâ decorata fuit. Et quia ad hæc acceſſere miracula, quibus cœleſtis Sponſus eam illuſtravit, in ſanctarum Virginum numerum ſolemniter cooptandam exiſtimo.

ALEXANDER de Abbatibus Epiſcopus Viterbienſis & Tuſcanenſis Aſſiſtens.

FAmiliaris qua cum Tutelari Angelo utebatur conſuetudo; Angelici concentus quibus in Domino placidè obdormivit; frequentia cum Deipara Virgine colloquia, initæ cum Agno cœleſti nuptiæ, inſculpta in carne divinæ Paſſionis ſigna ſatis ſuperque atteſtantur heroicis B. Catharinæ de Ricciis virtutibus; iis inquam virtutibus, quibus illa in Cœlum evecta eſt ad caſtiſſima Divini amoris oſcula, quibus etiam fruebatur in terris, dum refixis e Cruce brachiis Chriſtus Dominus in ejuſdem ruit amplexus. Quæ quidem omnia cum B. Catharinæ conciliaverint apud omnes meritam ſanctitatis famam miraculis corroboratam, æquum ſanè videbitur, ut SANCTITAS VESTRA humillimis indulgeat eorum precibus, qui ob publicam tantæ Virginis venerationem novum adſciſci vellent Eccleſiæ decus & præſidium.

NICOLAUS FRANCISCUS de Bonhome Epiſcopus Carpaſienſis Aſſiſtens.

IN beata Catharina de Ricciis Moniali Ordinis Prædicatorum verificatur illud ab Eccleſiaſtico deprædicatum: Initium ſapientiæ timor Domini, & cum fidelibus in vulva creatus eſt, & cum electis fœminis graditur, & cum juſtis agnoſcitur; ab infantia enim timuit Deum, & mandata ejus cuſtodivit, virginitatem inviolabiliter ſemper conſervavit, atque omnium virtutum mirabile fuit complexum, ab Angelo edocta egregiam ac ſanctiſſimam devotionem erga Deiparam Matrem amabiliſſimam & Jeſum ejus Divinum Filium patientem & morientem in Cruce amplexa eſt in perpetuum, ſpeciali favore deſponſata cum Chriſto carnem jugiter crucifixit, & Stigmata Jeſu crucifixi ac hujus Paſſionis ſigna in corpore indelebiter portavit; ſpiritu vixit, ſpiritu ambulavit, converſatioque ejus fuit in Cœlis, atque per heroicam humilitatem, ardentemque & perfectam charitatem quam mirari faciliùs eſt, quàm exprimere, ad ſe in terris attraxit e Cœlo Deum, qui eam tan-

quam ſuam Sponſam dilectam elevavit ad regna Cœlorum, & ei reddidit coronam gloriæ, quam repromiſit diligentibus ſe; illudque ſequentibus ſignis prodigioſis, & oſtentis declaravit; itaut in Albo ſanctarum Virginum inſerenda videatur, ideoque iſtam inſertionem a SANCTITATE VESTRA ſupplicabundus deprecor.

NICOLAUS Simoni Epiſcopus Marcianenſis Aſſiſtens.

VIrginem caſtam ſemper ſe Chriſto exhibuit beata Catharina, contrariis Patris conatibus igne ſuperni amoris devictis ac ſuperatis. Lilium pudicitiæ natum fermè inter ſpinas, ac intra ſacras ſepes ſolicitè educatum ac cuſtoditum nunquam exaruit, dedit ſiquidem etiam poſt mortem odorem ſuavitatis. Sponſæ igitur corpore & cogitatione incorruptæ convenit Domi Sponſi cœleſtis locus, ac nomen melius, nomen ſempiternum quod nunquam pereat.

NICOLAUS Mancinforti Epiſcopus Anconitanus Aſsiſtens.

BEata Catharina de Ricciis verè fuit *Dei imago reſpondens ad ſanctimoniam Domini*. Utrumque egit, nimirum *& caſtitate præeminuit, & per bona opera ſe exercuit. Reſtat igitur ut conſummetur opus ſuum magno præmio deſtinatum*; ſcilicet ut a SANCTITATE VESTRA præclara Virgo tot miraculis & ſpiritualibus gratiis illuſtrata inter cœleſtes Chriſti Sponſas veneranda, in fœcundæ Matris Eccleſiæ gaudium ac Puellarum ſe Deo voventium incitamentum infallibili Decreto ſuo proclametur.

LUDOVICUS Savageri Epiſcopus Tempenſis.

BEata Catharina de Ricciis a primis annis magno virginitatis deſiderio clara, Sanctimonialium ſancti Dominici regulam profeſſa, & Chriſto deſponſata morum puritate, Angelicâ innocentiâ, charitate qua flagrabat, & divino quo ſuccenſa erat, amore, quoque ſæpe in ecſtaſim rapiebatur, meruit paſſim in hac vita Angelicâ uti conſuetudine, digna Chriſto Sponſa ſignis ac prodigiis declarari, ac denique ſanctâ Mariâ Magdalenâ de Pazzis cœleſti viſione admirante, in Cœlo virginitatis palmam gloriæque æternæ coronam obtinere. In cujus quidem rei confirmationem, cum multa Deus ſit operatus miracula, ſolemni nunc Canonizatione auctoritate Tua BEATISSIME PATER, Sanctorum honores ipſi decernendos eſſe arbitror.

THO-

THOMAS ALEXIUS de Rubeis Epiſcopus Aprutinus.

NIhil habeo SANCTISSIME PATER, quod pro Sanctificatione B. Catharinæ de Ricciis; nihil habeo quod poſſim afferre, niſi quæ Patrum diligentia de illius ſanctitate comperta ſunt, ſi quid de mea ſententia dicere ampliùs voluiſſem, ſuperfluum cenſeo.

Solummodo afferam: florem recentem inclyti Prædicatorum viridarii, qua doctrina, qua ſanctitate jam a ſeculis floreſcentis, dignum eſſe in æternæ illius manſionis amœniſſimo campo repoſitum declarari.

Virtutes ejus expoſcunt, miracula clamant: Pœnitentia etenim cum primis cilicio afflixit, flagellis, frigore, nuditate atque omnium pœnarum genere ſeſe cruciavit.

In altiſſimam contemplationem rerum cœleſtium addicta Angeli ſui colloquium & præſentiam, quin & quandoque Sponſi cœleſtis dulciſſimos ſermones promeruit audire: Corporis infirmitates, animi ariditatem: Quid plura? Maledicta in ſe jactata, ac etiam obtrectationes ſtultorum hominum æquo ſemper animo tulit.

Nihil habuit antiquius, quàm ſui voluntatem a conſilio Directoris non abhorrere.

Hæc in vita & poſt ejus felicem obitum mira ſuis orationibus patraſſe facinora ſolerti diligentia probatum eſt.

Idcirco Sanctam declarari Sanctiſſimum Patrem Noſtrum & Pontificem Maximum in præſentiarum humillimè deprecamur demiſsèque obteſtamur. Amen.

HIERONYMUS Lorenzi Epiſcopus Acernenſis.

BEATISSIME PATER. Quod in Canticis eſt: *Ego dilecto meo & ad me converſio ejus*; verè de ſe dicere B. Catharina de Ricciis potuit. Cœleſtem enim Sponſum per omnes virtutum gradus ſequuta ipſa eſt, & unicè dilexit: Ille ſpinoſo diademate ſacriſque Stigmatibus cum ea communicatis Paſſionis etiam ſuæ cruciatibus per duodecim annos ſingulis hebdomadis in eam transfuſis tam conformem imagini effecit ſuæ, ut ſua etiam ipſius externa oris ſpecie a Catharinæ vultu aliquando repræſentata in eadem vivere videretur. Tam egregiam virtutum Magiſtram, quam cœleſtibus tot donis viventem, tot poſt mortem miraculis Eccleſiæ ſuæ Deus commendavit, ut inter ſanctas Virgines referre velis, BEATISSIME PATER, oro Te & obteſtor.

AN-

ANTONIUS Franci Epiſcopus Craſſeti.

AB ipſo pene vitæ ſuæ exordio Catharina de Ricciis lampadem ſuam aptavit, ſumptoque oleo ardentiſſimæ charitatis Virgo ſapiens & prudens inextinguibilem fecit. Hinc eſt, quod veniente Domino cum eo ad nuptias introivit, & intendens proſperèque procedens ſpecie ſuâ, & pulchritudine ſuâ digna habita eſt, quam inhabitare Dominus faceret in tabernaculo ſuo; quam datâ dexterâ cœleſti annulo ſibi deſponſaret; quam ſingulari ſanctitatis diademate coronaret. Decet igitur BEATISSIME PATER, ut quam Dominus elegit & prælegit, quam ſe dignam invenit, quam tot chariſmatibus locupletavit, a Vicario ejuſdem Domini honore & gloria qua poteſt maximâ, hæc etiam in terris coronetur.

Diebus Jejuniorum elapſis, cum ſolemnes eſſent preces ſæpiùs iterandæ; prima autem pro iis ſtatio apud Lateranum, ubi publicæ venerationi proponendum erat Auguſtiſſimum Sacramentum, indicta, ut ſupra memoratum eſt, in Dominicam diem 19. Junii jam immineret, ſignificavit Pontifex ſe prædictam Baſilicam, ut & Rem divinam ibi faceret & Deum precaretur impenſiùs, eo die petiturum frequentiori non tantùm ſuorum Familiarium, ſed Præſulum etiam & Procerum comitatu: Quare per hanc privatam ſchedulam admoniti fuere Eminentiſſimi Domini Cardinales, ut ſi & ipſi accedere illuc voluiſſent præſertim acquirendæ Indulgentiæ gratiâ, rubri coloris veſtibus uterentur.

EMINENTISSIMO E REVERENDISSIMO SIGNORE.

DOmenica *proſſima* 19. *del cadente Meſe di Giugno la Santità di Noſtro Signore all' ore* dodici e mezza *partirà dal Palazzo Quirinale per portarſi alla Baſilica di San Giovanni in Laterano, ove dopo venerato il SANTISSIMO SAGRAMENTO eſpoſto, celebrarà Meſſa per implorare la divina Aſſiſtenza nella grave deliberazione della proſſima Canonizazione de' Bea i* FEDELE DA SIGMARINGA, CAMILLO DE LELLIS, PIETRO REGALATO, GIUSEPPE DA LEONESSA, *e* CATARINA RICCI: *Li Signori Cardinali che vorranno intervenirvi, anche ad oggetto di conſeguire l' Indulgenza a tal' effetto dalla Santità Sua conceſſa, ſi troveranno veſtiti di Rocchetto, Mantelletto, e Mozzetta di colore roſſo.*

Porro viginti fermè Eminentiſſimi Patres voluptati Pontificiæ obſecundantes ſtatâ horâ ad Lateranenſem Baſilicam venere, quam Romani Populi multitudine, ut peccatorum ſuorum Indulgentiam a Deo peterent, pene completam invenerunt: Tanta virtus eſt boni operis & exempli. Haud ita multò poſt advenientem Sanctitatem Suam ſolemni pom-

pompa obviam facti Cardinales cum salutassent, descendentem de sella exceperunt; & quia ratione comitatus Sacri Collegii collegialiter Pontifex accedere dicebatur, ideo antequam Basilicam ingrederetur, ex Subdiaconis Apostolicis Romanæ Rotæ Auditoribus junior Rocchetto & Mantelletto indutus R. P. D. Alphonsus Clemens de Aroztequi Hispanus medius inter duos Magistros *de Virga Rubra* nuncupatos Crucem gestavit intra dictæ Basilicæ ambitum, ab ipso statim accessu Pontificis usque ad recessum. Ac Papam quidem Clavigeris Pontificiis hinc & inde incedentibus progredientem, ut Sanctissimum Sacramentum adoraret, Cardinales comitati fuerunt: Hostiam verò immolanti in Ara Principe adfuerunt ante parata scabella flexis genibus; Sacro demum & precibus peractis eum iterum ad sellam deduxere.

Postridie alterâ schedulâ hujus exempli nunciatum est iisdem DD. Cardinalibus, Sanctissimum Patrem proximâ quartâ feriâ iturum ad Basilicam Vaticanam, ut quemadmodum fecerat in Laterano, ibi etiam Eucharisticum Sacramentum publicè expositum veneraretur, & Sacrificium conficeret.

EMINENTISSIMO E REVERENDISSIMO SIGNORE.

VOlendo la Santità di Nostro Signore Benedetto *Papa XIV. con reiterate preghiere ricorrere all' Altissimo, perchè si degni assistirlo coll' abbondanza de' suoi lumi nell' importantissimo affare della futura Canonizatione, si porterà Mercoledì prossimo 22. del cadente mese di Giugno, partendo dal suo Palazzo del Quirinale* all' ore dodici e mezza *alla Basilica Vaticana per ivi adorare il Santissimo SAGRAMENTO a tale effetto alla pubblica venerazione esposto, e susseguentemente celebrare ancora la Messa: Si rende pertanto consapevole Vostra Eminenza, a fine volendosi ritrovare presente alle sopraddette sagre funzioni, si vesta in detta mattina dell' abito Cardinalizio rosso con il Rocchetto.*

Concursus idem Populi, idem Cardinalium numerus: Similes quoque ritus, similes Cæremoniæ cum descensus comitatusque, tum assistentiæ & deductionis a Cardinalibus erga Pontificem exhibitæ. Quare inutile foret in iisdem describendis diutiùs immorari.

Ecclesiam verò Sanctæ Mariæ supra Minervam, quam in Liberianæ locum suffecerat, statuit Pontifex adire post meridiem sequentis feriæ sextæ, qui dies erat Natalis Præcursoris Domini; ne si mane id faceret, Eminentissimi Patres avocarentur a Lateranensi Basilica, in qua Sacrificio Missæ in honorem S. Joannis Baptistæ solemni ritu decantatæ solent adesse. Quod autem ex eo Festo die non minor futurus conjici poterat ad Ecclesiam Sanctæ Mariæ Populi concursus, quàm ad Basilicas antea fuisset; congruum videbatur, ut non sine Cardinalibus Pontifex ad eam accederet: Quamobrem & hac vice, ut per schedulam iidem admonerentur, tempestivè curatum est. EMI-

EMINENTISSIMO E REVERENDISSIMO SIGNORE.

LA Santità di Noſtro Signore BENEDETTO PAPA XIV. *perche inceſſanti ſiano le ſue ſuppliche all'Altiſſimo, approſſimandoſi il giorno deſtinato a determinarſi per la Canonizatione de' Beati* FEDELE *da* SIGMARINGA, CAMILLO *de* LELLIS, PIETRO REGALATO, GIUSEPPE *da* LEONESSA, *e* CATARINA RICCI, *vuole anche Venerdì il giorno* 24. *del meſe di Giugno, partendo alle* 22. ore *in circa dal Quirinale, portarſi alla Chieſa di S. Maria ſopra Minerva per ivi venerare l'Auguſtiſſimo* SAGRAMENTO *eſpoſto, come ha parimente eſeguito in queſti paſſati giorni nelle due Baſiliche per il mentionato effetto. Del tutto ſe ne da notizia a V. E., acciò volendo intervenire, poſſa trovarſi in detta Chieſa in abito Cardinalizio roſſo, e Rocchetto, conforme nelle altre due conſimili occaſioni ſi è praticato.*

Qua igitur die & horâ conſtituerat, adivit prædictum Templum Sanctiſſimus Pater; & licet tres ſupra viginti eò conveniſſent Cardinales, vix uni aut alteri eorum etiam Militum Helvetiorum præſidio licuit Sanctitatem ſuam propiùs comitari. Tanta enim hominum multitudo confluxerat, ut eam Templum ipſum, quamvis amplum ſit, capere non poſſet. Qua re cognitâ illacrymavit præ gaudio ſupremus Gregis Chriſti Cuſtos creditarum ſibi ovium religione commotus, quæ tanti Paſtoris exemplo ita ſibi propitiare Deum precibus ſtudebant eo tempore; ut ei quem [a] conſtitutum ſuper ſe ſpeculatorem a Deo noverant [b], ſpiritum ſapientiæ & intellectus, ſpiritum conſilii & ſcientiæ peterent dari, qui eidem adeſſet, cum jam novellos [c] Agnos aureâ Coronâ ſigno Sanctitatis expreſsâ redimitos quamprimum oſtendere toti parabat Eccleſiæ.

Ac Pontifex quidem poſt fuſas preces redux in Quirinale Palatium, eadem de cauſa ſacros Eccleſiæ theſauros iis iterum aperuit, qui Canonizationis Actioni vel Supplicationi interfuiſſent, aut ſi qui eſſent, qui impedirentur quominus id facerent, certas quaſdam hi preces recitaſſent; dummodo priùs, aut ſaltem inter Octiduum futurum confeſſionis Sacramento expiati Euchariſticæ menſæ omnes accumberent; quod Pontificis Edictum, ut in locis Urbis frequentioribus proponeretur impreſſum, curavit Eminentiſſimus Cardinalis Guadagni Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Vicarius, aliis præterea mandatis ad omnes urbis Eccleſias tranſmiſſis juxta inſtructionem, quam Sanctitatis Suæ imperio ab Apoſtolico Cæremoniario acceperat.

Emi-

a *Ezechiel. cap. 33. v. 2.* b *Iſai. cap. 11. v. 2.* c *Eccli. cap. 45. v. 14.*

Eminentiſſimus & Reverendiſſimus D. Cardinalis Vicarius mandet affigi per Urbem ſchedulam publicationis Indulgentiæ plenariæ, quam Sanctiſſimus elargitur omnibus intereſſentibus ſolemni Canonizationi beatorum Fidelis a Sigmaringa, Camilli de Lellis, Petri Regalati, Joſephi a Leoniſſa, & Catharinæ de Ricciis, Deo inſpirante peragendæ die Natali SS. Apoſtolorum Petri & Pauli feria quarta 29. Junii.

Mandet inſuper Mandatariis, ut utrumque Clerum Secularem & Regularem, nec exceptis Capitulis trium Baſilicarum Urbis, & duarum Collegiatarum Inſignium, necnon Monachis quantumvis exemptis, admoneant, etiam dimiſſa copia typis imprimenda, ut ſummo mane hora ſcilicet nona dictæ diei feriæ quartæ 29. Junii cum eorum Crucibus, ſicuti ſolent in feſto Corporis Chriſti, ad Vaticanum contendant, & in Atrium magnum Palatii Pontificii ſimul conveniant, inde ſupplicabundi conſueto ordine diſceſſuri, & a Porta majori Palatii ad Obeliſcum; indeque ad Portam Baſilicæ hinc inde diſpoſiti Pueri Hoſpitii Apoſtolici S. Michaelis & Orphani, necnon Clerus Regularis & Secularis, excluſivè ad Capitula dictarum Collegiatarum inſignium ſtationes agentes Sanctiſſimi adventum expectent. Capitulum S. Petri in ſuo ordine procedat, & ſub Porticu hinc inde diſpoſitum Sanctiſſimo pariter adventuro aſsiſtentiam conſuetam præſtet. Capitula verò Collegiatarum Inſignium, necnon Baſilicarum Liberianæ & Lateranenſis, Baſilicam ipſam Vaticanam ingrediantur, ibique diſpoſita per alas adventum Sanctiſſimi ſimiliter expectent.

Mandet etiam intimari, Domi quoque dimiſſa copia ut ſupra imprimenda, omnibus & ſingulis Rectoribus, Sacriſtis, Cappellanis, ſeu quovis alio nomine nuncupatis Eccleſiarum & Oratoriorum omnium Cuſtodibus, necnon Monialibus Urbis, ut die prædicta 29. Junii, cum primùm audierint bombardarum ſtrepitum ex Arce S. Angeli, ſeu pulſum Campanæ Capitolinæ inter duodecimam, & decimam tertiam horam circiter pulſent, ſeu pulſari faciant Campanas omnes hilariter per integram ſaltem horam.

Fr. Gio: Antonio del Titolo de' SS. Silveſtro e Martino a' Monti della S. R. C. Prete Card. Guadagni della Santità di Noſtro Signore Vicario Generale &c.

LA Santità di Noſtro Signore Papa Benedetto *XIV. concede Indulgenza Plenaria, e remiſsione de' Peccati a tutti li Fedeli Criſtiani dell' uno, e l' altro ſeſſo, che confeſſati, e communicati, overo con fermo propoſito di communicarſi dentro la ventura ſettimana interverranno alla Proceſsione, o alla ſolenne Canonizazione delli beati* Fedele *da* Sigmaringa *Martire dell' Ordine de' Cappuccini,* Camillo *de* Lellis *Fondatore de' Cherici Regolari Miniſtri degl' Infermi,* Pietro Regalato *dell' Ordine de' Minori Oſſervanti,* Giuseppe *da* Leonessa *parimente del ſudetto Ordine de' Cappuccini, e di* Catarina Ricci *dell' Ordine Domenicano; che coll' ajuto Divino ſi farà dal-*

la Santità Sua Mercoledì proſsimo 29. del corrente meſe di Giugno Feſta de' glorioſi SS. Apoſtoli Pietro, *e* Paolo *principali Protettori di Roma, nella Baſilica Vaticana, & a quelli che ritenuti in Caſa o in Carcere, & alle Monache, ed altri eſiſtenti in Clauſura, & ad ogni altro in qualunque modo legitimamente impedito, che allo ſparo di Caſtello, o al ſuono delle Campane in detta mattina genufleſsi, o altrimenti come potranno, diranno trè* Pater Noſter, *e trè* Ave Maria, *e renderanno grazie a Dio della ſolenne Canonizazione de' ſudetti Beati, per la gloria che in eſſa ſi aggiunge alla Religione Cattolica.*

Premendo però ſommamente alla Santità Sua, che tutti quei Fedeli parimente dell' uno, e dell' altro ſeſſo. di qualſiſia grado o condizione ſiano, che vorranno intervenire alla ſudetta Proceſsione, o Canonizazione, vi aſsiſtino con quella maggior modeſtia, e divoto raccoglimento, con cui tanto interiormente, quanto eſteriormente merita di eſſere accompagnata una sì ſagra azione: D' ordine eſpreſſo della Santità Sua ſe ne dà loro queſto ſpeciale ricordo, col quale ſtrettamente s' incarica a ciaſcheduno di eſsi di praticare in tale occaſione tutta quella pietà e divozione, che conviene alla ſantità della funzione che ſi fa; onde non ſolo abbia ad eſſere rimoſſa ogni occaſione di ſcandalo, che ſi darebbe da chi fa eſſe diverſamente, ma per lo contrario abbia a darſi motivo a chiunque vedrà l' iſteſſa funzione, di ritrarne edificazione e profitto. Avverta perciò ogn' uno di conformarſi colla dovuta obedienza alla giuſtiſsima mente di Noſtro Signore per non incontrare l' indignazione della Santità Sua, e molto più per non incorrere quella di Dio, che con ſeveri caſtighi ſuol punire le irriverenze, che ſi commettono nelle azioni ordinate all' accreſcimento del ſuo culto, e alla maggior propagazione della ſua gloria, quale appunto è la ſolenne Canonizazione de' Santi. Dato in Roma li 24. Giugno 1746.

Fr. G. A. Card. Vicario.

Gaſparo Arciprete Ori Segretario.

Fr. Gio: Antonio del Titolo de' SS. Silveſtro e Martino a' Monti della S. R. C. Prete Card. Guadagni della Santità di Noſtro Signore Vicario Generale &c.

LA Santità di Noſtro Signore comanda a tutti li Canonici delle Patriarcali, e Collegiate anche inſigni, Curati Secolari e Regolari, Monaci, Frati, & altri tutti del Clero Secolare, e Regolare di Roma ſoliti ad intervenire alla Proceſſione del Corpus Domini, *che Mercoledì 29. del preſente Meſe di Giugno, feſta delli glorioſi Apoſtoli e principali Protettori di Roma SS. Pietro, e Paolo debbano ritrovarſi ad* ore nove *nel Cortile ſuperiore del Palazzo Apoſtolico Vaticano per intervenire alla generale e ſolenne Proceſſione della Canonizazione da farſi con l' ajuto Divino nella Baſilica di S. Pietro, delli beati* Fedele da Sig-

Sigmaringa *Martire dell' Ordine de' Cappuccini*, Camillo *de* Lellis *Fondatore de' Cherici Regolari Miniſtri degl' Infermi*, Pietro Regalato *dell'Ordine de' Minori Oſſervanti*, Giuseppe *da* Leonessa *parimente del ſudetto Ordine de'Cappuccini*, *e* Catarina Ricci *dell' Ordine Domenicano*, *ſotto pena a noſtro arbitrio. Dato in Roma li* 24. *Giugno* 1746.

La Proceſſione comincierà dalla Porta maggiore del Palazzo, e d' indi alla Baſilica di S. Pietro, nella quale ciaſcun Corpo che la compone, reſterà diſpoſto ſecondo gli verrà ingiunto, e aſpetteranno l' arrivo di Sua Santità.

Si ricorda d' ordine eſpreſſo e ſpeciale della Santità Sua a tutti quelli, che interverranno alla ſudetta Proceſſione di praticare in tale occaſione tutta quella modeſtia, pietà, e divozione, con cui tanto interiormente, quanto eſteriormente merita di eſſere accompagnata un' azione sì ſanta.

Fr. G. A. Card. Vicario.

Gaſparo Arciprete Ori Segretario.

Fr. Gio: Antonio del Titolo de' SS. Silveſtro e Martino a' Monti della S. R. C. Prete Card. Guadagni della Santità di Noſtro Signore Vicario Generale &c.

D' *Ordine eſpreſſo di Noſtro Signore ſi comanda a tutti i Superiori tanto Secolari, quanto Regolari, Retrori, Sagreſtani, Cappellani, Cuſtodi, & a qualunque altro Miniſtro di tutte le Patriarcali, Baſiliche, Collegiate, Chieſe, Oratorj, e Monaſteri di Roma, che Mercoledì proſſimo* 29. *del corrente Meſe di Giugno Feſta de' glorioſi SS. Apoſtoli Pietro, e Paolo principali Protettori di Roma, nel qual giorno ſi farà dalla Santità Sua, mediante l' ajuto Divino la ſolenne Canonizazione delli beati* Fedele *da* Sigmaringa *Martire dell' Ordine de' Cappuccini*, Camillo *de* Lellis *Fondatore de' Cherici Regolari Miniſtri degl' Infermi*, Pietro Regalato *dell' Ordine de' Minori Oſſervanti*, Giuseppe *da* Leonessa *parimente del ſudetto Ordine de' Cappuccini*, *e* Catarina Ricci *dell' Ordine Domenicano*, *ſubito che udiranno le Bombarde di Caſtel Sant' Angelo, o ſonare la Campana di Campidoglio nella mattina ſudetta faccino ſonare tutte e ſingole Campane delle loro Patriarcali, Baſiliche, Collegiate, ed altre Chieſe, anche di Monache, ed Oratorj per lo ſpazio di un'ora ſotto pena a noſtro arbitrio. Dato in Roma li* 24. *Giugno* 1746.

Fr. G. A. Card. Vicario.

Gaſparo Arciprete Ori Segretario.

Interea ut omnia, quæ ad tantam celebritatem ſpectabant, rite

fierent atque ordine, non deſtitit idem Cæremoniarum Præfectus præmonere de ſcripto utroſque Duces Cuſtodiarum Pontificiarum equeſtrium, tam levis armaturæ, quàm Cataphractorum, eoſque docere, quo indumento Milites ornati, quo modo in acie diſpoſiti, quâve horâ inſidentes equis conſiſterent in Platea ſancti Petri ipſo Sanctorum Apoſtolorum feſto die, quo peragenda erant Canonizationis ſolemnia.

Præſulem quoque Generalem armorum monuit, ut Peditum copiis ita cuſtodiri mandaret præſcriptum iter Supplicationis ex utroque viarum latere, ut necui liceret ex confluenti Populo, aut eas tranſgredi, aut in iiſdem ſubſiſtere; ita enim conſultum iri ſignificavit, ne progredientium Eccleſiaſticorum & Miniſtrorum turmæ aut tramite nimis anguſto, aut turbatis ordinibus cogerentur incedere: Curaret propterea, ut Pedites contis armati in duplices oblongos ordines inſtruerentur hinc & inde ab Principe Baſilicæ Janua uſque ad prima Theatri Canonizationis repagula; quò liber expeditiorque pateret tranſitus ad ipſum Theatrum tum Sanctiſſimi Patris, tum ceterorum Ordinum, qui ipſum comitabantur. Helvetiæ Cuſtodiæ Ducem & Arcis ſancti Angeli Pro-Præfectum edocuit, ut per Libratores ſuos alter in Area Vaticana, ſtatimac Excellentiſſimi D. Ducis de Comitibus Magiſtri S. Hoſpitii concinuiſſent tubæ, quæ prope Æneum B. Petri ſimulacrum conſiſtent, & cum alteris Romani Populi ſimul tympana concrepuiſſent; alter in ipſa Adriani Mole, primo bombardarum ſtrepitu audito, minora omnia & majora tormenta bellica in publicæ lætitiæ ſignificationem exploderent: Ut Helvetii Milites ferreo thorace & galea induti partim relinquerentur ad cuſtodiendum de more Pontificem Maximum deſcendentem in Baſilicam, partim tuerentur Cancellos, ex quibus aditus eſt in Theatri caveam, & ducunt ad pegmata ſuperiora; qui tamen Cancelli Nobilibus tantùm Advenis, Diplomatis, ac præfinito Religioſorum numero ex Beatorum Canonizandorum Familiis recluderentur ſolo præfati Excellentiſſimi D. Ducis de Comitibus imperio, a cujus proinde nutibus ipſi Milites omnino pendere debebant; de quo ſeorſim idem Excellentiſſimus Dux eſt etiam admonitus: Actum etiam eſt cum D. Fiſcali Fori Capitolini; ut Tympaniſtæ & Tubicines Senatus Populique Romani omnes prædicto feſto die ſanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli primo diluculo contenderent cum ſuis tympanis ac tubis ad Vaticanam Baſilicam; ibique prope majus Templi oſtium expectantes, ſtatimac cepiſſet cani hymnus: *Te Deum laudamus*; & Excellentiſſimi Ducis de Comitibus tubæ ſignum dediſſent, confeſtim & ipſi clangerent tubis, ac tympana pulſarent ſaltem per horæ quadrantem; præterea ad primum bombardarum ſtrepitum Æs campanum Turris Capitolinæ, per horam integram aſſiduo pulſu quateretur, ut completæ quinque Beatorum Canonizationis ſignum omnibus innoteſceret.

His itaque per ſchedulas peractis, idem Cæremoniarum Præfectus adi-

adivit Eminentiſſimum D. Fr. Joachim Tit. SS. Quatuor Coronatorum S. R. E. Presbyterum Cardinalem Portocarrero, S. Joannis Jeroſolymitani Hoſpitalariorum Equitum Baijulivum, priùs Antiochenum Patriarcham a ſanctæ memoriæ Clemente XII. renunciatum, poſtea a Sanctiſſimo Domino Noſtro inter Cardinales adlectum, ut eum certiorem faceret a Sanctitate Sua Procuratorem futuræ Canonizationis deſignatum fuiſſe: Quod quidem munus ut plurimùm conſuevere Romani Pontifices Nepotibus ſuis deferre, ut a fel. record. Clemente XI. hac noſtra ætate factum eſt, qui anno milleſimo ſeptingenteſimo duodecimo adjecturus Sanctorum Catalogo beatos Pium V., Andream Avellino, Felicem a Cantalicio, & Catharinam de Bononia, hujuſmodi Provinciam demandavit Cardinali Annibali Albano tunc Diacono, nunc Epiſcopo Portuenſi Nepoti ſuo præſtantiſsimo. Cum annuiſſet libenti animo Eminentiſsimus Portocarrero, ſummamque erga ſe Pontificis benignitatem commendaſſet, de iis quæ ab eo fieri oporteret, a Cæremoniario admonitus eſt.

Tantæ fama celebritatis, quæ jam imminebat, latiùs percrebreſcente, augebatur in dies magis Nobilium Advenarum & Populorum finitimis ex oppidis concurſus: Quo proximior verò dies is erat; eò acriùs ſatagebant Poſtulatores efficere, ut ad conſtitutum tempus parata eſſent omnia & bene proviſa; quæ ut coram inſpiceret Eminentiſsimus & Reverendiſsimus D. Cardinalis Hieronymus Columna Pontificiæ Domui Pro-Præfectus triduo ante pervigilium diei feſti ad Vaticanam Baſilicam perrexit, quò cum juſſu præfati Eminentiſſimi Cardinalis prænoniti conveniſſent Excellentiſſimus Dux Stephanus de Comitibus Magiſter Sacri Hoſpitii, R.P.D. Melchior Maggius Pro-Commiſſarius Armorum, R.P.D. Boccapaduli nuper a Sanctiſſimo D. N. Rocchetti uſu, & loco in ſua Pontificia Cappella poſt Protonotarios decoratus, D. Marchio Joannes Chiſius Montorius Patritius Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Florerius Major, D. Ludovicus Manfroni Dux Militum Generalis, una cum D. Laurentio de Molaria Militum Tribuno, D. Ludovico Phiffer Duce Cuſtodiæ Militum Helvetiorum, duobus præterea ex Apoſtolicarum Cæremoniarum Magiſtris, & Ludovico Vanvitelli totius ornatus Opifice, & R. Fabricæ ſancti Petri Architecto, poſtulavit a ſingulis idem Pontificii Palatii Pro-Præfectus, & ſummo ſtudio contendit, ut ſpectarent diligenter omnia, & ſolerter animadverterent, ſi quid eſſet, quod aut oporteret perfici, aut pro loco & tempore minus opportunum videretur. Cum omnia probaſſent; ventum deinde eſt ad ſpatii totius, & locorum partitionem. Oratoribus Regiis, Gallo & Veneto, (quia adhuc in publica pompa Sanctiſſimum Dominum Noſtrum non inviſerant) Senatori Urbis, Magnatibus, atque Matronis ſupernæ Pegmatum contignationes attributæ: Locus iis qui Oblationes portarent, datus: Odæum Cantoribus deſtinatum: Abacorum ac Menſarum ſitus deſignatus: Hinc Nobilium,

inter

inter quos, ita mandante Pontifice, seorsim ab aliis interfuere utriusque Collegii, Romani nempe & Clementini, Convictores, & Religiosorum admittendorum discreta confinia: Hinc sedilium partitiones; Custodiarum & Excubiarum statuta discrimina; munera distributa; Serñio autem Jacobo III., ob posthabitum religionis causa avitum Britannicum Regnum invictissimæ pietatis, & constantissimæ virtutis exemplo, eminens & multo amplior eo, qui aliàs erigi eidem consuevit, suggestus remoto ab aliis loco comparatus; ubi Majestas sua, una cum Serenissimo Duce Eboracensi Regio filio suo præsens, maximæ hujus celebritatis dignitatem & ornamentum auxit.

Hæc ita disposita, quæ Sanctitas Sua pridie ejus diei, quo peragenda Canonizatio erat, cum Vaticanum adisset, inspectare coram voluit; hæc inquam ut faciliùs intelligantur, hoc loco apponitur Ichnographia numeris suis distincta.

Ut Eminentissimi Patres non ignorarent, quæ scitu ipsis necessaria erant hoc tempore; ad proprias uniuscujusque ædes jussu Pontificis missa a Cæremoniarum Præfecto per Cursores Instructio est typis impressa; cui & altera adjecta erat vernacula lingua & hoc exemplo, pro iis duntaxat Cardinalibus, qui Sacrorum Rituum Congregationi adscripti Oblationes inter Missarum solemnia erant Sanctitati Suæ porrecturi.

Intimatio

Per Cursores facienda, Domi quoque dimissâ copiâ.

Die 29. Junii feria quarta, Festo SS. Apostolorum Petri, *&* Pauli *hujus Almæ Urbis Patronorum Principalium*, hora undecima cum dimidio *Sanctissimus Dominus Noster* Benedictus PP. XIV. *in Aulam Apostolici Sacrarii descendet, & inde sacris indutus ad Sacellum Sixtinum perget.*

Eminentissimi, & Reverendissimi DD. Cardinales per Viam Burgi Pii Palatium Vaticanum petent, & per Scalam Atrii, vulgò di Belvedere, *superiùs ascendent.*

Cappas rubeas consueto in loco accipient, quibus in Aula Regia dimissis, Vestes sacras de more induent: nempè Cardinales Episcopi Pluvialia, Presbyteri Planetas, & Diaconi Dalmaticas rubri coloris; sicque amicti in supradicta Cappella Sixtina adventum Sanctitatis Suæ præstolabuntur.

Summus Pontifex, postquam Hymnum Ave Maris Stella *ante Aram prædictæ Cappellæ intonaverit, sedemque Gestatoriam conscenderit, ac tres Cereos e manibus Eminentissimi Domini Cardinalis Portocarrero Canonizationis Procuratoris acceperit, supplicabundo ritu, præeuntibus Eminentissimis Patribus dextera manu accensum Cereum gestantibus, ex eodem Sacello in Basilicam Vaticanam deferetur.*

Emi-

1. Solium Pontificium.
2. Aliud parvum ad Horam Tertiæ concinendam.
3. Suggestus ad prospiciendum pro Sermone Iacobo III. Magnæ Britanniæ Regi.
4. Scamna ad Sacri Senatus Sessionem.
5. Subsellia pro Archiepiscopis, et Episcopis non Assistentibus; aliisque Prælatis.
6. Alia ad Pœnitentiariorum Sessionem.
7. Scamnus pro Oratore Bononiæ.
8. Quinque Oblationum Mensæ. CCCCLXII
9. Parvi Cubiculi ad opportunum Sanctitatis Secessum.
10. Contignatio pro Orat. Franciæ
11. Alia pro Oratore Venetiarum nondum publicè inceden
12. Contignatio pro Columnensium Familia.
13. Alia pro Vrbis Senatore.
14.
15. 16. Aliæ Contignationes pro Principissis Vrbanis exterisque Matronis.

30. Veronicæ

30. S. Helenæ

Ichnographia Theatri in Vaticana Basilica constructi, al legente S.mo D.N. Benedicto XIV. in Sanctorum album quinque Beatos nempe Fidelem a Sigmaringa Martyrem Camil lum de Lellis Clericorum Regularium Ministrantiu Infirmis Fundatorem, Petrum Regalatum, Ioseph a Leonisa et Catharinam de Riccis.

Scala Palmorum Rom.

30. S. Andreæ

30. S. Longini

Antonius Rinaldi delin.

Aloysius Vanvitelli Arch.

Ioan. Bapt. Sintes sculp. Romæ

17. Odæum pro Cantoribus.
18. Contignationes velis intus obductæ pro Postulato 15
19. Confinia pro Religiosis Familiis ex Institutis quin que Beatorum inter Repagula.
20. Scamna pro Sacræ Congregationis Rituum Consultoribus.
21. Alia pro Oblationum Portitoribus.
22. Abaci inter repagula pro Sacri Ministerii Vasis tum Cimeliarchæ, cum Pincernæ Summi Pontificis, et locus pro Nobilibus Advenis.
23. Locus pro Convictoribus Colleg. tum Seminarii, cum Clementini.
24. Contignatio pro Vaticano Capitulo.
25. Alia pro Duce Guadi Magistro Sacri Hospitii.
26. Contignationes pro Nobilibus Mulieribus.
27. Princeps inter repagula Ingressus
28. Ænea B. Petri Statua.
29. Ara maxima Vaticanæ Basilicæ.
30. Loculamenta quatuor inter magni Toli pilas nempe Veronicæ, S. Helenæ, S. Andreæ, ac S. Longini.

Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi DD. Cardinales, omni alio comitatu penitus excluſo, Cubiculi Præfecto, & Caudatario tantùm utentur.

In Baſilica ante Auguſtiſſimum SACRAMENTUM *publicæ venerationi expoſitum, & ante Principem Aram preces effundent. Mox ubi Sanctiſſimus Pater in Solio ſe compoſuerit, ei Obedientiam unacum aliis ex more præſtabunt; ſacræque actioni ſollemnis Canonizationis Beatorum* FIDELIS *a* SIGMARINGA, CAMILLI *de* LELLIS, PETRI REGALATI, JOSEPHI *a* LEONISSA, *&* CATHARINÆ *de* RICCIIS, *Deo inſpirante, per Sanctitatem Suam perſolvendæ, ac Miſſæ per eamdem ſubinde celebrandæ ſimul intererunt.*

Expleta Papali Miſſa, indumenta ſacra omnes deponent, Cappas reſument, & poſtquam Pontifex in Tentorio ad hoc præparato Pontificales Veſtes dimiſerit, & a Baſilica diſceſſerit, ipſi ad propria pariter remigrabunt.

Quindecim Eminentiſſimi DD. Cardinales Congregationi Sacrorum Rituum præpoſiti, antiquiores in unoquoque ordine, ſi fas erit, tripartito aſſumendi, Oblationes a duobus Nobilibus eorum reſpectivè Familiaribus talari Veſte indutis delatas reverenter de more Sanctitati Suæ præſentabunt.

Prima hac nocte, & paritèr ſequentis diei ſigna lætitiæ fieri mandabunt cum luminaribus, & feſtis ignibus.

Ideo intimentur omnes, & ſinguli Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi DD. Cardinales, Reverendiſſimi Patriarchæ, Archiepiſcopi, & Epiſcopi in Urbe præſentes tam Aſſiſtentes, quàm non Aſſiſtentes, Abbates Generales locum in Pontificia Cappella habentes, ac Pœnitentiarii Baſilicæ Vaticanæ.

Intimentur etiam Gubernator Urbis Vice-Camerarius, Principes Solii, Protonotarii Apoſtolici, Generales Ordinum Mendicantium, Conſervatores Urbis, Oratores Civitatum Subditarum, Auditores Rotæ, Clerici Cameræ Apoſtolicæ, Votantes Signaturæ Juſtitiæ, Abbreviatores, utriuſque Signaturæ Referendarii, & Advocati Conſiſtoriales, ut omnes ſub eamdem horam in prædictum Sixti Sacellum expeditè conveniant.

Epiſcopi Aſſiſtentes, & non Aſſiſtentes, ac Abbates Generales cum Pluvialibus rubeis, & Mitra ſimplici ex lino.

Pœnitentiarii cum Planetis rubeis, & biretis.

Protonotarii Apoſtolici cum Cappis.

Reliqui Prælati, nempe Auditores Rotæ, Clerici Cameræ, Votantes Signaturæ Juſtitiæ, Abbreviatores, & Referendarii cum Rocchettis, & Superpelliceis.

Advocati Conſiſtoriales cum Veſtibus violaceis, atque Caputiis.

De Mandato Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ.

Ignatius Reali Apoſt. Cærem. Præf.

EMI-

EMINENTISSIMO, E REVERENDISSIMO SIGNORE.

Mercoledì 29. del cadente mese di Giugno festa de' gloriosi Santi Apostoli Pietro, e Paolo si degnarà l' Eminenza Vostra mandare due Gentiluomini con abito talare la mattina della Canonizazione de' Santi Fedele *da* Sigmaringa, Camillo *de* Lellis, Pietro Regalato, Giuseppe *da* Leonessa, *e* Catarina Ricci, *per tempo nella Basilica Vaticana; con trasmettere anche due giorni prima i nomi dei medesimi al Sig. Duca di Guadagnoli Maestro del Sagro Ospizio per poterli introdurre nel luogo destinato, perche siano pronti ad assistere a Vostra Eminenza nell' Oblazioni.*

Modo huic non absimili mandatum etiam est Rituum Congregationis Consultoribus, ut insignibus, ac indumentis ipsorum muneribus, & Ordinibus congruentibus Supplicationem utriusque Cleri tendentem in Beati Petri Basilicam ex præscripto Summi Pontificis, quocumque suorum sociorum comitatu excluso, prosequi non detrectarent.

REVERENDISSIMO PADRE.

Dovendo per ordine della Santità di Nostro Signore V. P. Reverendissima intervenire con gl' altri Consultori della Sagra Congregazione de' Riti alla solenne Canonizatione de' Beati Fedele *da* Sigmaringa, Camillo *de* Lellis, pietro Regalaii, Giuseppe *da* Leonessa, *e* Catarina Ricci; *Si troverà la mattina dei 29. di Giugno Festa de' SS. Apostoli Pietro, e Paolo, alle ore* dieci e mezza in punto, *fuori de' Cancelli della Cappella Sistina del Palazzo Apostolico Vaticano, di dove sarà avvisato per portarsi, escluso il proprio Compagno, in Processione, secondo il metodo dalla Santità Sua prescritto, alla Basilica Vaticana, nella quale frà gl'altri Ordini della Cappella Pontificia da uno de' Maestri di Cerimonie della Santità Sua le verrà assegnato il luogo per assistere alla detta Sagra Funzione.*

Porro diei Festi Apostolorum Principum Pervigilium, in quo modò versamur, opportunitatem præbet ejusmodi; ut quemadmodum ea celebritas incrementum acceperit, prætereundum non videatur. Etsi enim persuasum haberet Summus Ecclesiasticæ Disciplinæ Moderator, [a] *omnium Sanctorum solemnitatum, totum Mundum participem esse, & unius Fidei pietatem exigere; ut quidquid pro salute universorum gestum recolitur, communibus ubique gaudiis celebrandum sit*; tamen quod Petri & Pauli Festivitas *præter illam reverentiam, quam toto terrarum orbe promeruit, speciali ac proprio Romanæ Urbis exultatione veneranda est; ut ubi præcipuorum Apostolorum glorificatus est exitus; ibi in die Martirii eorum sit lætitiæ Principatus.* Per-

a *S. Leo Serm. 1. in Natali Apost.*

perpetuis futuris temporibus valitura ſua Conſtitutione, quæ inferiùs dabitur, præter Feſtum diem, eorumdem Apoſtolorum cultum ad octiduum protraxit præcipiens, ut unoquoque die infra prædictam octavam in deſignata Eccleſia inſigni aliquo ipſorum Apoſtolorum monumento celebri Pontificalis Miſſa mane cantaretur adſtantibus per dies ſingulos ſingulis Romanæ Curiæ Prælatorum Ordinibus juxta gradum & dignitatem, ac præcipuè juxta locum, quem obtinent in Pontificiis Cappellis, & habitu eodem, quo utuntur, cum collegialiter iiſdem interſunt. Quia verò exorta controverſia erat inter Prælatos Votantes Juſtitiæ & Gratiæ, uter nimirum ex his duobus Ordinibus alteri deberet præcedere, compoſuit litem Sanctiſſimus Pater datis Apoſtolicis literis, quas non injucundum erit hìc inſerere: Vicaria enim qua pollet, Jeſu Chriſti poteſtate BENEDICTUS non deſtitit, dum nova Sanctorum acceſſione triumphanti Eccleſiæ decorem augere ſatageret, & Militanti conſulere, Gerarchicum Ordinem Prælatorum conſtituendo; Sanctionis tenor.

ORDINATIO, SEU STATUTUM,

Quo præſcribitur Ordo præcedentiæ per Votantes Signaturæ Juſtitiæ & Gratiæ tum in Sedendo, tum in Votum ferendo ſervandus.

BENEDICTUS PP. XIV.

Ad futuram rei memoriam.

MIlitanti Eccleſiæ, quæ eſt ſicut Caſtrorum acies ordinata, per ineffabilem Divinæ Bonitatis abundantiam, quamvis nullis noſtris meritis præſidentes, illud præcipuè inter cetera per magna & ampla Apoſtolicæ procurationis noſtræ munera ſtudioſiùs curare debemus, ut eas providentiſſimè tradamus, ſtatuamuſque regulas, quibus ab ipſis ejuſdem Eccleſiæ Prælatis in hac Romana Curia ad laborioſa & difficillima totius catholici Orbis expedienda ſive Gratiæ, ſive Juſtitiæ negotia Nobiſcum adlaborantibus rite ſanctèque ſervatis, nulla potiſſimùm quoad præcedentiam inter eos confuſio & inordinatio inducatur, quemadmodum, iiſdem regulis nondum apprime conſtitutis, experientia conſtat, maximam inductam fuiſſe confuſionem inordinationemque. Duo in hac ipſa Romanâ Curiâ noſtrâ ſunt Tribunalia antiquiſſima ſanè, & aliis interdum, quàm de præſenti, nominibus celeberrima, alterum quidem Signaturæ Juſtitiæ dictum, in quo duodecim tantùm numerantur Prælati Votantes nuncupati, alterum verò Signaturæ Gratiæ appellatum, in quo totidem Prælati Votantes habentur. In horum ſanè numero Nos pariter olim, dum in Minoribus eſſemus, fuiſſe gloriamur. Porro nunquam utrique Votantes tamquam in ſive Corporis, ſive Tribunalis ſpeciem conve-

niunt ; ea propter nulla quidem hac in parte neceſſaria eſt Apoſtolicæ noſtræ providentiæ ratio ; ſed hoc præſertim præcipimus & mandamus ; ut quotieſcumque tam ipſi Signaturæ Juſtitiæ, quàm Signaturæ Gratiæ Votantes pro ſuis reſpectu proprii Tribunalis ſeorſim obeundis adimplendiſque muneribus invicem convenire debent, idem inter ipſos tum in ſedendo, tum in votum, ſive ſuffragium ferendo præcedentiæ Ordo ſervetur, qui ad hanc uſque diem retentus ſervatuſque eſt. Quoniam ut plurimùm accidere poteſt, ut ſive unus, ſive plures ex utroque Signaturæ Juſtitiæ & Gratiæ Tribunali Votantes quacumque ex cauſa ſive Prælatitio, ſive quocumque alio habitu induti quomodolibet & ubicumque inſimul reperiri poſſint : Hinc eſt, quod Nos motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine volumus & mandamus, ut in hujuſmodi conventu ille Votans, qui in ſuo Tribunali antiquior, & prior conſtitutus fuerit, hoc modo præcedat, videlicet : Ut Votans prior in Signaturæ Juſtitiæ Tribunali adlectus, quàm Signaturæ Gratiæ Votans in ſuo admiſſus fuerit, huic ſecundo dicto Signaturæ Gratiæ Votanti præcedat ille Signaturæ Juſtitiæ Votans ; ita pariter huic Signaturæ Juſtitiæ Votanti præcedere debeat ille Signaturæ Gratiæ Votans, qui antequam Signaturæ Juſtitiæ in ſuum Tribunal admitteretur, jam in proprium itidem Tribunal receptus fuerat : Quod ſi contigerit ambo alterius Signaturæ Votantes eodem die quemque Tribunali conſtitutos fuiſſe, tunc præcedentia illi detur, qui in Prælatura quacumque antiquior & prior reperitur. Traditam itaque ſtatutamque regulam in præmiſſis, dummodo nullus alius præcedentiæ titulus intercedat, omnino ſervandam cuſtodiendamque eſſe volumus & mandamus. Verùm cum aliquis Votans alterius Tribunalis hujuſmodi ſive Epiſcopali charactere inſignitus, ſive Protonotarii Apoſtolici dignitate ornatus, ſive quocumque alio ejuſdem Romanæ Curiæ munere, vel officio decoratus reperiatur, præcipimus inſuper & mandamus, ut nulla habita Signaturæ Juſtitiæ, aut Gratiæ Votantis ratione, ſed ea duntaxat præcedentia illæſa remaneat, quæ Votanti reſpectu ſive characteris Epiſcopalis, ſive Dignitatis Protonotarii Apoſtolici, ſive cujuſvis alterius muneris præcedentiam hac in re requirentis competit & debetur. Denique ſtatuimus & decernimus hujuſmodi præcedentiam, cum quivis Votans in utroque Signaturæ Juſtitiæ & Gratiæ Tribunali adſcriptus fuerit, a primæva ipſius Votantis in altero utriuſque Signaturæ Tribunali receptione & admiſſione, & non aliter eſſe repetendam & definiendam. Decernentes ipſas præſentes Literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, pleniſſimè ſuffragari, & ab eis reſpectivè inviolabiliter obſervari ; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari & definiri debere, ac irritum

tum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ceteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die vij. Junii MDCCXLVI. Pontificatus noſtri Anno Sexto.

D. Card. Paſſioneus.

Toto autem eo octiduo voluit Pontifex, ut Veſpere aliquæ Laicorum Confraternitates ab Eminentiſſimo Cardinali Urbis Vicario eligendæ ſupplici ritu adirent eam Eccleſiam; ubi preces habitæ mane fuerant; ultimo tandem ſolemnitatis die ad Lateranenſem Baſilicam, non ſolùm compoſita ſupplicantium agmina procederent, ſed Eminentiſſimi Patres, qui vellent, iterum veſtibus, & quod peculiare eſt, etiam Cappis rubris, mane adeſſent Pontificali Miſſæ. Poſt meridiem Senator, Conſcripti, & Centuriati e Romano Populo homines, frequentiori quo poſſent, comitatu, Capita Apoſtolorum veneraturi eo progrederentur: quod jam quater religiosè ſervatum eſt.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

ADmirabilis Sapientiæ Dei ſublimitas, cujus providâ diſpoſitione mundana Regna conſtituuntur, ut Eccleſiæ Fidelium, quæ divino comitata adjutorio peregrinatur in terris, vel amplificandæ, vel exercendæ, vel cuſtodiendæ, alternantibus miro ordine vicibus, inſerviant, voluntariam humani Generis cæcitatem, & proclivem in deteriora nequitiam ſecretiori conſilio, & altiori pietate commiſerans, cum adveniente temporum plenitudine, ſedentibus in tenebris, & ambulantibus in umbra mortis Evangelicæ Fidei lucem effundere decreviſſet, Romanum præparavit Imperium, ut promptiores ad omnes Populos prædicatio veritatis haberet acceſſus, quos unius Civitatis dominatio ſociaret. Imbuendi autem Evangelio mundi partibus, accepta per Spiritum Sanctum omnium locutione linguarum, duodecim Apoſtolis diſtributis, beatiſſimus Petrus Princeps Apoſtolici Ordinis ad Arcem Romani deſtinatur Imperii, ut ea capta, & in obſequium Fidei ſubjugata, faciliùs univerſus Orbis humilitati Crucis ſuperba colla ſubmitteret. Ad hanc poſtea Coapoſtolus ejus Paulus, aliis peragratis provinciis, adveniens, labore & meritis illi conſociatus eſt, ut Roma tantorum Apoſtolorum edocta Magiſterio, quæ ſuperſtitionis ſtudio profa-

nos omnium gentium cultus atque errores receperat, veritatis amore ſanctæ atque immaculatæ unius Dei Religionis Sedes evaderet. Iſti enim ſunt Romanæ Urbis Patres verique Conditores, qui eam Regnis cœleſtibus adſcribendam melioribus auſpiciis & fortunatioribus initiis condiderunt; non illi, quorum manibus cognato ſanguine pollutis prima mœnium fundamenta locata ſunt, e quibus is, qui ei nomen dedit, fraterna cæde fœdatam facinoroſis hominibus, ſcelerum impunitate promiſſa, habitandam conceſſit. At verò iſti e tenebris Idololatriæ ad Fidei lumen evocatam, Evangelica veritate imbutam, chriſtianis ornatam virtutibus, & ad Cœli ſublimitatem erectam pretioſo ſanguine ſuo conſecrarunt, & ſacris Corporum ſuorum Sepulchris adverſus furentium hæreſum inſidias, & frementis infernalis hoſtis impetus, tanquam duobus firmiſſimis munivere propugnaculis. Beatus autem Apoſtolus Petrus, Sacerdotali Sede Romam translata, cum privilegium poteſtatis a Chriſto Domino acceptæ ad omnes ſuos transmittat hæredes, ſupremi culminis prærogativam quodammodo cum ea communicavit, adeo ut per beati Petri Cathedram Princeps ac Caput Orbis fieret, & in immenſum Religione Divinâ ejus creſceret dignitas, cujus latiùs quàm dominatione terrena per totum Orbem protendebatur auctoritas. Quare etſi in Sanctorum ſolemnitatibus commune univerſorum Fidelium deceat eſſe gaudium, cum ob fidei unitatem in acceptis a Deo per Servos ſuos beneficiis indiſcreta ſit omnium utilitas;[a] tamen Natalis Apoſtolorum Petri & Pauli feſtivitas præter illam reverentiam, quam toto Terrarum Orbe promeruit, ſpeciali & propria Romanæ Urbis exultatione veneranda eſt, ut ubi præcipuorum Apoſtolorum glorificatus eſt exitus, ibi in die martyrii eorum ſit lætitiæ Principatus.

Vivit adhuc in mente hominum, & nulla unquam delebit oblivio, vetus memoria & recordatio, quammeritò & quanto per totum Orbem, ſed præcipuè in hac Alma Urbe noſtra fuerit a primis Eccleſiæ ſeculis celebri cultu, & ſplendida ſolemnitate Natalis dies beatorum Apoſtolorum celebratus. Siquidem ea die traditum eſt, Romanos Pontifices Prædeceſſores Noſtros primùm in Baſilica beati Petri in Vaticano, deinde in altera Apoſtoli Pauli Via Oſtienſi Sacrum immortali Deo in honorem Principum Apoſtolorum feciſſe, & Romanum Populum frequentiſſimo cœtu, & celebri concurſu utramque Baſilicam ſacras Apoſtolorum Reliquias veneraturum inviſere ſolitum; imò ad eamdem ſolemnem diem ex diverſis Orbis partibus innumerabilem populi multitudinem linguis, moribus, & regionibus diſcretam, venerationis tamen erga beatos Apoſtolorum cineres, & triumphalem Natalis eorum memoriam concordi obſequio ſociatum confluere conſueviſſe; Epiſcopos etiam alioſque ſacros

a *S. Leo Serm. in Nat. Ap. Petr. & Paul.*

ſacros Antiſtites, ſublimes Regiaſque perſonas ad eamdem ſolemnitatem convenire ſolitos fuiſſe, ſuppliceſque ſe, ſuaſque coronas ad pedes Piſcatoris, & ad Scenofactoris monumentum, adſtantibus Ducibus, & Præfectis militum, proſternere. Hæc igitur & alia hujuſmodi diligenti animi conſideratione nobiſcum reputantes vehementer ſoliciti ſumus, ne Nos, qui in tantis periculis & adverſitatibus conſtituti ſanctorum Apoſtolorum valido indigemus auxilio, degeneres a Majorum pietate, & devii a ſanctis eorum Inſtitutis ſimus, & quibus in accipiendis a Deo per beatos Apoſtolos beneficiis & donis pares ſumus, impares & ingrati in ſacra eorum recolenda memoria, & gratiis immortali Deo agendis reperiamur, meritòque illorum deſtituamur præſidio, quorum negligimus ſolemnitatem.

Volentes itaque cupienteſque, Romani Populi erga BB. Apoſtolos devotionem, de quorum præſidio hanc Urbem noſtram eorum decoratam Corporibus, cœleſtibus illuſtratam doctrinis, & potenti apud Deum patrocinio ſemper adjutam maximè confidere decet, quantum in Nobis eſt, augere, atque amplificare, hac noſtra in perpetuum valitura Sanctione ſtatuimus ac decernimus, ut recurrente per ordinem Natali die eorumdem Apoſtolorum, non ſolùm in Baſilica Vaticana, ut nunc moris eſt, in pervigilio ejuſdem Feſti Veſperæ ſolemnes celebrentur, quibus intereſſe ſolet Romanus Pontifex cum S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis aliiſque Romanæ Curiæ Prælatis, qui locum in Cappella Pontificia obtinent, & mane in eadem Baſilica ſolemne Sacrum ab ipſo Romano Pontifice peragatur, & ſecundæ Veſperæ ejuſdem Venerabilis diei Eccleſiaſtico Cantu, ac Ritu a Capitulo & Clero, præſente etiam S. R. E. Cardinali præfatæ Baſilicæ Archipresbytero aliiſque Cardinalibus ad eamdem Veſperarum ſolemnitatem devotionis cauſa accedentibus, perſolvantur; ſed ulteriùs per totam octavam ſingulis diebus in diverſis Eccleſiis a Nobis, tanquam aliqua Apoſtolorum memoria aut prærogativa inſignitis, electis & inferiùs nominandis Miſſa in Pontificalibus, concinente ac pſallente ſchola Cantorum, aliorumque Pontificiæ noſtræ Cappellæ Miniſtris inſervientibus, ordine ac modo infradicendo rite peragatur, recolaturque memoria illuſtris triumphi eorum martyrii, quod toto Terrarum Orbi, ſed præcipuè Romanæ Urbi decus contulit & dignitatem.

Secunda igitur intra octavam die Miſſarum ſolemnia in Pontificalibus celebrentur, præſentibus Ven. Fratribus Epiſcopis Pontificio Throno Aſſiſtentibus, in Baſilica B. Apoſtoli Pauli Via Oſtienſi, in qua celebris eſt utriuſque Apoſtoli memoria, ſacræque Reliquiæ ſervantur, & veteri inſtituto ſolemnis eadem die B. Apoſtoli Pauli commemoratio recolitur, qui, ſi adhuc vivens in Terris, adeo Romanos diligebat, ut ſine intermiſſione memoriam eorum in ſuis orationibus faceret, vehementerque cuperet eos videre, & ad eos confirmandos aliquid ſpiritualis gratiæ impertiri;

pertiri ; quantò magis ſperandum eſt, quod modò Beatus in Cœlis pro Alumnis ſuis Deum orare non ceſſet, ſuamque opem humiliter poſtulantibus, afferre non recuſet, ut in illa cœleſti confirmentur doctrina, in qua eos ore ſuo, per quod Chriſtus loquebatur, erudivit.

Tertia die in Eccleſia S. Pudentianæ fiet ſolemne in Pontificalibus Sacrum, intervenientibus dilectis filiis Protonotariis Apoſtolicæ Sedis ex numero Participantium. Nam perhibent hoc loco fuiſſe domum Pudentis Senatoris, apud quem, cum primùm Romam advenit, hoſpitatus eſt Princeps Apoſtolorum Petrus, qui in eadem domo Verbum Dei Gentibus annunciavit, ſacras habuit Synaxes, Sacrum pluries fecit, & Sacramenta Chriſti adminiſtravit; adeo ut in ea jacta ſint quodammodo prima Romanæ Eccleſiæ fundamenta omnium aliarum Eccleſiarum Matris & Magiſtræ, quam ſuperbæ inferorum portæ non vincunt.

Quarta die in Eccleſia S. Mariæ in Via-Lata Miſſarum perſolvantur ſolemnia, intervenientibus dilectis filiis Cauſarum Palatii noſtri Auditoribus. Locus enim iſte antiqua eſt Religione celeberrimus; ibi primum, ut fertur, hoſpitio exceptus eſt Apoſtolus, & Magiſter Gentium Paulus, qui, ut Acta Apoſtolorum teſtantur, [a] *manſit biennio toto in ſuo conducto, & ſuſcipiebat omnes, qui ingrediebantur ad eum, prædicans Regnum Dei, & docens quæ ſunt de Domino Jeſu Chriſto, cum omni fiducia ſine prohibitione.*

Quinta die ad Miſſarum ſolemnia in Pontificalibus celebranda convenient dilecti filii Cameræ Apoſtolicæ Clerici in Eccleſia S. Petri ad Vincula ſeu Titulo Eudoxiæ. Hæc enim prima Eccleſia eſſe traditur, quæ a Principe Apoſtolorum, ſuit Romæ immortali Deo dedicata; in hac ejuſdem beati Apoſtoli ſacra Vincula ſervantur, quæ ſemper ſummo in honore ac veneratione apud Fideles omnes fuerunt, pluraque benigniſſimus Deus miracula per ea efficere ad laudem & gloriam Servi ſui dignatus eſt. [b] Hæc enim ſunt felices illi nexus, qui de manicis & compedibus in coronam mutandi Apoſtolum contingentes martyrem reddiderunt: Felices catenæ, quæ nudatis pene oſſibus inhærentes vivas reliquias de ſanguinis ſudore jam attrita carne rapuerunt: Felicia Vincula, quæ reum ſuum uſque ad Chriſti Crucem non tam condemnatura, quàm conſecratura miſerunt.

Sexta autem die in Eccleſia S. Petri in Carcere, quo, ut ferunt, BB. Apoſtoli Petrus, & Paulus per plures menſes arctiſſima cuſtodia ad mortem uſque detenti ſunt, eorumque Cuſtodes Proceſſus, & Martinianus ad fidem converſi, ſubito ex proxima petra Divina virtute fonte enato, ſuerunt a Petro ſacro Baptiſmo abluti; & ubi in vinculis, & teterrimi carceris ſœditate inviſentibus ſe Evangelium Dei prædicare, curare infirmos, ſanare ægrotos, & multa alia patrare miracula non deſierunt. Miſſa autem in Pontificalibus in Eccleſia ſuperiori, ob inferioris anguſtiam,

a *Act. Apoſt. cap. 28. v. 30. 31.* b *S. Aug. ſerm. 29. de Sanctis.*

ſtiam, adſtantibus dilectis filiis Referendariis Votantibus Signaturæ Juſtitiæ, celebrabitur.

Septima die Miſſa in Pontificalibus, aſſiſtentibus dilectis filiis Abbreviatoribus de Parco Majori, celebrabitur in Eccleſia S. Petri in Monte Aureo, ubi, ut pia traditione fertur, beatus Apoſtolus Petrus Cruci affixus martyrio coronatus eſt capite ad terram verſo, & in ſublime pedibus elevatis, afferens, ſe indignum, quod ſic crucifigeretur, ut Dominus ſuus; ſed ita e terra Cœlum, quo iter parabat, ſuſpiciens, admirandæ humilitatis virtutem, novique myſterii diſciplinam & inter tormenta ſervavit.

Demum octava die feſtiva BB. Petri, & Pauli Apoſtolorum Principum ſolemnitas in ſancta Lateranenſi Baſilica abſolvatur. Ibi enim ſupra Altare Majus in argenteis Imaginibus margaritis lapidibuſque pretioſis ornatis ſacra Apoſtolorum Capita, quæ olim in Eccleſia S. Laurentii ad Sancta Sanctorum ſervabantur, a fel. rec. Urbano Papa V. Prædeceſſore Noſtro repoſita fuerunt. Beata capita, quæ Sanctarum illarum animarum ſedes nihil humile, aut mundanum, ſed cœleſtia ſolùm ac Divina cogitarunt; quæ non terrenum pulverem, aut humanas ſordes, ſed Divinas revelationes, & cœleſtia Arcana recipere meruerunt; quæ in noviſſima omnium mortuorum reſurrectione æternis ornanda ſertis corporibus ac animabus ſuis ſupernæ Patriæ beatitudine fruitura conjungentur. Mane Miſſarum ſolemnia in Pontificalibus, præſente Ven. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Collegio, eo majori ritu & ſolemnitate, qua ſacri hujuſmodi Cardinalium conventus peragi unquam ſolent, celebrentur. Veſpere autem ſacras Apoſtolorum Reliquias veneraturi ſolemni cultu & pari animi devotione ad eamdem Baſilicam pergant dilecti Filii Nobiles Viri Senator Urbis, & Romanorum Civium, & Cameræ Urbis Conſervatores, quorum pietatis exemplo commotus ad debitas immortali Deo gratias reddendas pro ineffabili munere ei collato in beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli patrocinio univerſus Romanus Populus celebri frequentia & æmula feſtinatione accedere contendat.

Pomeridiano autem tempore aliorum dierum omnes Confraternitates hujus Almæ Urbis, per Venerabilem Fratrem noſtrum S. R. E. Cardinalem Vicarium pro tempore publico Edicto intimandæ, ſtatis ſuis quæque diebus ad eam Eccleſiam, ubi mane Miſſa in honorem Apoſtolorum celebrata fuerit, piè ac devotè procedant. Singulis autem Conſratribus proceſſionaliter accedentibus ſeptem annos & totidem quadragenas, & aliis omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus verè pœnitentibus & confeſſis, qui eamdem Eccleſiam, ubi Statio erit, religiosè viſitaverint, de omnipotentis Dei miſericordia confiſi centum dies de injunctis eis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis miſericorditer in Domino relaxamus.

Mo-

Monemus autem in Domino, & instantiùs rogamus, omnes Christifideles in hac Alma Urbe natos & commorantes, ut pia Majorum exempla in veneratione erga beatos Apostolos laudabili studio æmulantes in Ecclesiis a Nobis constitutis devota celebritate conveniant, & spirituali lætitia exultantes laudantesque Deum, qui glorificatur in Sanctis suis, tantam Natalis diei Apostolorum celebrent solemnitatem. Siquidem de præfato Divinitùs Nobis ad exemplum patientiæ, & confirmationem fidei præparato in horum excellentia Patrum meritò est exultantius gloriandum, quos gratia Dei in tantam altitudinem provexit, ut horum alteri magnum & mirabile consortium potentiæ suæ tribuerit Divina dignatio: alter verò Vas electionis, & specialis Doctor Gentium superno oraculo & cœlesti sententiâ fuerit deliguatus. Præterea meminerint sæpe hanc Urbem potenti Apostolorum protectione a Barbarorum incursibus, a cæde, a depopulatione, ab incendiis, a terræmotibus aliisque innumeris periculis & calamitatibus liberatam. In mentem revocent innumera illa prodigia & gratias, quas ad gloriam Servorum suorum Brandeorum, vel Catenarum contactu, vel sola oratione, aut nominis invocatione antiquorum Fidelium pietas ac devotio ab omnipotenti Deo obtinuit. Demum in memoria habeant verba illa B. Leonis Prædecessoris Nostri ad Romanum Populum ex beati Petri Cathedra clamantis & dicentis: *Lætari universam Ecclesiam, quia in tuto est Orbis Terrarum, cunctis ejusdem fuisse curantibus; vos tamen præcipuè inter cæteros populos Lætari meritis pastoris excellere, quos in ipsa Apostolica petra arce fundatos, & Dominum Nostrum Jesum Christum cum omnibus redemit, & beatus Apostolus Petrus pro omnibus erudivit.*

Caveant igitur, ne sanctis suorum Pastorum monitis inobsequentes, ne immemores beneficiorum Dei, ne irreligiosi erga Servos ejus BB. Apostolos, & abhimiles Majorum pietati inveniantur. Magnum enim periculum est, esse homines per oblivionem beneficiorum ingratos Deo, & Servis ejus, nec correptione corrigi, nec de gratiis recordari. Sciant denique, quod beatos Apostolos, qui apud Deum intercessores hos esse non curat, suarum culparum severos Judices habebit, & quos conciliatores supernæ miserationis habere contemnit, offensæ majestatis sentiet ultores.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Constitutionis, decreti, statuti, definitionis, monitionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursorum. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo

---

[illegible] Mariam Majorem

tesimo quadragesimo tertio Calendis Aprilis Pontificatus Nostri anno tertio.

P. Card. Prodatarius. D. Card. Passionеus.

VISA DE CURIA.
N. Antonellus.

J. B. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.

Anno a Nativitate D. N. JESU CHRISTI millesimo septingentesimo quadragesimo tertio Indictione quinta die verò 13. Aprilis, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. BENEDICTI *Divina Providentia PP. XIV. Anno Tertio, supradicta Constitutio affixa & publicata fuit ad valvas Basilicæ Lateranensis, & Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, Curiæ Generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis & consuetis Urbis per me Nicolaum Cappelli Apost. Curs.*

Antonius Pelliccia Mag. Curs.

Fr. GIO: ANTONIO del Titolo de' SS. Silvestro e Martino a' Monti della S. R. C. Prete Card. Guadagni della Santità di Nostro Signore Vicario Generale &c.

INerendo nei alla Costituzione della Santità di Nostro Signore BENEDETTO *XIV. pubblicata il primo Aprile 1743., in cui per accrescere maggiormente, e dilatare la divozione del Popolo Romano verso li Santi Apostoli Pietro, e Paolo Protettori di quest' Alma Città, si è degnata determinare, che non solo nel giorno Festivo del glorioso Martirio de' medesimi Santi Apostoli si celebrino ogn' anno secondo il solito i Vesperi, e Messa solenne nella Basilica Vaticana, ma anche in tutti i giorni dell' Ottava; cioè, il secondo giorno nella Basilica di S. Paolo: il terzo nella Chiesa di S. Prudenziana: il quarto in S. Maria in Via-Lata: il quinto in S. Pietro in Vincoli: il sesto in S. Pietro in Carcere: il settimo in S. Pietro Montorio: e l' ottavo, ed ultimo giorno nella Basilica Lateranense, e che in oltre le Compagnie di Roma debbano processionalmente portarsi alla visita respettivamente delle suddette Chiese ne' giorni da intimarseli da Noi: Si ordina perciò, e comanda all' infrascritte Compagnie, che ne i giorni qui sotto stabiliti, nel dopo pranzo (eccettuato però il giorno della Festa de' medesimi SS. Apostoli, atteso il concorso, ed affluenza del Popolo alla suddetta Basilica) si portino ciascheduna alla Chiesa assegnatali, cantando per la strada le Litanie de' Santi, con dupplicare l' invocazione di S. Pietro, e con riassumere le medesime*

deſime Litanie ſubito che ſaranno terminate. Nel ritorno poi dalla viſita, che fatta avranno prima dell' ore 24., dovranno cantare le Litanie della beatiſſima Vergine, con riaſſumere come ſopra le medeſime, terminate che ſaranno, concedendo la Santità ſua a ciaſchedumo de' Fratelli dieci anni d' Indulgenza, ed altretante Quarantene; ed a tutti gl' altri Fedeli dell' uno e l' altro ſeſſo, che veramente pentiti, e confeſſati viſitaranno quella Chieſa, dove ſarà la Stazione, concede parimente ſette anni, ed altretante Quarantene d' Indulgenza.

Si eſortano pertanto tutti, e particolarmente le Compagnie, che cercando di emulare la pietà de' Maggiori nella venerazione dovuta a i glorioſi Appoſtoli, divotamente col ſolo Crocefiſſo, e ſenza confuſione ſi portino nelle Chieſe deſtinateli, e con dare manifeſti contraſegni della loro ſpirituale allegrezza, e lodare Iddio, che ne' Santi ſuoi viene glorificato, non manchino di celebrare la Solennità così grande di quel giorno, in cui meritarono i detti Appoſtoli ricevere da Dio la Palma del glorioſo Martirio, e di pregare il Signore per l' eſtirpazione dell' Ereſia, eſaltazione della Santa Madre Chieſa, e per la pace e concordia fra Principi criſtiani. Dato in Roma dalla noſtra ſolita Reſidenza li 19. Giugno 1746.

Fr. G. A. Card. Vicario.

Gaſparo Arciprete Ori Segretario.

Ripartimento delle Compagnie, che dovranno portarſi alla Viſita delle ſuddette Chieſe nell' anno corrente.

Giovedì 30. Giugno, ſecondo giorno dell' Ottava delli ſuddetti SS. Appoſtoli, dovranno portarſi alla Baſilica di S. Paolo.

Compagnia di S. Maria della Quercia de' Macellari.
Compagnia di S. Leonardo de' Scarpellini.
Compagnia di S. Giovanni della Malva in Traſtevere.
Compagnia di S. Barbara de' Librari.
Compagnia de' SS. Criſpino e Criſpiniano de' Calzolari.

Venerdì terzo giorno ſi porteranno alla Chieſa di S. Pudenziana.

Compagnia de' Cocchieri in S. Maria in Cacabarijs.
Compagnia de' Regattieri.
Compagnia del Santiſſimo Nome di Maria.
Compagnia de' Lavoranti Falegnami.
Compagnia de' Fornari in S. Maria di Loreto.

Sab-

Sabbato quarto giorno si porteranno alla Chiesa di S. Maria in Vialata.

Compagnia di S. Petronio de' Bolognesi.
Compagnia, o sia Università de' Matarazzari.
Compagnia di Gesù e Maria in S. Simone Profeta.
Compagnia di S. Catarina di Siena a Strada Giulia.
Compagnia del Santissimo Rosario e Sagramento in S. Niccola de' Prefetti.

Domenica quinto giorno si porteranno alla Chiesa di S. Pietro in Vincoli.

Compagnia del SS. Crocefisso in S. Marcello.
Università de' Pizzicaroli.
Compagnia o sia Università degl' Osti in S. Biagio della Fossa.
Compagnia de' Tessitori in S. Maria degl' Angioli.
Compagnia de' Bergamaschi.

Lunedì sesto giorno si porteranno alla Chiesa di S. Pietro in Carcere.

Compagnia del Santissimo Sagramento in S. Lorenzo e Damaso.
Compagnia di S. Giovanni de' Genovesi.
Compagnia de' Cuochi in SS. Vincenzo ed Anastasio alla Regola.
Compagnia di S. Nicola in Arcione.
Compagnia di S. Ivo.

Martedì settimo giorno si porteranno alla Chiesa di S. Pietro Montorio.

Compagnia di S. Spirito in Sassia.
Compagnia di Campo Santo.
Compagnia di S. Giacomo in Borgo.
Compagnia di S. Anna de' Parafrenieri.
Compagnia del Confalone.

Mercoledì ottavo ed ultimo giorno si porteranno alla Basilica Lateranense.

Compagnia de' Lucchesi in S. Bonaventura.
Compagnia del Santissimo Cuore di Gesù.
Compagnia del Santissimo Sagramento in S. Angelo in Pescaria.
Compagnia della Beata Rita da Cascia.
Compagnia delle Sagre Stimmate.

Primæ Sanctorum Apostolorum Vesperæ non in Vaticana Basilica, quip-

quippe quæ ab Operariis nondum erat expedita, ſed in Sixti IV. Sacello cantatæ fuerunt a Summo Pontifice adſtantibus Cardinalibus & Prælatis juxta proprii Ordinis gradum ſacro pretioſo indumento diſtinctis, prout decet, cum Papa eſt in craſtinum celebraturus; ad quod Sacellum ab Aula Paramentorum exiens, cum deferretur Sanctiſſimus Pater, coram ipſo in ſella compoſito, adſtante Advocato Fiſcali R. C. A. citavit Præco maxima voce, qui annuo ſolvendo tributo erant obnoxii. Cum verò in Regiam Aulam delatus eſſet, in qua Eminentiſſimus Albanus S. R. E. Camerarius Cappâ rubrâ indutus, & omnes Cameræ Apoſtolicæ Clerici & Camerales collegialiter uniti ejus tranſitum præſtolabantur, Fiſci & ejuſdem Cameræ nomine D. Joannes Philippus Advocatus Toppi pro Parmenſi & Placentino Ducatu interpellans proteſtatus eſt.

Subſtiterat Sanctitas Sua proteſtationem exceptura: qua audita, reſponſum dedit de more.

Supererat vectigal, quod pro Regno utriuſque Siciliæ cis, ultràque Pharum poſitæ, [directum enim earumdem Dominium pertinet ad Apoſtolicam Sedem] Pontifici penditur quotannis a Rege per Legatum extra Ordinem, qui magno Aulicorum & Nobilium equitatu album eidem repræſentat Equum, & certam pecuniæ vim, quibus vectigal continetur. Solet id fieri in ipſo ſanctorum Apoſtolorum pervigilio, & intra Vaticanæ Baſilicæ veſtibulum, cum poſt Veſperas redit Pontifex in Aulam Paramentorum: Quamquam nec ſtatus iſte dies ſervatur aliquando, nec locus; ſi aliter ferat temporum conditio, & Pontificis voluntas. Ita anno milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo, cum Feſtus beati Petri dies in Pontificiorum Comitiorum tempus incidiſſet; (vacavit enim Sedes a Februario Menſe ad diem XVI. Kalen. Septembris, quo die Clementi XII. ſuffectus eſt Benedictus XIV.), Excellentiſſimus D. Fabritius Columna Magnus Comeſtabilis Regni Neapolitani, & Legatus extraordinarius Sereniſſimi Caroli Sebaſtiani Borbonii Hiſpaniarum Infantis, & utriuſque Siciliæ Regis nomine vectigal pependit VI. Idus Septembris in Templo beatæ Mariæ de Populo, in quo ſolemni de Nativitate Virginis Sacro primùm poſt electionem ſuam Benedictus adſtiterat. Hoc ipſo anno non in Baſilica Vaticana, quæ proximæ celebritatis causâ impediebatur, ſed in Aula Regia Palatii Vaticani vectigal perſolvit Beatiſſimo Patri idem Regis Legatus, quem quidem cum Roma magno equitatu ad Vaticanum euntem eo die videret, non potuit quin & Caroli Regis, a quo ille mittebatur, ſtatim meminiſſet; ejuſque Religionem & pietatem miraretur, cum tribus annis ante non Urbis viſendæ ſtudio Romam acceſſit, ſed ut ſacras beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli reliquias veneraretur, & in genua provolutus Benedicto Jeſu Chriſti in terris Vicario, quem [a] Caput omnis Principatus & Poteſtatis agnoſcebat, addictum benevolum & obſequentem animum ſuum coram oſtenderet. Ergo

a *Ad Colos. c. 2. v. 10.*

Ergo Excellentiſſimus D. Legatus e magnifico Palatio Farneſiorum, unde genus ex materno ſanguine ducit Rex Carolus, velut a Regali Domo diſceſſit, cum Veſpertinæ preces cani cepiſſent coram Pontifice in memorato Sixti IV. Sacello. Præibant pedites Senatus Populique Romani Tympanotribæ, aliique nonnulli Tubicines: Duo ſequebantur ex gregariis Legati famulis, & familiari ejuſdem veſte, multo tamen argento variegatâ induti, equis inſidentes. Tympana Tubæque, quæ ſubinde pulſabantur inflabanturque, velo ſerico, in quo Columnenſium & Salviatæ Gentis ſtemma pictum erat, circumveſtiebantur. Poſt hos equitabant Deſignatores duo, [*Florerios* vocitant], ad quos onus incubuerat, comitatum omnem inſtruere, & ſuum unicuique locum attribuere. Nobiles deinde Aulici tam Eminentiſſimorum Cardinalium, quàm Oratorum & Procerum & aliorum quoque, qui ipſi Regi vel clientela, vel beneficio ſunt obnoxii: Tum intimi familiares Legati, Proceres, & Equites quamplures, vel ex utraque Sicilia, vel Hiſpani. Succedebat Helvetiæ Cuſtodiæ Dux, quatuor peditibus ſtipatus famulis: Principes poſt hunc, & Optimates, Regis Vectigales: Tum duo Turmarum levis armaturæ Pontificii Duces. Phaleratus poſtea & ornatus ſtragulo rubro villoſo, quod opere phrygio intextum argento totum erat, manuducebatur a duobus Pediſſequis urbana nigri coloris veſte indutis *Equus albus*, nullo Seſſore, ſed Inſignibus Sanctitatis Suæ ſolido ex argento conflatis, quæ ſupra ephippium a duobus famulis ſuſtentabantur, magnificè onuſtus. Sequebatur inde Præfectus Equili Columnenſium, cui pendebat e collo nummorum crumena, pariter equitans, poſt quem incedebat Eques D. Legatus nobili circumpedum Epheborum, Procœtonumque corona interiùs circumſeptus, exteriùs verò forti Militum Helvetiorum manu ſecuribus Palatinis armata, & a duobus eorumdem Centurionibus ducta, quæ in duos Ordines ita protendebatur, ut & vectigalem equum, & qui poſt eum gradiebantur, utrinque medios concluderent. Proximè Legatum mulis præclarè inſtructis vecti non pauci incedebant Epiſcopi, nemine præſertim abſente ex iis, quos e Campania Summus Pontifex juſſerat Romam evocari, ut Beatis inter Sanctos referendis ſuffragari poſſent, & eorum Canonizationi intereſſe: Subſequebantur utriuſque Pontificiæ Cohortis Milites levis armaturæ, qui de more ſagati, ſed ſine lanceis, e Papæ Cuſtodia, deducendi Legati gratiâ, uſque ad memoratum Farneſianum Palatium priùs acceſſerant.

Claudebant agmen Currus duodecim, multo auro & cælatura ſpectabiles, quorum quatuor ſenis equis, reliqui bijugis agebantur. At verò, per confertas Populi multitudine vias cum e Sancti Angeli Ponte in regionem Urbis, quam Burgum vocant, tranſgrederetur Legatus, bellicis tormentis ex Hadriani mole diſploſis ſalutatus perrexit equitans ſub Porticu ad marmoream Conſtantini Statuam, prope quam deſcendens,

dens, & alienorum comitatu dimisso Papam adivit, ut ei Tolutarium equum de more offerret, qui per gradus Regiæ, uti dicunt, Scalæ in Aulam ascenderat.

Ceterum ut magis appareat, quod brevi narratione explicatum est; formam rei totius, prout gesta est, magno studio delineatæ, & æri affabre incisæ non alienum visum est hìc apponere.

Ignes festi faceſque tota Urbe in viis & feneſtris lucentes noctem exceperunt. Præcipuè verò omnium in se oculos convertit celeberrimus, idemque unicus, si moles immensa & artificium spectetur, Templi Vaticani Tholus, qui curâ R. P. D. Joannis Franciſci de Abbatibus Oliverii Fabricæ OEconomi, cujus multa sunt memoratu digna ad ornandum Principis Apostolorum sepulchrum, ejusque æneum vetustissimum Signum Donaria, tam multis facibus & lampadibus mirificè dispositis, totus collucebat, ut noctem vincere videretur. Hujus Ichnographiam inter Imagines & delineamenta ad calcem Operis sub *numero primo* appositam invenies.

Nec minori fuerunt voluptati, licet quater in anno iterentur, præter alia nitrati pulveris ope spectacula in eadem Hadriani mole, aut missilium ignium genera varia, aut eorumdem uno tempore erumpentium tantâ copiâ, ut Arx ipsa montis instar igniuomi Cœlum flammis operiret tonantibus. Biduo hæc spectari quotannis solent, cum recolitur triumphalis passionis glorioſorum Principum terræ memoria: tertius hoc anno dies est additus novorum Sanctorum causa. Reliquum quod erat ejus noctis, non defuerunt Religioſi præsertim viri, qui traducerent in orationibus, [a] cor suum tradentes, ut vigilarent ad Dominum, & de futura Beatorum gloriâ maturiùs lætarentur.

Summo mane quotquot ex utroque Clero erant, ut præsto essent futuræ Supplicationi, ad constituta in Vaticanis ædibus Atria contenderunt; præceperat autem Sanctissimus Dominus Noster, ut Clerus non, quemadmodum priùs factum erat, compositus hinc inde a Palatii porta, quam *ferream* vocant, usque ad Obeliscum, & ab eo per Forum usque ad primarium Basilicæ Ostium duas inflexas continuasque formaret lineas, & ita consisteret, descensum & transitum suæ Sanctitatis per earum medium præstolaturus; sed ut compositè graviterque incedens, canens præterea hymnum *Ave Maris Stella* rectà introiret in divi Petri Templum. Quo verò Populi Clerique totius preces ac vota ad exorandam Canonizationis peragendæ deliberationem ultimam publicè accederent; mandaverat, ut post Sacræ Congregationis Rituum Consultores, qui omnium postremi in hac Supplicatione futuri erant, Vexilla quoque quinque Beatorum Sanctis adscribendorum comportarentur, & in-

a *Eccli. 39. v. 6. & seq.*

Solemnis Equitationis ad Vaticanum Inceſſus.

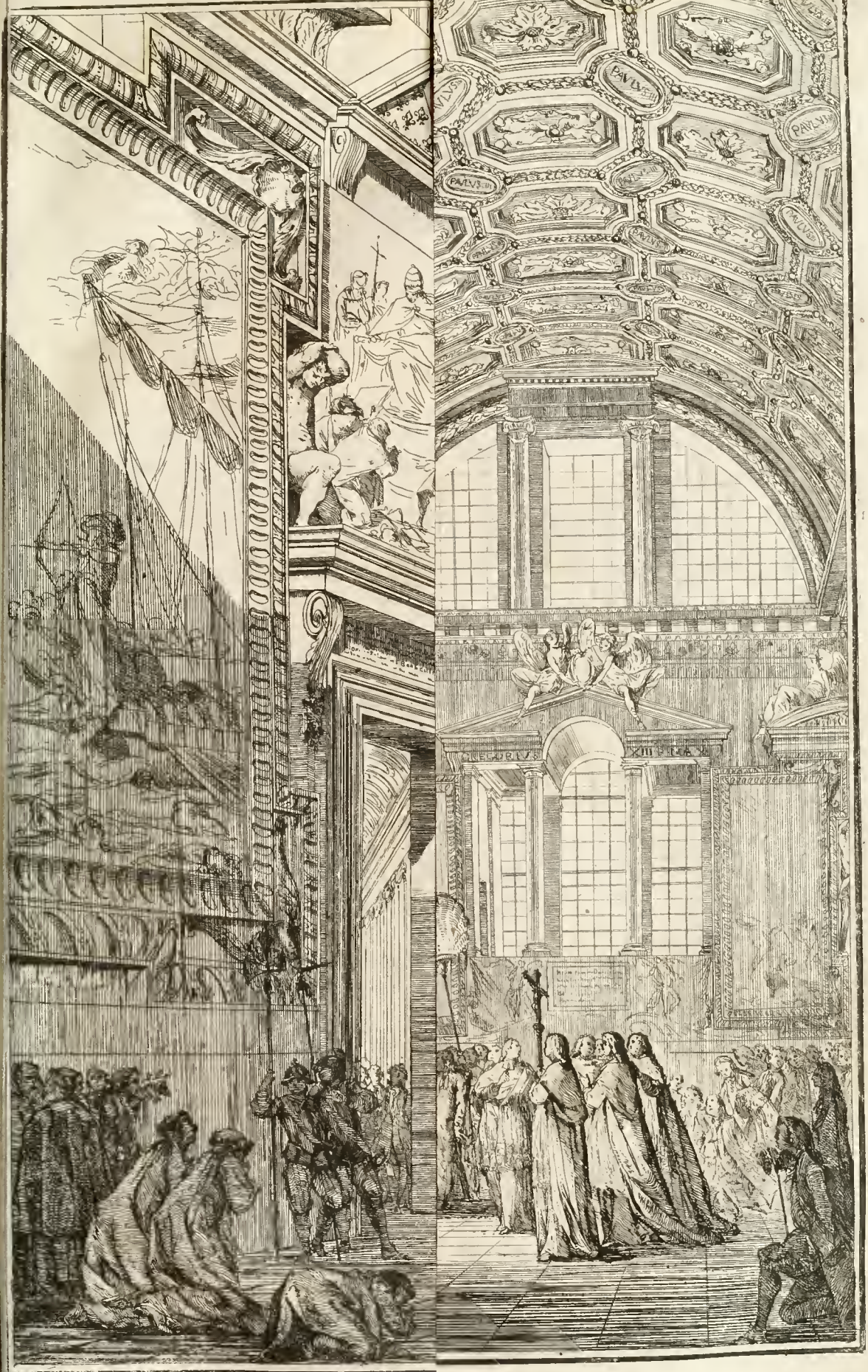
PAVLVS
PAVLVS
PAVLVS
PAVLVS
PAVLVS
PAVLVS

Exhibitio Cenſus in Aula Regia Vaticani.

& intra Basilicam transeunti Pontifici humiliter exhiberentur. At viam quoque solito longiorem, quæ ab universo procedentium ordine tenenda erat, in ea parte, quæ a fronte ad frontem quadrigemini peristylii aperta est, & sub dio, Postulatores prælatis trabibus in terra defixis, textilique serico rubro ab imo ad summum convestitis, supraque telis ex cannabe extensis, ne solaribus radiis esset pervia, tegendam curaverunt. Onus verò Cereorum distribuendorum singulis agminibus, qui Supplicationem componerent, ita duo ex Cæremoniarum Magistris, selectique aliquot Patres ex iis Ordinibus Regularibus, qui sumptus in Canonizationem faciebant, inter se partiti fuerant, ut primi ope Acolythorum Cappellæ Pontificiæ Clericorum quadrilibres Cereos Cardinalibus, Patriarchis, & quibusdam aliis; trilibres ceteris e Pontificiæ Cappellæ corpore traderent, dum successivè in ipsum Sacellum intrarent; alteri autem singulis ex utroque Clero, qui Supplicationi intererant, dum bini transirent ante ligneum suggestum, quod comparatum ad hoc fuerat in loculamento sub porticu a læva exeuntium per supradictam portam ferream in peristylium. Dabantur verò ab his Cerei ardentes in Supplicatione deferendi non omnibus æquales, sed bilibres aut librales, vel selibræ pondere, aut quatuor unciarum, prout uniuscujusque cœtus, aut personæ dignitas postularet.

Congregatis itaque Regularium, Monachorumque Familiis, Ecclesiarum Rectoribus & Clericis, Collegiatarum & Basilicarum Canonicis, confertoque jam ferme majoribus Ecclesiasticæ dignitatis Ordinibus Sixti IV, licet peramplo Sacello; viis quoque, quà suppliciter procedendum erat, per Milites circumseptis; interiori præterea Basilicæ parte quaternis armatorum hominum Ordinibus munitâ; submotâque e medio spectatorum turbâ undique jam irruente, cœpta est dirigi a Cæremoniarum Magistris Supplicatio.

Prima procedentium acies complectebatur Pueros Hospitii Apostolici sancti Michaelis, ac Orphanos; Patres Tertii Ordinis sancti Francisci Recollectorum Gallos ex Conventu S. Mariæ Miraculorum; Eremitanos excalceatos Ordinis S. Augustini; Capuccinos; Mercenarios Ordinis beatæ Mariæ Redemptionis Captivorum e Domo apud sanctum Adrianum; Patres S. Honuphrii Ordinis Eremitarum S. Hieronymi Congregationis B. Petri de Pisis; Minimos sancti Francisci de Paula; Patres Tertii Ordinis sancti Francisci; Minores Conventuales, De Observantia, & eos, quos Reformatos appellant; Patres sanctæ Mariæ de Populo Ordinis sancti Augustini Congregationis Observantiæ Longobardiæ; Eremitanos ejusdem Ordinis, ex Cœnobio sancti Augustini; Carmelitas Congregationis Mantuanæ apud Ecclesiam sancti Chrysogoni in Regione Transtyberina; Alios prædicti Ordinis B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo ex Monasteriis sancti Martini in Montibus, sanctæ Mariæ Transpontinæ in Regione Burgi, & sancti Juliani in Exquiliis; Eremitas Montis Se-

tis Senarii Ordinis Servorum beatæ Mariæ Virginis e Cœnobiis ſancti Marcelli, ſanctæ Mariæ in Via, & ſancti Nicolai vulgò de Arcionibus, olim in Archemoniis, ita nuncupati ab hujus cognominis familia, cujus Eccleſia ſan.me. Benedicti Papæ XIII. beneficentiâ eſt Patribus iſtis reſtituta poſt annum ſecularem milleſimum ſeptingenteſimum vigeſimum quintum: Patres Ordinis Prædicatorum ſanctæ Mariæ ſupra Minervam & aliorum Cœnobiorum. Hujus primæ aciei corpora, quemadmodum & cetera alia, quæ in altera acie ſubſequebantur, unum ab altero Crux prælata tamquam regale Chriſti Domini vexillum & triumphale ſignum, diſcriminabat.

Secundam aciem Monaſticæ vitæ Profeſſores conſtituebant, videlicet, ſancti Hieronymi Longobardiæ ad divi Alexii ædem in Colle Aventino; Canonici Regulares Sanctiſſimi Salvatoris Ordinis ſancti Auguſtini ad divi Petri ad Vincula in Colle Exquilino; Monachi Congregationis Montis Oliveti Ordinis ſancti Benedicti apud ſanctam Mariam Novam, quam olim *minorem* nuncupabant, in Foro Boario; Monachi Congregationis Cœleſtinorum e ſancti Euſebii Monaſterio ad Cimbrum, ſeu ad Marii Trophæa in Monte Exquilino; Monachi Ordinis Ciſtercienſis in unum corpus collecti, & unica ſub Cruce incedentes, tam Congregationis Reformatæ ſancti Bernardi ad Thermas, & ſanctæ Pudentianæ ad radices Montis Viminalis, quàm Congregationis Etruriæ e Monaſterio SS. Vincentii, & Anaſtaſii ad aquas ſalvias, & Congregationis Longobardiæ ad ſanctæ Crucis in Jeruſalem; Monachi Congregationis Vallis Umbroſæ Ordinis ſancti Benedicti apud ſanctam Praxedem in capite Suburræ; Camaldulenſes Ordinis ejuſdem S. Benedicti apud ſancti Gregorii maternam olim domum, mox ab ipſo in Monaſterium converſam, ad *Clivum Scauri*; Caſſinenſes Ordinis item ſancti Benedicti e Baſilica ſancti Pauli extra Urbis mœnia in via Oſtienſi; Canonici tandem Regulares ſanctæ Mariæ de Pace Ordinis ſancti Auguſtini Congregationis Lateranenſis.

Præibat tertiam aciem Crux Cleri Secularis delata ſicut aliæ Ordinum inter duos Acolythos ceroſtata portantes: Subſequebantur Alumni Seminarii Romani; Rectores Eccleſiarum Parochialium Urbis, ac Vicarii perpetui, quibus, ut a ceteris de Clero diſcernerentur, Sanctiſſimus Dominus Noſter nuper indulſerat, ut circumpoſitam collo Sacerdotalem ſtolam in publicis Proceſſionibus in poſterum deferrent. Parochis ſuccedebant Canonici Collegiatarum, ideſt ſancti Hieronymi Illyricorum, ſanctæ Anaſtaſiæ, ſanctorum Celſi & Juliani, ſancti Angeli in Foro piſcium, ſancti Euſtachii, ſanctæ Mariæ in Vialata, ſancti Nicolai in Carcere Tulliano, ſancti Marci; & ſanctæ Mariæ ad Martyres. Horum poſtremus erat Cleri Camerarius ſuperpelliceo ac Sacerdotali ſtola redimitus. Canonici demum inſignis Collegiatæ ſanctæ Mariæ in Coſmedin, vulgo *Bocca della verità*; quæ ad hunc dignitatis gradum evecta eſt a ſan. mem. Benedicto XIII., qui Canonicis ejuſdem Cappâ magnâ, atque

Quinque Canonizandorum Vexilla per utrumque Clerum et S.R.C. Consultores solemni Supplicatione e Vaticani Palatij Porticu in Principis Apostolorum Basilicam deducta.

A Sixtino Vaticani Palatij Sacello ad Templum Principis Apostolorum progredientis Pontificalis Supplicationis initium.

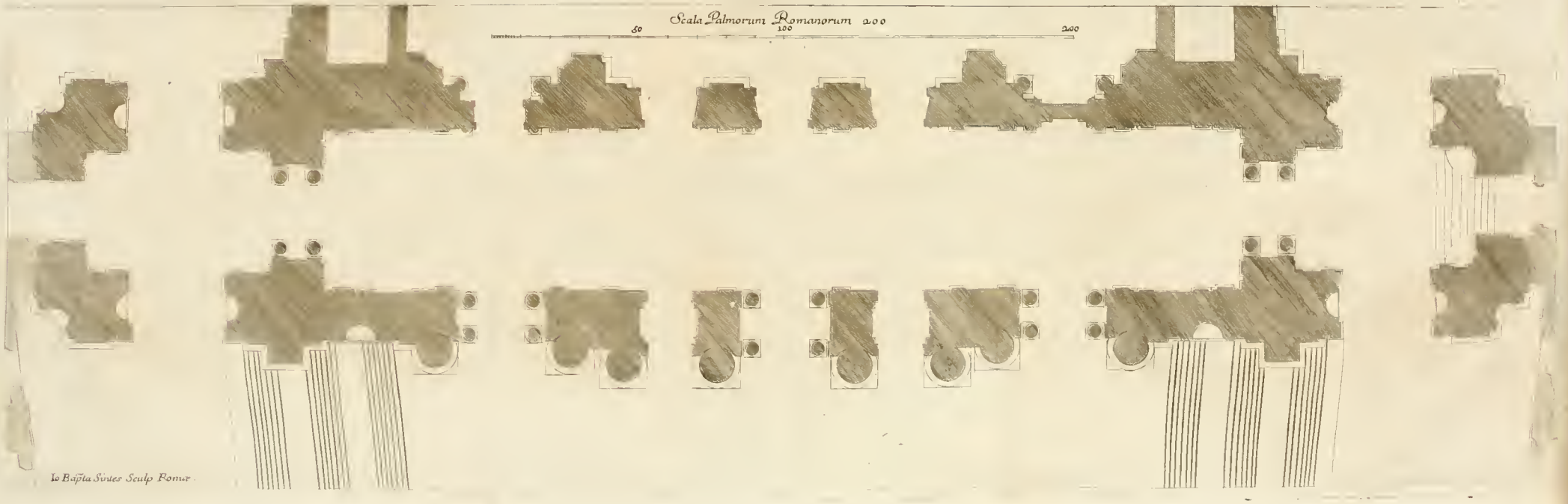

Io. Baptta Sintes Sculp. Romæ.

Quinque Canonizandorum Vexilla per utrumque Clerum, et S.R.C. Concipis Supplicatione e Vaticani Palatij Porticu in Principis Apostolorum Basilicam tium.

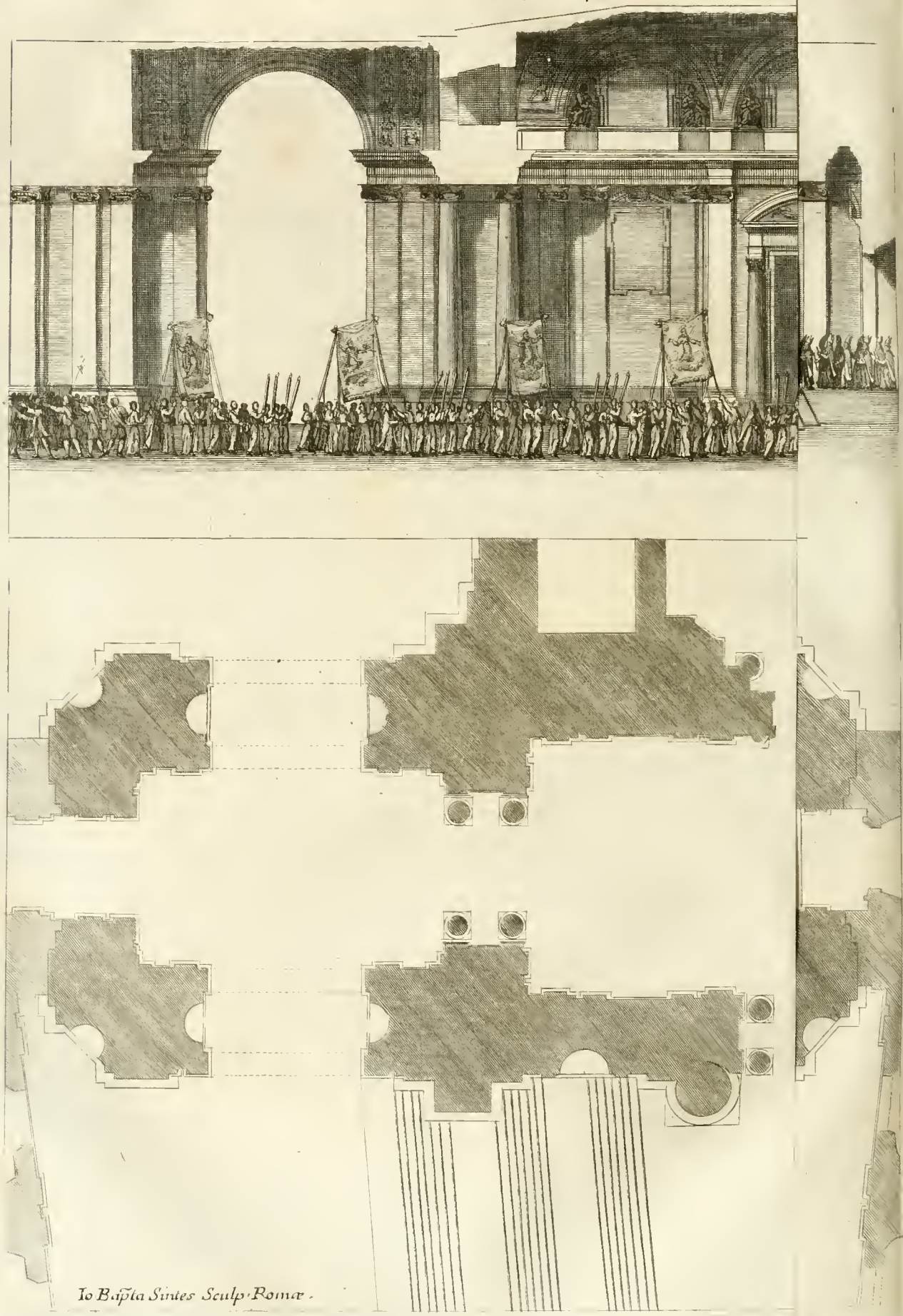

Io Bapta Sintes Sculp. Romæ.

que Rocchetto insignitis facultatem præterea fecit præferendi Papilionis, & æreæ manualis ante ipsum campanulæ comportandæ ad instar aliarum Collegiatarum Insignium, & Basilicarum Urbis, Papilionibus & Campanulis utentium in signum Matricitatis : [a] Substitutæ eæ quippe sunt tubis illis argenteis veteris Testamenti, quæ adhibebantur ad congregandum Populum, dandumque profectionis signum, quoties castra movenda essent. Nec absimili quidem forma nostræ Campanulæ conflatæ sunt, si attendatur illarum tubarum descriptio apud Josephum libro 3. Antiquitatum cap. 11. : Pulsantur autem in Processionibus, ut sono vocis suæ ad Fidem & Ecclesiæ Congregationem quoslibet obvios vocent, & ad supplicandum simul cum aliis invitent. Antiquitatem ritus seculum octavum demonstrat. In secundo Concilio Nicæno, quod anno septingentesimo octogesimo septimo celebratum est, ubi agitur de celebri illa translatione reliquiarum sancti Anastasii Martyris, memoratur signa fuisse pulsata non ærea, sed lignea, quæ idcirco appellantur ibi : *Ligna sacra* : Cujusmodi sunt ea, quibus etiamnum utimur in diebus Tenebrarum ; & perseverare usus eorum dicitur in Ecclesia Græca, Teste Amalario, qui libro 4. de Ecclesiast. off. cap. 21. ait : *Adhuc junior Roma, quæ antiquis temporibus sub uno domino cum antiqua Roma regebatur, usum lignorum tenet, non propter æris penuriam, sed propter vetustatem* : At reditus fiat ad Supplicationis ordinem. Post insignem sanctæ Mariæ in Cosmedin Collegiatam, aliæ antiquiores duæ subsequebantur, sanctæ Mariæ Transtyberim, & sancti Laurentii in Damaso, unà incedentes juxta pactam inter se quotannis alternationem. Tum Cleri, & Collegia trium Patriarchalium Basilicarum, unumquodque sub Cruce sua cum Papilione & Tintinnabulo, nempe sanctæ Mariæ Majoris, sancti Petri in Vaticano, & sancti Joannis in Laterano. Tribunal Ecclesiasticum & Civile Eminentissimi Romæ Urbis Vicarii, sive Jusdicentes pro eo, qui Præside R. P. D. Ferdinando Maria de Rubeis Archiepiscopo Tarsi Urbis Vicesgerente, Supplicatione transeunte consederant in comparatis sedibus extra gradus Portæ ferreæ sub Peristylio ad sinistram exeuntium, instructo agmine Lateranense Capitulum consectati statim sunt, ut si quæ fortè in via exorirentur contentiones & jurgia, sua auctoritate compescerent. Bini deinde procedebant Congregationis Sacrorum Rituum in Causis Sanctorum Consultores, Regulares quidem juxta admissionis duntaxat prioritatem ; reliqui verò juxta dignitatis gradum, quem obtinebant ; ita ut ultimò incederent, qui Episcopali charactere fulgebant : ceteris Præsulibus cederent in utraque Signatura simplices Referendarii. Post Consultores comportabantur magna quinque Beatorum inter Sanctos recensendorum Vexilla hastis auro undecumque illitis innixa, & laciniatâ coronâ ex textili serico phrygioque opere ornata : Unumquodque affabrè pictam unius Beati ad æternam in Cœlis gloriam evecti præferebat

a *Numeror. cap.* 10.

imaginem ; in altera vero parte mirum aliquod ab eo cum viveret, factum repræsentabat. Ex primariis singulorum Instituti Patribus octo quidem superpelliceis induti intortitia accensa usque ad pectus elata deferentes proprium Vexillum præibant : Quatuor verò alii oblongos sericos funes ex superiori Vexilli transversa hasta pendentes quotidiano suæ Religionis habitu non immutato sustinebant.

Primum omnium portabatur Vexillum beatæ Catharinæ de Ricciis Ordinis sancti Dominici a Confratribus Archiconfraternitatis sub titulo Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, quæ cum inter alia pietatis opera id sibi præcipuum sumpserit, ut divinam clementiam exoret pro Constitutis in ultimo mortis agone : *Degli Agonizanti* : passim appellatur. Duodecim verò Patres inclyti Ordinis Prædicatorum in deferendis intortitiis & funibus occupabantur.

Subsequebatur Vexillum beati Josephi a Leonissa, cujus hastas regebant Confratres Societatis Stigmatum sancti Francisci : Nec deerant qui sustinerent supradicto ordine & formâ intortitia & funes duo supra decem Ordinis Minorum sancti Francisci Capuccinorum Patres.

Confratres Archiconfraternitatis Confalonis ferebant tertium Vexillum beati Petri Regalati, cui aderant famulantes totidem, quot supra dictum est, Patres Ordinis Minoris sancti Francisci de Observantia, & Reformatorum.

Quartum erat Vexillum beati Camilli de Lellis, qui post fundatam a se Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis Congregationem, ut numquam destitit, dum vixit, Ægrotantibus inservire, præsertim in Nosocomio sancti Spiritus ; ita hujus Societatis Confratres summo sibi honori futurum ducebant, si illud deferrent. Voti compotes effecti illud portarunt. Patres illius Instituti funes & Intortitia tulerunt.

Ultimum dignioremque locum tenebat Vexillum beati Martyris Fidelis a Sigmaringa, cujus hastas alii Confratres præfatæ Societatis Sacrorum Stigmatum ; funes verò & collucentia ante illud funalia, dignitatis gradu spectabiles alii Patres laudati Ordinis Capuccinorum gestabant.

Dum incœptum in Basilicam iter a Supplicantibus ita perficitur, Sanctissimus Dominus Noster tempus jam esse, quo & ipse procederet, commonitus, e superiori Palatii mansione venit per secretioris scalæ gradus in Aulam Apostolico Sacrario proximam ; ubi congregati Sanctitatis Suæ adventum præstolabantur R. P. D. Raynerius Simonetti Archiepiscopus Nicosiæ almæ Urbis Gubernator Vice-Camerarius vestitus cappâ, Conservatores Romani Populi Comes Joseph Zinanni, Comes Philippus Rocchi, Joannes Baptista Sampieri, & Marchio Marcus Correa Caput Regionum aureis togis induti, ac Orator Bononiæ Comes Fulvius Bentivolus Senatoriâ togâ patrio more formatâ, sed textili auro consutâ ex nuperrima Summi Pontificis concessione amictus ; & quia nullus ex Prin-

Principibus Solii aderat, ſenior Conſervatorum pro ſublevando inter incedendum aptato utriuſque Pontificiæ veſtis oblongo ſyrmate ſubſtituitur. Intererant unà cum Miniſtris Acolythis Signaturæ Juſtitiæ Votantibus & Abbreviatoribus Diaconi Cardinales duo antiquiores, de Marinis ſcilicet, & Alexander Albanus ſacris jam Levitici Ordinis indumentis ornati. Horum miniſterio uſus Pontifex, poſtquam in intimo cubiculo ejuſdem Sacrarii paululum ſubſtitiſſet ut *Faldam* acciperet, apud Menſam in antedicta Aula præparatam, & inſtar lecti Paramentorum extructam induitur Amictu, Albâ, Cingulo, & Stolâ rubrâ, quæ omnia Poſtulatorum ſumptibus confecta ad hanc ſolemnitatem fuerant, æquè ac indumenta alia ſacra Pontificis, tum aliorum, qui in miniſterio Altaris Sanctitati Suæ erant famulaturi: Cardinali Burgheſio antiquioris Presbyteri vices ſupplente, & acerram porrigente thus de more injecit in thuribulum, ſumptoque deinde magno ac peramplo Pluviali [quod *Mantum* appellant], & ſuper ejus fibulam Formalio [Pectorale etiam dicitur, quod antiquum ſummi Sacerdotis Rationale repreſentat] gemmis & auri cælaturâ pretioſiſſimo; tandem ſacrâ redimitus Tiarâ eſt, quæ, cum triplici coronâ componatur, Regnum communiùs vocitatur: [a] *In ſignum enim imperii Summus Pontifex utitur Regno; & in ſignum Pontificalis dignitatis utitur Mitra*; & præcedente Cruce elatâ inter candelabra ſeptem ab Auditore Rotæ Subdiacono Apoſtolico Tunicellâ induto pedes exivit in proximum Sixti IV. Sacellum. Flos illuc & ſplendor Eccleſiaſtici Ordinis omnis convenerat, qui tot diſtinctus dignitatum & munerum gradibus Sponſam Chriſti, ſanctam videlicet Eccleſiam varietate circumdatam objiciebat intuentium oculis: Aderant enim Cardinales, quos juxta cujuſque ſacri Ordinis gradum ſpecioſa veſtis diſcriminabat: Aderant Patriarchæ, Archiepiſcopi, Epiſcopi, Abbates non minùs dignitate, quàm doctrinâ conſpicui, qui rubrum omnes ſine diſcrimine gerebant Pluviale: Aderant Prælati Romanæ Curiæ & genere & muneribus illuſtres, inter eos verò aliqui Cappam, aliqui Superpelliceum ſupra Rocchettum induerant: Ceteri autem de more Pontificiæ Cappellæ conſueto amiciebantur habitu. In eorum conſpectum cum ſe dediſſet Pontifex, aſſurrexerunt omnes: Papa autem producto ſuper eos Crucis ſigno venit ad Faldiſtorium paratum ante Altare, ubi depoſito Regno procubuit, & aliquantiſper oravit; mox ſurgens, ex libro quem coadjuvantibus duobus ex Aſſiſtentibus Præſulibus ſuſtinebat Eminentiſſimus Carafa, præcinuit Hymnum: *Ave Maris Stella*; ad cujus tres ſubſequentes verſiculos, quos Cantores Cappellæ proſequuti ſunt, iterum genuflexus permanſit. Denuo ſurgens accepit Mitram, & in ſella geſtatoria ſe compoſuit, in qua ſedens duos magnos cereos, aliumque minorem arabicè pictos recepit ab Eminentiſſimo D. Cardinali Portocarrero, quem ſupra innuimus ad poſtulandam Canonizationem Pro-

a *Innoc. III. ſerm. de S. Silveſtro.*

curatorem electum. Cerei grandes, nullo adstante ex Principibus Solii, quorum alicui Summus Pontifex honorem, ut illos ante Se accensos deferat, solet concedere, nemini traditi sunt; parvus autem velo ad excipiendas liquantis ceræ guttas, ne supra manum fluerent, aptè composito circumligatoque, ardens a Sanctitate Sua delatus est in hac Supplicatione, quæ multo breviori itinere, quàm altera illa prima, completa est; itum quippe fuit a Regia Aula per gradus magnæ scalæ usque ad marmoreum Constantini Simulacrum: hinc flectendo illico in dexteram sub amplum Vaticanum Xystum; ex eo intra Templum ingressus est factus. Utriusque hujus Supplicationis delineamentum inter cetera in calce hujus Operis sub *numero tertio* positum conspicere licebit. Procedebant autem bini, ac bini accensos cereos portantes, primò Scutiferi Papæ laneâ togâ rubri coloris cum Capitio item laneo, non circa collum aptato, sed inverso super scapulas, atque uncinulo ante pectus colligato Caudatariorum more induti, juxta novissimam Sanctissimi Domini Nostri Papæ concessionem: Procuratores Generales Ordinum locum habentium in Cappella singuli habitu Regularis Instituti sui: Cubicularii extra Cameram, qui laxam & ipsi togam Scutiferorum togæ non absimilem gerebant; Capitium verò non inflexum, sed circa collum aptatum & æquè per humeros fluens in parte superiori tenuissimo serico rubro coopertum ad normam enunciati Indulti Pontificii.

Eodem prorsus modo amicti erant Cappellani communes & intimi, quorum sex primi Pontificias Mitras atque Tiaras gemmis margaritisque pretiosissimis ornatas gestabant, & qui succedebant post Procuratorem Fiscalem Cameræ: Commissarius enim tamquam Referendarius locum inter ipsos acceperat: Sequebantur Advocati Consistoriales lanea veste violacei coloris, quam in aliis publicis actionibus adhibere solent, cum suo capitio: Succedebant Cubicularii honoris & intimi Papæ consuetâ togâ, & rubro sine pellibus capitio ornati: Post hos Chorus seu Schola Cappellanorum Cantorum Pontificiorum cum superpelliceis psallens Virgini, quæ Regina Sanctorum est, reliquum Hymni: *Ave Maris Stella*, quem Papa præcinuerat. Proximi erant his Rocchetto, & superpelliceo induti RR. PP. DD. in utraque Signatura Referendarii; Canonici ii trium Patriarchalium, qui, Subdiaconi, Diaconi, & Presbyteri Assistentis munia obeuntes in Cappellis Pontificiis, ad præscriptum literarum Apostolicarum Alexandri Papæ VII. sub annulo Piscatoris die x. Junii MDCLVII. expeditarum inter præfatæ Signaturæ Referendarios connumerantur, nisi alterius muneris causâ, vel specialis prærogativæ altiorem dignioremque locum occupent, ut modò contigit R. P. D. Theodoro Boccapadulio Canonico Liberiano, Subdiaconatus officio fungenti, quem dignis favoribus prosequutus Sanctissimus Pater quotidiano Rocchetti usu & loco in Protonotariorum scamno decoravit, sine præjudicio jam eisdem Adjunctorum: Tum subibant Abbreviatores de Parco

co majori ; in Signatura Juſtitiæ Votantes ab eodem Alexandro Acolythi conſtituti ; Clerici Cameræ , & Sacræ Romanæ Rotæ Auditores , quorum junior ad lævam habebat tamquam comitem R. P. Magiſtrum Aloyſium Nicolaum Ridolphi Ordinis Prædicatorum proprii Inſtituti veſtibus amictum Sacri Palatii Magiſtrum . Sequebantur Auditores , duo poſtea ex intimis Cappellanis Sanctitatis Suæ cum Regno & Mitra levioribus ad frequentiorem uſum Pontificis ; Acolythus Apoſtolicus motans Thymiamaterium ante Crucem , quam R. P. D. Alphonſus Clemens de Aroztequi in Romana Rota pro Caſtellæ Regno Auditor , ſacris ſubdiaconalibus veſtibus indutus , ac a duobus Magiſtris Oſtiariis ſtipatus , continuò efferebat in medio ſeptem Candelabrorum aureorum a totidem aliis Acolythis delatorum . Poſt Crucem gradiebantur R. P. D. Claudius Franciſcus de Canilliac alter ſacræ Rotæ Auditor Gallus , qui Subdiaconi munus obire debebat in Miſſa , & ob id Miniſterii ſui veſtibus pretioſis pro hac ſolemniſſima actione , ut dictum eſt , comparatis inſignitus erat ; exceptus inter Diaconum & Subdiaconum Alumnos Collegii Græci , ſuffectos Monachis ex Monaſterio Cryptæ ferratæ aliàs evocari ſolitis ad decantandam Epiſtolam & Evangelium Linguâ Græcâ ; deinde Patres Societatis Jeſu in Vaticana Baſilica Pœnitentiarii Sacerdotali amictu decori , & a duobus præeuntibus ſibi puerulis ferulas , ſeu oblongas virgas inter florum manipulos geſtantibus præſignati : Abbates Generales Canonicorum Regularium Lateranenſium , & ſancti Baſilii locum obtinentes in Cappella Pontificia : Eccleſiarum Antiſtites non Aſſiſtentes Pontificio Solio , eidemque Aſſiſtentes juxta propriæ dignitatis & ordinationis gradum , ſive Epiſcopatus , ſive Metropolis vel Patriarchatus inter ſe invicem deferentes ſibi locum & honorem ; omnes rubro Pluviali amicti & Mitrâ textili lino confectâ , vel peculiari ſuæ Nationis & ritus ſacro tegumento . Incedebat poſt hos Sacer Apoſtolicus Senatus , Diaconi nempe Cardinales cum Dalmaticis , Presbyteri cum Caſulis , Epiſcopi cum ſuperpelliceo præter Rocchettum , Pluviali & Formalio ex unionibus tres veluti pineas efformantibus , ſinguli tamen uniformes Mitras ex textili damaſceno coloris albi inſigniti , addito etiam ſupra Rocchettum compoſitoque circa collum amictu , cujus uſum olim Cardinalibus tantùm reſervatum , Benedictus Papa XIII. ad Epiſcopos etiam extendit , dum ſacris veſtibus ornati intereſſent in Pontificio Sacello , vel alibi , nactus occaſionem Concilii Romani , quod ipſo Præſide celebratum eſt in Lateranenſi Baſilica anno ſeculari milleſimo ſeptingenteſimo decimo quinto . Progrediebantur demum Orator Bononiæ , Conſervatores Populi Romani , & Almæ Urbis Gubernator Vice-Camerarius , ac prope Pontificem alta ſede ſubvectum tres alii Diaconi Cardinales , duo ſcilicet antiquiores tamquam Aſſiſtentes , tertius verò Carolus Maria Sacripantes ſanctæ Mariæ in Porticu inter eos medius , Alba , Orario , & Dalmatica Poſtulatorum ære comparatis indutus , ut Evangelii

gelii ac Rei Divinæ Minister; nec aberant pro fimbriis anterioribus vestis Pontificiæ elevandis, cum e Sellari descenderet Papa, duo Auditores Rotæ.

Speciosissimam hanc & summæ religionis pompam postremò concludebat Beatissimus Ecclesiæ totius Moderator, ac Pastor Populorum omnium, quem non jam honor comendabat vestium, sed splendor virtutum eximiæque doctrinæ.

Hunc sublimi in sella, ut dictum est, compositum, accensumque cereum sinistrâ sustinentem, dexterâ acclamantes versus ad benedicendum expeditâ circumpedes rubro sago induti super humeros portabant; ejus latera custodientes hinc inde erant Procœtones, & Dynastæ, selectaque Helvetiorum manus armata præter binos intimos Cubicularios, qui ad majestatem potiùs quàm ad tutelam duo Pavonica Flabella ab una & altera sedis parte erecta sustulere, statimac Papa extra ferreos Sacelli Syxtini cancellos delatus sub pensili umbella exceptus fuit; hujus autem umbellæ hastas argento illitas octo Referendarii per vices mutandi deportarunt. Post Pontificem ibat medius inter duos Assistentes intimos ejus Cubicularios R. P. D. Marius Millini Sacræ Rotæ Auditorii Decanus pari Collegarum suorum habitu indutus, cum linea vitta e collo pendente ad suscipiendam Mitram, cum eam Pontifex deponeret, opportunè destinatus: Claudebant extremam Supplicationis partem Protonotarii aliique nonnulli Prælati, qui ex privilegio eorum scamno fuerant adjuncti; utrosque tamen Cappa magna, ut erant vestiti, antecedebant RR. PP. DD. Flavius Chisius, & Joannes Baptista Mesmer, primus Auditor, alter Thesaurarius Cameræ Generalis. Protonotarios subsequebantur Mendicantium Ordinum Magistri Generales, quilibet habitu Instituti sui; & postremò a tergo conferta Militum Helvetiorum manus, quæ turbam cohiberet.

Ubi Pontifex venit in Porticum ante Basilicam, Capitulo Vaticano eidem occurrente, Musicisque concentu gravi concinentibus laudem Romano Pontifice dignam antiphonâ illâ: *Tu es Petrus*: statim introivit in Templum, quod & si mole ipsa & opere magnificentissimum sit, nec ulli quotquot in terris sunt, comparandum; tamen omni ornamentorum genere, quæ excogitari possunt ingenio, tantum ei dignitatis ac majestatis eo tempore accesserat, ut Sanctissimus Pater testatus sit, cum inter stragulas vestes, quibus parietes contegebantur, omnia auro collucerent & facibus, ita se animo commotum fuisse, ut in tam speciosa Militantis Ecclesiæ forma [a] Civitas sancta Hierusalem descendens de Cœlo & habens claritatem Dei, qui illuminavit eam, sibi videretur ostendi. Immaculato quoque Agno, qui lucerna [b] est Civitatis illius non indigentis sole neque luna, ut cum Senioribus phialas aureas plenas odoramentorum, orationes scilicet offerret, ad Sacellum Sanctissimæ Tri-

a *Apoc.* 21. b *Apoc. ibid.*

Trinitatis, ubi ille in medio Throni ſuper Altare ſtans tamquam occiſus, quia ſpecie panis & vini velatus, palam erat expoſitus, deſcendens de ſella Pontifex contendit, ac in genua provolutus coram oravit; receptis mox, quas ante precandum reliquerat, Mitrâ & candelâ iterum elatus ſubvectus eſt ſupplici eodem ritu in caveam Theatri. Novas Deo preces ante Aram principem, ſub qua corpora Apoſtolorum Urbis Patronorum condita ſunt, porrecturus, depoſito iterum cereo, qui ſervandus deinceps erat a ſuo Pincerna D. Paulo Zani accenſus uſque ad finem Actus ſolemnis Canonizationis, deſcendit e ſede, & inſulâ circumdatus procubuit ſuper faldiſtorium, a quo cum poſt orationem ſurrexiſſet, producto ſuper adſtantes Cardinales, ceteroſque alios hinc & inde diſpoſitos Crucis ſigno, eminens Solium petivit, ſeditque in digniſſima illa Petri Cathedra, unde tantam accipit auctoritatem, ut unus ligandi atque ſolvendi, acceptis Regni cœleſtis clavibus habeat: Debitam proinde reverentiæ ſignificationem eidem exhibituri omnium primi Eminentiſſimi Patres, per anticos Solii gradus aſcendentes, ſalutatâ priùs, dum per medium ſuperioris areæ tranſirent, profunda capitis ac humerorum inclinatione Crucifixi imagine ſuper altare poſitâ, manum dexteram ſedentis Pontificis ſub auriphrygio Pluvialis detentam oſculati ſunt. Cardinalibus ſucceſſere Epiſcopi Aſſiſtentes & non Aſſiſtentes, Abbates & Pœnitentiarii ſacris veſtibus ornati; qui hac uſi ſunt methodo, ut ſinguli quidem de genu Crucem & Papam pari ritu adorarent; in planitie verò Solii flexo poplite dextero, qui delibuti Chriſmate erant, dexterum ſuæ Sanctitatis genu; ceteri pedem deoſcularentur.

Officio hoc ita præſtito ad priſtina loca omnes ordine regrediebantur. Qui ſcire velit, quem quiſque locum occuparet, adeat delineatam Theatri Tabulam, vel Ornatus deſcriptionem inferiùs apponendam. Conſidentibus omnibus deductus primò eſt a D. Venantio Philippo Pierſanti Cæremoniarum Magiſtro de numero Participantium, ut aſſideret ſuper nudum faldiſtorium in ſumma planitie Solii dextrorſum poſitum, Eminentiſſimus Cardinalis Caraſa Epiſcopus Aſſiſtens; loco Eminentiſſimi Thomæ Rufo Decani, qui etſi præſens, præpeditus tamen ſenio ab hoc ſe munere optavit eximere. Tum D. Nuntius Sperandio alter Cæremoniarius, ad ejuſdem ſolii anteriores gradus adduxit Cardinalem Portocarrero Procuratorem ad poſtulandam Canonizationem, ut ſupra diximus, electum, cui ad lævam comes incedebat Virgilius Montecatinus Conſiſtorialis Aulæ Advocatus caputio & veſte, ut moris eſt, indutus ad inſtandum ſpecialiter a SS. D. N. ſelectus: Ambo, monente Cæremoniario & aliquantulum præeunte, Altare & Papam honore merito coluerunt; Cardinalis quidem profundè caput inclinans; Advocatus verò genu uſque ad terram demittens. Ante imum Solii gradum cum perveniſſent, ſtantis Eminentiæ ſuæ nomine, ſic Sanctitatem Suam D. Advocatus

tus genuflexus rogavit, instanter petens, ut beatos Fidelem, Camillum, Petrum, Josephum, & Catharinam inter Sanctos referret.

BEATISSIME PATER.

REverendissimus D. Cardinalis Joachim Portocarrero hìc præsens instanter petit per Sanctitatem Vestram Catalogo Sanctorum Domini Nostri Jesu Christi adscribi, & tanquam Sanctos ab omnibus Christifidelibus pronunciari venerandos, beatum Fidelem a Sigmaringa Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum, beatum Camillum de Lellis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis Fundatorem, beatum Petrum Regalatum ejusdem Ordinis Minoris de Observantia, beatum Josephum a Leonissa recensiti Ordinis Minorum Capuccinorum, & beatam Catharinam de Riccius Ordinis S. Dominici.

Dum hæc circa Solium peraguntur, ii tantum qui in illo locum obtinent, stant; ceteri in suis locis sedent, candelis nequaquam extinctis. Non sine Beatorum laudibus huic postulato respondit D. Cajetanus Amato ab Epistolis ad Principes, rubro amictu circumdatus de more intimorum Cubiculariorum, & stans in planitie Solii ad sinistram Papæ, quem flexo genu coluit in principio, & quoties inter dicendum nominavit.

AD PRIMAM INSTANTIAM.

MAximam omnium in hac Alma Urbe sacratissimi hujus diei celebritatem sanctis Apostolorum Principibus Petro & Paulo, quorum sacra pignora coram veneramur, consecratam mirificè ornant & augent oblatæ preces, quibus tot Christifidelium omnium Ordinum nomine instanter petitur, ut publicus solennisque cultus a supremo Sanctissimi Patris ac Domini Nostri judicio decernatur beatis Fideli a Sigmaringa laudatissimi Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum, Camillo de Lellis Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis Fundatori, Petro Regalato ejusdem Ordinis Minorum de Observantia, Josepho a Leonissa dicti itidem Ordinis Capuccinorum, ac beatæ Catharinæ de Ricciis Virgini Moniali ex inclyta S. Dominici Religione. In cœlesti autem hac sempiterni triumphi causa nihil sane prætermisit Sanctissimus Pater, quod juxta sapientissima Antecessorum suorum Romanorum Pontificum instituta aut disquirere potuerit debita in rebus accuratè agendis prudentia; aut impetrare possit christiana pietas cum assiduis obsecrationum suffragiis, jejuniis & eleemosynis conjuncta. Itaque persuasum habet fore nimirum, ut singulares eorumdem Beatorum virtutes, res præclarè gestæ, illustria exempla atque insignia merita, tot etiam ab omnipotenti Deo ad ipsorum invocationem patratis miraculis comprobata in sacri cultus incrementum divinique nominis gloriam cedant; in catholicæ Religionis christianæque disciplinæ utilitatem & ornamentum redun-

rèdundent ; ad imitandas virtutes , æmulandaquæ charisinata ejusmodi studium & incitamentum afferant , & opportunum denique ac salutare nobis in tribulationibus & calamitatibus undique irruentibus levamen ac præsidium de Cœlis promereantur . Eapropter hodiernum diem , qui omnibus lætitiis verisque gaudiis celebrari quotannis consuevit , splendidiorem solito veluti illuxisse putat , quo pia & ardentia christianorum Populorum , inclytarum Nationum ac potissimum Italiæ , & Religiosorum Ordinum vota tandem rata faciat & cumulatissimè lætificet . Verum cum hujusmodi gravissimum , quod Deo auctore suscepit , negotium commune sit cœlestium atque mortalium Civium ; ut eodem superno Numine adspirante , rite sanctèque perficiat , sapientissimè censet , inde invocandum esse lumen , unde Beatis istis tanta data est sapientia ac virtus , ut vincerent & immortalem sibi in Cœlis gloriam compararent . Jubet proinde , omnes , quotquot hìc frequentes adsunt , Christifideles ac præsertim Venerabiles Fratres suos S.R.E. Cardinales , ceterosque insignes Ordines ad hanc principem Aram in genua provolutos misericordiarum Patrem & Deum totius consolationis una secum obsecrare , ut beatissima in primis Dei Genitrice semper Virgine Maria deprecante , atque iisdem Apostolorum Principibus sanctisque omnibus suffragantibus ac bene faventibus , per Apostolicam sententiam arcanum voluntatis suæ mysterium pandere non dedignetur .

Audita responsione, Cardinalis Portocarrero cum salutasset Pontificem , redjit iisdem comitantibus ad locum , unde discesserat , inter alios Cardinales sui Ordinis ; Papa verò relictâ eminenti sede , non autem Mitrâ quam semper retinuit , venit ad faldistorium in ipsam Solii aream a Clericis Cappellæ tunc delatum , & super illud procubuit , ceteris quoque in suis locis genuflectentibus . Tum duo Cantores habentes ante se Litaniarum librum positum super ligneum scabellum in Theatri cavea ad cornu Epistolæ Altaris , ita genuflexi ut cornu Evangelii prospicerent , Litanias Sanctorum cecinere usque ad ultimum versiculum *Agnus Dei* inclusivè : Choro alternis respondente . Omnibus post Litanias surgentibus D. Cardinalis Portocarrero , eodem ac prius ritu & comitatu ante infimum Solii gradum iterum deductus pro Canonizatione instantiùs oravit : Advocato ejus nomine Sanctitatem Suam in sublimi Cathedra jam sedentem ita compellante .

BEATISSIME PATER.

REverendissimus D. Cardinalis Joachim Portocarrero hìc præsens instanter & instantiùs petit per Sanctitatem Vestram Catalogo Sanctorum Domini Nostri Jesu Christi adscribi , & tanquam Sanctos ab omnibus Christifidelibus pronunciari venerandos , beatum Fidelem a Sigmaringa Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum , beatum Camillum de Lellis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis Fundatorem , beatum Petrum Regalatum ejusdem Ordi-

nis Minorum de Obſervantia, beatum Joſephum a Leoniſſa recenſiti Ordinis Minorum Capuccinorum, & beatam Catharinam de Ricciis Ordinis S. Dominici.

Huic item inſtantiæ laudatus idem Brevium ad Principes a Secretis reſponſum dedit his verbis.

AD SECUNDAM INSTANTIAM

QUòd inſtantiùs petitur eò ferventiùs obſecrationibus inſiſtendum, atque opem etiam & gratiam Spiritus ſancti implorandam eſſe cenſet ac præcipit Sanctiſſimus Pater, ut ille Paraclytus catholicæ Eccleſiæ Sanctificator & Cuſtos Spiritus, veniens cœlitùs, emittat lucis ſuæ radium, utque in tanto judicio doceat omnem veritatem.

Regreditur ergo Cardinalis, comite Advocato Cæremoniarumque Magiſtro ductore, ad ſuum priſtinum locum. Papa verò ſurgens deſcendit ad faldiſtorium a Solii area non remotum; Diacono Cardinali de Marinis, qui ad Sanctitatis Suæ dexteram aſſiſtebat, omnes monente alta voce, ut orarent, hoc tantum verbo prolato: *Orate*; Sanctiſſimus Pater, ceterique omnes depoſitis Mitris, ſubmiſſiſque genibus perſeveraverunt orantes ſilentio, donec alter Diaconus Cardinalis Alexander Albanus Aſſiſtens a ſiniſtris, cunctorum primus ſtans clara pariter & alta voce dixit: *Levate*: quo audito ſurrexerunt omnes; & Sanctitas Sua ibidem ſubſiſtens, miniſtrantibus candelam & librum Epiſcopis Aſſiſtentibus, manumque ad eum ſuſtinendum admovente Cardinali Carafa, præcinuit Hymnum: *Veni Creator Spiritus*; quem ſtatim proſequuti ſunt Cappellæ Cantores. Sanctiſſimus autem poſtquam in genua provolutus unacum aliis expectaſſet, dum abſolveretur cantus trium ſubſequentium verſuum, Mitrâ redimitus adſcendit ad ſedem, ubi eam iterum deponens ſtetit: Completo Hymno duo Cantores cecinere ℣. *Emitte Spiritum tuum & creabuntur*, reſpondentibus aliis: *Et renovabis faciem terræ*. Interim viam monſtrante Cæremoniario, Ceroſtata ex abaco accepta cum candelis accenſis portarunt Acolythi duo Signaturæ Votantes ante Solii gradus, ibi conſiſtentes uſque ad finem Orationis, quam illico Papa cecinit ex libro ſibi ut ſupra dictum eſt, allato.

ORE MUS.

DEus, qui corda Fidelium Sancti Spiritus illuſtratione docuiſti: da nobis in eodem Spiritu recta ſapere, & de ejus ſemper conſolatione gaudere. Per Chriſtum Dominum noſtrum. ℟. *Amen.*

Poſt collectam ſedit Pontifex, & Mitrâ ornatus D. Advocatum tertiò

tiò poſtulantem Eminentiſſimi Procuratoris nomine, ut quinque Beati inter Sanctos recenſerentur, audivit. Acceſſerant quippe ambo, ut priùs a Magiſtro Cæremoniarum deducti: Alloquentis verò, hæc fuere verba.

BEATISSIME PATER.

REverendiſs. D. Cardinalis Joachim Portocarrero hìc præſens inſtanter, inſtantiùs, & inſtantiſſimè petit per Sanctitatem Veſtram Catalogo Sanctorum Domini Noſtri Jeſu Chriſti adſcribi, & tanquam Sanctos ab omnibus Chriſtifidelibus pronunciari venerandos, beatum Fidelem a Sigmaringa Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum, B. Camillum de Lellis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis Fundatorem, B. Petrum Regalatum ejuſdem Ordinis Minorum de Obſervantia, B. Joſephum a Leoniſſa recenſiti Ordinis minorum Capuccinorum, & beatam Catharinam de Ricciis Ordinis S. Dominici.

Tertiæ huic inſtantiſſimæ poſtulationi hoc modo reſpondit idem D. Cajetanus Amatus ab Epiſtolis.

AD TERTIAM INSTANTIAM.

OMnipotenti Deo triumphalis hujuſce actionis auctori, auſpici ac ductorì tandem obſequendum eſſe intelligens Sanctiſſimus Pater, nihil obſtare putat, quod chriſtianæ plebis lætitiam jamdiu conceptam expectatamque diutius differre, & debitum hiſce Beatis Sancti nomen cum publica ſollennique veneratione recolendum ampliùs morari poſſit. Itaque Apoſtolico Decreto, quod ſuo ipſe ore mox prolaturus eſt, referet inter Sanctos quidem Martyres Fidelem a Sigmaringa, inter Sanctos verò Confeſſores non Pontifices Camillum de Lelli, Petrum Regalatum, & Joſephum a Leoniſſa, ac demum inter Sanctas Virgines non Martyres Catharinam de Ricciis; ut omnes Chriſtifideles & luculentiſſima virtutum in terris, quæ imitentur, exempla, & potentiſſimos novoſque in Cœlis habeant patronos; quorum patrocinio tuti Deum mirabilem in Sanctis ſuis magnificantes, non ſolùm mundanas vices & adverſas tempeſtates fortiter ſuſtinere ac ſuperare valeant; verùm æterna etiam cum ipſis jam Sanctorum Civibus & Domeſticis Dei in cœleſti Hieruſalem ſocietate conjuncti, Angelorum choris intereſſe, cum beatiſſimis Spiritibus gloriæ Conditoris adſiſtere, præſentemque Dei vultum cernere mereantur.

Recedente poſt hæc memorato Secretario inter alios intimos Cubicularios, ſurgentibuſque cum Sacro Apoſtolico Senatu, quotquot ex multis, & variæ dignitatis membris unum Chriſti Corpus viſibili ejus capiti unitum eo tempore repræſentabant; unicus veritatis Interpres, & Religionis Antiſtes in Petri Cathedra ſedens Mitrâ redimitus ex oblato per

Assistentes Episcopos libro, legens hanc de Sanctitate Servorum Dei Fidelis a Sigmaringa Martyris, Camilli, Petri, ac Josephi Confessorum, & Catharinæ de Ricciis Virginis sententiam protulit.

AD honorem Sanctæ & individuæ Trinitatis, ad exaltationem Fidei Catholicæ, & Christianæ Religionis augmentum, authoritate Domini Nostri Jesu Christi, beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac Nostrâ; maturâ deliberatione præhabitâ, & Divinâ ope sæpiùs imploratâ, ac de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Urbe existentium consilio, beatos Fidelem a Sigmaringa Martyrem, Camillum de Lellis, Petrum Regalatum, Josephum a Leonissa, Confessores, ac Catharinam de Ricciis Virginem, Sanctos, ac Sanctam esse decernimus & definimus, ac Sanctorum Catalogo adscribimus: Statuentes ab Ecclesia universali illorum memoriam quolibet anno, die eorum natali, nempè Fidelis die vigesima quarta Aprilis inter Sanctos Martyres, Camilli decima quintâ Julii, Petri decimatertiâ Maii, Josephi quartâ Februarii, inter Sanctos Confessores non Pontifices, & Catharinæ decimatertiâ ejusdem mensis Februarii inter Sanctas Virgines non Martyres, piâ devotione recoli debere: In nomine Pa✠tris, & Fi✠lii, & Spiritus✠Sancti. Amen.

Tunc D. Advocatus Montecatinus, Sententiam ita prolatam, a Cardinale Portocarrero libentissimè excipi acceptarique, & ab eodem maximas ob id Pontifici gratias agi, eique supplicare, ut Apostolicæ lite-

literæ de more ſuper ea darentur, Eminentiſſimi Principis nomine Sanctiſſimo Domino Noſtro expoſuit videlicet.

BEATISSIME PATER.

IDem Reverendiſſimus D. Cardinalis Joachim Portocarrero hìc præſens accepiat pronunciationem a Sanctitate Veſtra factam, eidemque gratias immortales agit, ac enixè ſupplicat; ut Sanctitas Veſtra ſuper Canonizatione eadem Literas Apoſtolicas dignetur decernere.

Aſſentiens petitioni Papa ſimplex hoc verbum protulit: *Decernimus*: ſtatim verò Eminentiſſimus Procurator Solii gradus aſcendens, cum genu & manum Sanctitati ſuæ deoſculatus fuiſſet, ad Cardinalium ſubſellia ſuo loco ſeſſurus remeavit. Tunc prædictus D. Advocatus Montecatinus poſt genuflexionem ſtans, ita Protonotarios, & Notarios appellavit ad eos converſus.

ROgantur omnes Protonotarii, & Notarii hìc præſentes, ut ſuper hujuſmodi ſolemnis Canonizationis actu unum vel plura, publicum ſeu publica, Inſtrumentum vel Inſtrumenta conficiant ad perpetuam rei memoriam.

Protonotariorum præſentium antiquior pro omnibus ſpopondit dicens: *Conficiemus*: & advocatis Teſtibus, qui circa Solii aream adſtabant, familiaribus Papæ, ſubdidit: *Vobis Teſtibus*: ſuoque loco, & tempore rem totam, ut infra referetur, ex officio tranſcripſit in Tabulas.

Debitas poſt hæc laudes & gratias Deo Optimo Maximo Sanctitas Sua redditura ſurrexit depoſitâ Mitrâ, omnibus pariter conſurgentibus; & manum admovente Epiſcopo Cardinali Carafa ad librum per ſeniores Aſſiſtentes Præſules ſuſtentatum, ex eo alta voce concinuit hymnum *Te Deum &c.* quem Chorus Muſicorum integrè uſque ad finem proſequutus eſt.

Inchoante Pontifice prædictum hymnum, datoque per Cæremoniarium ſigno, illico auditus eſt Tubarum clangor Tympanorumque pulſus, æneorum tormentorum ſtrepitus, & totius Eccleſiarum Urbis æris campani ſonitus; nec minor omnium tota urbe plauſus ac lætitia fuit; cum fortiſſimum ſibi præſidium contra tela nequiſſimi hoſtis omnes ad promitterent meritis horum Sanctorum, [a] qui de ſua felicitate ſecuri de noſtra ſunt adhuc incolumitate ſoliciti; longam proinde adprecabantur annorum ſeriem vigilantiſsimo Dominici Agri Cultori, a quo tantum ad æternam ſalutem adipiſcendam adiumentum accepiſſent.

Completo a Cantoribus hymno, Diaconus Cardinalis Marinus ad dexteram Papæ Aſsiſtens, ibidem cantavit ℣. *Orate pro nobis ſancti Fidelis, Camille, Petre, Joſeph, & Catharina*, & Cantores ſubdidere ℟. *Ut digni efficiamur promiſſionibus Chriſti.* Tunc

a *Ex lib. S. Cypriani Ep. & M. de Mortalit.*

Tunc accedentibus Acolythis ante imum Solii gradum cum candelabris accensis; Præsulibusque Papæ candelam ministrantibus, & librum quem etiam de more Cardinalis Episcopus sustinebat, Sanctitas Sua omnium vota in unum collecta, interposito novorum Sanctorum patrocinio confidenter obtulit Deo, per hanc a se cantu feriali recitatam orationem.

O R E M U S.

OMnipotens & mirabilis Deus in Sanctis tuis, qui beatorum Fidelis Martyris, Camilli, Petri, Josephi Confessorum, & Catharinæ Virginis merita solemni glorificatione clarescere voluisti: concede propitius, ut quæ sunt triumphantis Ecclesiæ ornamenta, nova sint militantis præsidia. Per Dominum &c.

Post orationem Acolythi Candelabra ad Abacum reportaverunt. Pontifex verò adhuc sine Mitra apud suam sedem constitit; etenim Cardinalis Sacripantes Diaconi munus expleturus in Missa, digressus e supremo Altaris gradu, quem locum post Obedientiæ obsequium cum aliis Pontifici præstitum Canonizationis actione nondum incœptâ occupaverat, comitante Cæremoniarum Magistro in Aream Throni Pontificii conscendit, ibique sistens ad sinistram Sanctissimi Patris, paululum erga illum conversus inclinatusque, pro expiatione Populi consuetam cecinit Confessionem, additis novorum Sanctorum nominibus post nomina sanctorum Apostolorum ut infra &c.

COnfiteor Deo omnipotenti, beatæ Mariæ semper Virgini, beato Michaeli Archangelo, beato Joanni Baptistæ, sanctis Apostolis Petro & Paulo, beatis Fideli, Camillo, Petro, Josepho, & Catharinæ, omnibus Sanctis & Tibi Pater: *quia peccavi nimis cogitatione, verbo & opere, mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa: Ideo precor beatam Mariam semper Virginem, beatum Michaelem Archangelum, beatum Joannem Baptistam, sanctos Apostolos Petrum & Paulum, beatos Fidelem, Camillum, Petrum, Josephum, & Catharinam, omnes Sanctos &* Te Pater *orare pro me ad Dominum Deum nostrum.*

Qua finita, cum jam præmonitus detulisset R.P.D. Clemens de Aroztequi Papalem Crucem ante ejusdem Solii gradus, eamque genuflexus sustineret elatam, Pontifex super adstantes absolutionem fecit de more, cantando ex libro.

PRecibus & meritis beatæ Mariæ semper Virginis, beati Michaelis Archangeli, beati Joannis Baptistæ, sanctorum Apostolorum Petri & Pauli, beatorum Fidelis, Camilli, Petri, Josephi, & Catharinæ & omnium Sanctorum, misereatur vestri omnipotens Deus, & dimissis peccatis vestris perducat vos ad vitam æternam. ℟. *Amen.* Indul-

Indulgentiam, absolutionem & remissionem peccatorum vestrorum tribuat vobis omnipotens & misericors Dominus. ℟. *Amen.*

Benedictionem quoque solemnem impertiendo addidit.

Et benedictio Dei omnipotentis Pa † tris, & Fi † lii, & Spiritus † Sancti descendat super vos, & maneat semper. ℟. *Amen.*

Extinctis deinde cereis, finis imponitur integræ actioni cooptandi in Sanctorum Cœtum Dei Servos, virtutibus & signis præstantes; solemne enim Sacrum, de quo modò dicetur, tali tempore olim factum non fuisse, testatur in sua eruditissima dissertatione Franciscus Maria Phœbeus Archiepiscopus Tarsi, & Cæremoniarum Moderator eximius. Vulgata ea est a Dominico Cappello altero Cæremoniarum Magistro una cum Actis Canonizationis sanctorum Petri de Alcantara, Mariæ Magdalenæ de Pazzis a san. mem. Clemente IX., adstante in sublimi Thalamo Serenissima Suecorum Regina Christina Alexandra celebratæ die XXVIII. Aprilis, in quem anno millesimo sexcentesimo sexagesimo inciderat Dominica in Albis. Ceterum posse aliquem Sanctum dici, aut sine Missæ Sacrificio, utpote Actione ab ipsis solemniis prorsus separata, aut eodem Sacro in sequentem diem etiam translato, nec semper facto per Summum Pontificem, vel ipso præsente vetustis monumentis omissis, recentior comprobat celebritas, qua decem ab hinc annis fel. rec. Clemens XII. Sanctissimi Domini Nostri Prædecessor Divorum numero inseruit Vincentium a Paulo, Joannem Franciscum Regis, Julianam de Falconeriis, & Catharinam Fliscam Adurnam. Etenim octogenario Major cum esset; timeretque, ne nimiâ morâ & labore gravaretur, prolata de eorum Sanctitate Sententia, receptisque, dum Chorus decantabat hymnum: *Te Deum &c.* a se inchoatum, de Postulantium manibus oblationibus, aliisque, quos supra recensuimus, Ritibus & Cæremoniis expletis; non dimisso Apostolico Senatu solus remeavit ad propria, sinens ut post suum discessum eadem celeberrima pompa ab Eminentissimo Ruso tunc Episcopo Prænestino conficeretur Sacrum; ac si ipse præsens adesset.

Attamen Sanctissimus Dominus Noster Benedictus XIV. nullo umquam fractus labore, nec pressus obrepentis senectutis pondere, geminatam hodiernæ festivitatis lætitiam, quæ de beatorum Apostolorum Martyrio, & de nova quinque Sanctorum glorificatione procedebat, Summo Sacerdote dignum putavit, ita augere, ut Deo Hostiam laudis solemni ritu immolaret, & Altissimo vota sua per se ipsum redderet; solemniis itaque Canonizationis memorato ordine jam completis, ab eminenti Sede descendens, & ad aliam humiliorem paratam introrsum in ipso Theatri aditu ex parte sinistra Altaris se transtulit, solo Diaconorum

rum Assistentium & nonnullorum paucorum tunc ei ministrantium comitatu. Cum in ea paululum sedisset, stans sine Mitra & ad Altare conversus recitavit submissa voce *Pater*, & *Ave*; mox manu dextera signum Crucis formans a fronte ad pectus cecinit pro inchoatione horæ Tertiæ: *Deus in adjutorium*, *&c.* Cantoribus prosequentibus Hymnum, & Psalmos usque ad finem. Post Responsorii cantum, completis jam precibus præparatoriis ad Missam, inter quas sedens sandalia & caligas induerat de more, iterum stans sine Mitra, & delatis ut aliàs per Acolythos duobus candelabris ante Solioli infimum gradum Orationem diei Festi SS. Apostolorum: *Deus qui hodiernam diem &c.* præcinuit. Lotis deinde manibus, aquam consuetis cæremoniis præbente Sacri Hospitii Magistro Guadaneoli Duce, vestes ad Sacrificium faciendum paratas induit ministerio Diaconi Cardinalis Evangelium cantaturi Caroli Mariæ Sacripantis, & annulo Pontificali per Card. Episcopum Assistentem subarhatus, ita ornatus thure in Thuribulum immisso, ac præcedente Cruce inter candelabra septem processit ad Altare, instructo duntaxat a sibi Ministrantibus supplicationis agmine & exceptis inter eundum occurrentibus sibi tribus in ordine Presbyterali ultimis Cardinalibus ad oris & pectoris osculum. Confessione, & ad Apostolorum Aram thurificatione peractâ sublime Solium repetivit, prosequendo Missam cum cæremoniis, quæ servari celebrante Summo Pontifice solent: Nihil autem in hoc Sacro peculiare atque notatu dignum accidit, præter Orationes Collectæ diei unâ sub conclusione conjunctas, Homiliam post Evangelium a Sanctitate Sua recitatam, & solemnes Oblationes a Postulantibus præsentatas.

Orationes autem Collectæ, Secretæ, & post Communionem hæ fuerunt.

OREMUS.

OMnipotens & mirabilis Deus in Sanctis tuis, qui beatorum Fidelis Martyris, Camilli, Petri, Josephi Confessorum, & Catharinæ Virginis merita sollemni glorificatione clarescere voluisti: concede propitius; ut quæ sunt triumphantis Ecclesiæ ornamenta, nova sint militantis præsidia. Per &c.

SECRETA.

CElebritatis hodiernæ munera in honorem Sanctorum Fidelis Martyris, Camilli, Petri, Josephi Confessorum, & Catharinæ Virginis tibi Domine offerentes humiliter petimus; ut quorum exultamus triumphis, proficiamus exemplis. Per &c.

POST-

POSTCOMMUNIO.

SAcro pignore immortalitatis ſuſcepto, fac nos, quæſumus Domine, Sanctorum Fidelis Martyris, Camilli, Petri, Joſephi Confeſſorum, & Catharinæ Virginis æternæ felicitatis conſortes, quorum temporalis exaltationis voluiſti participes. Per Dominum noſtrum &c.

Homilia verò, quam ſedens habuit ad circumfuſam multitudinem Sanctitas Sua, luculenter exprimit, & ob oculos ponit utriuſque ſolemnitatis memoriam, ut legenti patebit.

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

BENEDICTI PAPÆ XIV.

HOMILIA

DIE NATALI SS. APOSTOLORUM PETRI ET PAULI

COmmunem Cœlo terræque lætitiam ex glorioſo beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli triumpho, quem pro Chriſto morientes uno die eodemque loco reportarunt, ad Nos maximè, & ad hanc Urbem, Venerabiles Fratres ac Dilecti Filii, pertinere, certum eſt. Quamquam enim ad univerſam ſpectet Eccleſiam de gemina Principis Apoſtolorum, & Doctoris gentium corona lætari, quod ſancita eorum ſanguine Fides in omnes gentes ſeſe feliciter propagaverit, Roma tamen debet præ ceteris efferri gaudio, & cumulatiùs exultare, quod quæ antea fuerat errorum magiſtra, Apoſtolorum eorumdem operâ facta ſit diſcipula veritatis, Civitas Sacerdotalis & Regia, Arx Religionis, & Caput Orbis, cujus imperium divinæ Fidei gloriâ la-

tiùs, quàm olim terreno principatu dilatatum, portæ Inferi metuunt, ac contremiſcunt.

A vetuſtiſſimis uſque temporibus Romano Pontifici ſolemne fuit ſumma religione ac ſingulari celebritate diem hunc agere, in quo duplex Sacrum, alterum in hac Vaticana Baſilica, alterum via Oſtienſi in Baſilica ſancti Pauli facere conſuevit, ut pius ſeculi quarti vates Prudentius teſtatur. Id quoque temporis complures ex variis partibus Epiſcopi ad Urbem commigrabant, feſtum hunc lætiſſimum diem una cum Romano Pontifice celebraturi, uti ex Paulino, qui ſequentis ætatis ſcriptor extitit, colligimus.

Nos quoque, quos non una cauſa ad Principis Apoſtolorum memoriam honore cumulandam adducit, quod nempe in ejus locum & dignitatis amplitudinem, licet immerentes, ſucceſſimus, ſed aliæ quoque rationes urgent ad illius & Apoſtoli Pauli cultum promovendum, quos una ſimul colere ac venerari conſuevit Eccleſia, quod nimirum inter ſacræ hujus Baſilicæ Canonicos decem & quatuor annos fuimus, quodque ejuſdem Petri honori Metropolitana Bononienſis Eccleſia dedicata ſit, quam decennio gubernavimus, & quam adhuc detinemus; Prædeceſſorum noſtrorum veſtigiis etiam in hac parte pro viribus inſiſtere cupientes, non ſolùm quotannis in pervigilio hujus Feſti ſolemnibus Veſperis in hac Baſilica intereſſe, & manè Pontificali ritu Miſſam celebrare conſuevimus, ſed etiam in perpetuum valitura ſanctione decrevimus, ut per

totam

totam Octavam ſingulis diebus in diverſis ſacræ hujus Urbis Eccleſiis aliquâ eorumdem Apoſtolorum memoriâ inſignitis ſolemne Sacrum peragatur, præſente aliquo Prælatorum Apoſtolicæ Sedis officiis addictorum Collegio; utque pomeridiano tempore alii piorum hominum Cœtus, ſtatis quiſque diebus, ad eaſdem Eccleſias piè religiosèque procedant. Ad hæc mandavimus, ut Calendariis & divinorum Officiorum Libris iidem duo beatiſſimi Apoſtoli, tanquam primarii auguſtæ hujus Urbis Patroni, inſcribantur: quod quidem Nobis a ſanctiſſimis Viris Leone Pontifice, Maximo Taurinenſi, & Venantio Fortunato ex veteri diſciplina traditum eſt.

Opportuné quoque & meritò hunc ipſum diem feſtum beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli hodiernæ Sanctorum Canonizationi ſeleginus: nedum ut ſaltem ſemel vitæ noſtræ tempore feliciſſimum hujuſmodi diem ingenti populorum concurſu, multâque Fratrum noſtrorum Epiſcoporum frequentiâ, priſtino more celebrari videamus, ſed præſertim etiam,quod Sententiam illam definitivam, qua quinque Beatos nuper in Sanctorum Album retulimus, pronunciavimus, ut audiviſtis, in honorem Sanctæ & Individuæ Trinitatis, ad Catholicæ Fidei præſidium, & Chriſtianæ Religionis incrementum auctoritate Domini Noſtri Jeſu Chriſti, beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli, & noſtrâ; & demum, quod in unoquoque eorumdem quinque Beatorum imago quædam & nonnulla San-

ctorum Apoſtolorum Petri & Pauli ſimilitudo ineſſe videtur. Hoc autem non ita dicimus, ut par meritum, aut æqualitatem virtutum horum cum illis inferamus, cum temeritas ſit amplitudinem Apoſtolorum cum aliorum Sanctorum meritis comparare; ſed ut oſtendamus, hæc nova Sanctitatis lumina ad clariſſimas beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli virtutes accedere pro viribus curaviſſe, & hac ratione ad Sanctorum gloriam in terris meruiſſe exaltari, qua jamdudum in Cœlis inter beatiſſimos Cives fruebantur.

Venit Petrus Antiochiâ ad hanc Urbem, hìc primam Sedem conſtituit, hìc nequiſſimum debellavit Simonem, hìc Jeſu Chriſti Evangelium diſſeminavit. Venit huc quoque Paulus poſt navalem, ut Joannes Chryſoſtomus ait, pugnam; atque hìc in Judæis & Gentibus in Chriſti Fide erudiendis dies noctesque laboravit. Ambo vitam & ſanguinem pro Chriſti nomine effundere cupientes, ambo Romæ, eodemque die glorioſam Martyrii coronam adepti ſunt: Petrus quidem inverſo capite cruci affixus, Paulus gladio capite obtruncatus; ex quorum ſanguine, veluti ex ſemine, tot beatorum Martyrum millia germinarunt, ut exuberante copia virtutis & fidei, ut Cyprianus inquit, ſinguli Martyres numerari non poſſent. In his modò Fidelem de Sigmaringa numeravimus, qui ad prædicandum verbum Dei & Catholicam Religionem ab hæreticis vindicandam, ab hac Apoſtolica Sede in Rhætiam miſſus, invicto animo morti occurrens,

currens, ab hæreticis interfectus eſt & glorioſam ſibi martyrii coronam comparavit.

Negavit ter Petrus, ab ancilla & Judæis interrogatus, Divinum ſuum Magiſtrum. Perſecutus eſt Paulus diſcipulos Chriſti, quos ad internecionem uſque delere ſtatuerat. At ſuam Petrus perfidiam flevit amarè; & Paulus divinæ vocis terrore correptus, humi ſtratus, factus eſt vas electionis, & ad Apoſtolicam dignitatem unà cum Barnaba a Spiritu Sancto vocatus eſt. Quot ad pœnitentiam ex præclaro horum exemplo excitati, ex improbis & impuris facti ſunt egregiæ virtutis & ſanctitatis lumina? Quot aſſiduis lacrymis ſua deflentes ſcelera uberrimos pœnitentiæ fructus fecerunt, quibus immortali deinde gloria in Cœlis gaudere, & apud nos ſolemni ritu inter Sanctos recenſeri meruerunt? His profectò Camillus de Lellis annumerandus eſt, qui eadem veſtigia perſequens, non modò juvenilis ſuæ ætatis errores deteſtatus eſt, ſed etiam reliquo vitæ tempore, tum animæ, tum corporis Proximorum ſaluti impensè addictus, heroicis, quibus Cœlum promeruit, virtutibus maximè inclaruit. O quàm bene ſeſe ad Pauli doctrinam conformavit! qui in prima ad Timotheum ſe blaſphemum, & perſecutorem, & contumelioſum, & primum peccatorem vocans: FIDELIS, inquit, SERMO ET OMNI ACCEPTIONE DIGNUS, QUOD CHRISTUS JESUS VENIT IN HUNC MUNDUM PECCATORES SALVOS FACERE, QUORUM PRIMUS EGO SUM: addiditque: SED IDEO MISERICORDIAM

CONSEQUUTUS SUM, UT IN ME PRIMO OSTENDERET CHRISTUS JESUS OMNEM PATIENTIAM AD INFORMATIONEM EORUM, QUI CREDITURI SUNT ILLI IN VITAM ÆTERNAM. Ita plane Camillus misericordiam Dei consecutus, a scelere & flagitiis ad bonam frugem revocatus, inde meritis & virtutibus plenus ad gloriam Sanctorum meruit extolli.

Minimè contentus fuit Petrus in Pontum, Galatiam, Cappadociam, Asiam, & Bithyniam Jesu Christi Fidem intulisse, sed, ne quis in ea hæsitaret, aut ne quid ab ea alienum in Ecclesiam induceretur, epistolas binas canonicas scripsit, in quibus sanctissimæ Leges ad reprimendos vitiorum impetus, ad resistendum nequitiæ diaboli, & ad æternæ vitæ hæreditatem assequendam opportunè traduntur. Hoc ipsum amplissimè fecit Paulus decem & quatuor epistolis canonicis conscriptis, quarum sapientiam, & cœlestis doctrinæ copiam quis satis posset oratione complecti? Quænam eloquentia pro dignitate explicaret epistolam ad Romanos, sive binas ad Corinthios, sive ad Hebræos alteram, in quibus de fide, de bonis operibus, de virtutibus theologicis, de vitiis atque erroribus extirpandis, divina planè sapientia, & admirabili zelo fideles docet, cohortatur, inflammat? Atque hinc Episcoporum ad populos sibi commissos pastoralium epistolarum dimanavit consuetudo, per quas illi zizania in medio tritici exorta eradicare conantur, &, si qui mali usus, aut depravati mores irrepserint, corrigere ac reformare studeant. Hæc

exem-

exempla quoque piis quibuſdam in Eccleſia hominibus anſam dederunt identidem religioſorum virorum Cœtus, hujus Sanctæ Sedis auctoritate intercedente, reformandi, qui paulatim neglecta evangelicorum conſiliorum obſervantia a priſtinæ virtutis gradu defecerant. Iter hujuſmodi ſumma cum laude confecit Petrus Regalatus a Nobis nuper numero Sanctorum adſcriptus; qui tot annos ingenti labore, incredibili auſteritate vitæ, miraque humilitate ac ſingulari prudentia Ordini ſuo Franciſcano, qui quibuſdam in locis a veteri ſplendore deſciverat, reformando totus incubuit; & aſſiduo heroicarum virtutum ſtudio eam aſſecutus eſt Sanctitatis laudem, quæ & Seraphico Ordini eſſet exemplum, nec minus univerſæ Eccleſiæ ornamentum.

Hieroſolymis Petrus una cum Joanne in vincula conjectus eſt, & ab Angelo bis ſolutus a vinculis, quibus hominum improbiſſimorum perfidia illum obſtrinxerat. Quid verò loquar vincula, flagella, lapides, naufragia, immiſſiones beſtiarum, atque alia plurima, quæ paſſus eſt Paulus, quæque ipſe ad Corinthios ſcribens enumerat, quamquam, ut Joannes Chryſoſtomus advertit, plura fuerint ab eo prætermiſſa, quam numerata? Adeo ut, etiamſi ei gladio mortem oppetere non contigiſſet, tot nihilominus acerba paſſus, quæ illi vitam omnino eripere debuiſſent, niſi ſuperſtes divinitùs extitiſſet, profectò inter Martyres computaretur. Hinc porro geminæ Cœlo januæ patefactæ ſunt: altera iis, qui

effuſo ſanguine pro Chriſto cæſi ſunt, & inter Martyres recenſentur; altera verò iis, qui ſuppliciis, quæ pro Fide fortiter paſſi ſunt, ſuperſtites, jam olim Martyres vocabantur, nunc autem illuſtri Confeſſorum titulo decorantur. Hac alterâ viâ inceſſit Joſephus a Leoniſſa, quem modo in Sanctorum Confeſſorum Albo retulimus. Hic per plures dies ſupplicium immane & exquiſitum pro Chriſti nomine a Barbaris invicto animo toleravit, atque inter cruciatus acerbiſſimos Evangelium prædicare non deſtitit. Quibus expeditus nihil habuit antiquius, quàm animas Chriſto evangelicâ prædicatione lucrari, ſuamque excelſarum omnium virtutum, quas heroicas dicimus, ſublimitate ſanctiorem in dies facere uſque ad mortem, quam coram Deo pretioſam in pace obtinuit.

Commendavit Paulus in prima ad Corinthios virginitatis dignitatem, in cujus laude poſuit multa, quæ ab eo ſtatu derivantur, emolumenta. Nullum tamen de virginitate præceptum a Domino ſeſe accepiſſe affirmavit, ſed de illa tantummodo conſilium ſe dare: DE VIRGINIBUS PRÆCEPTUM DOMINI NON HABEO, CONSILIUM AUTEM DO. Hæc autem Paulum Coapoſtolum ſecundùm datam ſibi ſapientiam literis tradidiſſe, Petrus in epiſtola ſecunda conteſtatur. Conſilium quoque Pauli fuit, præter continentiam, orationem, jejunia, paupertatem, & obedientiam colere: quibus in rebus potiſſimùm ſita eſt vitæ monaſticæ ratio, a primis uſque Eccleſiæ ſeculis tam in viris, quam in fœminis feliciter

propa-

propagata. Recentiori verò memoria ad monaſticam alia inſuper acceſſit religioſorum hominum vita, eorum præſertim Ordinum, qui Mendicantes nuncupantur, in quibus non minùs doctrina, quàm ſanctitate complures ex utroque ſexu Eccleſiam mirè illuſtrarunt. Tres jam inclytæ fœminæ, Catharina Senenſis, Roſa de Lima, & Agnes de Monte Politiano ex Ordine B. Dominici ſolemni ritu ſanctarum Virginum numero adſcriptæ ſunt; ad quas & Nos Catharinam de Ricciis modò aggregavimus, clauſtrali vita tam illuſtrem, tam humilem, tam poenitentiæ addictam, & a Deo maximè locupletatam iis coeleſtibus donis, quibus ipſe animas ſibi acceptas in terris quoque cumulare conſuevit.

Tandem Apoſtolorum Actus pleni ſunt novis & inuſitatis miraculis, quæ Deus ad manifeſtandam gentibus beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli tum doctrinam, tum ſanctitatem operari ſibi complacuit. Enimverò nolumus illa conferre cum iis, quæ Dominus agere dignatus eſt ad interceſſionem & preces quinque Beatorum, quos modò ſolemniter inter Coelites recenſuimus. Non ignoramus, varia eſſe miraculorum genera, varios gradus. Verùm ſi hæc ad illa minus æquiparari valent, nihilominus hæc quoque ita naturæ vires excedunt, ut dubitari nullo modo poſſit, quin ſint ſanctitatis eorum, ad quorum merita facta ſunt, luculentum expreſſumque Dei teſtimonium.

Ex iis, quæ hactenus dicta ſunt, ſatis appareret, quàm aptè in hoc ipſo SS. Apoſtolorum Petri & Pauli lætiſſimo die hodiernæ Canonizationis ſolemnia celebrentur. Nunc autem, quoniam prope Aram conſiſtimus, ſub qua eorumdem beatorum Apoſtolorum cineres & oſſa jacent, quid aliud reſtat, niſi ut ad vos, glorioſi Apoſtolorum Principes, orationem noſtram & preces humiliter convertamus? Tu quidem, beatiſſime Petre, Venerabilem hunc Clerum de Cœlo reſpice, qui abs te originem ducit, quique nomini tuo devotus te perpetuó colit: Reſpice & Nos, qui in hanc principem omnium Cathedram a te inſtitutam, & quæ Eccleſiarum omnium unitatis eſt centrum, impares licet meritis, ſucceſſimus. Tu verò, beatiſſime Doctor Gentium Paule, populum hunc, quem te præ ceteris diligere, tuoque cordi inhærere, literis tuis ſignificabas, perámanter reſpice. Ad vos enim, Parentes optimi, & amantiſſimi Urbis hujus Patroni, in tanta hujus diei celebritate, fiducia pleni confugimus, ut, veſtris intervenientibus meritis, a Deo impetremus catholicæ Fidei propagationem, Romanæ Eccleſiæ, quæ ſanguinis veſtri pretio fundata eſt, exaltationem & ſartam tectam Apoſtolicæ hujus Sedis dignitatem, cujus vindices & propugnatores vos ſemper extitiſtis. Ad vos deinde convertimur, Fidelis, Camille, Petre, Joſeph, & Catharina, quos modò noſtros apud Deum interceſſores fore ſolemni ritu declaravimus, quoſque fidelibus populis tanquam

præcla-

præclara virtutum exempla propoſuimus: Vos quoque humili corde obteſtamur, ut chriſtianam Religionem, ut Fidem, ut denique Apoſtolicam Sedem apud Deum orationibus veſtris tegere ac tueri dignemini; Nobis præſertim in ærumnis, quibus in diem conflictamur, & quibus Petri navicula jactatur, opem auxiliumque divinum implorantes. Spe magna nitimur, Deum, Vobis intercedentibus, Nos in medio mari periclitantes non relicturum. Habemus enim perpetuò ante oculos Petrum in mediis fluctibus ſuper aquas maris a Domino ambulare juſſum, & naufragio perire metuentem: Quem Auguſtinus advertens: IN UNDA, inquit, EXCLAMET TITUBANS PETRUS, ET DICAT: DOMINE, SALVA ME. PORRIGIT ENIM DOMINUS MANUM; ET QUAMVIS INCREPET DICENS: MODICÆ FIDEI, UT QUID DUBITASTI? TAMEN A FLUCTIBUS RAPIT, ET CONFITENTEM INFIRMITATEM SUAM, ATQUE ILLIUS AUXILIUM POSTULANTEM, PERIRE NON SINIT. Demum glorioſi Principes Apoſtolorum, Beatique nuper in Sanctorum Catalogum relati lenite iram Dei in furore ſuo terras arguentis: exorate omnipotentem Principem pacis, in cujus manibus ſunt corda Regum, & ſub quo curvantur, qui portant Orbem, ut chriſtianos Principes diuturnis nimium diſſidiis inter ſe decertantes in priſtinæ charitatis compagem reſtituat.

Statimac Papa inſtitutæ Orationi finem impoſuit; Cardinalis Diaconus Evangelii in Solii planitie, quò perrexerat ex Altari, Magiſtro Cæremoniarum Duce, eodem ac antea modo ad excitandam compunctionem

ctionem cecinit : *Confiteor*, quo recedente Epiſcopus Cardinalis Aſſiſtens a Sanctitate Sua Indulgentias petjit his verbis : *Indulgentias Beatiſſime Pater*, acceptoque reſponſo : *Conſuetas hujus Actionis*; illico converſus ad Populum eas promulgavit alta voce legendo ſequentem formulam.

Sanctiſſimus in Chriſto Pater & Dominus Noſter, Dominus Benedictus *Divina Providentia Papa Decimuſquartus dat, & concedit omnibus hìc præſentibus Indulgentiam Plenariam : Viſitantibus autem quotannis Sepulchra Sanctorum* Fidelis, Camilli, Petri, Josephi, & Catharinæ, *die eorum natalitio ſeptem annorum, & totidem quadragenarum in forma Eccleſiæ conſueta : Rogate igitur Deum pro felici ſtatu Sanctitatis Suæ & ſanctæ Matris Eccleſiæ.*

Poſt Indulgentiarum promulgationem Sanctiſſimus Dominus Noſter ſine Mitrâ ſtans Populo ſolemniter benedixit pronuntiatâ ex libro, quem ſibi obtulerunt conſueti Aſſiſtentes Miniſtri, generali abſolutione : Tum Symbolum præcinuit, illudque cum Diaconibus ſibi hinc inde Aſſiſtentibus voce ſubmiſſa recitavit, quod cum Pſaltæ Palatini proſequerentur, ſedit, eoque expleto ſurrexit iterum capite detecto, ut ℣. *Dominus Vobiſcum* : caneret, ac Offertorium legeret. Poſtea conſedit denuo pretioſa Mitrâ redimitus excepturus Poſtulantium oblationes.

Fuerant hæ a Magiſtris Cæremoniarum inter Symboli cantum hoc ordine diſpoſitæ. Tres ad ſingulas oblationes Sacrorum Rituum Congregationis Cardinales adhibiti ſunt ex unoquoque ordine, incipiendo ab Antiquioribus, ne iis quidem exceptis, qui adſiſtebant Pontifici : idcirco tempeſtivè evocati noviſſimi duo Diaconi in eadem Congregatione non adſcripti, primis in Adſiſtentiæ munere ſubſtituuntur.

Singuli Cardinales juxta monitum eiſdem tranſmiſſum duos ſecum habebant nobiles Familiares talari indutos veſte pro cereis prægrandibus, aut panibus, vel doliolis comportandis ; hi ſuo quique hero præibant ; eos verò antecedebant quatuor Servientes armorum argenteis clavis inſtructi. Unumquemque Cardinalem ſubſequebantur primores duo Patres ex Regulari illa Familia, cujus vel Alumnus fuerat Sanctus, vel Inſtitutor. Uterque parvum cereum geſtabat caniſtri loco, quem alter eorum aliàs portaſſet cum binis vel turturibus, vel columbis, vel aviculis verſicoloribus ; ab hac enim ſolemnitate hoc genus oblationis omnino tolli Sanctiſſimus Pater imperaverat. Quam ob cauſam id vetuerit ; inveſtigator cupidus facilè aſſequetur lectione laudatiſſimi ejus operis de Servorum Dei Beatificatione, & Beatorum Canonizatione. Singulæ oblationes in ſingulis ſeparatis menſis ſive Abacis compoſitæ erant, candidis obductæ velis, ex quibus tollebantur miniſterio Cuſtodis earumdem a Moderatore Cæremoniarum de more deſtinati. Qui portaturi eas erant, ſuppoſita mappula linea ipſas deferentes, tranſeundo per mediam

Thea-

Theatri caveam ante Confeſſionem rectâ uſque ad Papam contendebant, cui exhibitæ cum fuiſſent, eas ad menſam iterum reportabant Acolythi Signaturæ Juſtitiæ Votantes cum Abbreviatoribus. Procurator Canonizationis Cardinalis Portocarrero, qui inter eundum inceſſerat ad ſiniſtram Cardinalis Epiſcopi primæ oblationi aſſignati, conſiſtens in planitie Solii dextrorſum ſex cereos parvos arabicè pictos in unaquaque oblatione a Religioſis Patribus delatos Sanctitati Suæ offerebat: Quilibet verò Cardinalis Epiſcopus duos tantùm prægrandes arabicè item pictos & præterea effigie Sancti, gentilitiis inſignibus Summi Pontificis, ac ſtemmate Religionis ornatos; Presbyteri autem Cardinales magnos panes duos, unum auro, alterum argento illitos, & ſupereminenti cælatura Pontificii ejuſdem ſtemmatis ornatos; Cardinales tandem Diaconi doliola duo affabre ſculpta pari ornatu, auro argentoque ſplendida. Quilibet Cardinalis accepta de Familiarium ſuorum manibus dona Sanctiſſimo exhibebat, deoſculando peracta oblatione ejus genu & manum; cum pedis tantùm oſculum reliquis permitteretur.

Ad primam igitur oblationem pro ſancto Fideli a Sigmaringa directam a D. Franciſco Diverſini Cæremoniario, & ab intimo Suæ Sanctitatis Sacello, ſelecti fuere Eminentiſſimi Cardinales Annibal Albanus ſancti Clementis nuncupatus Epiſcopus Portuenſis ac ſanctæ Rufinæ, Dominicus Paſſioneus Tituli ſancti Bernardi Presbyter, & Carolus de Marinis Diaconus ſanctæ Mariæ in Vialata; Fr. Joſeph Maria ab Interamna Miniſter Generalis Ordinis Minorum ſancti Franciſci Capuccinorum, Fr. Sigiſmundus a Ferraria Procurator & Commiſſarius Generalis, Fr. Maximilianus a Wanghena Definitor Generalis Cauſæque Poſtulator, Fr. Benedictus a Maſafra, Fr. Joannes Maria a Parma, & Fr. Cherubinus a Noves, & ipſi Definitores Generales prædicti Ordinis.

Alteram pro ſancto Camillo, præeunte D. Joanne Lucca altero ex Cæremoniariis, peregerunt Eminentiſſimi Cardinales Nicolaus Maria Lercarius Tituli ſancti Petri ad Vincula gerens Epiſcopi vices, Silvius Valenti Tituli ſanctæ Priſcæ, & Alexander Albanus Diaconus ſanctæ Mariæ ad Martyres; RR. PP. Joannes Dominicus Conſtantini totius Ordinis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis Præfectus Generalis, Vincentius Micciulla Procurator Generalis, P. Franciſcus Stolfini, & P. Thomas Sanchez ambo Conſultores, P. Jacobus Maria Fabiani Arbiter & Secretarius Generalis, ac Pater Camillus de Romanis Provincialis.

Tertiam ſancti Petri Regalati, ad quam aſſiſtebat D. Joannes Baptiſta Valeriani Cæremoniarius Supranumerum, attulerunt Eminentiſſimi DD. Cardinales Franciſcus Burgheſius Tituli ſanctæ Mariæ Tranſtyberim pro Epiſcopo, Camillus Paulutius Tituli ſanctorum Joannis & Pauli, & Nerius Corſinus ſancti Euſtachii Diaconus, RR. PP. Fr. Raphael a Lucagnano Ordinis Minorum ſancti Franciſci Miniſter Generalis, Fr. Felix a Ro-

a Roma ex Vice-Commiſſarius Generalis Reformatorum, Fr. Benedictus Maria Galli Procurator Generalis Obſervantium, Fr. Alexius a Roma Procurator Generalis Reformatorum, Fr. Petrus Joannes Molina Procurator Generalis Recollectorum, & Fr. Vincentius Antonius a Caprarola Definitor Generalis.

In quarta pro ſancto Joſepho a Leoniſſa, viam demonſtrante D. Joanne Baptiſta Lizzani Supranumerum ſecundo Cæremoniarum Magiſtro, adfuerunt præter Eminentiſſimos Cardinales Antonium Xaverium de Gentilibus Presbyterum ſancti Stephani in Cœlio Monte vices Epiſcopi Cardinalis ſupplentem, Carolum Albertum Guidobonum Cavalchini Tituli ſanctæ Mariæ de Pace, & Marium Bolognetti ſanctorum Coſmæ & Damiani Diaconum, ſex alii Ordinis Capuccinorum Patres dignitatis gradu præſtantes, nempe Fr. Philippus ab Ameria Provinciæ Romanæ Miniſter Provincialis, Fr. Bonifacius Romanus, Fr. Joannes a Collepardo, Fr. Franciſcus Antonius a Fivizzano, Fr. Carolus Antonius a Vultrio Definitores Provinciales, & Fr. Gregorius Romanus Ex-Definitor, Cauſæque Canonizationis beati Joſephi Poſtulator.

Quintam demum ſanctæ Catharinæ de Ricciis, ductore D. Franciſco Manganoni tertio ſacrarum Cæremoniarum Magiſtro ſupra numerum, detulerunt pro Epiſcopo Eminentiſſimus Fr. Joannes Antonius Guadagni Cardinalis Tituli ſanctorum Silveſtri & Martini ad Montes, ac Eminentiſſimi Cardinales D. Fortunatus Tamburini Tituli ſancti Matthæi in Merulana, & Proſper Columna de Sciarra ſancti Georgii ad Velum aureum Diaconus: abſente Reverendiſſimo P. Fr. Thoma Ripoll Magiſtro Generali Ordinis Prædicatorum, qui annos exceſſerat nonaginta, cereum primum detulit Reverendiſſimus P. Fr. Nicolaus Ridolfi Sacri Palatii Magiſter, alios verò RR. PP. Magiſtri Fr. Vincentius Maria Ferretti Procurator Generalis totius Ordinis, Fr. Joſephus Auguſtinus Orſi Sacræ Congregationis Indicis a Secretis, Fr. Alexander Pius Sauli ſupremæ Inquiſitionis contra hæreticam pravitatem, ſive Sancti Officii Congregationis Commiſſarius, Fr. Antonius Bremond Provincialis Daciæ, & Fr. Joannes Thomas de Boxardos Provincialis Aragoniæ, Reverendiſſimo Patri Magiſtro Generali hoc in munere ſubſtitutus.

Summus Pontifex perceptis oblationibus lavit ex more manus, (ad cujus munus ſelectos Nobiles Laicos deduxere alternatim & D. Lucas Verdiani & D. Alexander Mariani noviſſimi Cæremoniarum Magiſtri) perrexit ad Altare, ex quo data Pace iterum diſcedens Solium repetivit, in eo Communionem ſub utraque ſpecie ritu ſupremi Eccleſiæ Hierarchæ ſtatuto ſumpturus; quam quidem conſuetudinem non eſſe myſterio vacuam, ex allatis a præcitato Juſtiniano Chiapponi Apoſtolicarum Cæremoniarum Magiſtro rationibus evidentiſſimè conſtat.

Abſoluta deinde Miſſa in Altari, & Pontificali Benedictione Populo impertita, depoſito præterea ſupra principem Aram Pallio deſcendit

Papa

Papa ad ſellam geſtatoriam, quæ ante Altare, nec longe ab eodem parata tunc fuerat. In ea compoſitus, tiara tectus chyrotheciſque & annulo Pontificali denuo ſumptis conſuetum Presbyterium accepit ab Eminentiſſimo Archipresbytero Baſilicæ Annibale Cardinali Albano una cum duobus Canonicis Sacrario Præfectis; nempe RR. PP. Jacobo Vittori, & Joanne Franciſco de Abbatibus Oliverio; eis verò ipſe ſuiſmet ſanctiſſimis manibus tradidit aureum Calicem & Patenam, non ſolùm materia, ſed opere conſpicuam, quibus eo die Deo libaverat, ut eſſent perenne tam eximiæ ſolemnitatis, ſuæque pietatis erga divum Petrum Apoſtolorum Principem argumentum. Ac Presbyterio quidem, quod acceperat, in Clericos erogato, eoque multo ſplendidiùs repenſo, rei tantæ memoriam alio quoque monumenti genere teſtatam voluit, largitione nimirum novi Numiſmatis, quod novorum quinque Sanctorum repræſentabat imagines cum Epigraphe: *Univit, palmamque dedit*.

Poſthæc EE. Cardinalium Senatu dimiſſo, divertit Sanctitas Sua in Tentorium extra Theatri ambitum de induſtria comparatum, ubi ſacras veſtes exuit.

Supereſt [a], ut agamus gratias Deo noſtro ſuper omnibus diſpoſitionibus ſuis, quod infirmos nos novis hiſce Eccleſiæ ſuæ voluit fulcire columnis; congratulemur & Sanctis, quibus magna fecit Dominus introducens eos in gloriam ſuam, ut Feſtivitas quæ merito eorum virtutum hodie votiva impenditur, ipſorum nobis efficiatur meritis, & precibus ſalutaris.

Quod ſponſum eſt ſupra, Protonotariorum Inſtrumentum hìc accipito.

IN NOMINE DOMINI AMEN.

SAnctiſſimus Dominus Noſter BENEDICTUS Divina Providentia Papa XIV. omnibus iis, quæ ſuper ſolemnibus Sanctorum Canonizationibus peragenda a Summis Pontificibus Prædeceſſoribus ſuis in eorum Conſtitutionibus ſancita ſunt, rite peractis; tandem anno ab Incarnato Verbo milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo ſexto, Indictione nona, Pontificatus ejuſdem Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Anno ſexto: Die vero 29. Junii Feria quarta, Feſto SS. Apoſtolorum Petri & Pauli hujus Almæ Urbis Patronorum Principalium, in Baſilica Vaticana, ſplendida ingentique pompa exornata, devenit ad ſolemnem Canonizationem beatorum Fidelis a Sigmaringa Ordinis Min. S. Franciſci Capuccinorum, Camilli de Lellis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis Fundatoris, Petri Regalati Min. Obſervan. S. Franciſci, Joſephi a Leo-

a *S. Bernardus Serm. de S. Malach.*

a Leoniſſa Ordinis Minorum ſancti Franciſci Capuccinorum, & Catharinæ de Ricciis Sanctimonialis Profeſſæ Ordinis S. Dominici.

Ad implorandum a Patre luminum lumen & conſilium, necnon beatiſſimæ ſemperque Virginis Mariæ patrocinium, & aliorum Sanctorum & Sanctarum opem & auxilium in re tanti ponderis, quæ profectò gravior, dignior & major eſt, quæ peragi poſſit a Summis Pontificibus, cum in ea potiſſimùm Vicaria Chriſti poteſtas, quam gerunt in Terris, eluceſcat, juxta conſuetum Ordinem ſolemnemque Ritum præhabita fuit ſolemnis Supplicatio.

Sanctiſſimus Pontifex ſacris Veſtibus indutus ex Aula Paramentorum inter Eminentiſſimos DD. Cardinales Carolum de Marinis, & Alexandrum Albanum S. R. E. Diaconos antiquiores, ad Cappellam Sixtinam proceſſit, & intonato Hymno: *Ave Maris Stella*: Primiſque ejuſdem Hymni verſibus per Cantores Pontificios abſolutis, Sedem Geſtatoriam conſcendit.

Præeuntibus utroque Clero, Prælatorum Romanæ Curiæ Collegiis, Baſilicæ Vaticanæ Pœnitentiariis, Abbatibus, & Generalibus in Cappella Pontificia locum habentibus, Epiſcopis, Archiepiſcopis Pontificio Solio Aſſiſtentibus, & non Aſſiſtentibus, & inter Sacrorum Rituum Conſultores Patriarchis, & Eminentiſſimis denique S. R. E. Cardinalibus, omnibus juxta eorum Ordines ſacris Veſtibus indutis, & dextera manu accenſum cereum geſtantibus, Summus Pontifex Vaticanum Templum ingreſſus, & ea, qua par erat, reverentia, a Reverendiſſimo ejuſdem Baſilicæ Capitulo exceptus, Cantoribus Capituli Antiphonam: *Tu es Petrus*: modulantibus, ante Altare Sanctiſſimæ Trinitatis, ubi erat Auguſtiſſimum Sacramentum publicæ Venerationi expoſitum, conſtitit, & e Sede Geſtatoria deſcendens paulisper oravit; mox ad eandem Sedem reverſus, delatus fuit (ſemper tamen ſupplicabundo ritu) uſque ad principem Apoſtolorum Aram, brevibuſque ibi precibus effuſis, in Solio ſe recepit, & Eminentiſſimos Cardinales, Reverendiſſimos Patriarchas, Archiepiſcopos, & Epiſcopos Pontificio Solio Aſſiſtentes, & non Aſſiſtentes, necnon Pœnitentiarios Vaticanæ Baſilicæ ad Obedientiam admiſit.

Obedientia expleta, Eminentiſſimus Dominus Joachimus Ferdinandus Presbyter Cardinalis Portocarrero a Sanctiſſimo Domino ad poſtulandam Canonizationem Procurator ſpecialiter deputatus, necnon Illuſtriſſimus Dominus Comes Virgilius Montecatinus Sacræ Conſiſtorialis Aulæ Advocatus ab eodem Sanctiſſimo Domino ad hoc pariter ſpecialiter electus (uno ex Cæremoniarum Magiſtris eos admonente, & ducente) ante imum Pontificii Solii gradum conſtiterunt, & Dominus Advocatus Montecatinus in genua provolutus, ejuſdem Eminentiſſimi D. Cardinalis Portocarrero Procuratoris nomine, ut Beatis Fideli a Sigmaringa, Camillo de Lellis, Petro Regalati, Joſepho a Leoniſſa, & Catharinæ

næ de Ricciis cultus & Sanctorum honores decernerentur, Sanctitatem Suam inſtanter exoravit.

Illuſtriſſimus Dominus Cajetanus Amatus Literarum Apoſtolicarum ad Principes a Secretis ſtans e ſiniſtro Solii latere hujuſmodi Poſtulationi, Sanctitatis Suæ nomine reſpondit. Quod cum Sanctiſſimus Pater in tam gravi deliberatione lumen priùs & auxilium de Sancto ſibi implorandum cenſeret, ideo jubebat, quod omnes Ordines, totuſque qui adſtabat Populus cum Apoſtolico Senatu, Deum Optimum Maximum humillimè deprecarentur, ut cor mentemque ſuam cœleſti luce illuſtrare, & imperſcrutabilis voluntatis ſuæ beneplacitum aperire dignaretur.

Ad hæc Summus Pontifex deſcendens e Solio flexis genibus ante Faldiſtorium procubuit, ſimiliterque Cardinales, Patriarchæ, Archiepiſcopi, Epiſcopi ceterique omnes genua ſubmiſerunt ad orandum, & ſtatim duo Cantores ante gradus Altaris Apoſtolorum, litanias Sanctorum cecinere, eiſque abſolutis, & Sanctiſſimo Domino Noſtro ad Solium reverſo, ibidemque compoſito:

Eminentiſſimus Cardinalis Portocarrero Procurator, & Dominus Advocatus Montecatinus ad imum Solii gradum, ut antea, Sanctitati Suæ denuo ſeſe obtulerunt, & Dominus Advocatus pariter Eminentiſſimi D. Procuratoris nomine pro eorumdem Beatorum Canonizatione rurſus & inſtantiùs poſtulavit.

Sed a Domino Literarum Apoſtolicarum Secretario denuo Sanctitatis Suæ nomine accepto reſponſo: Quod Sanctiſſimus Pater antequam tanto operi ſupremam manum imponeret, pro majori animi ſui illuſtratione mandabat, ut ferventiùs ad Deum preces iterarentur, ſtatim novis precibus per Eminentiſſimum Dominum Cardinalem Diaconum indictis, hoc verbo: *Orate*; Sanctiſſimus Dominus iterum ad Faldiſtorium oraturus perrexit, univerſo quoque Venerabili Confeſſu in genua provoluto; & ſubinde Sanctitas Sua intonato Hymno: *Veni Creator Spiritus*; eoque a Cantoribus abſoluto cum ſuo Verſiculo: *Emitte Spiritum tuum*: cecinit orationem Spiritus ſancti.

Sanctitas Sua ad Solium reverſa tertiam demum & ultimam inſtantiam excepit a prædicto Domino Advocato Montecatino, qui Eminentiſſimi D. Cardinalis Portocarrero Procuratoris nomine, ut ſupra, Beatorum ſæpiùs prælaudatorum Canonizationem inſtantiſſimè poſtulavit.

Et tertiò pariter idem Dominus Literarum Apoſtolicarum ad Principes Secretarius, Sanctiſſimi Domini Noſtri nomine reſpondens, eidem Eminentiſſimo Domino Cardinali Portocarrero Procuratori, & Domino Advocato Montecatino Eminentiæ Suæ nomine poſtulanti, propenſam paratamque Sanctitatis Suæ ad ſolemnem Beatorum Canonizationem deveniendi voluntatem ſignificavit, palamque fecit.

Tunc Sanctiſſimus Dominus, conſurgentibus Eminentiſſimis Patri-

bus, erectis ad Cœlum oculis nova quadam cœlesti luce refulgentibus ex infallibili veritatis Cathedra, in qua Mitrâ adhuc insignitus considebat, prout & suprema Judicantis Vicarii Christi majestas, & rei quæ peragebatur, gravitas pro dignitate postulabant, super formali eorundem Beatorum Canonizatione, alta, clara plenaque Dei Spiritu voce ultimam suam definitivam Sententiam edidit & pronunciavit, & beatum Fidelem a Sigmaringa sanctorum Martyrum numero cooptavit, & beatos Camillum de Lellis, Petrum Regalati, & Josephum a Leonissa inter Confessores non Pontifices connumeravit, & beatam denique Catharinam de Ricciis Albo sanctarum Virginum, & non Martyrum adscripsit.

Incredibili sanè universi Cœtus lætitiâ, totiusque adstantis Populi exultatione receptâ, & a Domino Advocato Montecatino acceptatâ Sententiâ a Sanctissimo Domino rite prolatâ, præfatus Dominus Advocatus Sanctitati Suæ gratias agens immortales, ut super eadem Sententia solitæ Apostolicæ literæ in forma Bullæ expedirentur apud Sanctitatem Suam humiliter institit; ad cujus preces Sanctitas Sua clementer indulgens respondit: *Decernimus*: Et statim Eminentissimus Portocarrero Procurator gratias acturus Solium conscendit, & in signum gratiarum, quas humiliter Sanctissimo Patri referebat, ejusdem manum & genu exosculatus, suis se Ordini & loco restituit.

Conversus interim Dominus Advocatus Montecatinus ad Nos Protonotarios Actioni præsentes rogavit, ut super præhabitis unum vel plura, publicum seu publica, Instrumentum vel Instrumenta ad perpetuam rei memoriam conficeremus; ad cujus instantiam ego Franciscus Maria Protonotarius Riccardi uti Protonotariorum Collegii Decanus, tum proprio, tum meorum Collegarum præsentium, & Collegii nomine respondi: *Conficiemus*: Et Sanctissimi Domini Nostri Papæ Familiares & specialiter Illustrissimos DD. Paulum Zani Bononiensem, & Josephum Mariam Puoti Neapolitanum ab intimo Sanctitatis Suæ Cubiculo, in hujus rei Testes vocatos adhibui his verbis: *Vobis Testibus*:

In tanti perfecti Operis gratiarum actionem Summus Pontifex depositâ Mitrâ surrexit, & vix prima Hymni: *Te Deum*, verba cum cantu protulerat (reliqua Cappellæ Cantoribus concinentibus), quod statim excitatis illic prius, & subinde ex Arce sancti Angeli obstrepentibus, & undequaque resonantibus per Urbem lætitiæ signis, audivit, & nova hæc lætata est Sion, benedicens Domino, quod eos, quos jamdudum in partem hæreditatis suæ vocaverat & admiserat in Cœlis, colendos, invocandos imitandosque nobis nunc exhiberet in terris.

Emissa posthac ab Eminentissimo Cardinali Diacono Evangelium cantaturo Confessione, additis in ea nominibus Sanctorum nuperrimè canonizatorum, Eminentissimus Carasa Episcopus Cardinalis Assistens Indulgentiam evulgavit: Plenariam videlicet pro omnibus illic præsentibus, & annorum septem & totidem Quadragenarum quotannis, eorundem Sanctorum sepulchra visitantibus. Tri-

Trina tandem Papali Benedictione ſolenniis Canonizationis abſolutis, Sanctiſſimus Pater ad parvum Solium contendit, & dum Hora Tertia decantabatur, Pontificalibus indumentis & Inſignibus de more exornatus, iterum, Sacris operaturus, ad Aram Apoſtolorum ſe contulit & Miſſam cecinit, ſervato in omnibus ſacro ſolemni ſolito Ritu præterquam ad Evangelium & ad Offertorium, quorum primo latinè priùs, ac deinde græcè de more decantato, Sanctitas Sua ſingulari, qua pollet cum eximia pietate conjunctâ doctrinâ luculentiſſimam Homiliam habuit, qua & de feſto, qui ſanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli martyrio conſecratus agebatur die, & de ſolemni Beatorum ſuperiùs relatorum ab ipſa præhabita Canonizatione miro ordine, incredibili ſermonis venuſtate, gravi ſententiarum pondere, & ea quæ ſummum Antiſtitem decet, dicendi majeſtate verba fecit, cunctis Venerabilis Confeſſus Ordinibus plaudentibus ſimul & admirantibus.

Secundo autem (Offertorio nempe) perlecto eadem Sanctitas Sua a quindecim Eminentiſſimis Cardinalibus Sacrorum Rituum Congregationi præpoſitis Oblationes per eorum nobiles Eccleſiaſticos Familiares delatas excepit, necnon ab Eminentiſſimo Cardinali Portocarrero Canonizationis Procuratore Oblationes aliàs minores quas Religioſi Viri Cauſarum eorundem Sanctorum Poſtulatores deferebant.

Hæc omnia peracta fuerunt in Baſilica Vaticana, die, menſe & anno quibus ſupra; & quia his omnibus dum peragerentur, Nos Protonotarii de numero Participantium interfuimus; ideo requiſiti & rogati ut de illis unum vel plura, publicum ſeu publica, Inſtrumentum vel Inſtrumenta ad perpetuam rei memoriam conficeremus; præſens hoc publicum Inſtrumentum confecimus, ſubſcripſimus & publicavimus, ſolitoque Collegii Noſtri Sigillo muniri, & in noſtro Archivio, ut perenne ſemper extet documentum, Secretario noſtro perdiligenter aſſervari, & ſubſcribi mandavimus. Actum ubi ſupra præſentibus, quibus ſupra Teſtibus ad præmiſſa vocatis, habitis, atque rogatis.

Ita eſt F. M. Protonotarius Riccardi Collegii Decanus.

Loco † Signi.

Franciſcus Dominicus Clementi ejuſdem Collegii Secret.

Literæ Decretales de uniuſcujuſque Beati Canonizatione ſub plumbo datæ recenſentur.

LITERÆ DECRETALES CANONIZATIONIS

B. FIDELIS A SIGMARINGA MARTYRIS.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

A VInea electa, quam plantavit dextera Domini, cujus unica vitis Chriſtus, tot autem palmites, quotquot in Chriſto radicati Fideles interiori gaudent ipſius vivificæ nutritionis illapſu, providam circa ſe cœleſtis Agricolæ curam & ſolicitudinem in eo potiſſimùm experitur, quod omnes palmites non ferentes fructum, juſto judicii rigore ſuccidi & tolli; fructiferos verò atque feraces, ut fructum plus afferant, ſalubri ac pia ſeveritate purgari, nunc quidem occultè perſentit, nunc autem apertiùs atque evidentiùs agnoſcit. Hanc ſanè æquabilem Divinæ ſimul juſtitiæ bonitatiſque rationem manifeſtè agnoſcimus in præclaro beati Martyris Fidelis certamine; in quo & deteſtantes miramur eorum duritiam cordis, obcœcatam ſævitiam, qui a felici, qua portabantur radice, ſuâ culpâ ſemel exciſi, oblatam ſibi a Domino pacem & gratiam pervicaciter repulerunt; Angelum verò pacis evangelizantem ſibi bona, apprehenſum & cæſum occiderunt; & illius triumpho plaudentes gratulamur, qui in Dei & Eccleſiæ charitate fundatus, poſt multos bonorum operum fructus, animam demum ac vitam ſuam, oblationem acceptam Domino meruit exhibere. Sicut enim illi veſano erroris ſpiritu in furorem acti, & ſanguinem juſti per ſummum ſcelus effundentes ſatis declararunt, nequaquam ſe ad Regnum dilectionis Filii Dei pertinere; ita dum glorioſus Martyr pro catholicorum Dogmatum integritate, & errantium Proximorum ſalute perpetuos labores, ærumnas, pericula, mortem denique ipſam fortiter ſubjit, profectò vitam ſuam non tam inimicorum ferro præciſam amiſiſſe, quàm veluti maturum cœleſtibus horreis fructum, in manus Dei depoſuiſſe dicendus eſt.

Hunc itaque beatum Virum, catholicæ Fidei præconem, adſertorem, Martyrem, ſolemni judicio noſtro, cum Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium, necnon Patriarcharum, plurimorumque Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum Romæ congregatorum conſilio & aſſen-

A *Exordium.*

& assensu, agnitum atque probatum, Apostolica Auctoritate humilitati Nostræ divinitùs concessa, universæ Ecclesiæ Dei colendum & venerandum proponimus: Qui Sigmaringæ Constantiensis Diœcesis in Svevia Oppido, honesta Rojorum stirpe, catholicis pjisque Parentibus ortus A anno Domini MDLXXVII., & salutari lavacro tempestivè regeneratus, innocenter exactâ pueritiâ, & sequenti ætate in honestissimarum disciplinarum & scientiarum studiis cum laude transactâ, nobilibus deinde Adolescentibus Italiam Galliamque peragrantibus comes & gubernator datus, sex ferme annorum spatio, tum eorum, tum propriæ eruditioni & virtuti promovendæ sedulam navavit operam. Mox utriusque Juris lauream Friburgi adeptus, Advocati munus Ensishemii in Alsatia professus est. Verùm quum ipsius animus desideriis secularibus neutiquam inhærens, ad christianæ perfectionis studium interiori Dei voce traheretur; turbulentas Fori controversias, atque suspecta negotia citò dimisit, seque Divinis obsequiis pleniſſimè dedicaturus, sacris simul Ordinibus initiari, & in Religiosam Familiam Fratrum Minorum S. Fran- B ciſci Capuccinorum admitti postulavit. Utriusque voti compos effectus, post primum Missæ Sacrificium die festo ejusdem S. Francisci religiosissimè peractum, arctioris Instituti habitum atque rationem novumque Fidelis nomen (quum antea Marcus vocaretur) velut in auspicium præclaræ Fidei, quam Deo & Ecclesiæ usque ad mortem præstiturus erat, assumpsit.

Evangelicæ paupertatis, continentiæ, obedientiæque vota, ad quæ toto constituti Tirocinii decursu, omnium virtutum exercitatione se comparaverat, eo spiritu emisit, ut semper hoc ipsum inter maxima erga se Divinæ largitatis beneficia commemoraverit, quod ad ea profitenda vocatus fuerit & admissus. Quare de ipsorum implemento omni ex parte solicitus, & quum privatam in Cœnobio vitam ageret, Regula- C ris vitæ disciplinam summo studio atque humilitate servavit; & quum deinceps, ex obedientia, Conventus Veldkirchiensis regimini diu præfuit, consummatum se perfectionis Magistrum aliis etiam exhibuit; pro Dei gloria & animarum salute zelo flagrans, in exhortandis ad pietatem & concordiam Fratribus alacer, in corripiendis cum mansuetudine potens, in obeundis pro subditorum cura & levamine abjectis quibuscumque ministeriis laboriosus & humilis. De sua verò perfectione & salute super omnia solicitus, assiduus fuit in rerum Divinarum meditatione; ideoque ceteris, post nocturna precum & laudationum officia e Choro discedentibus, ipse in Ecclesia flexis genibus coram Sanctissimo Sacramento ad auroram usque in oratione Dei perseverare consuevit; insuper, præscripta Horarum Canonicarum psalmodia minimè contentus, duo alia Officia, nimirum de beatissima Virgine Maria, & de S. Fran-

A *Sancti Fidelis ortus, & vita ante ingressum in Religionem.* B *Capuccinorum Religionem ingreditur.* C *Ipsius virtutes.*

S. Franciſco Patriarcha ſuo quotidie recitabat. Quod autem ſæpe à Domino flagitabat, ut ſibi daretur vitam ab omni peccati labe immunem traducere, id, ut ſecuriùs obtinere mereretur, corpus ſuum ciliciis aliiſque voluntariis caſtigationibus afflictum perpetuâ ferè inediâ extenuabat, non ea tantum jejunia exactiſſimè obſervans, quæ ex legibus ſui Ordinis maximam anni partem comprehendere dignoſcuntur, ſed iis etiam id ultro adjiciens, ut ſolemnibus Adventus & Quadrageſimæ jejuniis, & Sanctorum quorundam pervigiliis a quocumque obſonio abſtineret, tum reliquis omnibus per annum Secundis, Quartis & Sextis Feriis ſolis leguminibus victitaret: In Deiparæ verò & Sanctorum Ordinis S. Franciſci pervigiliis, pane tantummodo & aquâ veſceretur; nec niſi ſub veſperam plerumque cibo ſeſe reficeret. Somno tandem ita parco utebatur, ut tribus, aut quatuor ad ſummum horis dormiendo tranſactis, reliquam noctis partem orationi, lectioni ſcribendiſque concionibus tribueret.

Quæ quidem, atque alia plura interiorum virtutum exercitia quum
A Fideli Dei Servo aſſidua & perpetua fuiſſe, probatum fuerit; mirari ſatis non potuimus, quomodo idem, dilatatis charitatis ſuæ ſpatiis, adeo ſe totum Proximorum ſaluti promovendæ tradiderit, ut quaſi nil aliud egiſſe, nil aliud cogitaſſe toto vitæ ſuæ tempore videatur. Quum enim a primis uſque Religioſæ profeſſionis annis, exacto Theologiæ curriculo, Sacramentalibus Fidelium Confeſſionibus excipiendis, & Prædicationi verbi Dei operam dare juſſus fuerit, difficile dictu eſt, qua diligentia & labore, qua libertate ac zelo, qua contentione, quo fructu, eximias haſce Sacerdotalis officii partes omni tempore impleverit. Omnia vitiorum genera, pravas omnes conſuetudines immaculatis chriſtianæ ſanctimoniæ legibus adverſantes, quà fidelibus exhortationibus, quà liberiori voce, & mirabili quadam eloquentiæ vi inſectatus, novos populo mores induxiſſe viſus eſt. Præcipuam verò curam ſtudiumque adhibuit in inveſtigandis Hæreticorum impietatibus ac fallaciis, ſi quem fortè aditum in Catholicorum animos, vel per ſeductorum fraudes & artificia, vel per Diaboli ſuggeſtionem, & ultroneam præſumptionis temeritatem, iis patefieri poſſe dubitaret; eiſdemque profligandis, nec ſuâ tantum operâ, ſed Magiſtratuum quoque ac Principum auctoritate, undequaque eliminandis fugandiſque feliciter adlaboravit.

Denique charitatis ſuæ plenitudinem ad externum quoque Proximorum levamen & auxilium extendens, omnes calamitoſos paterno ſinu complexus, Pauperum numeroſos greges collectis undique eleemoſynis ſuſtentabat; Pupillorum ac Viduarum ſolitudinem, comparata eiſdem Potentiorum ac Principum ope, ſublevabat; Carceribus incluſos, omnibus, quibus poterat, ſpiritualibus & corporalibus ſolatiis juvare; ægrotos quoslibet ſedulò inviſere, recreare, ac Deo conciliatos ad extremam

A *Charitas erga Proximum ſingularis.*

mam ſubeundam luctam armare non deſiſtebat. Quo quidem in genere nullam habuit uberiorem meritorum ſegetem, quàm quum Auſtriacus exercitus in iis Regionibus ſtationes habens, epidemico morbo univerſim ferè correptus, miſerandum de ſe pabulum languoribus & morti præbebat. Tunc enim videre licuit, qua charitatis flammâ ſuccenſus Fidelis eſſet, dum horrendas morborum & funerum ſpecies minimè refugiens, ægrotos Milites ſingulatim inviſere, ſolari, eorum ulcera contrectare, tabem & pædorem abſtergere, cibos ac medicamenta ipſis ſuppeditare, denique Eccleſiæ Sacramenta indefeſſo ſtudio miniſtrare, in deliciis habuit.

Quum itaque ſanctiſſimis Salvatoris Noſtri exemplis atque præceptis tam accuratè inſiſtens, duplici dilectionis ſpiritu ſe plenum oſtenderet, id optimo jure aſſequutus eſt Fidelis, ut ad Apoſtolici muneris conſortium, Divino conſilio, Superiorum judicio, Romanæ Sedis auctoritate adlegeretur; quò tandem eximiæ ſuæ charitatis, cujus illuſtria diu dederat ſpecimina, heroicum illum actum expleret, quo ſanè majorem nemo præſtat, ut animam ſuam poneret pro Dei gloria & Proximorum ſalute. Quum etenim fel. recordat. Prædeceſſores Noſtri Romani Pontifices Paulus V. & Gregorius XV. decreviſſent, graſſanti per conterminam Italiæ Rhætiam Hæreticorum dogmatum contagioni, per Orthodoxæ doctrinæ prædicationem, ſalutaria admovere remedia, & validum ſimul aggerem, ne latiùs error propagaretur, objicere; viſum eſt ex Capuccinorum potiſſimùm Familia delectos Viros, ipſo præſide ac duce Fideli, in hujuſmodi opus deſignare, qui animas diabolica fraude deceptas ad Eccleſiæ gremium revocare; eas verò, quæ Dei beneficio a peſtifera labe adhuc ſervabantur intactæ, in ſanctæ Religionis Fide conſervare niterentur. A

Hìc verò excelſa Fidelis virtus, quæ antea velut anguſtis concluſa limitibus ſe continuerat, tamquam latiſſimo ſibi aperto ad currendum ſtadio, totam ſe exſeruit & pleniſſimè manifeſtavit. Nec enim aſſequi dicendo poſſumus, quo animi ſervore ac zelo, quàm invictâ patientiâ atque conſtantiâ, quàm aſſiduis duriſque laboribus impoſitum ſibi munus fuerit executus; nunc ſtantes in fide confirmans, nunc nutantibus opportunè ſuccurrens; hìc lapſos ad pœnitentiam revocans, illic obfirmatos in impietate cum omni fiducia increpans & impugnans; non modò in Catholicorum Eccleſiis, ſed in ipſis quoque Hæreticorum Ædibus, per vicos præterea atque plateas, per domos & ruſticana tuguria, per aſpera & invia montium, in ſudore & angore, in fame & frigore & nuditate, in periculis & vitæ diſcrimine; itaut admirabilis zeli, ſanctitatis, atque doctrinæ teſtimonium ab ipſis etiam ſtupentibus Hæreticis extorqueret.

Excitabat eum ad præclaros exantlandos labores, non modò ſuſcepti

A *Miſſionibus in Rhætia præficitur.*

pti officii ſublimitas, & uberrimus animarum fructus, quem in multis quotidie Hæreticis ex omni ordine atque ætate ad Eccleſiæ ſinum redeuntibus apertè cernebat; verùm etiam occulta quædam & blanda ſpes illius obtinendi finis, quem multò ante ſibi propoſitum, & votis ardentibus expetitum, vix tamen ſe aliquando aſſecuturum fore putaverat, ut ſcilicet dignus efficeretur pro nomine Chriſti ſanguinem & vitam profundere.

Et quidem non diu tulit humani generis hoſtis, hunc ſibi Virum tot prædas è faucibus eripere, dumque fiduciam conceperat, novas in dies Nationes, nova Regna in ſuam poteſtatem ſe redacturum, jam ferè ſibi ab acquiſitis imperio ſuo terris migrandum eſſe. Videns ergo Fidelem
A plura quotidie ad deſtructionem erroris, & Catholicæ veritatis propagationem utiliter conſtituere, ejuſque conſilia incredibili populi voluntate, auctoritate quoque Principis in tota Regione conſtabiliri, nonnullos ex pervicaciſſimis impietatis ſectatoribus diabolico furore complevit; miſitque in cor eorum, ut Virum Dei, profanorum dogmatum rituumque deſtructorem, Apoſtolicæ Miſſionis ducem de medio tollerent. Qui quum noviſſent eum in quodam Oppido, Luceyn nomine,
B commorari, miſerunt ad ipſum aliquos ex vicino Sevienſi Pago, qui pietatem verbo ſimulantes rogarent eum, ut proximo die Dominico, ad eorum Eccleſiam concionaturus ſe conferret; oſtendentes haud inutilem apud ipſos fore ſalutaris doctrinæ prædicationem. Quamvis autem multa eſſent, quæ inſidiarum ſuſpicionem Fideli meritò facerent; ne tamen Apoſtolico muneri aliqua ex parte deeſſe videretur, quum præſertim martyrii certamen ſibi nequaquam declinandum putaret, conſtituta die, quæ fuit VII. kalend. Majas anno ſalutis MDCXXII., eorum ſalutis cupidior quàm vitæ ſuæ, ad præfatum Sevienſem Pagum tempeſtivè perrexit: Cumque in primis omnipotenti Deo immaculatam Hoſtiam obtuliſſet, ſeque Euchariſtici Panis alimento roboraſſet, Divini ardoris incendia ſpirans, ſuâque voluntate jam Martyr, ſuggeſtum conſcendit: In quo quum inſtantis mortis præſagium inveniſſet in hæc verba conſcriptum: *Hodie prædicabis, & non amplius*: ; non ideo tamen formidine fractus, nec de concepto zeli fervore quidquam remittens, cœpit frequentiſſimo populo libera voce, ut ſolebat, veritatem annunciare, hortarique errantes, ut redirent ad Eccleſiam intemeratæ Fidei alumnam, nutricem beatæ ſpei. Cum ſubitò armatis hominibus Templum completur, qui impetu facto, inſaniſque clamoribus elatis, Concionem perturbant, cumque omnes in unum Fidelem arma, fuſtes, tela dirigerent, quidam ex iplis ignito globulo exploſo, irrito quamvis ictu, eundem trajicere conatur. Tum demum Fidelis extremam ſibi vitæ horam adventaſſe conſpiciens, e cathedra deſcendit, & ante majorem Aram in genua provolutus, quum ſe, vitam, & ſanguinem ſuum in holocauſtum Deo lubens obtu-

A *Perſecutio in eum excitatur.* B *Ipſius Martyrii narratio.*

obtuliſſet, ſuumque agonem, Eccleſiæ pacem, ipſos demum perſecutores ſuos, crudelia corda, cruentos animos Domino commendaſſet, ſcuto Fidei & loricâ ſpei armatus, per oſtium e latere Eccleſiæ patens, ad non dubiam mortem impavidus properavit. Qua in re non minor apparuit illius magnanimitas & fortitudo, quàm ſi atrociſſimos cruciatus, atque diuturnos dolores corpori ſuo inuſtos fortiter patienterque toleraſſet. Quis enim putet minorem vim adhibitam eſſe homini, cujus animo præſentis mortis aſpectus, perſpicuum cædis periculum, non ſine tumultu horrendiſque minis objectum eſt; quàm ſi ipſius corpus afflictum fuiſſet tormentis atque vulneribus, quæ fortes ſæpe viri naturali quadam virtute conſtanter tuliſſe memorantur? Veruntamen hanc fortitudinem Militi ſuo donavit is, qui pro illo prior in Cruce ſanguinem fudit.

Vix itaque Fidelis e Templi foribus modico ſpatio proceſſerat, quum impiorum manus cum gladiis, haſtis ferratiſque fuſtibus eum circumſiſtunt, ac furentium belluarum more in ipſum irruentes, vulneribus ſupra viginti confodiunt, atque immaniſſimè contundunt. Ille autem ſereno vultu horrendos ictus excepit, ſublatiſque quantum poterat in Cœlum oculis, lætus & hilaris, quod ſibi datum eſſet pro Eccleſiæ Fide glorioſam mortem occumbere, in manus Dei, cui omnia vivunt, ſpiritum exhalavit.

Invicta Fidelis in perferenda morte conſtantia, chriſtianaque animi magnitudo, cujus non ſuſpecti teſtes facti ſunt ipſi Sicarii, Hæreticos quoque in admirationem traxit, & alicujus ex ipſis mentem ita illuſtravit, ut paulò poſt ex magiſtro erroris diſcipulus fieret veritatis. Catholici verò, quibus & illius vitæ ſanctitas, & prædicationis veritas, & pretioſæ mortis cauſa perſpectæ erant, minimè dubitarunt, Fidelem ipſum Martyris loco habere, ejuſque opem apud Deum in anguſtiis & neceſſitatibus implorare. Itaque ſeptimo poſt menſe conciſas Fidelis exuvias ex eo loco, ubi primùm humatæ fuerant, ad Eccleſiam Curienſem triumphali veluti pompa, Auſtriacis comitantibus copiis, atque univerſo Clero & Populo obviam prodeuntibus, detulerunt. Neque verò diſtulit Altiſſimus, editis ſignis atque prodigiis, oſtendere quàm accepta ſibi eſſent præſtita Martyri ſuo obſequia, & vota fidelium ipſius interventioni commendata. Etenim ille idem Archiducis Auſtriæ Exercitus haud ita multò poſt contra rebellantes illius Regionis Hæreticos arma ferens, non occulto dumtaxat Fidelis præſidio, ſed & ipſius viſibili ductu, quem & complures Milites, & ipſemet Hæreticorum Dux clariſſima in luce ſtrictoque gladio ſibi minitantem conſpexerunt, inſignem de perduellibus victoriam reportavit. Cumque innumeri quotidie fideles, qui ſe Martyris precibus commendabant, in rebus etiam naturæ vires prætergredientibus, votorum compotes fieri ſe teſtificarentur;

A *De fama Sanctitatis, & Miraculorum S. Fidelis.*

eaque fama per universam Ecclesiam in dies magis augeretur; visum est Apostolicæ Sedi, instante potissimùm Venerabili Cœtu S. R. E. Cardinalium negociis Propagandæ Fidei præpositorum, (qui, post eam Congregationem constitutam, primum hunc ex Missionariis a se ablegatis pro Christo mortem oppetiisse gloriabantur), legitimas Inquisitiones atque Processus auctoritate Apostolica confici; ut, si de Fidelis martyrio pro catholicæ Fidei causa perpesso, & juxta tutissimam Ecclesiæ Romanæ disciplinam de miraculis præterea ipsius intercessione a Deo patratis rite constitisset; debitus ipsi cultus in terris cum Sanctis Martyribus, quorum consortium in Cœlis obtinuerat, ab Ecclesia exhiberi posset.

A Cœpta sunt igitur usque a temporibus fel. record. Prædecessoris Nostri Urbani Papæ VIII., eoque annuente & jubente, hujusmodi Inquisitionum Acta, quæ per integrum ferè seculum continuata, tandem instantibus clar. memor. Carolo VI. Hispaniarum Catholico & Romanorum Rege in Imperatorem electo, & Charissima in Christo Filia Nostra Elisabetha Christina earundem Hispaniarum Catholica ac Romanorum Regina Illustri, nunc ipsius Caroli Vidua, aliisque supremis Principibus, nec non prædicta Congregatione S. R. E. Cardinalium de Propaganda Fide, magnoque numero Antistitum & Procerum Germaniæ, totoque præfato Ordine Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum, sub piæ memoriæ Benedicto Papa XIII. similiter Prædecessore Nostro ad examen deducta, & primò quidem pro validis agnita, mox ad eruendas Martyrii & Miraculorum prædictorum probationes, totius Congregationis Sacrorum Rituum judicio subjecta fuerunt. Cumque Nos ipsi tunc in minori statu Promotoris Fidei munus gerentes, pro officii nostri debito, quæcumque super duplici hujusmodi judicii capite animadverti aut objici poterant, diligentissimè adnotare, & tam voce, quàm scripto deducere non omiserimus; triplici ipsius causæ examine, ut moris est, in prædicta Congregatione Sacrorum Rituum
B præmisso, idem Benedictus Prædecessor, audito ejusdem Congregationis consilio, causâque cognitâ, die XXIV. Februarii anni MDCCXXIX. pronunciavit, constare de Martyrio in odium Fidei catholicæ a FIDELI perpesso, ac de veritate quatuor potissimùm Miraculorum ad invo-
C cationem ipsius beati Viri a Deo editorum; quorum primum fuit, quod exorto in Arce Majenfeldensi maximo incendio, eoque inter aptissima ignis alimenta, ligna nimirum & pyrii pulveris cumulos increbrescente, invocata apud Deum Fidelis ope, statim restinctum fuit, Secundum, quod Monialis quædam, nomine Cæcilia Munsingerin, horribili inflammatione mamillæ cum suspicione cancri plures jam dies excruciata, admotis glorioſi Martyris Reliquiis, perfectam sanitatem illico

A *Actorum series.* B *Decretum de martyrio, & causa martyrii.*
C *Miracula pro Beatificatione approbata.*

lico recuperavit. Tertium, quod oculus Infantis Pauli Franciſci Papuſſin a primis ipſius vitæ diebus humore diffluens, apertoque foramine, & pellicula ſuperinducta, excipiendæ luci jamjam ineptus, quum a medica facultate auxilium fruſtra quæreretur, concepto a Matre voto in honorem ipſius Fidelis, naturali integritati reſtitutus fuit. Quartum denique, quod Gaſpar Stigher ob quinquennales dorſi dolores ad omnem ferè corporis motum impotens factus, quum ſe Fidelis patrocinio commendaſſet, ad tactum mucronis, quo Dei Servus confoſſus fuerat, momento temporis convaleſcens, non itineri modò, ſed & ruſticis quibuſque laboribus ipſa die ſe dedit, integris viribus exinde utens. Quare audito iterum præfatæ Congregationis conſilio ſuper tuto progreſſu ad formalem ipſius Servi Dei Beatificationem, idem Be- A
nedictus Prædeceſſor per ſuas Literas in forma Brevis datas die XXI. Martii ejuſdem anni ipſum Fidelem in Beatorum Martyrum numero recenſeri, ejuſque memoriam, imagines, atque reliquias religiosè coli, Divina quoque Officia, & Miſſas in ipſius honorem a Fratribus Minoribus prædicti Ordinis Capuccinorum, univerſoque Clero nonnullarum Civitatum & Oppidorum celebrari permiſit.

Cum autem Beati gloria novorum prodigiorum famâ, & impen- B
ſiori fidelium cultu in dies amplificaretur, & præfati Supremi Principes, & S. R. E. Cardinales, aliique per Orbem Antiſtites & Proceres, idemque Capuccinorum Ordo pias ſuper eo inſtantias iterarent, placuit fel. record. Deceſſori Noſtro Clementi Papæ XII., non ſolùm Lectiones proprias de ipſius beati Fidelis vita & martyrio a prædicta Sacrorum Rituum Congregatione recognitas in ejuſdem Officio recitari, ejuſque nomen in Martyrologio Romano deſcribi; ſed etiam reaſſumptâ causâ, novos auctoritate Apoſtolica Proceſſus inſtrui conceſſit ſuper Miraculis, quæ poſt indultam ipſi venerationem accidiſſe dicebantur: Cumque hujuſmodi Proceſſus ante omnia rite & validè confectos eſſe conſtiterit; ex quatuor Miraculis inibi recenſitis, & in prædicta Congregatione Sacrorum Rituum ſemel, bis, tertiò, audito ſemper oretenus & in ſcriptis dilecto Filio Promotore Fidei, examinatis, duo præcipuè reperta ſunt pleniſſimis probationibus teſtata, & omnem naturæ vim excedentia; quæ quum deinde Nos ipſi privatis ſtudiis accuratiſſimè diſcuſſerimus, ea tandem, invocato ſæpe Divini Luminis auxilio, ſolemni Decreto noſtro, die XVIII. Januarii anni MDCCXLIV. in Feſtivitate Cathedræ beati Petri Apoſtoli edito approbavimus & publicavimus. Unum eorum accidit C
dilecto Filio Fr. Candido a Mediolano Sacerdoti profeſso præfati Ordinis Minorum Capuccinorum, qui epileptico morbo per decennium laborans, poſtremo infirmitatis ſuæ anno nullam ferè diem, nullam noctem,

A *Solemnis Beatificatio.* B *Cauſa reaſſumitur pro Canonizatione.*
C *Nova Miracula pro Canonizatione approbata.*

ctem ab iteratis gravibusque ejusdem morbi accessibus liberam habuerat; & stomachi temperie labefactatâ cibum retinere non valens, corporis viribus adeo destitutus remanserat, ut in lectulo projectus ne cibum quidem manibus suis ori admovere posset. Hic post inutilem plurium medicamentorum usum beati Fidelis opem implorans, ejusque Imaginem a Confessario sibi benedicente oblatam devoto mentis affectu veneratus, perfectam sanitatem corporisque vires ac robur, nullâ interjectâ convalescentiæ morâ, recuperavit; itaut ipsa die communis Instituti observantiam resumere, & plurium milliarium iter peragere non dubitaverit, deindeque laboriosis quibusque officiis obeundis idoneus, & a quocumque prædicti morbi incursu exemptus extiterit. Alterum evenit in puero Josepho Kirner, qui antequam per ætatem pedibus suis incedere posset, dira rachitide in inferioribus corporis partibus correptus, eaque jam per triennium perseverante, nullo modo poterat cruribus pedibusque se substentare; Cum autem ipsius Mater ad beati Fidelis Aram supplex eum detulisset, ab omnipotenti Deo obtinuit, ut statim consolidatis ipsius basibus, relictisque fulcris, quibus corpus regere consueverat, per se ambulans & exiliens Domum redierit, ac deinceps libero pedum & crurium usu gavisus fuerit.

A His itaque novis miraculis, ut prædiximus, cognitis & approbatis, quum jam beati Martyris glorificatio ipsius Dei voce manifestè declarari videretur, accepto priùs consilio Ven. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, aliorumque in prædicta Sacrorum Rituum Congregatione suffragium habentium, Spiritus sancti lumine nostris aliorumque precibus implorato, tandem die XXIV. mensis Aprilis ejusdem anni MDCCXLIV. ipsius glorioſi Martyrii anniversariâ, post sanctum Sacrificium Deo oblatum in Ecclesia Fratrum Capuccinorum ad Altare, in quo expositæ erant ejusdem beati Fidelis Reliquiæ, publicum Decretum edidimus, quo causam hanc in præfata Congregatione absolutam denunciantes, ad solemnem ipsius Beati Canonizationem servatis servandis quandocumque procedi posse declaravimus.

Pro cujus Decreti executione, quum præter superius enunciatos, Chariſſima quoque in Christo Filia Nostra Maria Theresia Hungariæ & Bohemiæ Regina Illustris, in Romanorum Imperatricem electa, aliique catholici Principes & Populi, Ecclesiarumque Pastores demissas Nobis preces obtulissent, Nos, ut in tanto negotio nihil contra Sanctionum & Constitutionum Apostolicarum statuta, & tutissimum Prædecessorum nostrorum morem ageremus, primùm quidem congregatis coram No-
B bis die XVIII. elapsi mensis Aprilis in Consistorio secreto universis Ven. Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, de præclaris beati Viri meritis verba fecimus, & adhibitas in hujus causæ discussione, ad normam Decreto-

A *Decretum de tuto processu ad Canonizationem.*

B *Consistorium Secretum.*

cretorum Apoſtolicæ Sedis, exactiſſimas diligentias, prolataque tum a Nobis, tum a Prædeceſſoribus noſtris; ut præfertur, matura judicia Nos ipſi diſtinctè expoſuimus: Cumque eorum unanimis ſententia fuerit, ut ſupremam graviſſimo judicio manum, ſervata tamen conſueta in hujuſmodi cauſis tractandis Eccleſiæ Romanæ praxi, tandem imponeremus; Ideo accitis ad Urbem compluribus Ven. Fratribus Archiepiſcopis, & Epiſcopis per Eccleſias conſtitutis, uberem primò Relationem de ipſius Beati vita, virtutibus martyrio, ac miraculis in publico Conſiſtorio coA ram Nobis univerſoque Eccleſiaſticorum Ordinum conſeſſu, per dilectum Filium Virgilium Montecatinum noſtræ Conſiſtorialis Aulæ Advocatum oretenus exponi; mox aliam ex authenticis monumentis prædictæ Congregationis Sacrorum Rituum collectam ſcriptoque traditam, omnibus & ſingulis, quorum ſuffragia exquirebantur, exhiberi mandavimus. Deinde die VIII. currentis Junii, coactis iterum coram Nobis in ConſiB ſtorio ſemipublico prædictis S. R. E. Cardinalibus, tum etiam Patriarchis, Archiepiſcopis & Epiſcopis in Romana Curia præſentibus, adſtantibus quoque Apoſtolicæ Sedis Notariis, & Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditoribus, prædictorum conſulentium ſuffragia, & quidem omnia in unum ſenſum pro Beati Canonizatione convenientia lætantes audivimus; quorum etiam exempla a ſingulis ſubſcripta in Tabulariis Romanæ Eccleſiæ juſſimus aſſervari. Nos autem infirmitatis noſtræ conſcii, ut ſpiritum conſilii de Cœlo noſtris atque fidelis populi precibus obtinere mereremur, generalibus indictis jejuniis, publicas in deſignatis per Urbem Eccleſiis obſecrationes plurium dierum ſpatio, conceſſâ etiam in eum finem orantibus Indulgentiâ, fieri præcepimus. Tum adveniente hac die C Apoſtolorum Petri & Pauli natalitio dicata, ſolemni ſupplicationis ritu ad Eccleſiam beati Petri in Vaticano procedentes unà cum omnibus prædictis Ven. Fratribus Noſtris ceteriſque Romanæ Curiæ & noſtræ Aulæ Prælatis, Officialibus & Familiaribus, univerſoque Clero Seculari & Regulari, & devotiſſimo Populo divinam opem advocantibus; auditis iterum enixis chriſtianorum Principum, Eccleſiarum & Populorum poſtulationibus, quas Nobis repræſentavit dilectus Filius Noſter Joachimus Tituli Sanctorum Quatuor Coronatorum ejuſdem S.R.E. Presbyter Cardinalis Portocarrero nuncupatus; poſt ſacros Hymnos, Litanias aliaſque preces de more decantatas, ad laudem & gloriam ſanctæ & individuæ Trinitatis, ad Fidei catholicæ exaltationem, & chriſtianæ Religionis augmentum auctoritate Domini Noſtri Jeſu Chriſti, beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli, ac Noſtra, & de præmiſſorum omnium Ven. Fratrum Noſtrorum conſilio & aſſenſu, prædictum Fidelem a Sigmaringa Sacerdotem Ordinis Fratrum Minorum S.Franciſci Capuccinorum, de cujus vita

A *Conſiſtorium Publicum.* B *Cardinalium & Epiſcoporum ſuffragia in Conſiſtorio emipublico.* C *Solemnis Canonizatio.*

vita ſanctè traducta, & morte pro catholicæ Fidei propagatione perpeſſa, deque miraculis ipſius interceſſione patratis pleniſſimè conſtabat & conſtat, Sanctum Chriſti Martyrem eſſe pronunciavimus, & ſanctorum Martyrum Catalogo adſcriptum ab univerſa catholica Eccleſia honorari & coli decrevimus, definivimus, & reſpectivè mandavimus; In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus ſancti: Omnibus quoque Chriſti-
A fidelibus, qui ſingulis annis die XXIV. Aprilis verè pœnitentes & confeſſi Eccleſiam Cathedralem Curienſem, in qua ſacrum Martyris Corpus aſſervatur, devotè viſitaverint, ſeptem annos & totidem Quadragenas de injunctis eis, ſeu aliàs debitis pœnitentiis, eadem auctoritate miſericorditer in Domino relaxantes.

Mox omnipotenti Deo cum Angelis & Sanctis ejus humillimam gratiarum actionem, demiſſaſque preces per ipſius Sancti merita offerentes ad ſacram beati Petri Apoſtoli Confeſſionem ſacroſanctum Miſſæ Sacrificium cum commemoratione ejuſdem ſancti Fidelis martyris, nec non ſanctorum Camilli, Petri, & Joſeph Confeſſorum, ſanctæque Catharinæ Virginis a Nobis pariter Sanctorum Albo rite adſcriptorum ſolemniter celebravimus, ac denique humiliatis in conſpectu Domini Fidelibus cunctis ibi præſentibus plenariam omnium peccatorum Indulgentiam largiti ſuimus.

Gratulemur igitur invicto orthodoxæ Religionis Præconi, cui donatum eſt pro Chriſto non ſolum ut crederet in eum, ſed etiam ut pateretur pro eo, atque ita per momentaneum tribulationis certamen ad æternum Beatitudinis triumphum perveniret in Cœlis, ubi eum pro catholicæ Fidei dilatatione, & pro temporum noſtrorum tranquillitate, apud Auctorem pacis noſtræ, & conſummatorem Fidei ſuæ, deprecatorem fore confidimus.

Ut autem præmiſſa omnia perpetuæ futurorum temporum memoriæ commendentur, Nos ea præſentium Literarum Apoſtolicarum tenore in omnium per univerſum Orbem notitiam deduci voluimus; man-
B dantes, ut earumdem præſentium tranſumptis, ſive exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem ab omnibus fides habeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi ſorent exhibitæ vel oſtenſæ.

C Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc noſtræ definitionis, decreti, adſcriptionis, mandati, ſtatuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum

A *Indulgentiæ.* B *Præſentium tranſumptis auctoritas tribuitur.* C *Sanctio.*

Datum Romæ apud ſanctum Petrum anno Incarnationis Domini- A
cæ MDCCXLVI., III. Kalendas Julii, Pontificatus Noſtri anno VI.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

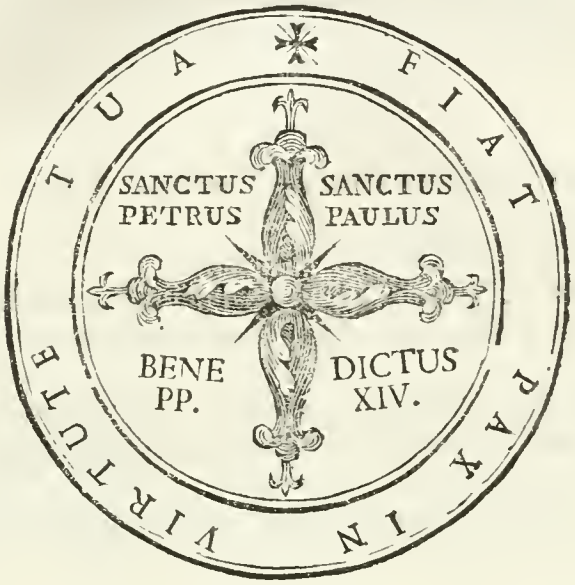

† *Ego T. Epiſcopus Oſtien. & Veliternen. Card. Rufus Decanus, & S. R. E. Vice-Cancellarius.*
† *Ego A. Epiſcopus Portuenſis Card. S. Clementis S. R. E. Camerarius.*
† *Ego V. Epiſcopus Præneſtinus Card. Petra, Major Pœnitentiarius.*
† *Ego P. A. Epiſcopus Albanen. Card. Carafa.*
†
† *Ego V. Epiſcopus Sabinen. Card. Bichius.*
†
†
†
†
†
†
† *Ego Nicolaus Maria Tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Card. Lercari.*
†
†
†
† *Ego F. Tit. S. Mariæ Tranſtyberim Presbyter Card. Burgheſius.*

† *Ego*

A *Dat. Pontificatus Anno* VI. *die* 29. *Junii* 1746.

† *Ego A. Tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presbyter Card Gentili.*
† *Ego Fr. J. A. Tit. SS. Silveſtri & Martini Presbyter Card. Guadagni.*
† *Ego T. Tit. S. Cæciliæ Presbyter Card. de Acquaviva.*
† *Ego D. Tit. Baſilicæ Sanctorum Duodecim Apoſtolorum Presbyter Card. Rivera.*
† *Ego J. B. Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Card. Spinula.*
†
†
†
†
† *Ego R. Tit. S. Sabinæ Presbyter Cardinalis de Ilcio.*
†
†
† *Ego D. Tit. S. Bernardi ad Thermas Presbyter Card. Paſſicneus.*
† *Ego S. Tit. S. Priſcæ Presbyter Cardinalis Valenti.*
†
† *Ego J. F. Tit. SS. Quatuor Coronatorum Presbyter Card. Portocarrero.*
† *Ego C. Tit. SS. Joannis & Pauli Presbyter Card. Paulutius.*
†
† *Ego C. A. Tit. S. Mariæ de Pace Presbyter Card. Cavalchinus.*
†
†
†
†
†
†
†
† *Ego F. Tit. S. Mariæ de Populo Presbyter Card. de Ricciis.*
† *Ego A. Tit. S. Silveſtri in Capite Presbyter Cardinalis Ruſus.*
† *Ego C. Tit. S. Mariæ de Ara-Cœli Presbyter Card. Calcagnini.*
† *Ego P. M. Tit. S. Agnetis extra muros Presbyter Card. de Montibus.*
† *Ego F. Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Card. Tamburini.*
† *Ego J. Tit. S. Crucis in Hieruſalem Presbyter Card. Beſozzi.*
†
†
†
†
†
†
†
† *Ego Carolus S. Mariæ in Via-Lata Diaconus Card. de Marinis.*
† *Ego Alexander S. Mariæ ad Martyres Diaconus Card. Albanus.*
† *Ego Nerius S. Euſtachii Diaconus Card. Corſinus.*

† *Ego*

† *Ego Agapitus S. Agathæ Diaconus Card. Moſca.*
†
†
† *Ego C. S. Mariæ in Porticu Diaconus Card. Sacripantes.*
† *Ego M. SS. Coſmæ & Damiani Diaconus Card. Bolognettus.*
† *Ego H. S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Cardinalis Columna.*
† *Ego P. S. Georgii in Velabro Diaconus Card. Columna.*
† *Ego A. S. Mariæ in Aquiro Diaconus Card. Tanari.*
† *Ego H. S. Adriani Diaconus Card. Bardi.*
† *Ego D. SS. Viti & Modeſti Diaconus Card. Urſinus.*
†

D. Card. Paſſioneus.

J. Datarius.

VISA
de Curia I. C. Boſchi.

J. B. Eugenius.

Loco † Plumbi.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

LITERÆ DECRETALES
CANONIZATIONIS
B. CAMILLI DE LELLIS CONFESSORIS.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

MIſericordiæ ſtudium, cœleſtis Patris exemplo, inculcatoque A ſæpiùs Salvatoris noſtri præcepto commendatum, Diſcipulos Chriſti Eccleſiæque Filios ab omnibus humanarum Societatum Sectatoribus ita diſcernit, ut qui dilectionem habuerint ad invicem, ii demum ſupereminentem omni ſcientiæ diſciplinam percepiſſe, ii verè ad Regnum Filii Dei pertinere dignoſcantur. Hæc charitatis lex non lapideis Iſraelitarum cordibus inſculpta, non Levitico generi hæreditate

A *Exordium.*

ditate tranſmiſſa, non Aaronis ſtirpi cum Sacerdotii prærogativa tributa fuit, ſed in Fidelium cordibus per Spiritum ſanctum ſuaviter copiosèque diffuſa, ſicut alienigenam Samaritanum languenti Judæo proximum fecit, ita univerſas Orbis Terræ Nationes Fraternitatis vinculo inter ſe copulavit. Per hunc dilectionis ſpiritum verè renovata eſt facies Terræ; dum genus humanum, peccatorum & conſequentium pœnarum vulneribus fauciatum, non ampliùs hanc lacrymarum vallem pro exilii atque ſupplicii loco, ſed pro charitatis exercitatione, ac beatæ peregrinationis diverſorio habere cœpit; humanæque infirmitates jam inter unius Corporis membra communes redditæ, patientibus quidem factæ ſunt in expiationem delictorum, & cauſam ſalutis æternæ; compatientibus verò meritorum augmentum, & obtinendæ ſibi, quam aliis præſtitiſſent, miſericordiæ fiduciam attulerunt. Hoc ſpiritu de Cœlo repletus ſuperiori ſeculo beatus Camillus de Lellis piam calamitoſorum omnium, præcipuè verò ægrotantium curam in ſe ſuſcepit, quoſque nec patriæ, nec ſanguinis conjunctione ullo modo attingebat, urgente charitate Chriſti, pluſquam paternis fraterniſque officiis complecti & ſublevare, proprium ſibi munus aſſumpſit. Quin etiam quum ſe videret, nec ad omnes ubique in tribulatione conſtitutos, nec ultra præfinitum ſibi vitæ curſum, ad futuras ætates operam ſtudiumque ſuum extendere poſſe; propagato in alios ejuſdem ſpiritus ſui fervore, iiſque perenni charitatis nexu, & Religioſi voti propoſito obligatis, ſpiritualem ac temporalem Infirmorum curam ipſis perpetuò commiſit & commendavit. Cujus quidem beati Viri virtutes, quum ad illud perfectionis faſtigium, quod humana ratio, & naturæ vires aſſequi nequeunt, Dei gratiâ pertigiſſe conſtiterit; ejuſque Sanctitatem omnipotens Deus, illuſtribus editis miraculis, in conſpectu filiorum hominum magnificare dignatus fuerit, Nos eum meritò ex hac veritatis Cathedra, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, necnon Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum in Romana Curia frequenti numero congregatorum aſſenſu & conſilio, Eccleſiæ univerſæ colendum & venerandum, Populis invocandum, Fidelibus cunctis imitandum proponimus, & præſentium literarum tenore denunciamus.

A Natus eſt is Buclanici Theatinæ Diœceſis Oppido in Marrucinis Anno Domini MDL. non ſine futuræ Sanctitatis præſagiis, quum Mater, quæ ipſum provectâ jam ætate conceperat, viſa ſibi in ſomnis fuerit Puerum peperiſſe, Crucem in pectore geſtantem, & Chorum ducentem aliorum complurium Cruce ſimiliter ſignatorum. Quibus tamen auſpiciis minimè reſpondit Camilli adoleſcentia, ab eo in vitiis, maximèque in effuſo alearum luſu traducta, cum valetudinis, fortunarum, & famæ diſpendio; ut etiam probroſâ paupertate adactus, abjectiſſimis primùm miniſteriis a natalium ſuorum conditione alieniſſimis, in Noſocomio Incura-

A *S. Camilli ortus, & adoleſcentia.*

curabilium de Urbe, mox laborioſæ Militiæ in Venetorum Caſtris, denique in Sipontino Fratrum Capuccinorum Conventu famulatui ſe addicere compulſus fuerit; ubique inconſtans, ubique ſibi aliiſque gravis, nunquam tamen a miſerentis Dei longanimitate deſertus, qui & eum ſemper a profundiore abyſſo, a blaſphemiarum ſcilicet impietate, aleatoribus adeo familiari arcere dignatus fuerat; & tandem oſtenſurus in eum divitias miſericordiæ ſuæ excitavit ipſum aliquando a ſomno mortis, & in manu potenti & brachio extento a perditionis via ad ſalutis tramitem revocavit. Cum enim quadam die iter agens Camillus, accepta quondam faſtidientibus auribus piarum exhortationum verba ſolus ſecum recoleret & quaſi ruminans animo volutaret, interiori luce ſubitò perculſus, ac peccatorum ſuorum conſcientiâ, divinorumque judi- A
ciorum timore perterrefactus humi ſe proſtravit; nec inde priùs ſurrexit, quàm anteactæ vitæ crimina vehementiſſimo doloris actu deteſtatus, de cuſtodiendis in poſterum juſtificationibus Domini immutabiliter conſtituerit. Ex eo tempore novus homo factus Camillus, non modò ab omni vitiorum genere deinceps abſtinuit, ſed ad ſublimiorem chriſtianæ perfectionis metam contendere cœpit. Sancti Franciſci habitum in Ordine Fratrum Capuccinorum Siponti induit. Sed veteri ulcere, quod olim in tibia contraxerat, identidem recrudeſcente, bis a dolentibus Superioribus dolens dimiſſus, ab hac ſibi chariſſima arctioris vitæ ſemitâ deflectere coactus eſt.

Romam reverſus, vetus Hoſpitium ſuum, S. Jacobi ſcilicet Domum, Incurabilium nuncupatam repetiit, ac Deo ſic diſponente, ejuſdem bonorum adminiſtrationi præfectus fuit. Quo in munere quum ſe Camillus non tam hominibus quàm Deo ſervire cogitaret, maximâ ſedulitate ac diligentiâ, Infirmorum neceſſitatibus ſublevandis ſe totum dicavit. Sed quum ea in re non ſatis ſibi obſecundare videret eos, qui temporali mercede conducti in ipſius Noſocomii miniſteriis adhibebantur, ſecum cogitare cœpit quomodo ſerventiores Operarios præſtantioribus propoſitis ſpiritualium meritorum præmiis compararet. Communicavit conſilium hac de re ſuum cum S. Philippo Nerio tunc in humanis agente, a cujus præceptis nutuque pendebat; quo approbante atque hortante, cum paucis primò ejuſdem Noſocomii Miniſtris, mox cum ampliori piorum Fidelium numero, Sodalitatem quandam inſtituit Laicorum hominum, B
qui ſe Divinis obſequiis, & ægrotantium curæ, in ipſa primùm S. Jacobi Domo, pro Dei amore & futuræ vitæ mercede manciparunt, & contempta propriorum commodorum ratione, ſuperatiſque Divino præſidio invidorum calumniis, in Inſtituto conſtanter perſeverantes, brevi tempore extra prædictam quoque Domum charitatem ſuam dilatarunt; cumque proprium ſibi domicilium in Urbe conſtituiſſent, inde ad omnium

A *Ipſius ad Deum converſio & ſanctioris vitæ initia.*

B *Societatem inſtituit Miniſtrantium Infirmis.*

pauperum ægrotantium levamen tam in Noſocomiis, quàm in privatis Domibus accurrentes, incredibilem Urbi univerſæ utilitatem attulerunt. Hæc autem utilitas tunc major evaſit, quum multis Eccleſiaſticis Viris Camillo ſe ſe adjungentibus, ipſoque Camillo de prædicti S. Philippi directoris ſui conſilio, poſt exacta in Scholis Collegii Romani ſingulari humilitatis exemplo Literarum ſtudia, ad ſacrum Presbyteratus Ordinem promoto, ſpiritualis non minùs quàm temporalis vitæ ſubſidia ægrotis quibuſque præſtare cœperunt. Ea re permotus ſapientiſſimus Pontifex
A Sixtus Papa V. Prædeceſſor noſter per ſuas Literas Apoſtolicas datas apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die xviij. Martii anni MDLXXXVI. hujuſmodi Inſtitutum, omnipotentis Dei atque ejus pauperum ægrotorum famulatui dicatum, ac voluntariæ paupertatis, caſtitatis, & obedientiæ propoſito, nulla tamen voti ſponſione adſtrictum, collaudans atque commendans perpetuò approbavit & confirmavit ſub denominatione *Congregationis Miniſtrantium Infirmis*, eidemque complura Indulta & Privilegia tam in ſpiritualibus, quàm in temporalibus benignè conceſſit; inter quæ illud ſpecialibus Literis die xxvj. Junii ejuſdem anni datis indulſit, ut illius Sodales pro habitus proprii diſtinctione Crucem fulvi coloris ad latus dextrum veſtium ſuarum aſſutam deferrent.

Sed quum hujuſmodi Congregatio paucorum annorum decurſu, Camillo præſide & promotore, non ſolùm fructuoſior evaderet, ſed & ſpectabilium Virorum numero aucta, ad ampliorem Domum S. Mariæ Magdalenæ de Urbe in Regione Columnæ translata fuiſſet, omniumque eidem adſcriptorum jam ſenſus eſſet, ut ſub prudentiſſimis Legibus & Regulis ab eodem Camillo præſcriptis, ac ſolemni paupertatis, caſtitatis, & obedientiæ profeſſione, in perenni miniſterio ægrotantium, ne excepto quidem peſtiferæ contagionis caſu, Religioſam vitam degere optarent;
B exhibitis felicis recordationis Prædeceſſori pariter noſtro Gregorio Papæ XIV. hujuſmodi Regulis, iiſque examinatis & approbatis, placuit eidem Gregorio præfatam Congregationem in Ordinem Regularem erigere ſub nomine & nuncupatione *Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis*; ejuſque Profeſſores in quibuſcumque locis tunc & deinceps commorantes, ſub immediata & ſpeciali ſua & Apoſtolicæ Sedis protectione perpetuò ſuſceptos, ampliſſimis gratiis & privilegiis de Apoſtolica liberalitate ditare; prout in ipſius Gregorii Prædeceſſoris Literis, datis apud S. Marcum Anno Incarnationis Dominicæ MDXCI. Kalen. Octobris pleniùs atque diſtinctiùs continetur.

C Ex hac nova charitatis ſchola, mirum quanta in omnium ordinum homines, tum corporum tum animarum præcipuè utilitas dimanavit. Non jam ægrotantes ad morborum ærumnas, ſolitudinis ac derelictionis mœro-

A *Societas plurimum aucta, a Sixto V. confirmatur & privilegus ditatur.*

B *Eadem in Congregationem Regularem erigitur a Gregorio XIV.*

C *Ejus Congregationis utilitas, & fructus,*

mœrorem acceſſiſſe doluerunt : Non jam tranſactæ vitæ reatibus gravati imminentis mortis diſcrimen abſque peccatorum expiatione ſubire timuerunt : Non jam humani generis adverſarius miſeros mortales in extremis laborantes infeſtâ rabie circumſiſtens , eos a ſuſceptorum Sacramentorum robore imparatos,aut Fidelium exhortationum ſolatio & ſubſidio deſtitutos invenit. Reddita Noſocomiis mundities, allevati Miniſtrorum labores, animarum Paſtores ubique adjuti, in anxietatibus, curis & ſolicitudinibus ſublevati;ut minimè ſit mirandum,tot hujus Inſtituti Domos, & tunc modico temporis intervallo per Italiam univerſam , per Siciliam aliaſque remotiores Provincias , & deinceps per Europæ totius Regiones, plaudentibus Civibus , Epiſcopis adnitentibus , erectas eſſe ; in quibus cum magno populorum fructu & emolumento viget eximiæ charitatis ſpiritus per Camillum in ipſius Filios atque Diſcipulos diffuſus & propagatus.

Ipſe verò ſaluberrimi operis inſtitutor atque promotor , cum omnes A quas aliis tradiderat , chriſtianæ perfectionis Leges exactiſſimè implevit; tum eam præcipuè , quæ plenitudo Legis eſt , Dilectionem : Cujus profectò Nobis datum eſt , ex collectis de ipſius vitâ & rebus geſtis , certiſſimis monumentis , tam ſublimitatem atque profundum , quàm latitudinem longitudinemque dignoſcere .

Sublimis profectò charitas , quæ a Deo procedens , & in Deum ip- B ſum ſe referens , creata omnia , quæ aliis inordinatæ cupiditatis fomenta eſſe ſolent , vel tamquam pietatis in Deum argumenta , vel tamquam occaſiones miſericordiæ in Proximos exercendæ unicè intuebatur . Hinc , quum ex omnibus rebus , quæcumque ipſius ſenſibus obverſabantur , nova quotidie amandi laudandique Creatoris incitamenta ſumeret , novas charitatis flammas conciperet ; in aſſiduos de Deo ſermones , in flagrantiſſimos Divini Amoris actus , non ſine lacrymis identidem erumpebat ; tantoque cor ejus æſtuabat ardore , ut ſenſibilem aliquando lucem e vultu ſuo radiantem emitteret ; & nihilominus ingemiſcens , quod ſe infinitæ bonitati pro merito diligendæ imparem agnoſceret , infinitas ſibi animas dari voluiſſet , quas in Dei amore totas impenderet . Hoc deſiderio incenſus , ad operoſa miniſteria Proximis præſtanda eo ſpiritu accedebat , ut omnipotenti Deo , quem in pauperibus intuebatur , obſequium aliquod pro viribus exhiberet ; ab eaque cogitatione nunquam mentem animumque avertebat . Itaque cœleſtem ferè vitam in Terris ducens , nonnumquam viſus eſt per mirabiles ecſtaſes a ſenſibus omnino alienatus , totoque corpore in aere elevato ac ſuſpenſo , beatorum ſpirituum conſortio ſeſe miſcere : Unde & eorum ope ac præſidio complura vitæ diſcrimina mirabiliter evaſit ; & S. Philippi Nerii teſtimonio compertum eſt , Angelos ipſius Sociorum lateribus , dum Infirmis miniſtrarent , adſtantes apparuiſſe . Sed & aliis ſupernaturalibus donis a Deo cumulatus , ſpiritu prophetiæ , gratiâ curationum , & mirabili in naturæ leges imperio , adhuc vi-

A *S. Camilli Fundatoris Virtutes* . B *Pietas in Deum* .

vivens, innumera cœleſtis favoris, quo fruebatur, argumenta dedit.

A Ab ea tamen virtutum ſuarum, & ſupernorum chariſmatum ſublimitate oculos declinans Camillus, eoſque in propriæ humilitatis profunditate libentiùs defigens, nec unquam oblivione captus purgationis veterum ſuorum delictorum, ſæpe ſe inter omnes peccatores peſſimum appellabat, ſeque indignum qui inter homines viveret, ac deſtinatum æternis ignibus titionem intimo animi ſenſu profitebatur; ex quo ſanè humilitatis ſonte prodierunt aſſidua, quibus corpus afflictabat, pœnitentiæ ac mortificationis exercitia; præcipuè verò demiſſus ille mentis habitus, quo pauperibus & ægrotis, quos ſibi in Dominos adſciverat, in abjectis & laborioſis quibuſque officiis ſine requie miniſtrabat atque inſerviebat. Neque verò ob præclaram, Deoque & hominibus acceptiſſimam Religionem a ſe fundatam, ſapientiſſimè adminiſtratam, latiſſimèque propagatam, ullo modo efferebatur; quinimò delatum ſibi fortè Fundatoris nomen refugiens, ipſam quoque Ordinis Præfecturam, quam per xxvij. annos in omni patientia & ſolicitudine geſſerat, tandem, firmato jam ipſius ſtatu & regimine, humiliter a ſe abdicavit & ſponte dimiſit; ut ita cum eo, a quo didicerat mitis eſſe & humilis corde, fratribus ſuis jam dicere poſſet: *Ego autem in medio veſtri ſum, tamquam qui miniſtrat*. Qua tamen ex re iidem novam utilitatem ſunt conſequuti; dum ab ipſo Ordinis moderatore, a quo ſapientiſſimas leges atque vivendi Regulas ad eum diem acceperant, deinceps etiam perfectæ ſubjectionis & obedientiæ formam ipſius exempla intuentes deſumere potuerunt.

B Sed jam videamus, qua latitudine dilatatum ſit cor ejus, ut charitatis ſuæ fructus ad omnes Proximos in tribulatione & anguſtiâ poſitos derivaret. Quo in genere non hìc omnia recenſenda ducimus, quæ Camillus aſſiduè pro Pauperibus ſuſtentandis, alendis, hoſpitio accipiendis, pro Virginibus tuendis & collocandis, pro Viduis ac Pupillis defenſandis ſublevandiſque gerebat. Unum pro cunctis opus, quod ſibi ſuiſque Alumnis proprium & præcipuum ſumpſerat, ut ægrotantium animabus corporibuſque ſuccurreret, immenſam prope illius charitatis amplitudinem ſatis demonſtrat. Quis enim tota Urbe infirmabatur, cum quo commiſerationis affectu non infirmaretur Camillus? Ad quem non accurreret, ac vel ipſe præſens inſerviendo & conſolando uſque ad extremum adeſſet, vel ſubrogatis Sociis, deſideratam opem afferret? Quem reperit inopiâ preſſum, ægritudine proſtratum, aut nimio mortis metu perterritum, cui non opportuna corporis animique ſubſidia contulerit, eumque in æternæ ſalutis fiduciam erexerit? Quem vitiis atque peccatis irretitum, vel Religionis myſteria & dogmata ignorantem, quin eum ad melioris vitæ propoſitum, ad Divinæ bonitatis ſinum reducere ſtuduerit, vel in doctrina Fidei & in lege Domini erudierit? Quin etiam conſtat, aliquos Hæreticos in Urbe morbo correptos, Camilli charitate & comitate de-

A *Humilitatis & pœnitentiæ ſtudium.* B *Charitas erga Proximos, maximè infirmos.*

devinctos, ejuſque inſtructionibus atque hortationibus illuſtratos, adjuvante Divinâ gratiâ, Eccleſiæ catholicæ reſtitutos fuiſſe.

Quibus in rebus quum per omnes Urbis Regiones ac Domos magni ipſius fuerint & quotidiani labores; tum verò in publicis Xenodochiis, & potiſſimùm in Hoſpitali Domo Sancti Spiritus in Saxia illius opera adeo aſſidua fuit, ut ibi cogitationum atque ſtudiorum omnium ſcopum, ibi veluti perpetuam vitæ ſuæ ſedem collocaſſe videretur. Ibi non ſolùm Famuli & Inſervientes, ſed ipſi quoque Præpoſiti viderunt eum in omnis officii miniſterio ſibimetipſis præeuntem, quæque inter plures diſpertita ſunt munera, eumdem unum omnia amplectentem, ac mirâ ſedulitate obeuntem. In eo habuerunt ægroti quidquid homines ferè ab amicis, propinquis, parentibus deſiderare conſueverunt: Nec major eſt amantiſſimæ Matris ſolicitudo erga unicum languentem filium, eâ quam Camillus ſingulis quibuſque ægrotantibus præſtabat; eorum deſideria prævertens, eorum ſolatium, commodum, munditiem, ac potiſſimùm animæ expiationem, rectamque Sacramentorum perceptionem procurans; In eos verò peculiariter intentus, a quibus ceteri vel contagionis metu, vel morborum nauſeâ & horrore refugiebant, eos ipſe ulnis amplexari, fovere ſinu, ſuiſque veſtibus tegere non recuſabat. Ibi ſæpe laborioſas noctes laborioſiſſimis diebus continuavit, nec ulcerati cruris, nec gravis herniæ incommodo & dolore detentus, nec cibi, nec ſomni, nec requietis memor, non ſemel ob extremam corporis defatigationem, ſpirituum deliquio captus in terram ſemianimis corruit.

Reliquum erat, ut præſenti experimento propoſito, videretur, an A Camilli charitas ad illum quem cum Sociis profeſſus fuerat, gradum revera pertingeret, ut nimirum ægrotis Fidelibus, quos etiam peſtis inceſſiſſet, opem & miniſterium præſtaret. Et quidem quatuor vix annis poſt indultam novo Ordini Apoſtolicam confirmationem invaſit Urbem contagioſa lues, cum extremâ Annonæ caritate conjuncta, ut duplici clade perculſa Civitas, funeribus, luctu, vaſtitate completa fuerit. Alios morbi vis, alios inopia & fames, plurimos deſperatio & horror ad mortem ducebant; omnes verò metus, ac præſens vitæ periculum, ad ſalutem & ſecuritatem alibi conquirendam, vel ſaltem diſcrimini non objiciendam adigebant. At verò Camillus propriâ incolumitate vitâque contemptâ, minimè dubitavit cum ſuis Alumnis pro ſalute publica ſe devovere. Itaque viſus eſt, non modò publicis omnibus Noſocomiis ſine intermiſſione adeſſe, ac miſeris ægrotantibus operâ, conſilio, exhortationibus opem ferre; verùm etiam incredibili ſolicitudine privatas quaslibet Domos ingredi, quandoque etiam, ſi occluſæ eſſent fores, adhibitis ſcalis per feneſtras penetrare; remotiſſima quæque loca, obſcuras cryptas, immunda ſtabula anxiè circumire; languentes, afflictos, inediâ dejectos conquirere, atque omnes quibuſcumque poterat, ſubſidiis juvare, ac refice-

A *Graſſante peſte in Urbe, quid præſtiterit Camillus,*

ficere ; eorum plagas curare, tabem abſtergere, ſordes eluere, lectos purgare : Præterea novum aperuit Xenodochium in ipſa Religionis ſuæ Domo ; alterum in Regione Cælimontana ad ſanctum Sixtum ; alterum quoque ad Clivum Capitolii in via Rhedarum nuncupatâ conſtituit ; illùcque ægrotos undique comportari curavit, complures etiam propriis ſublatos humeris ipſe detulit ; per omnes denique Urbis vaſtiſſimæ Regiones alacer operâ, voce, animo præſto fuit, ut non ſine cauſa judicatum fuerit, clementiſſimum Dominum, qui etiam in ira ſua miſericordiæ recordatur, deliberato in Urbem flagello opportunum levamen per Camillum, ejuſque propoſiti Sectatores opponere voluiſſe.

A Ea tempeſtate ſedata, ecce biennio poſt, novum calamitatis genus novam Camillo præbuit occaſionem ardentiſſimæ charitatis ſuæ erga periclitantes Proximos oſtendendæ : Quum ſcilicet Tiberis aquarum copiâ plus nimio auctus magnam Urbis partem inundaſſet, jamque adjacentes ſancti Spiritus Ædes invadens inferiora ipſius cubicula occupaſſet ; commotus tanto Infirmorum periculo Camillus, in medias aquas proſiliens cœpit ægrotos ipſos, eorumque grabatos humeris ſuis aliò transferre, nec priùs ab opere ceſſavit, quàm immenſo trium dierum labore in tuto omnia collocata conſpexerit.

Quod ſi, veritatis æternæ teſtimonio, majorem hac dilectionem nemo habet, quàm ut animam ſuam ponat quis pro amicis ſuis ; quid ni heroicam agnoſcamus fuiſſe charitatem Camilli, qui minimè detrectavit pro Pauperibus Chriſti vitam ſæpe ſuam in manifeſtum diſcrimen adducere, nec unquam animam ſuam pretioſiorem fecit eâ cujus deſiderio flagrabat, Proximorum ſalute ?

B Neque verò unius Romanæ Urbis ambitu ſe continuit ipſius dilectionis amplitudo, ſed alias quoque Regiones ac Civitates complexa eſt, ad quas Inſtituti ſui fructum utilitatemque propagavit ; Italiam verò univerſam ferè benefaciendo peragravit, mirifica charitatis opera ubique exercens, omniumque neceſſitatibus opportunè ſuccurrens. Mediolanum, & Nolam Urbes, peſtifera contagione graſſante, quo tempore alii earum Urbium commercia omni ratione vitabant, quin etiam earum Cives aliò evolare poſſe cupiebant, ultro ingreſſus eſt Camillus, dilectionis ignem in ſinu portans, atque utrobique admiranda illa virtutis exempla, quæ Roma olim conſpexerat, pari omnium ordinum admiratione renovavit. Buclanicum Patrium Oppidum, ut audivit Annonæ difficultate graviter afflictum, illico Româ eò ſe contulit, ſuoſque Cives impenſis providentiæ & charitatis officiis, illuſtribus quoque impetratis a Deo prodigiis, mirificè recreavit.

C Denique inextinctam charitatis ſuæ flammam uſque ad exitum vitæ, uſque ad metam præclari curſus feliciter perduxit ; cumque diuturno triginta

A *Quid exundante Flumine.* B *Quid aliis in Civitatibus & Oppidis.*
C *Ipſius ſancta mors.*

ginta trium menſium languore, lentâque & moleſtâ febri probatus fuiſſet, prænunciatum ſibi cœlitùs mortis diem animo concupiſcenti præſtolando, nil aliud præter Dei & Proximi dilectionem in corde & in ore habens, nil aliud Sociis ac Diſcipulis ſuis commendans, tandem Eccleſiæ Sacramentis piè & religiosè ſuſceptis, die XIV. Julii anno ſalutis MDCXIV., ætatis ſuæ LXV. ad regnum perfectæ charitatis migravit.

Nec dubitarunt quicumque ipſius laborum agnovere certamina, quin ipſi coronam juſtitiæ reddidiſſet juſtus Judex; qui etiam, editis potentiæ ſuæ ſignis, devota frequentis populi ad ejus tumulum confluentis officia ſibi accepta eſſe monſtravit. Cumque de hujuſmodi Miraculis, ac potiſſimùm de perſpecta Servi Dei ſanctitate, univerſalis fama & conſtans hominum judicium eſſet, citò deventum eſt ad legitimorum Proceſſuum conſtructionem, quibus Ordinariâ primùm, mox etiam Apoſtolicâ auctoritate confectis, eorumque validitate approbatâ, poſt maturum omnium examen iteratis vicibus reſumptum, Nobismetipſis olim pro munere Promotoris Fidei, quod gerebamus, minutiſſima quæque dubitationis capita proponentibus, tandem a felic. recor. Prædeceſſore Noſtro Benedicto Papa XIII. cum conſilio Congregationis Sacrorum Rituum A judicatum eſt, conſtare de Camilli Virtutibus in gradu heroico; ut patet ex Decreto ab eo edito die XXIV. Julii Anni MDCCXXVIII.

Mox examinatis in eadem Congregatione Miraculis, quæ poſt Camilli obitum, ejuſdemque interceſſione eveniſſe dicebantur; hujuſque examinis ſummâ ad Nos ipſos in Petri Cathedra jam ſedentes delatâ, poſt B invocatam Divini luminis opem ac reiteratam collectarum probationum conſiderationem viſum eſt Nobis, duo potiſſimùm ex novem propoſitis indubitanter approbanda eſſe; unum nimirum de enormi Polypo in naribus cujuſdam Puellæ Viterbienſis ſuborto, & plures jam menſes pervicaciter permanente, qui ex ſolo contactu fili ſubuculæ Servi Dei penitus evanuit. Alterum de lethali morborum congerie, maligna ſcilicet febri, pulmonum & pleuræ inflammatione, gutturis etiam ulcere, quibus Catharina Dondula ſexto jam menſe uterum ferens, correpta & ad extremum vitæ Medicorum etiam judicio deducta fuerat, ſed omnia ſolo hauſtu aquæ, in qua comminutus fuerat pulvis e cubiculo Servi Dei collectus, illico depulſa fuerunt, itaut ægra non modò ſanitatem, ſed priſtinas etiam vires momento temporis recuperaverit. Quæ quidem Miracula quum Nos Decreto edito die XXVI. Septembris Anni MDCCXLI. approbata publicaverimus, mox præfatæ Congregationis conſilium audierimus ſuper Beatificationis honoribus eidem Dei Servo tutò deferendis, die demum ſecundâ Februarii Anni MDCCXLII. in Feſtivitate Purificationis beatiſſimæ Virginis Mariæ, quo die olim Camillus ſuperni luminis radio illuſtratus ad bonam frugem converſus fuiſſe perhibetur,

A *Heroicæ Camilli Virtutes juridicè approbantur.*

B *Miracula pro Beatificatione approbata.*

aliud Decretum protuli nus de ejuſdem formali Beatificatione peragenda;
A cujus ſolemnia deinde in Baſilica Principis Apoſtolorum de Urbe rite celebrata fuerunt vigore Literarum Noſtrarum Apoſtolicarum die VII. ejuſdem menſis & anni ſub Annulo Piſcatoris editarum.

Indultam beato Viro venerationem, ac ſummo Fidelium ſtudio eidem exhibitam nova ſubſequuta ſunt Miracula, quæ manifeſtam Dei voluntatem de ipſius glorificâtione in Terris augendâ oſtendere videban-
B tur. Tribus itaque Epiſcopis ad inquirendum ſuper hujuſmodi Miraculis auctoritate Noſtra Apoſtolica de more delegatis, cognitâque Proceſſuum ab ipſis confectorum validitate, ex tribus Miraculis in prædicta Sacrorum Rituum Congregatione accuratiſſimè diſcuſſis, audito ut par erat, Peritorum judicio, noviſque inquiſitionibus ſuper ſanationum obtentarum perſeverantiâ legitimè peractis, duo potiſſimùm tamquam approbatione noſtrâ digna Nobis propoſita fuerunt, quæ quum revera privatis noſtris ſtudiis adhibitis, & invocato lumine Spiritus ſancti, clariſſima in luce poſita eſſe judicaverimus, die prima Maji ſuperioris anni MDCCXLV. Decreto noſtro approbavimus & publicavimus.

C Primum eſt ſanatio Luciæ Thereſiæ Petti Puellæ ex Oppido Caprarolæ, quæ quum ab ipſa nativitate ob pravam Thoracis ſtructuram magnâ reſpirandi difficultate laboraſſet, & procedentibus annis, ingraveſcente Aſthmate, accedentibus purulentis & ſanguineis excretionibus, ac ſuminâ virium proſtratione, externo quoque contracto gibbo, gravem ſibi aliiſque vitam haud longè protrahere poſſe oſtenderet; in maxima morborum hujuſmodi intenſione, quum invocatâ beati Camilli ope, aquam bibiſſet præfato pulveri admixtam, unius noctis ſpatio a morbis omnibus expedita, & perfectâ valetudinis firmitate donata fuit.

Alterum eſt inſtantanea ſanatio Margaritæ Caſtelli duodeviginti annorum Puellæ ex Oppido Marini, quæ ob vitium ſanguinis ab utero Matris contractum malignis puſtulis ſæpe afflicta, tandem earum numero in immenſum aucto, itaut univerſum ipſius corpus unicâ cruſtâ, ſanie taboque manante coopertum appareret, acutâ quoque febri ſuperveniente, omnique amiſsâ motus & ſenſuum facultate jamjam expiratura judicabatur; quum ſubitò impoſita ipſi Imagine beati Camilli, ac brevi prece ab ipſius Sorore & Matre emiſsâ, velut a ſomno mortis excitata perfectè convaluit; corpus repente detumuit, cruſtæ deciderunt, reliquit eam febris; itaut e lecto ſtatim ſurgens, integerrimis viribus incedere & operari potuerit, neque deinceps inveteratæ hujuſmodi affectionis incommoda ampliùs perpeſſa fuerit.

D Conſulta deinde fuit eadem Sacrorum Rituum Congregatio, an rebus ita ſe habentibus, ad ſolemnem beati Camilli Canonizationem tutò procedi poſſe cenſeret; omnibuſque Venerabilibus Fratribus Noſtris S.R.E.

A *Solemnis Beatificatio.* B. *Cauſa reaſſumitur.* C *Miracula pro Canonizatione approbata.* D *Decretum de tuto proceſſu ad Canonizationem.*

S. R. E. Cardinalibus eandem Congregationem conſtituentibus, necnon dilectis Filiis ejuſdem Congregationis Conſultoribus in partem affirmativam conſentientibus, Nos deinde maturâ ponderatione præmiſsâ, ac ferventibus Deo oblatis precibus, tandem anno ſuperiore die XVII. Auguſti, illius diei anniverſaria, quo inſcrutabilis Divini conſilii altitudo Nos immerentes ad Summi Pontificatus apicem evexit, publico Decreto edito hujuſmodi Congregationis ſententiæ Nos quoque adhærere declaravimus.

Urgebant verò pro hujus Decreti implemento non ſolùm communia fidelium Populorum, ac in primis dilectæ Urbis noſtræ vota, ſed & enixæ preces ac ſupplicationes antedictæ Congregationis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis, quibus, & olim clar. mem. Philippus III., & Philippus IV. Hiſpaniarum Reges Catholici, plurimique Eccleſiaſtici & Secularis Ordinis Proceres apud Prædeceſſores noſtros Romanos Pontifices ſuas preces adjunxerant, & ſuas nuper poſtulationes Nobis humiliter exhiberi mandaverant Cariſſimus in Chriſto Filius noſter Carolus utriuſque Siciliæ Rex Illuſtris, ejuſque Conjux Cariſſima in Chriſto Filia noſtra Maria Amalia utriuſque pariter Siciliæ Regina Illuſtris, & cum aliis pluribus Antiſtitibus & Principibus, dilecti Filii Nobiles Viri Neapolitanæ Civitatis Electi. Quapropter communicato conſilio cum univerſo Collegio Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium in Conſiſtorio ſecreto die XVIII. elapſi menſis Aprilis coram Nobis habito, hiſque ſimiliter, audito a Nobiſmetipſis Cauſæ ſtatu ac meritis, ad ulteriora, ſervatis ſervandis, progrediendum eſſe ſuadentibus; Nos demum convocatis per Literas compluribus Ven. Fratribus Archiepiſcopis & Epiſcopis per Eccleſias conſtitutis, eorum quoque ſuffragia, ut in tanti momenti judicio fieri conſuevit & decet, audire deliberavimus. A

Itaque expoſitis primùm in plenario publicoque prædictorum S. R. E. Cardinalium, Antiſtitum omniumque Ordinum Romanæ Curiæ Conſeſſu, per dilectum Filium Julium Cæſarem Fagnanum noſtræ Conſiſtorialis Aulæ Advocatum, ejuſdem B. Camilli geſtis, Virtutibus & Miraculis; iiſdemque præterea in ſummaria Relatione ex monumentis prædictæ Sacrorum Rituum Congregationis fideliter deſumptâ una cum Actorum ſerie, prædictorum omnium judicio ſubjectis; die decima currentis Junii eoſdem S. R. E. Cardinales, & Patriarchas, Archiepiſcopos, & Epiſcopos univerſos coram Nobis in Conſiſtorio ſemipublico congregatos, adſtantibus de more dilectis Filiis Sedis Apoſtolicæ Notariis & Cauſarum Palatii noſtri Auditoribus requiſivimus, an ad ſolemnem ipſius Beati Canonizationem deveniri poſſe cenſerent; cumque omnes unanimi ſenſu id a Nobis præſtandum eſſe ſuaderent, exhibitis quoque in ſcriptis per ſingulos ſuffragiis, quæ in Romanæ Eccleſiæ Tabularium inſerri juſſimus; B C

A *Conſiſtorium Secretum.* B *Conſiſtorium Publicum.*

C *Cardinalium & Epiſcoporum ſuffragia in Conſiſtorio Semipublico.*

mus ; Nos quidem tunc eos omnes hortati ſumus , ut pro impetrando Nobis ſuperni luminis adjutorio , ſuas Deo preces offerrent ; mox generalia per Urbem jejunia indiximus , deſignatiſque Eccleſiis cum Indulgentia ab omnibus Chriſtifidelibus Nobiſcum orantibus conſequendâ, iteratis etiam Sacrificiis , Deum omnipotentem precati ſumus , ut ſedium ſuarum aſſiſtricem ſapientiam ad illuminandas mentis noſtræ tenebras emittere dignaretur .

A Demum adveniente hac die beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli Martyrio conſecratâ , in ſplendidiſſimo Eccleſiæ Romanæ jubilo , præcedentibus cum prece omnibus Cleri Secularis & Regularis Ordinibus , & ſubſequentibus Aulæ noſtræ , & Curiæ Officialibus atque Miniſtris , frequentiſſimâ Conſacerdotum coronâ ſtipati , ad ſacram beatiſſimi Apoſtolorum Principis memoriam in Vaticano ſolemnis ſupplicationis ritu proceſſimus : Ubi exhibitis Nobis iterum a dilecto Filio noſtro Joachimo Tituli Sanctorum Quatuor Coronatorum Presbytero Cardinali Portocarrero nuncupato , prædictorum ſupremorum Principum & Procerum , Eccleſiarumque , & Congregationis Clericorum Regularium precibus & obſecrationibus , Dei nomine cum gemitibus invocato , ad laudem ſanctæ & individuæ Trinitatis , ad Triumphantis Eccleſiæ gloriam , & Militantis conſolationem atque præſidium auctoritate Domini Noſtri Jeſu Chriſti , ſanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli , ac Noſtra , ac de congregatæ Fraternitatis , ut ſupra diximus , aſſenſu & conſilio prædictum Camillum de Lellis Diœceſis Theatinæ Sacerdotem , Fundatorem Congregationis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis , de cujus præcellenti Fide & charitate ceteriſque Virtutibus in gradu heroico , necnon de Miraculis ipſius interceſſione a Deo patratis pleniſſimè conſtabat & conſtat , Sanctum eſſe definiendo pronunciavimus , & pro Sancto ab omnibus habendum atque colendum ediximus , in nomine Pa-
B tris & Filii & Spiritus Sancti ; omnibuſque Chriſtifidelibus , qui ſingulis annis die XIV. Julii verè pœnitentes & confeſſi Eccleſiam S. Mariæ Magdalenæ de Urbe Congregationis præfatæ Clericorum Regularium , in qua ipſius Sancti Corpus religiosè aſſervatur , devotè viſitaverint , ſeptem annos & totidem quadragenas de injunctis eis , ſeu aliàs debitis pœnitentiis, eadem auctoritate in perpetuum miſericorditer relaxavimus . Denique in obſequium omnipotentis Dei decantato Laudis & Confeſſionis Hymno , incruentam ſalutis noſtræ Hoſtiam ad Altare Confeſſionis beatiſſimi Petri Apoſtoli in ſpiritu humilitatis obtulimus cum commemoratione etiam ipſius S. Camilli Confeſſoris , necnon Sanctorum Fidelis Martyris , Petri , & Joſephi Confeſſorum, & Catharinæ Virginis , quos pariter Sanctorum Albo rite adſcripſimus , omnibuſque ibi præſentibus plenariam peccatorum Indulgentiam largiti fuimus .

Exultet igitur Eccleſia ſancta Dei , & jucundetur in Domino , qui ſecun-

A *Solemnis Canonizatio .* B *Indulgentiæ .*

ſecundùm promiſſiones ſuas ſanctitatis & dilectionis ſpiritum in ea conſervat & fovet. Excitentur Fideles ad præclara Sancti hujus perſequenda veſtigia, ut ipſius mereantur ſuffragiis adjuvari; qui quum in illo Regno Beatitudinis in quod neque luctus neque dolor ingreditur, non habeat, cui aſſueta miſericordiæ ſuæ exhibeat officia, nos hìc in tantis anguſtiis & calamitatibus conſtitutos ſuâ interceſſione ſublevare, & flagella Divinæ iracundiæ a nobis lubens ſtudebit avertere.

Ut autem præmiſſa omnia ad conſolationem & eruditionem Chri- A
ſtianæ plebis ubique innoteſcant, Nos ea præſentium Literarum Apoſtolicarum tenore & auctoritate, publicanda atque edicenda eſſe cenſuimus; mandantes, ut earumdem præſentium tranſumptis, ſive exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ab omnibus habeatur, quæipſis præſentibus adhiberetur, ſi ſorent exhibitæ vel oſtenſæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc noſtræ definitio- B
nis, decreti, adſcriptionis, mandati, ſtatuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud ſanctum Petrum anno Incarnationis Domini- C
cæ MDCCXLVI., III. Kalendas Julii, Pontificatus Noſtri anno VI.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus

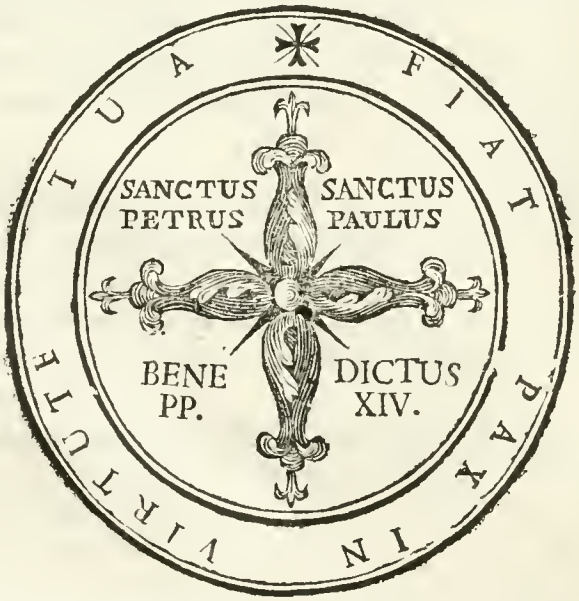

† *Ego T. Epiſcopus Oſtien. & Veliternen. Card. Rufus Decanus, & S. R. E. Vice-Cancellarius.* † *Ego*

A *Præſentium Literarum exemplis auctoritas tribuitur.* B *Sanctio.*
C *Dat. Pontificatus Anno* VI. *die* 29. *Junii* 1746.

† *Ego A. Epiſcopus Portuenſis Card. S. Clementis S. R. E. Camerarius.*
† *Ego V. Epiſcopus Præneſtinus Card. Petra, Major Pœnitentiarius.*
† *Ego P. A. Epiſcopus Albanen. Card. Carafa.*
†
† *Ego V. Epiſcopus Sabinen. Card. Bichius.*
†
†
†
†
†
†
† *Ego Nicolaus Maria Tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Card. Lercari.*
†
†
†
† *Ego F. Tit. S. Mariæ Tranſtyberim Presbyter Card. Burgheſius.*
† *Ego A. Tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presbyter Card. Gentili.*
† *Ego Fr. J. A. Tit. SS. Silveſtri & Martini Presbyter Card. Guadagni.*
† *Ego T. Tit. S. Cæciliæ Presbyter Card. de Acquaviva.*
† *Ego D. Tit. Baſilicæ Sanctorum Duodecim Apoſtolorum Presbyter Card. Rivera.*
† *Ego J. B. Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Card. Spinula.*
†
†
†
†
† *Ego R. Tit. S. Sabinæ Presbyter Cardinalis de Ilcio.*
†
†
† *Ego D. Tit. S. Bernardi ad Thermas Presbyter Card. Paſſioneus.*
† *Ego S. Tit. S. Priſcæ Presbyter Cardinalis Valenti.*
†
† *Ego J. F. Tit. SS. Quatuor Coronatorum Presbyter Card. Portocarrero.*
† *Ego C. Tit. SS. Joannis & Pauli Presbyter Card. Paulutius.*
†
† *Ego C. A. Tit. S. Mariæ de Pace Presbyter Card. Cavalchinus.*
†
†
†
†
†
†
†

†Ego

† *Ego F. Tit. S. Mariæ de Populo Presbyter Card. de Ricciis.*
† *Ego A. Tit. S. Silveſtri in Capite Presbyter Cardinalis Rufus.*
† *Ego C. Tit. S. Mariæ de Ara-Cœli Presbyter Card. Calcagnini.*
† *Ego P. M. Tit. S. Agnetis extra muros Presbyter Card. de Montibus.*
† *Ego F. Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Card. Tamburini.*
† *Ego J. Tit. S. Crucis in Hieruſalem Presbyter Card. Beſozzi.*
†
†
†
†
†
†
†
† *Ego Carolus S. Mariæ in Via-Lata Diaconus Card. de Marinis.*
† *Ego Alexander S. Mariæ ad Martyres Diaconus Card. Albanus.*
† *Ego Nerius S. Euſtachii Diaconus Card. Corſinus.*
† *Ego Agapitus S. Agathæ Diaconus Card. Moſca.*
†
†
† *Ego C. S. Mariæ in Portica Diaconus Card. Sacripantes.*
† *Ego M. SS. Coſmæ & Damiani Diaconus Card. Bolognettus.*
† *Ego H. S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Cardinalis Columna.*
† *Ego P. S. Georgii in Velabro Diaconus Card. Columna.*
† *Ego A. S. Mariæ in Aquiro Diaconus Card. Tanari.*
† *Ego H. S. Adriani Diaconus Card. Bardi.*
† *Ego D. SS. Viti & Modeſti Diaconus Card. Urſinus.*
†

D. Card. Paſſioneus.

J. Datarius.

VISA
de Curia I. C. Boſchi.

J. B. Eugenius.

Loco † Plumbi.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

LITERÆ DECRETALES CANONIZATIONIS

B. PETRI REGALATI CONFESSORIS

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

A NEgotiatores Cœli, qui fidelibus Redemptoris noſtri promiſſionibus innixi, quæcumque Mundus appetit, quæ caro concupiſcit, quæ Dœmon pollicetur, omnia relinquunt, ut Chriſtum bajulantem ſibi Crucem per aſperam anguſtamque viam proſequantur, non modò inæſtimabilem bonæ negotiationis fructum in æternæ vitæ poſſeſſione percipiunt, ſed etiam in terris centuplum pro omnibus quæ dimiſerunt, utiliſſimâ commutatione lucrantur. Dum enim vitæ hujus oblectamentis per mortificationis & continentiæ ſtudium renunciant, puris tranquilliſque voluptatibus, de conſcientiæ ſerenitate ac Divini favoris ſuavitate replentur; dum anxias Mundi divitias, Evangelicam paupertatem amplexi, a ſe abdicant, ſupernorum chariſmatum theſauris abundè ditantur; & pro vanis fluxiſque honoribus quos contemnunt, veram ſolidamque gloriam non ſolùm coram Angelis Dei, ſed etiam coram hominibus adipiſcuntur. Vidit hæc cœleſti lumine edoctus beatus Petrus Regalatus Ordinis Minorum Alumnus, ejuſque diſciplinæ quam ſanctus Patriarcha Franciſcus diſcipulis ſuis tradiderat, perfectiſſimus ipſe Sectator & in aliis quoque Reſtitutor guſtavit, quàm ſuave ac bonum eſſet, abnegatis ſecularibus deſideriis, uni Deo adhærere; reliquit quæ ſua erant, ut Chriſtum lucriſaceret: Verùm in ipſis etiam voluntariæ paupertatis anguſtiis dilatatum eſt cor ejus, ut quarum rerum nec poſſeſſione nec affectu tenebatur, in eas mirum ſæpe jus & imperium, ſupra id quod naturæ leges ferunt, Deo concedente exerceret. Nunc denique ad immenſum Gloriæ pondus, qua is jamdudum in Cœlis potitur, non exiguus in Terris acceſſit honoris cumulus, decreto eidem cultu univerſæ per Orbem Eccleſiæ, cui nos licet indigni, Divina voluntate præſidentes, ipſum beatum Virum, chriſtianarum virtutum perfectione & miraculorum claritate illuſtrem, inter ſanctos Confeſſores a Nobis cum conſilio Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, necnon Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum in

A *Exordium.*

in Romana Curia frequenti numero congregatorum rite ac ſolemniter adſcriptum, religioſa veneratione proſequendum, & proficua devotione invocandum proponimus, ac præſentium Literarum tenore denunciamus.

Valliſoleti nobili Hiſpaniæ Urbe, natus eſt Petrus anno ſalutis A MCCCXC. ex Nobilibus piiſque parentibus, quorum diſciplinâ & exemplis eruditus, ac Divinâ præſertim gratiâ præventus cœpit a puero ad chriſtianæ perfectionis leges vitam moreſque ſuos componere & conformare; quin etiam vix decimo ætatis anno tranſacto, domeſticis facultatibus honoribuſque contemptis, Franciſcani Inſtituti habitum ac profeſſionem expetere. Reſtitit quidem ab initio amantiſſima Mater, & piis Filii deſideriis obſecundare triennio toto recuſavit; verùm is in ſancto propoſito firmiter perſeverans, eumque præferens Matri, quem præferre jubemur & animæ noſtræ, inſtando & obſecrando tandem obtinuit, ut ad Religioſæ vitæ Tirocinium, mox etiam ad ſolemnia emit- B tenda vota in patriæ Civitatis Cœnobio admitteretur. Ex eo tempore quum in ſuſcepto perfectionis curriculo per internæ humilitatis externæque mortificationis ſtudium, per aſſidua Orationis & contemplationis exercitia, per ſolicitam puri cordis & ſenſuum cuſtodiam novos ſemper progreſſus faceret, numquam reſpiciens retro, ſed ad perfectiora & ſublimiora extendens ſe ipſum; ad illud brevi pervenit virtutis faſtigium, ut & in omnibus religioſi Viri officiis toti Sodalitio exemplis ſuis præluceret; & ſanctioris diſciplinæ in Minorum Familia non nihil tunc temporis laxatæ, in priſtinum ſplendorem reſtituendæ, inſpirante Deo, conſilium caperet, eodemque adjuvante ad effectum mirè perduceret.

Etenim occaſionem nactus, qua Vir pius ac prudens Frater Pe- C trus Villacretius ejuſdem Ordinis Profeſſor, poteſtate a Superioribus ſibi factâ Hiſpaniæ Cœnobia peragrabat, ut ex iis qui a ſubinducta libertate ad perfectiorem vivendi rationem tranſire cuperent, peculiarem veluti gregem conflaret, in quo priſtina Franciſcanæ Regulæ puritas & auſteritas reviviſceret, nihil cunctatus Petrus ſe illi ſocium adjunxit, & in ſolitariam Domum prope Aquileriam Oxomenſis Diœceſis Oppidum permiſſu Epiſcopi extructum lubens cum eo ſeceſſit. Ibi in perpetuis pietatis & pœnitentiæ exercitationibus ambo viventes, non ſolùm cœleſtium gratiarum copiam, ſed etiam hominum admirationem ſibi conciliarunt; ut eâ permoti quamplurimi, tum ex ipſo Fratrum Minorum Ordine, tum e ſeculari Clero & e Populo in eorum Societatem admitti certarint, eorumque diſciplinæ ſe inſtituendos tradiderint. Quare cum nova Reformatorum Familia ad eum numerum aucta fuiſſet, ut jam Aquilerienſibus Ædibus contineri minimè poſſet, alterum ejuſdem Inſti-

A *S. Petri Regalati ortus & initia.* B *Ordinem Minorum ingreditur.* C *Ejuſque Reformationem una cum Petro Villacretio promovet.*

tuti Cœnobium de Abroxo nuncupatum in Agro Tribulano ad Ripam Durii Fluminis conſtrui opus fuit.

A In horum Conventuum regimine, quoties naſcentis Reformationis negotia Villacretium aliò vocabant, Petrus Regalatus ipſius vices ſuſtinere conſuevit. Cum verò idem Villacretius, poſt obtenta a felicis recordationis Martino Papa V. Prædeceſſore noſtro quem præſens adierat, quæcumque ad ipſius Reformationis firmitatem atque dilatationem maximè optaverat, ex hac vita piè migraſſet, communi Religioſorum voto in ipſius locum ſuffectus eſt Petrus, qui ſicut eum viventem in prælaudati operis conſtitutione & adminiſtratione, conſilio ſuo atque operâ maximè juverat, ita deinceps non modò Aquilerienſe Cœnobium, in quo præcipuum fixit domicilium, ſed Tribulanum etiam, quod modò per ſe ipſum, modò per Vicarios a ſe delegatos regebat, ad perfectioris diſciplinæ normam ſanctiſſimè gubernavit.

B Fuit in eo ad Socios Subditoſque in via Mandatorum Dei dirigendos non ſolùm eximius zelus & aſſidua vigilantia, verùm etiam in omni virtutum genere præclari exempli lux & auctoritas. Quorum enim jejuniorum obſervantiam ad mentem Sancti Fundatoris in uſum reduxerat; ea ipſe & exactè ſervabat, & voluntariis abſtinentiæ rigoribus cumulabat, quum nullum ferè obſonii genus ad panem & aquam plerumque adjiceret, & præter dies Dominicos, nihil omnino ad veſperam ſumeret; quinimmo totos ſæpe dies abſque ullo cibo tranſigeret in laboribus aut orationibus, quarum etiam amore nonnunquam integras noctes inſomnes ducebat, vel humi cubando curabat, ut ne quid ſomni caperet præter id, quod ineluctabilis naturæ neceſſitas poſtulabat. Duris præterea flagellis, aſperrimis ciliciis corpus affligere & in ſervitutem redigere non deſinebat. Paupertatis verò adeo amator fuit, ut quæ præ ceteris attritæ & laceræ veſtes eſſent, eas ipſe ſibi deligeret, nec unquam ferè ſandaliis aliove calceamenti genere uteretur, ſed nudis plerumque pedibus ad humilitatis & pœnitentiæ exercitium incederet.

C Quare cum ſibi ac Mundo crucifixus omnino eſſet, minimè eſt mirandum, ſi totum cor ejus ſibi vindicavit cœleſtium amor, cujus virtute fortiter tractus, ac dulcedine ſuaviter illectus, ineffabilia divinitatis attributa & Redemptionis noſtræ myſteria præſentiſſimo animi ſenſu aſſiduè contemplabatur; adeoque in piis meditationibus affectibuſque inardebat, ut ſæpe clariſſimus lucis ſplendor ex ipſius corpore diffuſus, non ſolùm ad cubiculi ambitum, ſed longè latèque ſupra Cœnobii tectum emicaret; cujus rei cauſa a finitimis cognita, *Domus Dei* nomen Cœnobio inditum fuit, quo etiam uſque in præſentem diem appellatur. Ex frequentibus verò mentis exceſſibus, quibus ad interiora cum Deo colloquia admittebatur, quum cœleſtium virtutum formam in ſe referret,

A *Reformatorum Cœnobia gubernat.* B *Ipſius religioſæ virtutes.* C *Pietas in Deum.*

ret, earum quoque exemplar aliorum animis imprimere vehementer optabat. Hinc ortum habuit zelus ille ardentissimus, quo ad animarum A
salutem opportunissimis rationibus procurandam accendebatur; neque solùm Religiosos Viros curæ suæ peculiariter commendatos exemplis præceptisque suis ad perfectionis culmen ducere satagebat; sed ceteris etiam omnibus operâ, consilio, sermone, ac potissimùm impensis misericordiæ & charitatis officiis tutissimam ad Cœlum viam commonstrare & complanare curabat. Hic erat præcipuus ipsius scopus, & cum pauperes Christi ægritudine afflictos, eosque maximè, quos propter horrificam morborum speciem, aut contagionis periculum ab aliis derelictos conspiciebat, per se ipse adjuvare, hospitio recipere, laboriosâ curatione sublevare gestiebat; & cum, corrogata a divitioribus stipe, calamitosis omnibus opem ferre, potissimùm verò Christifidelibus apud Barbaros in captivitate detentis libertatem impetrare studebat; cum demum inimicitias omnes & simultates inter Fideles componere omni studio nitebatur: ut scilicet peccata & vitia eliminaret, pericula occasionesque peccandi omnibus subtraheret, & Proximos a se adjutos, non sibi sed Christo lucrifaceret, atque ad divinæ Bonitatis amorem, ad Evangelicæ legis observantiam adduceret. Denique purgantium Defunctorum cruciatus pio commiserationis affectu respiciens, oblatis Deo precibus, Sacrificiis, jejuniis aliisque voluntariis sui corporis castigationibus prolatam ipsis æternæ Beatitudinis possessionem accelerare curabat.

His aliisque virtutibus apud suos exterosque clarus, miraculorum B
quoque gratiâ aliisque supernaturalibus donis illustris, cum ad sexagesimum sextum ætatis annum perveniisset, jamque prospiceret, haud procul esse depositionem Tabernaculi sui, de apto idoneoque Rectore gregi suo post se relinquendo solicitus, longum asperumque iter ingressus est, ut Lupum Salazarium antiqui Instituti cultorem ac vindicem ad id muneris suscipiendum suaderet. Eâ re impetratâ, quum Tribulanum Cœnobium in reditu visitasset, inde ad Aquilerienſe se contulit, ubi lethali morbo correptus decubuit, exactoque inter acerbos cruciatus atque languores integro Quadragesimæ curſu, tandem die sancto Paschæ Eucharistici Panis viatico munitus, & sequenti die ab Episcopo Palentiæ Oleo sancto unctus in nomine Domini, quum dilectissimos Fratres ad severioris disciplinæ custodiam, ad paupertatis studium, ad imitationem Christi etiam atque etiam hortatus esset, animam suam in manus Dei fidenter amanterque commendans justorum somno obdormivit tertio Kalendas Aprilis Anno salutis MCCCCLVI.

Petri corpus, ut piis Fidelium turbis ad Cœnobium undique concurrentibus satisfieret, per aliquot dies inhumatum remansit; cumque nullas interim mortalitatis injurias pateretur, tandem in communi Fra-

A *Charitas in Proximos.* B *Extrema vitæ & obitus.*

trum Sepulchro conditum fuit; unde tamen post triginta sex annos translatum fuit ad prænobile loculamentum, quod ipsi clar. mem. Elisabetha Castellæ Regina ex alabastrite marmore extrui curavit.

Ibi & propter constans hominum judicium de Servi Dei Sanctitate, & propter miraculorum frequentiam, assidua venerationis & cultus obsequia a piis Fidelibus ipsi delata fuerunt.

A Et sanè de generali ipsius Sanctitatis, virtutum & miraculorum famâ Testes sunt antiqui Processus auctoritate ordinariâ super eo confecti, qui cum ante hos centum viginti annos ad hanc Sanctam Sedem delati fuissent, & pro legitimo cultu eidem Servo Dei asserendo Apostolicæ definitionis oracula, instantibus etiam Catholicis Hispaniarum Regibus universoque Ordine Fratrum Minorum S. Francisci vehementer expeterentur; visum est fel. record. Urbano Papæ VIII. Prædecessori nostro, signatâ Chirographo suo Commissione, ad discutiendam in specie ipsius Beatificationis & Canonizationis Causam, novorum Processuum constructionem demandare. Quibus deinde ad Urbem allatis, & trium antiquiorum tunc temporis Causarum Palatii Apostolici Auditorum examini subjectis, quum hi pro sua integritate & prudentiâ eorum validitatem & relevantiam plenissimè approbantes, in luculenta Relatione eidem Urbano Prædecessori exhibita, tam præclaras Servi Dei virtutes in gradu heroico, quàm illustria in vita & post mortem ejus intercessione patrata miracula satis demonstrata esse censuissent; idem Urbanus Prædecessor ipsius Causæ judicium remisit Congregationi Sacrorum Rituum: Quæ post approbatam eorundem Processuum validitatem & examinis formam, quum decrevisset una cum dubio de Regalati virtutibus, alterum quoque de miraculis ipsius intercessione sequutis proponi & expendi; quatuor infrascripta miracula ad trutinam vocavit. Primum, quod olim in visitatione Conventuum Aquileriæ & Tribuli, quam Dei Servus pedes peragebat, intermedium spatium quadraginta millium passuum unius horæ intervallo confeciisset. Alterum, quod quum collectas e communi mensa reliquias aliquando deferret ad pauperes, ob idque a Vicario sibi occurrente objurgaretur, quod supra modum in exteros se liberalem præberet, quumque is nil aliud quâm flores deferre se asseveraret, flores revera in sacculo reperti sunt, quos neque anni tempus, neque Regionis natura suppeditare potuerant. Tertium, quod Durii Fluminis aquas, quoties increbuissent, & navicula deesset ad transfretandum, extento super eas pallio, non semel sicco pede transierit. Quartum denique, quod pauperi post ipsius obitum assuetâ eleemosynâ pro Cœnobii foribus fraudato, eâque de re ad ipsius Petri sepulchrum conquerenti, exerto e sepulchro brachio, panem porrexerit. Hisque admirabilibus sanè prodigiis, quæ etiam a vetustissimis temporibus marmoreo Servi Dei sarcophago insculpta cernebantur, maturè discussis & approbatis, peracto quo-

A *Acta sub Urbano VIII.* B *Virtutum & miraculorum approbatio.*

quoque virtutum examine ; eadem Congregatio Decretum edidit die XVI. Novembris anni MDCXXX., quo tam virtutes ejuſdem Servi Dei, quàm ipſa prædicta miracula comprobata fuerunt.

Quum verò paulo poſt, ſuper hujuſmodi judiciorum ordine & methodo, nova & conſultiſſima ejuſdem Urbani Papæ VIII. Decreta prodjiſſent, proindeque inducta fuiſſet neceſſitas oſtendendi, quod iis paritum eſſet ; antequam ad ulteriora in hac Cauſa procederetur, opus fuit planum facere, quod per centum annos, immo veriùs per duo ferè ſecula ante eorundem Decretorum editionem publicus cultus ipſi Dei Servo præſtitus fuerat. Quare poſt aliquot annorum ſilentium, percrebreſcentibus religioſis catholicorum Principum & Populorum votis, inſtantibus quoque quamplurimis Epiſcopis univerſoque prædicto Ordine Fratrum Minorum ſancti Franciſci, Anno Domini MDCLXXV. a fel. A recordat. Prædeceſſore pariter noſtro Clemente Papa X. de conſilio præfatæ Congregationis Sacrorum Rituum ſignata fuit Commiſſio pro reaſſumptione Cauſæ in ſtatu & terminis, cum facultate in primis & ante omnia conficiendi Proceſſum particularem ſuper paritione Decretis Urbani Papæ VIII. de non cultu editis, ſeu ſuper caſu ab eiſdem excepto ; & conſequenter ab Epiſcopo Oxomenſi vigore Literarum a prædicta Congregatione ipſi directarum confectus fuit hujuſmodi Proceſſus, ac ſententiâ rite prolatâ ſuper cultu eidem beato Viro a centenario tempore & ultra publicè exhibito, ac proinde de caſu a præfatis Urbani VIII. Decretis excepto : Quam porro ſententiam in prædicta Congregatione Sacrorum Rituum reviſam & approbatam ſan. mem. Prædeceſſor pariter noſter Innocentius Papa XI. Apoſtolicâ auctoritate confirmavit & roboravit, Decreto edito die XVII. Auguſti Anni MDCLXXXIII.

Itaque non ſolùm ipſius beati Petri cultus impenſioribus Fidelium B ſtudiis per totam Hiſpaniam aliaſque Regiones frequentari cœpit, verùm etiam ſubſequutis Apoſtolicæ Sedis Indultis magnopere auctus fuit ; conceſsâ primùm in ipſius honorem Officii Divini ac Miſſarum celebratione per Ordinem Fratrum Minorum de Obſervantia, & per aliquas Hiſpaniæ Diœceſes ; mox extenſo per gradus hujuſmodi Indulto ad univerſam Franciſcanorum Familiam & ad omnes Hiſpaniarum Civitates atque Diœceſes cum Oratione etiam & Lectionibus propriis, ab eadem Congregatione Sacrorum Rituum examinatis & approbatis ; demum permiſſa ab eodem Innocentio Tranſlatione Corporis ipſius beati Petri ad novum atque ſplendidius Sacellum piorum ſumptibus in ipſius honorem excitatum.

Quoniam verò, juxta Apoſtolicarum ſanctionum Decreta, ad ſo- C lemnem Beati Canonizationem minimè procedi poterat, niſi demonſtratum

A *Approbatio cultus.* B *Ejuſdem cultus amplificatio.* C *Judicium ſuper novis miraculis inſtitutum.*

ſtratum fuiſſet, nova poſt indultam ipſi venerationem miracula ſupervenisſe; ideo quum delatum fuerit ad fel. record. Prædeceſſorem noſtrum Benedictum Papam XIII. nonnulla miracula ab omnipotenti Deo ad invocationem ejuſdem beati Petri recens patrata fuiſſe, placuit ipſi Apoſtolica auctoritate neceſſarias facultates delegare Epiſcopis Oxomenſi, & Palentino, ut juxta inſtructiones iis tranſmittendas ſuper hujuſmodi aſſertis miraculis Teſtes examinarent, aliaſque legitimas probationes colligerent. Hinc delatis ad Urbem Proceſſibus ab iis confectis, eorumque validitate, necnon examinis formâ in Congregatione Sacrorum Rituum recognitâ, & juxta ipſius Congregationis conſilium a fel. pariter recordat. Clemente Papa XII. Deceſſore noſtro approbatâ; mox etiam alio Proceſſu ejuſdem Clementis auctoritate conſtructo ſuper noviſſimo miraculo, ut ferebatur in Diœceſi Palentina edito, cujus pariter Proceſſus validitas approbata fuit; de hujuſmodi miraculorum relevantia ſecundùm collectas probationes a dilecto Filio Magiſtro Ludovico de Valentibus Promotore Fidei diligenter excuſſas, actum primò fuit inter præfatæ Congregationis Conſultores coram dilecto Filio noſtro Antonio Xaverio Tituli S. Stephani in Monte Cœlio Presbytero S. R. E. Cardinali Gentili nuncupato, hujus Cauſæ Ponente a Nobis deputato. Deinde, novis animadverſionibus ab eodem Fidei Promotore exaratis, iterum iidem Conſultores coram univerſis Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus præfatæ Sacrorum Rituum Congregationi præpoſitis, in Quirinali Palatio noſtro congregatis, ſententias ſuas dixerunt: Atque ita demum Cauſa plenè diſcuſſa, & per noviſſimas prædicti Promotoris animadverſiones accuratiſſimè cribrata, ad noſtrum judicium delata fuit. Nos verò omnibus geſtorum probationibus examinatis, & tam facti & juris allegationibus, quàm Peritorum judiciis & conſultationibus perlectis; auditis etiam oretenus tum Cauſæ Poſtulatoribus & Patronis, tum etiam præfato Promotore Fidei; Congregationem generalem prædictorum omnium tam Cardinalium, quàm Conſultorum die ſecundâ Junii Anni MDCCXLIV. coram Nobis coegimus.

Et quamvis ex tam exquiſita rerum omnium diſcuſſione, ex Conſultorum ſuffragiis, quæ Nobis antea in ſcriptis oblata perpendimus, quin etiam in Summarium redacta eidem Cardinalium Congregationi per noſmetipſos expoſuimus, ac denique ex conſiliis prædictorum Ven. Fratrum noſtrorum in eadem Congregatione a Nobis auditis, jam ſatis omnia videri potuiſſent clariſſimâ in luce collocata; nihilominus ut uberiorem cœleſtis luminis gratiam perſeveranti oratione impetrare mereremur, noſtram adhuc ſententiam proferre diſtulimus uſque ad diem feſtum S. Bonaventuræ ejuſdem Ordinis Fratrum Minorum ſancti Franciſci; quo die celebratâ Miſsâ in Eccleſia S. Mariæ Ara-Cœli nuncupata, ſolemni Decreto edito, duo infraſcripta miracula ipſius beati Petri interceſſione a Deo obtenta approbavimus & publicavimus.

Pri-

Primum eſt de Cæco illuminato, Didaco nimirum Sacerdote, co- A
gnomento Plaſentia, qui cum epileptico paroxiſmo correptus in domeſticum ſocum prunis ardentibus refertum corruiſſet, eoque caſu plenam ferventis aquæ ollam ſubvertiſſet, uſtulatâ facie, crematis palpebris, & oculorum acie labefactatâ, omnem videndi facultatem penitus amiſit, nec eam quatuor circiter menſium ſpatio, pluribus etiam remediis adhibitis, ulla in parte recuperavit. Verùm quod neque a natura, neque a Medicorum arte obtinere jam ampliùs ſperabat, id ei ab omnipotenti Deo mirabiliter conceſſum fuit per merita B. Petri Regalati, cujus Cucullum oculis ſuis admoveri curavit; dum ad illius Reliquiæ contactum, illico perfectiſſimum oculorum uſum recepit, quem ad mortem uſque haud imminutum retinuit.

Alterum recentius miraculum experta fuit Birgitta Ortega in ſanatione horrendi ulceris, quod ipſi ex prævio tumore & intercluſa ſanie in ſiniſtra lumborum regione obortum, cum integumenta omnia, quibus renes continebantur, & duas quoque coſtas maligna corruptione depaſcendo abſumpſiſſet, contracto demum callo, & acerbiſſimis doloribus cum febri accedentibus, jam prope erat, ut ipſam Mulieris vitam præcideret. Cum tamen illa ad Beati ſepulchrum adduci ſe poſtulaſſet, ibique ipſius opem apud Deum cum lacrymis imploraſſet, iter ingreſſa ut domum rediret, ſenſit ſe repente ſanatam, atque ulceris locum inſpiciens invenit ampliſſimam fiſtulam coaluiſſe, & cicatrice inducta, nullas alias morbi reliquias jam ſupereſſe; quin etiam auctis ſibi corporis viribus, optimâ deinceps uſa eſt valetudine, dum vita fuit.

His itaque duobus miraculis cognitis & approbatis, illud definien- B
dum ſupererat, an res eò adducta videretur, ut ad ſolemnem Beati Canonizationem tutò procedi poſſet: Qua in re quum jampridem dubitatum fuiſſet, an obſtaret Decretum a Nobis editum die XXIII. Aprilis Anni MDCCXLI., quo ſcilicet inter alia ſtatuimus, in Cauſis Servorum Dei per viam Cultus immemorabilis, ſive Indulti procedentibus, & in quibus virtutes ex Teſtibus duntaxat de auditu, ſive ex coævorum Scriptorum teſtimoniis probatæ fuiſſent, quum poſt approbationem Cultus immemorabilis ad ſolemnem Canonizationem tranſitus fieri vellet, non duo ſolum, ut olim obtinuerat, ſed quatuor in poſterum miracula rite probari debere: Hujuſmodi dubitatio a Nobis ſublata fuerat per aliud Decretum die ſecunda Auguſti ejuſdem anni prolatum, quo declaravimus, hanc Cauſam ab ea lege exceptam eſſe & cenſeri debere; ob eam nimirum juſtiſſimam rationem, quod quum jam uſque a temporibus Urbani Papæ VIII., ut ſupra diximus una cum heroicis beati Petri virtutibus, quatuor ſimul miracula approbata fuerint, jure dici poterat prædicto generali Decreto noſtro antecedenter paritum fuiſſe, proindeque ad

A *Miracula pro Canonizatione approbata.*

B *De tuto progreſſu ad Canonizationem.*

ad ipſius Beati Canonizationem non quatuor ſed duo tantum miracula approbanda ſupereſſe. Itaque prædicta quæſtione propoſita in Congregatione generali Sacrorum Rituum coram Nobis habita die XXII Septembris Anni MDCCXLIV., unanimis omnium ſenſus fuit, ut ad ſolemnem beati Petri Canonizationem ſervatis ſervandis quandocumque procedi poſſet; Noſque ipſi deinde ſolemne Decretum in eandem ſententiam edidimus die VI. Octobris ejuſdem Anni.

Cumque chariſſimi in Chriſto Filii noſtri Philippus V., & Eliſabetha ejus Coniux Hiſpaniarum Reges Catholici, cum reliquis ipſorum Regiæ Familiæ Principibus, oblatas jam pridem a Prædeceſſoribus ſuis Apoſtolicæ Sedi preces & poſtulationes pro hujus beati Viri Canonizatione omni ſtudio foverent, accederentque in eum finem complurium Ven. Fratrum Hiſpaniæ Antiſtitum, totiuſque religioſiſſimi Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci vota & obſecrationes; Nos ut in hoc graviſſimo negotio juxta præſcriptam ſervatamque a Prædeceſſoribus noſtris agendi normam
A procederemus, univerſi primùm Collegii Ven. Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium in Conſiſtorio ſecreto VI. Idus Aprilis coram Nobis congregatorum ſententiam atque conſilium exquiſivimus. Quibus poſt auditam a Nobis geſtorum ſeriem, & beati Viri præclara merita, ad legitimam Cauſæ hujus abſolutionem unanimi voce Nos adhortantibus; non viciniores modò, ſed etiam remotiores per Italiam Epiſcopos & Archiepiſcopos moneri curavimus, ut circiter Kalendas Junias, quibus commodum eſſet, ad Urbem ſeſe conferrent; quò & inſtantem Natalem diem beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli, veteri more nobiſcum una celebrarent, & Nobis de ſæpedicti B. Petri Regalati, necnon BB. Fidelis a Sigmaringa Martyris, Camilli de Lellis & Joſephi a Leoniſſa Confeſſorum, & Catharinæ de Ricciis Virginis, ſolemni Canonizatione deliberantibus, conſiliorum ſuorum ſuffragia, prout Spiritus ſanctus ipſis ſuggeſſiſſet, exponerent.

B Ut autem præclaræ ipſius B. Petri virtutes ejuſque inſignia miracula, necnon adhibitæ cautiones in totius Cauſæ diſcuſſione neminem laterent, indicto priùs coram Nobis plenario conſeſſu omnium Eccleſiaſticorum Ordinum & Collegiorum ac Magiſtratuum Romanæ Curiæ, mandavimus a dilecto Filio Joſeph Aſcevolino noſtræ Conſiſtorialis Aulæ Advocato de præmiſſis omnibus verba fieri; mox etiam exactam eorundem narrationem ex authenticis documentis religiosè collectam, ac typis impreſſam omnibus ſuffragium laturis exhiberi curavimus. Demum convocatos in Conſiſtorio ſemipublico die XI. currentis Junii uni-
C verſos Ven. Fratres noſtros S. R. E. Cardinales, necnon Patriarchas, Archiepiſcopos & Epiſcopos, qui jam frequentes undique in Urbem convenerant, conceptis verbis requiſivimus, an ad ipſius B. Petri Canonizatio-

A *Conſiſtorium ſecretum*. B *Conſiſtorium publicum*. C *Cardinalium & Epiſcoporum conſilia in Conſiſtorio ſemipublico*.

zationem deveniendum nobis esse censerent. Ipsi verò summo animorum consensu gravibusque rationibus omnes in affirmativam sententiam ire comperti sunt. Qua de re a dilectis Filiis Apostolicæ Sedis Notariis ibi præsentibus publica Instrumenta confici, ac præter ea suffragiorum ipsorum exempla a singulis prædictis subscripta in Tabularium Ecclesiæ Romanæ inferri mandavimus.

Nos autem priusquam de summa rei definiendo pronunciaremus, ut quid placitum esset coram Deo, ab ipso Patre luminum edoceri mereremur; indictis per Urbem jejuniis designatisque Ecclesiis cum Indulgentia ab iis consequenda, qui Nobiscum cœlestem opem implorarent, orationibus & obsecrationibus instare non prætermisimus; donec hac die coruscante SS. Apostolorum Petri & Pauli Natalitio dicatâ magnam ve- A nerandæ solemnitatis lætitiam, novo Ecclesiæ gaudio, per definitivæ hujusmodi Sententiæ prolationem cumulare decrevimus. Quare præeuntibus supplicationis generalis ritu, omnibus primùm Cleri Regularis Ordinibus, cum Ecclesiarum Collegiatarum & Basilicarum etiam Patriarchalium Cleris atque Capitulis, necnon præfatæ Congregationis Sacrorum Rituum Consultoribus, Nos ipsi demum cum dilectis Filiis Aulæ nostræ Officialibus & Familiaribus, cum Schola Cantorum cunctisque Romanæ Curiæ Prælatorum Collegiis, Presbyteris quoque Pœnitentiariis Sacerdotali veste indutis, denique cum Ven. Fratribus Episcopis, Archiepiscopis, & Patriarchis, qui ad octoginta ferè adfuerunt, universoque Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Collegio, ex Apostolicis Ædibus prodeuntes, frequenti Procerum & Magistratuum numero stipati, & subsequentibus Apostolicæ Sedis Notariis, ac Regularium Ordinum Generalibus Superioribus, ad Basilicam beatissimi Apostolorum Principis in Vaticano cœlestis Sponsæ ornatu fulgentem Nos læti contulimus; quò Nos vocabat & ipsa memorabilis diei festivitas & antiquissima Prædecessorum nostrorum consuetudo, quibus solemne fuit præclaros hujuscemodi Sanctorum triumphos non alibi, quàm apud memoriam ejusdem B. Petri Apostoli celebrare.

Ibi quum dilectus Filius noster Joachimus Tit. Sanctorum Quatuor B Coronatorum Presbyter S. R. E. Cardinalis Portocarrero nuncupatus, perorante dilecto Filio Virgilio Montecatino nostræ Consistorialis Aulæ Advocato, enixas quas supra innuimus, supremorum Principum, Ecclesiarum & Ordinum preces atque postulationes pro B. Petri Regalati, aliasque pro BB. Fidelis, Camilli, Joseph, & Catharinæ Canonizatione Nobis instanter repræsentasset; Nos quidem ad gravissimi Judicii definitionem absque iteratâ cœlestis auxilii invocatione procedere non audentes, decantatis cum venerabili Consacerdotum Cœtu & devotissimo Populo sanctorum Litaniis, Deum Optimum Maximum per omnium electorum suorum merita precati sumus, ut Sedium suarum as-

 sistricem

A *Solemnia Canonizationis.* B *Instantiæ.*

ſiſtricem ſapientiam in cor noſtrum immittere dignaretur. Cumque adhuc inſtantiùs pro exoptatæ Sententiæ prolatione ab eodem Cardinali Promotore urgeremur; Nos iterum in genua provoluti Paraclitum Spiritum ſanctum Hymno & Oratione ſolemni rogavimus, ut lucis ſuæ radium emittens mentis noſtræ tenebras diſcuteret, & trepidantem adhuc fragilitatem noſtram virtutis ſuæ robore confirmaret. Denique ad reiteratas & inſtantiſſimas præmiſſorum obſecrationes, quin potiùs ad manifeſta univerſæ catholicæ Eccleſiæ vota, ad maturas deliberatio-
A nes rite præhabitas, & declaratum jampridem Eccleſiaſtici Senatus conſilium reſpicientes, eaque auctoritate ſuffulti, quam Dominus Noſter Jeſus Chriſtus beatiſſimis Apoſtolis Petro & Paulo Nobiſque licet immerentibus tribuit, in honorem ſanctæ & individuæ Trinitatis, Fidei catholicæ exaltationem & chriſtianæ Religionis augmentum, definitivo pronunciato Decreto, prædictum Petrum Regalatum Ordinis Minorum S. Franciſci Sacerdotem expreſsè Profeſſum, Regularis diſciplinæ adſertorem & vindicem, chriſtianarum virtutum præſtantiâ & miraculorum gloriâ fulgentem, una cum ſupradictis Fideli, Camillo, Joſeph, & Catharina Sanctum eſſe declaravimus, & Sanctorum Catalogo adſcripſimus; ſtatuentes ipſius Petri memoriam inter ſanctos Confeſſores non Pontifices ab Eccleſia univerſali quotannis die XIII. Maji pia devotione recoli debere; in Nomine Patris & Filii & Spiritus Sancti.

Mox decantato pro debita gratiarum actione conſueto Laudis & Confeſſionis Hymno, Noſtriſque & Eccleſiæ precibus prædictorum Sanctorum interventioni commendatis ad Aram Baſilicæ maximam ſupra ſacratiſſimam Confeſſionem B. Petri Apoſtoli incruentam ſalutis noſtræ Hoſtiam oblaturi reverenter acceſſimus. Porro poſt Evangelicam lectionem a Diaconibus utrâque linguâ recitatam continere labia noſtra non potuimus, quin in tam juſta ſanctaque lætitia, Sacerdotalibus vocibus ex abundantia gaudii noſtri erumpentibus, ſplendidiſſimam alloquerемur Ven. Fratrum dilectorumque Filiorum Coronam; ut quos devota Religio, & Apoſtolicæ Sedis reverentia, non ex Urbe modò, aut ex finitimis locis; ſed ex longinquis etiam & ultramarinis Regionibus ad Sepulchra Apoſtolorum frequentes attraxerat, antiquis beatorum Principum victoriis lætantes, & recenti Sanctorum triumpho plaudentes, ad eorum virtutes pro viribus imitandas, ad eorundem Patrocinia ſtudiosè demerenda, atque in præſentibus potiſſimùm calamitatibus quibus Eccleſia Dei jamdiu conflictatur, enixè imploranda, Paterno affectu & ſermone accenderemus. Denique conceſsâ omnibus adſtantibus plenariâ peccatorum Indulgentiâ, his verò qui ſingulis annis prædicta die XIII.
B Maji, ejuſdem ſancti Petri Regalati exuvias, aliiſque ſtatutis diebus aliorum Sanctorum prædictorum Sepulchra devotè viſitaverint, ſeptem annis & totidem Quadragenis de injunctis eis, ſeu aliàs debitis pœnitentiis,

A *Decretum*. B *Indulgentiæ*.

tiis, auctoritate prædicta in perpetuum relaxatis; omnipotenti Deo vota noſtra reddentes, ſacroſancta Myſteria pro totius Mundi ſalute, pro Eccleſiæ pace, pro ſanctæ Plebis incolumitate ſolemni ritu peregimus. A

Quoniam verò poſt prolatam a Nobis, ut præfertur, hujuſmodi Canonizationis & Adſcriptionis Sententiam, ab eodem Cardinali Promotore Nobis humiliter ſupplicatum fuit, ut ſuper præmiſſis omnibus Apoſtolicas literas perpetuò valituras decernere, atque edere dignaremur; ideo Nos juſtiſſimæ petitioni annuentes, præſentium literarum tenore, atque ex certa ſcientia & Apoſtolicæ auctoritatis noſtræ plenitudine omnia & ſingula prædicta confirmamus, roboramus atque iterum ſtatuimus, decernimus, univerſæque catholicæ Eccleſiæ denunciamus; man B dantes, ut earundem præſentium tranſumptis ſive exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ab omnibus habeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Si quis verò paginam hanc noſtræ Definitionis, Decreti, Adſcri- C ptionis, Mandati, Statuti, Relaxationis, & Voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei & beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud ſanctum Petrum anno Incarnationis Domini- D cæ MDCCXLVI., III. Kalendas Julii, Pontificatus Noſtri anno VI.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

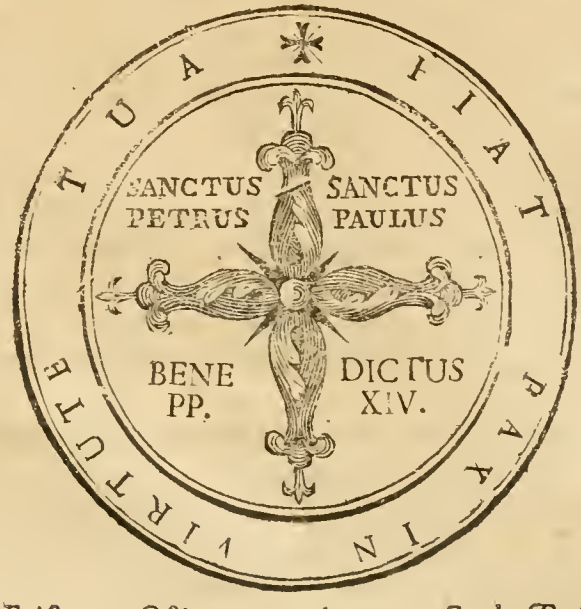

† *Ego T. Epiſcopus Oſtien. & Veliternen. Card. Rufus Decanus, & S. R. E. Vice-Cancellarius.*

A *Literæ decernuntur.* B *Eorumque exemplis fides tribuitur.* C *Sanctio.* D *Dat. Pontific. An. 6. die 29. Junii 1746.*

† *Ego A. Epiſcopus Portuenſis Card. S. Clementis S. R. E. Camerarius.*
† *Ego V. Epiſcopus Præneſtinus Card. Petra, Major Pœnitentiarius.*
† *Ego P. A. Epiſcopus Albanen. Card. Carafa.*
†
† *Ego V. Epiſcopus Sabinen. Card. Bichius.*
†
†
†
†
†
†
†
† *Ego Nicolaus Maria Tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Card. Lercari.*
†
†
†
† *Ego F. Tit. S. Mariæ Tranſtyberim Presbyter Card. Burgheſius.*
† *Ego A. Tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presbyter Card. Gentili.*
† *Ego Fr. I. A. Tit. SS. Silveſtri & Martini Presbyter Card. Guadagni.*
† *Ego T. Tit. S. Cæciliæ Presbyter Card. de Acquaviva.*
† *Ego D. Tit. Baſilicæ Sanctorum Duodecim Apoſtolorum Presbyter Card. Rivera.*
† *Ego I. B. Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Card. Spinula.*
†
†
†
†
† *Ego R. Tit. S. Sabinæ Presbyter Cardinalis de Ilcio.*
†
†
† *Ego D. Tit. S. Bernardi ad Thermas Presbyter Card. Paſſioneus.*
† *Ego S. Tit. S. Priſcæ Presbyter Cardinalis Valenti.*
†
† *Ego I. F. Tit. SS. Quatuor Coronatorum Presbyter Card. Portocarrero.*
† *Ego C. Tit. SS. Joannis & Pauli Presbyter Card. Paulutius.*
†
† *Ego C. A. Tit. S. Mariæ de Pace Presbyter Card. Cavalchinus.*
†
†
†
†
†
†
†

† *Ego*

† *Ego F. Tit. S. Mariæ de Populo Presbyter Card de Ricciis.*
† *Ego A. Tit. S. Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Rufus.*
†
† *Ego P. M. Tit. S. Agnetis extra muros Presbyter Card. de Montibus.*
† *Ego F. Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Card. Tamburini.*
† *Ego J. Tit. S. Crucis in Hierusalem Presbyter Card. Besozzi.*
†
†
†
†
†
†
†
† *Ego Carolus S. Mariæ in Via-Lata Diaconus Card. de Marinis.*
† *Ego Alexander S. Mariæ ad Martyres Diaconus Card. Albanus.*
† *Ego Nerius S. Eustachii Diaconus Card. Corsinus.*
† *Ego Agapitus S. Agathæ Diaconus Card. Mosca.*
†
†
† *Ego C. S. Mariæ in Porticu Diaconus Card. Sacripantes.*
† *Ego M. SS. Cosmæ & Damiani Diaconus Card. Bolognettus.*
† *Ego H. S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.*
† *Ego P. S. Georgii in Velabro Diaconus Card. Columna.*
† *Ego A. S. Mariæ in Aquiro Diaconus Card. Tanari.*
† *Ego H. S. Adriani Diaconus Card. Bardi.*
† *Ego D. SS. Viti & Modesti Diaconus Card. Ursinus.*
†

D. Card. Passioneus.

J. Datarius.

VISA
de Curia I. C. Boschi.

J. B. Eugenius.

Loco † Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

LITERÆ DECRETALES CANONIZATIONIS B. JOSEPHI A LEONISSA CONFESSORIS.

BENEDICTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

A HUmani generis Redemptor Dei Filius, Sapientia Patris, ita mentes hominum defectâ veteri, qua operiebantur caligine, novo doctrinæ cœleſtis ſplendore illuſtravit, ut ſimul ad ejus lumen ductumque ſequendum maximis & pretioſis promiſſis languentia corda erexerit & excitaverit. Ita porro dum Nos edocuit, abjectâ de perituris divitiis ſolicitudine, Theſaurum non deficientem in Cœlo nobis parare, in eoque cogitationes & corda noſtra defigere; ſimul etiam certiſſimam hujuſmodi Theſauri adipiſcendi ſpem nobis oſtendit in Dei & Patris noſtri benignitate fundatam, cui placuit humilitati noſtræ Regnum æternum diſponere & deſtinare. Quod ſi terreni Regni, quantumvis caduci, faſtigium, vilioribus mercibus, aut parvo agello, luteiſve caſis nemo non anteferret; ſi momentaneam oblectationis voluptatem nemo præ Imperii gloriâ ampliſſimaque dominatione non aſpernaretur; quis erit profectò, qui mundanas, quantivis pretii, opes, potentiam, honores, comparare audeat cum ineffabili cœleſtis Regni beatitudine, quam Chriſtus Dominus puſillo Electorum ſuorum gregi promiſit? Cujus gloria non in opinione hominum, ſed in divinæ gloriæ communione ſita eſt; in qua bonum quod poſſidetur, deſideriorum menſuram excedit; ubi denique in viſione ac fruitione Dei, atque in beata Sanctorum ſocietate plena eſt felicitas, perpetua jucunditas & ſecura tranquillitas.

Ad hanc cœleſtis Regni promiſſionem advigilans, hunc veræ felicitatis fontem ſitiens beatus Joſeph a Leoniſſa Religioſum Inſtitutum Fratrum Minorum ſancti Franciſci, quos Capuccinos appellant, plenâ voluntate & conſtanti devotione profeſſus, deſertam a vitiis, inviam adverſariis poteſtatibus, & aridam a deliciis ſecularibus terram incolere ſtatuit, ut ſic tandem in ſancto apparere Deo mereretur, atque ad illius Beatitudinis & gloriæ conſortium feliciter pervenire. Quam ſanè præclaram mercedem ipſius ſanctæ converſationis, diuturnæ pœnitentiæ ſtrenuorumque laborum, quos pro Dei honore & Proximorum ſalute ad mor-

A *Exordium.*

mortem usque toleravit, eidem beato Viro in cœlesti Patria a Deo retributam fuisse, eumque propterea inter sanctos Confessores cum Christo regnantes ab Ecclesia universa colendum & venerandum esse, inspectis heroicis ipsius virtutibus, necnon miraculis ejus intercessione a Deo editis, apud Nos & Apostolicam Sedem rite probatis, cum consilio & assensu Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, & Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Romana Curia congregatorum, deque attributæ Nobis potestatis plenitudine, nuper definiendo pronunciavimus, ac præsentium literarum tenore edicimus, statuimus, atque decernimus.

A Leonissæ Aprutii Oppido ex Joanne de Desideriis & Francisca de Paulinis in Spoletana Diœcesi anno MDLVI. natus est Joseph, in Baptismate Euphranius dictus, & primò quidem apud Parentes piè ac liberaliter educatus fuit; postea verò iis defunctis, Viterbii ubi Patruus publicè docebat, adolescentiæ ætatem castè integrèque transegit. Cum autem soli Deo perseveranter adhærere statuisset, oblatas sibi a Patruo honestissimas nuptias, perpetuo virginitatis proposito se obstringens constanti animo recusavit; seque tandem ab omnibus Mundi periculis, insidiis, fallaciis, terroribus, in perfectam Filiorum Dei libertatem vindicaturus ad Religiosa Capuccinorum Claustra apud Assisium confugit, ubi frustra obnitentibus consanguineis, & minas etiam adhibentibus, quò eum a sancto proposito avocarent, arctiorem sancti Francisci Regulam professus est.

Quo autem mentis ardore suave Christi jugum Joseph amplexus esset, facilè apparuit ex incredibili studio, quo & statim ad capessendum virtutum omnium culmen totus incubuit, & nunquam deinceps a suscepto perfectionis cursu deflexit. Religiosæ paupertatis & spiritu & reipsa B eximius cultor, in summa rerum inopiâ, in qua hujusmodi Instituti sectatores vitam degunt, complura invenit, quæ suis usibus voluntariè detraheret.

Mitis animo & humilis corde, se totum suasque actiones & vo- C luntates arbitrio Superiorum, quorum mandata aperto capite & flexis genibus excipere solebat, penitus permisit; ut quum sine eorum jussu cuicumque rei ineptum se esse duceret, eorum accedente nutu, difficilia quæque aggredi non dubitaret: Quum verò nihil de se suisque viribus præsumeret, & ne suas quidem preces apud Deum quidquam valere putaret, aliorum orationibus assiduè se commendabat: Denique in vilissimis quibusque exercendis ministeriis, in ferendis contemptibus & ludibriis lætus & alacer, tunc solùm tristari videbatur, quum aut munus honorificum suscipere cogeretur, aut meritæ ipsius virtuti laudes tribuerentur.

At

A *S. Josephi ortus & initia.* B *Joseph pauper spiritu.* C *Mitis & humilis.*

A At verò seipsum pro abjecta, quam de se fovebat, opinione, sic asperè duriterque tractabat, ut difficile sit alium reperire, qui novissimis hisce seculis pœnitentiæ ac mortificationi magis addictus fuerit. Quum etenim perpetuum ferè jejunium sibi indixisset, non alio plerumque pane, quàm duro ac mucido, non alio obsonio, quàm putridis ac semiustis leguminibus, aut crudis oleribus, non alio potu, quàm corruptis aquis, aut vino cineribus conferto vitam sustentabat; & nihilominus crucifigendæ carnis suæ cupidior in dies, inusitatis flagellorum generibus suas in se ipsum manus armabat, quibus corpus suum acerrimè dilaniaret; & quia non semper id ipsi licitum erat, horrida cilicia, ferreas catenas, ferreos circulos, ferream loricam, ad continuum sui cruciatum adhibebat: Et tamen hilari fronte ac læto vultu Apostolicæ prædicationis ministerium adimplens tanto spiritus fervore afflicta membra regebat, ut nec æstus, nec frigora, nec soles, nec imbres, nec famem, nec sitim, neque labores sentire videretur; dummodo aliquod faceret animarum lucrum, ac Dei cultum & gloriam propagaret.

B Justitiam enim esuriens & sitiens, nec de propria solùm perfectione solicitus, sed ad aliorum quoque salutem procurandam ardentissimo studio intentus, quum prædicandi & evangelizandi munus ex obedientia gereret, incredibili labore ac zelo, nec minore animarum fructu, toto vitæ suæ cursu illud obivit. Frequens illi erat uno eodemque die pluries diversis populis, diversis argumentis, diversis in locis sacras conciones habere; nec tamen ideo restinctâ ardoris sui flammâ, gaudebat privatis exhortationibus homines a vitiis avocare, ad virtutem inflammare, pueros & rudes Fidei elementis christianâque doctrinâ imbuere. Quin etiam ad Infidelium terras, ad ipsam Mahumetanæ impietatis arcem quum accessisset, non modò Fidelibus in Babylonis captivitate degentibus opportuna attulit conservandæ Religioni præsidia, sed plures Infideles ad christianæ veritatis lucem quum adduxisset, exterminandæ impietatis cupidissimus non dubitavit ipsum Imperii Tyrannum in Palatii sui penetralibus intrepidâ charitate adoriri, ut ei Evangelium Christi annunciaret. Quod sanè magnanimum facinus, quum inscrutabili Dei judicio in irritum cessisset, regressus Joseph in Italiam, reliquum vitæ spatium in Dominicæ Vineæ cultura per Aprutii potissimùm & Umbriæ Provincias impendit.

C In eas porro geminum Doctrinæ & Misericordiæ suæ thesaurum effudit; & sicuti, impositum sibi Apostolicum ministerium adimplens pro æterna animarum salute utilissimè semper adlaboravit; ita ad sublevandos omnes in hujus vitæ angustiis & afflictionibus constitutos admirabilis charitatis opera indesinenter exercuit. Quos enim ad Cœlestis beatitudinis sedem veluti manuducere conabatur, eos in mundi hujus calamita-

A *Pœnitentiæ deditus.* B *Justitiæ cupidus, & divini cultus amplificator.*
C *Misericors in Proximos.*

tatibus oppreſſos jacere, quantum in ipſo erat, minimè patiebatur. Itaque parum eſt, quod pauperes omnes ad ſe confugientes, immò veriùs ſtudioſiſſimè a ſe conquiſitos omni ratione juvabat, quod iis non ſolùm menſæ reliquias, ſed ipſum paratum ſibi cibum, atque etiam labores manuum ſuarum largiebatur; quod ægrotos quoslibet inviſere, eoſque piis hortationibus aſſiduiſque officiis ac miniſteriis reficere nunquam prætermittebat; quod carceribus incluſos ſolari, paſcere, atque iis vel Judicum clementiam, vel Creditorum benignitatem conciliare curabat; Sed extant ad hunc uſque diem eximiæ ipſius charitatis perennia monumenta in publicis Hoſpitiis pro infirmorum, aut peregrinorum perfugio, in Montibus Pietatis pro pauperum ſubſidio, per earum Regionum Civitates & Oppida, ipſo potiſſimùm hortante, promovente, accurante, erectis, dotatis, inſtructis.

Cum autem in aſſiduis hujuſmodi prædicationis & beneficentiæ operibus immenſi eſſent ipſius labores, æquum profectò erat, ut congruam viciſſim corpori animoque ſuo quietem & relaxationem non invideret. Hanc Joſeph in religioſa divinarum precum recitatione, ac potiſſimùm in ſolitaria oratione, atque in rerum cœleſtium meditatione capiebat; quarum amore integras ſæpe noctes ante Crucifixi Domini ſui effigiem inſomnes ducebat; atque in ejus bonitatis ſinu acquieſcens, in immenſæ illius charitatis profundum ſe immergens, ipſi ſuam, ipſi Eccleſiæ cauſam, ipſi laborum ſuorum fructum impensè amanterque commendabat. Ad quem porro divinæ amicitiæ gradum Joſeph evectus fuerit, tutò conjicere licet ex ſingularibus donis, quibus glorificavit eum Deus in conſpectu hominum; ut nimirum ſecreta cordium introſpiceret, abſentia tamquam videns enunciaret, futura prædiceret, naturæ atque elementis mirabiliter imperaret. Quis autem valeat enarrare beatas illas communicationes ac ſpirituales delicias, quibus omnipotens Deus fidelem Servum ſuum cumulare ſolebat? Satis hæc manifeſtè apparebant ex frequentibus adſpirationibus affectibuſque ardentiſſimis, quibus, in mediis etiam miniſterii ſui occupationibus, præguſtatæ ſuavitatis memor totus in Deum ferebatur; ſatis intimam illius animæ unionem cum Deo teſtabatur imperturbabilis illa pax, quam ſecum & cum Proximo in omni rerum viciſſitudine conſtanter ſervabat. A

Hanc pacem, quam Salvator Noſter ſua morte nobis acquiſitam, exemplis præceptiſque ſuis commendatam, veluti paternam hæreditatem diſcipulis ſuis reliquit, hanc Joſeph in omnium Fidelium cordibus ſedulò plantare curavit, in eâque potiſſimùm evangelizandâ proſperos atque mirabiles ſucceſſus obtinuit. Ardebant eo ſeculo inter finitimas prædictarum Regionum Civitates inimicitiæ, inter Familias diſcordiæ & ſimultates, inter pleroſque Cives diſſenſiones & odia; indeque tumultus & rixæ, frequenteſque cædes & homicidia, cum populorum excidio Dei- B

A *Orationi, ac divinorum contemplationi deditus.* B *Pacificus.*

que offensâ in dies oriebantur. Hanc ergo veluti furentium leonum silvam ingressus Joseph, succinctus pectora baltheo charitatis, & calceatus pedes in præparatione Evangelii pacis, fidei scutum galeamque salutis assumens, & gladio spiritus, quod est Verbum Dei, instructus; tumentes undique iras compressit, odia restinxit, atque efferata dudum corda christianæ pacis suavitate demulsit; ut nova prorsus Regionis facies, novi populorum mores brevi tempore apparuerint; ipsi verò tamquam restitutori pacis, & fundatori publicæ quietis, maxima apud homines parta gloria, majus autem præmium pacificis a Deo promissum in Cœlis assertum fuerit.

A Verùm quò majorem adipiscendi Cœlorum Regni securitatem Servo suo faceret Deus, permisit eum in tentationes varias incidere, gravissimasque persecutiones pro justitia perpeti; ut ipsius virtus per tribulationum ignem probata inveniretur in laudem & gloriam in die Domini nostri Jesu Christi. Nam præter immane supplicium eidem Constantinopoli ab Infidelibus irrogatum, quum intra Palatii septa deprehensum, quò ad annunciandum Christi fidem penetraverat, sublimi e trabe ferreis uncis suspenderunt, atque igne fumoque suppositò pene suffocarunt; innumeras etiam ab improbis Christianis injurias atque molestias sæpe sustinuit, dum pro suscepto sanctæ prædicationis officio, hominum vitia viriliter oppugnans, atque ita pervicacium offensionem incurrens, verberibus sæpe, & colaphis, & contumeliis impetitus, aliquando etiam in vitæ discrimen adductus fuit. Quæ tamen omnia, quum nec ipsius mansuetudinem neque constantiam loco demovere valuerint, totidem Josepho gradus facta sunt ad cœlestem triumphum, quem ipsi tandem a justo Judice tributum fuisse non est dubitandum.

B Id enim evincit ipsius pretiosa mors, quam apud Oppidum Amatricis Reatinæ Diœcesis, post diuturnam infirmitatem in pietatis & patientiæ exercitationibus transactam, anno ætatis suæ quinquagesimo septimo, ab Incarnatione Domini MDCXII., placidè obiit in osculo Domini; & manifestè ostendunt illustria signa atque miracula, quæ ab omnipotenti Deo, tum sæpe Josepho vivente, tum etiam in ipsa ejus morte & post illam edita fuerunt; inter quæ id sanè mirabile fuit, quod defuncti corpus assidua maceratione, ac morbi vi antea squallidum, inusitatâ coloris & speciei venustate repente florere, & suavissimum odorem exhalare cœpit; intima verò ipsius viscera medico cultro dissecta, nulla imbuta fœce, sed lacteo quodam humore tota redundare reperta sunt. Innumeras verò gratias ad Josephi invocationem a Deo se obtinuisse testati sunt Fideles, qui ad ipsius funus undique frequentes convenerunt propter conceptam de ipsius Sanctitate opinionem; qua etiam impellente, Josephi Cives post aliquot annos pium illud facinus audacter perpetra-

A *Adversa patitur propter fidem, & justitiam.*

B *Ipsius sancta mors miraculis illustrata.*

petrarunt, ut nocte quadam, occasione datâ, ad Amatricis Oppidum accedentes venerandum ipsius corpus asportarent, & Leonissam deferrent; firma spe ducti, magnum sibi adversus ingruentes calamitates in illius possessione ac Servi Dei patrocinio præsidium fore.

Cumque ad legitimum instruendum judicium de ipsius Beatificatio- A
ne & Canonizatione nihil deesset eorum, quæ per Sacrorum Canonum & Constitutionum Apostolicarum Decreta requiruntur; nonnulli primùm Processus a Locorum Ordinariis constructi, mox etiam alii Apostolica Auctoritate confecti fuerunt, ex quibus desumptæ sunt tum Virtutum Theologalium & Cardinalium, iisque adnexarum, quæ in Josepho emicuerunt, tum etiam Miraculorum ejus interceſſione a Deo editorum pleniſſimæ probationes; quibus per dilectos Filios Consultores Congregationis Sacrorum Rituum, deinde per Ven. Fratres nostros S.R. E. Cardinales eidem Congregationi præpositos maturè & ex ordine discussis, sanctæ memoriæ Prædeceſſor noſter Clemens Papa XII., auditis eorum consiliis, die XV. Julii Anni MDCCXXXIV. definivit; *Constare* B
de Josephi Virtutibus in gradu heroico; ac similiter triennio post, die nempe VIII. Junii Anni MDCCXXXVII. de duobus Miraculis constare decre- C
vit; nimirum de puero, qui a nativitate palpebras inter se adeo junctas habebat, ut lucis usura ipsi perpetuò intercluſa judicaretur; imploratâ verò super eum Josephi ope, oculos statim aperuit, perfectumque visionis sensum deinceps obtinuit: deque Josepho Novello, qui quum graviſſimo vulnere in genu sauciatus fuisset, invocato Servi Dei nomine, momento temporis sanatus fuit. Et consequenter de ipsius pariter Congregationis consilio idem Prædeceſſor ad publicum cultum Josepho indul- D
gendum progressus est: Qua de re expeditis Apostolicis Literis die XIX. ejusdem mensis & anni, ejus Beatificationis Solemnia in Basilica Lateranensi celebrata fuerunt, aliaque religiosi cultus obsequia ad formam Indultorum in iisdem Literis contentorum, ipsius beati Viri memoriæ summo Fidelium studio fuerunt exhibita.

Altero autem biennio vix elapso, quum eidem Clementi Prædeceſſo- E
ri pro parte Ministri Generalis Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum, totius Religionis suæ nomine, expositum fuisset, ipsius beati Viri Sanctitatem novis atque frequentibus Miraculis a Deo illustrari, communibusque Populorum Votis atque etiam postulationibus clar. mem. Caroli VI. Hispaniarum Catholici & Romanorum Regis in Imperatorem electi, nec non Cariſſimorum in Christo Filiorum noſtrorum Magnæ Brittaniæ, Poloniæ, atque Sardiniæ Regum, aliorumque supremorum Principum & Magnatum, complurium præterea S. R. E. Cardinalium, Antistitum, Ecclesiarum, atque Universitatum expeti, ut de solemni

A *Series Actorum in causa ipsius Beatificationis.* B *Approbantur ipsius heroicæ virtutes.* C *Item miracula hìc enunciata.* D *Beatificatio.*
E *Causa reassumitur.*

ejusdem Beati Canonizatione juxta Ritum & praxim Sanctæ Romanæ Ecclesiæ tandem ageretur; placuit eidem Prædecessori, præfata Congregatione approbante, pro hujusmodi Causæ reassumptione Commissionem signare, & compilationem novorum Processuum super indicatis Miraculis post indultam Josepho venerationem sequutis, auctoritate Apostolica, nonnullis Episcopis de more delegare.

A Quorum Processuum validitate approbatâ, Nobis jam Dei voluntate in Petri Cathedra sedentibus, sex potissimùm Miracula in præfata Sacrorum Rituum Congregatione iteratis vicibus rite discussa fuerunt; de quibus postquam Nos ipsi suffragia Consultorum perlegimus, & Cardinalium prædictorum consilia audivimus in Congregatione Generali coram Nobis habita die XXII. Septembris Anni MDCCXLIV., nihil Nos quidem tunc pronunciavimus, sed invocato sæpius Divini luminis adjutorio noviscque diligentiis jussu nostro peractis, ut quædam tollerentur difficultates in animo nostro subortæ, dum interim privatis studiis rem totam ad summum judicii rigorem exigeremus, demum die prima Maji Anni MDCCXLV., in Festo sanctorum Apostolorum Jacobi & Philippi, celebratâ Missa in Basilica Lateranensi, publico Decreto edito, infrascripta duo Miracula tertii generis omni ex parte probata esse declaravimus.

B Primum est consolidatio crurium & femorum pueri Josephi Dionysii, qui inferiora hujusmodi membra adeo debilia & flaccida ab utero Matris attulerat, ut iis nullo modo corpus sustentare posset; quin immo quum eorum membrorum carnes, linteoli ritu, quaquaversum complicarentur, ossibus ea carere omnino putabantur: Hunc Mater biennii jam ætate nil proficientem ad Aram adduxit, sub qua beati Josephi corpus requiescit; cumque omnipotentem Deum pro deplorata filii sanitate per ipsius Beati merita cum lacrymis exoraret, exaudita est oratio ejus, itaut puerum inde pedibus suis incedentem Domum reduxerit.

C Alterum est sanatio Antoniæ Morelliæ, cui congesta tabes in sinistra thoracis regione interiora viscera adeo infecerat, ut licèt Chirurgi manu externus tumori hiatus apertus fuerit, attamen non ex eo solùm, sed sæpe etiam ex ægrotantis ore, sanies mixta sanguine alternatim fluere perrexerit; assiduusque dolor cum tussi & febri, hecticam Mulierem biennio toto afflictam detinuerit; vulnus autem, contracto callo, in fistulam degeneraverit, ex qua spiritus per respirationem pectore exceptus adeo liberè permeabat, ut aliquando candelæ flammam extingueret. In hoc desperato valetudinis statu, quum oleo ex lampade ante corpus beati Josephi ardente fistulæ labia inuncta fuissent; unius noctis spatio fistula coaluit, abscessit febris & dolor, tussis cessavit, color viresque redierunt, atque integra & perseverans valetudo Mulieri est restituta.

His

A *Nova miracula examinantur & approbantur.* B *Miraculum I.*

C *Miraculum II.*

His igitur probatis, quum in præfata Sacrorum Rituum Congregatione coram Nobis coacta die 3. Augusti ejusdem Anni MDCCXLV. proposita fuerit quæstio, an tutò procedi posset ad solemnem beati Josephi Canonizationem, nemini dubium fuit, quin juxta praxim Apostolicæ Sedis & Prædecessorum nostrorum Decreta, omnia jam ad hujusmodi effectum abundè suppeterent; Nosque ipsi demum die XVII. ejusdem mensis & anni in anniversario Assumptionis nostræ solemne Decretum edidimus de eadem Canonizatione, servatis servandis, quandocumque peragendâ. A

Pro cujus Decreti executione quum prædictorum Supremorum Principum, & Antistitum, ac Populorum vota, demissæque Ordinis prædicti Fratrum Minorum Capuccinorum preces Nos urgere non desisterent; Tandem communicato consilio cum universo Collegio Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium in Consistorio secreto die XVIII. elapsi mensis Aprilis coram Nobis congregatorum, eorumque assensu accepto, complures Ven. Fratres Archiepiscopos & Episcopos ex tota ferme Italia ad gravissimum consilium advocavimus; eorumque judicio totam hujus Causæ seriem, atque omnia, quæ de virtutibus & miraculis beati Josephi probata fuerant, tum oretenus in Consistorio publico coram Nobis habito, in quo dilectus Filius Philippus Maria Pirellius Aulæ Nostræ Consistorialis Advocatus ipsius Beati Causam peroravit, tum etiam in scriptis exponi mandavimus; traditâ nempe singulis distinctâ præmissorum omnium relatione, ex authenticis monumentis præfatæ Congregationis Sacrorum Rituum religiosè desumptâ. Quibus præmissis, aliud Consistorium die XIII. labentis mensis Junii coegimus, in quo præter Ven. Fratres nostros S. R. E. Cardinales, prædictos quoque Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos in Romana Curia præsentes sedere jussimus, atque adstantibus Apostolicæ Sedis Notariis, & duobus antiquioribus Causarum Palatii nostri Auditoribus, super expetita beati Josephi prædicti Canonizatione sententias dicere. Cumque omnes ad unum pro suprema ipsius Beati glorificatione non assensum modò suum solidis rationibus confirmatum, sed enixa etiam studia & vota sua declarassent; Nos quidem eâ de re a prædictis Apostolicæ Sedis Notariis publica Instrumenta confici, ac præterea prolatorum suffragiorum exempla a singulis subscripta colligi, & in Tabularium Ecclesiæ Romanæ inferri mandavimus: Verumtamen antequam ad ferendam hujusmodi definitivam sententiam adducerentur, indictis per Urbem generalium jejuniorum diebus, designatisque ad supplicationes Ecclesiis cum Indulgentia ab iis consequenda, qui suas cum nostris obsecrationibus jungerent, publicas Ecclesiæ preces apud Deum Patrem luminum interponere curavimus, ut B C D

ad

A *Decretum de tuto progressu ad Canonizationem.*

B *Consistorium Secretum.* C *Consistorium Publicum.*

D *Cardinalium & Episcoporum sententiæ in Consistorio Semipublico.*

ad dirigendos ſenſus noſtros juxta viam ſuam gratiæ ſuæ auxilium Nobis non denegaret.

A Tandem hac die beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli Triumphis decorata, in Baſilica Vaticana, ad quam ſolemni ritu Nos præceſſerunt omnes Cleri Secularis & Regularis Ordines, omnia Magiſtratuum & Officialium Romanæ Curiæ Collegia cum prædictis Ven. Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, Eccleſiaſticum conventum celebrantes antequam ſacra myſteria conficeremus, exhibitis Nobis iterum iterumque a dilecto Filio noſtro Joachimo Tituli SS. Quatuor Coronatorum Presbytero S. R. E. Cardinali Portocarrero nuncupato, per organum dilecti Filii Virgilii Montecatini Conſiſtorialis Aulæ noſtræ Advocati prædictorum chriſtianorum Principum, Eccleſiarum, & Populorum poſtulationibus, ac votis pro ipſius beati Joſephi a Leoniſſa, quemadmodum etiam pro Beatorum Fidelis a Sigmaringa, Camilli de Lellis, Petri Regalati, & Catharinæ de Ricciis ſolemni Canonizatione, imploratâ prius cœleſtium Spirituum & Sanctorum omnium interceſſione, atque invocato Paraclito Spiritu ad honorem ſanctæ & individuæ Trinitatis, ad exaltationem Fidei Catholicæ, & chriſtianæ Religionis augmentum, ac de conceſſa humilitati noſtræ Apoſtolicæ auctoritatis plenitudine, ipſum beatum Joſephum Ordinis Minorum Capuccinorum Sacerdotem, omnium chriſtianarum virtutum laude, plurimorumque miraculorum gloriâ, maturo noſtro, & adſtantium Fratrum noſtrorum judicio cumulatiſſimum, unà cum præfatis Fideli, Camillo, Petro, & Catharina, Sanctum eſſe decrevimus & definivimus, ac Sanctorum Catalogo adſcripſimus, ejuſque memoriam, quam in ſubſequuta Miſſæ celebratione Nos ipſi ſolemniter venerati ſumus, ab univerſa Eccleſia quotannis die IV. Februarii religiosè coli man-
B davimus, in Nomine Patris, & Filii, & Spiritus ſancti. Omnibus quoque Chriſtifidelibus ad tantæ ſolemnitatis celebritatem congregatis, Plenariam, his verò, qui ſingulis annis prædicta die ad ejuſdem Sancti Corpus venerandum acceſſiſſent, ſeptem annorum & totidem quadragenarum Indulgentiam, in forma Eccleſiæ conſueta miſericorditer in Domino largiti ſuimus.

Gaudeant igitur in Domino univerſæ familiæ gentium, & in vocibus exſultationis jubilent Deo, qui Eccleſiam ſuam perpetua miſeratione cuſtodiens, præclaris eam Sanctorum exemplis quotidie inſtruere, meritis atque præſidiis roborare non deſinit; ut quibus per Filium ſuum ſanctiſſima vitæ documenta tradidit, ampliſſimamque Cæleſtis Regni hæreditatem promiſit, iiſdem per Sanctos ſuos nova ad currendam ſalutis viam incitamenta, novam ſemper attingendæ metæ fiduciam præbeat; ipſo adjuvante & donante, qui eſt juſtitia, & ſanctificatio, & redemptio noſtra; qui cum Patre & Spiritus ſancto vivit & regnat in ſecula ſeculorum. Ut

A *Solemnia Canonizationis.* B *Indulgentiæ.*

Ut autem præmiſſa omnia ad univerſæ per Orbem Eccleſiæ notitiam perducantur, eorumque memoria perpetuis futuris temporibus ad Dei gloriam, & Fidelium eruditionem indeficiens perſeveret; Nos ea præſentibus Apoſtolicis Literis complecti & roborare voluimus, mandantes, A harum tranſumptis, ſive exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem ab omnibus fides habeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi ſorent exhibitæ vel oſtenſæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc noſtræ definitio- B nis, decreti, adſcriptionis, mandati, ſtatuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud ſanctum Petrum anno Incarnationis Domini- C cæ MDCCXLVI., III. Kalendas Julii, Pontificatus Noſtri anno VI.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

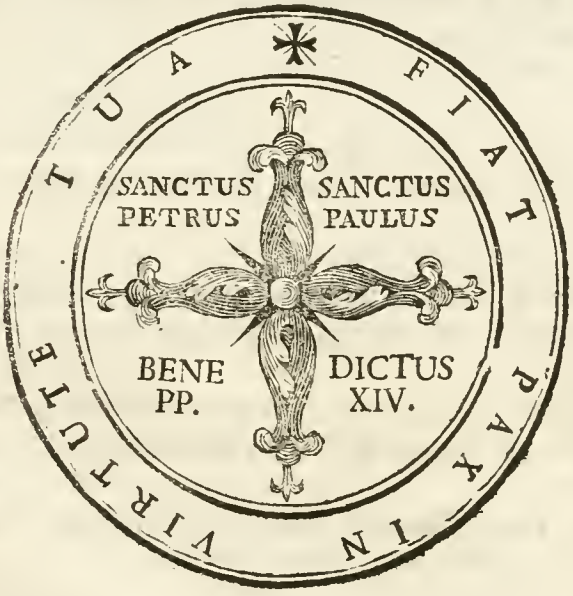

† *Ego T. Epiſcopus Oſtien. & Veliternen. Card. Rufus Decanus, & S. R. E. Vice-Cancellarius.*

† *Ego A. Epiſcopus Portuenſis Card. S. Clementis S. R. E. Camerarius.*

† *Ego V. Epiſcopus Prænestinus Card. Petra, Major Pœnitentiarius.*

† *Ego*

A *Fides habenda Tranſumptis.* B *Sanctio.*

C *Dat. Pontific. An. 6. die 29. Junii 1746.*

† *Ego P. A. Epiſcopus Albanen. Card. Carafa.*

† *Ego V. Epiſcopus Sabinen. Card. Bichius.*

† *Ego Nicolaus Maria Tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Card. Leroari.*

† *Ego F. Tit. S. Mariæ Tranſtyberim Presbyter Card. Burgheſius.*
† *Ego A. Tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presbyter Card Gentili.*
† *Ego Fr. J. A. Tit. SS. Silveſtri & Martini Presbyter Card. Guadagni.*
† *Ego T. Tit. S. Cæciliæ Presbyter Card. de Acquaviva.*
† *Ego D. Tit. Baſilicæ Sanctorum Duodecim Apoſtolorum Presbyter Card. Rivera.*
† *Ego J. B. Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Card. Spinula.*

† *Ego R. Tit. S. Sabinæ Presbyter Cardinalis de Ilcio.*

† *Ego D. Tit. S. Bernardi ad Thermas Presbyter Card. Paſſioneus.*
† *Ego S. Tit. S. Priſcæ Presbyter Cardinalis Valenti.*

† *Ego J. F. Tit. SS. Quatuor Coronatorum Presbyter Card. Portocarrero.*
† *Ego C. Tit. SS. Joannis & Pauli Presbyter Card. Paulutius.*

† *Ego C. A. Tit. S. Mariæ de Pace Presbyter Card. Cavalchinus.*

† *Ego F. Tit. S. Mariæ de Populo Presbyter Card. de Ricciis.*
† *Ego A. Tit. S. Silveſtri in Capite Presbyter Cardinalis Ruſus.*

† *Ego P. M. Tit. S. Agnetis extra muros Presbyter Card. de Montibus.*
† *Ego F. Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Card. Tamburini.*
† *Ego J. Tit. S. Crucis in Hierusalem Presbyter Card. Besozzi.*
†
†
†
†
†
†
†
† *Ego Carolus S. Mariæ in Via-Lata Diaconus Card. de Marinis.*
† *Ego Alexander S. Mariæ ad Martyres Diaconus Card. Albanus.*
† *Ego Nerius S. Eustachii Diaconus Card. Corsinus.*
† *Ego Agapitus S. Agathæ Diaconus Card. Mosca.*
†
†
† *Ego C. S. Mariæ in Porticu Diaconus Card. Sacripantes.*
† *Ego M. SS. Cosmæ & Damiani Diaconus Card. Bolognettus.*
† *Ego H. S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.*
† *Ego P. S. Georgii in Velabro Diaconus Card. Columna.*
† *Ego A. S. Mariæ in Aquiro Diaconus Card. Tanari.*
† *Ego H. S. Adriani Diaconus Card. Bardi.*
† *Ego D. SS. Viti & Modesti Diaconus Card. Ursinus.*
†

D. Card. Passionеus.

J. Datarius.

VISA
de Curia I. C. Boschi.

J. B. Eugenius.

Loco † Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

LITERÆ DECRETALES CANONIZATIONIS

B. CATHARINÆ DE RICCIIS VIRGINIS.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

[A] AD nuptiale convivium, quod Rex cœleſtis præparavit Filio ſuo, id quod non ceſſat ab origine Mundi humanas animas invitare, donec Electorum numerus impleatur, omnes quidem virtutes, quibus electæ Sponſæ tamquam dotali cenſu ditantur, ingreſſum atque aditum parant; ſed virginalis potiſſimùm corporis animique puritas adeo faciles acceſſus præſtare conſuevit, ut qui caſti ſunt corpore & ſpiritu, interdum etiam ante ſtatutum ſponſalium diem ad ipſa nuptialia gaudia introduci contingat, nimirum talibus tantiſque de Cœlo favoribus in hujus vitæ exilio adhuc degentes cumulari, ut jam ferè ad perfectam cum Sponſo unionem in anteceſſum perveniſſe videantur. Hoc eſt fortaſſe, quod Nobis innuunt prudentes illæ Virgines, de quibus in Evangelica Parabola legimus, quod licet ipſæ tunc Sponſi thalamo deſtinatæ non eſſent, attamen quum ſtudio pervigiles, & cum ornatis ardentibuſque lampadibus & vaſis oleo plenis inventæ fuerint, adveniente Sponſo, intraverunt cum eo ad nuptias; ut ſcilicet pro earum captu, ineffabiles illas prægultarent delicias, quibus felices demum animæ compotes erunt, quum poſt expletam mortalis vitæ peregrinationem, in Templum Regis, in Sanctuarium Dei cum lætitia & exultatione adducentur. Hoc ſatis apertè declaravit ipſe Dominus Jeſus, qui in diebus carnis ſuæ Diſcipulum illum virginitatis candore præſtantem, præ ceteris omnibus, quos amicos ſuos appellavit, ſingularibus charitatis ſignificationibus eſt proſequutus; eidemque poſtea ſecreta cœleſtia revelavit. Hoc ſæpe deinceps in pluribus ſanctis utriuſque ſexus virginibus demonſtravit. Hoc denique recentiùs oſtendit in B. Catharina Virgine Ordinis Prædicatorum Moniali; in cujus innocentia ac puritate ita ſibi complacuit Sponſus virgo & Virginis Filius, ut eam ad ſublimiſſimum perfectionis culmen evectam, ac cœleſtium chariſmatum copiâ perfuſam, ad intimam ſui familiaritatem in terris admiſerit, & tandem ſuæ ipſius beatitudinis participem in Cœlis fecerit; ubi illam in ſinu Dilecti cer-

[A] *Exordium.*

certissimè regnantem, & pro nobis assiduè intercedentem, ab universa Ecclesia colendam ac venerandam esse (prævia virtutum ipsius, ac miraculorum in ejus gratiam a Deo editorum cognitione ac juridica approbatione,) de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, necnon Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Romana Curia congregatorum consilio & assensu, auctoritate Apostolica nuper definiendo declaravimus, decrevimus, atque statuimus.

Florentiæ clarissima Italiæ Urbe ex Nobili Familia de Riccii A anno MDXXII. ortum habuit Catharina, quam Parentes in Baptismate Alexandram nuncuparunt. Porro ad quàm excelsum Sanctitatis apicem provecturus eam esset omnipotens Deus, citò demonstravit prævenIendo illam in benedictionibus dulcedinis, ut quum ab ipsa puerili ætate sublimibus mentis illustrationibus atque ineffabili cordis suavitate in sanctæ orationis exercitio atque in ceteris pietatis officiis exequendis frequenter completa fuerit, jam tunc mundana gaudia despicere, & ad cœlestia ex animo adspirare assueverit. Itaque quum ad firmiorem ætatem perveniisset, & claustralis vitæ bona, in Monasterio primùm S. Petri e Monticulis prope Florentiam, tum in alio S. Vincentii in Civitate Pratensi prægustasset; frustra deinde Pater secularium nuptiarum splendorem & commoda ipsi proposuit; quæ in odorem cœlestis Sponsi currens nunquam quievit, donec ei tandem permissum fuit ad prædicti Pratensis Monasterii solitudinem convolare, ibique Deo sub Regula san- B cti Dominici perpetuò se addicere.

Angelicam vivendi rationem statim a Tirocinio exorsa, quum se in omni virtutum genere universæ Societati magnopere probasset, summo Sororum studio ad Religiosam Professionem admissa fuit, quamvis ipsa præ animi demissione rejiciendam se fore pertimesceret. Perfectissima fuit Catharinæ obedientia difficilioribus licèt experimentis probata; absolutissima Regularis disciplinæ custodia; alacris in abjectis quibusque ministeriis obeundis promptitudo; admirabilis modestia atque ab omni re, quæ ipsius animæ puritatem quoquo modo obfuscare aut obnubilare posset, summa aversio; assidua verò unio cum Deo, ad cujus honorem omnia sua dicta & facta fideliter dirigebat.

Tanta verò illius virtutum admiratio in Monialium animis excitata C fuit, ut eam vix quintum ætatis lustrum egressam unanimi consensu totius Monasterii moderatricem elegerint; idque munus deinceps eidem, quantumvis invitæ, atque obediendi magis, quàm imperandi cupidæ ad annos quadraginta duos in omnem scilicet ipsius vitam prorogaverint. Nihil enim in eâ desiderandum sibi esse intelligebant, sive ad rectitudinem atque prudentiam, sive ad vigilantiam & solicitudinem, sive ad charitatem & comitatem, sive ad religionis & pietatis fovendæ

A *S. Catharinæ ortus & primordia.* B *Religionem ingreditur.* C *Monasterii perpetuum regimen obtinet.*

ſtudium, ſive ad exemplum. Illam ſibi ducem atque hortatricem ad ſpiritales profectus, illam in omni officio magiſtram, in omni rerum viciſſitudine matrem amantiſſimam experiebantur, plenoque obſequio colebant, & ſincero amoris affectu complectebantur. Ipſa verò ad innumeras curas, quas pro commiſſo ſibi regimine gerebat, hoc etiam ſolicitudinis addebat genus, ut abjectiſſima magiſque laborioſa miniſteria ſibi reſervando, eaque continenter exercendo, impoſitam ſibi auctoritatis & elationis ſpeciem aliquâ ſaltem ratione extenuaret; ſimulque ut animum ſuum, multiplicatis atque protractis orationis temporibus, arctiùs cum Deo conjungeret, ne forte inter avocantium negotiorum occupationes divinæ charitatis ignis in ejus ſinu tepeſceret.

A Qua ſanè in re votis ſuis fraudata non eſt piiſſima Virgo; ſed per ſui ipſius contemptum in Dei amore quotidie creſcens, atque ex hoc ipſo in ſui abnegatione magis proficiens, ad eam brevi pervenit chriſtianarum virtutum perfectionem, quam per legitimas pleniſſimaſque probationes rite demonſtratam, & manifeſtis divinæ omnipotentiæ ſignis atque miraculis comprobatam, ſolemni Eccleſiæ vocabulo Sanctitatem appellamus. Quæ quum ſit omnium chriſtianarum virtutum in gradu heroico pro cujuſque ſtatus & vitæ ratione pleniſſima complexio; perfectumque includat implementum divinorum præceptorum & conſiliorum, quæ ad ſtabiliendam in credentium cordibus Dei & Proximi dilectionem, & ad deſtruendum humanæ cupiditatis regnum a cœleſti Legislatore tradita fuerunt; juvat hìc ex præclaris Catharinæ operibus aliqua commemorare, ex quibus demonſtratâ illius habituali in Deum charitate, in Proximos miſericordiâ, in ſemetipſam ſeveritate, de reliquis etiam virtutibus, quibus eam cumulatè prædítam fuiſſe compertum habemus, cuilibet liceat conjectari.

B Sapientiæ cœleſtis incenſa ſtudio unum ſibi propoſuit cui præ ceteris vacaret, Librum, unum quod ſequeretur exemplar; Jeſum Chriſtum, & hunc crucifixum: Quem oculis cordis jugiter aſpiciendo, quem dies noctesque contemplando, adeo in illius amorem exarſit, ut nihil extra eum cogitare, nil niſi de ipſo loqui, nihil quod pro ipſo & ſecundùm ipſum non eſſet, agere poſſe videretur. Nulla res erat, nulla ejus vitæ actio, quæ non ſtatim ipſam ad recordationem Dei, tamquam primæ originis & finis omnium, revocaret; ejuſque memoriæ dulcedine perculſam ad ferventiſſimas adſpirationes, ad inflammata ſuſpiria, ad ſubita etiam animi deliquia compelleret. Indignam ſe prorſus eſſe ajebat, quæ divini amoris igne accenderetur: Veruntamen, ſi ab ejus veluti vitali flamma deſtitui ſe fortè contingeret, animam vitamque ſuam illico defecturam fore profitebatur. Quod ſi in communibus vitæ actionibus Deo ſuo ita adhærebat, ut ab eo divelli non poſſet, quantò magis neceſſe eſt intimam fuiſſe unionem, qua illius ſpiritus cœleſti Sponſo in oratione,

A *Perfectioni ſtudet.* B *Divino amore flagrat.*

tione, ac myſteriorum & virtutum ejus contemplatione jungebatur. Tunc videre erat Catharinam extra ſe raptam, totamque in Deo abſorptam, non ſolùm ſpiritualium animæ facultatum, ſed etiam corporeorum ſenſuum commercium cum creatis omnibus rebus abrumpere, ac multas ſæpe horas aliquando etiam integros dies in ecſtaſi perſeverare. Illud verò præ omnibus admirabile fuit, quod meditatio paſſionum Chriſti in ea operabatur; dum ipſam in imaginem & ſimilitudinem patientis Sponſi interiùs exteriùſque transformans, illius dolores jam altè animo inſculptos corporis quoque motibus exprimere cogebat; itaut ſingulis hebdomadibus a meridie Feriæ quintæ uſque ad horam nonam Feriæ ſextæ a ſenſibus abſtracta totam feralis Tragediæ ſeriem ordinatè ad vivum repræſentaret. Quis autem vel mente aſſequi valeat uberrimas conſolationes, quibus Catharinæ cor in Euchariſtici panis ſumptione perfundebatur? Tunc fiebat ſuper eam manus Domini, & gloria Domini in eam deſcendens, clariſſimæ lucis radios adſtantium quoque oculis perſpicuos ex ipſius corpore undequaque ſpargebat: aliquando etiam ipſum ejus corpus a terra elevabat, ac diu in aere pendens multis inſpectantibus ſuſtinebat. Hinc minimè mirum, ſi pia Virgo cœleſtium virtutum formam ex adeo intima Sponſi conſuetudine in ſe recipiens, eam in ſuis moribus tanquam in ſpeculi nitore exhibebat; ac ferventiſſimo divinæ gloriæ zelo flagrans, tam ſubjectas ſibi Virgines, quàm obvios quoſque fideles ad amorem Dei inflammare, ad virtutem excitare curabat.

Qua in re cum ipſius Dei gloriam præ oculis præcipuè habebat, tum etiam pro ingenti ſua in Proximos charitate ipſorum æternam ſalutem magnopere ſpectabat. Hoc erat ſanè potiſſimum argumentum perfectæ dilectionis, qua omnes vocationis ſuæ conſortes proſequebatur; dum ſcilicet Dei cultum, Religionis fervorem, virtutum omnium ſtudium in ipſis fovere atque amplificare omni ope ſatagebat. Sed nec in reliquâ officii ſui adminiſtratione minora ipſis maternæ pietatis ſtudia impendebat. Summa enim erat & jugis Catharinæ ſolicitudo, ne quid concredito ſibi gregi deeſſet, ſive ad innocentiæ cuſtodiam, ſive ad morum diſciplinam, ſive ad animorum quietem & tranquillitatem, ſive ad temporalis vitæ ſubſidia & corporum incolumitatem. Si quæ verò ex Sororibus in morbum incidiſſet, ejus peculiarem curam eique inſerviendi onus ſibi ſumebat; ipſi dies noctesque adſtare, omniaque chriſtianæ charitatis officia præſtare gaudebat. Denique in mortis agone conſtitutas apud Deum juvare, earumque animas in manus Sponſi, e quibus Adverſarius eas rapere non auderet, commendare & pro viribus aſſerere nitebatur. A

Neque tamen anguſtis Monaſterii ſui finibus contineri potuit ipſius charitatis amplitudo; ſed quum ad omnes ubique terrarum homines dilataretur cor ejus, pro omnium ſalute impetranda aſſiduas ſuas & Sororum preces & voluntarios etiam corporis ſui cruciatus, ſeque totam omni-

A *Proximos omnes charitate complectitur.*

omnipotenti Deo, veluti Hoſtiam pacificam, in unionem Sacrificii Redemptionis humanæ ſine intermiſſione offerebat. Quin etiam ad ſublevandas pauperum & calamitoſorum omnium ærumnas, quod ipſa per ſe præſtare non poterat, id excitatâ ſuis hortationibus ditiorum charitate aſſecuta fuit, ut immenſa pecuniarum vis per totam Hetruriam alendis egenis, excipiendis ægrotis, viduis, orphanis, & ſenibus ſuſtentandis, virginibus collocandis erogaretur. Denique ad purgantis Eccleſiæ levamen non minori ſtudio intenta multiplicabat in eum finem ſuas preces & lacrymas, jejunia aliaſque carnis ſuæ afflictationes, ut divinæ Juſtitiæ pro animabus adhuc in captivitate detentis ſatisfacere mereretur.

A Quæ omnia quum clarè pateat non ſine prævia ſui ipſius abnegatione a Catharina effici potuiſſe, ſilentio tamen prætereunda non ſunt, quæ de admirabili ipſius pœnitentia & mortificatione juridicè cognovimus. Sanè quum ſemel Mundo & Satanæ per ipſam religioſæ vitæ profeſſionem omnino renunciaſſet, adversùs carnem ſuam quam ipſi datum non fuerat una cum aliis rebus relinquere, perpetuum bellum gerendum ſibi eſſe duxit. Itaque aſperrimis flagellis inſtructa, ciliciis aliiſque tormentorum inſtrumentis onuſta, frigore, inedia, vigiliis omnique cruciatuum genere virginale corpuſculum aſſiduè divexare & conterere non deſtitit, nec unquam per quadraginta & octo annos, quos in Religione tranſegit, carnem aut ova guſtavit, ſed ſolo plerumque pane & aquâ victitare conſuevit. Et tamen patiendi adhuc cupida pro ſuorum & alienorum peccatorum expiatione Dominum ſæpe oravit, ut ſe morborum ac dolorum vi ampliùs probare, & ad vivum urere vellet: idque ſuis precibus omnia exorantibus conſecutam fuiſſe dicendum eſt; cum Medici ſæpe affirmaverint præter naturam omnino eſſe graviſſimos morbos & acerbiſſimos dolores, quibus Ancilla Dei mirum in modum torquebatur.

Quod ſi tali in re, quæ ad illius cruciatum tendebat, cœleſtis Sponſus Dilectæ ſuæ preces audire non renuit; minimè putandum eſt, ipſum qui totius conſolationis fons eſt & origo, Catharinam in angoribus & deſolationibus deſertam voluiſſe; quique juſto ſuo Job pro infortuniis patienter toleratis, æquiſſimo & clementiſſimo judicio omnium amiſſorum bonorum duplicia reddidit, non huic innocentiſſimæ Virgini tribuiſſe, ut ſecundùm multitudinem dolorum, quos vel libenter ſuſtinuit, vel ipſa ſibi ſponte irrogavit, ſanctorum ſolatia gaudiorum ipſius animam lætificaverint.

B Itaque pro hujuſmodi pœnarum acerbitate ipſius ſpiritum ineffabilibus delectationibus, quæ in dextera ejus ſunt, adimplevit; effusâ ſcilicet in eam lucis & veritatis ſuæ communicatione, quæ ad ſublimiorum veritatum cognitionem, ad intelligenda divinorum myſteriorum arcana ipſam deduxit, & accensâ in ejus pectore beatiſſimâ charitatis ſuæ flammâ,

A *Pœnitentiæ rigores in ſe ipſam exercet.* B *Spiritualibus deliciis cumulatur.*

mâ, cujus incendii vi ac ſuavitate ipſius cor tamquam cera liqueſcens, deficiebat in Deum ſalutare ſuum.

Quamvis autem ſanctarum animarum gloria omnis, in hac quidem vita plerumque ab intus, in altera verò adeo ſupra humanum captum poſita ſit, ut de ea verè dicatur, quod nec oculus vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis aſcendit, quæ præparavit Deus diligentibus ſe; voluit tamen omnipotens Dominus, ſive ad manifeſtandas divitias gratiæ ſuæ, ſive ad eruditionem noſtram, tam inſignium chariſmatum largitione Catharinam in terris adhuc viventem illuſtrare, ut omnibus liceret ex his arguere, quantam gloriæ celſitudinem in æterna Beatitudinis ſede eidem conferre decreviſſet.

Ad comprobandam ſiquidem atque juvandam ſinceram ipſius chari- A
tatem, quâ afflictis opem ferre, omnibuſque prodeſſe ſummoperè cupiebat, dedit ei Dominus poteſtatem faciendi mirabilia, in inſtantaneis morborum depulſionibus, in rerum multiplicatione, aliiſque ſignis atque prodigiis, quæ ſupra omnem naturæ vim frequenter operabatur: Præterea dedit ei ſpiritum prophetiæ, quo ſive ad Proximorum correctionem, ſive ad cautelam, ſive ad conſolationem futura prævideret, abſentia conſpiceret, & cordium ſecreta dignoſceret.

Amoris verò magnitudinem, quo Deum ipſum ex toto corde, ex B
tota mente, ex omnibus viribus ſuis diligebat, ipſe viciſſim præclaris bonitatis ſuæ ſignificationibus abundè rependit. Sæpe etenim ipſe Rex gloriæ, in quem deſiderant Angeli proſpicere, corporali ſpecie ſe illi videndum exhibuit, dulciſſimoſque cum illa ſermones miſcuit: Aliquando idem Dominus Jeſus ſub ſpecie Pueruli a Matre Virgine Angelorum Regina in ipſius ulnis eſt reclinatus: Aliquando ejuſdem Imago Cruci affixa, revulſis a trunco brachiis, mirabilibus eam beavit amplexibus. Denique ipſam in fide & charitate ſibi ſponſatam fulgido ornatu ac pretioſiſſimis monilibus de theſauris ſuis decoravit. Illius enim lateri ac manibus, pedibuſque, ſacra clavorum ſuorum & lanceæ Stigmata ſanguine rubentia inſculpſit; ſpineum diadema capiti impoſuit; humeris verò veſtigia Crucis profundè impreſſit. Utque magis oſtenderet quanta eſſet inter ſe & Catharinam ſpirituum & voluntatum conjunctio, illuſtre ſignum poſuit in faciem ejus, ipſam aliquando in vivam ſui vultus imaginem & ſimilitudinem transformans, ut qui Catharinam vidiſſet, ipſum Filium Dei & Filium hominis videre ſe exiſtimaret.

Tantam ſanctitatem tantis illuſtratam prodigiis voluit Deus ad C
ſui gloriam & ad poſterorum fidem per omnia probationum genera in ſumma certitudinis luce collocari: Probata eſt contradictionibus obloquentium & calumniantium vituperationibus: Probata eſt admirantium laudibus & prædicationibus, clariſſimâque famâ, quæ non modò

per

A *Miraculorum gloria claret.* B *Cœleſtibus favoribus & donis locupletatur.*
C *Multimodè probatur.*

per Hetruriam, ſed per alias quoque Italiæ Regiones, ac demum per univerſam Europam longè latèque diffuſa incredibilem ad ipſam traxit hominum multitudinem ex omni conditione, etiam Regiâ, ex omni ſexu atque ætate; qui ad petenda conſilia, ad beneficia vel ſpiritualia vel temporalia obtinenda, ad magnificandum Deum in mirabilibus ejus undique ad eam confluebant. Verùm ipſa Catharinæ virtus inter tam diverſa hominum judicia ſeſe luculentiſſimè probavit, tum ſcilicet perpetuo atque conſtanti innocentiæ & ſanctitatis tenore, tum ſingulari potiſſimùm humilitate, qua & obtrectantium malignitatem & mundanorum plauſuum vanitatem æquè ſuperavit; ut toto ipſius vitæ curſu per gloriam & ignominiam, per infamiam & bonam famam, ipſius ſecuram conſcientiam ſolidamque pietatem nec laudes inflarint, nec opprobria defatigaverint.

A In omnibus enim collatis ſibi muneribus non ſuam, ſed Donatoris excellentiam agnoſcens, ſeque divinorum beneficiorum indignam ex animo reputans, nihil in vulgus prodire volebat, quod aliquo modo in ſui gloriam cedere poſſet. Quare cum cognoviſſet, volumen quoddam rerum a ſe geſtarum & cœleſtium donorum, quibus a Deo quotidie cumulabatur, penes Moniales aſſervari ab aliqua ex ipſis conſcriptum; cumque fruſtra orando & obſecrando cum iis egiſſet, ut hujuſmodi volumen conſciſſum flammis traderetur, ipſa denique illud fortuito repertum ſtatim in ignem conjecit. Quod ſi nihilominus ipſamet arcanas divinæ bonitatis communicationes in oratione potiſſimùm ſibi impertitas cuidam ex Sororibus fideliter enarravit; id nonniſi eadem humilitate impellente & invito prorsùs animo præſtitit; ne ſcilicet imperio Confeſſarii, qui id ad multa expedire prudenter in Domino judicavit, ulla in re quantumvis ardua refragaretur. Cum verò ex oſtenſione virtutum atque ſignorum, quæ Deus in ipſa & per ipſam operabatur, & quorum causâ frequens erat hominum ad Monaſterium acceſſus, vel religioſam ſanctæ ſocietatis quietem turbari poſſe metueret; vel pro ſe ipſa formidaret, ne forte in ſuperbiæ vitium declinans, inde fieret immunda vanitate, unde videbatur virtute clareſcere; non deſtitit Sponſum rogare atque orare, ut divinis ſuis muneribus modum imponere, vel ſaltem ea mortalium oculis occultare dignaretur; donec ſua humilitate ac perſeverantia, quod poſtulabat, obtinuit.

B Ex hac ipſa perſeveranti humilitate, Viri pietate & doctrinâ præcipui veram minimèque fucatam Catharinæ virtutem agnoverunt, & tamquam ad Lapidem Lydium comprobaverunt; tum ſcilicet ipſius Ordinis Superiores, qui non ſemel de illius ſpiritu experimenta ſibi capienda eſſe duxerunt; tum etiam inſignes Eccleſiarum Præſules, inter quos Robertus olim hujus S. R. E. Cardinalis Puccius nuncupatus, Epiſcopus Piſtorienſis, qui de mandato felic. record. Pauli Papæ III. Prædeceſſoris no-

A *In humilitate conſtans perſeverat.* B *De Catharinæ ſanctitate teſtimonia.*

noſtri cum aliis probatiſſimis Viris ad præfatum Monaſterium ſe contulit, ut tam evulgatam ſanctitatem ad rigidum examen revocaret; Michael item Cardinalis Alexandrinus nuncupatus, qui a ſancto Pio Papa V. ipſius Avunculo, & noſtro pariter Prædeceſſore ad graviſſima hujus Apoſtolicæ Sedis totiuſque chriſtianæ Reipublicæ negotia tractanda Legatus miſſus Catharinæ monita & conſilia expetenda ſibi eſſe cenſuit; aliique præterea ſapientiſſimi Antiſtites, & ejuſdem S. R. E. Cardinales, præſertim Marcellus Cervinius, Hippolytus Aldobrandinus, & Julius Mediceus, quos ad hanc Petri Cathedram deinde evectos inter Venerabiles Prædeceſſores noſtros numeramus; quique omnes illius perſpectæ ſanctitati, quadam veluti conclamatione teſtimonium dederunt. Iſtorum graviſſimis judiciis magnum auctoritatis pondus accedit ex ſingulari exiſtimatione, qua S. Philippus Nerius, tunc in humanis agens, Catharinam eſt proſecutus, cujus etiam ſpiritualem amicitiam ac literarum commercium, Deo inſpirante expetivit; & aliquando in ecſtaſim raptus, quod illi pariter familiare fuit, cum ipſe Romæ degeret, Catharinam in ſuo Monaſterio Prati commorantem coram Deo, communi nimirum ipſorum amicitiæ nexu, longo tempore eſt allocutus; quemadmodum fel. record. Urbanus Papa VIII. in ſuis Apoſtolicis literis ſuper ejuſdem ſancti Philippi Canonizatione a Gregorio XV. antea factâ editis, teſtatum reliquit.

Denique anno ipſius ætatis ſexageſimo ſexto, religioſæ Profeſſionis A quadrageſimo octavo, cum tempus adveniſſet migrandi ex hac vita ad Sponſum, qui charitate perpetua dilexit eam, in extrema ipſius infirmitate, nil niſi illuſtre & ſanctimoniâ plenum apparuit. Siquidem Eccleſiæ Sacramenta ſummo pietatis & religionis ſenſu petiit atque ſuſcepit; ſanctiſſima Sororibus monita de omnibus vocationis earum officiis reliquit; morbi dolores invictâ patientiâ toleravit; atque in Crucifixi amoris ſui contemplatione uſque ad extremum ſpiritum defixa permanſit; tandemque inter Angelorum concentus, quos etiam ab adſtantibus Monialibus audiri Deus voluit, puriſſimam animam Deo reddidit, die 11. Februarii anno Domini MDLXXXIX.

Sancta Maria Magdalena de Pazzis, tunc temporis Florentiæ vi- B vens, feſtivum Catharinæ ingreſſum in cœleſtem Hieruſalem, & exultantes de ipſius triumpho beatorum Spirituum choros in mentis exceſſu ſpectavit. Communis autem quæ invaluerat de ipſius ſanctitate, opinio ingentem populi frequentiam ad ejus funus celebrandum adduxit. Utque deinceps ipſius Sepulchrum magno in honore haberetur, in Cauſa fuerunt crebra beneficia & miracula, quæ plerique a Deo per ipſius merita ſe obtinuiſſe teſtabantur.

Illius denique Sanctitatem extra omnem dubitationis aleam conſtituunt juridicæ probationes, quæ tam ſuper ipſius heroicis virtutibus,

A *Ejuſdem pretioſa mors.* B *Et Sanctitatis fama poſt obitum.*

quàm ſuper miraculis ad illius invocationem a Deo patratis, Epiſcopali primùm auctoritate, mox etiam Apoſtolicæ Sedis delegatione collectæ, & apud hanc Sanctam Sedem diu & maturè diſcuſſæ, firmiſſima Nobis fundamenta ſuppeditarunt, ut definitivè tandem ſuper ea pronunciaremus, & Catharinæ nomen atque memoriam ſanctarum Virginum Catalogo ſolemniter adſcriberemus.

A Primum judicium ſuper præmiſſis omnibus ante Urbani Papæ VIII. Decreta peractum fuit ab Auditoribus Cauſarum Palatii Apoſtolici, qui & Proceſſuum validitatem, & virtutum excellentiam, & miraculorum veritatem gravitatemque comprobarunt. Antequam verò horum cognitio a S. R. E. Cardinalibus Congregationi Sacrorum Rituum præpoſitis aſſumeretur, alterum inſtitutum fuit judicium ſuper hujuſmodi Decretorum a præfato Urbano Prædeceſſore interim editorum obſervantiâ; de qua primò quidem Epiſcopus Pictorienſis anno MDCLXXV., mox etiam prædicta Sacrorum Rituum Congregatio anno MDCLXXIX., ac de ipſius conſilio ſan. mem. Prædeceſſor noſter Innocentius Papa XI. pleniſſimè conſtare decreverunt.

B Inſtaurato demum ante hos triginta annos in præfata Congregatione Sacrorum Rituum novo Catharinæ virtutum examine, Nobis tunc in minoribus Promotoris Fidei munus gerentibus, omnibuſque plenè ac ſeverè diſcuſſis, tandem a piæ memoriæ Prædeceſſore quoque noſtro Benedicto Papa XIII. die VII. Martii anni MDCCXXVII. de iiſdem pariter conſtare decretum fuit. Duo verò miracula a ſimil. record. Deceſſore noſtro Clemente Papa XII. die XXX. Aprilis anni MDCCXXXIV. de
C ejuſdem Congregationis conſilio approbata fuerunt: Inſtantaneæ nimirum ſanationes, tam Sororis Catharinæ de Bonſiis in eodem Monaſterio S. Vincentii Profeſſæ ab Aneuriſmate; quàm Sororis Eliſabeth Cherubinæ Cattani in Monaſterio S. Claræ præfatæ Civitatis Pratenſis Monialis Converſæ ab Iſchiade. Hinc idem Clemens Prædeceſſor, datis Apo-
D ſtolicis literis in forma Brevis die I. Octobris ejuſdem anni, Beatæ titulum & honores Catharinæ tribui ac deferri poſſe conceſſit.

E Cum verò deinceps accepiſſet nova miracula, poſt indultam Catharinæ venerationem, ipſius interceſſione a Deo edita eſſe; ad preces catholicorum Principum & Populorum, complurium Antiſtitum, & univerſi Ordinis Fratrum Prædicatorum, quibus omnibus ipſius Beatæ Canonizatio ſummopere cordi erat, novos ſuper eiſdem Proceſſus auctoritate Apoſtolica confici mandavit. Quorum Proceſſuum validitate approbata, Nos denique ad Petri Cathedram inſcrutabili Dei judicio interim evecti, poſt accuratiſſimum miraculorum in ipſis relatorum examen in præfata Sacrorum Rituum Congregatione de more peractum, viſis ac reſpectivè auditis in Congregatione Generali coram Nobis habita die XXIV.

A *Actorum ſeries in ipſius Cauſa.* B *Approbatio virtutum.* C *Et miraculorum.*
D *Beatificatio.* E *Cauſa reaſſumitur.*

XXIV. Martii anni MDCCXLIV., tam Conſultorum, quàm Ven. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium eamdem Congregationem conſtituentium ſuffragiis; totaque re privatis noſtris ſtudiis iterum diſcuſsâ, atque uberioribus etiam documentis indubiam animo noſtro fidem facientibus comprobata, tandem die XXVI. Maji ejuſdem anni in Feſtivitate S. Philippi Nerii Confeſſoris, cui piam cum B. Catharina neceſſitudinem interceſſiſſe ſupra narravimus, celebratâ Miſsâ ad Altare, ſub quo ipſius Sancti corpus requieſcit, atque implorato Spiritus ſancti auxilio, infraſcripta duo miracula auctoritate Apoſtolica approbavimus & publicavimus.

Primum eſt ſecundi generis, nimirum abſoluta & perfecta ſanatio A
Mariæ Clementinæ Staccioli puellæ Florentinæ ab inveterato & exulcerato cancro in dextra mamilla, qui ſeptem primo valvulis, ſeu cavitatibus, mox duabus hians, acerbiſſimis doloribus & periculoſis ſymptomatibus, octo annorum ſpatio eam excruciavit, nec ullis artis Medicæ remediis ſanari poterat, ſed invocata ſemel & iterum B. Catharinæ ope, adhibitoque oleo ex lampade ante ipſius corpus ardente penitus evanuit. Alterum tertii generis obtentum fuit a Sorore Maria Magdalena Fabris Moniali Profeſſa Ordinis S. Dominici Auguſtæ Vindelicorum. Ea ſiquidem pertinaci Arthritide in inferioribus membris diu vexata, jamque omnino gradiendi impotens, dum ob decretam ab Apoſtolica Sede ejuſdem Catharinæ Beatificationem Hymnus pro gratiarum actione a Sororibus ſolemniter caneretur, ipſius Beatæ meritis vehementer confiſa, eamque enixè precata, ad cantum Verſiculi *Te ergo quæſumus*, ſenſit ſe a Deo repente ſanatam, redditaſque ſibi vires, & liberam incedendi facultatem, quâ deinceps abſque imminutione perfectiſſimè uſa eſt.

Poſt hæc audito iterum præfatæ Congregationis generalis conſilio, B
exoratoque privatim Deo Patre luminum, die VI. Octobris prædicti anni decrevimus, jam nihil per conſultiſſimas leges & regulas eidem Congregationi Apoſtolica auctoritate præſcriptas, deſiderandum ſupereſſe, quò ad ſolemnem ipſius B. Catharinæ Canonizationem ſervatis ſervandis quandocumque procedi poſſet.

Ad quam demum rite rectèque juxta ſacrorum Canonum nor- C
mam, & venerabilia Prædeceſſorum noſtrorum Inſtituta procedere volentes, univerſi primùm Collegii Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium conſilium exquiſivimus; habito nempe Conſiſtorio ſecreto die XVIII. elapſi menſis Aprilis, in quo Nos ipſi Summam virtutum & miraculorum B. Catharinæ, necnon ſeriem Actorum in ejus cauſa juridicè geſtorum ipſis expoſuimus; omnibuſque adſentientibus, ut ad ſupremam graviſſimo judicio manum imponendam progrederemur, complures Ven. Fratres Archiepiſcopos & Epiſcopos ex univerſa ferme Italia in Urbem

A *Miracula pro Canonizatione approbata*. B *Decretum de tuto progreſſu ad Canonizationem*. C *Conſiſtorium ſecretum*.

acciri mandavimus; eos quoque juxta morem Apoſtolicæ Sedis, antequam definitivam hujuſmodi ſententiam proferremus, in conſilium adhibituri.

A Hi omnes neceſſariam Cauſæ totius cognitionem hauſerunt, tum ex peroratione in Conſiſtorio publico coram Nobis habitâ a dilecto Filio Paulo Franciſco Antamorio noſtræ Conſiſtorialis Aulæ Advocato; tum ex fideli relatione e monumentis ſæpedictæ Congregationis Sacrorum Rituum deſumptâ, quæ typis impreſſa omnibus & ſingulis tradita fuit.

B Quapropter coacto demum die XIV. labentis menſis Junii ſemipublico Conſiſtorio, in quo præter eoſdem Fratres noſtros S. R. E. Cardinales, omnes præterea Patriarchæ, Archiepiſcopi & Epiſcopi qui jam tunc ad ſeptuaginta ferè hac ipſa de cauſa in Romana Curia præſentes aderant, ſeſſionem habuerunt; factâque omnibus dicendæ ſententiæ poteſtate, venerabilem hujuſmodi Conſacerdotum coronam ſummâ conſenſione audivimus ad ejuſdem præclaræ Virginis Canonizationem Nos adhortantem: Qua de re omnium ſuffragia proprio ſingulorum chirographo ſubſcripta colligi juſſimus, in Tabulariis Eccleſiæ Romanæ perpetuò aſſervanda, mandantes dilectis Filiis Apoſtolicarum Cæremoniarum Magiſtris ibi de more adſtantibus, ut in abſentia Notariorum Apoſtolicæ Sedis, qui Protonotarii de numero Participantium nuncupantur, ſuper hujuſmodi ſolemni actu publica Inſtrumenta, quotquot opus eſſet, conficere deberent.

C Indicta itaque pro Canonizationis celebritate hodierna die beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli Martyriis conſecrata, non omiſimus interim in humilitate & jejunio privatas noſtras, & publicas Eccleſiæ preces Deo Patri offerre per Filium ejus, ut Spiritus ſancti virtute mentem noſtram dirigere & confirmare dignaretur. Hodieque tandem de mane, congregatis in Vaticano omnibus Cleri Secularis & Regularis Ordinibus, omnibus Romanæ Curiæ & Aulæ noſtræ Proceribus & Officialibus, cunctiſque Ven. Fratribus noſtris Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiſcopis & Epiſcopis, ſolemnis ſupplicationis ritu Divinam Majeſtatem venerantes, ad Baſilicam Principis Apoſtolorum proceſſimus. Ibi ſimul ac ante ſacratiſſimam Apoſtoli Confeſſionem conſtitimus, dilectus Filius noſter Joachimus Tituli SS. Quatuor Coronatorum Presbyter ejuſdem S. R. E. Cardinalis Portocarrero nuncupatus, perorante dilecto Filio Virgilio Montecatino Conſiſtorialis Aulæ noſtræ Advocato, enixa Chriſtianorum Regum & Principum, Eccleſiarum & Religioſorum Ordinum vota pro ipſius B. Catharinæ, ſicut etiam pro beatorum Fidelis a Sigmaringa, Camilli de Lellis, Petri Regalati, & Joſephi a Leoniſſa ſolemni Canonizatione; ſimulque maturas deliberationes ſuper eorum meritis & miraculis hucuſque rite præhabitas, Nobis repræſentavit; Noſ-

A *Conſiſtorium publicum.* B *Cardinalium & Epiſcoporum conſilia in Conſiſtorio ſemipublico.* C *Solemnia Canonizationis.*

Noſque ſemel iterum ac tertiò rogavit, ut exoptatam dudum ſententiam proferentes, catholici Orbis gaudium compleremus. Quare Nos implorato priùs univerſæ cœleſtis Curiæ præſidio, & advocato cum gemitibus Paraclito Spiritu, eoque ſic inſpirante, ad honorem ſanctæ & individuæ Trinitatis, ad exaltationem Fidei catholicæ & chriſtianæ Religionis augmentum, auctoritate Domini Noſtri Jeſu Chriſti, beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli, ac Noſtra, prædictam Catharinam de Ricciis A Virginem, Monialem Profeſſam Ordinis Prædicatorum, chriſtianarum virtutum præſtantiâ ac cœleſtium donorum & miraculorum gloriâ illuſtrem, Sanctam eſſe definiendo pronunciavimus; & una cum prædictis Fideli Martyre, Camillo, Petro, & Joſepho Confeſſoribus, Eccleſiaſticis Sanctorum Faſtis adſcripſimus; decernentes ipſius S. Catharinæ memoriam quotannis die ſecunda Februarii, aliorumque Sanctorum prædictorum, aliis reſpectivè diebus, in univerſa Eccleſia recolendam & venerandam eſſe, & concedentes omnibus Chriſtifidelibus, qui ad eorum Sepulchra deſignatis diebus religiosè accedent, ac Deum Optimum Maximum juxta noſtram & piæ Matris Eccleſiæ mentem precati fuerint, Indulgentiam ſeptem annorum, & totidem Quadragenarum in perpetuum in forma Eccleſiæ conſueta.

Tunc repletum eſt gaudio os noſtrum & lingua noſtra exultatione, reddenteſque Altiſſimo vota noſtra, ſacroſanctum Altare conſcendimus, atque immaculatam humanæ ſalutis Hoſtiam, junctâ beatiſſimorum Eccleſiæ Principum, & prædictorum Sanctorum commemoratione, omnipotenti Deo bonorum omnium Largitori reverenter obtulimus. Omnibus quoque Chriſtifidelibus, qui ad tantæ ſolemnitatis celebritatem frequentes convenerant, Plenariam peccatorum Indulgentiam miſericorditer in Domino largiti fuimus.

Audiant itaque univerſi catholicæ Eccleſiæ Filii, & intelligant magnalia Dei, atque ad cœleſtem Hieruſalem cogitationes & corda ſublevantes, beatam hanc Virginem contemplentur candido eorum agmini ſociatam, qui ſequuntur Agnum quocumque ierit: Unde & illius validiſſimo patrocinio innixi, poſtulent a Deo pacem & gratiam, & ejuſdem præclaris exemplis excitati diſcant peritura Mundi bona deſpicere, & per innocentiæ cuſtodiam, per pœnitentiæ labores, per chriſtianæ virtutis ſtudium, ad perfectæ charitatis & ſempiternæ felicitatis Regnum, ac cœleſtis gloriæ coronam contendere, per Chriſtum Dominum Noſtrum.

Idcirco præmiſſa omnia ad univerſalis Eccleſiæ notitiam deduci, B præſenteſque noſtras literas ad perpetuam rei memoriam extare voluimus, mandantes ut earum tranſumptis ſive exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ab omnibus habeatur,

A *Decretum definitivum.* B *Præſentium tranſumptis auctoritas tribuitur.*

beatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

A Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc noſtræ definitionis, Decreti, Adſcriptionis, Mandati, Statuti, Relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei & beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

B Datum Romæ apud ſanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ MDCCXLVI., III. Kalendas Julii, Pontificatus Noſtri anno VI.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

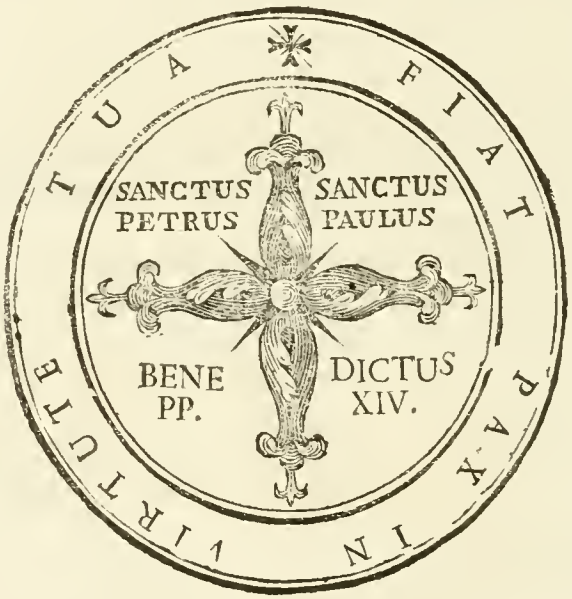

† *Ego T. Epiſcopus Oſtien. & Veliternen. Card. Rufus Decanus, & S. R. E. Vice-Cancellarius.*
† *Ego A. Epiſcopus Portuenſis Card. S. Clementis S. R. E. Camerarius.*
† *Ego V. Epiſcopus Prænestinus Card. Petra, Major Pœnitentiarius.*
† *Ego P. A. Epiſcopus Albanen. Card. Carafa.*
† *Ego I. Epiſcopus Tuſculanus Card. Accorambonus.*
† *Ego V. Epiſcopus Sabinen. Card. Bichius.*
†
†
†
†
†

†

A *Sanctio.* B *Dat. Pontific. An. 6. die 29. Junii* 1746.

† *Ego Nicolaus Maria Tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Card. Lercari.*

† *Ego F. Tit. S. Mariæ Tranſtyberim Presbyter Card. Burgheſius.*
† *Ego A. Tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presbyter Card. Gentili.*
† *Ego Fr. J. A. Tit. SS. Silveſtri & Martini Presbyter Card. Guadagni.*

† *Ego D. Tit. Baſilicæ Sanctorum Duodecim Apoſtolorum Presbyter Card. Rivera.*
† *Ego J. B. Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Card. Spinula.*

† *Ego R. Tit. S. Sabinæ Presbyter Cardinalis de Ilcio.*

† *Ego D. Tit. S. Bernardi ad Thermas Presbyter Card. Paſſioneus.*
† *Ego S. Tit. S. Priſcæ Presbyter Cardinalis Valenti.*

† *Ego J. F. Tit. SS. Quatuor Coronatorum Presbyter Card. Portocarrero.*

† *Ego C. A. Tit. S. Mariæ de Pace Presbyter Card. Cavalchinus.*

† *Ego F. Tit. S. Pancratii Presbyter Card. Lantes.*

† *Ego F. Tit. S. Mariæ de Populo Presbyter Card. de Ricciis.*
† *Ego A. Tit. S. Silveſtri in Capite Presbyter Cardinalis Rufus.*

† *Ego P. M. Tit. S. Agnetis extra muros Presbyter Card. de Montibus.*
† *Ego F. Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Card. Tamburini.*
† *Ego J. Tit. S. Crucis in Hieruſalem Presbyter Card. Beſozzi.*

†

† *Ego Alexander S. Mariæ ad Martyres Diaconus Card. Albanus.*
† *Ego Nerius S. Euſtachii Diaconus Card. Corſinus.*
† *Ego Agapitus S. Agathæ Diaconus Card. Moſca.*

† *Ego C. S. Mariæ in Porticu Diaconus Card. Sacripantes.*
† *Ego M. SS. Coſmæ & Damiani Diaconus Card. Bolognettus.*
† *Ego H. S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Cardinalis Columna.*
† *Ego P. S. Georgii in Velabro Diaconus Card. Columna.*
† *Ego A. S. Mariæ in Aquiro Diaconus Card. Tanari.*
† *Ego H. S. Adriani Diaconus Card. Bardi.*
† *Ego D. SS. Viti & Modeſti Diaconus Card. Urſinus.*

D. Card. Paſſioneus.

J. Datarius.

VISA
de Curia I. C. Boſchi.

J. B. Eugenius.

Loco † Plumbi.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

OR-

ORNATUS VATICANI TEMPLI.

AMpliſſimam [a] Divi Petri Baſilicam omnium [b] Eccleſiarum caput, ſpeculum & exemplar, a Magno Conſtantino olim ædificatam, Romani Pontifices tantâ curâ ſumptuque augere ſemper & ornare ſtuduerunt, ut nihil eâ magnificentius, nihil elegantius aut inveniri unquam poſſe, aut excogitare videatur. Quia tamen minùs animum movent quæ præ oculis ſemper ſunt, Templa conſuevimus, etſi arte & materiâ apprime nobilia, cum ſtatæ quædam aut extra ordinem celebritates inciderint, adſcito cultu & temporariis ornamentis excolere, ut novitas commendet, quod aſſiduitate quodammodo viluerat. Quod quidem, ſi Vaticanæ Baſilicæ præcipuè accidit; cum Sanctorum Faſtis adſcribendi in ea fuerunt, qui ſanguine pro Chriſti fide profuſo, aut vitâ in omni virtutum exercitatione tractâ illorum gloriam promeruerunt; tanta certè cultus, & ornamentorum ad eam acceſſio facta eſt hoc tempore; cum de quinque Beatis inter Sanctos in eadem referendis actum fuit, ut ſecum ipſa quodammodo certaverit; nativâ an adſcitâ pulchritudine, ſpectabilior videretur.

De hujus igitur apparatus deſcriptione dicendum modò breviter erit; *Nemo quippe eſt, qui neſciat,* [c] *Sanctorum glorias tali celebritate frequentari in terris; ut virtute pari, devotione conſimili ac fide dimicantes, hoſtem vincere, & de parta victoria cum ipſis triumphare, Chriſto præſtante poſſimus in Cœlis.*

Mediam Templi faciem ſupra Porticum ingens pictura decorabat, ſeptuaginta palmorum altitudine, latitudine verò quinque ſupra triginta, in qua ad vivum expreſſæ Quinque Beatorum imagines ita genibus inter nubes flexis, ſplendidiſſimum in ſuperiori parte Trigonum quod Deificæ Trinitatis eſt ſymbolum, venerabantur; ut & ab eo magnâ lucis immiſſæ copiâ illuſtrarentur, & ab Apoſtolorum Principibus parum infra Trigonum ſedentibus invitari viderentur, ut ſuperius aſcenderent. Tapete coccineum & aureis laciniis ad oras magnificè aſſutum infra demittebatur, quod inferiorem Proceſtrii partem velaret, ex quo Summi Pontifices Populo benedicunt. Medium in eo erat Gentilitium Sanctitatis Suæ ſtemma duobus ad latera ſuſtentatum Aligeris: Inſignia Regularium Inſtitutorum, ex quibus Beati prodierant, inferius aſpiciebantur variis frondium florumque corollis intercluſa.

a *D. Aug. de Civit. Dei cap. 7.* b *Lucius III. in Epiſt. ad Corradum Imp. apud Otthonem Friſing. lib. 7. cap. 31.*

c *S. Joannes Chriſoſt. Serm. 1. de Martyr. tom. 3.*

Faſtigio Oſtii principis, ex quo in Porticum eſt aditus, ita ornato ſuus, & minoribus januis quæ utrinque adjacent, cultus non deerat; ſupereminebat enim ſingulis aurei coloris tela prægrandis tortuoſis & ipſa florum coronis, & Aligerorum interjectis capitibus interiùs picta, exteriùs verò ſericis velis aptè criſpatis undecumque conſpicua; unaquæque latitudinis palmos habebat viginti, altitudinis quindecim, in quibus lemmata inſcripta erant hoc ordine; Primum ab Janua principe dextrorsùm.

IN COELESTIBUS REGNIS SANCTORUM HABITATIO EST, ET IN ÆTERNUM REQUIES EORUM.

Alterum ſiniſtrorſum.

CORPORA SANCTORUM IN PACE SEPULTA SUNT, ET NOMEN EORUM VIVIT IN GENERATIONEM, ET GENERATIONEM. *Eccl.* XLIV. 14.

Tertio loco.

MIRIFICAVIT DOMINUS SANCTOS SUOS, ET EXAUDIVIT EOS, CLAMANTES AD SE. *Ex Pſalmo* 4.

Quarto loco.

SANCTI TUI DOMINE MIRABILE CONSEQUUTI SUNT ITER, SERVIENTES PRÆCEPTIS TUIS.

Interiores quoque Xyſti parietes a ſummo ad imum conveſtiebant egregia peripetaſmata aureis argenteiſque Liciis, & præclaris operibus picta, ex ea forma quam Raphael Santius Urbinas graphide expreſſerat. Hæc nobilibus ſtragulis, holoſericoque damaſceno auri tæniis fimbriato interpoſitis, ita quaqua verſum omnia illuſtraverant, ut nihil ornatu vacuum relinquerent.

Ab ipſo verò Januæ limine, ubi proſpectus in Baſilicam erat, tam mirificum adeuntium oculis occurrebat ſpectaculum, ut nec expleri videndo hi poſſent, nec facilè invenire, quid potiſſimum mirarentur; ab epiſtylio enim ad ſtylobatem holoſericæ veſtes partim damaſcenæ, partim generis varii, aureis omnes vittis diſtinctæ, columnas, paraſtatas, mutulos, ingenteſque arcuum fornices conveſtierant.

Interiorem Baſilicæ frontem, quæ Aram principem reſpicit, peramplum ex damaſceno rubro velum obtexerat, partim molliter defluens, partim multimodis artificiosè compoſitum, quod aureis undique tænio-

tæniolis discriminatum, pendentibusque lemniscis conspicuum Lambertinæ gentis tesseram, Tiara & Clavibus Pontificiæ Majestatis Insignibus glorioſiorem præferebat in medio. Nec omisſa in fenestris ornandis cura, quæ prægrandes in eadem fronte tres patent, & superiori Xysto respondent; Vela enim ex eodem filo serico ab iis bifariam demissa, quæ sub extremum aureis funiculis collecta aliquantulum elevabantur; ne lux nimia forinsecùs immissa collucentium cereorum lumen imminueret. Fenestris subjecta spatia, inscriptoſque lapides purpurea item vestis obierat, scitè tamen venustèque variata fasciolis aureis, quæ miro inter se nexu modò Pontificias fingerent Claves, Tiaras, & Mitras; modò in regales coronas, liliorum serta, ramoſque palmarum coalescerent. Funales demum cerei septem & viginti, æquali interstitio discreti, supra trium magnarum Portarum coronidem impoſiti.

Sericum villoſum rubrum primò adhibitum hoc tempore; ut Coronam cum Templi, tum Tholi universam ambiret, quod tæniis interceptum aureis, fimbriisque ad oras pendentibus assutum, tria ferme palmorum millia longitudine æquabat. In ipso Coronæ supercilio machinæ quædam undique attollebantur, in modum calathi foliis storiatis, inversisque turbinibus, quæ ab imo anguſtiori in latitudinem excrescerent, ut in ipso demum vertice octo librarum cereos sustinerent.

Sexdecim præterea Tabulæ æneo colore pictæ magnorum instar Numiſmatum, quæ illustriora Quinque Beatorum miracula repræsentarent, ita mutulo singulorum arcuum in navi media innitebantur, ut coronam Templi maximam interciperent, ab eaque in hemicycli formam extarent. Harum coronides auro aliisque adjectis ornatibus nobiles in superiori hemicycli parte conchylio finiebantur, quod projecturam obtegeret, ex qua brachia oriebantur ad tres cereos sustinendos; latera verò Aligerorum capitibus variè intersecta: Encarpi etiam consertique flores tam apto inter se nexu inde demissi, ut & mutulo ipsi, & anaclyphis quæ arcui insidebant, ornamento essent & elegantiæ. Ab ipso demum coronidum vertice ampliſſimum utrinque ex damaſceno rubro velum defluebat laciniis ad oras aureis magnificè circumtectum, quod Tabulam, eique adjectos ornatuum ordines conveſtiret; miraque ob id inter tantam colorum varietatem, albaque Anaglypha arcuum fornicibus insidentia unio pariter, & proportio commendaretur.

A ſummo verò arcu inter holoſerica, quæ ad incumbas usque tortuosè decidebant tæniolis aureis concinnè discriminata, & mutuo subinde nexu in roſarum formam collecta, Aliger pendebat palmorum triginta, amictu versicolori & alis ad volandum extensis, qui, cum minorem tabulam gestaret manibus auro illitam, inscriptum in ea lemma obiiciebat intuentibus, quod expreſſum in superiori Numiſmate miraculum significaret. Magnus Angelo subiiciebatur lychnuchus instar turbinis ornato funè suspensus, qui duos & viginti funales cereos totidem brachiolis

multo ſplendidis auro, & in duplicem ordinem eleganter diſpoſitis præfixos attolleret. Ima lychnuchi pars aurearum frondium manipulis ornata; ſuprema binis palmarum liliorumque ſertis circumdata, quæ profuſum pro Chriſto ſanguinem, vitæque innocentiam ſignificarent, præter undecumque defluentes eidem adjectos encarpos, & lemniſcorum mæandros. Ad hujus lychnuchi latera minores alii duo eâdem formâ & ornatu, auroque ſub-obſcure picti demittebantur per funiculos aureis circumvolutos tæniolis ab ea utrinque projectura, ubi hemicyclium arcûs paraſtatæ imcumbit, qui duobus ordinibus diſcretos quatuordecim Cereos ſuſtollerent. Quatuor hi erant & viginti, altitudine palmorum viginti ſeptem, latitudine undecim; majores verò ſub arcubus poſiti quatuordecim, qui altitudinem habebant palmorum quadraginta, latitudinem ſexdecim.

Ex Tabulis autem ſexdecim, Numiſmatum inſtar, quæ una cum coronide ornamentiſque eidem adjunctis ſingulæ quinquaginta ſeptem palmos longitudine æquabant, ſeptem & viginti latitudine; ternæ unicuique Beatorum attributæ erant, ex quibus ſingulorum miracula innoteſcerent: & hoc ordine diſpoſitæ.

Prima ſupra arcum Baptiſterii præferebat mirabilem Sanctimonialis fœminæ ſanationem ope ſanctæ Catharinæ de Ricciis, cum lemmate.

Sanctimonialis ob Arteriæ magnæ laxitatem jamjam moritura; admoto ſibi Catharinæ Baculo incolumis reſtituitur.

Porro lemmata omnia, elogia, & ephigraphæ ſuum habent Auctorem V. C. Michaelem Angelum Giacomelli Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ ab intimo Sacello, & Sacroſanctæ Vaticanæ Baſilicæ perpetuum Beneficiatum.

Secunda ante proximum Sacellum Præſentationis, a ſancto Joſepho a Leoniſſa ſanie manantem fiſtulam curatam: Hujus lemma.

Puellæ, quæ macie extabuerat, ſanie fluens fiſtula in læva papilla inſidens, Oleo lampadis ad Joſephi Aram prælucentis perungitur: Extemplo inducta cicatrix: Tabes depulſa.

Tertia ad Chorum Canonicorum, ſancti Petri Regalati ope redintegratam fiſtulâ mirabiliter curatâ valetudinem, cum lemmate.

Fœmina, cujus renibus fœda hærebat fiſtula, Petri ſepulchrum adiit, & convaluit.

Quarta ſupra fornicem arcûs, ex quo cominùs ſancti Gregorii Sacellum aſpicitur, hominem ſancto Fidele intercedente, inveterato comitiali morbo liberatum: Iſtius lemma.

Comitiali morbo laboranti admota, & in Crucis modum ducta Fidelis effigies integram illicò valetudinem affert.

Quinta ad ſanctorum Apoſtolorum Simonis, & Thaddæi Sacellum propè Vaticani Sacrarii Oſtium; aliud prodebat ſanctæ Catharinæ Miraculum, cum lemmate.

San-

Sanctimonialis articulorum doloribus diù excruciata Catharinæ opem implorat ; morbo ſtatim emergit .

Sexta ſub medio Abſidis dicti Pronai alterum ſancti Petri Regalati ſignum exhibebat,hoc lemmate .

Comitiali morbo correptus homo in caminum lapſus , Ollam ferventis aquæ plenam evertit;amiſſum videndi ſenſum Petri Caputio ad os ſuum admoto recuperat .

Septima ſuper arcum proximum Portæ , quà ad divæ Marthæ itur , ſignificabat impubem divi Fidelis ope gradiendi facultate donatum ; cum lemmate .

Quadrimus puer Pedum motu carens , in Fidelis effigiem defixis oculis intuens ſtatim gradiendi facultatem aſſequitur .

Octava prodebat incendium ab eodem ſancto Fidele extinctum; erat autem in arcu Sarcophago Alexandri Papæ VIII. proximo, loco quidem digniore , & Martyri debito , utpote ad dexteram Pontificii Solii . Ejus lemma .

Majensfeldiæ Fidelis ope implorata reſtinctum incendium .

Nona in ſiniſtro Solii latere Puellam a polypo , gangrænâque liberatam docebat , ſancti Camilli ope ; cum lemmate .

Puellæ naribus a multo tempore polypo obſtructis ac gangrænà eroſis Filum e Camilli induſio applicitum , morbum , morbique reliquias delet .

Inde retrocedendo ad principem Januam occurrebat

Decima , in Navi tranſverſa quam ſanctorum Proceſſi , & Martiniani ab eorum Altari ibi ædificato vocant . Hæc aliam puellam repræſentabat , ejuſdem ſancti Camilli meritis a lepra mundatam;cum lemmate .

Puella ab utero Matris veluti lepra quadam contracta lethali febri implicita,Camilli imaginem ſibi admovet,illico convaleſcit .

Undecima ſub ejuſdem Navis abſidem, alterum a ſancto Joſepho editum in puero ſignum indicabat,cum lemmate .

Pueri coeuntes palpebræ,ne levi quidem ſigno diſcriminatæ,aperiuntur & lumen in oculos admittunt .

Duodecima,non longè a divi Baſilii Ara,mirabilem præferebat Cancri ſanationem divæ Catharinæ auxilio ; eratque lemma .

Vetuſti Cancri in puellæ papilla hærentis hiatus duo, alter ſtamineo Catharinæ pileo tactus,alter lampadis ad ejus Aram ardentis oleo perunctus , ad cicatricem perducti .

Decima tertia , ſancti Camilli pulvere gibboſam puellam prodens erectam incumbebat arcui Sacello Gregoriano reſpondenti ; cum lemmate .

Puella gibbo corpore ab incunabulis ſpirandi difficultate preſſa , ac jam prope enecta, hauſto Camilli pulvere recti corporis formam accipit, omni morbo convaleſcit .

Decima quarta ſuper arcum Sacelli , in quo perpetuò aſſervatur

Sanctiſſimum Sacramentum, beatum Regalatum monſtrabat extenſo pallio aquas traiicentem; cum lemmate.

Petrus nunquam aliter quàm extentum ſuper aquam pallium conſcendens cum ſodali ſuo flumen traiicit.

Decima quinta ad arcum Cappellæ ſancti Sebaſtiani, conſolidatas pueri plantas ope ſancti Joſephi a Leoniſſa indicabat, hoc lemmate.

Binum puerum cujus coxæ, crura, pedes oſſibus carebant, Joſephus gradiendi poteſtate compotem facit.

Decima ſexta, Eccleſiæ in Sanctorum ſuorum gloria lætitiaque triumphantis imaginem præferens, innitebatur ſuperiori parti ultimi arcus, qui tamen primus ingredientibus Templum dextrorſum occurrit.

Populus meus, & hæreditas mea, quos eduxiſti in fortitudine tua magna, & in Brachio tuo extento. Deuteron. IX. 29.

Ad hæc, quot enumerantur ſupernè inter epiſtylia ſedes ſive loculamenta, tot ſingula ſingulis impoſita conſpiciebantur Virtutum ſimulacra, palmorum viginti, ad ſimilitudinem æris depicta aureiſque lineis nitentia.

In ſuppoſita cuique ſimulacro baſi, quæ trium erat palmorum, ſingularum Virtutum nomen inſcriptum legebatur. Fuerunt autem numero viginti, nimirum: Juſtitia, Prudentia, Temperantia, Fortitudo, Fides, Spes, Charitas, Abſtinentia, Caſtitas, Pietas, Continentia, Puritas, Humilitas, Obedientia, Vigilantia, Perſeverantia, Voluntaria Paupertas, Pœnitentia, Innocentia, Zelus.

Quatuor ex ſexdecim inferioribus Navis mediæ loculamentis, quæ adhuc carent Statuis valvas verſus Baſilicæ, cum in ceteris Fundatorum Regularis alicujus Inſtituti Signa e Lunenſi marmore conſtituta jam ſint, exhibebant imagines albo nigroque colore ſubobſcurè pictas, dextrorsùs quidem ſancti Fidelis a Sigmaringa, & ſancti Petri Regalati; ſiniſtrorſum verò ſancti Camilli de Lellis, & ſancti Joſephi a Leoniſſa, quamlibet ſuæ innixam baſi; quæ a vero marmoris colore non abluderent. Quinta, quæ ſupererat ſanctæ Catharinæ effigies, Angelo eidem adſtante, qui manu lilium attolleret, in eo ex duobus loculamentis ſub hemicyclo Sacelli SS. Proceſſi & Martiniani item vacuis ſtatuta fuerat, quod Theatro propiùs erat; in altero quod ex adverſo eſt, Divinæ gratiæ ſimulacrum impoſitum.

Ut autem unicuique Statuæ, quæ in Navi ſunt Templi media, cerei præluceren, binæ ad ſingula earum loculamenta menſulæ fuerunt appoſitæ colore ſubnigro, ut ſtereobatas e Leucophæo marmore ſimulacris ſuppoſitas ad ſpeciem æmularentur: Has interjecta grandis Pelta mirè jungebat Anaglyptico Aligeri capite corona ſuperextanti, & unius ex Religioſis Beatorum Inſtitutis ſtemmate nobilis. Adjecti ad hæc encarpi, & rami frondentes item ex Anaglipho; decem præterea lychnuchi ad cereos utrimque ſuſtinendos. Hæc auro obducta omnia.

Quia

Quia verò decimum ſextum loculamentum ænea Apoſtolorum Principis Statua tenet, quæ tam ſolemni die Albâ, Pluviali rubro, gemmâ pectorali & Regno pretioſis lapillis diſtincto ad graviorem majeſtatis ſpeciem ornari conſuevit; duo pro menſulis ante eam argentea ſtatuta fuerant candelabra prægrandia, quorum ex utroque polygonius deargentatis ligneis brachiolis, lychnuchus ſubnaſcebatur, qui duo de viginti bipartito ordine cereos attolleret.

Ad tranſverſæ præterea Navis ornatum præter hactenus deſcriptas Virtutum imagines, aliæ non defuerunt, adjecto enim tympano, ſupercilioque inſtar hemicycli ſupra coronam utriuſque lateralis abſidis, ſanctorum ſcilicet Apoſtolorum Simonis & Judæ, ac ſanctorum Martyrum Proceſſi & Martiniani, ita tamen ut quod ad tempus additum erat, a priſca ſolidaque Templi forma ſtructuraque non deflecteret; in utraque ipſius tympani ora ad columnarum perpendiculum, quatuor proſpiciebantur virtutum Statuæ colore marmoreo; dextrorſum quidem Conſtantia & Magnanimitas; ſiniſtrorſum verò Affabilitas & Clementia, inter quas ad cereos novem ſuſtinendos rami ſuccreſcebant aliquot concinnè tortuoſi & auro interliti.

Alii quoque eâdem formâ cultuque ramuſculi, quibus quadripartito ordine affigerentur funales cerei duodetriginta, ſupremas ornabant loco tympani projecturas coronarum, quæ ſub utriuſque Navis hemicyclo lateralia circumeunt Altaria.

Supra verò epiſtylia octo columnarum, quarum binæ ſingulis adjacent prædictis Altaribus, octo item aſſurgebant e baſi aureis ſtriata foliis Aligeri æneo colore, auro tamen ſubobſcurè illiti, qui utraque manu palmas & lilia, flagella, cilicinaſque veſtes geſtarent ad oſtendendam Beatorum de quorum gloriâ agebatur, vitæ ſanctimoniam. Ut autem columnas ipſas ſtragulum holoſericum rubrum, tænis aureis nova arte diſcriminatum veſtiebat; ita incumbas Altarium ſerica vela aureis fimbriata laciniis, modò leniter pendentia, modò eleganter criſpata & in roſas collecta exornabant.

Tantum holoſericarum veſtium, aurique & pictarum tabularum apparatum æquabat par luminum copia, quæ licet conjici quanta fuerit ex iis poſſit, quæ dicta ſunt, tamen faciliùs patebit, ſi hoc loco recenſeatur in ſuas veluti claſſes atque ordinem diſtributa. Primus ordo conſtabat iis cereis, qui & in ſuperioribus quibuſque Baſilicæ Aris ſupra grandia ex ære candelabra collucebant, & ante ſtatuas in inferioribus loculamentis ſuper lychnuchos; præter eos qui arabicè picti Altare & Confeſſionem beati Petri circumſepiebant. Secundus & tertius lychnuchos continebat, qui ſub quolibet arcu pendentes, minores quidem demiſſiùs, majores verò altiùs duplicem diverſamque lineam efficiebant. Quartus erat eorum cereorum, qui continenter ambiebant ſummam coronam, tam primariarum abſidum, quàm fornicum. Digeſti demum

ſuper

ſuper magni Hemiſpherii projecturam, ac quadrigemina inter ingentes illius pilas prominentia podia, quintum & ultimum luminarium ordinem complebant. Nemini igitur mirum videbitur, ſi tot fuerint cerei, qui intra Baſilicæ arderent ambitum ſex aut octo librarum pondere, ut mille quingenti octoginta ſex numerari potuerint; exceptis iis grandioribus, qui intra Miſſæ ſolemnia oblati Pontifici ſunt; iis item varii ponderis & ſine numero, qui ſingulis in tam frequenti Supplicatione fuerant diſtributi.

Reliquum eſt, ut de nobiliſſimo Theatri apparatu aliquid dicatur, cum quo ſi cetera Templi ornamenta conferantur, non parum videri poterunt dignitatis amittere. Ab ipſo Baſilicæ ſolo ante Aram principem æneâ mole ſuperimpoſitâ celeberrimam, ad Occidentalem Templi partem ita ſenſim attollebatur, ut in altitudinem palmorum quinque deſineret, oblonga centum viginti palmorum lignea contignatio, quæ nobiliorem & integram Theatri aream componeret. Quatuor ad hanc gradus ducebant, ſinguli unciarum octo, qui ab utroque tranſverſæ Navis ſpatio, ubi ſuperiores maximi Tholi pilæ obliquantur Auſtrum verſus & Aquilonem, ita incipiebant, ut utrobique primùm directi, mox ſinuoſi, in medio demum e regione Aræ principis in ovalis hemicycli figuram diſpoſiti, centum octoginta ſeptem palmorum longitudinem occuparent. Hos æque ac integram Theatri caveam ſtragulum laneum colore viridi obtexerat, non ad ornatum tantùm, ſed ut decentiùs ſupra gradus ita compoſitos de more aſſiderent eo tempore Suffragatores in Signatura Juſtitiæ, Abbreviatores, Referendarii Signaturæ utriuſque, Cubicularii tam intimi quâm honorarii, Advocati Conſiſtoriales, Cappellani Sanctiſſimi Patris, tam qui ab intimo Sacello ſunt, quàm qui communes vocantur.

Ex eadem Areæ planitie prope Veronicæ loculamentum, triplici gradu ibatur in tabulatum palmos duodecim longum, tredecim latum, ſupra quod conſueta eminebat Pontificis Cathedra ſtragulo cooperta ſerico rubro, & floribus aureis conſperſo. Dorſuale ejuſdem fulcrum, formâ quaſi triangulâ, pari item veſtitum texto, ad palmos tredecim ita utrinque protendebatur, ut poſticam Cathedræ partem muniret pariter & ornaret. Id erat parvum Pontificis Solium, ex quo ſacras idem veſtes ad ſacrificium acciperet; dum cantus Horæ tertiæ Canonicæ de more abſolveretur. Extra Solii gradus, quos laneus textus rubeus tegebat, menſa fuerat inſtructa pro ſeptem candelabris inauratis cum candelis arabicè pictis, ante Crucem ad ſupplicationes & ante Cardinalem Diaconum ad Evangelii cantum deferendis. In oppoſita verò ipſius Areæ parte prope ſanctæ Helenæ loculamentum, quinque erant menſæ, in quibus ſingulis ſingulæ apponerentur Oblationes pro unoquoque Sancto, Pontifici exhibendæ. Ceteri Abaci ad ſacra Miniſterii vaſa, quæ cum ſummus Antiſtes celebraturus eſt, e Pontificali gaza ad lautiorem apparatum

paratum ſolent depromi, inter Aram maximam & ipſam Theatri caveam diſpoſiti fuerant.

Non longè a gradibus parvi Solii, & a quinque Oblationum menſis ſcamna utrinque incipiebant ordine continuo, ubi Sacer aſſideret Senatus, & in cunei formam ad imam Theatri partem protendebantur. Ad hæc, quæ Babylonicis Aulæis fuerant inſtratæ, per duplicem gradum erat aſcenſus, in quorum altero Caudatarii eorumdem Eminentiſſimorum Patrum erant conſeſſuri. Primo huic ſubſelliorum ordini alter & tertius ſuccedebat eâdem cuneatâ formâ, alius tamen alio altior, ut proſpectus in Synedrium pateret omnibus. Sedes hæ, quæ ſequioribus non tamen inelegantibus inſtratæ fuerant periſtromatis, tenebantur dextrorſum quidem a Præſulibus non Aſſiſtentibus, ab Abbatibus & Pœnitentiariis rubrâ caſulâ indutis; ſiniſtrorſum verò a Gubernatore Urbis Vice-Camerario, ab Auditore Generali & Theſaurario Apoſtolicæ Cameræ, a Protonotariis tam Participantibus, quàm ſupra numerum, ceteriſque aliis, quos Pontificia poteſtas & liberalitas hâc prærogativâ inſignire voluit, ut in eodem aſſiderent ſcamno, a Religioſorum item Mendicantium Ordinum Miniſtris & Procuratoribus Generalibus. His proximum conſuetum pro Bononiæ Oratore ſcamnum fuerat appoſitum. Pro Conſultoribus autem Sacrorum Rituum, quibus intereſſe hujuſmodi Actionibus conceditur, humiliores a tergo parvi Solii, & poſt Oblationum menſas fuerant ſedes paratæ.

Poſt vacuum a fronte Theatralis areæ quinque & viginti palmorum interſtitium, ſepteni aſſurgebant gradus ſinguli unciarum ſeptem, minori longitudine ex adverſo Aræ principis, productiores verò quà ad Cardinalium conſeſſum utrinque vergebant. Supra hos, qui palmos quinque & uncias decem altitudinis æquabant, ſuprema porrigebatur maximi Throni planities latitudine palmorum ſexdecim, longitudine ſex ferme ſupra viginti, quam una cum gradibus laneum peripetaſma rubei coloris undique operuerat. In his ſeſſuri erant Sacræ Rotæ Auditores una cum Sacri Palatii Apoſtolici Magiſtro, & Clerici Cameræ. Duo præterea in hac planitie gradus erant holoſerico villoſo rubro contecti, quæ ad Pontificiam Cathedram præberent aditum. Eminebat hæc tamquam totius corporis caput, palmos ferme duodecim in ſumma eademque media Theatri totius parte, ut proſpici facilè poſſet ab infinita pene hominum multitudine, quæ eò confluxerat. Ad opportunum præterea Suæ Sanctitatis receſſum in poſtica hujus Solii parte parvum fuerat aſſeribus exædificatum cubiculum, cujus aditum ab hominum aſpectu removebat ea veſtis ſtragula, quæ poſt Anaclinterium Cathedræ ligneum conveſtiebat parietem. Ad latera quoque, etſi extra gradus Solii nec longè ab ipſis Cardinalium ſubſelliis, alia interna receptacula & aditus duo, quamvis oſtio & ſerâ firmati, majorem abſidem verſus pro temporariis ſacri Senatus opportunitatibus utrinque habebantur.

Par-

Porro Pontificii Solii ſtructura varia marmorum genera ad ſpeciem veri mirificè picta coloribus imitabatur. Suberat primæ contignationi a Theatri pavimento ad graduum altitudinem Africani inſtar marmoris magna baſis, quæ palmos protenſa tres & quadraginta, ut fundamento eſſet prægrandibus ſtylobatis per utramque faciem excurrentibus, palmarem alteram ſpecie Anthracini lapidis ſupra ſe excipiebat, cui innitebantur triglyphæ ſpiræ inauratæ columnarum duarum, quæ utrinque Throno adjacebant.

Columnarum ſcapus ſtriatus ſtriis auro illitis, ſtrigibus verò cyanei lapidis colore pictis, aurato epiſtylio ordinis Corinthii terminabatur. Ad utrumque columnæ latus pilæ ſtelæque baſibus & capitulis pariter inauratis floridum Onjichem ſimulabant.

Quæ columnis ſteliſque ſuperimpoſita excurrebat communis corona, maculoſas antiqui marmoris crocini venas referebat. Huic non abſimilis colore erat alia grandior operis faſtigio ſuperinducta, cujus quidem operis pars media ſurſum arcuata in ſemicyclum deſinebat. Columnarum verò ſtelarumque ſub ea tympanum cyaneo veluti marmore conſtare videbatur; Zophorus pari modo pictus, qui inter utraſque procurrebat coronas Anaglyphis inauratis, & mira varietate diſtinctas, hanc præferebat Epigraphem magnis literis aureis expreſſam:

BENEDICTA GLORIA DOMINI.

Aligeri duo colore æneo inſiſtebant arcuatæ ſupercilii extremitati genibus flexis, & palmas florumque ſerta manibus attollentes.

Adſtabant pariter ad utrumque Throni latus veſtibus multo auro illuſtratis ſolida Religionis & Juſtitiæ ſimulacra, quæ ſuæ ſingula baſi inſidebant ex Alabaſtrite cæruleis interſecto lamellis, & aureis lineis coronato, cui ſubſtrata inferiùs erat ſtereobata crocinâ coronide, & cymatio cælaturis aureis variato. Huic ſtereobatæ ſuberat ſtylobata perſicæ arboris floribus colore non abſimilis, longitudine tanta, quanta & latitudine ſupra baſim infimam anthracinam, qua hæc extra pilas protendebatur impoſita, cujus a fronte magna Pelta, Pontificia Inſignia ſubobſcuro auro picta referens, extabat inter encarpos & vittas.

Ad hæc in ſimilitudinem veri marmoris colorata culcitæ copioſo aureo coccineoque ſerico mirificè textæ, tamquam venuſti poſtes utrumque Throni latus eique ſuperextantem e ſerico villoſo umbellam, ſub qua Pontificia erat Cathedra, aureis tæniis fimbriarumque mæandris magnificè ornatam circumſcribebant. Ultra ſupercilium quod totius Solii terminabat ornatum, eminebat S. Fidelis Vexillum ab Angelis inter lucidam nubeculam apparentibus elevatum. Suberat illud autem altiori ſplendidiſſimaque luce circumfuſo Spiritus ſancti Symbolo, unde tum radii longè latèque diffuſi Vexillum ipſum, ſubjectumque Pontificii Thro-

Throni ornatum illuſtrabant; tum plures Aligerorum vultus inter nubes luteo colore expreſſas, & auro plurimo nitentes deſcendere conſpiciebantur. Venuſtatem quoque augebat labens ab utroque vexilli latere magnum ſerici villoſi rubri paludamentum, tæniis atque laciniis aureis ad oras aſſutum, quod ſenſim diffuſum ad angulos externos coronidis pilarum quæ Solium intercipiebant, poſt concinnam alternamque flexuram iterum labens utrumque inauratum ſignum, Juſtitiæ ſcilicet & Religionis, a tergo undecumque veſtiebat: Huic alterum velut ampliſſimum conopeum ſubjectum erat & ſociatum ex damaſceno coloris rubri faſciolis aureis diſcriminato, iiſdemque ac villoſum rubrum laciniis, quod a gloria Domini de qua ſuperiùs dictum eſt, incipiens demitti, paulatim ita latiùs diſcurrebat, ut laxitate ſua non ſolum paludamentum ipſum quaſi chlamydem Throni exciperet & concluderet, ſed circumvelaret præterea, quàm latus erat, totum Theatri proſpectum, ita tamen ut non æqualiter ante propenderet, ſed mollibus modò nexibus corrugatum allevaretur a majoribus Aligeris inter alios minores variè diſpoſitos, polimyxum alterâ manu quindecim cereorum duplici ordine diſtributorum ſuſtinentibus; modò inverſam ſubſutamque ſibi poſteriorem partem aureis floribus conſperſam detegeret; ita demum ſinuatum in utraſque arcuum ſtelas ſuſpenſum deſineret.

Tota itaque nobiliſſimi Throni moles, quæ in lateribus debitâ proportione ſervatâ humilior erat, centum & decem palmorum ſublimitatem æquabat in medio.

A Simulacrorum de quibus dictum eſt, ſtylobatis utrinque per latera ad finem uſque primarum Tholi pilarum prope loculamenta Veronicæ & divæ Helenæ, in ipſiſmet ſuperioribus ſtylobatarum ſpatiis crates incipiebant inauratæ, quæ ligneam interiùs extructam contignationem intercluderent. Super eas paraſtatis concinnè interciſas continua auroque illuſtrata ita prominebat corona, ut ex ejus projecturis faſtigia quædam inſtar turbinum & ornatus aſſurgerent, conchyliis & encarpis inter ſe colligati, quibus Tiara Pontificia decuſſatæque claves, auro item fulgentes, erant impoſitæ. Perpetuum ſimiliter florum ac frondium inauratarum ſertum a pilarum Throni Epiſtyliis elabens & ſuper ipſam continenter coronam procurrens per conſertas puerorum manus ſpecioſiſſimo luſu traducebatur ad coronandam prægrandem peltam cum Suæ Sanctitatis Inſigni in medio totius ornatus prominentem; cum enim lapideæ ſtelæ, quæ ingentem hinc & inde Hemiſpherii fornicem ſuſtinent, tranſennas utrinque appoſitas interſecarent, quarum amplitudo erat palmorum octo ſupra centum & quadraginta, impedirentque, ne pone contignatio cohæreret; ſupra crates ibi etiam procurrentes ad unitatem ornatus ſervandam, baſis ſubrubro colore, in qua exaratæ legebantur Epigraphæ:

HO-

HONOR ET GLORIA IN SERMONE
Eccli. cap. 5. verſ. 15.

IPSI GLORIA IN ECCLESIA
Epheſ. cap. 3. verſ. 21.

baſis inquam ſurſum elevabatur, quæ prædictam magnam peltam ipſis innixam ſtelis attolleret. Infra crates verò textile ex damaſceno rubro tæniis aureis concinnè decurrentibus per ſuturas diſpertitum, & in ſumma parte ſerico villoſo item rubro coronatum conveſtiebat undique ligneum contiguarum contignationum parietem.

Ut verò unaquæque pars toti reſponderet, cederetque in ampliorem Theatri ornatum, & in nobilium Matronarum commodum, quæ conventuræ in Baſilicam erant eo die; in adverſis ipſi Theatro loculamentis tam divi Andreæ, quàm ſancti Longini aliæ comparatæ fuerant eminentes contignationes eodem ac reliquæ ornatu. Hæ ſicut & aliæ priùs commemoratæ, congruis interpoſitis repagulis ſeorſim ſeparatæ, ita Sanctitatis Suæ juſſu fuerant diſtributæ, ut quæ proximæ Solio Pontificio utrinque erant, Poſtulatoribus quinque Beatorum aſſignarentur; quæ his adjacebant, in dextera ſiniſtraque Theatri parte Principum Oratoribus darentur, licet demandatum ſibi munus ex benevolo Summi Pontificis permiſſu, nondum palam obirent; item Columnenſium Familiæ, ac Almæ Urbis Senatori. Decreta Cantoribus Cappellanis pro Odeo contignatio, quæ in tranſverſum Pronaum vergebat ab Helenæ loculamento; quæ verò ex adverſo erat, Capitulum Vaticanum inter & Poli Ducem Sacri Hoſpitii Magiſtrum fuerat bipartita; ceteræ urbanis & exteris Matronis erant deſtinatæ.

E ſuperioribus tandem lapideis Proceſtriis, apud quæ reliquiæ Sanctorum in Baſilica ſervantur, ſerico ſtragulo variè ornatis, nec ſine multis cereis, ut ſuperiùs dictum eſt, pendebant deorſum quatuor alia Beatorum Vexilla, ex eo nimirum, quod Veronicæ ſimulacro ſupereminet, Vexillum beati Camilli de Lellis, ex altero ſupra ſanctam Helenam, beati Petri Regalati, ex tertio apud ſanctum Andream, beati Joſephi a Leoniſſa; in quarto ſupra Loculamentum ſancti Longini, beatæ Catharinæ de Ricciis.

Hæc & cetera quæ narranda forent, meliùs quam ſermo ſubjiciet oculis tabula, quæ ſuperius appoſita eſt.

F I N I S.

IMAGINES, ET DELINEAMENTA

EXTERIORIS INTERIORISQVE ORNATVS

VATICANÆ BASILICÆ

IN

SOLEMNI CANONIZATIONE

SANCTORUM

FIDELIS A SIGMARINGA, CAMILLI DE LELLIS,
PETRI REGALATI, JOSEPHI A LEONISSA,
ET CATHARINÆ DE RICCIIS.

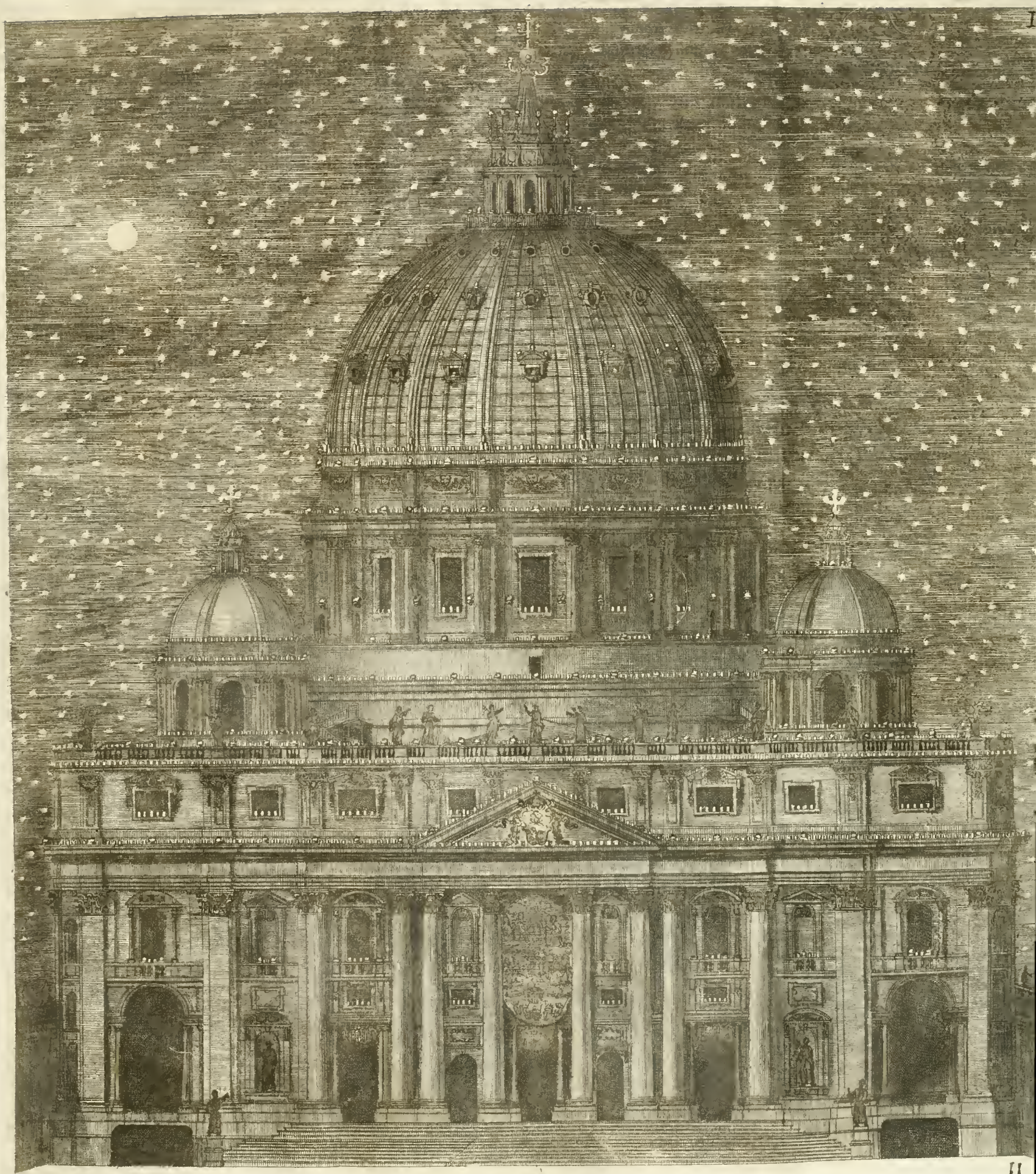

ro solemni Canonizatione a Sanctissimo Dño Nostro
uæ Supplicationis partis.

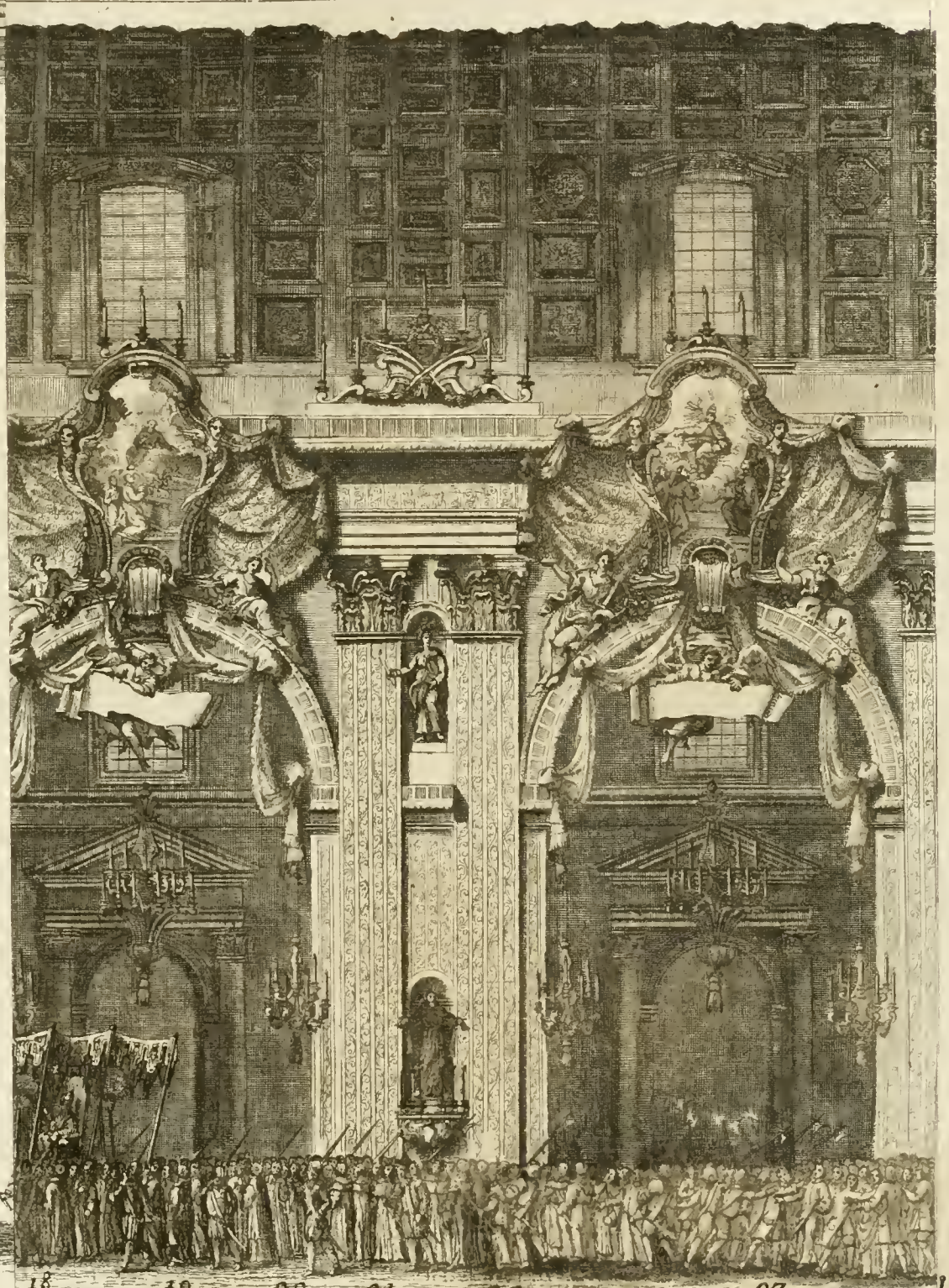

1. Si. 16. Gubernator Vrbis. 19. Cubicularii Sec. Assist. eti. Aud.ª de Mitra. 22. Generales
2. Fr. 17. Card. Diac. Assist. et Evangelii. 20. Auditor. Cam. et Thesaurarius. Ordinu.
3. C. 18. Papa sub Baldacchino. 21. Protonotarii cum Adjunctis. 23. Populus.

Io. Bapt. Sintes sculp. Romæ.

Delineatio interioris Ornatus magnæ Navis Vaticanæ Basilicæ pro solemni Canonizatione a Sanctissimo Dño Nostro Benedicto XIV. celebrata, necnon præcipuæ Supplicationis partis.

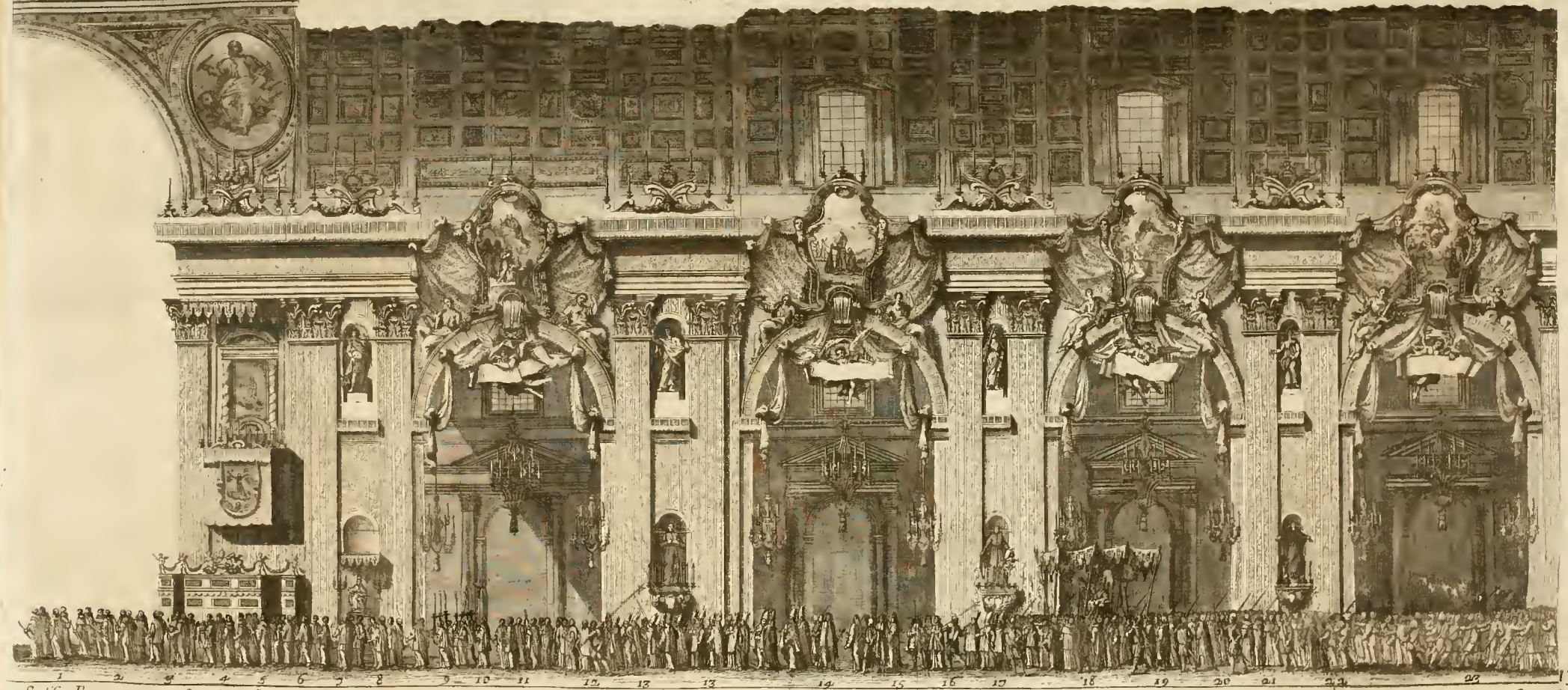

1 Scutiferi Papæ.
2 Procuratores Generales.
3 Cubicularii Extra.
4 Cappellani Secreti cum Mitris.
5 Advocati Consistoriales.
6 Cubicularii Honorarij et Intimi.
7 Cantores.
8 Abbreviat. Votan. Clerici Cam. Audit. Rota.
9 Acolythi cum septem Candelabris.
10 Subdiaconus cum Cruce.
11 Pœnitentiarij et Abbates.
12 Episcopi non Assistent. et Ass.
13 Cardinales Diac. Presbyteri et Episcopi.
14 Orator Bonon. cum Priore Cap. Reg.
15 Conservatores.
16 Gubernator Urbis.
17 Card. Diac. Assist. et Evangeliu
18 Papa sub Baldacchino.
19 Cubicularii Sec. Assist. eti. Aud.
20 Auditor. Cam. et Thesaurarius.
21 Protonotarij cum Adjunctis.
22 Generales Ordinu.
23 Populus.

Antonius Paradis del.

Io. Bapt. Sintes Sculp. Romæ

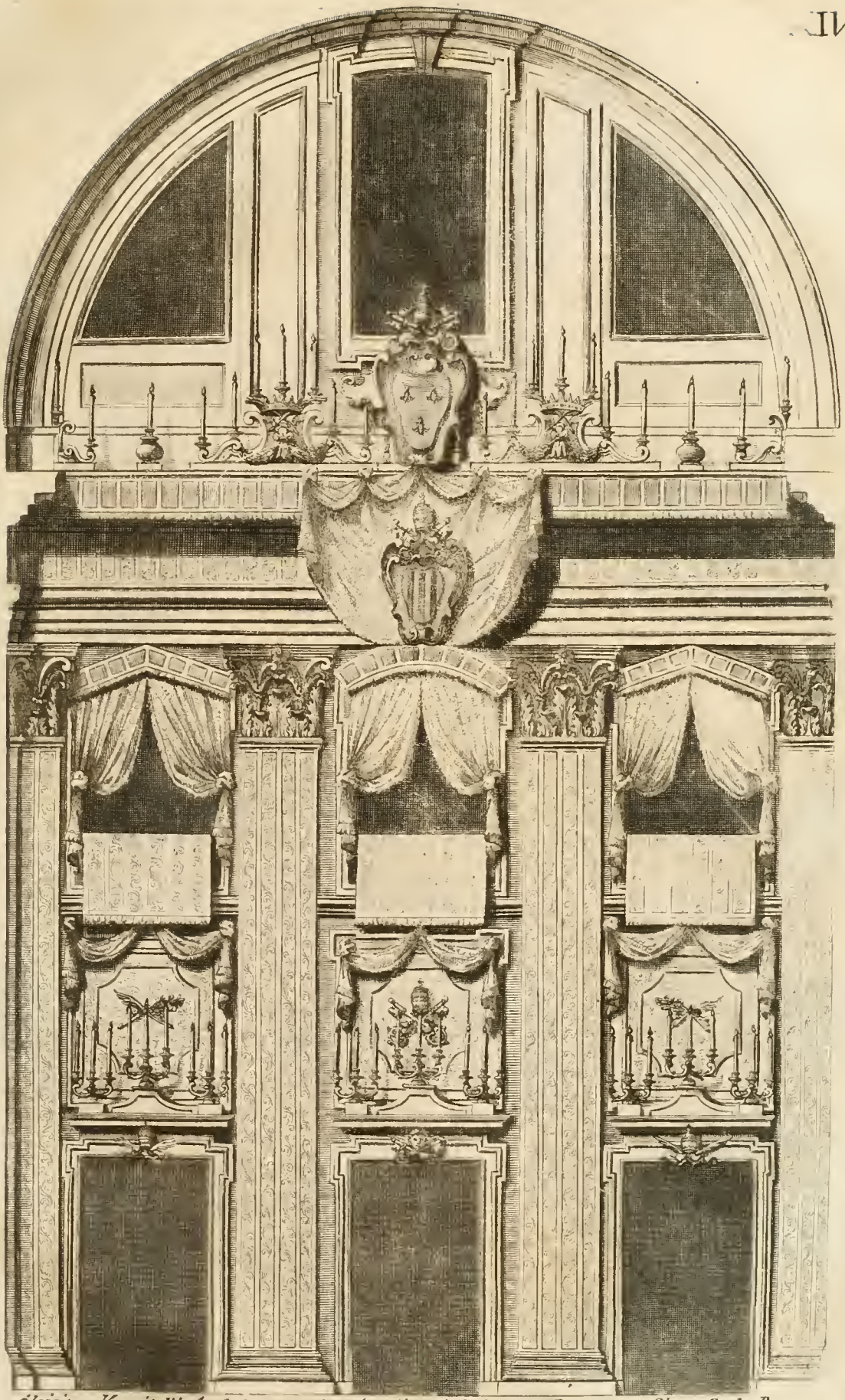

Aloisius Vanvitelli Arch. Orn. Antonius Rinaldi deli. Ioane. Bapt. Sintes Sculp. Romę

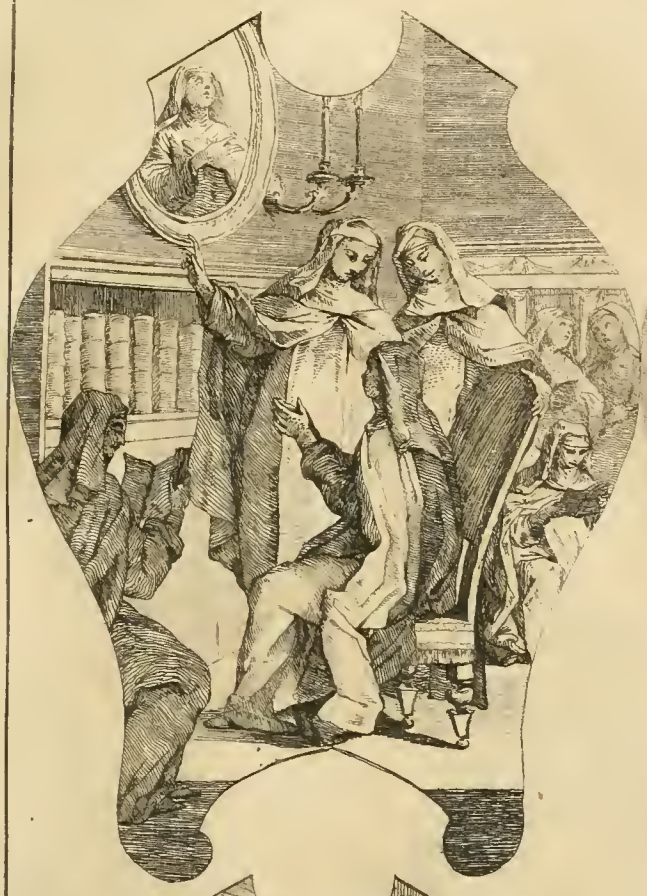

19

Antonius Rinaldi delin.

Ioan: Bapt: Sintes sculp: Romę

Antonivs Rinaldi del.

Ioan-Bapt Sintes scul.

21

Antonius Rinaldi del. *Ioan·Bapt Sintes scul.*

Antonius Rinaldi delin.

Ioan. Bapt. Sintes sculp. Rome

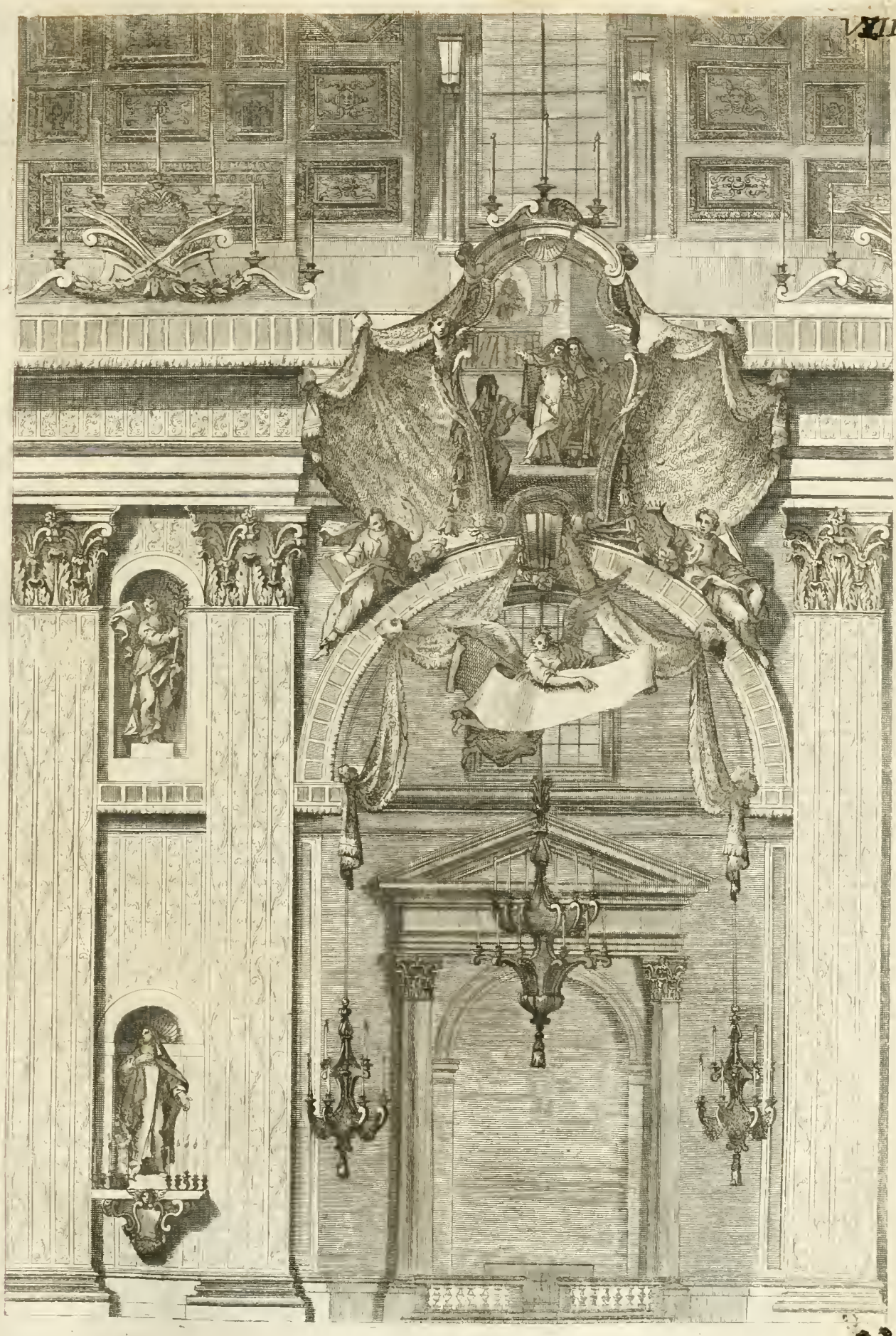

XIX

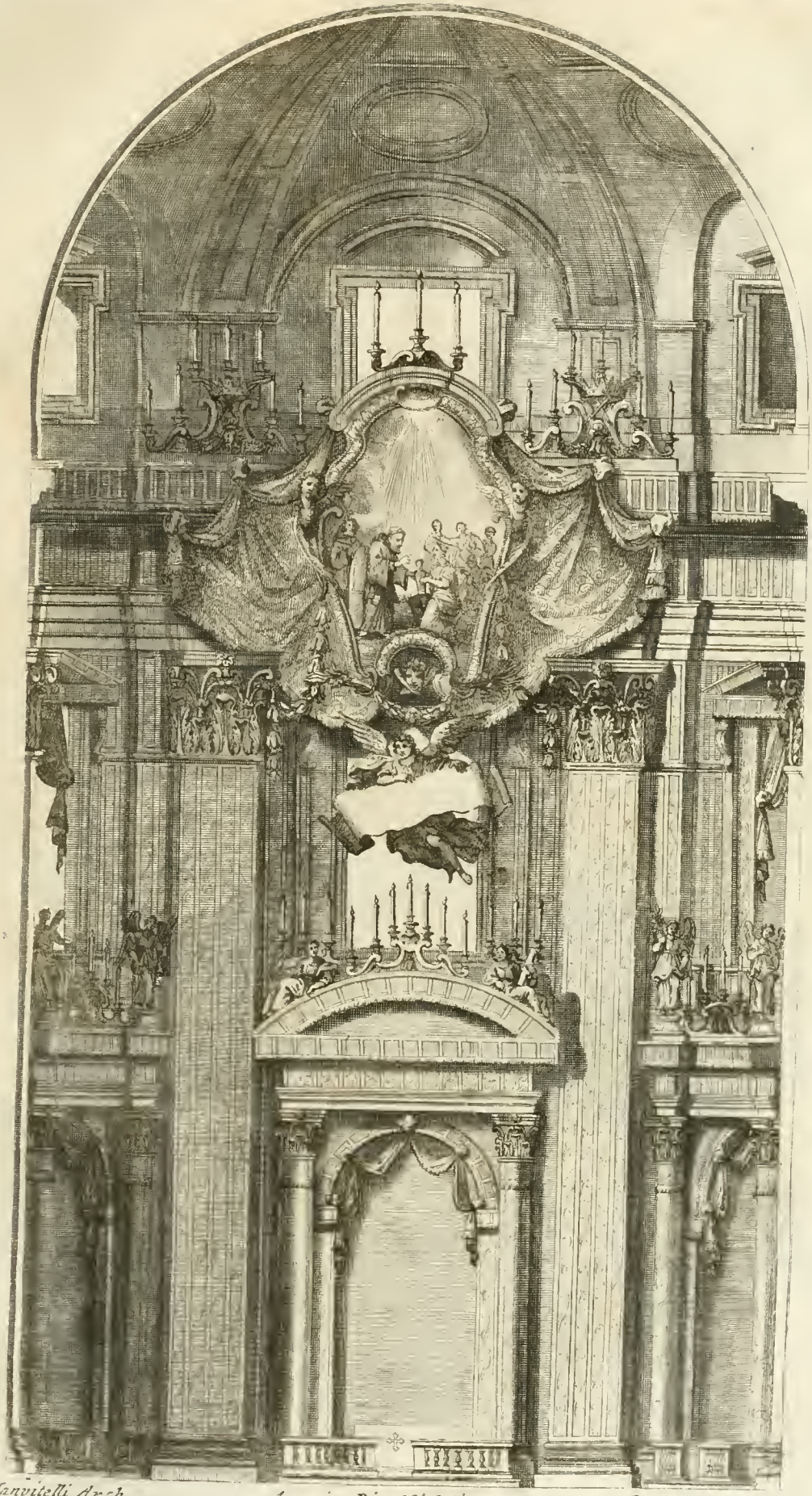

Aloysius Vanvitelli Arch. Antonius Rinaldi delin. Joan Bapt. Sintes sculp.

Antonis Rinaldi delin.

Ioan Bapt. Sintes sculp. Rome

Antonius Rinaldi delt.

Ioanè Bapt. Sintes Sculp. Romę

Antonio Rinaldi deli.

Gio. Batta Sintes Sculp. Rome

Antonius Gramignani fecit.

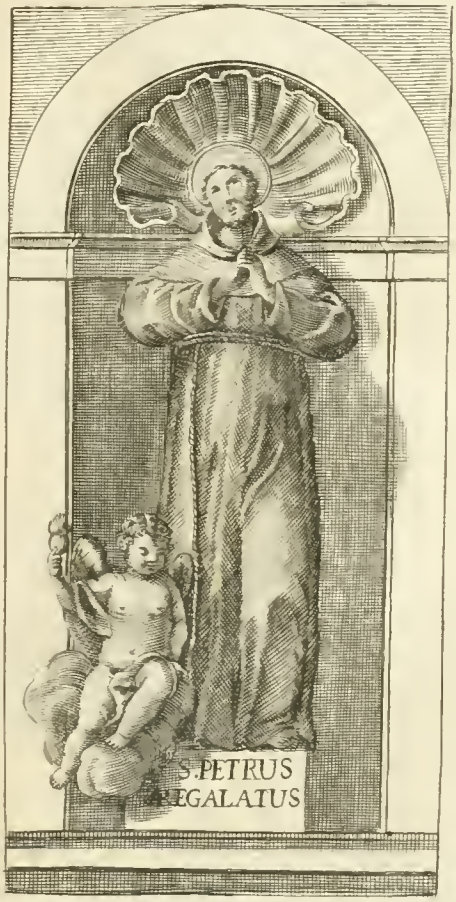

Ant. Gramignani scul.

S. CATHA
RINA DE RICCIS

S.IOSEPHVS
A LEONISSA

S CAMILLVS
DE LELLIS
Antonius Rinaldi delt.

CONTINENTIA
Joan. Bapt. Sintes Sculp. Romæ

Antonius Rinaldi delin.

Ioan. Bapt Sintes sculp.

PIETAS

CHARITAS

INNOCENTIA
Antonius Rinaldi deli.

PVRITAS
Ioane. Bapt. Sintes Sculp. Rome

CASTITAS

PAVPERTAS

OBEDIENTIA

HVMILITAS

Antonius Rinaldi delin.

Ioan. Bapt. Sintes scul. Rome

IVSTITIA

TEMPERANTIA

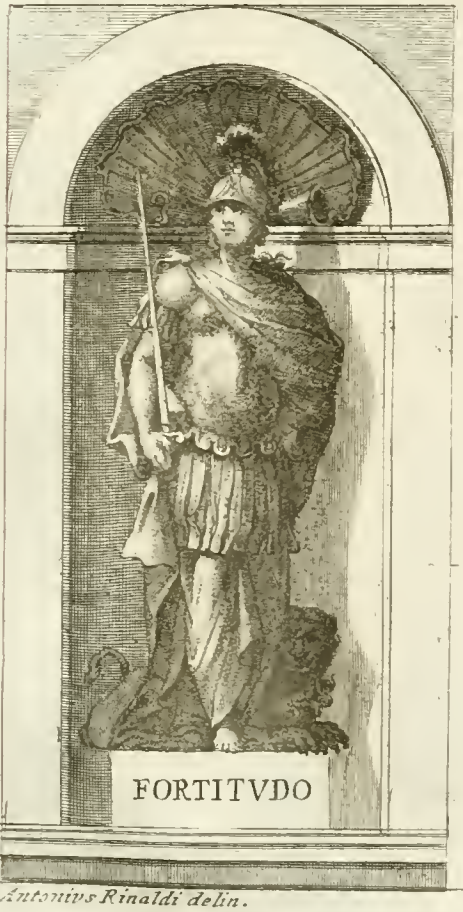

FORTITVDO

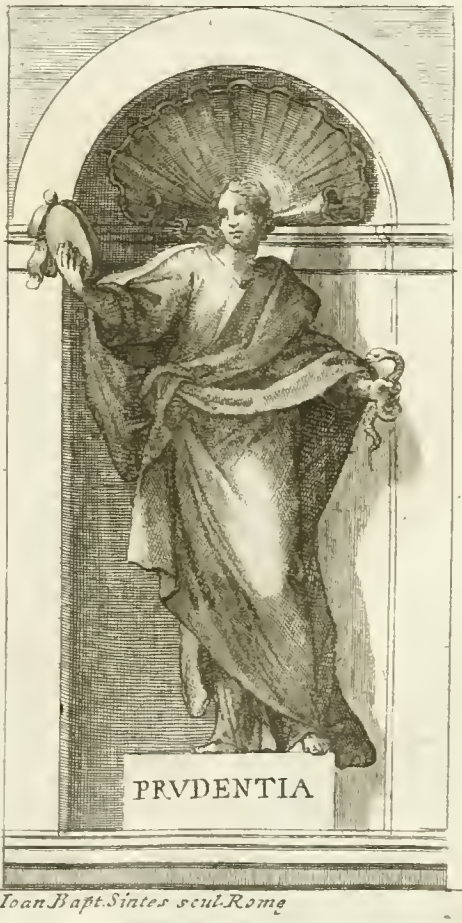

PRVDENTIA

35

Antonius Rinaldi delin.

Ioan Bapt. Sintes scul. Rome

RELIGIO.

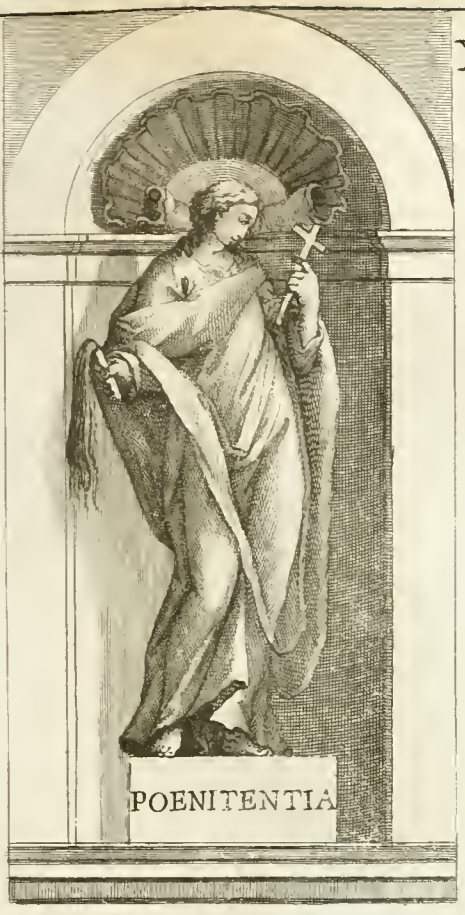
POENITENTIA

ABSTINENTIA
Antonio Rinaldi delt.

VIGILANTIA
Ioane Pap. Sintes Sculp. Rome

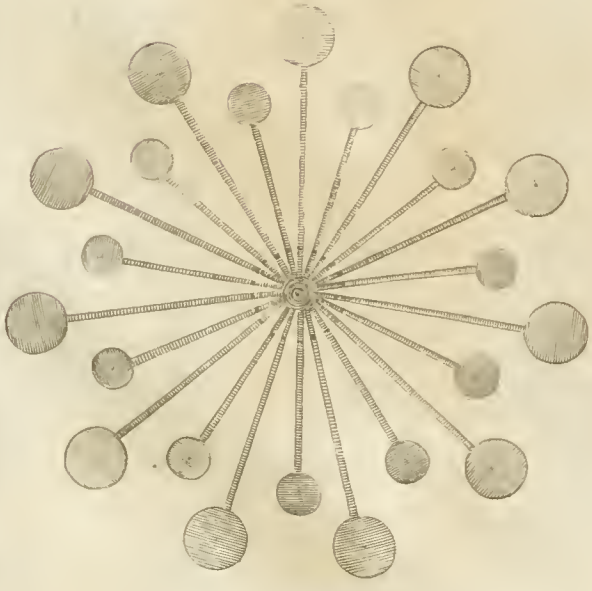

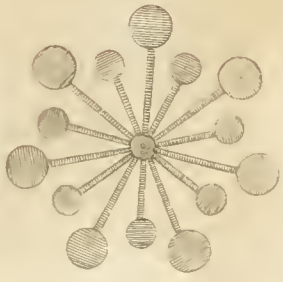

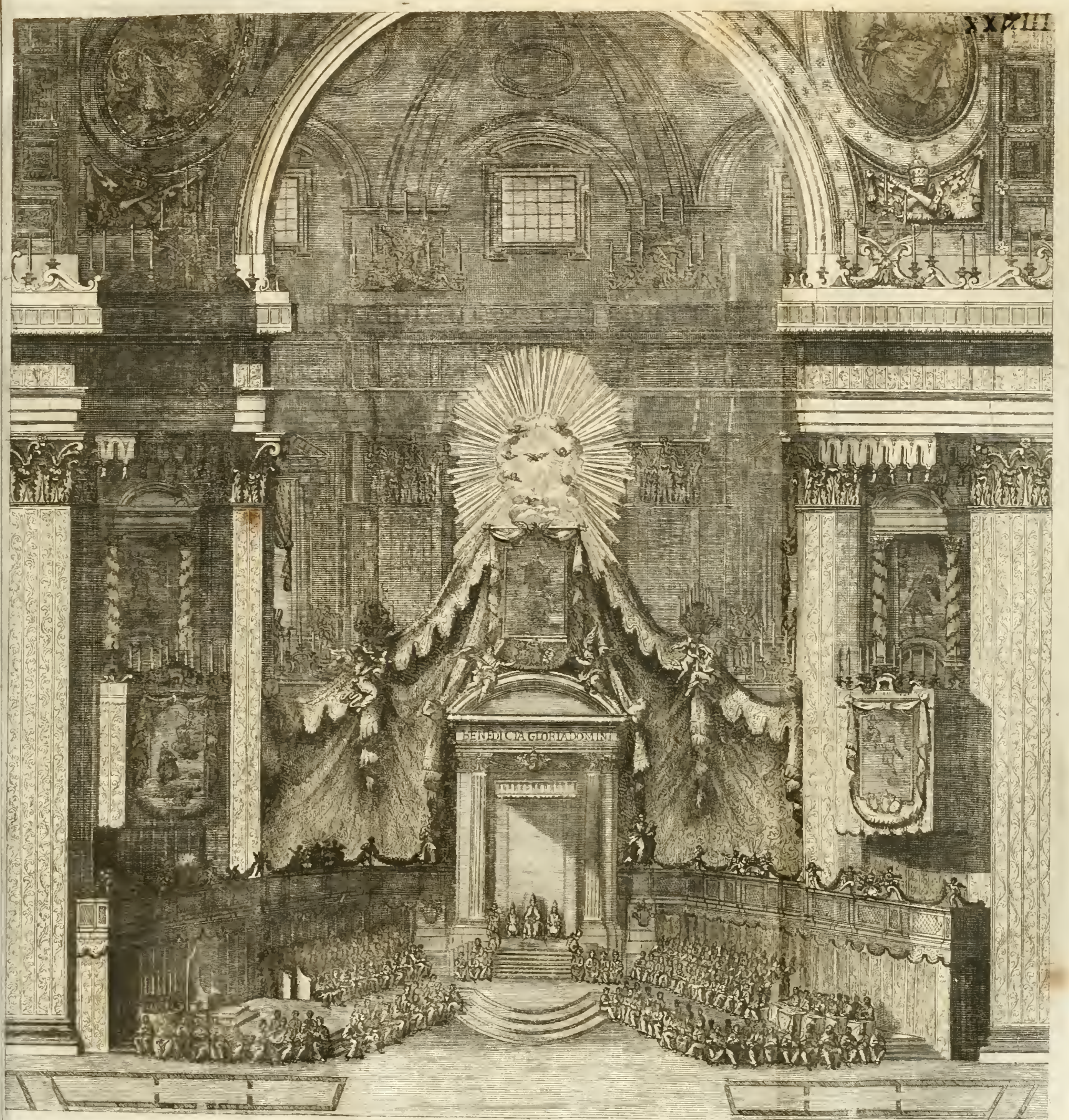

THEATRI PROSPECTUS.

Aloisius Vanvitelli Arch. Antonius Rinaldi del. Ioan Bapt Sa[illegible] sculp Romae.

Antonivs Rinaldi del.

Ioan Bapt. Sintes sculp.

XXX

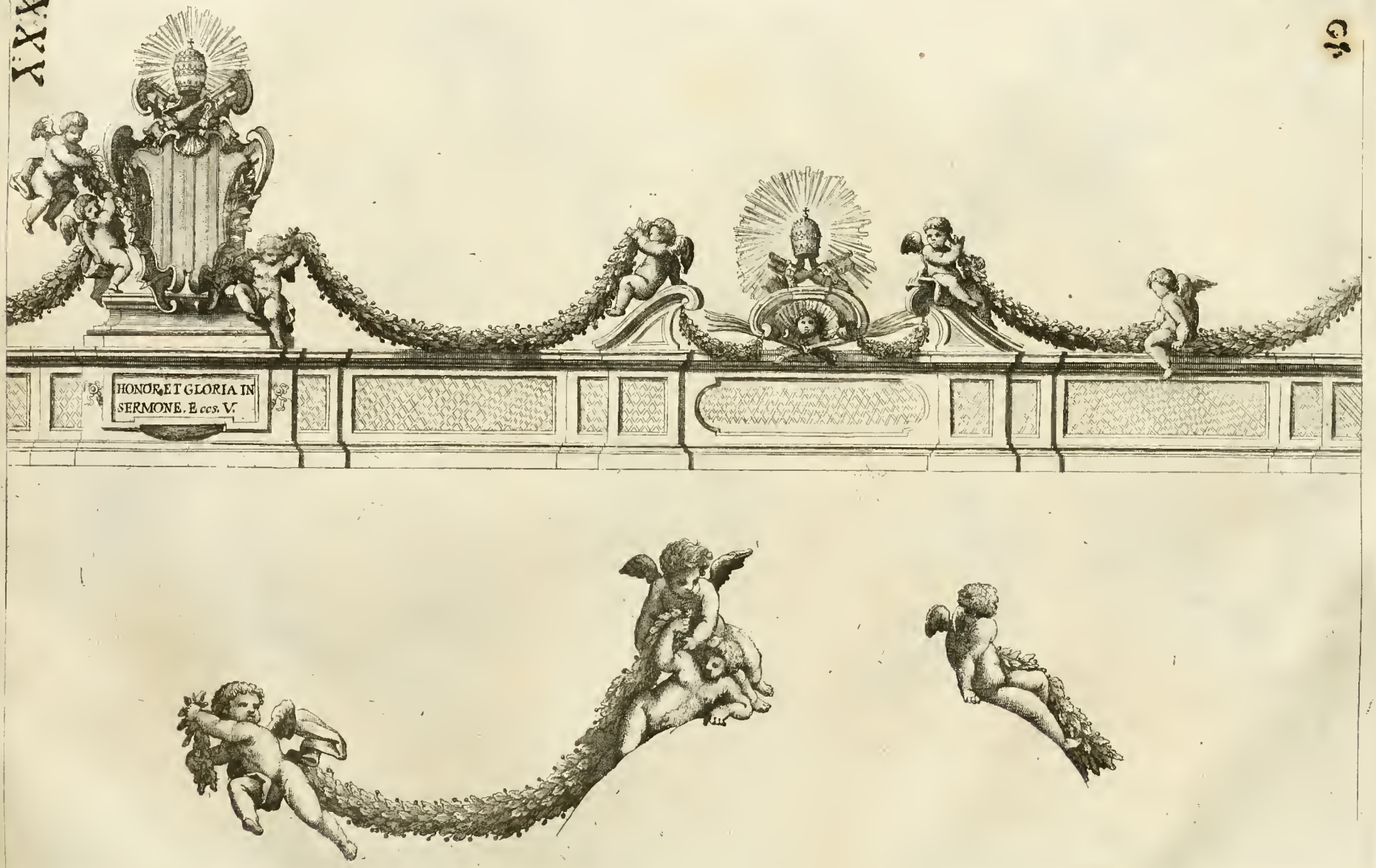

Aloisius Vanvitelli Arch. Antonius Rinaldi delin. Ioan Bapt Sintes sculp.

XXXIX

Antonio Rinaldi del.

Gio Batta Sintes Sculp. Rome

Antonius Rinaldi delt.

Joann. Bapt. Sintes Sculp. Rom.

INDEX
RERUM NOTABILIUM.

A.

ABACUS ad ſuſtinenda ſeptem candelabra in Theatri cavea. *pag.* 461.
Pro Sacris Vaſis e Cimeliarchio Apoſtolico depromptis. *ibid.*
Quinque Sanctorum Oblationes in quinque ſejunctis Abacis conſtitutæ. *ibid.*
Abaci Oblationum quomodo inſtructi. *ibid.*
Abacus ſive Menſa inſtar Lecti Paramentorum exſtructa in Aula Apoſtolico Sacrario proxima *pag.* 483.
ABBATES Generales locum habentes in Cappella Pontificia. *pag.* 485.
Pluviali & Mitra ornati interſunt. *pag.* 463.
Pedem Papæ genuflexi ad Obedientiam accedentes deoſculantur. *pag.* 487.
ABBREVIATORES de Parco Majori ſeptima die infra octavam SS. Apoſtolorum cum Cappis aſſiſtunt Miſſæ Pontificali in Eccleſia S. Petri in Monte Avreo *pag.* 471.
ABROGATIO Declamationum profanarum in Conſiſtoriis. *pag.* 222.
ABSOLUTIONIS a Vinculo Eccleſiæ exiſtentis in partibus Infidelium, quo Cardinalis ante Promotionem fortè tenebatur, Formula. *pag.* 51.
In Formula Abſolutionis Pontificiæ ad complementum Actus Canonizationis adduntur nomina eorum, qui in Sanctorum Album reſeruntur. *pag.* 494.
ACTA Canonizationis S. Franciſci Saleſii collegit, & edidit Dominicus Cappelli Apoſtolic. Cærem. Mag. *pag.* 17.
Item alia SS. Petri ab Alcantara, & Mariæ Magdalenæ de Pazzis. *pag.* 495.
Acta Canonizationis SS. Pii V., Andreæ Avellini, Felicis a Cantalicio, & Catharinæ de Bononia publicavit alter Cæremon. Pontificius Juſtinianus Chiapponi. *pag.* 25.
Actorum in Cauſis Canonizationis Compendiaria narratio fieri conſueta, omittitur de Mandato Papæ. *pag.* 3.
ADMONITIONIS Schedula Cardinalibus tranſmiſſa ſuper colore Veſtium adhibendo in acceſſu ad Lateranum pro aſſequenda Indulgentia. *pag.* 454.
Alia in acceſſu ad Vaticanam Baſilicam. *pag.* 455.
Tertia in acceſſu ad Eccleſiam S. Mariæ ſupra Minervam, Liberianæ Baſilicæ ſubrogatam. *pag.* 456.
Cardinalibus Sacr. Rit. Congregationis data, ut duos Nobiles Familiares ſuos tempeſtivè mitterent ad Vaticanam Baſilicam in die Canonizationis pro deferendis Oblationibus. *pag.* 464.
ADVENIENTES in Urbem Magni Principes, Regiive Oratores, ut debitam Summo Pontifici Obedientiam præſtent, hoſpitantur in Palatio. *pag.* 81.
ADVENTUS Caroli Borbonij Hiſpaniarum Infantis & Regis utriuſque Siciliæ in Urbem memoratur. *pag.* 476.
ADVOCATUS CONSISTORIALIS Virgilius Montecatinus Orationem habet in Conſiſtorio publico de B. Fideli a Sigmaringa, & inſtat pro ejus Canonizatione. *pag.* 54.
A Summo Pontifice ex Advocatorum Conſiſtorialium Collegio ſelectus, ut nomine Cardinalis Portocarrero Procuratoris pro Canonizatione Sanctorum apud Papam tertiò petit, ut Sanctos tandem declaret beatos Fidelem a Sigmaringa, Camillum

de Lellis, Petrum Regalatum, Joſephum a Leoniſſa, & Catharinam de Ricciis. *pag.* 488. 489. 490.

Acceptat Sententiam Canonizationis, gratias agit, & poſtulat Literas Apoſtolicas de ſuper expediri. *pag.* 493.

Rogat Protonotarios, ut unum vel plura Inſtrumenta ſuper Canonizationis Actu conficiant. *ibid.*

ADVOCATUS Conſiſtorialis Julius Cæſar Fagnanus Orationem alteram de B. Camillo de Lellis in eodem Conſiſtorio pronunciat, & pro ejus Canonizatione inſtat. *pag.* 65.

Tertiam de B. Petro Regalato pariter pro ejus Canonizatione inſtando habuit Advocatus Joſeph Aſcevolinus. *pag.* 73.

Advocatus Philippus Maria Pirelli quartam pro B. Joſepho a Leoniſſa. *pag.* 84.

Advocatus Paulus Franciſcus Antamori quintam pro beata Catharina de Ricciis. *pag.* 90.

Advocatorum Conſiſtorialium Collegium Laudibus extollitur a SS. D. N. *pag.* 215.

Advocatis Conſiſtorialibus locum digniorem illo, quem priùs obtinebant, aſſignat Papa tam in Cappellis, quàm in publicis Supplicationibus. *pag.* 204. & *pag.* 220.

Rectori ejuſdem Collegii eſt privativum jus & juriſdictio in Eccleſia publici Archigymnaſii. *pag.* 224.

Advocatus Fiſci & Cameræ Apoſtolicæ: Pauperum: Fabricæ Baſilicæ Principis Apoſtolorum: Senatus & Populi Romani, ex Collegio Advocatorum Conſiſtorialium aſſumendus. *pag.* 231.

Fiſci, & Pauperum Advocato Patrocinium aliarum Cauſarum interdicitur. *pag.* 232.

Ex eodem Advocatorum Conſiſtorialium Collegio eligendus, qui munus Commiſſariatus Conclavis exerceat. *pag.* 231.

Item Promotoris Fidei: eique ſtipendium, aliàs a Clemente XI. aſſignatum, confirmatur. *pag.* 232.

Advocatis Conſiſtorialibus, eorumque Coadjutoribus Oratorium privatum conceditur. *pag.* 232.

Numerus eorum duodenus præfinitur. *pag.* 217.

Qui in illo locum habeant; eumque habentibus iterum confirmatur. *ibid.*

Decanatum in Collegio Advocatorum Conſiſtorialium obtinere nequit, qui Epiſcopus vel Prælatus fuerit. *pag.* 219.

Quid ſi omnes alterutra dignitate præditi ſint? *ibid.*

Advocati qui ſimul & Prælati fuerint, quo habitu in Conſiſtoriis intererint. *p.* 222.

In Conſiſtoriis inſtando orare, unicè ſpectat ad Conſiſtoriales Advocatos. *p.* 215. 223.

In Advocatorum Collegio alicujus loci vacatione occurrente, facultas eſt ipſimet Collegio tres nominandi, ut unus ſeligatur a Papa. *pag.* 219.

ADVOCATO FISCALI Cameræ Apoſtolicæ adſtante citat Præco maxima voce, qui annuo ſolvendo Tributo ſunt obnoxii, exeunte Papa ad primas Veſperas SS. Apoſtolorum. *pag.* 476. Vide. *Camera Apoſtolica.*

ÆNEORUM Tormentorum ſtrepitus. Vide. *Tormenta bellica.*

ÆREÆ CAMPANULÆ & Papilionis ante Collegia & Capitula Patriarchalium Eccleſiarum Urbis geſtatio, & pulſus quid ſignificet. *pag.* 481.

ÆRIS Campani Sonitum dant omnes Urbis Eccleſiæ per integram horam in die Canonizationis. *pag.* 459. 493.

ALEXANDER Papa III. Primatibus & Epiſcopis aliiſque omnibus interdixit, ne cuiquam *Beati* nomen & cultum tribuerent.. *pag.* 2.

ALEXANDRUM Saulium Epiſcopum Alerienſem, & Camillum de Lellis inter Beatos refert Benedictus Papa XIV. *pag.* 3.

Alexan-

Alexander VII. Servorum Dei Beatificationem formalem in Basilica Vaticana celebrandam esse stabilivit. *pag.* 17.

Munia Subdiaconi, Diaconi, & Presbyteri Assistentis, per Canonicos trium Patriarchalium Urbis, ut in Pontificiis Cappellis obirentur, præscripsit. *pag.* 484.

Allocutio Benedicti XIV. ad Cardinales in Consistorio Secreto, ubi Canonizandorum Causas retulit. *pag.* 26.

Allocutio in primo Consistorio semipublico, in quo suffragia Cardinalium & Præsulum Ecclesiarum excipit super Canonizatione beati Fidelis a Sigmaringa. *pag.* 151.

Auditis suffragiis Allocutionem concludit indicendo preces & jejunia. *pag.* 183.

Allocutio in Secundo simili Consistorio pro beato Camillo de Lellis *pag.* 237.

Concluso ejusdem *pag.* 274.

Allocutio in principio tertii Consistorii semipublici pro exquirendis suffragiis in Causa beati PetriRegalati. *pag.* 289.

Eam concludit; lumen ut sibi ex alto impetrent, postulando. *pag.* 328.

Allocutio in quarto semipublico Consistorio pro Causa B. Josephi a Leonissa. *p.* 341.

Hanc quoque, ut privatim ac publicè preces fundant, hortando concludit. *p.* 383.

Allocutio in quinto & ultimo ex semipublicis Consistoriis in quo suffragia exquirit super Canonizatione beatæ Catharinæ de Ricciis. *pag.* 399.

Post auditas Suffragantium Sententias, indicit futuræ Canonizationis diem. *p.* 438.

Alumni Collegii Græci Monachis suffecti pro decantandis Epistola, & Evangelio linguâ græcâ, Summo Pontifice Rem divinam operante. *pag.* 485.

Amictus, cujus usus in Cappella Pontificia erat olim Cardinalibus reservatus, ab Episcopis & aliis Ecclesiarum Præsulibus induitur modò unacum Pluviali. *pag.* 485.

Annulus in sua inauguratione acceptus ab Episcopo, dimittitur in promotione ad Cardinalatus dignitatem. *pag.* 47.

Alter sapphiro ornatus ei imponitur a Papa, vel aliqua peculiari de causa interdum absenti mittitur, una cum designata sibi Titulari Ecclesia vel Diaconia. *ibid.*

In Annuli traditione Formula. Vide. *Titulus.*

Pro Annulo Promoti ad Cardinalatum intra mensem aureos quingentos solvere tenentur Congregationi de Propaganda Fide. *ibid.*

Quibus iidem aurei antea persolverentur. *ibid.*

Archipresbytero Basilicæ Lateranensis Nerio Cardinali Corsino, nonnullis ei adjunctis Convisitatoribus, delegat Papa cetera cognoscenda in prosecutione inceptæ Pontificiæ Visitationis ejusdem Patriarchalis. *pag.* 15.

Architectus Fabricæ Sancti Petri Ludovicus Vanvitelli totius ornatus Basilicæ & Theatri Canonizationis Inventor. *pag.* 461.

Assistentes Pontificio Solio Episcopi cum Cappis adstant Missæ ab uno ex eis decantandæ in Basilica S. Pauli Via Ostiensi, secunda die infra octavam Apostolorum. *pag.* 469.

Auditores duo antiquiores Sac. Romanæ Rotæ Cappis induti Consistoriis semipublicis pro Canonizatione Sanctorum interfunt. *pag.* 100. 150. 236. 288. 341. 398.

Auditor alter pro Cruce præferenda ante Papam, alter verò ad sustinendam Mitram. *pag.* 151.

Ultimus ex iisdem Auditoribus Alphonsus de Aroztequi Crucem detulit in Basilica Lateranensi, dum Papa cum Cardinalibus ad eam collegialiter accessit assequendæ Indulgentiæ causa. *pag.* 455. *Vide Crux.*

Auditor Gallus, Claudius Franciscus de Canilliac Subdiaconi munus obit in die Canonizationis. *pag.* 485.

Auditores collegialiter uniti, & Cappis induti una cum Palatii Apostolici Magistro interfunt Missæ Pontificali in Ecclesia S. Mariæ in Via-lata, die quarta infra

Octavam Apostolorum celebrandæ. *pag* 470.

AVE MARIS STELLA. *Vide hymnus.*

AUGUSTI dies 17. Anniversarius suæ Assumptionis, electus a SS. D. N. pro edendis Decretis de tuto progressu ad Canonizationem beati Camilli de Lellis, & beati Josephi a Leonissa. *pag.*15 & 16.

AULA Regia in Quirinali, quæ sit? & quo modo instructa pro Consistorio publico. *pag.*53.

Ducalis in eodem Palatio. *pag.*150.

Consistorii Secreti Aula pro Congregatione ordinaria Sacrorum Rituum, adstante Summo Pontifice. *pag.*3.

Ejusdem Aulæ delineatio. *Vide Ichnographia.*

DE AZEVEDO P. Emmanuel Societatis Jesu commendatur. *pag.*7.

B

BASILICÆ LATERANENSIS Sacram Visitationem SS. D. N. indicit, prosequitur, & complendam committit Cardinali Archipresbytero. *pag.*7. 14. & 15.

Corsinorum Sacellum in eadem Basilica erectum a Clemente XII., & in Actu Sacræ Visitationis a Papa commendatum, describitur. *pag.*8.

Sollemnia Canonizationis a Benedicto XIII., & Clemente XII. inibi peracta recensentur. *pag.*17 & 19.

Item Servorum Dei Beatificationes. *ibid.*

Clavis SS. Reliquiarum quæ in Pegmate ejusdem Basilicæ asservantur, a Præfecto Palatii Apostolici nomine Papæ custoditur. *pag.*8.

Exponitur publicæ venerationi SS. Sacramentum per triduum. *pag.*454.

Ad eam Cardinales accedunt pro assecutione Indulgentiæ, una cum Papa, qui coram eis Sacrificium offert. *ibid.*

Novam Porticum, & Frontem Basilicæ Orientem versus ædificavit Clemens Papa XII. *pag.*8.

BASILICA LIBERIANA. *Vide Liberii & S. Mariæ Majoris Basilica.*

BASILICA SESSORIANA Templum Sanctæ Crucis in Jerusalem, olim Titulus Prosperi Cardinalis Lambertini, instauratur pene a fundamentis jussu ipsius in Petri Cathedra sedentis Benedicti XIV. nomine. *pag.*9.

Heleniana etiam nuncupata. *ibid.*

BASILICA VATICANA. *Vide Vaticana Sancti Petri Basilica.*

BASILICARUM Urbis Clerus in Supplicationibus incedit sub Cruce, cum æreis Campanulis, & Papilionibus. *pag.*481.

BEATIFICATIO Servorum Dei in Basilica Vaticana ad præscriptum Alexandri VII. celebratur. *pag.*17.

Beati vel Sancti Titulum, & cultum Dei Servis tribuere unicè spectat ad Romanum Pontificem. *pag.*2.

Beatorum Canonizandorum Vitæ, & Miraculorum Compendiaria narratio typis impressa, Cardinalibus & Præsulibus Romæ degentibus transmissa. *Vide Compendium.*

BENEDICTIONIS Pontificiæ in fine Actus Sollemnis Canonizationis impertitæ formula. *pag.*494.

BENEDICTO a Sancto Philadelphio Laico professo Ord. Min. Observant. S. Francisci cultus & Beati nomen, quod annis centum & ultra obtinuerat, confirmatur. *pag.*3.

BENEDICTUS Papa XIII. Concilium Romanum in Lateranensi Basilica celebravit anno seculari 1725. *pag.*205.

Sta-

Statuit inter alia, ut in Proceſſionibus SS. Sacramenti quatuor ſaltem haſtis præfixæ laternæ cum candelis intus accenſis portarentur. *ibid.*

In eadem Baſilica Sanctorum Catalogo adſcripſit B. Joannem Nepomucenum. *pag.*17. & paulo poſt Beatificatio Servi Dei Fidelis a Sigmaringa ut fieret, indulſit. *pag.*19.

Eccleſiam S. Mariæ in Coſmedin erexit in Collegiatam inſignem, & prærogativis uniformibus decoravit. *pag.*480.

Parochialem Eccleſiam S. Nicolai de Arcionibus Eremitis Montis Senarii Ord. Servorum beatæ Mariæ reſtituit. *pag.*480.

Epiſcopis, ut cum Sacris induti Pontificio in Sacello adſunt, deferant Amictum circa collum, jus tribuit, quod antea ſoli Cardinales habebant. *pag.*485.

Benedictus Papa XIV. De Servorum Dei Beatificatione, & de Beatorum Canonizatione plura edidit volumina. *pag.*3

Dei Servos Alexandrum Saulium, & Camillum de Lellis inter Beatos refert; & cultum uti Beatis exhibitum per annos centum & ultra Nicolao Albergato, & Benedicto a S. Philadelphio confirmat. *ibid.*

Canonicum Vaticanæ Baſilicæ in Minoribus conſtitutum ſe extitiſſe commemorat. *pag.*18. 498.

Canonizationis, & Beatificationis Sollemnitates extra eamdem Baſilicam peragendas non eſſe, edita Conſtitutione, decernit. *pag.*19.

Summa in Amicos benevolentia etiam poſt illorum mortem oſtendit. *pag.*40. *& ſeq.*

Lazaro Pallavicino Thebarum Archiepiſcopo Monumentum erigit. *pag.*49.

Aliud Cardinali Sebaſtiano Tanara. *pag.*50.

Eccleſiam Bononienſem Summus Pontifex effectus non dimittit, ſed illam plurimis donariis, Civitatem prærogativis auget & ornat. *pag.*53.

Quod & præſtitit erga Eccleſiam Anconitanam, quòd Cardinalis eidem præfuiſſet Epiſcopus. *pag.*54.

Ruſticatur in Caſtro Gandulphi; & quæ pro futura Canonizatione ibi agat. *pag.*99.

Baſilicam Liberianam reſtaurat. *pag.*202.

Advocatorum Conſiſtorialium Collegio vetera confirmat, & nova concedit Privilegia. *pag.*215.

In eo, locum ſibi a Clemente XI. conceſſum, primum fuiſſe honoris gradum in Romana Curia, non ſine jucunditate, & grati animi ſenſu recolit. *pag.*216.

Certum ordinem in Supplicatione generali SS. Corporis Chriſti ſervandum Apoſtolica Sede Vacante, decernit. *pag* 211.

Seriem Actorum, Vitæ & Miraculorum in Cauſis Canonizandorum pluribus Allocutionibus refert in Conſiſtoriis Secreto, & ſemipublicis. *Vide Allocutio.*

Committit Cæremoniarum Præfecto, abſentibus Protonotariis, ut Inſtrumentum conficiat ſuper Actis in Conſiſtorio Semipublico pro Cauſa beatæ Catharinæ de Ricciis. *pag.*439.

Baſilicas Lateranenſem, & Vaticanam viſit, & in eis Miſſam celebrat coram aliquot Cardinalibus, ut Sancti Spiritus opem imploret ſuper Canonizatione ſtatuenda. *pag.*454. 455.

Pro aſſequenda Indulgentia ad hunc quoque finem conceſſa, Eccleſiam S. Mariæ ſupra Minervam Baſilicæ Liberianæ ſubrogatam viſitat cum Cardinalibus. *pag.*456.

Octavam SS. Apoſtolorum Petri & Pauli ſolemniori celebritate recolendam ſingulis ejuſdem diebus, in ſelectis Eccleſiis aliqua eorumdem Apoſtolorum memoria vel prærogativa inſignitis inſtituit. *pag.*469.

Tolutarium Equum cum Cenſu pro utriuſque Siciliæ Regno ſibi debitum, oblatumque acceptat in Templo Beatæ Mariæ de Populo. *pag.*476. & in Aula Regia Palatii Vaticani. *pag.*478.

Sen-

Sententiam profert Canonizationis beatorum Fidelis a Sigmaringa Martyris, Camilli de Lellis, Petri Regalati, Joſephi a Leoniſſa Confeſſorum, & Catharinæ de Ricciis Virginis. *pag.* 492.

Miſſam cantat abſoluta Canonizatione, *pag.* 495. & poſt Evangelium diſertiſſimam Homiliam habet ad Populum. *pag.* 497.

Ab Archipresbytero Baſilicæ Vaticanæ Annibale Card. Albano, & a duobus Canonicis Sacrario illius Præfectis, conſuetum Presbyterium accipit: eiſque aureum Calicem & Patenam, quibus eo die Deo libaverat, tradidit, ut eſſent perenne Solemnitatis, & ſuæ pietatis erga Apoſtolorum Principem argumentum. *pag.* 511.

Controverſiam ſuper præcedentia inter Signaturæ Gratiæ, & Signaturæ Juſtitiæ Votantes exortam ſuo Decreto componit. *pag.* 465.

BOMBARDARUM ſtrepitus. *Vide Tormenta bellica.*

BONONIÆ Archiepiſcopatum non dimittit, ſed in adminiſtrationem retinet SS. D. N., aliorum Pontificum ſecutus exemplum. *pag.* 53.

Eidem Metropolitanæ collata dona enumerantur. *ibidem.*

BONONIENSIS ORATOR Comes Bentivolus adeſt publicationi Literarum Apoſtolicarum, quas dedit Papa in intimo Eccleſiæ Carthuſianorum Choro ſuper cultu B. Nicolai Albergati Civis & Epiſcopi Bononienſis. *pag.* 7. *Vide Habitus. Orator.*

S. BRUNONIS die feſto Miſſam celebrat Papa in Eccleſia S. Mariæ Angelorum, poſt quam in intimo Eccleſiæ illius Choro coram decem Cardinalibus, beatam Catharinam de Ricciis Sanctis accenſeri quandocumque poſſe declarat. *pag.* 6.

BUCCAPADULIUM R. P. D. Theodorum a Secretis eleemoſynis præficit Papa Canonizationis apparatui & expenſis. *pag.* 22.

Rocchetti uſu, & loco in ſua Pontificia Cappella poſt Protonotarios decorat. *pag.* 461.

Idem Canonicus Liberianus, fungitur officio Subdiaconatus in Cappellis Pontificiis. *pag. ibid.*

In ſupplicatione ipſo Canonizationis die non inter Referendarios Rocchetto, & ſuperpelliceo indutus incedit; ſed prænotatæ prærogativæ cauſa altiorem dignioremque locum occupat cum Protonotariis, amictus Cappa. *ibid.*

C

CÆREMONIA in comportandis Oblationibus, iiſque Papæ exhibendis in Miſſa Canonizationis *pag.* 508.

CÆREMONIARUM MAGISTER Juſtinianus Chiapponi commendatur. *pag.* 25.

Item Dominicus Cappelli *pag.* 17. & 495. & Stephanus Inſeſſura. *pag.* 205.

CÆREMONIARUM PRÆFECTUS ſubrogatur Protonotariis abſentibus pro confectione Inſtrumenti in quinto Conſiſtorio Semipublico ſuper Canonizatione B. Catharinæ de Ricciis. *pag.* 439.

Congregationibus OEconomicis ſuper Canonizatione habitis interfuit. *pag.* 22.

Cæremoniarius alter e numero Participantium Venantius Philippus Pierſanti Cardinalem Epiſcopum Aſſiſtentem in ſolemni Canonizationis Actione dirigit. *pag.* 487.

Cæremoniarum Magiſter Nuntius Sperandio Cardinalem Portocarrero Procuratorem ad poſtulandam Canonizationem electum comitante Advocato Conſiſtoriali adducit ante imum Solii gradum pro inſtantiis. *pag.* 487. & reſponſione accepta ad locum unde diſceſſerat, reducit. *pag.* 489. 491. 493.

Cæremoniarum Magiſter Franciſcus Diverſini Oblationem pro ſancto Fideli a Sigmaringa Pontifici exhibendam diſponit. *pag.* 509. pro ſancto Camillo Joannes Lucca al-

ca alter Cæremoniarius. *ibid.* Tertiam pro ſancto Petro Regalato comitatus eſt Joannes Baptiſta Valeriani primus ex Cæremoniarum Magiſtris ſupra numerum. *ibid.* Quartam pro ſancto Joſepho a Leoniſſa, & quintam pro ſancta Catharina de Ricciis deduxere Joannes Baptiſta Lizzani, & Franciſcus Manganoni. *pag.* 510.

Cæremoniarum Magiſtri ſupranumerum duo noviſſimi Lucas Verdiani, & Alexander Mariani Nobiles Laicos, qui aquam pro lotione manuum Papæ præberent, alternatim comitati ſunt. *pag. ibid.*

Cæremoniarii Papæ adſtant præ foribus Aulæ in Conſiſtoriis ſecretis, & intus evocantur per Tintinnabuli ſonitum. *pag.* 47.

Rogantur de Canonica Romani Pontificis electione, Pontificatus acceptatione, & nominis impoſitione. *pag.* 439.

Colligunt ſuffragia poſt Conſiſtorium ſemipublicum a Cardinalibus & Epiſcopis ſcripta & ſubſcripta. *pag.* 101.

Diſtribuunt Cardinalibus & Præſulibus a Conſiſtorio exeuntibus exemplar impreſſum notificationis Indulgentiæ Plenariæ indictæ pro futuræ Canonizationis deliberatione. *pag.* 188.

Ex his duo, ope Clericorum Acolythorum Cappellæ Pontificiæ, Cereos quadrilibres Cardinalibus; trilibres ceteris Ordinibus corpus ejuſdem Cappellæ componentibus diſtribuere, ipſo Canonizationis die. *pag.* 479.

Cæremoniis Præfectus de mandato Papæ adjit Cardinalem Portocarrero, ut eum certiorem faceret, a Sanctitate Sua Procuratorem futuræ Canonizationis deſignatum fuiſſe. *pag.* 461.

De ſcripto admonet Duces Cuſtodiarum Pontificiarum, Præſulem Generalem Armorum, Magiſtrum ſacri Hoſpitii, alioſque nonnullos, quibus aliquod incumbebat munus in die Canonizationis. *pag.* 460.

Peculiarem quoque dat Schedulam pro Tribunali civili Curiæ Cardinalis Vicarii. *pag.* 457.

Cameræ Apoſtolicæ Procurator Generalis Joannes Philippus Advocatus Toppi, cum deferretur Papa in Sacellum Sixtinum pro cantandis Veſperis in pervigilio Feſti SS. Apoſtolorum, coram eo interpellans proteſtatus eſt pro Parmenſi & Placentino Ducatu Fiſci & ejuſdem Cameræ nomine. *pag.* 476.

Cameræ Apoſtolicæ Advocatus Fiſcalis e Collegio Advocatorum Conſiſtorialium ſumendus. *pag.* 231.

Camerarius S. R. E. Cardinalis Annibal Albanus cum Clericis Cameræ Apoſtolicæ & Cameralibus collegialiter unitis adſtat, dum Procurator Generalis Cameræ interpellans proteſtatur pro Parmenſi & Placentino Ducatu. *pag.* 231.

Vide *Inſtantia*.

Campana Turris Capitolinæ per horam integram aſſiduo pulſu quatitur, ut completæ quinque Beatorum Canonizationis ſignum omnibus innoteſcat. *pag.* 460.

Campanæ ſubſtitutæ ſunt Tubis argenteis veteris Teſtamenti, quæ adhibebantur ad congregandum Populum, dandumque profectionis ſignum. *pag.* 481.

Seculo octavo Eccleſiæ, Campanæ non æreæ, ſed ligneæ erant; unde: *Ligna ſacra*: vocatæ. *ibid.* Vide *Æs Campanum*. *Tintinnabulum*.

Candelabra septem inaurata cum candelis Arabicè pictis ante Crucem in Supplicationibus, Papa Officium peragente, & ad Evangelium latinum deferuntur. *pag.* 485. 592. Vide *Abacus*.

Candelarum ſingulis Cœtibus ad Supplicationem diſtributarum pondus. Vide *Cerei*.

Canonici trium Patriarchalium Urbis, qui munia Subdiaconi, Diaconi, & Presbyteri Aſſiſtentis in Cappellis Pontificiis obeunt inter Referendarios utriuſque Signaturæ connumerantur; & Rocchetto & Superpelliceo induti unacum eis incedunt in Supplicatione. *pag.* 484.

Cano-

Canonici Sacrario Vaticano Præfecti Jacobus Vittori & Joannes Franciſcus de Abbatibus Oliverius unacum Cardinali Baſilicæ Archipresbytero conſuetum Presbyterium Papæ offerunt pro Miſſa bene cantata. *pag.* 511.

Canonici Collegiatarum ſub Cruce Cleri Secularis incedunt in Supplicationibus. *pag.* 480.

Canonici Collegiatæ Inſignis S. Mariæ in Coſmedin, vulgo *Bocca della Verità* Rocchetto utuntur, & Papilionem, æreamque Campanulam præferunt ex Benedicti XIII. indulto. *pag.* 481.

Canonizandorum Vexilla, quo ritu & loco comportata in Supplicatione. *pag.* 481.

Canonizatio Sanctorum a ſolo Militantis Eccleſiæ capite pendet. *pag.* 2.

Abſolvitur cum ſolemni Benedictione. *pag.* 495.

Non ſemel peracta ſine Miſſæ ſolemnitate. *ibid.* aut eodem Sacro in ſequentem diem translato; nec ſemper operato per Summum Pontificem, vel ipſo præſente. *ibid.*

Canonizationem ſanctorum Vincentii a Paulo, Joannis Franciſci Regis, Julianæ de Falconeriis, & Catharinæ Fliſcæ Adurnæ, quo ritu peregerit Clemens XII. Pontifex octogenario major. *pag.* 495.

De Canonizatione Sanctorum plura edidit volumina SS. D. N. *pag.* 3.

Canonizationis ſolemnia non licet amplius celebrare extra Vaticanam Baſilicam. Vide. *Conſtitutio*.

Canonizationis habendæ diem declarat Papa. *pag.* 22.

Canonizationis Poſtulatores commonentur, ne parcant ſumptui, & additur ratio. *pag.* 21.

Canonizationis Sententia pronunciatur a Papa ſedente, ex Cathedra; ſtantibus omnibus. *pag.* 491.

Canonizationis ſequutæ, Decretales literæ promittuntur a Papa, unico Verbo: *Decernimus*: prolato. *pag.* 493.

Canonizationis Procurator. Vide *Cardinalis Portocarrero*.

Cantores Capituli Vaticani, dum idem deſcendentem Pontificem ſuſcipit, cantant Antiphonam: *Tu es Petrus*: laudem Romano Pontifice dignam. *pag.* 486.

Cantores Cappellæ Pontificiæ reliquum hymni: *Ave Maris ſtella*: quem Papa præcinuerat, modulantur in Supplicatione a Sacello Sixti IV. ad Vaticanam Baſilicam. *pag.* 484.

Canteribus Odeum deſtinatur in contignatione, quæ in tranſverſum pronaum vergebat ab Helenæ loculamento. *pag.* 461. 596.

Cantores duo habentes ante ſe librum poſitum ſuper ligneum ſcabellum, genuflexi in Theatri cavea Litanias Sanctorum cantant uſque ad ultimum Verſiculum: *Agnus Dei*. *pag.* 489.

Hymnos: *Veni Creator Spiritus*: & *Te Deum laudamus*; inchoatos a Papa, proſequuntur. *pag.* 490. & 493.

Capita Sanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli in alto pegmate inſtar Turris intra Templum Lateranenſe ſervantur, ſub clavibus a diverſis cuſtoditis. *pag.* 8.

Capitulum, & Canonici Baſilicæ ſancti Petri occurrunt Pontifici deſcendenti, in Porticu ante Fores Vaticani Templi. *pag.* 486.

Cappæ peniculamento uſque ad terram dimiſſo Cardinalis Paulutius accedit ad Papam, ut Titulum & Annulum ex ejus SS. manibus recipiat. *pag.* 47. Vide *Habitus*.

Cappella Papalis in gratiarum Actionem pro Electione Regis Romanorum Imperatoris futuri. *pag.* 23.

Cappella in Sixti IV. Sacello pro primis Veſperis Sanctorum Apoſtolorum. *pag.* 477.

Cappellæ infra octavam Apoſtolorum habendæ cum Miſſa Pontificali adſtantibus per dies ſingulos ſingulis Romanæ Curiæ Prælatorum Ordinibus. *pag.* 465.

In

In Basilica beati Pauli Apostoli Via Ostiensi. *pag.* 469.
In Ecclesia sanctæ Pudentianæ. *pag.* 470.
In Ecclesia S. Mariæ in Via-Lata. *ibid.*
In Ecclesia S. Petri ad Vincula, seu Titulo Eudoxiæ. *ibid.*
In Ecclesia S. Petri in Carcere. *ibid.*
In Ecclesia S. Petri in Monte Aureo. *pag.* 471. & in Basilica Lateranensi. *ibid.*
Cardinalis Alexander Albanus Causæ beati Fidelis Relator in Congregatione generali Sacrorum Rituum coram Papa, Titulum Causæ, omnissa relatione perlegit. *pag.* 3.
Cardinalis Portocarrero designatur a Papa Procurator ad postulandam Canonizationem quinque Sanctorum, & Nuncium ei mittitur per Cæremoniarum Præfectum. *pag.* 461.
Ipso Canonizationis die sicutiProcurator in SacelloSixtino tradit Papæ duos magnos Cereos, & alium minorem Arabicè pictos. *pag.* 483.
In Basilica Vaticana stans ante Solii gradus tertiò instat pro Canonizatione: Advocato Consistoriali ad ejus sinistram genuflexo, pro eo Sanctitatem Suam rogante. *pag.* 488. 489. 491.
Post responsum ad singulas duas primas Instantias regreditur ad locum suum pristinum inter alios Cardinales. *pag.* 489. 490.
Sistit post tertiæ Instantiæ responsum, & decretis a Papa literis Apostolicis super Canonizatione, ascendit Solium, osculatur manum, & genu Papæ, & ad locum suum revertitur, *pag.* 493.
In unaquaque Oblatione sex parvosCereos Arabicè pictos a Religiosis Patribus delatos Sanctitati Suæ offert; consistens per id tempus in planitie Solii dextrorsum. *pag.* 509.
Cardinalis Annibal Albanus S. R. E. Camerarius unacum Clericis Cameræ, & Cameralibus collegialiter unitis adstat interpellationi, & protestationi factæ coram Papa pro Parmensi & Placentino Ducatu. *pag.* 476.
Uti Archipresbyter Vaticanæ Basilicæ simul cum Canonicis Sacrario Præfectis,Summo Pontifici consuetum offert Presbyterium pro Missa bene cantata. *pag.* 511.
Cardinalis Diaconus. Vide *Diaconus Cardinalis*.
Cardinali Camillo Paulutio in primo Consistorio Secreto presenti *claditur os* a Papa. *pag.* 25.
Ei deinde *os aperitur*. *pag.* 32.
Et datur in Titulum Ecclesia SS. Joannis & Pauli. *pag.* 48.
Imponitur Annulus Sapphiro gemmatus. *ibid.* Vide *Absolutio. Formula*.
Recepto Annulo & Titulo Cardinalis adhuc genuflexus osculatur pedem & manum Pontificis; & erectus ad osculum oris excipitur. *ibid.*
Cardinalis Fabritii Paulutii ejus Patrui memoria commendatur. *ibid.*
Cardinales in Consistorio Secreto per Verbum *Placet* vel *non placet* sententiam suam produnt super Canonizatione Sanctorum. *pag.* 25. 34. 37. 40. 42. 45.
Cardinales ex Præpositis Congregationi Sacror. Rit. offerunt Papæ Oblationes in Missa Canonizationis. *pag.* 508.
Quo ritu, & quibus Cæremoniis id peragant. *ibid.*
Singulorum nomina, qui ad singulas Oblationes deferendas erant selecti. *pag.* 509. & 510.
Admoniti per Schedulam, biduo ante mittunt Magistro Sacri Hospitii nomina inscripta duorum Familiarium suorum, quos ad ferendas Oblationes decreverant. *pag.* 464.
Cardinales Cappis rubris induti in die Octava festi SS. Apostolorum Petri & Pauli

assistunt Missæ Pontificali in Basilica Lateranensi. *pag.*467.

CARDINALATUS dignitatem respuit Lazarus Archiepiscopus Thebarum. Vide *Pallavicini*.

CARDINALIUM accessus ad Lateranum pro Indulgentia. *pag.*454.

Idem ad Vaticanam Basilicam. *pag.*455.

Assistentia Missæ privatæ Summi Pontificis. *pag.*454. & 455.

Accessus alius ad Ecclesiam Sanctæ Mariæ supra Minervam. *pag.*456.

CARDINALIUM Insignia. *Vide Annulus. Diaconia. Insignia. Titulus.*

Cardinalium numerum præfinïit Sixtus Papa V. *pag.*48.

Cardinalium Ceremoniæ, dum Obedientiam Summo Pontifici exhibent in die Canonizationis. *pag.*487.

CARDINALIUM Suffragia in Consistorio Semipublico, pro Canonizatione beati Fidelis a Sigmaringa. *pag.*153. 189.

Beati Camilli de Lellis. *pag.*240. 279.

Beati Petri Regalati. *pag.*291. 333.

Beati Josephi a Leonissa. *pag.*345. 389.

Beatæ Catharinæ de Ricciis. *pag.*400. 444.

CARDINALIBUS dumtaxat facultas est alloquendi Pontificem in Consistoriis Secretis. *pag.*25.

Cardinalibus *os claudere*, & *aperire* quid significet? *ibid.* Vide *Os claudere*.

CASTRUM GANDULPHI petit Papa, & quid ibi agat pro futura Canonizatione. *pag.*99.

Finitimorum Populorum ad illud concursus pro Indulgentia. *ibid.*

CATAPHRACTI Milites, quo loco, ordine, & tempore in acie instructi ipso Canonizationis die. *pag.*460.

CENSUS. *Vide Vectigal.*

CEREI GRANDES Arabicè picti nullo adstante ex Principibus Solii, quorum alicui concedit Papa, ut illos ante se deferat accensos, nemini dantur. *pag.*484.

Cereorum diversum pondus pro uniuscujusque cætus, aut personæ dignitate in supplicatione deferendorum. *pag.*479.

Cereorum distribuendorum onus quibus impositum. *pag. ibid.*

Cereorum intra Basilicam Vaticanam ipso Canonizationis die ardentium numerus. *pag.*592.

Cereos accensos deferunt omnes in supplicatione, nec extinguunt nisi fine imposito integræ Actioni Canonizationis. *pag.*495.

Cereus paruus, quem Pontifex in Sella sublimi delatus sinistra sustinuerat; in Petri Cathedra Sedente servandus usque ad finem Actus Canonizationis accensus traditur Paulo Zani Sanctitatis suæ Pincernæ. *pag.*487.

Vide Cardinalis Portocarrero. Obatio.

CLERICI Cappellæ Pontificiæ parant, incendunt, & accensas servare tenentur lampades cereas, quas in Pontificio Sacello die noctuque ardere voluit Paulus Papa IV. *pag.*206.

CLERICI Cerroferarii ejusdem Cappellæ Laternas argenteas gestant ad latera Baldacchini in supplicatione SS. Sacramenti. *pag.*204. 212.

Clerici duo ferulas seu oblongas virgas inter florum manipulos gestant, ut præsignent Pœnitentiarios subsequentes in supplicatione. *pag.* 485.

COADJUTORES In Collegio Advocatorum Consistorialium quod ad Antianitatis locum attinet. *pag.*219. Quod ad Orationes per ipsos habendas in Consistoriis publicis. *pag.* 222. Exclusi a petitione Pallii, quomodo intelligantur. *pag.* 224. Gaudent privilegio Oratorii in propria Domo ad unam Missam pro unoquoque die celebrandam. *pag.* 232.

COLORE Rubro, etsi tempore Adventus, utuntur Cardinales per integram diem in Vestibus, & Cappis dum Cappellæ pro Electione Regis Romanorum assistunt. *pag.* 23.

Coloris rubri Cappas item induunt in Octava die Apostolorum adstantes Cappellæ in Basilica Lateranensi. *pag.* 467.

Color in Vestibus qualis indictus Cardinalibus in diebus Jejuniorum Indulgentiæ adipiscendæ causa. *pag.* 189. Vide. *Habitus*.

COLLECTA De Spiritu Sancto in fine hymni *Veni creator*: a Summo Pontifice decantata. *pag.* 490.

Collecta festiva Sanctorum Apostolorum in fine Horæ Tertiæ Canonicæ. *pag.* 406.

Collecta, Secreta & Postcommunio de Sanctis Canonizatis, Orationibus Missæ sub una conclusione conjunctæ. 497.

COLLEGIATA S. Mariæ in Cosmedin Papilionem, & æream Campanulam ante-Crucem fert ex Indulto Benedicti XIII. *pag.* 481.

S. Mariæ Transtyberim & S. Laurentii in Damaso unà incedunt juxta pactam inter se quotannis præcedendi alternationem. *ibid.*

COLLEGIUM CLEMENTINUM. Vide *locus*.

Collegium Advocatorum Consistorialium prærogativis & gratiis decoratum. Vide *Advocatus*. *Benedictus XIV. Constitutio*.

Columnensium Familiæ locus in Theatri contignationibus *pag.* 461. 596. *De eadem Familia*.

Fabritius Magnus Comestabilis Orator extra Ordinem Regis utriusque Siciliæ. *pag.* 476. *& seq.*

Idem ut Princeps Solii Consistoriis publicis, & Cappellis Papalibus intervenit, *pag.* 53. 84. *& pag.* 25.

Hieronymus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Apostolicis Palatiis Pro-Præfectus. *pag.* 461.

Marcus Antonius Protonotarius de numero Participantium, Hieronymi Cardinalis Patrui loco, dum tali se munere abdicarit, designatus Palatii Apostolici Præfectus. *pag.* 203. Vide. *Præfectus Palatii*.

COMESTABILIS. Vide *supra*.

COMMISSARIUS Armorum Melchior Maggius Cameræ Apostolicæ Clericus quid pro suo munere in die Canonizationis? *pag.* 460.

Triduo ante admonitus lustravit unacum aliis loca in Theatro & extra illud Peditum Copiis munienda. *pag.* 461.

COMMISSARIATUS CONCLAVIS Munus non concedendum nisi alicui ex Collegio Advocatorum Consistorialium *pag.* 231.

COMMISSARIO & Procuratori Fiscali Cameræ Apostolicæ locus in Supplicatione assignatus post Scutiferos. *pag.* 484.

COMPENDIA Actorum, Vitæ & Miraculorum, Beatorum qui adscribendi Sanctis sunt, Promotor Fidei transmittit Cardinalibus & Episcopis. *pag.* 100.

Compendium Vitæ & Actorum in Causa beati Fidelis a Sigmaringa. *pag.* 101.

B. Camilli de Lellis. *pag.* 111.

B. Petri Regalati. *pag.* 121.

B. Josephi a Leonissa. *pag.* 131.

B. Catharinæ de Ricciis. *pag.* 140.

CONCILIUM Romanum anno 1725. in Lateranensi Basilica celebratum. *pag.* 485.

Quid statuat in Processionibus SS. Sacramenti servandum. *pag.* 205.

CONFESSIONIS Formulæ addita novorum Sanctorum Nomina. *pag.* 494.

Eam, expleto Canonizationis Actu, cantat Cardinalis Diaconus in Missæ Sacrificio ministraturus. *pag. ibid.*

Alteram ſine novorum Sanctorum nominibus idem Cardinalis cecinit poſt homiliam a Papa recitatam . *pag.* 508.

CONFRATERNITATES Laicorum pro Vexillorum haſtis deferendis in ſupplicatione habenda ipſo Canonizationis die . *pag.* 482.

Conſraternitates Laicorum a Cardinali Urbis Vicario eligendæ viſitant intra SS. Apoſtolorum Octavam Eccleſiam , ubi Cappellam mane habuit deſignatorum Prælatorum Collegium . *pag.* 467. 461. 474. & 475.

Conſraternitati , ſeu Congregationi , ut vocant , *Doctrinæ Chriſtianæ* permutatur Eccleſia in auguſtiorem , & ad Miniſtros alendos cenſus augetur . *pag.* 14. Vide. *Edictum* .

CONGREGATIO Sacrorum Rituum coram Papa ſuper dubio : An tutò procedi poſſet ad ſolemnem B. Fidelis a Sigmaringa Canonizationem . *pag.* 3.

Altera pro Beata Catharina de Ricciis . *pag.* 6. & Beato Petro Regalato . *pag.* 5. Alia pro Beatis Camillo de Lellis & Joſepho a Leoniſſa . *pag.* 15.

CONGREGATIONES ſive Conventus . Vide . *Conventus* .

CONSERVATORES Urbis Conſiſtoriis publicis interſunt . *pag.* 53. 84.

Una cum Senatore , & ſolemniori quo poſſunt comitatu , Capita Apoſtolorum in Baſilica Lateranenſi die poſt eorum Feſtum octava viſitare debent . *pag.* 467.471.

Unam ex Clavibus , quibus Crates ferreæ reſerantur, quæ eadem Apoſtolorum Capita occludunt in pegmate , apud ſe cuſtodiunt . *pag.* 8.

Conſervatores Urbis qui Canonizationi interfuerunt , quibus ex Familiis eſſent . *pag.* 482.

Conſervatorum Senior , quoniam nullus aderat ex Principibus Solii , ſublevat inter incedendum utriuſque Pontificiæ Veſtis oblongum Syrma . *pag.* 483.

CONSISTORIUM SECRETUM Pro futura Canonizatione . *pag.* 24.

CONSISTORIUM PUBLICUM , in quo Orationes Conſiſtorialium Advocatorum habitæ & Poſtulata Regum & Principum prolata pro Canonizatione beatorum Fidelis a Sigmaringa , Camilli de Lellis & Petri Regalati . *pag.* 54.

Alterum pro beatis Joſepho a Leoniſſa , & Catharina de Ricciis . *pag.* 84.

CONSISTORIUM SEMIPUBLICUM Pro exquirendis excipiendiſque ſuffragiis Cardinalium & Epiſcoporum ſuper Canonizatione beati Fidelis . *pag.* 150.

Secundum Conſiſtorium ſemipublicum ſuper Canonizatione beati Camilli. *pag.* 237.

Aliud ſimile pro beato Petro . *pag.* 288.

Quartum ſimile ſuper Canonizatione beati Joſephi . *pag.* 341.

Quintum pro beata Catharina indicitur . *pag.* 398.

Secretum ante illud habetur . *pag.* 399.

CONSISTORIA SEMIPUBLICA Januis clauſis celebrantur . *pag.* 151. 341.

Sero Advenientibus negatur Introitus in Conſiſtorium , Pontificis Juſſu . *pag.* 151. & *pag.* 399.

Quibus Perſonis locus in Conſiſtoriis ſemipublcis concedatur . *pag.* 150.

In Conſiſtoriis ſemipublicis ex ſpeciali gratia Summi Pontificis adſunt Livizzani a Supplicibus Libellis , & Malvezzi Apoſtolico Cubiculo Præfectus . *pag.* 151.

In Conſiſtoriis ſemipublicis Methodus ſervanda . *pag.* 100.

CONSTITUTIO SS. D. N. ſuper Canonizationis Sollemniis in Baſilica Vaticana celebrandis . *pag.* 18.

Alia , qua providit ut Proceſſio die Feſto Corporis Chriſti , ut Sede plena , ita Apoſtolica Sede Vacante ab utroque Clero unica habeatur apud Vaticanum. *pag.* 207.

Conſtitutio altera , Privilegia Advocatorum Conſiſtorialium Collegio conceſſa complectens . *pag.* 215.

Conſtitutio , Feſtum diem SS. Apoſtolorum Petri & Pauli ad octiduum ſollemniori , quo

quo antea, cultu celebrandum, præcipiens. *pag.* 467. Vide *Literæ Decretales. Decretum*.

CONSULTORES Congregationis Sacrorum Rituum quotidiano ipſorum habitu vel Prælatitio qui Prælati, vel proprii Inſtituti, ſi Regulares, vel muneribus proprio, ſi qui peculiari aliquo uterentur indumento, ſupplicationem ipſo Canonizationis die comitantur, Beatorum Vexilla præcedentes. *pag.* 464. Bini & bini juxta admiſſionis tempus Regulares, omni Sociorum comitatu excluſo; Reliqui juxta dignitatis gradum procedunt. *pag.* 481. & 464.

Conſultorum locus in Theatro. *pag.* 593. Vide. *Jchnographiam Theatri*.

CONTIGNATIONES Ligneis cratibus munitæ. *pag.* 595. interpoſitis repagulis ſeparatæ, & quibus Perſonis diſtributæ. *pag.* 461. 596.

CONTROVERSIA inter Prælatos Votantes in Signatura Juſtitiæ, & Gratiæ exorta ſuper præcedentia dirimitur SS. D. N. Decreto. *pag.* 465.

CONVENTUS Poſtulantium Canonizationem habetur primùm ſemel in hebdomada, deinde ſingulis quindecim diebus ſuper expenſis & rebus parandis, apud Magiſtrum Generalem Ordinis Prædicatorum. *pag.* 22.

CONVENTUS certarum Perſonarum Cardinalis Pro-Præfecti Domus Pontificiæ juſſu, & Præfectura, triduo ante Canonizationis Sollemnia, ad luſtrandum, an omnia bene proviſa eſſent, & ad loca in Vaticana Baſilica Theatrique ambitu deſignanda. *pag.* 461. Vide. *Curſores Apoſtolici*.

CONVICTORES Seminarii Romani, & Collegii Clementini locum intra repagula, ita mandante Pontifice, ſeorſim ab aliis obtinent. *pag.* 462.

CRUX nulla peculiaris, ſub qua tota Supplicatio incedat, ſed propria a ſingulis utriuſque Cleri cœtibus in Proceſſione Corporis Chriſti, Apoſtolica Sede Vacante apud Vaticanum de more celebranda, elevatur. *pag.* 209.

CRUX Pontificia, Papa Sacris operante, deſertur inter ſeptem Candelabra ab ultimo Auditore Rotæ Subdiacono Apoſtolico Sacris Veſtibus induto. *pag.* 485.

Crucem ante Papam in Baſilica Lateranenſi attollit idem Sacræ Rotæ Auditor Rocchetto, & Mantelletto amictus. *pag.* 455.

Crucem ipſam a lateribus cuſtodiunt Magiſtri Oſtiarii *de Virga rubea* nuncupati. *pag.* 455. 485.

CRUCEM habet Pontifex ante ſe, dum Populo ſollemniter benedicit. *pag.* 494.

CRUCE præcedente, ab Auditore Cappa induto delata, progreditur Papa ad Conſiſtoria ſemipublica. *pag.* 151. 341. & ad Publica iturus evehitur in Sellari compoſitus Cardinalibus & Cruce de more præeuntibus. *pag.* 81. 84.

CRUCIS Signum ſupra Cardinales & alios producit Papa, dum ingreditur Aulam Conſiſtorii. *pag.* 341. & *alibi*.

CUBICULARII Duo ex intimis, Veſtimentorum Pontificis poſteriores fimbrias elevant dum in Conſiſtoria ſemipublica procedit Papa. *pag.* 151. Suſtollunt erecta duo Pavonica Flabella ab una & altera Sedis parte, dum Pontifex Tiara redimitus altè portatur. *pag.* 486. Medium inter ſe habentes Marium Mellini Sacræ Rotæ Auditorii Decanum ad ſuſcipiendam Suæ Sanctitatis Mitram deſtinatum, Papam in ſublimi delatum immediate ſequuntur. *ibid*.

CUBICULARII Extra Cameram ex novo Pontificis indulto ſupra laxam togam coloris rubri induunt modò Capitium circa collum aptatum, & æque per humeros fluens. *pag.* 484.

CUBICULARII tam extra Cameram, quàm Honorarii & Intimi quem habeant locum in Supplicationibus. *pag.* 204. 484. quem in Theatro Canonizationis occupent. Vide *Jchnographiam Theatri*.

CURSORES Apoſtolici Cardinales, alioſque omnes qui Conſiſtorio vel publico vel ſemi-

ſemipublico intereſſe debent, vel locum habent in Cappell. Pontificiis, de loco, die, & hora Conventus celebrandi admonent, Domi quoque relicta ſcheda. *pag.* 23. 25. 52. 83. 150. 236. 288. 341. 398. 462.

Schedulam *Motus proprii* ſummi Pontificis manu obſignatam, de ordine in Proceſſione SS. Sacramenti ſervando prout Sede plena fieri ſolet, ante initium ejuſdem Supplicationis, etiam Apoſtolica Sede vacante, legere & recitare tenentur. *pag.* 212.

Curſores Cardinalis Vicarii. & Servientes Armorum cum ſuis Maziis Proceſſionem SS. Sacramenti cuſtodiunt. *pag.* 213.

CURRUS ab Equilis Præfecto Marchione Pyrrho Vasè Pietramelara: Cibaria e penu Apoſtolica, Pontificis juſſu ſuppeditantur quotidie nonnullis ex orientali Regione huc appulſis Epiſcopis. *pag.* 150.

Currus quatuor ſejuges, alios bijuges Legatus extraordinarius Regis utriuſque Siciliæ ſecum habet in ſuo acceſſu ad Vaticanum. *pag.* 477.

CUSTODIAS utraſque tàm Sacramenti, quàm Oleorum Sanctorum diligenter inſpicit Papa in actu Sacræ Viſitationis Lateranenſis Baſilicæ. *pag.* 8.

Cuſtodiæ Helvetiæ Dux Eques Ludovicus Phiffer, quid pro ſuo munere gerat in ipſo Canonizationis die. *pag.* 460. Triduo ante una cum aliis intereſt luſtrationi Theatri. *pag.* 461. Equitat, quatuor peditibus ſtipatus famulis, cum Legato Regis utriuſque Siciliæ. *pag.* 477.

CUSTOS *Oblationum* a Cæremoniarum Apoſtolicarum Præfecto deſtinatur. *pag.* 508.

D

DECANATUS in Advocatorum Conſiſtorialium Collegio neque a Junioribus aut Coadjutoribus, neque a Senioribus ab Urbe abſentibus, neque ab Epiſcopis, aut Prælatis obtinetur. *pag.* 219.

DECANUS Auditorii Sacræ Rotæ ad ſuſcipiendam Mitram Summi Pontificis utitur lineâ vittâ e collo pendente. *pag.* 486.

DECERNIMUS reſpondet Papa Advocato Conſiſtoriali Decretales literas depoſcenti ſuper Canonizatione Sanctorum. *pag.* 493.

DECLAMATIONES profanæ a Conſiſtoriis ſublatæ, Urbani VIII. Decreto. *pag.* 222.

DECRETUM Canonizationis beati Fidelis a Sigmaringa publicat Papa in Cœnobio Cappuccinorum. *pag.* 4.

Signa lætitiæ edita hac de cauſſa in earum Eccleſia. *pag.* 5.

Decretum Canonizationis beati Petri Regalati. *pag.* 5. & beatæ Catharinæ de Ricciis edit Papa in Choro Carthuſianorum die Feſto S. Brunonis. *pag.* 6.

Decretum ſuper Miraculis beati Camilli de Lellis. *pag.* 10.

Decretum ſuper Miraculis beati Joſephi a Leoniſſa. *pag.* 11.

Decretum Canonizationis beati Camilli de Lellis. *pag.* 15.

Decretum Canonizationis beati Joſephi a Leoniſſa. *pag.* 16.

Decretum quo cavetur, ut Cardinales qui ante Cardinalatum alicui Eccleſiæ in partibus Infidelium erant præpoſiti, in receptione Annuli & Tituli a Vinculo præfatæ Eccleſiæ per Pontificem abſolvantur. *pag.* 51.

Decretum ſive Statutum quo præſcribitur Ordo præcedentiæ inter Votantes Signaturæ Juſtitiæ & Gratiæ. *pag.* 465.

Decretum ſive Sententia Canonizationis beatorum Fidelis a Sigmaringa, Camilli de Lellis, Petri Regalati, Joſephi a Leoniſſa & Catharinæ de Ricciis. *pag.* 492.

DECRETALES LITERÆ. Vide *Literæ*.

DESCRIPTIO Aulæ ad Conſiſtoria ſemipublica habenda. *pag.* 150.

DELINEATIO. Vide *Ichnographia*.

Denunciatio. Vide. *Intimatio*.

Diaconia Cardinalibus olim assignata quæ? *pag.* 47.

In Diaconiæ assignatione nulla fit mentio *Tituli*; licet hodie & ipsa Diaconia sit Ecclesia. *pag.* 48. Vide *Titulas*.

Diaconi Cardinales instituti ut præessent uni Urbis Regioni ad Eleemosynas Pauperibus distribuendas. *pag.* 47. Curam Animarum non habebant, sed tantum administrationem bonorum. *pag.* 48.

Diaconi Cardinales sunt numero quatuordecim. *pag. ibid.*

Diaconi Cardinales Assistentes Pontifici in Consistoriis Publicis, postquam omnes ad manus ejus osculum accesserint, discedunt confessuri inter alios proprii Ordinis. *pag.* 54.

Soli Diaconi Assistentes comitati sunt Pontificem a Consistorio publico recedentem. *pag.* 81.

Diaconi Cardinales duo Seniores, expeditis Consistorialibus Rebus in Consistorio Secreto, assistunt Pontifici tradenti Annulum & Titulum Cardinali Paulutio. *pag.* 47.

Diaconi Cardinales Sacrorum Rituum Congregationi præpositi Doliola duo pro vino scilicet & aqua ad Sacrificium, offerunt Summo Pontifici in unaquaque Oblatione. *pag.* 509.

Diaconi duo novissimi Sac. Rituum Congregationi non adscripti, primis in Adsistentiæ munere substituuntur; quia erant hi Oblationes summo Pontifici exhibituri. *pag.* 508.

Diaconorum Cardinalium ultimus inter præsentes Consistorio secreto tintinnabuli pulsu evocat Cæremoniarios. *pag.* 47.

Diaconorum Cardinalium Prior cum baculo in signum jurisdictionis assidet una cum Gubernatore, & Pontificiæ Domui Præfecto apud Portam Palatii pro directione Supplicationis. *pag.* 204.

Diaconorum Cardinalium Assistentium Ministerio utitur Papa, in sumendis Paramentis. *pag.* 150.

Diaconus Cardinalis Carolus Maria Sacripantes, qui Evangelium erat cantaturus in Missa, in Supplicatione procedit immediate ante Pontificem medius inter Diaconos Cardinales Assistentes. *pag.* 485.

Post præstitum Obedientiæ obsequium sedet in supremo gradu Altaris e quo digressus, absoluta Oratione de novellis Sanctis a Papa decantata, conscendit in aream Throni Pontificii, & canit *Confessionem* addendo novorum Sanctorum nomina post illa Sanctorum Apostolorum. *pag.* 494.

Expleto horæ tertiæ cantu Papam induit Vestibus ad Sacrificium celebrandum paratis. *pag.* 496.

Post homiliam canit iterum *Confessionem*. *pag.* 508.

Diaconus Cardinalis a dextris Assistens Versiculum *Orate pro nobis Sancti Fidelis, Camille, Petre, Joseph & Catharina* dixit, postquam Cantores musici hymnum *Te Deum laudamus* compleverant. *pag.* 493.

Dies pro solemni Canonizatione Sanctorum indicitur. Festus SS. Apostolorum Petri & Pauli. *pag.* 21. 22. 438.

Dies 17. Augusti universæ christianæ Reipublicæ felix ob Creationem SS. D. N. Benedicti PP. XIV. *pag.* 15. Electus a Sanctitate Sua pro publicatione Decretorum super Canonizatione beatorum Camilli de Lellis & Josephi a Leonissa. *pag.* 15. & 16.

Doctores in utroque seu alterutro jure creandi facultas in Romana Curia & Urbe est penes Advocatorum Consistorialium Collegium. *pag.* 225.

DOCTORES sex quolibet anno Protonotarii de numero Participantium, eorumque Collegium creare possunt. *pag.* 228.

DOCTORATUS laurea quibus in muneribus requiratur. *pag.* 230.

Illam conferendi jus quibus Universitatibus reservatum. *pag.* 230.

DOLIOLA duo alterum auro, alterum argento illita, pro Oblatione offerunt Diaconi Cardinales in Sacram Rituum Congregationem adlecti. *pag.* 509.

DOMINICUS CAPPELLI Apostolicarum Cæremoniarum Magister. Vide *Acta*.

DONARIA plurima mittit Papa Metropolitanæ Bononiensi. *pag.* 53.

DUX EBORACENSIS. Vide *Rex*.

DUX GUADANEOLI Magister Sacri Hospitii præbet aquam manibus Papæ ad primam lotionem. *pag.* 496. Vide *Magister Sacri Hospitii*.

DUX GENERALIS Copiarum Pontificiarum Ludovicus Mansroni triduò ante Canonizationem unacum aliis Basilicam, & loca custodienda perlustrat. *pag.* 451. Vide *Instructio*.

E.

ECCLESIA Militans Triumphantis æmulatrix. *pag.* 1.

Ecclesia, prout sanctitatem & signa de Cœlo animadvertit, Servorum Dei cultum & venerationem adauget in terra. *pag.* 2.

Ecclesia Archigymnasii Urbis ab Advocato Consistoriali illius Gymnasii Rectore gubernatur. *pag.* 224.

Ecclesia S. Mariæ supra Minervam substituta Basilicæ Liberianæ invisitur pro assecutione Indulgentiæ. *pag.* 202. 456.

Ecclesia S. Pudentianæ, olim Domus Sancti Pudentis Senatoris; primum Principis Apostolorum hospitium in Urbe. *pag.* 470.

Ecclesia S. Mariæ in Via-lata Doctoris Gentium in suo ad Urbem adventu primum diversorium. *pag. ibid.*

Ecclesia S. Petri Titulo Eudoxiæ fertur esse prima ab Apostolorum Principe Deo Romæ dicata. *ibid.* In ea Sacra ejusdem Apostoli vincula servantur; unde nomen accepit Sancti *Petri ad Vincula*. *ibid.*

Ecclesia Sancti Petri in Carcere, ubi in arctissima Custodia detenti fuere beati Apostoli Petrus, & Paulus. *pag. ibid.*

Ecclesia Sancti Petri in Monte Aureo traditur ab aliquibus esse locus, ubi Cruci affixus martyrium consummavit Apostolorum Princeps *pag.* 471. Vide *Cappella*.

Ecclesiarum omnium caput Vaticana Basilica. *pag.* 585.

Ecclesias in partibus Infidelium existentes vacare per Promotionem ad Cardinalatum eorum, qui iis præfecti erant, nulla est dubitatio. *pag.* 51.

Ecclesia cui Presbyter Cardinalis præficitur, *Titulus* vocatur. *pag.* 47. Vide *Titulus*.

Ecclesiæ dantur Cardinalibus in Titulum, ut eas suo præsidio, cura, & tutela protegant atque defendant. *pag.* 48.

Ecclesiæ in quibus qualibet die infra Octavam Apostolorum ab aliquo Prælatorum Collegio habetur Cappella cum Missa Pontificali, aliqua Apostolorum memoria vel prærogativa sunt insignitæ. *pag.* 459.

EDICTUM Cardinalis Urbis Vicarii denuncians peculiares Indulgentias iis concessas qui interfunt Supplicationi Litaniarum *Majorum*, & *Minorum*. *pag.* 83.

Edictum aliud Jejuniorum dies, & Basilicarum Visitationem designans pro assecutione Indulgentiæ Plenariæ. *pag.* 188.

Alterum cum simili plenaria Indulgentia ab iis acquirenda, qui adsint Canonizationi Sanctorum. *pag.* 457.

EDICTUM quo utrique Clero Seculari & Regulari, Capitulis Patriarchalium Urbis & Collegiatis mandatur, ut Supplicationi agendæ ipso die Canonizationis interſint. *pag.* 458. Aliud omnibus Urbis Eccleſiis pro Campanarum pulſu per integram horam, in lætitiæ ſignum ob peractam Quinque Beatorum Canonizationem. *pag.* 459.

EDICTUM quo ſelectis quibuſdam Confraternitatibus Laicorum injungitur Viſitatio Eccleſiæ, ubi mane habita eſt Cappella, infra octavam SS. Apoſtolorum. *p.* 473.

EFFIGIES. Vide *Tabula*.

EPHIGRAPHÆ & Elogia ſub Tabulis inſtar numiſmatum intra Baſilicam Vaticanam diſpoſitis ad ornatum Canonizationis ſuum habent Auctorem Michaelem Angelum Giacomelli ab intimo Sacello Sanctitatis Suæ. *pag.* 588.

EPISCOPI intra centeſimum ab Urbe lapidem Romam acciti Literis Secretarii Sacr. Cong. Concilii, ut interſint Canonizationi. *pag.* 23.

EPISCOPI e remotioribus terris hac de cauſſa Romam advenientes, debitæ Sacrorum Liminum Viſitationi unâ ſatisfaciunt; ita indulgente Papa. *pag.* 24.

Epiſcopi etiamſi ſacris Veſtibus ornati Obedientiam præſtant Summo Pontifici genuflexi, ejus dexterum genu exoſculantes. *pag.* 487.

Epiſcopos Orientales Romam appulſos Summi Pontificis munificentia pluribus adjuvat. *pag.* 150.

Epiſcopi Orientales ſuæ Nationis & Ritus ſacro induti tegumento Supplicationibus, & Pontificiis Cappellis interſunt. *pag.* 485.

Epiſcopi Orientales in Conſiſtoriis ſemipublicis Sententiam ſuam patrio primùm ſermone, deinde latino proferunt. *pag.* 186. 331. 386. 415. 430. 442. *& alibi*.

Epiſcopi e Campania evocati equitant cum Legato Regis utriuſque Siciliæ cum ad pendendum Vectigal Regio nomine in pervigilio Feſti Sanctorum Apoſtolorum progreditur. *pag.* 477.

Epiſcopis in Urbe præſentibus tranſmittit Promotor Fidei Compendia Vitæ, Virtutum, & Miraculorum, nec non Actorum in Cauſis Quinque Beatorum. *p.* 100.

Methodum quoque ab ipſis ſervandam in Conſiſtoriis ſemipublicis. *ibid.*

Epiſcoporum ſuffragia in primo Conſiſtorio ſemipublico. *pag.* 163. 195.

Epiſcoporum ſuffragia in ſecundo Conſiſtorio ſemipublico. *pag.* 250. 284.

Epiſcoporum ſuffragia in tertio Conſiſtorio ſemipublico. *pag.* 302. 338.

Epiſcoporum ſuffragia in quarto Conſiſtorio ſemipublico. *pag.* 357. 393.

Epiſcoporum ſuffragia in quinto Conſiſtorio ſemipublico. *pag.* 413. 448.

Epiſcoporum quiſque Sententiam ſuam ſcriptam & ſubſcriptam tradit Magiſtro Cæremoniarum. *pag.* 100.

Epiſcoporum non exiguus numerus in Supplicatione die Feſto Corporis Chriſti. *pag.* 204.

Epiſcopus contrahit ſpirituale conjugium cum Eccleſia cui præficitur, etiamſi in partibus Infidelium illa exiſtat. *pag.* 51.

Epiſcopus qui & Advocatus Conſiſtorialis ſit, Officium Decanatus in Advocatorum Collegio optare non poteſt. *pag.* 219.

EQUITATIO Præfecti Apoſtolicis Palatiis in pervigilio ſolemnitatis Corporis Chriſti ad circumeundas vias, per quas Supplicationis iter eſt & dirigitur ipſo die feſto. *pag.* 203.

EQUITATIO Oratoris extra Ordinem a Rege utriuſque Siciliæ renunciati ut debitum Summo Pontifici præſentat Vectigal in pervigilio Feſti SS. Apoſtolorum. *p.* 477.

EQUUS ALBUS cum certa pecuniæ vi ſolvitur pro Vectigali Regni utriuſque Siciliæ in Sanctorum Apoſtolorum pervigilio. *pag.* 476.

In feſto Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis aliquando præſentatus. *pag. ibid.*

Receptus in Aula Regia Vaticani Palatii a Papa. *pag.* 476. Status tamen dies non ſervatur, nec locus; ſi aliter ferat conditio temporum, & Pontificis voluntas. *ibid.*

EUDOXIÆ Titulus. Vide *Eccleſia*.

EXAMEN in Concurſu faciendo pro Electione Lectoris ad vacantem Cathedram in Romano Archigymnaſio, fieri debet coram Cardinali S. R. E. Camerario, Univerſitatis illius Cancellario, adſtantibus collegialiter unitis Advocatis Conſiſtorialibus. *pag.* 224.

F.

FACIEI exterioris Vaticani Templi ornatus. *pag.* 585.

FALDA Veſtis Pontificia. *pag.* 483.

FAMILIARES Nobiles duos quilibet Cardinalis ex Præpoſitis Congregationi Sac. Rit. eligit pro portandis Oblationibus ad Miſſam Canonizationis. *pag.* 464.

Familiares ad præfatas Oblationes deferendas deſignati ſyngrapham accipiunt a Magiſtro Sacri Hoſpitii pro faciliori ingreſſu in Theatrum Canonizationis. *pag.* 460.

FAMILIARES Pontificis appellantur in Teſtes a Protonotariis in Rogitu Inſtrumentorum. *pag.* 184. 275. 328. 384. 493.

FERDINANDUS Maria de Rubeis Archiepiſcopus Tarſi Viceſgerens Urbis, laudatur. *pag.* 481.

FESTUM Corporis Chriſti ab Urbano IV. inſtitutum. *pag.* 205.

Feſti hujus ampliatus cultus. *ibid.* Vide *Supplicatio. Veſperæ*.

FESTUM SS. Apoſtolorum Petri & Pauli incrementum accipit a SS. D. N. *pag.* 464.

Ad Octiduum protrahitur cum Miſſa Pontificali unoquoque die celebranda in deſignata Eccleſia, adſtante uno ex Collegiis Prælatorum Romanæ Curiæ. *pag.* 465. Vide *Conſtitutio. Cappella. Confraternitas*.

FESTI IGNES, & faces in viis & feneſtris Urbis per triduum. *pag.* 478.

FESTI IGNES & luminaria in Electione Regis Romanorum. *pag* 23.

FISCALIS Procurator Cameræ Apoſtolicæ inſtat in Conſiſtoriis ſemipublicis apud Protonotarios ut Inſtrumentum de iis quæ in eiſdem Conſiſtoriis facta ſunt, conficiant. *pag.* 183. 274. 328.

Idem pro Parmenſi & Placentino Ducatu interpellans proteſtatur in pervigilio Feſti SS. Apoſtolorum Petri & Pauli. *pag.* 476.

FISCALI Fori Capitolini intimatur ut Tympaniſtas & Tubicines Senatus Populique Romani mittat cum ſuis tubis & tympanis ad Baſilicam Vaticanam primo diluculo diei feſti SS. Apoſtolorum ad dandum ſignum peractæ Canonizationis clangore Tubarum, & tympanorum pulſu. *pag.* 460.

Committitur inſuper, ut mandet quati ÆS campanum Turris Capitolinæ per integram horam, poſtquam primò auditus fuerit Bombardarum ſtrepitus in Complementum celebratæ Quinque Beatorum Canonizationis. *pag.* 460.

FIGURÆ, ſeu Imagines Virtutum in loculamentis Vaticani Templi, & ſuper Columnarum Epiſtylia locatæ. *pag.* 590. 591.

FIGURÆ in Tabulis inſtar numiſmatum Canonizandorum Miracula præferentibus expreſſæ. *pag.* 588. *& ſeq.*

FLABELLA Pavonica ſublata a Cubiculariis intimis hinc inde ad latera Papæ Sede geſtatoria delati. *pag.* 486.

FORMULA qua *Os clauditur*, & *aperitur* novis Cardinalibus. *pag.* 40.

FORMULA, qua nunc utitur Papa in traditione Tituli novo Cardinali. *pag.* 48.

FORMULA, qua Procurator Generalis Cameræ & Fiſci rogat Protonotarios ut Inſtrumenta conficiant. *pag.* 183. 274. 328.

FOR-

FORMULA Inſtantiæ pro Canonizatione ab Advocato Conſiſtoriali factæ nomine Cardinalis Procuratoris. *pag.* 488. 489. 491. FOR-

FORMULA Sententiæ a Papa prolatæ in Canonizatione Quinque Sanctorum. *pag.* 492.

FORMULA qua Advocatus Conſiſtorialis nomine Cardinalis Procuratoris acceptat Sententiam Canonizationis: Summo Pontifici gratias agit: poſtulat literas Apoſtolicas: & Protonotarios præſentes rogat, ut Inſtrumenta ſuper his conficiant. *p.* 493.

FORMULA Confeſſionis a Cardinali cantatæ in die Canonizationis. *pag.* 494.

FORMULA generalis Abſolutionis Populo impartitæ a Papa ipſo Canonizationis die. *pag.* 494.

FORMULA promulgationis Indulgentiarum per Epiſcopum Cardinalem Aſſiſtentem poſt Homiliam a SS. D. N. habitam ipſo Canonizationis die. *pag.* 508.

Formula Intimationum. Vide *Intimatio*.

FRANCISCUS Maria Phœbeus Archiepiſcopus Tarſi, & Cæremoniarum Apoſtolicarum Præfectus eruditiſſima diſſertatione teſtatur, ſollemnia Canonizationis clim ſine Miſſæ Sacrificio fuiſſe celebrata. *pag.* 495.

FUNALIA, ardentes Faces, ſive Intortitia in Supplicatione Corporis Chriſti deferunt Obtinentes Officium vacabile, vel aliquod munus exercentes in Cancellaria, Camera, vel Pœnitentiaria Apoſtolica. *pag.* 203. & *ſeq.*

FUNALIA duodecim a totidem Officialibus Virgæ rubeæ comportanda a lateribus Baldacchini in eadem Supplicatione, Vacante Apoſtolica Sede. *pag.* 213.

FUNDATORES Ordinum Regularium in Albo Sanctorum relati enumerantur. *pag.* 238. 239.

FUNES ſericos a ſuperiori Vexillorum tranſverſa haſta pendentes quatuor Regulares, de cujus Familia erat Beatus, quotidiano proprii Inſtituti habitu non immutato ſuſtinebant. *pag.* 482.

G.

GALERUS rubrus dignitatis Cardinalitiæ Inſigne aliquando extra Urbem Promotis miſſus. *pag.* 49.

GANDULPHI CASTRUM. Vide *Caſtrum Gandulphi*.

GRÆCA LINGUA Evangelium in Miſſa, Papa Sacrum operante, primùm cantabant Monachi Cryptæ Ferratæ, nunc Alumni Collegii Græci. *pag.* 485.

GUBERNATOR URBIS Vice-Camerarius ſedet ad Portam Palatii Vaticani pro Supplicationis directione in Feſto Corporis Chriſti. *pag.* 204. Adſtat in Cubiculo, ubi Papa Faldam accipit. *pag.* 482.

In Supplicatione locum obtinet prope Pontificem. *pag.* 485.

GUBERNATORI Conclavis, & Gubernatori Urbis committitur executio Schedulæ *Motus proprii* ſuper directione Supplicationis in Feſto Corporis Chriſti Apoſtolica Sede vacante. *pag.* 214. Locus & habitus deſignatur. *pag.* 212.

H.

HABITUS Oratoris Bononiæ, quando cum faſciis aureis. *pag.* 204.

HABITUS Advocati Conſiſtorialis in Conſiſtoriis, etiamſi prælatitia dignitate inſigniti, non alius debet eſſe quam Advocatis Conſiſtorialibus communis. *pag.* 222.

HABITUS Viatorius nigri coloris Conſiſtorialibus Advocatis conceſſus. *pag* 221.

HABITUS Conſultorum Sac. Rit. Congr. in Supplicatione ipſo Canonizationis die. *pag.* 482.

HABITU proprii Inſtituti, induti Regulares, Funes Vexillorum ſuſtinent in Supplicatione. *pag.* 482.

HABITUS deferentium intortitia accenſa ante eadem Vexilla. *ibid.*

HABITU inſtar Cubiculariorum indutus Cajetanus Amatus ab Epiſtolis ad Principes, ſtans in planitie Solii reſpondet Inſtantiis ſuper Canonizatione tum in Conſiſtoriis publicis; cum ipſo Canonizationis die. *pag.* 80. 488.

HABITUS Auditoris Rotæ Crucem deferentis ante Papam in Conſiſtoriis ſemipublicis. *pag.* 151. In Baſilica Lateranenſi, a Papa cum Cardinalibus viſitata pro aſſecutione Indulgentiæ. *pag.* 455. In Supplicationibus quæ cum Sacris paramentis peraguntur. *pag.* 485.

HABITUS Scutiferorum, & Cubiculariorum *extra Cameram* juxta nuperam Papæ conceſſionem. *pag.* 484.

HABITUS quorumcumque Ordinum locum habentium in Cappella deſcribitur. *p.* 484. 485. 486.

HABITUS juxta Nationis Ritum non immutatur ab Orientalibus Epiſcopis ſollemni Canonizationi præſentibus. *pag.* 485. Vide *Color*.

HASTAS Baldacchini ſupra Papam deferunt Referendarii per vices mutandi. *pag.* 486.

HASTAS Baldacchini in Supplicatione SS. Sacramenti, quæ fieri contigerit ipſius feſto die apud Vaticanum Apoſtolica Sede Vacante, portant primùm Referendarii, tum Officiales Collegii Sancti Petri, Magiſtri Viarum, Officiales Collegii Sancti Pauli, Natio Florentinorum, & Natio Senenſium. *pag.* 213.

HELVETII. Vide *Milites*.

HIERONYMUS Cardinalis Columna. Vide *Columnenſium Familia*.

HOMILIA, die Natali SS. Apoſtolorum Petri & Pauli habita a SS. D. N. Benedicto XIV. in Baſilica Vaticana inter Miſſarum ſollemnia poſt Canonizationem celebrata. *pag.* 497. *& ſeq.*

HOSPITIUM Pauperum Invalidorum ad magnam Tyberis Ripam ab Innocentio Papa XII. ædificatum floret arte texendi Periſtromata. *pag.* 53.

SACRI HOSPITII MAGISTER Vide. *ſuo loco*.

HYMNUM *Ave maris ſtella*, quem præcinuit Papa in Cappella Sixtina, Cantores proſequuntur deſcendendo in Vaticanam Baſilicam. *pag.* 483. 484.

Eumdem Supplicabundo ritu incedentes cantant utriuſque Cleri Cœtus, dum per deſignatas vias in Vaticanam Baſilicam contendunt, Canonizationis ſollemniis interfuturi. *pag.* 478.

HYMNUM *Veni Creator Spiritus* ferventius orationibus inſiſtendo præcinit Papa, antequam ſuper Canonizatione Sententiam proferret. *pag.* 490.

HYMNUM *Te Deum laudamus* inchoavit Papa, Cantores autem Muſici proſequuti ſunt uſque ad finem; gratias agendo Deo Optimo Maximo, de quinque Beatis Catalogo Sanctorum adſcriptis. *pag.* 493.

In Eccleſia Capuccinorum cantatur idem hymnus eo die, quo Papa Decretum edidit ſuper Canonizatione quandocumque habenda beati Fidelis a Sigmaringa. *p.* 5.

I.

ICHNOGRAPHIA Aulæ pro Congregatione Ordinaria Sacrorum Rituum coram Papa. *pag.* 3.

ICHNOGRAPHIA Aulæ in qua æſtivo tempore fit Conſiſtorium Secretum in Quirinali Palatio. *pag.* 24.

ICHNOGRAPHIA Aulæ Regiæ pro Conſiſtorio publico in eodem Quirinali Palatio. *pag.* 52.

ICHNOGRAPHIA Aulæ Parafrenariorum loco Ducalis, ad Conſiſtoria ſemipublica in Quirinali Palatio. *pag.* 151.

ICHNOGRAPHIA Theatri ad Canonizationem peragendam ſuis numeris diſtincta. *pag.* 462.

ICHNOGRAPHIA ſive delineamentum ſollemnis Equitatus Oratoris Regis utriuſque Siciliæ ad Vaticanum pro pendendo Veſtigali. *pag.* 477.

ICHNOGRAPHIA ſive delineamentum ritus quo Veſtigal Pontifici exhibitum ſit in Aula Regia Palatii Vaticani. *pag.* 478.

CETERA delineamenta ad totius Baſilicæ ornatum ſpectantia, habentur in unum collecta ad calcem hujus Libri.

JEJUNIORUM indictio per Papam facta in primo Conſiſtorio ſemipublico. *pag.* 183.

JEJUNIUM triduanum Chriſtifidelibus indictum a Cardinali Urbis Vicario de mandato Papæ ante Canonizationem. *pag.* 188.

IGNATIUS REALI Cæremoniarum Apoſtolicarum Præfectus, demandante Papa conficit Inſtrumentum ſuper Actis in quinto Conſiſtorio ſemipublico. *pag.* 439.

IGNES FESTI & luminaria pro Electione Regis Romanorum. *pag.* 23.

IGNES FESTI & luminaria ad triduum protracta Canonizationis cauſa. *pag.* 463. 478.

IGNES Miſſiles in Arce Hadriani, *S. Angeli* nuncupata, quater in Anno iterantur. *pag.* 478.

IMPERATOR futurus, Rex Romanorum eligitur Francofurti Franciſcus I. Lotharingiæ Dux, & Hetruriæ Magnus Dux. *pag.* 22. Vide *Rex*.

IMPERIUM Romanum brevi temporis ſpatio bis vacaſſe memoratur. *pag.* 15.

INDULGENTIA Annorum triginta & totidem quadragenarum acquirenda ab iis qui interſunt Proceſſioni *Litaniarum Majorum*, vel *Minorum* in diebus Rogationum, vel Eccleſias viſitant, ad quas iis diebus fit Statio. *pag.* 82.

INDULGENTIA plenaria cum triduano jejunio, & Viſitatione Eccleſiarum pro deliberatione Canonizationis habendæ. *pag.* 188.

INDULGENTIA plenaria pro adſtantibus ſollemni quinque Beatorum Canonizationi. *pag.* 457.

INDULGENTIA plenaria in Miſſa Canonizationis, ſub qua Formula promulgata & a quo. *pag.* 508.

INDULGENTIA Septem annorum & totidem Quadragenarum Viſitantibus quotannis ſepulchra novorum Sanctorum. *ibid.*

INDUMENTA Sacra Papæ eique Miniſtrantium ad Altare, Poſtulantium Canonizationem ære comparata. *pag.* 483.

Hæc unacum aliis donariis fuerunt a Pontifice, Canonizationis ſollemniis expletis, ad ſuam Metropolitanam Bononienſem tranſmiſſa. *pag.* 53.

INSIGNIA Gentilitia ſummi Pontificis infra Proceſtrium in exteriori Templi facie. *pag.* 585. in medio interioris faciei Aram principem reſpicientis. *pag.* 586. in ſtylobatis ad utrumque Throni Pontificis latus. *pag.* 594. In ſtelis lapideis Fornicem Hemiſpherii hinc inde ſuſtinentibus, ad totius Theatri ornatum. *pag.* 595.

INSIGNIA ſeu Stemmata Regularium Inſtitutorum ex quibus Beati inter Sanctos allecti prodierant, aſpiciebantur infra Pontificium Stemma in Fronte Templi externa. *pag.* 585. ſub unoquoque ex ſexdecim loculamentis mediæ Templi navis. *pag.* 590.

INSIGNE ſingulare Dignitatis Cardinalatus, Galerus ſcilicet rubrus Pontificalis mittitur a Papa Cardinali Joanni Theodoro e Ducibus Bavariæ extra Urbem. *pag.* 49.

INSTANTIÆ Regum & Principum, necnon Regularium Ordinum apud Summum Pontificem pro Canonizatione. *pag.* 21. 65. 73. 80. 90. 98. 120. 131. 140. 149.

INSTANTIÆ Summo Pontifici factæ a Cardinali Portocarrero ad poſtulandam Canonizationem Procuratore. Vide *Formula*.

INSTANTIÆ Procuratoris Fiſcalis pro rogitu Inſtrumentorum apud Protonotarios. Vide *Formula*.

INSTRUCTIO Cardinalibus miſſa Suffragium pro Canonizatione laturis in Conſiſtorio Secreto. *pag.* 24.

INSTRUCTIONES a Cæremoniarum Præfecto editæ de iis quæ agenda eſſent in die Canonizationis. *pag.* 457. 460. 464.

INSTRUMENTUM Protonotariorum in Cauſa beati Fidelis a Sigmaringa ſuper Actis in Conſiſtorio ſemipublico de ejus Canonizatione. *pag.* 184.

INSTRUMENTUM aliud in Cauſa beati Camilli de Lellis. *pag.* 275.

In Cauſa beati Petri Regalati. *pag.* 329.

In Cauſa beati Joſephi a Leoniſſa. *pag.* 384.

INSTRUMENTUM Præfecti Cæremoniarum Apoſtolicarum, loco Protonotariorum a Conſiſtorio ſemipublico abſentium in Cauſa beatæ Catharinæ de Ricciis. *p.* 439.

INSTRUMENTUM Protonotariorum ſuper Canonizatione Quinque Sanctorum. *p.* 511.

INTIMATIO de acceſſu Summi Pontificis ad Baſilicam Lateranenſem, pro Indulgentia. *pag.* 454.

INTIMATIO pro acceſſu eadem de cauſa ad Vaticanam Baſilicam. *pag.* 455.

Item ad Eccleſiam S. Mariæ ſupra Minervam loco Liberianæ Baſilicæ. *pag.* 456.

INTIMATIO utrique Clero Urbis pro Supplicatione in die Canonizationis. *pag.* 458.

INTIMATIO omnibus Urbis Eccleſiis pro pulſatione Campanarum ad integram horam in die Canonizationis. *pag.* 459.

INTIMATIO omnibus Cardinalibus, Præſulibus, cæteriſque Romanæ Curiæ Ordinibus de iis, quæ agenda eſſent in die Canonizationis. *pag.* 462.

INTIMATIO peculiaris pro Cardinalibus Sacrorum Rituum Congregationi Præpoſitis. *pag.* 464.

Item alia Conſultoribus ejuſdem Sacræ Congregationis. *ibid.*

JOACHIMUS Cardinalis Portocarrero Procurator Canonizationis, commendatur. *pag.* 461.

JOANNES Theodorus e Ducibus Bavariæ Epiſcopus Leodienſis adlectus in Cardinalium Collegium a SS. D. N. *pag.* 49. Galerum rubrum Pontificalem, & Titulum S. Laurentii in Pane & Perna cum Annulo Cardinalitio abſens ab Urbe recipit per Opitium Pallavicini Abbreviatorem de Parco Majori Allegatum Pontificis. *pag.* 49.

JOANNES Marchio Chiſius, Montorius Patritius Papæ Florerius Major. *pag.* 461.

JOSEPH LIVIZZANI Protonotarius ſupra numerum Sanctitatis Suæ a Supplicibus Libellis commendatur. *pag.* 151.

ITALIA quadrienni Bello vexata conclamat Pontifex unacum Populo ad Deum, ut fieret Pax. *pag.* 22.

JUSTINIANUS Chiapponi Magiſter Cæremoniarum Collector Actorum Canonizationis beatorum Pii V. Andreæ Avellini, Felicis a Cantalice, & Catharinæ de Bononia. *pag.* 25.

L.

LÆTITIÆ ſigna in Eccleſia Capuccinorum pro Decreto Canonizationis beati Fidelis a Sigmaringa, *pag.* 5.

LÆTITIÆ ſigna pro Electione Regis Romanorum. *pag.* 23.

LÆTITIÆ ſigna in pervigilio, & die feſto Sanctorum Apoſtolorum, auctæ ad triduum uſque ob Quinque Sanctorum Canonizationem. *pag.* 478.

LÆTITIÆ ſigna ad intonationem hymni *Te Deum laudamus* poſt publicatam Canonizationis Sententiam . *pag.* 493.

LAICUS nobilior ex Adſtantibus in Pontificiis Cappellis vel publicis Conſiſtoriis ſyrmata utriuſque veſtis Summi Pontificis ſuſtinet , dum Papa pedes incedit . *pag.* 483.

LAICI Principes Solii , ſi id ferat actionis occaſio , magnos Cereos deferunt accenſos ante Papam . *pag.* 484.

LAICORUM Nobilium miniſterio utitur Papa in Divinis , ut aquam ad lotionem manuum ſibi præbeant . *pag.* 496. 510.

LAICORUM Confraternitates pomeridianis horis infra octavam Apoſtolorum ſtatis ſuis quæque diebus ad eam Eccleſiam , ubi mane Miſſa Pontificalis celebrata fuit , procedunt . *pag.* 467. 471. 473. Vide *Confraternitas* .

LAMPADES ex alba cera iugiter ardent coram Sacramento in Cappella Pontificia . *pag.* 206.

Illas Paulus Papa IV. ad majorem Dei cultum excogitavit . *ibid.*

Parare , & accenſas ſervare tenentur ejuſdem Cappellæ Clerici . *ibid.* Vide *Laternæ infra* .

LATERANENSIS Baſilica . Vide *Baſilica* .

LATERNÆ quatuor cum candelis intus accenſis ad quatuor Umbellæ Latera in Proceſſionibus SS. Sacramenti comportandæ ex Decreto Concilii Romani . *pag.* 205.

LATERNIS , Lampadibus , & facibus mirificè diſpoſitis totus in Nocte collucet Tholus Vaticani Templi , recurrente Feſto die SS. Apoſtolorum . *pag.* 478.

LAZARUS Pallavicini . Vide *Pallavicini* .

LECTORES ad vacantem Cathedram in Archigymnaſio Urbis , quomodo eligendi , *pag.* 225. Vide *Examen* .

S. LEO IX. adhuc Pontifex Eccleſiam Tullenſem , cui præfuerat Epiſcopus , retinuit in adminiſtrationem . *pag.* 53.

LEO PAPA IIII. triduanas *Litaniarum* Supplicationes ante Aſcenſionem Domini primus Romæ inſtituit . *pag.* 81.

LEONIANUM Triclinium in foro Lateranenſi a SS. D. N. reſtitutum . *pag.* 9.

LIBROS ad Animarum Curam ſpectantes ſcrutatur Papa in Sacra Viſitatione Baſilicæ Lateranenſis . *pag.* 14.

LIBRUM ſupra ſcabellum poſitum ante ſe habent Cantores *Litanias* Sanctorum infra Actionem Canonizationis decantantes . *pag.* 489.

LIBRUM ante Papam pro intonatione hymni *Ave Maris Stella* . ſuſtinet duobus ex Aſſiſtentibus Præſulibus adjuvantibus Cardinalis Caraſa Epiſcopus Aſſiſtens . *pag.* 483. Hoc idem præſtat , cum Pontifex præcinit hymnum , & Collectam de Spiritu ſancto . *pag.* 490.

LIBRUM ex quo Canonizationis Sententiam Summus idem Eccleſiæ Hierarcha protulit , Senior Epiſcopus Aſſiſtens ſuſtinuit . *pag.* 492.

Ad hymnum *Te Deum laudamus* & Collectam de Sanctis nuper Canonizatis , Epiſcopus Cardinalis Aſſiſtens , ut ſupra . *pag.* 493. 494.

LIBERIANA ſeu Liberii Baſilica *S. Mariæ Majoris* interiùs exteriùſque renovata . SS. D. N. Papæ ſumptu . *pag.* 202. Baſilica S. Mariæ ad Præſepe etiam nuncupata . *ibid.* Pro ea ſubſtituitur Eccleſia S. Mariæ ſupra Minervam , *pag.* 188. 202. 455.

LIBERIANÆ BASILICÆ Capituli in Supplicationibus locus . *pag.* 481.

LIBERIANUS CANONICUS fungitur Officio Subdiaconi in Cappellis Pontificiis . *p.* 484.

LIGNA SACRA quæ ? *pag.* 481. Vide *ÆS Campanum* .

LIGNEÆ Contignationes in Theatro Canonizationis ubi ? & quomodo diſtributæ de Mandato Papæ . *pag.* 451. 595. 596.

LIGNEA receptacula extra gradus Solii Pontificii pro temporariis Cardinalium opportunitatibus conſtructa . *pag.* 593.

LI-

LIGNEUM aliud Cubiculum ad opportunum Suæ Sanctitatis receſſum. *ibid.*

LITANIAE Majores, & Minores a quo primùm inſtitutæ. *pag.* 81.

LITANIAE Sanctorum infra Actionem Canonizationis decantatæ. *pag.* 489.

LITANIARUM Supplicationi præſentibus Indulgentia, Canonizationis cauſa conceſſa. *pag.* 82.

LITERAE datæ a Secretario Congregationis Interpretum Sacri Concilii Tridentini, quibus Epiſcopi intra centeſimum ab Urbe lapidem evocantur ad Canonizationem. *pag.* 23.

LITERAE Encyclicæ Summi Pontificis, quibus ſtatuitur applicatio Sacrificii pro Populo diebus ſaltem feſtis. *pag.* 14.

LITERAE Decretales ſuper Canonizatione beati Fidelis a Sigmaringa. *pag.* 516.
Item beati Camilli de Lellis. *pag.* 529.
Beati Petri Regalati. *pag.* 544.
Beati Joſephi a Leoniſſa. *pag.* 558.
Beatæ Catharinæ de Ricciis. *pag.* 570.

LITERAE ab Electo Romanorum Rege, Imperatore futuro miſſæ ad Summum Pontificem & in Conſiſtorio Secreto recitatæ. *pag.* 22.

LIVIZZANI. Vide *Joſeph*.

LOCUS in Cappellis & Supplicationibus dignior eo quem priùs obtinebant, conſtituitur a Papa Conſiſtorialibus Advocatis. *pag.* 204. 220.

LOCUS Cardinalis Diaconi Evangelium cantaturi ab initio Actus Canonizationis. *pag.* 494.

Locus Viceſgerentis Urbis cum Juſdicentibus in Tribunali Eccleſiaſtico & Civili Cardinalis Almæ Urbis Vicarii a principio Supplicationis. *pag.* 481. Idem in inceſſu, poſt omnes utriuſque Cleri Ordines. *pag. ibid.*

Locus Advocati Conſiſtorialis Inſtantias Cardinalis Procuratoris nomine apud Papam exponentis ipſo Canonizationis die. *pag.* 487.

Locus Oratori Franciæ, quod munus ſibi demandatum nondum palam obiret, in Contignationibus aſſignatus. *pag.* 461. 596.

Locus in iiſdem Oratori Venetiarum attributus, cum & ipſe adhuc in publica pompa Pontificem non inviſiſſet. *pag. ibid.*

Locus item datus Senatori Urbis: Columnenſium Familiæ: Magnatibus, & Matronis ad proſpicienda Canonizationis ſollemnia. *pag.* 461. 596.

Capitulo Vaticano: Convictoribus Seminarii Romani: Convictoribus Collegii Clementini. Portitoribus Oblationum. *ibid.*

Sacri Hoſpitii Magiſtro Duci Guadaneoli. *pag.* 461. 596. Vide *numeros in Ichnographia Theatri*.

Locus item Conſultoribus Sacrorum Rituum Congregationis: Canonizandorum Familiis, & Poſtulatoribus. Vide *Ichnographiam Theatri*.

LOCUM in duodenario Advocatorum Conſiſtorialium numero habentes, ut eo gaudere adhuc poſſint, ſtatuit Conſtitutione edita Benedictus XIV. *pag.* 217. & *ſeq.*

Locum in ipſo Collegio habentes qui ſint? *pag.* 218.

Ad vacantem locum tres nominare, ut unus a Papa ſeligatur, jus eſt ipſi Advocatorum Collegio tributum. *pag.* 219.

Loca in Theatro Canonizationis partitur Pro-Præfectus Palatii de mandato Papæ. *pag.* 461.

Loca intra Theatri confinia nemini attributa abſque Chirographo Magiſtri Sacri Hoſpitii. *pag.* 460.

LUDOVICUS MANFRONI Dux Peditum Generalis. *pag.* 461.

LUDOVICUS VANVITELLI. Vide *Architectus*.

LUMINARIA. Vide *Ignes Feſti*.
LUTHERUS hæreſiarcha realem Chriſti Domini præſentiam in Euchariſtia impudentiſſime negabat. *pag.* 205.
Item: Vicariam Chriſti Perſonam in terris a Romano Pontifice ſuſtineri. *ibid.*

M.

MAGISTER Sacri Hoſpitii Stephanus de Comitibus Dux Guadaneoli Syngraphas diſtribuit pro ingreſſu in Canonizationis Theatrum. *pag.* 460.
Cuſtodias ad Theatri repagula, & loca in Theatro deſignat. *pag.* 461.
Ejus Tubicines primùm dant clangore tubarum ſignum peractæ Canonizationis. *pag.* 460.
Ab ejus nutu & imperio Cuſtodiarum Milites pendent. *pag. ibid.*
Aquam præbet pro lotione manuum in Miſſa SS. D. N. Papæ. *pag.* 496.
MAGISTRI Oſtiarii *de Virga rubea* Crucem Papalem cuſtodiunt. *pag.* 455. 485.
Intortitia a lateribus Baldacchini deferunt accenſa, ſi Proceſſio Corporis Chriſti apud Vaticanum fieri contigerit, Vacante Apoſtolica Sede. *pag.* 213.
MAGNATES. Vide infra *Matronæ*.
MALVEZZI. Vide *Vincentius*.
MANFRONUS. Vide *Ludovicus*.
MANSIONES Principum in Quirinali quæ? & quare ſic appellatæ. *pag.* 81.
MATRONÆ Urbanæ & Exteræ admittuntur in Contignationes ut proſpicere poſſint Canonizationis Sollemnia, mediante Syngrapha a Præfecto Palatii accepta. *pag.* 461.
Excipiuntur a Nobilibus Viris de Familia Pontificis. *ibid.* Vide *Locus*.
MARCHIO *Patritius*. Vide *Joannes*.
Marchio Vaſè Pietramelara. Vide *Tyrrhus*.
MARTYRES qui dicantur? *pag.* 151.
Et qui inter Martyres *vindicati* appellabantur. *ibid.*
Martyribus, etiamſi nullum interveniſſet eorum ope ſignum, cultus exhibebatur. *pag.* 152.
In Martyrum Cauſis quæ Praxis hodierna? *pag.* 153.
MENSA. Vide *Abacus*.
METHODUS ſervanda a Cardinalibus & Epiſcopis in Conſiſtoriis ſemipublicis. *pag.* 100.
MILITES quo modo diſpoſiti in viis, per quas dirigenda erat Supplicatio. *pag.* 479.
MILITES quaternis Ordinibus diſtributi Baſilicam Vaticanam muniunt interius. *pag.* 479.
Milites Helvetii ferreo Thorace, & galea induti partim pro Cuſtodia Summi Pontificis reſervantur: partim Cancellos, ex quibus eſt aditus in Theatrum, tuentur. *pag.* 460.
Milites Armaturæ Cataphracti, & Levis equis inſidentes & in aciem diſpoſiti conſiſtunt in Platea ante Baſilicam ſancti Petri, ipſo Canonizationis die. *pag. ibid.*
MIRACULA beati Fidelis a Sigmaringa interceſſione patrata. *pag.* 4. 522. 523. 588. 589.
Miracula ope beati Camilli de Lellis. *pag.* 10. 537. 538. 589.
Beati Petri Regalati. *pag.* 548. 551. 588. 589.
Beati Joſephi a Leoniſſa. *pag.* 12. 563. 564. 588. 589.
Beatæ Catharinæ de Ricciis. *pag.* 6. 575. 578. 579. 588. 589.
Miraculorum & gratiarum copiâ præſtantes cultum in terris obtinent ampliorem. *pag.* 2.
MISSA non ſemper cum Sollemniis Canonizationum celebrata. *pag.* 495.
Miſſa aliquando in diem ſequentem translata. *ibid.*

Missam celebrat ipso Canonizationis die Benedictus XIV. *pag. ibid.*

MODESTIA in Supplicationibus *Litaniarum Majorum & Minorum* & ipso Canonizationis die servanda de speciali mandato Papæ. *pag.* 83. 459.

MOLARIA Laurentius Peditum Copiarum Tribunus quid pro suo munere egit in pervigilio, & ipso Canonizationis die. *pag.* 461.

MUNUS sibi assignatum Advocati Consistoriales exercent certo stipendio attributo. *pag.* 232.

Extra illud Causarum exterarum Patrocinium suscipere non possunt. *ibid.*

MUNERA. Vide *Donaria*.

N.

B. NICOLAO Albergato Civi & Episcopo Bononiensi cultum ab annis centum & ultra exhibitum approbat Benedictus XIV. *pag.* 7.

Statuam ejus in Liberiani Templi facie tanquam illius Basilicæ Archipresbyteri Cardinalis locari jubet. *pag.* 202.

NOMINA Religiosorum Ordinum qui primam Supplicationis aciem componebant in die Canonizationis. *pag.* 479.

NOMINA Monasticæ Vitæ Professorum, qui secundam. *pag.* 480.

Eorum Collegiorum, qui sub Cruce Cleri Secularis incedebant. *ibid.*

Collegiatarum Insignium, & Patriarchalium Basilicarum Urbis. *pag.* 481.

Nominandi ad vacantem locum in Collegio Advocatorum Consistorialium tres ex Romanæ Curiæ vel alterius loci Ditionis Ecclesiasticæ Advocatis, facultatem tribuit ipsimet Collegio Benedictus Papa XIV. *pag.* 219.

NUMERUM Cardinalium Sixtus Papa V. præfinivit. *pag.* 48.

Numerum Titulorum auxit omnium primus S. Silvester Papa. *pag. ibid.*

NUMERUS Cereorum in Basilica Vaticana ardentium ipso Canonizationis die. *p.* 592.

NUMISMA aureum, argenteumque cum Sanctorum novellorum Imaginibus cusum. *pag.* 511.

Nummi aurei quingenti pro Annulo Cardinalitio olim Cameræ Apostolicæ solvebantur ab hæredibus. *pag.* 47.

NUNCIUM de Electione Regis Romanorum Imperatoris futuri accipit Papa, & Cardinalibus communicat in Consistorio Secreto. *pag.* 22.

O.

OBEDIENTIAM exhibent Cardinales Summo Pontifici ante Consistorium publicum. *pag.* 54. 84.

OBEDIENTIAM præter Cardinales, quando Pontifex est Sacris operaturus, ei præstant ceteri qui sacris induti vestibus locum habent in Cappella Pontificia. *pag.* 487.

OBLATIONES in Missa Canonizationis offerunt Papæ Cardinales Sacræ Rituum Congregationi adscripti. *pag.* 508. 509. 510.

Non exclusis Diaconibus qui sunt in Assistentia Papæ. *pag.* 508.

OBLATIONES exceptæ aliquando extra Missam. *pag.* 495.

OBLATIONUM portandarum Ritus & Cæremoniæ. *pag.* 508.

Oblationum mensæ, & pro earum Portitoribus locus in Theatro. *pag.* 461. Vide *Ichnographia*.

Oblationum Custos a quo destinatus. *pag.* 508.

Oblationum Mensæ Tobaleis albis instratæ & candidis velis tectæ. *pag. ibid.*

In

In Oblationibus reportandis ad menſas Votantes, & Abbreviatores Acolythi Cappellæ deſerviunt. *pag.* 509.

OBLATIONIBUS receptis Papa lavat manus, & Miſſam proſequitur. *pag.* 496.

OCCURSUS trium Cardinalium ultimorum inter Presbyteros Papæ progredienti a parvo Solio ad Altare pro Sacrificio. *pag.* 496.

OCTAVA SS. Apoſtolorum Petri & Pauli ſollemniori quàm antea cultu celebratur quotannis ex SS. D. N. Inſtituto. *pag.* 467.

OCTO primarii Patres ejus Inſtituti ex quo fuit Beatus, ſuperpelliceis induti accenſa deferunt Intortitia ante Vexillum. *pag.* 482.

OCTO Referendarii per vices mutandi haſtas Umbellæ ſupra Pontificem attollunt. *pag.* 486.

ODEUM pro Cantoribus Muſicis Cappellanis Papæ. *pag.* 596.

OFFICIA Vacabilia quæ ſint, & quare ſic appellata? *pag.* 203.

Officia Vacabilia obtinentes quaterni procedunt cum funalibus quadrilibribus accenſis feſto die Corporis Chriſti in Supplicatione. *ibid.* & *pag.* 210. 212.

Officiorum Vacabilium præcedentiam in ipſo eorumdem cœtu definijt Gregorius XIII. *pag.* 204.

OFFICIALES *de Virga rubea*, Vacante Apoſtolica Sede, ſi contingat fieri Supplicatio, de more habenda in feſto Corporis Chriſti, incedere debent a lateribus Baldacchini cum Intortitiis. *pag.* 210. 213.

OLIVERIUS Vide *Joannes*.

OPITIUS Pallavicini. Vide *Pallavicini*.

ORATIO. Vide *Collecta*.

ORATIONES Conſiſtoriales. Vide *Advocatus*.

ORATOR BONONIÆ adeſt in Choro Carthuſianorum, ubi Papa Decretum ſuper cultu beati Nicolai Albergati Civis & Epiſcopi Bononienſis edidit. *pag.* 7.

Togam Senatoriam in Sollemnioribus textili auro conſutam induit ex nupero Summi Pontificis Indulto. *pag.* 204. 482.

Unam ex Haſtis Umbellæ ſupra Sacramentum & Papam delatæ in Supplicatione Corporis Chriſti portat. *pag.* 204.

In Supplicationibus incedit cum Conſervatoribus Urbis ad ſiniſtram Prioris Capitum Regionum. *pag.* 485.

Locum habet in Theatro Canonizationis. Vide *Ichnographiam*. *pag.* 462.

ORATOR Galliarum)
ORATOR Venetiarum) Vide *Locus*.

ORATOR extra Ordinem ad præſentandum Veſtigal pro Regno utriuſque Siciliæ debitum diſcedit e Palatio Farneſiorum. *pag.* 477.

Summo Pontifici illud offert in Aula Regia Vaticani Palatii & quare? *pag.* 478. Vide *Equus*.

ORATORIUM privatum in propria Domo ad Sacrificium celebrandum habent Advocati Conſiſtoriales pro ſe ſuiſque Conſanguineis ſecum habitantibus. *pag.* 233.

ORDO Supplicationis utriuſque Cleri in die Canonizationis. *pag.* 479.

ORDO Equitatus in pervigilio Sollemnitatis Corporis Chriſti *pag.* 203.

ORDO Equitatus Oratoris extra Ordinem ad pendendum Veſtigal pro Regnis utriuſque Siciliæ. *pag.* 477.

ORDO quo e Cappella Pontificia deſcendit in Vaticanam Baſilicam Papa cum Cardinalibus, aliiſque Romanæ Curiæ cœtibus ad Canonizationem peragendam. *p.* 484.

ORDO in Oblationibus deferendis tempore Miſſæ in die Canonizationis. *pag.* 508.

Ordo Subſelliorum in Theatro Canonizationis. *pag.* 593.

ORIENTALES. Vide *Epiſcopi. Habitus*.

ORNATUS Viarum, per quas die Festo Corporis Christi incedit Supplicatio, Cardinales Romæ commorantes suam quisque viæ partem æqualiter sibi obtingentem, ornare studeant. *pag.* 203.

ORNATUS Porticuum Vaticani, & reliqui ambitus apparatum Apostolicarum Ædium Aulæis, ut moris est, reliquum ornatum Cameræ Apostolicæ sumptibus fieri præcipit Benedictus XIV. sua Constitutione perpetuò valitura; si fortè contingat celebrari hujusmodi Processio, Apostolica Sede Vacante. *pag.* 210.

ORNATUS Aulæ ad Consistoria Semipublica habenda in Palatio Quirinali. *pag.* 150.

ORNATUS Vaticani Templi ad Canonizationis Sollemnia. *pag.* 585.

OS APERIRE & OS CLAUDERE novis Cardinalibus quid sit. *pag.* 25.

OS clausum olim Cardinales habebant usque ad secundum vel tertium Consistorium. *pag. ibid.*

OS non aperiebatur nisi auditis Cardinalium Suffragiis. *ibid.*

OS modò prætermissa Suffragiorum latione, ut plurimum novo Cardinali clauditur & aperitur in eodem Consistorio. *pag. ibid.*

OS claudendi, & aperiendi formula. *pag.* 48.

P.

PALLAVICINI Lazarus Archiepiscopus Thebarum commendatur. *pag.* 49.

Cardinalatus Dignitatem recusat. *ibid.*

Laudatus a Papa coram Cardinalibus in Consistorio Secreto *ibid.*

Epigraphe Monumenti ejus memoriæ erecti in Ecclesia sancti Francisci de Paula ad Montes exscribitur. *pag.* 50.

PALLAVICINI Opitius Abbreviator de Parco Majori ablegatus Nuntius ad Joannem Theodorum e Ducibus Bavariæ, ei defert Galerum rubrum Pontificalem & alia Cardinalatus Insignia, *pag.* 49.

PALLIUM Pontificale petere ac postulare unicè spectat ad Consistoriales Advocatos. *pag.* 223.

A Coadjutoribus non petitur nomine proprio. *pag.* 224.

PANES duo magni unus auro, alter argento illiti, & extanti cælatura gentilitiis Pontificis Insignibus ornati offeruntur Papæ a Cardinalibus Presbyteris Sacræ Rituum Congregationi Præpositis. *pag.* 509.

PAPA est visibile Ecclesiæ Caput. *pag.* 2.

Successor beati Petri, & Jesu Christi Vicarius. *pag. ibid. & pag.* 486.

Supremus Ecclesiæ Hierarcha de Servorum Dei Beatificatione & Beatorum Canonizatione unicè decernit. *ibid.*

Gregis Christi Custos. *pag.* 456.

In signum Imperii utitur Regno, & in signum Pontificalis dignitatis utitur Mitra. *pag.* 483.

Unicus veritatis Interpres, & Religionis Antistes. *pag.* 491.

Papa Victor II. Ecclesiam Aicstettensem; Nicolaus II. Florentinam, & Alexander II. Lucanam retinuere cum Pontificatu in administrationem. *pag.* 53.

Papa Nicolaus V. primus inter Pontifices pedibus gradiens publicè per vias Romæ Sacramentum detulit in die festo Corporis Christi. *pag.* 205.

Papa Leo X. Ministrorum humeris subvehi cœpit in Supplicatione ejusdem diei festi. *ibid.*

PAPILIONES & æreæ Campanulæ deferuntur a Basilicis Urbis, & Collegiatis Insignibus in Supplicationibus ante Crucem in signum Matricitatis. *pag.* 481.

PARMENSIS ET PLACENTINUS Ducatus. Vide *Procurator*.

PAROCHI Ecclesiarum Rectores circumpositam collo Sacerdotalem stolam, ut a ceteris de Clero discernantur, Indulto Pontificio deferunt modò in publicis Processionibus. *pag.* 480.

Parochus diebus saltem festis Sacrificium offerre tenetur pro Populo. *pag.* 14.

PATRIARCHARUM Suffragia. Vide *Episcopi*.

PATRITIUS Marchio Joannes. Vide *Joannes*.

S. PAULUS APOSTOLUS. Vide infra *SS. Petrus, & Paulus*.

PAULUS Papa IV. Neapolitanam Ecclesiam non dimisit factus Pontifex. *pag.* 53.

Primus, qui ob defectas senio vires, & ad augendam mysterij majestatem, gestari sella voluit in Supplicatione Corporis Christi. *pag.* 206.

Decrevit, ut Vaticanam Regionem, Urbemque Leoninam, quà Supplicationis pompa circumagitur, expansum latè velum obumbraret. *ibid.*

Ad divini cultus elegantiam lampades excogitavit, quæ cerâ, non oleo concinnarentur, easque ardere in Pontificio Sacello voluit. *ibid.*

PAULUTIUS Cardinalis Fabritius Sacri Collegij Decanus Ecclesiam Titularem SS. Joannis, & Pauli pene a fundamentis restituit. *pag.* 48.

PAULUTIUS Cardinalis Camillus Consistorio Secreto primùm interest. *pag.* 25.

Os ei clauditur; *ibid.* & aperitur in eodem Consistorio. *pag.* 32.

Omnium primus juxta novissimum SS. D. N. Papæ Decretum absolvitur a Vinculo Ecclesiæ in Partibus Infidelium existentis, quo tenebatur ante Promotionem. *pag.* 51.

Habet in Titulum Ecclesiam SS. Joannis, & Pauli ab Auunculo suo restitutam. *pag.* 48.

PERISTROMATA mira arte elaborata in Hospitio Pauperum Invalidorum ad Tyberis Ripam inspiciuntur appensa ad Parietem Aulæ Parafrenariorum in Quirinali Palatio. *pag.* 73.

Contexta hæc fuerant jussu Papæ, qui post Canonizationem illa misit Bononiam, ut iis convestirentur parietes, qui Chorum Metropolitanæ ambiunt. *ibid.*

SS. PETRUS, ET PAULUS Apostolorum Principes, sunt Almæ Urbis Romæ Patres, & veri Conditores. *pag.* 458.

Octiduo eorum Festum diem cum Cappella & Missa Pontificali in designatis Ecclesiis habenda sollemnius celebrari voluit Benedictus XIV. Vide *Constitutio*.

Ecclesiæ in Urbe monumento aliquo, vel ipsorum Apostolorum Reliquiis celebriores, quæ sint? Vide *Ecclesia*.

S. Petri ænea Statua in Basilica Vaticana, quomodo ornata in die Canonizationis. *pag.* 478. 591.

S. PIJ V. lapideum simulacrum præter alia quædam super faciem Liberiani Templi statuitur. *pag.* 202.

Ejus Canonizationem Clemens Papa XI. celebravit. *pag.* 25.

PLUVIALIS usum habent Advocati Consistoriales in die Coronationis Romani Pontificis, & in die, qua novus Pontifex Basilicæ Lateranensis possessionem adit *pag.* 221.

Pluviale tamen induunt transversum, ita ut pars aperta Pluvialis remaneat super humerum dextrum; & supra Pluviale circa collum deferunt Caputium de more. *ibid.*

PLUVIALI, Mitra, & Amictu utuntur in Cappellis Pontificiis Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, & Abbates Generales Ordinum locum habentes in eis. *pag.* 463. 485.

PONTIFICES Summi, qui Ecclesias quibus ante Pontificatum præfuerant Episcopi, retinuere tanquam Administratores. *pag.* 53.

PONTIFICES Romani quo ritu Sacramentum deferunt in die festo Corporis Christi. *pag.* 205. 206.

A PONTIFICIBUS Romanis Vicariam Chriſti Perſonam in terris ſuſtineri negabat Lutherus *pag.* 205.

POPULI concurſus ad Eccleſias, ubi propoſitum erat publicæ venerationi SS. Sacramentum, pro Indulgentia. *pag.* 455.

POPULORUM finitimis ex Oppidis, & Nobilium Advenarum adventus in Urbem pro Canonizatione *pag.* 461.

POPULUS ROMANUS magno hominum comitatu viſitat Baſilicam Lateranenſem, in qua Capita SS. Apoſtolorum Petri & Pauli coluntur, redeunte octavo die feſti eorumdem Apoſtolorum. *pag.* 467.

PORTITORES Oblationum pedem Papæ oſculantur. *pag.* 509.

Locum habent in Theatro Canonizationis prope ipſarum Oblationum menſas. *pag.* 462. 593.

POSTULATA Regum, & Principum ad Papam pro Canonizatione. *pag.* 21.

POSTULATORES ſimul conveniunt ad deliberandum de ſumptibus in apparatum Canonizationis faciendis. *pag.* 22.

POSTULATORIBUS ſignificat Papa, ne parcant ſumptui, ut apparatus ſplendore, & magnificentia antecelleret præteritas Canonizationes. *pag.* 21.

POSTULATORIBUS, quæ proximæ erant Pontificio Solio, contignationes traduntur, ita mandante Papa. *pag.* 596.

PRÆCEDENTIAM Officiorum Vacabilium intra ipſum eorumdem cœtum definijt Gregorius XIII. *pag.* 204.

PRÆCEDENTIAM inter Signaturæ Juſtitiæ & Gratiæ Votantes habet, qui prior fuerit in alterutrum Tribunal adlectus. *pag.* 466. Vide *Decretum. Locus.*

PRÆCO in pervigilio, & ipſo Feſto die SS. Apoſtolorum citat coram Papa, dum progreditur in Cappellam, eos omnes qui annuum pendere veſtigal tenentur. *pag.* 476. 482.

PRÆFECTUS Palatii Apoſtolici in pervigilio Feſti Corporis Chriſti equitando inſpicit apparatum viarum, per quas die poſtero mane tranſitúra erat Supplicatio. *p.* 203.

Sedet apud Portam Palatii, ut Supplicationem dirigat. *pag.* 204.

PRÆFECTUS CUBICULO Papæ locum habuit in Conſiſtoriis ſemipublicis. *pag.* 151.

PRÆFECTUS EQUILI Apoſtolico juſſu Pontificis mittit Rhedam Epiſcopis Orientalibus Romæ exiſtentibus, ut Conſiſtoriis, aliiſque publicis Actionibus intereſſe poſſint. *pag.* 150.

PRÆLATORUM Ordines locum in Conventibus publicis habentium recenſentur. *p.* 482.

PRÆLATORUM frequentia ad Supplicationem in die feſto Corporis Chriſti. *pag.* 204.

PRÆLATUS ſi ſimul fuerit Advocatus Conſiſtorialis, officium Decanatus non obtinebit. Vide *Advocatus. Decanatus.*

PRESBYTER Cardinalis antiquior Acerram porrigit Pontifici, ut is thus injiciat in Thuribulum. *pag.* 483.

PRESBYTERI antiquioris vices ſupplet Cardinalis Burgheſius in Aula Sacrarii ipſo Canonizationis die. *ibid.*

PRESBYTERIUM recipit Papa a Cardinali Archipresbytero, & Canonicis Baſilicæ Vaticanæ Sacrario Præfectis. *pag.* 515.

Presbyterium erogat Pontifex in Clericos, novum ſcilicet numiſma cum novorum quinque Sanctorum Imaginibus. *ibid.*

PRINCIPES Solij Comeſtabilis Columna Conſiſtoriis publicis adſtat. *pag.* 52. 53. 81.

PRINCIPUM Inſtantiæ pro Canonizatione. Vide *Inſtantiæ. Poſtulata.*

PRINCIPUM Manſiones in Quirinali quæ ſint? & quare ſic appellaræ. *pag.* 81.

PRIOR Diaconorum Cardinalium utitur Baculo in ſignum juriſdictionis, cum ad Portam Palatii ſedet pro Supplicationis directione. *pag.* 204. Vide *Diaconus Cardinalis.*

PRO-

PROCESSIO in die S. Marci ob coortam tempeſtatem prætermittitur. *pag.* 83.
PROCESSIONI LITANIARUM majorum, & minorum qui interſunt, iis Indulgentiam concedit Papa. Vide *Indulgentia*.
PROCESSIONIS in feſto Corporis Chriſti Inſtitutio non ſine ſuperno Dei afflatu. *p.* 205.
PROCESSIONIS hujuſmodi ritus apud Vaticanum. *pag.* 204.
PROCESSIONIS ordo ad comportanda quinque Canonizandorum Vexilla in Baſilicam Vaticanam ipſo Canonizationis die. *pag.* 479. & ſeq.
PROCURATOR Canonizationis, ut plurimum eligitur Nepos Summi Pontificis. *p.* 461. Vide *Cardinalis Portocarrero*.
PROCURATOR Fiſcalis Cameræ Apoſtolicæ inſtat apud Protonotarios in Conſiſtoriis ſemipublicis ut Inſtrumenta conficiant de Actis in eiſdem. *pag.* 183. 274. 329.
PROCURATOR Fiſcalis Cameræ in pervigilio Feſti SS. Apoſtolorum Petri, & Pauli proteſtatur pro Parmenſi, & Placentino Ducatu, Papa ab Aula Paramentorum ad Cappellam progrediente pro Veſperis. *pag.* 476.
PROMOTOR Fidei ex Advocatorum Conſiſtorialium Collegio ſeligi debet in poſterum. *pag.* 231.
Promotoris Fidei munus ſe obtinuiſſe in Minoribus teſtatur Papa. *pag. ibid.*
Promotoris Fidei, & Advocati Fiſci munera olim conjunctim geſta, ut in poſterum ſeparatim conferantur, ſtatuit Benedictus XIV. *pag.* 231. 232.
PROMOTUS ad Cardinalatum etiamſi Epiſcopus fuerit, Annulum deponere debet, donec alterum novæ dignitati debitum accipiat. *pag.* 47.
Vide *Annulum*. *Inſignia*. *Titulus*.
PRO-REGES Neapolitani Roma tranſeuntes Neapolim hoſpitantur in ædibus Pontificiis. *pag.* 81.
PROTESTATIO Vide ſupra *Procurator*.
PROTODIACONUS. Vide *Prior Diaconorum*. *Diaconus Cardinalis*.
PROTONOTARII Apoſtolici Conſiſtorio ſemipublico præſentes rogantur, ut Tabulas publicas conficiant de iis, quæ acta in eo ſunt. Vide *Inſtrumentum*. *Inſtantia*. *Procurator*.
Protonotariorum Decanus, cum ii monentur ut Tabulas conficiant, Collegii nomine reſpondet *Conficiemus*. *pag.* 184. 275. *& alibi*.
Protonotariorum abſentium a Conſiſtorio vices ſupplet Cæremoniarum Præfectus, in acta referendo quod in quinto Conſiſtorio ſemipublico factum fuit pro Canonizatione beatæ Catharinæ de Ricciis. *pag.* 439.
Protonotariorum Collegium ſex tantummodo Perſonas idoneas ad Lauream Doctoratus in ſingulis annis promovere poteſt. *pag.* 227.
In Protonotariorum ſcamno ſedet ex ſpeciali Pontificis gratia Theodorus Buccapadulius. Vide *Buccapadulium*.
PYRRHUS Marchio Vasè Pietramelara Pontificio Equili Præfectus commendatur. *pag.* 150.

R

REDITUS Summi Pontificis in Urbem e Gandulphi Caſtro. *pag.* 149.
REFERENDARII utriuſque Signaturæ Umbellam deferunt in die Canonizationis ſupra Papam Rocchetto, & ſuperpelliceo induti. *pag.* 485.
Canonizationis Solemniis interſunt. *pag.* 463. 484.
Inter Referendarios locum obtinent ii Canonici trium Patriarchalium, qui munus Presbyteri Aſſiſtentis, Diaconi, vel Subdiaconi obeunt in Cappella Pontificia. *pag.* 484.

REFERENDARII Baldacchinum portant ſupra Sacramentum in Proceſſione Corporis Chriſti. *pag.* 204.

Unde, & quoto loci ſpatio id obire munus teneantur, ſi Sedes Apoſtolica vacet, indicatur. *pag.* 213.

REGINA. Vide *Svecorum Regina*.

REGNI utriuſque Siciliæ Vectigal. Vide *Orator. Rex. Vectigal*.

REGNUM Pontificium Tiara eſt. *pag.* 483. Eo utitur Papa in ſignum Imperii. *ibid.* Vide *Tiara*.

RELATIO de Cauſis Canonizandorum, quæ eſſe ſolet Cardinalis Congregationis Sac. Rit. Præfecti vel antiquioris in eadem Sac. Congregatione, fit a Papa in Conſiſtorio ſecreto. *pag.* 24.

RELIQUIÆ beati Fidelis a Sigmaringa publicæ venerationi propoſitæ in Ara Principe Templi Capuccinorum, dum Pontifex in ea Sacrificium offert. *pag.* 3. & 4.

RELIQUIAS Sanctorum in pegmate intra Templum Lateranenſe aſſervatas propius inſpicit Papa, veneratur, exoſculaturque in Sacra Viſitatione illius Baſilicæ. *pag.* 8.

REPAGULA, & Cancelli ad cuſtodiam Theatri Canonizationis. *pag.* 460. Vide *Ichnographiam Theatri*.

RERUM parandarum pro Canonizatione curam inter ſe partiti ſunt Poſtulatores in peculiari conventu. *pag.* 22.

RESPONSA Cajetani Amati Epiſtolarum ad Principes a Secretis, ad Inſtantias Advocatorum Conſiſtorialium in Conſiſtorio publico. *pag* 80. 98.

RESPONSA ad Inſtantias in die Canonizationis. *pag.* 488. 490. 491.

REVERENTIA quæ Papæ fit a Cardinalibus in Conſiſtorio publico. *pag.* 54. 84.

Quo modo, & a quibus præſtita in die Canonizationis. *pag.* 487.

REX Magnæ Brittaniæ Jacobus III. præſens, Canonizationis Sollemnia ſua pietate ornat. *pag.* 462.

Suggeſtus eminens, & conſueto amplior Ei, & Regio Filio Duci Eboracenſi comparatur. *ibid.*

REGIS Romanorum Electionem ſignificat Papa Cardinalibus in Conſiſtorio ſecreto. *pag.* 22.

Litteras ab eo acceptas recitari præcipit a Cajetano Amato Brevium Apoſtolicorum ad Principes a Secretis. *ibid.*

Cappellam in gratiarum Actionem cum Sollemni Miſſa habendam indicit. *ibid.*

Luminaria ob id biduo, & alia lætitiæ ſigna. *pag.* 23.

Cardinales rubro colore etſi Adventus tempore, tota die utuntur. *pag.* 23.

REGIS utriuſque Siciliæ Caroli Sebaſtiani Borbonii Hiſpaniarum Infantis Adventus in Urbem memoratur. *pag.* 476.

Vectigal ejus nomine oblatum pro Regno utriuſque Siciliæ. *ibid.*

REGUM & Principum preces pro Beatorum Canonizatione. *pag.* 21.

S.

SACELLUM Columnenſium in Lateranenſi Baſilica ſelectum a Papa, ut pro Defunctorum Animabus abſolutionem faceret in Actu ſacræ Viſitationis. *pag.* 7. & 8.

SACELLUM Corſinum in eadem Baſilica viſitat Papa, & dignis laudibus extollit. *p.* 8.

SACRA Olea, rectene aſſervarentur inſpicit Papa in Baſilica Lateranenſi. *pag.* 8.

SACRAMENTUM Euchariſticum in ſua Cuſtodia ſervatum, in Lateranenſi Baſilica tempore Viſitationis inſpicit Papa. *pag.* 8.

SACRAMENTUM Euchariſticum publicæ venerationi expoſitum pro quadraginta horarum oratione in deſignatis Urbis Eccleſiis quotidie inviſit Pontifex: raro pietatis exemplo. *pag.* 15.

SACRAMENTUM in Archipresbyterali Templo Caſtri Gandulphi ad publicas preces habendas pro imminenti Canonizatione juſſu Pontificis ibi commorantis, triduò exponitur . *pag.* 99.

SACRAMENTUM a ſe conſectum in feſto die Corporis Chriſti defert Pontifex per ſtata Proceſſionis loca in Baſilicam Vaticanam. *pag.* 203.

SACRAMENTUM in ipſius Feſto publicè per vias pedibus gradiens primus Romæ detulit Nicolaus. V. *pag.* 205.

SACRAMENTUM Miniſtrorum humeris ſubvecti, atque in ſublimi ſella compoſiti deferunt Romani Pontifices & quare? *ibid.*

SACRAMENTUM in die feſto Corporis Chriſti, ſi contingat hujuſmodi ſollemnitas Apoſtolica Sede Vacante, deferetur in Supplicatione apud Vaticanum de more celebranda a Patriarcha ſive Archiepiſcopo, vel Epiſcopo quem Cardinales tunc in quolibet Ordine Priores, & S. R. E. Camerarius triduò ante deſignaverint. *pag.* 209.

SACRAMENTUM in Patriarchalibus Baſilicis Urbis juxta morem antiquitùs traditum publicæ venerationi exponitur, antequam a Summo Pontifice ultima ſuper Canonizandis proferatur Sententia . *pag.* 188. 200.

SACRAMENTUM Auguſtiſſimum triduò publicæ venerationi propoſitum hac de cauſa in Lateranenſi Baſilica viſitat Papa cum Cardinalibus . *pag.* 454.

Idem exequitur in Vaticana Sancti Petri Baſilica. *pag.* 455.

Et in Eccleſia S. Mariæ ſupra Minervam Liberianæ Baſilicæ ſubſtituta . *ibid.*

SACRAMENTUM Venerabile publicæ venerationi expoſitum in Baſilica Vaticana ipſo Canonizationis die Papa de ſellari deſcendens viſitat, & erat ante illud cum Cardinalibus ceteriſque Eccleſiaſticis Ordinibus, priuſquam Canonizationis Theatrum petat. *pag.* 487,

SACRA VASA ad Miniſterium. Vide *Vaſa.*

SACRIFICIUM Deo offert Papa antequam Decreta ſuper Canonizatione Beatorum publicari permittat . *pag.* 4. 5. 6. 11. 16.

SANCTORUM Canonizatorum nomina poſt latam a Papa de eorum ſanctitate Sententiam primus omnium invocat Cardinalis Diaconus a dextris Pontificis Aſſiſtens. *p* 493.

SANCTORUM novellorum nomina addita in Confeſſione a Cardinali, ut ajunt Evangelij, cantantur . *pag.* 494.

Et a Papa in abſolutione generali ſupra Populum . *ibid.*

SARCOPHAGUS ex porphyrite translatus e Pantheon pro Cuſtodia Cadaveris Clementis Papæ XII. in Sacellum Corſinum apud Lateranum . *pag.* 8.

SCHEDULA . Vide *Formula.*

SCHOLA Cantorum Cappellanorum Pontificis quem occupet locum in Proceſſione. *pag.* 484.

Ab eo qui eſt a SECRETIS Brevium Epiſtolarum ad Principes, Literæ Regis Romanorum Imperatoris futuri ad Summum Pontificem tranſmiſſæ, juſſu Sanctitatis Suæ leguntur coram Cardinalibus in Conſiſtorio ſecreto . *pag.* 22.

Inſtantiis Advocatorum Conſiſtorialium ſuper Canonizatione in Conſiſtoriis publicis reſponſum datur nomine Papæ . *pag.* 80. 98.

Advocato Conſiſtoriali inſtante pro Cardinali ad poſtulandam Canonizationem Procuratore tertiò reſpondetur Pontificis nomine inter Canonizationis Actum . *pag.* 488. 490 491.

Cappâ rubrâ inſtar Cubiculariorum ipſe ſemper indutus aſſiſtit . *pag.* 80. 488.

Qui eſt a SECRETIS Congregationis Interpretum Sacri Concilij Tridentini evocat in Urbem juſſu Pontificis Epiſcopos intra centeſimum lapidem commorantes, ut

Consilio grave Canonizationis negotium juvarent suo, ejusque majestatem augerent præsentia. *pag.* 23.

SEDES APOSTOLICA. Vide *Vacatio*.

SELLA GESTATORIA, seu

SELLARI defertur Papa in Consistoria publica. *pag.* 53. 84.

In Vaticanam Basilicam SELLA quoque in sublimi delatus descendit ipso Canonizationis die. *pag.* 486.

In SELLA quoque compositus exiit ad primas Vesperas SS. Apostolorum Petri & Pauli canendas in Sacello Sixtino Palatii Vaticani. *pag.* 476.

SELLA vectus dum post Vesperas rediret in Paramentorum Aulam, Vectigal sibi & Apostolicæ Sedi debitum pro Regno utriusque Siciliæ accepit ab Oratore extra ordinem Regis nomine oblatum. *pag.* 478.

SENATOR URBIS primam Baldacchini hastam sustinet in Supplicatione die festo Corporis Christi, Sacramentum deferente Papa. *pag.* 204.

SENATOR, Conscripti, & Centuriati e Romano Populo post meridiem visitant Basilicam Lateranensem veneraturi Sanctorum Apostolorum Capita in die Festi eorum Octava. *pag.* 467. 471.

SENATOR locum habet in Contignationibus Theatri. *pag.* 461. Vide *Ichnographiam*

SENTENTIA Canonizationis. *pag.* 492.

SEPULCHRA Sanctorum Canonizatorum Visitantibus die ipsorum Natali Indulgentiam septem Annorum quotannis concedit Papa. *pag.* 508.

Vide *Indulgentia.*

SEPULCHRUM Clementis XII. Prædecessoris sui visitat Pontifex, & ejus animæ adprecatur pacem. *pag.* 8.

SEPULCHRUM Romanis Pontificibus non alibi, quàm in Basilica Vaticana per primum eumque solidum ab obitu annum constituitur. *ibid.*

SIXTUS Papa V. certum Cardinalium numerum constituit *pag.* 48.

SOLUTIO a Vinculo Ecclesiæ, si fortè ante promotionem novus Cardinalis eo tenebatur, exprimenda modò est, in assignatione, quæ ipsi fiet a Papa Tituli, seu Diaconiæ. *pag.* 51

SOLIUM parvum Pontificium ad Horam Tertiam Canonicam cantandam; & ad preces præparatorias pro Missa a Papa legendas. *pag.* 495. 592.

SOLIUM Pontificium, quo in loco erectum intra Canonizationis Theatrum. *pag.* 593.

SOLIUM Romani Pontificis est beati Petri Cathedra. *pag.* 487.

STATUA ÆNEA S. Petri in Basilica Vaticana. *pag.* 478. 591.

STATUÆ Canonizatorum albo nigroque colore subobscurè pictæ quibus in loculamentis inferioribus mediæ Navis Basilicæ collocatæ. *pag.* 590. 591.

STATUÆ Fundatorum alicujus Instituti Regularis e lunensi marmore in inferioribus loculamentis in medio Navis Vaticani Templi. *pag.* 590.

STATUIS quatuor sanctorum Pontificum, & duorum Archipresbyterorum Cardinalium Basilicæ Liberianæ nova Templi facies ornatur. *pag.* 202.

SUBDIACONI munus in Cappellis Pontificiis Canonicus Liberianæ Basilicæ exercet. *pag.* 484.

SUBDIACONUS Apostolicus Auditor Rotæ ministrat Papæ Sacris operanti. *pag.* 485. Vide *Auditores Rotæ. Crux. Habitus.*

SUBSELLIORUM triplex ordo in Theatro Canonizationis. *pag.* 593.

SUBSELLIORUM & areæ ornatus in Theatro. *pag. ibid.*

SUECORUM Regina Christina Alexandra adfuit sub Clemente IX. Canonizationis Sollemniis sublimi in Thalamo. *pag.* 495.

SUFFRAGIUM, qua methodo tulerunt Cardinales in Consistoriis semipublicis pro quinque Beatorum Canonizatione. *pag.* 100.

SUF-

SUFFRAGIUM ſcriptum & ſubſcriptum, ut in Tabulario Congregationis Sacrorum Rituum ſervari poſſet, ſinguli a Conſiſtorio exeuntes tradidere Magiſtris Cæremoniarum. *pag.* 101.

SUFFRAGIUM proprium Abſentes etiam a Conſiſtorio mittunt Secretario Congregationis Sac. Rituum. *pag.* 189. Vide *Cardinalium Suffragia. Epiſcopi. Orientales.*

SUPERPELLICEUM induunt ſupra Rocchettum Referendarii in die Canonizationis. *p.* 484.

SUPPLICATIO *Litaniarum Majorum* ab Eccleſia S. Marci ad Baſilicam Vaticanam omiſſa ob coortam tempeſtatem. *pag.* 83.

SUPPLICATIO in die Feſto Corporis Chriſti peracta a Papa paucis narratur. *pag.* 203.

SUPPLICATIO utriuſque Cleri ipſo Feſto die Corporis Chriſti, ſi contingat vacare Sedem, apud Vaticanum peragi debet ex more. *pag.* 207,
Vide *Sacramentum. Papa.*

SYNGRAPHAS pro ingreſſu in Theatrum Canonizationis ſingulis diſtribuit Magiſter Sacri Hoſpitij. *pag.* 460. Vide *Præfectus Palatii. Magiſter Sacri Hoſpitii.*

T.

TABERNACULUM cum Hoſtia imponitur Thalamo, ſuper quo provolutus in genua innixuſque Scabello bajulatur Papa in Proceſſione diei Feſti Corporis Chriſti. Vide *Thalamus.*

TABULÆ æneo colore Canonizandorum Miracula repræſentantes in Baſilicæ Vaticanæ ornatu. *pag.* 588. 589. 590.

TABULÆ Virtutum inſtar Signorum in loculamentis ſuperioribus Templi, vel ſuper columnarum epiſtylia diſpoſitæ. *pag* 590. 591.

TABULA ceteris grandior cum quinque Beatorum Imaginibus ad vivum expreſſis in Templi facie appenſa. *pag.* 585.

TANARIO Sebaſtiano Cardinali Sacri Collegii Decano Elogium marmore ſculptum in Templo beatæ Mariæ de Victoria tranſcribitur. *pag.* 50.

TEMPESTAS repente coorta impedit in die ſancti Marci Supplicationem generalem utriuſque Cleri. *pag.* 83.

TEMPLI VATICANI, & Tholi ſuperextans Corona interior, nunc primùm peragendæ Canonizationis cauſa ſerico villoſo rubro univerſa veſtitur. *pag.* 587. Vide *Ornatus*

TESSERÆ SCUTARIÆ. Vide *Inſignia.*

THALAMO incumbentes & genuflexi circumgeſtantur hodie Romani Pontifices in Supplicatione Corporis Chriſti. *pag.* 206.

THALAMUS ad proſpiciendam Canonizationis celebritatem in Theatro pro Svecorum Regina olim comparatus. *pag.* 495.

THEATRI Canonizationis in Vaticana Baſilica erecti apparatus deſcribitur. *pag.* 592. *& ſeq.*

Theatri Ichnographia ſuis diſpertita numeris. *pag.* 462.

Theatri Cuſtodia Magiſtro Sacri Hoſpitii Guadaneoli Duci committitur. *pag.* 460.

Theatri loca partitur de mandato Papæ Cardinalis Pro-Præfectus Apoſtolico Palatio. *pag.* 461.

THEODORUS. Vide *Buccapadulius.*

THESAURARIUS Cameræ Apoſtolicæ Ioannes Baptiſta Meſmer, & Auditor Generalis ejuſdem Cameræ Flavius Chiſius, quem obtinent locum in Supplicatione. *p.* 486. & in Theatro Canonizationis. *pag.* 593.

THIARA Pontificis triplici corona componitur. *pag.* 483.

Communius dicitur Regnum, & eâ utitur Papa in ſignum Imperij. *ibid.*

Thiaras, & Mitras gemmis margaritisque pretiosissimis ornatas Cappellani communes & intimi deferunt in Supplicatione . *pag.* 484.

THOLUS Templi Vaticani multis lampadibus & facibus totus collucet sub noctem in pervigilio, & festo die SS. Apostolorum . *pag.* 478. Hujus Ichnografia . *ibid.*

THORACE ferreo & galea induti milites Helvetii Pontificem tuentur, & Cancellos ex quibus est aditus in Theatrum, custodiunt . *pag.* 460. 486.

THRONI Pontificii apparatus . *pag.* 593. Moles . *pag.* 595.

Throni Pontificii latus utrumque solida Religionis & Iustitiæ Simulacra exornabant. *pag.* 594. Vide *Solium* .

THYMIAMATERIUM ante Crucem Acolythus Apostolicus motat. *pag.* 485.

TINTINNABULUM pulsat ultimus Diaconorum Cardinalium in Consistorio secreto, ut Cæremoniarios accersat . *pag.* 47. Vide *Æs campanum* . *Diaconus Cardinalis* .

TITULUS idem ac *Memoria* seu Ecclesia . *pag.* 47. & 48.

Dicitur a Crucis signo, quod primò erigitur in loco, quem Deo dicare intendimus. *ibid.*

Titulorum ante Sixti V. tempora numerus varius & incertus . *ibid.*

TITULUS differt a Diaconia. *ibid.* & non assignatur nisi Presbyteris Cardinalibus . *pag.* 48.

Quo ritu Titulum committat Papa Cardinali præsenti in Consistorio . *pag.* 47.

Aliquando assignatus absentibus & peregre commorantibus . *pag.* 49.

Quando Cardinali committitur Titulus, si fortè alicui Ecclesiæ præfuerit Antistes, solvendus est a Vinculo illius Ecclesiæ etsi in partibus Infidelium existentis . *pag.* 51.

Vide *Annulus. Diaconia . Insignia .*

TORMENTA BELLICA Majora, & minora, transgrediente Legato extra ordinem ad solvendum Vectigal misso per Pontem in Regionem *Burgi* disploſa in Arce S. Angeli . *pag.* 477.

In die Canonizationis ad initium hymni *Te Deum* exonerantur similiter ab ipsa Adriani Mole, & a Libratoribus Militum Helvetiorum in Area Vaticana . *p.* 460. 493.

TRIA Joannes Andreas Archiepiscopus Tyri Notis illustravit Platum de Cardinalis dignitate . *pag.* 49.

TRICLINIUM Leonis III. restitutum . *pag.* 9.

TRIGONUM Deificæ Trinitatis symbolum . *pag.* 585.

TUBICINES Magistri Sacri Hospitii primum dant signum Tubarum clangore peractæ Canonizationis . *pag.* 460.

Locus eorum in Basilica est prope beati Petri Æneum Simulacrum . *ibid.*

TYMPANOTRIBÆ & Tubicines Senatus Populique Romani prope majus Templi ostium consistunt, daturi & ipsi Signum perfectæ Canonizationis . *pag.* 460.

V.

VACABILIA Officia quæ sint, & quare ita nuncupentur ? *pag.* 203.

Vacabilia Officia obtinentes intersunt Processioni apud Vaticanum in die Corporis Christi cum Intortitiis . *pag.* 204.

Etiamsi contigerit Vacatio Apostolicæ Sedis . *pag.* 210. 212.

De *Virga rubea* qui nuncupantur, quando inserviant extra Cappellam Pontificiam . *pag.* 455.

Processioni & ipsi cum intortitiis interesse debent, & a lateribus Baldacchini incedere, si occurrat Sollemnitas Corporis Christi Vacante Sede . *pag.* 213.

VACABILIUM Officiorum inter ſe præcedentia. *pag.* 204.
VACAT Sedes Apoſtolica ad ſex menſes. *pag.* 2. 15. Vide *Conſtitutio*.
VACAT iterum Romanum Imperium in : brevi temporis intervallo. *pag.* 15.
VACATIONE Cathedræ in Romano Archigymnaſio occurrente. Vide *Examen*.
VACANTE loco in Advocatorum Conſiſtorialium Collegio; quid ipſi Collegio tribuatur? *pag.* 218. Vide *Advocatus*.
VASA SACRA. Vide *Abacus*. *Sacra Vaſa*.
VASE PIETRAMELARA. Vide *Pyrrhus*. *Præfectus Equili*.
VATICANA BASILICA omnibus præfertur gloria, & Dignitate. *pag.* 17.
In Vaticana Baſilica formales Servorum Dei Beatificationes habendas eſſe decrevit Alexander PP. VII. *pag.* 17. *& ſeq.*
Canonizationes extra illam in poſterum non celebrandas, edita Conſtitutione ſtatuit Benedictus XIV. *pag.* 18, *& ſeq.*
Unica apud illam ut deinceps celebretur Proceſſio, alia Conſtitutione decernit SS. D. N., ſi Corporis Chriſti Feſtum inciderit, vacante Apoſtolica Sede. *pag.* 206. *& ſeq.*
Vaticana Baſilica publicæ venerationi Sacramentum triduò proponit ob futuram Canonizationem *pag.* 189. 455.
Eſt omnium Eccleſiarum caput, ſpeculum & exemplar. *pag.* 585.
Fuit a Magno Conſtantino ædificata *ibid.*
Nihil ea magnificentius, nihil elegantius aut inveniri aut excogitari poteſt. *pag. ibid.*
VECTIGAL pro Regnis utriuſque Siciliæ debitum penditur in pervigilio SS. Apoſtolorum. *pag.* 476.
Vel quandocumque, & ubicumque Summo Pontifici placuerit. *pag.* 476.
VECTIGALIUM ſolutioni obnoxii citantur a Præcone coram Papa. *pag.* 476.
Contra non ſolventes proteſtatur Fiſcalis Cameræ. *ibid.*
VESPERÆ in pervigilio Feſti Corporis Chriſti celebratæ in Sacello Palatii Quirinalis. *pag.* 202.
VESPERÆ in pervigilio SS. Apoſtolorum non in Vaticana Baſilica, ſed in Sacello Sixtino Palatii celebrantur, & quare? *pag.* 476.
VESTES SACRÆ in Canonizationis Sollemniis adhibendæ Poſtulantium Canonizationem pecuniâ comparantur. *pag.* 483.
VEXILLA adſcribendorum Catalogo Sanctorum ſupplici ritu delata in Baſilicam Vaticanam *pag.* 482.
Appenſa in Proceſtriis ſub Tholo Vaticani Templi. *pag.* 596.
VEXILLUM Beati Fidelis elevatur ultra ſupercilium Solii Pontificii inter lucidas nubes. *pag.* 594.
VEXILLORUM haſtæ a quibus delatæ. Vide. *Confraternitas*. *Haſta*.
VEXILLORUM Funes. Vide *Funes*.
VIÆ per quas circumagitur Proceſſio in die Corporis Chriſti, aulæis & Stromatibus ornantur. *pag.* 203.
A Præfecto Palatii Apoſtolici unacum aliis equitante luſtrantur pomeridianis horis præcedentis diei. *ibid.*
Cardinalium Romæ commorantium expenſis ornantur. *pag.* 203.
Vacante Apoſtolica Sede, Cameræ ſumptu. *pag.* 210.
VIAS eaſdem quis primùm expanſis Velis juſſerit inumbrari? *pag.* 206.
VIAS ſolito longiores, per quas Supplicatio dirigenda erat in die Canonizationis, tegi curarunt Poſtulatores velis ex Cannabe extenſis, ne ſolaribus radiis eſſent perviæ. *pag.* 479.

Vias eaſdem ſepiunt milites hinc inde in duas oblongas lineas diviſi. *ibid.*

VICE-CAMERARIUS. Vide *Gubernator Urbis*.

VICESGERENS Urbis, quo loco & comitatu ſedeat pro dirigenda utriuſque Cleri Supplicatione. *pag.* 481. Vide *Ferdinandus Maria de Rubeis*.

VINCENTIUS MALVEZZI Protonotariorum participantium Collegio adjunctus, Apoſtolico Cubiculo Præfectus commendatur. *pag.* 151.

Locum obtinet in Conſiſtoriis ſemipublicis, ex ſpeciali Summi Pontificis gratia. *ibid.*

VIRGA RUBEA. Vide *Officiales*. *Vacabilia Officia*.

VISITATIO Sacra Baſilicæ Lateranenſis. Vide. BENEDICTUS XIV. *Baſilica. Cuſtodia. Sacramentum*.

VITA, VIRTUTES, & BEATORUM CANONIZANDORUM MIRACULA. Vide *Compendium. Miracula*.

UMBELLA. Vide *Baldacchinum. Haſta*.

Z.

ZANI Pauli Pincernæ Summi Pontificis munus in die Canonizationis. *pag.* 482

ZOPHORI inter utraſque Throni Pontificii Coronas procurrentis Epighraphe, & Ornatus. *pag.* 594.

FINIS.

EXCU-

EXCUDEBANT ROMAE
NICOLAUS ET MARCUS PALEARINI
ACADEMIAE CONIMBRICENSIS
BIBLIOPOLAE ET TYPOGRAPHI ROMANI
AD THEATRUM POMPEII
ANNO CIↃ. IↃ. CC. XLIX. MENSE JULII
SEDENTE
BENEDICTO XIV. PONT. OPT. MAX.
PONTIFICATUS EJUS
ANNO IX.